ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܐܒܗܬܐ ܣܘܪܝܝܐ

PATROLOGIA SYRIACA

PARS PRIMA

AB INITIIS USQUE AD ANNUM 350

TOMUS TERTIUS

B 4223

ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܐܒܗܬܐ ܣܘܪܝܝܬܐ

PATROLOGIA SYRIACA

COMPLECTENS OPERA OMNIA

SS. PATRUM, DOCTORUM SCRIPTORUMQUE CATHOLICORUM

QUIBUS ACCEDUNT

ALIORUM ACATHOLICORUM AUCTORUM SCRIPTA QUAE AD RES ECCLESIASTICAS PERTINENT

QUOTQUOT SYRIACE SUPERSUNT

SECUNDUM CODICES PRAESERTIM LONDINENSES, PARISIENSES, VATICANOS

ACCURANTE R. GRAFFIN

PH. AC TH. DOCTORE, LINGUAE SYRIACAE IN FACULTATE THEOLOGICA INSTITUTI CATHOLICI PARISIENSIS LECTORE

PARS PRIMA

AB INITIIS USQUE AD ANNUM 350

TOMUS TERTIUS

ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ

LIBER GRADUUM

E CODICIBUS SYRIACIS PARISIIS, LONDINI, ROMAE, HIEROSOLYMIS
ALIBIQUE ASSERVATIS EDIDIT, PRAEFATUS EST

DR. MICHAEL KMOSKO

IN UNIVERSITATE BUDAPESTENSI PROFESSOR

PARISIIS

EDIDERUNT FIRMIN-DIDOT ET SOCII, VIA IACOB, 56

INSTITUTI FRANCICI TYPOGRAPHI

MCMXXVI

NIHIL OBSTAT

R. GRAFFIN

Parisiis, die 8a Maii 1926

PERMIS D'IMPRIMER

Paris, 10 Septembre 1926

V. DUPIN

v. g.

EXCUDEBANT FIRMIN-DIDOT ET SOCII. — MESNILI AD STRATAM.

INTRODUCTIO

Cum anno 1901 Londini in Museo Britannico operibus Iacobi Sarugensis describendis operam dedissem, et casu fortuito catalogum codicum Syriacorum a Wright exaratum inspexissem, oculi in pagina 810 haeserunt, ubi codice descripto praefatio scribae codicis Add. 14,613 citatur, qui operis a se descripti, *Libri Graduum* auctorem virum dicit Apostolorum temporibus vicinum. Licet audax ista assertio initio ridicula mihi videretur, tamen curiositate vexatus codicem mihi exhibendum curavi atque magno cum stupore intellexi, de aetate quidem apostolica operis loqui esse futile, nihilominus locos ex Evangeliis desumptos pro summa operis antiquitate suffragari. Vix enim foliis aliquot cursim perlectis plurimos ibidem inveni locos, quos in solis Aphraatis Demonstrationibus me legisse memini.

« Beati mites, quoniam haereditabunt terram VITAE »

« Pasce agnos meos et oviculas meas et gregem meum » cum permultis,his similibus lectionibus, quarum nullos alios praeter Syros testes invenies.

Sed etiam doctrina operis ascetica singularis videbatur. Initio quidem me opus Manichaeum deprehendisse aestimabam, fragmentis tamen codicis superius laudati accuratius examinatis perspexi doctrinam Libri Graduum proxime ad Meṣallianorum commenta accedere, licet sententiae auctoris a nefaria hypocrisi monachorum Meṣallianorum iam ipsa asceseos sinceritate, virtutum vero studio, honesto animi candore auctoris longe abesse viderentur. Loci item aliquot S. Paulo adscripti, studiosas corruptiones textus canonici exhibentes, multa deinde testimonia ex libris apocryphis desumpta suspicionem de operis antiquitate conceptam confirmabant. Interim catalogo Wright accuratius examinato praeter fragmenta diversa, iam in indice catalogi notata, inveni alias etiam operis partes inter scripta Evagrii positas, atque in codicibus perantiquis contentas, quorum antiquissimus, Add. 14,578 sermonem « De iustis et perfectis » exhibens, iuxta Wright saeculo VI-VII exaratus est et aperte ostendit, Syros iam tunc temporis nullam omnino certam de operis auctore traditionem habuisse.

His descriptis paulatim ea mihi suspicio incurrit, Librum Graduum, plu-

rimas ideas gnosticas redolentem, nil nisi membrum aliquod intermedium esse in illa doctrinae Encratitarum evolutione, quae ex hyperascesi Apotacticorum Hieracitarumque ad placita Mesallianorum libertina depravata est. Parisios cum venissem, descripto codice Syriaco 201 Bibliothecae Nationalis, qui exceptis aliquot lineis totum opus continet, apertius etiam probabilitatem suspicionis expositae ita perspexi, ut aetatem Libri Graduum ultimis annis longae periodi persecutionis Christianorum a Diocletiano inceptae et morte Licinii finitae statuendam esse existimaverim. Candide tamen fateor hanc suppositionem valorem hypotheseos haud excedere. Totum enim opus vix aliquoties alludit ad tales eventus historicos, ex quibus actas auctoris certo concludi possit. Maximi momenti est repetita alicuius persecutionis mentio, qua durante Christiani cremati et bestiis proiecti esse dicuntur.

Quod saepius alludit ad hanc persecutionem tempora Licinii in memoriam reducit, nam Iuliani in Christianos et Valentis in Catholicos inhumanitas nunquam ad tantas crudelitates lapsa est, quantas Liber Graduum describit. Praeterea deest mentio Arianismi, quo respectu auctor mentem suam vix exprimere omisisset, si spectavisset enormem animorum commotionem litibus dogmaticis inter catholicos Ariique asseclas excitatam. Sed alia etiam adesse possibilitas videtur. Merito enim quaeri debet, an persecutio illa ea sit, quam Sapor II in Perside contra Christianos excitavit? Verumtamen totum opus nullam rerum persicarum notitiam prodit, dum ex alia parte diversa profert, quae auctorem imperio Romano subditum fuisse arguunt. Haec quidem in fine Praefaetionis accuratius exponuntur; sufficit fateri rem omnino certam non esse, quod ceterum in opere anonymo, indiciis apertis historicis carente, nemo mirabitur. Videant docti, qui opus a me editum accuratius examinabunt! Immodestum est dicere post introductionem, quam operi praemitto, nullum dari inquisitionis locum, etsi persuasum mihi sit exitum disquisitionis cuiusque haud notabiliter ab opinione mea discrepaturum esse.

Dispositio totius operis editi haec est :

Textui praemitto « Praefationem » sex « capita » continentem.

1. Caput primum continet indicem codicum, qui reperiri potuerunt.

2. Caput secundum argumentum Libri Graduum,

3. Caput tertium doctrinam operis exhibet.

4. Capite quarto doctrina Messalianorum et Libri Graduum ad eam explanandam necessitudo examinantur.

5. Capite quinto indicia historica congessi, ex quibus aetas libri aliqua ratione statui potest.

6. Capite sexto quaestio de fontibus Libri Graduum tractatur.

Vitio mihi forsitan aliquis vertet me in enumerando libri argumento diu moratum esse atque in aliquas repetitiones otiosas incurrisse. Attamen praenoto finem capitis II principalem fuisse usum textus faciliorem reddere, quo facilius

materia in Libro Graduum digesta inveniri posset. Argumentum ipsum « sermonum » non id est quod uno verbo exacte exponi possit; auctor rhapsodico modo ideas suas proponit atque in uno eodemque sermone de rebus tam diversis agit, ut argumentum operis sine accurata sermonum partitione exponi nequaquam possit. Si itaque argumentum Libri Graduum exponere volui, negotium susceptum brevius absolvere vix potuissem, secus caput secundum simpliciter delessem. Quod verum est quoque de capite tertio, cuius sententiae in caput quartum, ubi doctrina operis examinatur, saepe recurrunt; attamen lector benevolus statim perspectum habebit, me in ipsa doctrina examinanda non singula elementa doctrinalia in capite tertio enumerata respicere potuisse, sed totum systema theologicum auctoris, ratione nexus mutui doctrinarum eiusdem inquirere debuisse. Caput tertium deinde totam doctrinam operis schematice digestam exhibet; caput quartum non omnia elementa dogmatica operis respicit, sed ea, quae ad certa principia speculationis theologicae auctoris reducuntur, in ipsorum nexu harmonico considerat et cum documentis antiquioribus recentioribusque aetatis patristicae comparat.

Pars secunda operis complectitur XXX Sermones ex quibus totum opus constat. Textum syriacum e codice Parisiensi desumpsi, ubi alii antiquiores defuerunt; quodsi antiquiores praesto habui, lectiones potissimum codicis antiquissimi sequebar, nisi rationes evidentes consensusque codicum ceterorum ostenderent codicis antiquissimi lectiones falsas esse et proinde reiiciendas. Translationem quam potui fidelissimam exaravi, at vitata methodo eorum, qui antiquas latinas Scripturarum versiones imitantes omnes particulas constructionesque textus syriaci exprimere conabantur, quod ex mea opinione superfluum est, cum idem etiam regulis grammaticis sermonis latini observatis praestari possit.

Dabam Posonii in Hungaria, IV Kal. Febr. 1903.

M. Kmosko.

*
* *

Iis quae scribebam anno 1903, liceat mihi quaedam addere : etenim cum maior operis pars in unico codice Parisiensi servata fundamentum securum textus recensendi haud videretur, visa multitudine fragmentorum in aliis codicibus servatorum spes mihi affulsit, fore ut textus operis antiquior codice Parisiensi et fors etiam accuratior reperiretur. Spem hanc eventus probavit, nam anno 1908 auctore sua Beatitudine Ignatio Ephraemo Raḥmani codicem Libri Graduum pervetustum in Oriente dari comperi. Antequam autem integrum eius apographum nactus essem, usque ad ultima tempora per ventum est.

Quae cum ita sint, Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Renato Graffin invicta patientia curante ac maxima cum sollicitudine invigilante, impressio textus syriaci tam prospere cessit, ut is, saltem quoad consonantes, mendis

omnino careret : vocales nihilominus quaedam sub praelo sive evanuerunt, sive mutatae sunt. Elenchus addendorum et corrigendorum qui in calce operis reperitur, omnes illos errores etiam levissimos exhibet, nec non aliquot emendationes quibus translationem castigandam habuimus. Quapropter lectores benevolos, qui tomum hunc III Patrologiae Syriacae prae manibus habebunt, enixe rogo ut elenchum hunc semper respiciant.

Dabam in vico Pusztazámor in Hungaria, com. Fehér, festo Sanctorum Cyrilli et Methodii, Idibus Iulii A. D. 1926.

M. K.

PRAEFATIO

CAPUT PRIMUM

DE CODICIBUS LIBRI GRADUUM

I. Describuntur Codex Syrus n. 201 Bibl. Nat. Parisiensis, undecim codices Musei Britannici, Codex prof. Neumann unicus, item Codex CXXIII Bibl. Vaticanae Syrus ac Codex B. Patr. Rahmani. — II. Libri edendi ratio. — III. Testimonium Codicum de auctore Operis. — IV. De Eusebio illo monacho, qui in Codice Add. Mus. Britannici 17,193 fol. 3 Operis auctor statuitur. — V. De Symmacho, cui 'Abdîšô' Sermonem XIX L[i] G. tribuit.

α

1. Codex Bibliothecae Nationalis Parisiensis Syrus 201 saec. XII bombycinus, foll. 281 in 8° binis columnis, scriptura cursiva Iacobitica nitide et sat accurate descriptus [1]. Continet : a) Philoxeni Mabugensis opus, cui inscribitur : *De vita et perfectione Christiana* [2] foll. 1-172. b) *Librum Graduum* ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ a nobis modo edendum foll. 172[b]-281[a]. Plura folia Codicis a vermibus corrosa sunt, ultima vero tria quattuorve pluviae vel aeris, uti videtur, vicissitudinibus diutius exposita, versus marginem lateralem valde detrita sunt. Hinc evenit, ut notabilis pars columnae ad oram marginis adiacentis vix amplius legi possit; Codex ceterum mutilus est; duo fere folia versus finem periisse videntur.

Pars Codicis Librum Graduum exhibens continet :

1) Praefationem scribae cuiusdam operi praefixam de auctore Libri disserentem, cuius est probare eum unum ex ultimis Apostolorum discipulis prophetamque fuisse, natione Syrum.

2) Sermonem ultimum XXXI, quo Scriba probare satagit, quae de persona « Beati » in laudata praefatione asseruit [3].

[1] V. Zotenberg, *Catalogue des Manuscrits syriaques et sabéens de la Bibliothèque Nationale*. Paris, 1874, p. 150.

[2] Ed. Budge sub titulo *The Discourses of Philoxenus*. London, 1894.

[3] Eum Sermonem α perperam numerat XXX; teste Cod. R. finis est Serm. XXX

3) Sermonum XXXI indicem in margine foll. 172^{b} et 173 notatum, ex parte illegibilem.

4) Triginta Sermones, quibus totum opus constat. Horum ultimus isque trigesimus imperfectus est; duo folia periisse videntur; Opus desinti folio ultimo 281$^{a \text{ col I}}$ cuius infima pars detrita est nec amplius legi potest; at *ib.* $^{\text{col II}}$ iam excerptum aliud ex opere quodam Ioannis monachi teste rubrica adhuc visibili incipit : *Ioannis er*............ ܕܝܘܚܢܢ ܐܝ i. e. *Ioannis eremitae* ܕܝܘܚܢܢ ܐܝܚܝܕܝܐ unde primo obtutu lineae tantum aliquot periisse videntur. Perpendendum autem est textum columnae primae linea ܡܬܬܢܝܐ ܡܚܝܢܐ ܠܡܚܘܐ ܩܪ ita desinere, ut lineae quattuor, quae infra eam inveniuntur, nota marginalis habendae sint, cum ad praecedentia non pertineant. Verumtamen ob laudatam superius rubricam prorsus certum est col. II sententias exhibere Ioannis monachi; fol. 281^{b} vero hymnum aliquem ex parte tantum legibilem continet, cui inscribitur : ... [H]*ilarionis* (?)... *de laude*... ܠܠ... ܕܒܪܝܢ... ..ܡܫܒܚܘܬܗ. Probabile ergo est amanuensem notulas illas libro inseruisse textumque L^{i} G. fol. 282^{a} continuasse, quod tamen in Codice Parisiensi deest. Res exinde quoque confirmatur, quod idem fol. 260 quoque contigit, ubi Scriba excerptum e *Libro Paradisi* ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܦܪܕܝܣܐ inseruit.

Sermo trigesimus primus teste Indice laudato primo loco positus est, proinde in fine Operis deerat.

Titulus currens Operis aliquoties in margine superiore indicatur, uti fol. 260^{b} et 261^{a} : *Liber Graduum a Sancto quodam perfecto compositus :* ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ ܕܣܝܡ ܠܚܕ ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܓܡܝܪܐ. Ita etiam fol. 270^{b} et 271^{a}, ubi ad ܟܬܒܐ additur ܗܢܐ.

Fol. 173^{a} infra lector quidam hancce notam arabicam adiecit :

نضر في هذا الكتاب
المبارى على الرهبان
قول القديس ماري
فيلوكسينوس اسقف
مبج ابرهم المكبحي

Praecellit in hoc libro certatim de monachis disserente sermo Sancti Mâr Philoxeni Mabugensis. Abraham mukabbaḥi (?).

Fol. 260^{b} scriba, ut videtur, Codicis totam paginam hocce excerpto replevit :

E Libro Paradisi. Aba Poimen dicebat : Quotiescunque inciderit homo in quodlibet vitium aut delictum et dixerit : « peccavi » illico remittitur ei a Deo. Quae sententia vera est; peccata ante baptismum [*commissa*] *baptismo piaculari remittuntur : Paenitentiam, ait, agite et baptizetur unusquisque ex vobis in domine Dñi Iesu*

Christi in remissionem peccatorum [1]*; peccata vero baptismo posteriora mysteriis sacris corporis et sanguinis Dñi. « Hoc est enim corpus meum et sanguis meus, quod pro vobis frangitur ac effunditur in remissionem peccatorum ».*

Remittuntur autem sic : si sint peccata, quae divina Scriptura valde reprehenduntur, quorum commissores asseruit Paulus prohiberi ab ingressu in regnum caelorum [2]*, ea quidem remittuntur, ubi quis certum tempus iuxta canones et leges a superioribus in praevaricatores latas in sacco et cinere expleverit et tunc sacra mysteria sumpserit habens animam poenitentiam agentem, plenam passione et compunctione de delictis suis. Si quis vero deliquerit in fratrem suum quolibet delicto et obtulerit* μετάνοιαν *cum humilitate et veniam petierit cum compunctione : illico dimittitur ei a Dño dicente : Vade, reconciliare cum fratre tuo* [3] *et : dimitte et dimittetur vobis* [4]*. Frater autem sedens in cella sua et propter molestiam certaminum daemoniacorum et vexationem titillationum passionum quopiam delicto laborans, si dolens et lugens orationem specialem oraverit, uti psalmum, et supplicationem et « Sanctus » et « Pater noster, qui es in caelis » et sollicite praeparaverit seipsum ad sacra mysteria sumenda et crediderit indubitanter : remissione peccatorum dignabitur et spem habebit. Si quo tamen passio quaepiam diutius potita et propter voluntatem debilem in mentem dominata sit, is multis laboribus corporis et mentis, passione et compunctione, certamine et oratione assidua et dolorosa opus habet et tunc demum victoriam reportabit sumpto corpore et sanguine Salvatoris et Vivificatoris et Purificatoris nostri. Et hoc ex interpretatione Paradisi est.*

ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܦܘܫܩܐ. ܐܡܪ ܗܘܐ ܐܚܐ ܦܠܢ: ܕܟܠ ܚܛܗܝܢ ܕܩܕܡ ܥܡܕܐ ܒܗ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܘ ܡܫܬܒܩܢ ܘܐܬܚܕܬ ܕܡܫܝܚܐ: ܒܬ
ܡܫܝܚܐ ܠܫܘܒܩܢ ܚܛܗܐ. ܚܛܗܐ ܕܝܢ ܕܒܬܪ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܒܐܪܙܐ ܩܕܝܫܐ ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܪܢ: ܡܪ [5] ܗܢܘ ܓܝܪ ܦܓܪܝ ܘܗܢܘ ܕܡܝ ܕܚܠܦܝܟܘܢ
ܡܬܩܨܐ ܘܡܫܬܦܟ ܠܫܘܒܩܢ ܚܛܗܐ: ܡܫܬܒܩܝܢ ܕܝܢ ܗܟܢܐ: ܐܢ ܐܝܬ ܚܛܗܐ ܕܟܬܒܐ ܐܠܗܝܐ ܣܓܝ ܡܪܫܐ ܠܗܘܢ: ܕܠܥܒܘܕܝܗܘܢ
ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܟܠܐ ܦܘܠܘܣ: ܗܠܝܢ ܡܫܬܒܩܢ ܟܕ ܐܢܫ ܙܒܢܐ ܝܕܝܥܐ ܐܝܟ ܩܢܘܢܐ ܘܢܡܘܣܐ ܕܣܝܡܝܢ ܡܢ ܪܫܢܐ
ܥܠ ܥܒܪܝ ܢܡܘܣܐ ܒܣܩܐ ܘܩܛܡܐ ܢܫܠܡ ܘܗܝܕܝܢ ܢܩܒܠ ܐܪܙܐ ܩܕܝܫܐ: ܟܕ ܢܦܫܗ ܬܝܒܐ ܘܡܠܝܐ ܚܫܐ ܘܬܘܢܚܐ ܥܠ
ܣܟܠܘܬܗ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܫ ܢܣܟܠ ܒܐܚܘܗܝ ܒܐܝܕܐ ܕܗܘ ܣܟܠܘܬܐ ܘܢܩܪܒ ܡܛܢܘܝܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܢܒܥܐ ܫܘܒܩܢܐ
ܒܬܘܢܚܐ: ܡܚܕܐ ܡܫܬܒܩ ܠܗ ܡܢ ܡܪܢ ܕܐܡܪ: ܙܠ ܐܬܪܥܐ ܥܡ ܐܚܘܟ [3] ܘܫܒܘܩܘ ܘܢܫܬܒܩ ܠܟܘܢ. ܐܚܐ ܕܝܢ ܕܝܬܒ
ܒܩܠܝܬܗ ܘܡܛܠ ܥܡܠܐ ܕܐܓܘܢܐ ܕܫܐܕܐ ܘܕܘܘܢܐ ܕܢܘܟܝܐ ܕܚܫܐ ܒܐܝܕܐ ܕܗܘ ܣܟܠܘܬܐ ܐܢ ܟܕ ܟܐܒ ܘܐܒܝܠ
ܢܨܠܐ ܨܠܘܬܐ ܕܝܠܢܝܬܐ ܐܝܟ ܡܙܡܘܪܐ ܘܒܥܘܬܐ ܘܩܕܝܫ ܘܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܢܛܝܒ ܢܦܫܗ ܒܚܦܝܛܘܬܐ ܠܡܩܒܠܘ
ܐܪܙܐ ܩܕܝܫܐ ܘܢܗܝܡܢ ܕܠܐ ܦܘܠܓܐ: ܫܘܒܩܢ ܚܛܗܐ ܡܫܬܘܐ ܘܣܒܪܐ ܩܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܚܫܐ ܐܝܢܐ ܕܗܘ ܐܘܪܟܬ ܘܚܝܠܬ
ܘܡܛܠ ܨܒܝܢܐ ܡܚܝܠܐ ܥܠ ܗܘܢܐ ܫܠܛ: ܗܢܐ ܒܥܡܠܐ ܣܓܝܐܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܗܘܢܐ ܒܚܫܐ ܘܬܘܢܚܐ ܒܐܓܘܢܐ ܘܨܠܘܬܐ
ܐܡܝܢܬܐ ܘܟܐܒܬܐ ܣܢܝܩ ܘܗܝܕܝܢ ܢܣܒ ܙܟܘܬܐ ܟܕ ܢܩܒܠ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܚܝܢܢ ܘܡܚܝܢܢ ܘܡܕܟܝܢܢ ܐܬܝܠܗ
ܘܚܛܗܐ ܕܝܢ ܕܗܘܝܢ ܡܢ ܡܛܘܠ ܡܛܢܘܝܐ [6] ܕܡܬܩܪܐ ܡܘܠܝܐ ܘܡܫܬܒܩܢ ܠܗ ܡܢ ܡܪܢ ܕܐܡܪ
ܕܠܐ ܐܬܬܠܝܘ ܢܡܘܣܐ ܠܟ: ܐܠܐ ܗܒ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܠܗܘ ܕܟܠ ܡܕܡ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܥܒܕ ܡܕܡ
ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܐܡܪ ܕܠܐ ܘܠܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܘܩܢܘܢܐ ܕܙܕܩܝܢ ܠܕܘܒܪܗ ܙܗܝܪܐ ܠܡܕܒܪܘ
ܐܠܐ ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܢ ܩܐܡ ܐܢܬ ܐܦ ܒܟܝܢܐ ܗܘ ܫܠܡܐ ܘܦܫܝܩܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܨܠܐ ܐܢܬ ܒܨܠܘܬܐ ܕܢܓܝܪܐ
ܣܓܝ ܐܢܫܐ ܗܘܘ ܕܐܦ ܡܢ ܩܕܡ [7] ܐܬܢܨܚܘ ܘܐܬܟܠܠܘ ܒܟܠ ܫܪܒܐ ܕܕܘܒܪܐ: ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܠ ܒܫܦܝܪܘܬܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ
ܘܒܫܦܝܪܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܢܦܫܐ ܡܟܠ ܚܢܢ... [8] ܘܗܢܐ ܡܢ ܦܘܫܩܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܐܝܬܘܗܝ.

Haec nota Serm. XXIV illustrat, post quem ponitur; praecedit fol. 260ª alia annotatio ipsius scribae, quae contra placita L[i] G. charitologica dirigi videtur et lectorem a praesumptione dehortatur :

Dixit [sic fratri : Noli] tibi fieri lex, sed [legem (?)] da illi, qui totum facere potest, tu vero nihil potes facere. Non dicit non oportere eremitam vitam ad normam legum et canonum cautae eius conversationi convenientium agere, sed dicere vult : tu, si...

[1] Act. II, 38. — [2] Gal. V, 21. — [3] Matth. V, 24. — [4] Luc. VI, 37. — [5] ܡܪ = *verbum* ܡܠܬܐ. — [6] ܡܛܢܘܝܐ (sic) = μετάνοια. — [7] In codice ܩܕܡܝ. — [8] Utrum ܘܗܢܐ an ܗܢܐ legendum sit, incertum est.

totis viribus tuis vigilanter et solerter : recede a malo et fac bonum[1], *non tamen fiduciam habens in..... et in lege tua, quasi ipsa perficiat te, sed crede Deo dicenti tibi : [Qui] sibi bonum elegerit, ego adiuvabo*[2] *(et iterum dixit: Sine me nihil potestis facere)*[3] *et Paulo, qui [dixit] : Deus est, qui facit et velle et perficere*[4]. *[Si] his credideris, non superbibis de iustitia tua nec fiduciam habebis in teipso, quasi absque [Deo] perfectum reddant te.*

ܐܡܪ[ܝ]ܢ ܡܛܝ̈ܒ]ܐ ܠܛܒܐ (?) ܠܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܗܝܡܢ ܢܡܘܣܐ ܠܢܦܫܟ ... ... ܗܘܝ ܠܗܘܢ ܕܡܥܡܠܝܢ ܟܠ ܠܡܫܡܠܝܘ ܘܠܐ ܡܬܪܡܪ ܡܕܡ [ܐܝܟ]
ܐܠܐ ܗܘܐ ܙܕܩ: ܕܢܬܩܢܘܢ ܠܟܐܢܘܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܒܢܡܘܣܐ ܘܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܢܬܬܩܢܘܢ: ܕܐܡܪ ܠܡܫܝܚܐ ܠܗ ܕܠܐ ܙܪܩ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ .ܗ .ܠܡܫܡܠܝܘ
ܠܡܬܐܡܪ: ܕܐܝܟ ܐܠܐ .... ܒܟܠܗ ܚܝܠܟ ܒܥܝܪܐܝܬ ܘܡܬܚܦܛܐܝܬ ܐܬܦܪܩ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ. ܒܪܡ ܠܐ ܟܕ ܬܬܟܠ ܥܠ.... ܢܡܘܣܟ
ܕܗܘ ܡܫܡܠܐ ܠܟ: ܐܠܐ ܗܝܡܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܟ: [ܡܢ] ܕܓܒܐ ܠܗ ܛܒܬܐ ܐܢܐ ܐܥܕܪܝܘܗܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܒܠܥܕܝ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܥܒܕ
ܠܡܕܡ. ܘܠܦܘܠܘܣ ܕܐ[ܡܪ]: ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܥܒܕ ܐܦ ܠܡܨܒܐ ܐܦ ܠܡܫܡܠܝܘ. [ܐܢ] ܠܗܠܝܢ ܡܗܝܡܢ ܐܢܬ ܠܐ ܡܬܪܝܡ ܐܢܬ ܒܙܕܝܩܘܬܟ
ܘܠܐ ܬܬܟܠ ܥܠ ܢܦܫܟ ܐܝܟ ܕܒܠܥܕ [ܐܠܗ]ܐ ܡܫܡܠܝܢ ܠ[ܟ]܀

Excerptum ex opere aliquo Ioannis monachi col. 281[ab] positum, vix iam legi potest. Ex iis, quae remanserunt, colligitur scribam solilogium, vel meditationem aliquam asceticam in illo folio obliterato adiecisse. Excerptum cum L° G. nil commune habet.

Orthographia Codicis ea est, quae in libris manu scriptis a Iacobitis saeculo XII exaratis generatim observatur. Abbreviationes quidem rarae non sunt, ad certa quaedam nihilominus vocabula restringuntur uti ܗ̄ = ܗܘ ܕܝܢ; ܡܫ̄ܝܚ = ܡܫܝܚܐ; ܦ̄ܪ et ܦܪ̄ܘܩ = ܦܪܘܩܢ; ܩ̄ܕ = ܩܕܝܫܐ; ܫ̄ܠܝܚ = ܫܠܝܚܐ; ܫܠ̄ܝܚ = ܫܠܝܚܘܬܐ. — Loco ܐܬܬܢܝ Codex saepe ܐܬܢܝ scribit. Afformativum nominum abstractorum ܘܬܐ in compendium iuxta hocce schema redigitur : ܒܡܫܡܫܢܘ̄ܬܗܘܢ = ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ; ܒܡܫܡܫ̄ܢ = ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ; ܒܡܫܡܫܢܘ̄ܗ = ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ.

Punctis ̈ *seyāmê* dictis Scriba recte utitur exceptis hisce casibus : Ponuntur seyāmê in numeralibus fere omnibus v. g. ܬܠܬ, ܬܠܬܝܢ; nomini collectivo ܐܢܫܐ imponuntur etiam in nexu cum ܒܢܝ̈ et scribitur ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ atque pronominibus femininis et praepositionibus aliquibus cum suff. 3. pers. pl. fem. coniunctis : ܐܢܝ̈ܢ, ܒܗܝ̈ܢ, ܠܗܝ̈ܢ.

Familiare est scribae vocabula arctius cohaerentia coniungere, uti ܐܦܢ, ܐܦܠܐ, ܠܥܠܡܐܡܪ, ܡܠܟܬܗܘܢ, ܡܠܟܬܗܘܢ, ܡܢܟܝܠ, ܡܫܬܪܝܪ, hinc inde etiam contra sanas regulas, uti Serm. XX, 2 bis scribit ܗܘܕܝܢ pro ܗܘ ܕܝܢ (col. $259_{4\cdot7}$).

Textus vocalibus generatim caret, puncta tamen diacritica abunde apponuntur et hinc inde etiam signa vocalium graeca. Notatu dignum est scribam ܦܪܩܠܝܛܐ *Paracletus* scribere.

Ubi textus a nobis editus a scribendi ratione Codicis discrepat, differentia in margine notata est, quapropter dictas scribendi peculiaritates commemorasse sufficit. De valore Codicis critico v. inferius dicenda p. 10.

Codices Musei Britannici qui partes plerumque minores maioresque, nunquam tamen integrum Libri textum exhibent, undecim sunt. Ex his

[1] Ps. xxxiv, 14. — [2] ? Citati origo non liquet. — [3] Ioh. xv, 5. — [4] Phil. ii, 13.

quinque ad eorum antiquitatem distinguendam maiusculis latinis notavi, cum sint charactere *estrangelo* exarati. Reliquos, sive cursiva, sive mixta scriptura exaratos, minusculis graecis signavi. In iis describendis diutius haerere superfluum est, cum *Catalogus* a Guilelmo Wright editus omnia scitu necessaria suppeditet. Codices itaque Londinenses ratione habita antiquitatis sunt :

A

Add. 14,578 saec. VI-VII. Fol. 102ª exhibet Sermonem XIV *De iustis et perfectis,* eumque inter opera Evagrii Pontici ponit[1]. V. Wright, *CBM* N° DLXVII, 11, p. 446.

Est omnium antiquissimus et archetypus Sermonis XIV. sicuti in Codice E exstat. Quem vide infra.

B

Add. 14,612 saec. VI-VII. Fol. 139ª proponit Sermonem XX *De gradibus arduis in via civitatis Dñi*. Orthographia Codicis archaica est; scribit ܐܝܬܝ (pro ܐܝܬ[2]) coll. 536_{21} 564_6 580_1) ܟܠܗܘܢ (coll. 532_8 536_8 505_{10}) ܩܘܡ (col. 576_{13}). Textu Codicis in edendo Serm. XX usi sumus; scriptiones archaicas recepimus. V. Wright, *CBM* N° DCCLIII, 20, p. 698.

C

Add. 18,814 saec. VII-VIII. Fol. 29ª exhibet Sermonem XVI *Quomodo proficiat homo ope mandatorum magnorum*. Fol. 37ª adiicit Sermonem XIX *De expositione viae perfectionis* absque titulo. Ambo Sermones inter opera Ioannis monachi ponuntur eique auctori tribuuntur; accuratior tamen quidam Codicis lector in margine notavit : ***Ex** Libro Graduum* ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ. Textu Codicibus in edendis ambobus sermonibus laudatis usi sumus retentis scriptionibus archaicis hinc inde obviis, uti ܟܘܠ cum matre lectionis coll. $501_{1\ bis}$ 512_{16} 513_7 et alibi passim. Lectiones Codicis cum aliis textibus comparatae magnam antiquitatem prae se ferunt, uti infra ostendetur. V. Wright, *CBM* N° DCCLXVII, 2, p. 734.

D

Add. 12,160 saec. VII-VIII. Fol. 153ª exhibet Sermonem XIX *De expositione viae perfectae*. Codex multas singulares habet lectiones, nihilominus textus, quem proponit, recentior est, quam codicis C, vestigiaque luculenta redactionis cuiusdam prodit, quae mitigatis quibusdam libri sententiis in omnia fere libri exempla posteriora diffusa est. V. Wright, *CBM* N° DCCCCXLII, II, 1, p. 1091.

[1] Cf. Zöckler, *Evagrius Pontikus. Seine Stellung in der altchristlichen Literatur- und Dogmengeschichte*. München, 1893, p. 42.

[2] Nöldeke, *Kurzgefasste syrische Grammatik*², Leipzig, 1898, p. 44.

E

Add. 14,621 A. D. 802. Continet :

Fol. 134ª Sermonem XVIII *De lacrimis orationis,*

— 136ª — XX *De gradibus arduis in via civitatis Dñi,*

— 144ª — XXIX *De castigatione corporis.*

Praeterea fol. 112ª occurrit Sermo XIV *De iustis et perfectis* inter opera Evagrii Pontici positus, cuius textus cum codice A tantopere conspirat, ut immediate e laudato Codice manasse videatur. Scriba haud integrum L^{um} G. praesto habuisse videtur; secus enim haud eum fugisset Sermonem XIV. Evagrio adtributum non esse foetum eiusdem. V. Wright, *CBM* N° DCCLXIX, 4, p. 757.

β

Add. 14,613 saec. IX-X. Continet excerpta copiosa, quae duodeviginti sermones complectuntur; ex his tamen nonnisi Serm. VIII, XI, XII, XVIII, XXIV, XXVI, integri sunt, Sermo X, XIX, XXIX, exceptis paucis omissionibus a scriba fere integri expilati sunt; reliqui excerpta modo minora modo maiora exhibent, quae nisi initio sermonis ponantur, verbis miniatis *paulo infra* ܒܬܪ ܩܠܝܠ adducuntur. Scribae Codicis exemplum integrum totius operis praesto fuisse e fine Serm. XXI, n. 4 concludo, ubi excerptum descriptum verbo ܐܬܟܬܫܘ desinit, contra voluntatem, uti videtur, Scribae, qui lapsu oculorum deceptus initium novae sententiae adiecit, quam tamen integram describere noluit. Textus β textui α valde affinis est; etiam praefationem Scribae de auctore operis anonymo in compendium redactam adducit et cum α saepissime communes habet lectiones contra antiquiora exempla Londinensia. Scriptura Codicis nitida est et facile legibilis, aliquando autem nescio utrum vicissitudine aeris, an aliam ob causam, scriptura integrorum foliorum ita evanuit, ut vix vestigia literarum adsint et haec nonnisi maximo cum oculorum detrimento erui queant; folia eiusmodi sunt 1ᵇ, 3ᵇ (circa finem), 8ª, 9ª, 13ª, 16ª, 18ª, 28ᵇ, 41ª, 43ª, 45ª, 49ᵇ, 56ª, 58ª, 64ᵇ, 65ª, 66ª, 67ª, 68ª, 69ª, 72ᵇ, 76ᵇ, 77ª, 81ª, 82ª, 83ᵇ, 85ᵇ, 87ᵇ, 88ᵇ, 89ª, 90ªᵇ, 91ª, 92ª, 94ª, 95ᵇ, 96ᵇ, 97ᵇ, 98ᵇ, 99ᵇ, 100ᵇ, Sermones excerptaque in Codice contenta haec sunt :

Fol. 1ª Praefatio Scribae in compendium redacta.

— 26ª Sermo III *De ministerio spirituali et corporali*, nn. 1-5; n. 7 a v. ܗܕܐܢܐ ܗܘ ܐܢܫ ad v. ܡܢ ܗܢܘܢ ܕܡܫܡܠܝܢ, ib. a v. ܐܢܐ ܢܬܚܫܒܘܢ ad n. 13 ܡܕܢܚܐ ܡܢ ܕܡܕܢܚܐ.

— 33ᵇ Sermo IV *De herba infirmorum,* nn. 1-5.

— 36ᵇ Sermo V *De lacte parvulorum*, nn. 10-14; n. 17 a v. ܐܝܟ ܗܘܕܢܐ ad n. 19 ܐܦ ܡܛܠ ܦܘܩܕܢܝܗܘܢ.

— 40ᵇ Sermo VIII *De illo, qui omnia, quae habet, comedere facit pauperes.*

— 21ᵇ Sermo X *De utilitate, quam habemus, quando opera bona perficientes mala sustinemus,* nn. 1-9 ad v. ܐܝܟ ܕܗܘ ܒܥܡܠܐ·

Fol. 43^b Sermo XI *De auditione Scripturarum.*
— 47^b Sermo XII *De ministerio Ecclesiae manifesto et occulto.*
— 53^b Sermo XIII *De conversatione iustorum,* nn. 6-8.
— 12^b Sermo XV *De instinctu coitus, quomodo fuerit in Adam,* nn. 1-5; 7-10 ad v. ܡܪ̈ܓܫܝܢ ܡܢ ܠܡܣܬܟܠܘ; nn. 18 usque ad finem.
— 79^a Sermo XVI *Quomodo proficiat homo ope mandatorum magnorum,* nn. 1-6; n. 8 a verbis ܐܝܟ ܙܢܐ usque ad finem.
— 55^a Sermo XVIII *De lacrimis orationis.*
— 58^b Sermo XIX *De expositione viae perfectionis,* nn. 1-38 ad verba ܡܪܝܡ ܡܢܝ.
— 2^a Sermo XXI *De arbore Adae,* nn. 1-4 ad v. ܐܬܦܣܩܬ; n. 7 ad v. ܐܬܦܬܚܘ ܠܗ; nn. 8-11 ad v. ܦܘܠܚܢܗ ܕܒܪܢܫܐ ܠܡܘܬܐ.
— 85^b Sermo XXIV *De poenitentia.*
— 9^a Sermo XXVI *De Lege secunda, quam posuit Dominus Adae.*
— 96^a Sermo XXIX *De castigatione corporis,* nn. 1-2; 4-8; 11-19 ad v. ܘܢܣܩ ܐܡܬܝ.
— 106^a Sermo XXX *De praeceptis fidei et caritatis solitariorum,* n. 17; nn. 24-25 ad v. ܡܫܡܠܝܢ ܟܠ.

Ipsa quidem excerpta arbitraria et sine ordine disposita sunt, numerus tamen cuiusque Sermonis in margine Codicis recte annotatur. V. Wright, *CBM* N° DCCCVI, 1, p. 810.

γ

Add. 17,178 saec. XI-XII, membranaceus, excepto (quantum ad rem nostram pertinet) fol. 81, quod bombycinum est et ab alio quodam scriba additum esse videtur. Continet :

Fol. 87^b Excerptum breve e Sermone primo n. 2 a verbis ܕܢܘܗܪܝܢ ܡܛܠ usque ad verba ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܚܢܐ.
— 82^b Serm. II *De his, qui perfici volunt.*
— 86^b Serm. XIII *De conversatione iustorum,* nn. 7-9.
— 87^b Serm. XIV *De iustis et perfectis.*
— 72^b Serm. XIX *De expositione viae perfectae,* nn. 1-2 ad v. ܐܝܟ ܙܢܐ ܐܠ, post quae folium unum periit; n. 5 a v. ܐܢ ܐܢܫ usque ad n. 14; n. 16-20 ad v. ܐܝܟ ܪܫܝܢܐ; n. 24-31 ad v. ܡܫܡܠܝܢ ܠܡܫܟܚܘܗܝ, post quae pariter deest folium; n. 34 a v. ܘܪܘܚܢܐ ܕܢܦܫܐ ad n. 35 ܟܠ ܡܕܡ ܘܬܚܘܝܬܗ; n. 35 praem. ܫܘܐܠܐ ܡܫܐܠ a v. ܐܠܘ ܠܐ ܕܐܪܝܟܝܢ usque ad n. 38 ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܗܘܢ; n. 39 praemisso ܫܘܐܠܐ ܡܫܐܠ a v. ܡܢ ܐܢܫ ܕܦܓܪܗ usque ad v. ܡܢܝ ܢܦܫܗ. V. Wright, *CBM* N° DCCCXXVIII, 13, p. 856.

δ

Add. 14,611 saec. X. Fol. 9^a exhibet sermonem XXIX *De castigatione*

corporis inter opera Evagrii positum. V. Wright, *CBM* N° DCCCXIII, 2. d. p. 824.

ε

Add. 17,180 saec. XI. Fol. 7ᵇ exhibet Sermonem II *De his, qui perfici volunt.* V. Wright, *CBM* N° DCCCXXVI, 2, p. 852ᵃ.

ζ

Rich. 7,190 saec. XII-XIII. Fol. 80ᵇ exhibet Sermonem XIV *De iustis et perfectis,* pariter inter opera Evagrii positum. V. Forshall, *Cat. Br. M.* p. 77.

η

Add. 17,728 saec. XIII. Fol. 28ᵇ exhibet Sermonem II. *De his, qui perfici volunt.* V. Wright, *CBM* N° DCCCXLII, 4, p. 882.

N

Codex Syriacus cl. prof. Guilelmi Neumann universitatis Vindobonensis, membranaceus, foll. 189 ex 19 scapis constans, saec. VIII-IX, in 8°. Continet scripta ascetica Isaiae Scetici, Isaaci Ninivitae, Palladii, Athanasii, Chrysostomi, atque Macarii. Fol. 115ᵃ exhibet Sermonem XX *De gradibus arduis in via civitatis Dñi,* nn. 1-11 ad verba ܣܗܡܬܐ ܕܡܢܛܠ. Textus Codicis a viro quodam orthodoxo emendatus videtur, uti e n. 6 colligitur. Orthodoxa emendatio reperitur etiam n. 10. Lectiones Codicis a reliquis valde discrepant. Scriba quandoque peculiarem sequitur orthographiam; scribit ܘܗܘܝܢ pro ܗܘܝܢ ܗܘܐ coll. 532_7 537_{20}, ܚܢܢ pro ܚܢܢܐ 556_{12}, ܘܪܐ pro ܘܪܕܐ 557_{11}, ܠܡܩܡܚܘ pro ܠܡܩܕܡܘ 537_{16}, ܕܚܢܘܬܐ pro ܕܚܕܐܘܬܐ 541_2. Cf. quae scripsi in ephemeride *Oriens Christianus,* t. II, p. 91.

Z

Codex CXXIII. Bibliothecae Vaticanae Syrus, olim Nitriensis XIX, saec. VIII-IX. Continet :

Fol. 193ᵃ Sermonem II *De his, qui perfici volunt.*
— 196ᵇ — XIV *De iustis et perfectis.*
— 185ᵃ — XX *De gradibus arduis in via civitatis Dñi,* nn. 1-11 usque ad verba ܕܝ ܕܢܟ; nn. 14-15 praemissis altero excerpto verbis ܩܕܝܫܐ ܕܡ. Codex olim in Nilum decidit et ideo scriptura obliterata maxima cum difficultate tantum legi potest. In collatione lacunas punctis (....) notavimus.

R

Praeter exempla Operis, quae in bibliothecis Continentis nostrae inveniri potuere, Syrorum catholicorum Patriarcha, Ignatius Ephraemus II Raḥmâni datis ad me literis se in Asia alium libri Codicem perantiquum detexisse significavit. Sermonem XXX ex hoc Codice descriptum beatissimus

antistes mecum benignissime communicavit; eius lectiones variantes siglo R notavi. Viro beatissimo teste in subscriptione Codicis auctor Operis quidam Philo eremita statuitur, de cuius persona nihil me compertum habere fateor.

CONSPECTUS CODICUM LIBRI GRADUUM.

SERMO	Add. 14,578 saec. VI-VII	Add. 14,612 saec. VI-VII	Add. 18,812 saec. VII-VIII	Add. 12,160 saec. VII	Add. 14,621 A. D. 802	Add. 14,613 saec. X	Add. 17,178 saec. XI-XII	Add. 14,611 saec. X	Add. 17,180 saec. XI	Rich. 7,190 saec. XII-XIII	Add. 17,728 saec. XIII	Vat. Syr. 123 saec. IX	Cod. Syr. Prof. Neumann 3 s. saec. IX
	A	B	C	D	E	β	γ	δ	ε	ζ	η	Z	N
I	»	»	»	»	»	»	*87^{b}	»	»	»	28^{b}	»	»
II	»	»	»	»	»	»	82^{b}	»	7^{b}	»	»	193^{a}	»
III	»	»	»	»	»	* 26^{a}	»	»	»	»	»	»	»
IV	»	»	»	»	»	* 33^{a}	»	»	»	»	»	»	»
V	»	»	»	»	»	* 36^{a}	»	»	»	»	»	»	»
VIII	»	»	»	»	»	40^{b}	»	»	»	»	»	»	»
X	»	»	»	»	»	* 21^{b}	»	»	»	»	»	»	»
XI	»	»	»	»	»	43^{b}	»	»	»	»	»	»	»
XII	»	»	»	»	»	47^{b}	»	»	»	»	»	»	»
XIII	»	»	»	»	»	* 53^{b}	*86^{b}	»	»	»	»	»	»
XIV	102^{a}	»	»	»	112^{a}	»	87^{b}	»	»	80^{b}	»	196^{b}	»
XV	»	»	»	»	»	* 12^{a}	»	»	»	»	»	»	»
XVI	»	»	29^{a}	»	»	* 79^{a}	»	»	»	»	»	»	»
XVIII	»	»	»	»	134^{a}	55^{a}	»	»	»	»	»	»	»
XIX	»	»	37^{a}	153^{a}	»	* 58^{b}	*72^{b}	»	»	»	»	»	»
XX	»	139^{a}	»	»	136^{a}	»	»	»	»	»	»	*185^{a}	*115^{a}
XXI	»	»	»	»	»	* 2^{a}	»	»	»	»	»	»	»
XXIV	»	»	»	»	»	85^{b}	»	»	»	»	»	»	»
XXVI	»	»	»	»	»	9^{a}	»	»	»	»	»	»	»
XXVIII	»	»	»	»	»	* 91^{a}	»	»	»	»	»	»	»
XXIX	»	»	»	»	144^{a}	* 96^{a}	»	9^{b}	»	»	»	»	»
XXX	»	»	»	»	»	*106^{a}	»	»	»	»	»	»	»

* Asteriscus significat exceptum imperfectum; reliqui Sermones, quorum hic nulla fit mentio, in solo codice Parisiensi continentur.

2. Numerus quidem Codicum, qui in usum editionis huius inveniri potuerunt, haud exiguus est, attamen ex iis historia textus Libri accuratius erui

nequit. Sermo utique II in quatuor, XIV in quinque Codicibus reperitur, sed ambitus Sermonis utriusque tam modicus est, ut eorum ope gravis haec quaestio vix solvi possit. Si Sermonem II considerare velis, omnes fere Codices recentioris sunt aetatis, nec magno temporis spatio distant ab invicem; Sermo XIV vicissim tam brevis est, ut exinde certa aliqua conclusio circa fata libri deduci nequeat eo magis, cum antiquissimi Codicis A textus in E fere verbotenus recurrat. Solus Codex C is est, qui tenuia nimis indicia historiae textus prodit. Dum enim reliqui Codices saepissime contra C conformes sunt, hoc in Codice aliquot lectiones reperiuntur, quae iam primo obtutu magnam antiquitatis speciem prae se ferunt. Sermone XIX, 3 C legit : *dicit Siracides* ܐܡܪ ܐܣܝܪܐ reliqui : *dicit Scriptura;* XIX, 9 C : *nisi quis valedixerit toti cognationi suae* ܠܫܪܒܬܗ reliqui : *omni immunditiei* ܠܛܢܦܘܬܐ; XIX, 15 C citat Hebr. XIII, 4 verbis : ܙܘܘܓܐ ܠܘܬ ܟܠ ܐܢܫܐ ܗܘ reliqui iuxta textum vulgatum ܙܘܘܓܐ ܗܘ ܝܩܝܪ legunt. Haec exempla probant omnes reliquos codices ad aliam recensionem libri pertinere, in cuius textum mutationes diversae sensum certorum locorum mitigantes invectae sunt; aliis verbis : C ad archetypum Operis propius accedit, quam Codices Dαβγ, qui spectata eorum concordia contra C ad aliquam recensionem Operis recentiorem pertinere videntur. De auctore huius recensionis eiusque aetate nil certi constat; si autem perpendatur textum α et β quam maxime affines esse, probabile videtur auctorem recensionis recentioris Libri Graduum eundem virum fuisse, qui et illam praefationem utrique Codici communem toti Libro praemisit. Ceterum quisquis auctor recensionis eius fuerit, ipsi Codices antiquissimi A et B testantur textum Codicis α fideliter et accurate descriptum esse, quod iam ideo res maximi momenti est, cum dimidia fere operis pars in solo hoc Codice servata sit. Mendis et sphalmatibus utique non caret, quae plerumque coniiciendo tantum emendari possunt; attamen generatim loquendo fidem meretur et aliis Codicibus deficientibus eo pretiosior est.

Laudatis modo Codicibus in hac L[i] G. editione ita usi sumus, ut recepto antiquissimi Codicis textu reliquorum lectiones variantes adnotaremus. Quam regulam nonnisi suadentibus rationibus solidis reliquimus. Rem schemate adiecto illustramus :

Sermo :	Codex in textu receptus :	Codices in apparatu notati :
II	Z	αγεη
XIV	A (= E)	Zαγζ
XVI	C	αβ
XVIII	E	αβ
XIX	C	Dαβγ
XX	B	EZNα
XXI	E	αβδ

Textus Codicum α et β valde affinis est; valorem lectionum variantium diudicare haud ubique facile erat. Modo enim α modo β meliores exhibet lectiones. Cum tamen scriba Codicis β merum excerptorem ageret, non obstante maiore Codicis antiquitate haud raro lectiones alterius Codicis secuti sumus, ubi rationes solidae ita poscerent.

3. De auctore Libri Graduum ipsi Codices nil certi produnt. In praefatione textui Operis in α et β praemissa auctor « unus ex ultimis apostolorum discipulis » dicitur. Haec quidem assertio evidenter falsa est; nam in L° Gr^um textus « Evangelii » Tatianei Διὰ τεσσάρων citatur, itaque opus ante saeculum III conscriptum esse non poterat. Quidam sermones — XIV in Codicibus A E ξ, XXIX in Codice δ — inter opera Evagrii ponuntur; C sermonem XVI et XIX Ioanni monacho tribuit eos inter opera eiusdem collocans. Utrumque facile refutatur. Evagrius vir erat natione Graecus, qui syriace ne callebat quidem; Liber Graduum lingua syriaca eleganti, graecismis immuni scriptus est, nec translatio operis cuiusquam graeci haberi potest, cum S. Scripturas Antiqui Testamenti juxta versionem Pešitta, Evangelium vero juxta textum Tatiani alleget; doctrina quoque operis a placitis Evagrii toto caelo differt [1]. Haec etiam de Ioanne monacho Lycopolitano [2] dicenda sunt, cuius opera in pluribus codicibus Musei Britannici contenta ne levissimam quidem similitudinem cum Libro Graduum prae se ferunt.

4. Praeter Codices laudatos Libri Graduum in parvo quodam excerpto fit mentio, quod in Codice Musei Britannici Add. 17,193 fol. 3 servatum est. (Wright, *CBM* N. DCCCLXI, 5, pag. 989). Excerptum ideo imprimis attentionem nostram excitat, quia in rubrica eiusdem Libri Graduum auctor Eusebius monachus dicitur. Ex hoc nihilominus testimonio de Libri auctore absolute nihil deduci potest. Non solum ideo, quod Eusebii persona prorsus ignota est, sed etiam propterea, quod fragmentum non e L° G. haustum est, sed e scripto quodam alio, uti videtur exegetico, cuius auctor quasdam sententias L^i G. expilavit, et cui propterea excerptor, vel forte alius aliquis, totum Opus tamquam eiusdem auctori perperam adiudicavit. Ad probandam thesim sufficit apposito textui excerpti eiusque translationi verba L^i G. correspondentia opponere.

RUBRICA :

ܕܐܘܣܒܝܣ ܢܣܝܟܐ. ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܟܬܝܒ ܠܗ ܕܡܣܩܬܐ. ܕܡܠܬܐ ܥܠ ܗܝ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܒܦܪܟܣܝܣ:
ܕܐܬܒܥܘܢ ܒܗܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܠܐܒܘܢܐ ܕܦܩܕܗ ܐ ܡܪܢܐ ܕܒܪܘܚ ܐܢܫܐ ܒܡܘܡܬܗ ܕܡܪܢ ܘܡܫܝܚܐ ܕܝ ܕܡܪܢ ܦܬܓܡܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܕܢܬܠܡܕ ܠܗ܀

[1] O. Zöckler, *Evagrius Pontikus* (*Biblische und kirchenhistoriche Studien*, viertes Heft). München, 1893, pag. 54-80.

[2] *The Lausiac History of Palladius*, by C. Butler. Cambridge, 1904, c. xxxv (Migne, c. XLIII) et vide notam *ib.* p. 212. Wright, *CBM*, p. 760 (Add. 17,172 fol. 164^a).

Textus :

ܡܢ ܕܐܘܣܒܝܣ ܝܚܝܕܝܐ ܦܢܩܝܬܗ ܘܡܢ ܡܐܡܪܗ ܡܢ ܡܫܘܚܬܐ ܕܕܪ̈ܓܐ ܘܡܢ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܒ ܦܘܠܘܣ ܥܠ ܗܘ ܕܙܢܝ ܒܩܘܪܢܬܘܣ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ:
ܫܠܡܘܗܝ ܠܣܛܢܐ ܠܚܒܠܐ ܕܦܓܪܗ ܕܒܪܘܚܐ ܢܚܐ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ. ܚܘܝ ܕܝܢ ܡܢܘ ܣܛܢܐ ܕܐܡܪ ܕܢܫܠܡܘܢܝܗܝ ܠܗ. ܘܠܐ ܟܡܐ
ܕܡܝܬ ܦܓܪܗ ܡܢ ܡܚܫܒ̈ܬܐ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ ܕܟܘܪ̈ܗܢܐ (fol. 3ᵇ) ܘܗܘܐ ܕܒܚܬܐ ܚܝܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܕܢܬܟܬܫ ܠܡܗܘܐ ܕܒܚܬܐ
ܚܝܬܐ. ܚܙܝ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪ: ܩܛܘܠܘ ܦܓܪܝܟܘܢ ܟܕ ܚܝܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܒܟܦܪܢܐ ܕܢܦܫܐ ܘܠܐ ܬܚܘܣܘܢ
ܥܠ ܦܓܪܝܟܘܢ ܕܠܐ ܬܫܠܡܘܢ ܐܢܘܢ ܠܐܘܠܨܢܐ ܘܠܡܚܘܬܐ ܕܟܕ ܚܝܝܢ ܐܢܬܘܢ ܢܡܘܬܘܢ ܘܬܗܘܘܢ ܕܒܚܬܐ ܚܝܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ (Codex ܘܩܕܝܫܐ)
ܕܢܩܘܡ ܩܛܝܠܟܘܢ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ: ܡܕܡ ܕܩܛܝܠ ܓܝܪ ܕܒܚܬܐ ܡܬܩܪܐ ܚܢܢ ܕܝܢ ܟܕ ܚܝܝܢܢ ܕܩܛܝܠܝܢ ܚܢܢ:
ܡܬܩܪܝܢܢ ܕܒܚܬܐ ܚܝܬܐ. ܐܘܠܨܢܐ ܓܝܪ ܕܟܦܢܐ ܘܕܨܗܝܐ ܘܕܐܢܫ ܒܡܬܩܠܐ ܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܘܡܠܚܐ ܘܒܡܫܘܚܬܐ ܢܫܬܐ ܡܝܐ
ܘܢܙܕܩܦ ܩܕܡ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܘܠܐ ܢܣܒܥ ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܟܠ ܚܙܩܝܐܝܠ ܘܐܫܬܝ ܒܡܫܘܚܬܐ ܘܒܡܬܩܠܐ ܘܐܬܐܠܨ
ܒܟܦܢܐ ܘܒܡܝܐ ܘܠܐ ܣܒܥ ܘܕܢܬܡܟܟ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܝܕܥܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ. ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܢܓ̈ܕܐ ܕܒܣܪܐ ܘܒܗܠܝܢ ܐܘܠܨ̈ܢܐ
ܐܫܠܡ ܐܢܘܢ ܦܘܠܘܣ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܕܫܠܡܬ ܐܢܘܢ ܠܣܛܢܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܡܘܬܐ ܕܐܘܠܨܢܐ ܐܫܠܡ ܐܢܘܢ
ܕܒܪܘܚܐ ܢܚܘܢ. ܘܠܗܠܝܢ ܐܘܠܨ̈ܢܐ ܩܪܐ ܦܘܠܘܣ ܣܛܢܐ. ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܐܢܫ ܡܫܬܠܡ ܠܣܛܢܐ ܒܠܥ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘ
ܦܘܠܘܣ: ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ ܠܐܢܫ ܕܡܬܟܫܠ ܒܚܛܝܬܐ ܒܠܥ ܠܗ ܣܛܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ ܠܗܘ ܕܒܠܥ ܐܢܫܐ ܟܕ ܚܝܝܢ
ܡܫܠܡ ܗܘܐ ܦܘܠܘܣ ܐܢܫܐ ܕܢܚܘܢ ܒܪܘܚܐ ܚܣ. ܐܠܐ ܠܐܘܠܨܢܐ ܕܦܓܪܐ ܩܪܐ ܣܛܢܐ ܕܡܢ ܕܢܬܐܠܨ ܐܢܫ ܒܦܓܪܗ ܒܨܘܡܐ
ܣܓܝܐܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܚܝܐ ܒܪܘܚܐ ܘܡܙܕܕܩ܀

Eusebii monachi. E Libro, quem composuit, Graduum. Quidnam sit illud, quod scripsit Paulus de illo, qui fornicatus est Corinthi : *Tradite eum Satanae in perditionem corporis eius, ut spiritu vivat die Dñi*[1]? Ostendit autem, quis sit Satanas, cui eum tradendum esse dixit.

Qui ergo carnem suam mortificaverit a cogitationibus malis et cupiditatibus turpibus erroris, fiet sacrificium vivum, sicut scriptum est[2] : Certemus fieri hostia vivens. Vides quomodo dixerit : occidite corpora vestra, dum vivitis, ieuinio et oratione et abnegatione et ne parcatis, ait, corporibus vestris, quin tradatis ea angustiis et verberibus, ut vobis viventibus moriantur et fiatis hostia vivens et casta, ut occisum vestrum resurgat die Dñi. *Quod enim occisum est, hostia appellatur; nos vero viventes, quod sumus occisi, appellamur hostia vivens. Tribulatio enim famis et sitis et, ut quis cum pondere comedat panem et salem et cum mensura bibat aquam et crucifigatur coram pane et aqua nec satietur, iuxta similitudinem, qua comedit Ezechiel et bibit cum mensura et pondere et afflictus est fame et aqua nec satiatus est*[3]*, et ut atteratur humilitate et scientia spirituali : haec enim sunt flagella carnis* et hisce tribulationibus tradidit Paulus homines carnales dicens : Tradidi eos Satanae[4]; hoc est, morti tribulationis tradidit eos, ut spiritu viverent; et hasce tribulationes appellat Paulus Satanam. Ceteroquin, si quis traditur Satanae, devorat eum, sicut dixit Paulus : Si quis inimicos habet, qui delicto laborat, devorat eum Satanas[5]. Igitur quomodo ei, qui devorat homines vivos, tradidit Paulus homines, ut viverent spiritu? Absit, sed tribulationem carnis appellat Satanam, ut si quis afflixerit se corpore ieuinio multo et orationibus multis et humilitatibus multis, spiritu vivat et iustificetur.

In Libro Graduum ea, quae in textu Eusebii charactere italico impressa sunt, sic sonant[6] : *Obsecro vos fratres, per mansuetudinem et humilitatem Christi, ut exhibeatis corpora vestra hostiam vivam et sanctam et acceptabilem per ministerium rationale*[7]*. Quod enim occisum est hostia appellatur, nam vivum non appellatur. Nos autem, quia viventes occisi sumus, appellamur hostia vivens. Tribulatio enim famis et sitis, et ut quis cum pondere comedat panem et salem et cum mensura bibat aquam nec satietur,*

[1] I Cor. v, 5. — [2] Rom. xii, 1. — [3] Ezech. iv, 10. — [4] I Timoth. i, 20.
[5] II Cor. ii, 11. Eusebius pro ܢܬܥܠܒ (πλεονεκτηθῶμεν) legit ܢܬܒܠܥ.
[6] Serm. XXIX, 4. — [7] Rom. xii, 1.

iuxta similitudinem, qua comedit Ezechiel et bibit cum pondere et mensura, nec satiatus est[1] *et, ut quis atteratur oratione et scientia*[2] *spiritali : haec sunt flagella morsque corporis.*

Eusebii excerptum ex parte tantum cum textu L^i Gr^um congruit, initium enim finisque eius in L^o Gr^um non reperiuntur. Sed excerptum Eusebii iam ideo nequit cum L^o Gr^um confundi, cum finis, quem prosequitur, longe alius sit. Eusebius nimirum verba S. Pauli I Cor. v, 5 et I Tim. I, 20 explicaturus L^o Gr^um sat inepte utitur. Etenim demonstraturus sententiam : *tradidi eum* (eos) *Satanae* idem esse, ac : « tradidi eos tribulationibus et mortificationibus sponte suscipiendis, ut spiritu salvi fierent » verba L^i Gr^um usurpat, quibus sensus ep. ad Rom. XII, 1 exponitur de *hostia viva,* quae sit caro nostra mortificatione attrita. Cum autem expositio L^i Gr^um circa Rom. XII, 1 versetur et cum I Cor. v, 4 nequaquam cohaereat, Eusebius verbis ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ inhaerens ope paraphraseos ineptae verborum : *hostia vivens* viam sibi parat ad allegandam expositionem locutionis eius in L^o Gr^um obviam, ex qua iterum probaturus erat *hostiâ vivâ* mortificationem carnis designari. Hic autem cogitationum nexus tam artificialis est, ut prioritas citati e L^o Gr^um allegati statim perspiciatur[3]. Eusebius monachus natione Syrus fuisse videtur; methodus enim eius exegetica innititur parallelismo inter verba ܕܪܘܚܗ ܬܚܘܢ (I Tim. I, 20) et ܕܪܘܚܗ ܬܚܐ (I Cor. v, 5) atque ܕܒܚܬܐ ܚܝܬܐ (Rom. XII, 1), Syris enim notiones *salutis* et *vitae* non differunt; iam vero tota exegesis Eusebii confusioni huic innititur. Ex ipso fragmento de persona eius nihil certi erui potest; excerptum eandem ascesim severam praedicat, quae etiam in L^o Gr^um commendatur. Eusebii cuiusdam, magistri Adelphii, Sabae, Dadô Hermetisque, quos haeresim Messalianorum suscitasse constat, meminit Agapius in *Historia universali* eumque secuti Michael Magnus in *Chronico* et Gregorius Barhebraeus; de hac autem re demum in fine Praefationis sermo erit. E Codicibus itaque nihil de auctore Libri compertum habemus, immo ratione habita antiquatis A et C, in quibus partes Operis sub nomine aliorum auctorum venditabantur, Syros iam saeculo VI nullam omnino certam traditionem de auctore L^i Gr^um habuisse censendum est.

5. Quamquam ipsa multitudo codicum Libri suadeat monachos Syros L^um G. diligenter legisse, singulare est viros, qui rei literariae inter Syros operam

[1] Ezech. IV, 10. — [2] Var. *lacrimis* ܒܕܡܥܐ [ܒܡܕܥܐ.

[3] Persimilem verborum I Cor. v, 4 interpretationem tribuit Tertullianus partibus Callisti (*De pudicitia*, cap. XIII) scribens : *Hic iam carnis interitum in officium paenitentiae interpretantur, quod videatur ieiuniis et sordibus et incuria omni et dedita opera malae tractationis carnem exterminando satis Deo facere : ut ex hoc argumententur fornicationem imo incestum illum non in perditionem Satanae ab Apostolo traditum, sed in emendationem, quasi postea veniam ob interitum, id est contradictionem carnis consecuturum, igitur et consecutum.*

dabant, prorsus de Libro nostro tacere. Vestigia eius aliqua demum apud ʿAbdîšôʿ episcopum Sobensem reperiuntur, in cuius Catalogo metrico haecce leguntur :

ܣܘܡܟܘܣ ܕܡܦܫܩܢܐ
ܒܦܘܫܩ ܕܘܝܕ ܥܗܕ ܠܗ :
ܐܝܬ ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܡܬܩܪܐ ܕܦܘܪܫ ܦܘܩܕܢܐ

I. e. : *Symmachus, cuius meminit* « *Commentator* » *in expositione Davidis, habet libros, quorum unus appellatur* « *De distinctione praeceptorum* » [1].

Ad mentem ergo Sobensis, Symmachus, Antiqui Testamenti interpres, a Theodoro Mopsuesteno in expositione Psalterii laudatus, auctor est libri, cui inscribitur : *De distinctione praeceptorum,* qui idem est ac Sermo XIX L[i] G. Sermo enim hic n. 38 (col. 520) eo nomine ab ipso Auctore appellatur et sexcenties probabilius est Sobensi huncce Sermonem apud Syros vulgatum praeluxisse, quam aliud aliquod opus, cuius secus nemo unquam mentionem fecit. Sobensis enim L[i] G. nullibi meminit, proinde haud eum nosse videtur excepto Sermone XIX, quem probabiliter sub nomine Symmachi legit. Uti enim in aliis codicibus quaedam partes Operis diversis auctoribus adscriptae ferebantur, idem probabiliter hoc in Sermone accidit, Symmacho tributo, licet rationem fingere, cur id evenerit, valde difficile sit.

CAPUT SECUNDUM

DE ARGUMENTO LIBRI GRADUUM

I. Operis titulus. — II. Analysis. — III. Compositio et dispositio.

1. Iam in Codicibus antiquissimis BDEZN operi titulus ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ « Liber Graduum » inscribitur; de eius genuinitate igitur dubitari nequit. Ideam libri fundamentalem ipsa haec inscriptio insinuat. Vocabulum « Gradus » nimirum non id significat, quo sensu operi celeberrimo « Κλίμαξ » Ioannis Sinaitae praefigitur, sed proxime habitus diversos vivendi et agendi, quibus respondeat mensura essentialiter diversa unionis cum Deo ineundae. Auctor enim Operis homines in iustos et perfectos dividit, nomine iustorum cognominans eos, qui mundo non renunciarint et visionis Dei incapaces sint. Perfectos autem eos dicit, qui mundo et matrimonio et possidendis rebus terrenis valedixerint et accepto « Paraclito » ad visionem Dei immediatam admittendi sint, — ergo

[1] V. Assemani, *Bibliotheca Orientalis,* t. III. Romae, 1725, p. 17. Cf. Harnack, *Die Chronologie der altchristlichen Litteratur bis Eusebius,* t. III. Leipzig, 1904, p. 167. Bardenhewer, *Geschichte der altkirchlichen Litteratur,* t. I. Freiburg i. Br., 1902, p. 349.

ad analogiam Gnosticorum sententiae, qui trifariam humani generis divisionem in hylicos, psychicos et pneumaticos contendebant.

Sermone XIX « gradus » opponuntur « semitis »; id est, *viae arduae,* qua « perfecti » ad caelestem patriam tendant, *semitae* faciles iustorum, qui mundo non renunciaverint. Hoc sensu Sermone XX tres imprimis « gradus » superatu difficiles statuuntur : humilitas erga omnes, paupertas, castitas cordis corporisque.

2. *Sermone primo* « distinctivo » auctor proponit thema operis sui : dari videlicet differentiam internam inter diversa legis divinae praecepta et scopum operis sui statuit : exponere et demonstrare diversa genera praeceptorum Dei.

Sermone secundo « praecepta magna » exponuntur, id est illa Dñi et Apostoli mandata, quorum obiectum sint tres praecipuae perfectionis virtutes : humilitas erga omnes, paupertas absoluta castitatesque et hasce exercentibus virtutes visio Dei promittitur.

Sermone tertio « de ministerio corporali et spirituali » disseritur. Pars prima (1-10) agit de diversis ministeriorum generibus : *de ministerio perfectorum,* seu spirituali, quod consistat in iugi oratione, ieiunio eleemosynisque spiritualibus, egentibus doctrina perfectionis dandis, et *de ministerio iustorum,* seu corporali, quod exerceant iusti, qui eleemosynas corporales debeant pauperibus; dein exponitur excellentia ministerii spiritualis prae ministerio corporali. Parte secunda (11-17) agitur de diversis gradibus unionis animae cum Deo; de « charismate maximo » seu Paraclito, quem perfecti tantum accipere queant, et de « commixtione spiritus » seu de gradu aliquo inferiore gratiae, quam etiam iusti, eleemosynarum largitores, participare possint. Exempla diversa charismatum proponuntur in Aarone et Maria, sorore eius, Moyse, Stephano, Tabitha.

Sermo quartus de « herba infirmorum » tractat. Infirmi dicuntur, qui putent se peccatis alienis coinquinari, et ideo visis aliis peccantibus eos condemnent et severe tractent. Definitur rectus correctionis fraternae modus et exponuntur effectus salutares mansuetudinis erga proximos.

Sermo quintus de « lacte infantium » agit. Infantes autem appellantur, qui cum peccatoribus commixti seducantur ab eis peccentque; tales igitur societatem peccatorum fugiant, ne ad malas eorum partes transeant. Monet autem Auctor, ne quis societate peccatorum fugienda eos ipsa hac fuga traducat. Multos enim peccatores conversos esse; ideo neminem condemnandum; hoc ipsum significare visionem Petri (Act. x, 12-16) de animalibus immundis; nec obstare, quod Dñs Apostolos pulverem pedum extergere et

peccatores vitare iusserit; hoc enim praeceptum tunc eos accepisse, cum adhuc scientiâ « infantes » essent.

Sermone sexto iugis profectus hominis in perfectione adumbratur. Similitudine aedificii et vasis aurei describitur is, qui accepto Paraclito cognoscat totam veritatem et fiat velut Adam die creationis et post iugem profectum perveniat ad Dei maiestatem facie ad faciem contemplandam.

Sermo septimus inscribitur « de praeceptis iustorum ». Exposita notione iustitiae agitur de diversis superstitionis generibus : de usu amuletorum, incantationum, curationum vanarum; dein de recta iustorum vivendi ratione disserit Auctor docens Dei voluntatem eam esse, ut quisque pro capacitate mensuraque sua bona operetur.

Sermo octavus de illa viri perfecti caritate agit, « qui omnia, quae habet, det pauperibus » et etiam pro inimicis oret suis. Hanc autem caritatem Auctor ipsi martyrum caritati anteponit, quippe qui nihil sint comparati cum protomartyre Stephano, pro inimicis suis orante.

Sermone nono de « iustis et de caritate iustorum » agitur. Nomine autem iustorum appellantur viri sancti Antiqui Foederis, qui perfectionem quidem sincere sectati sint, eam tamen consequi non potuerint « propter maceriam inimicitiae stantem inter Deum et homines » donec eam Christus perfoderit sanguine suo superos et inferos reconciliando. Ob hanc autem inimicitiam Deum iustos antiquos perfici non permisisse, immo quandoque iniustos reddidisse ipsis contra gentes missis, ut eis malefacerent et maledicerent. Quae omnia exemplo Abrahae et Eliae et Elisaei aliorumque prophetarum illustrantur. Hos quidem sanctos Dñum post resurrectionem suam perfecisse et in locum beatorum evexisse; cum autem hodie nemo post obitum suum perficiatur, neminem, qui adhuc vivus perfectionem consecutus non sit, post mortem ad visionem Dei admissum iri. In sanctis autem antiquis exemplum esse positum iustis hodiernis in usu bonorum saeculi constitutis, ut divitiis recte utentes salvi fiant, id est, ut saltem gradum aliquem aeternae beatitudinis inferiorem consequantur.

Sermone decimo docet Auctor diabolum tribulationes in bonos immittere, quos a bonis operibus deterreat, et agit « de utilitate, quam habeamus, dum bona operantes mala sustineamus » et de modo, quo Deus sanos per infirmos, divites per pauperes « tentet » beneficentiam cuiusque exploraturus.

Sermo undecimus in « auditione Scripturarum » exponenda versatur, qua scilicet ratione auditis in ecclesia Scripturis mandata « magna et parva », « mansueta et dura » distinguenda sint, quod et pluribus exemplis illustratur.

Sermone duodecimo argumentum Sermonis praecedentis longius prosequitur Auctor, agens « de ministerio occulto et manifesto Ecclesiae » docensque ministerium visibile et sacramenta visibilia Ecclesiae visibilis meram figuram esse Ecclesiae invisibilis « cordis et sublimitatis », in qua perfecti modo quodam invisibili et excellentiore baptizentur.

Sermo decimus tertius « de conversatione iustorum » agit, ceu, de officiis « iustorum » erga Deum et proximum, quae exemplis diversis illustrantur ex Antiquo Foedere haustis.

Sermo sequens, *decimus quartus* « de iustis et perfectis » tractans agendi rationem officiaque iustorum et perfectorum per singula comparat.

Sermo decimus quintus, cui inscribitur « de instinctu coitus in Adam », in tres dividi potest partes. Pars prima (1-9) agit de lapsu protoparentum et origine stimuli carnalis exponitque, qua ratione homines ope renunciationis a « malis cogitationibus » liberari possint. Parte secunda (10-15) disseritur de remuneratione et ultione divina et perpenditur quaestio de salute sanctorum Antiqui Foederis, qui post Christi resurrectionem in caelum evecti sint. Parte demum tertia (16-20) de gradibus diversis gratiae charismatumque disseritur.

Sermone decimo sexto Auctor quaestionem movet « de modo, quo quis maior fiat mandatis magnis » et ostendit perfectos etiam mandata magna excedere posse, si plus praestiterint, quam iubeantur, quod tunc fiat, si quis se ipsum « peccatum » declaret et omnes homines « meliores se aestimet ».

Sermone decimo septimo Auctor Dñum passione sua nobis exemplo fuisse ostendit, qua scilicet ratione inimicos diligamus; et Salvatorem compati nobis, si persecutiones inimicorum patienter ferentes pro ipsis oremus.

Sermo decimus octavus agit « de lacrimis orationis » seu dolore de peccatis commissis et gaudio de gratia Dei recuperata, quando quis devicto peccato interno gratiae Dei compos fiat. Ostenditur et modus, quo peccatum internum post multas orationes lacrimasque e corde evelli possit.

Sermo decimus nonus in « expositione viae perfectae » versatur. Parte prima (1-8) mandata « magna » viae rectae assimilantur, quae cito quidem, sed molestissime in civitatem Dñi ferant. Cum igitur via haec ardua nimis sit, Dñum et Apostolos imbecillibus « semitas » ad latus viae currentes ostendisse, quae in civitatem Dñi non ferant quidem, sed currentes in eis saltem ab interitu aeterno liberent. Parte secunda (9-33) practice per singula ostenditur, quaenam Dñi et Apostoli praecepta « viae » sint et quaenam « semitae ». Parte tertia (34-40) suadet « semitas » seu mandata parva a Dño et Apostolis

parvulorum causa stratas esse, ut infirmi et infantes in illis semitis currentes paulatim crescant et confortati viam perfectorum ineant, cum incedentes in « semitis » perfecte salvari non possint.

Exposita differentia inter « vias » et « semitas » *Sermone vigesimo* « de gradibus arduis » in civitatem Dñi ferentibus disseritur. Tres autem gradus imprimis superatu difficiles Auctor prima sermonis parte (1-7) asserit : inimicos reconciliare, rebus terrenis valedicere, caste vivere. Ostendit, qua ratione ad hos gradus « arduos » ope orationis, humilitatis ieiuniique ascendatur et « peccatum internum e corde evellatur » quo remoto apparere Paraclitum et perfectum reddere hominem. Parte secunda (8-12) vitam Dñi imitandam proponit, qui omnes hos percurerit gradus nos docturus, qua ratione « peccatum internum » e cordibus nostris removeamus. Demum parte tertia (13-17) ad mandata observanda hortatur et Dñum cum lacrimis obsecrandum, ut orando Paraclitum accipere et Dñum « facie ad faciem » videre possis. Hunc sensum etiam parabolae tribuit de veste nuptiali (Matth. XXII, 10 sqq.).

Sermone vigesimo primo lapsus protoparentum exponitur, qui Satanae obedierint et se rebus terrenis immiscuerint. Ostenditur, qua ratione liberari possint homines a morte, quam gustaverit Adam, ut in statum naturae primae sanctae restituantur. Descriptis peccati primi effectibus funestis humilitas Salvatoris opponitur superbiae Adae ; humiles enim respicere Deum, ut olim respexerit Moysem, Noe, Job, Apostolos Mariamque, matrem Dñi. Demum enumeratis sequelis Adae peccati diversis misericordia divina celebratur, quae hominibus usum rerum terrestrium permiserit, ut saltem a paenis aeternis liberarentur.

Sermone vigesimo secundo explicatur notio « iudiciorum, quibus nemo vivat, qui ea observet » ceu illa Legis antiquae praecepta, quae vindictam de malefactis repetendam permittunt et ad ius talionis spectant iuxta regulam : « oculum pro oculo ». Auctor leges has ad mala maiora praecavenda latas esse contendit et eas, quippe quae iustitiae contrariae sint, in Novo Foedere abrogatas esse docet et solum Decalogum admittit, quem et Salvator in Legem Novam receperit.

Sermone vigesimo tertio sermo est « de Satana et Pharaone et filiis Israel » exemplis obdurationis; ostenditur Deum non fuisse causam immediatam, cur isti obdurati sint; peccatores quippe Dei longanimitate extolli et Deo resistere, uti Satanam et Pharaonem et Iudaeos.

Sermo vigesimus quartus « de paenitentia » agens impugnat lapsis post baptismum paenitentiam denegantes (1-2); dein disserit de gradibus gravitatis

peccatorum et de remuneratione bonorum operum pro gradibus bonitatis diversa (3-6).

Sermo vigesimus quintus contra illos « solitarios » dirigitur, qui ad perfectionem sincere quidem tendere velint, sed a Diabolo decepti opera misericordiae corporalia exerceant, hortos plantent aedesque sibi construant, ubi pauperes et peregrinos recipere possint. Ostenditur eiusmodi « solitarios » perfici non posse, quoad rebus terrae non renuncient, et expenduntur pericula ipsius iustitiae amittendae, quae possessio bonorum et largitio eleemosynarum necessario involvant.

Sermone vigesimo sexto describitur « lex secunda quam posuerit Dominus Adae » postquam lapsus esset, permittendo ei usum rerum terrae iustum; quam legem usque ad adventum Christi durasse, qui innovata lege prima Adae posita (ceu lege perfectionis) legem primam fecerit novissimam et novissimam fecerit primam.

Sermo vigesimus septimus alludit ad tumultuosos « perfectorum » motus, qui relicta domo paterna sub praetextu « perfectionis » quaerendae absque ullo fine rationali vagari coeperint. Auctor reprobat praeposterum ingressum, quam dicit, viae perfectionis, et iis, qui relicta domo paterna se alicui « magistro perfectionis » docendos tradere velint, suadet, ut prius viam Dñi et humilitatem discant; carpit fastum nonnullorum « perfectionis discipulorum » qui sine solido virtutis fundamento parentes deserant et orationis nescii pecorum more vagentur.

Sermone vigesimo octavo « animam humanam non esse sanguinem » contendit reprobata sententia eorum, qui tres hominis partes, corpus, animam, spiritum statuant. Reiecta differentia inter animam et spiritum, hominem in « trinitate » constitui tunc solum admittit, ubi quis perfectione consecuta « Paraclitum » acceperit (1-2). Reliqua sermonis pars de gradibus perfectionis tractat et breviter repetit ea, quae Sermone VII (nn. 5-10) fusius exposita sunt.

Sermo vigesimus nonus « de castigatione corporis » agit et demonstrat necessitatem mortificationis ad perfectionem consequendam ob naturam corruptam humanam, quae nisu quodam insatiabili ad delectationem declinet et delectabunda obliviscatur legis Dei. Describuntur genera delectationum, obdurationum, mortificationum et reprobato ieiunio pharisaico sincerum ieiunii genus statuitur a « solitariis » observandum.

Sermone trigesimo « de praeceptis fidei et caritatis solitariorum » agitur. Auctor contendit praecepta fidei minora esse, quam caritatis, unde infert discipulos caritatis maiores esse, quam fidei, et comparat mutuam eorum

agendi rationem. Carpit « discipulos fidei » quod « discipulis caritatis », inimici sint eosque dure persequantur; demonstrat, quanto maiores sint martyres perfectionis inimicos homicidasque suos diligentes discipulis martyribusque fidei, qui osores et persecutores suos diligere et pro ipsis orare nolint. Hortatur « discipulos caritatis » ut magistro perfectionis sibi electo obedientiam praestent et post digressionem dogmaticam, qua Christum primogenitum esse perfectorum statuit, doctrinam suam circa discrimen inter iustos et perfectos novis argumentis commendat.

Index Sermonum Libri in Codice α servatus unum et triginta Sermones numerat et ultimum sermonem (sc. XXXI) in codice primo loco positum esse dicit. Sicut iam supra dictum est [1] Codex α prologi instar re vera eum Sermonem integrum exhibet (qui etiam in Codice β in compendium redactus invenitur), ubi Auctor doctrinam suam e fontibus probatis haustam esse defendit; Codex R triginta duntaxat Sermones numerat ultimoque (in α XXXI) Serm. XXX claudit. Hinc explicatur, cur ea Sermonis pars, Praefationis instar Operi in α et β praemissa, titulo careat.

3. Pauca adhuc de *compositione et dispositione totius Operis* dicenda sunt. — Sermo quidem primus ita incipit, ac si Auctor materiam Libri ordine logico disponere et per singula ad amussim pertractare velit. Thema enim operis sui : dari videlicet differentiam internam inter diversa divinae legis praecepta rite proponit et partitionem eius haud inepte assignat, nihilominus rerum considerandarum filum cito perdidisse videtur.

Spectatis rebus modoque, quo Auctor doctrinam suam proponit, totum Opus in duas partes inaequales dividi potest. *Prima,* unum et viginti Sermones priores complectens, *didactica, altera,* minor Sermonum pars, vero *polemica* est; intra ambitum divisionis huius certum aliquem et consequentem idearum ordinem statuere vix possibile est. Sermo secundus et sextus de *perfectis* agunt, tres intermedii de illa imbecillitate animi et mentis hebetudine disserunt, quibus *iusti* obnoxii sint. Sermo septimus et nonus *officia iustorum* describunt : prior leges iustitiae exponit, posterior rem exemplis ex Antiquo Foedere haustis illustrat. Sermone octavo et decimo *virtutes* heroicae *perfectionis* celebrantur. Sermones duo sequentes intime cohaerent; decimus primus *inferioritatem moralem Antiqui Foederis* urget et praecepta Legis dura a mansuetis distinguit, duodecimus vicissim simili prorsus ratione *internum valorem ministerii* visibilis *Ecclesiae* pensat et illud meram figuram ministerii caelestis perfectorum statuit. Simili modo cohaerent Sermones subsequentes (XIII et XIV) de *iustis* et *perfectis* tractantes, quibus agendi ratio

[1] Vide descriptionem Codicis α p. 1.

eorum per singula comparatur. Sermo decimus quintus ordinem rerum omnino perturbare videtur; Auctor enim repente de *lapsu protoparentum* disserere incipit. Attamen re accuratius considerata Sermo hic non sine causa suo loco positus esse invenitur; Auctor etenim novum momentum dogmaticum speculationi suae asceticae invecturus de *peccato originali* — ex eius mente concupiscentiâ — ideo agit, ut in Sermonibus quinque subsequentibus ultimum scopum perfectionis proponere possit : *exstirpationem* videlicet *concupiscentiae,* qua e corde hominis deleta accipiatur Paraclitus, quod fusius imprimis Sermone vigesimo exponitur. Pars didactica operis desinit Sermone vigesimo primo, qui sententias Sermone decimo quinto pertractatas ulterius evolvit.

Pars altera, polemica, incipit Sermone vigesimo secundo, quo *potestas vindicativa* auctoritatis civilis tamquam iustitiae contraria impugnatur; postea eos impetit, qui aliquibus Scripturae locis innixi, ubi peccatores a Deo obdurari dicantur, peccati auctorem Deum ipsum esse contendant. Sermone vigesimo quarto *Catharos* vel alios huius farinae haereticos agreditur, lapsis post baptismum poenitentiam denegantes; dein reprobat agendi rationem quorundam « solitariorum », qui perfectionem quidem sincere quaerant, attamen simul etiam *operibus corporalibus caritatis* operam dare velint. Cui Sermoni adiicitur dissertatio *de lege secunda,* quam Deus Adae post lapsum posuerit. Apparenter quidem Sermo iste reliquos, polemicos, perturbare videtur; reapse autem intime cum praecedente cohaeret : Auctor enim sententias suas de operibus caritatis corporalibus perfectioni contrariis novo argumento dogmatico firmaturus ad legem illam fictam provocat, quae probet neminem esse perfectum, qui saeculo non renunciaverit. *Sermo vigesimus septimus* et *octavus* pariter polemici sunt; prior falsos perfectionis discipulos vellicat, posterior illorum reprobat opinionem, qui hominem trichotomistice e corpore, anima spirituque constare putent. Sermo paenultimus specietenus pacificus est, acie tamen polemica non caret, nam contra illos dirigi videtur, qui *necessitatem mortificationis* ad salutem consequendam *negant* et ad quosdam Scripturae locos appellando *ieiunium reprobent. Ultimus* demum *Sermo* quandoque plane bilosus est. Auctor « discipulis fidei » scelera diversa obiicit nec haesitat ipsa martyrii merita, dilectione inimicorum expertis, in dubium vocare.

CAPUT TERTIUM

DE DOCTRINA LIBRI GRADUUM

I. DOCTRINA L[i] G. DE DEO UNO AC TRINO. — II. DE CREATIONE ET CREATURIS. — III. DE HOMINE. — IV. DE REDEMPTIONE. — V. DE ECCLESIA ET SACRAMENTIS. — VI. DE REBUS NOVISSIMIS. — VII. DE OFFICIIS IUSTORUM AC PERFECTORUM.

Iam ex argumento succincto Libri Graduum, quod capite praecedente proposuimus, colligitur Opus laudatum ad libros dogmaticos non pertinere. E contrario : auctor Libri, quicunque fuerit, in Opere exarando finem eminenter practicum sibi proposuit : exhortari nimirum lectores ad sectandam, quam dicit, « viam perfectionis » ceu institutum vitae asceticum, vel potius apotacticum. Licet vero ipsa ratio, cur ex mente Auctoris ea vivendi ratio apotactica amplectenda sit, in certo quodam systemate theologico et sat consequenter concinnato fundetur, Auctor theologumena sua ex professo nullibi exponit et postulata theoretica doctrinae suae asceticae occasione data, passim atque sine manifesto systemate explicat. Indoles enim totius operis non tam didactica, quam potius homiletica est; lectores veluti orator ex ambone alloquitur, eosque persaepe « fratres » et « sorores » appellat; neque novam doctrinam proponere intendit, sed audientium animos oratoria declamatione excitare satagit ad renunciandum mundo saecularibusque deliciis et ad amplectandam vitae rationem apotacticam, quam toto Opere incessanter commendat. Liber scatet repetitionibus otiosis, quae in opere systematico forte intolerabiles censebuntur, dum in eiusmodi collectione homiliarum, ex quibus L. Gr. quoque constat, facile excusantur, nec tantopere taediosae sunt. Ambitu operis sat amplo non obstante, tantum doctrinam Auctoris practicam inde liquido perspicies; praemissas theoreticas doctrinae Libri asceticae investigare et explorare iam multo difficilius est. Hae etenim in singulari quodam syncretismo religioso ex elementis disparatis conflato fundantur, quorum originem mutuamque necessitudinem definire non ubique facile est.

I

DOCTRINA LIBRI GRADUUM DE DEO UNO AC TRINO.

1. Natura Dei, — 2. attributa. — 3. Errores Sabelliani in L° G.; — 4. eius termini technici trinitarii eorumque necessitudo ad doctrinam Ecclesiae syriacae.

1. De *natura Dei* L. Gr. nullibi disserit. Mentem Auctoris circa notionem Dei e cognomine ܐܡܝܢ Deo bis imposito assequi possumus. Utrobique Deum,

quippe qui sit ܐܝܬܝܐ « Ens » et careat lege, nec cuiquam subiectus sit, opponit homini, creaturae Dei, cui propterea nequaquam liceat Deum imitari malos punientem : *noli,* inquit, *Deum imitari, quia non es* ܐܝܬܝܐ [1] et *benefac bonis et malefac malis, postquam* ܐܝܬܝܐ *factus es* [2]. Apud Syros ܐܝܬܝܐ sensu orthodoxo designat divinam substantiam increatam, « *Ens* » κατ' ἐξοχήν [3]; sensu heterodoxo teste S. Ephraemo *Aeones* [4].

2. De attributis divinis L. G. passim haecce docet : Deus ubique praesens est, manifeste tamen se in sola ecclesia caelesti videndum exhibet [5]. Dominus ܡܪܐ est Deus in caelo et in terra [6]; vitam hominis sua disponit providentia [7]; longanimis est; paenitentiam peccatorum expectat [8]; irreprehensibilis in omnibus operibus suis [9]; eius bonitas tanta est, quam dignis encomiis celebrare nemo possit [10]. Hucusque igitur recte de Deo sentit. Singularis est autem Operis doctrina de iustitia Dei. Ad mentem Nostri nimirum post Adae peccatum inimicitia orta est inter Deum et humanum genus ob Adae praevaricationem [11], cum homines Deum confiteri noluissent [12]; quapropter ante Christi

[1] Serm. XVI, 7. — [2] Serm. XXII, 3.

[3] Teste Arriano Nicomediensi iam Epictetus vocabulo Αἰών notionem dei subiecit *Enchir.* II, 5, 13. Ed. Dübner, Parisiis, 1840, pag. 85) et exposita necessitate mortis docebat philosophi esse mortis periculum intrepide subire nec Deum accusare : οὐ γάρ εἰμι αἰὼν ἀλλ' ἄνθρωπος μέρος τῶν πάντων ὡς ὥρα ἡμέρας. In *Theophania* syriaca Eusebii, uti alii loci paralleli docent, ܐܝܬܝܐ = ἀγέννητος; v. gr. I, 5 (Ed. Lee, Londini, 1842, pag. 3) ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܝܬܝܐ correspondet loco parallelo in opere *De laudibus Constantini* c. 11 (Migne, *P. Gr.* t. XX, col. 1381) verbis : ὁ μὲν γὰρ ἦν ἀγέννητος; et *ib.* ܐܝܬܝܐ ܕܟܝܢܐ = φύσις ἀγέννητος. Novit eum terminum Aphraates quoque, apud quem occurrit phrasis : ܐܝܬܝܐ ܕܢܦܫܗ (*Dem.* XXIII, 52. *P. S.* II, col. 100_{18}); eam invenies in translatione syriaca Theophaniae V, 3 (ed. Lee, pag. 175_{9}), ubi docente loco parallelo *Dem. Ev.* III, 3, 6 (Ed. Gaisford I, 232) versiculus ex Porphyrio (? cf. Pseudoiustini *Coh.* XI) allegatus :

Μοῦνοι Χαλδαῖοι σοφίην λάχον· ἠδ' ἄρ' Ἑβραῖοι
Αὐτογένεθλον ἄνακτα σεβαζόμενοι θεὸν ἁγνῶς

syriace redditur verbis : ܠܟܠܕܝܐ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܚܟܡܬܐ ܡܛܬ ܘܥܒܪܝܐ
ܠܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܕܟܠ ܐܝܬܝܐ ܕܢܦܫܗ ܕܟܝܐܝܬ ܡܣܓܕܝܢ

Ad solos Chaldaeos sapientia pervenit et Hebraei
Deum, omnium regem, Itya animae suae (i. e. αὐτογένεθλον) *caste adorant.*

[4] S. Ephraem Bardesanem accusat, quod ܐܝܬܝܐ plurima introduxerit, *Ed. opp. S. Ephraemi syr. lat.* Romae. 1732, t. II, pag. 443 E, 554 B, 556 D; aliter F. Nau, *Patr. Syr.* t. II, 501 sqq.

[5] Serm. XII, 7. — [6] Serm. IX, 2. — [7] Serm. VII, 6, 10. — [8] Serm. VII, 4, 13; XXIV, 1. — [9] Serm. XXII, 7.

[10] Serm. XVI, 11. — [11] Serm. II, 5, 4; IX, 2, VI, 7, 12; XV, 12; XXII, 7.

[12] Serm. IX, 5, 12, 13.

adventum Deus missis a se prophetis gentes iniquas sibi resistentes punire solebat eaque ratione prophetas non solum a perfectione arcebat[1], sed et iniustos reddidit, cum nemo iustus sit, qui alii malum inferat[2]. Hanc porro inimicitiam inter Deum et homines ob Adae peccatum stantem iuxta verba S. Pauli[3] Christus abrogavit perfossa eius maceria sanguine crucis suae superos inferosque reconciliando[4].

Haec Auctoris sententia ad duos fontes disparatos reducitur. Quae de maceria inimicitiae a Christo perfossae docet, absque dubio ex Epistola S. Pauli ad Eph. II, 14 hausit. Cum autem Auctor momentum soteriologicum passionis Christi, uti suo loco ostendetur, non solum extenuet, sed et aperte neget, ratio ex Ep. ad Eph. II, 14 ad explicandam Dei cum hominibus reconciliationem petita insufficiens deprehenditur. Sententia Nostri plane blasphema, quod Deus prophetas missis eis punitum gentes se confiteri nolentes iniustos reddiderit, potius cum falsa, quam docet, iustitiae notione[5] cohaeret, prorsus gnostica, quam cum bonitate Dei ea ratione conciliare studebat, ut iustitiam vindicativam tamquam attributum divinum ad Antiquum Testament tum restringeret, quasi Deus, olim « iustus » id est, inimicos suos puniens post adventum Christi factus esset bonus. Attributum igitur iustitiae olim a Gnosticis Demiurgo adscriptum Noster uni eidemque subiecto divino tribuit iustitiam Dei ante, bonitatem post Christum in divino regimine praevaluisse docens[6].

3. Modo doctrina L[i] G[um] de *Deo trino et de hypostasibus divinis* consideranda est. — Auctor non solum mentionem facit trium personarum divinarum, sed nomen etiam Trinitatis novit. *Iusti,* inquit, *adorant Dominum eiusque Filium et Spiritum eius sanctum*[7]. — Orandum est pro omnibus hominibus, *ut vivant et glorificent Patrem et Filium et Spiritum S., perfectam Trinitatem* (ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ[8]). — *Gloria Patri et Filio et Spiritui S. Trinitati indivisae* (ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܠܐ ܦܠܝܓܐ) *in saecula saeculorum*[9]. — *Nomen Jesu est nomen illud, per quod voluit Trinitas sanari dolores et plagas Adae*[10].

[1] Serm. VII, 1; IX, 1 sq.; XIII, 8. — [2] Serm. IX, 3; XXII, 6-12.

[3] Eph. II, 14; cf. Col. I, 20. — [4] Serm. II, VI, 4; IX, 1, 6, 12, 13, 15; XV, 12; XXII, 7.

[5] De qua v. infra n. 36.

[6] Iam Florinus eiusmodi difficultatibus dogmaticis irretitus esse videtur, uti inscriptio epistolae a S. Irenaeo ad ipsum missae innuit : περὶ μοναρχίας ἢ περὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν θεὸν ποιητὴν κακῶν (citatur apud Eusebium, *Hist. Eccl.* V, xx, 1). Cf. Philastrii *Haer.* LXXIX (Migne, *P. L.* XII, col. 1189) verba, qui reiecta Colluthianorum sententia, *Dominum malorum non esse factorem* contendentium, erroris arguit *alterius cuiusdam* opinionem *Dominum malorum esse factorem,* forte Florini, sicut Fabricius putat. Cf. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte d. Urchristenthums*, Leipzig, 1884, p. 447 sq. — [7] Serm. XIII, 3.

[8] Serm. XVI, 10. — [9] Serm. XX, 15. — [10] Serm. XXIX, 19.

Primo obtutu citata allata doctrinam Auctoris de mysterio SS. Trinitatis theologice valde excultam fuisse suadent, praecipue si perpendas, Aphraatem anno adhuc 345, quando ultimam Demonstrationem « De Acino » exaravit, nomen « Trinitatis » (ܬܠܝܬܝܘܬܐ) in sensu illo technico, quo Deum triunum significat, ignorasse[1]. Immo Auctor formulam fidei allegare videtur dicens *Dñum*, quem *primogenitum totius creaturae* appellat, *fuisse eumque exstitisse inde a momento, quo Pater eius fuerat, ab aeterno et in saeculum*[2], quae verba positive proponunt doctrinam Ecclesiae, cui contraria in synodo Nicaena damnata est definitione : τοὺς δὲ λέγοντας· ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν..... τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία[3].

Tota nihilominus quaestio haud tam plana est, sicut primo intuitu apparet. Quamquam enim doxologiae citatae speciem plane orthodoxam prae se ferunt, Auctor aliquoties doctrinam Ecclesiae circa mysterium SS. Trinitatis modo Sabelliano exponere videtur. *Prophetae enim*, ait, *et iusti omnes salvari et perfici poterant per Spiritum vivum et sanctum, qui est Dominus* (ܪܘܚܐ ܚܝܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ ܕܐܝܬܘܗ ܡܪܝܐ[4]). Dominus igitur (ܡܪܝܐ) idem est ex mente Auctoris, ac Spiritus S.[5]. Loco vero superius allegato, ubi de nomine Iesu egit, per quod voluerit Trinitas salvari plagas Adae, subdit : *Hoc* (sc. nomen Iesu) *est enim arbor vitae horti Eden, qua* (subintellige : arbore) *reviviscunt homines ex morte, quae arbor est Spiritus vivificans*[6]; igitur nomen Iesu = arbor vitae = Spiritus S. Quod vero res reapse ita se habet, e Sermone XXVI ostenditur, ubi *Dominus* (ܡܪܝܐ i. e. prima persona divina) promittit incarnationem suam et se legem novam daturum esse hominibus et perfectionem eis demonstraturum pollicetur[7]. Auctor praeterea aliquoties citata ex Antiquo Testamento petita, ubi de Domino ܡܪܝܐ agitur, sine haesitatione ad Dñum ܡܪܢ applicat[8], quod in ea tantum suppositione

[1] *P. S.* II, 134 ܐܦ ܫܪܝܪܝܢ ܠܟ ܗܠܝܢ ܫܡܗܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܫܒܚܐ ܬܠܬܐ ܕܐܬܕܟܪܘ ܥܠ ܪܫܟ : ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܟܕ ܩܒܠܬ ܪܘܫܡܐ ܕܚܝܝܟ *Certe veracia sunt tibi magna illa et gloriosa tria nomina, quae commemorata sunt super caput tuum: Pater et Filius et Spiritus S., quando signum salutis tuae acceperas.* Iam vero multo aptius dixisset : veracem habes SS. Trinitatem... Sed neque hic, neque alibi vocabulum ܬܠܝܬܝܘܬܐ in sensu Dei triuni in scriptis Aphraatis reperies.

[2] Serm. XXX, 4.

[3] Denzinger, *Enchiridion symbolorum et definitionum,* Ed. VI. Wirceburgi, 1888, pag. 9. — [4] Serm. IX, 1.

[5] Cf. Serm. XXVIII, 5 : *Spiritus S. qui est Dominus* ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܝܬܘܗ ܡܪܝܐ. Adverte ܪܘܚܐ ubique *gen. fem.* esse! Apud Syros posteriores, quando ܪܘܚܐ tertiam personam SS. Trinitatis designat, *gen. masc.* est, absque dubio propterea, ut hac ratione subsistentiam Sp. S. personalem urgerent. — [6] Serm. XXIX, 19.

[7] Usus loquendi similis in parte secunda *Testamenti Adae* quoque reperitur. Cf. *P. S.* II, col. 1339 sqq. Errores autem dogmatici, qui in L. Gr. aperte ad lucem prodeunt, in Testamento Adae oblitterati sunt, quamquam improbabile non est utrumque textum e fonte communi promanasse.

[8] Cf. Serm. XX, 10 sq. Notabile imprimis est, quanam ratione Auctor demonstrare

fundatur, ܡܪܝܐ, ceu primam personam divinam, a ܡܪܢ, id est, a secunda persona divina nihil differre. Hac de re Auctor aperte unica tantum vice loquitur : Serm. XX, 12 ait Dñum et Patrem in invicem esse et unum esse et Spiritum S. eis inesse[1]. Per se quidem verba haec etiam sensum orthodoxum admittunt et de περιχωρήσει, ceu circumsessione personarum divinarum intelligi possunt. Attamen res vix tam plana est, uti primo obtutu videtur. Serm. IX, 15 enim dicit Deum humano generi reconciliatum esse, *quia Dñs* (ܡܪܢ, id est, Christus) *in creatura annunciatur, quae aut Patrem confitetur, aut Filium confitetur, aut Spiritum S., quamquam non omnes puri sint fide*[2]. Iam vero particula ܐܘ, qua trium personarum nomina loco laudato disiunguntur, in sensu obvio omnes disiunctionis partes eiusdem potentiae esse innuit, vel aliis verbis : ad idem redire, sive Pater, sive Filius, sive Spiritus S. sint obiectum confessionis seu fidei, uti docet contextus.

Nexum doctrinae trinitariae L[i] Gr. cum haeresi Sabelliana duo imprimis suadent. Teste nimirum S. Epiphanio Sabelliani argumenta doctrinae suae e quibusdam apocryphis, imprimis vero ex Evangelio, quod dicitur « secundum Aegyptios » hauserunt[3]. L. Gr. Serm. XXVI documentum aliquod spurium allegat, cum Testamento Adae syriaco affine, ubi ideas Sabellianas deprehendimus. Notabile porro est L. Gr. Sermone XXIX, 19 sensu omnino Sabelliano uti vocabulo *trinitatis* ܬܠܝܬܝܘܬܐ, sicuti hoc idem refert Epiphanius de grege Sabellianorum, qui ipso teste Patrem et Filium et Spiritum S. unum atque eundem esse docuerunt, perinde atque in uno homine corpus et anima et spiritus inest, ita ut corporis instar sit Pater, animae Filius, Spiritus denique in ipsa divinitate humani spiritus instar habeatur[4]. Liber vicissim Graduum l. c. docet hominem accepto Paraclito ex tribus constare partibus : sc. corpore,

velit juxta verba Ps. xcviii, 1. Dñum adiutore non indiguisse. — V. etiam Serm. XXII, 7, 9, 10, 12; XXIII, 11.

[1] ܘܐܬܚܙܝ (sc. Dñs) ܕܗܘ ܡܫܬܟܚ. ܚܕ ܥܡ ܐܒܘܗܝ ܘܥܡ ܐܒܘܗܝ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܗܘܢ. Auctor posterior litium christologicarum tempore vix ausus esset scribere Dñum unum (i. e. unam personam esse) cum Patre esse, uti ܚܕ innuit, sed ܚܕܐ (i. e. unam naturam, unam rem) scripsisset. Re vera in codice α ܥܡ ܐܒܘܗܝ deest; scriba ad salvandam assertionis orthodoxiam verba ea omisisse videtur.

[2] ܐܬܪܥܝ ܥܡܗ ܕܒܪܢܫܐ ܡܛܠ ܕܡܪܢ ܡܬܟܪܙ ܒܒܪܝܬܐ ܕܡܘܕܝܐ ܠܐܒܐ ܐܘ ܕܡܘܕܝܐ ܠܒܪܐ ܐܘ ܠܪܘܚܐ ܘܠܐ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܝܢ : ܐܠܐ ܠܐ ܐܡܪܢܢ ܐܢܫ ܕܟܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܪܢ. ܡܫܬܟܚ ܗܢܐ ܐܡܪܢܢ ܠܗ ܡܢ ܕܡܬܠ ܐܝܟ ܕܒܗ ܒܐܠܗܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܐܢܐ ܟܠ ܐܢܫܐ ܘܡܪܝܐ.
Dolendum est textum hunc in unico codice α exstare, qui hoc loco vix caret mendis; saltem verba ܘܠܐ ܟܠܗܘܢ ... ܐܢܫܝܢ sat obscura sunt, perinde ac si ante ܐܢܫܝܢ aliquid exciderit.

[3] *Haer.* LXXII, 2 : Τὴν δὲ πᾶσαν αὐτῶν πλάνην καὶ τῆς πλάνης αὐτῶν δύναμιν ἔχουσιν ἐξ ἀποκρύφων τινῶν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Αἰγυπτίων Εὐαγγελίου, ᾧ τινες τὸ ὄνομα ἐπέθεντο τοῦτο.

[4] *Haer.* LXII, 1 : Δογματίζει γὰρ οὗτος (scilicet Sabellius) καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Σαβελλιανοί, τὸν αὐτὸν εἶναι Πατέρα τὸν αὐτὸν Υἱόν, τὸν αὐτὸν εἶναι ἅγιον πνεῦμα· ὡς εἶναι ἐν μιᾷ ὑποστάσει τρεῖς ὀνομασίας, ἢ ὡς ἐν ἀνθρώπῳ σῶμα καὶ ψυχὴ καὶ πνεῦμα. Καὶ εἶναι μὲν τὸ σῶμα ὡς εἰπεῖν τὸν Πατέρα, ψυχὴν δὲ ὡς εἰπεῖν τὸν Υἱόν, τὸ Πνεῦμα δὲ ὡς ἀνθρώπου, οὕτως καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐν τῇ θεότητι.

anima spirituque, qua ratione perfectione adepta in *trinitate* ܬܠܝܬܝܘܬܐ con-stitui. Auctor igitur terminis theologicis Sabellianorum utitur, quod consideratis locis reliquis errores Sabellianorum spirantibus vix casu caeco evenisse videtur; loci enim superius laudati optime explicantur, si Auctor personas SS. Trinitatis mera πρόσωπα eiusdem naturae divinae unicae concepit semet modo diverso manifestantis, subsistentia tamen personali carentia, uti Sabellianos docuisse abunde constat[1].

Sed aliae quoque rationes suadent L. G^um errores Sabellianos docere.

Teste nimirum S. Epiphanio constat haeresim Sabellianam multos asseclas in Mesopotamia numerasse[2], utique inter Syros, qui eo tempore soli ibidem christianismo addicti erant. Maioris adhuc momenti est testimonium Maruthae, episcopi Mayphercatensis, qui, ut fertur, canones Concilii Nicaeni in linguam syriacam transtulit et eisdem brevem praefationem praemisit, quae praeter nomina episcoporum, qui in Synodo Nicaena aderant, et historiam rei monasticae, catalogum succinctum haeresium orientalium quoque continet. Hanc praefationem iam dudum edidit Abraham Ecchellensis sermone latino e textu arabico translatam[3], qui verisimillime e textu syriaco originali manavit; ipsa collectio canonum una cum praefatione olim syriace exarata tota adhuc edita non est, exstat autem in Codice Syriaco K. VI. 3 Bibliothecae Congregationis de propaganda fide, unde germanice edita est ab O. Braun[4]; tractatum haeresiologicum ex editione O. Braun emendatum reimpressit A. Harnack[5], qui eum genuinum opus Maruthae declaravit[6].

Patriarcha demum Syrorum, Ignatius Ephraem II Raḥmani nuperrime fasciculo IV Studiorum Syriacorum[7] ex eodem codice Borgiano (modo N. 82)

[1] Cf. Schwane, *Dogmengeschichte*. Freiburg in Br., 1892, ed. II, t. I, p. 141. Harnack, *Dogmengeschichte*. Freiburg in Br., 1894, ed. III, t. I, pag. 723. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte des Urchristenthums*. Leipzig, 1884, pag. 615 sqq. — Notabilis est etiam consensus locorum, ubi Christi opera Deo tribuuntur, cum interpolationibus patripassianis *Testamenti duodecim Patriarcharum* (Symeon 6_5, Issachar 7_7, Dan 5_{13}, Naphthali 8_3, Aser 7_3, Benjamin 10_{7-9}; textum locorum graecum v. apud Schürer, *Geschichte des jüdischen Volkes im Zeitalter Iesu Christi*[4], t. III. Leipzig, 1909, p. 342 sq., n. 85) et cum usu loquendi Prologorum monarchianorum (de quibus v. Corssen, *Monarchianische Prologe zu den vier Evangelien* in *Texte und Untersuchungen*, ed. Gebhardt et Harnack, t. XV, fasc. I, p. 24 sqq.).

[2] *Haer.* LXII, 1 : Πολλοὶ δὲ ἐν τῇ Μέσῃ τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τῆς Ῥώμης τοῦ αὐτοῦ δόγματος ὑπάρχουσιν ἀνοίᾳ τινὶ φερόμενοι.

[3] Mansi, *Conciliorum omnium amplissima collectio*, t. II, 1056 sqq.

[4] *De Sancta Nicaena Synodo* in *Kirchengeschichtliche Studien* hsg. v. Knöpfler, Schrörs, Sdralek. Münster, 1898, pag. 12. V. V. *infra* p. 118.

[5] *Der Ketzer-Katalog des Bischofs Maruta von Maipherkat* in *Texte u. Unters.*, N. F., B. IV, Heft I, 6. — [6] *O. c.* p. 4.

[7] *Documenta de antiquis haeresibus*. Typis patriarchalibus in seminario Scharfensi de Monte Libano, anno MCMIX, p. 78 et ܨ.

cum exemplo eiusdem Alkošensi collato totum tractatum haeresiologicum syriace publici iuris fecit.

Inter haereses ibidem recensitas secta quoque *Audianorum* occurrit, de quorum doctrina haecce referuntur :

Haeresis sectae Audianorum. Asserunt isti Trinitatem existere in compositione personasque compositas subsistere secum invicem. Ex iis sunt quidam ascetae ieiunantes, dediti excipiendis peregrinis assiduique per totius vitae dies in fletu. Si quis autem inter ipsos praevaricatur et ridet, eum a medio dimittunt.

In textu arabico Abrahae Ecchellensis eadem secta Photinianorum appellatur; falso tamen, uti e textu syriaco modo iam evidens est. Doctrina enim Photinianorum ascetica vix quidquam cum nostro libro commune habet neque probabile est placita eorum christologica apud Syros vulgata esse. Contra, Audianorum doctrina aliquam similitudinem cum placitis L[i] G. prae se fert, uti suo loco ostendetur.

Summi item momenti est Marutha teste Audianos in duas factiones divisos fuisse : in orantes et ieiunentes. Sub nomine orantium Messalianos latuisse iam A. Harnack recte suspicatus est[2]. Sufficit notasse in opusculo haeresiologico Timothei, presbyteri Constantinopolitani[3] Messalianis errorem persimilem tribui : ὅτι τρεῖς ὑποστάσεις Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος εἰς μίαν ὑπόστασιν ἀναλύονται καὶ μεταβάλλονται[4]; sane error Sabellianus verbis Maruthae omnino conformis. Exinde concludendum est Messalianos Maruthae probabiliter eosdem fuisse, qui olim Adelphiani quoque atque Euchitae appellabantur, eosque, uti etiam L. G. Auctorem, erroribus Sabellianis fuisse addictos. An omnes, iam alia est quaestio. Saeculo enim V Messalianorum secta etiam in Armenia multos asseclas nacta est. Contra eos anno 447 praeside Iosepho patriarcha synodus in civitate Šahapivan coacta est, cuius canones, imprimis XIX et XX torturam aliasque poenas severas in asseclas Messalianismi decreverunt[5]. Hos autem Messalianos armenos Conybeare adoptianos fuisse censet, erroribus Paulicianorum addictos[6]. Argumenta nihilominus a viro docto ad probandam hanc thesim congesta rem non dirimunt. Canones enim synodi Šahapivanensis doctrinae christologicae Messalianorum (armenice mtslnëuthiun = ܡܨܠܝܢܘܬܐ[7]) mentionem non faciunt; hinc incertum manet, utrum Messaliani Armeni re vera socii fuerint Paulicianorum, nec ne[1].

[1] *O. c.* p. 10. — [2] Initio saec. VII; v. Bardenhewer, *Patrologie*, p. 534.

[3] *De receptione haereticorum*, Migne, *P. G.* t. LXXXVI, col. 49.

[4] Karapet Ter-Mkrttschian, *Die Paulikianer im byzantinischen Kaiserreiche und verwandte Ketzerische Erscheinungen in Armenien.* Leipzig, 1893, p. 41 sqq.

[5] *The Key of Truth*, ed. Conybeare. Oxford, 1898, p. CVIII.

[6] Karapet Ter-Mkrttschian, *o. c.* p. 42.

[7] Ceterum doctrina Adoptiana Monarchianismum non tantum non excludit, quin

Patet ex dictis phrases in L° G. obvias, uti « Trinitas perfecta », « Trinitas indivisa » ad mentem Auctoris non esse sensu orthodoxo accipiendas. Auctor sine dubio usum loquendi theologicum in Ecclesia vulgatum specietenus recepit, attamen terminis illis theologicis notionem prorsus heterodoxam subiecisse videtur. Doxologiae enim Trinitariae iam saeculo III apud antiquos christianitatis auctores passim occurrunt[1].

4. De sensu quidem Sabelliano locorum laudatorum vix dubitari potest; aeque tamen certum est Auctorem non sibi constare, ubi de singulis personis divinis agitur. Serm. XV, 12 (et alibi passim) Patrem manifeste distinguit a Filio, cum docet Patrem et Dominum per passionem et crucem Filii sui voluisse mundo reconciliari. Serm. XXX, 24 Christum Patri coaeternum dicit[2] et hoc

potius supponit. An Messaliani Syri doctrinae Adoptianae unquam addicti fuerint, non constat, neque probabile est; auctores saltem hac de re tacent.

[1] S. Basilius in op. *De Spiritu S.* n. 73 (pag. 61, ed. Maurinae, t. III; cf. Routh, *Reliquiae Sacrae,* III, 516) refert inde a tempore antiquo a fidelibus hymnum vespertinum ab auctore ignoto compositum recitari, qui etiam doxologiam Trinitariam continet : Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ· ἐλθόντες ἐπὶ τοῦ ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν, ὑμνοῦμεν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (cf. Tertull. *De Oratione,* c. 25). In eodem opere *l. c.* allegat locum ex l. V *Chronici* Julii Africani, qui εὐχαριστοῦμεν, ait, τῷ παρασχομένῳ τοῖς ἰδίοις ἡμῖν Πατρὶ τὸν τῶν ὅλων σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ μεγαλωσύνη σὺν ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας (cf. Routh, *o. c.* t. II, pag. 308). S. Dionysius vero Alexandrinus eodem Basilio teste (in *op. cit.,* pag. 60 ed. Maurinae cf. Routh, *o. c.* III, 399) epistolam ad Dionysium Romanum missam absolvit verbis : τῷ δὲ Θεῷ πατρὶ καὶ Υἱῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Sed iam Clemens Alexandrinus doxologia Trinitaria clausit *Paedagogum* (III, 12). Neque desunt vestigia eiusmodi doxologiae apud Syros. Apud Aphraatem haecce leguntur (*P. S.* II, 127) :
ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܗ ܘܠܪܘܚܗ ܚܝܐ ܘܩܕܝܫܐ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܢܘܗܝ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ.
Gloria honorque Patri et eius Filio et Spiritui eius vivo et sancto ex ore omnium honorantium eum superorum inferorumque in saecula saeculorum. Amen et Amen. Cf. *L. G.* S. XIII, 3; XVI, 10; XX, 15. Neque epitheton ܚܝܐ ܘܩܕܝܫܐ *vivus et sanctus* de Sp. S. acceptum in *L° Gr*um deest. Cf. S. IX, 4 superius allegatum, ubi Auctor Sp. S. Domino (ܡܪܝܐ) aequiparavit. Ex his locis liquet doxologias Trinitarias apud Syros quoque in usu Ecclesiae recitari solitas esse. Bene scribit de hac re Labourt (*Le Christianisme dans l'empire Perse,* p. 32) : *Dans l'œuvre d'Afraat la doctrine trinitaire n'est qu'ébauchée. Les doxologies et les confessions de foi qu'elle renferme mentionnent, comme toutes celles qui sont postérieures au IIe siècle, les noms du Père, du Fils et du Saint-Esprit; mais Afraat n'a fait sur ces données, qui lui étaient fournies par la tradition ecclésiastique la plus ancienne, aucune réflexion métaphysique. La distinction des Personnes divines, leur égalité et leur consubstantialité ne font pas partie de son enseignement.* Quod et de L° G. dici potest.

[2] *Dominus autem erat et est inde quod Pater eius est : ab aeterno et in saeculum*
ܡܪܝܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܡܬܘܡ ܘܠܥܠܡ.

iisdem fere verbis, quae in Doctrina Addaei [1] atque in Actis Šarbîl Martyris quoque [2] recurrunt. Quae verba quidem remotam aliquam similitudinem prae se ferunt cum formula ἦν ὅτε οὐκ ἦν in synodo Nicaena damnata, quapropter viri quidam docti Doctrinam Addaei synodo Nicaena posteriorem esse contendebant [3]. Hanc quaestionem hoc loco pertractare non expedit; notandum tamen est conclusiones doctorum laudatorum iam propterea futiles esse, quia necessitudo verborum : *erat apud Patrem suum ab aeterno et a saeculo* (L. Gr., Doctr. Add., Act. Šarbîl) ad formulam Nicaenam ἦν ὅτε οὐκ ἦν demonstrari nequit [4], et quoniam L. Gr. ab utroque opere, Doctr. Addaei nimirum et Actis Šarbîl prorsus independens est; quodsi igitur verba laudata in hisce scriptis recurrant, vix aliter allegatio eorum explicatur, nisi supponas ea ad symbolum aliquod, sive professionem fidei pertinuisse [5] inter Syros occidentales vulgatam, siquidem certum est Doctrinam Addaei et Acta Šarbîl Edessae exarata esse.

Quod tertiam personam SS. Trinitatis attinet, exceptis locis iam superius laudatis, ubi Spiritum S. modo Sabelliano cum aliis personis divinis confundit, in toto Libro nil occurrit, unde inferre possis Auctorem Spiritu S. subsistentiam personalem tribuisse [6]. Saepissime quidem de Spiritu S.

[1] *The Doctrine of Addai the Apostle*, ed. Phillips. London, 1876, p. ܠܗ et p. 19 : *Ipse est, qui erat apud Patrem suum ab aeterno et a saeculo* ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܡܬܘܡ ܘܡܢ ܥܠܡ.

[2] *Acta Martyrum et Sanctorum*, ed. Bedjan, vol. I. Parisiis, 1890, pag. 97 : *Hic enim, qui induit corpus, Deus est, Filius Dei, coessentialis Patri suo et consubstantialis Genitori suo. Splendor enim est adorandus divinitatis eius et fulgor decorus maiestatis eius et cum Patre suo erat ab aeterno et a saeculo.* ܗܢܘ ܓܝܪ ܕܠܒܫ ܦܓܪܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܒܪ ܐܠܗܐ : ܒܪ ܟܝܢܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܒܪ ܐܘܣܝܐ ܕܡܘܠܕܢܗ. ܙܗܝܐ ܗܘ ܣܓܝܕܐ ܕܐܠܗܘܬܗ : ܘܙܠܝܩܐ ܗܘ ܫܦܝܪܐ ܕܪܒܘܬܗ. ܘܥܡ ܐܒܘܗܝ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܡܬܘܡ ܘܡܢ ܥܠܡ. Prior formulae huiusce pars certe ideas symboli Nicaeni redolet; ܒܪ ܟܝܢܐ = ὁμοούσιος teste Cod. Add. 14528 fol. 14b translationem symboli Nicaeni exhibente, cuius lectiones P. Martinus siglo B notavit (v. *Analecta S. spicilegio Solesmensi parata.* Parisiis, 1883, v. IV, p. 225).

[3] R. Lipsius, *Die apokryphen Apostelgeschichten und Apostellegendan.* Braunschweig, 1887, t. III, p. 196 sq. Rubens Duval, *La littérature Syriaque,* ed. II. Parisiis, 1900, p. 125. — [4] Quod ceterum ipse Lipsius admittit *l. c.*

[5] Eiusmodi formulas dogmaticas apud Syros iam ante synodum Nicaenam exstitisse ostendit *Dem.* XVIII, 2 Aphraatis, qui omnibus fatentibus doctis viris decreta Nicaena ignoravit; nihilominus inter diversa cognomina Christo a fidelibus dari solita refert *lumen de lumine* ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܢܘܗܪܐ (*P. S.* t. I, col. 788_{3}), quod epitheton ceterum in Epistola Eusebii Caesareensis *ad ecclesiam suam* quoque recurrit (Socr. *Hist. Eccl.* I, 5) et ad illas formulas dogmaticas pertinet, quae fatente professore Harnack (*Dogmengeschichte* [3], I, 737) exeunte saec. III in usu loquendi Theologico familiares vulgataeque erant. Cf. Connolly, *The Early Syriac Creed*, in *Zeitschrift f. d. neutestamentliche Wissensch.* t. VII (1906), p. 206 sqq.

[6] Similis est doctrina quoque Aphraatis de Sp. S., uti docte ostendit Labourt in *op. c.* p. 33 sq.

sermonem instituit, non autem de persona, sed de virtute divina in anima humana agente eamque ad bene agendum impellente [1]. Nomina, quibus Spiritum sanctum appellat, sunt : Spiritus Dei [2], Spiritus sanctus Dei [3], Spiritus Domini [4], Spiritus Christi [5], Spiritus Paraclitus [6], per quem gratiae plenitudinem intelligit atque a « commixtione Spiritus » [7] sollicite distinguit.

Quodsi de doctrina Libri Trinitaria iudicandum est, duo imprimis perpendi debent.

a) In toto opere nihil occurrit, unde concludere possis Auctorem motus Arianos et quaestiones Christologicas saeculo V exortas prae oculis habuisse. Verum quidem est in toto opere indifferentiam aliquam circa quaestiones dogmaticas observari; attamen vix intelligi potest, quonam pacto homo Christianus turbarum Arianarum tempore quaestiones tunc temporis tanta cum vehementia agitatas negligere potuerit. Neque ceterum Auctori indifferens fuisse videtur, quidnam coaevi de persona Redemptoris habuerint et cogitaverint. De Salvatore etenim persaepe encomia maxima profert [8] et acriter invehitur in Gentiles ܚܢܦܐ, sapientiam quaerentes et humilitatem Christi despicientes [9]. Singulare est imprimis effatum Auctoris Serm. XXX, 21 ubi de Gentilibus agit, qui laudibus excellentibus disserant de Dño et, quoniam non imitentur humilitatem eius, passiones eius despiciant easque ineptias declarent. Haec ad sectatores Arii vix pertinent. Ariani etenim divinitatem Christi infitiabantur, non vero momentum soteriologicum mortis et passionum eius; neque ceterum doctrina Arianorum de Christo orthodoxis « laus excellens » unquam videbatur, quam temerae potius argutiae scrutatorum litigiosorum, in quas S. Ephraem vehementissime invehitur.

b) Licet forte e mentione terminorum aliquorum Trinitariorum, uti *Trinitas indivisa, Trinitas perfecta* concludi posse videatur L^{um} Gr^{um} tempore Nicaena synodo posteriore exaratum esse, hos tamen terminos rem certo evincere vix puto. Iam enim saeculo II exeunte occurrit nomen Τρίαδος de SS. Trinitate acceptum in scriptis Theophili [10] et etiam Tertulliano familiaris est [11]. Athenagoras ἕνωσιν et διαίρεσιν de Trinitate docet [12]. Τρίαδα appellat ἀδιαίρετον Dionysius Alexandrinus teste S. Athanasio [13], Τρίαδα τέλειαν profitetur S. Gregorius

[1] Serm. III, 11. — [2] ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ Serm. III, 11. — [3] ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܠܗܐ Serm. XXVIII, 1.
[4] ܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ Serm. III, 10. — [5] ܪܘܚܗ ܕܡܫܝܚܐ Serm. III, 12.
[6] ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ Serm. III, 10, 12. — [7] Serm. III, 10-13; V, 18-19; XXVIII, 2.
[8] Serm. XVI, 8. — [9] Serm. XXX, 21. Cf. XVII, 1; XXIII, 11.
[10] *Ad Autolycum* II, 15. — [11] *Adv. Praxeam* III, 11 sq.
[12] *Legatio pro Christianis* 10 : Τίς οὖν οὐκ ἂν ἀπορήσει λεγόντας Θεὸν πατέρα καὶ υἱὸν Θεὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον δεικνύντας αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τῇ ἑνώσει δύναμιν καὶ ἐν τῇ τάξει διαίρεσιν ἀκούσας ἀθέους καλουμένους;
[13] *Epistola de sententia Dionysii* (ed. Routh, *Reliquiae Sacrae*, Oxonii, 1846, v. III, p. 395) : Οὕτω μὲν ἡμεῖς εἴς τε τὴν τρίαδα τὴν μονάδα πλατύνομεν ἀδιαίρετον, καὶ τὴν τρίαδα πάλιν ἀμείωτον εἰς τὴν μονάδα συγκεφαλαιούμεθα.

Thaumaturgus in *Expositione fidei*[1]. Spectata testium multitudine usui eiusmodi terminorum theologicorum iam saeculo III suffragantium[2] manifestum est vix quidquam exinde de Operis aetate deduci posse.

Neque obiiciendum est nullum in scriptis Aphraatis adhuc medio saeculo IV eiusmodi terminorum vestigium inveniri. Etenim obiectio iam propterea caret vi probandi, quia Aphraates in ditione Persica vitam agebat, ubi doctrina Christiana aliam sortem experta est, quam in imperio Romano. Aphraatis doctrina praeterea magis Adoptianismo favet[3], quam erroribus Sabellii, quibus Auctor L^{i} G^{rum} imbutus esse videtur; non est igitur mirum theologumena Aphraatis aliam omnino speciem prae se ferre[4].

II

DE CREATIONE ET CREATURIS.

5. Mundus visibilis imago saeculi invisibilis. — 6. Huius doctrinae sensus eiusque necessitudo ad doctrinam ἀνακεφαλαιώσεως. — 7. Daemonum lapsus — 8. atque operatio.

5. Idea fundamentalis doctrinae ethicae L^{i} Gr^{um} est assertio duos existere mundos : alium *invisibilem,* caelestem, perfectum, alium vero *visibilem* ad imaginem invisibilis conditum, ita quidem, ut rebus factisque terrenis res eventusque caelestes et invisibiles correspondeant. In hac doctrina fundatur tota speculatio L^{i} Gr^{um}. Status enim pristinus generis humani ab Auctore veluti commoratio in ordine caelesti concipitur, unde protoplasti a Diabolo decepti ad ordinem rerum terrestrium delapsi sint; consequenter etiam reparationem lapsus primi hominis nil nisi reditum esse in statum pristinum ope renunciationis efficiendum.

Sed haec modo innuisse sufficit, data enim occasione accuratius de rebus istis agendum erit; videamus modo singulos Operis locos, qui ad eam quaestionem pertinent.

Res creatae, ait Noster, *similitudines* ܕܘܡܝܐ sunt, seu *typi* ܛܘܦܣܐ vel *umbrae* ܛܠܠܐ rerum caelestium, quae veluti *exemplar perfectum* ܐܦܝܐ ܡܫܡܠܝܐ se habent

[1] Ἔκθεσις τῆς πίστεως, ed. Vossius, p. 11. Τρίας inquit τελεία δόξῃ καὶ ἀϊδιότητι καὶ βασιλείᾳ μὴ μεριζομένη μηδὲ ἀπαλλοτριουμένη. Translationem syriacam citati v. apud Pitra, *Analecta Sacra,* t. IV, p. 81.

[2] Cf. Harnack, *Dogmengeschichte*[3], I, 736.

[3] Saltem *Dem.* XXII, ubi Christum merito Deum appellari ostendere satagit, ait : *Nos ... Christum illum vocamus Filium Dei, per quem Deum cognoscimus, quemadmodum ipse vocavit Israelem filium suum primogenitum* (*P. S.* I, 790) atque per totum Sermonem nil aliud demonstrat, nisi quod Christo a Deo concessa sit adoratio potestasque, sicut etiam olim aliis iustis (*P. S.* I, 794, 802).

[4] Ceterum Hegemonius auctor *Disputationis Archelai et Manetis* similia docet cap. 49 sq. Routh, *Rel. S.* V, 175-184. Cf. Harnack, *Dogmengeschichte*[3], I, 691 sq.

ad res visibiles[1]. Deus namque duos creavit mundos : alium visibilem et alium invisibilem, ut ex visibilibus invisibilia manifesta fierent[2].

Ad probandam hanc doctrinam Auctor effata quaedam S. Pauli allegat partim corrupta, partim inique intellecta :

a) XXVIII, 8 citat Ep. ad Hebraeos XI, 3 iuxta textum adhuc in Pešitta exstantem : ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܕܡܬܚܙܝܢ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܗܘܝ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ *Ea, quae videntur, ait Apostolus, facta sunt ex iis, quae non videntur*[3].

b) XXI, 4 nomine Apostoli allegat citatum hocce ignotum, quod etiam Serm. XXII, 8 recurrit : ܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܛܠܠܐ[4] ܗܘ ܕܗܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ *Omne quod videtur, umbra est eius, quod non videtur.*

c) Saepissime autem allegat[5] Ep. ad Ephesios I, 10 verba in forma pariter corrupta et tum a textu gracco canonico[6] tum a lectione Peš.[7] discrepante : ܕܟܠܡܕܡ ܐܬܚܕܬ ܒܡܫܝܚܐ ܡܢ ܪܝܫ *Omnia renovata sunt in Christo ab initio.* Omnes textus loci citati ܐܬܚܕܬ legunt, non vero, uti Peš. habet, ܢܬܚܕܬ. Nexus autem citati cum doctrina theologico-ascetica Auctoris haec est : Christus est alter Adam, qui vivendi ratione totaque conversatione sua vitam Adae primi in seipso *innovavit,* i. e. ad modum Adae primi vitam agens ostendit hominibus, quanam ratione vixerint protoplasti. Verbo igitur ܐܬܚܕܬ significationem tribuit *recapitulandi* ceu *iterandi*[8], unde concludit vitam Christi repetitionem esse vitae Adae primi[9].

Thesis nimirum Auctori tantopere familiaris : *visibilia imago invisibilium* sensu latissimo est intelligenda; nam imago invisibilium sunt non tantum *res* visibiles, uti Ecclesia, altare, ministerium visibile Ecclesiae, sacerdotium, etc.[10], sed etiam *facta* visibilia, quibus correspendeant *eventus invisibiles* in mundo intelligibili et invisibili, ita quidem, ut ex aliquibus eventibus visibilibus concludere liceat ad exemplar eorum invisibile, ad facta certa invisibilia, quae aliquando in mundo invisibili evenerint. Hanc fuisse sententiam Auctoris ex verbis eiusdem expressis constat. Rebellio, ait, quam Satanas contra Deum movit in caelis, exemplum erat rebellionis, quam seductis proto-

[1] Serm. XXI, 10; XXVIII, 8. — [2] Serm. XXVIII, 8.

[3] Textus graecus canonicus (πίστει νόουμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι) ab hoc textu notabiliter differt; Syrus translator olim καὶ τὸ βλεπόμενον ἐκ μὴ φαινομένων legisse videtur.

[4] ܛܠܠܐ = σκιὰ Col. II, 17; Hebr. VIII, 5; X, 1. Locus in editionibus Vulgatae syriacae non reperitur. — [5] Serm. XXI, 3 sq.; XXIII, 1; XXX, 14.

[6] Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ ... ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ.

[7] Peš. legit : ܕܟܠܡܕܡ ܡܢ ܕܪܝܫ ܢܬܚܕܬ ܒܡܫܝܚܐ. Serm. XXI, 3 exhibet textum supra citatum; XXI, 4 : Dixit Apostolus : *de novo venit Chritus, renovavit omnia, sicut voluit perseverare domesticos Adae;* XXIII, 1 : *Sicut Apostolus dixit: omnia ab initio renovata sunt in Iesu;* XXX, 14 : *Hac de re testatur Apostolus dicens : in Iesu renovata sunt omnia.*

[8] G. Molwitz, *De* ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΕΩΣ *in Irenaei theologia potestate,* Dresden, 1874, p. 4. — [9] Serm. XXI, 3 sq., 11. — [10] Serm. XII, 1; XXI, 10; XXVIII, 8.

parentibus in terra contra Deum movere intendebat [1]. Iscariotes, apostolus apostata, typus est Satanae rebellis [2]. Tentatio Christi typus est Adae primi a Diabolo tentati [3], Adae enim creatura in Christo innovata est [4].

6. Doctrina modo adumbrata L[i] Gr. de mundo invisibili deque eius imagine, visibili, radix est totius Operis theologiae et fundamentum asceseos rigorosae, quam Auctor nullibi non commendat. Ex mente eius enim *peccatum originale* nil aliud erat, nisi *defectio ab ordine* caelesti, *invisibili* ad mundum materialem; simili item modo hominis iustificatio nil nisi reditus est in ordinem invisibilem ope « renunciationis » i. e. ope asceseos efficiendus.

Quaerendum modo est, quaenam sit origo doctrinae huiusce? Primo obtutu quaestio plana facilisque apparet. Si enim Auctor mundum invisibilem « exemplar », visibilem vero eius « typum » vel « similitudinem » vel « umbram » appellet, manifeste platonizare videtur, siquidem ex mente Platonis mundus invisibilis idearum realem veramque habens subsistentiam [5] παράδειγμα est [6], ceu archetypus rerum visibilium, quae sunt eiusdem μίμημα [7] et ὁμοίωμα [8] iuxta notissima ipsius verba : πᾶσα ἀνάγκη τόνδε τὸν κόσμον εἰκόνα τίνος εἶναι [9]. Nihilominus nexus aliquis immediatus inter doctrinam L[i] Gr. et philosophi laudati [10] nec demonstrari potest, nec ceterum verisimilis est Auctor enim trichotomiam platonicam expresse reiicit, doctrinam Platonicorum de praeexistentia animarum prorsus ignorat, sententia vero modo adumbrata de « harmonia praestabilita » tam antiqua et tam vulgata erat primis aerae Christianae saeculis, ut eius praesentia apud Auctorem nostrum optime explicetur, quin immediate ad opera Platonis recurrendum sit. Vestigia nimirum eiusdem prima iam in documentis cuneiformibus occurrunt [11]; eadem doctrina a graeca

[1] Serm. XXIII, 8. — [2] Serm. XXIII, 1 sq., 5. — [3] Serm. XXI, 4.
[4] Serm. XXI, 3-5, 7. — [5] *Phaedrus* 247 C. — [6] *Timaeus* 28 C.
[7] *Timaeus* 48 E, 50 C. — [8] *Timaeus* 30 C. — [9] *Phaedrus* 250 A.

[10] De hac re cf. Drummond, *Philo Iudaeus,* London, 1888, vol. I, p. 57-68. Willmann, *Geschichte des Idealismus,* Braunschweig, 1894, v. I, p. 424-435. Harnack, *Dogmengeschichte* [3], I, 97-99, 755-764.

[11] Iam Hammurabi dicit templum solis Sipparense, veluti habitaculum caeli esse (*Cod.* II, 30-31 bît e-bar ša ki šu-ba-at ša-ma-i; v. Ungnad, *Keilschrifttexte der Gesetze Hammurabis,* Leipzig, 1909, p. 1 c). Sancherib urbem Ninive olim iuxta planum caeleste (itti šiṭirti šamê) aedificatum esse docet (*Bell.* 35; cf. Ieremias, *Babylonisches im Neuen Testament,* Leipzig, 1905, p. 62). Nabucodonosor se Babylone templum Ezida kîma šiṭirti šamami i. e. iuxta planum caeleste exornasse gloriatur. (V. textum inscriptionis magnae I, 39, ed. a H. Winckler, *Altbabylonische Keilschrifttexte,* Leipzig, 1892, p. 32). In fragmento historiae creationis cuneiformi (Br. Museum 82-5-22, 1048; eius textum v. *Cuneiform Texts in the British Museum,* XIII, 35-37; transcriptiones in *Keilinschriftliche Bibliothek,* Band VI : *Assyrisch-babylonische Mythen und Epen* v. P. Iensen, Berlin, 1901, p. 38-43; P. Dhorme O. P., *Choix de textes religieux assyro-babyloniens,* Paris, 1907, p. 82-89 cf. Ieremias, *Das Alte Testament im Lichte des Alten*

philosophia independenter in aliquibus Veteris Testamenti scriptis [1], libris apocryphis [2] nec non in Talmude [3] invenitur. Ex altera autem parte doctrina L^{i} Gr^{um} modo adumbrata maximam similitudinem prae se fert cum placitis S. Irenaei circa *recapitulationem* Adae primi per Adam secundum, i. e. Christum factam et magis adhuc cum commentis aliquorum Gnosticorum, qui eadem methodo speculativa usi singulares in errores inciderunt.

S. Irenaeus nimirum innixus verbis Ep. S. Pauli ad Ephesios I, 10 [4] finem adventus Christi recapitulationem Adae primi fuisse statuit [5], i. e. est, iterationem status eiusdem pristini [6], hominem renovando et ea, quae ob Adae peccatum separata sunt, adunando [7]. Vi huius notionis S. Irenaeus congruentiam similitudinemque aliquam reperiri docet inter Adam et Christum [8], inter Evam et Dei Genitricem, Beatam Mariam V. [9]. Hoc sub respectu doctrina L^{i} Gr^{um} hisce Irenaei placitis simillima est. Attamen Auctor L^{i} Gr. ulterius adhuc procedit et non solum vitam Christi recapitulationem Adae primi docet, sed iuxta axioma platonicum : *visibilia imago invisibilium* ex eventibus quibus-

Orients, Leipzig, 1904, p. 50 sq.) haud obscure indicatur mundum corporalem ad imaginem mundi caelestis, deorum sedis formatum esse. Eiusdem doctrinae vestigia habes in tabula IV, 141-144 *Geneseos Chaldaicae* (cf. Iensen, *o. c.* p. 30 et 344; Ieremias, *Das Alte Test.* p. 55).

Recentissimis temporibus H. Winckler, professor Berolinensis doctrinam universam religiosam Babyloniorum hacce formula comprehendi posse contendit : *orbis terrestris est orbis caelestis imago* (« Himmelsbild gleich Weltbild ») et putativum hoc axioma fundamentum esse astrologiae, historiae, immo omnium scientiarum veteris Orientis docet. Hac de re consule eiusdem opera : *Himmels und Weltenbild der Babylonier* [2] (in collectione *Der Alte Orient,* t. III, f. 2-3), Leipzig, 1903. *Die Weltanschaung des alten Orients,* Leipzig, 1904. *Altorientalische Geschichts-Auffassung,* Leipzig, 1906. *Die babylonische Geisteskultur*, Leipzig, 1907.

[1] Exodus xxv, 9, 40; xxvi, 30; xxvii, 8; Num. viii, 4, ubi de exemplari caelesti (תבנית) vasorum sacrorum agitur. Iob xxxviii, 33 legimus : הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ quibus verbis A. Ieremias (*Babylonisches im N. T.* p. 63) eundem sensum subesse perperam docet; at translatio quam l. c. adiecit, falsa omnino est.

[2] *Apoc. Baruch* syr. $4_{3\text{-}5}$; *Ascensio Isaiae* 7_{10}.

[3] Ea idea apertissime proposita invenitur in Commentario *Midraš Aggada* ubi sententia R. Abahu citatur : כל מה שיש למעלה יש למטה *Quodcumque existit supra, existit et infra.* Alia huius doctrinae exempla v. apud Erich Bischoff, *Babylonisch-Astrales im Weltbilde des Thalmud und Midraš.* Leipzig, 1907.

[4] *Adv. Haereses* III, xxx (Harvey II, 120).

[5] *Ib.* III, xix, 1 (Harvey II, 95). — [6] *Ib.* III, xxxi, 1 (Harvey II, 120. Cf. Molwitz, *o. c.* p. 8-10). — [7] *Ib.* III, xvii, 6 (Harvey II, 87)

[8] *Ib.* III, xxxii, 2 (Harvey II, 125; cf. Wirtz, *Die Lehre von der Apolytrosis,* Trier, 1906, p. 96).

[9] *Ib.* V, xix, 1 (Harvey II, 375). Cf. opus S. Irenaei nuper armenice detectum : Εἰς ἐπίδειξιν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος, n. 33 sq. a Karapet Ter-Mĕkĕrttschian et Erwand Ter-Minassiantz armenice et germanice editum, Lipsiae, 1907, p. 19 [*Texte u. Untersuchungen,* hsg. v. A. Harnack u. C. Schmidt, III. R., erster Band].

dam visibilibus Historiae Sacrae conclusiones audaces infert ad eventus invisibiles hisce correspondentes, atque relicta basi positiva revelationis speculationibus falsis dat operam circa lapsum protoplastorum ideamque redemptionis, quae simillimae sunt assertionibus quorundam Gnosticorum, qui S. Irenaeo teste omnia in Christo per Deum recapitulata esse dictitantes[1] momenta singula vitae terrestris Salvatoris allegorice interpretabantur et inde argumenta phantastica doctrinae suae falsae circa Aeonum originem, lapsum Sophiae etc. petebant[2]. Notissima sunt verba Valentini, Gnosticorum celeberrimi, qui Clemente Alexandrino teste[3] in aliqua homilia magna cum eloquentia suadet mundum imaginem esse Aeonis vivi et honorem consequi per nomen eiusdem ipsi subscriptum : « invisibilia enim Dei cooperantur in fidem plasmatis ». Alia Gnosticorum grex Irenaeo teste[4] « quattuor mundi elementa ignem, aquam, terram et aerem imaginem esse superioris quaternionis dixerunt et operationes eorum cum eis annumeratas, id est, calidum et frigidum, humectum et aridum imaginari ogdoadem, ex qua decem virtutes sic enumerant : septem quidem corporea circumlata[5], post deinde continentem eos circulum, quem octavum caelum vocant, post deinde solem et lunam. Haec cum sint decem numero, imagines dicunt esse invisibilis decadis a Logo et Zoe progressae ». Nemo non videt totam hanc speculationem in trito axiomate L^i^ Gr. fundari : *visibilia imago invisibilium*[6]. Differentia praecipua inter speculationes Gnosticorum et L^i^ Gr^um^ in eo consistit, quod L. Gr. speculationes cosmologicas sedulo evitat et nulla in eo vestigia emanatianismi deprehenduntur. Ex altera parte *methodus* speculationis eadem est; utrobique enim ex eventibus visibilibus ad facta invisibilia concluditur vi axiomatis : *visibilia imago invisibilium*. Item in eo quoque L. Gr. cum Gnosticis conspirat, quod ἀνακεφαλαίωσιν generis humani a Salvatore effectam, tamquam redemptionis finem coronamque in *separatione* partium ob Adae peccatum contra naturam, ut ita dicam, unitarum ponit[7]; sicut nempe Gnostici lapsum humani generis animae cum corpore unionem statuerunt[8] : simili ratione L. Gr. peccatum

[1] *Ib.* I, I, 5 (Harvey I, 29); I, I, 19 (Harvey I, 83). Eundem usum Ep. ad Eph. I, 10 S. Epiphanius Valentinianis tribuit *Haer.* XXXI, XIV.

[2] Iren. *Adv. Haer.* I, I, 5 sq. (Harvey I, 26 sqq.). *Ib.* I, I, 16-18 (Harvey I, 71 sqq.).

[3] *Strom.* IV, XIII, 1 (Ed. Stählin II, 287) : Ὁπόσον ἐλάττων ἡ εἰκὼν τοῦ ζῶντος προσώπου, τοσοῦτον ἥσσων ὁ κόσμος τοῦ ζῶντος αἰῶνος· τίς οὖν αἰτία τῆς εἰκόνος; μεγαλωσύνη τοῦ προσώπου παρεσχημένου τῷ ζωγράφῳ τὸν τύπον, ἵνα τιμηθῇ δι' ὀνόματος αὐτοῦ. Οὐ γὰρ αὐθεντικῶς εὑρέθη μορφή, ἀλλὰ τὸ ὄνομα ἐπλήρωσεν τὸ ὑστερῆσαν ἐν πλάσει· συνεργεῖ δὲ καὶ τὸ τοῦ θεοῦ ἀόρατον εἰς πίστιν τοῦ πεπλασμένου.

[4] *Haer.* I, x (Harvey I, 164).

[5] Ἑπτὰ μὲν σωματικὰ κυκλοειδῆ i. e. in formam circuli periferice disposita.

[6] Cf. Hilgenfeld, *Die Ketzergeschichte des Urchristenthums*. Leipzig, 1884, p. 300.

[7] Cf. Harnack, *Dogmengeschichte*, I, 515.

[8] Iuxta Anz (*Zur Frage nach dem Ursprung des Gnosticismus*, in *Texte u. Unters.* ed. Gebhard et Harnack, t. XV, fasc. 4, p. 27) doctrinae gnosticae summa exprimitur

protoplastorum defectionem a mundo invisibili ad mundum visibilem fuisse opinatur; et quemadmodum Gnostici veram ἀνακεφαλαίωσιν eam esse docebant, ut hominis anima a corpore penitus liberata Pleromati adunaretur : L. Gr. quoque redemptionem nil aliud dicit, nisi restitutionem in statum priorem Adae ope « renunciationis » efficiendam; nemo enim ex mente Auctoris capax est Paracliti accipiendi, ceu unionis cum Deo ineundae, nisi mundo visibili, bonis et concupiscientiis eiusdem renunciaverit. Quodsi Gnostici ex axiomate : « visibilia imago invisibilium » veluti divinando conclusiones temerarias, fundamento carentes de rebus divinis deduxerunt, et in rebus gestis Salvatoris Aeonum emanationes et fata Sophiae et animae humanae ad corpus delapsum adumbrari putaverunt : L. Gr. hanc speculationem ad casum Satanae et generis humani restringit, at eadem omnino methodo. S. Irenaeus utique in ἀνακεφαλαιώσεως notione *iterationem* includi existimans inter Adae et Christi vitam aliquam *congruentiam* reperit, sed perversam interpretandi regulam Gnosticorum, qui ex numeris in Scripturis obviis doctrinas suas demonstrare satagebant, indignabundus reiecit, cum ex eius mente infirmum sit argumentum, quod in multa possit transferri, nec regula fidei ex numeris, sed numeri ex regula petendi sint[1].

7. De creatione et de creaturis in L° G. ex professo non agitur. Dualismi Gnosticorum vel Manichaeorum nulla in toto opere vestigia deprehenduntur. — Doctrina Libri angelologica valde tenuis est. De angelis hinc inde quaedam reperiuntur, quae tamen pro re nostra momento carent. *De daemonibus et* imprimis de eorum principe, *Satana*, Sermonibus XXI, 18 sq. et XXIII, 1-8 doctrinas singulares profert. Creaturas enim omnes a Deo creatas esse et natura conditionis suae optimas fuisse docet[2], etiam Satanam, qui una cum reliquis angelis ad Dei ministerium conditus fuerit[3]. Typum Satanae Iscariotem esse; hunc enim Dñum discipulum sibi adscivisse et, veluti Satanam, a dextris suis posuisse[4]. Satanam autem factum rebellem a Deo defecisse, uti postea Iscariotem, et imaginem suam in caelo producere voluisse, quod postea

verbis : Auffahrt der Seelen, i. e. soluta unione animae cum corpore homo redemptionis perfectae capax efficitur, si hac in vita « scientiae » particeps fiat.

[1] *Adv. Haer.* II, xxxvii, 1 (Harvey I, 342 sq.). S. Irenaeus exponit Christi et Apostolorum res gestas non debere numero XXX, sed subiacenti copulari argumento sive rationi neque de Deo inquisitionem ex numeris et syllabis et literis accipiendam esse, uti fecere Gnostici. *Infirmum est enim hoc propter multifarium et varium eorum et quod possit omne argumentum hodie aeque commentatum ab aliquo contraria veritati ex ipsis sumere testimonia eo quod transferri possint; sed ipsos numeros et ea, quae facta sunt, aptare debent subiacenti veritatis argumento. Non enim regula ex numeris, sed numeri ex regula : nec Deus ex factis, sed ea, quae facta sunt ex Deo. Omnia enim ex uno et eodem Deo.*

[2] Serm. XXIII, 1, 8. — [3] Serm. XXIII, 2, 4. — [4] Serm. XXIII, 5.

seductis protoparentibus in terra efficere voluerit. Tenore enim axiomatis : « visibilia imago invisibilium » rebellionem, quam Satanas in caelo contra Deum moverit seductis ad suas partes multis angelis, exemplar esse seditionis, quam in terra contra Deum excitaverit[1]. In caelo namque aliquos angelos ad suas traxisse partes : idem fecisse in terra, cum vellet sibi homines discipulos servosque reddere[2]. Adam eodem quippe lapsu cecidisse, quo et Satanam, volentem Deum fieri. Quoniam vero Satanas subversus alios quoque corruperit : non ei parcere dexteram Iesu : sed sicut perdidisset, perditioni fore obnoxium et ipsum et pro qualibet anima, quam perdidisset, « animam suam pro anima » daturum et deficientibus cruciatibus impiorum omnium torturam eius in saeculum saeculi duraturam[3]. Deum quidem misericordem et ipsi Satanae dedisse spatium paenitentiae, sicuti scriptum est[4] : *Domino tuo servies,* attamen Satanam Deo resistere, nec ei servire velle[5].

Doctrina modo adumbrata ante saeculum IV sporadice tantum occurrit. Antiqui nimirum Patres scriptoresque Ecclesiae lectioni antiquiorum codicum graecorum innixi, in quibus Gen. VI, 2 *Angelos Dei* cum filiabus Seth carnaliter coiisse legebant, lapsum angelorum ad eorum libidinem referre solebant[6]. Cum hac doctrina παραλλήλως reperitur ea, quam Autor profitetur, quamquam multo rarius. Prima eius vestigia in *Libro Henoch* habes, ubi praeter sententiam superius laudatam, quae lapsum angelorum ad eorum libidinem referebat[7], vestigia aliqua eiusdem doctrinae deprehenduntur, quam et L. G. docet et quae postea communis in Ecclesia facta est, angelos videlicet duce Satana in Deum rebellasse. In *Libro* enim *Henoch* mentio fit cruciatuum, quibus Michael et Gabriel et Raphael et Phanuel angelos tradituri sint, qui se Satanae subiecerint et terricolas seduxerint[8]; supponitur igitur eorum lapsus anterior conditione humanae creaturae. In *Libro Henoch Slavonico* breviter refertur rebellio τῶν ἐγρηγόρων contra Deum[9] duce Satana orta, qui thronum suum supra nubes erigere voluerit[10]. Similia leguntur in Adae historia quadam armena, quam Preuschen germanice edidit[11], ubi pariter de Sada'el et Beliar, rebellibus in Deum angelis, principibus exercitus Satanae agitur, qui thronum suum Dei ad instar exaltare studuerint. Apud Patres scriptoresque anti-

[1] Serm. XXIII, 8. — [2] Serm. XXI, 19. — [3] Serm. XXI, 18 sq.

[4] *Matth.* IV, 10. — [5] Serm. XXIII, 4-6.

[6] Hac de re cf. Petavii opus *De angelis,* l. III, cap. 1-3 (ed. Migne in op. *Theologiae cursus completus,* t. VII, coll. 808-830). Tennant, *The Sources of the Doctrines of the Fall and Original Sin.* Cambridge, 1903, pag. 278 sq.

[7] Cap. VI. (Cf. Kautzsch, *Die apokryphen und Pseudepigraphen des Alten Testaments,* Tübingen 1900, pag. 238 sq.).

[8] Cap. LIV. (Cf. Kautzsch, *o. c.* pag. 266).

[9] Cap. XVIII, 3. (Cf. Bonwetsch, *Das slavische Henochbuch,* Berlin, 1903, pag. 19).

[10] Cap. XXIX, 4. (Cf. Bonwetsch, *o. c.* pag. 28).

[11] In op. : *Die apokryphen gnostischen Adamschriften,* Giessen, 1900, pag. 27_{1-14}.

quiores Ecclesiae ipsa haec doctrina sat rara est; rebellionis angelorum mentio fit apud Athenagoram[1], S. Irenaeum[2], Lactantium[3], Gregorium Nazianzenum[4]; in Oriente ea doctrina communis facta est auctore S. Ioanne Chrysostomo[5]; in Occidente demum post S. Augustinum[6]. Syrorum doctrinam hac de re sufficienter exploratam mihi non habere fateor. S. Ephraem in *Commentario in Genesim* c. III putat Diabolum ad diem usque sextam creationis bonum quidem fuisse, sed ante praevaricationem mandati primi Adae impositi occulte Satanam factum et clandestino Dei iudicio condemnatum esse[7]. In *Spelunca Thesaurorum*[8] res aliter narratur. Princeps videlicet exercituum spiritualium una cum angelis Adam adorare debuisset, at adorationem sibi ipsi deberi praetendit, cum ipse spiritus sit ignisque, Adam vero pulvis. Ideo una cum asseclis suis de caelo deiectus nomenque ei Satanae impositum est[9]. Haec Speluncae Thesaurorum narratio judaicae originis esse videtur, nam etiam in Talmude refertur angelos carnes Adae coquisse et vinum ei refrigerasse, quod videns Serpens invidere ei coeperit[10].

Quandonam doctrina de lapsu angelorum primordiali in ecclesia Syrorum evoluta sit, ob defectum documentorum erui nequit; probabile autem videtur alteram doctrinam, quae lapsum angelorum ad eorum libidinem referebat, numquam apud ipsos tam communem fuisse, quam apud Graecos[11]. Rationem huius rei eam puto, quod Syri Pešiṭta utentes, interpretationem Gen. VI, 1, litteralem, eamque rectam praesto habebant.

Quae Auctor de spatio paenitentiae ipsi Satanae concesso profert, similia sunt ἀποκαταστάσεως doctrinae ab Origene eiusque asseclis propugnatae; fundamentum autem placitorum Origenis, uti inferius fusius ostendetur, ab ideis Nostri tantopere differt, ut nexus ullus inter has doctrinas argumentis solidis demonstrari nequeat.

8. *De operatione daemonum* eorumque in homines influxu Sermone VII. singularia docet. Satanam nimirum daemonesque nemini per se nocere posse (secus enim viso aliquo, qui paenitentiam agere vellet, eum occiderent) sed

[1] *Legatio pro Christianis,* n. XXIV. — [2] *Adv. Haer.* IV, LXVII (Harvey II, 304).

[3] *De origine erroris,* II, 9, 15.

[4] *De principiis,* Carm. VI. *De substantiis mente praeditis,* st. 55 sqq.

[5] *Hom.* XXII *in Genesim.* — [6] *De Genesi ad litteram,* l. XI, c. 14.

[7] *Opp. S. Ephraemi,* ed. Rom. Syr. Lat., t. I, pag. 37 C.

[8] Ed. Bezold p. ١٢, transl. p. 3 sq. Cf. *Chronicon civile et ecclesiasticum*, ed. Ignatius Ephraem II Rahmani, 1904, p. ; sq.

[9] Cf. Grünbaum, *Neue Beiträge zur semitischen Sagenkunde,* Leiden, 1893, p. 57 sq.

[10] *Sanhedrin,* fol. 59[b].

[11] Angelos cum mulieribus rem habuisse dicit Bardesanes in *Libro legum regionum* (*P. S.* II, col. 549) et *Acta Thomae,* probabiliter a schola Bardesanitarum exarata (Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum,* t. III, p. 33. Cf. *Acta Thomae,* ed. Bonnet, Lipsiae, 1883, p. 24).

mediante mago vel praestigiatore, qui daemonibus ensis ad instar utatur et eorum ope hominibus damna inferat[1]. Auctor putat magos cum daemonibus pacisci et hoc sub ea condicione, ut magus « animam pro anima » redditurus sit, quam die iudicii daemones Deo ab ipsis repetente, pro eo, quod perdiderint, oblaturi sint[2]. Quo pacto magos mira quaedam efficere : morbos sanare[3], phreneticos compescere, vel plane occidere[4], aqua aspersa rabidum occidere[5], rem perditam invenire[6] et alia huiusmodi. Unde monet Auctor medicos esse adiurandos, ne aegrotum ope praestigiorum curare velint, sed nomen tantum Dñi invocent[7]. Uti ex ipso textu Sermonis manifestum est — Auctor non de Gentilibus, sed de Christianis loquitur — eo tempore sine dubio multi Christianorum necromantiae, divinationi, hariolationi, aliisque huius generis superstitionibus dediti erant, quas ceterum etiam S. Ephraem reprobat[8]. Totus Sermo animum Auctoris ad superstitiones pronum ostendit, coaevos crudeles, effrenatos, tempora tristia, exagitata, insecura, quibus nemo quid fas sit et nefas, valde sollicitus fuisse videtur.

III

DE HOMINE.

9. Hominis partes ac liberum arbitrium. — 10. Adae natura, charismata, lex perfectionis ipsi lata. — 11. Paradisus spiritualis protoplastorum. — 12. Necessitudo huius doctrinae ad placita : Neoplatonicorum, porro — 13. Athanasii, — 14. Gregorii Nysseni, — 15. Philoxeni, Moysis bar Kephae, Išô'dadi, Salomonis Basrensis sententias. — 16. Protoplastorum lapsus; eorum matrimonium daemone instigante contractum. — 17. Similes Cassiani et Tatiani sententiae.

9. Sermone XXVIII *de partibus hominis* sat fuse agit Auctor et reiecta eorum opinione[9], qui trichotomismo inhaerentes tres hominis partes statuant : *corpus* videlicet, *animam*, quam sanguinem esse arbitrentur, atque *spiritum* immortalem, animamque, utpote partem corporis materialem, una cum corpore mori contendant : e Scriptura demonstrare satagit animam et spiritum unam eandemque rem esse et hominem e duabus partibus tantum essentialibus consistere, quibus perfectione consecuta accedat tertia : *Spiritus Paraclitus,* quo obtento hominem *in trinitate* constitui. Hac de inferius sermo erit ideoque haec commemorasse sufficit.

Liberum hominis arbitrium Auctor ante et post lapsum apertis verbis docet : Adam libere peccasse, licet eum Deus unico nutu ad obedientiam revocare potuisset[10], et homines sua sponte servos Diaboli fieri[11]. Sine voluntate Dei quidem nihil omnino fieri, attamen homicidas, quibus Deus

[1] Serm. VII, 6 sq. — [2] Serm. VII, 3. — [3] Serm. VII, 3, 14.
[4] Serm. VII, 15. — [5] Serm. VII, 3. — [6] Serm. VII, 15. — [7] Serm. VII, 14.
[8] *Sermone de magis, incantatoribus et divinis,* ed. Lamy in op. *S. Ephraemi Syri Hymni et Sermones,* Mechliniae, 1886, t. II, col. 419-422.
[9] Num forte Bardesanitarum? Cf. *P. S.* II, 506, 572; Haase, *op. cit.* p. 82.
[10] Serm. XXI, 8. — [11] Serm. VII, 5.

ad animas hominum educendas instrumenti ad instar utatur, iudicari a Deo atque puniri, cum omnibus libertatem dederit agendi[1]. Quanam autem ratione providentiae divinae efficacia, quam Auctor imprimis Sermone VII describit, cum libero hominis arbitrio componatur, explicare omisit.

10. *De statu naturae integrae* Sermone XV et XXI disserit Auctor. Veram autem eius mentem hac de re penitus explorare perquam difficile est. Doctrina enim, quam de statu primordiali protoplastorum tradit, unitatis ratione carere et ex duobus elementis valde disparatis constare videtur : nimirum e doctrina Scripturarum canonicarum atque ex aliqua speculatione philosophica, quae indolem gnosticam encratiticamque prae se fert.

Nunc singula Auctoris effata videamus.

Adam, ait, ante lapsum erat perfectus, caelum iugiter intuebatur, cum angelis caelestibus gaudebat, expers dolorum et sollicitudinum victus atque vestitus a Deo mirabiliter nutriebatur corpore in terra, mente in caelo constitutus. Labor doloresque corporis usque ad lapsum non erant; ipsa animalia Adae obtemperabant[2].

Protoplasti immunes erant a concupiscentia, nam teste Scriptura « non apparuit nuditas eorum », sed in terra ambulantes mente in caelo, in Ierusalem superna, in Eden spirituali, hoc est, in paradiso caelesti, in Dei civitate degebant[3].

Adam usque ad lapsum caelum incolebat; mente ad terram conversus factus est in terra; id est, de paradiso caelesti in paradisum terrestrem delapsus est, imaginem paradisi caelestis[4].

Adam ante lapsum erat *caelestis* ܫܡܝܢܐ, πνευματικός ܪܘܚܢܐ, post lapsum factus est *inferior* ܬܚܬܝܐ, ὑλικός ܦܓܪܢܐ, spiraculum vitae vero, quod habuit, factum est « gustus mortis[5] ».

Protoplasti immunes erant a concupiscentia, velut infantes neonati, qui etsi nudi sint, non erubescunt, nam Christo docente[6] in resurrectione neque nubent, neque nubentur; cum vero resurrectio nil aliud sit, nisi restitutio ordinis primordialis, etiam protoparentes in eodem habitu « sancto » i. e. casto conditos esse necesse est. Non obstat eos membra genitalia, ad generandum apta habuisse; haec enim ad urinam tantum emittendam destinata erant[7]. Si enim omnes homines perfectionem sectati essent, Deus omnes mirabiliter nutrisset et sine copula carnali — forte ex unguibus et capillis — multiplicasset, sicut ipsam Evam e corpore Adae produxit[8].

Deus Adae in creatione « spiraculum vitae » i. e. Spiritum Paraclitum insufflavit, qua ratione Adam factus est, sicut Apostoli die Pentecostes, Paraclito accepto[9].

[1] Serm. VII, 8. Cf. XXII, 6; XXVIII, 7. — [2] Serm. XXI, 7.
[3] Serm. XXI, 8. — [4] Serm. XXI, 10. — [5] Serm. XXI, 17. — [6] Luc. xx, 35.
[7] Serm. XV, 3, 7. — [8] Serm. XXV, 8. — [9] Serm. XXVIII, 1.

Adae ministerium ante lapsum spirituale erat, post lapsum factum est corporale, imago ministerii spiritualis[1].

Conditionem Adae integram Christus revelavit nobis, qui alter Adam omnia in se ipso innovavit[2] eaque ratione naturam Adae integram hominibus demonstravit[3]. Huc spectat parabola de agro[4], in quo Deus bonum semen seminavit, Malignus vero zizania : sic et protoplasti a Deo boni creati sunt[5].

Adae olim « lex perfectionis » a Deo data est, vi cuius castus, curis corporis expers, veluti angelus Deo servire debuisset. Post lapsum « legem iustitiae », in lege mosaica accuratius promulgatam accepit. Hanc legem Christus abrogavit et « legem perfectionis » Adae datam restituit, iuxta verba : *primi facti sunt novissimi et novissimi primi*[6]; prima enim lex erat « perfectionis », per Christum facta novissima seu ultima; secunda erat « iustitia », seu mosaica, quae cum a Christo abrogata esset, facta est prima, i. e. oblivioni tradita[7].

11. Placita Auctoris modo adumbrata cum doctrina Ecclesiae partim conveniunt, partim errores periculosos continent. Admittit dona aliqua praeternaturalia Adae divinitus largita : impassibilitatem, dominium in animalia (saltem passivum), immunitatem a laboribus vitaeque curis.

Ex altera parte dona alia Adae a Deo data valde exaggerat. Gratiam nimirum sanctificantem, Adae a Deo infusam, quam verbis Geneseos : *spiraculum vitae*[8] indigitatam esse putat, non solum internum iustificationis principium, sed omnium charismatum complexum autumat, cum Spiritu Paraclito identicum, quem et Apostoli acceperint, eumque non solum *sanctitatis* sed et *perfectionis principium* in Adam concipit, vi cuius terrestria transcendens in caelo cum angelis moratus sit. Error per se non adeo gravis, dummodo caelum non sensu litterali intelligatur. At Auctor notionem Adae sanctitatis pervertit, quando e Patre humani generis monachum facit nudum, vel potius gymnosophistam, quietismo absoluto deditum, semper orantem, laboremque corporalem, ut rem foedam aspernantem, idem vitae institutum ipsi Salvatori tribuens. Haec doctrina a mente christianismi aliena Scripturae tota quanta adversatur; quanam vero ratione eam Auctor cum narratione biblica componere voluerit, inferius ostendetur.

Aliquam difficultatem parat quaestio, quid Noster de paradiso senserit. Adam enim saepenumero in « paradiso » « in Eden », « in Ierusalem superna », « in caelo » Deum cum angelis laudasse et « de caelo ad terram decidisse » affirmat. Primo igitur obtutu eorum opinionem sequi videtur, qui narratio-

[1] Serm. XXVIII, 8 sq. — [2] Cf. Ephes. I, 10. — [3] Serm. XXI, 7. — [4] Matth. XIII, 27.
[5] Serm. XXIII, 1. — [6] Matth. XX, 16.
[7] Serm. XXVI, 5. — [8] Gen. II, 7.

nem biblicam allegorice interpretantes Paradisum in caelis collocarunt[1]. Vix tamen credibile est Auctorem meram aliquam spiritualem existentiam Adae tribuisse. Hoc ideo improbabile est, quia de dominio Adae in animalia agit; unde concludendum erit eum nomine paradisi, Eden, Ierusalem supernae non locum aliquem materialem designasse, sed, uti videtur, contemplationem rerum caelestium et ad eius mentem Adam *anima*, vel potius *mente,* non corpore caelum inhabitasse[2].

Si ea perpendantur, quae ad mentem Nostri de duplici mundo intellectuali eiusque imagine, materiali, atque de doctrina ἀνακεφαλαιώσεως iam superius dicta sunt, non est difficile definire nexum harum sententiarum mutuum. Adam nimirum in L° G. describitur ut ens corpore et anima praeditum; at

[1] Sententia illa inter Iudaeos sub influxu doctrinae platonicae orta esse videtur. Iam translatores Gen. II, 8, hac in re hallucinabantur. In textu enim hebraico Dominus paradisum מִקֶּדֶם plantasse dicitur, quod Aquila interpretabatur verbis : ἀπ' ἀρχῆς; Symmachos : ἐκ πρώτης; Theodotion : ἐν πρώτοις. Exinde iam auctor Iubilaeorum (II, 7) conclusisse videtur Gan 'Eden die adhuc tertia creationis conditum esse (cf. Rönsch, *Das Buch der Iubiläen*, Leipzig, 1874, p. 268). In libro apocrypho Henoch ex lingua palaeoslavica a Bonwetsch germanice reddito (*Das slavische Henochbuch* in *Abhandlungen der königlichen Ges. der Wissenschaften zu Göttingen,* Berlin, 1896, p. 12), cap. VIII, describitur iter Henoch in caelo tertio, ubi conspexerit « paradisum pulchritudinis ineffabilis ». Etiam *Apocalypsis Baruch* syriaca, IV, 2-4 supponit paradisum in mundo invisibili idearum existere; ceterum loci authentiam Charles in dubium vocavit (v. *The Apocalypse of Baruch,* London, 1896, p. 6). Irenaeus ad quaestionem, ubi ergo primus homo positus sit, respondet : *in paradiso, quemadmodum Scriptura dicit : « Et plantavit Deus paradisum in Eden contra orientem et posuit ibi hominem, quem plasmavit » et inde proiectus est in hunc mundum non obediens, quo et iustos spiritum habentes translatos esse* vult dicentibus presbyteris et *Paulum asportatum Haer.* V, v, 1; Harvey II, 331). Similia docebant Ophitae : Adam nempe et Evam e paradiso in hunc mundum proiectos esse a Ialdabaoth, cuius praeceptum transgrèssi sint (Irenaeus, *Haer.* I, XXVIII, 4; Harvey I, 234) et Valentinus, qui de septem caelis intellectualibus loquitur, qui sint totidem Angeli, sicut etiam paradisus supra tertium caelum existens sit virtus, Archangelus quartus, cum quo conversatus sit Adam (*Haer.* I, I, 9; Harvey I, 45 sq.). Quem S. Irenaei locum Harvey sententiis ex opere cabbalistico עמק המלך desumptis illustrat. Error sane singularis; docente namque Philippo Bloch (*Geschichte der Entwicklung der Kabbala,* Trier, 1894, p. 67) liber עמק המלך a Iacob Elchanan, circa annum Dñi 1653 exaratus est . Iudaei antiquiores de allegorica paradisi interpretatione vix quidquam tradunt. In commentario *Berešith Rabba,* par. 15, n. 4, R. Samuel bar Nachmani reiicit sententiam eorum, qui verbo מקדם paradisum ante creationem mundi factum esse intelligant; par. 21, n. 7, ubi de eiectione Adae agitur e paradiso, Rabbi Iehuda duplicem paradisum distinguit : alium in hoc mundo situm, alium in futuro et Adam ex utroque eiectum esse dicit; *ib.* n. 14, iuxta aliam sententiam Gehenna die secunda, Gan 'Eden (paradisus) die tertia creatum esse refertur. Speculationes Iudaeorum circa paradisum inferiorem et superiorem (cf. Eisenmenger, *Entdecktes Iudenthum,* Königsberg, 1711, t. II, 296 sq.) posterioris sunt aetatis.

[2] Cf. Serm. XXIV, 4.

eius corporeitas adeo extenuatur, ut ei Auctor ipsas functiones vitae vegetativae denegasse videatur, uti usum cibi et generationem, quorum loco Auctor interventionem aliquam divinam supponit, ad conservandam vitam individui humani specieique immediate, modo scilicet miraculoso, concurrentem. Adam ex eius mente ad hunc mundum eatenus tantum pertinuit, quatenus corpore hac in terra degebat; at mente quasi extra se raptus et in iugi quadam extasi constitutus semper in mundo invisibili, inter angelos versabatur, i. e. rationali eius parte spectata totus ad mundum supernum illum pertinebat, cuius mundus inferior mera imago sit imperfecta. Verum, Adam vitam aliquam visionariam et pure contemplativam agens non potuit sibi victum et vestitum comparare : haec ei ab angelis subministrabantur, Adam « pane de caelo » nutrientibus. Adam igitur veluti gymnosophista indicus describitur, totus contemplationi deditus, laborem corporalem anxie fugiens.

12. Haec doctrina Scripturae certe non est. Conceptum perfectionis aprioristicum ope doctrinae ἀνακεφαλαιώσεως ad primum Adam refert Auctor, verba S. Pauli Ephes. I, 10 allegans, quibus Christus omnia « innovasse » dicatur. Hinc infert vitam Christi, utpote Adae alterius, nil nisi *repetitionem*, seu *recapitulationem* esse vitae Adae primi adhuc innocentis, contemplationi rerum caelestium dediti vitamque angelicam agentis, unde ad materialia prolapsus defecerit. Attamen ἀνακεφαλαιώσεως doctrinâ solâ placita Nostri adhuc non explicantur, nam vitae Christi et redemptionis conceptus in L° G. obvius non minus arbitrarius est, ac eiusdem ad Adam primum relatio; hinc inferendum est Auctori vitae quoddam institutum concretum ethico-philosophicum praeluxisse, quod perfectionis culmen habens ad ambos Adam — terrenum primum, caelestem, ceu Christum alterum — retulit. Quale autem hoc vitae genus fuerit, divinare difficile non est. Adam ex mente Auctoris anachoretarum primus erat; vitae vero ratio, quam ei adscribit, erat vitae solitariae institutum, quod in Oriente inde a saeculo IV percrebuerat et culmen perfectionis haberi coepit. Praesuppositiones quidem philosophicae conceptus huiusce perfectionis per scholas Neoplatonicorum usque ad Philonem Iudaeum pertingunt; nam etiam Neoplatonici quidam eandem docuere animae humanae ab ordine caelesti primordialem apostasiam utpote peccati et miseriae humanae causam[1]; attamen eorum placita in animarum praeexistentia fundata

[1] Plotinus v. g. putavit animas a mundo intelligibili declinantes in caelum procedere ibique acceptis corporibus per ipsum in corpora magis terrena labi. Et alias quidem a caelo in corpora inferiora atque vicissim, alias vero ab aliis in alia transire (μετεμψύχωσις) quippe cum his facultas non contingat se hinc attolendi, propter pondus atque oblivionem plurimum trahentes secum, quo gravante per inferiora praecipitentur. Differentes fieri animas inter se, vel ob diversitatem corporum quibus insinuantur, vel ob fortunas, vel ob educationes, vel ob alias causas, quas fato, εἱμαρμένῃ adscribit (*Enneadis* IV, III, 15, ed. Creuzer et Moser, Parisiis, 1896, p. 208). Multas dein animas eandem sortem subire

ab Ecclesia tolerari haud poterant. Hinc evenit, ut Patres saeculi IV relictis Origenis placitis, qui doctrinam de praeexistentia animarum ad peccatum originale explicandum adoptavit et systemati suo adaptavit, ad Philonem recurrentes sententias de statu Adae primordiali L[i] G. persimiles proposuerint.

Philo nimirum Scripturae narrationem de creatione hominis allegorice interpretatus sub paradiso vim animae intellexit myriadibus opinionum plenae, arbore vero pietatem significari arbitrabatur, a qua homo ad arborem scientiae boni et mali defecerit, i. e. ad prudentiam, cuius ope discreverit res natura contrarias[1]. Causam vero ruinae hominis primi mulierem fuisse

ait, sicut gubernatores navigiorum fluctuantium, qui sui obliti vix animadvertant se in eo discrimine constitutos submersum iri : tales nimirum animas a se discedentes quam plurimum demum arctius detineri fascinationis vinculis, naturae cura devinctas (*ib.* n. 17, p. 210). Quod fieri, quando animae singulae caelo derelicto sui iuris esse velint; tunc enim animam seiunctam desolari impotentemque factam negotiis distrahi. Licet igitur animae ad perfectionem universi descendant, etiamsi hoc aliqua necessitate fiat, ex mente Plotini ea necessitas non excludit voluntarium ex parte animae, nam anima corpori adiuncta motu proprio vadens et interea deteriora patiens dicitur pro his, quae fecit, merita reportare (*Enn.* IV, VIII, 4 sq., p. 289 sq. Cf. Zeller, *Die Philosophie der Griechen in ihrer geschichtlichen Entwicklung*, III. Theil, II. Abtheilung : *Die nachsokratische Philosophie*[4], Leipzig, 1903, pp. 627-632). Plotinus malam esse opinatur animam, si commixta sit corpori simulque cum ipso patiatur et per omnia cum illo opinione consentiat (*Enn.* I, II, n. 3, p. 10). Causam vero, cur animae, quae sint divinae sortis deique omnino, dei patris obliviscantur ignorantes se ipsas et illum, esse audaciam, generationem, primam diversitatem et, quia voluerint sui iuris esse. « Postquam igitur libertate hac, sive licientia delectari coeperunt, fretae plurimum suo quodam ex se ipsis movendi munere et iter contrarium ineuntes factaeque iam remotissimae iam se ipsas illic exortas esse prorsus ignorant, velut pueri statim nati a parentibus segregati proculque diutius educati et se et parentes ignorant. Cum igitur neque patrem neque se ipsas videant, suique generis ignorantia se parvi faciant honorantes alia et, quidquid occurrit magis, quam se, admirantes, atque stupidae hinc et admirabundae pendentes, nimirum se iam longissime proiecerunt disiunxeruntque a patre atque se ipsis, dum scilicet ea, a quibus nimium aversae sunt, parvi facerent... Cum igitur deteriorem se ipsam rebus nascentibus et occidentibus existimet (sc. anima), ideoque abiectissimum quiddam maximeque caducum omnium, quae honorat, esse se putet : merito neque dei naturam neque potentiam animo concipit » (*Enn.* V, I, 1, p. 298). Cf. Koch, *Pseudo-Dionysius Areopagita in seiner Beziehung zum Neoplatonismus und Mysterienwesen,* Mainz, 1900, p. 135 sqq.). Eisdem causis lapsum Adae in L° Gr. tribui mox videbimus. Idem etiam remedium lapsus extenuata activitate Christi salvifica utrobique commendari, ubi de doctrina soteriologica L[i] Gr. erit sermo, ostendetur.

[1] *De mundi opificio*, n. 54 (ed. Mangey, p. 57) : ... ὡς ἔοικεν αἰνίττεται, διὰ μὲν τοῦ παραδείσου τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικὸν, ὅπερ ἐστὶ κατάπλεων οἷα φυτῶν, μυρίων ὅσων δοξῶν· διὰ δὲ τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς τὴν μεγίστην τῶν ἀρετῶν, θεοσέβειαν δι' ἧς ἀθανατίζεται ἡ ψυχή· διὰ δὲ τοῦ τῶν καλῶν καὶ πονηρῶν γνωστικοῦ φρόνησιν τὴν μέσην, ᾗ διακρίνεται τἀναντία φύσει. Θέμενος (nempe Deus) οὖν τοὺς ὅρους τούτους ἐν ψυχῇ, καθάπερ δικαστὴς ἐσκόπει πρὸς πότερον ἐπικλινῶς ἕξει. Ὡς δὲ εἶδε ῥέπουσαν μὲν πρὸς πανουργίαν ὁσιότητος δὲ καὶ εὐσεβείας ὀλιγωροῦσαν, ἐξ ὧν ἡ ἀθάνατος ζωὴ ἐπιγίνεται, προὐβάλετο κατ' εἰκὸς καὶ ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ παραδείσου... κτλ.

autumat; nam amore utrique superveniente cupidinem in eis ortam esse procreandi similem prolem ex mutua consuetudine, dein voluptatem, ex voluptate vero omnia iniquitatum genera; quo factum sit, ut vitam beatam et immortalem cum mortali commutarint[1].

13. Hac doctrina cum priore collata orta est verisimiliter ea sententia, quam de causa primi hominis lapsu invenies in opere S. Athanasii *Contra Gentes* adhuc ante synodum Nicaenam exarato[2]. Ibi habet strenuus orthodoxiae defensor[3] :

[1] *De mundi opificio*, n. 53 (ed. Mangey, p. 35) : Ἐπεὶ δὲ ἐπλάσθη καὶ γυνή, θεασάμενος ἀδελφὸν εἶδος καὶ συγγενῆ μορφήν, ἐνησμένισε τῇ θέᾳ καὶ προσιὼν ἠσπάζετο. Ἡ δὲ οὐδὲν ἐκείνου προσβλέπουσα ζῷον ἐμφερέστερον ἑαυτῇ, γάννυταί τε καὶ ἀντιπροσφθέγγεται μετ' αἰδοῦς. Ἔρως δ' ἐπιγενόμενος, καθάπερ ἑνὸς ζώου διττὰ τμήματα διεστηκότα συναγαγὼν εἰς ταὐτόν, ἁρμόττεται, πόθον ἐνιδρυσάμενος ἑκατέρῳ τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας εἰς τὴν τοῦ ὁμοίου γένεσιν. Ὁ δὲ πόθος οὗτος καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἡδονὴν ἐγέννησεν, ἥτις ἐστὶν ἀδικημάτων καὶ παρανομημάτων ἀρχή, δι' οὗ ὑπαλλάττονται τὸν θνητὸν καὶ κακοδαίμονα βίον ἀντ' ἀθανάτου καὶ εὐδαίμονος. Cf. Heinisch, *Der Einfluss Philos auf die älteste christliche Exegese,* Münster, 1908, pp. 169-174.

[2] Probabiliter anno Dñi 318. Cf. Bardenhewer, *Patrologie*[3], p. 212.

[3] *C. Gentes,* n. 2, Migne, *P. G.* t. XXV, col. 5 sq. : Ἐξ ἀρχῆς μὲν οὐκ ἦν κακία... Ὁ μὲν γὰρ τοῦ παντὸς δημιουργὸς καὶ παμβασιλεὺς Θεός... διὰ τοῦ ἰδίου Λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον γένος κατ' ἰδίαν εἰκόνα πεποίηκε· καὶ τῶν ὄντων αὐτὸν θεωρητὴν καὶ ἐπιστήμονα διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμοιώσεως κατεσκεύασε, δοὺς αὐτῷ καὶ τῆς ἰδίας ἀϊδιότητος ἔννοιαν καὶ γνῶσιν, ἵνα τὴν ταυτότητα σώζων, μήτε τῆς περὶ Θεοῦ φαντασίας ποτὲ ἀποστῇ, μήτε τῆς τῶν ἁγίων συζήσεως ἀποπηδήσῃ, ἀλλ' ἔχων τὴν τοῦ δεδωκότος χάριν, ἔχων καὶ τὴν ἰδίαν ἐκ τοῦ πατρικοῦ Λόγου δύναμιν, ἀγάλληται καὶ συνομιλῇ τῷ θείῳ ζῶν τὸν ἀπήμονα καὶ μακάριον ὄντως τὸν ἀθάνατον βίον. Οὐδὲν γὰρ ἔχων ἐμπόδιον εἰς τὴν περὶ τοῦ θείου γνῶσιν θεωρεῖ μὲν ἀεὶ διὰ τῆς αὐτοῦ καθαρότητος τὴν τοῦ Πατρὸς εἰκόνα τὸν Θεὸν Λόγον, οὗ καὶ κατ' εἰκόνα γέγονεν· ὑπερεκπλήττεται δὲ κατανοῶν τὴν δι' αὐτοῦ εἰς τὸ πᾶν πρόνοιαν, ὑπεράνω μὲν τῶν αἰσθητῶν καὶ πάσης σωματικῆς φαντασίας γινόμενος, πρὸς δὲ τὰ ἐν οὐρανοῖς θεῖα καὶ νοητὰ τῇ δυνάμει τοῦ νοῦ συναπτόμενος. Ὅτε γὰρ οὐ συνομιλεῖ τοῖς σώμασιν ὁ νοῦς ὁ τῶν ἀνθρώπων, οὐδέ τι τῆς ἐκ τούτων ἐπιθυμίας μεμιγμένον ἔξωθεν ἔχει, ἀλλ' ὅλος ἐστὶν ἄνω ἑαυτῷ συνὼν ὡς γέγονεν ἐξ ἀρχῆς· τότε δή, τὰ αἰσθητὰ καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα διαβάς, ἄνω μετάρσιος γίνεται, καὶ τὸν Λόγον ἰδών, ὁρᾷ ἐν αὐτῷ καὶ τὸν τοῦ Λόγου Πατέρα, ἡδόμενος ἐπὶ τῇ τούτου θεωρίᾳ, καὶ ἀνακαινούμενος ἐπὶ τῷ πρὸς τοῦτον πόθῳ· ὥσπερ οὖν τὸν πρῶτον τῶν ἀνθρώπων γενόμενον, ὃς καὶ κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν Ἀδὰμ ὠνομάσθη, λέγουσιν αἱ ἱεραὶ Γραφαὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀνεπαισχύντῳ παρρησίᾳ τὸν νοῦν ἐσχηκέναι πρὸς τὸν Θεόν, καὶ συνδιαιτᾶσθαι τοῖς ἁγίοις ἐν τῇ τῶν νοητῶν θεωρίᾳ, ἣν εἶχεν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ὃν καὶ ὁ ἅγιος Μωϋσῆς τροπικῶς παράδεισον ὠνόμασεν. Ἱκανὴ δὲ ἡ τῆς ψυχῆς καθαρότης ἐστὶ τὸν Θεὸν δι' ἑαυτῆς κατοπτρίζεσθαι, καθάπερ καὶ ὁ Κύριός φησι· Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Οὕτω μὲν ὁ Δημιουργός... τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κατεσκεύασε, καὶ μένειν ἠθέλησεν· οἱ δὲ ἄνθρωποι κατολιγωρήσαντες τῶν κρειττόντων καὶ ὀκνήσαντες περὶ τὴν τούτων κατάληψιν, τὰ ἐγγυτέρω μᾶλλον ἑαυτῶν ἐζήτησαν. Ἐγγύτερα δὲ τούτοις ἦν τὸ σῶμα καὶ αἱ τούτου αἰσθήσεις. Ὅθεν τῶν μὲν νοητῶν ἀπέστησαν ἑαυτῶν τὸν νοῦν, ἑαυτοὺς δὲ κατανοεῖν ἤρξαντο. Ἑαυτοὺς δὲ κατανοοῦντες, καὶ τοῦ τε σώματος καὶ τῶν ἄλλων αἰσθητῶν ἀντιλαμβανόμενοι, καὶ ὡς ἐν ἰδίοις ἀπατώμενοι, εἰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίαν ἔπεσαν, τὰ ἴδια προτιμήσαντες τῆς πρὸς τὰ θεῖα θεωρίας· ἐνδιατρίψαντες δὲ τούτοις, καὶ τῶν ἐγγυτέρων μὴ ἀποστῆναι θέλοντες, ταῖς μὲν τοῦ σώματος ἡδοναῖς συνέκλεισαν ἑαυτῶν τὴν ψυχήν, τεταραγμένην καὶ πεφυρμένην πάσαις ἐπιθυμίαις... κτλ.

Principio quidem malitia non fuit... Nempe mundi opifex et omnium moderator Deus... ut vere bonus ac summe benignus per proprium Verbum et Salvatorem nostrum Iesum Christum humanum genus ad propriam imaginem fecit, qua illa secum similitudine hominem ad rerum naturam cognoscendam et contemplandam aptum reddidit. Hinc propriae etiam aeternitatis cogitationem et cognitionem eidem impertivit, ut videlicet hac conservata similitudine nunquam cogitationem a Deo averteret, neque a sanctorum convictu discederet, sed datam Dei gratiam et propriam ex paterno Verbo vim infusam retinens exultaret et cum Deo familiariter viveret securamque ac vere beatam immortalem vitam duceret. Nam si nulla re a Dei cognitione impediatur animae munditia, Patris imaginem, Deum Verbum, ad cuius quoque imaginem factus est, semper contemplatur, maximaque admiratione afficitur, cum Providentiam, qua mundus per ipsum administratur, intelligit. Ita rebus quidem, quae sub sensus cadunt et corporeae sunt, excelsior efficitur, cum his vero vi mentis coniungitur, quae caelestes ac divinae sunt solaque intelligentia comprehenduntur. Cum enim corporibus mens humana non adhaerescit, neque aliquid ex eorum cupiditate extrinsecus admistum habet, sed tota ipsa sursum secum est, sicuti initio facta est : tunc ea, quae sensus movent, omniaque humana transcendens in sublime fertur Verbumque et in Verbo Verbi Patrem videt, cuius contemplatione delectata suo erga illum amore et desiderio renovatur : quemadmodum utique primum hominem, qui hebraea lingua Adam dictus est, sacrae Scripturae narrant initio summa cum libertate et fiducia mente Deo adhaesisse sanctorumque societate et consuetudine potitum fuisse in illa rerum caelestium contemplatione, qua illo in loco fruebatur, quem sanctus Moyses tropo quodam paradisum appellavit. Animae enim munditia eam ad Deum per seipsam contuendum idoneam reddit, uti ipse Dominus ait (Matth. v, 8) : *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.*

Sic ergo Creator hominum genus condidit, quos etiam in eo statu perseverare voluit. At illi rebus potioribus neglectis ignavique et inertes ad illas intelligendas effecti, sese ad ea, quae sibi propiora erant, convertere. Haec autem corpus et sensus corporis erant. Itaque homines mentem et cogitationem a rebus caelestibus avocaverunt et seipsos contemplari coeperunt. Seipsos autem contemplando corporique aliisve rebus, quae sensus movent, inhaerendo ac velut in propriis decepti in sui cupiditatem delapsi sunt propriis rebus divinarum contemplationi antepositis. In his porro commorantes nolentesque a proximis sibi rebus recedere, suam animam omni cupiditatum genere turbatam et inquinatam corporis voluptatibus constrinxere etc.

S. Athanasius in statu Adae primordiali describendo cum L° G. in eo convenit, quod fontem beatitudinis naturae integrae in contemplatione ordinis intelligibilium seu metaphysici situm fuisse arbitratur. Differt a doctrina L° G., quatenus allegorica Geneseos interpretatione gratias praeternaturales Adae concessas adeo extenuat, ut alibi Adam nihil amplius ceteris

habuisse vel a posteris differre asseruerit, nisi quod solus hominum a Deo formatus sit[1].

14. Similia docet, multo tamen brevius, S. Gregorius Nyssenus, cuius scripta hinc inde etiam de statu hominis primordiali notulas sparsas exhibent.

In opere, cui inscribitur *De virginitate,* S. Pater : Finis, ait, vitae Christianae est, divinae imaginis, quae carnis sordibus modo obscurata est, in integrum restitutio. Hoc igitur fieri debemus, quod initio vitae suae erat πρωτόπλαστος. Quidnam igitur ille erat? Nudus erat, necdum mortuis pellibus amictus, libere autem vultum Dei intuens nec bonum gustu et visu discernens, sed in solo Domino delectabundus et in hoc dato sibi adiutorio utens, sicut innuit divina Littera, eum non prius eam cognovisse, nisi postquam a paradiso expulsus est, ipsa ob peccatum, quod circumventa perpetraverat, dolorum partus supplicio damnata[2].

Igitur S. Pater — perinde ac L. G. — ope doctrinae ἀποκαταστάσεως definit statum naturae integrae et hac methodo infert protoplastos vitam innocentem, castam contemplativamque egisse. Simili modo ratiocinatur in opere *De opificio hominis,* ubi ad eandem ἀποκαταστάσεως doctrinam recurrens duas sententias falsas refutare intendit. Alia eorum est, qui contra ἀποκαταστάσεως doctrinam eam ob rationem moveant difficultatem, quod protoplasti in paradiso cibo materiali usi esse dicantur, quod in restitutionis statu non contingat. S. Pater respondet in Scriptura non agi de cibo materiali, cum verba Scripturae alium quoque sensum cibi admittant. Cibum autem protoplastorum spiritualem fuisse contendit, lignum vitae, ceu Sapientiam, quae sit teste Salomone[3]

[1] *De decretis Nicaenae synodi,* n. 8 in fine (Migne, *P. G.* t. XXV, col. 437/8) : Ἀδὰμ μόνος ὑπὸ μόνου τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Λόγου γέγονεν· ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ πάλιν τὸν Ἀδὰμ πλέον τι τῶν πάντων ἀνθρώπων ἔχειν, ἢ διαφέρειν τῶν μετ' αὐτὸν ἄν τις φήσειεν, εἰ μόνος μὲν αὐτὸς ὑπὸ μόνου τοῦ Θεοῦ πεποίηται κτλ. Ad locum cf. Schwane, *Dogmengeschichte* [2], t. II, p. 443. Ex his Athanasii verbis certe non sequitur nos peccato originali obnoxios non esse, sed utique liquet Athanasium nulla dona praeternaturalia Adae admisisse, prouti de his rebus loco superius laudato prorsus tacetur. Praeterea, spectata interpretatione allegorica Geneseos, in qua omnia, quae allegavimus, fundantur, prorsus incredibile est Athanasium privilegia ulla corporalia Adae unquam tribuisse, cum notionem paradisi ad meram contemplationem rerum divinarum reduxisset.

[2] *Bibliothek der Kirchenwäter hsg.* v. Fr. Oeler. *Gregr. v. Nyssa,* B. IV, p. 89 : Εἰ οὖν αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπίνοια τῆς τοῦ ζητομένου εὑρήσεως, ἡ τῆς θείας εἰκόνος εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασις, τῆς νῦν ἐν τῷ τῆς σαρκὸς ῥύπῳ κεκαλυμμένης, ἐκεῖνο γενώμεθα ὃ ἦν παρὰ τὴν πρώτην ἑαυτοῦ ζωὴν ὁ πρωτόπλαστος. Τί οὖν ἐκεῖνος ἦν; γυμνὸς μὲν τῆς τῶν νεκρῶν δερμάτων ἐπιβολῆς, ἐν παῤῥησίᾳ δὲ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον βλέπων· οὔπω δὲ διὰ γεύσεως καὶ ὁράσεως τὸ καλὸν κρίνων, ἀλλὰ μόνον τοῦ κυρίου κατατρύφων, καὶ τῇ δοθείσῃ βοηθῷ πρὸς τοῦτο συγχρώμενος, καθὼς ἐπισημαίνεται ἡ θεία γραφή, ὅτι οὐ πρότερον αὐτὴν ἔγνω, πρὶν ἐξορισθῆναι τοῦ παραδείσου, καὶ πρὶν ἐκείνην ἀντὶ τῆς ἁμαρτίας ἣν ἀπατηθεῖσα ἐξήμαρτε, τῇ τῶν ὠδίνων τιμωρίᾳ κατακριθῆναι. (Cf. Migne, *P. G.* t. XLVI, col. 374 c).

[3] Prov. III, 18.

ipse Dominus[1]. Alia sententia a S. Gregorio reprobata vicissim eorum erat, qui peccatum protoplastorum generi humano utile fuisse autumarent, cum secus animae humanae in paradiso multiplicatae non essent. Nulla enim, dicebant, in Scriptura mentio fit generationis et parturitionis ante lapsum Adae. S. Pater hanc doctrinam refutaturus pariter ad doctrinam ἀποκαταστάσεως recurrit. Dño etenim teste — ita ratiocinatur — in resurrectione neque nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Deique filii, cum sint filii resurrectionis. Atqui resurrectionis gratia nil aliud est, nisi εἰς τὸ ἀρχαῖον τῶν πεπτωκότων ἀποκατάστασις, i. e. restitutio in integrum; si igitur in hac restitutione similes futuri simus angelis, in statu naturae integrae olim eis nos similes fuisse necesse est : igitur in paradiso homines non via matrimonii, sed modo aliquo alio multiplicati essent, si homo non peccasset[2]. Eandem igitur supponit legem castitatis Adae impositam, quae in L° Gr. « lex perfectionis » dicitur. Sed in alia adhuc doctrina convenit cum L° Gr.

Gregorius etenim Nyssenus iuxta axioma « per quam causam aliquid fit per eamdem solvitur » — quod de lapsu animae intellectum iam pridem sic expressit Porphyrius[3] : Ψυχὴ καταδεῖται πρὸς τὸ σῶμα τῇ ἐπιστροφῇ τῇ πρὸς τὰ πάθη, τὰ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ λύεται δὲ πάλιν διὰ τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀπαθείας, — nos ad pristinam beatitudinem eadem via reverti posse asseruit, qua cum protopatre damnati paradisum amisimus. Sicut igitur voluptas fraude a peccato inducta initium erat lapsus finisque eius matrimonium : nobis a patria peregrinantibus ab ultimo stadio lapsus est incipiendum iter ad illum ferens locum, unde profecti sumus, id est, a matrimonio, quo relicto dein a colenda terra segregari debemus et demum carnis prudentia exuta, quasi veste, qua Adam e paradiso pulsus indutus est, iterum ad Christum redire poterimus[4].

Haec omnia etiam L. G. docet; discrimen autem maximum intercedit inter doctrinam S. Patris Nostrique. S. Gregorius enim, dum doctrinae ἀποκαταστάσεως innixus virginitatem, tamquam restitutionis in integrum exordium summopere commendat, matrimonium tantum abest ut damnet, quin etiam divinam eius institutionem eiusque honestatem contra haereticos defendat[5] nec unquam salutis spem constitutis in matrimonio deneget, dum L. G. diversos salutis gradus in caelo dari asserens, homines in matrimonio viventes ob inhaerentem eis maculam a visione beatifica Dei excludit eisque exiguam aliquam salutis speciem adiudicat, uti inferius ostendetur.

[1] *De opificio hominis*, cap. XIX (ed. Oeler, *o. c.* t. III, p. 113 sq.; cf. Migne, *P. G.* t. XLIV, col. 195-198).

[2] *De opificio hominis*, cap. XVIII sq. (ed. Oeler, t. III, p. 112-115; cf. Migne, *P. G.* t. XLIV, col. 195-198).

[3] *Sent.* VII (in ed. opp. Plotini citata, p. XXXI, 23).

[4] *De virginitate,* cap. XII (ed. Oeler IV, 89; Migne, *P. G.* XLVI, col. 373 sqq.).

[5] *Ibid.,* cap. VIII (ed. Oeler IV, 57; Migne, *P. G.* XLVI, 353 sq.).

Sed quaeres, qui fiat, ut non obstante praemissarum similitudine, ne dicam identitate, L. G. ad alias conclusiones pervenerit? Responsum in promptu est. S. Pater nimirum ἀποκατάστασιν demum in resurrectione futuram esse docet. ita tamen, ut non omnes eidem vitae restituantur, sed pro diverso puritatis gradu, quam in hac vita consecuti sint, post resurrectionem brevius diutiusve purgandi sint, donec deletis eorum maculis Deo salventur [1]. S. Pater igitur virginitate et ascesi commendata non docet eos, qui hasce virtutes non exercuerint, salvari non posse, sed iam hac in vita purgatos in vita aeterna Deo statim unitum iri, alios vero heic impuros demum detersis igne maculis salutem consecuturos. Aliter L. G., ubi ἀποκατάστασις iam hac in vita ponitur eo sensu, quod nisi quis ad statum naturae innocentis ope asceseos redierit, post mortem ad Dei visionem admittendus non sit, cum ex mente Auctoris defunctorum animae macula infectae peccati, cum Deo uniri nequeant.

Vestigia similis doctrinae de statu naturae integrae etiam apud S. Basilium inveniuntur, qui Adam cum superis conversatum esse, non loco, sed animo, eundem victum cum Archangelis comedisse, omnibusque bonis satiatum esse docuit [2].

15. Sed non solum apud Patres Ecclesiae graecae ideis aliquando neoplatonicis imbutos huiusmodi placita ferebantur, sed etiam in Ecclesia syriaca, quamquam ob raritatem documentorum ante saeculum VI fere nulla huius rei testimonia nobis praesto sunt.

Testem doctrinae huius antiquissimum inter Syros habemus Philoxenum Mabugensem, qui in opere ascetico *De perfectione christiana,* Sermone XII ubi de fornicatione agit, sententiam suam de vita Adae caelesti, doctrinae L[i] Gr[um] simillimam proponit, quam propterea operae pretium existimamus integram adducere [3].

[1] *Oratio catechetica,* cap. xxxv (ed. Oeler, t. II, p. 131; Migne, *P. G.* t. XLV, col. 92. Ad locum cf. Schwane, *Dogmengeschichte*[2], II, p. 605).

[2] *Quod non est Deus auctor malorum,* cap. vii.

[3] *The Discourses Philoxenus.* Ed. Budge, vol. 1, pag. 500 : [illegible]

Philoxenus in sermone laudato de stimulo agit sexuali et asserit : bene quidem naturae humanae instinctum carnalem generandi a Deo inditum esse ad propagandum genus humanum, subdit autem : post praeceptum Dei contemptum motus inordinatos sexuales in humana ortos esse natura, ob quos mens Adae de saeculo spiritali superno ad res corporales delapsa sit.

Typi enim, inquit, *ambarum conversationum in primordiis generis nostri apparuere : spiritualium et corporalium atque mundi spiritualis et corporalis ac Adae primi et Adae novissimi. Etenim antequam manducassent escam praevaricationis mandati, ex qua orta est etiam concupiscentia, quae in membris latebat, tota conversatio ipsorum spiritualis erat, et modo spirituali movebantur in rebus omnibus : sanctis cogitationibus, mente pura, scientia Deo digna, intellectu mundo, a motibus foedis concupiscentiae purificato. Vita ipsorum in medio paradiso ad imaginem exercituum spiritualium efformata erat, cum sola specie corporali apparerent, occulte vero scientia spirituali in caelo habitarent. Spiritualia enim initio gustare fecit Adam Creator, nam heredem eorum volebat eum fieri. Quamquam enim res mundanae omnes verbo utique Factoris factae ac conditae sunt : tamen eas liberum Adae arbitrium appetiit et voluntarie eis adhaesit.*

Quod constat ex esu fructus, qui evenit in praevaricatione praecepti; esus enim fructus huius initium erat omnium concupiscentiarum teste doctore nostro Apostolo dicente (Rom. VII, 7) : « *Ne concupiscentiam quidem nossem, si Lex non dixisset : Non concupisces. Hoc enim praecepto peccatum occasionem invenit consummare in me omnem concupiscentiam* ». *Proinde relate ad nos prior erat concupiscentia spiritus, quam carnis, sicut ostendit historia initii generis nostri. Etenim de summo ad imum descendit Adam et de concupiscentia spirituali delapsus est ad concupiscentiam carnalem et de conversatione caelicolarum prostitutus est ad conversationem terrigenarum et a visione pulchritudinis Dei insatiabili conversus est ad intuendam pulchritudinem uxoris suae. Priusquam enim ad exteriores res conversus esset, exteriora non apparuere ipsi; et antequam animam ad res mundanas applicuisset, appetibilia mundi non stetere coram intuitu eius, quorum omnium causa exordiumque erat esus fructus; eademque ratione, sicut illic e ventre ortae sunt omnes concupiscentiae : sic et nunc illinc incipiunt cuntae nequitiae.*

Uti ex opere Moysis Bar Kephae, cui inscribitur « *De Paradiso*[1] » comper-

ܠܗ ܗ̈ܘܝ ܒܪ̈ܝܢ : ܘܥܕܡܐ ܕܗܦܟ ܢܦܫܗ ܠܘܬ ܥܠܡܐ : ܠܐ ܐܩܝܡܘ ܩܕܡ ܚܙܬܗ ܪ̈ܓܝܓܬܗ ܕܥܠܡܐ : ܗܠܝܢ ܕܗܘܬ ܥܠܬܐ ܘܡܫܪܝܬܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܡܐܟܘܠܬܗ ܕܦܐܪܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܬܡܢ ܕܐܝܟ ܡܢ ܟܪܣܐ ܐܬܝܠܕ ܟܠܗ ܪ̈ܓܝܓܬܐ : ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܫܐ ܡܢ ܬܡܢ ܡܫܪ̈ܝܢ ܟܠܗ ܒܝ̈ܫܬܐ ܀

[1] Moše bar Kepha episcopus dioeceseon unitarum Bêt Ramâm et Bêt Kionaya natus est a. 815 in vico Balad, mortuus a. 903. Opera ab ipso composita praecipua sunt : *Liber de Paradiso,* a Ioanne Masio translatus et a Renaudot in op. *Liturgiarum orientalium collectio,* Parisiis, 1716, parte II, pag. 398 editus atque in *Patrologia Graeca* a Migne reimpressus vol. CXI, col. 480-608. *Liber de anima* germanice translatus ab O. Braun in op. : *Moses Bar Kepha und sein Buch von der Seele.* Freiburg im Br., 1891. Commentariorum in Libros SS. fragmenta in Cod. Add. 17,274 (cf. Wright, *CBM* p. 620)

tum habemus, inter Iacobitas doctrinas de paradiso placitis L^{i} Gr^{um} persimiles alii quoque doctores Syrorum proposuerunt. Parte enim prima operis laudati cap. VII, dicit : *Sunt, qui in caelo paradisum esse putent, eo quod divus Apostolus de se ipso dicat raptum se fuisse in caelum et in paradisum*[1]. Cap. XIX vero eorum refert sententiam, qui putent « *non fuisse arborem id, de quo gustavit Adam, sed venereum amplexum, quo cum uxore ille corpus miscuit; eamque ob rem aiunt partum mulieris esse per Dei sententiam doloribus factum obnoxium; neque aliud voluisse illud praeceptum : Ne edatis de illa arbore, quam : Ne coeatis, sed sancte et absque omni venere vivatis; et : Quo die illa edetis, morte moriemini, id esse : quo die corpora miscebitis*[2]. Hanc quidem sententiam Moyses Bar Kepha reiicit; praeeunte autem S. Gregorio Nysseno[3] putat observato Dei praecepto homines mirabili quodam modo, absque carnis concupiscentia multiplicatum iri potuisse[4]. Moyses ipse paradisum corporalem esse contendit *et hunc unicum eumque unum paradisum duplicis esse conditionis : corporeae et incorporeae, sive et eius, quae sensu, et eius, quae ratione intelligentiaque mentis percipiatur*[5]. Eam mysticam paradisi interpretationem parte operis secunda proponit, ubi paradisum mysticum (cap. II) sic definit : *Paradisus spiritualis, sive mysticus, vita est spiritualis, quae animo agitatur, plena summae temperantiae atque sanctitatis et perpetuis meditationibus rerum divinarum earumque, quae sunt a Deo conditae, addicta, atque omnino vita beata et angelica, procul ab omnibus animi perturbationibus, anxietatibus, suspiriis, luctu remota, atque cum gaudio, laetitia, exultatione coniuncta, itaque pollens potensque, ut radios atque splendorem divinarum notionum concipere queat, quippe qui in hoc paradiso versantur, in summa vivunt beatitudine atque creatorem Deum eiusque creaturas mente contemplantes oblectantur. Nam et supernae copiae angelicae illic habitant; et Adam Evaque, antequam adversum Dei mandatum fecissent, ibidem morabantur*[6].

Ea interpretatio bifaria paradisi apud patres Graecos, ni fallor, primo apud S. Ioannem Damascenum accuratius proponitur, qui Adam corpore quidem in regione amoenissima, animo autem in sublimissa habitasse opinatur[7].

adhuc inedita sunt. De aliis eiusdem auctoris scriptis v. R. Duval, *La littérature syriaque*, ed. II, Paris, 1900, p. 319 sq. Assemani, *Bibl. Orient.* II, p. 127 sqq.

1 Migne, *P. G.* CXI, col. 491. — 2 *O. c.* col. 504.

3 Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου, cap. 17 sq. (Ed. Oehler III, 103-113).

4 Migne, *P. G.* CXI, col. 516. — 5 *O. c.* col. 488.

6 *O. c.* col. 583. Cf. definitionem apud antiquos celeberrimam Euagrii Pontici (*Capita practica ad Anatolium*, Migne, *P. G.* XL, col. 1221) : Βασιλεία οὐρανῶν ἐστὶν ἀπάθεια ψυχῆς μετὰ γνώσεως τῶν ὄντων ἀληθοῦς.

7 Etiam S. Ioannes Damascenus refert duplicem de Paradiso dari sententiam : eorum, qui Paradisum locum sensibilem existiment, et eorum, qui solum Paradisum spiritualem admittant; dein suam subdit sententiam dicens (*De fide orthodoxa* II, 11) : πλὴν ἐμοί γε δοκεῖ, ὅτι ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς ἅμα καὶ νοητὸς δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερωτάτου

Vestigia eiusmodi doctrinarum inter Nestorianos quoque occurrunt. Išoʿdad episcopus Ḥadetensis[1] in *Commentario* in Genesim adhuc inedito ad verba : *et aperti sunt oculi amborum* hancce glossam addit, quam e Codice Or. 4,524, fol. 23ᵇ Musei Britannici excerptam heic adiicimus.

Alii autem, quod « aperti sunt » aiunt « oculi », non quasi caeci fuerint, sed quod in ordine angelorum creati sint sine passibilitate et in θεωρίᾳ *spiritualium fuerint. Postquam vero praevaricati sint praeceptum, descendisse de* θεωρίᾳ *ad* θεωρίαν *corporum et exinde conspexisse nuditatem alterutrius et commotos esse cupidine alterutrius. In membris autem genitalibus accepisse primo pudorem, quia acris sit potensque lubricitas naturae, qua ad* μίξιν *cum mulieribus pellamur. Ne igitur veluti animalia re vera ad coitum feramur, praeposuisse pudorem membro coeundi, ut habenae instar ipse pudor eos retrahat ab impetu cupidinis lascivae*[2].

Similis traditionis mentionem facit Salomo, episcopus Baṣrensis in *Libro Apis*, cap. xv[3].

Omnibus fere locis patristicis heic laudatis subest idea philosophica neoplatonica : animas in corpora descendentes ibidem coinquinari et proinde purgatione indigere, ut labe macularum solutae ad Numen divinum redire possint. In scriptis Patrum citatis doctrina superius exposita originem suam prodit iam eo, quod Patres saeculi IV in describendo primi hominis lapsu momentum principale peccati Adae non in praevaricatione praecepti divini posuerint, sed in defectione eiusdem ad mundum materialem; serpens, Evae seductio, etc. obiter tantum commemorantur, nam in eorum systemate theologico momento reapse carebant. Hinc explicatur etiam allegorica expositio historiae protoparentum. Manifestum etenim est ideas philosophicas Neo-

τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν· τῷ γὰρ σώματι ἐντῷ θειωτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκάλλει.... αὐλιζόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ὑπερτέρῳ καὶ περεκαλλεστέρῳ τόπῳ διέτριβε θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον.

[1] Vixit circa medium saeculum IX. Totam fere interpretatus est Scripturam (cf. R. Duval, *o. c.* pag. 84 et 87). Glossae ad Vetus Testamentum, ut sciam, in duobus exemplis exstant : Br. M. Or. 4,524 Londini et in Codice patriarchatus graeci num. 10 Ierosolymis (cf. Κατάλογος συνόπτικος τῶν ἐν τῇ βιβλ. τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ τοῦ π. τάφου a P. Cl. Koikylide, ed. Berolini, 1898, pag. 11).

[2] ܘܐܬܦܬܚ ܥܝ̈ܢܐ ܕܬܪܝܗܘܢ.... ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܗܘ ܠܡ ܕܐܬܦܬܚ ܥܝ̈ܢܐ ܠܘ ܕܣܡܝ̈ܐ ܗܘܘ : ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܒܛܟܣܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܐܬܒܪܝܘ ܗܘܘ ܒܠܐ ܚܫܐ ܘܒܬܐܘܪܝܐ ܕܪ̈ܘܚܢܝܐ ܗܘܘ. ܟܕ ܕܝܢ ܥܒܪܘ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ : ܢܚܬܘ ܡܢ ܗܝ ܬܐܘܪܝܐ ܠܬܐܘܪܝܐ ܕܦܓܪ̈ܐ. ܘܡܟܝܠ ܚܙܘ ܠܥܪܛܠܝܘܬܐ ܕܚܕ̈ܕܐ ܘܐܬܬܙܝܥܘ ܒܪܓܬܐ ܚܕ ܠܘܬ ܚܕ. ܒܗܕܡ̈ܐ ܕܝܢ ܕܡܘܠܕܢܘܬܐ ܩܒܠܘ ܠܘܩܕܡ ܒܗܬܬܐ. ܡܛܠ ܕܚܪܝܦܐ ܗܘ ܘܚܝܠܬܢܐ ܫܘܪܥܐ ܕܟܝܢܐ ܕܒܗ ܡܬܢܓܕܝܢܢ ܠܡܘܙܓܐ ܥܡ ܢܫ̈ܐ. ܕܠܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܚܝ̈ܘܬܐ ܫܪܝܪܐܝܬ ܢܬܬܙܝܥ ܠܘܬ ܙܘܘܓܐ : ܩܕܡ ܣܡܗ ܠܒܗܬܬܐ ܥܠ ܗܕܡܐ ܕܙܘܘܓܐ ܕܐܝܟ ܦܓܘܕܐ ܗܝ ܒܗܬܬܐ ܬܗܦܟ ܐܢܘܢ ܡܢ ܥܘܫܢܐ ܕܪܓܬܐ ܦܩܝܪܬܐ.

[3] Ed. Budge, Oxford, 1886, p. ܦܒ : *Quidam dicunt paradisum esse mentem et arborem scientiae boni et mali cognitionem* [rerum] *existentium et arborem vitae cognitionem rerum divinarum, quae non fuerit utilis puerilitati scientiae Adae*, etc.
ܐܢܫܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܦܪܕܝܣܐ ܗܘܢܐ ܗܘ ܘܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ ܝܕܥܬܐ ܕܗܘܝ̈ܐ ܘܐܝܠܢܐ ܕܚܝ̈ܐ ܝܕܥܬܐ ܕܐܠܗܝܘܬܐ ܗܝ ܕܠܐ ܦܩܚܐ ܗܘܬ ܠܫܒܪܘܬܐ ܕܝܕܥܬܗ ܕܐܕܡ.

platonicorum a sensu Scripturae litterali longe abesse; nil igitur supererat, nisi ad allegoricam Scripturae interpretationem recurrere, ut philosophumena sibi tam cara salvare possent.

16. Quae L. G. *De lapsu protoplastorum* docet, intime cohaerent cum eius circa paradisum doctrina. Adam debuisset mente in caelo degisse : quoniam vero noluit caelestis fieri, factus est ὑλικός[1]; defecit ab ordine rerum caelestium et ad terrena conversus rebus saeculi adstrictus est[2]. Idea haec fundamentalis Operis, quae Sermone XV et XXI sat fuse et accurate proponitur, cum toto Libri systemate theologico tam arcte cohaeret, ut de eius sensu ac potentia ad mentem Auctoris accepta dubitari nequeat. Singula autem momenta lapsus Adae — sicut in L° G. describuntur — unitatis ratione carent et ex fontibus diversis hausta videntur. Disparata enim systematis elementa praesentiam suam continuo produnt citatis, quibus Auctor doctrinam suam demonstrare satagit. Porro haec citata ad duas scriptorum species pertinent. Auctor enim praeter Scripturas canonicas opus aliquod spurium allegasse videtur, quod, — uti ex fragmentis hinc inde dispersis concludere licet, — historiam protoparentum ad mentem Encratitarum depravatam exhibuit. His documentis « fidei » sibi haud raro contradicentibus Noster diversa ratione utitur. Citata nempe ex illo opere suppositio allegata semper sensu litterali accipit, utpote suo systemati convenientia; Scripturas autem canonicas modo allegorico interpretatur eaque methodo doctrinam suam defendere ac demonstrare satagit.

Modo singula videamus.

Historia lapsus sic refertur[3] :

Satanas accessit ad protoparentes et adulatus est eos, sicut olim Dñum, et suasit Evae, ut Adae consilium daret, et praecepit ei dicere Adae, ut possideret opes fieretque rex. « Ecce aurum et argentum est in terra et omnes deliciae. Possidete et oblectamini et regnate et crescite et multiplicamini » suasit Malignus et « *abiicite a vobis continentiam et renunciationem et sanctitatem et etiam humilitatem et cognoscite mala et cognoscite bona et crescite et estote sicut Deus, qui creavit vos*[4] ». *Et suasit Eva Adae : « Optimum nobis consilium dedit rebellis ille; siquidem prior et senior est, quam nos, ipse* [melius] *novit ». Et dixit Adam Evae : « Revertere dicque ei : praecepit nobis Creator noster, ne obediremus tibi neque comederemus ex eo*[5], *ne in terrenis detineremur »... Et* [serpens] *linguam suam retorquens persuasit eam : « Quia non vult nec acquiescit* [Deus], *ut ei similes efficiamini ». Et dixit Adam : « Et si non vult nos tales fieri, non puniet nos, quod audacter egerimus? » Et dixit Malignus : « Quando ei similes eritis, quid ad vos? »*

[1] Serm. XV, 1. — [2] Serm. XXI, 1. — [3] Serm. XXI, 9. — [4] Gen. I, 28.
[5] Agitur de *arbore* ܐܝܠܢܐ, quod in lingua syriaca gen. masc. est.

Auctor subin refert « Adam et Evam obedisse [Diabolo] et mentem ad terram convertentes de caelo descendisse et mente sicut et corpore in terra factos esse » dein exposito momento principali peccati Adae, nempe superbia n. 17 filum historiae biblicae iterum suscipit suo modo enarrans, quomodo apparuerit Dominus Adae iam lapso inter paradisi arbores. Omissis glossis, quas narrationi suae inseruit, eum huiusmodi fere textum allegare invenimus :

Et condescendit Maiestas et locuta est cum Adam; *et Adam et Eva fugientes absconderunt se inter arbores stantes in terra. Et dixit Dominus Adae : Ubi es Adam, quod non es inter angelos supernos? Et dixit : Vocem tuam audivi et abscondi me, quia pudet me videre te etiam in terra, qui in caelo iugiter ante faciem tuam stabam et nunc vides pudorem meum.* [Glossa] *Et dixit Dominus Adae : Ecce fructus es re, de qua te monui, ut caveas eam.* [Glossa].

Dein quaerit :

Cur dixit Adam : *Eva mihi consilium dedit? Eva dixit : Serpens mihi consilium dedit? Serpens dixit : Rebellis decepit et misit me?*

Primo obtutu liquet, hancce narrationem a relatione biblica totam quantam discrepare et proinde aliunde provenire. Notabile imprimis est verba Geneseos I, 28, in ore Serpentis poni. Dialogus inter Adam et Evam et Serpentem notabiliter auctus est; Serpens enim Eva mediante cum Adam loquitur, quod, uti nemo non novit, in narratione biblica non contingit. Praecepti divini esum fructus arboris vetitae prohibentis in exordio dialogi Evae ac Satanae nulla adhuc mentio fit; Satanas arboris vetitae non meminit, sed protoparentes ad usum thesaurorum terrae et ad actum generationis seducere vult; demum Adae responsum alludit ad arborem vetitam : *neque comederemus ex eo,* certe verbis ex libro Geneseos III, 3 desumptis.

In altera narrationis parte n. 17 contenta Deus etiam serpentem ad rationem reddendam provocat isque eadem ratione ad excusationes recurrit, uti Adam et Eva, delictum suum ad Diabolum revolvens. Dei quaestionem et Serpentis responsum partem integrantem narrationis fuisse ostendit explicatio ab Auctore adiecta.

Modo quaeritur, unde Auctori haec? Duo hic possibilia sunt : aut librum aliquem apocryphum allegat, aut sua commenta proponit. Alterum autem vix credibile est. In hac suppositione Auctor mala fide Scripturam adulterasset, quod coniicere tota L[i] G. indole spectata nefas est. Praeterea in laudata descriptione lapsus protoparentum quaedam leguntur, quae confingere falsatoris non interat; v. g. inducere Adam mediante Eva cum Serpente loquentem, vel amplificare dialogum verbis Adae dubitantis et responso Serpentis dubia eius demulcere studentis. Finis enim narrationis spuriae est ostendere Adae peccatum fuisse lapsum ad usum terrestrium rerum, caelo paradisoque spirituali relicto. Iam vero secunda dialogi pars non ad concupiscentiam Adae spectat, sed ad momentum rebellionis cum peccato Adae

connexum; hoc autem urgere Auctoris non intererat, monstrantibus aliis Operis locis, ubi Auctor duo haec momenta prorsus diversa sibi conciliaturus, peccatum rebellionis in Deum in eo situm esse putat, quod Adam rebellaturus in *similitudine consortii,* seu coitus animalium fieri voluerit[1]; paulo inferius tamen admittit Adam Deo similem fieri cupientem *etiam sine concupiscentia foedatum esse,* id est, sola rebellione in Deum, et protoparentes id esse molitos, quod Malignus in aures eorum immisisset[2]. Ad mentem igitur Auctoris concupiscentia in Adam orta simul etiam peccatum rebellionis in Deum involvit, nam Adam iuxta « legem perfectionis » ipsi divinitus datam sanctus, a rebus terrenis matrimonioque prorsus liber in paradiso perseverare debuisset[3]; duo autem haec peccati primi momenta tam inepte componit, ut primo obtutu pateat eum praeter narrationem biblicam alias quoque eiusdem eventus relationes praesto habuisse.

Idem suadent aliquot citata, quae in forma a verbis Scripturae aliena aliquando recurrunt.

GEN. II, 17.

a) *Die* ܟܕ[4] *quo verbum meum transgressus eris, mortem gustabis*[5].

b) *Si de hac arbore comederis, mortem gustabis*[6].

c) *Die quo transgressi eritis verbum meum, morte moriemini*[7] hoc autem loco initium citati cum a) convenit; prior citati b) pars textum canonicum sequitur (*si de hac arbore comederis*); citatum c) vicissim in apodosi textui canonico conforme est (*morte moriemini*). Unde manifestum est, Auctorem duas relationes praecepti allegare.

GEN. II, 25.

a) *Adam et Eva erant nudi, nec apparuit nuditas eorum*[8].

b) *Erant Adam et Eva nudi, nec eis nuditas ipsorum apparuit*[9].

Textum canonicum Sermone XXI allegorice interpretatur : *arbor mala* = Satanas; *ex arbore scientiae boni et mali nolite comedere* = nolite obedire Diabolo; *arbor bona* = Jesus; fructus eius = virtutes, quae in epistola S. Pauli ad Galatas IV, 18 enumerantur[10]. Simili ratione exponit verba Psalmistae[11] : *homo honorem suum non intellexit* = odio habuit sanctitatem; *et assimilitatus est iumentis insipientibus* = imitatus est coitum bestiarum Satana monstrante[12].

Sequelas peccati originalis sic describit :

Adam factus est in terra; caelicola (ܫܡܝܢܐ) factus est inferior (ܐܪܥܢܐ); πνευματικός (ܪܘܚܢܐ) factus est σωματικός (ܦܓܪܢܐ); spiraculum vitae factum est gustus mortis[13]. His verbis tota Auctoris doctrina exprimitur circa lapsum Adae, es-

[1] Serm. XV, 6. — [2] *Ibid.* — [3] Serm. XXI, 2-4.
[4] Particula ܟܕ citata solent allegari. — [5] Serm. XXIV, 8. — [6] Serm. XXVIII, 5.
[7] Serm. XXI, 1. — [8] Serm. XV, 3. — [9] Serm. XXI, 8. — [10] Serm. XXI, 1-3; II, 7.
[11] Ps. XLIX, 20. — [12] Serm. XV, 2, 7; XXI, 7. — [13] Serm. XXI, 17.

sentiam enim lapsus in descensu ponit Adae ad terrestria, effectum vero eiusdem principalem in amissione Paraclitici et in contrahendo « peccato », ceu concupiscentia mala, uti mox ostendemus.

Adam ob superbiam suam eiectus est e paradiso[1]; de caelo ad terram descendit, permutavit exemplar perfectum — caelum — cum imagine — terra — et ministerio terrestri[2]; amisit impassibilitatem, mortis morborumque obnoxius factus est et Deus contrivit cor eius[3]. Adam e paradiso eiectus factus est σωματικός[4], et concupiscentia orta est in corde eius, nam visa nuditate sua erubuit; erubuit vero propterea, quia peccatum ortum est in corde eius[5]. Spiraculum vitae ipsi a Deo insufflatum amisit[6] et gustavit insuper mortem[7]. Ante peccatum Adam et Eva non laborarunt; post peccatum Deus maledixerat eis et tunc terram colere coacti sunt; pane caelesti destituti victus et vestitus curam habere coeperunt, nam cognoverunt se esse nudos et demum concupierunt generationem non intelligentes honorem suum[8].

Sermone XV et XXI aliqua effata invenies, ex quibus facile concludes peccatum Adae et Evae nil aliud fuisse nisi coitum, quo protoparentes se multiplicatum iri et Deo similes fore arbitrati sint[9]. Re tamen accuratius inspecta manifestum est Auctorem non *actum,* quo Adam uxorem suam cognovit, respicere, sed *libidinem,* quae viso coitu bestiarum iam in paradiso orta sit in ipso; etenim pluries expresse dicit Deum protoparentibus e paradiso eiectis coitum permisisse et tunc Adam cognita uxore sua generasse Cain[10]. Liquet igitur Auctorem, a narratione Geneseos id tantum differre, quod symbolicae Scripturae expositioni innixus Adae peccatum in eius ad res materiales nisu et coeundi cupidine ponat; hanc vero ideam non unice e scripto illo spurio nactus est, sed, ut ita dicam, etiam « ex ratione theologica », nimirum ex idea ἀνακεφαλαιώσεως falsa. Christus etenim venit omnia innovaturus, sicut voluit Adam fuisse. Par est proinde voluntas Dei prima et novissima : prima voluit protoparentes sine cura, sine sollicitudine, sine cogitationibus malis esse : ultima praecepit per Apostolum : Estote sine cura et sine cogitationibus[11]: Primâ suâ voluntate Adam mundum creavit : ultimâ beatos dixit mundos corde[12]. Etiam tentatio Dñi est typus Adae tentati; omnia enim renovata sunt in Christo. Christus videlicet ostendere voluit, quid Adam a Diabolo tentatus facere debuisset[13].

Simili ratione alios quoque locos Novi Testamenti ad statum integrum Adae eiusque lapsum refert. Matth. XVIII, 3 : « *nisi convertamini et efficiamini ut*

[1] Serm. XXI, 10, 17. — [2] Serm. XXI, 4; XXV, 9. — [3] Serm. XXI, 7.
[4] Serm. XV, 1. — [5] Serm. XV, 3, 8. — [6] Serm. XX, 6; XXVIII, 1.
[7] Serm. XX, 1; XXVIII, 5. — [8] Ps. XLIX, 20. Serm. XXI, 10.
[9] Serm. XV, 2 s., 6 sq.; XXI, 9 sq. In spuria, quam Serm. XXI allegat, Adae historia protoparentum lapsus tamquam eorum coitus describi videtur.
[10] Serm. XV, 8; XXI, 10. — [11] I Cor. VII, 32. — [12] Matth. V, 8. — [13] Serm. XXI, 3 sq.

parvuli » etc. de Adam adhuc puro intelligit, qui puerorum instar non erubuerit[1]. Rom. vi, 19 : « *sicut parastis membra vestra peccato* » de libidine Adae interpretatur[2], et sic porro.

Modo de quaestione maximi momenti agendum erit. Iam supra dictum est ex mente Auctoris Adam amisisse spiraculum vitae et gustasse mortem[3]. Operae pretium est inquirere, quidnam Auctor his verbis sibi velit; videbimus enim eum mortem non unice et principaliter sensu mortis physicae accepisse, sed peccati; huic porro non vim peccati originalis tribuisse, uti docet Ecclesia, sed concupiscentiae, uti saepius, imprimis autem in Sermone XX sat aperte innuit. Hoc enim Sermone describit « gradus arduos », qui in civitatem Dñi ferant, et hosce tres statuit : primum, inimicos reconciliare; secundum, saeculo renunciare; tertium, manus caste levare coram Dño. Hunc autem ultimum omnium difficillimum dicit, nam in hoc gradu, ait, *peccatum totum evellitur et cogitationes et fruges eius e corde, illius peccati, quod patri nostro Adam et matri nostrae Evae insitum est die, quo peccaverant, quod discurrendo ad omnes posteros eius pervenit*[4].

Paulo inferius vero ait : Tota ratio, cur gradus ille ultimus tam difficilis sit, ea est, quod in *illo gradu evellitur mors occulta, quam gustavit Adam, postquam mandatum transgressus est et omnes cogitationes peccati, quod in homine foeda quaeque cogitat... quod peccatum mors illa est, quam parentes nostri, Adam et Eva gustarunt, postquam mandatum primum transgressi erant*[5].

E mutua locorum comparatione liquet Auctorem peccatum Adae in « morte occulta », quam olim gustaverit, ponere; utrobique enim foedae cogitationes fructus peccati ceu mortis dicuntur, quia praesentiam mortis ceu peccati in homine indicent, quod Sermone XVIII, 3 hisce exprimitur verbis : *Igitur omnia visibilia relinquamus, nam caduca sunt, et a peccatis invisibilibus consurgamus ad* [ineundum] *praelium contra peccatum, quod in nos ab intus transit, quae sunt cogitationes malae, quas peccatum in medio corde fingit.* Sermone vero XXIV, 8 sic exponit verba Geneseos[6] : « die quo verbum meum transgressus eris, mortem gustabis » : *die, quo deliqueris, malam cogitationem habebis et, quotiescunque peccaveris, multiplicabitur et tu morieris.* Proinde « malae cogitationes » in homine manifestationes sunt « peccati », peccatum vero nil nisi concupiscentia est, nam malas cogitationes « peccatum fingit in corde »; « peccatum » vicissim ipsam « mortem » esse, quam contraxerit Adam, ostendunt verba : die quo peccaveris et malam cogitationem habebis « morieris » non utique sensu physico, sed eo sensu, quo alibi exponit, quo pacto liberari possint posteri Adae a morte peccati : *Si itaque salvari velis a morte arboris, quae occidit patrem nostrum Adam et nos quoque nec ultra mori : evacuare a Satana et a doctrina eius, hoc est, ab omni re mala et a saeculo et sollici-*

[1] Serm. XV, 3. — [2] Serm. XV, 9. — [3] Serm. XXI, 1. — [4] Serm. XX, 3. Cf. V, 14.
[5] Serm. XX, 4. — [6] Gen. ii, 17.

tudine eius[1]. Homo etenim — docet Auctor — rebus terrenis adhaerens comedit ex arbore scientiae boni et mali, ceu ex doctrina Satanae; si igitur salvari velit a morte, quam suadente Diabolo subiit, debet exterminare concupiscentiam rerum terrestrium e corde suo; cum porro ea concupiscentia mala sit, eam metonymice Satanam appellat[2].

Peccatum originale igitur iuxta Auctorem essentialiter concupiscentia est, et quidem concupiscentia tamquam *actus* Adae, qui relicto ordine invisibili ad res terrestres defecit eorumque usum appetiit, et simul tamquam *habitus* vitiosus semet « malis cogitationibus » in posteris eius manifestans. Qua actus, peccatum in Adam voluntarium est; qua habitus in posteris eius pariter voluntarium et item peccatum personale est. Hoc utique Auctor expressis verbis non asserit, res autem ex toto systemate theologico Operis colligitur; docet nimirum « cogitationes malas » i. e. concupiscentiam superari posse, eaque eradicata, ubi quis mundo corde factus sit, spiraculum vitae recipi[3]. Iam vero si homines ob meram ignaviam nequeant ad « perfectionem » accedere et spiraculum vitae accipere[4], liquet concupiscentiam malam non esse aliquid involuntarium, secus enim non assereret homines stante in eis concupiscentia a visione Dei excludi[5].

Pro singulari hoc conceptu peccati originalis non est mirum in systemate theologico Nostri momentum essentiale peccati originalis, videlicet *reatum culpae et poenae* tamquam sequelas peccati fere omnino disparere. Non dico Auctorem reatum culpae in Adam et reatum poenae in posteris eius simpliciter negasse — nam expressis verbis dicit Deum Adae iratum esse[6] et inde inimicitiam ortam inter Deum et hominem, cuius maceriam Christus perforaverit[7] — nihilominus systemate accuratius inspecto manifestum est momentum reatus cuiuscunque ad meram speciem in eo redigi.

Sermone nimirum XXVIII Adam insufflato ipsi spiraculo vitae factum esse « animam viventem » docet[8], « spiraculum vitae » porro non esse spiritum creatum, sed Spiritum Sanctum, ceu Dominum ipsum, vel Paraclitum die Pentecostes Apostolis datum, hunc porro ab Adam peccante recessisse et item a peccantibus eius posteris quoque recedere[9]. Hucusque ea omnia speciem prorsus orthodoxam prae se ferunt. Attamen mente tenendum est ex eius mente Spiritum Paraclitum, ceu *spiraculum vitae non esse principium formale sanctitatis Adae;* aliis verbis : Adam sanctum fuisse, non quod « spiraculum vitae » ei inditum esset, sed quod immunis esset a concupiscentia; hoc est, *Adam ideo habuit « spiraculum vitae » quia sanctus erat*, non vice versa.

[1] Serm. XXI, 2. Ceterum Serm. XXIV, 8 mortem physicam a morte peccati ceu concupiscentiae expressis distinguit verbis. — [2] Serm. XXI, 1 sq.
[3] Serm. XX, 6; III, 14; VI, 2. — [4] Serm. XIX, 4. — [5] Serm. XX, 6; III, 10, 14.
[6] Serm. XV, 7. — [7] Serm. II, vi, 4; IX, 2, 4, 5, 12; XV, 12. — [8] Serm. XXVIII, 1.
[9] Serm. XXVIII, 5.

Quamquam sententia haec nullibi in toto Libro occurrit, ex ipso systemate sole clarius colligitur. a) Auctor enim iterum et iterum inculcat posteros Adae Paraclitum recuperare, ubi cor mundaverint et rebus mundi relictis in statum innocentem primi hominis redierint[1]. Hinc sequitur rationem, cur amiserit Adam « spiraculum vitae », non esse reatum ullum culpae vel poenae, sed inconsistentiam Paracliti cum « peccato » ceu cum concupiscentia[2]. Adam proinde iam ante insufflatum ipsi spiraculum erat sanctus, sicuti etiam posteri eius prius sanctificari debent, ut demum Paraclitum accipere possint; spiraculum vero ideo amisit, quia concupiscentia orta est in corde eius, quemadmodum et posteri eius ideo nequeunt Paraclitum accipere et mente Deum contemplari, quia saeculo renunciare nolunt et viam perfectionis abhorrent[3]. b) Auctor opus redemptionis Christi in sola doctrina ponit, non autem in satisfactione vicaria ab ipso praestita, uti suo loco ostendetur, proinde nec ullum reatum peccati originalis admittere potuit. c) Idem colligitur ex iis, quae de charismatibus tradit. Etenim praeter gratiarum maximum, Paraclitum, etiam minus quoddam charisma dari asserit, quod « commixtionem vitae » appellat docetque ex altera parte « commixtionem vitae » cum peccato coexistere et hoc ea ratione, ut homo « aliquid ex Deo et aliquid ex Satana » habeat[4], ex altera vero parte neminem a Deo reprobari, qui saltem aliqua bona opera perfecerit, nec quemquam a « commixtione vitae » evacuari, nisi semet totum peccato dederit[5]. Haec pariter in ea tantum suppositione intelligi possunt, quod Auctor negato reatu culpae sequelas peccati ad demeritum poenamque restrinxerit, non autem aeternam, sed pro singulorum peccatorem gravitate diversam et hanc temporalem.

17. Si modo quaeritur, quaenam sit origo doctrinae huiusce, responsum difficillimum esse nemo dubitabit. Summatim dici potest ideas Auctoris circa hominis lapsum indolem neoplatonicam prae se ferre. Sicut nempe Neoplatonici originem peccati e lapsu animarum in corpora et ex eorum ad res materiales nisu derivabant[6] : ita et Auctor, cum hoc tamen discrimine, quod praeexistentiae doctrina evitata ea, quae Neoplatonici in caelo evenisse putabant, ipse in paradiso facta esse arbitraretur, in cuius notione ceterum cum Neoplatonicis aliqua ratione convenit, nam paradiso non tam aliquem materialem locum, ubi *corpus* beatitudine terrestri fructum sit, quam potius *mentis* protoplastorum statum, in Dei contemplatione et in consortio Angelorum beatum intelligi vult, unde Adam prolapsus mentem suam ad res terrae converterit et orta in ipso concupiscentia totus carnalis factus sit, uti idea

[1] Serm. III, 12; VI, 2. — [2] Serm. XV, 4, 11, 16; XVIII, 4; XX, 6, 14.
[3] Serm. XIX, 39, 40. — [4] Serm. III, 11 init. — [5] *Ibid.*, fin. Cf. XV, 10 sq.
[6] Cf. Plotini *Enn.* IV, III, 17, p. 209; IV, VII, 13, p. 284; IV, VIII, 4, p. 289. Porphyrii *Sent.* XXXIX (p. XLIII). Zeller, *o. c.* p. 628 sqq.

eadem etiam apud Neoplatonicos occurrit. Cum his porro in eo quoque convenit, quod medelam lapsus eam ipsam commendat, quam olim Plotinus et alii Neoplatonici praescripserunt[1] : afflictionem corporis orationemque, ut post regressum in statum pristinum anima eadem beatitudine frui possit, in qua olim constituta erat.

Sed haec summatim tantum affirmari possunt; originem singulorum theologumenorum definire res est difficillima. Ipsa doctrina Libri ascetica, vi cuius « perfecti » bonis terrae renunciare et caste vivere debeant, antiquissima est. Eius vestigia prima apud Essenos occurrunt, a quibus ceterum Auctor placita sua vix haurire potuit. Multo probabilius est ea ab illis sectariis derivari, qui olim Encratitae appellabantur. Quod nomen quidem apud S. Epiphanium sectae unicae tribuitur, re autem vera nomen generis est. Encratitas in duas classes dividere licebit : in gnosticos nimirum et christianos. Notissimum quippe est, non omnes sectarios usum matrimonii damnantes et ascesim rigorosam professos sese ab Ecclesia separasse, sed haeresiologis antiquis testibus quosdam huius sententiae asseclas in aliis Ecclesiae dogmatibus nil innovasse. Quod Encratitas Gnosi deditos attinet, hi doctrinam asceticam, quam professi sunt, plerumque rationibus theogonicis adstruebant : animam, quae ad eorum mentem divinae sit originis, casu infausto in corpora delapsam ibidem velut in ergastulo detineri atque hominis esse eam e carcere hoc immundo liberare, quod non nisi ope asceseos severissimae fieri possit. Cum quibusdam placitis horum haereticorum doctrina Nostri mirum in modum convenit, licet cum theogoniis Gnosticorum nil commune habeat. Multo difficilius est necessitudinem L[i] G. ad doctrinas Encratitarum christianorum definire. Hi quidem de matrimonio et de usu carnium idem fere sentiebant, quod et Gnostici, at de praemissis dogmaticis eiusmodi sententiarum[2], fere nihil compertum habemus, unde et futile est eorum placita cum doctrina L[i] G. comparare materia comparationis deficiente.

Sed modo ad Encratitas gnosticos redeamus, e quorum scriptis Clemens Alexandrinus, quaedam adducit, placitis asceticis L[i] G. simillima.

Ad hoc genus scriptorum pertinet fragmentum operis Περὶ ἐγκρατείας i. e.

[1] Plotini *Enn.* I, vi, 6, p. 34; IV, viii, 1, p. 286; V, v, 8, p. 336; VI, vii, 35, p. 502; VI, ix, 9, p. 537. Porphyrii *Sent.* XXXIV (pag. xxxviii), XLI (pag. xlv). Iamblichi *De Mysteriis* II, 11; III, 5. Koch, *Pseudo-Dionysius,* p. 143-147; Zeller, *o. c.* p. 481, 527 sq.

[2] Ad hanc sectariorum classem pertinent : 1) Encratitae christiani, de quibus Hippolytus agit in *Philosophumenis,* l. VIII, c. vii, n. 20; hos Eusebio teste Musanus refutavit (*Hist. Eccl.* IV, xxviii). In Panario Epiphanii (*Haer.* XLVII) Encratitis species quaedam dualismi manichaici (Deus atque Satan utpote principia coordinata boni et mali) adscribitur. 2) Apostolici (apud Epiphanium, *Haer.* LI). 3) Audiani in Catalogo Haereticorum a Maruta exarato, de quibus v. supra p. 28. Cf. Batiffol, *Études d'histoire et de théologie positive*[3], Paris, 1904, p. 50-61.

De renunciatione auctore Iulio Cassiano[1], quem Clemens Alexandrinus haecce docuisse refert[2] :

Nec dicat aliquis, quod quoniam talia habemus membra, ut aliter figurata sit foemina aliter vero masculus : illa quidem ad suscipiendum, hic vero ad seminandum, concessam esse a Deo consuetudinem. Si enim a Deo, ad quem tendimus, esset haec constitutio, non beatos dixisset esse eunuchos (Matth. XIX, 12), *neque Propheta dixisset eos non esse arborem infrugiferam* (Is. LVI, 3), *transferens ab arbore ad hominem, qui sua sponte et ex instituto se castrat tali cogitatione...*

Quomodo autem non iure quis reprehenderit Servatorem, si nos transformavit et ab errore liberavit et a coniunctione membrorum et additamentorum et pudendorum?

Obiectio, quam sibi Cassianus refutandam proponit, sc. hominem iam natura sua habere corpus ad generandum aptum, proinde ab ipso naturae Opifice ad hoc destinatum, etiam in L° G. pertractatur; nam sciscitanti, « nonne ea membra ad consortium carnale destinata sunt? » respondetur : « *Si tu consortium carnale non vis, ea ad urinam emittendam fecit Creator* ». Et quaestione repetita : quare fecerit masculum et feminam? respondet sophismate : *Vade, increpa eum : cur fecisti masculum et feminam; et ipse dicet tibi : nil hoc tibi nocuisset, si tu noluisses fieri sicut iumentum et non sicut angeli. Aspexit enim homo iumentum et ei similis fieri optavit*[3]. Quae interpretatio Psalmi XLIX, una cum Valentino atque Marcione a Clemente Alexandrino[4] etiam Cassiano tribuitur : *quoniam homo operam dans veneri assimilitatus est iumentis*. Et paulo infra[5] : *quod si dicat Serpentem a brutis animantibus accepta consilii sui ratione*

[1] Iulius Cassianus scripsit teste Hieronymo (*Com. in ep. ad Galatas* ad c. VI, v. 8) opus Ἐξηγητικά, ubi placita Docetarum resuscitavit, Περὶ ἐγκρατείας ἢ περὶ εὐνουχίας, cuius fragmenta in l. III *Stromatum* Clem. Al. citantur. De Cassiano cf. Walch, *Entwurf einer vollständigen Historie der Ketzereien*, Leipzig, 1762, t. I, p. 441. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte d. Urchristenthums*, p. 547 sq. Harnack, *Gesch. d. altchristlichen Litteratur*, I, p. 201 sqq. Bardenhewer, *Gesch. d. altkirchlichen Litteratur*, I, p. 346.

[2] *Strom.* III, XIII, 91, ed. Stählin II, 238 : καὶ μηδεὶς λεγέτω ὅτι, ἐπειδὴ τοιαῦτα μόρια ἔσχομεν ὡς τὴν μὲν θήλειαν οὕτως ἐσχηματίσθαι τὸν δὲ ἄρρενα οὕτως, τὴν μὲν πρὸς τὸ δέχεσθαι, τὴν δὲ πρὸς τὸ ἐνσπείρειν, συγκεχώηται (sic emendat Hilgenfeld, *o. c.* p. 547, edd. συγκεχωρῆσθαι) τὸ τῆς ὁμιλίας παρὰ θεοῦ· εἰ γὰρ ἦν παρὰ θεοῦ, εἰς ὃν σπεύδομεν, ἡ τοιαύτη διασκευή, οὐκ ἂν ἐμακάρισεν τοὺς εὐνούχους, οὐδ' ἂν ὁ προφήτης εἰρήκει μὴ εἶναι ξύλον ἄκαρπον αὐτούς, μεταλάβων ἀπὸ τοῦ δενδροῦ ἐπὶ τὸν κατὰ προαίρεσιν ἄνθρωπον ἑαυτὸν τῆς τοιαύτης ἐννοίας εὐνουχίζοντα.

Πῶς δὲ οὐκ ἂν καὶ εὐλόγως τις αἰτιῷτο τὸν σωτῆρα, εἰ μετέπλασεν ἡμᾶς καὶ τῆς πλάνης ἀπήλλαξεν καὶ τῆς κοινωνίας τῶν μορίων καὶ προσθεμάτων καὶ αἰδοίων; — [3] Serm. XV, 6 sq.

[4] *Strom.* III, XVII init. (ed. Stählin II, 243) : ὅτι φασὶν ὁ ἄνθρωπος παρωμοιώθη τοῖς κτήνεσιν εἰς συνδυασμὸν ἀφικνούμενος. Ceterum similis expositio Psalmi citati etiam apud Patres saeculi IV hinc inde invenitur, uti v. g. apud S. Gregorium Nyssenum in op. *De hominis opificio*, cap. XVII (Migne, *P. G.* XLIV, col. 189 D sq.).

[5] *Ibid.* : κἂν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων τὴν ἐπιτήδευσιν τῆς συνουσίας ὁ ὄφις εἰληφὼς καὶ παραπείσας τῇ κοινωνίᾳ τῆς Εὔας συγκαταθέσθαι τὸν Ἀδὰμ τύχῃ, ὡς ἂν μὴ φύσει ταύτῃ κεχρημένων τῶν πρωτοπλάστων, ὡς ἀξιοῦσι τινές· ἡ κτίσις πάλιν βλασφημεῖται.

Adamo persuasisse, ut cum Eva coire consentiret, tamquam alioquin, ut quidam existimant, Protoplasti hac natura usuri non fuissent : rursus vituperatur creatio, etc. Hi ergo Gnostici idem docuerunt, quod etiam in L° G. ad nauseam usque inculcatur : ad Evam cognoscendam Adam suadente Diabolo consensum dedisse.

Sed etiam Tatianus similia docebat. Mortuo enim S. Iustino in errores Gnosticorum incidit et factus « complexus omnium haereticorum » Aeonas invisibiles introduxit, nuptias vero corruptelas et fornicationes, ut Marcion et Saturnilus, declaravit[1]. Porro teste eodem Clemente Alexandrino scripsit opus Περὶ τοῦ κατὰ τὸν σωτῆρα καταρτισμοῦ, i. e. *De perfectione secundum Salvatorem,* unde Clemens haecce allegat[2] :

Consensus[3] *quidem coniungit orationi*[4] *: communio autem corruptelae solvit intercessionem. Iterum proinde circumspecte arcet concessionem. Nam cum rursus permisit 'simul convenire propter Satanam et intemperantiam' pronunciavit eum, qui obtemperaturus est, 'serviturum duobus dominis'*[5] *: per consensum quidem Deo, per dissensionem autem, intemperantiae et fornicationi et Diabolo.*

Tatianus igitur ob duas rationes respuit matrimonium : prima ea est, quod « communio corruptionis » solvat orandi studium; altera vero, quod matrimonio iuncti duobus domini sint servituri : Deo et Diabolo. Utramque rationem Noster quoque agnoscit, dum docet hominem in matrimonio viventem et curis saeculi deditum perfici non posse et dum sine haesitatione asserit ipsi matrimonio iusto iniquitatem esse annexam, cum ex eo oriantur fornicationes et adulteria et peccata adhuc peiora[6].

Ex his locis licet concludere doctrinam L[i] Gr. aliqua ratione cum placitis Encratitarum cohaerere. Origo autem immediata, fonsque proximus, unde Auctor haec omnia hauserit, ob defectum materiae historicae accuratius definiri non possunt.

Idem fere dicendum est de narratione lapsus Adae in L° G. obvia, quae, ut iam superius monuimus, ex aliquo libro apocrypho provenisse videtur. Libri quidem apocryphi haud pauci dantur, qui Adae historiae narrandae dant operam; at nullus inter eos reperitur, ubi nisus encratiticus tam aperte ad lucem prodeat, quam in fragmentis a Nostro allegatis. In *Vita Adae et Evae* Adam filiis suis narrat paradisum in duas partes a Deo divisum esse; par-

[1] Irenaeus, *Adv. Haer.* I, 26 (Harvey I, 220).

[2] *Strom.* III, XII, 81 (ed. Stählin II, 232. Cf. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte*, p. 390) : Συμφωνία μὲν οὖν ἁρμόζει προσευχῇ, κοινωνία δὲ φθορᾶς λύει τὴν ἔντευξιν. πάνυ γοῦν δυσωπητικῶς διὰ τῆς συγχωρήσεως εἴργει· 'πάλιν' γὰρ 'ἐπὶ ταὐτὸ συγχωρήσας γενέσθαι, διὰ τὸν σατανᾶν καὶ τὴν ἀκρασίαν' τὸν πειθησόμενον 'δυσὶ κυρίοις μέλλειν δουλεύειν' ἀπεφήνατο, διὰ μὲν συμφωνίας θεῷ, διὰ δὲ τῆς ἀσυμφωνίας ἀκρασίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ διαβόλῳ.

[3] Recepta coniectione Marani cum Ottone et Hilgenfeldio lego : συμφωνία; codices et editiones legunt : συμφωνίαν; at κοινωνία ostendit in praecedentibus nominativum esse legendum; sic et Stählin. — [4] I Cor. VII, 5. — [5] Matth. VI, 24. — [6] Serm. XV, 9.

tem quidem orientalem et septentrionalem Adae, partem vero meridionalem et occidentalem Evae datam esse custodiendam[1], quasi ab invicem separati caste vivere debuissent. Immo in Apocalypsi Moysis additur Deum Adae animalia masculina, Evae feminina tradidisse custodienda[2]. Item in Apocalypsi Moysis refertur serpentem veneno suo infecisse fructum arboris vetitae, i. e. iuxta explicationem additam : concupiscentiâ, omnis peccati initio[3]. Sed haec omnia remotam tantum similitudinem prae se ferunt cum narratione L[i] G. nec ad eius originem explicandam sufficiunt. Idem dicendum est de apocryphis christianis ad Adam spectantibus; saltem, ut sciam, neque in hoc scriptorum genere quidquam occurrit, quod singularia L[i] G. placita explicare iuvet.

IV

DE REDEMPTIONE.

18. Notio redemptionis — 19. propriis hominis viribus efficiendae. — 20. Gratia eiusque species : « charisma magnum » (*Paraclitus*) et « charisma parvum » (*Commixtio Spiritus S.*). — 21. Placita similia Gnosticorum, — 22. Tatiani et Hieracae, — 23. Irenaei, — 24. Macarii, — 25. Antonii Magni, — 26. Ammonii eremitae.

18. Redemptio definiri solet : « restitutio in libertatem amissam pretio soluto ». Hac notione sensu stricto accepta de redemptione ad mentem L[i] G. vix sermo fieri potest. Auctor extenuato reatu culpae peccatum originale (et plus minusve omnia peccata personalia) ad concupiscentiam refert, quae post lapsum Adae ad omnes posteros eius transierit. Iam vero hac notione peccati originalis admissa sua sponte orta est quaestio : Si Christus redemptor est a quanam servitute nos liberavit? A servitute peccati vix, nam experientia teste concupiscentia (= peccatum!), post ipsum opus redemptionis invicta remansit in homine. Hinc nil supererat, nisi totam vim redemptionis in doctrina Christi, in praeceptis ab ipso promulgatis ponere, quibus nobis modum ostenderit salutis, libera nostra activitate viribusque propriis efficiendae.

Haec est idea fundamentalis totius soteriologiae Operis. Fallitur autem, qui putet Auctorem ubique sibi constare et ideam vicariae satisfactionis simpliciter negasse. Illa etenim in forma corrupta tamen recurrit, non autem tamquam elementum doctrinale, sed mere exegeticum ex aliquot locis in Epistolis S. Pauli occurrentibus derivatum, ubi Christus inimicitiae maceriam perforasse[4], Deus vero sanguine crucis Filii sui hominibus reconciliatus esse[5] dicitur. Quos locos Auctor ea ratione exponit, quod usque ad adventum Salvatoris nemo « perfici potuerit » et Deus iustos aliquos Antiqui Testamenti non solum a perfectione arcuerit, sed etiam iniustos reddiderit

[1] *Vita Adae et Evae*, § 32. Cf. Kautzsch, *Apokryphen und Pseudepigraphen d. A. T.*, t. II, p. 517. — [2] § 15. Cf. Kautzch, *o. c.* p. 520. — [3] § 19. Cf. Kautzch, *o. c.* p. 521.
[4] Eph. II, 14. — [5] Col. I, 20.

missis eis occisum inimicos suos[1]. Ob hanc inimicitiam inter Deum et homines stantem promissiones iustis A[i] T[i] factas nonnisi mortuo Salvatore adimpletas esse, cum Deus sanguine demum crucis Filii sui mundo reconciliari decrevisset[2].

Quam parum quadrent ista in systema theologicum L[i] G., ostendit notio redemptionis ad mentem Auctoris accepta.

Ad eius mentem Redemptio quidem pariter restitutio est humani generis in statum Adae pristinum, non autem a principio aliquo extra hominem sito procedens, sed *activitate libera hominis efficienda.* Homo enim, ait Noster, eadem via revertitur ad statum naturae suae antiquae et sanctae, qua inde excidit; excidit per concupiscentiam, revertitur per renunciationem[3]. Conceptus hic redemptionis simillimus est notioni ἀποκαταστάσεως, in re litteraria antiquae Christianitatis frequentissimae.

Modus porro ἀποκαταστάσεως, ceu reditus in primum Adae statum cognoscitur e Christi doctrina, qui alter Adam, *omnia in se innovavit,* i. e. vitam Adae integri exemplo suo nobis proposuit imitandam, uti iam supra dictum est[4].

Redemptio igitur secundum L[um] G. in doctrina Christi consistit. Summa doctrinae huiusce theoreticae est ܡܕܥܐ γνῶσις, cuius ope cognoscimus, unde exciderimus et quo tendere debeamus, sicuti Auctor e parabola Filii Prodigi mystice concludit[5]. Summa porro doctrinae Christi practicae est ܡܣܪܩܘܬܐ κένωσις, i. e. abdicatio perfecta rerum saeculi ad exemplum Salvatoris, qui teste S. Paulo evacuavit semetipsum[6] formam servi accipiens[7], nobis exemplum daturus, qua ratione in statum Adae sanctum redeamus[8].

Porro ratiocinatio, cuius ope Auctor ad hasce conclusiones pervenit, huiusmodi est : α) In resurrectione, inquit, teste Salvatore[9] neque nubent neque nubentur, sed erunt omnes sicut angeli Dei[10]. Iam vero secundum citatum aliquod apocryphum, quod Auctor saepissime allegat[11] : *sicut inveniemini, assumemini*[12]. Si quis igitur concupiscentiae labe maculatus transierit

[1] Serm. IX, 3. — [2] Serm. II, vi, 4; IX, 12 sq.; XV, 13 sqq. — [3] Serm. XV, 9.

[4] Vide supra nn. 6, 12. Cf. Ephes. i, 10. — [5] Serm. XV, 10.

[6] ܣܪܩ ܢܦܫܗ ἐκένωσε ἑαυτόν. — [7] Philipp. ii, 7. — [8] Serm. XXI, 11; cf. XX, 12 sq.

[9] Matth. xxii, 30. — [10] Serm. XV, 4.

[11] Serm. III, 3; XV, 4; XXIV, 2. Cf. IX, 14.

[12] Simile citatum apud Patres Graecos saepius recurrit : Iustinus, *Dial. cum Tryphone,* n. 47 : ἐν οἷς ἂν ὑμᾶς καταλάβω, ἐν τούτοις καὶ κρινῶ. Clem. Alex. *Quis dives salvetur,* n. 40 : ἐφ' οἷς γὰρ ἂν εὕρω ὑμᾶς, φησὶν, ἐπὶ τούτοις καὶ κρινῶ. *Apophthegmata Patrum* sub littera Σ, n. 38 : Sisoes dicit : ἐν ᾧ γὰρ εὑρίσκεται ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ καὶ πορεύεται (Migne, *P. G.* LXV, col. 404 c). Cf. Resch, *Agrapha*[2], pp. 102, 322; Ropes, *Die Sprüche Jesu* (*Texte u. Untersuchungen*, ed. Gebhardt und Harnack, XIV , 2), Leipzig, 1896, p. 137 sq. *Texts and Studies*, Vol. V, n. 2 : *Clement of Alexandria, Quis dives salvetur,* ed. Barnard, p. 46. Preuschen, *Antilegomena,* I, p. 31_{20}.

in saeculum futurum, ibi quoque foedus erit nec Deum videre facie ad faciem poterit[1]; nam semper bene mente tenendum est ad mentem Auctoris concupiscentiam idem esse ac peccatum. Atqui nemo videt Deum, nisi mundus corde[2]. Hanc ob rationem homo iam in hoc saeculo a peccato mundari debet, ut in illo saeculo ad visionem Dei beatificam pervenire possit. Debet proinde « spiritualis » fieri ad instar Adae primi, ut in « paradisum spiritualem » redire et « creaturae pristinae » Adae conformari possit[3]. Hunc in finem opibus deliciisque terre renunciare debet atque sine cura et sollicitudine fieri[4]. Sed hoc nondum sufficit. Si quis enim toti mundo valedixerat, tantum « folia peccati » eradicavit; debet autem ipsam « radicem eius amaram » evellere, i. e. « peccatum occultum » exterminare, quod in homine « foeda quaeque » cogitat[5] quodque, uti supra ostendimus, concupiscentia est. Superata autem concupiscentia accipitur Paraclitus, seu « spiraculum vitae », quod Adam in paradiso amisit, et homo fit veluti « prima Adae creatura », sanctus spiritualisque[6].

β) Aliud eiusdem doctrinae argumentum petit e verbis Salvatoris : *nisi conversi fueritis et efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum caelorum*[7]. Conditio proinde intrandi in regnum caelorum est parvulos imitari. Parvuli autem non concupiscunt, neminem iudicant, possunt semper flere. Sic et is, qui perfici vult, debet concupiscentiam e corde evellere, mundo renuntiare, nec res huius saeculi appetere, quippe quas nec infans appetat[8].

19. Nemo non videt in huiuscemodi redemptionis notione vicariam satisfactionem nullas fere agere partes, vel — si enuntiationem aliis verbis exprimere placet — redemptionem ex parte hominis ad salutem consequendam absolute necessariam non esse. Quod ceterum Auctor expressis fatetur verbis. Dicit enim : Quoniam pax non erat diebus iustorum antiquorum, perfecti non sunt, quoniam Pater et Dominus per passionem crucis Filii sui voluit facere reconciliationem. Et, si totus mundus ante adventum eius voluisset ad instar Moysis et Eliae fieri, Dn̄s permisisset, ut perfecti fierent *nec necesse fuisset eum ad nativitatem et ignominiam crucis venire et perforasset maceriam inimicitiae, per transgressionem pracepti ortam, sedens in caelo in gloria maiestatis suae*[9]. — Manifestum est modo inimicitiam, quam dicit, inter Deum et homines ante adventum Salvatoris existentem, in L° Gr. non esse partem integrantem systematis eiusdem theologici, sed opus mere exegeticum ex locis Paulinis, Eph. II, 14 et Col. I, 20 ortum, nam causam inimicitiae

[1] Serm. XX, 13 sq. (ubi parabolae de veste nuptiali hunc sensum subiicit).
[2] Matth. V, 8. Cf. Serm. XVIII, 2; XX, 14 sq. — [3] Serm. XXI, 2.
[4] Serm. XXI, 3. — [5] Serm. XX, 2-4.
[6] Serm. VI, 2; XV, 16, 19; XX, 6; XXIII, 1; XXV, 2; XXVIII, 1 sq.
[7] Matth. XVIII, 3. — [8] Serm. XV, 3; XVI, 6; XX, 6. — [9] Serm. XV, 12.

Auctor sufficienter explicare nec potest, nec eam ceterum ad peccatum originale refert, sed ad malam gentilium voluntatem, qui iustos antiquos imitari noluerint et Deo audacter restiterint [1]. Characterem autem addititium huius doctrinae optime illustrat, quod de iustis V[is] T[i] dicit. Putat namque eos ab ipso Deo in sectanda perfectione impeditos et propterea a Christo per modum exceptionis post resurrectionem suam perfectos et in caelum introductos esse [2]. Idea haec toti systemati L[i] G. repugnat. Auctor probabiliter doctrinam Tatiani de Adae damnatione vitare voluit, nam citatum apocryphum, quo hanc suam doctrinam demonstrare satagit, rem non evincit [3].

Redemptionis necessitatem apertius adhuc negat dicens : *Si quisque capax esset ad Spiritum S. audiendum, neque Dñs apparuisset in corpore ut homo, nec misisset prophetas et apostolos* [4].

Sed quaeres : cur itaque venit Salvator? Respondet Noster : omnium emolumenti causa, ut omnes discerent veritatem humilitatis eius [5]. Vita enim Salvatoris status Adae primi adumbratur [6]. Tota quippe eius vita doctrina est. Par etenim est, ait, voluntas Dei prima et novissima; primā voluit Adam in caelestibus versari et caste et sine sollicitudine vivere : novissimā vult posteros eius saeculo eiusque usui renunciare et Deum mundo corde contemplari [7]. Voluntatem Dei novissimam circa nos statumque Adae integrum Salvator revelavit nobis, suo nobis exemplo ostensurus, quae sit via reformationis nostrae; ideo permisit se a Satana tentari, ideo oravit in horto, ut et nos superatis tentationibus post multas preces, post ieiunia longa in paradisum spiritualem, in statum innocentiae pristinae redire valeamus [8]. Hanc ob rationem ne passio quidem Salvatoris alium praeter didacticum valorem habet. Christus, inquit, passus est, ut et nos ipsi compatiamur et passionibus superatis perfectionem consequamur [9]. Valore didactico passio Dñi nequaquam differt a morte apostolorum, quos Auctor expressis verbis pro peccatoribus mortuos esse palam docet [10].

[1] Serm. XV, 15. — [2] Serm. IX, 13; XV, 12, 14.

[3] Provocat ad locum corruptum Matth. XXVII, 52 sq. : *Sicut scriptum est : post resurrectionem Dñi ascenderunt ex iustis, qui dormierant, et apparuerunt in civitatibus superioribus cum Dño* (Serm. XV, 14). Eodem sensu exponit verba Epistolae ad Hebr. XI, 40 : ܕܒܠܥܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ *sine nobis perfecti non sunt* (Serm. IX, 13; XV, 12 sq.) quibus verbis significari putat iustos antiquos coram apostolis a Christo perfectos esse. Sed ipsa hanc interpretatio verborum violenta sat superque prodit indolem doctrinae addititiam.

[4] Serm. XX, 15. Quid sibi incapacitas, quam dicit, ad Sp. S. audiendum velit, Auctor non explicat. Quod ad prophetas attinet, Serm. IX, 15 ait eos ideo a Deo missos esse inimicorum eius occidendorum causa, ne forte, si eos ipse modo quodam invisibili punisset, gentes dicerent se idola sua occidisse. Probabiliter ergo dicere voluit multos homines ob ruditatem incapaces esse cum Deo unionis intimioris ineundae.

[5] Serm. IX, 1. — [6] Serm. XXI, 8; XXIII, 1.

[7] Serm. XXI, 3, 5. — [8] Serm. XX, 11 sq. — [9] Serm. XVII. — [10] Serm. XXI, 15.

20. Cum hac doctrina soteriologica intime cohaerent ea, quae in L° G. de gratia, tamquam principio vitae supernaturalis traduntur.

Mundato, inquit, hominis corde a concupiscentia et perfectione obtenta accipitur Paraclitus, ceu « spiraculum vitae » in paradiso amissum, et tunc homo fit « anima vivens » in *trinitate* constitutus [1]. Accepto Paraclito in paradiso spirituali incipit habitare [2], cognoscit voluntatem Dei perfectam et acceptam, concupiscentia penitus aufertur e cordo eius [3], fit purus, ut Angeli, Deumque contemplatur in corde suo, velut in speculo [4].

Conditiones Paracliti accipiendi sunt : paupertas absoluta [5], caritas erga omnes, dilectio inimicorum [6], atque castitas perfecta [7]. Perfectioni repugnant deliciae, usus imprimis carnium et vini [8]. Paraclitus amittitur, si quis ad usum saeculi redeat [9].

At hanc doctrinam perfectionis non omnes capiunt prae imbecillitate sua. Quidam enim « parvuli » sunt, i. e. homines parvae scientiae, qui ob puerilitatem facillime seducuntur [10]. Alii vicissim « infirmi », i. e. scrupulosi et zelosi, qui contra peccatores cito excandescunt, eos traducunt, puniunt, immo quandoque occidunt putantes se peccatis aliorum coinquinari [11]. Omnes isti ob defectus ipsis inhaerentes nequeunt Paraclitum accipere, nam perfecti non sunt et, dum in rebus saeculi versantur, manet concupiscentia in cordibus eorum. Si autem nemini malefaciant, egenis eleemonynas distribuant, inimicos diligant, etiamsi bonis saeculi matrimonioque fruantur, fiunt *iusti* [12]. Qua tales non possunt quidem perfici, nec Paraclitum accipere, nec Deum in saeculo futuro facie ad faciem videre, inferiorem tamen aliquam salutis speciem consequuntur. Auctor proinde homines in iustos atque perfectos dividit eisque diversum salutis gradum tribuit. Cui divisione convenit etiam doctrina Operis charitologica. Perfecti enim iuxta dicta Paraclitum accipiunt, ceu spiraculum vitae in paradiso amissum. Iusti quidem charisma hoc maximum non possunt recipere, cum sint adhuc imperfecti, habent tamen aliud « charisma minus » quasi reliquias « spiraculi », quod Auctor *commixtionem Spiritus Sancti* ܚܘܠܛܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ appellat [13]. Notio haec singularis theologica in L° G. modo gratiae actualis modo gratiae habitualis partes agit [14]; ea enim gratiae species cum peccato coexistit et cuique inest, nisi

[1] Serm. XXVIII, 1-3. — [2] Serm. VI, 2. — [3] Serm. XV, 4, 7.
[4] Serm. XIV, 2; XVI, 12; XVIII, 3. — [5] Serm. III, 6, 14; VIII, 6; XIII, 7; XXV, 3-8.
[6] Serm. VIII, 2 sq.; IX, 16; XX, 2; XXVII, 4; XXX, 1-3.
[7] Serm. XV, 9; XX, 1, 3. — [8] Serm. X, 5; XXIX, 4, 13, 16; XXX, 12.
[9] Serm. XXI, 8. — [10] Serm. V, 1; XIX, 6.
[11] Serm. IV, 1; XIX, 5, 37. — [12] Serm. VII, 1; XIII, 1-3; XIV, 1 sqq.
[13] Serm. III, 11 sq.; XV, 19; XXVIII, 2 sqq., 5.
[14] Cf. Serm. III, 11 : *Et sunt homines, in quibus aliquid ex Deo, aliquid ex Satana est, et ob commixtionem Spiritus S., qui est in eis, bona operantur et transgressi mala committunt ob mixturam peccati, quae in eis est. Et commixtio illa Sp. S. eos quotidie*

quis absolute reprobus fiat[1]. Commixtio enim Sp. S. principium est bonorum operum in homine et iusto et peccatore; igitur nemo adhuc reprobus est, qui saltem hinc inde bona quaedam opera perficiat[2].

De relatione gratiae ad liberum hominis arbitrium Auctor nullibi disserit. L. G. enim iam pro fine suo practico eiusmodi quaestiones subtiliores movere non solet.

21. In doctrina L[i] G. soteriologica, quam modo delineavimus, duo momenta inveniuntur, quae placita gnostica redolent : primum est, quod Auctor effectum salutiferum mortis Christi aperte negat, secundum, quod homines more Gnosticorum in iustos et perfectos dividit. Nihilominus utraque L[i] G. doctrina spectatis earum praemissis a placitis Gnosticorum valde differt. Gnosticis nimirum passio morsque Christi momento ideo carebant, quia mortem opus autumabant principii mali, quod per nefas in mundum irrepsisset; essentiam vero redemptionis in doctrina Christi occulta, paucis electis tradita ponebant. Consequens ergo erat momentum satisfactionis vicariae in theoriis eorum theogonicis omnino supprimi. Demum saeculo III, postquam Patres Ecclesiae Gnosticos toties refutarant, ad extremas calces redacti rudera aedificii phantastici salvaturi passionem et mortem Christi admittere coacti sunt, non quidem sensu doctrinae christianae, sed tamquam factum mere historicum momento salutifero destitutum, uti hoc in libro *Pistis Sophia* contigit[3]. Aliter in L[o] G. Auctor, uti vidimus, ex praemissis suis theologicis concludit salutem lapsui correlatam esse debere. Homo autem primus lapsus est per concupiscentiam, salvatur poinde per abstinentiam. Peccatum enim, uti ostendimus, ad mentem L[i] G. non causat reatum culpae, sed poenae duntaxat; proinde si causa sublata cessat effectus : ubiprimum concupiscentia desinit, reditur in statum Adae pristinum nec opus est ulla satisfactione.

Quod vero ad hominum divisionem in iustos et perfectos attinet, haec pariter toto caelo differt a commentis similibus Valentini discipulorumque eius. Valentinus enim tres hominum classes *naturâ* diversas statuit : *pneu-*

hortatur, ut recedant ab operibus malis et bona operentur et seipsos cum Maligno crucifigant eumque devincant... Et infra n. 12 : *Quemadmodum enim malae cogitationes in corde a Satana fiunt, sic etiam cogitationes bonae in ipso a Deo sunt; et qui bona et mala operatur, aliquid ex Deo et aliquid ex Satana est in ipso.* His locis malae cogitationes ad Satanam ita referuntur, quasi eum Auctor in homine residere arbitretur eumque ad peccatum compellere; Serm. XXI, 1-2 vicissim malam arborem paradisi cum Satana respective cum maligna eiusdem doctrina aequiparat et inhabitationem Satanae in homine sensu tropico intellexisse videtur.

[1] Serm. III, 11 in fine; XXVIII, 1. — [2] Serm. III, 11; cf. XV, 10.

[3] C. Schmidt, *Gnostische Schriften in koptischer Sprache aus dem Codex Brucianus* (in *Texte u. Untersuchungen* hsg. v. Gebhardt u. Harnack, B. VIII, Heft 1-2), Leipzig, 1892,p. 473.

maticos, spiritum, *psychicos* animam habentes et *hylicos*, homines carnales ac materiales [1]. L. G. contra non solum reiicit trichotomisticam partitionem humanae naturae, sed etiam dissidet a schola Gnosticorum, quod differentiam specificam inter iustos et perfectos non in eorum natura fundatam statuat, sed eam accidentalem esse liberaque hominis activitate tolli posse asserat, si quis nempe mundo et usui bonorum eius renunciet. Verum quidem est Auctorem « iustis » non visionem Dei, sed speciem aliquam beatitudinis minoris promittere, rationem autem huius rei aliam assignat ac Gnostici, qui pneumaticos tantum salvari posse et in *pleroma* redire docebant. Ad mentem L[i] G. nimirum, cur iusti non possint videre Deum, ratio proxima est concupiscentia, qua inquinatus homo ad Deum accedere non possit, ratio autem ultima est cuiusque libera voluntas, vel aliis verbis, segnities et tepiditas hominum, non autem *impotentia naturalis,* uti docebant Gnostici. Suo loco dein videbimus Auctorem iustos fere eadem ratione describere, ac Gnostici, eorumque ad Ecclesiam relationem haud aliter definire; his tamen non obstantibus tuto asseri potest Auctorem ad conclusiones doctrinae gnosticae simillimas alia prorsus via pervenisse.

Multo difficilius est nexum doctrinae charitologicae superius expositae L[i] G. cum doctrina antiquae Christianitatis accuratius definire, siquidem systema theologicum cum doctrina charitologica L[i] G. ad amussim conveniens, ut sciam, vix detur. Singularia autem placita L[i] G. circa gratiam praecipue haec sunt :

α) *Post renunciationem perfectam rerum mundi recipitur spiraculum vitae in Paradiso amissum, eo accepto homo in « trinitate » constituitur fitque perfectus.* — Similia docebat Tatianus, Irenaeus, atque auctor Homiliarum, quae sub nomine Macarii Magni circumferuntur. Vestigia denique eiusdem doctrinae invenies apud Marcum eremitam, qui eam impugnavit.

β) « *Iusti* » « *charisma minus* » *ceu* « *commixtionem Spiritus Sancti* » *habent a* « *Paraclito* » *diversum.* — Simili ratione olim Tatianus, distinguebat inter divinum spiritum in primordiis humani generis homini copulatum eiusque scintillam — ἔναυσμα — quae post lapsum in homine remansisset. Magis adhuc conspirat cum Nostro Ammonius monachus, S. Antonii Magni discipulus, qui inter Paraclitum ascetis dandum, charismatum, ad instar margaritae, pretiosissimum et « Spiritum poenitentiae » quem etiam alii homines consequantur, discrimen statuit.

γ) *Commixtio*, quam dicit, *Spiritus S. coexistit cum peccato.* — Singularem hanc doctrinam hucusque in solis homiliis Macario adscriptis inveni.

Ad praecavendas repetitiones otiosas opera singulorum auctorum, quos diximus, perlustrabimus, locos ex eis doctrinae L[i] G. cognatos proponentes.

[1] Irenaeus, *Adv. Haer.* I, I, 14 (Harvey I, 64 sq.).

22. Tatianus in Oratione ad Graecos[1] duo in homine spirituum discrimina statuit : nimirum animam et aliud animâ praestantius : Dei imaginem et similitudinem. Cum vero utraque primis hominibus inesset, homo partim ex materia constabat, partim materia praestantior erat. Paulo infra monet[2] animam per se immortalem non esse. Dei cognitione, ait, destituta dissolvitur cum corpore et post resurrectionem mortem per supplicia in immortalitate accipit; anima enim per se non est lux, sed tenebrae; igitur a luce Verbi destituta ad materiam vergit et una cum carne moritur; divino spiritui copulata sursum ascendit, ubi Spiritus residet. Iam initio generis humani Spiritus animae convictor erat, sed eam obsequi nolentem Spiritus dereliquit. Quaedam tamen scintillae Spiritus in homine remanserunt; homo igitur Spiritu carens Deum quaerit, sed rerum sublimiorum intuendarum impar errores confingit et seductus daemones sequitur. Spiritus Dei vero non omnibus inest, sed in iis tantum residet, qui iuste et pie vivunt, quibus et res occultas manifestat. Animae igitur Sapientiae obedientes cognatum sibi Spiritum adtrahunt, quae vero Dei ministerium reiiciunt, non tam colunt Deum, quam potius pugnant cum ipso.

Tatianus igitur in hisce convenit cum L° G^{um} : a) distinguit tres partes in homine, corpus, animam et spiritum, quo gratiam sanctificantem designat animae immortalitatem, auxilium, cognitionemque rerum absconditarum impertientem[3], b) lapsum hominis ponit in descensu animae ad materialia et in amissione « spiritus », c) distinguit, inter πνεῦμα, quod solis piis hominibus

[1] N. 12 : Δύο πνευμάτων διαφορὰς ἴσμεν ἡμεῖς, ὧν τὸ μὲν καλεῖται ψυχή, τὸ δὲ μεῖζον μὲν τῆς ψυχῆς, Θεοῦ δὲ εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις. ἑκάτερα δὲ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς πρώτοις ὑπῆρχεν, ἵνα τὸ μέν τι ὦσιν ὑλικοί, τὸ δὲ ἀνώτεροι τῆς ὕλης.

[2] N. 13 : Οὐκ ἔστιν ἀθάνατος, ἄνδρες Ἕλληνες, ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτήν, θνητὴ δέ· ἀλλὰ δύναται ἡ αὐτὴ καὶ μὴ ἀποθνήσκειν. θνήσκει μὲν γὰρ καὶ λύεται μετὰ τοῦ σώματος, μὴ γινώσκουσα τὴν ἀλήθειαν, ἀνίσταται δὲ εἰς ὕστερον ἐπὶ συντελείᾳ τοῦ κόσμου σὺν τῷ σώματι, θάνατον διὰ τιμωρίας ἐν ἀθανασίᾳ λαμβάνουσα, πάλιν τε οὐ θνήσκει, κἂν πρὸς καιρὸν λυθῇ, τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ πεποιημένη. καθ' ἑαυτὴν γὰρ σκότος ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐν αὐτῇ φωτεινόν, καὶ τοῦτό ἐστιν ἄρα τὸ εἰρημένον (Io. I, 5)· ἡ σκοτία τὸ φῶς οὐ καταλαμβάνει. ψυχὴ γὰρ οὐκ αὐτὴ τὸ πνεῦμα ἔσωσεν, ἐσώθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς τὴν σκοτίαν κατέλαβεν. ὁ λόγος μέν ἐστι τὸ τοῦ θεοῦ φῶς, σκότος δὲ ἡ ἀνεπιστήμων ψυχή. διὰ τοῦτο μόνη μὲν διαιτωμένη, πρὸς τὴν ὕλην νεύει κάτω, συναποθνήσκουσα τῇ σαρκί· συζυγίαν δὲ κεκτημένη τὴν τοῦ θείου πνεύματος οὐκ ἔστιν ἀβοήθητος· ἀνέρχεται δὲ πρὸς ἅπερ αὐτὴν ὁδηγεῖ χωρία τὸ πνεῦμα· τοῦ μὲν γάρ ἐστιν ἄνω τὸ οἰκητήριον, τῆς δὲ κάτωθέν ἐστιν ἡ γένεσις. γέγονε μὲν οὖν συνδίαιτον ἀρχῆθεν τὸ πνεῦμα τῇ ψυχῇ· τὸ δὲ πνεῦμα ταύτην ἕπεσθαι μὴ βουλομένην αὐτῷ καταλέλοιπεν. ἡ δὲ ὥσπερ ἔναυσμα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ κεκτημένη, καὶ διὰ τὸν χωρισμὸν τὰ τέλεια καθορᾶν μὴ δυναμένη, ζητοῦσα τὸν θεὸν κατὰ πλάνην πολλοὺς θεοὺς ἀνετύπωσε, τοῖς ἀντισοφιστεύουσι δαίμοσι κατακολουθήσασα. πνεῦμα δὲ τοῦ θεοῦ παρὰ πᾶσιν μὲν οὐκ ἔστι· παρὰ δέ τισι τοῖς δικαίως πολιτευμένοις καταγόμενον, καὶ συμπλεκόμενον τῇ ψυχῇ, διὰ προαγορεύσεων ταῖς λοιπαῖς ψυχαῖς τὸ κεκρυμμένον ἀνήγγειλε· καὶ αἳ μὲν πειθόμεναι σοφίᾳ σφίσιν αὐταῖς ἐφείλκοντο πνεῦμα συγγενές· αἳ δὲ μὴ πειθόμεναι καὶ τὸν διάκονον τοῦ πεπονθότος θεοῦ παραιτούμεναι, θεομάχοι μᾶλλον ἤπερ θεοσεβεῖς ἀνεφαίνοντο. — Cf. ed. Otto, Ienae, 1851, p. 58-63.

[3] *Ib.*, n. 15, ait : μόνοις δὲ τοῖς πνεύματι θεοῦ φρουρουμένοις εὐσύνοπτα καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ἐστὶν σώματα (Cod. σώματος). — *Ib.*, p. 70.

inesse docet, et reliquias gratiae, quas scintillam (ἔναυσμα) luminis amissi gratiae appellat, quae cuique insit, neminem tamen capacem reddat ad res caelestes intelligendas, d) similem ac L. G. iustificationis viam proponit : amissa recuperanda esse docens animamque cum spiritu copulandam [1]. Qua ratione vero hoc fiat, accuratius non explicat. Differt a L° G., quod animam una cum corpore mori et demum fine mundi resurrecturam esse docet. Quam sententiam medio saeculo III in Oriente multum agitatam L. G. expressis reiicit verbis [2].

Operae pretium puto adhuc alius erroris Tatiani iam haeretici mentionem facere, cuius vestigia subobscura etiam in L° G. reperiuntur. S. Irenaeus nimirum refert Tatianum *Adae saluti ex se contradictionem fecisse* [3]. L. G. quidem tantum abest, ut Adae salutem neget, ut potius iustos antiquos a Christo post resurrectionem perfectos et in paradisum introductos esse doceat; sed iam supra monuimus hanc doctrinam in systema theologicum Auctoris nequaquam quadrare [4]. Secundum rigorem theseon L^i G. Adam, utpote generis humani pater, matrimonio iunctus nec perfici, nec visionem Dei beatificam assequi potuit. Si igitur Auctor iustos antiquos per modum exceptionis a Christo mechanice, ut ita dicam, perfectos esse doceat, evidens est eum ideam hanc a reliqua eius doctrina alienam vix a se ipso excogitasse, sed aliunde nactum esse, et quidem, uti fere certum existimo, e *Pastore* Hermae, ubi iusti antiqui, qui in iustitia dormierint et in magna castitate, sigillum autem [baptismatis] non acceperint, cum sint ante [Christi adventum] mortui, per apostolos dicuntur vitam recepisse et nomen filii Dei cognovisse [5]. Hoc autem Opus Auctor novit, uti suo loco ostendemus. Ceterum mox post Tatianum quidam ex Encratitis duram magistri sententiam circa salutem Adae mitigasse videntur. Saltem Clemens Alexandrinus allegatis contra eos verbis S. Pauli matrimonium dissolvi prohibentis [6], interrogat : *Quid autem ad haec dicunt, qui in Legem invehuntur et in matrimonium, quasi sit solum a Lege*

[1] N. 15. *Ib.* : καὶ χρὴ λοιπὸν ἡμᾶς ὅπερ ἔχοντες ἀπολωλέκαμεν, τοῦτο νῦν ἀναζητεῖν, ζευγνῦναί τε τὴν ψυχὴν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ τὴν κατὰ θεὸν συζυγίαν πραγματεύεσθαι. — *Ib.*, p. 66.

[2] Eusebius (*Hist. Eccl.* VI, xxxvii; cf. Hefele, *Conciliengeschichte,* Ed. II. Freiburg, 1873, t. I, p. 110) refert similia docuisse Thnetopsychitas quoque, animam una cum corpore dissolvi contendentes. Theologumenon istud innititur suppositioni animam sanguinem esse, quod iam Clemens Alexandrinus (*Paed.* I, 6, ed. Potter, p. 121) et Origenes (Περὶ ἀρχῶν, III, iv, 2) reiecerunt. Errat Gennadius, qui eam sententiam Iacobo, i. e. Aphraati tribuit (*Epistola de fide sua,* cap. xv). Aphraates enim non docuit animam una cum corpore mori, sed in statu aliquo sopori simili usque ad iudicium ultimum perseverare, spiritum vero in baptismo acceptum ad Christum reverti (cf. *P. S.* t. I, Praef., cap. iii, n. 15; Forget, *De vita et scriptis Aphraatis,* Lovanii, 1882, pag. 293-329). Labourt, *Le Christianisme dans l'empire Perse,* p. 34.

[3] *Haer.* I, xxvi, 1 (Harvey I, 220). — [4] Vide supra nn. 18 sq.

[5] *Sim.* IX, xvi, 5 sqq. Cf. Clem. Alex. *Strom.* VI, vi, 45 sq., ed. Stählin II, 454.

[6] I Cor. vi, 10-13.

concessum, non autem etiam in Novo Testamento [1]? Quae verba quidem etiam ad Tatianum referri possunt, quippe qui inter Legem et Evangelium distinguens matrimonium sub Lege ab altero Deo data permissum fuisse docuerit [2]; nihilominus iam saeculo III exeunte Hieracas Leontopolitanus, Origenis discipulus eodem sensu ac L. G. affirmabat matrimonium sub Lege tantum licitum fuisse, non propterea, quod Lex a Demiurgo data fuisset, sed quod post Christi adventum nemo in matrimonio constitutus regnum caelorum hereditare posset, uti refert Epiphanius [3].

23. Doctrinae tum L^i G^um tum Tatiani similia leguntur apud S. Irenaeum, qui *Adv. Haer.* V, VI, 1, ait : *Anima... et spiritus pars hominis esse possunt, homo autem nequaquam : perfectus autem homo commixtio et adunatio est animae assumentis Spiritum Patris et admixta ei carni, quae est plasmata secundum imaginem Dei.* — His verbis innuit trifariam hominis divisionem (caro, anima, spiritus), quam paulo inferius apertius explicat dicens : *Propter quod et Apostolus ait : Sapientiam loquimur inter perfectos* [4], *perfectos dicens eos, qui perceperunt Spiritum Dei et omnibus linguis loquuntur per spiritum Dei, quemadmodum et ipse loquebatur. Quemadmodum et multos audivimus fratres in Ecclesia, prophetica habentes charismata et per Spiritum universis linguis loquentes ... ad utilitatem et mysteria Dei enarrantes, quos et spiritales Apostolus vocat, secundum participationem Spiritus existentes spiritales, sed non secundum defraudationem et interceptionem carnis et nude hoc ipsum solum. Si enim substantiam tollat aliquis carnis, id est, plasmatis, et nude ipsum solum spiritum intelligat, iam non spiritalis homo est quod tale, sed spiritus hominis aut Spiritus Dei. Cum autem spiritus hic commixtus animae unitur plasmati, propter effusionem Spiritus spiritalis et perfectus homo factus est : et hic est, qui secundum imaginem et similitudinem factus est Dei. Si autem defuerit animae Spiritus, animalis est vere, qui est talis, et carnalis derelictus imperfectus erit : imaginem quidem habens in plasmate, similitudinem vero non assumens per Spiritum; sicut autem hic imperfectus est* [5]. Igitur ex mente S. Irenaei homo fit perfectus — sensu physico — quando ei Spiritus Dei adunatur; sine Spiritu enim Dei animalis est. Hoc sensu explicat etiam verba Apostoli [6] : *integer vester spiritus et anima et corpus sine querela in adventum Domini Iesu Christi servetur,* dicens : *Et quam utique*

[1] *Strom.* III, XVIII, 108 (ed. Stählin II, 246) : Τί δὲ λέγουσι πρὸς ταῦτα οἱ τοῦ Νόμου κατατρέχοντες καὶ τοῦ γάμου ὡς κατὰ Νόμον συγκεχωρημένου μόνου, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν Διαθήκην τὴν καινήν;

[2] *Strom.* III, XII, 82 (ed Stählin II, 233).

[3] *Haer.* LXVII, 1 : Οὐ παραδέχεται οὗτος γάμον φάσκων [φάσκειν Cod.] εἶναι τοῦτο παλαιᾶς Διαθήκης, τοὺς μὲν γὰρ περὶ τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ιωακὼβ καὶ Μωϋσεὰ καὶ Ἀαρὼν καὶ πάντας τοὺς ἁγίους Ἠσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν ὁμοίως δέχεται καὶ Προφήτας ἡγεῖται καὶ συγκεχωρῆσθαί φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ τῷ γάμῳ συνάπτεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνδημίας τοῦ Χριστοῦ μηκέτι τὸν γάμον παραδέχεσθαι, μήτε δύνασθαι αὐτὸν κληρονομεῖν βασιλείαν οὐρανῶν.

[4] I Cor. II, 6. — [5] Ed. Harvey II, 333 sq. — [6] I Thess. V, 23.

causam habebat his tribus, id est, animae et corpori et spiritui integram et perfectam et perseverationem precari in adventum Domini, nisi redintegrationem et adunationem trium et unam et eandem ipsorum sciebat salutem? Propter quod et perfectos ait eos, qui tria sine querela exhibent Domino. Perfecti igitur, qui et Spiritum in se perseverantem habuerint Dei, ... id est illam, quae ad Deum est, fidem servantes et eam, quae ad proximum est, iustitiam custodientes. — S. Irenaeus igitur convenit cum L° G. perfectos dicens eos, qui Spiritum Dei habeant, ceu « secundum participationem Dei existentes », animales vero hac participatione Spiritus carentes. Etiam in L° G. perfectus dicitur homo, ubi « Paraclitum » acceperit, cum secus lege Dei servata fiat iustus. Utique multum differt modus, quo Irenaeus notionem perfectionis per Spiritum Dei acquisitae concipit. Ex mente enim Irenaei « perfectus » est quilibet Christianus, qui modo Christiano vivens praecepta observat, tantum abest, ut aliam sublimiorem et aliam inferiorem vitae Christianae normam statuat. Denique ex eius mente participatio Spiritus sancti non est *effectus* perfectionis, uti docet L. Gr., — sed *causa,* nam expresse asserit nos *nunc partem aliquam a Spiritu eius sumere ad perfectionem et praeparationem incorruptelae paulatim assuescentes capere et portare Deum*[1]. Irenaeus enim perfectionem, quam homo Spiritu Dei accepto, acquirat, sensu potius *physico* intelligit; hominem nempe fieri perfectum, quod praeter tres illas naturae suae partes novam aliquam acquirere ultra non possit. L. G. contra eam perfectionem intelligit sensu *morali;* hominem scilicet iam ante acceptum Spiritum Paraclitum ope abnegationis et aliorum virtutis exercitiorum aliquam sanctitatis mensuram acquirere, cum qua concupiscentia, ceu « peccatum » in corde hominis carnalis residens coexistere nequeat; et hoc sensu appellat perfectum eum, qui evulso e corde suo peccato occulto dignus efficiatur « Paraclito » accipiendo.

24. Saeculo IV doctrinam charitologicam placitis L^{i} G., similem reperies in scriptis asceticis quibusdam Aegypti monachorum. His annumerandae sunt imprimis *Homiliae spirituales* quinquaginta, quae in editionibus impressis *Macario Aegyptio*[2] adscribuntur. An earum auctor re vera Macarius sit, vix

[1] *Haer.* V, VIII, 1 (Harvey II, 339). — Ad rem cf. Klebba, *Die Anthropologie des hl. Irenaeus,* Münster, 1894, p. 26, 29-32, 72 sq. [*Kirchengeschichtliche Studien,* hsg. von Knöpfler, Schrörs, Sdralek, II. Band, 3. Heft].

[2] De quo († 390) v. Palladii *Hist. Laus.* c. XVII, ed. Butler, II, p. 43 et not. 26, p. 198. Schiewitz, *o. c.* 104 sq. Iuxta Gennadium (*De viris illustribus,* c. 10) unam tantum ad iuniores professionis suae scripsit epistolam. Apud Migne, *P. G.* t. XXXIV, col. 405, re vera reperitur epistola aliqua a Floss e tribus Codicibus edita (init. : *In primis quidem, si coeperit homo semetipsum agnoscere...*) quae etiam in recensione breviore existit (*ib.* col. 443) et in Codicibus syriacis tum Vaticanis tum Londinensibus reperitur. In Codice Syriaco Bibl. Vat. CXXII (A. D. 796; cf. Assemani, *Bibl. Apost. Vatic. Codicum manuscriptorum Catalogus,* t. III. Romae, MDCCLIX, p. 135). S. Macario Aegyptio tres

certo statui potest; ex indicis internis certum est, eas saeculo adhuc quarto exaratas esse [1], quapropter doctrina ibidem contenta pro nostra re tanto maioris est momenti.

Sermones ascetici et octo Epistolae tribuuntur, qui etiam in quibusdam codicibus Londinensibus recurrunt. *Sermonum* initia in Cod. Vat. Syro CXXII haec sunt : I, p. 192 : ܡܛܠ ܕܝܢ ܐܦ ܐܢܘܢ ܐܚ̈ܝ ܩܕ̈ܝܫܐ ܘܡܫܬ̈ܕܠܐ ܕܪ̈ܘܚܢܝܐ ܦܢ̈ܝܬܐ ܕܡܢ ܢܦܫܐ ܕܫܠܝ̈ܚܘܗܝ ܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܡܢ ܒܪ̈ܝܫܝܬ — II, p. 205 : ܟܠ ܡܢ ܕܝܢ ܕܨܒܐ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܗ ܙܒܢܐ ܠܡܫܡܫܘ ܠܐܠܗܐ... — III, p. 212 : ܟܠ ܡܢ ܗܘܡܠܐ ܕܙܒܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܐܘܪܚܐ ܕܢܦܫܐ... — *Epistolarum* vero haec : I, p. 221. ܡܢ ܡܒܪܟ ܟܠ ܡܕܡ ܕܝܢ ܐܢܘܢ ܕܝܠܕܐ ܐܝܟ ܕܝܕܥ ܢܦܫܗ... — II, p. 224 : ܠܒ̈ܢܝܐ ܩ̈ܕܝܫܐ. ܡܕܪܐ ܐܢܐ ܐܘܒ ܠܐܠܗܐ.. — III, p. 226 : ܠܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢ ܟܠܗܝܢ ܡܕܒܪܝܢ ܠܡܫܡܫܢ — IV, 227 : ܒܗ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܕܐܚܝܐ ܠܐܠܗܘܢ ܒܡܫܝܚܘܬܗ... — V, p. 228 : ܟܡܐ ܕܙܕܩܐ ܡܢ ܕܣܓܝ ܠܐܠܗܐ... — VI, p. 230 : ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܬܠܗܘܢ ܡܛܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ... — VII, p. 231 : ܪܒܐ ܗܘ ܫܡܥܢܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܒܫܡܫܘܬܐ ܕܟܠ ܫܢܝܐ... — VIII, p. 233 : ܗܘܝܘ ܐܠܗܐ ܐܒ̈ܝ ܕܡܫܡܫܢ : ܗܝܡܢܘܬܐ... Epistola I correspondet textui latino a Floss edito. Notandum est in Cod. Vat. Syr. CXXVI (Assemani, *o. c.* p. 173) Macario Aegyptio quaedam opuscula tribui, quae in Codice priore Macario Alexandrino tribuuntur; huc pertinent tres hae epistolae : CXXVI, fol. 236[b] ܢܛܘܪ ܐܚ̈ܝ ܫܡܝܢܐ..., fol. 271[b] *De bello daemonum* ܐܢܫܐ ܗܘ ܦܪܝܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܢܫܘܬ ܕܫܐܕ̈ܐ, fol. 272[a] *De oratione* ܐܝ ܕܝܢ ܡܬܘܡ ܐܢܬ ܐܘ ܦܢ ܨܠܘܬܐ ܐܢܬ...

Ex his prima in quibusdam codicibus Londinensibus quoque Macario Aegyptio adiudicatur, nimirum Add. 12175 (Wright, *CBM* 636) fol. 220[a]; Add. 14582 (Wright 693) fol. 53[a]; Add. 14612 (Wright 699) fol. 177[b]; Add. 12167 (Wright 770) fol. 77[b]; Add. 18814 (Wright 794) fol. 198[a]; Add. 14522 (Wright 831) fol. 40[a]. Notandum quoque est nullum ex his opusculis inter Homilias quinquaginta Macario adscriptas inveniri (apud Migne, *P. G.* XXXIV, coll. 449-822). Opuscula septem ascetica (Migne, *P. G.* XXXIV, coll. 822-968) quae sub nomine Macarii feruntur, saeculo fere XI a Simone Logotheta compilata sunt ex Homiliis L. De authentia Homiliarum nil certi constat; eam Casimirus Oudinus in op. *Commentarius de scriptoribus Ecclesiae antiquis illorumque scriptis,* Francoforti ad Moenum, 1722, t. I, p. 474-480 (partem ad Macarium pertinentem recudit Migne, *o. c.* col. 377 sqq.) in dubium vocavit et ad silentium veterum provocans Homilias a monachis graecis posterioris aetatis suppositas esse arbitratus est. Earum authentiam defendunt Gore, *The Homelies of St. Macarius of Egypt,* in *The Journal of Theol. Studies,* t. VIII (1906), p. 85-90. Stoffels, *Die mystiche Theologie Makarius des Aegypters und die ältesten Ansätze christlicher Mystik,* Bonn, 1908, p. 11 sq. Valde doleo me iis, quae Stoffels in hoc opere proponit, praecipue ad doctrinam hamartiologicam Macarii spectantibus, assentiri non posse. Stoffels non perspexit mysticam Macarii theologiam circa ἀπάθειαν, proinde circa passiones earumque causam, concupiscentiam, versari.

[1] Auctor testatur se superstites persecutionis Diocletiani novisse : *Hom.* XXVII, 15. Alii vicissim loci ostendunt Auctorem demum saec. IV ad alteram medietatem vergente scripsisse. Dicit primum Christianis mensem esse Aprilem : *Hom.* V, 9; id est, tempore illo Christianos initium anni inde ab Aprili computasse ob festum resurrectionis eum in mensem incidens. Notum autem est, eum computandorum annorum modum apud Christianos altero dimidio saeculi IV inveniri (*Constit. Apost.* V, xiv, 1; Epiphanius, *Haer.* LXX, 11. Cf. Ideler, *Handbuch der mathematischen u. technischen Chronologie,* Berlin, 1826, t. II, p. 326). Forte accuratius adhuc aetas Homiliarum definiri potest; Auctor saepius, alludit ad bellum Persarum contra Romanos gestum : *Hom.* XV, 46; XXVII, 22. Quod bellum videtur expeditio esse Juliani Apostatae, qui in sua persona copiis romanis praefuit, uti Auctor *Hom.* XV, 46 innuere videtur : *Si gens magna,* ait, *cum gente sibi aequali bellum gerat, rex cum rege, rex Persarum cum rege Romanorum, oportet utrumque regem moveri cum exercitu suo.* Notissimum est, post expeditionem Juliani

Homiliarum Auctor, quem brevitatis causa nomine tradito Macarii appellabimus, cum L° G. multis in rebus convenit, quamquam theologumena eius[1] alii fundamento superstructa sunt. Ratio consensus huiusce est conceptus peccati originalis utrique auctori communis, unde necessitate quadam ambos similes conclusiones deduxisse haud mirum est.

Macarius nimirum essentiam peccati originalis perinde ac L. G. in concupiscentia ob Adae peccatum contracta posuit. Propter inobedientiam primi hominis, ait, *malitiam affectionum* in nos recepimus[2]. Sicut ab uno Adam genus humanum super terram multiplicatum est, ita etiam malitia affectionum (κακία τῶν παθῶν) universum genus humanum invasit et abhinc princeps malitiae homines continuis cogitationibus (intellige : λογισμοῖς κακοῖς) voluptatibusque mundi exagitat[3]. Pravas passiones Macarius etiam fermentum malitiae (ζύμην κακίας) appellat, quo genus humanum, participatione quadam (κατὰ μετοχήν) fermentatum, naturali progressu (κατὰ προκοπὴν καὶ αὔξησιν) sensim in peius ruerit, donec totum fermentatum sit[4]. Post praevaricationem Adae peccatum invasit animam, eius membrum factum est, corporeo homini adhaeret; inde manant impurae cogitationes[5]. Ex mente Macarii tota vita vegetativa hominis vinculis peccati huiusce obstricta est. Post lapsum enim, inquit, homo duobus modis duobusque vinculis obstrictus est : primo quidem rebus ad vitam pertinentibus, uxore, liberis, cognatis, summatim rebus visibilibus, secundo spiritibus malitiae, qui hominem non sinunt Deum ad lubitum diligere[6]. Peccatum autem, quod homo post Adae praevaricationem contraxit, dicit virtutem esse quandam rationalem Satanae ac substantiam, quae in homine omnia mala inseverit, occulte ac latenter in interiore homine operetur, atque ope cogitationum pugnet[7]. In hac autem definitione habes notionem concupiscentiae. Iuxta dicta enim peccatum non consistit in aliquo statu aversionis a Deo, atque inimicitia inter Deum ac hominem propterea exorta, sed est in homine virtus Satanae, Deo contraria, quae semet in homine cogitationibus malis manifestat. Idem docet etiam L. G. cum quo Macarius in eo quoque convenit, quod remedium simile peccati originalis assignat : perfectam mundi renunciationem.

Ut homo, ait Macarius, a morte peccati liberari possit, debet fieri sacri-

Romanos unicum bellum maius cum Persis gessisse : saec. V, tempore Theodosii iunioris, qui autem non ipse exercitui suo praeerat (cf. Spiegel, *Erânische Alterthumskunde*, Leipzig, 1878, t. III, p. 350 sq. Gibbon, *The Decline and Fall of the Roman Empire*, chap. XXXII).

[1] Cf. Lindner, *De Macario dissertatio historico-theologica*, Lipsiae, 1846.

[2] *Hom.* VII, 8. — [3] *Hom.* V, 3. — [4] *Hom.* XXIV, 2. — [5] *Hom.* XV, 35; XVI, 4.

[6] *Hom.* XXI, 2, 3.

[7] *Hom.* XV, 49 : Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἡ παρελθοῦσα δύναμίς τις οὖσα λογικὴ τοῦ Σατανᾶ καὶ οὐσία, ἐνέσπειρε τὰ κακὰ πάντα· ἐπειδὴ λεληθότως εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον καὶ εἰς τὸν νοῦν ἐνεργεῖ καὶ μάχεται τοῖς λογισμοῖς. Migne, *P. G.* XXXIV, 609 B.

ficium Deo dignum, debet a pontifice Christo mactari, i. e. saeculo mori, quod tunc fit, quando pravae ab eo vitae instar exeunt cogitationes. Anima enim, quae in mundo et in tenebris peccatorum adhuc vivit et ab eo, a mundo nempe, mortificata non est, sed adhuc animam malitiae, hoc est, potentiam tenebrosarum peccati affectionum in se habet, et ab illa nutritur, non est de corpore lucis, sed corpus tenebrarum[1]. Anima proinde, quae apud Deum vivere vult, debet mundo, ac priori vitae tenebrarum et malitiarum mori, atque transferri in alteram vitam[2]. Sicut currus in stadio praecurrens reliquos praepedit et palmam abripit : sic peccatum et cogitationes malae in homine currentes impediunt animam, quominus ad Deum accedat[3]. Nemo itaque potest ad Deum pervenire et cum eo uniri, nisi liber evaserit ab affectionibus peccati in nobis habitantis[4].

Si modo quaeras, quanam ratione mentis puritas obtineatur, Macarius perinde ac L. G. respondet : ope abnegationis, i. e. renunciationis perfectae saeculi et exstirpationis passionum, quibus homo lapsus subiectus est. Hanc esse Macarii doctrinam ulterius demonstrare plane superfluum est, cum nulla hoc non commendet Homilia. Differentia praecipue inter Nostrum et Macarium ea est, quod Macarius necessitatem absolutam redemptionis[5] et gratiae[6] expressis verbis defendit, dum L. G. relativam tantum necessitatem adventus Christi (non redemptionis!) docet, gratiam vero non causam iustificationis, sed effectum statuit. Errori ceterum ultimo etiam Macarius indulget, quamquam non eodem prorsus modo.

Ad mentem Macarii nimirum anima iam suapte natura capax est cognitionis et dilectionis Dei habetque etiam post lapsum sacras quasdam reliquias bonitatis perfectionisque primaevae[7]. Licet actus hominis naturales, si ad dilectionem Dei spectent, Deo sint accepti atque boni, puri tamen non sunt; at, quod eis naturaliter deest, gratia Christi suppletur, quae eos perfectos reddit[8]. Falluntur quidam, ait Macarius, falsis doctrinis decepti, qui dicunt hominem ita esse mortuum, ut nil boni possit facere. Anima etenim infanti est similis, qui ad matrem pervenire utique non potest, at vagiendo et plorando matrem movet, ut ad se veniat sibique opem ferat. Simili itidem modo et anima, si Dño adhaereat et Dñs misericordia motus ad eam accedat eique adunetur : corpore in terram proiecto mente tota in Ierusalem caelesti versatur ad tertium usque ascendens caelum et illic ministrat Dño[9]. Magnum et mirabile opus est anima. Talem enim eam Deus condidit, ut in eius natura nullum insereret vitium; ad imaginem quippe Spiritus fecit eam; posuit in ea fidem, dilectionem, scientiam, prudentiam, ceterasque

[1] *Hom.* I, 6. — [2] *Hom.* I, 8. — [3] *Hom.* I, 10. — [4] *Hom.* II, 4.
[5] *Hom.* II, 4; V, 27; XI, 10, 15; XXIV, 2 sq.; XXVI, 1; XXVII, 5; XXX, 3.
[6] *Hom.* II, 2; III, 4; XXIV, 5; XXVI, 19, 21; XXX, 5.
[7] Lindner, *o. c.* p. 16 sq. — [8] *Hom.* XXVI, 21. — [9] *Hom.* XLVI, 3.

virtutes ad imaginem Spiritus. Adhuc enim vel nunc in scientia, prudentia, dilectione fideque reperitur et manifestatur ei Dñs. Locavit in ea intellectum, cogitationes, voluntatem, mentemque ducem. Fecit eam facile mobilem, volatilem, donavit ei momento ire et redire et sibi mente ministrare, ubi voluerit Spiritus; breviter : talem eam fecit, ut sibi sponsa sociaque fiat unusque secum spiritus [1].

Uti ex his verbis manifestum est, Macarius dona a Deo animae collata post lapsum non omnino periisse censet et quidem non solum naturalia, sed ne supernaturalia quidem : ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν τῇ γνώσει καὶ πίστει εὑρίσκεται, ait [2]. Aliis verbis, etiam Macarius implicite ea fere docet, quae in L° G. de commixtione Spiritus S. invenimus. Hanc fuisse veram Macarii mentem iam ipsa doctrina charitologica Homiliarum suadet.

Ad mentem Macarii nimirum peccatum, i. e. concupiscentia, non sinit hominem ad Deum accedere [3]. Igitur iuxta verba Apostoli [4] veterem hominem exuere novumque induere debet [5], vel aliis verbis : debet e statu praesente in alterum statum et naturam divinam converti ac transmutari [6]. Quod quidem sine gratia fieri non potest, secus enim adventus Dñi necessarius non fuisset; attamen initium iustificationis ab ipso homine incipit [7]. Homo etenim primo credere debet, dein mundo renuntiare, perpetuae orationi vacare, Dñum fide expectare, se ad opera bona compellere : et cognito bono hominis proposito eiusque laudabili studio Deus miseretur eius, eum ab inhabitante in ipso peccato redimit, replet Spiritu S. et tunc homo mandata divina absque labore observat [8]. Anima participatione Spiritus S. dignata ab amore mundi exsolvitur [9], atque pristinae puritati restituta proprioque naturae statui, pure ac perpetuo purisque oculis gloriam veri luminis conspicit verumque solem iustitiae in visceribus cordis fulgentem [10], immo etiam revelationum supernaturalium fit particeps [11].

Macarius ergo iustificationis mysticam rationem eodem prorsus modo concipit, atque L. G. Sed alia ratione adhuc cum L° G. convenit.

Summa nimirum perfectio secundum Macarium, praeeunte iam olim Clemente Alexandrino [12] in ἀπαθείᾳ consistit, i. e. in vacuitate ab affectibus [13]. Iam vero ad hunc perfectionis gradum nemo statim pervenit, sed duodecim gradus debet transcendere, quoad ad eum perfectionis gradum pertingat, in quo nullum iam onus operis terreni suscipere possit (ne ministerio quidem verbi vacare!) sed in uno angulo sedeat purus ac liber, suspensus et inebria-

[1] *Hom.* XLVI, 5 sq. — [2] *Hom.* XLVI, 6. Migne, *P. G.* XXXIV, col. 795 C.
[3] *Hom.* I, 9. — [4] Eph. IV, 22. — [5] *Hom.* II, 2. — [6] *Hom.* XLIV, 5, 8.
[7] *Hom.* III, 4. — [8] *Hom.* XIX, 2. Cf. XX, 8. — [9] *Hom.* IV, 14 sq.
[10] *Hom.* XVII, 3. — [11] *Hom.* VIII, 3-5.
[12] *Strom.* II, 20, ed. Stählin, p. 180; VI, 9, p. 469; VII, 10, ed. Potter, p. 865; 16, p. 894. — [13] *Hom.* X, 5.

tus[1]. Nemo enim in utero confestim vir efformatur, sed paulatim formam recipit ac gignitur; nec quisquam statim fit peritus litterarum, sed prius scholas diversas debet frequentare, quoad scientias addiscat[2].

Ut autem homo ad tantum perfectionis gradum pervenire possit, indiget gratia; Deus enim solus hominem a peccato (subintellige concupiscentiam) liberare potest[3]. Iam vero Macarius unicam tantum speciem gratiae novit : nimirum gratiam habitualem. Cum porro operatio gratiae ad eius mentem perfectam hominis a peccato puritatem efficiat eamque proinde necessario praecedat : consequens erat dicere gratiam cum peccato in anima coexistere, uti idem in L° G. de commixtione Sp. S. docetur. Ad mentem scilicet Macarii gratia definiri potest *efficax Dei in anima inhabitatio*[4]; gratia, ait, indesinenter adest; et radicata et commista homini a tenera aetate, tamquam naturale et concretum quiddam est, quod adhaeret homini velut una substantia; variis vero eum modis ad suum libitum, prouti prodest, disponit (οἰκονομεῖ) : aliquando enim intentus accenditur et ardet ignis, aliquando vero remissius et lentius[5]. Porro gratia iam ante purgationem perfectam in homine reperitur. Natura enim humana particeps est daemonum et spirituum nequitiae, itidem angelorum et Spiritus S.; templum est Satanae ac templum Spiritus S.[6]. Multi namque praediti sunt gratia, licet puri corde non sint; quapropter non pauci lapsi sunt, quia puros se autumarunt[7]. Idem docet experientia quoque. Peccatum etenim post Christi adventum quoque habet pabulum disputandi in corde : multi sunt in Ecclesia corde impuri peccantque post susceptum baptisma[8]. Sed quaeres, qui potest Deus et Satanas in anima simul habitare? Respondet Noster : Deus non capit detrimentum, etiamsi in anima una cum Satana habitet, sicuti nec radii solis laeduntur, quando loca foetida illuminant[9]. Nequitia, inquit, ita adhaeret animae, sicut lolium agro, in quo una cum frumento crescit. Si frumentum praevalet, lolium nil ei noxae afferre potest. Sic et gratia, si abundaverit in homine; etiamsi adsit in aliqua parte nequitia, ea nil nocet[10]. Ex hisce Macarii verbis lucem capit phrasis L[i] G. : in homine, qui Paraclitum consecutus non sit, « aliquid ex Deo et aliquid e Satana » esse. Eiusmodi gratiae habitualis conceptus porro diversas eiusdem species supponit, sicuti in L° G. expresse docetur. Macarius pariter diversos gratiae gradus statuit[11] et inter charismata diversa recenset αἴσθησιν, ὅρασιν atque φωτισμόν[12], ea tamen gratiae divisio, quam L. G. asseruit, in systemate theologico Macarii momento caret. Diver-

[1] *Hom.* VIII, 4. Cf. IX, 12. — [2] *Hom.* XV, 41 sq. — [3] *Hom.* II, 2; III, 4; XVII, 15.
[4] Lindner, *o. c.* p. 26. — [5] *Hom.* VII, 2, 5; XXXVIII, 4. — [6] *Hom.* XXVII, 19.
[7] *Hom.* XXVI, 25. — [8] *Hom.* XV, 14. — [9] *Hom.* XVI, 3, 6; XVII, 4.
[10] *Hom.* XXVI, 22. Cf. adhuc IX, 7; XVI, 1 sq.; LX, 8; Lindner, *o. c.* p. 24.
[11] *Hom.* XVI, 12. — [12] *Hom.* VII, 5 sq.

sis namque gratiae gradibus necessario praemia diversa in vita aeterna correspondent, uti in L° G. vidimus. Quam sententiam etiam Macarius tenet, erroris arguens eos, qui Regnum unicum et Gehennam unicam dari putent : multi enim sunt, ait, gradus, differentiae atque mensurae; quidam precantur, nescientes quid petant, alii ieiunant, vel stant in ministerio ex motivo timoris; Deus iustus cuique retribuet bona eius opera, attamen non omnes erunt Regni heredes[1]; cum autem Macarius homines non dividat in iustos et perfectos : nec, ut sciam, docet eos, qui perfectam puritatem consecuti non sint, in Regnum caelorum ingredi et ad visionem Dei beatificam admitti non posse, immo putat Deum visa sollertia hominis cum peccato luctantis et conspecta eiusdem dilectione animam unicae horae momento a morte segregare eamque in sinum suum assumere[2].

Theologumena Macarii recurrunt etiam in quibusdam Epistolis, quae sub nomine Antonii Magni et Ammonii monachi eiusdem discipuli feruntur et maxima cum probabilitate ipsis auctoribus adscribendae sunt[3].

25. Ad rem illustrandam addo translationem textus Ep. I S. Antonii, quam e codice syriaco Add. 12,175, fol. 181ª-182ª exaravi[4]. Alias eiusdem recensiones vide apud Migne, *P. G.* XL, col. 977 et 999.

[1] *Hom.* XL, 3. — [2] *Hom.* XXVI, 18.

[3] S. Hieronymus in op. *De viris illustribus*, c. LXXXVIII (Migne, *P. L.* XXIII, col. 693), ait : *Antonius monachus, cuius vitam Athanasius Alexandrinae urbis episcopus insigni volumine prosecutus est, misit aegyptiace ad diversa monasteria apostolici sensus sermonisque epistolas septem, quae in graecam linguam translatae sunt, et quarum praecipua est ad Arsenoitas.* Re vera apud Migne, *P. G.* XL, duas recensiones septem Epistolarum Antonii reperies, quibus verba S. Hieronymi sat conveniunt. Iam enim a. 1515 edidit Symphorianus sermone latino septem Epistolas Antonii iuxta translationem latinam, quam Sarasius e codice graeco sed mox deperdito exaravit (Migne, *P. G.* XL, col. 977-999). In hac autem collectione Ep. II Antonii « ad Arsenoitas » inscribitur (Migne, *ib.* col. 981), quod verbis S. Hieronymi penitus correspondet. Hae septem Epistolae recurrunt etiam in collectione viginti Epistolarum Antonii, quam a. 1641 publici iuris fecit Abraham Ecchellensis sermone arabico, adiecta translatione latina. Eius collectionis septem priores epistolae (Migne, *ib.* 999-1019) nimirum eaedem sunt, quae etiam apud Sarasiun leguntur, dispari nihilominus ordine, sc. I Ecchellensis = I Sarasii; II Ecch. = IV Sar.; III Ecch. = VI Sar.; IV Ecch. = VII Sar.; = V Ecch. = V Sar.; VI Ecch. = II Sar. (*ad Arsenoitas*); VII Ecch. = III Sar. Arabica epistolarum recensio e textu syriaco manasse videtur; attamen in Codicibus syriacis prima duntaxat Antonii Epistola reperitur, nimirum in Codice Vat. Syr. CXXII, fol. 241 ܐܓܪܬܐ ܕܟܬܒ ܡܪܝ ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܠܐܚܐ *Epistola, quam scripsit S. Antonius fratribus.* Init. : ܡܢ ܩܕܡ ܟܠ ܡܕܡ ܫܐܠ ܐܢܐ ܒܫܠܡܗ ܕܚܘܒܟܘܢ ܕܒܡܪܢ. ܣܒܪ ܐܢܐ ܐܚܝ ܕܢܦܫܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܩܪ̈ܝܒܢ ܠܚܘܒܗ ܕܐܠܗܐ : ܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܦܘܪ̈ܫܢܝܢ ܐܝܬ ܠܗܘܢ *Ante omnia saluto caritatem vestram in Dño. Puto, fratres, animas accedentes ad dilectionem Dei tres species habere.* Item Cod. Vat. Syr. XXVI fol. 256ª-257ᵇ. Epistola exstat in duobus quoque codicibus Musei Britannici : Add. 12,175 (A. D. 534; cf. Wright, *CBM* p. 635) fol. 181ª et Add. 14,621 (A. D. 802; cf. Wright, *CMB* p. 758) fol. 151ª.

[4] Eum publici iuris fecit F. Nau in *Revue de l'Orient chrétien,* 1909, p. 282-297.

« Puto, fratres, animarum, quae ad Dei pietatem accedunt, tres dari species, sive mas sit, sive femina. Sunt homines, qui a lege caritatis vocentur in eorum naturam et a bonitate primaeva initio creationis conditam. Et ubi verbum Dei pervenit ad eos, non dubitant, sed prompte ei adhaerent, sicut Abraham patriarcha, quem videns Deus non institutione humana elegisse sui dilectionem, sed lege naturae in plasmatione eius primaeva insita[1], apparuit ei Deus dicens ei : *Egredere de terra et de cognatione tua et vade in terram, quam dicturus sum tibi*[2]. Et abiit nil dubitans de ulla re, sed promptum se exhibuit vocationi suae. Quod exemplo erat ascensionis animabus contingenti, ut laborantes et timorem Dei cum patientia et tranquillitate quaerentes reciperent gloriam laboris sui, quoniam animae eorum praesto secutae sunt dilectionem Dei. Haec est vocatio prima.

« Secunda autem eiusmodi est : Sunt homines, qui audita lege testimonium reddente de cruciatibus et tribulationibus peccatoribus paratis et de promissionibus praeordinatis his, qui in Dei timore germinent, propter Legem scriptam excitent cogitationes suas et vocationem ingredi petant, sicut testatur David verbo dicens : *Lex Domini immaculata convertens animam*, etc.[3].

« Vocatio autem tertia haec est : Sunt homines, qui a primordiis suis duri sint corde et perseverent in operibus peccati. Et Deus bonus ob dilectionem suam inducit super eos castigationem tribulationum, quoad resipiscant et convertantur et ad scientiam perveniant et paenitentiam agant ex toto corde suo et accipiant et ipsi laudem morum bonorum, sicut et reliqui ante eos.

« Hae ascensiones tres dantur animabus, quae in paenitentiam ingrediuntur, donec consequuntur gratiam et vocationem filii Dei. »

*
* *

« Purificatur corpus ante omnia ieiunio multo et orationibus et vigiliis multis et illa operatione, quam oportet hominem effectui tradere in corpore suo et ab eo amputare omnes carnis voluntates; et Spiritus paenitentiae se ei magistrum praebet in istis, providetque ei, ne eum inimicus convertat retrorsum. Tunc Spiritus paenitentiae[4] incipit ei aperire oculos animae, dans et ipsi paenitentiam, ut purificetur. Et etiam conscientia cordis incipit distinguere inter utrumque, eo quod et cor incipit instrui a Spiritu, ut paenitentiâ ambo purificet : corpus et animam; et is disponit labores corporis et animae, ut ea purificet, et separat omnes fructus (fol. 181 verso) corporis, qui admixti sunt membris corporis, ecce iam inde a facta prima commotione, et reducit singula membra corporis ad primaevam constitutionem, ne sit in eo quidquam de spiritu Satanae et ut corpus subiiciatur imperio cogitationum cordis et discat a Spiritu iuxta verbum Pauli dicentis : *corpus meum subiicio et subigo*[5]; purificat etenim cor a cibo, potu, somno et, sicut aliquando dixi, ab omnibus commotionibus quoque, ita ut etiam a consortio seminis phantasiae arceat illud puritatis animae gratia.

« Puto etenim tres formas dari motuum difficilium. Est enim [motus] in corpore, qui insitus est naturae eius, postquam plasmatum est una cum eo initio creationis, attamen

[1] Habes hic theologumenon de commixtione Sp. S., uti in L° G. vidimus, sive de reliquiis naturae bonae pristinae, in Homiliis Macarii.

[2] Gen. XII, 1. — [3] Ps. XVII, 8 (Vulg.).

[4] Apud Ammonium (de quo v. i. n. 26) Spiritus paenitentiae idem est, quod in L° G. commixtio Spiritus S. appellatur; species nimirum inferior gratiae sanctificantis (seu Paracliti) cuius non solum perfecti, a peccato puri, participes sunt, sed etiam peccatores baptisati, concupiscentia adhuc maculati. — [5] I Cor. IX, 27.

sine consensu animae non operatur; constat autem eum in corpore esse. Est vero alius quoque motus in sanguine hominis, corpori suo cibum potumque nimium concedentis. Et fervor sanguinis ob ista alimenta bellum excitat in corpore, quod inde a formatione sua libidine commovetur. Propterea dixit Apostolus : *Nolite inebriari vino, in quo intemperantia est*[1], imprimis his, qui sanctitatem observare volunt. Motus autem tertius a spiritibus malignis fit, qui ob invidiam tentant et coinquinare volunt eos, qui exordium fecerunt in portione sanctitatis[2].

« Et modo, filii dilecti, per hosce tres typos, si anima semet extendat et patienter perferat testimonio Spiritus, cogitationi cordis testimonium reddentis, caveat sibi et ambas emundet species huius infirmitatis. Si autem contempserit anima tres hosce typos, potientur ea Spiritus nequam et in ipso corpore inserent omnes passiones et movent et inferunt ei bellum vehementissimum, quoad aegrota fiat anima et infirma et clamet et quaerat, unde veniat sibi adiutor[3], et poenitentiam agat et mandata Spiritus amplexa convalescat. Et tunc sibi persuadebit perseverare in Deo, adiutore suo.

« Si vero anima semet Deo tradiderit, miseretur eius et dat ei Spiritum paenitentiae. Et hic ostendit ei singula peccata, ne accedat ad ea, et revelat ei ea quoque, quae ei obstant et eam (sc. animam) persuadere satagunt, ne se ab eorum commixtione separet, et quae multum luctantur, ne in paenitentia perseveret. Si autem perferat et Spiritui se ad paenitendum hortanti obediat, Deus cito miseretur laboriosae paenitentiae eius. Et ubi viderit tribulationem, qua affligit corpus orationibus multis, ieiunio, obsecratione, doctrina verborum Dei, misericordia erga homines, lacrimis[4], humilitate, patientiaque[5] luctus : tunc Deus clemens viso labore et subiectione eius miseretur eius, eamque liberat ».

Sic Antonius. Charitologia in hac epistola exposita totaque doctrina ascetica Antonii eidem suppositioni innititur, quam etiam L. G. continuo urget : ad iustificationem scilicet perfectam acquirendam necesse esse in statum naturae integrae redire, unde exciderit primus homo facta in ipso commotione affectuum. His e corde amotis ope Spiritus paenitentiae animam deposita commixtione Satanae misericordiam Dei consequi.

26. Doctrina charitologica Antonii optime illustratur Epistolis asceticis Ammonii, quas olim arabice Abraham Ecchellensis sub nomine Sancti Antonii publicavit, re autem vera foetus sunt Ammonii, S. Antonii discipuli, cui

[1] Ephes. v, 18.

[2] Verba Epistolae inde a *puto... sanctitatis* exstant graece in *Apophthegmatibus Patrum* S. Antonio adscripta (Migne, *P. G.* LXV, col. 84) : Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· Λογίζομαι ὅτι ἔχει τὸ σῶμα κίνησιν φυσικὴν συναναφυρεῖσαν αὐτῷ· ἀλλ᾽ οὐκ ἐνεργεῖ, μὴ θελούσης τῆς ψυχῆς· μόνον δὲ σημαίνει ἐν τῷ σώματι ἀπαθῆ κίνησιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη κίνησις ἐκ τοῦ τρέφειν καὶ θάλπειν τὸ σῶμα βρώμασι καὶ πόμασιν· ἐξ ὧν ἡ θέρμη τοῦ αἵματος διεγείρει τὸ σῶμα πρὸς ἐνέργειαν. Διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ Ἀπόστολος (Ephes. v, 18) : Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· καὶ πάλιν ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῖς μαθηταῖς ἐντελλόμενος εἶπε (Luc. xxi, 34)· Βλέπετε, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ. Ἔστι δέ τις καὶ ἑτέρα κίνησις τοῖς ἀγωνιζομένοις, ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ φθόνου δαιμόνων ἐπιγινομένη, ὥστε εἰδέναι δεῖ, ὅτι τρεῖς εἰσι σωματικαὶ κινήσεις· μία μὲν φυσική, ἑτέρα δὲ ἐξ ἀδιαφορίας τροφῶν, ἡ δὲ τρίτη ἀπὸ δαιμόνων.

[3] Ps. cxx, 1. — [4] II Cor. vi, 5. — [5] Ps. xxiv, 18.

praeter Epistolas[1] iam in editione arabica Ecchellensis publici iuris factas aliae aliquot adhuc ineditae in perantiquis codicibus syriacis adscribuntur[2].

[1] Sc. Epp. VIII-XIII, XV, XVII-XIX, uti mox ostendetur.

[2] Ammonius, cui in codicibus syriacis Epistolae illae adscribuntur, ubique ܝܚܝܕܝܐ, eremita appellatur; in unico codice Vat. Syr. CXXVI, fol. 290[a] (cf. Assemani, *CBV* p. 174) titulus ei inditur ܝܚܝܕܝܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܟܣܘܪܘܢܟܘܣ *eremita et episcopus Oxyrhynchi*. Codicis autem huiusce testimonium a. 1223 exarati cum grano salis accipiendum est. Personam auctoris eruere sat difficile est, cum monachi multi olim Ammonii nomine appellati celebres exstiterint; eorum res quasdam gestas e *Historia Lausiaca* Palladii atque ex *Apophthegmatibus Patrum* compertas habemus. De his cf. Butler, *o. c.* II, p. 190. Probabilissimum est auctorem Ammonium Pispirensem fuisse, successorem Antonii in praelatura congregationis monasticae ab ipso fundatae. Eius mentio fit in *Apophthegmatibus Patrum* sub littera A n. 24 ubi Ammonius dicitur εἰδὼς τὴν συνήθειαν αὐτοῦ (Migne, *P. G.* LXV, col. 84 c). In Codice porro syriaco Musei Britannici Add. 12,175, qui integram collectionem Epistolarum Ammonii exhibet, Epistola IX (fol. 228[b]) Ammonius se S. Antonii discipulum prodit verbis « *Pater Antonius dicebat nobis hominem sine tentatione non intrare in regnum caelorum* », quod effatum etiam in Apophthegmatibus S. Antonio tribuitur : Οὐδεὶς ἀπείραστος δυνήσεται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν (Migne, *ibid.* col. 77 A; effatum ceterum apud antiquos in ore Dñi positum; ita Tertullianus, *De Baptismo,* n. 20. *Didascalia Apostolorum,* II, 8, ed. Funk, Paderbornae, 1905, p. 44_5 et 45_4). Ammonii nostri mentio fit in *Hist. Monachorum,* c. 13 (Migne, *P. L.* XXI, col. 432); in *Vitis Patrum,* VIII, 74 (Migne, *P. L.* LXXIII, col. 1176); graece in ed. *Historiae Lausiacae* apud Migne, *P. G.* XXXIV, col. 1178; syriace apud Bedjan, *Acta SS. et Martyrum,* v. VII, p. 427.

Antiquissimam Epistolarum Ammonii collectionem habes in Codice Musei Britannici Add. 12,175 (Wright, *CBM* p. 636) A. D. 534 exarato. Continet quatuordecim Epistolas fol. 225[a]-232; Epistola autem V contra testimonium reliquorum Codicum rubrica destituta est, ita ut in Codice ipso tantum tredecim Epistolae numerentur Add. 17,183 (saec. X. Wright, *CBM* p. 821) fol. 107[a]-115[a], undecim Epistolas continet ex his, quae in Codice quoque priore occurrunt; deest Ep. VII, VIII, XIV. Add. 14,598 (saec. IX. Wright, *CBM* p. 732) fol. 339[a]-483[a] novem priores Epistolas exhibet; desunt Epp. X-XIV.

Praeter laudatos codices Londinenses collectio Epistolarum Ammonii in duobus quoque Codicibus Vaticanis invenitur. 1) Vat. Syr. CXXII A. D. 796 exaratus; praeter Epistolas in Cod. Add. 12,175 contentas duas praebet novas et quidem tamquam XVI, pag. 302 cuius init. : ܟܠ ܡܢ ܗܘܟܠ ܕܠܒܝܫ ܡܢ ܗܘ ܠܒܘܫܐ ܡܫܝܚܐ... (eam habes in Cod. M. Britannici Rich. 7,190 fol. 96[b]) et tamquam XV, p. 304 « *De patientia* ». Init. : ܡܟܝܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚ ܐܠܗܢ ܕܢܬܦܐܪܘܢ ܕܪܘܫ ܚܫܐ ܛܠܐ ܕܡܣܝܒܪܢܘܬܐ. 2) Vat. Syr. CXXVI (A. D. 1223. Assem. *CBV* p. 174) pariter integram exhibet collectionem in Cod. Add. 12,175 contentam, sed praeter iam laudatam Epistolam, cuius initium audit : ܟܠ ܡܢ ܗܘܟܠ ܕܠܒܝܫ fol. 296[a] novam addit collectioni Epistolam num. XVI, cuius init. : ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܠܗ ܗܘ ܕܫܡܥ ܡܣܝܒܪܢܐ ܒܠܒܗ ܡܢܨܚ. Opusculum hoc idem est, cui in Cod. Vat. Syr. CXXII p. 304 *De patientia* inscribitur. Hanc Epistolam inveni in Cod. Add. 18,814 fol. 148[v]-155[v] quoque; idem codex fol. 144[a]-148[b] aliam adhuc epistolam tribuit Ammonio cuius init. est : ܗܘܝܬ ܗܘܟܠ ܐܠܘܫܛܐ ܒܐܟܠ ܟܠ ܣܡܘܗܝ; aliud eiusdem exemplum exhibet Codex Syriacus V Cl. Professoris G. Neumann Vindobonensis, qui insigni cum benignitate textum Epistolae describi permisit. Haec ultima absque dubio spuria est; nil enim est nisi farrago ex aliis Ammonii Epistolis compilata.

Brevitatis causa conspectum addo epistolarum Ammonii sicuti in laudatis inveniuntur

Summarium doctrinae asceticae Ammonii hoc fere est : Ope abnegationis acquiritur Paraclitus, pretiosa illa margarita, cuius emendae gratia homo Evangelii vendidit omnia, quae habuit, rarissima inter mortales, sicut et margarita in aedibus tantum regiis invenitur. Nemo enim Paraclitum accipit, nisi prius ἀπάθειαν consecutus sit; reliqui homines, qui ab affectibus vacui non sunt, tantum Spiritum paenitentiae accipiunt. Accepto Paraclito homo revelationum supernaturalium fit particeps; deposito timoris affectu non iam opus habet pro seipso orare, sed pro aliis duntaxat.

Doctrinam charitologicam Ammonii ipsarum Epistolarum verbis illustraturus praemoneo textus heic adiectos ex antiquissimo Codice Add. 12,175 translatos esse. Textum syriacum Epistolarum integrum in *Patrologia Orientali* vol. X publici iuris feci.

Epistola duodecima [1].

« Saluto vos in Spiritu humili, qui pacis est et dat odorem suavem animabus iustorum. Non enim hicce descendit Spiritus, nisi super animas, quae ipsae purae sunt ab omnibus passionibus perfecte; nam sanctus est, nec adhaeret immunditiei; Dñs autem non eum prius dedit apostolis suis, donec se mundos reddiderunt. Ideo dixit eis : *Si abiero, mittam vobis Paraclitum, Spiritum veritatis et ostendet vobis omnia* [2]. Hunc enim Spiritum

Codicibus annotatis Epistolis correspondentibus ab Abraham Ecchellensi arabice et latine sub nomine Antonii editis et apud Migne recusis.

MIGNE *P. G.* XL.	Epistola. Antonii	Add. 14598. saec. IX.	Add. 17183. saec. X	Vat. Syr. 126. A. D. 1223.	Vat. Syr. 122. A. D. 796.	Add. 12175. A. D. 534
col. 1030	XV	fol. 339a	fol. 107a	fol. 295b XII	pag. 278 I	I. fol. 225a
— 1021	IX	— 340b	— 107b	— 295a XI	— 279 II	II. — 225b
— 1023	X	— 341b	— 108b	— 291a III	— 288 VI	III. — 226b
— 1024	XI	— 343a	— 109a	— 292a IV	— 290 VII	IV. — 226a
— 1026	XII	— 344a	— 110a	— 292b V	— 292 VIII	V. — 227a
— 1027	XIII	— 344b	— 110b	— 292b VI	— 293 IX	VI. — 227b
		— 345a		— 293a VII	— 294 X	VII. — 227b
— 1019	VIII	— 346b		— 293a VIII	— 295 XI	VIII. — 228a
		— 347a	— 111a	— 293b IX	— 296 XII	IX. — 228b
			— 112a	— 294a X	— 299 XIII	X. — 229a
— 1047	XVIII		— 113a	— 290b II	— 286 V	XI. — 229b
— 1051	XIX		— 114a	— 290a I	— 284 IV	XII. — 230a
			— 115a	— 297a XV	— 281 III	XII. — 231a
						XIV. — 232a

Nota : Numeri romani Vaticanis Codicibus additi designant ordinem Epistolarum prouti in codicibus respectivis reperitur. — Epistola, quae exstat in Vat. Syr. fol. 296a et Add. 18,814 fol. 148b (Init. ܡܣܟܢܘܬܐ ܠܗ ܗܘ), correspondet Ep. XVII Antonii (Migne, *l. c.* col. 1039).

[1] Add. 12,175, fol. 231a, col. 1. Cf. Migne, *P. G.* XL, col. 1051.
[2] Ioannes XIV, 17, 26.

dat inde ab Abel et Henoch animabus, quae ipsae mundae sunt [fol. 231a, col. 2] perfecte. Ille enim, qui super aliis animabus requiescit, non idem est, sed paenitentiae est, nam super aliis animabus Spiritus Paenitentiae requiescit, et eis vocatis et ab omni immunditia ablutis et perfecte mundatis adducit eas ad Spiritum Sanctum nec cessat infundere eis odorem suavem et dulcedinem, sicut dictum est : *Iucunditatem Spiritus quis novit? Nisi hi, in quibus habitat* [1]. Sed ne Spiritui quidem Paenitentiae multi digni habiti sunt associari; Spiritus vero veritatis vix per singulas generationes in singulis habitat animabus. Sicut enim margarita non in qualibet domo reperitur, sed vix in aedibus regum : similiter Spiritus ille non invenitur, nisi in animabus iustorum perfectorum, quippe qui eo dignati maximas gratias egerint Deo dicentes sic : Laudamus te, Deus, qui dedisti nobis eundem Spiritum, quem omnibus servis tuis contulisti, tibi placentibus. Omnes autem iusti, ad quos missus est, maximopere confessi sunt Deo. Hic enim est *margarita* dicta in Evangelio, quam emit is, *qui vendidit omnia, quae habuit, et emit eam* [2]. Hic est *thesaurus in agro absconditus,* quem cum invenisset homo, gavisus est valde [3]. Animabus igitur, in quibus habitat, mysteria maxima revelat et idem fit eis dies ac nox et replet spiritum eorum, dum adhuc in hoc habitaculo sunt... »

Quanam ratione acquiratur Spiritus S. effectusque, quos in « perfectis » producat Epistola VIII (Add. 12,175, fol. 228a, col. 2) hisce exponitur verbis [4] :

« Estote sani in pace Patri dilectionis, ut charisma, quod accepere patres vestri, et vos recipiatis. Quod si accipere velitis, animam vestram labori corporali et labori cordis tradetis et cogitationes vestras ad caelum extendetis die ac nocte implorantes toto corde vestro Spiritum Sanctum et dabitur vobis. Hic enim erat in Elia Thesbite et in Elisaeo et in aliis prophetis omnibus. Videte autem, ne intrent in cor vestrum cogitationes dubii dicentibus vobis : « quis potest eum accipere? » Nolite itaque dare locum talibus cogitationibus, ut in vos introeant, sed sincere petite et accipietis. Ego vero, pater vester, orabo pro vobis, ut eum accipiatis. Scio enim vos abnegasse animam vestram, ut eum accipiatis. Qui enim vacaverit operi eius a generatione in generationem, hic eum accipit Spiritum. Testimonium vero de vobis perhibeo, vos corde sincero implorare Deum. Et ubi acceperitis huncce Spiritum, revelabit vobis omnia mysteria caelestia. Multae sunt enim revelationes eius, quas non possum vobis charta describere; verumtamen timoris expertes eritis [5], timore quolibet destituti, et gaudium caeleste consequetur vos et ita eritis, quasi iam in regnum migraveritis, dum adhuc in carne sitis. Et deinde opus non habebitis orare pro anima vestra, sed tantum pro proximis vestris. Moyses enim accepto Spiritu oravit pro populo dicens Deo : *Si hosce deleas, dele me de libro tuo vitae* [6]. Videtis, eam fuisse sollicitudinem eorum, ut pro se invicem orarent, ubi ad hanc mensuram pervenissent... »

Effectus igitur gratiae Paracliti ope laborum acquisitae duo sunt : illuminatio, ceu mysteriorum cognitio, et gaudium caeleste. De illuminatione Ep. IV agitur, ubi post salutationem consuetam exponitur, cur tam multi

[1] Citatum ignotae originis. Cf. I Cor. II, 11. — [2] Matth. XIII, 45 sq.

[3] Matth. XIII, 44. — [4] Cf. Migne, *P. G.* XL, col. 1020 D sq.

[5] Effatum simile Antonii M. refertur in *Apophthegm. Patrum* (Migne, *P. G.* LXV, col. 85 C) : Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· Ἐγὼ οὐκέτι φοβοῦμαι τὸν Θεὸν ἀλλ' ἀγαπῶ αὐτόν. Ἡ γὰρ ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον (I Ioan. IV, 18). — [6] Exod. XXXII, 32.

a fide aberrent. Respondet Ammonius : ideo, quia adhuc *aperitionem oculorum* non acceperunt. Dein thema sibi propositum sic prosequitur (Add. 12,175, fol. 227ª, col. 1 [1]) :

« Quapropter B. Paulus sciens hoc [2] esse divitias maximas fidelium dixit : *Flecto genua mea die ac nocte pro eis coram Dño Jesu Christo, ut det eis revelationem ad cognoscendum se illuminatis oculis cordium ipsorum ad sciendum, quid sit latitudo et longitudo et excelsum et profundum et ad cognoscendas divitias sanctorum* [3]. Quoniam igitur dilexit eos ex toto corde suo Paulus, voluit has magnas divitias, quae sunt aperitio oculorum, dari filiis suis, quos dilexit. Sciebat enim, si detur eis, eos non amplius esse operam daturos ne uni quidem rei, nec eos ullo timore perculsum iri, sed timorem Dei fore in eis die ac nocte et opus Dei in rebus omnibus dulce eis futurum, magis quam mel et favum, et Deum assidue cum eis fore et daturum revelationes et revelaturum eis mysteria maxima, quas non possum lingua enarrare..... Et ego, pater vester, oro pro vobis, ut ad hanc conditionem perveniatis, ad quam haud multi ex eremitis pervenerunt, sed tantum animae numero paucae et singuli duntaxat per diversa loca... »

De effectu altero, quem Spiritus Paraclitus in anima producat, de gaudio caelesti, Ammonius saepius sermonem instituit. Locos praecipuos excerpere non erit superfluum.

Epistola III (Add. 12,175, fol. 226ª) exponit [4], cur quidam eremitae proficere nequeant. Causam putat ἀνθρωπαρέσκειαν, studium placendi hominibus, atque vanam gloriam. Dein sic hortatur filios :

« Vos autem, dilectissimi, pugnate contra spiritum vanae gloriae (fol. 226ᵇ) omni tempore, ut eam omnibus modis devincatis, ut virtus divina adhaereat vobis omni tempore. Ego autem orabo Deum pro vobis, ut gaudium hoc semper detur vobis. Nil datur, quod ipso celerius sit. Quod si vero videritis deseruisse vos et recessisse a vobis fervorem, petite eum et redibit ad vos [5]. Fervor enim veluti ignis est frigus in suam naturam convertens. Si igitur videritis cor vestrum per tempus grave esse, citate animam vestram et eam petite, quoad ferveat et in Deo accendatur... »

Gaudium igitur caeleste in hac epistola veluti fervor in bono opere perficiendo describitur. In Ep. X (Add. 12,175, fol. 229ᵇ) duas « fervoris » huiusce species statuit dicens :

« *Spiritus, ubi vult, spirat* [6], spirat autem in animabus castis et sanctis et sinceris et bonis. Et si obedierint Spiritui, dat eis timorem Dei et fervorem initio. Et postquam sementem fecit in eis, facit eos odisse totum mundum, sive aurum, sive argentum, sive muliebria, sive patrem, sive matrem, sive uxorem sive filios. Et hac ratione efficit, ut eis dulcescat opus Dei super mel et favum, sive labor sit, sive ieiunium, sive vigiliae, sive

[1] Cf. Migne, *P. G.* XL, col. 1025 B. — [2] Sc. donum gratiae.

[3] Eph. III, 18. — [4] Cf. Migne, *P. G.* XL, col. 1024.

[5] Similia docet Aphraates in *Dem.* VI (*P. S.* I, 300 sq.). Ea sententia ultimatim e *Pastore* Hermae (*Mand.* V, ed. Funk, p. 483) manasse videtur.

[6] Ioan. III, 8.

silentium, sive opus misericordiae. Et eadem ratione omnia, quae Dei causa fiunt, dulcescunt eis, donec omnia docuerit eos. Postquam vero homo omnia edoctus est, traditur tentari. Et tunc omnia, quae ei prius dulcia erant, molesta ei fiunt. Quapropter multi, ubi tentantur, manent[1] in moerore et fiunt carnales. Hi sunt, de quibus dixit Paulus : *incepistis,* inquit, *in Spiritu et modo in carne absolvistis*[2] : haec omnia passi estis vane et inutiliter. Si quis autem in tentatione prima Satanae restiterit eumque devicerit, tunc dat ei Deus fervorem pacificantem et prudentem et confortantem. Fervor enim primus inquietus et imprudens est, hic autem secundus praestantior est. Is autem parit intelligentiam, ut homo magnum agonem committens spiritualia videat et patientiam habeat perturbationis expertem. Sicut enim ambo gubernacula[3] navis in vento prospero facilius diriguntur navisque iter magnum currit, qua ratione etiam nautae gaudent et quiescunt : pari ratione fervor secundus se habet. Omnibus ille modis quietum reddit [hominem]. Modo, filii dilectissimi, acquirite fervorem secundum, ut recte disponamini in rebus omnibus. Etenim fervor, qui propter Deum est, irritas reddit omnes nostras passiones titillationum et abstergit et delet vetustatem hominis antiqui... »

Fervor igitur primus excitat hominem, secundus quietat eumque ἄπαθον reddit. Ἀπάθεια enim ad mentem Ammonii intime cohaeret cum notione perfectionis, uti ex locis citatis patet. Fuse de ea agitur in Epistola Antonii XVII, quae syriace exstat in codice Musei Britannici Add. 18,814, fol. 148v-155v Ammonio auctori adscripta, unde operae pretium puto ea, quae ad rem nostram pertinent, apponere[4].

Auctor exponit Paulum apostolum ope fidei vidisse Dñum, sicut ope fidei sanata est haemorrhoissa, cum eum tetigisset :

« Per fidem igitur apparuit Apostolis suis Dñs Jesus, tamquam liberis. Qui igitur concupiscentiae subditus est, non videt Dñum Jesum. Is vero, qui laborat ex oculis, non potest ad lucidum aspectum accedere; sicuti is, qui hebetatos habet dentes animae ob carnes malitiae nequit comedere de pane vitae : similiter is, qui non habet illuminatos oculos non potest videre Deum, iuxta illud : hi, *qui mundi sunt corde, vident Deum*[5]. Igitur iis, qui ne uni quidem passioni obnoxii sunt, apparet Deus. Et fortasse propterea scriptum est eum aliquando non apparuisse hominibus, nisi mortuo rege Uzia[6]. Uzias enim speciem peccatoris prae se ferebat et possibile est eum typum gessisse peccati, quo emortuo et recedente apparet Deus animae. Dum enim vivit peccatum et regnat in corpore nostro mortuo, non possumus videre Deum prae tenebris nec aërem animarum nostrarum, ne in eis lux splendeat. In lumine enim apparet Deus animae, sicut dicitur : *Deus lux est et tenebrae in eo non sunt ullae*[7]. »

Excerpta allegata sat superque ostendunt doctrinam Ammonii asceticam in iisdem praemissis fundari, quas et L. G. continuo urget. Utrobique

[1] Codex ܡܟܣܟܝܢ, pro quo Add. 17,183, fol. 112b legit ܡܟܣܟܣܝܢ. — [2] Gal. III, 3.

[3] Codex ܐܝܟ ܕܬܪܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܦܫܝܩܬܐ ܥܠ ܡܬܕܒܪ̈ܝܢ ܐܠܦܐ ܘܪ̈ܕܝܢ ; hoc loco ܦܠܓ gubernaculum*, πηδάλιον significare videtur; naves antiquas duo gubernacula habuisse v. *Dictionary of Greek and Roman Antiquities,* ed. W. Smith, London, 1849, p. 788.

[4] Cf. Migne, *P. G.* XL, col. 1040 sq.

[5] Matth. V, 8. — [6] Is. VI, 1. — [7] I Ioan. I, 5.

finis asceseos idem est : impetratio Spiritus Sancti et unio mystica cum Deo, superior et intimior ea, quam Christiani in saeculo viventes consequi possunt. Idem etiam medium ad finem hunc obtinendum commendatur : exstirpatio passionum, cum nemo passionibus obnoxius ad Dei visionem pervenire possit.

Simul etiam liquet, eas ideas asceticas medio saeculo IV non solum in Aegypto sed etiam in Asia longe lateque diffusas esse, uti loci, quos ex operibus Athanasii, Gregorii Nysseni, etc. allegavimus, luculenter probant. Aeque vero certum est, eam doctrinam asceticam, cuius antiquissimus magister Hieracas fuisse videtur, inde a saeculo III exeunte usque ad finem saeculi IV essentialem mutationem subiisse. Hieracas enim, sicut et L. G., vias ineunt, doctrinae orthodoxae prorsus adversas, aliam perfectis, aliam communibus Christianis salutem promittentes. Successu temporis rei monasticae theologi periculosam hanc doctrinam ideas gnosticas fastumque haud paucum sapientes abdicare coacti sunt. Ne Evagrius quidem, qui regnum caelorum ἀπάθειαν ψυχῆς μετὰ γνώσεως τῶν ὄντων ἀληθοῦς definivit [1] et a S. Hieronymo Pelagianismi et Origenismi accusatur [2], ausus est doctrinam charitologicam Ecclesiae tam aperte infitiari, sicut in L. G. contingit. Constitutione enim Ecclesiae post superatas persecutiones stabilita et disciplina ecclesiastica bene ordinata id amplius possibile non erat, ubi etiam res monastica ab Ecclesia sollicite invigilari coepit.

V

DE ECCLESIA ET SACRAMENTIS.

27. Notio et finis Ecclesiae — 28. Sacramenta : Baptisma, Eucharistia, Paenitentia. 29. — Doctrinae similes Marcosiorum, Ascrodutarum, Gnoseos Orientalis et quorundam monachorum.

27. Cum conceptu singulari iustificationis, quem L. G. tantopere urget, intime cohaerent ea quoque, quae de Ecclesia et sacramentis docet.

Si nempe iustificatio propriis hominis viribus fiat « ex opere operantis », ut ita dicam, consequens est Ecclesiam non esse gratiarum dispensatricem per sacramenta a Christo instituta, sed ad summum divinae revelationis, doctrinae scilicet Christi custodem divinitus deputatum; si porro gratia Paracliti ipsis propriis hominis operibus acquiratur : nec sacramentis opus est, tamquam signis gratiae practicis, eorumque utilitatem proinde exiguam esse ultra inferendum erit.

Auctor re vera ex erroribus, quos circa iustificationem proposuerat, has

[1] *Capita practica ad Anatolium,* Migne, *P. G.* XL, col. 1222 D.

[2] *Praef. in l. IV super Ieremiam;* cf. Zöckler, *Evagrius Pontikus* in *Biblische u. Kirchenhistorische Studien,* IV, 81.

omnes conclusiones plus minusve aperte et imperterrite deduxit. Ecclesiae etenim munus aliquod paedagogi tribuit ad solos « iustos » spectans, quando eam *nutricem* appellat, cuius sit infantes et infirmos *educare*, id est, ad perfectionem consequendam disponere et manuducere[1]. Ecclesiae enim est, ait, cuique cibum spiritualem dispositioni eiusdem morali convenientem apponere. Sicut nulla mater porrigit filio tres dies nato panem et filio adulto, triginta annos nato, lac, — alioquin ambo fame peribunt, — sic et Ecclesia catholica, *educatrix benedicta,* quae parvulos et infirmos in ecclesiam caelestem partu edit, cuique fidelium cibum spiritualem aptum praebet, ut infirmi convalescant et infantes in perfectione crescant et pinguescant[2]. Magna itaque est dignitas *Ecclesiae catholicae,* quippe quam Christus fundaverit, in qua Apostoli oraverint et corpus sanguinemque Christi immolaverint, nam ab Ecclesia procedit cognitio veritatis[3]; attamen vi triti axiomatis : *visibilia imago invisibilium,* Ecclesia visibilis nonnisi imago est ecclesiae invisibilis cordis et sublimitatis, sicut Baptismus, cibus spiritualis (Eucharistia), oratio, totumque ministerium visibile Ecclesiae imago sunt baptismi, cibi, orationis, altarisque invisibilis, quorum perfecti modo sublimiore fiunt participes [4].

Membra ecclesiae visibilis sunt « iusti », « domestici fidei », adhuc imperfecti, qui malos fugere debent, ne seducantur. Multi sunt quidem inter eos, qui sectarios inique persequuntur, hoc autem praecepta fidei perfectione inferiora non exigunt[5].

Ad ecclesiam invisibilem, quod attinet, duas finxit auctor : « ecclesiam *cordis* et *sublimitatis* » : si quis, ait, cor suum vigiliis, orationibus, ieiunio humilitateque attriverit et saeculo renunciaverit, tunc apparebit ei ecclesia cordis et sublimitatis[6], quarum imaginem repraesentat ecclesia visibilis, infantium et infirmorum educatrix[7]. Quid sibi haec ecclesiae invisibilis bifaria divisio velit, non sat liquet. Auctor *ecclesiam cordis* ipsum hominem iam mundum appellare videtur, ope contemplationis rerum caelestium in se reversum, cuius corpus templum sit et cor altare[8]; *ecclesiâ* vero *sublimitatis* eorum statum intelligi vult, qui accepto Paraclito iam hac in vita intime uniti cum Deo luminis caelestis participes fiant et quodammodo mente paradisum caelestem ingrediantur, quem Adam lapsus deseruerit. Dicit namque : *Tres hae ecclesiae et ministeria eorum vitam habent; attamen praestantior est gloria, quam gloria. Qui autem e ministerio ecclesiae huius vitâ fungitur et ad ecclesiam cordis et sublimitatis non pervenerit : ex hoc saeculo sine peccato exibit et decorus erit et bona quoque opera eius comitabuntur eum. Et qui ex illa ecclesia cordis vitâ fungitur, praestantior est. Et qui ad cor usque, ad eccle-*

[1] Serm. XII, 2. — [2] Serm. XI, 5; XII, 2, 6. — [3] Serm. XXVII, 5.
[4] Serm. XXVIII, 8. — [5] Serm. XXX, 1-4. — [6] Serm. XII, 2, 4.
[7] Serm. XXVIII, 8. — [8] Serm. XII, 1.

siam caelestem pervenit et tunc moritur : beatus est spiritus eius, quod sit perfectus, et veniens videt Dñum facie ad faciem [1]. Paulo superius vero dehortatur a contemnenda ecclesia visibili dicens : *Quodsi dubitaverimus et contempserimus ecclesiam hanc manifestam et altare hoc manifestum et sacerdotium hoc manifestum, neque cor nostrum erit altare et fons laudis, nec ecclesia illa excelsa apparebit nobis, ubi omnes sancti congregabuntur, qui puri sunt et habitant in gloria eius et delectantur luce eius* [2]. Ambo loci innuunt, ecclesiam cordis et sublimitatis nil aliud significare, nisi gradus perfectionis; probabiliter ea ratione, ut ad ecclesiam cordis is pertineat, qui ad perfectionem tendat, caritatem et humilitatem et castitatem, breviter, virtutes perfectorum sectetur, sed adhuc Paraclitum non acceperit, nec a passionibus vitiosis immunis sit; ecclesiae vero sublimitatis membrum sit homo totus quantus a peccato mundatus et accepto Paraclito perfectus.

Idem suadet modus, quo discipulos ecclesiae visibilis et cordis et sublimitatis in fidei, caritatis perfectionisque *asseclas* dividit [3] discipulos caritatis in specie dicens eos, *qui diligendo profecerint* [4], — subintellige : qui plenam perfectionem consecuti non sint, uti alibi mutuum ordinem graduum perfectionis definit verbis : *Ex iustitia homo ad caritatem ascendit et e caritate ad perfectionem sublimatur* [5]. Mentem Auctoris circa hanc quaestionem accuratius explorare prorsus impossibile est et, puto, etiam superfluum; saltem systema theologicum Operis ea quaestio omnino non tangit.

28. Sicut Ecclesia ad mentem L. G. proxime in bonum « domesticorum fidei » fundata est, sic etiam sacramenta pariter ad iustos tantum pertinent, perfecti enim ope renunciationis consequuntur « charisma maximum », Paracliti gratiam. Sacramenta autem, quorum in L° G. aliqua ratione mentio fit, sunt tria : Baptismus, Eucharistia, Poenitentia.

Baptismum Auctor « piacularem et peccatorum remissorium » dicit [6], quo homines Spiritum accipiunt, ut praeceptis auditis ea per fidem observent [7]. In Baptismo sacerdotes conferunt characterem baptismalem, qui post obitum iustis relinquitur, damnatis vero aufertur, sicuti Auctor e verbis Salvatoris [8] : *habenti dabitur et abundavit, ei autem, qui non habet, et quod videtur habere* (sc. characterem baptismalem) *auferetur ab eo,* infert [9]. Baptismus ecclesiae visibilis imago est baptismi, quo perfecti in Christo baptisantur [10]; ad perfectionem consequendam tamen necessarius est; sine eo enim ecclesia cordis et sublimitatis nemini patet [11].

Igitur Auctor doctrinam ecclesiasticam circa effectus Baptismi cum suis

[1] Serm. XII, 4. — [2] Serm. XII, 2. — [3] Serm. XXX, 2. — [4] Serm. XXX, 6.
[5] Serm. IX, 13. Cf. Aphraatis *Dem.* I, 3 (*P. S.* I, 8).
[6] Serm. XII, 1. — [7] Serm. XXVIII, 8. — [8] Matth. xxv, 29.
[9] Serm. XXIV, 2. — [10] Serm. XII, 1; XXVIII, 8. — [11] Serm. XII, 4.

placitis studet componere : admittit cum Ecclesia in Baptismo peccata remitti et « Spiritum » dari ad praecepta per fidem observanda; ex altera autem parte putat perfectos aliqua ratione sublimiore baptizari in Spiritu « qui est caritas et veritas » [1].

De *Eucharistia* similia quidem, sed multo confusius asserit; aliquando enim realem Christi praesentiam docere videtur, aliquando vero ita loquitur, quasi Eucharistiam merum symbolum panis caelestis autumet, in quo Dñs vere manducetur. Realem praesentiam manifestis asserit verbis Serm. IX, 6 ubi Christum bella abrogasse dicit et gentibus dixisse : *Si sanguinem sitiatis, ecce sanguis meus : bibite et vivite et nolite bibere sanguinem alterutrius et mori. Et ipso occiso biberunt sanguinem eius nec eos pudet adhuc sanguinem fratrum suorum bibere.* Huc pertinet locus paulo superius citatus, ubi dicit Apostolos in ecclesia visibili immolasse corpus et sanguinem Dñi [2]. Axioma autem sibi tantopere familiare : « visibilia imago invisibilium » ad Eucharistiam quoque extendit, Ecclesiam parere homines dicens, *donec perfecti comedunt Dñum vere, sicut dicit*[3] *: « Qui manducat me, etiam hic erit vivens propter me »* [4]. Praeterea Eucharistiam inter res eas recenset, quibus exemplar quoddam caeleste respondeat [5]. An illis verbis Auctor realem Christi in Eucharistia praesentiam infitiari voluerit, non liquet. Verba Pauli eucharistica I Cor. XI, 27 bis quidem allegat [6] at absque addita ulla explicatione; exinde igitur veram eius circa hanc rem sententiam explorare nequaquam poteris.

[1] Serm. XXIV, 2. Operae pretium existimamus mentionem brevem facere controversiae nuper a Cr. Burkitt suscitatae, qui ad verba Aphraatis in *Dem.* VII, 50 (*P. S.* I, 345) contenta provocans duo genera Christianorum in Mesopotamia olim exstitisse contendebat : laicorum poenitentiam, vitam saeculorum agentium et laicorum baptisatorum, caelibum, bonis suis renunciuntium, quos Aphraates nominibus ܒܢܝ ܩܝܡܐ » filii foederis » et ܝܚܝܕܝܐ « anachoretas » appellet iisque persimilem vitae rationem praescribat ei, quae in L° G. « perfectis » proponitur (*Early Eastern Christianity*, London, 1904, p. 133 sqq.). Quam sententiam merito reiecerunt Nöldeke (in *Göttingische gelehrte Anzeigen*, t. CLXVII [1905], p. 81), et Connolly (in *Journal of Theological Studies*, t. VI [1906], p. 537). L° G. spectato theoria a Burkitt proposita pariter caret fundamento. Saltem in toto opere nulla occurrunt indicia, quae suadeant Christianos baptisatos matrimonio et vitae saeculari valedixisse. Cf. Serm. XI, 1; XII, 1, 3; XXVIII, 8. Quod *filios foederis* attinet, Serm. XXVII, 4 perfecti monentur, ut humilitatem suam parentibus, sacerdotibus, ܠܩܝܡܐ, demumque iuvenibus exhibeant. Quid hoc loco ܩܝܡܐ significet, ignoro; vix tamen id, quod Burkitt asserit. Admittendum autem est, Auctoris tempore multos fuisse homines christianismo addictos, qui Baptismum demum sub finem vitae recepisse videntur. Serm. XXVII, 3 querelam legimus quorundam parentum, qui filios « perfectioni » studentes et sibi propterea rudes « propter christianismum » eiicere cogantur. Manifestum est agi l. c. de catechumenis; vix tamen puto inde in favorem hypotheseos Cr. Burkitt argumentum peti posse. — [2] Serm. XII, 1. — [3] Joan. VI, 58.

[4] Serm. XII, 3. — [5] Serm. XXVIII, 8. — [6] Serm. XX, 16; XXIX, 1.

De *Paenitentia* Sermone XXIV sat fuse disserit. Ibi sententiam eorum impugnat, qui verbis Epistolae S. Pauli ad Hebraeos VI, 6 et X, 26 abusi post susceptum Baptisma nullum paenitentiae dari locum existiment et propterea duros se paenitentibus exhibeant lapsis reconciliationem denegantes. Auctor reiecta adversariorum interpretatione, quam loco Paulino tribuebant, quasi Apostolus lapsos post baptismum non amplius salvari nec expiationem peccatorum consequi posse docuisset, paenitentiae possibilitatem asserit et ostendit adversariorum errorem a Satana esse invectum, ut sublata reconciliationis spe peccatores a conversione retineat.

Notissimum est in Occidente Montanistas [1] et Novatianos [2] verbis illis Ep. ad Hebraeos haeresim suam adstruxisse. Sed et in Oriente, inter Syros quoque aliqua eiusdem controversiae vestigia reperiuntur. Aphraates *Dem.* VII inculcat lapsis non esse paenitentiam negandam [3] et haud obscure innuit quibusdam paenitentibus tunc temporis paenitentiam negatam fuisse [4]. Adhuc saeculo V exeunte ea de re inter Iacobitas dubia diversa orta esse videntur, uti epistola Iacobi Sarugensis ad Iacobum praepositum monasterii *Animarum* ܕܢܦܫ̈ܬܐ data ostendit, qua celeberrimus Syrorum doctor ab illo Iacobo interrogatus sensum verborum S. Pauli Hebr. X, 26 eruendum suscepit [5]. An adversarii, quos Noster impugnat Cathari, aut asseclae alius cuiusquam sectae fuerint, non liquet; saeculo adhuc IV ineunte forte et inter Syros quidam severius hac de re sentiebant nec tamen propterea ab Ecclesia recesserant [6].

29. Si quaeras, unde Noster placita sua circa duplicem ecclesiam sacramentaque — visibilia scilicet et eorum exemplaria invisibilia — nactus sit, responsum iustum reddere tam difficile est, quam triti eiusdem axiomatis theologici : « visibilia imago invisibilium » fontem accurate declarare. Aliqua huius doctrinae vestigia etiam apud auctores secus orthodoxae fidei occurrunt [7], at alii prorsus fundamento, sc. praeexistentiae Ecclesiae inniti videntur [8]. Summatim dici potest doctrinam L[i] G. de ecclesia et sacramentis ideas gnosticas redolere. Quemadmodum γνῶσις praeprimis Christi doctrinam urgebat inque ea opus redemptionis ponebat, idem facit L. G.; et quemadmodum Gnostici Ecclesiam catholicam Demiurgi opus psychicorum gratia fundatum

[1] Tertullianus, *De pudicitia*, c. XX. — [2] Epiphanius, *Haer*. LIX, 2.

[3] N. 8. *P. S.* I, col. 323. — [4] N. 25. *P. S.* I, col. 355.

[5] Epistola in tribus Codicibus Musei Britannici extat : Add. 17,163, fol. 35 ; Add. 14,729, fol. 116; Add. 14,587, fol. 56 (duae partes priores desunt).

[6] Cf. Batiffol, *Études d'histoire et de théologie positive* [3], Paris, 1904, pp. 45-68.

[7] Cf. II Clem. II, 1; XIV, 8 (ed. Funk, *Patr. ap. opp.* p. 187, 203); Clem. Alex. *Paed.* I, 9; II, 1; *Strom.* IV, 8 (ed. Stählin, p. 278_{10} : εἰκὼν δὲ τῆς οὐρανίου ἐκκλησίας ἡ ἐπίγειος).

[8] Cf. Hermae *Pastorem*, Vis. III de ano, Ecclesiae praeexistentis repraesentatrice; V. Batiffol, *L'Église naissante et le catholicisme* [5], Paris, 1911, pp. 217-221 et p. 305.

dictitabant[1], sic et L. G. docet Ecclesiam visibilem nutricem ac educatricem esse domesticorum fidei ad perfectionem, qua obtenta, ubi praecepta caritatis amplexi fuerint, fidei mandata dura transcendant[2]. In specie notum est Naassenos tres ecclesias finxisse : angelicam, animalem, terrenam, quibus nomen electae, vocatae captivaeque imposuerunt[3].

Quod doctrinam L[i] G. circa sacramenta attinet, locos parallelos in antiquis haeresiologorum scriptis ad similia theologumena Gnosticorum spectantes plures praesto habemus, ex quibus magna cum probabilitate concluditur doctrinam L[i] G., saltem circa Baptismum, gnosticae originis esse.

Irenaeus refert Marco Gnostico docente baptisma quidem apparentis Iesu in remissionem esse peccatorum, redemptionem autem esse eius, qui in eo descenderit Spiritus, ad perfectionem; et illud quidem animale, illam autem spiritualem esse; et Baptisma quidem a Ioanne annunciatum in paenitentiam, redemptionem autem eius, qui in eo est, Christi, positam esse ad perfectionem[4]. — Sed supra vidimus ad mentem L[i] G. Baptismum piacularem esse; perfectam autem redemptionem non efficere, cum Paraclitus ope renunciationis recipiatur.

Duplex baptisma distinxerunt etiam asseclae τῆς ἀνατολικῆς καλουμένης διδασκαλίας, quorum dogmata in *Excerptis Theodoti* servata sunt. Attamen distinctio, quam statuerunt, inter βάπτισμα αἰσθητόν et νοητόν[5] potius ad duplicem sacramenti effectum referenda est nec proinde ad rem nostram spectat. Ceterum similitudo, quam circa theologumena L[i] G. et Gnosticorum saltem quoad Baptismum statuimus, iam propterea claudicat, quia Gnostici spretis ritibus Ecclesiae nova sibi « mysteria » adinvenerunt, quippe quibus initiati perfectam ἀπολύτρωσιν consequi possint. Notabile autem est, inter asseclas Marcosiorum, quorum haeresiarcha, Marcus crassam superstitionem mysteriorum nomine invexisse apud Irenaeum legitur[6], saeculo IV aliquam resipiscentiam ex insipientia mysteriorum observari. Saltem Theodoretus Cyrensis Ascodrutas, quos Marcosiis annumerat[7], docuisse fert : « non debere

[1] Irenaeus, *Haer.* I, I, 13 (Harvey I, 64). — [2] Serm. XXX, 1, 6, 8.

[3] Hippolytus, *Philosophumena,* V, 6 : Ἔστι γὰρ τῶν ὅλων τρία γένη κατ' αὐτούς· ἀγγελικόν, ψυχικόν, χοϊκόν, καὶ τρεῖς ἐκκλησίαι· ἀγγελική, ψυχική, χοϊκή· ὀνόματα δὲ αὐταῖς ἐκλεκτή, κλητή, αἰχμάλωτος. Cf. Iren. *Haer.* I, I, 10 (Harvey I, 51; Anz., *o. c.* p. 48).

[4] *Haer.* I, XIV, 1 (Harvey I, 182) : Τὸ μὲν γὰρ βάπτισμα τοῦ φαινομένου Ἰησοῦ, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τὴν δὲ ἀπολύτρωσιν τοῦ ἐν αὐτῷ Χριστοῦ κατελθόντος εἰς τελείωσιν. καὶ τὸ μὲν ψυχικόν, τὴν δὲ πνευματικὴν εἶναι ὑφίστανται. καὶ τὸ μὲν βάπτισμα ὑπὸ Ἰωάννου κατηγγέλθαι εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ ἀπολύτρωσιν ὑπὸ Ἰησοῦ κεκομίσθαι εἰς τελείωσιν. Cf. Hippolyti *Philosophumena,* VI, 42. Tertulliani opus *De rebaptismate*, ed. Hartel III, 89. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte,* p. 183. Neander, *Genetische Entwicklung der vornehmsten gnostischen Systeme*, Berlin, 1818, p. 189.

[5] N. 81. Migne, *P. G.* IX, col. 696 B. Cf. Hilgenfeld, *o. c.* p. 516.

[6] *Haer.* I, VII, 2 sq. (Harvey I, 115 sqq.).

[7] *Haer. Fab.* I, 9. Epiphanius *Haer.* XLVII, 14 mentionem facit quidem haereseos eiusdem nomine Tascodrugitarum, sed eam Montanistis annumerat.

divina mysteria, quae invisibilium sunt signa, per res visibiles perfici, neque incorporea per sensibiles et corporeas; perfectam autem redemptionem esse veram eius, quod est, cognitionem... *Spiritualem ergo esse oportet etiam redemptionem.* Propterea, inquit, nec baptizant eos, qui accedunt, nec apud eos celebratur baptismatis mysterium. Redemptionem quippe appellant universorum cognitionem[1] ».

Falsum est ceterum putare theologumena haec Gnosticorum tantum fuisse. Consideratis iis, quae circa iustificationem in scriptis quorundam monachorum inveniuntur, iam a priori supponendum est monachos veteres ἐγκράτειαν pluris aestimasse, quam Ecclesiae sacramenta, nec iis momentum magnum tribuisse. Non est igitur mirum in eiusmodi scriptis nullam fere sacramentorum, tamquam sanctificationis mediorum mentionem fieri; opera vero Marci eremitae[2] ostendunt inter monachos Asiae Minoris saec. V ineunte acerrime disputatum esse de valore Baptismi ad salutem[3]. Quaestio, quam Marcus movit, haec erat : Fide certum habebatur in Baptismo gratiam sanctificantem conferri. Experientiâ autem propriâ omnes compertum habebant etiam post susceptum Baptisma cum fomite peccati, seu uti antiqui dixere, cum « cogitationibus pravis » continuo luctandum esse. Hinc sponte orta est quaestio, utrum Baptisma « perfectum » sit, i. e. utrum hominem perfectum reddat, an vero « vetera peccata » — intellige fomitem peccati — « certaminibus » tollantur. Marcus ineptissime Baptisma perfectum esse con-

[1] *Haer. Fab.* I, 10 (ed. Schulze, IV, 302) : Οὗτοι δέ φασι, μὴ χρῆναι τὰ θεῖα μυστήρια ἀοράτων ὄντα σύμβολα δι' ὁρωμένων ἐπιτελεῖσθαι πραγμάτων, καὶ τὰ ἀσώματα δι' αἰσθητῶν καὶ σωματικῶν. εἶναι δὲ τὴν τελείαν ἀπολύτρωσιν τὴν ἀληθῆ τοῦ ὄντος ἐπίγνωσιν. τὰ γὰρ ὁρώμενα πάντα ὑπ' ἀγνοίας καὶ πάθους συστάντα διὰ γνώσεως καταλύεται. πνευματικὴν οὖν δεῖ καὶ τὴν λύτρωσιν ὑπάρχειν· διὰ τοῦτο οὔτε βαπτίζουσι τοὺς προσιόντας, οὐδὲ ἐπιτελεῖται παρ' αὐτοῖς τοῦ βαπτίσματος τὸ μυστήριον. λύτρωσιν γὰρ καλοῦσι τὴν τῶν ὅλων ἐπίγνωσιν. Cf. *Excerpta Theodoti*, n. 78, ubi dicitur λουτρὸν non esse solum τὸ ἐλευθεροῦν sed etiam γνῶσιν, sc. τίνες ἦμεν, τί γεγόναμεν, ποῦ ἦμεν, ἢ ποῦ ἐνεβλήθημεν, ποῦ σπεύδομεν, πόθεν λυτρούμεθα· τί γέννησις, τί ἀναγέννησις. Comparare velis expositionem parabolae de filio prodigo Serm. XV, 18, ubi Noster verba Luc. xv, 16 : *voluit vita replere hic ventrem suum, nec quisquam ei dabat* similes movens quaestiones interpretatur. Ceterum iam S. Irenaeus refert (*Haer.* I, xiv, 4. Harvey I, 186) iam antiquitus aliquos Marcosiorum asseclas mysteria gnostica sprevisse cum, dicerent : μὴ δεῖν τὸ τῆς ἀῤῥήτου καὶ ἀοράτου δυνάμεως μυστήριον δι' ὁρατῶν καὶ φθαρτῶν ἐπιτελεῖσθαι κτισμάτων. Cf. Anz., *o. c.* p. 31.

[2] Erat monachus, uti ex opusculo ad Nicolaum scripto patet (Migne, *P. G.*, LXV, col. 1037 C) Ancyranus, coaevus Isidori Pelusiotae discipulusque S. Ioannis Chrysostomi, ut refert Nicephorus (*Hist. Eccl.* XIV, 30; Migne, *P. G.* CXLVI, col. 1257 B), cuius relatio confirmatur etiam opusculo eiusdem contra Nestorianos exarato, quod Papadopulos Kerameus Petropoli edidit a. 1891-94. Cf. Kunze, *Marcus Eremita, ein neuer Zeuge für das altkirchliche Taufbekenntniss,* Leipzig, 1895. Hahn, *Bibliothek der Symbole und Glaubensregeln der alten Kirche,* Breslau, 1897, p. 147.

[3] *Responsio ad eos, qui de divino Baptismate dubitabant.* Migne, *P. G.* LXV, coll. 989 sqq., 992 A, 996 D-1008.

tendens eos, qui suscepto Baptismo labantur et peccent, simpliciter nequitiae arguit. Non enim admittit reliquias esse peccati originalis, quibus homines post ipsum Baptisma agitentur, sed affectionum malarum causam liberum hominis arbitrium statuit putans hominem sponte se affectionibus malis alligare. Manifestum est Marcum eam ipsam doctrinam impugnare, quam praeter L^{um} G. etiam in Homiliis Macarii reperimus [1]. In systemate nimirum theologico illo peccatum originale = concupiscentia; sed quoniam sacramenta a concupiscentia non liberant, nec perfecta sunt (i. e. perfectum neminem reddunt) nec proinde vera salutis media [2].

VI

DE REBUS NOVISSIMIS.

30. Status animae post mortem; poenae damnatorum, pluralitas mansionum caelestium. — 31. Doctrinae similes apud Clementem Alexandrinum et aliquos Gnosticos.

30. Quae L. G. de statu hominis post mortem docet, intime cohaerent cum reliquis Operis placitis circa iustificationem. Theologumena Operis eschatologica proinde valde perspicua sunt et ad pauca principia reduci possunt. Quae sunt haec : Matth. v, 8 : 1) *Beati mundo corde, quoniam Deum videbunt.* Ex hoc loco concludit Auctor neminem ad Dei visionem admitti, qui peccato, i. e. concupiscentiae, subditus sit; perfectam proinde salutem solos « perfectos » consequi, quippe qui radicem peccati malignam e cordibus suis evulserint [3]. 2) Ioan. xiv, 2 : *Multae mansiones sunt apud Patrem.* Sensus citati ad mentem Nostri est, diversos dari salutis et poenarum gradus pro disparibus hominum meritis atque demeritis, solos autem « perfectos » salutem perfectam consequi et pariter eos tantum absolute reprobari, qui bonis operibus prorsus destituti nil nisi malum semper fecerint [4]. Quod Auctor ex verbis Lucae xvi, 10 demonstrare satagit, ubi dicitur : *si quis in pauco inique agit, in multo inique agit; si quis in pauco fidelis est, in multo fidelis est.* Ex his Evangelii verbis concludit Auctor falso quosdam docere unicum tantum Regnum et unicam solam dari Gehennam; in hac quippe suppositione totam creaturam aut absolvi, aut condemnari, exceptis « perfectis » qui imperfectiones deposuerint, et reprobis, qui nil boni fecerint; reliquis hominibus Christi

[1] Iam hinc liquet, quantopere erraverit Oudinus, qui Homilias Macarii Marco eremitae auctori tribuit (Migne, *P. G.* XXXIV, col. 379/80 sq.). Opusculum *De Baptismo* placitis Macarii e diametro oppositum est.

[2] Mâr Babay Izalensis igitur haud falsa premebat vestigia, cum in operibus Evagrii errores Messalianorum contineri putans eos a Marco Eremita refutatos esse existimasset (Codex Syriacus Bibl. Vaticanae CLXXVIII, fol. 123 ab O. Braun, *Das Buch der Synhados,* p. 172 citatus).

[3] Serm. XII, 7; XIII, 12; XIV, 3; XV, 20; XVI, 12; XX, 14; XXI, 3.

[4] Serm. I, 4; XV, 10.

verba applicari non posse; iustos enim ad Dei visionem non admitti ob inhaerentes ipsis imperfectiones, sed neque in Gehennam detrudi ob bona eorum opera; nil igitur superesse nisi plures « mansiones » fateri [1]. 3) Eadem colligit e consideratione Matth. xxv, 34 : *Venite benedicti, possidete regnum*. Benedicti, inquit, sunt, quos Dñs ob opera misericordiae corporalia laudat. Atqui perfecti, cum nil habeant, eleemosynas dare egenis nequeunt; plus tamen praestiterunt renunciatis opibus suis, quam eleemosynarum datores, in possessione bonorum temporalium perseverantes. Unde concludit « benedictos » non esse perfectos, sed iustos; « regnum » vero non esse visionem Dei beatificam, sed gradum beatitudinis inferiorem [2]. Eorum « portio » quidem gloriosa est, attamen cum portione perfectorum nequit comparari [3]. Iusti enim adhuc « comedunt de arbore Adae », quapropter Deum videre nequeunt [4]. Quod reliquos homines attinet, qui aliquando bona, aliquando mala opera faciunt, Auctor eos duntaxat reprobos autumat, qui bonis operibus *penitus* destituti mala tantum fecerint et propterea commixtione Spiritus vacui sint [5]. Si quis autem praeter mala opera hinc inde etiam benefecerit, castigabitur quidem, attamen Deus iustus non obliviscetur bonorum eius operum. Cuius opera bona et mala aequalia sunt, propter mala puniendus erit, attamen misericordiam consequetur; quod a fortiori asserit de eo, cuius bona opera plura sunt, quam mala. Si quis nulla bona et pariter nulla mala fecerit opera, nec damnari, nec salvari potest : locum sibi convenientem accipiet et Dñs, quod voluerit, faciet ei [6].

Theologumena ista intime cohaerent cum modo, quo effectus peccati in L° G. concipiuntur. Si enim peccatum non causat reatum culpae sed poenae tantum, uti supra monuimus [7], id est, si ex actu aliquo pravo status aversionis a Deo (peccatum habituale) non oriatur nec commixtio Spiritus S. in anima tollatur : consequens erat retributionem divinam quasi exitum mathematicae subductionis considerare, ita ut differentia meritorum et demeritorum ostendat aliquem poenis aut premiis dignum esse, pro ut opera mala aut bona praevaleant, nullo respectu habitu ad statum gratiae aut peccati, in quo quis vita fungatur.

Modo quaerendum est, utrum ad mentem Auctoris paenae, respective praemia aeterna statim post mortem, an vero demum post resurrectionem incipiant; denique, utrum paenae saeculi futuri sint ne aeternae, an vero temporales? Si enim fatente Auctore ii, quorum opera bona et mala aequalia sunt, post castigationem salutem consequantur, delictorum vero paenas demum post resurrectionem luant : manifestum est ad mentem Auctoris paenas damnatorum non esse aeternas, sed tantum temporales.

[1] Serm. XV, 10 sq.; cf. XXX, 27 sq. — [2] Serm. III, 2, 4, 6.
[3] Serm. XV, 20; XVI, 12. — [4] Serm. XXI, 1 sq.
[5] Serm. III, 11. — [6] Serm. III, 3; XV, 10. — [7] Vide supra n. 16.

Quod ad primum attinet, Auctor quaestionem ex professo non pertractat; in toto Opere unicus exstat, ut sciam locus, ubi mentem suam subobscure prodit dicens : *Nemo occiditur, nisi velit Deus animam eius auferre et mittere ad locum, ubi velit, per quem velit; id est : iuxta mensuram operum eius locum carceris parat ei usque ad diem iudicii, quo reassumit corpus suum et stat in operibus suis*[1].

Defunctorum igitur animae usque ad resurrectionem veluti incarceratae alicubi degunt, post resurrectionem vero in suis operibus consistunt, i. e. recipiunt mercedem operum; saltem sensus alius sanus enuntiato vix subesse videtur. Quod vero Auctor aeternitatem poenarum Inferni negavit, ex ipsius Operis verbis confirmatur. Dicit namque Satanam seducere voluisse Adam, ut sibi discipulus fieret. *Et ideo,* inquit, *quia is corruptus alios corrupit, non ei parcet dextera Iesu, nec perditioni tormentisque eius, sed, sicut perdidit, pessumdabitur; et quamlibet animam, quam ad rebellionem excitavit, « animam pro anima » repetet ab ipso, ita ut postquam cruciatus omnium impiorum transierint, tormenta eius in saeculum saeculi duratura sint*[2]. Verba non indigent commentario. Ceterum Auctor putat causam obdurationis Satanae Dei misericordiam esse, quippe qui ipsi Satanae spatium paenitentiae dederit iuxta Christi verba : *Domino Deo tuo servies,* quae Auctor prophetice dicta esse coniicit[3].

31. Primo obtutu facile suspicaberis placita Nostri eschatologica aliqua ratione cum doctrina Origenis de universi restitutione cohaerere. Nihilominus similitudo inter Nostri atque Origenis theologumena mere apparens est, Theoria enim restitutionis apud Origenem in animarum praeexistentia fundatur, cuius in L° G. nulla vestigia invenies. Praeterea ad mentem Origenis poenae damnatorum medicinales sunt, quibus purgatae animae ad sua redeant primordia[4]. In L° G. damnati castigantur, sed non emendantur; emendationis enim in altero saeculo nullus datur locus; *poena sensus* cessare quidem potest, *poena damni* non; iusti enim, uti ostensum est, ad Dei visionem pervenire numquam possunt. Idem dicendum est de pluralitate caelorum, qui cum apud Origenem, tum in L° G. statuuntur; dum autem in L° G. doctrina circa diversas beatorum mansiones cum toto Operis systemate organice connexa est, apud Origenem ea sententia complexui eiusdem doctrinali parasitico, ut ita dicam, modo adhaesit et addititia eius natura manifesta est[5].

[1] Serm. VII, 6. Serm. XXVIII, 4 asserit animas Spiritum Paraclitum habentes post mortem *in domum vitae, in horreum lucis* vadere. An statim, non exponit.

[2] Serm. XXI, 18. — [3] Serm. XXIII, 4; cf. Matth. IV, 10.

[4] V. L. Atzberger, *Geschichte der christlichen Eschatologie innerhalb der vornicänischen Zeit,* Freiburg im Br., 1896, pp. 403-409.

[5] *De Principiis,* II, III, 6. *Contra Celsum,* VI, 26, etc., v. apud Atzberger, *o. c.* p. 389 sq.

Multo similiora docet circa diversitatem praemiorum et poenarum Clemens Alexandrinus in libro VI Stromatum. Exposita nimirum notione « gnostici ac perfecti » — gnosticum autem dicit eum, qui passionum et perturbationum expers sit[1] — et virtute γνώσεως demonstrata, gnosticum aequiparat viginti quatuor presbyteris ante thronum Agni stantibus[2] adque eum refert verba Psalmistae[3] : *Requiescent in monte sancto Dei,* quippe cum gnostici tamquam veri Israelitae, mundi corde, sine dolo, non remanserint in hebdomade quietis (i. e. non solum a malo abstinuerint hac ratione Deum imitantes, die septima quiescentem[4]), sed bene agendo ad octonariae beneficentiae haereditatem (i. e. ad promissiones in macarismis Evangelii contentas[5]) sublati sint. Sunt autem, inquit, « iuxta Christi verba[6], aliae quoque oves, ad aliud ovile pertinentes, quae mansione pro *fidei* proportione sunt dignatae; non cuiuscunque fidei, sed fidei operosae, consequentibus eam bonis operibus, iuxta verba Dñi[7] : *fides tua te salvam fecit.* Nemo quippe simpliciter (ἁπλῶς) salvatur, credens tantum, nisi fidem opera sequantur. Nemo proinde cum intemperantia fidelis est, sed etsi a carne exierit, necesse est eum passiones (τὰ πάθη) deponere, ut ad propriam mansionem pervenire possit[8]. Plus autem est cognoscere, quam credere[9], quemadmodum certe plus est una cum salute summis honoribus dignari, quam salvari [tantum]. Post magnam igitur castigationem, depositis passionibus fidelis noster migrat ad maximum supplicium, melius priore mansione baiulans propriam poenitentiam delictorum post baptisma commissorum; unde amplius adhuc discruciatur, cum vel nondum, vel ne omnino quidem ea assequatur, quorum videt alios esse participes. Praeterea vero etiam pudore afficitur ob commissa delicta, quae quidem sunt maxima fideli supplicia. Bona etenim est Dei iustitia et iusta eius bonitas. Et licet cessaverint cruciatus in implendis, quas luunt, poenis, et expiandis, quae admissa sunt ab unoquoque delictis, habent tamen permanentem dolorem, quod licet digni invenian-

[1] *Strom.* VII, ix, 74 (ed. Stählin II, 468). — [2] *Strom.* VI, xiii, 107 (ed. Stählin II, 485).

[3] *Ps.* xv, 1. — [4] Cf. *Strom.* IV, xvii, 109 (ed. Stählin II, 296).

[5] Secundum Potter et Atzberger (*o. c.* p. 358) numerus octonarius significat reditum ad bene agendum.

[6] Ioh. x, 16. — [7] Marcus v, 34. — [8] *Strom.* VI, xiv, 108 (ed. Stählin II, 486).

[9] *Ib.* 109 : Πλέον δέ ἐστι τοῦ πιστεῦσαι τὸ γνῶναι, καθάπερ ἀμέλει τοῦ σωθῆναι τὸ καὶ μετὰ τὸ σωθῆναι τιμῆς τῆς ἀνωτάτω ἀξιωθῆναι. διὰ πολλῆς τοίνυν τῆς παιδείας ἀπεκδυσάμενος τὰ πάθη ὁ πιστὸς ἡμῖν μέτεισιν ἐπὶ τὴν βελτίονα τῆς προτέρας μονὴν, μεγίστην κόλασιν ἐπιφερόμενος τὸ ἰδίωμα τῆς μετανοίας ὧν ἐξήματον μετὰ τὸ βάπτισμα. ἀνιᾶται γοῦν ἔτι μᾶλλων ἤτοι μηδέπω, ἢ καὶ μηδ' ὅλως τυγχάνων ὧν ἄλλους ὁρᾷ μετειληφότας. πρὸς δὲ καὶ ἐπαισχύνεται τοῖς πλημμεληθεῖσιν αὐτῷ, αἳ δὴ μέγισται κολάσεις εἰσὶ τῷ πιστῷ. ἀγαθὴ γὰρ ἡ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνη, καὶ δικαία ἐστὶν ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ. κἂν παύσωνται ἄρα που αἱ τιμωρίαι κατὰ τὴν ἀποπλήρωσιν τῆς ἐκτίσεως καὶ τῆς ἑκάστου ἀποκαθάρσεως, μεγίστην ἔχουσι παραμένουσαν λύπην οἱ τῆς ἄλλης ἄξιοι εὑρεθέντες αὐλῆς, τὴν ἐπὶ τῷ μὴ συνεῖναι τοῖς διὰ δικαιοσύνην δοξασθεῖσιν.

tur alio ovili, non sint una cum his, qui glorificantur, propter iustitiam ».

Sensus verborum est : animae Christianorum vita functae, pro gradibus perfectionis diversis in saeculo futuro varios dignitatis gloriaeque caelestis gradus accepturae sunt[1]. At nemo passionis ullius obnoxius ad portionem sibi divinitus destinatam pervenire potest; si quis igitur in vita sua mortali passiones non deposuerit, post mortem cruciabitur et poenis medicinalibus correptus purgatur et demum depositis passionibus potest in mansionem a Deo sibi datam ingredi; cessante nihilominus poena sensus, manet poena damni; anima etenim, etiamsi post poenas medicinales perfecte purgata sit et proinde non differat ab animabus iustorum, ob contracta in hac vita demerita non potest eandem portionem hereditare, quam consecuturus est gnosticus, qui depositis passionibus mundus vita fungitur eaque ratione sublimiorem gloriae caelestis gradum meretur[2].

Similitudo maxima inter placita Clementis Alexandrini Nostrique re vera stringens est nec sufficit ad eam explicandam ad casum fortuitum recurrere; facillime autem intelligitur, si perpendas utrumque Auctorem systema suum theologicum ideis falsae γνώσεως superstruxisse. — Gnosticam originem sapit iam ipsa distinctio inter perfectos, a passionibus vitiisque vacuos et imperfectos, qui ἀπάθειαν nondum consecuti sint. Dum autem Gnostici *discrimen* inter pneumaticos et psychicos *physicum* statuebant, idque fato, εἱρμαρμένῃ tribuebant[3], apud Clementem et Nostrum discrimen *ethicum* est; a voluntate enim libera pendet cuiusque, velitne affectus vitiosos animae inhaerentes deponere nec ne. — Item gnostica sententia est imperfectos (quos Noster iustos appellat) non posse salutem perfectam consequi. Irenaeo enim teste ad mentem Gnosticorum « iusti » (subintellige psychicos) non possunt in Pleroma ingredi, cum sint Demiurgi opus et spiritu caelesti careant, sed extra Pleroma in « loco medietatis » requiescunt[4]. Simili ratione excluduntur imperfecti a plena perfectaque salute tam apud Clementem, quam apud Nostrum, tantum alia rei ratio, quam apud Gnosticos stricte tales statuitur; auctores enim gnosi christianae addicti sicut ipsam redemptionem processum ethicum concipiebant, sic etiam ad eam consequendam neminem incapacem autumabant nec quemquam ab ea excludi ob impotentiam incapacitatemque physicam docebant. — Demum sententia est gnoseos posterioris poenas damnatorum temporales esse, uti docet *Pistis Sophia*[5]; eius tamen placita

[1] Cf. *Strom.* VI, xiv, 114 (ed. Stählin II, 489) : Ἀναλόγως ἄρα καὶ [αἱ] μοναὶ ποικίλιαι, κατ' ἀξίαν τῶν πιστευσάντων, quas *diversas mansiones* in Evangelio (Matth. xiii, 8) numeris triginta et sexaginta et centum significari autumat.

[2] Cf. Atzberger, *o. c.* p. 360 sq. — [3] Iren. *Adv. Haer.* I, i, 10 (Harvey I, 49).

[4] *Ibid.* I, i, 12 (Harvey I, 59); 14 (Harvey, p. 64 sq.); II, xliv, 1 (Harvey I, 359); Hippolytus, *Philosophumena,* X, 9; *Exc. Theod.* n. 54.

[5] *Koptisch gnostiche Schriften,* herausg. v. C. Schmidt (*Die griechischen christli-*

ideo non possunt cum doctrina eschatologica Nostri comparari, quia *Pistis Sophia* animas defunctorum non solum cruciatum iri in *Amenti* docet, sed etiam ad poenas delictorum persolvendas in diversa corpora migraturas.

Quod attinet assertionem animas defunctorum demum post resurrectionem poenarum, respective praemiorum saeculi futuri participes fore, antiquissima huiusce doctrinae vestigia apud S. Irenaeum reperies, qui expressis docet verbis animas ad locum invisibilem ipsis a Deo definitum vadere, ibique expectare resurrectionem; dein assumptis corporibus suis corporaliter resurrecturas esse[1]. Eadem doctrina in Oriente alia in forma occurrit; Origenis enim tempore quidam in Arabia animam una cum corpore dissolvi contendebant[2]. Quae sententia tacite supponit animam aliquid corporale esse, forte sanguinem, sicut quidam asserebant Clemente Alexandrino teste[3] ipsoque L° G., ubi ea sententia expresse reprobatur. S. Ephraem pariter praemia poenasque defunctorum demum post resurrectionem inceptura esse docet, aut saltem docere videtur; loci ceterum, quos G. Bickell hac de re ex eius scriptis congessit, passim sibi contradicunt, nec proinde constat, quanam ratione S. Doctor animarum ante resurrectionem conditionem cogitaverit[4].

VII

DE DOCTRINA ETHICA LIBRI GRADUUM.

32. Norma moralitatis : « esto sine concupiscentia » tamquam perfectionis lex. — 33. Lex « iustitiae » Adae post lapsum data. — 34. Iniquitas vindictae tum privatae tum socialis. — 35. Lex talionis eiusque origo. — 36. « Iustitiae » notio, — 37. atque perfectionis. — 38. Doctrinae similes Gnosticorum, imprimis Marcionis, Bardesanis ac Ptolomaei. — 39. Officia iustorum et perfectorum.

Iam saepius monuimus L^um Gr. opus esse practicum. Argumentum, dispositio indolesque totius Operis testatur Auctoris non fuisse ullas veritates theoreticas docere, sed lectores ad amplectendam, quam dicit, « perfectionis viam » hortari. Hic est totius Libri finis, simul etiam corollarium practicum systematis theologici, in quo tota Operis doctrina ethica fundatur.

chen Schriftsteller der ersten drei Jahrhunderte, Band XIII), Leipzig, 1905, p. 246-254. C. Schmidt, *Gnostische Schriften in koptischer Sprache,* p. 411 sq. Atzberger, *o. c.* p. 204.

[1] *Haer.* V, xxxi, 2 (Harvey II, 412 = *S. Joan. Damasc. Parallela S.*, ed. Halloix; v. Holl, *Fragmente vornicänischer Kirchenväter aus den sacra Parallela*, Leipzig, 1899, p. 81, n. 173) : Αἱ ψυχαὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν τόπον τὸν ὡρίσμενον αὐταῖς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κἀκεῖ μέχρι τῆς ἀναστάσεως φοιτῶσι περιμένουσαι τὴν ἀνάστασιν, ἔπειτα ἀπολαβοῦσαι τὰ σώματα καὶ ὁλοκλήρως ἀναστᾶσαι κτλ.

[2] Eusebius, *Hist. Eccl.* VI, xxxvii (cf. Hefele, *Conciliengeschichte,* Ed. II, Freiburg, 1873, t. I, p. 110. Harnack, *Die Chronologie d. altchristlichen Litteratur,* Leipzig, 1904, t. II, p. 65).

[3] *Paed.* I, 6 (Potter, p. 121). Cf. *L. G.,* Serm. XXVIII, 1, 4. Vide supra n. 22.

[4] *Carmina Nisibena,* Lipsiae, 1866, p. 25.

32. Uti n. 5 ostendimus, ad mentem Nostri Deus duos mundos condidit : invisibilem, eiusque imaginem visibilem. Adam natura conditionis suae corporalis quidem erat, attamen totus ad mundum invisibilem pertinebat. Erat enim veluti angelus corpore praeditus et caelestis inter caelestes. Qua talis nec victu nec vestitu indigebat, sed passionum expers, a mundo hoc corporali abstractus, meditationi rerum caelestium operam dabat, corpore in terra, mente in caelo, in Paradiso caelesti inter angelos degens et Deum continuo glorificans.

Talis debuisset Adam perseverare secundum voluntatem Dei primam. Lex ergo prima Adae lata erat : esto sine concupiscentia; eadem lex, quam Christus in Novo Testamento denuo promulgavit[1].

En tota doctrina Libri ethica in nucleo! Christi enim lex, ait Noster nil aliud est, quam ἀνακεφαλαίωσις legis primae Adae latae; norma igitur perfectionis Christianae est : esto sine concupiscentia, vel aliis verbis, esto ἄπαθος; concupiscentia namque diversis passionibus praesentiam suam in homine prodit, proinde is, qui motibus animi — sive voluntariis, sive involuntariis — est subditus, adhuc perfectus non est. Eadem porro regulâ simul norma moralitatis constat, saltem negativa; i. e. actus quilibet, quem concupiscentia comitatur, eo ipso malus est. Si enim peccatum transgressio est legis divinae, lex vero divina sit : esto sine concupiscentia : liquet omnes manifestationes concupiscentiae vitiosas esse. Eiusmodi ratiocinationem quidem in L° G. expressis verbis propositam non reperies; mentem autem Auctoris produnt verba, quibus omnes *delectationes* sine discrimine severe condemnat. Ait enim : *Quemadmodum is, qui se gulose praecipitat ad cibos plurimos et res vinolentas plurimas et avide manducat et intemperanter bibit delectando delectatur et luxuriam agit et reus fit : sic is, qui voluntatem suam in furore suo executioni mandat, delectando delectatur et reus fit. Et qui voluntatem suam facit in adulterio et is, qui voluntatem suam facit in vestibus exquisitis et se exornat ad concupiscentiam carnis suae : delectando delectatur et fit reus..... Et qui furatur, aut rapit, aut praedatur, aut iniustitiam committit : delectando delectatur et fit reus. Et superbiâ, libidine, inimititia, comessatione, iocis, loquelis, risu, consuetudinibus pravis delectatione delectatur homo et condemnatur* etc.[2]. Eadem affirmat de diversis superstitionis generibus, quibus delectabundus homo condemnetur.

Verbis citati manifeste subest sententia delectationem quamlibet physiologicam peccatum esse, nam commissis actibus in textu enumeratis homo suam faciens voluntatem delectatur et delectabundus peccat et condemnatur. Norma igitur negativa moralitatis actuum humanorum est na-

[1] Serm. XXI, 3 sq.

[2] Serm. XIX, 7. Notandum est locum fere verbotenus inveniri in *Pastore* Hermae, *Sim.* VI, v, 5 sq.

turae delectatio. Si nempe aliquem actum delectatio, sensatio, inquam, physiologica, amoena comitatur, actus eo ipso malus est. Mentem Auctoris hanc esse aliunde quoque evincitur. Auctor nimirum usum rerum terrestrium atque matrimonii, uti vidimus, reprobat. Si quaeras, quare? rationem dogmaticam assignat lapsum protoplastorum qui a Satana seducti mentem ad terrestria converterint. Sed haec ratio non sufficit; supponit enim intrinsecam malitiam usus terrestrium atque matrimonii, secus enim tentatio protoplastorum in paradiso caret sensu. Iure proinde supponendum est Auctorem ob suppositam internam malitiam delectationum rerum bonorumque terrae atque matrimonii usum reprobasse.

Adam, ait Noster, lapsus est, quia praeceptum transgressus erat, quo ei Deus mandavit : esto sine concupiscentia. Satana enim instigante opes terrae et consortium carnale appetiit et orto in corde eius peccato e caelo eiectus est. A fine sibi divinitus praefixo aberrans necessario periisset, nisi Deus misertus eius usum rerum terrestrium matrimoniique ei clemens permisisset[1] lata ei lege secunda, quam Noster legem dicit « iustitiae » et Serm. XXVI fuse describit, allegatis verbis libri cuiusdam, uti vidimus, apocryphi.

33. Lex, vel potius revelatio l. c. descripta duabus partibus constat. Pars prima in mentem revocat prophetias Adae diversas, quae in Oriente, ut notum est, olim sat communes erant. Ibi adventus Dei promittitur fine annorum huius mundi futurus, qui revelaturus sit formam Adae antiquam et restituturus legem perfectionis et perfecturus eos, qui caritatem et perfectionem sectaturi sint. In parte altera Adae usus bonorum terrae permittitur sub condicione iustitiae servandae in usu bonorum terrae matrimoniique, vetito adulterio et fornicatione. Demum protoparentes monentur saeculum caducum esse figuramque mundi interitui obnoxiam, et inde infertur bonis terrae moderate esse utendum. Fragmenta pauca legis huiusce alibi quoque inveniuntur[2] et cum textu Serm. XXVI per summos apices conveniunt[3].

Eadem porro lex Adae lapso data a Moyse et Prophetis denuo promulgata est[4]; non tamen omnia praecepta in Lege et Prophetis contenta « legi iustitiae » conformia sunt, sed solus decalogus, *literae iod* respondens, quam Dñs a Lege et Prophetis transituram non esse dixit[5]. Reliqua « praecepta

[1] Serm. XV, 8; XXI, 20. Cf. supra n. 20. — [2] Serm. XV, 12; XXV, 9; X, 5.

[3] Quid de origine « Legis » huiusce habendum sit, ignoro. Prior pars simillima quidem est *Testamento Adae* syriaco, ubi pariter de adventu Salvatoris prophetia editur, attamen de lege Adae post lapsum data tacetur. Praeterea in Testamento Adae syriaco vestigia chiliasmi invenies, nam aetas mundi 6000 annorum statuitur. In L° G. hac de re nihil.

[4] Serm. XXVI, 5.

[5] Matth. v, 18. Adverte L^um G. Serm. XXII, 21 cum Aphraate (*Dem.* ii, 7) et Syro Lewisiano legere ܝܘܕ ܐܬܘܬܐ ܚܕܐ *iod litera una,* qua stante lectione, locus sensum ab Auctore

non bona et iudicia quibus nemo vivit » (leges nimirum iudiciales), a Christo abrogata sunt [1]. Decalogus autem, ad quem respicit Auctor, non est biblicus, in Exodo cap. xx et Deutoronomio cap. v contentus, sed farrago ex quibusdam Evangelii sententiis hunc in modum compilata :

1. *Audi Israel : Dominus et Deus noster unus est* (Marc. xii, 29 sq.).
2. *Diliges Dominum Deum tuum*
3. *ex toto corde tuo*
4. *et ex totis viribus tuis*
5. *et ex tota anima tua*
6. *et proximum tuum sicut teipsum* (Matth., xxii, 37, 39).
7. *Non occides,*
8. *et non moechaberis*
9. *et non furtum facies*
10. *et non testaberis testimonium falsum* (Matth., xix, 18) [2].

Prima « decalogi » sententia, proxime ad textum Codicis Lewisiani accedit, cum quo om. ܡܪܝܐ ante verba : *unus est* [3]. Sequentia quinque « praecepta » (2-6) cum Syro Curetoniano et Lewisiano concordant [4]; utrobique omittitur ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου (Pešîṭta : ܘܡܢ ܟܠܗ ܪܥܝܢܟ) quod in locis parallelis apud Marcum xii, 30 et Lucam x, 27 in utroque Codice rite transfertur [5]. Praecepta, quae subiunguntur tria (7-9), textum communem Matth. xix, 18 exhibent; in ultimo cum Aphraate [6] legit ܣܗܕܘܬܐ ܫܘܩܪܐ contra omnes antiquos testes [7].

Quod ad originem « decalogi » attinet, prior eiusdem pars e Marc. xii, 29 et Matth. xxii, 37, 39 composita probabiliter ex Evangelio Auctoris, sc. e *Diatessaron* Tatiani derivanda est. Indoles archaica textus et testimonium S. Ephraemi [8] suadent textum Tatianeum eadem ratione compositum fuisse ac laudatum L^i^ G. locum; accedunt et *Evangeliorum harmoniae arabicae* a

statutum non excludit. Quod ad mysticam loci significationem attinet (ܝ = 10 = Decalogus) cf. *Didasc. Apost.* VI, xv, 2; xvi, 4 (ed. Funk, p. 346_{14} sq., $348_{4\text{-}8}$).

[1] Serm. XXII, 23. — [2] Serm. XXII, 21. Cf. Serm. XXX, 26, ubi post allegata praecepta Decalogi biblici IV-IX (Ex. xx, 12-17; Ex. xx, 12 in forma apocrypha allegatur; cf. Serm. XIX, 9; Ex. xx, 17 vero ea in forma, quae in *Didache,* II, 2 occurrit : οὐκ ἐπιθυμήσεις τὰ σοῦ πλησίου) recitantur « praecepta magna Legis » (cf. *Didache,* I, 2) demum additur praeceptum de stationibus servandis et ieiuniis statutis (cf. *Didache,* VIII, 1, 3).

[3] Syr. [lewis] Marc. xii, 29 : ܫܡܥ ܐܝܣܪܝܠ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܚܕ ܗܘ.

[4] Syr. [cur et lewis] Matth. xxii, 37 : ܬܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܚܝܠܟ; eum textum (om. κ. ἐν ὅλῃ τῇ διαν. σ.) citat Clem. Alex. *Paed.* III, xii, 88 (v. Mordaunt Barnard, *Clement of Alexandria's Biblical Text* [in *Texts and Studies,* ed. Armitage Robinson, Vol. V, fasc. 5], Cambridge, 1899, p. 25).

[5] Serm. XXX, 26 verba haec non omittuntur. — [6] *Dem.* xiii, 62.

[7] Sed excipe aliquos codices Vulg. syriacae, qui Matth. xix, 8 ܣܗܕܘܬܐ ܫܘܩܪܐ legunt (Var. ܣܗܕܘܬܐ ܕܫܘܩܪܐ).

[8] *Evangelii concordantis expositio facta a S. Ephraemo,* ed. Mösinger, Venetiis,

Ciasca editae[1], quae nihilominus minoris momenti sunt, nam textus earum iuxta *Pešitta* redactus est.

Longe difficilior est quaestio, quisnam partem alteram « decalogi » priori adnexuerit vel aliis verbis : utrum « decalogus » in L° G. obvius documentum sit publicae auctoritatis, an vero ab Auctore nostro confictum. Hac de re certi quidquam statuere impossibile est. Apud antiquos rei Christianae scriptores, ut sciam, eiusmodi « decalogus » non invenitur. Ex altera parte notum est Iudaeos olim decalogum biblicum cum שמע ישראל quotidie recitasse[2], sicut etiam papyrus Nash testatur[3], ubi post decalogi biblici verba שמע, i. e. Deut. VI, 4 ponitur. Forte igitur sub influxu iudaicae consuetudinis Syri christiani verba Salvatoris in Evangelio dispersa et summam Legis explicantia ita connectebant, ut duobus praeceptis maximis officia in Deum et proximum proponentibus (Marc. XII, 29 et Matth. XXII, 37, 39) quae iam in Evangelio praesto habebant, specificationem officiorum erga proximum ex ev. S. Matthaei XIX, 18 adderent eaque ratione decem sententias decalogi numerarent. Ad rem explicandam forte etiam ad *Doctrinam duodecim Apostolorum* recurrere possumus, cuius auctor duo praecepta *viae vitae* distinguit[4]; primo : *diliges Deum,* qui te fecit, secundo : *proximum ut te ipsum.* Porro secundum praeceptum « doctrinae » sic exponitur : *non occides, non moechaberis,* non puerum violabis, non fornicaberis, *non furaberis,* non magica facies, non medicamenta mala facies, non occides filium in abortum, nec natum succides, non concupisces quicquam de re proximi tui, non periurabis, *non falsum testimonium dabis*... Ordo praeceptorum biblicorum charactere italico impressorum fere idem est ac in L° G. Item e *Didache* discimus, quo iure Noster decalogum in L° G. allegatum legem iustitiae Adae datam existimaverit. *Didache* enim mandata dilectionis Dei et proximi *viam vitae* appellat; in L° G. vicissim *vita* salutis gradum inferiorem, *locum vitae* ܐܬܪܐ ܕܚܝܐ « iustis » praeparatum significat[5], in oppositione

1876, p. 152, 169. Cf. Hamlyn Hill, *A Dissertation on the Gospel Commentary of S. Ephraem the Syrian,* Edinburgh, 1896, p. 107.

[1] *Tatiani Evangeliorum harmoniae arabicae,* ed. A. Ciasca, Romae, 1888, cap. XXXIV, p. 60 textus lat., p. ١٣ textus arabici.

[2] *Berachoth,* Jeruš. fol. 3[c] (Babli, fol. 12[a]).

[3] *Proceedings of the Society of Biblical Archeology,* 1902, p. 290 sq. Peters, *Die älteste Abschrift der zehn Gebote der Papyrus Nash,* Freiburg im Br., 1905, p. 9.

[4] *Did.* I, 2 : Ἡ μὲν οὖν ὁδὸς τῆς ζωῆς ἐστιν αὕτη· πρῶτον· ἀγαπήσεις τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, δεύτερον· τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν... II, 1 sqq. : Δευτέρα δὲ ἐντολὴ τῆς διδαχῆς· οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις οὐ παιδοφθορήσεις, οὐ πορνεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ μαγεύσεις, οὐ φαρμακεύσεις, οὐ φονεύσεις τέκνον ἐν φθορᾷ οὐδὲ γεννηθὲν ἀποκτενεῖς, οὐκ ἐπιθυμήσεις τὰ τοῦ πλησίου, οὐκ ἐπιορκήσεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις... (Cf. Funk, *Patres Apostolici,* Ed. II, Tubingae, 1901, v. I, p. 2 sq., 6 sqq.; *Die Didache* hsg. v. H. Lietzmann, Bonn, 1903, p. 3 sq.).

[5] Cf. Serm. XV, 10; XIX, 6.

ad perfectos, quos Deum « facie ad faciem » visuros esse docet. E verbis igitur : « via vitae » Noster praecepta *Doctrinae* iustorum esse concludens ea Adae lapso divinitus data autumasse videtur.

Porro adverte numerum praeceptorum ad Deum et proximum pertinentium in L° G. aequalem esse : 5 + 5. Haec quoque decalogi partitio indolem archaicam prae se fert; reperitur iam apud Flavium Iosephum [1] et Irenaeum [2].

His consideratis improbabile forsitan non est decalogum supra descriptum documentum ipso L° G. antiquius esse. Id certum est, nullam rationem assignari posse, cur Auctor spurium eum decalogum composuerit. Iustitiae enim, quam dicit, notionem non e suo decalogo derivat, sed e citato ignotae originis [3] : *Quod odisti, proximo tuo ne feceris; et sicut vis, ut tibi faciant homines, sic facito eis* [4]. Ex his verbis Noster iustitiam tria momenta complecti intellexit : a) nemini malum inferre, b) peccantibus delicta condonare, c) indigentibus succurrere. Nemo enim vult se occidi, aut possessionem suam laedi. Porro si in delicto deprehensus fuerit, vult sibi obsecranti dimitti et, si victu, vestitu, aut habitaculo opus habuerit, vult se refici, vestiri, aut sub tectum induci [5].

Uti patet, haec iustitiae notio latius patet, quam virtutis cardinalis *iustitiae,* quae dici solet *commutativae;* notio enim iustitiae ab Auctore descripta respondet virtuti caritatis erga proximum includitque notas, quae notioni iustitiae stricte tali haud conveniunt. Iustitia igitur ad mentem L^i G. accepta est *habitus agendi et essendi, quo quis coram Deo iustus,* h. e. probus *constituitur.*

34. E falsa hac iustitiae notione in errores periculissimos incidit Auctor. Normam nimirum iustitiae consensum hominum arbitratur, qui sibi malum inferri nolint, etiamsi commisso delicto poenas meriti sint. Cum igitur iustitia nemini faciat, quod sibi fieri abhorreat, hinc concludit vindictam quamlibet, sive privatam, sive publicam (quam societas publica, civilis, aut ecclesiastica repetit de malefactoribus) rem esse iniustam, regulae iustitiae in ipso humani generis consensu fundatae contrariam [6]. Iudices igitur, ait, qui homines nequam puniunt, instrumenta facti vindictae, peccant; item peccant *praesules* ܪ̈ܥܝܐ Ecclesiae, qui fidei disciplinaeque ecclesiasticae perturbatoribus poenas corporales infligunt [7].

[1] *Ant. Iud.* III, vi. — [2] *Adv. Haer.* II, xxxvi, 2 (Harvey I, 339).

[3] Cf. Tob. iv, 16; Luc. vi, 31; Matth. vii, 12. *Did.* I, 2. *Didascalia,* I, 7. *Const. Apost.* I, 1, 7 (ed. Funk, p. 6_8 et 7_{15}; cf. A. Resch, *Agrapha* [1], p. 95, 135, 272. [Logion 1.] *Agrapha* [2], p. 61, 174. G. Resch in op. : *Das Aposteldecret nach seiner ausserkanonischen Textgestalt,* Leipzig, 1905 (in *Texte u. Untersuchungen,* ed. Gebhard u. Harnack, N. F. XIII, 3), p. 135-141. *Apocrypha,* III, hsg. v. E. Klostermann, Bonn, 1904, p. 12_{19}).

[4] Serm. VII, 1. — [5] *Ib.;* Serm. XXII, 2.

[6] Serm. XXII, 3. — [7] Serm. XIX, 17, 20, 24; XXII, 9.

Ad eandem conclusionem alia quoque via pervenit Noster in suo Evangelii Codice legens : *Vae ei, per cuius manus malum venit*[1]; *malum* ܒܝܫܬܐ autem non sensu mali moralis, sed mali physici accipit; cum igitur « vae » pronuncietur in eum, qui auctor est *mali* alii illati, hinc infert neminem esse puniendum, licet poenas meritus sit, sed tantum commonendum; si vero monita futilia fuerint, malefactorem excommunicandum quidem esse, at sine conviciis et verberibus[2]. Ob causam eandem etiam bella condemnat, utpote iustitiae contraria[3].

Hanc iustitiae speciem esse iustos Antiqui Testamenti sectatos : Noe, Abraham, Isaac, Iacob, Moysem, Iob, David, Eliam, Elisaeum, Ieremiam[4]; neminem tamen ex eis perfectum esse, i. e. in statum Adae lapsu anteriorem redire potuisse, stante inter Deum et homines inimicitia, cuius maceriam demum Christus perforaverit[5]. Praeterea multos iustos antiquos non solum a Deo ipso a sectanda iustitia fuisse retentos, sed et factos plane iniustos, cum a Deo ad puniendos inimicos suos missi essent[6]; si enim malum inferre nemini liceret, illos Deo iubente aliis maledicentes, alios vero occidentes e iustitia excidisse. Prophetas nihilominus non esse accusandos, quippe qui Deo obtemperaverint, et quidam ex eis, uti Ieremias, perfectionem sincere sectati sint et pro inimicis suis oraverint[7]. Tempore enim polytheismi gentes iniquas a Deo mediantibus prophetis castigatas esse; si enim eos Deus modo aliquo invisibili punisset, cultores idolorum causam calamitatis ignorantes eam idolis suis tribuissent eaque magis adhuc reveriti essent[8]. Cum igitur iusti antiqui non sponte, sed Deo ita iubente a sectanda perfectione restitissent, eos ab ipso Dño, postquam e mortuis surrexisset, coram Apostolis esse perfectos et in caelum evectos[9].

35. Si proinde de delictis poenas repetere nefas sit, quid habendum est de Legis praeceptis, vindictam permittentibus? Respondet Noster : Post Adae lapsum genus humanum non solum primae similitudinis Adae oblitum est, sed lege iustitiae relicta homines semet vexare coeperant et iniurias sibi illatas excessive vindicabant. Videns igitur Deus nequam hominum voluntatem et volens studium vindictae refrenare eaque ratione homines a sceleribus gravibus retinere, dedit eis *iudicia, quibus nemo salvatur*[10], hoc est, nor-

[1] Cf. Matth. XVIII, 7. Simile citatum habes apud Aphraatem *Dem.* v, 1 (*P. S.* I, col. 184). *Hom. Clem.* XII, 29 (ed. Lagarde, p. 130_{31}). *S. Parallela,* 1, 28. (Cf. Resch, *Agrapha*², p. 106; Ropes, *Die Sprüche Iesu,* p. 19; *Apocrypha,* ed. Klostermann, p. 12_{26}).
[2] Serm. V, 8, 11; XXII, 11. — [3] Serm. IX, 6; XXII, 3.
[4] Serm. IX, 5, 7-12, 19-21. — [5] Serm. IX, 2.
[6] *Ib.;* XIII, 8; XV, 13 sq.; XXII, 4. — [7] Serm. IX, 3 sq.
[8] Serm. IX, 2; XXII, 4. Cf. Deut. XXXII, 27.
[9] Serm. IX, 13; XV, 12. Vide supra n. 18. — [10] Ezech. XX, 25; Serm. XXII, 15.

mas talionis, quibus homines vindictae cupidi refrenarentur, ne pro malo unico ipsis illato poenas multiplices repeterent, contenti retaliatione simplici delicti, iuxta regulam : *oculum pro oculo* [1], *malum pro malo,* nec amplius. Observatis autem hisce talionis normis nemo salvatur — malum enim pro malo rependens iniuste agit et peccat — nihilominus poenae eius tolerabiliores erunt, quam si vindictam excessivam de malo sibi illato sumpserit [2]. Ob causas similes docet Deum permisisse libellum dare repudii, ne maritus uxoris pertaesus eam veneno aut alia aliqua ratione e vivis removeret [3]. Item, ait, ob duritiam Iudaeorum permisisse Deum sacrificio in Templo oblato expiari improperium vel maledictum, quo quis parentes suos offendisset, ut interrogante sacerdote causam sacrificii offerendi liberos sceleris puderet [4].

Hanc porro Legem dicit usque ad Christi adventum perdurasse [5]. Christus enim, alter Adam, in sua persona, vivendique ratione formam Adae primam exhibuit hominibus et promulgata perfectionis lege, praecepta Legis mosaicae Decalogo excepto abrogavit [6]. Quid lex perfectionis sit, iam supra exposuimus [7]; hic brevissime rem recapitulare sufficiat : renunciare mundo, opibus terrae, matrimonio, necnon omnibus deliciis, exstirpare peccatum e corde (malas videlicet cogitationes) ope ieiunii atque orationis, ut corde emundato Paraclitum recipere et Deum in corde tuo, velut in speculo contemplari possis [8].

36. Discrimen inter iustos et perfectos Auctor Serm. XIII et XIV fuse exponit. Ad eius mentem iusti, domestici fidei, etsi sint Christiani, tamen filii sunt huius saeculi. Negotiis mundanis intricati nubent et nubentur, emunt et vendunt, uti reliqui mortales, et ideo nec cor mundare, nec salutem perfectam consequi possunt. Eorum pietas ad certas actiones, diesque ab Ecclesia statutos restricta est. Ter quotidie orant [9], bis in hebdomade ieiunant, die Domini ecclesiam frequentant, ibique bona superflua inter pauperes distribuunt [10]. *Stationes* observant [11], distinguunt inter animalia munda et immunda [12], sacerdotibus primitias frugum terrae donant, diaconissas honorant [13]. Sunt inter eos, qui pro Dño martyrium passi sunt, perfectam tamen caritatem ignorant [14] et persecutoribus maledicunt [15]; fidei enim sunt filii caritatemque suam imprimis super domesticos fidei oriri faciunt, dissidentes vero haud raro persequuntur [16]. Ius suum exigunt, pro inimicis non solent

[1] Ex. xxi, 24. — [2] Serm. XXII, 16. — [3] Serm. XXII, 19.
[4] Serm. XXII, 20. — [5] Serm. XXII, 21. — [6] *Ibid.* — [7] Vide supra n. 18.
[8] Serm. XIV, 2; XVI, 12; XVII, 3.
[9] Serm. VII, 20; XIII, 3. Contra Serm. XIV, 2 iustos quinquies pulsare caeli ianuas, i. e. quinquies orandum esse dicit.
[10] Serm. VII, 20. — [11] *Ibid.;* XIII, 3; XXX, 26.
[12] Serm. XIV, 1; cf. XIX, 21. — [13] Serm. XIII, 2. — [14] Serm. VIII, 4, 6.
[15] Serm. XXX, 4. — [16] Serm. XVI, 9.

orare, nec eis benefacere [1]. Bonos praeferunt malis, nec eos pari benevolentia prosequuntur [2]. Ceterum vero debent opera misericordiae exercere, delicta sibi illata dimittere, bonisque huius saeculi caute uti [3].

37. Perfectionis virtutes, contra, multo maiores sunt. Perfecti enim nulli iam defectui obnoxii sunt [4]. Notae autem perfectionis sunt hae :

a) Ἀπάθεια, i. e. vacuitas a passionibus [5]. Non autem sufficit perfectum non subiici passionibus : irae, odii, gulae, avaritiae ac vanae gloriae [6], sed debet inimicos diligere, eis benefacere proque persequentibus se orare [7]. Perfectus praeterea omnia est omnibus [8], peccatores vero meliores se habet [9]. Praecipua eius virtus est humilitas et caritas [10].

b) Ἀποτάγη, i. e. abdicatio bonorum temporalium, vel aliis verbis paupertas absoluta [11], quae etiam curam victus atque vestitus excludat [12], ita ut perfecti terram nec colant nec in ea operentur [13], sed ne bonis quidem alienis sub ullo praetextu administrandis dent operam, nec eleemosynas colligant inter pauperes distribuendas [14]. Perfecti enim vitam agentes angelicam nequeunt rebus terrenis studere, ne sub praetextu beneficentiae quidem. Ubi quis nempe operibus misericordiae corporalibus operam dare incipit, statim periculum subit perfectionis amittendae [15]. Neque ceterum eleemosynas dare perfectorum est, sed iustorum; perfecti enim ministerio verbi et orationi vacant exemplum Apostolorum imitantes, qui eleemosynis distribuendis et viduis sustentandis septem diaconos praefecerunt [16]. Iustorum porro est etiam perfectos sustentare, quippe qui rebus divinis toti dediti, victum vestitumque sibi comparare nequeant [17]. Perfecti vicissim eleemosynas spirituales debent praebere his, qui verbo Dei egent [18]; hunc in finem parentibus derelictis vitam vagam agunt et discurrentes per diversa loca omnes sibi occurrentes docent ac hortantur; carent proinde domicilio fixo nec ullum locum suum esse fatentur [19].

[1] Serm. XIII, 1. — [2] Serm. V, 10 sq.; XI, 2 sq.; XIX, 10. — [3] Vide supra n. 20.
[4] Serm. XV, 4 sq., 8 sq., 11; XX, 6. — [5] Serm. VI, 1.
[6] Serm. VIII, 4; IX, 16, 21; X, 5; XI, 5; XIII, 7; XIV, 1; XV, 6; XVI, 6, 9; XVII, 1; XIX, 10, 20, 22, 25, 27, 37; XX, 1 sq.; XXI, 14 sq.; XXIX, 2-4; XXX, 1-6.
[7] Serm. V, 11 sq., 20; VIII, 2; IX, 2 sq., 9 sq., 19-21; XIV, 1-2; XVI, 9; XX, 7; XXII, 11; XXX, 4 sq.
[8] Serm. V, 5; XI, 3 sq.; XII, 5; XIX, 26.
[9] Serm. IV, 7; V, 2, 6; XI, 4; XX, 5; XXVII, 4; XXX, 1-3.
[10] Serm. X, 3; XVII, 1; XX, 6.
[11] Serm. III, 6-9; VIII, 6; XIII, 7; XIV, 1; XV, 9; XX, 1 sq.; XXI, 1 sq.; XXV, 3, 8. — [12] Serm. XII, 6; XIX, 13; XX, 6; XXI, 3; XXV, 5.
[13] Serm. XIV, 1; XV, 13; XIX, 16. — [14] Serm. III, 7; XXV, 5 sq.
[15] Serm. III, 11, 15; XXV, 5-8. — [16] Serm. III, 15. — [17] Serm. X, 6; XXV, 3.
[18] Serm. III, 8 sqq., 15. — [19] Serm. XIX, 9, 31; XXVII, 4 sqq.

c) Ἐγκράτεια, i. e. abstinentia a venere et carnibus. Perfecti etenim semper ieiunare debent[1], non solum cibis lautis, sed et mundo atque deliciis[2], nam secus nec peccatum e corde evellere, nec perfici possunt. Dominum igitur imitantes orationi, ieiunio humilitatique student, ut obtenta perfectione salutem perfectam consequantur[3].

Praeter iustos et perfectos ad mentem L[i] G. tertia adhuc species hominum ethica fingi potest, nimirum malorum, h. e. eorum, qui ex quacunque causa aliis malum inferant. Horum finem Auctor damnationem fore docet; et hanc quidem, iuxta ea, quae supra dicta sunt[4], probabiliter temporalem. Ceterum re accuratius inspecta ulterior haec subdivisio hominum ethica caret ea vi ac potentia, quam ei primo instanti forte tribues. L. G. quidem iustitiae notionem valde urget, utpote virtutis, qua nemini noceatur; attamen momentum principale doctrinae totius ethicae Libri in distinguendis iustis atque perfectis situm est, non vero in ulteriore aliqua subdivisione hominum mundanorum in iustos stricte tales, atque homines nequam, qui de malis sibi illatis poenas repetant, aut aliqua passione excitati proximis mala inferant. Bene enim mente tenendum est discrimini inter iustos et perfectos gradus aeternae felicitatis essentialiter diversos ad mentem L[i] G. respondere. Iam vero idem affirmari nequit, ubi iustis mali opponantur. Si enim poena Inferni aeterna non sit, uti Noster innuit, sique reatu culpae negato effectus peccati omnes ad merum reatum poenae reducantur, totum discrimen inter iustos et malos ad id reducitur, quod iusti « vitam » sc. gradum aliquem salutis inferiorem statim, mali vero demum post castigationem convenientem consecuturi sint. Quod si insuper perpendas ad mentem Auctoris ipsum paenae reatum baptismo et post baptismum paenitentia deleri, differentia inter iustos et peccatores fere tota evanescit et momento practico prorsus evacuatur.

38. Doctrinam ethicam L[i] G. examinaturi exordium faciemus ab investiganda, quam proponit, notione iustitae. Haec enim talis est, cuius vestigia in monumentis antiquae Christianitatis obvia ad eam rite perspiciendam facile et secure perducant.

Notio etenim iustitiae ad mentem L[i] G. accepta, nil aliud est, quam id, quod olim Gnostici *bonum* appellarunt. Notum est olim Gnosticos acerrime distinxisse inter Deum Antiqui Testamenti iustum, bonos remunerantem, malos punientem, et Deum Novi Foederis bonum, bonis pariter et malis clementem, misericordem, pium atque benevolum. Huic distinctioni convenienter etiam inter bonos et iustos discrevere, *bonos* dicentes eos, qui nemini malum inferrent et cuique benefacerent, sive dignus esset sive non,

[1] Serm. VII, 20; X, 3, 5; XXIX, 1, 5, 9, 15. — [2] Serm. X, 5; XV, 16.
[3] Serm. XX, 2, 8 sqq., 14; XXX, 25. — [4] Vide supra n. 30.

iustos vero eos declarantes, qui cuique, pro ut dignus esset, retribuerent.

Optime disserit hac de re Origenes in opere Περὶ ἀρχῶν, ubi haec de Gnosticis dicit : *Existimant... bonitatem affectum talem quemdem esse, quod bene fieri omnibus debeat, etiamsi indignus sit is, cui beneficium datur, nec bene consequi mereatur..... Iustitiam vero putarunt affectum esse talem, qui unicuique, prout meretur, retribuat... Putant enim, quia quod iustum est, malis mala faciat, bonis bona, id est, ut secundum sensum ipsorum iustus malis non videatur bene velle, sed velut odio quodam ferri adversus eos; et colligunt, sicubi forte in scripturis Veteris Testamenti inveniunt historiam referentem, verbi gratia de diluvii paenis et eorum, qui in eo extincti referuntur, vel cum Sodoma et Gomorra ignei sulphureique imbris vastatione depopulantur.. De novo autem Testamento misericordiae ac pietatis congregant verba, quibus a Salvatore discipuli informantur et quibus pronunciari videtur, quia nemo sit bonus, praeter unum Deum Patrem, et per hoc ausi sunt bonum quidem nominare patrem Salvatoris Iesu Christi, alium autem esse dicunt mundi Deum, quem iustum eis, non etiam bonum placuit appellare*[1].

Uti ex his Origenis verbis liquet, quod Gnostici ἀγαθόν dixerunt in L° G. idem sub notionem tum perfectionis tum iustitiae ceu rectitudinis[2] cadit, iustitia vero sensu gnostico accepta in L° G. iniquitatis arguitur, quippe cum nefas sit alii malum inferre. L. G. itaque doctrinam Gnosticorum sat superque severam magis adhuc exaggerat facta illa inter perfectos et iustos distinctione, cuius vestigia apud solos Manichaeos inveniuntur. Hos enim perfectos suos catechumenosque habuisse nemo non novit. Manichaica item sententia est, quod Noster « perfectos » labori corporali operam dare prohibens « iustos » perfectis eleemosynas impertiri iubet.

Primo obtutu igitur Auctorem theologumena illa ab asseclis Manis nactum esse suspicaberis. Attamen adverte Nostrum aliis in rebus omnino sui iuris esse nec quidquam in L° G. occurrere, quod e *sola* Manichaeorum doctrina explicari possit. Etenim sententia, quod perfectionis sectatores non debeant labori corporali operam dare, reperitur in Homiliis Macarii[3] et in operibus Marci Eremitae[4], quos tamen nemo manichaeismi accusabit.

Veri similius, contra, est doctrinam ethicam L[i] G. aliqua ratione cum haeresi Marcionitarum cohaerere, quamquam nexus positivus inter placita

[1] *De principiis*, II, v, 1. Cf. Origenis in Ex. VII, 13 sq. (Migne, *P. G.* XII, 265). Clem. Alex. *Paedag.* I, 8. Hatch, *Griechentum und Christentum,* Deutsch v. E. Preuschen, Freiburg i. B., 1892, p. 165 sqq. E. H. Schmitt, *Die Gnosis,* Leipzig, 1903, passim; auctor enim totam Gnosticorum doctrinam circa hanc « iustitiae » notionem versari opinatur. Notissimum porro est nostris temporibus Leonem Tolstoi similes doctrinas scriptis suis propagasse.

[2] ܙܕܝܩܘܬܐ vel ܟܐܢܘܬܐ. — [3] *Hom.* VIII, 4. Migne, *P. G.* XXXIV, col. 529 D.

[4] *Opusculo* VII : *Disputatio cum causidico,* nn. 1, 3. Migne, *P. G.* LXV, coll. 1072 A, 1073 C, 1077.

Nostri et Marcionis vix, ut puto, scientifice probari potest. Marcion nimirum primus differentiam inter ἀγαθόν et δίκαιον praecipue urgebat[1] eiusque influxui tribuendum est, ut divisio a Valentino invecta inter pneumaticos, psychicos atque somaticos tempore posteriore, obsoleta sit. — Marcion praeterea opusculum quoddam Ἀντιθέσεις dictum composuit, ubi Novum et Vetus Testamentum sibi mutuo opponens utriusque auctorem alium esse Deum demonstrare conabatur, Veteris quidem iustum, Novi autem bonum[2]. De forma litteraria operis huius, quod prolegomenorum instar « Evangelio » et « Apostolo » a se recensito praemisit, vix quidquam notum est[3]; ipse tamen titulus et aliqua Tertulliani effata[4] innuunt in *Antithesibus* doctrinam et opera Dei Antiqui et Novi Testamenti sibi mutuo opposuisse. Aliquid huiusmodi in L° G. quoque invenies Sermone XIX, 9-33, ubi « via » perfectionis atque iustitiae per modum antitheseon sibi opposita adumbratur. Eadem forma litteraria recurrit Sermone XIV, cum eo tamen discrimine, quod hic solam agendi rationem iustorum atque perfectorum sibi opponit Auctor, illic vero allegatis diversis Novi Testamenti locis demonstrare conatur alia Salvatoris verba ad perfectos, alia vero ad iustos spectare et, quia non eidem subiecto praeciperentur sibi haud raro prorsus contraria dicta esse. — Placita Marcionis sapiunt ea quoque, quae Auctor de inimicitia olim inter Deum et homines stante docet eiusque maceria passione Christi Dñi perforata[5]. Verum quidem est, eam sententiam verbis S. Pauli inniti[6], ex altera autem parte tota haec assertio Nostri de inimicitia, quam dicit, post lapsum Adae inter Deum et homines orta, manifeste addititia est, nec in systema eius theologicum quadrat, sicut iam nn. 2 et 19 ostendimus. Ad rationes ibidem laudatas modo aliam addimus : Stante nimirum notione iustitiae, ab Auctore definita, necessario oritur quaestio : cur Deus sanctissimus et optimus tempore Antiqui Testamenti prophetis contra iniquos missis peccatum praeceperit? Respondet Noster : quia Adam lapso inimicitia erat inter Deum et homines usque ad Christi adventum. Attamen liquet hac ratione rem nequaquam explicari. Si enim malum pro malo reddere peccatum sit, nefas est pariter asserere Deum peccatores punire ; si igitur Deus prophetas contra iniquos misisset, non solum

[1] Irenaeus, *Adv. Haer.* I, xxv, 1 (Harvey I, 216); *Philosophumena* Hippolyti, X, 19; Tertullianus, *Adv. Marcionem,* I, 6, 22; II, 5, 12 (cf. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte,* p. 322 sq.).

[2] Tertullianus, *Adv. Marc.* I, 19; II, 29; IV, 1, 3, 23 (cf. Hilgenfeld, *o. c.* p. 523 sqq.).

[3] Antitheses Marcionis reconstruere tentavit Hahn in opere : *Antitheses Marcionis Gnostici, liber deperditus, nunc quoad fieri potuit restitutus,* Regiomontani, 1823; opus hodie antiquatum; cf. Ehrhard, *Die altchristliche Litteratur und ihre Erforschung von 1884-1900,* Freiburg im Br., 1900, p. 195. Zahn, *Gesch. d. neutest. Kanons,* Erlangen, 1888, t. I, p. 596 sq. — [4] *Adv. Marcionem* IV, 23. Cf. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte,* p. 526. [5] Vide supra n. 19. — [6] Ephes. ɪɪ, 14; Col. ɪ, 20.

eos ipsos iniustos reddidisset (quod expressis verbis asserit Noster), sed et iniustitia a prophetis commissa ultimatim in ipsum Deum redundaret, tamquam rem iniustam praecipientem. Auctor quidem difficultatem evitaturus Deum, utpote *aeonem* ܥܠܡܐ lege immunem homines nequam punire potuisse asserit[1], sed, ut patet, recursus ad naturam divinam legis expertem quaestionem non solvit, sed complicat; nam negato reatu culpae atque redemptionis necessitate non liquet vera inimicitiae ratio ob lapsum protoplastorum inter Deum et homines orta, nisi ad voluntatem Dei recurras eumque, olim peccatorum vindicem, post adventum Christi, ut ita dicam, resipuisse statuas, quasi ex iniusto factus sit postea iustus. Ineptiae sane maximae, quae vix aliter sufficienter explicantur, nisi supponas Auctorem recepto monismo theologico christiano attributa iustitiae ac bonitatis, quae olim Gnostici duobus subiectis divinis distinctis tribuebant, uni eidemque Deo inepte adscripsisse.

Utut res se circa originem doctrinae ethicae L[i] G. habeat, id unum certum est notionem iustitiae ad mentem Gnosticorum acceptae cum theologia christiana vix conciliari et sua quadam sponte ad dualismum theologicum ducere. Non est igitur mirum omnes antiquos scriptores cum Ecclesia sentientes non exceptis iis, qui gnosi christianae addicti erant (uti Clemens Alex. et Origenes) unanimi consensu *iustitiae* stricte talis bonitatem defendendam suscepisse eamque etiam Deo tamquam veram perfectionem tribuisse. Libri, qui salvo monismo theologico sententiam Gnosticorum circa iustitiam propugnent, rarissimi sunt. Praeter L[um] G, ut sciam, in solo *Libro legum regionum* eiusmodi theologumena occurrunt, cuius auctor, quicunque fuerit[2], quamquam dualismum Gnosticorum reprobat, in iustitiae notione definienda mirum in modum cum eis conspirat dicens :

Duo enim praecepta sunt coram nobis posita, quae libertati pulchra sunt et decora : primum nempe, ut servemus nos ab omni malo et ab eo, quod nolumus nobis fieri; alterum, ut faciamus id, quod bonum est et quod diligamus et desideremus nobis etiam fieri[3].

Et paulo inferius :

Sunt, qui ulciscantur, sicut leones et sicut tigres; et sunt, qui sicut scorpiones noceant sibi non deliquentibus; et sunt, qui trahantur sicut oves, nec ducentibus se noceant. Sunt, qui in beneficentia conversentur, et sunt, qui in iustitia, et sunt qui in malignitate[4].

In primo citato adverte regulam dilectionis proximi etiam negative proponi, perinde ac in L[o] G. contingit, ubi ea ad definiendam iustitiae notionem usurpatur. In altero citato nota trifariam hominum divisionem, quae, uti

[1] Vide supra n. 2.

[2] Probabiliter aliquis Bardesanis discipulus. Harnack, *Chronologie d. altchr. Litt.* II, p. 131; *P. S.* II, 528. — [3] *P. S.* II, 550. — [4] *Ib.*, col. 561 sq.

iam Neander perspexit[1], ethicam gnosticam sapit et proxime ad placita Marcionis accedit, in cuius systemate iustitiae notio bonitati opposita partes praecipuas agebat[2].

Singularem autem similitudinem prae se fert doctrina Nostri cum placitis Ptolomaei in *Epistola ad Floram*[3] propositis. Interrogante nimirum Flora quid de Legis mosaicae origine habendum sit, Ptolomaeus datis ad eam litteris reiicit et eorum sententiam, qui Legem diabolo et eorum, qui eam deo bono auctori tribuant, cum Lex nec absolute bona, nec mala omnino sit. Ptolomaeus ipse eam Demiurgo adscribens iusto diversa in ea strata distinguenda esse vult : 1) alia nimirum praecepta bona, a mali permixtione libera, quae Salvator non venerit solvere, sed adimplere (III, 1) — his adnumerat decalogum (III, 2) —; 2) alia cum iniquitate implicata, quae Salvator abrogaverit, veluti ea : *oculum pro oculo, caedem pro caede* (III, 3); 3) alia demum symbolica et typica, umbras sensibiles, quae Salvator in spiritualia et invisibilia resolverit (III, 9, 10). Has porro leges, cum nec absolute bonae nec penitus malae sint, nefas esse sive Deo sive Diabolo tribuere, sed opus esse Demiurgi, cuius natura indoli Legis mosaicae conveniat (V, 2-5). Praeter leges a Demiurgo latas additamenta quoque humana in Lege reperiri putat a Moyse et senioribus invecta (II, 2, 10) iuxta Salvatoris verba : *Moyses propter duritiam cordis vestri permisit dari libellum repudii; ab initio autem non fuit sic*[4]. Hinc infert legem de matrimonio a Deo olim latam, propter populi duritiam a Moyse immutatam fuisse, cum Iudaei legis rigorem ferre non valentes, uxorum pertaesi eas e medio sustulissent eaque ratione homicidiorum rei exstitissent. Ad praecavenda itaque scelera Moysem libellum permisisse dari repudii, ut saltem observato hoc praecepto iniquitatem et periculum sibi inde imminens evitarent (II, 4-9). Aliqua demum praecepta a senioribus lata esse e verbis Salvatoris concludit dicentis[5] : *Deus enim dixit : honora patrem tuum et matrem tuam, ut bene sit tibi; vos autem dicitis : donum est Deo, quodcunque tibi ex me profecerit* (II, 10 sq.).

Igitur L. G. cum Ptolomaeo legem talionis iniustitiae arguit; singulare imprimis est, utrobique thesim hanc iisdem argumentis ex Evangelio haustis probari[6]. Ptolomaei quidem Epistola in aliis omnino praemissis

[1] *Gnotische Systeme,* p. 201.

[2] Tertullianus, *Adv. Marcionem,* I, 23, 25, 27; II, 11-17. Cf. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte,* p. 526 sq. Zahn, *Gesch. d. ntestam. Kanons,* I, p. 586 sq.

[3] De qua, in quantum ad rem nostram spectat, v. Harnack in *Sitzungsberichte der Berliner Akademie*, 1902, p. 520-524. Eam ex Epiphanii Panario, *Haer.* XXX, 3-7 seorsum ed. Harnack s. t. : *Ptolomaeus Brief an die Flora*, Bonn, 1904, cuius textus eiusque divisio heic citatur.

[4] Matth. XIX, 6 sq. — [5] Matth. XV, 3 sqq. — [6] *L. G.* Serm. XXII, 19 sq.

theologicis fundatur nec doctrinae ethicae tradendae vacat, uti L. G., sed theoreticam mere quaestionem discutit circa Legis originem; idearum nihilominus similitudo stringens est, nec casui caeco tribuenda; attamen necessitudinem mutuam utriusque auctoris accuratius explorare impossibile est.

39. Officia iustorum e *Doctrina duodecim apostolorum* vel ex aliqua operis huiusce recensione syriaca hausisse videtur Noster, uti alibi ostendetur. Heic noto Auctorem iustis praecipere, ut inter animalia munda et immunda discrimen faciant. Christianos Mesopotamiae re vera morem hunc iudaicum observasse, vel saltem eiusmodi quaestiones movisse suadet Aphraates[1], cuius tempore erant, qui praeceptis Legis innixi cibis haud indiscriminatim utendum esse contenderent. Item in Actis Akebšma Martyris et Sociorum audimus Ithalaha, Bêt-Nuhadrensem diaconum a *mopto* coactum esse, ut solem adoraret, *sanguinem manducaret* uxoremque duceret[2]. Christiani igitur quidam Mesopotamiae more Iudaeorum animalia tantum munda comedisse et ab usu sanguinis abstinuisse aliquando videntur, quemadmodum et L. G. idem a iustis exigit. Ieiunii disciplina, quam L. G. iustis praescribit, antenicaena est; saltem, ieiunii quadragesimalis in toto opere mentio nullibi fit[3].

Idea perfectionis in L^o G. obvia saeculo III et IV per totum orbem Christianum communis erat. Non enim soli Gnostici ἀπάθειαν, ἀποτάγην ac ἐγκράτειαν praedicabant[4], sed toti societati inerat studium aliquod asceticum mundique contemptus[5]. Singularis est imprimis consensus hac in re L^i G. et *Actorum Thomae,* cuius auctor, sive discipulus fuerit Bardesanitarum scholae, sicut Harnack suspicatur[6], sive alius quisquam, ethicam placitis Nostri simillimam docet. Matrimonium enim veluti rem foedam aspernatur[7], renunciationem, humilitatem praedicat, Christianosque curae expertes fieri iubet[8]. Hoc opus ceterum Noster nosse videtur, uti suo loco videbimus. Notio autem « perfectionis » in L^o G. inculcata doctrinae Messalianorum simillima est; quapropter nexus L^i G. cum ista haeresi seorsum accuratissime investigandus erit.

---

[1] *Dem.* xv, 1. *P. S.* I, 728. Cf. verba *Libri legum Regionum, P. S.* II, 561.

[2] Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum,* II, 728.

[3] Hac de re v. Funk, *Die Entwicklung des Osterfastens* in opere : *Kirchengeschichtliche Abhandlungen und Untersuchungen,* Paderborn, t. I, 1897, p. 241-278.

[4] C. Schmidt, *Gnostische Schriften in koptischer Sprache,* p. 521 sq.

[5] C. Schmidt, *Die alten Petrusakten*, Leipzig, 1903, p. 161 sq. *Acta Pauli* hsg. v. C. Schmidt, Leipzig, 1905, p. 190 sqq.

[6] *Chronologie d. altchr. Litter.* I, 548. Cf. Ehrhard, *o. c.* p. 163.

[7] Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum,* III, p. 13, 56.

[8] *Ib.,* p. 13, 21, 29, 37, 63 et alibi. Burkitt, *Urchristentum im Orient,* deutsch v. Preuschen, Tübingen, 1907, p. 147 sqq.

CAPUT IV

DE SECTA MESSALIANORUM DEQUE LIBRI GRADUUM AD EAM NECESSITUDINE

CONSPECTUS.

I. SCRIPTORES ANTIQUI PROPRIAS EXPERIENTIAS CIRCA MESSALIANOS MEMORIAE TRADENTES. — II. AUCTORES NOTITIAS MEDIATAS CIRCA MESSALIANOS REFERENTES. — III. RES GESTAE MESSALIANORUM INTER NESTORIANOS. — IV. OPERA DEPERDITA AD MESSALIANOS SPECTANTIA. — V. NECESSITUDO L[i] G. AD DOCTRINAM MESSALIANORUM.

Iam versus finem cap. III innuimus perfectionis speciem, quae in L[o] G. commendatur, peculiarem similitudinem prae se ferre cum placitis certae cuiusdam sectae inter Syros versus finem saeculi IV ortae, cui nomen apud auctores antiquos *Messalianorum* seu *Euchitarum* et doctrina omnino singularis tribuitur.

Historia haereseos huiusce iam dudum nota est [1]; nihilominus operae pretium existimavimus ea, quae hac de re scripta sunt, novo examini critico subiicere. Documentis enim, quibus docti saeculi XVIII et XIX ad fata sectae describenda usi sunt, ignota prius aliquot accessere, unde res a Messalianis gestae novam lucem capiunt. Cum denique placita Messalianorum rem nostram intime tangant, ad doctrinam L[i] G. rite perspiciendam inevitabile videbatur textus ad eam spectantes ad lectorum commoditatem chronologice dispositos exhibere [2]. Quod ceterum ipsa huiusce Patrologiae edendae ratio

[1] De Messalianis scripserunt: Tillemont, *Mémoires pour servir à l'histoire ecclésiastique des six premiers siècles*, Venise, 1732, t. VIII, p. 517-536, 798. — Walch, *Entwurf einer vollständigen Historie der Ketzereien, Spaltungen und Religionsstreitigkeiten bis auf die Zeiten der Reformation*, Leipzig, 1766, t. III, p. 481-536. — Engelhardt, *Kirchengeschichtliche Abhandlungen*, Erlangen, 1832, p. 151 sqq. — Neander, *Wissenschaftliche Abhandlungen* hsg. von Iacobi, Berlin, 1851, p. 130 sqq. — Salmon in '*Dictionary of Christian Biography*' (ed. Smith and Wace, London, 1880), t. II, p. 258 sqq. s. v. « Euchites ». — Karapet-Ter-Mkrttschian, *Die Paulikianer im byzantinischen Kaiserreiche und verwandte Ketzerische Erscheinungen in Armenien*, Leipzig, 1893, p. 39-49. — *The Key of Truth*, ed. Conybeare, Oxford, 1898, p. CVIII. — Bonwetsch in '*Hauck's Realencyclopädie für Protestantische Theologie*, t. XII, p. 661-664 s. v. « Messalianer ». — Holl, *Amphilochius von Ikonium*, Tübingen & Leipzig, 1904, p. 30-38. Huc spectant etiam notae editorum in opera SS. Patrum, qui textus ad Messalianos spectantes edidere, imprimis Cotelerii et Michaelis Le Quien.

[2] Textus in *Appendice* positi in sequentibus absque ullo titulo citantur. V. g. N. XIV, 1 significat Timothei Constantinopolitani caput primum.

suadebat. Sectae enim huic genuino-syriacae iam aliquando debita cura impendenda erat.

Textus in « Appendice » positi in duas categorias possunt dividi. Alii nimirum experientias personales aliquorum virorum ecclesiasticorum circa Messalianos factas proponunt, alii vicissim notitias tantum mediatas ad sectam pertinentes e scriptis plerumque deperditis haustas suppeditant.

I

SCRIPTORES ANTIQUI EXPERIENTIA PROPRIA DE MESSALIANIS LOCUTI.

1. S. Ephraem Syrus. — 2. S. Epiphanius. — 3. S. Hieronymus. — 4. Maruthas Maypbercatensis. 5. S. Nilus. — 6. Synodus Ephesina. — 7. S. Cyrillus Alexandrinus. — 8. Synodus Šahapivanensis. — 9. Severus Antiochenus. — 10. S. Maximus.

1. Seriem auctorum priorum aperit S. Ephraem Syrus (v. n. I), qui semel tantum Messalianorum meminit : *Sermone* XXII metrico, antihaeretico, post expugnatam a Persis Nisibim, inter a. 363-373 composito[1]. De doctrina quidem sectae tacet, sed singularem eam segnitiem asseclarum eius vituperat, quae post paucos annos S. Epiphanium quoque gravius affecit. In graeca *Testamenti* S. Ephraemi versione pariter exstat locus Euchitas, i. e. Messalianos, haereticis vitandis adnumerans[2]; at in textu syriaco operis eorum mentio non fit[3], textus proinde graecus loco laudato ab interprete vitiatus videtur.

2. Multo fusius disserit de Messalianis S. Epiphanius in Panario, *Haeresi* LXXX, qui et primus inter Graecos sectae huius socios nomine syriaco Μασσαλιανοί[4] appellat illudque graece εὐχόμενοι recte interpretatur.

S. Pater tres Messalianorum species distinguit (v. n. II) : a) Antiquissimos eiusdem nominis sectae asseclas nec Iudaeos nec Christianos fuisse tradit, sed gentiles, qui pluralitatem quidem Deorum admiserint, unum tamen

[1] Iuxta Gregorium, Arabum episcopum Homiliae S. Ephraemi antihaereticae post Nisibim a Persis imperante Ioviniano captam, quando Sanctus Edessam migravit, compositae sunt. Cf. *The Homilies of Aphraates,* ed Wright, p. 25. Forget, *De vita et scriptis Aphraatis,* p. 24 sq. *S. Ephraemi Syri Hymni et Sermones,* ed. Lamy, t. II, col. 97 sq. Ita et Acta S. Ephraemi syriaca; v. *Opp. S. Ephraemi ed. syro-lat.,* t. III, Romae, 1743, p. L; Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum,* t. III, Parisiis, 1892, p. 683.

[2] *Opp. S. Ephraemi ed. graeco-lat.*, Romae, 1743, t. II, p. 242.

[3] *Ephraemi Syri aliorumque opera selecta,* ed. Overbeck, Oxonii, 1865, p. 147. Cf. Assemani, *Bibl. Or.* t. I, p. 145.

[4] ܡܨܠܝܢܐ est nomen agentis e part. paʿel verbi ܨܠܝ formatum; duplex σ sonum ܨ exprimere intendit. Theodoretus scribit Μεσσαλιανοί, Photius Μεσαλιανοί, Cyrillus Alex. Μεσσαλιταί, in decreto Concilii Ephesinae, quod in sola translatione latina exstat, Messalianitae appellantur.

παντοκράτορα coluerint et προσευχάς ceu oratoria sibi fecerint, ubi ingente lucernarum faciumque mole accensa sacros conventus habuerint. Refert etiam aliquos ἀρχόντων ob zelum religionis acriter in eos animadvertisse, quam ob causam sectarii nomen Μαρτυριανῶν sibi imposuissent. Verba Epiphanii plana sunt. S. Pater non sectam aliquam christianam describit, sed motus syncretisticos inter ipsos Gentiles ortos, qui ideas aliquas christianas religioni suae antiquae admiscentes saec. IV exeunte haud paucos in imperio Romano tumultus excitasse videntur. Eius farinae erant *Hypsistarii* in Asia Minore, *Caelicolae* et *Abelonii*, in Africa, qui a potestate civili dure tractabantur [1]. b) Alteram eiusdem sectae speciem dicit Satanianos, quippe qui Satanam, utpote magnum et fortem, hominibus mala plurima inferre valentem adulatorio cultu sibi conciliare studuerint. Docti quidam, inaccurata Petavii translatione decepti, Messalianorum κατ' ἐξοχήν originem a Satanianis derivari contendebant, freti imprimis Bogumilorum posteriorum historia, quos re vera Satanam adorasse constat [2]. De facto Epiphanius secundam hanc Messalianorum speciem a veri nominis Messalianis aperte distinguit; antiqui vero, qui de Messalianis scripserunt, hac de re tacent; cum porro Bogumilorum secta demum saec. XII prodierit et influxus doctrinae Manichaicae prae se ferat, eos cum veri nominis Messalianis confundere nefas est. In oriente hodie adhuc superstites Satanianorum inveniuntur, Yesidaei (يزيديّة) appellati [3].

c) Tertia Messalianorum species demum est, quae ad rem nostram pertinet. Ea, quae de hisce Messalianis κατ' ἐξοχήν apud Epiphanium narrantur, singularia quidem sunt, sed prorsus fide digna. Sectae originem ignorare se fatetur S. Pater. Initio, ait, et fine, capite et radice carent nec fulcrum nominis habent — id est, nequeunt ab aliqua secta antiquiore derivari. Reapse tota relatio Epiphanii prodit sectam recentem et insolitam fuisse. Locum eius natalem Mesopotamiam dicit, unde iam ipsam Antiochiam invaserint.

[1] De istis cf. Hergenröther, *Kirchengeschichte* [4], I, p. 335, n. 4. Errorem autem aliquem circa etymologiam nominis Abeloniorum (S. August. *De Haer.* c. LXXXVII) qui in Africa prodierunt, notare liceat. Bochartus (in Op. *Geographia Sacra,* Francofurti ad Moenum, 1681, p. 850 E) nomen sectae ab arabico أبيل derivat. Quod falsissimum est, nam verbum arabicum denominativum est a syriaco ܐܒܝܠܐ = « lugens », « monachus »; inde تأبّل = « monachus factus est », vel, quod idem est: « se ab uxore continuit ». Terminus influxum monasticum supponit, proinde cum sectaris africanis nil commune habet. Lupici(a)ni, quem Messalianos gentiles persecutum esse narrat Epiphanius, mentionem facit Ammianus Marcellinus (*Hist.* XXVI, v, 3; VIII, 4). Erat dux Orientis Valentis tempore, iam a Joviniano magister equitum promotus. Cf. Salmon in *Dictionary of Christ. Biogr.* III, 761 s. v. Lupicinus.

[2] De his cf. Hergenröther, *Kirchengeschichte* [4], t. II, p. 549-552.

[3] Cf. Neander, *o. c.* p. 130 sqq. Badger, *The Nestorians and their Rituals,* London, 1852, vol. I, p. 111-134. P. Anastasius O. Carm. in ephemeride Berytensi المشرق a. 1899. Chabot, *Notice sur les Yézidis* in *Journal Asiatique,* 1896, N° de Janvier-Février.

Doctrinam sectae pariter ignorat, nec de ea aliud quidquam tradit, nisi quod bonis suis renunciasse se praetendant et ideo mendicorum more manus ad stipem porrigant, aestatis tempore vero otiosi vagentur et in suburbiis Mesopotamiae spatiosis viri ac mulieres promiscue dormiant, aut orent. Ieiunium non observant, ait, sed fame correpti absque discrimine temporis manducant et bibunt. Mores sectariorum bonos quidem in dubium vocat, nihilominus fatetur nihil se de lascivia eorum, quam ob promiscuam sexus utriusque cohabitationem merito supponendam arbitratur, compertum habere. Praetera stoliditatem aliquam eis tribuit, quod scilicet sciscitanti, quales quique haberi velint, tales se dicant, sicuti interrogati fuerint; quaerenti videlicet an prophetae sint, aut angeli, respondere se prophetas esse, aut angelos.

3. Saeculo V ineunte Messalianorum mentionem fecit S. Hieronymus, cuius *Prologus* in Dialogum adversus Messalianos (v. n. III) prodit famam, forte etiam asseclas sectae usque Bethlehem pertigisse. S. Hieronymus Messalianos « totius pene Syriae haereticos » dicit eosque haereticis atque philosophis ἀπάθειαν professis annumerat, inter, quos Ciceronem, Origenem Stromatum auctorem (sic!), Evagrium Ponticum, Iovinianum atque Pelagianos recenset. Pelagianorum mentio in serie hac peculiari consideratione digna est. Pelagiani etenim, uti notissimum est, salutem animae viribus naturalibus hominis effici et posse et debere dictitabant. Sed et Messaliani idem docebant, cum ex eorum mente culmen perfectionis ἀπάθεια i. e. impassibilitas sit eaque activitate humana acquiratur. Cum his placitis autem etiam doctrina L[i] G. convenit, quae in urgenda impassibilitate tota quanta versatur. Porro, teste Mario Mercatore, Pelagii magister Romae Rufinus quidam erat, natione Syrus[1]. Si igitur Hieronymi tempore tota Syria errore Messalianorum infecta fuerit, non est improbabile etiam Rufinum more monachorum Syrorum placitis Messalianis imbutum fuisse, quae dein Pelagius ope philosophiae Aristotelis in systema scientificum redegisse videtur, principiis doctrinae naturalismum sapientibus ulterius evolutis.

4. Hieronymo coaevus erat Maruthas episcopus Martyropolitanus, ceu Mayphercatensis, qui ʿAbdišôʿ Sobensi episcopo teste praeter alia opera *transtulit etiam canones* [Patrum] *trecentorum decem et octo et conscripsit historiam totius Sanctae illius* [Nicaenae] *Synodi*[2]. Opus hoc, quod a. 1898 e Codice Bibliothecae Borgianae K. VI, 4 Oscarus Braun ad lucem protraxit et germanice translatum edidit[3], praeter translationem syriacam canonum Nicae-

[1] In praefatione *Libri subnotationum in verba Iuliani*, n. 2. Migne, *P. L.* XLVIII, 111.

[2] Assemani, *Bibl. Orient.* I, 192; III, 74 : ܘܗܘ ܢܩܠ ܐܦ ܩܢܘܢܐ ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ: ܘܐܟܬܒ ܬܫܥܝܬܐ ܕܟܠܗ ܗܝ ܣܘܢܗܕܘܣ ܩܕܝܫܬܐ.

[3] *De Sanctae Nicaena synodo*, Münster, 1898.

norum etiam catalogum haeresium continet, de quo iam cap. III, n. 3 fusius sermo erat. Textum syriacum tractatus haeresiologici Ignatio Ephraemo Raḥmani, Patriarchae Syrorum doctissimo debemus, qui eum in fasc. IV *Studiorum Syriacorum* [1] publici iuris fecit.

Hoc in Catalogo duae sectae ad rem nostram pertinent (v. n. IV) : Audiani et Timotheistae. Audiani etenim Marutha teste partim *orantes* (= mᵉṣallyānē) erant, partim *ieiunantes;* Timotheistae vero de usu bonorum severius iudicabant, perinde ac L. G. atque ipsi veri nominis Messaliani [2].

Uti iam supra notavimus, doctrina Audianorum in Catalogo Maruthae adumbrata singularem similitudinem prae se fert cum capite 6 Timothei, Constantinopolitani presbyteri, quo referente Messaliani « tres hypostates Patris et Filii et Spiritus S. in unam hypostasim resolvi et mutari » docuerint [3]. Ex altera parte apud Marutham ne laevissimum quidem vestigium occurrit anthropomorphismi haeretici et doctrinae quartodecimanae, quae Audianis in *Panario* S. Epiphanii *Haer.* LXX tribuuntur.

His consideratis valde probabile videtur Maruthae Messalianos, Audianismo deditos (?) non fuisse sectam vere talem ab aliis distinctam, sed viros dogmatice plus minusve indifferentes, quibus peculiaris erat nisus quidam asceticus, quo impellente de virtute orationis deque rerum terrestrium usu in diversos errores lapsi sunt et non tam doctrinae novitate, quam potius insolita vitae ratione pacem Ecclesiae perturbarunt.

5. Sub eadem fere tempora mentionem fecit Messalianorum etiam S. Nilus anachoreta in *Epistola ad Magnam* (n. V), in qua prima vice occurrunt nomina duorum sectae asseclarum : Adelphii et Alexandri. Prior ex aliis documentis notissimus est; ad alterum quod attinet, virum huius nominis nullus alius auctor inter fundatores, aut celebriores sectae viros recenset. Nilus ipse nil aliud de ipso refert, nisi quod doctrinâ suâ civitatem regiam, Constantinopolim, inquinaverit atque inducta specie orationis perpetuae ianuam pigritiae passionibusque indomitis aperuerit. His Nili verbis innixus Tillemont Alexandrum homonymo fundatori ordinis Acoimetarum aequiparavit, quippe cuius vita ac doctrina placita Messalianorum redoleat et propterea prius Antiochiae, dein Constantinopoli haud immerito notam haereseos incurrerit [4].

[1] *Documenta de antiquis Haeresibus*, Šarfe, 1909, pp. ܪܝ — ܡܝ et 76-80.

[2] Harnack Timotheistas propaginem Apostolicorum sive Apotacticorum (cf. Epiphanii Panarion, *Haer.* LXI) censet. V. *Der Ketzer-katalog des Bischofs Maruta von Maipherkat*, Leipzig, 1899, p. 13.

[3] App. XIV, 6.

[4] *Mémoires,* t. XII, p. 490-498. Vitam S. Alexandri transtulit Bollandus in *Actis Sanctorum,* t. I Ianuarii, p. 1018-1029, edidit E. de Stoop, *Patr. Or.* VI, p. 641-705. Auctor *Vitae* ignotus est; res a se narratas partim Sancto ipsi (n. 29, p. 1024; n. 54, p. 1028)

6. Anno 431 Messaliani a Synodo Ephesina damnati sunt. Decretum in eos latum latine adhuc servatum est (n. VI); pars textus graeci inter Acta

partim Rabbulae Edesseno, Alexandri in vita monastica aliquamdiu socio (n. 13, p. 1022) in acceptis refert. Iuxta *Vitae* narrationem Alexander ex Asia oriundus Constantinopoli artem grammaticam didicit; deinde miles factus et praetorianorum cohorti adscitus Novo Testamento studere cepit, unde verbis Christi : *si vis perfectus esse, vende quae habes* etc. permotus bonis divenditis in Syriam secessit ibique in coenobio quodam, cui tunc Abbas Elias praeerat, per quadriennium vitam monasticam egit; cum vero reliquorum monachorum vivendi rationis cum taederet (nam contra praeceptum Dñi rectores communitatis curam habebant necessitatis fratrum reliquorum, n. 5) altiora cogitans Evangelium praedicandum suscepit, atque succenso quodam idolorum fano loci praefecti, Rabbulae, tunc adhuc ethnici, incurrit iram, quem post plures conatus futiles demum ad Christi fidem pertraxit. Rabbula episcopo Edessae facto Alexander in eremum secessit et ad ripam Euphratis monasterium condidit, ubi ad viginti fere annorum spatium monachos quadringentos collegit, quos, pro ut viri erant diversarum nationum, in octo choros dividens sine cura ac sollicitudine vivere et diu noctuque Deo psallere docebat. Singularia sunt imprimis verba, quibus Auctor praecepta et regulas ab Alexandro monachis datas narrat : triennio in ieiunio et oratione continua expleto visione Christi dignatur, dein iuxta horas diei viginti quatuor ordines psallentium constituit, qui Deum die ac nocte laudarent; demum electis septuaginta discipulis Evangelium gentibus praedicaturus, *Trophimo* monasterio a se condito praefecto, Euphratem traiecit et in confiniis ditionis Romanae Persidi adiacentibus praedicare coepit. Per triennium in deserto versatus inimicitias incolarum saepe expertus est, quippe qui ob multitudinem discipulorum Sancti se ad paupertatem redactum iri censerent. Peragratis vastis Mesopotamiae tractibus per Palmyram Antiochiam petiit, ubi Theodotus episcopus calumniis Sancto illatis circumventus eum plagis affici et e civitate pelli iussit. Sanctus nihilominus ad thermas prope urbem sitas ob vetustatem collabentes sedem fixit et hymnodiam instituit. Mox a Malcho quodam diacono accusatus, quod olim contra Porphyrium episcopum seditionem movisset, *Duce* (scilicet Duce Orientis) contra Alexandrum concitato ex urbe eiectus et Chalcidem relegatus est. Exilio ad filios spirituales visitandos utitur et interdicto spreto Antiochiam redit; observatus autem a satellitibus mutat habitum et mendici specie assumpta urbem clam relinquit et monasterium quoddam, cui nomen Crithenion, petit, quod a quodam discipulo suo conditum resciens assumptis inde viginti quatuor monachis Constantinopolim secedit, ubi obtenta S. Menae ecclesia socios in sex choros dividit et perpetuam psalmodiam introducit, modo mirabili a Deo una cum sociis sustentatus. Haud tamen diu in regia civitate vitam tranquillam agere poterat; nam haereseos accusatus et iniuste condemnatus flagellatur, fratribus autem undique ad eum confluentibus perpetuam tandem hymnodiam resuscitat et demum multis exantlatis laboribus in loco quodam Bithyniae, Gnomon dicto, obit. Cf. Zöckler, *Askese und Mönchtum,* Frankfurt a. Main, 1897, p. 265.

Chronologica *Vitae* data falsa plerumque sunt. Rabbulam annis 30 Edessae praefuisse dicit, cum tamen *Chronico Edesseno* teste a. 412 electus a. 435 vitam finierit (Assemani, *Bibl. Or*. I, 197). Alias assertiones Vitae falsas et suspiciosas iam Tillemont traduxit. Biographus Rabbulae nexum Rabbulae cum Alexandro ignorat et ipsam eius conversionem longe aliter refert. Nihilominus nefas est totam *Vitam* fabulosam declarare. *Vitae* auctor novit Rabbulam, antequam Christianus factus esset, publicis honoribus ornatum, uxorem et proles habuisse (cf. *S. Ephraemi Syri, Rabulae, Balaei aliorumque opera selecta,*

synodi Nicaenae II invenitur. Sententiae synodicae executio duobus imprimis episcopis a Synodo commissa est : Valeriano et Amphilochio. De persona Amphilochii nullum subest dubium; eius, tamquam episcopi Sidetani et acerrimi Messalianorum persecutoris, meminit etiam Cyrillus Alexandrinus, qui missa ad eum epistola prudentem et mitem cum eis agendi rationem commendavit, ad stupiditatem sectariorum provocans, quippe qui argutias dogmaticas non capiant (n. VII). Eiusdem mentio fit in epistola synodica Sisinnii et Theodoti, quae Photio teste [1] a synodo Constantinopolitana a. 428 contra Messalianos coacta ad Amphilochium et Berinianum missa est. Cum porro epistola synodica imprimis ad episcopos Pamphyliae spectet, in quorum dioecesibus ea secta quam maximos fecit progressus, Amphilochium vero Sidetanum fuisse episcopum constet, hinc Le Quien haud immerito Berinianum a Photio laudatum cum Valeriano, metropolita Iconii aequiparavit [2].

7. Epistolam Cyrilli in causa Messalianorum ad Amphilochium Sidetanum episcopum missam iam commemoravimus (n. VII). Ex ea liquet circa tempora synodus Ephesinae sectam Messalianorum Aegyptum quoque infecisse. Quod mirum non est; monachi enim Syriae coenobitas Aegypti iam inde a medio saec. IV saepissime visitarunt et cum eis nexum iugem habebant. Idem testatur narratio in *Vitis Patrum* de abbate *Lucio* servata (n. XI) qui Euchitas ad resipiscentiam perducere tentaverit [3].

8. Mentionem faciunt Messalianorum etiam Acta Synodus Šahapivanensis in Armenia anno 447 habitae, ubi poenae severissimae in sectarios latae sunt (v. n. VIII). E poenis atrocissimis in eos decretis concludendum est sectam late in ea regione propagatam esse eiusque asseclas viros famae pessimae fuisse, nam in lingua armena adiectivum *mzlne* (unde derivatur nomen sectae

ed. Overbeck, Oxonii, 1865, p. 161_{1-6}, 166_{23-25}). Theodotus, qui Sanctum persecutus est, episcopus est Antiochiae, dummodo supponas Alexandrum non annos viginti, sed per tempus brevius in deserto habitasse, uti iam Tillemont suspicatus est (*o. c.* p. 494).

Utut res circa Alexandrum se habeat, sententia Tillemont, qui hunc Alexandrum cum laudato a Nilo assecla Messalianorum unum eundemque fuisse hominem contendebat, fundamento haud caret. Anno 428, eodem fere tempore, quo Alexander Constantinopoli morabatur, praeside Sisinnio recenter electo habita est synodus, in qua Photio teste (n. XXI, 4) Messaliani damnati sunt. Epistola quoque Nili eodem fere tempore exarata est, quo fama novae haereseos usque in Aegyptum pertigit. Vitae quoque agendae ratio, quam *Vita* teste Sanctus observaverit, placitis L[1] G. simillima est. Alexander quidem placita Messalianorum antinomistica professus non videtur; regulae nihilominus monasticae Acoimetarum ab ipso statutae eundem falsi nominis mysticismum sapiunt, quem et L. G. et doctrina Messalianorum spirant.

[1] *Bibl., Codex* LII; v. n. xxi, 4. — [2] *Oriens Christianus,* Parisiis, 1740, t. I, col. 1070 B.
[3] Cf. Tillemont, *o. c.* t. XII, p. 370.

mzlneuthium = ܡܙܠܢܘܬܐ) vera significatione amissa « sordidum » seu « squalidum » significat [1].

9. Propria experientia Messalianos nosse videtur etiam SEVERUS, Monophysitarum patriarcha Antiochenus, uti eius epistola circa a. 513-518 ad Entrechium [2] vel, ut alii volunt, ad Antarchium [3] Anazarbae episcopum data ostendit (n. XIII). Ansam epistolae mittendae dederunt presbyteri quidam dioeceseos Flaviadensis, qui ordinarium suum, Procopium, coram Severo criminum diversorum insimularunt : quod occasione ordinationum munuscula acciperet et in missae sacrificio mentionem faceret Lampetii, qui infirmitatem contraxisset haereseos Adelphii et ideo Comanae in Armenia damnatus esset. Synodi Comanensis indirecte meminit Photius, quando narrat Alypium Caesareae metropolitam Hormizdam, Comanae episcopum, delegasse, ut crimina a Gerontio, Glitide monachorum hegumeno, Lampetio obiecta inquireret [4]. Severus pariter Entrechium delegat, ut una cum Theodosio, presbytero Antiocheno res a Procopio contra ius et fas gestas investiget et iudicium de ipso canonicum ferat; simul meminit synodi cuiusdam episcoporum Cappadociae, praeside Soterico habitae, quae ante annos paucos Lampetium denuo damnasse videtur; nam Sotericus coaevus fere erat Severi; a Macedonio, patriarcha Constantinopolitano ordinatus, anno 512 aderat synodo Sidonensi, ubi Severus patriarcha electus est; rogante Hormizda, Romano Pontifice a Iustiniano anno 520 depositus tamen, adhuc anno 536 archiepiscopus erat et qua talis Stephanum diaconum Constantinopolim misit ad synodum Menna praeside habitam; vix ergo multos abhinc annos ante a. 512 episcopi munere fungi coeperat [5]. Messalianorum mentio fit in duabus adhuc aliis Severi epistolis; in iis autem nil notatu dignum occurrit [6]. — Photius refert Severum adhuc presbyterum *Testamentum* Lampetii refutasse [7], quod et Zacharias Scholasticus narrat in *Vita Severi* a Francisco Nau translata [8]. Alius epistolae Severi, ad Solonem episcopum contra Euchitas datae, fragmenta edidit Wolf [9], qui etiam fragmentum operis Severi iam laudati : κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου συντάγματος publici iuris fecit, ubi oratio vocalis tamquam utilis commendatur, quippe quae daemonem propellat [10].

[1] Karapet-Ter-Mkrttschian, *Die Paulikianer*, p. 42. Cf. *supra* p. 28.

[2] Brooks, *The Sixth Book of the Select Letters of Severus Patriarch of Antioch*, London, 1902, v. I, p. 39 sqq.; v. II, 59 sqq.

[3] Assemani, *Bibl. Or.* in praefatione voluminis II, s. v. *Anazarba;* Le Quien, *Or. Christ.* II, col. 887.

[4] *Bibl., Codex* LII (n. XXI, 5_2).

[5] Le Quien, *o. c.* I, col. 377 sq. — [6] Brooks, *o. c.* I, 322, 326; II, 287, 291.

[7] *Bibl., Codex* LII (n. XXI, 5_6). — [8] *Opuscules Maronites,* Paris, 1899, p. 83. Cf. *Patr. Or.* II, 106.

[9] *Anecdota Graeca,* Hamburgi, 1733, vol. III, p. 171. In ea epistola miracula ad initium fidei necessaria fuisse dicuntur. — [10] *Ibidem,* III, p. 182.

10. Severus crimina nefanda obiectat Messalianis eos libidinis, hypocriseos, immo atheismi insimulans, quem celaturi omnes quidem haereses simulatim anathematizent, solum Adelphium silentio honorantes. Ut ut accusationes Severi graves sint, confirmantur verbis S. MAXIMI, qui in *Scholiis* ad cap. VI operis Pseudodionysiani *De ecclesiastica hierarchia* (v. n. XV) narrat Messalianos peracto in exercitationibus severis triennio, quasi iam indefectibilitatem consecuti sint, sub praetextu ἀπαθείας libidini, adulteriis omnibusque flagitiis deditos esse et speciem phreneticorum prae se ferre.

II

AUCTORES NOTITIAS MEDIATAS DE MESSALIANIS REFERENTES.

11. Theodoretus Cyrensis. — 12. Philoxenus Mabugensis. — 13. Timotheus Constantinopolitanus. — 14. Ioannes Damascenus. — 15. Euthymius Zigabenus. — 16. Theodorus bar Choni. — 17. Photius. — 18. Agapius Michaelis Magni et Gregorii Barhebraei fons.

Modo de altera classe auctorum, qui mediatas duntaxat notitias ex antiquioribus scriptis haustas circa Messalianos memoriae tradiderunt, agendum erit et eruenda sunt opera, unde notitiae istae manarint.

Ante omnia scriptores enumeramus, quorum opera ad rem nostram pertinent :

11. THEODORETUS CYRENSIS in *Historia Ecclesiastica,* IV, 10 (v. n. IX) et *Haereticarum fabularum compendio,* IV, 11 (v. n. X). Notulae breves de Messalianis reperiuntur in *Epitome divinorum decretorum*, cap. XVIII, ubi ad falsam Messalianorum de baptismo doctrinam alludit, et in *Vita abbatis Marciani,* cap. III. Historiae Religiosae, quem acerrimum Messalianorum adversarium fuisse commemorat [1].

12. PHILOXENUS episcopus Mabugensis fuse de Messalianis disserit in *Epistola ad Patricium,* monachum Edessenum data, cuius partem ad Messalianos spectantem syriace prima vice Patriarcha Raḥmani publici iuris fecit (v. n. XII). Graeca Epistolae translatio iam dudum a cardinale Maio edita est [2] sub nomine Isaaci Ninivitae πρὸς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Συμεῶνα τὸν ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Persona Simeonis a translatore conficta est, uti iam pridem demonstravit J. B. Chabot [3], qui et rationem fictionis recte statuit dicens : *Cum enim Philoxenus monophysita pari odio Nestorianis et orthodoxis erat, qui graece hanc epistolam vertit, cum nolebat proponere suis odiosi viri sermonem, mutavit titulum, ut opus imponeret Ninivitae, cuius scripta favorem monachorum*

[1] Ed. Schulze, III, 1146.

[2] *Nova Patrum Bibliotheca,* t. VIII, parte III, p. 156.

[3] *De S. Isaaci Ninivitae vita, scriptis et doctrina*, Lovanii, 1892, p. 14 sq.

semper obtinuerunt. Axiopistiam Epistolae, ob falsas de auctoris aetate suppositiones Jacobi[1] et Karapet-Ter-Mkrttschian[2] immerito in dubium vocarunt.

Quae Philoxenus de rebus ab Adelphio gestis refert, singularia quidem sunt, attamen etiam apud Theodorum bar Choni[3] recurrunt, qui filum narrationis Philoxeni quidem presse sequitur[4], nihilominus nonnulla ab ipso independenter ita refert[5], ut eius relatio ex Epistola Philoxeni simpliciter derivari nequeat, sed potius alii documento in acceptis referenda sit, quo ambo viri diversa ratione usi videntur. Quodnam autem documentum hoc fuerit, exinde coniici potest, quod Theodori narratio de *doctrina* Messalianorum cum relatione Theodoreti Cyrensis maxima ex parte mirum in modum quidem convenit[6], attamen quaedam addit[7], quae apud Theodoretum non leguntur. Proinde fons communis Philoxeni et Theodori is est, quem etiam Theodoretus expilavit. Hunc autem Theodoretus ipse prodit dicens : « Amphilochium in Synodo Sidetana accuratissime confodisse Messalianos insertis eorum verbis Actis a se compositis, quae dogmatis differentiam aperte declarent[8] ». Omnes tres proinde laudatae de Messalianis relationes ultimatim ad Acta Sidetana referri posse videntur; Philoxenus vero Theodorusque probabiliter syriaca eorum translatione sunt usi.

Hic noto monachum Asuna, cuius res gestas phrenesi proximas exitumque tragicomicum Philoxenus narrat, in *Vita S. Ephraemi* inter discipulos Sancti recenseri, qui « doctrinae » scribendae operam dederint[9].

13. Saeculo VI exeunte vel VII ineunte Timotheus Constantinopolitanus in opere haeresiologico *de iis, qui ad Ecclesiam accedunt,* doctrinam Messalianorum in capita XIX digestam proposuit (v. n. XIV). Eius relatio hinc inde tantam similitudinem prae se fert cum pluribus Theodoreti locis[10], ut

[1] *Zeitschrift f. Kirchengeschichte,* t. IX, p. 510 sqq. — [2] *Die Paulikianer,* p. 45 sq.

[3] V. n. xix.

[4] Huc spectat historia Sancti a daemone tentati eiusque responsa (xii, 8 = xix, 12-15).

[5] Nomina asseclarum a Theodoro relata (xix, 2) apud Philoxenum desunt (cf. locos similes apud Theodoretum ix, 6; x, 23) deest etiam expositio nominis ܡܨܠܝ̈ܢܐ (xix, 7 sqq.). Philoxenus Adelphium *discipulum* dicit Iuliani Sabae (xii, 1) Theodorus *aemulum* (xix, 3). Theodorus placita Messalianorum de Satana in homine habitante deque sacramentorum inefficacia breviter commemorat (xix, 16-18), Philoxenus hac de re nihil refert.

[6] Huc pertinent loci de sectae asseclis (xix, 2; cf. Theodoreti narrationem ix, 6; x, 23) et de eorum doctrina (xix, 16-18; cf. similia Theodoreti verba ix, 16 sq.).

[7] Cf. ea, quae de *complemento* ܫܘܡܠܝܐ habet xix, 17.

[8] *Haer. Fab.* IV, 11 (v. n. x, 25). Cf. Theodoret, *Kirchengeschichte* hsg. v. Parmentier, Leipzig, 1911, p. cxv.

[9] *S. Ephraemi Hymni et Sermones,* ed. Lamy, t. II, col. 35/6; *Acta Martyrum et Sanctorum*, ed. Bedjan, t. III, p. 638. In Actis a Mubarak Romae editis de Asuna tacetur.

[10] Cf. locos de inutilitate baptismi (*H. E.* IV, 10 [n. ix, 16] *H. F. C.* IV, 11 [n. x, 2, 5] et Timothei cap. 2), de daemone in homine inde ab eius nativitate habitante (Theodoretus *H. E.* [n. ix, 17] *H. F. C.* [n. x, 4] et Timothei cap. 1), de necessitate orationis (Theodo-

iam Salmon merito suspicatus sit ambas relationes e fonte communi manasse, qui, sicut iam supra exposuimus, cum Actis Sidetanis idem videtur. Quod etiam stilus lapidaris Capitum Timothei supponendum esse commendat.

14. Medio saeculo VIII de Messalianis fusius egit JOANNES DAMASCENUS in *Compendio de Haeresibus* § 80 (V. n. XVI — XVII). Eius relatio tribus constat partibus : α) primo duodeviginti capita proponuntur *impii dogmatis Messalianorum ex eorum libro collecta,* β) dein narratio de rebus sectariorum gestis et de aliis quibusdam sententiis, γ) demum sequitur *pars Historiae Ecclesiasticae* Theodoreti ad Messalianos pertinens; de qua iam superius egimus.

Quod ad capita duodeviginti attinet, duo ex iis de verbo ad verbum apud Timotheum quoque prius laudatum inveniuntur[1], quaedam aliis verbis dicta a Timotheo repetunt[2], quaedam vero nova prorsus referunt[3]. Idem dici potest de altera narrationis Ioannis Damesceni parte, in qua praeter sententias cum Timotheo de verbo ad verbum conformes[4] novae pariter reperiuntur[5], quas apud auctores antiquiores frustra quaeres.

Non obstantibus partibus utrique auctori communibus, vix puto Joannem Damascenum capita Timothei nota habuisse. Erat enim, uti totum opus eius haeresiologicum ostendit, excerptor. Si proinde librum Timothei praesto habuisset, materiam ab illo bene dispositam novam in formam haud redegisset, nec aliqua maximi momenti capita, uti sunt errores Messalianorum circa Trinitatem[6] et corpus Salvatoris humanum[7], simpliciter omisisset. Ad necessitudinem mutuam utriusque documenti illustrandam addimus elenchum capitum :

Timotheus.	J. Damascenus.
1. Inde a nativitate cuique homini adhaeret daemon eumque ad actus absurdos impellit.	1. Satanas cum homine habitat. 2. Satanas et daemones mentem hominis possident et cum eius natura coniuncti sunt.

retus *H. E.* [n. IX, 17] *H. F. C.* [n. X, 3] et Timothei cap. 3), de apparente « perfectis » SS. Trinitate (Theodoretus *H. E.* [n. IX, 20] *H. F. C.* [n. X, 9] et Timothei cap. 5), de rebus futuris « perfectis » notis (Theodoretus *H. E.* [n. IX, 19] *H. F. C.* [n. X, 8] et Timothei cap. 10) de daemone sputo fugando (Theodoretus *H. F. C.* [n. X, 6] et Timothei cap. 3), de inutilitate ieiunii (Theodoretus *H. E.* [n. IX, 18] et Timothei cap. 9).

[1] Timothei cap. 4 = J. Damasceni *Comp. de Haer.* 80, cap. 8; Timothei cap. 7 = J. Damasc. *l. c.* cap. 16.

[2] Timothei cap. 1 cf. J. Damasc. *l. c.* capp. 1-2; Timothei cap. 2 cf. J. Damasc. *l. c.* cap. 4. — [3] J. Damasc. *l. c.* capp. 11, 13.

[4] Timothei cap. 15 = J. Damasc. *l. c.* n. XVII, 2; Timothei cap. 3 cf. J. Damasc. *l. c.* [n. XVII, 6].

[5] J. Damasc. *l. c.* [n. XVII, 11-19]; huc pertinent ea imprimis, quae de dignitate sacerdotali a Messalianis captata narrat. — [6] Timothei cap. 6. — [7] Timothei cap. 8.

	3. Satanas et Spiritus S. in homine cohabitant.
2. S. Baptisma daemones eiicere ex homine non potest.	4. Neque baptisma, neque S. mysteria perficiunt hominem, sed sola oratio sedula.
3. Sola oratio fervens eiicit daemonem in suo exitu ad instar serpentis vel fumi apparentem,	5. Homines post baptisma in massa peccati manent. 6. Homo fidelis per baptisma non accipit incorruptibilem vestem, sed per orationem.
dein apparet sensibiliter Spiritus S.	7. Etiam imperturbabilitas est accipienda atque participatio Sp. S. cum omni sensu ac certitudine (cf. cap. 17).
4. Imperturbabilitate accepta homo ita sentit copulam a sponso caelesti secum habitam, sicut sentit mulier in viri concubitu.	8. Anima ita debet sentire copulam sponsi caelestis, sicut sentiat mulier in concubitu viri.
5. S. Trinitas oculis perfectorum carnalibus visibilis est.	9. Spirituales vident peccatum et gratiam foris intusque.
	10. Est revelatio, quae fit in sensu ac persona divina, tamquam doctrina. 11. Ignis δημιουργός est. 12. Anima Christum non habens sedes est Adversarii. 13. Mala natura constant. 14. Ante prevaricationem Adam cum Eva ἀπαθῶς concubuit.
6. Tres hypostases S. Trinitatis in unam resolvuntur et in quodlibet mutantur, ut commisceantur animabus dignis.	
7. Semen et verbum inciderunt in Mariam et corpus Dñi plenum fuit daemonibus. 8. Corpus Dñi aliquando in spiritum, aliquando in corpus mutatum est; erat enim incircumscriptum ad instar naturae divinae [1].	15. Semen et verbum inciderunt in Mariam.

Ex hoc elencho liquet materiam passim diversam analogo prorsus ordine in utroque documento proponi : primo doctrina sectae exhibetur de inhabitante in homine daemone, de inefficacia baptismi ad daemonem expellendum deque orationis hunc in finem necessitate, dein doctrinae cum fundamentalibus sectae placitis remotius cohaerentes, postea conclusiones practicae e doctrina sectae theoretica manantes, demum sectarii inhumanitatis, acediae hypocriseosque accusantur. Quodsi imprimis octo priora capita J. Damasceni examines, statim videbis ea argumento spectato primis quatuor Timothei

[1] Quoad cap. 15 Timothei cf. J. Damasc. *l. c.* (n. xvii, 2-3); cap. 16 Timothei cf. J. Damasc. *l. c.* (n. xvii, 9 sq.); cap. 19 Timothei cf. J. Damasc. *l. c.* (n. xvii, 18 sq.).

capitibus perfecte respondere, tantum J. Damascenus rem fusius proponit. Certum igitur est ambo documenta e fonte communi manasse, uti iam partes identicae suadent; aeque autem certum est fontem J. Damasceni plus continuisse, quam capita Timothei. Stilus lapidaris capitum suadet ea e quodam instrumento synodico provenire. Aetas synodi ex illis J. Damasceni verbis coniici potest, quibus aliquos sectae asseclas episcopis circumventis ordinatos esse dicit[1]. Verba probabiliter ad Lampetium spectant, quem primum ex Messalianis ab Alypio ordinatum esse Photius tradit[2]. Igitur J. Damascenus capita sua ex Actis cuiusdam Synodi hausisse videtur, quae saec. V exeunte, vel VI ineunte contra Lampetium eiusque asseclas coacta est.

Instrumentum synodicum a nobis suppositum, perinde ac Timotheus, Acta Sidetana diverso tamen modo expilasse videntur. Capita nimirum Timothei cum narratione Theodoreti Cyrensis de doctrina Messalianorum notabiliter conveniunt. At Theodoretus ipse prodit, uti supra monuimus, se Actis Sidetanis esse usum. Fons igitur communis documentorum horum Acta sunt Sidetana diversimodi a singulis auctoribus excerpta. Hac stante suppositione facillime explicatur, cur documenta nobis praeiacentia in aliis conveniant, in aliis vero sui iuris esse videantur.

15. E capitibus Timothei et Damasceni Euthymius Zigabenus Titulo XXVI *Panopliae Dogmaticae* novum opus conflavit, in quo doctrinam Messalianorum e libro sectae haustam propositurum se promittit. His verbis prodit non se librum, quem dicit, excerpsisse, sed Joannem Damascenum allegare, qui capita sua ex libro haereticorum nactum se testatur. Zigabeni opus nihil pro nostra re novi continet; omnia eius « capita », ad locos iam notos Theodoreti, Timothei Joannisque Damasceni referri possunt[3].

Aliud Euthymii opus, cui inscribitur : *Confutatio et eversio impiae et multiplicis Messalianorum sectae*[4], silentio praetereundum esse putamus; placita enim Bogumilorum proponit, quae ad rem nostrorum non pertinent. Hoc opus est, quod Salmon aliam recensionem Capitum Joannis Damasceni existimavit *Actis eruditorum* a. 1696 p. 299 deceptus, ubi codex aliquis Lipsiensis et Baroccianus n. 185 Bibliothecae Bodleyanae, describitur, ita tamen, ut ex ipsa descriptione manifestum sit de altero hoc Zigabeni opere agi.

[1] V. n. xvii, 14.

[2] *Bibl., Cod.* LII (n. xxi, 5). Alypius c. a. 458 archiepiscopus erat Caesareae in Cappadocia. V. Le Quien, *Oriens Christianus,* I, col. 376 D.

[3] Excerptoriae artis Zigabeni illustrandae causa huncce addimus elenchum : Z. 2-3 = Tim. 5; Z. 4 = Tim. 7, Dam. 15; Z. 5 = Theodoretus, *Haer. Fab. Comp.* n. x, 2; Z. 6 = Theodoretus, *Hist. Eccl.* n. ix, 16 sqq.; Z. 7-8 = Dam. 3; Z. 9 = Dam. 13; Z. 10 = Tim. 4, Dam. 8; Z. 11 = Tim. 11; Z. 12 = Dam. 7, 17; Z. 13 = Dam. 16; Z. 14 = Dam. n. xvii, 14 sq.; Z. 15 = Tim. 13; Z. 16 = Tim. 15; Z. 17 = Dam. n. xvii, 11, 18; Z. 19 = Dam. xvii, 18. — [4] Migne, *P. G.* CXXXI, coll. 39-48.

16. Saeculo VIII de Messalianis et Lampetianis sat fuse disseruit etiam THEODORUS BAR CHONI Kaškarensis[1] in Libro Scholiorum XI, ubi inter alias haereses hasce duas quoque describit (v. n. XIX et XX). Quae in specie de Messalianis tradit, primo quidem obtutu ex operibus Theodoreti, Philoxeni, Timothei atque Joannis Damasceni expilata videntur, attamen accuratior locorum analysis ostendit Theodorum non fuisse merum compilatorem, nam in rebus Messalianorum narrandis, etiamsi sententias virorum laudatorum repetere videatur, sui tamen iuris est et etiam nova quaedam refert, quae alibi non leguntur.

a) Theodoreto in acceptis referenda videntur nomina haeresiarcharum[2], expositio alterius sectae cognominis : ܡܬܛܢܢܐ i. e. ἐνθουσιασταί[3], demum exordium loci, ubi sententia sectariorum proponitur de daemone in homine habitante, qui sola oratione sedula expelli possit[4]; adverte tamen Theodorum relicto mox narrationis Theodoreti filo sui iuris fieri.

b) Ex Epistola Philoxeni ad Patricium Edessenum fluxisse videntur, quae de Adelphio[5] et dein de monachis illis narrat, qui apparentem sibi daemonem redarguerint[6]. At simul nota narrationis discrepantias : Philoxenus Adelphium Iuliani Sabae ad Sinai montem Aegyptumque visitandum proficiscentis comitem dicit, Theodorus aemulum; Philoxenus lapsum Adelphii sermonibus S. Antonii mysticis ab Adelphio false intellectis tribuit, Theodorus influxui Satanae; Philoxenus cum quadam compassione de asseclis Adelphii loquitur, Theodorus sectarios sacrificulis Ba'al aequiparat eorumque ruinam casui Iudae Iscariotis assimilat.

[1] De aetate et persona viri huius perpauca nota sunt. Certum tantum est eum ante a. 792 vixisse, teste rubrica in fine libri IX Scholiorum ab ipso compositorum stante, quae aliqua libri exempla eo anno absoluta esse affirmat. (V. Addaï Scher, *Étude supplémentaire sur les écrivains syriens orientaux,* in *Revue de l'Orient chrétien,* IIe série, t. II [1906], p. 26). Martinus Lewin in dissertatione sua Heidelbergensi, cui inscribitur : *Die Scholien des Theodor bar Koni,* Berlin, 1905, p. XXVI, eum auctorem saec. VI exeunte vel VII ineunte floruisse censet, cui assentitur etiam Addaï Scher, in *monito* editioni textus syriaci Scholiorum praemisso (Lipsiae, 1910).

Praeeunte Sachau, M. Lewin verum Auctoris nomen ܒܪ ܟܘܢܝ (Saturninus) fuisse suspicatur assentiente ei Nestle (*Theol. Literaturzeitung,* 1909, col. 534 seqq et *Orientalistische Literaturzeitung,* 1911, col. 26 sq.). At certum est ܟܘܢܝ in Catalogo auctorum metrico 'Abdîšô' Sobensis duabus tantum syllabis constare. (Cf. Assemani, *Bibl. Or.* III, 198).

[2] Theodorus *o. c.* (n. XIX, 2) = Theodoretus, *H. F. C.* IV, 11 (n. X, 23).

[3] Theodorus *o. c.* (n. XIX, 8) = Theodoretus, *H. E.* IV, 10 (n. IX, 3).

[4] Theodorus *o. c.* (n. XIX, 17) = Theodoretus, *H. F. C.* IV, 11 (n. X, 4 sq.).

[5] Theodorus *o. c.* (n. XIX, 3) = Philoxenus, *Ep. ad Pater* (n. XII, 1).

[6] Theodorus *o. c.* (n. XIX, 12 sqq.) = Philoxenus *o. c.* (n. XII, 7 sq.).

c) Quae de manuum labore a Messalianis spreto refert, etiam apud Timotheum simili modo narrata reperies[1],

d) quod vero de inefficacia baptismi et mysteriorum Dñi a sectariis asserta tradit, in eodem contextu Ioannes Damascenus notavit[2]. Quodsi perpendas Theodorum b. Choni probabiliter J. Damasceno antiquiorem esse et, etiamsi eius coaevus fuisset, eum, utpote Nestorianum, vix scriptis Melchitae usum esse, si porro rationem habeas multiplicium parallelismorum, quae inter opera laudata intercedunt, vix reiicies hypothesim, quam proposuimus : omnes has circa placita Messalianorum relationes e fonte quidem unico, ex Actis nimirum Sidetanis, sed probabiliter saepius redacto et aucto, manasse.

De Lampetianis, sicut iam dictum est, Theodorus seorsum sermonem instituit (v. n. XX). Lampetio quidem eiusque asseclis impudentiam vesaniae proximam tribuit, at eius verba Severus et Photius quoque confirmant: igitur vix asseri potest Theodorum stolidam Lampetii lasciviam exaggerasse.

17. Notitias historicas de Messalianis et has summi valoris etiam Photio debemus (v. n. XXI), qui adhuc integram collectionem decretorum synodalium contra Messalianos latorum praesto habuerat. Eorum argumentum Codice LII celeberrimae Bibliothecae exhibet. Hac de re v. inferius dicenda.

18. Ex auctoribus Syris posterioribus notitias pretiosissimas tradunt de Messalianis Michael Magnus, Iacobitarum patriarcha (v. n. XXII) et Gregorius Barhebraeus maphrianus (nn. XXIV-XXVI). Michaelis Magni testimonium ideo imprimis notabile est, quia teste Barhebraeo Messalianos volumine prolixiore refutandos suscepit (v. n. XXV); supponendum igitur est Michaelem historiae sectae accuratius indagandae operam dedisse et documenta forte hodie deperdita de primordiis eiusdem praesto habuisse. Michael Magnus id differt a suis praedecessoribus[3] Messalianos impugnantibus, quod eorum originem non ab Adelphio, sed ab Eusebio quodam Edesseno derivat (v. n. XXII), cuius discipulos Sabam, Dadoem, Adelphium, Hermam Simeonemque dicit, eodem prorsus ordine, quo a Theodoro bar Choni recensentur. Refert eos etiam Euchitas (ܐܘܟܝܛܐ) et Enthusiastas (ܩܢܛܐ) appellari, quippe qui, « somnia, daemonum operationes revelationem Spiritus habeant ». Idem fere narrat etiam Gregorius Barhebraeus in parte haeresiologica operis adhuc inediti, cui inscribitur : *Candelabrum Sanctorum*[4], *Haeresi* XVI, ubi fundatorem sectae pariter Eusebiam dicit Edessenum, eius vero discipulos « senes quosdam, qui somnia et

[1] Theodorus *o. c.* (n. xix, 10) cf. Timothei cap. 14 et 16.
[2] Theodorus *o. c.* (n. xix, 18) cf. I. Damasceni cap. 4, Timothei cap. 2 et 12.
[3] Agapio excepto, *Patr. Or.*, VII, 585.
[4] Eius analysin v. apud Assemani, *Bibl. Or.* II, pp. 284-297.

operationes daemonum revelationes spiritus appellaverint dicentes accedentes ad se charisma spirituale accipere, ita ut si cum mulieribus dormituri essent, non sentirent »; addit etiam ad mentem haereticorum s. Communionem nihil sumentibus prodesse. Cum haec Barhebraei verba in *Chronico* Michaelis desint, certum est ea aliunde manasse; quae vero ambo viri de Eusebio, sectae fundatore referunt, indicat fontem relationis communem; nam Eusebii mentio apud alios auctores non invenitur; hinc concludo Barhebraeum opere Michaelis contra Messalianos exarato esse usum.

Barhebraeus etiam in Historia Dynastiarum meminit Messalianorum : (n. XXVI.) Quae illic narrantur, singularia prorsus sunt nec eorum origo definiri potest.

III

Res Messalianorum apud Nestorianos gestae.

19. Synodus Mâr Acacii a. 486 habita. — 20. Testimonium Mᵉšîḥa Zᵉkā ecclesiae Adiabenes historiographi. — 21. Synodus Mâr Ezechielis a. 576. — 22. Synodus Mâr Išoᶜjaʰb catholici a. 585. — 23. Chronicon Nestorianum a Guidi editum de Messalianis Singarensibus. — 24. Mar Babaeus monasteriorum Messalianismo infectorum purgator. — 25. Ioseph, cognomine videns.

Adhuc breviter res Messalianorum gestas in Mesopotamia occidentali, inter Syros Nestorianos brevissime delineabimus.

19. Prima, adhuc subobscura vestigia Sectae in *decretis synodi* Mar Acacio catholico praeside anno 486 Seleuciae habitae deprehenduntur. Canone videlicet primo (n. XXVII), agitur de hominibus quibusdam mente perversis in provincia Bêt-Armayê habitantibus, qui schemate monachatus induti per diversa loca circumvagentur et mentes simplicium pervertant et confessionem orthodoxam fidei constuprent. Canone secundo (n. XXVIII) huiusmodi falsi nominis monachis civitates adire interdicitur concessa eis duntaxat habitatione in locis incultis, a consuetudine hominum remotis.

Non est dubium, quin his verbis Messaliani describantur, uti optime perspexit Braun[1]; etenim iisdem fere verbis utitur synodus Nestorianorum anno 576 habita expressam sectariorum mentionem faciens et res ab eis gestas damnans.

20. Saeculo VI ineunte haeresis Messalianorum in provincia Adiabenes imprimis longe lateque diffusa videtur. Huius rei testis est Mᵉšiḥa-Zᵉka, qui medio saeculo VI, circa annum Dñi 560 historiam ecclesiae metropolitanae Adiabenes conscripsit et in eius fragmentis a Mingana editis[2] Messalianorum mentionem fecit.

[1] *Das Buch der Synhodos,* Stuttgart und Wien, 1900, p. 62.

[2] *Sources syriaques,* Môṣul, 1907 (opus Lipsiae in aedibus O. Harrassowitz venale).

Iuxta verba M^e^šîḥâ-Z^e^kâ, ecclesiae Adiabenes metropolita annis 499-511 Iosephus erat, qui sedente Šîlâ catholico (505-523) monachus fieri et archiepiscopatui renunciare volebat. His auditis catholicus ad Iosephum epistolam dedit ei persuasurus, ut consilio mutato in munere episcopali perseveraret. Solet enim, inquit, diabolus quandoque homines sanctos de via perfectionis deturbare, cogitationibus quidem sanis, at perfectioni oppositis. « *Nonne videmus quotidie ad populum Messalianorum maledictorum innumerabilem virorum Dei multitudinem transire eosque vagando in errorem inducere*[1] *?* »

Refert porro M^e^šîḥa-Z^e^kā successorem Iosephi, Mâr Ḥ^e^nana, Abrahamum, « interpretem » scholae Nisibenae rogasse, ut sibi aliquem praeceptorem mitteret, qui in regione Adiabenes scholam pro infantibus erigeret *ad sanam fidem mentibus eorum imprimendam et contra impetus haereticorum et Messalianorum defendendam.* Mar Abraham interpres doctorem quemdam Paulum ad Ḥ^e^nana episcopum misit, qui plus quam triginta annos in regione Adiabenes pueris docendis operam dabat[2].

21. Nova mentio Messalianorum fit anno 579 in Actis Synodi praeside Ezechiele catholico habitae (n. XXIX). Caput primum instrumenti synodici acerrime in Messalianos invehitur, quippe qui spreto cultu divino poenas a peccatoribus luendas in dubium vocent et mulieres iuveniles ad libidinem lasciviamque suam satiandam circumducant.

22. Easdem fere accusationes repetit canon VIII *Synodus* Nestorianorum anno 585, praeside mâr Iešu'-ja^h^b catholico habitae, ubi tacito sectariorum vero nomine agitur de hominibus fraudulentis, qui habitu venerabili monachorum abutentes per vicos et urbes vitam vagam vivant, mulieres sanctimonalium habitu indutas secum circumducant scandaloque immenso fidelibus sint (n. XXX). Canone IX eiusdem synodi (n. XXXI) manifestum est agi de Messalianis, quorum asseclae monachi potissimum erant sectae Jacobitarum addicti in regione Assyriae, id est, in vicinitate monasterii Mâr Mattay degentes, unde profecti placitis antinomisticis moniales plerumque infecisse videntur[3]. Synodus etenim mavult nullos monialium conventus dari, vel si iam sint, ne pauciores quam quattuor vel quinque sanctimoniales vitam communem agant.

23. Ad finem vergente saeculo VI Messalianorum secta inter Nestorianos

[1] A. Mingana, *Sources syriaques.* Vol. I. Lipsiae (s. a. 1908), p. 72. : ܠܐ ܗܐ ܚܙܝܢܢ ܕܡܟܕܪܢ
ܟܠ ܝܘܡ ܠܥܡܐ ܕܡܨܠܝ̈ܢܐ ܠܝ̈ܛܐ ܣܓܝܐܐ ܕܠܐ ܡܬܡܢܝܢܘܬܐ ܡܢ ܐ̱ܢܫ̈ܐ ܕܐܠܗܐ ܥܒܪܝܢ ܘܡܛܥܝܢ ܐܢܘܢ ܒܦܘܚܪܐ܀

[2] *Ib.* p. 75 : ܘܒܥܐ ܡܢܗ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܡܦܫܩܢܐ ܠܡܠܦܢܐ܆ ܚܢܢܐ ܦܘܠܘܣ ܡܬܩܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܪܕܐ ܒܐܬܪܐ ܕܚܕܝܐܒ ܐܣܟܘܠܐ
ܠܛܠܝ̈ܐ ܘܢܛܒܥ ܒܪ̈ܥܝܢܝܗܘܢ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܚܠܝܡܬܐ ܠܘܩܒܠ ܣܘܪ̈ܚܢܐ ܕܗܪ̈ܛܝܩܐ ܘܕܡܨܠܝ̈ܢܐ܀

[3] Braun, *o. c.*, p. 279 sq.

magis adhuc percrebuisse videtur. Sectariorum sedes praecipua erat tunc temporis regio montana circa Šingar civitatem sita; teste nimirum CHRONICO anonymi auctoris a GUIDI edito Gregorius Kaškarensis, metropolita Nisibenus *quosdam monachos, qui turpia facinora patrantes circa montem Šîgâr commorabantur et Messaliani erant, dedecoravit et in omnia loca eiecit.*

24. Cum regnante Chosroë II (590-628) Šîrîn regina et Gabriel Šingarensis, archiater aulicus, regis animum Monophysitarum causae conciliassent, cum factione Iacobitarum etiam Messaliani in dies crescere coeperunt. Šabrišô' eiusque successor, Gregorius (606-609) sectae reprimendae absque successu operam dabant. Mortuo Gregorio usque ad obitum Chosrois regis (609-628) Nestoriani capite, catholico, carebant rege catholici novi electionem prohibente. Ea tempestate Ionadab Adiabenus, Cyriacus Nisibenus, Gabriel Karkensis, metropolitae Mesopotamiae septentrionalis, BABAY, cognomine « magnum », monachum Izalensem visitandis monasteriis praefecerunt, qui munere sibi commisso religiosissime functus monachos doctrinis Messalianorum infectos e conventibus Nestorianorum eiecit[2], ita ut iure meritoque Thomas Margensis scripsisse potuerit, *impuram Messalianorum sectam, quae ab eremitis orta sit, ab eremita debuisse dedecorari*[3].

Babaeus etiam opera diversa polemica contra haereticos composuisse a Thoma Margensi dicitur[4]. De Messalianis quidem, ut sciam, ex professo non scripsit, saepius tamen eorum meminisse videtur. Sic v. g. in « *Expositione Centuriarum* » Evagrii, ubi ad caput 85 « *Centuriarum* » haecce notavit[5] :

[1] *Chronica minora* ed. Guidi, Parisiis 1893 [*Corpus Scriptorum Christianorum orientalium,* Series III. Tomus IV], p. 18 : ܘܐܦ ܐܢܫܐ ܕܝܪ̈ܝܐ ܕܣܥܪܝܢ ܛܢܦܘܬܐ ܚܕܪ ܛܘܪܐ ܕܫܝܓܪ ܡܥܡܪܝܢ ܗܘܘ ܘܐܬܡܣܠܝܢ ܗܘܘ ܡܨܥܪܢܐ : ܦܪܣܡ ܘܛܪܕ ܐܢܘܢ ܠܟܠ ܐܬܪ܀

[2] Thomas Margensis, *Liber Superiorum* I, 27 ed. Bedjan, Parisiis, 1901, p. 42 : ܕܪ̈ܚܡܐ ܗܘܐ ܡܫܠܛܢܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܒܦܠܛܪܝܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܫܝܪܝܢ ܕܚܣܝ̈ܢܝܐ ܠܡܕܢܚܐ ܡܢ ܫܢܬ ܫܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܡܫܠܛܢܘܬܐ ܗܘܝܢ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ ܠܒܪܢܫܐ : ܡܢ ܡܦܩܢܘܬܐ ܕܐܪܥܐ : ܘܡܢ ܡܦܩܢܘܬܐ ܕܟܢܫܬܐ ܕܒܢܝ̈ ܕܬܪܝܢ ܐܢܫܝ̈ܢ ܡܥܡܪܐ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܗܘܘ ܡܢ ܡܫܪܝܢ ܗܘܐ ܒܡܕܢܚܐ ܩܪ̈ܝܬܐ ܘܡܠܟܢܝ ܗܘܘ ܡܢ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܐܡܘ̈ܪܐ ܕܡܫܪ̈ܝܢܐ ... ܘܗܘܢ ܠܐ ܫܡܥܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܩܠܝܠ ܕܡܕܒܪܐ ܘܕܝܪܝܐ ... ܥܠ ܗܢܐ ܥܒܝܕܐ ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ Cf. Assemani *Bibl. Or.* III, 91. Labourt, *Le Christianisme dans l'empire Perse,* p. 230.

[3] *O. c.* I, 28, ed. Bedjan, p. 43 : ܘܠܐ ܕܐܦ ܗܪܣܝܣ ܕܛܢܦܐ ܕܡܨܠܝ̈ܢܐ ܡܢ ܝܚܝܕ̈ܝܐ ܩܡܬ : ܘܒܝܕ ܝܚܝܕܝܐ ܐܬܚܝܒܬ ܕܬܬܦܪܣܡ܀

[4] *O. c.* I, 28, ed. Bedjan, p. 43.

[5] Cl. Prof. O. Braun in literis d. d. 2 Novembris anni 1908 ad me datis portionem textus huius operis ad Messalianos spectantem eamque e Codice Vaticano Syro n. 178. fol. 123[b] descriptum communicare dignatus est : ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܡܨܠܝ̈ܢܐ... ܟܕ ܗܘܘ ܐܠܝܢ ܕܡܨ̈ܠܝܢܐ ܠܡܨܥܐ ܒܝܫܐ ܕܗܢܐ ܟܠ ܥܡܠܐ ܡܢ ܗܕܐ ܕܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܥܡܕܢܐ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܡܥܡܕܢܐ ܘܥܡܕܐ ܚܕܐ ܗܘ : ܕܡܥܡܕ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܚܐ ܕܚܝ̈ܐ ܘܡܫܪܝܢ ܒܗ ܠܡܥܡܕܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܣܒܪܝܢ ܐܢܘܢ ܗܘܘ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܥܠ ܡܥܡܕܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܘܒܝܕ ܗܕܐ ܐܝܟ ܩܠܝܠ ܠܘܢ ܐܝܟ ܕܡܫܚܐ ܕܝܠܗ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ܘܡܫܝܚ ܡܢ ܒܢܝ ܥܕܬܐ ܒܝܕ ܗܢܐ ܠܐ ܡܫܝܚ ܡܬܦܪܫ ܠܗ. ܦܪܣܘܗܝ ܓܠܝܐ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܗܘ ܡܫܚܐ ܕܚܝ̈ܐ ܠܡܥܡܕܢܘܬܐ ܗܘܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܒܠܗ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܐܟܪܙܢܘܗܝ ܐܡܪ : Der nun, der tauft ist es, welcher das beseligende öl hat ܕܡܫܝܚ ܡܥܡܕܘܬܗ ܒܡܫܚܐ : ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܥܡܕܝܢ ܗܘܝܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܚܐ : ܕܗܘܝܘ ܕܐܡܪ [ܐܡܪ]

(Evagrius :) « *Omnes, qui aqua baptisantur, odori Spiritus Sancti associantur; is vero, qui baptisat, oleum suave habet.* »

(Babaeus :) *Hic carpit et traducit mendacis nominis impiam Messalianorum sectam, qui abnegant et respuunt sanctum baptisma et orationem, aiunt, spiritualem conferre nobis gratiam Spiritus Sancti et nos perfectos fieri hoc in saeculo. Et baptisma, asserunt, nil quidquam prodesse nobis. Quam haeresim impiam beatus Marcus dedecori exposuit in illo sermone de baptismate; hic beatus Evagrius quoque dicit : 'qui vero baptizat, is est, qui oleum beans habet',* [quasi] : *is, qui baptizat, is est, qui habet gratiam Spiritus Sancti vi sacerdotii sui administrans aquam et oleum et invocans nomen Trinitatis Sanctae super baptisandum et recipientem primitias Spiritus Sancti. Proinde absque baptismo et sacerdotio non recipitur gratia Spiritus Sancti, excepto forsitan martyrii tempore.*

25. Vigilantia Babaei non obstante error Messalianorum inter Nestorianos recruduisse videtur. Causa huius rei in schola celeberrima Nisibena quaerenda est, cuius antistes doctissimus, Ḥᵉnânâ Adiabenus saeculo VI ad finem vergente a theologia orthodoxa Nestorianorum, ab Aristotelismo scholae Antiochenae ad Origenismum platonizantem defecit et placitis heterodoxis magnas inter Nestorianos lites excitavit.

Babaeus supra laudatus in *Vita Mâr Giwargîs* martyris, qui machinante Gabriele Šingarensi a Persis crucis supplicio affectus est, Ḥᵉnana Adiabenum doctrinam origenianam ἀποκαταστάσεως tradidisse fert eumque propterea conviciis dirissimis vituperat[1]. Quae, ut ut exaggeratae sint, decretis quoque synodalibus a. 605 praeside Gregorio catholico latis confirmantur, in quibus auctoritas Theodori Mopsuesteni contra novatores inculcatur ac defenditur[2].

Ḥᵉnânâ praeter doctrinas Origenianas etiam de unione Christi hypostatica doctrinas Nestorianis absonas et definitionibus Chalcedonensibus affines propugnabat. Hinc evenit, ut eius asseclae propter opiniones suas ab antistitibus propriis vexati rem communem cum monachis Iacobitis fecissent et doctrinas Origenianas magistri cum placitis antinomisticis virorum istorum errore Messalianismi infectorum confudissent.

Išô'dᵉnaḥ, *Libri Castitatis* auctor, narrat[3] Iosephum, alio nomine 'Abdišô', cognomine ܚܙܝܐ *videntem,* praepositum conventus Rabbân Boḥtišô' in confiniis vici Zînay siti, ob scripta heterodoxa infestatum, sub nomine fratris sui 'Abdišô' opera a se composita edidisse. Quam autem ob causam Iosephus

ܡܩܒܠܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ: ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܕܠܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܟܗܢܘܬܐ ܠܐ ...
ܡܬܩܒܠܐ ܛܝܒܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܘܕܫܐ : ܐܠܐ ܐܢ ܒܙܒܢܐ ܕܣܗܕܘܬܐ܀

Cf. Braun, *o. c.*, p. 172, ubi pars huius textus germanice translata legi potest.

[1] *Histoire de Mar-Jabalaha, de trois patriarches, d'un prêtre et de deux laïques,* ed. P. Bedjan, Paris, 1895, p. 476 sqq.

[2] *Synodicon orientale,* ed. Chabot, pp. 210-475.

[3] N. 126, ed. Bedjan, p. 509.

a praesulibus Nestorianis vexatus fuerit, anonymus canonista, auctor collectionis canonum in synodis Nestorianorum statutorum lingua arabica editae prodit referens Timotheum catholicum occasione consecrationis Mâr Nestorii Nuhadrensis episcopi a. 790 synodum habuisse, in qua Iosephus una cum Ioanne Daliathensi et Ioanne Apamiensi ob doctrinas heterodoxas damnatus fuerit[1].

Verba laudati operis ab Assemani recitata haecce sunt :

Timotheus Catholicus Ioannem cognomento Daliathensem[2] *et Ioannem Apamensem atque Iosephum in Synodo condemnavit, in qua Patribus de illorum temporum statu, deque errorum, quibus involvebantur tenebris disseruit, quodque nisi Dei misericordia intercessisset ea mortales calamitas obruisset, quae tempore diluvii eosdem oppressit. Deinde subdidit Monachos quosdam personam Angelorum induere et hominibus illudere et mirum in modum illis errores varios propinare ex quibus esse Ioannem Daliathensem... Alium praeterea ex eodem grege Iosephum dictum inter caetera dixisse : si donum Spiritus accipere cupitis, nolite ad orationem et ministerium vos convertere, sed hominum congressum fugite atque tenebricosa loca petite, ubi ne aviculae quidem vox audiatur; nec illum animadvertere, Spiritum Sanctum in Apostolos descendisse sub specie ignis et adulto iam die. Alicubi etiam ab eodem Iosepho haec praeterea iactari : Quum quispiam ad perfectionem pervenerit, illum oratione minime indigere, neque Psalmis, neque lectione, neque labore manuum, quia iam perfectus est. Compertum autem esse Domini Corpus et Sanguinem, Spiritus opera per continuam orationem consecrari. Illum quoque affirmare animam una cum corpore nequaquam creatam fuisse, sed eandem cum Deo praeexstitisse; eundem insuper adversus divinitatem blasphemasse, quum affirmaret eam esse visibilem... Praedicti itaque Patres cum Timotheo congregati anathemati subiecerunt asserentem ab humanitate Domini divinitatem ipsius videri*[3] *aut ab alia quaecunque creatura decreveruntque animas post separationem omni sensu carere donec ad sua corpora regrediantur neque ullam praeter Christi humanitatem perfectionem attigisse in hoc saeculo; eos praeterea condemnarunt, qui Iosephi praedicti et Ioannis Daliathensis et Ioannis Apamensis libros legerent, aut in Bibliotheca monasterii seu in cella sua haberent praeceperuntque ut canonicae preces Oratione Dominica inchoarentur et terminarentur.*

Habes hic sententias Messalianas placitis Origenis admixtas, quae originem suam certissime celeberrimo magistro scholae Nisibenae, Ḥ^{e}nânâ

[1] Assemani, *Bibl. Or.* III, 91 sq. Labourt, *De Timotheo I Nestorianorum patriarcha*, Parisiis, 1904, p. 20 seq.

[2] Quandoque etiam Ioannes Saba dictus. Eius opera exstant in codicibus Musei Britannici Add. 14728 (Wright *CBM*, p. 581) et 14729 (Wright *ib.* pp. 584 et 860). Canonista ab Assemani allegatus eum Sabellianismi accusat. Eius mentionem facit Išô'd^{e}naḥ in *Libro Castitatis*, n. 127, ed. Bedjan, p. 512. De eo v. Assemani, *Bibl. Or.* I, 433; III, 103. Rubens Duval, *Lit. Syr.* ^{2}, p. 237.

[3] Verba ad Ioannem Daliâthensem pertinent.

debent. Saltem in antiquioribus documentis ad hanc sectam spectantibus doctrinae de animarum praeexistentia nulla vestigia reperiuntur.

De posterioribus sectae inter Nestorianos fatis nihil compertum habeo. Res litteraria Nestorianorum inde a saeculo IX ceterum tam parum explorata est, ut hodie saltem indagatio eiusmodi scientifica fere impossibilis sit.

IV

Opera deperdita ad Messalianos spectantia.

26. Absolutis scriptis, quibus notitias supra propositas circa Messalianos debemus, addimus elenchum operum deperditorum ad res gestas sectae spectantium, praenotantes maximam horum operum partem e Bibliotheca Photii esse notam, qui adhuc plura in nostro elencho recensenda praesto habuit eorumque argumentum excerpsit. Quae sunt :

a) *Acta Synodus Sidensis* praeside Amphilochio Iconii episcopo praesentibus 25 episcopis habitae (nn. X, 25; XIV, init.; XXI, 1). Photio teste ea synodus prima Messalianos damnavit. De anno, quo habita sit, nil certi constat. Olim Baronius ratione habita legum, quas Theodosius Magnus imperator circa annos 381-383 contra Encratitas, Apotactitas, Hydroparastatas vel Saccophoros tulit[1] atque falsae innixus suppositioni nomen Saccophororum nil nisi Messalianorum esse cognomen, quippe qui « saccum » portaverint et propterea « saccophori » cognominati sint, synodum Sidetanam anno 383 habitam fuisse contendebat[2], assentiente Mansi[3], contradicente vero ei postea Tillemontio[4], qui reiecta Messalianorum cum Saccophoris aequiparatione eam synodum demum anno 390 habitam esse voluit. Sententiam Tillemontii sequitur etiam Gerardus Rauschen, qui partem annalium Baronii annos 378-395 complectentem germanice edidit ibique synodum Sidetanam anno 390 habitam fuisse argumentis et Tillemontii et novis quibusdam convictus statuit[5].

Inde a Tillemontio hac de re multum disputabatur. Salmon et Bonwetsch pro sententia Tillemontii suffragia dedere. Hefele[6], cui etiam Braun assen-

[1] *Codex Theodosii* XVI, 5. 7. 9. 10. 11. Cf. Holl, Amphilochius von Ikonium, p. 36.

[2] *Annales Ecclesiastici*, t. IV. Coloniae, 1624, col. 523.

[3] *S. Conciliorum Collectio amplissima,* t. III, col. 651.

[4] *Mémoires,* VIII, p. 533 sq., p. 798.

[5] *Iahrbücher der christlichen Kirche unter dem Kaiser Theodosius dem Grossen. Versuch einer Erneuerung der Annales Ecclesiastici des Baronius für die Iahre 378-395*. Freiburg im Breisgau, 1897, p. 339.

[6] *Conciliengeschichte*[2] II, p. 48.

titur[1], ipsam synodi existentiam in dubium vocavit, pariter absque ullo fundamento. Recentissime Holl ad antiquam Baronii sententiam rediens Synodum Sidetanam circa annum 383 habitam fuisse declaravit putans reapse nexum aliquem intercedere debere inter legislationem civilem haereticos ferientem et activitatem Amphilochii audaciam Messalianorum reprimentem. Monet praeterea synodum Sidetanam omnium maximam fuisse ex eis, quae postea contra Messalianos habitae sunt; quo ostendatur prima sententia peremptoria in eos solemniter lata reliquas synodos nil nisi iam priori decreto assensum praebuisse et propterea minore cum frequentia celebratas esse[2]. Acta synodica Photio praesto erant, unde liquet synodi existentiam a Hefele falso in dubium esse vocatam. Praeterea Theodoretus Cyrensis testimonium Photii indirecte confirmat dicens[3] : *Amphilochium... accuratissime haeresim confodisse et ipsa eorum verba Actis a se confectis inseruisse;* ὑπομνήματα, ad quae alludit, certe nil aliud sunt, nisi Acta Sidetana; verba vero haereticorum Actis inserta veri simillime sunt sententiae Messalianorum haereticae, quas inde Theodoretus excerpsit. Cum porro aliqua Timothei capita cum verbis Theodoreti mirum in modum conveniant, probabile est priorem capita sua pariter ex iisdem Actis Sidetanis hausisse, uti iam superius monuimus.

b) *Epistola synodica* episcoporum Side congregatorum *ad Flavianum* episcopum Antiochiae missa rerum ibi gestarum rationem reddens. Eam legit Photius (n. XXI, 1).

c) *Acta synodi Antiochenae* Flaviano praeside habitae comparentibus tribus episcopis : Bizo Seleuciae, Marutha Supharenorum[4] et Samo (?) quodam, cuius sedes apud Photium non legitur, atque presbyteris et diaconis fere triginta. Sic Photius (n. XXI, 1_1).

Hac in synodo sectae auctores — Adelphius, Sabae ambo, Hermas, Symeones — prima vice nominatim damnati sunt. Sententia excommunicationis ante omnia Adelphium feriit, qui Edessā Antiochiam ductus et a Flaviano circumventus placita sua haeretica effutivit, dein vero poenitentiam simulabat, clam tamen cum asseclis suis Edessenis scripto communicasse inventus est. Ita Photius, cuius verba produnt non omnes haereticos a Flaviano in ius vocatos esse, sed tantum Adelphium, qui inter sectae asseclas principatum tenuisse videtur. Item Photius expresse dicit actionem Flaviani nil nisi continuationem fuisse synodus Sidetanae, eiusque decreta Antiochiae executioni mandata esse. Tillemont nihilominus et temporibus recentioribus Salmon et Bonwetsch Synodum Antiochenam ante Sidetanam habitam fuisse contendebant. Dicunt enim Theodoretum in *Comp. Haer. Fab.* Synodi a Flaviano habitae primo loco

[1] *De Sancta Nicaena Synodo,* p. 4.
[2] *O. c.*, p. 38 sqq.
[3] *Haer. Fab.* IV, 11, cf. N. X, 25.
[4] Erat episcopus Maiphercatensis.

mentionem fecisse. Urgent praetera rationes internas : Messalianos iam eo tempore, quo Epiphanius *Panarion* absolvit (circa a. 376) Antiochiae comparuisse eosque in Pamphyliam vix directe, sed via Antiochiae pervenisse. Quae argumenta Holl refutaturus hasce rationes opposuit : Theodoretum in narratione sua non sequi ordinem historicum, sed realem; in *Historia Ecclesiastica* enim primo loco Letoii meminisse, in altero vero opere, postquam de perfidia et tergivertatione sectariorium sermonem fecisset, narrationem suam iis illustrare, quae sub Flaviano Antiochiae evenissent. Monet praeterea numerum episcoporum Sidae congregatorum longe maiorem fuisse, quam eorum, qui Flaviano praeside Adelphium condamnassent, et inde concludit synodum Antiochenam tantum decreta Sidetana rata habuisse, non de novo rem inquisivisse. Nec obstare Epiphanii narrationem, quo teste iam Meletii tempore Messaliani Antiochiae sedem fixerint, quasi iam propterea supponendum sit synodum Sidetanam demum post sententiam Antiochiae latam coactam esse; si enim Messaliani iam circa a. 375 Antiochiam irrepsissent, etiam altera hypothesi admissa tempus habuisse eos sufficiens ad invadendam Pamphyliam aliasque provincias finitimas. — Quibus argumentis convicti nos quoque assentimur.

d) *Epistola Flaviani ad Osroënses,* qua damnationem Adelphii sociorumque eius episcopis eiusdem provinciae notificavit (Photius, n. XXI, 3).

e) *Responsum Osroënsium ad Flavianum,* quo sententiam ab ipso in sectarios latam ratam habere se declararunt eique propterea gratias egerunt (Photius, n. XXI, 3).

f) *Epistola Letoii* episcopi Melitensis *ad Flavianum* de Messalianis sciscitabundi (Photius, n. XXI, 3_3).

g) *Responsum Flaviani ad Letoium,* sententiam synodicam in eos latam notificantis (Photius, *ibidem*).

Etiam Theodoretus meminit scripti cuiusdam Letoii adversus Messalianos exarati (*Haer. Fab.* n. X, 2_4) Timotheus vero eum inter auctores recenset, qui Messalianorum haeresim scriptotenus impugnaverint (n. XIV, init.). Si Photio fides habenda sit, qui de unica epistola Letoii loquitur nec aliam novit, Theodoretus et Timotheus probabiliter non propria lectione, sed e vago quodam rumore rescierunt dari aliquam Letoii epistolam in causa Messalianorum editam eiusque verum argumentum ignorantes eam reliquis scriptis adversus Messalianos compositis absque haesitatione annumerarunt.

h) Aliae *epistolae Flaviani ad episcopum aliquem Armenum;* Photius de duabus epistolis in causa Messalianorum ad eum episcopum missis loquitur (n. XXI, 3_4); refert quoque Flavianum in secunda epistola conquestum esse, quod laudatus episcopus Messalianis aliquem favorem praestiterit.

i) *Epistola Attici episcopi Constantinopolitani ad episcopos Pamphyliae* eos monens, ut Messalianos, tamquam malefactores, undique exturbent (Photius, n. XXI, 3_5).

k) *Eiusdem* litterae *ad Amphilochium Sidetanum* missae, priori epistolae similes (Photius, n. XXI, 3_6).

l) *Epistola Sisinnii Constantinopolitani et Theodoti Antiocheni ad Berinianum et Amphilochium* et reliquos Pamphyliae episcopos. Initium epistolae Photius excerpsit (n. XXI, 4_2). E verbis apud Photium servatis liquet occasione electionis Sisinnii anno 426 iussu Theodosii II synodum fuisse Constantinopoli habitam, in qua Messaliani iterum damnati sunt[1].

m) Timotheus mentionem facit scripti cuiusdam *Cyrilli* Alexandrini *contra Messalianos* compositi (n. XIV, init.). Forte de illa agitur epistola, quam Cyrillus ad Amphilochium Sidetanum misit; saltem de ullo alio scripto Cyrilli in hac causa edito aliunde non constat.

n) *Epistola Ioannis Antiocheni ad Nestorium* (Photius, n. XXI, 4_5); de cuius argumento nihil constat.

o) *Anathematismi XXIV ab Archelao* Caesareae in Cappadocia episcopo adversus sententias Messalianorum *compositi* (Photius, n. XXI, 4_7).

p) *Epistolae duae Heraclidae episcopi Nysseni adversus Messalianos* (Photius, n. XXI, 4_8).

q) *Epistola Gerontii presbyterii,* monachorum in Glitide hegumeni *ad Alypium* Caesareae in Cappadocia episcopum in causa Lampetii, qui ab Alypio furtim ordinatus Ierosolymis stupri cum quadam diaconissa commissi accusatus est et eos, qui horas canonicas observassent, deridebat (Photius, n. XXI, 5_{1-4}).

r) *Epistola Alypii ad Hormizdam Comanes episcopum,* quem ad investiganda accusationum capita Lampetio illata delegavit (Photius, n. XXI, 5_2).

s) *Acta synodus Comanensis,* ad quae alludit Severus in epistola ad Entrechium Anazarbae episcopum (n. XIII, 6). Exinde patet Hormizdam Synodum Comanae congregasse et Lampetium ibi damnasse.

t) *Epistola Ptolomaei Rhinocorurorum episcopi ad Timotheum* Alexandrinum in causa Alphei Rhinocorurorum episcopi, qui edito in favorem Lampetii sermone depositus est (Photius, n. XXI, 5_8). Ptolomaeus successor videtur esse Alphei huius depositi. Ab hoc Alpheio Photius distinguit virum alium, ut videtur presbyterum, a Timotheo Alexandrino ordinatum, qui a successore Alphei, Ptolomaeo, degradatus et munere privatus est. Quisnam Timotheus fuerit, utrum Aelurus (457-460) an vero Salophaciolus (460-475) non constat[2].

u) Severus, patriarcha Antiochenus, in laudata ad Entrechium epistola mentionem facit *Actorum synodi* cuiusdam praeside *Soterico* in *Cappadocia* habitae, in qua Lampetius pariter damnatus sit. Ea synodus haud longe ante electum in patriarcham Severum (a. 512) habita fuisse videtur, uti supra monuimus.

[1] Cf. Hefele, *Conciliengeschichte* [2] II, p. 139 sq.

[2] Cf. Le Quien, *Oriens Christianus* II, col. 543 CD.

v) *Refutatio Testamenti Lampetii,* quam scripsit *Severus* adhuc presbyter (Photius, n. XXI, 5_7). Hac de re iam supra disseruimus[1].

Ad opera sive a Messalianis sive in eorum favorem composita et pariter deperdita pertinent :

α) *Asceticon,* cuius mentio fit in decreto concilii Ephesini (n. VI, 9).

β) *Testamentum* a Lampetio compositum (Photius, n. XXI, 5_6 et *Patr. Or.*, II, 106).

γ) *Apologia* ab Alpheio, Rhinocorurorum episcopo in favorem Lampetii edita (Photius, n. XXI, 5_7).

V

Necessitudo L^i G. ad doctrinam Messalianorum.

27. Conspectus doctrinae Messalianae oppositis ei L^i G. placitis. — 28. Expenditur similitudo et differentia utriusque. — 29. Ostenditur doctrinam L^i G. antiquiorem esse — 30. eiusque aetas accuratius eruitur.

27. Expositis documentis ad Messalianos spectantibus res maximi momenti nos manet, nimirum quaestio circa necessitudinem L^i G. ad Messalianorum sectam. Ea quaestio proxime circa doctrinam Messalianorum versatur, nihilominus cum ipsa sectae historia connexa est; nam posita aliqua similitudine inter doctrinam L^i G. Messalianorumque placita, nexus inter ambas theorias asceticas intercedens aut convergens aut divergens concipi potest. Aliis verbis duo sunt possibilia : aut L. G. opus est ab aliquo assecla Messalianorum sectae compositus, aut vero L. G. ipsa Messalianismi duntaxat principia ascetico-dogmatica continet, ex quibus via evolutionis cuiusdam adhuc explorandae periculosa illa doctrina paulatim orta est, quae circa a. 383 detecta diversas tempore subsequo vicissitudines subiit.

Praenotamus autem testem doctrinae Messalianorum fide dignissimum Theodoretum Cyrensem esse. Eius relatio de Messalianis e duobus fontibus manasse videtur : ex Actis Sidetanis et Antiochenis. Utrobique eorum placita auditis testibus fide dignis scripto mandata sunt. Amphilochius enim, Iconii metropolita, Theodoreto teste *verba haereticorum actis a se confectis accuratissime inseruit;* Flavianus vero ipso Adelphio, haereseos capite circumvento ex eius ipsius ore commenta sectae in lucem protraxit. Praeterea Timotheus Constantinopolitanus, Philoxenus Mabbugensis nec non Theodorus bar Chônî e fontibus antiquis eadem fere de Messalianis referunt, quae etiam Theodoretus memoriae tradidit. Axiopistiam igitur relationis Theodoreti nemo sane in dubium vocare potest; tute ergo ea uti possumus.

[1] In *Catena* a Cramer edita (Oxonii, 1840, vol. VIII, p. 98_{10-28}) legitur fragmentum κατὰ τῶν ἀνοσίων Λαμπετιανῶν ἤτοι Εὐχιτῶν ἢ Ὀφιανῶν κτλ. de verbis Ep. II Petri III, 1-4 agens. Eius originem ignoro.

Igitur primo Messalianorum doctrinam proponimus opposita ei παραλλήλως L[i] G. sententia.

Messaliani.	*Liber Graduum.*
1. Cuique homini, cum nascitur, mox adest *daemon* eumque ad actus absurdos incitat [1].	1. Cuique homini inde a nativitate adhaeret *concupiscentia* seu *peccatum,* quod est principium peccatorum in homine eumque a visione Dei beatifica excludit.
2. Omnes enim, qui eduntur in lucem, ex primo parente contrahunt quemadmodum naturam sic et daemonum servitutem [2].	2. Peccati radix inde ab Adam infixa est homini et haereditate quadam in omnes eius posteros transfunditur.
3. Quem *daemonem* nec baptisma, nec aliud quidquam expellit, nisi sola precum vis [3].	3. Baptisma et sacramenta alia tantum peccata remittunt; *concupiscentia* nequit e corde evelli nisi perfecta renunciatione.
4. Perpetua enim *oratio* et peccati radicem funditus evellit et malum daemonem, qui ab initio homini inditus est, ab anima expellit [4].	4. *Oratio* enim perpetua *atque abnegatio* radicem peccati in corde destruit hominemque ad imaginem Adae adhuc innocentis efformat.
5. Baptisma nil prodest suscipientibus; novaculae siquidem instar peccata praecedentia aufert, peccatorum autem radices exstirpare non potest [5].	5. Baptisma in tantum prodest suscipienti, quatenus homo christianus ab Ecclesia ad perfectionem educatur; perfectus autem non fit, nisi bonis suis renunciaverit factus imago primae Adae creaturae.
6. Daemon in homine habitans egreditur per mucum et sputi excrementa [6].	
7. Daemone per preces fugato mox advenit Spiritus Sanctus et praesentiam suam sensibiliter et visibiliter manifestat, tum corpus a motibus perturbationum liberando, tum animam ab inclinatione ad deteriora penitus avocando, ita ut iam nec ieiunio opus sit corpus coercente, nec doctrina rerenante et ad modum ordinemque instituente. Nec protervis solum motibus eximitur homo, qui Spiritum Sanctum adeptus est, sed etiam futura praevidet et divinam Trinitatem oculis corporeis contemplatur [7].	7. Peccato e corde evulso accipitur Spiritus Paraclitus et homo fit perfectus velut Adam et velut Apostoli die Pentecostes; Spiritus autem gratia non est perfectionis causa, sed effectus atque complementum, quo accepto homo perfectus Deum in corde suo velut in speculo conspicit et mysteria aliis occulta cognoscit. Accepto Paraclito perfectio amittitur, ubi quis ad usum rerum terrestrium redeat. Perfecti enim nequeunt ulli operi terreno operam dare, nam ipsis ad usum terrae descendentibus clauditur caelum, velut Adae, qui caelo relicto terram colere coepit.

[2] Nn. IX, 17; XIV, 1; XIII, 6.
[3] Nn. X, 5; XIV, 2; XIX, 17; XXIII, 6.
[4] Nn. X, 3; XIV, 3.
[5] Nn. X, 2; XIV, 2; XVI, 4. 6; XIX, 18.
[6] Nn. X, 6; XIV, 9; XVII, 6.
[6] Nn. X, 6; XIV, 9; XVII, 6.
[7] Nn. IX, 18; XII, 9; XIV, 3. 9; XVI, 9. 17; XIX, 9-10; XXIII, 6.

28. Primo obtutu perspicitur stringens similitudo inter doctrinam Messalianorum theoreticam et placita L[i] G. Utrobique omnium errorum radix est falsa notio peccati originalis. In L[o] G. nimirum peccatum originale cum concupiscentia aequiparatur, Messalianis vero daemon est homini inde ab eius nativitate substantialiter inhaerens[1]. Reliqui errores ex falsa

[1] Origo theologumeni huius valde obscura est. Iam antiqui Gnostici delirarunt de potu aliquo oblivionis, e semine malignitatis (σπέρμα τῆς κακίας) animabus ab Archontibus Fati propinato, qui eum habeat effectum, ut animae eum potum bibentes originis suae rerumque gestarum suarum oblitae cupiditatibus impleantur atque eo potu oblivionis penitus obvolvantur ita quidem, ut quodam corpore involutae non iam ens simplex sint, sed quoddam compositum, siquidem involucrum, quo sint opertae, simile sit animae et ideo ἀντίμιμον πνεῦμα appelletur sitque principium actionum malarum in homine. Cf. C. Schmidt, *Gnostische Schriften in Koptischer Sprache aus dem Codex Brucianus*. Leipzig, 1892, p. 405-410. Res fere eadem est, quam Basilides προσαρτήματα i. e. appendices appellavit (Cf. Clemens Alexandrinus, *Strom.*, II, 20, ed. Stählin, II, 174) et de qua Isidorus eiusdem filius disputavit in opere Περὶ προσφυοῦς ψυχῆς, ut idem Clemens Alex. testatur (*o. c. ibid.* cf. Hilgenfeld, *Ketzergeschichte,* p. 222-225). Sed forte melius est recurrere ad theologumenon Iudaeorum babyloniorum circa « instinctum malum » יֵצֶר הָרָע. Apud auctores biblicos יֵצֶר significat « figmentum » et in sensu tropico « cogitationem » i. e. figmentum mentis (Is. xxvi, 3. I Chron. xxviii, 9. Sir. xv, 14). Apud Syros ܝܨܪܐ sensum malum habet; in lexico Bar Bahlûl arabice explicatur phrasi الهوى الرّدّى *passio mala* (ed. R. Duval, col. 849). P. Cardahi in *Al-Lobāb* (Beryti, p. 538) idem vocabulum explicat verbis : هَوَى النفس والميل الى شيىء محمودًا كان او مذمومًا *passio animae ac inclinatio ad aliquid, sive laudabilis sit, sive vituperabilis.* Apud Iudaeos posteriores mala haec vocabuli significatio magis magisque evoluta est una cum idea in homine potentiam aliquam malignam, Deo inimicam, habitare, quam liber IV Ezdrae una cum Adam creatam esse dicit (III, 21; IV, 30; VII, 92), per quam magnitudo humani generis humiliata sit (*Apoc. Baruch,* LVI, 5). Apud Rabinos יצר הרע (breviter יצה״ר) significat : 1) stimulum vivendi et agendi potentiamque vegetativam moraliter indifferentem. Hoc in sensu dicit Samuel bar Naḥmani יצה״ר esse bonum iuxta Gen., i, 31, putat enim absque hoc stimulo neminem esse aedificaturum domum, neminem esse ducturum uxorem, cf. Pirqē Abôth, IV, 1. 2) concupiscentiam carnalem. *Sota* 8[a], ubi dicitur : אין יצר הרע שולט אלא במאי שעיניו רואות *Figmentum malum in id tantum dominatur, quod oculi eius conspiciunt.* Cf. adagium : « ignoti nulla cupido », quod ad idem fere redit. *Bâba b.* fol. 58[a] narratur R. Banajah ad sepulchrum Abrahae venisse et in ingressu antri Eliezerum Abrahae famulum invenisse, qui illum intrare iubet eoque sciscitante : quid faciat Abraham? respondet : In sinu Sarae quiescit; additque יצר הרע בהא עלמא ליכא *Figmentum malum in illo saeculum nullum est.* Hoc in sensu opponitur ei יצר הטוב i. e. figmentum bonum, nisus aliquis naturalis ad bonum; hoc autem theologumenon posterius est et via analogiae ortum. 3) יצה״ר significat praeterea daemonem in homine habitantem eumque ad peccata — imprimis carnis et apostasiae — pellicintem. Hoc in sensu dicit Simon ben Laḳîš *Bāba b.* fol. 16[a] de Satana qui Iob percussit : הוא שטן·הוא יצר הרע · הוא מלאך המות · *Ipse est Satanas, ipse figmentum malum, ipse est angelus mortis,* etc. Idem R. Laḳîš docet *Sota* fol. 3[a] אין אדם עובר עבירה אלא אם נכנסה בו רוח שטות *Nemo committit praevaricationem, nisi ingrediatur in eum spiritus insipientiae.* Rabbi Abîn vero *Sabbâth* fol. 105[b]·ait :

hac peccati originalis notione necessitate logica derivantur. Si enim cum L° G. supponas peccatum originale concupiscentiam esse : cum, experientia teste, concupiscentia etiam post baptismum in homine maneat, dicendum tibi erit eam concupiscentiam sacramentis non auferri a homine, sed cuiusque operatione viribusque propriis, nimirum ieiunio et abnegatione. Si pono peccatum ipsa hominis cuiusque operatione tollatur hacque ratione homo salutis perfectae particeps fiat : consequenter dicendum est, nec ulla satisfactione Christi vicaria opus esse, nec sacramentis; essentiam porro salutis in Christi doctrina, munus vero Ecclesiae in manuducendis ad perfectionem hominibus consistere. Iam proinde doctrina L[i] G. indifferentismum dogmaticum involvit, qui reapse haud raro aperte ad lucem prodit, sermone imprimi XXX, uti suo loco notavimus.

Messaliani peccatum originale, id est, principium malum homini inhaerens eumque ad male agendum impellens, mechanico quodam modo cum daemone aequipararunt. Ex hac doctrina fatua errores reliqui sectae sua sponte sequuntur. Daemon enim, tamquam ens spirituale, mediis materialibus vix eiici posse videbatur; non sacramentis, nam experientia docente homo post susceptum baptisma peccare haud desinit; non ieiunio, nam ieiunium tamquam medium mere negativum et materiale in ens pure spirituale agere haud posse censebatur. Reliquum igitur erat ad orationem recurrere, cuius efficientiam non solum Litterae sacrae commendabant, sed etiam theurgia babylonica, cuius sedes ipsa erat Mesopotamia, natalis Messalianorum locus. Constat autem incantationes iam in religione antiqua Babyloniorum populari praecipuum obtinuisse locum; si vero adhuc perpendas symptomata obsessionis possessionisque daemoniacae saeculo IV in toto

מאי קרא לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכרי · אזהו אל | זר | שיש בגופו של אדם · אומר. זה יצר הרע. *Quis est citati sensus : Non sit in te deus alienus nec adorabis deum peregrinum* (Ps. LXXXI, 10)? *Quis est deus iste alienus in corpore hominis? Dicito : figmentum malum.* Huc spectant narrationes *Kid.* fol. 81[a] de R. Meïr et de R. Aḳiba relatae, quippe quibus Satanas in forma mulieris apparuerit simulque eos ad fornicationem pellicuerit. Demum *Iômâ* fol. 69[b] crasso quodam modo verba Zachariae v, 8 et Nehemiae IX, 4 de « figmento malo » exponuntur, exilii, idololatriae atque fornicationis causa. Cf. Weber, *Die Lehren des Talmuds,* Leipzig, 1880, p. 204. Lazarus, *Die Ethik des Iudenthums,* Frankfurt a. Main, 1898, p. 464. Taylor, *Sayings of the Iewish Fathers*[2], Cambridge, 1897, p. 37. 63. 70. 77. 82-98. 128-130. 140. 147-152. 186-192. Porter, *Historical and Critical Contributions to Biblical Science,* New-York and London, 1901. Bousset, *Die Religion des Iudenthums in neutestamentlichen Zeitalter,* Berlin, 1903, p. 384 sq. Tennant, *The Sources of the Doctrines of the Fall and Original Sin,* Cambridge, 1903, pp. 170-176. *The Iewish Encyclopedia,* XII, 601 sq. sub v. Yeṣer ha-Ra. — Hoc in sensu יצה"ר singularem aliquam similitudinem prae se fert cum doctrina Messalianorum. Utrobique daemon ipse in homine habitare eumque ad peccata diversa impellere docetur. Improbabile non est, Christianos Mesopotamiae inter Iudaeos degentes hanc doctrinam ab eis mutuasse eamque postea ulterius evolvisse.

Oriente communes fuisse, facile perspicies, qui fieri potuerit, ut inter homines incultos absurda orta sit opinio, quod omnia hominis peccata ad principium quoddam mere externum, mechanice in hominem agens referenda sint.

Porro falsa peccati originalis cum daemone aequiparatio mater erat duorum quoque errorum aliorum : scilicet assertae indefectibilitatis « perfectorum » et contemptus Ecclesiae, cuius criminis sectae socii constanter ab antiquis accusantur.

Nexus utriusque sententiae cum falsa illa peccati originalis notione hic est : Si causa peccati cuiusque daemon sit in homine residens : sublata causa cessat effectus. Aliis verbis : expulso daemone nemo amplius peccare potest, nec opera eius, qualiacunque videantur, sub notionem peccati cadere possunt. Aliter in L° G., ad cuius mentem perfectio et ipsa Paracliti gratia fructus sunt abnegationis continuae, cuius ope concupiscentia, ceu peccatum originale homini inde ab Adam insitum, retundi, immo et evelli potest. Cum autem ea perfectionis notio habitui cuidam acquisito aequivaleat, cessante causa eum habitum producente, cessat effectus; si quis proinde a proposito sectandae perfectionis resilierit et ad usum saeculi redierit, de caelo, de paradiso spirituali excidet et iterum terrenus fit, uti Auctor, Sermone XXI, 8, expressis verbis docet. Paracliti enim gratia hominem quidem sanctum reddit, visiones ei sublimes impertitur, naturam tamen humanam non ita immutat, quasi ea obtenta indefectibilitatem quis praetendere possit. Hac in re L. G. a Commentis antinomisticis Messalianorum laudabiliter differt. Sed et indifferentiam, qua Messaliani adversus Ecclesiam ferebantur, e falsa illa notione peccati originalis explicare facillimum est. Ad eorum enim mentem expulso daemone homo peccare cessat. Iam vero media salutis, quae in Ecclesia dispensantur, eo effectu magico carent (nam gratia, quam conferunt, hominis cooperationem supponit) et causam peccati non tollunt sed ad summum peccatorum remissionem efficiunt, radice peccati — daemone — in anima remanente. Hinc facile intelligitur aversio illa, qua sectarii Ecclesiam aspernabantur, quippe quae mediis ad daemonem expellendum efficacibus careat et reiectis eorum placitis homines a sectanda, quam dixerunt perfectione, retrahat. Sed eiusdem indifferentiae adversus Ecclesiam vestigia in L° G. quoque adsunt, ob alias, licet haud dissimiles rationes. Noster enim Ecclesiam « educatricem perfectorum » atque « matrem benedictam » magnis quidem encomiis celebrat, simul autem Ecclesiam terrestrem meram imaginem dicit « Ecclesiae cordis atque sublimitatis », cuius membra fiant perfecti, ubi cor mundaverint et sanctitatem maiorem ea, qua membra Ecclesiae communia gaudeant, adepti fuerint. Noster igitur impulsum ad perfectionem sectandam Ecclesiae quidem tribuit, simul vero docet munus paedagogi Ecclesiae concreditum cessare, ubi quis praecepta fidei transcendens in praeceptis magnis caritatis consistat et mundo relicto perfectionem sectari incipiat.

29. Ex dictis hucusque tuto asseri potest cum Messalianorum tum Li G. errores diversis quidem principiis inniti, fructus tamen eiusdem speculationis theologicae esse, ab eadem vi motrice interna productos. Hinc non est mirum in Lo G. quoque inveniri semina eiusdem doctrinae perversae ex qua antinomismus periculosus Messalianorum germinavit.

a) Ante omnia mente tenenda sunt ea, quae capite praecedente de notione peccati originalis ad mentem Li G. accepta diximus. Iam enim in Lo G. occurrunt phrases, quibus « peccatum » post lapsum in homine inhabitans Satanae aequiparatur. Sermone XXI, 1-2 arbor mala Satanas dicitur; Auctor auditores hortatur, ut a Satana vacui fiant, ceu, iuxta explicationem additam, ab omni re mala et a saeculo et sollicitudine eius. Praeterea Sermo III, 11, expressis asserit verbis homini aliquid ex Deo, aliquid e Satana inesse. Quae phrases quidem in Lo G. adhuc in sensu tropico accipiendae sunt, viam tamen monstrant, qua Messaliani ad aequiparandum peccatum originale cum Satana pervenerint.

Sed et alia probant indicia evolutionem erroris Messalianorum cum illa speculatione theologica intime connexam esse, quam et L. G. proponit.

b) Constat etenim Messalianos versus finem saeculi IV iam ad plenum perfectumque antinomismum devenisse. Adelphius et asseclae eius ad vitandam haereseos notam errorem suum abiurant, orthodoxiam simulant [1], sibique titulo perfectionis acquisitae omnia licita esse contendunt [2]. Certum autem est principia sectae antinomistica non esse primigenia, sed ex eadem mysticismi specie orta, quem et L. G. docet. Rem ita esse argumenta externa et interna suadent. Philoxenus enim et Theodorus bar Choni unanimiter tradunt Adelphium, sectae auctorem, olim ascesi severissimae vacasse, ut impassibilitatem consequi posset; a diabolo autem circumventum a primo fervore restitisse, quasi iam indefectibilis operibus pietatis amplius non indigeret. Veritatem narrationis huius Karapet-Ter-Mkrttschian in dubium quidem vocavit eam mythicam appellans, quippe cui subsit idea, quod falsa et nimia ascesis fons sit errorum gravium hallucinationumque periculosarum [3]. At vir dictus non genuinam Philoxeni epistolam, sed translationem eiusdem graecam Isaaco Ninivitae adscriptam praesto habuit, in qua sectae fundator Malpat dicitur, sane circumstantiae, quae circa axiopistiam Epistolae ad graves movendas suspiciones aptissimae erant. Ea dubia modo nullius sunt momenti. Si nempe relationes circa Messalianos antiquas aliquantulum inspiciamus, luculenta vestigia asceseos severae in historia sectae deprehendimus, quae ne antinomismus quidem postea superveniens obliterare potuit. Epiphanio enim teste sectarii renunciatiasse se bonis suis

[1] Nn. II, 3. 13; IX, 7; X, 11; XIV, 19.
[2] Nn. IX, 18; XII, 9; XIV, 9. 19; XV; XIX, 10.
[3] *O. c.*, p. 45 sq.

iactabant[1]; vita, quam agebant, certe misera erat, siquidem mendicasse dicantur[2]. Praeterea a manuum labore magna cum obstinacia abstinebant; iam vero haec acediae species, quae Messalianis constanter exprobratur, in placitis sectae antinomisticis fundata esse non poterat, saltem necessitate quadam logica exinde deduci nequit; contra in L° G. pars est integrans totius systematis ascetici ibidem propositi et intime cohaeret cum laudata ibi renunciationis specie, quae ipsum quoque honestum manuum laborem excludat. Ceterum ex idea asceseos huius falsae alii quoque auctores eandem sanctae acediae necessitatem deduxere, quorum opera secus orthodoxa censebantur[3]; et res est vere mira; quod monachi Aegypti similibus ideis dediti hunc errorem evitaverint[4].

c) Antinomismum Messalianorum e speculatione pseudomystica successive evolutam esse suadet etiam ἀπαθείας notio, quae in theologia ab eis conficta partes praecipuas agebat[5]. Ad eorum mentem eiecto daemone advenit Spiritus Sanctus, corpus ab affectuum motibus liberat, ita ut ubi quis impassibilitatem consecutus sit, amplius deficere nequeat[6]. Manifeste igitur ἀπάθειαν cum indefectibilitatis notione confundebant et demum post hanc idiosyncrasim ad antinomistica principia pervenerunt. Notissimum autem est finem principalem asceseos orientalis fuisse impassibilitatem; i. e. ut homo depositis affectibus corporis speciem aliquam vitae angelicae agere possit, uti non solum L. G. sed et monachi Aegypti unanimiter docebant[7]. Si proinde Philoxenus eam Messalianorum doctrinam e placitis Patrum Aegyptiorum derivat, etsi forte probari nequeat Adelphium Antonii magni discipulum fuisse, ut is refert[9], tamen mutuam idearum necessitudinem rite se perspectam habuisse prodit. Praeterea quidam ex Messalianis, quam dicebant impassibilitem, sincere anhelabant, nam aliqui uti Sabas, membra genitalia exciderint[10], sine dubio hunc in finem, ut a motibus carnalibus liberarentur.

d) Etiam vaga eorum vita, quam eis Epiphanius exprobrat[8], non in placitis antinomisticis, sed pariter in antiquiore traditione fundatur.

[1] N. II, 3, 10.

[2] Nn. XIV, 15; XVII, 2-3.

[3] Ita Macarius, *Hom*, VIII, 4; IX, 13 (Migne *P. G.*, XXXIV, col. 530 et 539); Marcus *Op.*, VII, 1 (Migne *P. G.*, LXV, col. 1072 A).

[4] De eorum vita laboriosa cf. Lucius, *Die Anfänge des Heiligenkults in der christlichen Kirche*, hsg. v. G. Anrich, Tübingen, 1904, p. 373 sq.

[5] Ita iam S. Hieronymus, n. III.

[6] Theodoretus, *Hist. Eccl.*, IV, 10. n. IX, 18; Cf. n. XIV, 4 sqq.; XVI, 7.

[7] Cf. dicta Cap. III, n. 24-26.

[8] N. XII, 1; cf. n. XIX, 3.

[9] N. XVII, 17; XXI, 2. 3.

[10] N. II, 3, 10.

Vagationes nimirum similes Syris christianis dudum ante Messalianos familiares fuisse videntur. Iam enim S. Hippolytus narrat Syrum aliquem episcopum fideles excitasse, ut in occursum Christi desertum peterent, ubi circumvagantes parum affuit, quin a quodem hegemone tamquam latrones trucidarentur, nisi eum uxor christiana a caede multitudinis retinuisset[1]. Acta Disputationis Archelai et Manetis simile factum referunt. Marcello enim, qui pro Christianis a militibus romanis captis pretio soluto magnam eorum copiam redemisse fertur, unus ex captivis, Cortynius nomine, hisce narrat causam captivitatis verbis : *Nos, Domine mi Marcelle, viventi Deo credimus soli. Est autem nobis mos huiusmodi, Patrum nostrorum in nos traditione descendens, quique a nobis observatus est usque ad hunc diem, per annos singulos extra urbem egressi una cum coniugibus ac liberis supplicamus soli et invisibili Deo imbres ab eo satis nostris ac frugibus obsecrantes : quod cum tempore ac more solito celebraremus, immorantes ieiunos vesper obtexit et gravabant nos duo omnium difficillima : ieiunium et vigiliae. Circa medium vero noctis invidus nobis et importunus somnus obrepsit; et cervicibus degravatis ac laxis demisso capite frontem genibus inlidit... In illa igitur hora subito militum nos multitudo circumdat, ut aestimo, putantes nos pro insidiis consedisse, aut omnino usum vel studium habere praeliorum; et nulla conventus nostri causa penitus explorata bellum nobis denunciant... Et interfecerunt quidem ex nobis ad mille trecentos viros, vulneraverunt autem quingentos. Cum vero dies inclaruit, qui superfuerant ex nobis, huc perducerunt captivos* [2].

Ut ut quis de veritate historica eius eventus sentiat, ea, quae Hegemonius Actorum auctor de illa processione imploratoria refert, collata Hippolyti narratione veri simillima apparent.

Ceterum non tantum processiones diebus statutis habitae apud Syros communes fuisse videntur, sed et vivendi rationis eiusmodi, quam Epiphanius carpebat, luculenta vestigia tempore adhuc antiquiore reperiuntur, nimirum in epistolis Pseudoclementinis *de virginitate,* ubi prima mentio fit ascetarum domos virginum, fratrum aut sororum circumvagantium, sub praetextu pietatis visitandi illos aut legendi Scripturas aut exorcisandi eos aut docendi [3]. Non de domibus quibuscumque simpliciter circumeundis agit Auctor. Ex eius mente enim fratres christianos visitare, eos in fide confirmare res meritoria est. Quin etiam tota epistola secunda supponit ea aetate, qua epi-

[1] *Hippolytus Werke.* B. I, hsg. von N. Bonwetsch et H. Achelis, Leipzig, 1897, p. 230 sq.

[2] Hegemonius, *Acta Archelai,* hsg. v. Ch. H. Beeson, Leipzig, 1906, p. 2. Agi videtur de consuetudine iudaicae originis. Iudaei quoque autumno ad imbres impetrandos processione instituta ieiunare solebant Mišnah, *Ta'nith,* II, Babli *ib.* fol. 16.

[3] *Clementis Romani Epistolae binae de virginitate* ed. Beelen, Lovanii 1856, p. 44 sq. (cp. I, 10) Cf. Zöckler, *Askese und Mönchtum.* Frankfurt a. M., 1897, p. 178 sq.

stolae Pseudoclementinae ortae sunt, ascetas continuo itinerantes exstitisse, qui huc illuc discurrentes spatiosas regiones perlustrabant dispersos ubique Christianos visitantes, consolantes, exhortantes, atque in fide confirmantes, qui perinde vagi fuisse videntur ac Messaliani, quorum apud Epiphanium mentio fit, aut « discipuli perfectionis », quos L. G. ob praeposteram agendi rationem Serm. XXVII vellicat. Neque ceterum ea vitae vagae ratio in epistolis tamquam mala reiicitur, sed auctor ascetis eiusmodi vagis timet, ne ob indiscretam cum mulieribus christianis cohabitationem iacturam honestatis faciant. Docente pofessore Harnack epistolae de virginitate saeculo III ineunte in Syria ortae sunt [1]; confirmant proinde ea, quae a Hippolyto et ab auctore Actorum disputationis Archelai et Manetis, Hegemonio [2], didicimus.

Ceterum motus similes medio saeculo IV in Asia quoque Minore occurrunt, uti e canonibus Gangrensibus [3] notissimum est. Acta synodi anno 343 habitae [4] ostendunt Eustathianos ibidem damnatos matrimonio et cultu publico Ecclesiae reiecto conventicula privata coegisse, divites sprevisse, ordinemque socialem pari ratione perturbasse, quemadmodum Epiphanius de Messalianis narrat.

His consideratis veri simillimum est vagationes religiosas a Messalianis introductas non fuisse; quinimo exempla eis antiquiora praeluxisse; saltem post Epiphanium, eiusmodi vagationum amplius mentio non fit; causa est, quod dicta sectariorum consuetudo vagandi non tam nova, quam potius obsolescens erat; item, quod inde a temporibus Epiphanii sectae socii monachi potissimum erant vitam communem agentes et sedem fixam in coenobiis habentes, quorum vivendi ratio eiusmodi vagationibus non amplius favebat.

e) Ceterum testimonia quoque fide digna praesto sunt, quae probant posteriores Messalianos evolutione quadam ex eadem specie errorum processisse, quos et L. G. docet. Maruthas enim (siquidem vere is sit catalogi haeresiologici auctor, qui sub eius nomine venditatur) sexto loco mentionem facit Audianorum cuius asseclas, modo Sabelliano personas Trinitatis compositione in unum coire asserentes in duas dividit classes : in *orantes* i. e. ܡܨܠܝܢܐ et « insuper » *ieiunantes* h e. ܨܝܡܐ [5]; aliis verbis : quosdam ascesi corporali studere, alios vero solius orationis necessitatem admittere. Modo

[1] *Chronologie der altchristlichen Litteratur,* t. II, p. 134 sq.

[2] Photius *Cod.* LXXXV. Cf. Harnack, *o. c.,* p. 548.

[3] Mansi, *Collectio Conc. ampl.,* II, 1095. Harduin, I, 530. Hefele, *Conciliengeschichte*[2] I, 779. Socrates, *Hist. Eccl.*, II, 43.

[4] Braun in *Historisches Iahrbuch der Görresgesellschaft,* t. XVI (1895), p. 586, quo docente in Codice syr. Musei Borgiani K. VI, 6 synodus Gangrensis *Pl'Qndus* et *Dmnus* consulibus (anno 343) habita esse dicitur.

[5] V. n. IV.

« orantes » re vera Messalianos esse κατ' ἐξοχήν, probatur eo, quod error theologicus eis a Marutha adscriptus apud Timotheum quoque recurrit[1]. Eius autem vestigia etiam in L° G. reperiuntur, uti supra ostendimus[2]. Verum quidem est, quod sectae hospitalitas a Marutha laudata atque ridentium damnatio, in Messalianos vere tales non quadrant, quippe qui bonis suis abdicatis eleemosynas sibi dandas esse docuerint, attamen bene mente tenendum est, apud Marutham non de *specie* agi Messalianorum sectae dogmatice indifferente, sed de *genere* sectariorum circa Trinitatem errantium, de quibus Marutha in communi disserit, ita ut ea, quae versus finem de ambabus sectae speciebus refert, forte de una tantum intelligenda sint.

In catalogo Maruthae etiam radix communis utriusque sectae speciei detegi potest. Haeresis enim Timotheistarum, quam n. 12 describit, singularem similitudinem prae se fert cum Apostolicis, quorum placita Epiphanius delineavit[3]. Ambae haereses in eo conveniunt, quod spretis nuptiis paupertatis bonorumque abdicationis necessitatem docuerunt. Hinc non immerito Timotheistas cum Apostolicis aequiparat Harnack[4]. Cum porro Apostolici de facto nil aliud sint, quam Encratitarum antiquiorum prosapia[5], tuto supponi potest, eam sectam iam saec. III Syriam invasisse. Nam etiam Acta Thomae saec. III Edessae composita ideas Encratitarum propagant[6]. Quo autem modo Encratitae placita antinomistica amplexi sint, nescimus. Epiphanius radicem originemque Messalianismi se ignorare fatetur. Quidam auctores Syri, uti Philoxenus et Theodorus bar Choni[7] principia sectae antinomistica auctori Satanae atque falsi nominis mysticismo tribuunt. Sed ea omnia sane coniectiones sunt, quarum veritas valde dubia est. Ut ut res sit, veri simillimum videtur Messalianos posteriores surculum esse Apotacticorum sectae, quos Epiphanius in Phrygia et Cilicia et Pamphylia sedes habuisse retulit[8]. Notum enim est Amphilochium Iconii metropolitam primum fuisse, qui Messalianos in his regionibus deprehendit eorumque doctrinam in synodo Sidetana traduxit[9]. Neque enim casui for-

[1] N. XIV, 6; XXIII, 2.
[2] Cap. III, n. 3.
[3] *Haer.*, LXI.
[4] *O. c.*, p. 12.
[5] Non eos Encratitas intellige, de quibus Epiphanius agit (*Haer.*, XLVI), dualismo theologico addictis, sed Encratitas cogita apud Hippolytum relatos (*Philosophumena,* VIII, 20) qui de Deo et de Christo orthodoxe senserint, attamen usum matrimonii et carnium et vini reiecerint.
[6] Cf. Burkitt in *Journal of Theological Studies,* I, 280-299; II, 429; III, 94; idem, *Evangelion Da-Mepharreshe,* II, 101. Harnack, *Chronologie d. altchr. Litter.,* II, 176.
[7] Nn. XII, 1-2; XIX, 2-7.
[8] *Haer.*, LXI, 2.
[9] N. XXI, 1.

tuito tribuendum est, quod monachi Messaliani Edessa expulsi in Pamphyliam secessere [1]. Sine dubio propterea, quod illic iam dudum plurimos sectae suae asseclas degere noverant.

f) Michael Magnus et Gregorius Barhebraeus Adelphii magistrum Eusebium aliquem fuisse testantur [2]. Persona huius viri secus omnino ignota est; veri autem simillimum videtur Eusebium hunc auctorem fuisse fragmenti in codice syriaco Musei Britannici Add. 17193 fol 3^b servati, quod sub titulo : *De libro Graduum* pariter Eusebio cuidam auctori tribuitur, re autem vera ex alio quodam opere haustum est, cuius auctor, uti iam in Cap. I ostendimus, Sermonem XXIX ineptissime expilavit [3]. Doctrina in fragmento proposita circa sensum locorum S. Pauli I Cor. v, 4 et Rom. xii, 1 versatur et placita quidem Encratitarum sapit, sed notione peccati cum Satana aequiparata viam sternit confusionis, quae in theologumenis Messalianorum tam funestas gerebat vices. Fragmentum Eusebio adscriptum vere articulus est in catena evolutionis, quae doctrinam ethice puram L^i G. atque antinomismum Messalianorum coniungit et ideo aequiparatio Eusebii a Michaele Magno laudati cum fragmenti auctore scientifice probabilissima est simulque ostendit L^i G. doctrinam a sententiis impiis Messalianorum duabus generationibus abesse, ita ut si Messaliani circa annum 370 prodierint, L^i G. origo circa tempora Concilii Nicaeni ponenda videatur.

Argumenta positiva in favorem suppositionis huius militantia capite sequente exponentur.

CAPUT V

Quando et ubi Liber Graduum ortus est?

SUMMARIUM

1. Extremi limites libri compositi. — 2-6. Expenduntur loci Operis de crudeli quadam Christianorum persecutione agentes, auctori coaeva, quae probabilissime persecutio erat a Diocletiano suscitata. — 7. Quam suppositionem confirmant ea quoque, quae et Liber Graduum et alii auctores saeculi IV de statu ecclesiarum orientalium memoriae tradiderunt. — 8. Quid de Auctoris patria ex ipso opere erui possit.

Aetatem L^i G. investigaturi praenotamus in toto opere nulla data historica inveniri, unde quaestio nobis praeiacens excluso dubio ac errore cum certitudine omnimoda solvi possit.

1. Extremos limites statuere, extra quos compositio Libri ponenda sit,

[1] N. IX, 22.
[2] Nn. XXII et XXIV.
[3] V. supra, p. xi-xiii.

difficile non est. Hac in re iam Codices manuscripti nobis opem ferunt. Antiquissimi nimirum Codices manuscripti aliquas operis partes continentes (Add. 14578 et Add. 14612) teste viro peritissimo Guillelmo Wright saeculo VI vel VII exarati sunt. Igitur L. G. ante tempora ista exaratus est. Si autem perpendas in Cod. Add. 14578, saec. VI-VII, Sermonem XIV Evagrio tribui auctori, porro tres alios sermones in Cod. Add. 18814 saec. VII-VIII inter opera Ioannis monachi poni, item Sermonem XIX in Catalogo ʿAbdîšôʿ Sobensis inter opera Symmachi recenseri, maxima cum probabilitate concludes Opus saeculo VI longe antiquius esse, si iam eo tempore dismembratae eiusdem partes sub nominibus diversorum auctorum circumferebantur nec amplius Syri tunc temporis certam de auctore traditionem habebant.

Sed *terminus ad quem* spectata Operis doctrina magis adhuc coarctatur. Uti capp. III et IV fuse ostendimus, doctrina religiosa et ascetica operis virum saeculi IV arguit. Necessitudo L[i] G. demum ad Messalianorum doctrinam ineluctabiliter suadet auctorem potius primo, quam secundo dimidio saeculi IV vixisse.

Adsunt autem in libro alia indicia quoque — proh dolor! non omnino certa — quibus aetas eiusdem accuratius adhuc erui posse videtur.

2. Auctor nimirum aliquoties ad crudelem persecutionem alludit sibi coaevam, qua durante Christiani multa perpessi sint. Duo hic possibilia sunt : si Noster in ditione Romani imperii vivebat, verba eius unice ad persecutionem Diocletianam referri possunt, in quo casu opus ab ipso compositum circa annum 320 exaratum esse videtur. Si autem in imperio Persico vixerit, e mentione persecutionis nulla conclusio certa de aetate eius deduci potest, cum inde ab anno 344 Christiani a regibus Persarum, paucis exceptis decenniis, fere continuo crudelibus persecutionibus obnoxii fuerint.

Statim videbis, casum posteriorem improbabilem esse atque omnibus indiciis suadentibus Opus foetum esse viri cuiusdam, qui adhuc ante exortas lites Arianas in ea parte Mesopotamiae a Syris inhabitata vivebat, quae imperio Romano erat subdita.

Textus igitur expendantur, ubi de illa persecutione sermo est.

a) Serm., VIII, 4 : *Sunt adhuc homines, qui peccatores cum sint, credunt in Dñum. Et venit persecutio diebus eorum et dicitur eis, abnegate Dñum et sacrificate idolis. Nec noverunt, quid sit caritas perfecta, sed fidem solam et baptisma. Et cremant eos et bestiis proiiciunt et in os gladii. Et sufferentes non negant Dñum.*

Ex his verbis concludere licet tempore Auctoris persecutionem Christianorum rem inexpectatam non fuisse. Nam verba sine ulla praeparatione adiecta : « et venit persecutio diebus eorum » produnt agi de eventu, quod insolitum non habebatur. Persae Christiani usque ad medium saeculum IV

pace fruebantur; saltem de regularibus Christianorum persecutionibus usque ad annum 344, quo S. Simeon bar Ṣabbâʿê martyrio coronatus est, non constat [1], nec ulla fingi causa potest, cur Persae asseclas doctrinae Christianae, qui in Occidente diras subibant persecutiones, in sua ditione exterminare conati sint, siquidem rationes politicae fere contrarium suaserint. Religio enim Christiana ab imperatoribus Romanis, Persarum adversariis, proscripta, si in ditione Romana nefanda videbatur, Persis eo ipso periculi expers apparere debebat.

Etiam extensio persecutionis e verbis nostris coniici potest; nam « peccatores », qui « fidem solam et baptisma noverint » laici certe sunt, qui ob fidei professionem martyrium subire debeant. Porro poenae gladii, ignis, bestiarum unice persecutioni Diocletiani conveniunt. Notum enim est dira persecutione ab ipso suscitato non solum contra praesules ecclesiae, sed e contra omnia Ecclesiae membra poenas atrocissimas latas esse; Maximianus enim in Oriente praecepit, ut in macellis nonnisi carnes aqua libationis coinquinatae venirent, quo facilius Christiani idolothyta emere renuentes dignoscerentur et punirentur [2]. Item poenae ignis et bestiarum in imperio Romano contra Christianos adhiberi solebant. Eusebio teste Christiani Mesopotamiae capite deorsum verso pedibusque suspensi igne subtus accenso cremabantur et fumo ascendente suffocabantur [3]. Poena bestiarum sine dubio ad ludos circenses alludit, qui in maioribus Mesopotamiae urbibus quoque haberi solebant. Biographo enim Rabbulae narrante ludi circenses Edessae usque ad episcopatum Rabbulae habebantur, illoque agente abrogati sunt [4].

Aliter in imperio Persico. Ante omnia consideranda sunt verba quibus Noster finem persecutionis describit : « sacrificate idolis ». Persae idola non colebant. Obiectum cultus publici praecipuum ignis erat [5], qui in aediculis ligneis alebatur et adorabatur, dein Sol [6], atque aqua [7]. Martyres semper

[1] Mešiḥa Zkâ teste in terra Adiabenes christianos Pirûz Tamsabûr marzabanus cepit infestare c. a. 342 mortuo Pagrasp christianis propitio (Mingana, *Sources syriaques*, p. 52 et 131). Monasterium S. Matthaei durante persecutione Diocletiani fundatum est in Persico imperio, quiete enim et tranquillitate fruebatur gens oppressa Christianorum in ditione Persarum, ait Auctor Actorum S. Behnami (Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum*, II, 400). Ob causam similem Ṭukrîṭâ urbem Karka-d-Bêt Slok fugisse refertur (Bedjan *o. c.* II, 512 sq.). Idem innuit praefatio Martyrii antiquioris S. Simeonis bar Ṣabbâʿê (*P. S.* II, col. 726 seqq.). Cf. Labourt, *o. c.*, p. 43.

[2] Eusebius, *De Martyribus Palaestinensibus*, c. 9.

[3] Eusebius, *Hist. Eccl.* VIII, 12.

[4] Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum*, t. IV, p. 418.

[5] Spiegel, *Erânische Alterthumskunde*, t. II, Lipsiae 1873, 41-57; t. III, 1878, p. 568 sqq.

[6] Spiegel *o. c.* II, 66 sqq.

[7] *O. c.* II, 51-66. Cf. Aphraates, *Dem.* XXIII, 61. *P. S.* II, 126 seq.

ad ista elementa adoranda coguntur [1], tamquam ad formalem apostasiae actum, non autem ad sacrificandum. Sacrificia enim offerre non erat cuiusque, sed magorum tantum [2], quorum ordini nemo adscisci potuit, nisi ipsa sua nativitate ad classem sacerdotum pertinuisset [3]. Hinc ritus ullos perficere nemo adigebatur, exceptis quibusdam martyribus, qui e genere magorum oriundi, uti Mâr Ḳardag [4] *barsom* sumere [5] et sacros ritus absolvere iussi sunt propterea certe, ut apostasiam ab ordine sacerdotali illis actibus reparent.

Nec suppliciorum genera a Nostro enumerata in Perside usitata erant, excepto ense, quo plurimi martyres interempti sunt. Crematio, damnatio ad bestias in *Actis Martyrum* Persidis non occurrunt, sed, praeter poenam gladii frequentissimam, Martyres lapidari, fustibus caedi plerumque leguntur [6]. Tormenta tam frequentia non erant, quam in Occidente; vel, si adhibebantur, plerumque ad frangendam constantiam presbyterorum. Laici generatim a persecutionibus immunes erant; aliquoties utique accidit, ut rabie magorum tumultibus contra Christianos excitatis neces promiscuae omnium Christianorum fierent [7].

3. Laudata igitur verba Serm. VIII tantum vir in imperio Romano vivens scribere potuit; tunc autem persecutio, quam respicit, Diocletiana est; Opus vero aliquot abhinc annis conscriptum fuisse videtur.

b) Etenim Serm., XXX, 4, ait : *Etiam discipuli fidei sufferunt ab errantibus* [8] *et persecutionem patiuntur a [falsis] religionibus* [9] *quia se eis opponunt* [10], *et occisi martyres fiunt. Notissimi enim sunt martyres fidei et notissimi sunt martyres caritatis. Martyres fidei persecutionem patiuntur et occiduntur a [falsis] religio-*

[1] Ita Pusai, S. Simeon bar Ṣabbae (*P. S.* II, 744, 753). S. Martha (Bedjan *o. c.* II, 235), S. Tarbo (Bedjan, *o. c.* II, 257), Narses (*ib.*, p. 284) et alii.

[2] Spiegel *o. c.* III, 559-570.

[3] Spiegel *o. c.* III, 580 sqq. 698 sqq.

[4] Bedjan *o. c.* II, 487.

[5] Syriace ܒܪܣܘܡܐ : Cf. Hoffmann, *Auszüge aus syrischen Acten Persischer Märtyrer*, Leipzig, 1880, p. 94, 111. Vocabulum persicum est; significat ramos mali punici vel tamarisci, quos sacerdotes oblato sacrificio dictisque precibus manibus tenent. V. Spiegel, *Die traditionelle Litteratur der Parsen.* Wien, 1860, p. 424, s. v. בַּרְסוֹם *Erânische Alterthumskunde*, III, 571.

[6] Cf. Labourt, *Le Christianisme dans l'empire Perse,* Paris, 1904, p. 61 sqq.

[7] Bedjan *o. c.* II, p. 241 sqq.

[8] ܛܥܝܐ R *a puerilibus* ܛܠܝܐ.

[9] ܕܚܠܬܐ. Vocabulum significat : [1]) *falsa numina.* Pešîṭta Ex. XII, 12 verba אלהי מצרים reddit : ܕܚܠܬܐ ܕܡܨܪܝܢ, [2]) *falsam religionem,* uti Bar Bahlûl dicit in *Lexico* (ed. R. Duval I, col. 551) : اعتقادات ردية i. e. falsae religionis. Hoc in sensu tum gentiles tum haereticos potest designare.

[10] α ܡܛܠ ܕܠܩܘܒܠܗܘܢ ܡܬܩܘܡܝܢ R ܡܬܩܘܡܝܢ ܠܗܘܢ. In α agitur de Christianis semet *sectis* opponentibus; lectio R ambigua est.

nibus[1] *et a paganis*[1], *quia dure consistunt adversus eos ob malam ipsorum doctrinam et subvertunt altaria eorum. Et sufferunt, ubi persecutionem patiuntur,* « *ne* » *scilicet*[2] « *idola vana sint in terra Domini Dei nostri, sed Domino Deo, qui fecit caelum et terram et omnia quae in eis sunt, soli serviatis* ». *Ob hunc zelum pulcherrimum occiduntur, et quia*[3] *non diligunt inimicos suos, eis improperant, quamquam utique pro Dño moriuntur.*

Locus heic citatus duplicem interpretationem admittit, nam verba : *quia se eis opponunt* et *quia dure... altaria eorum* saltem in Codice R tum ad « sectas » tum ad « discipulos fidei » referri possunt. In primo casu discipuli fidei sunt, qui se sectis et paganis opponant et dure consistunt contra eos et subversunt altaria eorum. In altero casu agitur de sectis, discipulis fidei adversariis et ob suam doctrinam malam semet eis opponentibus. Codex α (ubi suffixum fem. gen. ܩܘܒܠܗܝܢ ostendit agi de oppositione discipulorum fidei in *sectas*), in prima enuntiati parte sensui priori favet, quaestionem autem maximi momenti : quis sit altarium eversor, utrum sectae, an discipuli fidei, incertam reliquit. Ceterum tota sententia talem speciem prae se fert, ac si Auctor consulto mentem suam veram ambagibus celare voluisset.

Contextu spectato uterque enuntiati sensus aeque possibilis est. Auctor enim fanatismum ad homicidia usque gradientem exprobrat « discipulis fidei » eorumque zelum in ethnicismo impugnando laudat; impossibile igitur non est persecutionem eam, ad quam Noster alludit, christianis subversione altarium ethnicos provocantibus ortam esse.

His praenotatis ex verbis citatis duo discimus. 1. Ea persecutione, de qua sermo est, Christianos non solum a gentilibus, sed etiam a sectis mala pertulisse. 2. Auctorem persecutioni coaevum fuisse.

Quod primum attinet, alluditur ad eventus, de quibus et monumentis antiquae christianitis perpauca compertum habemus. Quasnam egerint haereticorum sectae durantibus persecutionibus partes, quaestio valde intricata est et indigationes longinquas exigit, quae secus rem nostram remote tantum tangunt. Certum autem est, Auctorem sermonem XXX non multo post hanc persecutionem scripsisse. Suadet hoc imprimis modus, quo Auctor de martyribus loquitur, candor, quo eorum naevos et defectus patefacit. Tempore subsequo vix quisquam absque nota impiae temeritatis talia proferre ausus esset[4]! Ne Eustathius Sebastenus quidem et Vigilantius, praecipui cultus martyrum adversarii, meritis martyrum hac ratione quidquam detrahere ausi sunt. Eustathius utique sequaces suos a frequentandis martyriis arcebat[5],

[1] ܚܢܦܐ.
[2] ܕܠܡ, qua particula citata solent introduci. Origo citati huiusce ignota mihi est.
[3] R ܘܕܠܐ α ܠܐ ܕܡ.
[4] Lucius *o. c.*, p. 105 seqq.
[5] Can. 20 Synodi Gangrensis. Cf. Hefele, *Conciliengeschichte*[2] I, 788.

sed hoc propterea fecit, quia asseclas doctrinae suae nullam communicationem in sacris cum membris ecclesiae orthodoxae habere volebat. Vigilantius vero, quamquam consuetum modum martyrum colendorum reiecit, nunquam eorum merita et virtutes in dubium vocare ausus est [1].

Sed ad quamnam persecutionem alludit Noster? Ad persecutiones saeculo IV anteriores vix. Eius enim tempore religio per totum orbem longe lateque diffusa erat [2], ethnicismus paulatim deficiebat [3], Christianique gentiles ad conversionem hortabantur [4].

Manent igitur persecutiones saeculi IV. Si modo quis locum prius allegatum eo sensu intelligere velit, quod Auctor unicam persecutionis causam hostilem Christianorum animum declaret semet paganis opponentium et eorum altaria subvertentium, facile suspicabitur verba illa ad imperium Theodosii magni spectare, cuius tempore quibusdam fanis deorum clausis seditiones paganorum ortae sunt et plures Christiani caesi [5]. At eo tempore Ecclesia tutela imperatoris fruebatur; casus huiusmodi nec frequentes erant, nec tam atroces, uti verba Nostri innuunt. Accedit, ut facta similia casu longe antea evenerint. Abraham Kidunaya circa medium saec. IV incolas vici cuiusdam fractis deorum idolis in se concitavit [6]. Diocletiani tempore Synodus Eliberitana canone 60 statuit : *Si quis idola fregerit et ibidem fuerit occisus, quatenus in evangelia scriptum non est nec invenitur sub apostolis unquam factum, placuit in numero eum non recipi martyrum* [7]. Immo iam prius, tempore Valeriani, ut putat Allard, Leo, asceta quidam prope Tychaeum occisus est, propterea quod caereos circa delubram Fortunae ardentes contrivit [8]. Et iam Decii tempore martyrium subiit Polyeuctus in Armenia ob fracta aliqua deorum idola, quae in processione circumferebantur [9]. Nil mirandum, si Syri Christiani, ipsa natura feroces et ad excessus fanaticos proni maiore suo numero confisi aliqua petulantia et turbulenta agendi ratione adversarios suos gentiles in se concitassent. Eiusmodi eventus quandocunque accidere poterant

[1] Hieronymus, *Adv. Vigilantium,* § 4. Cf. Walch, *Ketzergeschichte,* III, 694. Lucius *o. c.*, p. 326-329.

[2] Serm. IX, 6.

[3] Serm. V, 5.

[4] Serm. IV, 1.

[5] Socrates, *Hist. Eccl.* V, 16. Sozomenos, *Hist. Eccl.* VII, 15. 28. Theodoretus, *Hist. Eccl.* V, 21. 22. 29.

[6] *S. Ephraemi hymni et Sermones* ed. Lamy, Mechliniae, t. IV, 1902, col. 25 seqq.

[7] Hefele *o. c.* I, 183. Iuxta Duchesne (*Mélanges* Renier, 1886, p. 159-162, synodus Eliberitana adhuc ante exortam Diocletiani persecutionem habita est. Ita et Allard in op. *La persécution de Dioclétien*, Paris, 1890, t. I, 57.

[8] Allard, *Les dernières persécutions du troisième siècle,* Paris, 1887, p. 141, n. 3.

[9] Allard, *Histoire des persécutions pendant la première moitié du troisième siècle,* Paris, 1886, p. 411.

nec proinde ullum praebent fundamentum ad aetatem dictae persecutionis accuratius statuendam.

4. Rem ita esse confirmant Nostri verba, quibus l. c. de *martyribus caritatis* disserere incipit *Martyres autem caritatis,* inquit, *persecutionem patiuntur et occiduntur a domesticis fidei. Sectas enim, quia cum humilitate docent* [hae] *eos non occidunt *sed gaudent de eis*[1]. *Domestici vero fidei putantes se per fidem totam veritatem consecutos esse, dicente viro spirituali aliquid, quod ipsos latet, se dure contra eum erigunt eum que occidunt. Quare, aiunt, dicetis quod non praedicatur in tota Ecclesia*[2]*?... Quando autem persecutio martyrum fidei et martyrum caritatis communis erat*[3] *et eadem caedes illorum et istorum : multo maiores erant martyres caritatis, non solum illis martyribus, qui homicidas et persecutores suos odio habebant eisque improperabant, sed etiam martyribus illis, qui neque oderant eos... neque dilexerant eos*[4].

His verbis Noster et universalitatem persecutionis saevitiamque declarat et simul fanatismi accusat domesticos fidei, i. e. membra communia Ecclesiae, quippe qui in dissidentes non solum dure animadvertant, sed eos etiam quandoque occidant. Notabile autem est Auctorem haud raro ob duram ecclesiasticorum in dissidentes animadvertendi rationem conqueri[5]. Hinc concludendum est res ecclesiasticas in patria Auctoris nostri minime florentes fuisse multasque ibi Dei nomine iniurias esse commissas. In quamnam Mesopotamiae regionem hicce rerum status quadret, prae documentorum raritate hodie nequit statui; ecclesias nihilominus Syriacas a conversatione vere Christiana haud parum defecisse Demonstrationes Aphraatis sat superque ostendunt; e Dem. XIV imprimis liquet persecutionem a Sapore excitatam interna dissidia, iurgia, litesque praelatorum praecessisse. In provinciis orientalibus imperii Romani iam ante persecutionem Diocletianam rerum status haud dissimilis fuisse videtur. Eusebius enim, qui eventus persecutionis huius parum gloriosos silentio pressurum se gloriatur, in oratione praefatoria libro VIII Historiae Ecclesiasticae praemissa inter diversas persecutionis causas negligentiam, desidiam, invidiam, bella intestina iurgiaque inter Christianos orta recenset[6]. Epiphanius quoque refert Audum, postea haeresiarcham, eiusmodi vitia reprehendentem cum suis diu maximas

[1] In R deest.

[2] R : quod non praedicat tota ecclesia.

[3] R ܬܗܘܐ ܗܘܐ. Stante hac lectione enuntiatum etiam in sensu hypothetico intelligi potest : Si quando persecutio martyrum fidei et martyrum caritatis communis fuerit...; at contextus pro lectione α suffragatur.

[4] Serm. XXX, 5.

[5] V. Serm. IV, 2; V, 20; IX, 7. 15; XIX, 20. 24. 31; XXII, 3. 14.

[6] *Hist. Eccl.* VIII, 1.

contumelias et indigna passum esse et multum vapulasse, donec semet ab Ecclesia separasset [1].

5. Ea, quae Noster de persecutione Christianorum asserit, ad duram Christianorum subactionem a rege Sapore II factam referri nequaquam possunt. Causa enim persecutionis huius politica erat : Timor videlicet Persarum, ne christiani ditionis suae cum adversariis suis politicis, cum imperatoribus Romanis contra regnum Persicum conspirent. Huius rei omnes coaevi cultiores conscii erant, uti Demonstratio V Aphraatis et Martyrium antiquinò S. Simeonis ostendunt.

Noster, e contrario, causam persecutionum vitia Christianorum declarat simulque in ea describenda ad aliquos eventus alludit, qui Diocletianae persecutiones omnium animos gravissime affecerunt.

Serm., XXII, 8. Ait : *Igitur, quia maledictionem dilexeramus, induimus eam veluti armaturam et, quia contentiose ambulaveramus, surrexerunt in nos iudices nequam, qui misericordiam nullam habentes sanguinem quasi aquam effundunt et pro malo unico centum retribuunt et diligunt munusculum et iudicant iniuste.*

Auctor proxime de contentione litibusque disserit et originem rei iudiciariae ad malignitatem hominum refert, qui de malo unico sibi illato centuplam ultionem repetere conentur et quibus propterea ad malam voluntatem reprimendam Deus ipse iudices nequam praefecerit. Fallitur autem, qui putet Auctorem ob rationes mere theoreticas contra iudicaturam potestatis saecularis declamare. Eodem videlicet sermone etiam ob saevitiam regum conqueritur, in quorum corde timor Dei desit et iudicent sine compassione et descendant in Gehennam et quorum causa gemit totus orbis terrarum.

Duobus hisce locis collatis manifestum est agi de aevo persecutionis Diocletianae; *reges* sine compassione iudicantes sunt Caesares et Augusti, collegae imperatoris senis; *iudices* vero sanguinem velut aquam fundentes sunt novi imperii magistratus, quos imperator provinciis in frusta concisis praefecit. Audiamus hac de re Auctorem libri *De mortibus persecutorum* n. 7 : *Diocletianus, qui scelerum inventor et malorum machinator fuit, cum disperderet omnia, nec a Deo quidem manus potuit abstinere. Hic orbem terrae simul et avaritia et timiditate subvertit. Tres enim participes regni sui fecit, in quatuor partes orbe diviso et multiplicatis exercitibus, cum singuli eorum longe maiorem numerum militum habere contenderunt; quam priores principes habuerant, cum soli rem publicam gererent. Adeo maior esse coeperat numerus accipientium quam dantium, ut enormitate indictionum consumptis viribus colonorum desererentur agri et culturae reverterentur in silvam. Et ut omnia terrore complerentur, provinciae quoque in frusta concisae, multi Praesides et plura officia singulis regionibus, ac pene*

[1] *Haer.* LXX.
[2] Migne *P. L.* VII, 204 sq.

iam civitatibus incubare, item rationales multi et Magistri et Vicarii Praefectorum, quibus omnibus civiles actus admodum rari, sed condemnationes tantum et proscriptiones frequentes, exactiones rerum innumerabilium non dicam crebrae, sed perpetuae et in exactionibus iniuriae non ferendae. Nec quoque tolerari possunt, quae ad exhibendos milites spectant. Item insatiabili avaritia thesauros numquam minui volebat, sed semper extraordinarias opes ac largitiones congerebat, ut ea, quae recondebat, integra atque inviolata servaret. Idem, cum variis iniquitatibus immensam faceret caritatem, legem pretiis rerum venalium statuere conatus est. Tunc ob exigua et vilia multus sanguis effusus nec venale quidquam metu apparebat et caritas multo deterius exarsit, donec lex necessitate ipsa post multorum exitium solveretur.

De imperio autem Galerii Maximiani in eodem opere [1] haecce legimus : *Quae igitur in Christianis excruciandis didicerat, consuetudine ipsa in omnes exercebat Nulla poena penes eum levis : non insulae, non carceres, non metalla; sed ignis, crux ferae in illo erant quotidiana et facilia... Eloquentia extincta, causidici sublati, iureconsulti aut relegati, aut necati. Litterae autem inter malas artes habitae; et qui eas noverant, pro inimicis hostibusque protriti aut execrati. Licentia rerum omnium solutis legibus adsumpta et iudicibus data. Iudices militares humanitatis litterarum rudes sine assessoribus in provincias immissi. At vero illud publicae calamitatis et communis luctus omnium fuit, census in provincias et civitates semel missus, censitoribus ubique diffusis et omnia exagitantibus hostilis tumultus et captivitatis horrendae species erant. Agri glebatim metiebantur, vites et arbores numerabantur, animalia omnis generis scribebantur, hominum capita notabantur, in civitatibus urbanae ac rusticae plebes adunatae, fora omnia gregibus familiarum referta, unusquisque cum liberis, cum servis aderant : tormenta ac verbera personabant, filii adversus parentes suspendebantur, fidelissimi quoque servi contra dominos vexabantur, uxores adversus maritos.*

6. Cum his Lactantii (?) verbis conferantur, quae Noster Serm., XXII, 6 de viris suae aetatis vanae gloriae et pecuniae cupidis dicit, *qui munusculo dato hegemones* [2] *fiant et ius gladii* [3] *usurpent, ut, quem velint, occidant, et ope munusculi speculatores* [4] *fiant, ut homicidae evadant.* Quarelae de magistratibus iniustis mirum in modum conveniunt cum inculpationibus, quas citati operis Auctor magistratibus a Galerio in provincias Orientis immissis obiicit.

Mentio insuper *hegemonum* et *speculatorum,* item iuris gladii, ostendit Auctorem rei iudicialis et politicae Romanorum peritum proindeque imperio Romano subiectum fuisse. Sed si haec ita sint, eius querelae de iniustitia magistratuum Romanorum praecipue notabiles sunt. Bene enim mente tenendum est Syros Mesopotamiae septentrionalis in Osrhoene degentes inde ab

[1] N. 22 sq. Migne, *P. L.* VII, 250 sq.

[2] ܗܓܡܘܢ̈ܐ. — [3] ܫܘܠܛܢܐ ܕܣܝܦܐ. — [4] ܐܣܦܩܘܠܛܘܪ̈ܐ.

anno 216 everso regno Edesseno imperatoribus Romanis paruisse. Ex hoc tempore his in terris quoque iudicatura Romana usu vigere cepit. Haec autem procul dubio usque ad innovationes a Galerio introductas aequitate ac animo a partium studio alieno rem iudicialem regum indigenarum longe superavit vix igitur Syris tantopere detestabilis apparuit, sicut e verbis L[i] G. concludendum videtur.

Testem rei huius habemus Didascaliae auctorem, qui docente professore Funk vel in Palaestina vel in Syria altero dimidio saeculi III vixit[1]. Vir iste iudicaturam Romanam tanti aestimat, ut animum eiusdem a partium studio alienum ipsis episcopis Ecclesiae tamquam exemplum imitandum prae oculis ponat. *Videtis*, inquit, *fratres nostri, quomodo cum homicidae ad potestatem adducuntur, iudices diligenter adducentes interrogent et inquirant, quae ab illis facta sunt ac deinde iterum malefico dicant, num haec ita sint; et quamquam confitetur et annuit, non confestim ad mortem eum mittant, sed multis diebus de eo iterum inquirant et velis interiectis simul deliberent et consilientur multum et deinde postremo iudicium capitis de eo ferant et manibus ad caelum sublatis contestentur: insontes sumus sanguinis hominum. Vos autem* (sc. episcopi) *cognoscentes, quis sit Deus noster et qualia iudicia eius, iudicium ferre audetis de insonte*[2]*?* Alio loco imperium Romanum ob legem servatam stabilitum esse asserit[3].

Si proinde Syri tyrannidi principum orientalium assueti, de re iudiciali Romanorum tam bene sentiebant, querelae L[i] G. de iniustitia magistratuum nonnisi de aevo severae persecutionis Diocletianae intelligi possunt. Posteriore tempore enim imperatores Christianis favebant, proinde ad eorum aetatem acerba Nostri verba referri nequeunt; si vero ad persecutionem persicam referantur, carent sensu, saltem ex Actis Martyrum Persidis non elucet, sive sub Sapore rege, sive sub eius successoribus immediatis in re iudiciali Persarum tantas mutationes evenisse, quibus querelae L[i] G. sufficienter explicentur.

7. Idem suadent etiam Aphraatis Demonstrationes circa initium dirae persecutionis, quam Sapor II contra Christianos in Persico regno excitavit, compositae. Aphraates minime celat se victoriam arietis elati, i. e. Persarum, nequaquam optare[4]. Timebat enim, ne Persis ob victos Romanos superbientibus persecutio superveniret populo Dei[5]. Quem timorem rerum eventus tristissimus comprobavit, nam Sapor Christianos inde ab anno 339 vexare,

[1] *Didascalia et Constitutiones Apostolorum,* ed. Funk, Paderbornae, 1905, p. V.
[2] *Didascalia* II, 52, 1 sq. ed. Funk, p. 148 sqq.
[3] *Didascalia* VI, 19, 1. ed. Funk, p. 364.
[4] Dem. V, 6, *P. S.* I, 195.
[5] Dem. V, 1, P. S. I, 184_{16} sqq. V, 25, *P. S.* I, 237_{17} sqq.

quinque annos postea vero crudeliter trucidare cepit. In Demonstratione XXIII saeviente quam maxime persecutione composita[1], Aphraates quidem gemebundus deplorat populum Dei exspoliatum et dispersum, altaria eversa, sanguinem iustorum innocenter effusum, Deum supplex obsecrat, ut capita populi sui iniquitate depressa erigat eiusque sacrificia benignus suscipiat[2], ubique tamen sibi conscius manet Christianos Persidis ob causas mere politicas persecutionem pati. Auctor L[i] G. contra in Sermone, xxii, 8 causam persecutionis ipsis Christianis tribuit. Notabilia sunt praeprimis verba : ܘܐܥܒܕܢ ܡܪܕܘܬܐ ܚܢܢ ܕܐܦ ܫܓܝܫܐ ܚܢܢ quae duplicem interpretationem admittunt : ܡܪܕܘܬܐ enim et *rebellionem* et *disciplinam* potest significare. In casu primo sensus enuntiati est : *et nos rebellionem commisimus, quia inquieti sumus*. In altero casu sensus est : *et nos disciplinam instauravimus, qui inquieti sumus*. Cum locus citatus nobis in solo Codice α praeiaceat, valde difficile est dirimere, quinam fuerit sensus ab ipso Auctore intentus. Quodsi ܡܪܕܘܬܐ in sensu *rebellionis* accipere velis, ex verbis Nostri novam lucem capiunt Eusebii verba[3] narrantis post crudeles Christianorum persecutiones iussu Diocletiani Nicomediae factas quosdam homines — eorum nomina reticet — in regione Melitenensi atque in Syria imperium abripere tentasse ideoque novum edictum regium esse promulgatum, vi cuius omnes ecclesiarum praesules in carceres vinculaque coniiciendi fuerint. E verbis Eusebii non est absonum supponere Syros Christianos participes fuisse coniurationum istarum, quae propterea ansam dedisse videntur novo huic edicto promulgando. Forte ad hunc eventum alludit Auctor L[i] G. Neque obiiciendum est in Sermone XXX de persecutione christianorum tamquam de re praeterita sermonem fieri. Doxologiae enim crebrae versus finem Sermonis XXIX ostendunt opus totum olim hocce sermone desise Sermonemque XXX postea demum adiectum fuisse, probabiliter interiectis aliquot annis pace Ecclesiae restituta. Aetatem Operis accuratius definire velle prorsus futile est, nec diffitemur fere omnia in hoc capite proposita valorem hypotheseos, hypotheseos utique probabilissimae, haud excedere.

8. De loco libri compositi nihil me compertum habere fateor. Sermone xxx, 14 pauca leguntur verba, ex quibus patriam Auctoris coniici posse autumabis. Auctor discipulos fidei et asseclas perfectionis scientia et fortitudine dissimiles viatoribus comparat, ex quibus alii ipsum *Euphratem turbidum et mare aestuans* possint traiicere, alii vero ne *Zabatem minorem* (ܙܒܐ ܙܥܘܪܐ)

[1] Dem. XXIII, 69, *P. S.* II, 149.

[2] Dem. XXIII, 56, *P. S.* II, 112 sq.

[3] Hist. Eccl. VIII, 6, 7 seq. : Καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς Νικομηδείας κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀποτελεσθέντα τοῦ διωγμοῦ τοιαῦτα· οὐκ εἰς μακρὸν δ' ἑτέρων κατὰ τὴν Μελιτηνὴν οὕτω καλουμένην χώραν καὶ αὖ πάλιν ἄλλων ἀμφὶ τὴν Συρίαν ἐπιφυῆναι τῇ βασιλείᾳ πεπειραμένων, τοὺς πανταχόσε τῶν ἐκκλησιῶν προεστῶτας εἱρκταῖς καὶ δεσμοῖς ἐνεῖραι πρόσταγμα ἐφοίτα βασιλικόν (ed. Schwartz, Leipzig, 1908, p. 320).

queant permeare. Ex his verbis primo obtutu concludes Auctori amnem istum notum fuisse, immo forte eius patriam in confiniis rivi sitam esse. Re autem accuratius inspecta conclusionem falsam statim reicies. *Zab Minor* enim, ultra 400 kilometra longus ad maiores Mesopotamiae fluvios pertinet, maiore anni parte aquis per multas catarrhactas rapide ruentibus abundat et quamquam vada plurima habeat, permeatu nec ubique nec semper facilis est[1]. Si porro patria Auctoris in confiniis Zabatis Minoris sita fuerit, non liquet, cur opposuerit huic rivo non Tigridem propiorem sed Euphratem inde sat longe distantem? Ob has rationes magna cum probabilitate concludi debere arbitror lectionem codicum falsam esse et pro زَكُر legendum آقُر = *rivus*. Qua hypothesi stante sensus loci est aliquos viros etiam Euphratem turbidum et mare aestuans quoque posse traiicere, alios vero ne *rivulum* quidem parvum permeare.

CAPUT VI

De fontibus doctrinae Libri Graduum.

Doctrina L^i G. exposita sua sponte oritur quaestio, unde Noster placita sua hauserit. Quam quaestionem Auctor ipse ventilat in fine operis, illo excerpto, quod quidam Libri redactor prolegomenorum instar toti operi praeficit : *si quis autem,* ait, *reiiciat testimonia Scripturarum et Dñi et apostolorum dicatque : quis sciat haec ita esse,... reminiscatur scriptum esse : Spiritus prophetarum prophetis subest.* Ex his verbis redactor laudatus conclusit Auctorem prophetam fuisse. Sensus autem verborum alius est. Auctor nimirum in L^o G. nec ad traditiones occultas more Gnosticorum, nec ad revelationes ullas privatas provocare solet; si vero in illo excerpto verba Ioel prophetae allegat de effusione Spiritus Sancti super omnem carnem, non adeo de charismate prophetico sibi divinitus dato gloriatur, quam potius doctrinam suam Scripturis conformem, veram, atque orthodoxam esse contendit, simul etiam ius docendi sibi arrogat, etiamsi aliis placita sua insolita videantur. Quod si vero sententias suas verbis Dñi et apostolorum conformes asserat, saltem indirecte indicat systematis sui theologici fontem, nimirum speculationem illam philosophico-theologicam, quam capite III exposuimus, quamque ope interpretationis allegoricae Auctor ex ipsa Scriptura demonstrare conatus est.

Ex iis, quae dicta sunt, patet quaestionem circa fontes doctrinae L^i G. ultimatim ad illa scripta reduci, quibus Auctor theologumena sua fulcire satagit.

[1] *Nouveau dictionnaire de géographie universelle,* Paris, 1895, t. VII, p. 498, s. v. *Zab.* Reclus, *Nouvelle géographie universelle,* Paris, 1884, t. IX, p. 390.

Canonis Scripturarum, i. e. certae regulae ecclesiasticae de usu Scripturarum inspiratarum in L° G. nulla vestigia inveniuntur. Uti ostendetur, Noster ad instar Scripturarum allegat Opera, quae a Syris inde a saec. IV in canonem non admittebantur. Quinam libri sint inspirati non inquirit; eam quaestionem, sicut secus nec quaestiones alias scientificas, nullibi pertractat.

Modus citandi in L° G. servatus non differt a consuetudine antiquae Christianitatis. Libri sacri aut auctore nominato allegantur, aut formulis consuetis « scriptum est » ܟܬܝܒ, vel « dixit » ܐܡܪ. Citata persaepe particula ܟܕ φησὶ introducuntur. Haec autem particula etiam explicativa est et latine vocabulis « scilicet » vel « nempe » reddi potest. Hinc quandoque difficillimum est eruere, an Auctor citare velit, nec ne. Quod imprimis in dignoscendis citatis Evangelicis maximam parat difficultatem. Non enim canonicis Evangeliis sed Tatianeo Evangelio Διὰ τεσσάρων utitur Auctor; cuius textum plerumque ignoramus, vero effata quandoque tam insolita tribuit Salvatori, ut erui prorsus nequeat utrum ea re vera in suo Evangelio habuerit, an memoriae confisus lapsus sit; hinc usus particulae ܟܕ necessario ambiguus est.

Modo Scripturas in L° G. citatas breviter perpendamus :

1. Codices in usu sacro Ecclesiae adhibere solitos modo consueto appellat : Sermone XI mentionem facit *Legis, Prophetarum, Evangelii* atque *Apostoli*. Ministrum, libros secros praelegentem ܣܦܪܐ « scribam » dicit [1]. Legem ubique ܢܡܘܣܐ appellat, vocabulo aramaico ܐܘܪܝܬܐ rarissime (Serm., XXII, 21) utitur. Evangelium vicissim plerumque ܣܒܪܬܐ dicit, rarissime ܐܘܢܓܠܝܘܢ [2].

2. Antiquum testamentum iuxta Vulgatam Syriacam Pešîṭta citatur. Libri A[i] T. paucis exceptis, uti Iudicum, Abdias; omnes citantur et quidem non solum in ea extensione quo in canone antiquo Syrorum continebantur, sed e deuterocanonicis Sapientia Sirach bis allegatur : Serm., XIX, 3 (ubi codex C legit : « *ut dicit Bar Asîra* »; reliqui : *scriptum est*), attamen tam negligenter, ut super citato disquisitio institui omnino non possit. — Serm., VII, 18 inter medicinas utiles enumerantur ܥܩܪ̈ܐ ܕܡܙܝܥܝܢ ܠܢ ܘܠܫܘܚ̈ܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܪ ܣܝܪܐ *radices quae nos commovent et tumoribus bonae sunt, sicut dicit filius Sîrā*. Verba ad Eccli., XXXVIII, 4 alludunt; at verbotenus in nullo textu reperiuntur [3].

[1] Serm. XI, 1.

[2] Serm. XI, 1; XXII, 21. 23.

[3] Cf. Textum hebraicum recenter detectum :

אל מארץ מוציא תרופות : וגבר מבין אל ימאס בם :
הלא בעץ המהיקו מים : בעבור להודיע כל אנוש כחו :
ויתן לאנוש בינה : להתפאר בגבורתו :
בהם רופא יניח מכאוב : וכן רוקח עושה מרקחת :

Deus de terra produxit remedia et vir intelligens ne spernat ea. Nonne ligno dulces factae sunt aquae ad annunciandam potentiam eius? Et dedit homini intelligentiam,

3. Evangelia canonica L. G. prorsus ignorat. Nomina Evangelistarum nunquam commemorat, textus vero, quos formulis usitatis ܐܡܪ ܡܪܢ *dixit Dñs,* vel ܟܬܝܒ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ *scriptum est Evangelio* allegare solet, cum nulla translationum Tetraevangeliorum syriacarum, quae hucusque notae sunt, sed quandoque cum citatis Aphraatis mirum in modum concordant. Iam vero notissimum est Aphraatem « Evangelium » Tatiani, olim in usu ecclesiastico Syrorum loco tetraevangelii canonici adhiberi solitum allegasse. Inde concludendum est etiam « Evangelium » L[1] G. Diatessaron Tatiani esse. Ad rem probandam pauca iam citata sufficiunt.

MATTH., V, 4.

Aphraatis [1].	Liber Graduum [2].
Et promisit mitibus eos haereditaturos esse *terram vitae.*	Beati mites, quia ipsi haereditabunt *terram vitae.*

Additamentum *terram vitae* secus nullibi occurrit.

MATTH., V, 18.

Aphr. [3].	L. G. [4].
Dixit Dñs : *Iota, signum unum* de Lege et Prophetis non praeteribit, donec omnia fiant.	Igitur, ait, *iota, signum unum non* praeteribit a Lege et Prophetis.

Utrumque citatum in eo convenit, quod omisso ἢ verba : μία κεραία syriace ܐܬܐ ܚܕܐ redduntur, ad τοῦ νόμου vero additur : *et prophetis.* Prima lectio occurrit in *Didascaliis Apostolorum* cap. XXVI (= *Const. Apost.,* VI, 19,2 et 20,4 ed. Funk p. 346 $_{14\ sq.}$ 348_{4-8}) et in Codice Lewisiano (ed. Burkitt, p. 22); alteram lectionem habet *Syrus Hierosol.* et Irenaeus *Haer.,* IV, 46, 1 ed. Harvey, II, 270 (cf. Resch, *Aussercanonische Paralleltexte zu d. Evangelien,* Leipzig, 1895, fasc. III, p. 442 sq.

ut glorificetur in virtute sua. His medicus sedat dolorem et ita unguentarius parat unguentum. Cf. Strack, *Die Sprüche Iesus' des Sohnes Sirachs,* Leipzig, 1902, p. 33. Peters, *Der jüngst wiederaufgefundene hebräische Text des Buches Ecclesiasticus,* Freiburg, 1902, p. 384. In *Midraš Berešîth rabba,* par. 10, § 6, idem textus sic allegatur : אלוה העלה סמים מן הארץ׳ בהם הרופא מרפא את המכה ובהם הרוקח מרקה את המרקחת : *Deus ascendere fecit medicamenta de terra; his sanat medicus plagam et ex his unguentarius componit unguentum.* Cf. Cowley and Neubauer, *The Original Hebrew of a portion of Ecclesiasticus,* Oxford, 1897, p. XXVI, n. LV.

1 *Dem.* II, 19 (*P. S.* I, 89_9).

2 *L. G.* S. V, 4.

3 *Dem.* II, 7 (*P. S.* I, 61_8). — *Ibid.* (P. S. I, 63_8).

4 *L. G.* XXII, 21.

MATTH., V, 44.

Aphr. [1].	L. G. [2].
Diligite inimicos vestros et benedicite maledicentibus vobis et orate pro his qui *vexant* vos et persequuntur vos.	Dilige odientem te et benedic maledicenti tibi et ora pro eo qui te *vexat* et persequitur te.

In hoc textu lectioni canonicae ἐπηρεαζόντων vocabulum syriacum ܕܡܠܥܒܝܢ correspondet quod praeter codicem B Aphraatis [3] nullibi secus reperitur.

MATTH., XVIII, 7.

Aphr. [4].	L. G. [5].
Scriptum enim est : *Bonum* futurum est fieri et beatus, per cuius manus fit. Et *malum* futurum est fieri, verumtamen vae ei, per cuius manus *venit*.	Scriptum enim est : *Malum venit* verumtamen vae ei, per cuius manus venit.

Apocrypha haec textus canonici forma praeter Aphraatem et L[um] G. in solis Clementinis (Hom. XII, 29; Epitome cap. 96) occurrit [6].

IO., XXI, 15-17.

Aphr. [7].	L. G. [8].
Dixit Dñs ipsi Simoni Petro : *Pasce mihi gregem meum et agnos meos et oves meas.*	Dixit, sicuti Simoni : *Si diligis me, pasce mihi gregem meum et agnos meos et oves meas et agnellos meos.*

Locus hic Evangelii S. Ioannis nonnisi apud Aphraatem et L[um] G. hanc in compendiosam formam redactus legitur.

Aliis textibus comparandis supersedemus notantes multa citata Dominica in L[o] G. inveniri, quae a textu canonico omnino discrepant. Huc spectant loci : Serm., XXII, 15 cf. Matth., XIX, 9; XXII, 11 (de Iudaeis Christo in cruce pendenti illudentibus) — XV, 14 cf. Matth., XXVII, 52 — XIX, 27 cf. Luc., IX, 53 sq. — III, 4 cf. Luc., XVIII, 8 — XVII, 4 cf. Luc., XXIII, 34 — XIV, 3 cf. Io., V, 24 — XXIII, 5 cf. Io., VI, 71 — XXIII, 10 cf. Io., X, 37; VI, 42; X, 38 — XVII, 5 cf. Io., XI, 7, 8, 16.

[1] *Dem.* II, 12 *P. S.* I, 73_{12}.
[2] Serm. II, 2 Cf. XIX, 12; XXX, 2.
[3] Codex A legit ܕܡܩܛܪܓܝܢ *qui vos accusant.* Cf. Burkitt, *Evangelion Da-Mepharreshe,* vol. II. Cambridge, 1904, p. 110 sq.
[4] *Dem.* VI, 15.
[5] Serm. V, 8, 9, 11.
[6] V. Resch, *Agrapha* [2], p. 106.
[7] *Dem.* X, 4 *P. S.* 1, 453_{7}.
[8] Serm. XII, 6.

4. Epistolae S. Pauli (excepta ad Philemonem) omnes citantur. Textus citatorum a Vulgata Syrorum notabiliter quidem non differt aperta tamen maioris antiquitatis signa prae se fert, siquidem cum lectionibus Aphraatis contra textum vulgatum concordat. Quae concordia vix aliter explicari potest, nisi supponas versionem Epistolarum S. Pauli apud Syros Vulgatam non esse antiquissimam, sed meram redactionem antiquioris translationis, qua et Aphraates et L[i] G. auctor adhuc utebantur. Assertio haec tanti momenti est pro historia translationum textus sacri in Ecclesia Syrorum, ut accuratiore demonstratione indigeat. Hunc in finem aliquot citata et Aphraati et L° G. communia examini critico subiiciemus.

Rom. VIII, 9. L. G. III, 11 : ܐܢ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ *Si est in vobis spiritus Dei*. Aphraates *Dem*. VIII, 5 (*P. S.* I, 369_9) : ܐܢ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܪܘܚܐ ܕܡܫܝܚܐ. Pešîṭta : ܐܢ ܫܪܝܪܐܝܬ ܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܥܡܪܐ ܒܟܘܢ = εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, uti in Graeco textu legitur.

Rom. XV, 1. L. G. IV, 3 (cf. XIX, 29; XXX, 14) : ܡܚܝܒܝܢ ܠܗܘܢ ܚܝܠܬܢܐ ܕܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪܝܗܘܬܐ ܢܫܩܠܘܢ *Tenentur fortes infirmitatem infirmorum sustinere*. Aphraates *Dem*. VII, 11 (*P. S.* I, 332_{10}) cum L° G. ܟܪܝܗܘܬܐ legit; in Peš. ܡܚܝܠܐ; vicissim L. G. cum Peš. l. ܚܝܠܬܢܐ; Aphr. ܐܠܝܨܝ ܕܡܗܝܪܝ.

I Cor. I, 27. L. G. XXVII, 5 : ܓܒܐ ܐܠܗܐ ܠܒܘܪܝܐ ܕܢܒܗܬ ܒܗܘܢ ܠܚܟܝܡܐ *Elegit Deus idiotas, ut confunderet per eos sapientes*. Aphr. *Dem*. XI, 29 (*P. S.* I, 698_7) cum Peš. l. ܠܣܟܠܘܬܗ (τὰ μωρά); ex altera parte cum L° G. ad ܕܢܒܗܬ addit ܒܗܘܢ, quod in Peš. deest.

I Cor. VIII, 8. L. G. XV, 6 : ܡܐܟܘܠܬܐ... ܠܐ ܡܩܝܡܐ ܠܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ *Cibi... non statuunt nos coram Deo*. Aphr. *Dem*. XV, 2 (*P. S.* I, 732_{11}) cum L. G. l. ܡܩܝܡܐ ܠܢ; Peš. ܡܩܪܒܐ.

I Cor. XII, 31. L. G. XXVIII, 3 : ܐܘ ܛܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܘܗܒܬܐ ܪܘܪܒܬܐ ܐܚܘܝܟܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ *Si aemulamini charismata magna, ostendam vobis charisma, quod maius omnibus est*. Aphr. *Dem*. II, 16 (*P. S.* I, 81_8) : ܐܢ ܛܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܘܗܒܬܐ ܪܘܪܒܬܐ ܐܢܐ ܗܘ ܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܘܪܚܐ ܡܘܗܒܬܐ ܡܝܬܪܬܐ. Peš. textum canonicum accurate transferens l. ܐܢܐ ܗܘ ܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܘܪܚܐ ܡܝܬܪܬܐ = ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

I Cor. XV, 40. L. G. XVI, 12 : ܐܚܪܝܢܐ ܗܘ ܐܡܪ ܫܘܒܚܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܐܚܪܝܢܐ ܕܒܐܪܥܐ *alia est, ait, gloria in caelo et alia est in terra*. His verbis in textu graeco ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων correspondet. Adverte modo paraphrasticam interpretationem verborum : ἐπουρανίων... ἐπιγείων. Hic quidem locus ab Aphraate non citatur, initium autem eiusdem loci allegatur *Dem*. VIII, 4 (*P. S.* I, 365_{23}) : ܐܚܪܝܢܐ ܗܘ ܦܓܪܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܐܚܪܢܝ ܕܒܐܪܥܐ *aliud est corpus in caelo et aliud in terra;* in graeco : Καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια; Peš. : ܘܐܝܬ ܦܓܪܐ ܫܡܝܢܐ ܘܐܝܬ ܦܓܪܐ ܐܪܥܢܐ : ܐܠܐ ܐܚܪܢܝ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܢܐ ܘܐܚܪܢܝ ܕܐܪܥܢܐ graecum textum ad litteram interpretans. Simili ratione redditur gr. πνευματικός in I Cor. II, 15 apud Aphraatem *Dem*. VIII, 5 (*P. S.* I, 370_3) : ܒܪܢܫܐ ܕܪܘܚܐ; Peš. ܪܘܚܢܐ.

II Cor. V, 8. L. G. XX, 14 cf. XV, 15 : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܐܡܬܝ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܓܪܐ... *Sicut dixit Paulus : quando discedemus e corpore* etc. Simili ratione legit et Aphraates *Dem*. VIII, 23 (*P. S.* I, 404_3); Peš. om. ܕܐܡܬܝ, et legit ܕܢܦܩ cum textu graeco : θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος κτλ..

II Cor. v, 10. L. G. VIII, 4 cf. XIV, 3 : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ : ܕܟܠܢ ܠܡܩܡ ܐܝܬ ܠܢ ... *Sicut dixit Apostolus : Omnibus nobis standum est* etc. Similiter et Aphraates *Dem*. VIII, 5 (*P. S.* I, 368_3); Peš. : ܟܠܢ ܓܝܪ ܥܬܝܕܝܢܢ ܠܡܩܡ.

Gal. VI, 1. L. G. IV, 3 : ܕܐܢܫ ܡܢܟܘܢ ܡܬܡܚܠ ܒܣܟܠܘܬܐ ܐܢܬܘܢ ܒܪܘܚܐ ܡܟܝܟܬܐ ܐܬܪܘܗܝ *qui, inquit, defectu aliquo laborat, vos, ait, spiritu humili eum commonefacite*. Finis negligenter quidem allegatur at eius initium prorsus concordat cum lectione Aphraatis *Dem*. VII, 11 (*P. S.* I, 329_{23}) : ܕܐܢ ܐܢܫ ܡܢܟܘܢ ܢܬܡܚܠ ܒܣܟܠܘܬܐ contra Peš. : ܕܐܢ ܐܢܫ ܡܢܟܘܢ ܢܬܩܕܡ ܒܣܟܠܘܬܐ.

Hebr. xii, 13. L. G. XI, 4 cf. XIX, 29 : ܕܚܓܝܣܐ ܠܐ ܢܬܚܒܠ *claudus ne absumatur*. Simili ratione Aphraates *Dem*. VII, 11 (*P. S.* I, 332_{12}) ܕܡܢ ܕܚܓܝܣܐ ܠܐ ܢܬܚܒܠ; Peš. : ܕܗܕܡܐ ܕܚܓܝܣܐ ܠܐ ܢܬܥܩܠ *membrum claudi ne labatur*.

Undecim citata heic examinata lectiones tam singulares exhibent, ut eorum concordia casui fortuito ascribi nequeat et stricte probet thesem nostram : *et Aphraatem et L*um *G. recensionem aliquam translationis Epistolarum S. Pauli antiquiorem textu Vulgatae Syrorum allegare*. Unde maxima cum probabilitate concludendum est textum Vulgatae Syrorum translationem Epistolarum Paulinarum continentem non esse versionem primigeniam, sed antiquioris illius interpretationis meram redactionem, cuius fragmenta in citatis Aphraatis Librique Graduum servata sunt.

5. Actus Apostolorum Serm., XXX, 5 sub titulo ܦܪܟܣܝܣ ܕܬܪܥܣܪ ܫܠܝܚܐ, πράξεις τῶν ιβʹ ἀποστόλων allegatur, eodem qui etiam in *Doctrina Addaei* reperitur [1]. Ipsa citata perpauca ut sunt, a textu canonico valde differunt; non quod auctor in allegando negligens fuerit, sed propter additamenta spuria textui illata, quae fortissimam movent suspicionem ea ex opere aliquo apocrypho hausta esse.

Act., ii, 2. L. G. V, 18 : *Cum igitur huncce Paraclitum accepissent Apostoli illa die simul, timor cecidit super eos*. Item, xx, 10 : *Sicut scriptum est : orantibus Apostolis et supplicantibus sicut ostendit eis Dñs, resplenduit locus, ubi erant et venit odor suavitatis Spiritus Paracliti quasi de vehementia*.

Utrumque citatum nova momenta addit ad narrationem Actuum canonicam : Timorem Apostolos irruentem et fragrentiam Sp. S. venientem. Similia leguntur in Commentario Išoʿdad Ḥdatensis episcopi cuius excerpta in Codice syriaco quoque Bibl. Bodleyanae B.O. 624 exstant. Fol. 83b Codicis laudati haecce leguntur (ed. M.D. Gibson, Cambridge, 1913, t. IV, p. 10) :

Iudaeis autem in Templo congregatis ad orandum, discipuli quidem congregati erant in coenaculo et absconderunt se a secta crucifigente [2]. *De repente vox tonitrus vehementis facta est et ob vehementiam sonus confusi sunt habitatores Ieru-*

[1] Ed. Phillip, p. ܡܘ.

[2] Paronomasi singularis; ex verbis Io. xix 19 : διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων (ܡܢ ܕܚܠܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ) orta est sententia textus citati; nam ܕܚܠܬܐ etiam *sectam* significat.

salem. Et apparuit super caenaculo illo ignis in similitudinem globi ardentis factus et vapor fumi et odor suavis fragrans in medio coenaculo et in circuitu eius. Et ex illa flamma ignea dispertita sunt dona in forma linguarum ignitarum et descendentes considerunt supra capita Apostolorum. Dum super Duodecim in forma linguarum descendit spiritus, super Septuaginta quidem et super reliquos, viros mulieresque, in similitudine lucis suffusae effusus est[1].

Citatum hoc singularem similitudinem prae se fert cum illa miraculosa narratione baptismi Christi, quae hinc inde apud antiquos legitur[2].

Ad textum canonicum Actuum tuto referri possunt adhuc loci : XXX, 5 = Act. V, 38; XIX, 28 = Act. X, 28; V, 16, 17 = Act. X, 14, 15; XI, 2 sq., X, 28 valde negligenter allegati, quapropter eorum examini supersedemus.

6. Dubiae originis est locus Sermonis, V, 18 : *Notum habemus* [apostolos] *postquam Paraclitum acceperant, timuisse ad gentes ire, donec Dñs Simonem increpasset. Et Simon increpavit socios suos, nam inter lupos misit nos Dñs, non ad agnos iustos.*

Verba haec in eodem fere contextu in *Actis Ioannis* Prochoro adscriptis inveniuntur[3]; in Actis syriacis a Wright editis desunt quidem, sed et ibidem quoque Sermo aliquis Simonis Petri ad Apostolos habitus supponitur[4].

Eodem Sermone, V, 19 aliud adhuc citatum dubiae originis reperitur. Auctor refert « *Apostolos aliquando prae timore haud recte praedicasse* tuncque eis *Paulum dixisse : Non accepistis Spiritum timoris* » (Rom., VIII, 15; II Tim., I, 7) *quibus verbis confortati se morti tradiderint.* » Primo obtutu Auctor ad disceptationem S. Pauli cum Cepha Antiochiae habitam[5] alludere videtur (uti Serm., V, 18 ipse quoque indigitat) et ad eam referre verba : ܠܐ ܢܣܒܬܘܢ ܪܘܚܐ ܕܕܚܠܬܐ *non accepistis Spiritum timoris*. Notandum autem est, Pauli verba heic allegata neque in Epistola ad Rom., VIII, 15 neque in II Tim., I, 7 verbotenus inveniri, sed ex ambolus locis conflata esse. Demum non liquet, quo iure concludat Auctor Apostolos verbis *Pauli* confortatos *se ad mortem tradidisse*. Citatum probabiliter ex quibusdam Actibus Apostolorum apocryphis manasse videtur.

Idem suadent verba Sermonis, V, 17 et XXX, 19, ubi Apostoli non carnes,

[1] Fol. 83[b] : ܟܕ ܕܝܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܟܢܝܫܝܢ ܗܘܘ ܒܥܠܝܬܐ ܕܡܪܩܘܣ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܕܝܢ ܟܢܝ̈ܫܝܢ ܗܘܘ ܘܡܨܠܝܢ ܒܥܠܝܬܐ ܡܢ ܕܚܙܝܬܐ ܙܒܢܬܐ : ܡܢ ܫܡܝܐ ܩܠܐ ܐܝܟ ܙܥܦܐ ܥܫܝܢܐ ܕܡܠܐ ܐܠܗ̇ ܗܘܐ ܒܝܬܐ ܟܠܗ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܥܠ ܡܢ ܥܠܝܬܐ ܗܝ ܢܘܪܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܟܘܪܐ ܝܩܝܕܐ ܕܡܬܓܡܪܐ. ܘܗܘܐ ܕܐܬܢܐ ܘܪܝܚܐ ܒܣܡܐ ܕܒܣܡ ܒܓܘ ܥܠܝܬܐ ܘܚܕܪܝܗ̇. ܘܡܢ ܫܠܗܒܝܬܐ ܗܝ ܢܘܪܢܝܬܐ ܐܬܦܠܓܝ ܗܘܘ ܡܘܗ̈ܒܬܐ (fol. 84[a]) ܒܐܣܟܡܐ ܕܠܫܢ̈ܐ ܢܘܪ̈ܢܐ. ܘܢܚܬܝ ܘܫܪܝܝ ܥܠ ܪ̈ܫܝܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܟܕ ܥܠ ܬܪܥܣܪ ܒܐܣܟܡܐ ܕܠܫܢ̈ܐ ܢܚܬ ܪܘܚܐ : ܥܠ ܫܒܥܝܢ ܕܝܢ ܘܥܠ ܫܪܟܐ ܓܒܪ̈ܐ ܘܢܫ̈ܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܐܫܝܕܐ ܐܬܐܫܕ. ܒܕܡܘܬܐ ܕܢܘܗܪܐ.

[2] Cf. Iacoby, *Ein bisher unbeachteter apokrypher Bericht über die Taufe Jesu*, Strasbourg, 1902, p. 40 seqq.

[3] *Acta Ioannis* ed. Zahn, Erlangen, 1880, p. 4_7.

[4] W. Wright, *Apocryphal Acts of the Apostles*, London, 1871. T. I, p. 4.

[5] Gal. II, 11-17.

sed *herbas et olivae fructus manducasse* atque *assiduo ieiunasse* referuntur. Quae narratio quidem in Actis Thomae [1] atque Ioannis [2] quoque invenitur vix autem fons L[i] G. censeri potest, nam utrobique vivendi ratio *singulorum* Apostolorum describitur, Noster vero de omnibus in communi loquitur. Simile citatum legitur in Epistola Rabulae, episcopi Edesseni *ad Gamalianum,* in qua verba Petri allegantur ad Clementem discipulum dicentis : *Nonne panem et olivas manducamus nos et, si quando occurrit olera* [3] *?* Quae verba certissime ex *Homilia Clementina,* XII, 6 hausta sunt [4]; an vero Noster hoc eodem fonte usus sit, decidere non possumus.

Certum autem omnino est, Auctorem Acta Apostolorum apocrypha aliqua nota habuisse iisque usum esse. Sermone, XXVII, 3 ad poenam combustionis in Theclam latam alludit. Serm., XVII, 7 de passione Apostolorum disserens moribundis eiusmodi fere verba in ore ponit, quae etiam in *Actis Pauli* tum graecis [5], tum latinis leguntur [6]. *Acta Thomae* quoque nosse videtur, uti in notis ad XXI, 12 et XXIX, 8 observatum est. Auctor novit Ioannem morte naturali obiisse eumque maiorem dicit Apostolis martyrium passis [7].

Ex aliis libris antiquae Christianitatis sacris citat Διδαχήν, cuius cap. VIII, 1 Serm., VII, 20 formula ܟܬܝܒ tamquam librum sacrum allegat. Sermone, XIII, 3 pariter ad cap. VIII, 3 eiusdem operis alludere videtur. Quae ibidem de primitiis sacerdotibus dandis leguntur pariter ad cap. XIII, 3 eiusdem operis referenda esse videntur. Dubia est origo loci Serm., II, II, 1 ubi verba Matth., V, 39 cum additamento ἔσῃ τέλειος leguntur, quod etiam in Did., I, 4 invenitur. Aeque tamen possibile est Auctorem additamentum illud in suo « Evangelio » habuisse. Idem dicendum est de verbis : *quod ipse odisti, alii ne feceris* bis (Serm., VII, 1 et XXII, 15) allegatis. Cf. Did., I, 2. Cum autem effatum illud ab aliis quoque auctoribus tamquam verbum Domini recitetur [8] nequit decidi, utrum ex « Evangelio » Auctoris, an vero e Didache proferatur.

Ad *Pastorem* Hermae (Sim., VI, 5-7) referenda videntur verba L[i] G., VII, 20 de delectationibus nocivis. Vocabulum latinae originis ܐܣܛܛܝܘܢ statio, quo

[1] Ed. Bonnet, p. 22. Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum,* III, 21, 28. Cf. Lipsius, *Die Apokryphen Apostelgeschichten und Apostellegenden,* Braunschweig, 1883, I, p. 342.

[2] Ed. Bonnet, p. 154 sq. Wright *o. c.,* p. 8, cf. Lipsius *o. c.,* p. 520.

[3] Overbeck, *Ephraemi Syri, Rabulae... aliorumque opera selecta,* Oxonii, 1864, p. 237.

[4] Cf. Walter Bauer, *Der Apostolos der Syrer,* Giessen, 1903, p. 19.

[5] Ed. Lipsius, p. 114_{5-7}.

[6] Ed. Lipsius, p. 33_{8-10}.

[7] Serm. XXX, 6.

[8] V. G. Resch, *Das Aposteldecret nach seiner ausserkanonischen Textgestalt,* Leipzig, 1905, p. 15 sq. Cf. A. Resch, *Agrapha* [1], p. 30-39; idem, *Asserkanonische Paralleltexte,* t. I, p. 25-37; *Agrapha* [2], p. 60.

Serm., VII, 20; XIII, 2, 3, ieuinium designatur, pariter Pastori (Sim., V, 1) in acceptis referendum est.

7. Adhuc citata quaedam ignotae omnino originis pertractanda sunt.

Serm., III, 3 : *Postquam percussi estis et vapulastis, si viceritis et ascenderitis et agone et bravium acceperitis et cum ipso bravio exieritis ex hoc saeculo : non memorabuntur defectus vestri, sed quemadmodum inventi fueritis in victoria, assumemini coronati.*

Finis citati : *sicut inventi fueritis, assumemini* etiam seorsim saepius (v. g., XV, 4; XXIV, 2) allegatur. A patribus Graecis effatum simile in forma duplici citatur : 1) Iustinus *in Dialogo cum Tryphone,* cap. 47. Domino tribuit verba[1] : ἐν οἷς ἂν ὑμᾶς καταλάβω ἐν τούτοις καὶ κρινῶ, 2). Communior est autem altera citati forma : ἐφ' οἷς ἂν εὕρω ὑμᾶς ἐπὶ τούτοις κρίνω[2], quae docente A. Resch e verbis Ezechielis, VII, 8; XVIII, 30, XXXIII, 20 orta est. In L° G. duae citati formae hunc in modum conflatae leguntur : ἐφ' οἷς ἂν εὕρω ὑμᾶς ἐν τούτοις καὶ καταλάβω. Cum Serm., III, 3 verba illa cum effato aliquo ignoto Domini iuncta inveniantur, probabile videtur ea ex Evangelio Auctoris hausta esse.

Serm., XIV, 19 tamquam effatum inspiratum allegatur sententia : *Noli possidere quidquam in terra.* Eadem verba leguntur apud S. Ephraemum[3] et in Doctrina Addaei[4] et maxima cum probabilitate e textu interpolato Ev. S. Matthaei, x, 9 hausta sunt.

Serm., V, 18 : Sicut dixit Dñs : *Incapax est mundus Paracliti, sed doni commixtionis capaces sunt filii saeculi, qui iusti sunt.*

Serm., XX, 13 : *Vos,* inquit, *patienter orate pro ipsis, ut salventur. Si poenitentiam,* inquit, *egerint, ecce eos ipsos pudebit delictorum suorum et adibunt vos et vivent...*

Origo utriusque citati nos prorsus latet.

8. Supersunt adhuc aliquot citata ad Antiquum Testamentum spectantia :

Serm., XXVI. *Liber Adae* aliquis allegatur. Partes eiusdem minores habes Serm., X, 5 et XV, 12. Argumentum : lex iustitiae Adae data. De ea cf. cap. III, 33 dicta.

Serm., XXI, 9 historia aliqua lapsus Adae recitatur, de qua cap. III, 16 fusius egimus :

Serm., XIII, 4 de *Henoch* dicitur : ... *qui postquam genuerat Mathusalem, sanctificatus est, nec gustavit mortem.* Ad mentem Auctoris Henoch genito Mathusalem vitam continentem amplexus est. Unde autem hanc narrationem

[1] V. Resch, *Agrapha*², p. 102.
[2] *O. c.*, p. 322 seqq.
[3] *Opp. Graec.* II, 232. *S. Ephraemi... opera selecta* ed. Overbeck, p. 139_{11}.
[4] Ed. Phillips, p. ܠܘ. V. Resch. *Agrapha*², p. 198.

hauserit prorsus incertum est; forte ex aliquo libro apocrypho placita Encratitarum propugnante.

Serm., IX, 8 de beneficentia Abrahae in pauperes agitur eique effatum ignotae originis tribuitur : *Facite vobis eleemosynas in tabernaculis vestris de praediis vestris.* Sententia similis est effato Dñi apud Luc., xvi, 9 et probabiliter ex libro christiano renunciationis doctrinam praedicante desumpta est.

Serm., IX, 8. Deus Abrahae dixisse fertur : *Merces tua magna est valde, quia abiisti et rediisti ad verbum meum nec avarus factus es praedae.* Cf. Gen., xv, 1. Sententia eundem spirat animum cum priore.

Serm., IX, 21 scriptum esse refertur fratres Iosephi *cum eis benefecisset in Aegypto, ei malum retribuisse et in eum irruisse, ut eum occiderent.* Amplificatio secus ignota narrationis S. Scripturae ad instar Haggadicarum fabularum.

Serm., IX, 2 verba Exod., v, 2 hocce modo allegantur : *Quaenam est fama Domini* [dicunt impii], *sicut dixit Pharao : Quid mihi rex Dominus, cuius legati sunt Moyses et Aaron?* Simile citatum occurrit Serm., XIII, 3 et 9 et ideo error in citando exclusus est; verba pariter haggadica expositio textus canonici videntur.

Usus igitur Scripturarum qui in L° G. observatur, uti exempla allata sat superque ostendunt, maximam antiquitatis speciem prae se ferunt et per omnia confirmant de aetate L^{i} G. capite praecedente dicta.

APPENDIX I

Antiquorum testimonia de historia et doctrina Messalianorum sectae[1].

Elenchus operum heic excerptorum.

Ephraem Syrus, ex *Sermone XXII adv. haereses*. . . . N. I
Epiphanius, *Haer. LXXX*. . . . . — II
Hieronymus, *Prologus in dial. adv. Pelagianos*. . . . . — III
Maruthas, *Catalogus Haeresium*. . . . . — IV
Nilus, *De voluntaria paupertate ad Magnam*. . . . . . — V
Ephesina Synodus, *Definitio contra impios Messalianos*. — VI
Cyrillus Alex., *Epist. ad Amphilochium*. . . . . — VII
Synodus Šahapivonensis, *Can. XIV*. . . . . — VIII
Theodoretus, *Hist. Eccl.* IV, 10; *Haer. Fab. Comp.* IV, 11. . . . . — IX-X
Apophthegmata Patrum : De abbate Lucio. . . . . . . — XI
Philoxenus Mabbugensis, *Epistola ad Patricium*. . . . — XII
Severus Antiochenus, *Epistola ad Entrechium*. . . . . — XIII
Timotheus Constantinopolitanus, *De iis, qui ad Ecclesiam accedunt*. . . . . — XIV
Maximus, *Scholia in l. de Ecclesiastica Hierarchia*. . . . — XV
Ioannes Damascenus, *Haer. LXXX, XCVIII*. . . . . . — XVI-XVIII
Theodorus bar Choni, *Scholia*, l. XI. . . . . — XIX-XX
Photius, *Bibliotheca*, Codex LII. . . . . — XXI
Michael Magnus, *Chronicon*. . . . . — XXII
Euthymius Zigabenus, *Panoplia dogmatica, Tit. XXVI*. — XXIII
Gregorius Bar Hebraeus. *Candelabrum Sanctorum*. . . — XXIV
Chronicon. . . . . — XXV
Historia Dynastiarum. . . — XXVI
Synodicon Nestorianorum. . . . . — XXVII-XXXI

[1] Praeter opera in elencho indicata alia quaedam in cap. IV. Praefationis nostrae citantur, in quibus Messalianorum mentio obiter duntaxat fit, quosque propterea in hanc documentorum collectionem non recepimus. Quae sunt : *Vita Rabulae, Chronicon* anonymum a Guidi editum. Babay Magnus, *Commentarius in Centurias Evagrii. Historia ecclesiae Adiabenae* auctore Mešîḥâ-zᵉkâ. Thomae Margensis *Liber Superiorum*. Relatio *Synodici Arabici* de Messalianis. — Penitus neglеximus scripta quaedam, quae pro re nostra nil memoratu digna continent : Citata ex refutatione Lampetianorum a Severo composita et a Wolf edita; verba *Catenae* in II Petri III, 1-4 ed. Cramer, VIII, 98; relationem Constantini Harmenopuli recentioris aetatis, etc.

I

Ex Sermone xxii. S. Ephraemi Syri Adversus haereses[1].

ܘܡܣܠܝܢܐ ܕܐܙܕܠܠܘ:	Et Messalianos lascivos factos
ܛܒܐ ܠܡܪܥܝܗ ܢܦܢܐ ܐܢܘܢ.	Bonus in suum ovile reducat.
ܗܐ ܦܠܛܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܡܢ ܟܠ:	En, manus eorum omnia fugiunt
ܘܠܝܬ ܙܐܙܐ ܠܡܐܚܕ ܒܗ.	Nec datur ansa[2] cui inhaereant.

II

S. Epiphanius.

Haeresis LXXX, Contra Massalianos, quibus accedunt Martyriani e Gentilium numero nec non et Euphemitae et Sataniani[a].

1 ... [2] φῦσα [b] γὰρ μετὰ ταύτας πάλιν τὰς αἱρέσεις μωρά τις καὶ πάσης ἀφροσύνης ἔμπλεως ἐπανέστη ἡμῖν ἑτέρα τις, γελοῖος μὲν ὅλη, ἀσύστατον [c] ἔχουσα τὸ φρόνημα, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἡπατημένων. [3] Μασσαλιανοὶ δὲ οὗτοι καλοῦνται ἑρμηνευόμενοι εὐχόμενοι. [4] ἦσαν δὲ πρὸ χρόνου τινός,

1 ... Nam post superiores illas haereses stolida quaedam ac vecordia plenissima alia nobis iterum emersit, tota quidem ridicula, inconsistentem tenens opinionem et viris et mulieribus in errorem inductis. Massaliani autem appellantur isti, quae vox

[1] *Opp. S. Ephraemi* ed. Rom. Syr.-lat. t. II, 485 E. Editor textui syriaco hancce paraphrasim adiecit : *Nec non Messalianos, postquam ad inertiam et voluptates corporis suas cupiditates solverunt* [ruina oppressit]. *Nunc vero miseros omnis destituit salutis spes, nec firmum ac stabile quidquam se offert, quo apprehenso se a casu sustineant, nec lacinia quidem iuxta praetereuntis amici.*

[2] ܙܐܙܐ (ed. Rom. ܐܙܐܙܐ) tres syllabas efficere deberet iuxta metrum; in lexicis duas tantum syllabas habet; vocabulum significat ansam, qua vestes coaptantur. Bar Bahlul (ed. R. Duval col. 2029) عروة القميص, *ansa tunicae.*

[a] Siglorum explicatio : J = Codex Jenensis A D, 1304. V = Codex Vratislaviensis Bibliothecae Rehdigerianae saec. XV (cf. Opp. S. Epiphanii ed. Dindorf. Vol. I, Lipsiae, 1859, p. III-V). B = editio Basileensis auctore Oporino, 1544. d = Editio Dindorfi Vol. III pars I. Lipsiae, 1861, p. 539-541; apparatus criticus parte II, p. 880 sq. in eodem volumine impressus est. m = Migne *P. G.*, XLII coll. 756-764. o = ed. Oeler in op. : Corpus haeresiologicum, v. II. Berlin, 1861, p. 462 sqq. p = ed. Petavii, Parisiis, 1622. p* = coniectiones Petavii.

[b] φῦσα d] J φασι ita et m p; o φυεῖσα; p* φύσει, « cuius coniecturam pervertisse videtur typotheta, nam Petavius haud dubie φῦσα vel φυεῖσα scribere voluit ». Dindorf. — o : φυεῖσα scripsi pro φασί, quod libri habent; pari iure possit etiam φύσασα cf. Epist. ad Acac. et Haer. LXXIII, 37. — [c] ἀσύστατον] d putat addendum esse δέ.

orantes significat. Erant vero ante aliquod tempus, aetate Constantini, et deinceps, alii pariter Euphemitae, seu Massaliani cognominati, e qua forte [haeresi], puto, haec quoque zelum aemulum nacta est. Attamen illi e gentilibus orti nec ad Iudaismum pertinentes nec Christiani existentes, nec a Samaritanis oriundi, sed sane gentiles cum sint et Deos asserant, nullum omnino adorant, uni vero soli venerationem praecipiunt eum Omnipotentem appellantes. Certas enim sibi domos construunt, aut locos spatiosos fororum instar, ea proseuchas appellantes.

ὡς ἀπὸ τῶν καιρῶν Κωνσταντίνου καὶ δεῦρο [a] ἄλλοι πάλιν Εὐφημῖται, εἴτουν [b] Μασσαλιανοὶ καλούμενοι, ἐξ ἧς τάχα οἶμαι καὶ αὕτη τὸν μιμηλὸν ζῆλον ἔσχεν. [5] ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐξ Ἑλλήνων ὁρμῶντες οὔτε Ἰουδαϊσμῷ προσανέχοντες, οὔτε Χριστιανοὶ ὑπάρχοντες, οὔτε ἀπὸ Σαμαρειτῶν, ἀλλὰ μόνον Ἕλληνες ὄντες δῆθεν, καὶ θεοὺς μὲν λέγοντες; μηδενὶ μηδὲν [c] προσκυνοῦντες, ἑνὶ δὲ μόνον δῆθεν τὸ σέβα νέμοντες καὶ καλοῦντες παντοκράτορα. [6] τινὰς δὲ οἴκους ἑαυτοῖς κατασκευάσαντες, ἢ τόπους πλατεῖς φόρων δίκην, προσευχὰς ταύτας ἐκάλουν.

2. Hi autem pridem Massaliani e gentilibus exorti, priores illis, qui modo e christianitatis nomine orti sunt, et isti in quibusdam regionibus tales sibi localitates parabant, quales sunt, quae proseuchae et oratoria appellantur. Alibi vicissim natura et similitudine ecclesias sibi facientes vespertino ac matutino tempore cum magna illuminatione luminibusque congregantur, insuper vero elegias aliquas a sequacibus gregis ipsorum compositas piasque sane sententias de Deo faciantes (uti solent elegiae et euphemiae esse) quasi Deum placaturi seipsos decipuint. Ignorantia enim, cum sit caeca, errore sententiae deceptis haec omnia parat. Verum ante

2. Οὗτοι δὲ οἱ πρότερον Μασσαλιανοὶ ἐξ Ἑλλήνων ὁρμώμενοι οἱ πρὸ τῶν νυνὶ τῶν δῆθεν ἀπὸ ὀνόματος Χριστοῦ ὁρμωμένων, καὶ αὐτοὶ πὴ μὲν ἔν τισι χώραις τοιαῦτα τοπάριά [d] τινα κατασκευάσαντες ὡς προσευχὰς καλουμένους καὶ εὐκτήρια. [2] ἐν ἄλλοις δὲ τόποις φύσει [e] καὶ ἐκκλησίας ὁμοιώματι ἑαυτοῖς ποιήσαντες καθ' ἑσπέραν, καὶ κατὰ τὴν ἕω μετὰ πολλῆς λυχναψίας καὶ φώτων συναθροιζόμενοι, ἐπιπολύ τε καταλεγμάτιά τινα ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς σπουδαίων καὶ εὐφημίας τινὰς δῆθεν εἰς τὸν Θεὸν ποιούμενοι (ὡς καταλεγματίων καὶ εὐφημιῶν) ὥσπερ Θεὸν ἐξιλεούμενοι [f] ἑαυτοὺς ἀπατῶσιν· [3] ἡ γὰρ ἀγνωσία τυφλή, τις οὖσα πάντα ταῦτα δοκήσει οἰήσεως τοῖς πεπλανημένοις παρασκευάζει. [4] ἐκεραυνοβολήθη δὲ πρὸ χρόνου ἓν τῶν τοιούτων κατασκευασμάτων, οὐκ ἔχω δὲ

[a] δεῦρο] p et m falso hic punctum ponunt; ἄλλοι enim ad ἦσαν pertinet tamquam subiectum enuntiati.

[b] d εἴτ' οὖν.

[c] μηδὲν] p* δὲ.

[d] τοπάρια] emendatio iam a Petavio commendata. Ed. τροπάρια ita etiam m o.

[e] φύσει] J φασὶ ita coniiciente Scaligero quoque.

[f] ὡς καταλεγματίων... ἐξιλεούμενοι] emendat Scaliger : ὡς διὰ καταλεγματίων τε καὶ εὐφημιῶν ὥσπερ θεὸν ἐξιλεούμενοι. Verba uncis inlusa reiicienda putat ut spuria Petavius.

λέγειν ἐν ποίῳ τόπῳ, τάχα δὲ ἐν τῇ Φοινίκῃ τοῦτο ἠκούσαμεν. [5] ἀλλὰ καί τινες τῶν ἀρχόντων ζηλωταὶ, πολλοὺς ἐκ τούτων ἀπέκτειναν, διὰ τὸ παραχαράττειν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀντιμιμεῖσθαι ἐκκλησίας τρόπον, μὴ ὄντας χριστιανοὺς μήτε ἐξ Ἰουδαίων ὁρμωμένους. [6] οἶμαι δὲ Λουππικιανὸς[a] ὁ στρατηλάτης εἷς ἦν τῶν τοὺς αὐτοὺς Εὐφημίτας τῶν Ἑλλήνων τιμωρησαμένων, ἐξ ἧς προφάσεως ἐφύη πάλιν αὐτοῖς δευτέρα πλάνη. [7] λαβόντες γάρ τινες τὰ τῶν τότε ἀποκτανθέντων σώματα διὰ τὴν τοιαύτην Ἑλληνικὴν ἀνομίαν, καὶ θάψαντες ἔν τισι τόποις, ἐκεῖ πάλιν τὰ αὐτὰ εὐφημά τε ἐπιτελοῦσι, καὶ Μαρτυριανοὺς ἑαυτοὺς ἐπωνόμασαν, δῆθεν διὰ τοὺς ὑπὲρ τῶν εἰδώλων μαρτυρήσαντας.

3. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἐκ τούτων ἔτι βαθύτερόν τι διανοούμενοι ὡς κατὰ τὴν αὐτῶν εὐήθειαν συμβούλῳ τῇ διανοίᾳ χρώμενοι, εἶπον· [2] « ὁ Σατανᾶς μέγας ἐστὶ καὶ ἰσχυρότερος καὶ πολλὰ ἐπιτελεῖ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. [3] διὰ τί οὐ μᾶλλον πρὸς τοῦτον καταφεύγομεν καὶ αὐτῷ προσκυνοῦμεν, αὐτόν τε τιμῶμεν καὶ αὐτὸν εὐφημοῦμεν, ἵνα διὰ τῆς κολακευτικῆς θεραπείας μὴ ἐνεργήσῃ ἡμῖν τὰ πονηρὰ, ἀλλ' ὡς δούλων αὐτοῦ ἡμῶν γεγονότων, φασὶ, φείδηται[b] ἡμῶν; » [4] καὶ οὕτω καὶ οὗτοι Σατανιανοὺς ἑαυτοὺς ἐπωνόμασαν. [5] ὁμοῦ δὲ τούτων τὴν αἵρεσιν ἐν ταυτῷ[c] συνεθήκαμεν καὶ τοὺς προειρημένους, μέλλοντας ὑφ' ἡμῶν νυνὶ λέγεσθαι, ἐπειδὴ γὰρ[d] τὰ ἴσα ἐν ὑπαίθρῳ ἐξαγόμενοι, ἔξω βεβηκότες τῆς ἀληθείας ἐπὶ τὸ εὔχεσθαι καὶ ὑμνεῖν

tempus aliquod unum ex aedificiis fulgure tactum est; ubinam gentium, dicere nequeo, forte in Phoenicia haec audivimus. Quin etiam quidam e magistratibus, zelosi, ex eis quam plurimos occiderant, propter adulterationem veritatis et imitationem usus ecclesiae, cum neque Christiani essent, neque e secta Iudaeorum oriundi. Ni fallor Lypicianus dux unus erat ex eis, qui in Euphemitas gentilium animadverterunt, ex qua occasione iterum alter eorum error succrevit. Quidam enim sumptis corporibus eorum, qui ob eiusmodi gentilem impietatem trucidati sunt eaque in certis quibusdam locis sepelientes illic easdem laudes absolvunt et semet Martyrianos appellant, perinde ac super eos, qui propter idola martyrium subierint.

3. Alii vicissim ex his altiora cogitantes pro sua simplicitate consilio mentis usi dixerunt : « Satanas magnus quidam est ac fortissimus et mala quamplurima infert hominibus. Quapropter cur non potius ad eum confugimus, eum veneramur ac celebramus, ut propter adulatorium cultum nocere nobis desinat immo vero nobis, tamquam factis sibi servis, parcat? » Quam ob causam isti Satanianos se cognominabant. Quorum haeresim cum superioribus illis, de quibus deinceps acturi sumus coniungendam putavimus quoniam pari modo in aperta prodeuntes veritate derelicta orando et canendo dant operam. Haec

[a] Λουππικιανός] m p Λουπικιανὸς; Ammianus Marcellinus, *Hist.* XXVI, 5, 4 : Lupicinus.
[b] φείδηται] J m φείδεται.
[c] ταυτῷ] m τούτῳ.
[d] ἐπειδὴ γὰρ] Dindorf : « immo ἐπειδήπερ ».

autem omnia, cum sint summopere ridicula, innocua fuere, nec mentem a veritate avertere poterant. Non enim nominis Christiani habebantur, sed prorsus gentiles. Modo autem Massaliani ab eiusmodi usibus hodie denominati, qui initio et fine, capite et radice carent, quinimo fundamento ac principio destituti errori addicti sunt non habentes fulcrum nominis, sive praecepti sive mandati sive legislationis, videntur igitur isti, viri ac mulieres, qui se sane in Christum credidisse fatentur, quasi mundo renuntiasse et sua dereliquisse.

Simul vero promiscue viri cum mulieribus et mulieres cum viris dormiunt in suburbiis spatiosis facto aestatis tempore, quia, uti dicunt, non habeant possessionem in terra. Sunt autem vagi, manusque ad stipem porrigunt, perinde ac victu et possessione carentes. Sermones porro eorum omnem stoliditatem superant. Si quem enim ex eis oriundum interrogaveris, talem se fatebitur esse, qualem volueris. Sive etenim prophetam dixeris, dicent : « propheta sum », sive Christum si nominaveris, fatebitur : « Christus sum » sive patriarcham, hunc se impudenter appellabit, sive angelum, eundem se dicet. O singularem hominum vecordiam! Ieiunium autem omnino non noverunt, sed sane orationi dediti, iam inde a hora secunda vel tertia immo ipsa nocte, si forte fame

ἐσχολάκασιν· [6] ἀλλὰ πάντα μὲν ταῦτα περιγέλαστα ὄντα ἀβλαβῆ ἐτύγχανε μὴ δυνάμενα παρεκκλίνειν τὸν νοῦν ἀπὸ τῆς ἀληθείας. [7] οὐ γὰρ εἰς ὄνομα Χριστοῦ ἐλέγοντο εἶναι, ἀλλὰ Ἕλληνες τὸ πᾶν. [8] νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνων τῶν τρόπων οὗτοι νῦν καλούμενοι Μασσαλιανοί, ὧν οὔτε ἀρχὴ οὔτε τέλος οὔτε κεφαλή, οὔτε ῥίζα, ἀλλὰ τὰ πάντα εἰσὶν ἀστήρικτοι καὶ ἄναρχοι καὶ ἠπατημένοι, μὴ ἔχοντες ὅλως στηριγμὸν ὀνόματος, ἢ θεσμοῦ ἢ θέσεως ἢ νομοθεσίας, δοκοῦσι [a] τοίνυν οὗτοι ἐπιτοαυτὸ [b] ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, δῆθεν εἰς Χριστὸν πεπιστευκέναι λέγοντες, ὡς ἀποταξάμενοι τῷ κόσμῳ, καὶ τῶν ἰδίων ἀνακεχωρήκοτες. [9] ὁμοῦ δὲ ἀναμὶξ ἄνδρες ἅμα γυναιξὶ καὶ γυναῖκες ἅμα ἀνδράσιν ἐπιτοαυτὸ [b] καθεύδοντες ἐν ῥύμαις μὲν πλατείαις ὁπηνίκα θέρους ὥρα εἴη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν, φασὶ [c], κτῆμα ἐπὶ τῆς γῆς. [10] ἀκώλυτοι δέ εἰσι, καὶ ἐκτείνουσι χεῖρας μεταιτεῖν ὡς ἀβίωτοι καὶ ἀκτήμονες. [11] οἱ δὲ λόγοι αὐτῶν ἀφρόνων ἐπέκεινα. [12] ὃν δ' ἄν τινα ἐπερωτήσῃς ἐξ αὐτῶν ὁρμώμενον ἐκεῖνον ἑαυτὸν φάσκει οἷον δ' ἂν ἐθέλοις. [13] ἤτοι γὰρ προφήτην εἴποις, λέξουσι [d] ὅτι προφήτης εἰμί· ἤτοι Χριστὸν ἐὰν [e] ὀνομάσῃς, φάσκει ὅτι Χριστός εἰμι· ἤτοι πατριάρχην, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸν ὀνομάζει ἀναιδῶς· ἤτοι ἄγγελον, καὶ ἑαυτὸν λέγει. [14] καὶ ἁπλῶς ὢ [f] τῆς τῶν ἀνθρώπων ματαιοφροσύνης! [15] νηστείαν δὲ οὐδ' ὅλως οἴδασιν· ἀλλὰ δῆθεν εἰς τὴν εὐχὴν ἐσχολακότες, καὶ ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἢ τρίτης ἢ καὶ τὴν νύκτα ἐὰν φθάσωσι πεινᾶσαι, πάντα ἀδεῶς ἐργάζονται ἐσθίοντες καὶ πίνοντες [16]. Περὶ δὲ αἰσχρότητος ἢ λαγνείας οὐ πάνυ τι δύναμαι εἰδέναι, πλὴν

[a] δοκοῦσι] Oeler coniicit *habitant* οἰκοῦσι.
[b] d ἐπὶ τὸ αὐτὸ.
[c] φασὶ d assentiente o] J m o φησί.
[d] m λεξουσιν.
[e] ἐὰν] B m o ἄν. — [f] ὢ] o ὦ.

οὐδὲ τούτου εἰσὶν ἀποδέοντες, μάλιστα ἐπιταυτὸ [a] κοινῇ τὸ κοιτάζειν ἐσχηκότες ἅμα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν. Οὗτοι δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ [b] εἰσὶν ἀπὸ τῆς Μέσης τῶν ποταμῶν ὁρμώμενοι.

corripiantur, omnia impudenter faciunt manducando et bibendo. Ad turpitudinem ac lasciviam, quod spectat, prorsus nihil de eis compertum habere potui. Ceteroquin ab ista re haud alieni sunt, imprimis cum viri ac mulieres simul cubare soleant. Habent vero iam Antiochiae quoque sedes, a Mesopotamia illuc profecti.

III

E Prologo S. Eusebii Hieronymi in Dialogum adversus Pelagianos [1] anno fere 415 exaratam.

Scripta iam ad Ctesiphontem epistola, in qua ad interrogata respondi, crebra fratrum expostulatio fuit, cur promissum opus ultra differrem, in quo pollicitus sum me ad cunctas eorum, qui ἀπάθειαν praedicant, quaestiunculas responsurum. Nulli enim est dubium, quin Stoicorum et Peripateticorum, hoc est veteris academiae, ista contentio sit, quod alii eorum asserant πάθη, quas nos perturbationes possumus dicere : aegritudinem, gaudium, spem, timorem eradicari et exstirpari posse de mentibus hominum : alii frangi eas regi atque moderari, et quasi infrenes equos quibusdam lupatis coerceri. Quorum sententias et Tullius in Tusculanis disputationibus explicat et Origenes Ecclesiasticae veritati in Stromatibus suis miscere conatur, ut praeteream Manichaeum, Priscillianum, Evagrium Hiboritam [2], Iovinianum et totius pene Syriae haereticos, quos sermone gentili διεστραμμένως *Massalianos* [3], graece Εὐχίτας vocant; quorum omnium ista sententia est, posse ad perfectionem et, non dicam ad similitudinem, sed aequalitatem Dei humanam virtutem et scientiam pervenire : ita ut asserant se ne cogitatione quidem et ignorantia, cum ad consummationis ascenderint, posse peccare.

[a] V a ἐπὶ τὸ αὐτὸ. — [b] V Ἀντιοχία.

[1] Migne *P. L.* t. XXIII, col. 498 sq.

[2] Varr. *Iberitam, Hyperboritam.*

[3] *sermone gentili... Massalianos*]... ita codex Corbeiensis n. 146; editiones veteres legunt : *quos sermone gentili Abin et Paanin i. e. perversos et Massilianos Graece* εὐχίτας *vocant.* Additamentum istud a Ioanne Andrea primo receptum genuinum non esse iam Martianaeus intellexit; sane *Abin et Paanin* carent sensu; *Abin* adhuc aliqua ratione e radice aramaica חוב explicari potest, *Paanin* autem, ut sciam, in lingua aramaica sive palaestinensi, sive mesopotamiae non datur.

IV

Ex Catalogo haeresiologico Maruthae episcopi Maipheercatensis [1].

Haeresis Audianorum. Hi dicunt Trinitatem in compositione subsistere et personas compositas consistere cum invicem. Et quidam ex eis sunt ascetae et sunt ieiunantes; et peregrinis suscipiendis dant operam et in fletu assidui sunt omnibus diebus suis. Si quis vero inter eos transgreditur et ridet, dimittunt eum de medio.

ܗܪܣܝܣ ܕܒܢܝ ܐܘܕܝ̈ܐ܀ ܗܠܝܢ ܐܡܪܝܢ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܒܪܘܟܒܐ ܐܩܝܡܗ ܘܩܢܘ̈ܡܐ
ܡܪ̈ܟܒܐ ܩܝܡܝܢ ܥܡ ܚܕ̈ܕܐ. ܘܡܢܗܘܢ
ܢܟܦ̈ܐ ܘܨܝ̈ܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܘܡܩܒܠܢܘܬܐ[a] ܕܐܟܣ̈ܢܝܐ
ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܘܐܒܝܠܝܢ ܒܒܟ̈ܝܐ ܟܠܗܘܢ
ܝܘܡܬܗܘܢ. ܘܐܢܫ ܕܡܥܒܪ ܒܗܘܢ
ܘܓܚܟ ܦܢܝܢ ܠܗ ܡܢ ܡܨܥܬܐ܀

Haeresis Timotheanistarum. Isti porro ubique sunt sicut nos nec in Scripturis quidquam corruperunt nec in confessione [fidei] adulterarunt, sed respuunt quemque, qui pro se exclusive opes possidet nec eas communitati tradit. Et plures laicis sunt apud eos monachi.

ܗܪܣܝܣ ܕܛܝܡܬܐܘܣܝܢ̈ܐ܀ ܗܠܝܢ
ܬܘܒ ܒܟܠܕܘܟ ܐܟܘܬܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܒܟܬܒ̈ܐ[b]
ܡܕܡ ܠܐ ܚܒܠܘ. ܘܒܬܘܕܝܬܐ ܠܐ ܣܪܝܘ:
ܐܠܐ ܡܣܠܝܢ ܠܟܠ[c] ܕܐܝܬ ܠܗ ܢܟ̈ܣܐ
ܡܢܗ ܘܠܗ ܠܚܘܕܘܗܝ ܘܠܐ ܝܗܒ ܠܗܘܢ
ܠܫܘܝܐ. ܘܝܬܝܪ ܡܢ ܥܠܡܝ̈ܐ ܕܝܪ̈ܝܐ
ܦܝܫܝܢ[d] ܒܗܘܢ܀

[1] Textum vide apud Rahmani, *Studia Syriaca,* fasc. iv : *Documenti de antiquis haeresibus.* In seminario Scharfensi de monte Libano, 1909, p. ܡ et sq. Apographum huius textus Vaticanum (Codicis Borgiani syr. 82. p. 52 sq. olim K vi, 4) cl. prof. O. Braun mihi communicare dignatus est, cui propterea publicas ago gratias. — Quoad fontem istius textus, cf. *Histoire de Barḥadbsabba ʿArbaïa, P. O.,* IX, 497, ch. ii.

[a] C. Borgianus ܡܩܒܠܢܐ. — [b] Rahmani ܒܟܬܒܐ. — [c] Rahmani ܠܟܠ, quod certe error est. — [d] C. Borgianus ܐܣܟܝ̈ܡܐ.

V

Ex Epistola S. Nili *de voluntaria paupertate ad Magnam* c. XXI [a].

... Sed vide, ne sanctorum continua circa res divinas occupatione discipu-

... Ἀλλ' ἄρα μὴ τῇ τῶν ἁγίων διηνεκεῖ περὶ τὸ θεῖον ἀσχολίᾳ τοῖς[b] ἀπὸ Ἀδελφίου

[a] Textum epistolae graecum vide ap. Migne, *P. G.,* t. LXXIX, col. 997 A.

[b] Valesius in nota ad cap. iv libri XI *Historiae Eccl.* Theodoreti (*Rerum Eccles. Scriptores,* t. III, p. 34 « Annotationum ») legit τοῖς, quod recipiendum putavi; Migne τῆς; lectio sensu carens.

τοῦ τῆς Μέσης τῶν ποταμῶν καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρὸς ὀλίγον τὴν βασιλευομένην Κωνσταντινούπολιν θολώσαντος ἀργίας ἀνοίγωμεν θύραν προσκάλυμμα τῆς περὶ τὴν ἐργασίαν ὀκνηρίας τὸ διὰ παντὸς δοκεῖν προσκαρτερεῖν τῇ προσευχῇ πεποιημένοις, καὶ νέοις παισὶ, καὶ ἀνδράσι σφριγῶσιν ἔτι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος, καὶ ταύτην πολλοῖς ὀφείλουσι καταλῦσαι πόνοις νομοθετήσασι τὸ μὴ ἐργάζεσθαι τῇ ἀνέσει καὶ τὰ πάθη αὐτοῖς ἐπεγείρασι, καὶ τῷ λογισμῷ παρασχοῦσιν ἄδειαν ταῖς τούτων ὕλαις ἐνευκαιρεῖν, ἕως ἂν ἡ δοκοῦσα προσευχὴ, οὐκ οὖσα δὲ τοῦτο ὅπερ λέγεται πάντη ἀπόληται.

lis Adelphii mesopotamii et Alexandri, qui paulo antea regnatricem Constantinopolim inquinavit, pigritiae portam aperiamus, velamen otii ab operando, quippe qui perpetuo orationi vacare semet finxerunt et pueris recentibus virisque adhuc corporis robore tumentibus, quod plurimis debuissent edomare laboribus, lege statuerunt nihil operari, animi remissione etiam passiones in eis excitarunt intellectuique licentiam praebuerunt ipsarum materiis adhaerendo otiose vacare, donec apparens oratio, cum non esset, quod dicebatur, omnino interiret.

VI

Definitio sanctae et oecumenicae synodi Ephesinae contra impios Messalianos, qui et Euchetae et Enthusiastae quoque appellantur[1].

Venientes ad nos pientissimi et religiosissimi episcopi Valerianus et Amphilochius, proposuerunt in communi considerandum de Messalianitis, hoc est, Euchetis vel Enthusiastis, qui in Pamphylia versantur, vel quocumque nomine contaminatissima haeresis vocatur[2]. At nobis considerantibus attulit pientissimus et religiosissimus episcopus Valerianus schedulam synodicam de illis compositam in magna Constantinopoli sub beatae memoriae Sisinnio : quae ubi lecta, ab omnibus probata est, quod bene sit condita recteque habeat[3]. Et placuit nobis omnibus et pientissimis episcopis Valeriano et Amphilochio et omnibus Pamphyliae et Lycaoniae provinciarum pientissimis episcopis, ut omnia, quae in synodica charta contenta, robur habeant et nullo modo praetereunda[4]; ut solida sint et ea, quae in Alexandria

[1] Harduin, *Acta Conciliorum,* t. I, col. 1627.

[2] Verba *et placuit nobis... admittantur,* exstant graece inter documenta, quae Act. I : Concilii Nicaeni secundi lecta sunt; Harduin, *Acta Conciliorum*, t. IV, col. 56 : Ἐκ τοῦ ὅρου τῆς ἁγίας τρίτης συνόδου κατὰ τῶν δυσσεβῶν Μασσαλιανῶν ἤγουν Εὐχητῶν.

[3] Ἤρεσεν ἅπασιν ἡμῖν καὶ τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις Οὐαλεριανῷ καὶ Ἀμφιλοχίῳ καὶ πᾶσιν τοῖς τῶν Παμφύλων καὶ Λυκαόνων ἐπαρχιῶν εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις τὰ ἐν τῷ συνοδικῷ χαρτίῳ τυπωθέντα κρατεῖν ἅπαντα καὶ κατὰ μηδένα τρόπον παραβαίνεσθαι αὐτὰ, βεβαίων ὄντων αὐτῶν δηλαδὴ, καὶ τῶν πεπραγμένων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

[4] ὥστε τοὺς ὄντας κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν τῆς Μασσαλιανῶν ἤγουν Ἐνθουσιαστῶν αἱρέσεως, ἢ καὶ ὑποψίας τῆς τοιαύτης νόσου γεγονημένοις εἴτε κληρικοὶ εἶεν εἴτε λαϊκοὶ, μέθοδεύεσθαι.

acta sunt; ita ut omnes, qui per universam provinciam haeretici Messaliani vel Enthusiastae sunt, vel de eius haereseos morbo suspecti, sive clerici sive laici sint, convincantur : [5] et si quidem anathematizaverint, iuxta ea, quae in praedicto synodico scripto pronunciata sunt, in scriptis; si clerici fuerint, maneant clerici; si laici ad communionem ad mittantur? [6] Quod si renuerint anathematizare, si presbyteri vel diaconi fuerint, vel in alio quopiam gradu ecclesiae, excidant et a clero et a gradu et a communione : laici vero anathematizentur.

7. Convicti quoque non permittantur habere monasteria, ut ne zizania diffundantur et crescant. [8] Haec ut sic agantur, omnes vires intendant pientissimi episcopi Valerianus et Amphilochius, ceterique reverentissimi totius provinciae episcopi. [9] Unde ad haec placuit librum pollutum illius haereseos, qui dicitur Asceticon anathematizari; quem attulerat religiosissimus et pientissimus Valerianus, utpote a haereticis compositum. Similiter si quid illorum impietatem sapiens apud plerosque inveniatur, etiam hoc anathema sit. [10] Praeterea dum conveniunt, quae utilia et necessaria ad concordiam et communionem et dispensationem, manifeste scriptis commendentur. [11] Si autem quaestio oborta de his, quae in hoc negotio sunt, et si quid difficile et ambiguum fuerit, quod pientissimis episcopis Valeriano et Amphilochio, ceterisque per totam provinciam episcopis non probatur, admotis scriptis omnia excutere debent. [12] Et si relicti fuerint pientissimi episcopi vel Lyciorum vel Lycaoniorum, non relinquatur tamen metropolitanus, provinciae cuiuscumque fuerit. [13] In commentarios haec referenda, ut si qui opus habent iis, inveniant, quo etiam aliis ea diligentius exponant.

[5] Καὶ ἀναθεματίζοντας κατὰ τὰ ἐν τῷ μνημονευθέντι συνοδικῷ διηγορευμένα ἐγγράφως μένειν, τοὺς μὲν κληρικοὺς ἐν τῷ κλήρῳ, τοὺς δὲ λαϊκοὺς ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἐκκλησίας.

VII

S. Cyrilli archiepiscopi Alexandrini *Epistola ad Amphilochium episcopum Sidae* [a].

Equidem scio prudentissimam pietatem tuam nihil esse pluris habituram, quam caritatem fraternumque amorem. Verumtamen prudentiae suae esse existimabit in omnibus rebus gerendis optimam agendi rationem. Ideo amanter scribo pietati tuae et,

Οἶδα μὲν ὅτι πανσύνετος οὖσα ἡ σὴ θεοσέβεια, οὐδὲν ἄμεινον ἡγήσεται φιλίας καὶ ἀγάπης τῆς πρὸς ἀδελφούς. [2] Εὐτεχνὲς δὲ πρᾶγμα ἡγήσεται τὴν ἐφ' ἅπασι τοῖς δρωμένοις ἀρίστην οἰκονομίαν. [3] διὸ δὲ γράφω τὰ φίλα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ καὶ ὅσα δρᾶν εἶδεν ἀπαιτῶν· ὥστε δῆλον ὅτι μὴ μεγάλαις

[a] Epistolam prima vice edidit Angelus Maius in *Nova Patrum Bibliotheca*, t. II, Romae 1844, p. 167, eam reimpressam vide apud Migne *P. G.*, t. LXXVII, col. 376.

ἄγαν ἀκριβολογίαις κεχρῆσθαι κατὰ τῶν ἐθελόντων μεταγινώσκειν, καὶ καταλιπεῖν τὴν τῶν Μεσσαλιτῶν ἤτοι Εὐχητῶν ἀνοσιοτάτην αἵρεσιν, προστρέχειν δὲ τοῖς ὀρθοῖς τῆς Ἐκκλησίας δόγμασιν. [4] ἀρκεῖ γὰρ τοῖς εἰς τοῦτο βαδίζουσιν, ὁμολογεῖν ὅτι ἀναθεματίζω τὴν τῶν Μεσσαλιτῶν ἤγουν Εὐχητῶν αἵρεσιν. [5] ὁ δὲ σφόδρα λεπτῶς καὶ μετὰ τοῦτο προτείνων αὐτοῖς ἔσθ' ὅτε καὶ ἐκ βιβλίων ἀναγνώσματα θορυβεῖ τὸν οὐκ' ἔχοντα πολλὴν ἀκρίβειαν εἰς νοῦν· ἰδιῶται γάρ εἰσιν οἱ πολλοὶ καὶ οὐχ οὕτω νοεῖν δύνανται ὥστε πάντως καταγινώσκειν τῶν καταγνώσεως ἀξίων. [6] ἀρκεῖ τοίνυν ἀναθεματίζειν αὐτοὺς τὴν αἵρεσιν, καὶ μὴ προτεινέσθωσαν πάντως ὀνόματα, ἵνα μὴ τό τινων ἐξ ἰδιωτίας φιλόνεικον ἀποστήσῃ πολλάκις αὐτοὺς καὶ τοῦ βούλεσθαι δοξάζειν ὀρθῶς. [7] καὶ ταῦτα γράφω οὔ τισι χαριζόμενος, ἀλλ' εἰδὼς ὅτι καλὴ μᾶλλον ἐν τούτοις ἡ οἰκονομία· τὸ γὰρ ἀκριβὲς ὡς ἐπίπαν θορυβεῖ πολλοὺς καὶ τῶν νουνεχεστάτων.

quae efficere novit, postulo, cum manifestum sit non esse magnis cum nimis argutiis utendum cum iis, qui resipiscere volunt et relicta Messalitarum sive Euchetarum impia haeresi rectis Ecclesiae dogmatibus accedere. Sufficit enim his, qui hanc iniere viam, profiteri « anathematizo Messalitarum seu Euchetarum haeresim. Nam si quis minutius cum illis agit simulque aliquando ex libris lectiones ei obtrudit, perturbat eum, qui acumine mentis non pollet; plurimi enim idiotae sunt nec ita intelligere valent, ut omnia disserte damnent, quae damnatione digna sunt. Sufficit itaque, ut haeresim anathematizerit neque omnino nomina oggerantur ne quorumdam litigiosus ex inscitia animus recte credendi voluntate depellatur. Quae scribo, haud cuiquam gratificans, sed sciens optimam esse in rebus istis prudentiam; argutiae enim, uti generatim fieri solet, plurimos turbant, ipsos quoque sapientissimos.

VIII

Canones synodus nationalis Armenorum a. 447 in civitate Šahapivan habitae, contra Messalianos lati [1].

Kanon 14. Kein Bischof oder Priester, oder Diakon, oder irgend ein Kirchendiener soll eine sogenannte Haushölterin haben, wie es die Sitte der Mzlne ist. Wenn sie aber einer hat und es durch Zeugnisse zutage kommt, so soll er von dem Range, in dem er steht, entsetzt und wie ein Gottloser und Zölnner angesehen werden; denn die heil. Kirche und das Sacrament des Herrn lässt nur die Untadeligen zum Heile zu.

Kanon 19. Wenn einer im Mzlnëuthiun gefunden wird, sei es ein Priester

[1] Textum canonum germanice edidit Karapet ter Mkrttschian in opere : *Die Paulikianer im byzantinischen Kaiserreiche und verwandte Ketzerische Erscheinungen in Armenien*, Leipzig, 1893, pp. 42-45.

oder Diakon oder einer der Mönche, so soll die Priesterweihe gelöst, ihm das Fuchssiegel auf die stirn gedrückt und er zur Busse in eine Einsiedelei gebracht werden. Wenn er aber wieder darin gefunden wird, so soll man ihm die beiden Sehnen durchschneiden und ihn in das Krüppelhaus bringen, denn « *der mensch war in Ehrenstellung und schätzte es nicht*[1] ». Dieselbe Strafe soll man auch an den Mönchen vollziehen, Wenn aber Männer mit Frauen und Kinder in der Sekte gefunden werden, so soll man die Sehnen der Männer und Frauen und der veständigen Kinder durchschneiden, das Fuchssiegel auf die Stirn drücken und sie zur Busse in das Krüppelhaus bringen. Die Kinder aber, welche von der Schandthat noch nichts wissen, sollen entnommen und in die Hand der heiligen Diener Gottes gegeben werden, damit sie erziehen und im wahren Glauben und in der Furcht Gottes belehren.

Kanon 20. Wenn in der Gemeinde Mzlne-er sich finden und die Priester das wissen und den Bischof nicht benachrichtigen, bei der Untersuchung aber sich herausstellt, dass es wahr ist und der Priester Tage und Monate und lange Zeit hindurch ihre Thaten wusste und die Mzlne-er bei dem Bischof nicht angeklagt hat, so sollen sie die Strafe, welche diese Kanones auferlegt haben, tragen, und die Priester dürfen ihr ganzes Leben hindurch keinen Priesterdienst verrichten, damit der Priester oder der Mönch, die an ihre Stelle treten, sie sehen und an ihrem Beispiel lernen, die Gemeinde in der Wahrheit zu leiten. Wenn es aber der Priester dem Bischof meldet und mit Zeugniss nachweist, dieser jedoch entweder Geschenke nimmt und die Sache verschweigt oder parteiisch handelt, und es kommt ans Licht, durch Zeugnisse bekräftigt, dass die Anklage der Priester in der That ihm zu Ohren gekommen ist und er die Gebote Gottes missachtet und die Verlorenen nicht aufgesucht hat und nicht eifernd und rächend für das Gesetz Gottes eingetreten ist, so soll er von dem Bischofsstuhl gestossen werden, und der Priester soll schuldlos ausgehen. Wenn aber der Bischof sich Mühe gegeben und Rache gesucht hat, so dass die Priester und sonstige Leute für seine Bemühung Zeugniss ablegen, dass er von den übelthätern irgend eine Behörde benachrichtigt hat, und der Fürst in den Ländern oder der Oberste im Dorfe oder der « Nacharar[2] », der Herr des Distriktes, der Schandthat Vorschub leisten und die Hurer verbergen und verstecken will, sei es um des eitlen Geldes oder um einer Parteinahme und Dienstleistung willen, und nicht vorzieht Christum und seine Gebote zu lieben und das Gesetz Gottes am Seele und Leib zu röchen, so sei ein solcher verdammt

[1] Ps. XLVIII, 13.

[2] « So hiessen », inquit Karapet, « die Stammesfürsten, die fast das ganze Land unter sich teilten, selbstherrlich in ihrem Besitze waren und nur in der äusseren Politik sich dem Herrschen des Landes fügten ».

und soll von der heil. Kirche entfernt bleiben bis er die Schändlichen in die Hand des Bischofs liefert. Wenn man aber im Hause eines Nacharars die Schande findet, sei es bei seiner Frau, sei es bei seinem Kind, oder endlich bei ihm selbst, und er will weder seine Familie dem Bischof in die Hände überantworten, noch selber zur Heiligung Kommen, sondern auf eigene Kraft bauen, so soll er mit seinem ganzen Hause seinen Nachkommen und seinem Gut verdammt sein; er darf nicht auf öffentliche Plätze kommen, und seine Genossen, wie das ganze Land, sollen keine Gemeinschaft mit ihm haben, bis er, wenn er selbst in der Schande ist, zur Heiligung kommt, und wenn er es selbst nicht ist, seine Familie und seine Diener dem Hauptbischof zur Zurechtweisung in die Hände giebt. Wenn er aber im Hause eines Wostanik[1] die Schande gefunden wird, sei es bei ihm selbst, sei es bei seiner Familie, so soll man die Familie zurecht weisen gemäss dem Gesetz, das wir festgestellt haben. Wenn aber auch er samt der Familie in Mzlnëuthiun sich findet, so soll er mit seiner schändlichen Familie gefangen, auf einen öffentlichen Platz gebracht und vor dem Hauptbischof und vor den hohen Fürsten, vor den obersten Richtern und vor dem gesammten Volke Rache für das Gesetz Gottes genommen werden, damit die anderen es sehen und in Heiligkeit und in Furcht dem Schöpfer aller dienen, damit die Gottesdienstordnung ganz und vollkommen bleibe, das Gesetz gerächt verde und die Heiligen ihre Ehre haben, auf dass wir als wahre Diener Gottes befunden werden in Worten und Thaten und Vergeltung für das Gute von dem gütigen Gott erhoffen und seine unvergänglichen Gaben erben in Ewigkeit. Amen.

IX

Theodoretus Cyrensis *De Messalianorum Haeresi*[a]

(*Historia Ecclesiastica* IV, 10.)

Per idem tempus etiam haeresis Messalianorum progerminavit. Euchitas autem eos appellant, qui nomen illud graeco vocabulo commutant. Ha-

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἡ τῶν Μεσσαλιανῶν[b] ἐϐλάστησεν αἵρεσις. [2] Εὐχίτας[c] δὲ τούτους προσαγορεύουσιν οἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν τοὔνομα μεταϐάλλοντες[d].

[1] « Das Wort Wostan bedeutet Hauptstadt; das von ihm abgeleitete Wostanik? » (Karapet).

[a] Ex ed. opp. Theodoreti, quam publici iuris fecit Noesselt Halae, 1781, t. III, p. 964-967. Variantes : A = Codex Augustanus; B = Codex Basileensis; S = Codex Savilii; Epiph. = Versio latina Epiphanii; Steph. = Ed. R. Stephani Parisiis, 1544; Val = Ed. Valesii Parisiis 1673.

[b] Steph Μασσαληνῶν.

[c] B S Epiph. Steph Εὐχήτας.

[d] AB Steph. μεταϐαλόντες.

3 ἔχουσι δὲ καὶ ἑτέραν προσηγορίαν ἐκ τοῦ πράγματος γενομένην. 4 ἐνθουσιασταὶ γὰρ καλοῦνται, δαίμονός τινος ἐνέργειαν [a] εἰσδεχόμενοι καὶ Πνεύματος ἁγίου παρουσίαν ταύτην ὑπολαμβάνοντες. 5 οἱ δὲ τελείαν τὴν νόσον εἰσδεδεγμένοι, ἀποστρέφονται μὲν [b] τὴν τῶν χειρῶν ἐργασίαν ὡς πονηρὰν [c], ὕπνῳ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐκδιδόντες τὰς τῶν ὀνείρων φαντασίας προφητείας [d] ἀποκαλοῦσι. 6 ταύτης ἐγένοντο τῆς αἱρέσεως ἀρχηγοὶ Δαδόης τε καὶ Σάββας [e] καὶ Ἀδέλφιος καὶ Ἑρμᾶς καὶ Συμεώνης [f] καὶ ἄλλοι πρὸς τούτοις οἱ τῆς μὲν ἐκκλησιαστικῆς οὐκ [g] ἀπέστησαν κοινωνίας, οὐδὲν οὔτε ὀνίνασθαι [h] οὔτε λωβᾶσθαι φάσκοντες τὴν θείαν τροφὴν, περὶ ἧς ὁ Δεσπότης ἔφη Χριστός· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. 7 κρύπτειν δὲ τὴν νόσον πειρώμενοι, καὶ μετὰ ἐλέγχους ἀναιδῶς ἐξαρνοῦνται, καὶ ἀποκηρύττουσι [i] τοὺς ταῦτα φρονοῦντας, ἅπερ ἐν τῇ ψυχῇ [j] περιφέρουσι. 8 Λητόϊος [k] μὲν οὖν ὁ [l] Μελιτινῶν ἐκκλησίαν ἰθύνας, ἀνὴρ ζήλῳ θείῳ κοσμούμενος, πολλὰ τῆς νόσου ταύτης σπάσαντα θεασάμενος μοναστήρια, μᾶλλον δὲ σπήλαια λῃστικὰ ἐνέπρησε ταῦτα, καὶ τοὺς λύκους ἐκ τῆς ποίμνης ἐξήλασεν. 9 ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀμφιλόχιος ὁ πανεύφημος [m], τὴν Λυκαόνων μητρόπολιν νέμειν [n] πεπιστευμένος καὶ ἅπαν ἰθύνων τὸ ἔθνος, ἐπισκήψασαν αὐτόσε [o] τὴν λύμην ταύτην μαθὼν, ἐξανέστησε [p] πάλιν, καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ νεμόμενα τῆς λώβης ἐκείνης ἠλευθέρωσε ποίμνια. 10 Φλαβιανὸς δὲ, ὁ πολυθρύλητος τῆς Ἀντιοχέων ἀρχιερεὺς [q], ἐν

bent vero aliud quoque cognomen ex ipso eventu ortum; Enthusiastae enim vocantur, propterea quod daemonis cuiusdam vim recipiant, quam Spiritus sancti praesentiam esse putant. Qui autem hac peste penitus infecti sunt, laborem manuum veluti malum aversantur, somno vero seipsos tradentes phantasmata somniorum prophetias nominant. Haereseos huius principes erant Dadoes et Sabbas et Adelphius et Hermas et Symeones et alii praeterea, qui ab ecclesiastica communione se non separarunt, quod dicerent nec prodesse nec obesse divinum cibum, de quo Dominus dixit Christus [1]: *Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem vivet in aeternum.* Celare porro morbum suum studentes etiam convicti impudenter negant et condemnant res eiusmodi cogitantes, quas ipsi in anima gestant. Letoius igitur Melitinensium regens ecclesiam, vir zelo divino ornatus, videns multa pestem illam hausisse monasteria, vel potius latronum antra, ea succendit et lupos a grege fugavit.

Simili modo etiam Amphilochius laudatissimus Lycaonum metropoli pascendae praepositus totamque regens gentem, cum luem hanc illuc pervasisse didicisset, pariter insurrexit et greges, quos pascebat, a pernicie liberavit. Flavianus quoque, Antiochenorum celeberrimus pontifex,

[a] A B ἐνεργείας. — [b] Val μὴν. — [c] B S. Val πονηρίαν. — [d] προφητείας] A ἐνθουσιασμόν. — [e] A B Σάβας. — [f] A Συμεὼν. — [g] A om. οὐκ. — [h] A ὀνιάναι. — [i] ἀποκηρύττουσι] B Steph. *occultant* ἀποκρύπτουσι. — [j] A B S ἐν ταῖς ψυχαῖς. — [k] B S Λητώϊος. — [l] ὁ] B Steph. add. τῶν. — [m] A Ἀμφιλόχιος δὲ ὁ πανεύφημος ὡσαύτως. — [n] A om νέμειν. — [o] A αὐτόθι. — [p] A ἐξανέστη. — [q] B Steph *quando Antiochenorum pontifex factus est* ὅτε τῆς Ἀντιοχέων ἀρχιερεὺς ἐγεγόνει.

[1] Io. vi, 51. 54.

postquam compertum habuerat Edessae illos versari, venenumque suum vicinis instillare, missa monachorum turba Antiochiam eos pertraxit morbumque negantes hoc modo convicit: Calumniari enim dicebat accusatores et mentiri testes. Adelphiumque aetate grandaevum benigne ad se vocavit eumque prope se sedere iubens, nos, inquit, o senex, qui vitam longius protraximus, etiam naturam humanam accuratius didicimus, et adversantium daemonum machinationes cognovimus, atque gratiae adiutorium experientia compertam habemus. Isti vero, iuvenes cum sint et horum nihil accurate intelligant, spiritualiores audire sermones non sustinent. Quapropter expone mihi, qua ratione affirmatis et contrarium spiritum recedere et Spiritus sanctissimi gratiam advenire? Quibus verbis delinitus ille senex latens venenum totum evomuit dicens divinum baptisma nullam eis, qui participes eiusdem fiunt, utilitatem afferre, sed solam sedulam orationem daemonem inhabitantem expellere. Omnes enim, qui gignuntur, ex primo parente trahere aiebat, quemadmodum naturam, sic etiam daemonum servitutem; his autem per orationem sedulam fugatis advenire deinceps Spiritum sanctum sensibili ac visibili modo praesentiam suam significantem tum corpus

Ἐδέσῃ[a] τούτους διάγειν μαθὼν, τὸν οἰκεῖον τοῖς πελάζουσιν ἐγχριπτομένους[b] ἰὸν, συμμορίαν μοναχῶν ἀποστείλας, ἤγαγέ τε[c] εἰς τὴν[d] Ἀντιόχειαν, καὶ τὴν νόσον ἐξαρνουμένους τόνδε τὸν τρόπον διήλεγξε. [11] τοὺς μὲν γὰρ[e] κατηγόρους ἔφη συκοφαντεῖν[f], καὶ τοὺς μάρτυρας ψεύδεσθαι· τὸν δὲ Ἀδέλφιον ἄγαν ὄντα πρεσβύτην[g] ἠπίως καλέσας, καὶ πλησίον καθεσθῆναι κελεύσας[h]. [12] ἡμεῖς, ἔφη, ὦ πρεσβύτα, τὸν πλείω βεβιωκότες βίον, ἀκριβέστερον καὶ τὴν ἀνθρωπείαν ἐμάθομεν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀντιπάλων δαιμόνων ἔγνωμεν μηχανήματα· πείρᾳ δὲ καὶ τὴν τῆς χάριτος[i] ἐδιδάχθημεν χορηγίαν. [13] οὗτοι δὲ νέοι ὄντες καὶ τούτων οὐδὲν ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι, πνευματικωτέρων ἐπακοῦσαι[j] λόγων οὐ φέρουσι. [14] τοιγάρτοι εἰπέ μοι ὅπως[k] φατὲ, καὶ[l] τὸ πνεῦμα τὸ ἐναντίον ὑποχωρεῖν, καὶ τοῦ παναγίου Πνεύματος τὴν χάριν ἐπιφοιτᾶν; [15] τούτοις ὁ πρεσβύτης ἐκεῖνος τοῖς λόγοις[m] καταθελχθεὶς, ἐξήμεσεν ἅπαντα τὸν κεκρυμμένον ἰόν· [16] καὶ ἔφη[n] μηδεμίαν μὲν ἐκ τοῦ θείου βαπτίσματος ὠφέλειαν[o] τοῖς ἀξιουμένοις γίνεσθαι· μόνην δὲ τὴν σπουδαίαν εὐχὴν τὸν δαίμονα τὸν ἔνοικον ἐξελαύνειν. [17] ἕλκειν γὰρ ἕκαστον τῶν τικτομένων ἔλεγεν ἐκ τοῦ προπάτορος, ὥσπερ τὴν φύσιν, οὕτω δὴ[p] καὶ τὴν τῶν δαιμόνων δουλείαν. [18] τούτων δὲ ὑπὸ τῆς σπουδαίας ἐλαυνομένων εὐχῆς, ἐπιφοιτᾶ[q] λοιπὸν τὸ πανάγιον πνεῦμα αἰσθητῶς καὶ ὁρατῶς[r] τὴν οἰκείαν παρουσίαν

[a] A B Epiph. Ἐδέσσῃ. — [b] Christophorson, Scaliger ἐγχριμπτομένους ἐγχεῖν προϊεμένους. — [c] A om τε. — [d] A B Steph. om. τὴν. — [e] B Steph. om. γὰρ. — [f] συκοφαντεῖν] A τυγχάνειν. — [g] A πρεσβύτατον. — [h] A κελεύσας πλησίον καθεσθῆναι. — [i] A τῇ χάριτι. — [j] A ἀκοῦσαι. — [k] A πῶς. — [l] A om. τό. — [m] A om. τοῖς λόγοις. — [n] B om. ἔφη. — [o] A ὠφέλειαν ἐκ τοῦ θείου βαπτ. — [p] B om. οὕτω δή. — [q] A B ἐπιφοιτᾶν. — [r] Christophorson ἀοράτως.

σημαῖνον, τό τε σῶμα [a] τῆς τῶν παθῶν κινήσεως ἐλευθεροῦν, καὶ τὴν ψυχὴν τῆς ἐπὶ τὰ χείρω ῥοπῆς παντελῶς ἀπαλλάττον· ὡς μηκέτι δεῖσθαι λοιπὸν μήτε νηστείας πιεζούσης τὸ σῶμα, μήτε διδασκαλίας χαλινούσης, καὶ βαίνειν εὔτακτα [b] παιδευούσης. [19] οὐ μόνον δὲ τούτου [c] τετυχηκὼς τῶν τοῦ σώματος ἀπαλλάττεται σκιρτημάτων, ἀλλὰ καὶ σαφῶς [d] τὰ μέλλοντα προορᾷ καὶ τὴν Τριάδα τὴν θείαν τοῖς ὀφθαλμοῖς θεωρεῖ. [20] οὕτως ὁ θεῖος Φλαβιανὸς τὴν δυσώδη διορύξας [e] πηγήν, καὶ γυμνῶσαι παρασκευάσας τὰ νάματα [f] πρὸς τὸν δύστηνον ἔφη πρεσβύτην [g]· [21] πεπαλαιωμένε ἡμερῶν κακῶν, ἐλέγξαι [h] σε τὸ σὸν στόμα, καὶ οὐκ ἐγώ· τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρῆσαι [i] σοῦ. [22] δήλης δὲ ταύτης [j] τῆς νόσου γεγενημένης τῆς μὲν Συρίας ἐξηλάθησαν, εἰς δὲ τὴν Παμφυλίαν ἐχώρησαν καὶ ταύτην τῆς λώβης ἐνέπλησαν [k].

affectuum motibus liberando, tum animam ab inclinatione ad deteriora penitus liberando, ita ut nec ieiunio iam opus sit corpus coercente, nec doctrina refrenante et ad recte ambulandum instituente. Nec solum protervis corporis motibus liberari, qui eum adeptus sit, sed futura etiam aperte praevidere et ipsam divinam Trinitatem oculis contemplari. Perfosso ad hunc modum fonte foetido aquisque elicitis miserum senem divus Flavianus allocutus, « inveterate dierum malorum » inquit, « ipsum te os tuum coarguit, non ego et labia tua contra te perhibent testimonium! » Itaque peste patefacta et Syria expulsi in Pamphyliam emigrarunt eamque lepra hac infecerunt.

X

Haereticarum fabularum compendium IV, 11 [1].

Μεσσαλιανοὶ δέ, τοὔνομα δὲ τοῦτο μεταβαλλόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν, τοὺς εὐχίτας σημαίνει, [2] τὸ μὲν βάπτισμα φασὶ μηδὲν ὀνεῖν τοὺς προσιόντας· ξυροῦ γὰρ δίκην ἀφαιρεῖται τῶν ἁμαρτημάτων τὰ πρότερα, τὴν δὲ ῥίζαν οὐκ ἐκκόπτει τῆς ἁμαρτίας. [3] ἡ δὲ ἐνδελεχὴς προσευχὴ καὶ τὴν ῥίζαν τῆς ἁμαρτίας πρόρριζον ἀνασπᾷ, καὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς συγκληρωθέντα πονηρὸν δαίμονα τῆς ψυχῆς ἐξελαύνει. [4] ἑκάστῳ γάρ φασιν ἀνθρώπῳ τικτομένῳ παραυτίκα συνέπεσθαι δαίμονα,

Messaliani autem, quod nomen in Graecam linguam translatum Euchitas significat, baptisma dicunt nil prodesse suscipientibus; siquidem novaculae instar praecedentia peccata auferat, peccati autem radicem non abscindat. Continua autem oratio et radicem peccati radicitus evellit et daemonem nequam inde ab initio hereditate acceptum ab anima expellit. Cuique enim, aiunt, homini nascenti mox adhaerere

[a] A Epiph. Καὶ τὸ σῶμα. — [b] A *inordinate* ἄτακτα. — [c] A τούτων. — [d] Christophorson σοφῶς. — [e] B ὀρύξας. — [f] κάματα] B Steph. add. *impiis* δυσσεβῆ. — [g] A δυσσεβῆ πρεσβύτην ἔφη. — [h] A ἤλεγξε B Steph ἔλεγξε. — [i] B Steph. Epiph. καταμαρτύρησαν. — [j] δὲ ταύτης] B Steph. δῆτα A om. δήλης δέ. — [k] A ἐξηλάσθη... ἀνεχώρησε... ἐνέπλησεν.

[1] Textum graecum vide in ed. opp. Theodoreti a Schulze publicata, t. IV, p. 366 sqq.

daemonem eumque ad absurdas actiones incitare, quem nec baptisma, nec aliud quidquam possit ab anima expellere, praeter solam precum vim. Egredi vero, aiunt, inhabitantem daemonem per mucum et sputorum excrementa. Qua ratione decepti homines miserrimi nullum opus agrediuntur, spirituales enim seipsos appellant, sed sane orationi dantes operam, maximam diei partem somno consumunt. Deinde a daemone ipsos exagitante decepti revelationes se videre affirmant et futura praedicere conantur, rebus autem ipsis mendacii arguuntur. Iactant insuper se Patrem videre et Filium et sanctum Spiritum oculis corporeis et Spiritus advenientis sensum accipere. Prompti autem sunt ad negandum et, si urgeantur, protinus anathematizant eos, qui horum aliquid dicunt. Cum itaque apud celeberrimum Flavianum Antiochenorum episcopum in ius vocati essent, calumnias appellabant obiectas insimulationes. Sed vir sapientissimus latentem haeresim perspexit. Succendere enim accusatoribus visus et moleste eos ferre, quasi mendacia confinxissent, assidere sibi iussit Adelphium, — is enim praeerat iis qui haereseos accusati sunt, — vir senex et grandaevus et ceterum portis mortis proximus. Hunc allocutus beatissimus Flavianus ignorare dixit accusatores utpote crassiores spiritualem vivendi rationem. Nos autem, ait, qui consenuimus, hanc scientiam tempore percepimus. Dic tamen mihi, inquit, candide, quaenam sunt, quae dicuntur? Delinitus hoc modo senex et dogmatum socium se invenisse ratus confessione accusationem confirmavit. Quae edoc-

καὶ τοῦτον εἰς τὰς ἀτόπους πράξεις παρακινεῖν. [5] τοῦτον δὲ οὔτε τὸ βάπτισμα, οὔτε ἄλλο τι δύναται τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, ἀλλὰ μόνη τῆς προσευχῆς ἐνέργεια. [6] ἐξιέναι δέ φασι τὸν ἔνοικον δαίμονα διὰ κορύζης καὶ τῶν περιττωμάτων τοῦ πτύσματος. [7] οὕτως ἐξαπατηθέντες οἱ τρισάθλιοι ἔργον μὲν οὐδὲν μετιᾶσι, πνευματικοὺς γὰρ ἑαυτοὺς ὀνομάζουσι, τῇ δὲ εὐχῇ δῆθεν ἐσχολακότες τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον καθεύδουσιν. [8] εἶτα ὑπὸ τοῦ σφᾶς ἐκβακχεύσαντος δαίμονος ἐξαπατηθέντες, ἀποκαλύψεις ἑωρακέναι φασί, καὶ τὰ ἐσόμενα προλέγειν ἐπιχειροῦσιν. [9] ἐλέγχονται δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ψευδόμενοι. [10] βρενθύονται δὲ καὶ τὸν Πατέρα βλέπειν καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς, καὶ τῆς γενομένης τοῦ Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως τὴν αἴσθησιν δέχεσθαι. [11] πρόχειρα δέ εἰσιν εἰς ἄρνησιν κἂν βιασθῶσιν, ἀναθεματίζουσιν εὐπετῶς τοὺς τούτων τι λέγοντας. [12] αὐτίκα τοίνυν ἐπὶ τοῦ πανευφήμου Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Ἀντιοχέων ἐπισκόπου κρινόμενοι, συκοφαντίας ἐκάλουν τὰς γεγενημένας κατηγορίας. [13] ἀλλ᾽ ὁ πάνσοφος ἐκεῖνος ἀνὴρ τὴν λανθάνουσαν ἐφώρασεν αἵρεσιν. [14] ἀγανακτεῖν γὰρ κατὰ τῶν κατηγόρων δόξας, καὶ χαλεπαίνειν ὡς ψευδεῖς λόγους συντεθεικότων, παρ᾽ αὐτὸν καθίσαι προσέταξε τὸν Ἀδέλφιον. [15] αὐτὸς γὰρ ἡγεῖτο τῶν ἐγκαλουμένων τὴν αἵρεσιν ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ τυμβογέρων, καὶ παρ᾽ αὐτὰς λοιπὸν ὢν τοῦ θανάτου τὰς πύλας. [16] πρὸς τοῦτον ὁ τρισμακάριος ἔφη Φλαβιανός, ἀγνοεῖν τοὺς κατηγόρους, ἅτε δὴ παχυτέρους, τὴν πνευματικὴν πολιτείαν. [17] ἡμεῖς δέ φησιν οἱ γεγηρακότες τῷ χρόνῳ τὴν γνῶσιν ταυτὴν εἰσεδεξάμεθα· ἀλλ᾽ εἰπέ μοι, ἔφη φιλαλήθως, τίνα ἐστὶ τὰ λεγόμενα; [18] οὕτω καταθελχθεὶς ὁ πρεσβύτης, καὶ κοινωνὸν τῶν δογμάτων εὑρηκέναι νομίσας, τῇ ὁμολογίᾳ τὴν κατηγορίαν ἐκράτυνε. [19] ταῦτα τοίνυν μεμαθηκὼς ὁ θεῖος ἀνὴρ τῶν τῆς ἑῴας αὐτοὺς ὁρίων ἐξή-

λασε. [20] καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ φρενίτιδος ἔργα τολμῶσι. [21] καὶ γὰρ ἐξαπίνης πηδῶσι, καὶ δαίμονας ὑπερπεπηδηκέναι νεανιεύονται· καὶ τοῖς δακτύλοις τὸ τῆς τοξείας ἐπιτελοῦσι σχῆμα, τοὺς δαίμονας τοξεύειν ἰσχυριζόμενοι· [22] καὶ ἕτερα ἄττα δρῶσι παραπλησίως παραπληξίας μεστά, διὸ δὴ καὶ τῶν Ἐνθουσιαστῶν ἐσχήκασιν ὄνομα. [23] ταύτης ἡγήσαντο τῆς αἱρέσεως Σάββας καὶ Ἀδέλφιος καὶ Δαώδης καὶ Συμεώνης καὶ Ἑρμᾶς καὶ ἄλλοι τινές. [24] ἔγραψε δὲ κατὰ τούτων ἐπιστολὰς φωράσας τὴν αἵρεσιν, ὁ πανεύφημος Λητόϊος ὁ τῆς Μελιτινῆς ἐπίσκοπος. [25] ὁ δὲ πάντων ἄριστος Ἀμφιλόχιος ὁ τοῦ Ἰκονίου τὴν ἐκκλησίαν ἰθύνας ἀκριβέστερον τὴν αἵρεσιν ἐστηλίτευσε, τοῖς ὑπ' ἐκείνου πραχθεῖσιν ὑπομνήμασιν ἐντεθεικὼς αὐτῶν τὰς φωνὰς ἐναργῶς δηλούσας τοῦ δόγματος τὴν διαφοράν.

tus vir divinus ab Orientis finibus eos expulit. Sed et alia multa frenesos facinora audent. Nam et repente saltant et super daemones saltare se iactant et digitis sagittandi figuram exprimunt in daemones se iaculari affirmantes. Et alia quaeque faciunt simili furore plena, unde et Enthusiastarum nomen sortiti sunt. Cui haeresi praeerant Sabbas et Adelphius et Daodes et Symeones et Hermas et alii quidam. Scripsit autem adversus istos epistolas haeresi perspecta laudatissimus Letoius Melitines episcopus. Omnium autem optimus Amphilochius Iconii regens ecclesiam accuratissime haeresim confodit, ipsa illorum verba Actis a se confectis inserens, quae dogmatis differentiam aperte declarant.

XI

De abbate Lucio [a].

Παρέβαλόν ποτέ τινες τῷ Ἀββᾷ [b] Λουκίῳ εἰς τὸ Ἔνατον οἱ λεγόμενοι Εὐχῖται [c] μοναχοί, καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ γέρων· τί τὸ ἐργόχειρον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπον· Ἡμεῖς οὐ ψηλαφῶμεν ἐργόχειρον, ἀλλά, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἀδιαλείπτως προσευχόμεθα· καὶ λέγει ὁ γέρων· οὐκ ἐσθίετε; καὶ εἶπον· ναί· καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅτε οὖν ἐσθίετε τίς εὔχεται ὑπὲρ [d] ὑμῶν; πάλιν οὖν εἶπεν αὐτοῖς· οὐ κοιμᾶσθε; καὶ εἶπον· ναί· καὶ λέγει ὁ γέρων· ὅτε οὖν κοιμᾶσθε τίς εὔχεται περὶ [d] ὑμῶν; καὶ οὐχ ηὗρον πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. καὶ εἶπεν

Venerunt aliquando ad abbatem Lucium in Enato [1] monachi quidam, qui dicebantur Euchitae, hoc est orantes; et interrogavit eos senex dicens : Quod est opus manuum vestrarum? Et illi dixerunt : Nos non contingimus aliquod opus manuum, sed sicut dicit Apostolus [2] sine intermissione oramus. Dicit eis senex: *Non manducatis? Dixerunt : utique. Dicit eis :* Quando ergo comeditis, quis pro vobis orat? Et iterum interrogavit eos dicens : Non dor-

[a] *Apophthegmata Patrum* ed. Cotelerius sub litt. L. Migne *P. L.* t. LXV, col. 253 B C. Textum latinum vide in *Vitis Patrum* IV, 212 Migne *P. L.* LXXIII, col. 807 et ib. V, 12, 9 Migne *P. L.* LXXIII, col. 942, quam posteriorem locum heic impressum reperies. In editione Apophthegmatum syriaca totum deest.

[b] ἀββᾷ] add. τῷ. — [c] Var. Εὐκτῖται, Εὐχῆται. — [d] περὶ] Var. ὑπὲρ.

[1] In suburbium Alexandriae, IX. — [2] I Thess., v, 17.

mitis? Et illi dixerunt : dormimus. Et dicit senex : Et cum dormitis, quis pro vobis orat? Et non invenerunt, quid ad haec responderent ei. Et dixit eis : Ignoscite mi, fratres, quia ecce non facitis, sicut dixistis ; ego autem ostendam vobis, quia operans manibus meis sine intermissione oro. Sedeo enim iuvante Deo infundens mihi paucas palmulas et facio ex eis plectam et dico[1] : *Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam*[2]. Et dixit eis : Oratio est, an non? Et dixerunt ei : etiam. Et ille dixit : Quando permansero tota die laborans et orans corde vel ore, facio plus minus sedecim nummos et pono ex eis ad votium duos et residuos manduco. Qui acceperit illos duos nummios, orat pro me tempore quo ego manduco vel dormio, atque ita per gratiam Dei impletur a me, quod scriptum est[3] : *Sine intermissione orate.*

αὐτοῖς· συγχωρήσατέ μοι, ἰδοὺ οὐ ποιεῖτε καθὼς λέγετε. ἐγὼ δὲ δεικνύω ὑμῖν ὅτι ἐργαζόμενος τὸ ἐργόχειρόν μου ἀδιαλείπτως προσεύχομαι. καθέζομαι σὺν Θεῷ βρέξας τὰ μικρά μου θαλλία[e]· καὶ πλέκων αὐτὰ σειρὰν λέγω· ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν εὐχὴ τοῦτο; καὶ εἶπον· ναί· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅταν οὖν ἐμμείνω δι' ὅλης ἡμέρας ἐργαζόμενος καὶ εὐχόμενος ποιῶ πλεῖον ἢ ἔλαττον δεκαὲξ νουμία· καὶ παρέχω ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν θύραν δύο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐσθίω· καὶ εὔχεται ὑπὲρ ἐμοῦ ὁ λαβὼν τὰ δύο νουμία ὅτε ἐσθίω ἢ ὅτε κοιμῶμαι· καὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πληροῦταί μοι τὸ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι.

[e] Var. ἐμαυτῷ θαλλία μικρά.

[1] Vel potius graeco textu accuratius interpretato : *Sedeo cum Deo ramos meos parvos* (intellige ramos palmarum) *madefaciens et plectens ex eis funem dico,* etc.
[2] Ps. L, 2 sq. — [3] I Thess., V, 17.

XII

Ex Epistola Philoxeni episcopi Mabbugensis ad Patricium, monachum Edessenum[1].

Adelphius enim quidam, qui olim ibi, in civitate Edessena adinventor exstitit haereseos, quae dicitur Mes-

ܐܕܠܦ[1] ܓܝܪ ܐܢܫ ܗܘ[2] ܕܩܕܡ ܬܡܢ[3]
ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܗܘܐ ܡܫܟܚܢܐ
ܕܗܪܣܝܣ[4] ܗܝ ܕܡܬܩܪܝܐ[5] ܕܡܨܠܝܢܐ:

1 A ܐܕܠܦܝ VG ܡܕܠܦܝ (ubique). — 2 R ܗܘܐ. — 3 V om. ܬܡܢ. — 4 A ܕܗܪ̈ܣܝܣ RV ܕܐܪܣܝܣ. — 5 V om. ܕܡܬܩܪܝܐ ܗܝ ita et G.

[1] Integer Epistolae textus syriacus ineditus est. Eius translatio graeca exstat in t. VIII *Novae Patrum Bibliothecae,* a Card. Angelo Maio editae, parte III, p. 156 seqq., sub titulo : Πρὸς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Συμεῶνα τὸν ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει, ubi auctori Isaac Ninivitae tribuitur. Exstat etiam

ܒܕܘܒܪ̈ܐ ܡܝܬܪ̈ܐ ܐܫܬܠܡ ܗܘܐ[1] ܗܘ ܗܢܐ
ܘܒܥܡܠ̈ܐ ܥܣܩ̈ܐ ܕܢܙܝܪܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܬܐܡܪ
ܥܠܘܗܝ: ܘܐܦ ܬܠܡܝܕܐ ܠܛܘܒܢܐ ܝܘܠܝܢܐ
ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܣܒܐ: ܘܥܡܗ ܪܕܐ ܗܘܐ
ܘܐܙܠ ܥܡܗ ܠܛܘܪ ܣܝܢܝ ܘܐܦ
ܠܡܨܪܝܢ ܘܚܙܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܕܒܗܘ
ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܗܘܘ ܒܡܨܪܝܢ: ܘܠܛܘܒܢܐ[2]
ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܪܒܐ[3]: ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ
ܡܡܠܠ̈ܐ[4] ܗܘ ܕܡܬܡܠܠ ܗܘܐ ܥܠ
ܕܟܝܘܬܐ ܕܗܘܢܐ[5] ܘܥܠ ܦܘܪܩܢܐ[6] ܕܢܦܫܬܐ
ܘܫܘ̈ܐܠܐ[7] ܕܠܘܩܒܠ ܚܫ̈ܐ ܩܛ̈ܝܢܐ:
ܗܢܝܢ ܕܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܥܝܕܐ ܡܬܡܠܠܝܢ
ܘܡܬܦܫܩܝܢ. ܘܫܡܥ ܡܢܗܘܢ ܐܦ ܗܕܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܬܚܙܝܢ[8] ܠܗܘܢܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܕܘܟܝܘܬܗ ܘܕܡܫܟܚܐ ܢܦܫܐ ܕܬܫܬܘܐ[9]
ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܠܠܐ ܚܫܫܘܬܐ ܟܕ
ܫܠܝܚܐ[10] ܡܢ ܟܠܗܘܢ[11] ܚܫ̈ܘܗܝ ܥܬܝ̈ܩܐ
ܘܩܝܡܐ ܒܚܘܠܡܢܐ ܩܕܡܝܐ ܕܟܝܢܗ
ܐܝܟ[12] ܕܒܡܠܟܘܬܐ[13] ܕܐܠܗܐ: ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܗܠܝܢ ܚܝ̈ܐ: ܗܘܐ ܕܘܒܪܗ[14] ❖

salianorum, in moribus praeclaris et laboribus arduis Nazireatus versabatur et, uti de ipso fertur, brevi tempore discipulus erat beati Iuliani, Sabae cognominati et cum ipso ad montem Sinai et in Aegyptum quoque profectus est et vidit multos patres, tunc temporis in Aegypto viventes, et beatum Antonium magnum et audiebat ab eis sermones de puritate mentis et de salute animae et quaestiones contra affectiones subtiles, de quibus more quasi solito disserebant et interpretati sunt.[2] Et id quoque audivit ab eis, esse visiones menti post purificationem eius et posse gratia Dei animam dignari impassibilitate exutis omnibus affectionibus eius veteribus, et consistere in sanitate primaeva naturae suae, quasi in regno Dei, etsi in vita hac sit commoratio eius.

1 V (G διαγων) ܗܘܐ ܡܬܕܒܪ. — 2 V ܚܙܐ ܠܛܘܒܢܐ G εἶδε τὸν μακάριον· — 3 V ܪܒܐ G om. — 4 V add. ܐܪ̈ܙܢܝܐ G λόγους ἐκείνους τοὺς μυστικούς. — 5 V *animae* ܕܢܦܫܐ [ܕܗܘܢܐ om. G. — 6 B *distinctione* ܦܘܪܫܢܐ [ܦܘܪܩܢܐ. — 7 V *et audivit etiam quaestiones* ܘܫܡܥ ܐܦ ܫܘ̈ܐܠܐ G κ. ἤκουσεν ἐρωτήσεις. — 8 B ܐܬܚܙܝܘܢ RV ܐܬܚܙܝ. — 9 B ܬܫܬܘܐ. — 10 VG add. per operationem praeceptorum ܒܝܕ ܦܘܠܚܢܐ ܕܦܘܩܕ̈ܢܐ. — 11 B ܟܠܗܘܢ. — 12 R ܘܐܝܟ. — 13 B ܕܒܡܠܟܘܬܗ. — 14 V om. ܕܘܒܪܗ .. ܐܝܟ; quae sequuntur in V eodem modo aucta sunt, sicut in G leguntur, cuius textum vide in ed. Maii.

in editione graeca Isaaci Ninivitae a D. Nicephoro, Lipsiae, 1770, parata, p. 540-584, De Ναλπᾶ (Adelphio), cf. 579. Partem eiusdem ad Messalianos, pertinentem primus edidit Beatus Patriarcha Syrorum Ignatius Ephraemus Raḥmani in op. *Studia Syriaca* fasc. IV, p. ܓ — ܝܓ ex duobus Codicibus Syriacis, quorum primus in bibliotheca privata Patriarchae existit, alter vero est Codex Syriacus Bibliothecae Vaticanae CXXV fol. 146 seqq. Huius lectiones variantes in margine notatas invenies. Textus a nobis reeditus hisce innititur documentis: A = Add. 14621 (a. D. 802) fol. 66ᵃ — 67ᵃ; B = Add. 14,649 (saec. IX) fol. 196ᵇ — 197ᵇ; R = Codex Patriarchae Raḥmani; V = Vat. Syr. CXXV fol. 146ᵃ seq. in apparatu critico editionis Raḥmani notatus. G = textus graecus a Card. Maio editus p. 184.

[3] Audito hoc sermone spirituali, quod anima accipere possit impassibilitatem sibi connaturalem, adhuc corpore inclusa, Adelphius, tunc temporis adhuc puer eam concupivit, sicut homines concupiscere solent maiora se; [4] et in civitatem Edessenam redux elegit sibi habitaculum anachoreticum animumque laboribus tribulationibusque duris applicavit et orationibus assiduis operam dabat ardente in ipso vana gloria, quam sperabat; [5] audivit namque pridem mente lustrata accipi visionem; ac totum studium eius circa hoc versabatur. [6] Equidem non acquisivit agendi artem contra inimicos suos, nec novit dolos pugnantium, sed meram tantum speciem nactus conversationis, laborum, abnegationis vitae que anachoreticae nec humilitatem possidens cum istis, non est recordatus scriptum esse : *Postquam observaveritis omnia praecepta existimate vosmetipsos servos esse inutiles* [1], sed magna de se concepta opinione rerum grandium studium in eo exarsit.

[7] Et longo tempore laborum elapso, postquam eum Satanas scientia asce-

ܘܗܠܝܢ ܡܡܠܠܐ ܪܘܚܢܝܐ ܟܕ ܫܡܥ
ܐܝܟ ܕܡܨܝܐ ܢܦܫܐ ܕܬܩܒܠ ܠܐ
ܚܫܝܫܘܬܐ [1] ܕܟܝܢܗ [2] ܟܕ ܐܝܬܝܗ [3] ܒܦܓܪܐ:
ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܕܥܕܟܝܠ ܛܠܝܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܪܓܝܗ [4]: ܐܝܟ ܕܡܪܓܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܠܕܪܘܪܒܢ
ܐܡܟܝܢ ܕܪܘܪܒܢ ܡܢܗ: ܘܟܕ ܐܬܐ ܠܒܝܬܗ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܗܝ ܓܒܐ ܠܗ ܒܡܥܡܪܐ
ܕܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܦܪܩ ܢܦܫܗ ܠܥܡܠܐ [5]
ܘܠܐܘܠܨܢܐ ܩܫܝܐ [6] ܘܐܬܡܨܝܘܗܝ ܗܘܐ ܐܦ
ܒܨܠܘܬܐ ܐܡܝܢܬܐ ܟܕ ܚܡܝܡ ܗܘܐ ܒܗ
ܐܦ ܫܒܚܐ ܕܣܪܝܩܐ ܣܒܪܐ [7] ܕܐܬܟܠܘܗܝ
ܗܘܐ ܣܘܟܝܗ: ܡܛܠ ܗܘ ܕܩܕܡ ܫܡܥ:
ܕܡܐ [8] ܕܡܬܕܪܟܐ ܗܘܐ: ܡܫܟܚܐ ܠܚܙܘܐ:
ܘܟܠܗ ܪܢܝܗ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܗܕܐ. ܠܐ
ܕܝܢ ܩܢܐ ܐܘܡܢܘܬܐ ܕܥܒܕܢܘܬܐ [9] ܠܘܩܒܠ
ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܘܠܐ ܝܕܥ ܢܟܠܐ [10] ܕܗܢܘܢ
ܕܡܬܟܬܫܝܢ: ܐܠܐ ܟܕ ܒܠܚܘܕ ܐܣܬܟܡ
ܟܠܗ ܗܘ ܕܕܘܒܪܐ ܘܕܥܡܠܐ ܘܕܡܣܬܪܩܘܬܐ
ܘܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܠܐ ܡܟܝܟܘܬܐ ܩܢܐ
ܗܠܝܢ: ܘܠܐ ܐܬܕܟܪ ܗܘ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܐ
ܕܢܛܪܬܘܢ ܟܠܗܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܚܫܘܒܘ ܢܦܫܟܘܢ
ܥܒܕܐ ܒܛܝܠܐ: ܐܠܐ ܒܡܣܒܪܢܘܬܐ ܪܒܬܐ
ܕܥܠ ܢܦܫܗ: ܨܒܝܢܐ ܗܘܬ ܒܗ ܪܓܬܐ
ܕܪܘܪܒܬܐ܀

ܘܡܢ ܒܬܪ ܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ ܕܥܡܠܘܗܝ
ܟܕ ܐܚܙܝܗ ܣܛܢܐ ܕܣܦܩ ܡܢ ܬܪܥܝܬܐ

1 A ܫܢܐ [ܚܫܝܫܘܬܐ sic et R sed om. etiam ܠܐ. — 2 R ܕܟܝܢܗ. — 3 R ܐܝܬܝܗ ܠܘܬ [ܐܝܬܝܗ. — 4 R ܪܓܝܗ. — 5 B ܠܥܡܠܐ. — 6 B ܠܐܘܠܨܢܐ [ܐܘܠܨܢܐ. — 7 B add. ܗܘܐ [ܣܒܪܐ. — 8 R om. ܕܡܐ. — 9 BR ܕܥܒܕܘܬܗ. 10 BR ܢܟܠܐ.

[1] Luc., XVII, 10.

ܕܦܘܠܚܢܗ: ܐܬܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗ: ܘܚܘܝ ܠܗ
ܢܦܫܗ ܒܛܘܦܣܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܐܡܪ ܠܗ:
ܕܐܢܐ ܐܝܬܝ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ[1]: ܘܐܦ ܠܘܬܟ
ܠܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܫܠܝܚ ܐܓܪܐ ܕܥܡܠܝܟ:
ܕܐܫܘܝܟ ܠܚܙܘܐ ܕܬܐܘܪܝܣ[2] ܗܠܝܢ ܕܪܓܬ:
ܘܐܬܠ ܠܟ ܠܐ ܚܫܘܫܘܬܐ ܘܢܝܚܐ ܕܡܢ
ܥܡܠܝܟ. ܘܚܠܦ ܗܠܝܢ ܬܒܥ ܗܘܐ ܠܗ
ܣܓܕܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܣܟܠܐ ܕܠܐ ܡܕܪܫ
ܗܘܐ ܒܬܘܩܦܬܐ[3] ܕܩܪܒܐ: ܘܠܐ ܝܕܥ[4]
ܕܢܐܡܪ ܗܘ ܕܐܬܐܡܪܬ ܡܢ ܚܒܝܫܐ ܗܘ
ܕܐܡܪܢ ܠܗ ܡܢ ܠܥܠ: ܕܠܐ[5] ܨܒܐ ܐܢܐ
ܕܗܪܟܐ ܐܚܙܝܘܗܝ ܠܡܫܝܚܐ: ܐܠܐ
ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܬܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܚܙܝܘܗܝ. ܘܡܚܕܐ
ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܫܐܕܐ ܡܛܥܝܢܐ: ܐܝܟ
ܕܡܢ ܩܕܝܫ ܗܘ ܩܕܝܫܐ: ܡܚܒܐ ܕܪܓܬ
ܫܘܒܚܐ[6] ܕܪܘܪܒܬܐ: ܢܦܠ ܘܣܓܕ ܠܗ
ܘܩܒܠܗ ܠܡܐܬܝܬܗ. ܗܘ ܕܝܢ
ܐܫܬܠܛ ܒܗ ܥܠ ܡܚܫܒܬܗ: ܘܚܠܦ
ܬܐܘܪܝܣ[7] ܥܠܝܬܐ: ܡܠܝܗܝ ܦܢܛܣܝܐ
ܕܝܠܗܘܢ ܕܫܐܕܐ ܘܡܠܝܗ ܠܥܡܠܐ ܡܢ
ܥܡܠܘܗܝ ܩܕܡܝܐ ܘܐܬܠܝܗܝ ܒܣܒܪܐ ܕܠܐ
ܚܫܘܫܘܬܐ: ܐܝܟ ܗܘ[8] ܕܡܟܝܠ ܠܐ[9]
ܣܢܝܩ ܠܗ ܠܥܡܠܐ ܘܡܘܬܐ ܕܦܓܪܐ

seos carentem deprehendit, veniens apparuit seque ei in forma lucis ostendit dixitque : « Ego sum Spiritus Paraclitus et ad te a Christo missus sum in praemium laborum tuorum, ut te visione apparitionum dignum redderem, quas concupisti, tibique impassibilitatem et ex laboribus requiem tribuerem », et pro istis adorationem sibi postulabat.[8] Is vero stultus, in arte pugnandi inexpertus, nesciens respondere, quod ab illo anachoreta dictum est[1], de quo superius locutus sum : « nolo hic mihi Christum videre, sed ut in regno suo videam eum, oro », et daemon seductor statim ab eo discessisset sicut a sancto illo, ob studium gloriae rerum grandium procidens illico adoravit eum eiusque adventum acceptavit.[9] Is autem statim dominari coepit in eum et pro visiones rerum caelestium hallucinationibus eum daemoniacis replevit et a laboribus suis prioribus otiosum reddidit et opinione impassibilitatis suspendit, quasi iam amplius non indigeret laboribus et carnis mortifica-

1 B ܦܪܩܠܝܛܐ. — 2 B ܕܬܐܘܪܝܣ. — 3 R ܒܬܘܩܦܬܗ. — 4 R ܝܕܥ. — 5 R ܘܠܐ. — 6 R add. vanae ܣܪܝܩܐ [ܫܘܒܚܐ. — 7 B ܬܐܘܪܝܣ. — 8 R ܐܝܟ ܕ et om. ܗܘ. — 9 R ܠܐ.

[1] A fol 53ª narratur cuidam anachoretae apparuisse daemonem seque Christum affirmasse. At sanctus oculos claudens noluit phantasma sibi apparens aspicere dixitque daemoni : « Nolo hic videre Christum, sed in mansione eius ». Quod enarrationem Philoxeni cf. Migne *P. G.* XXXIV, col 1130 C, Bedjan, *Acta Martyrum et Sanctorum,* t. VII, p. 716 sq. *Vita Mar Beniamin,* ed. Scheil in *Zeitschrift für Assyriologie,* t. XII (1897), p. 81 sq. Vide textum graecum a D. Nau editum, *Revue de l'Orient chrétien,* t. XVII (1912), p. 206, nº 312; Cf. *Ibid.,* t. XVIII (1913), p. 144, nº 393 et p. 211.

tione et adversus cupidines certamine et exinde haeresiarcham eum fecit eorum, qui illic postea multiplicati et multi coetus monachorum facti, ubi doctrina eorum innotuerat, ab episcopo, qui tunc erat, eiecti sunt et hodie in monasteriis Iconii habitant.

[10] De Asuna vero, qui pariter Edessae erat et etiam canticorum auctor erat, quae ibi usque ad hodiernam diem cantantur, puto audisse tuam reverentiam. [11] Is cum talia quoque desiderasset, eum Satanas decepit et e cella sua educens super montem constituit, qui Stadion appellatur, et ostensa ei equitum quadriga dixit : « Deus misit me ad te, ut velut Eliam curru te assumerem ». [12] Is vero simplicitate sua deceptus, quando ascendit super currum constiturus, solutum est totum phantasma quod infra se vidit, et ex altitudine magna praeceps deorsum ruens mortem ridiculam subiit.

ܘܡܬܟܬܫܐ[1] ܕܠܘܩܒܠ ܪ̈ܓܝܓܬܐ: ܘܥܒܕܗ
ܡܢ ܗܪܟܐ ܕܢܗܘܐ ܪܫܐ ܠܗܪ̈ܣܝܣ[2]:
ܗܢܘܢ ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܣܓܝܘ ܬܡܢ: ܘܗܘܘ
ܟ̈ܢܫܐ ܣܓܝ̈ܐܐ[3] ܕܕܝܪ̈ܝܐ: ܡܢ ܕܐܬܝܠܕܬ
ܡܠܦܢܘܬܗܘܢ: ܐܬܛܪܕܘ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ[4]
ܕܗܘܐ ܗܝܕܝܢ: ܘܐܦ ܝܘܡܢܐ ܥܡܪܝܢ ܒܕܝܪ̈ܬܐ
ܕܐܝܩܘܢܝܘܢ܀

ܥܠ ܐܣܘܢܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܬܠ[5] ܗܘܐ
ܐܝܟ ܒܐܘܪܗܝ: ܗܘ ܕܐܦ ܡܥܒ̈ܕܢܐ ܕܡܕܪ̈ܫܐ
ܠܗ ܘܡܬܡܙܡܪܝܢ ܐܝܟ ܕܡܛܐ ܠܝܘܡܢܐ[6]:
ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܫܡܥܬ ܗܘܐ ܠܚܣܝܘܬܟ
ܕܣܛܢܐ ܕܐܬܪܓܝ ܒܗܠܝܢ ܐܦ ܗܘ ܕܝܠ
ܗܘܐ: ܐܛܥܝܗ ܠܗ ܣܛܢܐ ܘܐܦܩܗ ܡܢ
ܩܠܝܬܗ ܘܐܩܝܡܗ ܥܠ ܛܘܪܐ ܗܘ
ܕܡܬܩܪܐ[7] ܐܣܛܕܝܢ[8] ܘܚܘܝ[9] ܠܗ
ܐܣܛܠܘܢ ܕܡܪܟܒܬܐ[10] ܕܪ̈ܟܫܐ[11] ܘܐܡܪ
ܠܗ: ܕܐܠܗܐ ܫܕܪܢܝ[12] ܠܘܬܟ ܕܐܝܟ ܠܐܠܝܐ[13]
ܢܣܒܟ[14] ܒܡܪܟܒܬܐ. ܘܟܕ ܛܥܐ ܒܦܫܝܛܘܬܗ:
ܘܣܠܩ ܕܢܬܒ ܠܥܠ ܡܢ
ܡܪܟܒܬܐ[15]: ܐܫܬܪܝܬ ܟܠܗ ܦܢܛܣܝܐ[16] ܗܝ
ܕܠܬܚܬ ܡܢܗ ܗܘ ܕܚܙܐ ܗܘܐ[17]: ܘܢܦܠ
ܛܒ[18] ܡܢ ܪܘܡܐ ܪܒܐ ܘܡܝܬ ܡܘܬܐ
ܓܘܚܟܢܝܐ[19]܀

1 BR ܘܡܬܟܬܫܐ. — 2 R ܠܗܪܣܝܘܛܣ. — 3 BR ܣܓܝ̈ܐܐ ܟܢܫܐ. — 4 B ܐܦܝܣܩܘܦܐ. — 5 BR ܕܐܬܝܠܕܘܗܝ. — 6 R ܠܝܘܡܢܐ. — 7 R add. ܗܘܐ [ܕܡܬܩܪܐ. — 8 BV ܐܣܛܕܝܘܢ. — 9 BR *et ostendit* ܘܚܘܝ V ܚܘܝ ܘܦܩܕ [ܘܚܘܝ. — 10 RV ܕܡܪܟܒܬܐ. — 11 RV ܕܪܟܫܐ. — 12 V ܫܕܪܗ. — 13 BRV ܠܐܠܝܐ. — 14 V *eum in paradisum assumat* ܢܣܒܝܗ ܠܦܪܕܝܣܐ. — 15 V ut in curru sederet ܕܢܬܒ ܒܡܪܟܒܬܐ [ܠܥܠ ܡܢ ... ܡܪܟܒܬܐ. — 16 B ܦܢܛܣܝܐ. — 17 V om. ܗܘܐ ܕܚܙܐ ... ܘܢܦܠ. — 18 V om ܛܒ. — 19 B morte *misera* ܕܓܘܚܟܐ [ܓܘܚܟܢܝܐ.

XIII

Epistola Severi patriarchae antiocheni ad Entrechium Anazarbae episcopum[a].

ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܕܐܢ ܠܚܛܗܝ ܙܕܩ ܠܝ
ܠܡܬܠ ܥܠܬܐ ܡܛܠ ܣܘܥܪܢܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܓܕܫܝܢ ܐܘ ܠܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܫܐܕܐ ܒܝܫܐ.
ܟܕ ܓܝܪ ܘܠܐ ܡܕܡ ܐܚܪܢܐ ܗܘܝܢܐ ܐܝܬ ܠܝ
ܗܘܐ ܠܝ ܥܠ ܟܠ ܐܘ ܒܥܝܢ ܝܨܝܦܐܝܬ
ܪܒܘܬܐ ܡܬܠܬܗ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܠ
ܟܪܣܛܝܢܐ ܡܢ ܠܐ ܥܕܠܬܐ ܢܬܕܒܪ:
ܠܘܩܕܡ ܕܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܪܫܝ
ܟܘܡܪܐ: ܟܕ ܠܐ ܝܗܒܝܢ ܥܠܬܐ ܒܢܦܫܗܘܢ ܐܦܠܐ
ܚܕܐ ܕܟܘܬܐ ܕܟܘܫܝܬܐ ܐܘ ܕܪܛܢܐ: ܐܠܐ
ܕܒܟܠ ܡܕܡ ܗܘܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܛܒܐ
ܒܢܟܦܘܬܐ ܘܒܩܕܝܫܘܬܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܡܪ
ܫܠܝܚܐ: ܐܝܢܐ ܕܒܩܘܒܠܐ ܗܘ ܕܩܐܡ
ܢܒܗܬ ܟܕ ܠܝܬ ܠܗ ܠܡܐܡܪ ܡܕܡ
ܕܒܝܫ ܥܠܝܢ: ܚܙܐ ܐܢܐ ܕܠܘ ܚܕܐ ܙܒܢ
ܒܠܚܘܕ: ܐܠܐ ܕܐܦ ܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ ܡܬܥܠܒ
ܐܢܐ ܡܛܠܬܗܘܢ ܟܕ ܡܛܠܬܗܘܢ
ܘܣܥܪܬܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܟܕ ܡܩܛܪܓܢܐ ܡܕܡ
ܡܫܠܡܘ ܗܘܘ ܠܢ ܡܢ ܟܕܘ ܐܢܫܝܢ ܡܢ
ܩܠܝܪܝܩܘ ܢܟܦܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܕܦܠܒܝܕܐ[1] ܡܛܠ ܩܦܠܐ ܡܕܡ ܥܠ
ܪܚܝܡ ܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܠܗܘܢ:
ܘܦܪܢܣܝܢ ܗܘܘ ܠܣܘܥܪܢܐ: ܘܠܗܘ

[1] Nescio, utrum peccatis meis oporteat me tribuere causam rerum adversarum, quae eveniunt, an influxui cacodaemonis. [2] Quamvis enim nil aliud cordi sit mihi, nec pro ulla re ferventius orem, quam ut quilibet Christianus irreprehensibiliter conversetur, praeprimis vero summi sacerdotes nullam in se admittentes causam obiurgationis aut querelae, sed in rebus omnibus facti exemplum bonorum operum pudicitiâ et sanctitate, *ut pudeat eum,* sicut dicit Apostolus, *qui ex adverso stat, cum nil habeat mali cuiuspiam dicere de nobis*[b] : video me non solum semel, sed altera iam vice ob illas easdem res vexari. [3] Ecce enim, postquam certas accusationes iam pridem tradiderant nobis quidam e clericis verecundis sanctae ecclesiae Flavidae ob aliqua capitula contra suum Dei amantissimum episcopum, curam habentes negotii et

1. Marg. Φλαβιαδα.

[a] Vide, *The sixth Book of the Select Letters of Severus, Patriarch of Antioch*, ed. transl. by E. W. Brooks, London, 1902, vol. I, p. 59 sq.; translationem anglicam textus habes vol. II, p. 53-56. — Epistola inter annos 513-518 exarata est. — [b] Tit., II, 18.

ܠܛܘܦܘܣ[1] ܐܘܪܚܐ ܫܝܢܝܬܐ ܡܥܒܪܢܝܬܐ ܐܥܒܪܢ
ܗܠܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܚܪܢܐܝܬ ܐܝܬܝܗܝܢ
ܗܘܝ ܥܣܩܢܝܬܐ. ܗܫܐ ܬܘܒ ܠܥܠ ܡܝܩܪܬܐ
ܕܬܘܒ ܡܥܠܝܢ ܥܠܝܗ ܓܒܪ̈ܐ ܩܫܝܫ̈ܐ
ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܡܢ ܣܝܒܘܬܐ. ܘܕܐܦ ܠܗܘܢ
ܢܦܫܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܐܡܪ ܡܬܓܪܐ ܓܪܝܢ.
ܘܚܝܐ ܥܡ ܗܠܝܢ ܙܘܥܪܬܐ ܘܡܣܟܢܘܬܐ.
ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܚܙܘܐ ܕܡܬܚܢܢܘܬܐ ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ.
ܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܗܘ ܕܫܪܪܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܡܢ
ܕܡܬܐܡܪܢ ܡܢܗܘܢ ܣܓܝܐܬܐ ܐܢܝܢ
ܘܡܫܚܠܦܬܐ. ܒܪܡ ܐܢܐ ܕܝܠܝ: ܟܕ ܠܘܗ
ܬܘܒ ܟܕ ܠܘܗ ܠܥܕܬܐ ܐܝܟ ܐܢܐ: ܕܐܬܟܠܒܘܗ
ܠܡܬܢܦܝܘ ܠܗ ܡܬܚܦܛ ܗܘܝܬ. ܟܕ
ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܠܗܘܢ ܟܕ ܠܗܘܢ ܡܩܒܠܝܢ ܗܘܘ.
ܡܬܢܬܝܢ ܗܘܬ ܕܠܘܬ ܩܕܝܫܘܬܟ ܕܬܫܡܥ
ܐܫܠܡܬ ܠܫܡܥܗ ܕܕܝܢܗܘܢ.
ܟܕ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܡܬܟܫܦܝܢ ܗܘܘ: ܘܠܐ ܚܝܐ
ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܡܣܬܝܒܪܘ ܠܗܘܢ ܠܚܘܒܗܘܢ
ܐܒܘܗ ܕܠܐ ܢܬܬܠܝ ܠܗܪܟܐ ܕܫܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܦܪܘܩܦܝܘܣ ܐܦܝܣܩܦܐ ܕܝܠܗܘܢ ܟܕ
ܠܡܨܥܬܐ ܡܢ ܥܘܪܚܐ ܐܬܐ: ܘܠܐ ܓܝܪ ܐܢܐ
ܕܒܫܥܬܐ ܠܐܚܪܢܐ ܐܦ ܠܐܣܝܪܐ ܡܬܚܙܝܐ
ܕܢܗܘܐ: ܕܘܫܐ ܐܬܡܩܝܦܐ: ܕܐܫܕܪ ܠܕܚܠ
ܐܠܗܐ ܠܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܩܫܝܫܐ ܕܟܘܪܣܝܐ
ܕܫܠܝܚܝܐ ܠܗܠ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܥܡ
ܚܣܝܘܬܐ ܕܝܠܟܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܣܝܡܢ:
ܘܢܬܒܥ ܡܢܟܘܢ ܦܣܩܐ ܕܢܡܘܣ

ad τύπον hoc est exitum pacificum, perducentes ea, quae secus difficillima erant : modo graviora adhuc crimina insimulant viri presbyteri senectute decrepiti extremos, ut ita dicam, spiritus trahentes vitamque simul agentes inopem totam ac miseram, quorum speciem compassione dignam si quis dixerit, vix a veritate deficiet. Quae vero ab eis affirmantur, multa ac varia sunt.[4] Ego quidem, sicuti moris est mihi, accusationes, quoad fieri posset, supprimere conabar; ipsis autem in eis persistentibus causam audiendam Sanctitati Tuae committere volui.[5] Cum vero deprecati essent, nec vitam sibi iam suppetere dicissent, nisi pientissimus eorum episcopus Procopius huc se conferret, viam mediam ingressus — non enim puto aliis quoque facilem ad nos videri avdentum — aequum existimavi ablegare timentem Deum presbyterum sedis nostrae apostolicae Theodosium eum in finem, ut una cum Pietate Vestra de substratis quaestionem haberet et decretum a vobis canonibus

1. Marg. τυπος.

conforme ferretur et unumquodque insimulatum crimen accuratissime, quoad fieri poterit, innotesceret. [6] Verumtamen notum facimus, aequum non fuisse dictum pientissimum episcopum Procopium post primam illam admonitionem sub praetextu utilitatis, sicut dicebat, Ecclesiae occasione ordinationum munusculum accipere et ipsa hac ratione irretiri, quemadmodum affirmant hi, qui eum in crimen vocant, nec in divino sacrificio mentionem facere Lampetii· qui infirmitatem contraxit haereseos Adelphii et ob eam causam condemnatus est Comanae in Armenia, sicut acta synodica ibidem exarata ostendunt. [7] Ecce enim, ut vetera haec omittamus, facile est Pietati Tuae discere, qualinam decreto canonico subiectus fuerit grex foedus Adelphianorum in Cappadocia Secunda quando sententiam sacerdotio dignam de eo tulit reverendissimus Caesareae tunc temporis episcopus Sotericus, sanctique episcopi e Cappadocia, Ponto atque Galatia cum ipso considentes. [8] Cuius haereseos species exotica est gula, protervitas, vecordiaque vanae gloriae eo quod

ܠܡܦܩܢܘܬܐ. ܘܡܠܝܢ ܡܢ ܡܡܠܠܐ ܡܢ
ܢܦܩܘܢ ܟܠܗ ܫܥܠܘܬܐ ܐܝܟ ܕܡܨܝܐ.
ܕܗܠܝܢ ܕܝܢ ܒܪܡ ܢܘܕܥ ܕܠܐ ܙܕܩ ܗܘܐ
ܠܗܘ ܠܚܣܝܐ ܗܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܦܪܘܩܦܝܘܣ ܕܐܬܐܡܪ: ܕܡܢ ܒܬܪ
ܡܪܬܝܢܘܬܐ ܗܝ ܩܕܡܝܬܐ ܠܡܣܬܟܠܠܗ
ܥܠܬܐ ܕܡܬܪܘܬܗܘܢ ܒܥܕܬܐ ܕܡܬܐܡܪܢܐ
ܕܥܠ ܐܦܝ ܥܠܬܐ ܐܡܝܢܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ.
ܘܒܗܝ ܗܝ ܒܗܝ ܠܗܘ ܢܬܠܟܕ ܐܡܝܢܐ
ܕܐܡܪܝܢ ܗܢܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗ ܒܥܠܘܗܝ
ܠܩܛܝܓܘܪܝܐ ܘܠܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܟܠ ܒܕܒܚܬܐ
ܐܠܗܝܬܐ ܠܠܡܦܛܝܘܣ [1] ܥܘܗܕܢܐ ܕܐܬܟܪܗ
ܒܗܪܣܝܣ ܕܐܕܠܦܝܘܣ [2] ܘܥܠ ܐܦܝ
ܗܕܐ ܐܬܚܝܒ ܒܩܘܡܐܢܘܣ [3] ܕܐܪܡܢܝܐ
ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܫܘܕܥܝܢ ܐܦ ܦܪܟܣܝܣ
ܕܣܘܢܗܕܝܩܝܢ ܕܬܡܢ. ܗܘ ܓܝܪ ܐܡܝܢܐ
ܕܗܠܝܢ ܠܥܬܝܩܬܐ ܢܫܒܘܩ. ܦܫܝܩܐ
ܗܝ ܠܪܚܡܬܟ ܐܠܗܐ ܕܝܠܦ ܠܡܐܠܦ
ܕܠܐܝܕܐ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܩܢܘܢܝܬܐ ܐܫܬܥܒܕ
ܒܩܦܘܕܩܝܐ ܕܬܪܬܝܢ ܥܢܙܐ ܢܒܝܪܐ
ܕܐܕܠܦܝܢܐ. ܟܕ ܦܣܩܐ ܦܐܐ ܠܟܘܡܪܘܬܐ
ܐܦܣ ܕܠܗܘܢ ܗܝܕܝܢ. ܚܫܝܫܐ
ܣܘܛܪܝܩܘܣ [4] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܝ
ܕܩܣܪܝܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܡܗ
ܟܡܪܗ. ܗܢܘܢ ܕܡܢ ܩܦܘܕܩܝܐ ܘܡܢ
ܦܢܛܘܣ ܘܡܢ ܓܠܛܝܐ. ܕܕܝܠܗ ܕܗܕܐ
ܗܪܣܝܣ: ܐܣܟܡܗ ܡܢ ܟܪܣܐ ܠܟܒܬܐ
ܙܠܝܚܘܬܐ ܘܦܚܙܘܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܣܪܝܩܐ.

1. Marg Λαμπετιος. — 2. M. Αδελφιος. — 3. M. Κομμανους. — 4. Σωτηκις M.

ܒܥܝܢ ܗܘ ܘܡܬܪܘܪܒܝܢ ܠܡܩܒܠܘܗܝ ܠܪܘܚܐ.
ܘܡܛܫܝܐܝܬ ܒܝܫܬܐ ܪܘܚܐ ܗܝ ܒܥܝܢ.
ܗܝ ܕܝܢ ܕܛܒ ܪܒܐ. ܕܟܕ ܠܐ ܐܠܗܘܬܐ
ܐܣܝܪܝܢ ܒܪܫܝܥܘܬܐ: ܘܡܫܒܗܪܢܐ ܕܡܣܒ
ܒܐܦܐ ܡܒܙܚܝܢ ܒܟܠܗܘܢ: ܐܦ ܗܕܐ
ܡܛܥܝܢ: ܕܠܐ ܐܝܟ ܐܝܬܝܗ ܗܪܣܝܣ
ܕܝܠܗܘܢ ܗܪܣܝܣ: ܟܕ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ
ܗܪܛܝܩܐ ܡܢܝܢ ܒܫܡܐ ܘܡܚܪܡܝܢ:
ܠܐܕܠܦܝܘܣ ܕܝܢ ܒܫܬܩܐ ܡܝܩܪܝܢ.
ܘܠܠܐ ܚܫܘܫܘܬܐ ܣܓܝܐܝܬ ܛܒܬܐ ܗܝ
ܕܡܫܬܒܗܪܝܢ ܠܐ ܣܟ ܡܣܝܡܝܢ
ܠܡܨܥܬܐ. ܘܠܐ ܡܛܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܪܫܝܢ
ܥܒܕܝܢ ܦܠܪܘܦܘܪܝܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܠܐ ܡܬܩܛܪܓܝܢ ܡܬܦܠܛܝܢ: ܠܗܘ
ܕܢܬܚܫܒܘܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܐ ܐܠܗܐ.
ܕܟܠܗܝܢ ܡܢ ܗܕܝܢ ܗܘ ܟܝܠ ܕܐܡܪܬ
ܠܚܦܝܛܘܬܐ ܠܡܒܨܝܘ ܘܢܥܩܒ ܐܠܗܐ
ܕܥܡܟ ܐܝܬܘܗܝ. ܟܕ ܩܪܝܒ ܐܦ ܕܟܘܪܣܝܐ
ܐܠܗܝܐ ܐܦܘܣܛܘܠܝܩܝ ܩܫܝܫܐ ܕܚܣܝܐ
ܕܝܠܢ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ. ܘܕܡܢ ܒܥܬܐ ܬܬܝܕܥ
ܐܢܬ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܥܝܢ ܐܦ ܠܢ: ܐܝܟܢܐ
ܕܡܢ ܟܠܕܘܟ ܗܘ ܕܠܐ ܪܘܫܐ ܬܬܥܕܪ
ܠܐܝܩܪܐ ܕܥܕܬܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܛܒ ܐܬܚܙܝܬ ܠܝ
ܕܦܩܝܪܘܬܐ ܕܚܣܝܘܬܐ ܗܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܠܐ
ܒܡܘܬܒܐ ܣܪܝܩܐ ܘܢܓܝܪܐ ܢܬܚܒܠܘܢ
ܗܠܝܢ ܕܘܝܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܐܢܢܩܐ ܐܝܟ
ܡܠܐ ܕܡܣܟܠܢܘܬܐ ܠܗ̇ ܥܒܕܘܗ̇
ܟܥܠܝܢ ܬܢܢܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܕܒܢܦܩܬܐ
ܕܝܠܗܘܢ ܢܬܬܪܣܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܐܠܐ ܕܡܢ

mirabiles fieri et clam recipere malignum eum spiritum cupiunt. [9] Grande autem praesertim est, quod extremo atheismo laborantes et cum fastu hypocritico cuncta ludibrio habentes, fallunt haeresim quippe suam haeresim esse, dum omnes haereticos nominatim recensentes anathematizant Adelphium vero silentio honorant, impassibilitatem vero, de qua sine fine gloriantur, tamquam valde bonam in medium proferunt, nec ob ea, quorum causa vituperantur, faciunt plerophoriam, sed ea, de quibus non accusantur, seligunt, ne athei habeantur. [10] Pietatis igitur Tuae erit omnia, quaecunque dixi, sollicite investigare praesente etiam sedis nostrae apostolicae piissimo presbytero Theodosio, et inquisitione comperta nobis quoque notificare, ut absque vituperio undique honori Ecclesiae succurratur. [10] Id quoque pietatis fore maximae mihi videtur, ne, inquam, sessione inutili et longa consummantur miseri illi, qui, ut puto, coacti crimen insimalarunt, neve propriis expensis vitam sustentent, sed ut ab illa sancta ec-

clesia, cui adscripti sunt, duplicem alimenti portionem accipiant de die in diem necessarii. Sed id quoque erit coram iudicio absque contentione rite componere, quod nec iustum mihi hucusque visum est, nec modo videtur, ut scilicet viri praedicti in numerum sacerdotum cleri inscribantur, ob eam causam ac propterea tantum inde expuncti (sicut affirmant) quod ad thronum nostrum apostolicum confugere noverint ob ea, quae passi sunt et eis inflicta sunt. Quod an verum sit, — omnem impudentiam audacissimam excedens correptione canonica indiget — pietati Vestrae inquirendum committo. Explicita[a].

ܟܦܠܐ ܡܢܝܬܐ ܗܝ ܕܡܬܡܢܝܢ ܒܗ ܢܣܒܘܢ ܬܘܪܣܝܐ ܗܘ ܠܣܢܝܩܐ ܕܝܘܡ ܒܝܘܡܗ. ܐܦ ܗܕܐ ܕܝܢ ܙܕܩܐ ܕܬܬܬܪܨ ܕܠܐ ܬܟܬܘܫܐ ܩܕܡ ܕܝܢܘܗܝ ܕܝܢܐ: ܗܝ ܕܐܦ ܠܐ ܫܠܗܘܡܢܝܬܐ ܐܬܚܙܝܬ ܠܝ ܥܕܡܐܠ ܐܦ ܗܫܐ ܡܬܚܙܝܐ: ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܗܝ ܕܢܬܡܢܘܢ ܗܢܘܢ ܓܒܪܐ ܕܐܡܝܪܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܕܟܗܢܐ ܕܩܠܝܪܘܣ ܐܝܟܢ ܕܡܛܠ ܗܕܐ ܘܡܛܠܬܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪܝܢ ܐܬܦܠܛܘ: ܡܛܠ ܕܥܪܩܘ ܠܡܪܘܬܗ ܠܘܬ ܬܪܘܢܘܣ ܫܠܝܚܝܐ ܡܛܠ ܐܦܝ ܐܝܟܢ ܕܚܫܘ ܘܡܬܩܛܡܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܗܕܐ ܕܝܢ ܐܢܗܘ ܕܫܪܝܪܘ ܫܪܝܪܐ: ܕܒܟܠ ܚܨܦܘܬܐ ܡܬܪܝܡܐ ܟܬܒܐ: ܠܟܘܪܗܐ ܩܢܘܢܝܐ ܣܢܝܩܐ: ܠܚܣܝܘܬܟ ܐܠܗܝܐ ܕܡܠܟܘ ܒܥܐ ܐܢܐ ܠܡܬܒܥܘ. ܫܠܡܬ ܀

[a] De « receptione » Lampetianorum » apud Jacobitas sexti saeculi, cf. canon vulgatus a NAU in *Littérature canonique, syriaque inédite*, Revue de l'Orient Chrétien, t. XIV (1909), p. 48, nº 102.

XIV

Ex libro Timothei Presbyteri Constantinopolitani : De iis, qui ad Ecclesiam accedunt. De Marcianistis[1].

Marcianistae, Messaliani, Euchitae, Choreutae, Lampetiani, Adelphiani, Eustathiani ita nucupati, propterea quod multis nominibus ea haeresis

Μαρκιανισταὶ καὶ Μεσσαλιανοὶ καὶ Εὐχί-ται [2] καὶ Ἐνθουσιασταὶ καὶ Χορευταὶ καὶ Λαμπετιανοὶ καὶ Ἀδελφιανοὶ καὶ Εὐσταθιανοί· οὕτως προσαγορευόμενοι, διὰ το πολυώνυ-

[1] Textum ex ed. Cotelerii (*Monumenta Ecclesiae Graecae*, t. III, p. 420 sqq.) reimpressum vide ap. Migne *P. G.*, t. LXXXVI, col. 45-52. Eundem habes textum in ed. Opp. Ioannis Meursii ex rec. J. Lami, Florentiae 1746, vol. VIII, col. 744-763. Sigla variantibus lectionibus addita sunt : M (Meursius); T (Turrianus); C (Combefisius); X = Lectiones ignotae originis apud Cotelerium notatae.

[2] M T Εὐχῖται; Cotelerius Εὐτυχῖται.

μον εἶναι τὴν αἵρεσιν· ἐκλήθησαν δὲ Μαρκιανισταί, ὡς ἀπὸ Μαρκιανοῦ τοῦ τραπεζίτου τοῦ ἐν χρόνοις γενομένου, Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἰουστίνου τοῦ νέου. Ἠγονήσαντο δὲ ἐγγράφως κατὰ τῆς πολυωνύμου ταύτης αἱρέσεως Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδείας ἀρχιεπίσκοπος, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτος τῆς Ἀντιοχέων πρόεδροι, Λιτώϊος Μελιτηνῆς ἐπίσκοπος, Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου ἐπίσκοπος, οἵτινες καὶ πεπραγμένα συνεστήσαντο κατὰ τῆς τοιαύτης πολυκεφάλου τε καὶ πολυωνύμου τῶν Μαρκιανιστῶν αἱρέσεως. Πρὸς δὲ εἴδησιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐντυγχανόντων ἀναγκαῖον καὶ τὰ κεφάλαια τῶν δογμάτων αὐτῆς ὑποτάξαι, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα.

α'. Λέγουσιν ὅτι ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ τικτομένῳ παραυτίκα δαίμων οὐσιωδῶς συνάπτεται ἐκ τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδὰμ τούτου κληρωμένου· καὶ ὅτι οὗτος ὁ δαίμων εἰς τὰς ἀτόπους πράξεις κινεῖ τὸν ἄνθρωπον οὐσιωδῶς αὐτῷ συνημμένον [1].

β'. Ἔτι λέγουσιν ὅτι τὸ ἅγιον βάπτισμα οὐδὲν συμβάλλεται εἰς τὴν τοῦ δαίμονος τούτου δίωξιν· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἱκανὸν τὸ ἅγιον βάπτισμα τὰς ῥίζας τῶν ἁμαρτιῶν τὰς συνουσιωμένας ἀρχῆθεν τοῖς ἀνθρώποις ἐκτεμεῖν.

γ'. Λέγουσιν ὅτι μόνη ἡ ἐκτενὴς προσευχὴ διώκειν δύναται τοῦτον τὸν δαίμονα· διὰ χρέμψεως καὶ ἀποπτύσεως τοῦ προσευχομένου [2] φυγαδευομένου τούτου τοῦ δαίμονος ὡς καπνοῦ ὁρωμένου, ἢ ὡς ὄφεως ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι· καὶ ὅτι τούτου γινομένου, παρουσία λοιπὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τὸν προσευχόμενον γίνεται, αἰσθητῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτῶντος καὶ ὁρωμένου.

δ'. Λέγει ὅτι μετὰ τὴν λεγομένην παρ'

[1] T συνουσιωμένος.

[2] Cot. προσερχομένου.

efferatur. Marcianistae autem appellati sunt, a Marciano numulario, qui vixit Iustiniani et Iustini minoris temporibus. Impugnarunt scriptotenus multinominem hancce haeresim Cyrillus, Alexandriae archiepiscopus; Flavianus atque Theodotus, Antiocheni praesules; Litoius, Melitenes episcopus; Amphilochius, Iconii episcopus, qui etiam Acta composuerunt adversus istam multorum capitum nominumque Marcianistarum haeresim. Ceterum ad informationem et securitatem lectorum necesse est capita dogmatum eiusdem subiungere, quae haecce sunt :

1. Dicunt unicuique homini nascenti illico daemonem substantialiter adiungi ob condemnationem eum Adamo hereditate accipiente, atque huncce eundem daemonem ad actus absurdos impellere hominem, cui substantialiter adhaereat.

2. Adhuc dicunt sanctum baptisma nihil conferre ad eiiciendum huncce daemonem ; neque enim sanctum baptisma ad radices peccatorum hominibus ab initio consubstantialiter insita evellendas sufficere.

3. Dicunt solam ferventem orationem posse hunc daemonem eiicere; quo daemone per screatum sputumque orantis eiecto in ipso eius exitu ad instar fumi vel serpentis apparere, quo facto deinde adventum Spiritus Sancti super orantem contingere, sensibiliter Spiritu Sancto adveniente ac apparente.

4. Dicit, post dictam ab eis imper-

turbabilitatem animam eodem modo sentire copulam a calesti Sponso secum habitam, quo [eam] sentiat mulier in viri concubitu.

5. Dicunt sanctissimam et vivificam et beatam Trinitatem, quae omni creaturae secundum substantiam invisibilis est, oculis carnis cerni per eos, qui ad dictam ab eis imperturbabilitatem pervenerint atque solis huius modi hominibus visibilem fieri et ab eis carnaliter conspici.

6. Dicunt tres hypostases, Patris et Filii et Spiritus Sancti in unam hypostasim resolvi et mutari et naturam divinam in quodlibet verti ac mutari, in quod voluerit eique placuerit, ut commisceatur animabus ipsa dignis.

7. Dicunt semen et Verbum cecidisse in Mariam et corpus, quod Dominus ex ea assumpsit, plenum fuisse daemonibus et eiecisse eum daemonia et sic illud induisse.

8. Dicunt hominem, quem de Maria assumpsit dominus, aliquando in spiritum, aliquando in corpus mutasse, cum esset corpus Domini incircumscriptum ad instar naturae divinae.

9. Dicunt post factam huius daemonis homini consubstantiati per screatum et sputum eiectionem, non amplius opus esse ieiunio aut alia abstinentia spirituali sive corporali homini ad corpus castigandum sed ne doctrina quidem ad animam formandam, quippe cum corpus liberum sit ab affectuum tyrannide anima vero amplius incapax declinationis in

ἐκείνων ἀπάθειαν τοιαύτης αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ κοινωνίας γινομένης αὐτῇ παρὰ τοῦ οὐρανίου Νυμφίου οἵαν αἰσθάνεται ἡ γυνὴ ἐν τῇ συνουσίᾳ τοῦ ἀνδρός.

ε'. Λέγουσιν ὅτι ἡ πανάγια καὶ ζωοποιὸς καὶ μακαρία Τριὰς, ἥτις ἐστὶ πάσῃ κτίσει κατ' οὐσίαν ἀθέατος, τοῖς τῆς σαρκὸς ὀφθαλμοῖς πέφυκε καθορᾶσθαι ὑπὸ τῶν εἰς τὴν παρ' αὐτοῖς λεγομένην ἐρχομένων ἀπάθειαν· καὶ μόνοις γίνεται θεατὴ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις σαρκικῶς ὑπ' αὐτῶν ὁρωμένη.

ϛ'. Λέγουσιν ὅτι τρεῖς ὑποστάσεις Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος εἰς μίαν ὑπόστασιν ἀναλύονται καὶ μεταβάλλονται· καὶ ὅτι ἡ θεία φύσις τρέπεται καὶ μεταβάλλεται εἰς ὅπερ ἂν ἐθέλῃ καὶ βούλεται, ἵνα συγκραθῇ ταῖς ἑαυτῆς ἀξίαις ψυχαῖς.

ζ'. Λέγουσιν ὅτι σπέρμα καὶ Λόγος ἐνέπεσεν εἰς τὴν Μαρίαν· καὶ ὅτι τὸ σῶμα ὃ ἀνέλαβεν ἐξ αὐτῆς ὁ Κύριος δαιμόνων ἦν πεπληρωμένον καὶ ἐξέβαλεν τὰ δαιμόνια καὶ οὕτως αὐτὸ ἐνεδύσατο.

η'. Λέγουσιν ὅτι τὸν ἄνθρωπον ὃν ἀνέλαβεν ἐκ τῆς Μαρίας ὁ Κύριος, ποτὲ μὲν αὐτὸν εἰς πνεῦμα μετέβαλλεν [1], ποτὲ δὲ εἰς σῶμα. διότι [2] αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ἀπερίγραπτον ἦν, καθάπερ ἡ θεία φύσις.

θ'. Λέγουσιν ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δαίμονος τούτου τοῦ συνουσιωμένου τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρέμψεώς τε καὶ ἀποπτύσεως γινομένης δίωξιν, οὐκέτι δεῖται νηστείας ἢ ἄλλης ψυχικῆς ἢ σωματικῆς ἐγκρατείας ὁ ἄνθρωπος πρὸς παιδαγωγίαν τοῦ σώματος· ἀλλ' οὐδὲ διδασκαλίας τὴν ψυχὴν ῥυθμιζούσης· ὡς καὶ τοῦ σώματος ἠλευθερωμένου τῆς τῶν παθῶν ἐπικρατείας, καὶ τῆς ψυχῆς μηκέτι δεκτικῆς οὔσης τῆς ἐπὶ τὰ χείρω ῥοπῆς ὡς καὶ τῆς

[1] X μετεβάλῃ. — [2] διότι] X καὶ ὅτι.

ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐν ἀπαθείᾳ λοιπὸν γινομένων.

ι'. Λέγουσιν ὅτι μετὰ τὴν λεγομένην παρ' ἐκείνων ἀπάθειαν λοιπὸν καὶ τὰ μέλλοντα προορᾶν οἱ ἄνθρωποι δύνανται· καὶ τὰς ἀοράτους δυνάμεις αἰσθητῶς καθορῶσι. Διὸ καὶ ἐξαπίνης πηδῶντες, δαίμονας ὑπερβαίνειν φαντάζονται, καὶ τοῖς δακτύλοις τοξεύειν τοὺς δαίμονας σχηματίζονται.

ια'. Λέγουσιν ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ παρ' αὐτοῖς πνευματικοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν λεγομένην παρ' ἐκείνων ἀπάθειαν μεταβάλλεται εἰς τὴν θείαν καὶ ἀκήρατον φύσιν.

ιβ'. Λέγουσιν τὴν τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγίαν μετάληψιν μηδὲν ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τοὺς ἀξίως ἢ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνοντας· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο μόνον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας οὐδέποτε δέον χωρίζεσθαι, ἀδιαφόρου τούτου τυγχάνοντος. καὶ οὐχ ὡς ζωοποιῶν μεταλαμβάνουσι τούτων μετὰ φόβου [1] καὶ πίστεως ὡς Θεοῦ σεσαρκωμένου ὄντων τε καὶ πιστευομένων.

ιγ'. Λέγουσι τὴν τῶν χειρῶν ἐργασίαν ὡς βδελυρὰν ἀποστερέφεσθαι. καὶ πνευματικοὺς ἐντεῦθεν ἑαυτοὺς ὀνομάζουσιν, οὐ κρίνοντες δυνατὸν οὐδὲ δίκαιον ἔργον λοιπὸν αἰσθητοῦ τοὺς τοιούτους ἐφάπτεσθαι· ἀθετοῦντες καὶ ἐν τούτῳ τὴν τῶν ἀποστόλων παρόδοσιν [2].

ιδ'. Λέγουσιν ὅτι μετὰ τὴν λεγομένην παρ' ἐκείνων ἀπάθειαν, ὕπνῳ πολλῷ ἐκδιδόντες ἑαυτοὺς τοὺς κατ' ἐπίπνοιαν τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτοῖς πονηροῦ δαίμονος γινομένους ὀνείρους, ὡς προφητείας κηρύττουσιν· καὶ ταύτας ὡς ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐμπνευσθεῖσας

[1] T om. φόβου. — [2] M παράδωσιν.

peius, et anima et corpore quodammodo in imperturbabilitate deinceps constitutis.

10. Dicunt post dictam ab eis imperturbabilitatem homines deinceps et futura posse praevidere et invisibiles virtutes sensibiliter cernere. Unde et de repente prosilientes daemones conculcare imaginantur digitisque significunt se in daemones iaculari.

11. Dicunt animam hominis, qui apud eos spiritualis habetur, post eam, quam dicunt imperturbabilitatem in divinam mutari atque inviolatam naturam.

12. Dicunt sacri corporis et sanguinis veri Dei nostri Christi sanctam perceptionem nec prodesse nec nocere eis, qui digne vel indigne eorum participes fiant atque propter hoc solum neminem unquam ab ecclesiastica communione esse separandum, cum res sit indifferens. Neque isti ea tamquam vivifica sumunt cum timore ac fide, quae sint ac credantur Dei esse incarnati.

13. Dicunt manuum laborem ut foedam aversandam esse. Atque exinde semet spirituales appellant nec possibile nec iustum arbitrantes deinceps eos, qui eiusmodi sunt opus sensibile attingere, reiecta in hoc quoque apostolorum traditione.

14. Dicunt [de eis] : post eam, quae apud eos dicitur imperturbabilitatem se somno multo dedentes somnia per inspirationem operantis in se daemonis maligni facta prophetias esse praedicant easque tamquam a

Spiritus sancti inspiratione factas esse docent credendas, sanctos existimantes ac appellantes eiusmodi furores : impostores ac decepti.

διδάσκουσι πιστεύεσθαι· ἐνθουσιασμοὺς τούτους ἁγίους νομίζοντες καὶ ὀνομάζοντες· ἀπατῶντες καὶ ἀπατώμενοι.

15. Dicunt non esse dandas eleemosynas mendicantibus nec viduis nec orphanis nec eis, qui in diversis vicissitudinibus aut corporum periculis versentur, aut in latronum sive barbarorum incursiones aut in alium huiusmodi casum inciderint, sed sibi cuncta potius esse praebenda, quippe cum ipsi sint vere pauperes spiritu.

ιε'. Λέγουσι μὴ διδόναι ἐλεημοσύνην τοῖς προσαιτοῦσι μήτε μὴν χήραις ἢ ὀρφανοῖς μήτε τοῖς ἐν διαφόροις περιστάσεσιν ἢ λώβῃ σωμάτων καθεστῶσιν, ἢ λῃστῶν ἢ βαρβάρων ἐπιδρομαῖς ἤ τισι τοιαύταις συμφοραῖς περιπεπτωκόσιν· ἀλλ' αὐτοῖς ἅπαντα μᾶλλον παρέχειν· διότι αὐτοί εἰσιν ὡς ἀληθῶς οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

16. Dicunt, si quis post dictam imperturbabilitatem se deliciis ac libidini tradiderit, id culpa ac periculo carere quippe cum amplius non sit ullius affectus obnoxius, sed secure existimetur libidine affectuum vetitorum affluere.

ιϛ'. Λέγουσιν ὅτι τὸ ἐκδιδόναι τινὰ ἑαυτὸν μετὰ τὴν λεγομένην ἀπάθειαν εἰς τρυφὴν καὶ ἀκολασίαν, ἀνεύθυνόν ἐστι καὶ ἀκίνδυνον· ὡς μηκέτι ὑποκειμένου αὐτοῦ πάθει τινί· ἀλλ' ἄδειαν αὐτοῦ ἔχοντες τοῖς ἀπηγορευμένοις πάθεσιν ἀκολασταίνειν.

17. Dicunt nosse se in quonam statu defunctorum animae constitutae sint et se cordium cognitores imaginantur esse quasi accurate ex intentionibus moribusque norint hominum affectus.

ιζ'. Λέγουσιν εἰδέναι ἐν ποίᾳ καταστάσει αἱ τῶν τελευτησάντων ψυχαὶ καθεστήκασι· καὶ ἑαυτοὺς καρδιογνώστας φαντάζονται· ὥστε εἰδέναι ἀκριβῶς διὰ στοχασμῶν καὶ ἠθῶν τὰς τῶν ἀνθρώπων διαθέσεις.

18. Isti mulieres magistras suae haereseos promovent eas non solum viris simpliciter sed etiam sacerdotibus praeesse permittentes; cumque caput suum mulieres faciunt, capiti nostro Christo Deo contumeliam inferunt.

ιη'. Οὗτοι γυναῖκας διδασκάλους τῶν δογμάτων τῆς ἰδίας αἱρέσεως προβάλλονται οὐ μόνον ἀνδρῶν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἱερέων ταύτας ἐξάρχειν ἐπιτρέποντες· κεφαλὴν ἑαυτῶν τὰς γυναῖκας ποιούμενοι, καὶ τὴν ὄντως κεφαλὴν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀτιμάζοντες.

19. Iidem de propriis suis dogmatibus interrogati negatores fiunt et intrepide ac alacriter anathematizant eos, qui sic sentiunt ac senserunt et absque timore iurant, quod eiusmodi dogmata oderint et aversentur quippe quibus nec periurium nec anathematismus deinceps nocere possit, post imperturbabilitatem, ut ipsi dicunt,

ιθ'. Οὗτοι ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν δογμάτων, ἔξαρνοι γίνονται· καὶ ἀδεῶς καὶ προθύμως ἀναθεματίζουσι πάντας τοὺς οὕτω φρονοῦντας ἢ καὶ φρονήσαντας· καὶ ὀμνύουσιν ἀφόβως, ὡς τὰ τοιαῦτα δόγματα μισοῦσι καὶ ἀποστέφονται· ὡς μήτε τῆς ἐπιορκίας μήτε τοῦ ἀναθεματισμοῦ βλάπτειν λοιπὸν δυναμένων τοὺς μετὰ τὴν ἀπάθειαν, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, πνευματικοὺς γενο-

μένους· ἐπιορκεῖν τε καὶ ἀναθεματίζειν ἑαυτοὺς ἐπ' ἀδείας ἐχόντων αὐτῶν ἐκ τῆς τῶν διδασκάλων αὐτῶν παραδόσεως.

spiritualibus effectis; putant enim e suorum doctorum traditione peiurare et anathematizare se sine timore sibi licitum esse.

XV

E scholiis S. Maximi ad cap. VI libri De ecclesiastica Hierarchia[1].

Σημείωσαι κατὰ Λαμπετιανῶν ἤτοι Μεσσαλιανῶν ἢ Ἀδελφιανῶν ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν Μαρκιανιστῶν· οἵτινες τριετίαν μόνον ἄκρως ἀσκήσαντες, μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοσοῦτον ἀδιαφοροῦσι τὸν λοιπὸν τῆς ἑαυτῶν ζωῆς χρόνον ὡς πᾶσαν ἀτοπίαν πράττειν ἀδεῶς· μοιχείαις γὰρ καὶ ἀσελγείαις γαστριμαργίαις καὶ ἀλληλογαμίαις καὶ ἁπαξαπλῶς ἐν πάσαις ἀσωτίαις ἐγκαλινδούμενοι τὰ τοιαῦτα πράττειν ἀπαθῶς τερατεύονται· καὶ ἀναισθήτως νοσοῦντες τὴν ἐμπάθειαν καὶ ἀναλγήτως ὑφ' ἑαυτῶν πάσχοντες καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκούντων δαιμόνων ὥσπερ οἱ φρενίτιδι κατεχόμενοι νόσῳ ἀγάλλονται μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνιῶνται.

Nota contra Lampetianos, sive Messalianos, aut Adelphianos, vel aliis verbis Marcianistas, qui per triennium tantum ascesi severae dant operam, postea per reliquum vitae suae tempus adeo sunt dissimiles, ut absque timore omnia scelera committant : in stupris enim et libidinibus in ingluvie et mutuis adulteriis atque uno verbo in omnibus flagitiis volutati se talia facere absque perturbatione nugantur. Et cum sine sensu morbo perturbationum laborent ac sine dolore a seipsis atque ab inhabitantibus in eis daemonibus patiantur, quasi phrenesi laborantes exultant potius, nec aegre ferunt.

XVI-XVII

E S. Ioannis Damasceni De Haeresibus Compendio, 80.

Κεφάλαια τοῦ τῶν Μασσαλιανῶν δυσσεβοῦς δόγματος ἀναληφθέντα ἐν βιβλίοις αὐτῶν[2].

Capita impiae Massalianorum doctrinae ex eorum libro collecta.

[1] Textum vide apud Migne *P. G.*, t. IV, col. 169 D sqq.

[2] Textum graecum vide in Ed. Opp. S. Ioannis Damasceni a Michaele Le Quien adornata Parisiis, 1712, t. I, p. 95-98. Variantes adiectae notantur siglis hisce : R = Codex Reg. Paris. 2508; H = Codex quondam S. Hilarii Pictaviensis; A = Codex Augustanus; Lat = Vetus interpretatio latina.

XVI

1. Habitare cum homine personaliter Satanam, eique in omnibus dominari.

α'. Ὅτι συνοικεῖ τῷ ἀνθρώπῳ ἐνυποστάτως ὁ Σατανᾶς καὶ κατὰ πάντα κυριεύει αὐτοῦ.

2. Satanam et daemones hominum mentem possidere, et naturam hominum communiore iungi cum spiritibus nequitiae.

β'. Ὅτι ὁ Σατανᾶς καὶ οἱ δαίμονες κατέχουσι τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων κοινωνική ἐστι τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας.

3. Cohabitare Satanam et Spiritum Sanctum in homine, nec ipsos Apostolos ab operatione, qua corripiantur homines, immunes fuisse.

γ'. Ὅτι συνοικοῦσιν ὁ Σατανᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτι οὐδὲ οἱ Ἀπόστολοι καθαροὶ ἦσαν τῆς ἐνεργουμένης ἐνεργείας.

4. Neque baptismate hominem perfici, nec sacrorum mysteriorum perceptione animam purificari, sed sola, quae apud ipsos fertur, sedula oratione.

δ'. Ὅτι οὐδὲ τὸ βάπτισμα τελειοῖ τὸν ἄνθρωπον οὔτε ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις καθαρίζει τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ μόνη ἡ παρ' αὐτοῖς σπουδαζομένη[a] εὐχή.

5. Hominem etiam post baptisma in massa peccati subactum esse.

ε'. Ὅτι[b] συμπέφυρται ὁ ἄνθρωπος τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα.

6. Fidelem per baptisma non accipere incorruptibilem et divinam vestem, sed per orationem.

ϛ'. Ὅτι οὐ διὰ τοῦ βαπτίσματος λαμβάνει τὸ ἄφθαρτον καὶ θεῖον ἔνδυμα ὁ πιστὸς, ἀλλὰ δι' εὐχῆς.

7. Etiam imperturbabilitatem esse accipiendam atque participationem Spiritus Sancti omni cum sensu ac certitudine percipiendam.

ζ'. Ὅτι δεῖ καὶ ἀπάθειαν λαβεῖν καὶ μετουσίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν αἰσθήσει πάσῃ καὶ πληροφορίᾳ ἔσεσθαι.

8. Animam ita debere sentire copulam sponsi caelestis, sicut sentiat mulier in concubitu viri.

η'. Ὅτι δεῖ τὴν ψυχὴν τοιαύτης αἰσθέσθαι[c] τῆς κοινωνίας τοῦ οὐρανίου νυμφίου, οἵας αἰσθάνεται ἡ γυνὴ ἐν τῇ συνουσίᾳ τοῦ ἀνδρός.

9. Spirituales intus forisque videre peccatum nec non gratiam operatam ac operantem.

θ'. Ὅτι οἱ πευματικοὶ ὁρᾶσιν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν χάριν ἐνεργουμένην καὶ ἐνεργοῦσαν.

10. Esse revelationem, quae fiat in sensu ac persona divina, tamquam doctrina.

ι'. Ὅτι ἐστὶν ἀποκάλυψις γινομένη ἐν αἰσθήσει καὶ ὑποστάσει θεικῇ ὡς δόγματι.

[a] R νομιζομένη. — [b] ὅτι] H add. οὐ. — [c] αἰσθέσθαι] H Lat. ἔσεσθαι.

ια'. Ὅτι τὸ πῦρ δημιουργόν ἐστιν.

ιβ'. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἡ μὴ ἔχουσα τὸν Χριστὸν ἐν αἰσθήσει καὶ πάσῃ ἐνεργείᾳ, οἰκητήριόν ἐστιν ἑρπετῶν καὶ ἰοβόλων θηρίων, τουτέστι πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως.

ιγ'. Ὅτι φύσει τὰ κακά.

ιδ'. Ὅτι καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως ἀπαθῶς ἐκοινώνηκεν ὁ Ἀδὰμ τῇ Εὔᾳ.

ιε'. Ὅτι σπέρμα καὶ Λόγος ἔπεσεν εἰς Μαρίαν.

ιϛ'. Ὅτι δύο δεῖ κτήσασθαι τὸν ἄνθρωπον ψυχάς, φασί· μίαν τὴν κοινὴν ἀνθρώποις καὶ μίαν τὴν ἐπουράνιον.

ιζ'. Ὅτι δυνατὸν φασὶ δέξασθαι αἰσθητῶς τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸν ἄνθρωπον ἐν πάσῃ πληροφορίᾳ καὶ πάσῃ ἐνεργείᾳ.

ιη'. Ὅτι τοῖς εὐχομένοις δύναται φανεροῦσθαι ὁ Σωτὴρ[a] ἐν φωτὶ καὶ κατά τινα καιρὸν εὑρεθῆναι ἄνθρωπον παρεστῶτα τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ προσηνέχθαι αὐτῷ τρεῖς ἄρτους δι' ἐλαίου πεφυρμένους.

11. Ignem conditorem esse.

12. Animam non habentem Christum in sensu omnique actione domicilium esse serpentum ac venenatarum bestiarum, hoc est, omnis adversariae virtutis.

13. Mala natura constare.

14. Ante praevaricationem Adamum cum Eva absque perturbatione coiisse.

15. Semen et verbum in Mariam incidisse.

16. Debere hominem duas acquirere animas, aiunt, unam hominibus communem, alteram supercaelestem.

17. Fieri posse, aiunt, ut homo sensibiliter recipiat personam Spiritus Sancti cum omni certitudine et operatione.

18. Orantibus apparere posse Salvatorem in luce et quandoque inventum esse hominem adstantem altari eique oblatos esse tres panes oleo perfusos.

XVII

Ἔτι δὲ καὶ ἀποστρέφονται καὶ τὴν ἐκ τῶν χειρῶν ἐργασίαν ὡς οὐ πρέπουσαν Χριστιανοῖς. [2] Κατὰ μέρος δὲ καὶ τὴν εἰς πτωχοὺς ἀπανθρωπίαν εἰσάγουσι, φάσκοντες ὡς οὐχὶ τοῖς δημοσίᾳ προσαιτοῦσι ἢ ταῖς καταλελειμμέναις χήραις, οὐδὲ τοῖς περιστάσεσι χρησαμένοις[b] ἢ λώβῃ σωμάτων, ἢ νόσοις, ἢ πικροῖς δανεισταῖς, ἢ λῃστῶν, ἢ βαρβάρων ἐπιδρομαῖς, ἢ τισι τοιαύταις συμφοραῖς περιπεπτωκόσιν ἀπαρκεῖν ἁρμόττον τοῖς ἀποταπομένοις,

Praeterea manuum operas respuunt, quippe quae Christianos dedeceat. Successive vero etiam inhumanitatem in pauperes inducunt dictitantes, neque his, qui stipem publice mendicant, aut quae viduae relictae sunt, iisve, qui fortuna adversa oppressi sunt, aut pernicie corporum, vel morbis, vel acerbis creditoribus, vel latronum aut barbarorum incursionibus attriti aliisque calamitatibus in vitae

[a] R σωτήρ] alii *crux* σταυρός. — [b] R om. χρησαμένοις.

angustias ac egestatem detrusi sunt, subventum iri haudquaquam oportere per eos, qui bonis suis renunciaturi sunt, aut etiam per eos, qui generatim beneficentiae operam dare incipiunt, sed sibi potius cuncta esse subministranda. Se enim dictitabant esse vere pauperes spiritu.

His addiderunt ecclesiarum altariumque contemptum, quasi dedeceat ascetas ecclesiasticis interesse conventibus satisque esse, quas in suis oratoriis preces fundunt. Tantam enim precum vim esse dicunt, ut ipsis et a se edoctis Spiritus Sanctus modo sensibili videndum se praebeat. Nugantur enim, eos qui salutem consequi velint nihil aliud facientes tamdiu debere orationi vacare, donec senserint peccatum instar fumi alicuius, aut ignis, aut draconis, aut cuiuspiam eiusmodi belluae per orationem expelli ac vi precum sensibiliter discedere et Spiritus Sancti ingressuum modo sensibili percipiant perspicum habentes in anima sensum Spiritus ingressus, hancque veram esse Christianorum communionem. Neque enim in baptismo Ecclesiae aut in manuum impositione clericorum ullo modo Spiritus Sancti participes fieri baptizatos nisi maiore cum assiduitate orationibus ipsorum intersit. Quin etiam sine baptismo quemlibet Spiritus Sancti participem fieri, dummodo apud ipsos perseverare velit, suaque doctrina instrui, ita ut dicentibus ipsis presbyteris : nos fide Spiritum Sanctum habere profitemur

ἢ τὸ ὅλως ἀγαθοεργεῖν ἀρχομένοις [a], ἀλλ' αὐτοῖς ἅπαντα χορηγεῖν [3]. ἑαυτοὺς γὰρ ἔφασκον εἶναι τοὺς ἀληθῶς πτωχεύοντας τῷ πνεύματι.

[4] Τούτοις προσετίθεσαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν θυσιαστηρίων ὑπεροψίαν, ὡς δέον τοὺς ἀσκητὰς, ἐκκλησιαστικαῖς μὲν μὴ παραμένειν συνάξεσιν, ἀρκεῖσθαι δὲ ταῖς ἐν τοῖς εὐκτηρίοις αὐτῶν εὐχαῖς. [5] τοσαύτην γὰρ ἔλεγον εἶναι τῆς προσευχῆς [b] τὴν δύναμιν, ὥστε αὐτοῖς τε, καὶ τοῖς παρ' αὐτῶν μαθητευθεῖσιν, αἰσθητῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπιφαίνεσθαι. [6] τερατεύονται γὰρ, ὡς χρὴ τοὺς σωθῆναι βουλομένους ἐπὶ τοσοῦτον προσεύχεσθαι, οὐδὲν τὸ παράπαν ἕτερον διαπραττομένους, ἕως ἂν τῆς μὲν ἁμαρτίας αἴσθωνται, καθάπερ καπνοῦ τινος, ἢ πυρὸς ἢ δράκοντος, ἤ τινος τοιούτου θηρίου διὰ τῆς προσευχῆς ἐξελαυνομένης, καὶ αἰσθητῶς διὰ τῶν προσευχῶν ἐξιούσης· τοῦ Πνεύματος δὲ τοῦ ἁγίου πάλιν τὴν εἴσοδον αἰσθητῶς ὑποδέξωνται, καὶ φανερὰν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχωσιν αἴσθησιν τῆς εἰσόδου τοῦ Πνεύματος· καὶ ταύτην εἶναι τὴν ἀληθινὴν τῶν Χριστιανῶν κοινωνίαν. [7] οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ βαπτίσματι τῆς ἐκκλησίας ἢ ταῖς τῶν κληρικῶν χειροτονίαις, ἁγίου Πνεύματος πάντως μεταλαμβάνειν τοὺς βαπτιζομένους, εἰ μὴ ταῖς αὐτῶν προσευχαῖς φιλοπονώτερον κοινωνήσοιεν, [8] καὶ λαβεῖν ἄν τινα καὶ δίχα τοῦ βαπτίσματος, τοῦ ἁγίου Πνεύματος κοινωνίαν εἰ παραμένειν αὐτοῖς ἐθελήσειε, καὶ τοῖς ἐκείνων μαθητεύεσθαι δόγμασιν· ὡς καὶ πρεσβυτέρων εἰπόντων αὐτοῖς· ὅτι ἐν πίστει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμολογοῦμεν ἔχειν, καὶ οὐκ αἰσθήσει, ἐπαγ-

[a] A τοῖς ἀποταττομένοις... ἀρχομένοις] alii τοὺς ἀποταττομένους... ἀρχομένους. — [b] R εὐχῆς.

γεῖλασθαι καὶ αὐτοῖς διὰ τῆς σὺν αὐτοῖς προσευχῆς μεταδοθήσεσθαι τῆς αἰσθήσεως τοῦ πνεύματος. [9] τοσοῦτος δέ ἐστιν αὐτῶν τῆς ἀλαζονείας ὁ τύφος, ὡς τοὺς μετασχόντας παρ' αὐτοῖς δῆθεν τῆς τοῦ Πνεύματος αἰσθήσεως μακαρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ὡς τελείους καὶ πάσης ἁμαρτίας ἐλευθέρους καὶ κρείττονας καὶ περιέπειν καὶ σέβεσθαι ὡς μὴ ὑποκειμένους ἔτι κινδύνοις ἁμαρτίας, ἀλλὰ λοιπὸν ἄνεσιν καὶ βρωμάτων ἄδειαν καὶ πᾶσαν ὑπάρχειν αὐτοῖς δορυφορίαν καὶ τιμὴν καὶ τρυφήν, [10] ὧν πολλοὶ καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην παρ' αὐτοῖς μαρτυρίαν τῆς τελειότητος εἰς τοὺς ἐκτὸς ὄντας καὶ οὔτε Χριστιανοὺς προσαγορεύεσθαι ἀξίους [a] αἰσχρουργίαις διαφόροις καὶ χρημάτων κλοπαῖς καὶ πορνείαις περιπεσόντες ὤφθησαν.

[11] Πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα πρὸς τοῖς εἰρημένοις τερατεύονται, ὡς καὶ γάμους ἐνθέσμους ἀδιαφορώτατα διαλύειν αὐτούς, καὶ τοὺς τῶν γάμων ἀφισταμένους ὡς ἀσκητὰς προσλαμβάνεσθαι καὶ μακαρίζειν, [12] καὶ πατέρας καὶ μητέρας τεκνοτροφίας ἀμελεῖν πείθουσιν, αὐτοῖς δὲ προσκομίζειν πάντα κατεπᾴδουσι. [13] δούλους δὲ δεσποτῶν ἀποδιδράσκοντας ἑτοίμως παραδέχονται καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας καὶ αὐτοῖς προσιόντας ἄνευ καρποῦ τινὸς μετανοίας, ἄνευ ἱερέως αὐθεντείας, ἄνευ βαθμῶν τῶν τοῖς κανόσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς διηγορευμένων, τάχιστα καθαίρειν παντὸς ἁμαρτήματος ἐπαγγέλλονται, μόνον εἴ τις τὴν πολυθρύλλητον αὐτῶν προσευχὴν παρ' αὐτοῖς μελετήσας μύστης σχέδιος τῆς ἐκείνων κυβείας [h]

non vero per sensum, illis quoque polliciti sint datum iri Spiritus sensum per orationem secum fundendam. Tanta autem est arrogantiae ipsorum vecordia, ut participes — sicuti dicunt — sensus Spiritus beatos praedicent, tamquam perfectos et ab omni peccato liberos atque meliores, eosque celebrent colantque, utpote peccati periculis amplius non obnoxios, sed quibus iam licitum sit relaxationibus, escis lautioribus, comitatu splendido, honoribus deliciisque frui. Quorum multi tali accepto apud eos perfectionis testimonio — extraneorum potius, quam Christianorum appellatione digni — in varia flagitia obscoena, pecuniarum furta fornicationesque incidisse deprehensi sunt.

Alia quoque multa, praeter dicta comminiscuntur; ita ut nuptias legitimas indifferentissime solvant et recedentes a coniugio tamquam ascetas recipiant et beatos praedicent. Patres et matres, ut alendorum liberorum curam negligant, persuadent sibique, ut omnia afferant, nugando circumveniunt. Servos itidem a dominis profugos prompte suscipiunt, illos vero, qui delicto commisso ad se confugiant, nullo paenitentiae edito fructu, absque potestate sacerdotali, nulla habita ratione graduum, quos canones ecclesiastici praescribunt, omni se labe peccati citissime mundaturos pollicentur, modo quis iactatam toties orationem apud ipsos

[a] R Ἰοὺς οὔτε Χριστιανοὺς προσαγορεύειν ἀξιοῦσιν. Le Quien textum graecum transfert verbis : *Horum autem multi, tali accepto apud eos perfectionis testimonio cum extraneis* (*quos nec Christianorum nomine dignos censent*)..., quae translatio, uti nemo non videt caret sensu. Textus in forma impressa vix caret mendis. — [h] R κυβείας] R κακίας.

exercens extemporaneus socius fiat ludi eorum fraudulenti accedat, adeo plane, ut quosdam huius generis viros ante peccatorum remissionem ad impositionem manuum clericorum adduxerint, episcopos testimonio eorum, qui apud eos ascetae habebantur deceptos fraudulenter persuadentes, ut manus eis imponant.

Hoc autem moliuntur, non quod gradus clericorum magni faciant, — ipsos enim episcopos contemptui habent quando eis videtur, — sed ut potestatem aliquam et auctoritatem aucupentur. Quidam autem ex eis numquam sacris mysteriis communicandum volunt, nisi praesentiam Spiritus illa hora sensibili modo sentiant. Aliqui vero ex eis volentibus membra naturalia excindi permittunt. Excommunicationes facile contemnunt. Iurant sine timore ac periurant suamque haeresim subdole anathematizant.

γένοιτο. 14 ὥς τινας τῶν τοιούτων πρὸ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἄγειν αὐτοὺς εἰς κληρικῶν χειροτονίας, δολερῶς πείθοντες τοὺς ἐπισκόπους ἐπιτιθέναι χεῖρας αὐτοῖς, τῇ[a] παρὰ τῶν νομιζομένων παρ' αὐτοῖς ἀσκητῶν μαρτυρίᾳ δελεαζομένους.

15 Τοῦτο δὲ σπουδάζουσιν, οὐχ ὡς τοὺς τῶν κληρικῶν βαθμοὺς τιμίους κρίνοντες, οἵ γε καὶ αὐτῶν τῶν ἐπισκόπων καταφρονοῦντες[b], ὅταν ἐθέλωσι· ἀλλὰ δυναστείαν τινὰ καὶ αὐθεντείαν ἑαυτοῖς πραγματευόμενοι. 16 ἔνιοι δὲ αὐτῶν μήτε κοινωνῆσαι αὐτοὺς τῶν μυστηρίων λέγουσιν, εἰ μὴ τῆς παρουσίας τοῦ Πνεύματος αἰσθητῶς[c] αἴσθωνται γενομένης κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν· 17 ἐπιτρέπουσι δὲ τινὲς αὐτῶν τοῖς βουλομένοις ἀποτέμνειν τὰ ἑαυτῶν φυσικὰ μόρια. 18 καταφρονοῦσι δὲ ῥᾳδίως καὶ ἀφορισμῶν. 19 ὄμνυσι δὲ ἀδεῶς καὶ ἐπιορκοῦσιν· ἀναθεματίζουσί τε ὑποδόλως τὴν αἵρεσιν αὐτῶν.

XVIII Ibidem § 980[d].

Lampetiani, sic appellati a Lampetio quodam, hi idem vitae genus agere et in coenobiis morari volentibus, permittunt cuique quodlibet voluerit ac probaverit conversandi rationem amplecti, quemque placuerit habitum induere. Dedecet enim, aiunt, Christianum vi coactum agere,

Λαμπετιανοί, οἱ ἀπὸ Λαμπετίου τινὸς οὕτω προσαγορευόμενοι[e], οἵ τινες τοῖς βουλομένοις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζῆν καὶ ἐν κοινοβίοις διάγειν, ἐπιτρέπουσιν ἑκάστῳ οἵαν ἂν ἐθέλῃ καὶ δοκιμάζῃ[f] πολιτείαν ταύτην μετιέναι, καὶ ὃ προαιρεῖται σχῆμα ἀμφιέννυσθαι. οὐδὲν γὰρ δεῖ[g], φησίν, ἠναγκασμένως ποιεῖν τὸν Χριστιανόν· ὅτι γέγραπται· ἑκουσίως θύσω

[a] τῇ] R ᾗ. — [b] Var. καταφρονοῦσιν. — [c] R Lat. om. αἰσθητῶς. — [d] Textum vide ed. cit. Opp. S. I. Damasc., p. 109. — [e] προσαγορευόμενοι] R καλουμένου. — [f] A H ἐθέλοι καὶ δοκιμάζοι. R ἐθέλει καὶ δοκιμάζει. — [g] Ed. om. δεῖ.

σοι. καὶ πάλιν, ἐκ θελήματός μου ὁμολογήσομαι αὐτῷ. ἐπιτρέπουσι δέ, ὥς φασί τινες, καὶ φυσικοῖς πάθεσι χώραν διδόναι καὶ μὴ ἀνθίστασθαι αὐτοῖς, ὡς τῆς φύσεως οὕτως ἀπαιτούσης· καὶ ἕτερά τινα παραπλησίως τῶν ὀνομαζομένων Ἀρειανῶν [a] λέγονται φρονεῖν [b].

cum scriptum sit [1] : *voluntarie sacrificabo tibi*. Et iterum [2] : *ex voluntate mea confitebor illi*. Quinimo permittunt, ut quidam ferunt, affectibus naturalibus indulgeri nec eis repugnari, ita hoc natura exigente. Et alia quaedam simillima placitis eorum, qui dicuntur Aeriani cogitare feruntur.

XIX-XX

Ex libro XI scholiorum Theodori bar Chôni [c].

ܗܪܣܝܣ ܕܡܨܠܝܢܐ܀ ܗܕܐ ܗܪܣܝܣ
ܐܫܬܟܚܬ ܒܕܝܢܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ. ܐܢܫܝܢ
ܕܝܪܝܐ ܗܘܘ ܒܬܚܘܡܐ ܕܐܘܪܗܝ ܡܕܝܢܬܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܚܕ ܫܡܗ ܣܒܐ ܘܐܚܪܢܐ ܕܕܘ
ܘܕܠܦ ܘܗܪܡܝܣ ܘܫܡܥܘܢ ܘܐܚܪܢܐ.
ܘܥܠ ܐܝܠܝܢ ܡܫܬܥܐ ܕܒܫܘܪܝܗܘܢ
ܒܕܘܒܪܐ ܫܦܝܪܐ ܐܬܝܬܪܘ ܘܛܢܢܘ ܒܛܘܒܢܐ
ܐܢܛܘܢܝܘܣ ܘܡܩܪܝܘܣ ܘܒܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ
ܗܘ ܕܩܠܝܠ ܪܚܝܩ ܗܘܐ ܡܘܬܒܗ
ܡܢܗܘܢ ܘܪܒ ܛܒܗ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܘܟܕ
ܫܘܘܕܝܐ ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܐܚܝܕܝܢ
ܗܘܘ: ܗܘܘ ܢܘܟܪܝܐ ܠܕܘܒܪܝܗܘܢ ܐܝܟ
ܝܗܘܕܐ ܘܓܝܚܙܝ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܒܨܪܬ
ܠܘܬܗܘܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܢܟܦܘܬܐ ܗܢܘܢ ܕܒܗܘܢ

XIX. — [1] *Haeresis Messalianorum*. [2] Haecce haeresis hoc modo orta est : Quidam monachi in confinibus Edessae civitatis habitabant, quorum alteri nomen erat Saba, et alteri Dadō et Dlaph et Hermes et Šem'on et alii. [3] Et de istis fertur eos initio moribus optime excelluisse aemulosque fuisse Beati Antonii et Macarii et Iuliani Sabae, cuius sedes ab eis paulo aberat et longe celeberrima fuit. [4] Attamen licet promissionem discipulatus sanctorum tenerent, extranei facti sunt moribus eorum, sicut Iudas et Giezi, [5] et quoniam imminuta est apud eos

[a] Lege cum Lequien Ἀερ:ανῶν. — [b] H add. : *Ex his Eustathius quidam prodiit, a quo Eustathiani* ἀπὸ τούτων Εὐστάθιός τις ἀνεφάνη, ἐξ οὗ Εὐσταθιανοί. — [c] Textum syriacum vide apud Pognon, *Les inscriptions mandaïtes des coupes de Khouabir*, Paris, 1898, p. 139-141. Traductio gallica adest ibidem p. 203-206. Textum edidit etiam A. Scher, *Theodorus bar Kôni, Liber Scholiorum*, Paris, 1910, t. II.

[1] Ps. LIII, 8. — [2] Ps. XXVI, 8.

cognitio et regulae, quibus boni mores acquiruntur, Satanas eis affectum cupiditatis nocivae suggessit, et penes se revelationes fieri et visione spirituali dignari optabant. [6] Et illa cogitatione in eis stabilita sensibili quodam modo eis Satanas apparuit eosque putare fecit apparitionem sui revelationem esse Spiritus Paracliti, qui a Redemptore missus supra Apostolos in coenaculo descendit. [7] Et sceptrum quodlibet, quod eis hac ratione apparuit, commotione inordinata et concitata anhelabant iuxta consuetudinem sacrificulorum daemonum, qui re aliqua praeter consuetudinem sibi apparente commoveri solent, sicut etiam S. Scriptura in Eliae historia indicat de sacrificulis prophetisque Ba'al, qui *excitati sunt,* inquit, *iuxta consuetudinem suam*[a]. [8] Ad instar illorum nec isti noverunt daemonem esse eum, qui eis apparuit et versus eum excitati ferebantur et ex rebus eorum gestis verificatum est nomen Mṣalliânē et Ktîšē[b]. [9] Et quicunque revelationem, quam diximus, acceperit, ad eorum mentem perfectus est, impassibilis, Spiritum S. consecutus, nec proinde oriuntur in eo passiones

[a] III Regnorum, xviii, 28. — [b] Id est, obsessi, furibundi, ἐνθουσίασται.

ܕܚܛܝܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܡܒܣܠ
ܨܘܡܐ ܗܘܐ ܠܒܬܘܠܘܬܐ ܘܠܫܗܪܘܬܐ ܘܠܡܥܒܕܘܬܐ
ܘܡܢ ܕܘܒܪܐ ܕܥܡܠܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܡܫܬܐܠ
ܗܘܐ ܐܦ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܐܝܕܝܐ ܐܝܟ ܕܡܢ
ܫܘܓܢܐ ܨܥܪܐ ܦܠܛ ܗܘܐ. ܘܡܒܛܠܐ
ܗܘܐ ܒܛܝܠܐ ܘܕܒܪ ܒܫܢܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܢܣܒܪ
ܕܠܐ ܚܠܡܐ ܕܡܢ ܫܐܕܐ ܡܫܬܕܪܝܢ ܗܘܘ
ܠܘܬܗ ܕܓܠܝܢܐ ܐܢܘܢ܀ ܗܠܝܢ ܙܢܝܐ
ܕܡܢ ܫܐܕܐ ܕܡܫܢܝܐ ܥܠ ܡܨܠܝܢܐ
ܐܬܦܠܚܘ܀

ܡܬܐܡܪܐ ܕܐܦ ܠܐܢܫܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܒܡܕܒܪܐ ܥܡܪܝܢ ܫܐܕܐ ܠܢܣܝܘܢܗܘܢ.
ܘܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܢܚܢܢ: ܘܙܒܢ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܙܒܢ ܕܝܢ ܕܚܕ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܩܕܝܫܐ.
ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܩܕܝܫܐ
ܕܟܕ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܣܛܢܐ ܒܕܡܘܬܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܥܢܐ ܠܗ: ܕܐܢܐ ܠܐ ܒܥܝܢܐ
ܕܓܘܫܡܐ ܕܦܓܪܐ ܚܙܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܥܠ
ܐܚܪܢܐ ܐܡܝܪ ܠܗ ܕܟܕ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܘ
ܫܐܕܐ ܒܕܡܘܬܐ ܢܘܗܪܐ ܘܢܘܪܐ ܡܥܡܨ
ܗܘܐ ܥܝܢܘܗܝ ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܐܢܘܢ ܕܒܗܘܢܐ
ܒܠܚܘܕ ܡܨܠܝܢ ܗܘܘ ܕܢܫܬܘܘܢ ܠܚܙܘܐ
ܕܢܘܗܪܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܝ ܕܟܕ ܠܐ ܐܣܬܟܠܘ
ܡܨܠܝܢܐ ܫܛܝܐ ܐܬܓܚܟܘ ܒܗܘܢ ܫܐܕܐ
ܐܝܟ ܥܝܕܐ ܕܡܛܥܝܢܘܬܗܘܢ: ܘܚܠܦ
ܢܘܗܪܐ ܚܡܘ[1] ܠܗܘܢ ܣܛܢܐ ܚܫܘܟܐ

peccati. [10] Iam igitur qua talis contemnebat ieiunium, virginitatem, vigiliasque et se a conversatione laboriosa sanctitatis excusatum habebat imo etiam ab opificio manuum tamquam occupatione inhonesta restitit et otiosus manens somno dabat operam, perinde ac si putasset somnia sibi a daemone immissa revelationes esse. [11] Hae sunt nugae, quae a daemonibus furentibus circa Messalianos patratae sunt.

[12] Fertur etiam ad homines sanctos in deserto habitantes daemones accessisse ad tentationem ipsorum, eisque dixisse se esse Christum, alio tempore Spiritum Sanctum, aliquando autem unum e sanctis angelis, [13] sicut de quodam Sancto narratur, qui apparenti sibi Satanae in forma lucis responderit : « Nolo sensibus corporis videre Christum. » [14] De alio autem eum apparentibus sibi daemonibus in similudine luminis ignisque clausisse oculos, ne eos videret, cum sola mente petissent dignari visione luminis Christi. [15] Quod cum Messaliani stulti non intellexissent, illuserunt eis daemones, sicut moris est imposturis eorum; et pro luce tenebras eis Satanas

1. In textu ܚܘ sic.

ostenderant, quas illi tanquam Christum receperunt et ad eum, velut Redemptorem, oraverunt.

[16] Feruntur etiam hancce sententiam tenere : [17] Quilibet quoque ex hominibus veluti successione naturae accipit daemonem qui, aiunt, toto vitae eius tempore apud eum manet, nec ullo alio medio expellitur nisi oratione, hoc est motibus furiosis, qui ab eis « complementum » appellantur. [18] De baptismo vero asserunt, nihil conferre habenti illud neque gratiam Spiritus, quae ope eius datur; neque mysteria sancta quidquam prodesse sumenti ea, sed adminiculum fieri ab oratione, quae ab eis apparenti sibi daemoni offertur. [19] Erant autem, qui infirmitate hac correpti sunt, monachi, qui e suis locis Edessae vicinis atque e regionibus Orientis eiecti, Lycaoniam petiere. [20] Non enim separarunt se a membris ecclesiae cum nec damno nec emolumento esse existimarent participare mysteria salutifera vel ab eis abstinere.

XX. *Haeresis Lampetianorum* [a]. Lampetius iste genere Cappadox erat et in deserto Aegypti diu habitabat. [2] Postea usque ad Constantinopolim

ܘܡܫܠܡܝܢ ܗܘܘ[1] ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܫܝܚܐ
ܘܡܨܠܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܦܪܘܩܐ܀
ܐܡܪܝܢ ܕܐܚܝܕܝܢ ܠܗܘܢ ܐܦ ܗܕܐ ܡܠܬܐ
ܗܢܐ ܕܐܝܟ ܕܒܝܘܒܠܐ ܕܟܝܢܐ ܡܩܒܠ
ܕܝܘܐ ܐܦ ܗܘ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܡܟܬܪ
ܠܘܬܗ ܟܠܗ ܙܒܢܐ ܕܚܝܘܗܝ ܘܠܐ
ܡܬܬܪܕܐ ܠܗ ܒܡܕܡ ܐܚܪܢ ܐܠܐ ܐܢ
ܒܨܠܘܬܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܙܘܥܐ ܕܚܡܬܢܐ ܗܢܘܢ
ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܢܗܘܢ ܫܘܡܠܝܐ ܐܬܡܠܝܘܗ. ܘܥܠ
ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܡܪܝܢ ܕܠܐ ܡܘܬܪܐ ܡܕܡ
ܠܡܢ ܕܢܣܒ ܠܗ ܘܠܐ ܛܝܒܘܬܐ ܕܪܘܚܐ
ܕܒܐܝܕܗ ܡܬܝܗܒܐ ܘܠܐ ܐܪ̈ܙܐ ܩܕܝܫܐ
ܡܘܬܪܝܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܣܒܝܢ ܠܗܘܢ ܐܠܐ ܗܘܐ
ܠܘܬ ܥܘܕܪܢܐ ܡܢ ܨܠܘܬܐ ܗܝ ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܕܝܘܐ
ܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܠܘܩܒܠ ܡܬܩܪܒܐ.
ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܟܘܪܗܢܐ ܗܢܐ ܐܬܬܚܕܘ
ܐܝܠܝܢ ܕܝܚܝ̈ܕܝܐ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ ܡܢ
ܕܩܪ̈ܝܒܝܢ ܠܗ̇ ܠܐܘܪܗܝ ܘܡܢ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܡܕܢܚܐ ܐܙܠܘ ܠܠܘܩܘܢܝܐ. ܠܐ
ܓܝܪ ܦܪܫܘ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܗܕ̈ܡܐ
ܕܥܕܬܐ ܐܝܟ ܡܢ ܕܠܐ ܠܐ ܚܘܣܪܢܐ ܘܠܐ
ܡܘܬܪܢܐ ܚܫܝܒܐ ܠܗܘܢ ܗܝ ܕܢܫܬܘܬܦܘܢ
ܠܐܪ̈ܙܐ ܡܚܝ̈ܢܐ. ܘܢܦܠܓܘܢ ܡܢܗܘܢ.
ܗܪܣܝܣ ܕܠܡܦܛܝܢܐ. ܗܢܐ ܠܡܦܛܝܣ
ܩܦܕܘܩܝܐ ܗܘܐ ܒܓܢܣܗ. ܡܬܥܡܪ ܙܒܢܐ
ܣܓܝܐܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܨܪܝܢ. ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ

[a] Textum syriacum vide apud Pognon *o. c.* p. 141 sq.; translationem gallicam *ib.* p. 206 sq.

1. In textu ܗܘ ܘܡܫܠܡ

ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܠܡܫܬܡܠܝܢܘܬܗ ܘܠܥܠܡܗ
ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܥܠ ܢܦܫܗ ܕܐܫܬܘܝ
ܠܓܠܝܢܐ ܘܩܡ ܒܠܐ ܚܫܫܘܬܐ
ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܠܒܪܢܫܐ ܚܕܬܐ ܕܐܬܚܙܝܘ
ܕܪܓܬܐ ܚܛܝܬܐ ܘܡܕܡ ܠܐ ܢܩܦܐ ܐܝܬ
ܒܗ ܘܠܐ ܚܛܝܬܐ. ܘܟܡܐ ܙܒܢܝܢ ܡܢ ܠܒܫ
ܗܘܐ ܡܐܢܘܗܝ ܘܩܐܡ ܗܘܐ ܥܪܛܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܦܓܥܝܢ ܠܗ. ܘܗܠܝܢ ܕܗܘܝܢ
ܗܘܐ ܡܢܗ ܡܛܠ ܫܛܝܘܬܐ ܠܕܟܝܘܬܐ ܘܡܫܪܝܐ
ܠܟܝܢܗ: ܟܠ ܕܟܝܘܬܐ ܘܠܐ ܚܫܫܘܬܐ
ܣܐܡ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܟܬܒܐ ܕܝܢ ܬܐܘܪܝܐܝܬ
ܡܦܫܩ ܗܘܐ ܐܝܟ ܬܪܥܝܬܗ ܕܐܘܪܝܓܢܝܣ.
ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܕܡܢ ܓܠܝܢܐ ܝܠܦ ܘܠܐ
ܡܢ ܕܪܫܐ ܘܩܪܝܢܐ. ܘܡܠܦ ܠܨܘܡܐ
ܘܫܗܪܐ ܘܠܡܣܪܒܢܘܬܐ ܠܡܫܛ
ܘܠܒܬܘܠܘܬܐ ܘܠܩܕܝܫܘܬܐ ܕܦܓܪܐ.
ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܕܟܠ ܕܐܫܬܘܝ ܠܠܐ ܚܫܫܘܬܐ
ܠܐ ܣܢܝܩ ܕܒܗܝܢ ܕܘܒܪܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܢܙܕܕܩ. ܘܡܒܙܚ ܗܘܐ ܒܕܝܪܝܐ ܘܒܢܙܝܪܐ
ܟܕ ܐܡܪ ܕܒܢܙܝܪܘܬܐ ܐܢܫ ܠܐ ܡܙܕܕܩ ܐܠܐ
ܘܠܐ ܠܒܪܢܫ ܕܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ ܘܢܬܦܪܓ
ܘܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܡܫܠܡ ܗܘܐ ܠܗ
ܠܒܣܪܐ ܕܢܐܟܠܘܢ ܐܦ ܒܣܪܐ ܘܝܬܝܪܐܝܬ
ܕܚܙܝܪܐ. ܘܡܫܒܚ ܗܘܐ ܠܠܒܘܫܐ ܕܡܐܢܐ
ܢܩܝܐ ܘܚܘܪܐ ܘܐܣܟܡܐ ܕܕܝܪܝܐ ܡܫܠܐ
ܗܘܐ ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܕܒܛܠܢܘܬܐ ܡܫܬܡܫܝܢ
ܒܠܒܫܬܐ ܕܐܘܟܡܐ. ܘܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܒܣܪܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܠܦܢܘܬܗ ܡܚܝܠܐ
ܩܪܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܒܫܡܠܝܐ ܡܛܝܢ

pervenit et de seipso aiebat se revelatione dignatum esse atque in ea impassibilitate et in illo perfectionis gradu constitisse, quae novo conveniat homini, in quo proinde nec cupiditas sit, nec peccatum. [3] Et quoties retexit vestimenta sua et stetit nudus coram occurrentibus sibi! [4] Et quae ab ipso ob vecordiam fiebant atque dementiam, ipse puritati et impassibilitati tribuebat. [5] Scripturas autem allegorice interpretabatur ad mentem Origenis, se affirmans revelatione edoctum esse, non studio et lectione. [6] Et docebat ieiunium, vigilias, abnegationem contemnenda esse, sicut et virginitatem et puritatem corporis; et dicebat quemque impassibilitate dignatum non habere opus, ut per huiusmodi conversationem iustificetur. [7] Et irridebat monachos et naziraeos dicens neminem iustificari nazireatu, sed oportere hominem comedere et bibere et oblectari et legis ad instar tradebat carnes, imprimis suiles manducandas esse. [8] Et commendabat vestimenta nitida et alba et reiecto monachorum habitu affirmabat eos perperam induere vestimenta nigra. [9] Eos autem, qui doctrinam eius contemnerent, imbecilles appellabat, quod ad perfectionem adhuc non pervenissent. [10] Auri porro erat amantissimus,

hortabaturque discipulos suos, ut quod possiderent, rem communem haberent. [11] Et collecto auro haud modico monasteria misit aedificare in monte inter Ciliciam et Isauriam sito, quae vix differunt a lupanaribus meretricum, ob excessus crebros, quibus oblectari solent. [12] Non enim prohibuit, quin mulieres cum viripari ratione commiscerentur in monasteriis.

ܠܡܬܠܡ̈ܕܐ. ܐܠܦܗܘܢ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦ ܕܢܩܢܘܢ
ܕܗܘܐ ܘܡܫܘܬܦ ܗܘܐ ܠܟܠܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ
ܘܡܢ ܕܟܢܫ ܕܗܒܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܫܕܪ
ܒܢܐ ܕܝܪ̈ܐ ܠܐ ܒܛܘܪܐ ܩܕܡ ܒܝܢܬ ܕܡܨ̈ܥܬܐ
ܒܛܘܪܐ ܕܩܝܡ ܒܝܢܬ ܩܝܠܝܩܝܐ
ܠܐܝܣܘܪܝܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܦܪܝܫܝܢ ܡܢ
ܒܬ̈ܐ ܕܙܢܝ̈ܬܐ ܡܛܠ ܦܘܪ̈ܥܢܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ ܕܒܗܘܢ ܡܬܦܢܩܝܢ ܗܘܘ. ܠܐ
ܓܝܪ ܟܠܐ ܗܘܐ ܕܢܫ̈ܐ ܢܬܚܠܛܢ
ܥܡ ܓܒܪ̈ܐ ܒܕܝܪ̈ܐ܀

XXI

De synodo Sidetana

Contra Haeresim Messalianorum coacta, deque aliis rebus contra eos gestis.
Ex *Bibliotheca* Photii, Codex LII [a].

Lecta synodus Sidae habita adversus haeresim Messalianorum, hoc est, Euchitarum, seu Adelphianorum. Praefuit synodo Amphilochius Iconii episcopus considentibus et aliis viginti quinque episcopis. In eodem libro lecta est ipsius synodi ad magnum Flavianum, episcopum Antiochiae epistola synodica rerum gestarum rationem reddens.

Quapropter etiam ille synodum indixit adversus ipsos eosdem haereticos praesentibus cum ipso tribus episcopis, Bizo Seleuciae, Marutha

1. [1] Ἀνεγνώσθη σύνοδος γενομένη ἐν Σίδῃ κατὰ τῆς αἱρέσεως τῶν Μεσαλιανῶν ἤγουν Εὐχιτῶν ἤτοι Ἀδελφιανῶν [2]. ἐξῆρχε δὲ τῆς συνόδου Ἀμφιλόχιος ὁ τοῦ Ἰκονίου [b] συνεδρευόντων αὐτῷ καὶ ἑτέρων ἐπισκόπων τὸν ἀριθμὸν πέντε καὶ εἴκοσιν. [3] ἐν τῇ αὐτῇ δὲ βίβλῳ ἀνεγνώσθη τῆς αὐτῆς συνόδου πρὸς τὸν μέγαν Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας ἐπιστολὴ συνοδικὴ τῶν πεπραγμένων ποιουμένη τὴν διδασκαλίαν.

2. Διόπερ καὶ αὐτὸς συναθροίζει σύνοδον κατὰ τῶν αὐτῶν αἱρετικῶν, συμπαρόντων μὲν αὐτῷ ἐπισκόπων τριῶν, Βίζου [c] τοῦ Σελευκείας καὶ Μαρουθᾶ τοῦ Σουφαρηνῶν

[a] Textum e recensione Emanuelis Bekker a Migne recusum vide in *P. G.* CIII, col. 87-92. Translationem Andreae Scotti, ubi necesse erat, correximus. Ad variantes notatas quod attinet, S = textus editionum priorum; A = Codex S. Marci Venetus 450. — [b] A εἰκονίου. — [c] S βύζου.

ἔθνους καὶ Σάμου [a]. πρεσβύτεροι δὲ καὶ διάκονοι συμπαρῆσαν μέχρι τριάκοντα. [2] ἐν ταύτῃ τῇ σύνοδῳ μετάνοιαν ἐπαγγελλόμενον τὸν Ἀδελφιὸν οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ τὴν αἵρεσιν ἀπαρνούμενον προσήκαντο· οὐδὲ γὰρ ἐκ καρδίας οὔτε ἡ τῆς αἱρέσεως ἄρνησις, οὔτε ἡ μετάνοια ἐπεδείκνυτο. [3] ἦσαν δὲ οἱ ταύτης γεννήτορες τῆς αἱρέσεως Ἀδελφιός τις ὁ ῥηθείς, οὔτε μοναστῶν οὔτε ἱερέων ἐγκατειλεγμένος κλήρῳ, ἀλλ' ἐν λαϊκοῖς ἐξεταζόμενος, καὶ Σάβας [b] τὸ τῶν μοναχῶν ὑπεισδὺς σχῆμα, ὃν ἐκ τῆς πράξεως ἐκάλουν ἀπόκοπτον, καὶ ἕτερος Σάβας [b], καὶ Εὐστάθιος Ἐδεσηνὸς [c], καὶ Δαδώης [d] καὶ Συμεώνης, τοῦ [e] πονηροῦ τὰ ζιζάνια, καὶ ἕτεροι τούτοις συμπαραφυόμενοι. [4] κατεκρίθη δὲ Ἀδελφιὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καίτοι μετανοίας τόπον, ὡς ἔφημεν, ἐπιζητοῦντες· πλὴν ταύτης οὐκ ἔτυχον, διότι ἐγγράφως, οὓς ἀνεθεμάτισαν ὡς Μεσαλιανούς, τούτοις ὡς ὁμόφροσιν ἐφωράθησαν κοινωνήσαντες.

3. Ἐγράφη δὲ Φλαβιανῷ πρὸς τοὺς ἐν Ὀσροήνῃ [f] ἐπιστολὴ τὰ περὶ αὐτοὺς πραχθέντα ἐκδιδάσκουσα, ἐν ᾗ ἐμφέρεται ὡς οἱ αἱρετικοὶ ἐτυπτήθησαν καὶ ἀνεθεματίσθησαν· [2] καὶ ἀντεγράφη παρὰ τῶν δεξαμένων ἐπισκόπων Φλαβιανῷ εὐχαριστία ὑπὲρ τούτων καὶ συμφωνία. [3] ἔγραψε δὲ καὶ Λιτώϊος ὁ Ἀρμενίας ἐπίσκοπος, διαπυνθανόμενος τὰ περὶ τῶν Μεσαλιανιτῶν, καὶ ἐγράφη αὐτῷ ἡ περὶ αὐτῶν συνοδικὴ ψῆφος καὶ ἀπόφασις· [4] ἔγραψε δὲ ὁ μέγας Φλαβιανὸς καὶ Ἀρμενίῳ

gentis Sopharenorum et Samo; presbyteri vero et diaconi aderant fere triginta. In hac synodo Adelphium, poenitentiam promittentem non receperunt, nec haeresim abiurantem, admiserunt, neque enim haereseos abiuratio, neque poenitentia sincera inventa sunt. Erant autem huiusce haereseos auctores Adelphius dictus, neque monachorum neque sacerdotum in ordinem lectus, sed inter laicos repertus, et Sabas, monachorum habitum gerens, quem ex rei eventu « castratum » appellarunt, item alter Sabas et Eustathius Edessenus et Dadoës et Symeones, zizania maligni, aliique ipsis adhaerentes. Adelphius vero et qui cum eo erant condemnati sunt : quamvis uti diximus poenitentiae locum quaesierint, non tamen eum invenerunt, eo quod quos anathemate tamquam Messalianos condemnarant, cum iis, veluti consortibus scripto communicare deprehensi sunt.

Scripsit porro Flavianus ad Osroenenses epistolam ea, quae circa eos gesta sunt, docentem in qua refertur, quomodo haeretici illi puniti atque excommunicati fuerint; responsumque est acceptis ab episcopis litteris et Flaviano pro his gratiae actae sunt ac assensus. Scripsit autem etiam Litoius Armeniae episcopus de Messalianis sciscitabundus, rescriptaque est ei synodica de illis sententia ac decretum. Scripsit quo-

[a] Σάμου] textus mendosus est; aliquid excidisse videtur; forte Σάμου corruptio est vocabili σαμοσάτων. — [b] S σάββας. — [c] ἐδεσηνὸς ita corrigente Bekkero] S αἰδέσιμος *venerandus*. — [d] S δαδόης καὶ Σεμεσώνης. — [e] τοῦ] Migne τῶν. — [f] S ῥοίνη.

que magnus Flavianus hac in causa Armenio cuidam episcopo secunda vice; in qua altera epistola etiam conqueritur, eo auctore Messalianitas patrocinium aliquod invenisse. Item etiam Atticus antistes Constantinopolitanus scripsit Pamphyliae episcopis, ut Messalianos tamquam malefactores ac detestandos undique exturbarent. Quin etiam idem ipse ad Amphilochium Sidetanum similiter scripsit.

τινὶ ἐπισκόπῳ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δεύτερον. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐπιστολῇ καὶ [a] ἔγκλησιν προσάγει, ὅτι προστασίας τινὸς παρ' αὐτοῦ οἱ Μεσαλιανῖται τυγχάνουσιν· [5] ἔγραψε μέντοι καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττικὸς τοῖς ἐν Παμφυλίᾳ ἐπισκόποις ἵνα πανταχόθεν τοὺς Μεσαλιανοὺς ὡς ἄγη καὶ μύση ἀπελαύνωσιν. [6] ἔτι δὲ ὁ αὐτὸς καὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν Σίδης ὁμοίως.

Porro Sisinnius Constantinopolitanus et Theodotus Antiochenus communem epistolam miserunt ad Berinianum et Amphilochium et reliquos Pamphyliae episcopos, cui inscriptum est : « Deo carissimis sacrorum collegis, Beriniano et Amphilochio et omnibus Pamphyliae episcopis Sisinnius et Theodotus et universa synodus Dei gratia in urbe magna Constantinopolitana consecrandi episcopi Deo cari et sanctissimi Sisinnii causa congregata iussu imperatoris nostri piissimi Christo cari Theodosii in Domino salutem! » In ipsa hac epistola synodica Neon episcopus proclamavit, ut si quis post anathematismum ullo tempore deprehensus fuerit verbo aut opere in suspicionem infirmitatis huiuscemodi incidisse, numquam postea, etiamsi decies millies promittat, ei in ordine poenitentium locus capiendus concedatur, idemque periculum incurrat conspiraturus cum ipso sive episcopus fuerit, sive alius quisquam. Scripsit etiam Joannes Antiochenus epistolam ad Nestorium

4. Ἔγραψε δὲ καὶ Σισίννιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Θεόδοτος ὁ Ἀντιοχείας κοινὴν ἐπιστολὴν πρὸς Βερινιανὸν καὶ Ἀμφιλόχιον καὶ λοιποὺς τοὺς ἐν Παμφυλίᾳ ἐπισκόπους, ἧς ἡ ἐπιγραφή· [2] « τοῖς θεοφιλεστάτοις συλλειτουργοῖς Βερινιανῷ καὶ Ἀμφιλοχίῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν Παμφυλίᾳ ἐπισκόποις, Σισίννιος καὶ Θεόδοτος καὶ πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἡ κατὰ θείαν [b] χάριν συγκροτηθεῖσα ἐν τῇ μεγαλοπόλει Κωνσταντινουπόλει τῆς χειροτονίας ἕνεκα τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου [c] ἐπισκόπου Σισιννίου θεσπίσματι τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως Θεοδοσίου, ἐν Κυρίῳ χαίρειν. » [3] ἐν ταύτῃ τῇ συνοδικῇ ἐπιστολῇ καὶ Νέων ἐπίσκοπος ἐξεφώνησεν, ὡς εἴ τις μετὰ τὸν ἀναθεματισμὸν φωραθείη τῷ χρόνῳ ἢ διὰ ῥημάτων ἢ διὰ πραγμάτων εἰς τὴν ὑποψίαν τῆς νόσου ταύτης ἐμπίπτων, μηκέτι λοιπὸν αὐτὸν χώραν ἔχειν, μηδ' ἂν μυριάκις ἐπαγγέλληται [d], τὴν τάξιν ἀναπληροῦν τῶν μετανοούντων· [4] συγκινδυνεύειν [e] δὲ αὐτῷ καὶ τὸν συγκροτοῦντα αὐτόν, εἴτε ἐπίσκοπος εἴτε ἄλλος τις εἴη. [5] ἐγράφη δὲ καὶ ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἀντιοχείας [f] πρὸς

[a] A om καὶ. — [b] θείαν] A θεοῦ. — [c] S om καὶ ἁγιωτάτου. — [d] A ἐπαγγέληται. — [e] S συγκινδυνεύει. — [f] A ἀντιοχέως.

Νεστόριον περὶ τῶν Μεσαλιανιτῶν. [6] ἐξήνεγκε δὲ καὶ ὅρον ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ ἐν Ἐφέσῳ τρίτη ἀπογυμνώσασα αὐτῶν [a] καὶ τὰ ἐν τῷ λεγομένῳ αὐτῶν βιβλίῳ ἀσκητικῷ βλάσφημα καὶ αἱρετικὰ κεφάλαια καὶ καθυποβαλοῦσα τῷ ἀναθέματι. [7] ἔγραψε δὲ καὶ Ἀρχέλαος ὁ Καισαρείας τῆς Καππαδοκῶν ἐπίσκοπος ἀναθεματισμοὺς εἰκοσιτέσσαρας τῶν κεφαλαίων αὐτῶν. [8] συνέταξε δὲ κατ' αὐτῶν καὶ Ἡρακλείδας ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐπιστολὰς δύο, ὧν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ χρῆσις φέρεται τῆς ἀρχαιότητος τῶν σεπτῶν εἰκόνων.

5. Ἔγραψε δὲ χρόνῳ ὕστερον καὶ Γερόντιος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῶν ἐν Γλίτιδι μοναχῶν πρὸς Ἀλύπιον ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Καισαρείας ἐγκλήματα κατὰ Λαμπετίου κινῶν, ὃς καὶ πρῶτος τῆς εἰρημένης αἱρέσεως ἴσχυσεν ἐκκλέψαι τὸ τῆς ἱερωσύνης καὶ ὑπελθεῖν ἀξίωμα, βέβηλος ὢν καὶ ἀπατεών. [2] Ἀλύπιος δὲ τὰ γραφέντα δεξάμενος πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Κομάνης Ὁρμίζην ἐπιστέλλει τὰ περὶ Λαμπετίου ἐξετάσαι λεγόμενα. [3] καὶ ἦν τὰ ἐγκαλούμενα ὅτι κόρην κατὰ στόμα φιλῶν ἐνηγκαλίζετο, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος ἔφη Λαμπέτιος ἐν Ἱεροσολύμοις μετά τινος διακονίσσης ἐξαμαρτεῖν, καὶ ὅτι προσελθόντων [b] τινῶν καὶ νοσήματος ἴασιν ἐξαιτουμένων ἔφη· « φέρε μίαν κόρην πρὸς ἐμὲ καλὴν καὶ δείξω σοι ἁγιωσύνην. » Καὶ ὅτι τοὺς τὰς ὥρας ψάλλοντας ἐξεμυκτήριζε καὶ διέσυρεν ὡς ὑπὸ νόμον ἔτι τυγχάνοντας. [4] καὶ ἄλλα ἄττα ἀθέμιτα διεβέβλητο ἃ τοῖς Μεσαλιανοῖς καὶ ποιεῖται καὶ λέγεται, καθὼς καὶ ἡμεῖς, ὡς οἷόν τε ἡμῖν, τινὰς τῆς τοιαύτης πλάνης ἀπάγοντες ἄρτι

de Messalianis, decretum quoque tulit sancta ac oecumenica synodus Ephesina, tertia denudans blasphemas haereticasque eorum sententias in libello eorum ascetico contentas easque anathemati subiiciens. Scripsit vero etiam Archelaus Caesareae Cappadociae episcopus anathematismos viginti quatuor sententiarum ipsorum. Composuit adversus eos etiam Heraclidas episcopus Nyssenus epistulas duas, quorum in altera etiam argumentum affertur antiquitatis venerandarum imaginum.

Insequenti vero tempore Gerontius quoque presbyter et monachorum in Glitide praepositus scripsit ad Alypium archiepiscopum Caesareae Cappadociae accusationes movens contra Lampetium, qui primus, ex dicta haeresi subripere furtim sacerdotii dignitatem ac subire potuit, abiectus cum esset et perversus. Litteris acceptis Hormizdam Comanes episcopum ad ea, quae de Lampetio ferebantur, investiganda delegavit. Haec autem sunt, quorum accusatus est : puellam ulnis amplexum et exosculatum esse, ipsumque Lampetium narrasse se Ierosolymis cum quadam diaconissa peccatum commisisse et accedentibus quibusdam medelam infirmitatis quaerentibus dixisse : « affer mihi puellam pulchram et ostendam tibi sanctitatem », et item ludibrio eum habuisse et derisisse horas psallentes tamquam sub lege constitutos. Atque alia quaeque iniqua arguebat a Messalianis dicta et facta quemadmodum et nos

[a] S αὐτόν. — [b] A ἐλθόντων.

pro virili conantes quosdam ab isto errore abducere, adhuc istic pullulare incipiente, ingentem putredinem affectionum et nequitiae animas eorum depopulantem invenimus. Hic autem Lampetius, Hormizda episcopo iudicante Gerontio vero accusante partim testibus convictus, partim suo ipsius ore reus votis unanimibus sacerdotio privatur suffragante ipso Alypsio Caesareensi, cui miserum illum deceptus ad gradum presbyterii evexisse contigit. Idem porro scelestissimus Lampetius sermonem aliquem composuit quem « Testamentum » cognominavit, in quo aliqua impietatis suae commenta disseminata sunt. Hoc opus Severus, qui sede Antiochena potitus est, adhuc presbyteratus habens ordinem, refutavit. Alpheius tamen quidam Rhinocorurorum episcopus Lampetium defendebat, quasi nihil eorum de quibus accusatus est sive fecisset, sive dixisset. Edito autem sermone, etsi nihil, ut rescire licuit, blasphemarit, depositus tamen est, tamquam Lampetio assentiens. Alter vero Alpheius quidam praeceptori cognominis, a Timotheo Alexandrino ordinatus, ob eamdem haeresim depositus est, sicut Ptolomaei Rhinocorurorum episcopi relatio ad praedicto docet Timotheum.

βλαστάνειν ἐκεῖθεν ἀρξαμένης[a], πολλὴν σηπεδόνα παθῶν καὶ κακίας τὰς ἐκείνων ψυχὰς ἐπιβοσκομένην ἑωράκαμεν· 5 ἀλλ' ὅ γε Λαμπέτιος, Ὁρμίζου μὲν τοῦ ἐπισκόπου δικάζοντος Γεροντίου δὲ τοῦ πρεσβυτέρου κατηγοροῦντος, καὶ τὰ μὲν διὰ μαρτύρων ἐξελεγχθεὶς, τὰ δὲ τῷ οἰκείῳ στόματι περιπαρεὶς ἁπάσαις ψήφοις τῆς ἱερωσύνης καθήρηται συμψήφον γεγενημένον καὶ τοῦ Καισαρείας Ἀλυπίου, ὃς καὶ τὸν δείλαιον ἐκεῖνον ἐξαπατηθεὶς εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτερίου[b] βαθμὸν ἐτύγχανε προενηνοχώς. 6 οὗτος δὲ ὁ τρισαλιτήριος Λαμπέτιος καὶ λόγον τινὰ συνέθηκεν, ὃν καὶ Διαθήκην ἐπεκάλεσεν, ἐν ᾗ καί τινα[c] τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ ἐνέσπαρται· ἣν καὶ Σεβῆρος[d] ὁ τὸν Ἀντιοχικὸν θρόνον ὑπεισδὺς, ἔτι πρεσβυτέρων ἐπέχων τάξιν, ἀνέτρεψεν. 7 Ἀλφειὸς μέντοι τις ἐπίσκοπος Ῥινοκορούρων[e] ὑπεραπολογεῖται Λαμπετίου ὡς μηδὲν ὧν ἐνεκλήθη ἢ εἰπόντος ἢ ποιήσαντος· ἐκθέμενος δὲ καὶ λόγον τινὰ οὐδὲν ἐν αὐτῷ, ὅσον ἔστι συνιδεῖν βλασφημεῖ. καθηρέθη μέντοι γε ὡς τὰ Λαμπετίου φρονῶν. 8 καὶ Ἀλφειὸς δέ τις ἄλλος ὁμώνυμος τῷ καθηγητῇ, χειροτονηθεὶς πρεσβύτερος ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Ἀλεξανδρείας[f], διὰ τὴν αὐτὴν καθηρέθη αἵρεσιν, ὡς ἡ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Ῥινοκορούρων ἐπισκόπου πρὸς Τιμόθεον τὸν προειρημένον ἐκδιδάσκει ἀναφορά.

[a] A ἀρξαμένους. — [b] S πρεσβυτέρου. — [c] τινα] S add. τῶν τῆς. — [d] S σευῆρος. — [e] A ubique ῥινοκουρούρων. — [f] A ἀλεξανδρέως.

XXII

E Chronico Michaelis Magni Jacobitarum Patriarchae [1].

ܒܗܘܢ ܙܒܢܐ ܢܒܥܬ ܗܪܣܝܣ ܕܡܨܠܝܢܐ
ܒܐܘܪܗܝ ܒܐܡܬ ܐܢܫ ܕܫܡܗ ܐܘܣܒܝܣ
ܘܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܣܒܐ ܘܕܕܘ ܘܐܕܠܦܝܘܣ
ܘܐܪܡܝܣ ܘܫܡܥܘܢ. ܐܬܩܪܝܘ ܕܝܢ
ܐܘܟܝܛܐ ܘܐܢܬܘܣܝܣܛܐ. ܠܚܠܡܐ ܓܝܪ
ܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܕܝܘܐ ܓܠܝܢܐ ܕܪܘܚܐ
ܩܪܝܢ܀

Eo tempore ebullivit haeresis Messalianorum Edessae auctore homine quodam, cui nomen erat Eusebio, discipulisque eius, Sabae, Dadoe, Adelphio, Hermae, Simeoneque. Appellabantur autem Euchitae et Enthusiastae; somnia enim, daemonum operationes, revelationem Spiritus appellabant.

a) Codex ܘܠܬܠܡܝܕܘ. — b) Codex ܘܕܕܘ ܕܠܦܝܘܣ.

[1] Ed. Chabot, Paris 1899 sq., p. 191; translationem gallicam v. *ib.* p. 298. — De illo Eusebio, vide longe plura apud Agapium, ed. Vasiliev, *Patr. Or.*, t. VII, p. 585-6.

XXIII

E Panoplia Dogmatica Euthymii Zigabeni

Titulus XXVI. Adversus Massalianos [1].

1. Κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος ἡ τῶν Μασσαλιανῶν ἐβλάστησεν αἵρεσις. ἡ δὲ κλῆσις αὐτὴ μεταβαλλομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν Εὐχίτας δηλοῖ. καὶ γὰρ πολὺ παρ' αὐτοῖς τὸ τῆς ὄνομα καὶ ταύτην ἄνω καὶ κάτω θρυλλοῦσι καὶ αὕτη τούτοις τὸ σεμνολόγημα. εὐχὴν δὲ λέγουσιν εἴτε τὴν προσευχὴν, ἣν ἕκαστος προσφέρει Θεῷ, εἴτε τὴν τοῦ « Πάτερ ἡμῶν » ἣν ὁ Κύριος τοῖς ἀποστόλοις παρέδωκεν, εἴτε τινὰ ἑτέραν μόνοις ἐξ αὐτῶν ἐγνωσμένην τοῖς εἰς ἀσέβειαν τελεωτέροις, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πάντας

Valentiniani et Valentis fere tempore Masalianorum pullulavit haeresis. Ea autem appellatio in linguam graecam translata Euchitas significat. Orationis autem nomen diversam apud eos significationem habet eamque per longum et latum celebrant tesseramque habent. Orationem autem sive obsecrationem dicunt, quam singuli offerunt Deo sive « Pater Noster », quod Dominus tradidit apostolis, sive aliam aliquam solis asseclis cognitam, qui impietate perfectiores sunt, et quam omnibus aliis

[1] Textum graecum v. ap. Migne *P. G.*, t. CXXX, col. 1273-1289. Refutationes errorum capitibus ab auctore additae heic omissae sunt.

prodere non licet ob res portentosas, puto, in ea contentas satanicasque incantationes. Sed habent et aliud cognomen eis ab ipsa re impositum. Enthousiastae nimirum cognominantur quippe qui daemonis cuiusdam influxum subierint, quem Spiritus S. esse habent. Qui autem morbo hoc penitus infecti sunt, manuum quidem laborum tamquam nefarium aversantur, somno vero multo se dantes somniorum visiones afflatum appellant. Porro haereseos huius principes multi et diversi exstitere; praecipue vero Adelphius, quem Flavianus Antiochenus Edessa accersitum callide circumvenit et discipulatum simulans pellexit, ut totum doctrinae venenum occultum evomeret. Facto autem morbo illo manifesto, e Syria quidem expulsi in Pamphyliam secessere. Modo aliqua eorum dogmata pervestigare continuabimus; ex ipsorum enim libro deprompta et aliquando cuique ad despuendum proposita sunt.

Dicunt tres hypostases Patris et Filii et Spiritus Sancti in unam hypostasim resolvi.

Dicunt naturam divinam facile verti ac mutari in quodlibet voluerit, ut commisceatur animabus dignis se.

Dicunt semen et verbum cecidisse in uterum Deiparae.

Dicunt divinum baptisma peccatorum radices exstirpare non posse.

Aiunt unumquemque e pueris nascentibus trahere a primo parente, Adam, quemadmodum naturam, ita etiam daemonis servitutem et cum natura unitum portare daemonem ipsi inhabitantem et potestatem [in eum]

οὖσαν ἀνέκφορον διὰ τὴν ἐν αὐτῇ τερατολογίαν, οἶμαι, καὶ σατανικὴν ἐπῳδήν. ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλην προσηγορίαν ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐπιτεθεῖσαν αὐτοῖς. Ἐνθουσιασταὶ γὰρ προσονομάζονται, δαίμονός τινος ἐνέργειαν εἰσδεχόμενοι, καὶ Πνεύματος ἁγίου ταύτην ὑπολαμβάνοντες.

Οἱ δὲ τέλεον τὴν νόσον ταύτην εἰσδεδεγμένοι ἀποστρέφονται μὲν τὴν χειρῶν ἐργασίαν ὡς πονηράν, ὕπνῳ δὲ τὰ πολλὰ σφᾶς αὐτοὺς ἐκδιδόντες ἐνθουσιασμὸν τὰς τῶν ὀνείρων φαντασίας ἀποκαλοῦσι. ταύτης ἐγένοντο τῆς αἱρέσεως ἀρχηγοὶ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἔτι δὲ καὶ Ἀδέλφιος, ὃν Φλαβιανὸς ὁ Ἀντιοχείας μετακαλεσάμενος ἐξ Ἐδέσσης, καὶ τεχνικῶς ὑπελθὼν καὶ μαθητιᾶν ὑποκρινάμενος, παρεσκεύασεν ἐξεμέσαι πάντα τὸν ἐγκεκρυμμένον τῶν δογμάτων ἰόν. δήλης δὲ τῆς νόσου ταύτης γενομένης, τῆς μὲν Συρίας ἐξηλάθησαν, εἰς δὲ τὴν Παμφυλίαν ἐχώρησαν. τίνα δὲ τὰ δόγματα τούτων ἐροῦμεν προβαίνοντες. ἀνελήφθησαν γὰρ ἐκ τῆς αὐτῶν βίβλου καὶ πᾶσι τότε προετίθεσαν εἰς τὸ καταπτύεσθαι.

2. Λέγουσιν, ὅτι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις Πατρός, Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος εἰς μίαν ὑπόστασιν ἀναλύονται...

3. Λέγουσιν ὅτι τρέπεται καὶ μεταβάλλεται ῥᾳδίως ἡ θεία φύσις πρὸς ὃ ἂν βούλοιτο, ἵνα συγκραθῇ ταῖς ἀξίαις αὐτῇ ψυχαῖς.

4. Λέγουσιν, ὅτι σπέρμα καὶ Λόγος ἔπεσεν ἐπὶ τὴν σηδὺν τῆς Θεομήτορος.

5. Λέγουσιν, ὅτι τὸ θεῖον βάπτισμα τὰς ῥίζας τῶν ἁμαρτημάτων ἀνασπᾶν οὐ δύναται.

6. Φασὶν ἕκαστον τῶν τικτομένων παίδων ἕλκειν ἐκ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὥσπερ τὴν φύσιν, οὕτω δὴ καὶ τὴν πρὸς τοὺς δαίμονας δουλείαν, καὶ συνουσιωμένον φέρειν δαίμονα συνοικοῦντα τούτῳ, καὶ κατεξουσιάζοντα, ἀδυνατεῖν

δὲ καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα, καὶ πᾶσαν ἄλλην θειοτάτην ἐργασίαν πρὸς ἀπέλασιν αὐτοῦ, μόνην δὲ τοῦτον ἐξωθεῖν τὴν ἐπιτεταμένην καὶ σπουδαίαν εὐχὴν διὰ τῆς τοῦ εὐχομένου χρέμψεώς τε καὶ ἀποπτύσεως· τούτου δὲ ἀπελαθέντος ἐπιφοιτᾷν αἰσθητῶς καὶ ὁρατῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν οἰκείαν παρουσίαν σημαῖνον, καὶ τὸ σῶμα τῆς τῶν παθῶν κινήσεως ἐλευθεροῦν, καὶ ἀπάθειαν χαριζόμενον, ὡς μηκέτι δεῖσθαι λοιπὸν μήτε νηστείας πιεζούσης τὸ σῶμα μήτε διδασκαλίας χαλινούσης καὶ βαίνειν εὔτακτα παιδευούσης. οὐ τοῦτο δέ μόνον, ἀλλὰ τὸν τῆς τοιαύτης ἀπαθείας τετυχηκότα τά τε μέλλοντα προορᾷν καὶ τὴν θείαν Τριάδα τοῖς ὀφθαλμοῖς θεωρεῖν. μονοῖς γὰρ τοῖς τοιούτοις αἰσθητῶς [a] ταύτην ἐμφανίζεσθαι.

7. Λέγουσιν, ὅτι οὐδ' οἱ ἀπόστολοι τῆς ἐξουσίας τῶν δαιμόνων ἦσαν ἐλεύθεροι.

8. Λέγουσιν ὅτι συνοικοῦσιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ Πνεῦμά τε τὸ ἅγιον καὶ ὁ δαίμων.

9. Λέγουσιν, ὅτι φύσει τὰ κακά, τουτέστιν αἱ ἁμαρτίαι.

10. Λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὴν παρὰ τοῖς τελείοις αὐτῶν ἀπάθειαν τοιαύτης αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ τούτων κοινωνίας ἐγγινομένης αὐτῇ παρὰ τοῦ ἐπουρανίου νυμφίου, οἵας αἰσθάνεται γυνὴ συνουσιάζοντος αὐτῇ τοῦ ἀνδρός.

11. Λέγουσιν, ὅτι ψυχὴ τοῦ παρ' αὐτοῖς εἰς ἀπάθειαν ἐφθακότος μεταβάλλεται εἰς τὴν θείαν φύσιν.

12. Λέγουσιν δυνατὸν εἶναι δέξασθαι μετὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἀπάθειαν τὸν ἄνθρωπον αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰσθητῶς, καὶ ἐν πάσῃ πληροφορίᾳ.

13. Λέγουσι δύο ψυχὰς ὀφείλειν ἔχειν τὸν ἄνθρωπον· μίαν μὲν τὴν

exercentem. Sanctum vero baptisma et quamlibet aliam divinam actionem impotes esse ad eum expellendum sed solam orationem intentam et sedulam posse eum cum screatu sputoque precantis eiicere, quo eiecto adventare sensibiliter et visibiliter Spiritum Sanctum propriam praesentiam manifestantem et corpus motibus passionum liberantem impassibilitatem largientem, ut iam amplius nec ieiunio opus sit corpus coercente nec doctrina refrenante ac recte ambulare docente. Sed non hoc tantum; verum eum, qui eiusmodi impassibilitatem consecutus sit ipsa quoque futura praevidere et divinam Trinitatem oculis cernere. Solis enim, qui eiusmodi sunt, sensibiliter eam apparere.

Dicunt ne apostolos quidem fuisse a potestate daemonum liberos.

Dicunt cohabitare in homine Spiritum Sanctum et daemonem.

Dicunt naturâ esse mala, id est, peccata.

Dicunt post acceptam a perfectis impassibilitatem animas ipsorum ita sentire copulam ipsis a caelesti sponso factam, sicut sentiat mulier viro sibi coëunte.

Dicunt animam ad eorum mentem impassibilitatem consecutam in divinam mutari naturam.

Dicunt posse hominem post dictam ab eis impassibilitatem accipere sensibiliter et omni cum plenitudine Spiritus Sancti personam.

Dicunt duas oportere animas hominem habere : aliam quidem homini-

[a] Ita corrigendam puto lectionem apud Migne αἰσθητοῖς.

bus communem, aliam vero caelestem.

Clericorum ordinationem simulant sacerdotum et diaconorum gradus invadentes, ut saltem potestatem sibi aliquam et auctoritatem arrogare possint. Imo etiam monachorum induunt habitum hac ratione latere et plurimos decipere volentes.

Manuum laborem aversantur.

Legem ferunt nil esse dandum mendicantibus aut egenis aliis aut pauperibus, aut quibuscunque casibus adversis afflictis eleemosynae sive doni, sed sibi solis, cum dicant se esse pauperes spiritu, quos Dominus beatos dixit.

Nuptias dissolvunt.

Volentibus permittunt resecare. membra genitalia.

Iurant timoris expertes et peiurant... Quod si coarguantur ut haeretici, tunc etiam fidem Masalianorum abnegant et anathematizant et negationem horrendis iuramentis confirmant putantes se ob instantem necessitatem et cogentium metum nullo modo peccare. Sed et alia multa fabulantur, quae nec mentione digna sunt eo minus refutatione, cum sint refutatu facilia et repugnantia.

κοινὴν ἀνθρώποις, ἑτέραν δὲ τὴν οὐράνιον.

14. Τὴν τῶν κληρικῶν ὑποκρίνονται χειροτονίαν βαθμοῦ ἱερέων καὶ διακόνων ἐπιβαίνοντες, ἵνα μόνον ἐξουσίαν τινὰ καὶ αὐθεντίαν ἑαυτοῖς περιποιήσωνται. Καὶ μὴν καὶ τὸ τῶν μοναχῶν ὑποδύονται σχῆμα λανθάνειν διὰ τούτου βουλόμενοι, καὶ τοὺς πολλοὺς ἀπατᾶν.

15. Τὴν διὰ τῶν χειρῶν ἐργασίαν ἀποστρέφονται.

16. Νομοθετοῦσι μὴ δεῖν μεταδιδόναι τοῖς προσαιτοῦσιν, ἢ τοῖς ἄλλοις πένησι καὶ πτωχοῖς ἢ τοῖς οἱανδήτινα περίστασιν δεομένοις ἐλεημοσύνης καὶ μεταδόσεως, ἀλλ' αὐτοῖς μόνοις, λέγοντες ἑαυτοὺς εἶναι τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι, οὓς ἐμακάρισεν ὁ Κύριος.

17. Λύουσι τὸν γάμον.

18. Ἐπιτρέπουσι τοῖς βουλομένοις ἀποκόπτειν τὰ παιδαγόνα μόρια.

19. Ὀμνύουσιν ἀδεῶς καὶ ἐπιόρκουσι... Ὅτε δὲ κρατηθῶσιν, ὡς αἱρετικοί, τότε καὶ τὴν τῶν Μασαλιανῶν πίστιν ἀρνοῦνται καὶ ἀναθεματίζουσι καὶ τὴν ἄρνησιν ὅρκοις βεβαιοῦσι φρικτοῖς, οἰόμενοι μηδόλως ἁμαρτάνειν διὰ τὴν ἐπικειμένην ἀνάγκην καὶ τὸν φόβον τῶν κατασχόντων. Καὶ ἄλλα δέ τινα μυθολογοῦσιν ἀνάξια μνήμης, μὴ ὅτι γε ἀντιῤῥήσεως διὰ τὸ εὐανάτρεπτον αὐτῶν καὶ αὐτελεγκτόν.

XXIV

E « CANDELABRO SANCTORUM » GREGORII BAR-HEBRAEI [1].

Haeresis vigesima sexta. Eusebii Edesseni. Huic erant discipuli senes

ܗܪ̈ܣܝܣ ܕܥܣܪܝܢ ܘܫܬ ܕܐܘܣܒܝܘܣ[a]
ܐܢܫ ܐܘܪܗܝܐ ✥ ܗܢܐ ܗܘܘ ܠܗ ܬܠܡܝ̈ܕܐ

[1] Codex Bibl. Nat. Parisiensis, Syr. 210, fol. 178ᵇ. Cf. Assemani, *Bibl. Orient.* t. II, Romae, 1721, p. 290ᵇ.

a) Codex ܕܐܘܣܒܝܣܘܣ ܕܐܘܣܒ. Primum vocabulum claudit lineam proinde probabiliter initium

ܐ̱ܢܫܝ̈ܢ ܗܟܢܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܚܠܡ̈ܐ
ܘܡܥܒܕܢܘ̈ܬܐ ܕܫܐ̈ܕܐ ܓܠܝܢ̈ܐ ܕܪܘܚܐ ܩܪܝܢ
ܗܘܘ ܘܐܡܪܝܢ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܢ ܠܘܬܗܘܢ
ܡܩܒܠܝܢ ܡܘܗܒܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ: ܕܐܦܠܐ ܟܕ
ܐܢ ܥܡ ܢܫ̈ܐ ܢܕܡܟܘܢ ܡܪܓܫܝܢ.
ܘܕܠܐ ܡܕܡ: ܦܓܪܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܡܘܬܪ܀

quidam, qui somnia operationesque daemonum revelationes spiritus appellabant, dicentes eos, qui ad se accederent charisma spirituale accipere, ita ut si cum mulieribus dormituri essent, non sentirent; nec quidquam corpus, quod sumimus, prodesse.

est vocabuli in linea proxima incipientis. Assemani l. c. ܕܐܬܡܣܟܢܘܣ legit, quod ratione habita loci e Chronico Michaelis magni excerpti recipiendum esse putavimus.

XXV

E Chronico Ecclesiastico Gregorii Barhebraei [1].

ܘܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘܐ ܒܝܢ ܦܛܪܝܪܟܐ
ܠܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܡܦܪܝܢܐ ܪܘܚܩܐ ܒܥܠܠܬ
ܚܣܢܝ̈ܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܥܝܐ ܒܦܬ̈ܓܡܐ
ܡܕܢܚܝ̈ܐ. ܘܒܡܨܪܝܢ ܬܘܒ ܡܠܦܢܐ ܐܥܘܪ
ܣܡܝܐ ܕܫܡܗ ܡܪܩܘܣ ܒܪ ܩܘܢܒܪ
ܫܪܝ ܕܢܟܪܙ ܡܛܠ ܡܘܕܝܢܘܬܐ ܕܚܛܗ̈ܐ:
ܒܪܡ ܐܝܟ ܪܥܝܢܐ ܕܡܨܠܝܢ̈ܐ ܛܢܦ̈ܐ
ܘܒܬܪܥܝܬܐ ܕܠܡܦܛܝܘܣ ܕܐܝܟ ܒܦܓܪܐ
ܐܝܟ ܠܐ ܦܓܪܢ̈ܐ ܗܘܝܢ: ܘܠܠܐ ܚܫܘܫܘܬܐ
ܡܛܐ ܟܠ ܕܡܘܕܐ ܒܚܛܗ̈ܘܗܝ. ܘܡܛܠ
ܗܕܐ ܫܪܝ ܡܪܩܘܣ ܦܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ
ܡܣܠܐ ܠܡܘܕܝܢܘܬܐ ܓܡܝܪܐܝܬ ܘܗܘܐ
ܣܕܩܐ ܪܒܐ ܒܟܠܗ ܐܝܓܘܦܛܘܣ. ܘܐ̱ܢܫܝܢ
ܡܢ ܠܒܪ ܩܘܢܒܪ ܡܕܪܫܝܢ ܗܘܘ

Eodem tempore [2] dissidium ortum est inter Patriarcham [3] et Mar Ioannem Maphrianum propter Hassanitas [4] sicut ostenditur in *Historiis Orientalibus* [5]. Et in Aegypto pariter doctor caecus, cui nomen Marcus bar Konbar, incepit de confessione peccatorum praedicare, attamen ad mentem Messalianorum immundorum et iuxta sententiam Lampetii, quod scilicet in corpore incorporales fiamus et ad impassibilitatem perveniat quisque peccata sua confessus. Hanc ob causam Marcus, papa Alexandriae, incepit reiicere omnino confessionem et schisma magnum factum est in tota

[1] Textum vide in op. *Chronicon Ecclesiasticum Gregorii Barhebraei* ed. Abbeloos et Lamy, Parisiis, et Lovanii 1877, t. I. coll. 573-576; Assemani, *Bibl. Or.*, t. II, p. 266 sq. *Chronique de Michel le Syrien*, t. III, textus p. 720, trad. p. 379-380. — [2] I. c. circa annum 1178; v. Barhebraei *Chron. Eccl.* t. II, p. 374. — [3] Michaelem Magnum (1167-1200). — [4] Populus regionis Tagritensis. Cf. Le Quien, *Oriens Christ.* II, col. 1583-1586, Assemani, *Bibl. Or.* II, 215, Barhebraei *Chron. o. c.* II, col. 213. — [5] Barh. *Chron. o. c.*, t. II, col. 373-6.

Aegypto. Et quidam Bar Konbarum iustificarunt et Patriarcham condemnarunt, alii viceversa. Et ambae partes litteras dederunt ad Mar Michaelem cum erat Antiochiae. Beatissimus vero volumen prolicum exaravit et haeresim Messalianorum mendacii arguens Bar Konbarum deposuit, donec in sua sententia perseveraret, ipsi Papae scribens : non oportuisse ob errorem Bar Konbari confessionem reiici.

ܘܠܦܛܪܝܪܟܐ[a] ܡܚܝܒܝܢ. ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܒܗܦܘܟܐ. ܘܬܪܝܗܘܢ ܓܒ̈ܐ ܫܕܪܘ ܐܓܪ̈ܬܐ ܠܘܬ ܡܪܝ ܡܝܟܐܝܠ ܦܛܪܝܪܟܐ[b] ܟܕ ܗܘ̣ ܒܐܢܛܝܘܟ. ܗܘ ܕܝܢ ܛܘܒܢܐ ܟܪܟܐ ܥܒܕ ܒܐܪܝܟܘܬܐ ܘܠܗܪܣܝܣ ܕܡܨܠܝ̈ܢܐ ܐܟܣ ܘܠܒܪܩܘܢܒܪܐ ܕܝܢ ܫܪܐ ܥܕܡܐ ܕܒܗ ܒܬܪܥܝܬܐ ܡܩܘܐ: ܘܟܬܒ ܠܦܦܐ ܗܟܢ: ܕܠܐ ܘܠܐ ܕܡܛܠ ܛܥܝܘܬܗ ܕܒܪ ܩܘܢܒܪܐ ܢܫܬܕܐ ܗܘ ܠܡܘܕܝܢܘܬܐ܀

a) Abb. et Lamy scribunt ܘܠܦܛܪܝܪ. — b) Abb. et Lamy ܦܛܪܝܪ.

XXVI

Ex « Historia Dynastiarum » Gregorii Barhebraei [1].

Et innotuit [2] vulgus (nomine) Messalianorum notus, qui dicebant : Quicunque oraverit et ieiunaverit duodecim annis, ubi monti praeceperit ut e loco suo recedat, recedet, sicut reperitur in Evangelio sancto [3]. Factum est autem, quidam ex eis, qui se cultui huic dedidere, egressus dixit monti : O mons! praecipio tibi, recede a loco tuo! Quod cum non evenisset, desperans de perseverantia in sua disciplina esui et potui et fornicationi operam dare cepit.

وظهر قوم يعرفون بالمصلّين وكانوا يقولون: كل من صلى وصام اثنتى عشرة سنة يامر الجبل ان ينتقل من مكانه فينتقل كما جاء في الانجيل المقدس فكان اذا تعبّد احدهم هذه المدّة خرج فقال للجبل: ايّاك آمر انتقل عن مكانك فاذا لم يكن ذلك يئس من قبول عبادته واخذ في الاكل والشرب والفساد.

[1] Ed. Antonius Ṣalḥâni S. I., Beryti, 1890, p. ١٤١. — [2] Tempore videlicet Valentiniani imperatoris, quando ad mentem Barhebraei Messalianorum res gestae sunt. — [3] Matth., xxi, 21.

Decreta in Synodis Nestorianorum contra asseclas Messalianorum lata.

XXVII-XXVIII

Ex actis synodi anno 486 praeside Mâr Acacio habitae[1].

XXVII. Canon I.

ܐܬܐܡܪ ܩܕܡܝܢ ܕܐܝܬ ܐܢܫܝܢ ܡܣܟܠܝ
ܬܪܥܝܬܐ ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ ܕܒܝܬ ܐܪܡܝܐ
ܕܠܒܝܫܝܢ ܐܣܟܡܐ ܕܐܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܟܕ ܡܢ
ܚܝܠܗ ܕܫܘܒܪܗ ܕܐܣܟܡܐ ܗܢܐ ܢܘܟܪܝܝܢ:
ܡܬܟܪܟܝܢ[a] ܒܐܬܪܘܬܐ ܫܓܝܐܬܐ ܘܡܣܟܠܝܢ
ܬܪܥܝܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܘܡܦܣܛܝܢ ܠܐܘܪܚܬܐ
ܬܪܝܨܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܩܬܘܠܝܩܝܬܐ
ܘܫܠܝܚܝܬܐ. ܘܟܕ ܗܢܘܢ ܟܪܝܗܝܢ
ܒܝܘܠܦܢܐ ܕܗܪܛܝܩܐ ܘܛܢܦܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܗܪܣܝܣ ܒܗܘܢ ܢܫܝܓ: ܠܘܩܒܠ
ܝܘܠܦܢܐ ܕܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܡܠܦܝܢ ܘܡܪܛܢܝܢ
ܠܟܪܘܙܐ ܘܠܡܠܦܢܐ ܕܕܚܠܬ ܐܠܗܐ
ܘܒܨܥܪܐ ܕܓܘܕܦܐ ܕܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܡܪܢ ܘܟܪܘܙܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܡܫܬܐܠܝܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܫܡܐ ܘܟܘܢܝܐ ܕܗܢܘܢ ܕܠܟܠܗܘܢ[b] ܐܡܪ
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܝܕ ܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ:
ܕܒܙܒܢܐ ܐܚܪܝܐ ܢܦܪܩܘܢ ܐܢܫܝܢ ܡܢ
ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܢܐܙܠܘܢ ܒܬܪ ܪܘܚܐ ܛܥܝܬܐ
ܘܒܬܪ ܝܘܠܦܢܐ ܕܫܐܕܐ: ܗܢܘܢ ܕܒܐܣܟܡܐ
ܕܟܕܒܐ ܡܛܥܝܢ ܘܡܡܠܠܝܢ ܟܕܒܘܬܐ

Dictum est coram nobis : sunt hac in regione *Bêt Armāyē* [dicta] homines quidam perversi mente, habitu monastico induti, qui a virtute operosa habitus huius alieni in diversis regionibus circumvagantes pervertunt mentes simplices et constuprant rectam fidei professionem Ecclesiae catholicae et apostolicae. Et ipsi cum infirmi sint ob doctrinam haereticorum et omnium haeresium faece perfusi, contra doctrinam Librorum Sacrorum docent et blaterant contra praecones et doctores timoris Dei et ob blasphemias crassas dispensationi Domini et praedicationi Apostolorum illatas contrahunt nomen ac cognomen eorum, de quibus Spiritus S. locutus est per B. Paulum[2] : *Novissimis temporibus homines quidam a fide recedent et sectabuntur spiritus seductores et doctrinas daemonum, hi qui specie mendace seducent et loquuntur mendacium*

a) P ܘܡܕܪܟܝܢ. — b) C ܠܟܠܗܘܢ quod iuxta translationem O. Braun in ܕܠܟܠܗܘܢ correxi.

[1] Textum syriacum vide in op. *Synodicon Orientale, ou Recueil de Synodes Nestoriens publié, traduit et annoté* par J.-B. Chabot, Paris, 1902, p. 54. P = Codex Bibl. Par. N. 332; B = Codex Musei Borgiani K. vi, 4. C = ed. Chabot. Quoad translationem cf. Chabot *o., c.*, p. 301; Braun, *Das Buch der Synhodos*, Stuttgart & Wien, 1900, p. 66 sqq. — [2] I Tim., iv, 1 sq.

et cauteriatas conscientias habent et nubere prohibent et ab escis arcent, quas Deus creavit ad usum et gratiarum actionem his, qui credunt et veritatem noverunt[1].

ܘܟܘܝܢ ܒܬܐܪܬܗܘܢ ܘܟܠܝܢ ܠܡܙܕܘܓܘ
ܘܡܦܪܫܝܢ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܒܪܐ ܐܢܝܢ ܠܣܘܦܩܐ ܕܬܘܕܝܬܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܘܝܕܥܝܢ ܫܪܪܐ ܀

XXVIII. Canon II.

Quod vero ad impostores attinet, quorum supra mentionem fecimus, qui ad speciem mendacem et in signum seductionis vestibus nigris induti simplices decipiunt et sub specie sanctitatis, nazireatus, continentiae vitaeque religiosae, quam antiqui in deserto agebant, in terra inculta, a voce humana et a sede urbium et pagorum remota domicilium figentes servierunt et Deo placuerunt, sic praecipimus : Si vere discipuli sint ac filii Beatorum illorum eisque formâ et conversatione conformes, sit velut illorum commoratio eorum in locis habitui suo convenientibus. Civitates autem pagosque, ubi sacerdotes et episcopi et presbyteri et diaconi inveniuntur, ingredi ad habitandum ibi ipsis non permittitur, ne sint occasio rixarum neve tumultus excitent inter sacerdotes gregemque ac inter magistros discipulosque ; nec facient ibi

ܩܢܘܢܐ ܕܬܪܝܢ ܀ ܥܠ ܙܐܦܢܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ
ܕܐܡܪܢ ܥܠܝܗܘܢ ܡܢ ܠܥܠ: ܕܠܐܣܟܡܐ
ܕܓܠܐ ܘܠܐܬܐ ܕܡܛܥܝܢܘܬܐ ܠܒܫܝܢ ܐܘܟܡܐ
ܘܡܛܥܝܢ ܠܦܫܝܛܐ: ܘܒܦܪܨܘܦܐ
ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܘܕܢܙܝܪܘܬܐ ܘܕܢܟܦܘܬܐ
ܘܕܡܫܬܡܠܝܘܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܩܕܡܝܐ[a] ܐܬܕܒܪܘ
ܒܗܘܢ[b]: ܒܡܕܒܪܐ ܐܪܥܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܥܡܪܐ
ܘܡܪܚܩܝܢ ܡܢ ܩܠܐ ܕܐܢܫܐ ܘܡܢ ܡܬܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܘܕܩܘܪܝܐ ܒܥܒܕ ܡܥܡܪܗܘܢ ܫܡܫܘ
ܘܫܦܪܘ ܠܐܠܗܐ: ܗܟܢܐ ܦܩܕܝܢܢ: ܕܐܢ ܒܫܪܪܐ
ܬܠܡܝܕܐ ܐܢܘܢ ܘܒܢܝܐ ܕܗܢܘܢ ܛܘܒܢܐ
ܘܠܗܘܢ ܦܐܡܝܢ ܒܝܕ ܐܣܟܡܐ ܘܒܕܘܒܪܐ:
ܐܝܟ ܕܗܢܘܢ ܢܗܘܐ ܗܘܦܟܗܘܢ ܒܕܘܟܝܬܐ
ܕܦܐܝܢ ܠܐܣܟܡܗܘܢ. ܠܡܕܝܢܬܐ
ܘܠܩܘܪܝܐ ܕܐܝܟܐ ܒܗܘܢ[c] ܟܗܢܐ
ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܫܝܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܐ
ܡܦܣ ܠܗܘܢ ܠܡܥܠ ܐܝܟ ܕܠܡܥܡܪ:
ܘܢܗܘܘܢ ܥܠܬܐ ܠܚܪܝܢܐ ܘܢܙܝܥܘܢ ܫܓܘܫܝܐ
ܒܝܢܬ ܟܗܢܐ ܠܡܪܥܝܬܗܘܢ ܘܪܒܢܐ

a) RC ܩܕܡܝܐ. — b) C ܒܗܘܢ corrigens absque causa iusta lectionem codicum a nobis receptam. — c) C ܒܗܝܢ.

[1] Sequitur professio de duabus Christi naturis impermixtis et anathema minatur his, qui in unitate personae Salvatoris confessionem Deo perfecto hominique perfecto detrectent.

ܠܟܢܘܫܬܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܒܗܘܢ [a]
ܩܘܕܫܐ ܘܠܐ ܢܥܡܕܘܢ ܒܗܘܢ [b] ܡܥܡܘܕܝܬܐ:
ܘܠܐ ܢܬܠܘܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܢܫܚܠܦܘܢ
ܛܟܣܗ ܕܥܕܬܐ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܥܕܡܐ
ܠܗܫܐ. ܐܠܐ ܢܐܙܠܘܢ ܠܕܝܪܐ ܘܠܕܘܟܝܬܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܒܥܕܢ ܡܢ ܥܡܪܐ:
ܘܬܡܢ ܢܗܘܐ ܡܥܡܪܗܘܢ ܘܗܘܦܟܗܘܢ:
ܟܕ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܘܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܠܩܫܝܫܐ ܘܠܦܪܝܘܕܘܛܐ
ܕܫܠܝܛܝܢ ܘܠܡܕܒܪܢܝ ܟܠ
ܕܝܪܘܬܗܘܢ ܘܕܘܟܝܬܐ ܕܒܗܘܢ [c] ܥܡܪܝܢ.
ܐܢ ܕܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܗܕܐ ܡܫܘܚܠܦܬܐ ܘܦܘܩܕܢܐ
ܕܐܬܦܩܕ ܒܗ ܡܢ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܘܒܩܘܪܝܬܐ
ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ [d] ܟܗܢܐ: ܠܘܬ
ܟܢܘܫܬܐ ܢܥܒܕܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܥܡܪ
ܘܒܢܘ ܩܘܕܫܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܕܟܢܫܝܢ ܠܥܡܐ
ܘܡܥܡܕܝܢ ܒܗܘܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܟܢܫܝܢ ܥܡܐ
ܠܒܪ ܡܢ ܥܕܬܐ ܘܡܥܡܕܝܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܐܠܐ ܐܢ ܒܗܘ ܕܝܪܐ ܘܕܘܟܝܬܐ ܗܠܝܢ
ܕܡܫܡܗܢ ܡܢ ܠܥܠ: ܐܫܬܪܝ ܘܡܚܪܡܝܢ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܘܡܢ
ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܟܪܝܣܛܝܢܐ. ܘܟܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܐܘ ܩܫܝܫܐ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ ܐܘ ܐܦ ܡܗܝܡܢܐ
ܥܠܡܝܐ ܕܡܩܒܠ ܠܗܘܢ ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܐܝܕ ܐܝܕܐ ܡܥܕܪܢܐ ܡܟܝܠ ܘܠܗܠ ܐܝܟ
ܕܢܥܒܕܘܢ ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܟܠܝ
ܒܡܕܝܢܬܗ ܐܘ ܒܩܘܪܝܬܗ ܘܒܒܝܬܗ
ܘܢܥܒܕܘܢ ܫܓܘܫܝܐ ܒܥܕܬܐ: ܐܫܬܪܝ

conventicula, nec missas celebrabunt nec baptismum administrabunt ordinem Ecclesiae pervertentes, sicut hucusque fecerunt, sed secedent in monasteria locosque a cultura humana remotos, ubi erit habitatio domiciliumque ipsorum, subiecti ac obedientes episcopis et presbyteris et periodeutis iurisdictionem habentibus et praefectis monasteriis locisque, ubi habitent. Si vero post hoc indultum ac decretum, vi cuius in civitatibus et pagis, ubi inveniuntur sacerdotes vivere prohibentur, civitates, ut ibi habitent, et in vicis ingressuri sint monasteria erigere, missas celebrare, populum extra ecclesiam congregare, baptismumque administrare praeter monasteria locosque superius recensitos deprehensi fuerint, interdicto et anathemate a ministerio sacerdotali et communitate christianorum suspenduntur et quilibet episcopus, aut presbyter, aut diaconus aut laicus fidelis, qui eos receperit, aut manu danda se eis adiutorem exhibuerit exinde et ulterius, ut aliquid horum perpetrent, quae prohibita sunt, in civitate, aut agro, aut domo sua, et tumultus in ecclesia excitent :

a) C ܒܗܝ̈ܢ. — b) C ܒܗܝ̈ܢ. — c) C ܒܗܝ̈ܢ. — d) C ܒܗܝ̈ܢ.

interdicto et excommunicatione plectitur; si sit sacerdos, a suo ministerio, si laicus ab ecclesia et a sacra communione.

ܘܡܬܚܪܡܢܐ ܐܬܠܘܗܝ: ܐܢ ܟܗܢܐ ܗܘ ܡܢ
ܬܫܡܫܬܗ: ܘܐܢ ܥܠܡܝܐ ܗܘ ܡܢ ܥܕܬܐ
ܘܡܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܩܘܕܫܐ܀

XXIX

Ex actis synodus anno 576 praeside Ezechiele catholico habitae [1]

Caput primum. De Messalianis.

Auditum autem est in Synodo, esse homines, qui habitu mendaci monachorum et ascetarum induti mentes fidelium pervertant et mulieres peccatis obrutas captivent audacter asserentes nil peccati esse in actibus inique commissis. Aequitatem isti omnino de medio tollunt, missam, ieiunium, orationem et omnia, quibus Deus peccatoribus reconciliatur, spernunt et sermonibus suis demonstrant nec bonos remunerationem, nec impios tormenta esse haereditaturos et in hac impudentia, cui par non datur, versantur; quandoque viros ab uxoribus mulieres a viris suis aut viduas iuvenili adhuc vigore pollentes aut virgines sive iam, sive non adhuc desponsatas adulando ad se trahunt, earum mentes captivant

ܪܫܐ ܩܕܡܝܐ܀ ܥܠ ܡܨܠܝܢܐ܀
ܐܫܬܡܥܬ ܕܝܢ ܠܣܘܢܗܕܘܣ: ܕܐܝܬ ܐܢܫܝܢ
ܕܠܒܫܝܢ ܐܣܟܡܐ ܕܓܠܐ ܕܐܒܝܠܐ ܘܡܣܟܢܐ
ܘܡܚܒܠܝܢ ܬܪܥܝܬܐ ܕܡܗܝܡܢܐ ܘܫܒܝܢ
ܢܫܐ ܕܛܥܝܢ ܚܛܗܐ: ܘܡܡܪܚܝܢ
ܘܐܡܪܝܢ ܕܠܝܬ ܚܛܝܬܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܠܐ
ܒܟܐܢܘܬ ܡܬܥܒܕܢ. ܘܠܟܐܢܘܬܐ
ܡܥܒܪܝܢ ܠܗ ܠܓܡܪܐ. ܘܡܫܝܛܝܢ
ܒܩܘܕܫܐ ܘܨܘܡܐ ܘܨܠܘܬܐ ܘܟܠܗܝܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܒܗܝܢ ܡܬܪܥܐ ܐܠܗܐ ܠܚܛܝܐ.
ܘܒܡܠܝܗܘܢ ܡܚܘܝܢ ܕܠܐ ܦܘܪܥܢܐ
ܠܛܒܐ ܘܠܐ ܫܘܢܩܐ ܠܪܫܝܥܐ ܐܝܬ. ܘܒܗܕܐ
ܡܪܚܘܬܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܦܚܡܐ ܡܬܗܦܟܝܢ.
ܘܐܝܬ ܐܡܬܝ ܕܓܒܪܐ ܡܢ ܢܫܝܗܘܢ ܘܢܫܐ
ܡܢ ܒܥܠܝܗܝܢ ܐܘ ܐܝܠܝܢ ܕܐܪܡܠܢ
ܕܐܝܬ ܒܗܝܢ ܥܘܕ ܕܥܠܝܡܘܬܐ ܐܘ
ܒܬܘܠܬܐ ܡܟܝܪܬܐ ܐܘ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܟܝܪܢ
ܐܡܠܩ ܡܦܪܓܠܝܢ ܘܫܒܝܢ ܠܪܥܝܢܗܘܢ
ܘܡܦܪܚܝܢ ܠܗܝܢ ܠܡܢܗܘܢ ܐܝܟ

a) C ܒܗܝܢ.

[1] V. Chabot, *o. c.* p. 115 sq. Braun, *o. c.* p. 172.

ܠܣܘܒܥܐ ܕܛܢܦܘܬܗܘܢ. ܘܦܚܙܘܬܗܘܢ
ܣܓܝܐܬܐ. ܘܠܡܚܘܩܢܐ ܕܩܘܡܝܢ ܕܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܡܥܕܝܢܘܬܗܘܢ ܕܢܡܘܣܐ ܡܩܘܡܝܢ
ܘܥܡܗ ܡܬܟܬܫܝܢ. ܒܗܝ ܕܡܢ ܗܕܐ
ܣܘܓܐܐ ܕܥܘܠܐ ܘܚܛܗܐ ܪܘܪܒܐ
ܡܫܬܡܠܝܢ܀

ܘܥܠ ܗܠܝܢ ܘܕܐܟܘܬܗܘܢ ܦܣܩܬ
ܘܐܬܚܬܡܬ ܣܘܢܗܕܘܣ: ܕܐܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܩܒܠܘ[a] ܕܪܓܐ ܕܟܘܡܪܘܬܐ ܘܒܬܫܡܫܬܐ
ܕܥܕܬܐ ܐܬܩܝܡܘ: ܠܓܡܪܐܝܬ
ܢܬܛܪܕܘܢ ܘܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܟܠܗ ܛܟܣܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ: ܘܡܢ ܟܠܗ
ܣܘܢܬܝܐ ܕܥܡ ܡܗܝܡܢܐ. ܘܢܬܝܗܒ
ܠܗܘܢ ܙܒܢܐ ܠܬܝܒܘܬܗܘܢ ܕܢܬܩܒܠܘܢ
ܠܐܪܙܐ ܩܕܝܫܐ ܘܢܬܚܠܛܘܢ ܥܡ ܡܗܝܡܢܐ
ܝܘܡܬܐ ܕܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܕܡܢ ܕܝܢ ܕܗܝ
ܢܬܩܪܒܘܢ ܒܕܪܓܐ ܥܕܬܢܝܐ ܠܐ ܢܬܬܣܝܡܘܢ.
ܘܐܢ ܒܢܝ ܩܝܡܐ ܐܘ ܥܠܡܝܐ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܗܢܐ ܛܢܦܘܬܐ ܥܒܕܝܢ: ܢܬܝܗܒ ܠܗܘܢ
ܙܒܢܐ ܠܬܝܒܘܬܗܘܢ ܝܪܚܐ ܫܬܐ: ܘܗܝܕܝܢ
ܢܬܚܠܛܘܢ ܥܡ ܡܗܝܡܢܐ܀

et secum circumducunt ad satiandam immunditiam et lasciviam suam magnam; et legislatori Spiritui sancto aperte resistant et cum ipso confictantur, qua ratione multa facinora et magna delicta committuntur.

De his, hisque similibus statuit ac definivit Synodus : Si ad eos pertinuerint, qui gradum sacerdotalem accepissent et in ministerio Ecclesiae constituti essent : penitus reiiciantur et a toto ordine sacro ministerii Ecclesiae sanctae amoveantur et ab omni consuetudine cum fidelibus; tempus vero eis concedatur ad poenitentiam, ut ad communicandum in mysteriis sacris admitti et cum fidelibus permisceri possint, dies anni unius. Non autem poterunt ad gradus ecclesiasticos denuo promoveri. Si vero religiosi aut laici fideles eiusmodi spurcitias commiserint : sex menses eis ad resipiscendum concedantur, et dein cum fidelibus communicabunt.

XXX-XXXI

Ex actis Synodus anno 585 praeside Iesuiahb I habitae[1].

XXX. Canon octavus.

ܩܢܘܢܐ ܕܬܡܢܝܐ܀ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܝܛܝܢ
ܠܨܠܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܘܡܢ ܢܣܒ ܥܠ ܡܫܒܚܐ

De illis, qui preces Ecclesiae contemnunt, et sumptionem mysteriorum Chri-

a) C ܕܡܠܠ.

[1] Textum syriacum v. apud Chabot, *o. c.* p. 144 sq.; quoad translationem cf. *ib.* p. 406 sq. Braun, *o. c.*, p. 210 sqq.

sti spernunt et in habitu mendaci ascetarum vagationem sibi absque domicilio eligunt et mulieres secum ducentes in uno monasterio indiscriminatim viri et mulieres convivunt.

Dictum itaque est a viris discretis coram synodo dari homines, qui aliquando habitu venerabili naziraeorum et ascetarum et religiosorum fraudulenter vestiti absque domicilio circumvagentur et vicos urbesque furtim invadentes ieiunium, orationem, atque sumptionem mysteriorum sacrorum contemnant; item alios ob errorem suum magis adhuc deficientes mulieres vestitu sanctimonialium indutas circumducere secum, immo vero alios in uno monasterio communiter habitare ausos esse viros et mulieres et eo errore ac morum dissolutione scandalizari fideles, irridere infideles, claudicare munus docendi.

Praecepit itaque synodus ac definivit Dei verbo, ut omnibus, qui habitum induerint monasticum et naziraeorum et ascetarum more vivere velint, distincta habitacula assignentur sive in domo paterna, sive cum clericis in ecclesia, sive cum monachis in monasterio. Quodsi studio discendi moti aliquo proficiscantur ubi amplius studium Scripturarum

ܕܐܪ̈ܙܝܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ: ܘܒܐܣܟܡܐ ܕܓܠܐ
ܕܐܒ̈ܝܠܐ ܓܒܝܢ ܠܗܘܢ ܦܗܝܐ ܕܠܐ ܒܘܡܪܐ
ܘܡܕܒܪܝܢ ܥܡܗܘܢ ܢܫ̈ܐ ܘܡܥܡܪܝܢ ܟܚܕܐ
ܕܝܪܐ ܓܒܪ̈ܐ ܘܢܫ̈ܐ ܦܘܠܓܐܝܬ܀

ܐܬܐܡܪܬ ܗܟܝܠ ܡܢ ܦܪ̈ܘܫܐ ܩܕܡ
ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܐܝܬ ܐܢܫܐ ܡܢ ܙܒܢ ܕܠܒܫܝܢ
ܐܣܟܡܐ ܝܩܝܪܐ ܕܢܙܝܪ̈ܐ ܘܕܡܫܩܒܠܐ
ܘܕܒ̈ܢܝ ܩܝܡܐ ܡܠܒܫܝܢܐܝܬ. ܘܦܗܝܢ ܕܠܐ
ܒܘܡܪܐ ܘܡܚܠܦܝܢ ܒܩܘ̈ܪܝܐ ܘܒܡܕܝܢ̈ܬܐ
ܘܒܫܡܝ ܟܠ ܨܘܡܐ ܘܨܠܘܬܐ ܘܟܠ
ܡܫܩܠܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܩܕܝ̈ܫܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܟܕ
ܡܬܡܢ ܡܬܒܥܠܝܢ ܒܡܛܥܝܢܘܬܗܘܢ:
ܡܕܒܪܝܢ ܥܡܗܘܢ ܢܫ̈ܐ ܕܠܒܝܫܢ
ܐܣܟܡܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ
ܐܦ ܒܕܝܪܐ ܚܕܐ ܡܥܡܪܝܢ ܘܡܕܒܪܝܢ
ܦܘܠܓܐܝܬ ܓܒܪ̈ܐ ܘܢܫ̈ܐ. ܘܒܗܕܐ ܛܥܝܘ
ܡܛܠ ܗܕܐ ܘܦܘܫܐ ܡܬܟܫܠܝܢ
ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܘܡܓܚܟܝܢ ܠܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ
ܘܡܚܓܪ ܠܡܠܦܢܘܬܐ܀

ܦܩܕܬ ܗܟܝܠ ܣܘܢܗܕܘܣ ܘܐܣܟܬ
ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ: ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܣܟܡܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܠܒܫܝܢ: ܘܕܢܙܝܪܘܬܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܨܒܝܢ ܠܡܕܒܪܘ: ܢܬܦܪܫܘܢ
ܠܗܘܢ ܒܘ̈ܡܪܐ ܦܪ̈ܝܫܐ ܒܒܝܬ ܐܒܗ̈ܝܗܘܢ
ܐܘ ܥܡ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ[a] ܒܥܕܬܐ: ܐܘ ܥܡ
ܕܝܪ̈ܝܐ ܒܕܝܪܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܛܠ
ܝܘܠܦܢܐ[b] ܡܬܬܙܝܥܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܐܙܠ ܠܐܝܟܐ
ܕܝܬܝܪ ܚܦܝܛ ܝܘܠܦܢܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ:

a) C ܩܠܝܪ̈ܘܣ. — b) P add. *studio Librorum Sacrorum discendorum* ܠܝܘܠܦܢܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ.

ܗܢܘܢ ܢܩܒܠܘܢ ܗܠܝܢ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܬܪܗܘܢ ܢܙܕܗܪܘܢ ܒܐܓܪ̈ܬܐ ܐܘܣܬܛܝܩܘܣ
ܐܝܟ ܕܝܬܝܪ ܢܟܢܫܘܢ ܡܚܫܒ̈ܬܗܘܢ ܡܢ
ܚܒܠܐ[a] ܘܦܘܚܐ ܡܣܝܒܪܢܐ. ܘܢܬܐܡܢܘܢ
ܒܨܠܘܬܐ ܘܒܨܘܡܐ ܥܕܬܢܝܐ ܘܒܡܩܒܠܢܘܬܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܚܣܝܢܐ ܟܕ ܕܒܝܩܝܢ ܠܢܝܪܐ ܢܡܘ̈ܣܐ
ܕܩܢ̈ܘܢܐ ܫܠܝ̈ܚܝܐ ܘܐܒܗ̈ܝܐ: ܘܢܗܘܘܢ
ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܐܘ ܐܝܟ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ ܠܪܫܐ ܕܩܠ
ܝܪܘܣ: ܐܘ ܐܝܟ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܠܪܫܐ ܕܝܘ
ܠܦܢܐ: ܐܘ ܠܐܘܡܢܘܬܐ ܕܠܐ ܙܕܩܐ: ܐܘ
ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪ. ܘܐܦ ܡܢ
ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܠܐ ܫܠܝܛ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܒܣܐ ܥܠ ܨܘܡܐ ܘܨܠܘܬܐ ܘܡܩܒܠܢܘܬܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܩܕܝܫܐ ܘܠܩܢ̈ܘܢܐ ܟܠܗܘܢ ܥܕ̈ܬܢܝܐ.
ܘܐܦ ܠܐ ܫܠܝܛ ܕܢܕܒܪ ܥܡܗ ܐܢܬܬܐ
ܐܘ ܢܥܡܪ ܥܡܗ ܒܕܝܪܐ ܐܘ ܒܩܠܝܬܐ ܘܠܐ
ܢܫ̈ܐ ܫܠܝܛܝܢ ܕܢܥܡܪ̈ܢ ܒܕܝܪܐ ܕܓܒܪ̈ܐ:
ܘܠܐ ܓܒܪ̈ܐ ܫܠܝܛܝܢ ܕܢܥܡܪܘܢ ܒܕܝܪܐ
ܕܢܫ̈ܐ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܢܐ ܕܡܬܐܚܕ
ܕܥܒܕ ܐܚܪܢܐܝܬ ܢܫܬܠܚ ܡܢ ܐܣܟܡܐ
ܕܩܝܡܐ ܗܘ ܕܠܒܫ ܟܕ ܠܐ ܫܘܐ ܠܗ
ܘܐܣܝܪܐ ܘܢܘܟܪܝܐ ܢܗܘܐ: ܟܠ[b] ܕܟܪܣܛܝܢܐ
ܕܡܬܚܒܪ ܠܥܡܗ ܘܡܥܕܪ ܠܗ: ܚܪܡܐ
ܘܪܘܓܙܐ ܕܐܠܗܐ ܢܐܬܐ ܥܠ ܡܥܕܪܢܐ ܘܥܠ
ܡܬܥܕܪܢܐ. ܘܠܐ ܢܬܪܥܘܢ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ
ܕܢܦܢܘܢ ܡܢ ܦܚܙܘܬܗܘܢ: ܘܢܗܘܘܢ ܐܝܟ
ܦܩܝܕ. ܘܢܫ̈ܐ ܕܡܫܬܥܒܕܢ ܠܕܝܪܐ ܕܒܬ̈ܘܠܬܐ
ܐܘ ܒܬ̈ܘܠܬܐ ܕܡܫܬܥܒܕܢ ܠܕܝܪܐ ܕܢܫ̈ܐ:

sanctarum reperitur, ab episcopo loci litteris commendatitiis instruantur quo magis revocent cogitationes suas a corruptione et vagatione ansam peccandi suppeditante et sint assidui in oratione et ieiunio ecclesiastico et in susceptione mysteriorum piacularium subiugati iugo Constitutionum apostolicarum et paternarum et subiecti sunto, sive ut clerici, capiti cleri, sive tamquam discentes, praefectis studiosorum, sive arti decenti sive labori honesto. Neque licet quemquam christianorum vi verbi Dei contemnere ieiunium et orationem et susceptionem mysteriorum sanctorum et quascunque Constitutiones ecclesiasticas. Nec cuiquam permittitur circumducere secum mulierem aut cum ea sive in monasterio sive in cella cohabitare, neque licet mulieribus in coenobis virorum vivere, nec viris vi verbi Dei in monasteriis monialium degere. Et si quis deprehenditur aliter fecisse vestimento religioso, quod indignus portavit, spolietur; et sit interdictus et alienus omnis christianus, qui cum eo consuetudinem habuerit eumque adiuverit. Execratio et ira Dei superveniat adiutori et adiuto, nec eis detur reconciliatio, donec a sua lascivia resipiscant et praeceptis conformes fiant. Mulieres vero, si

a) P ܚܘܒܠܐ. — b) C ܘܟܠ quod corrigendum est.

quae monasterium virorum adierint, aut viri, si coenobium mulierum visitaverint, loco tuto, a suspicione dissolutionis ac inhonestatis remoto, custodiantur brevi tempore, quo illic fuerint, scilicet noctem aut diem unam, sicut causa postulat, ne blasphemetur nomem Dei et doctrina eius. Hae vero res cura episcoporum resarciuntur, eo quod sive corrigent eos, tamquam obedientiae, sive eiicient, tamquam inobedientiae filios.

ܕܒܥܘܡܪܐ ܕܓܒܪ̈ܐ ܘܕܢܫ̈ܐ ܡܢ ܡܣܬܒܪܢܘܬܐ ܕܦܘܫܩܐ ܘܕܨܥܪܢܘܬܐ ܢܬܢܛܪܘܢ ܙܒܢܐ ܙܥܘܪܐ ܕܗܘܝܢ ܬܡܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܘ ܚܕ ܠܠܝܐ ܐܘ ܚܕ ܝܘܡܐ ܐܝܟ ܕܒܥܝܐ ܥܠܬܐ ܕܨܪܝܟܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܓܕܦ ܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܦܢܘܬܗ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܨܒܘܬܐ ܒܝܕ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܢܬܬܩܢܢ ܬܘܪܨܐ: ܐܘ ܟܕ ܡܬܪܨܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܒܢܝܐ ܕܡܫܬܡܥܢܘܬܐ: ܐܘ ܟܕ ܛܪܕܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܒܢܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ܀

XXXI. Canon nonus.

De monasteriis et domiciliis anachoretarum, qui coetus ecclesiasticos diebus Dominicarum et festorum turbant dissolutionem et vagationem docentes simplices.

Omnibus itaque modis machinatur Satanas osor naturae nostrae, ut perturbet mentes simplicium Ecclesiae filiorum eosque artibus fallacibus impostorum in errorem inducat, ita ut species delectabiles nazireatus et continentiae, quae iuxta leges nazireatus iuste exercentur ab iis, qui fortes sunt animo, perverterit osor Ecclesiae et per homines angusti animi scandalum ex iis paraverit domesticis, risumque extraneis.

Auditum ergo est in Synodo dari

ܩܢܘܢܐ ܕܬܫܥܐ܀ ܥܠ ܕܝܪ̈ܬܐ ܘܥܘܡܪ̈ܐ ܕܡܫܬܡܪ̈ܐ ܕܡܒܠܒܠܝܢ ܟܢܘܫ̈ܝܐ ܥܕܬܢܝ̈ܐ ܕܚܕܒܫܒ̈ܐ ܘܕܥܐܕ̈ܐ ܘܡܠܦܝܢ ܫܪܝܘܬܐ ܘܦܘܚܐ ܠܦܫܝܛ̈ܐ܀

ܒܟܠ ܐܣܟܝܡ ܡܬܚܫܠ ܣܛܢܐ ܣܢܝܐ ܟܝܢܗ ܕܝܠܢ ܕܢܕܘܕ ܠܡܕܥܐ ܕܦܫܝܛ̈ܐ ܒܢܝܗ ܕܥܕܬܐ ܘܢܛܥܐ ܐܢܘܢ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܡܛܥܝܢܝܬܐ ܕܡܛܥܝܢ̈ܐ[a]: ܐܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐܣܟܡ̈ܐ ܪ̈ܓܝܓܐ ܕܢܙܝܪܘܬܐ ܘܕܡܣܝܒܪܢܘܬܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܦܠܚܝܢ ܙܕܝܩܐܝܬ ܡܢ ܚܝܠܬܢܝ ܢܦܫܐ ܠܦܘܬ ܢܡܘܣܐ ܕܢܙܝܪܘܬܐ: ܗܦܟ ܐܢܘܢ ܣܢܝܗ ܕܥܕܬܐ ܘܒܝܕ ܐܢܫܐ ܥܩܝܪܝ ܢܦܫܐ: ܟܫܠܐ ܠܒܝܬܝ̈ܐ ܘܓܘܚܟܐ ܠܒܪ̈ܝܐ܀

ܐܫܬܡܥ ܗܟܝܠ ܠܣܘܢܗܕܘܣ

a) Chabot ܡܛܥܝ̈ܢܐ, quod corrigendum est ut in textu.

ܕܐܝܬ ܬܡܢ ܕܝܪ̈ܬܐ ܒܐܬܪܐ ܕܐܬܘܪ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ
ܫܒܒ̈ܘܗܝ ܕܒܢܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ.
ܡܢܗܝܢ ܕܓܒ̈ܪܐ ܘܡܢܗܝܢ ܕܢܫ̈ܐ
ܡܪܝܚܐܝܬ. ܘܠܐ ܙܗܝܪܐܝܬ ܥܐܠܝܢ ܘܢܦܩܝܢ
ܠܘܬ ܚܕ̈ܕܐ. ܘܐܝܬ ܬܘܒ ܩܠܝ̈ܬܐ ܕܚܕܐ
ܐܢܬܬܐ ܥܡܪܐ ܒܗ: ܘܐܬܬܚܕܘ ܓܒ̈ܪܐ ܣܓܝܐ
ܙܒ̈ܢܝܢ ܕܥܐܠܝܢ ܘܢܦܩܝܢ ܠܘܬܗ ܘܗܘܬ
ܥܠܝܗܘܢ ܡܣܬܒܪܢܘܬܐ ܫܚܝܪ̈ܬܐ[a] ܕܢܘܟܪܝܐ
ܠܢܙܝܪ̈ܐ ❖

ܡܬܚܡܝܢܢ ܗܟܝܠ ܘܡܦܩܕܝܢܢ
ܒܫܘܠܛܢܐ ܫܡܝܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܒܩܢܘܢܐ
ܕܩܕܡ ܗܢܐ ܪܫܡܢ ܠܢ: ܕܠܐ ܢܫܬܠܛܢ
ܢܫ̈ܐ ܕܚܕܐ ܚܕܐ ܢܥܡܪ̈ܢ ܒܕܝܪܐ ܐܘ
ܒܩܠܝܬܐ. ܐܠܐ ܕܝܪ̈ܐ ܕܢܫ̈ܐ ܐܢ ܡܫܟܚܐ
ܠܓܡܪܐܝܬ ܠܐ ܢܗܘ̈ܝܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܗܘܝ ܐܘ
ܗܘܝܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܢܥܡܪ̈ܢ ܒܚܕ ܕܝܪܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ ܟܕ ܒܨܝܪ ܚܡܫ ܐܘ ܐܪܒܥ:
ܐܝܟܢܐ ܕܒܝܕ ܥܝܕܐ ܕܦܐܐ ܠܕܝܪܝܘܬܐ
ܐܬܒܛܠ ܡܢ ܒܝܢܬܗܝܢ ܦܘܫܪܬܐ.
ܘܐܢܐ ܕܡܡܪܚ ܘܥܒܪ ܥܠ ܩܢܘܢܐ
ܗܢܐ ܕܡܠܐ ܢܟܦܘܬܐ: ܡܚܪܡܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܡܠܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܦ ܡܢ
ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ ܠܐ ܫܠܝܛ ܕܢܫܒܩܘܢ ܟܢ̈ܘܫܝܐ
ܥܕ̈ܬܢܝܐ ܒܝ̈ܘܡܬܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܘܥܐ̈ܕܐ:
ܐܝܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܐܫܬܡܫܘ ܣܘܥܪ̈ܢܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܪܢܝܬܐ ܘܢܐܙܠ ܘܢܬܟܪܟ
ܦܘܚܐܝܬ ܒܕܝܪ̈ܬܐ ܘܒܩܠܝ̈ܬܐ. ܐܢܫ ܨܒܐ

monasteria in Assyria regionibusque adiacentibus extra urbes aedificata partim virorum partim mulierum, ad invicem impudenter et incante ingredientium et egredientium. Dari item cellas, ubi unica mulier habitet et multoties deprehensos fuisse viros ad eam ingredientes et egredientes foedamque de eis ortam esse suspicionem a naziraeis alienam.

Definimus igitur et praecipimus potestate caelesti, sicut iam canone praecedente indicavimus, non esse licitum mulieres singulas in uno monasterio aut cella habitare, sed potius, si possibile est, monasteria mulierum omnino non sint, si vero exstant aut exstiterint, multae mulieres in uno monasterio habitent, id est non pauciores, quam quinque vel quatuor, ut per mutuam consuetudinem, quae decet vitam religiosam, dissolutio apud eas finem capiat. Si quis vero hunc canonem plenum castitate transgredi ausus fuerit, verbo Christi anathemate plectetur. Nemini vero licet Christianorum relictis coetibus ecclesiasticis diebus Dominicis et festivis, quibus administrantur opera dispensationis Dominicae, ire et in monasteriis ac cellis circumvagari. Si quis autem cupierit orare et oblationem

a) Chabot falso ܫܚܝܪܘܬܐ

aliquam offerre in monasteriis et cellis, nos quidem non prohibemus eum, dummodo id diebus ferialibus faciat, non vero diebus Dominicis, quae sunt propriae cultui et honori Ecclesiae catholicae.

ܠܗ ܠܡܩܪܒܘ ܘܠܡܫܡܠܝܘ ܩܘܪܒܢܐ
ܒܕܝܪ̈ܐ ܘܒܥܘܡܪ̈ܐ: ܠܐ ܟܠܝܢܢ ܠܗ: ܐܠ
ܒܝܘܡ̈ܬܐ ܦܫܝ̈ܛܬܐ ܢܥܒܕܝܘܗ̇ ܠܗܕܐ ܘܠܐ
ܒܝܘܡ̈ܬܐ ܡܪܝܢܝ̈ܐ ܕܦܘܪܫܢܗ̇ ܘܐܝܩܪܗ̇
ܕܥܕܬܐ ܩܬܘܠܝܩܝܬܐ܀

APPENDIX II DE CODICE R

(Cf. Praef. p. VIII seq.).

Anno 1916 occasionem nactus Terrae Sanctae visitandae, Ierosolymis familiaris factus sum Patri Ephremo Barṣûm, monacho conventus Sancti Marci Iacobitarum in suburbio Armenorum (حارة الارمن) sito, quo narrante compertus sum plures codices syriacos in illo monasterio servari, qui ante aliquot annos, ni fallor diebus Abdallah Satûf patriarchae e laura Dêrez-Zaʿfarânensi illuc advecti fuerint.

Audita Patris Ephremi narratione statim suspicatus sum codicem R, cuius plagulas photographice expressas apud Suam Beatitudinem patriarcham Ignatium Ephremum II Raḥmani videram, pariter ad bibliothecam Sancti Marci pertinere. Cum vero P. Ephremo mentionem *Libri Graduum* fecissem eiusque argumentum fusius descripsissem, is abiens et mox rediens antiquo codice coram me posito : En, ait, quod quaeris. Examen codicis accuratius comprobavit rem ita esse.

R itaque est codex Syrus 180 conventus Sancti Marci Iacobitarum Ierosolymis, folios habens 91 membranaceos, saeculo VII-VIII binis columnis, charactere nitido estrangelo exaratus. Codex, proh dolor, mutilus est. Initio 21 folia perierunt et fol. 1 inc. col. 180_6 editionis huius. In medio opere desunt folia 5 et quidem post col. 341_8 excidit folium unum et post col. 372_{26} excidere folia quattuor. Quinque folia ultima Codicis opuscula quaedam Isaiae Scetici exhibent :

1. *Sermo utilis Patris Isaiae.* ܡܐܡܪܐ ܡܘܬܪܢܐ ܕܐܒܐ ܐܫܥܝܐ Init. ܩܕܡ ܟܠ ܠܡܫܬܡܥܘ Cf. Add. 12,170, fol. 1b; v. Wright, *CBM.* Cod. DCXXV, 1, p. 458a.

2. *S. Patris Isaiae. De Humilitate* ܕܩܕܝܫܐ ܐܒܐ ܐܫܥܝܐ. ܡܛܠ ܡܟܝܟܘܬܐ. Init. ܡܢܐ ܐܝܬܝܗ ܡܟܝܟܘܬܐ. Add. 12,700, fol. 6b; *op. c.*, 458b.

3. *Eiusdem. Praecepta ad eos qui a saeculo secedunt.* ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܝܠܗ ܦܘܩܕܢܐ ܠܗܘܢ ܕܡܬܪܚܩܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ. Init. ܐܢ ܐܬܪܚܩܬ ܡܢ ܥܠܡܐ. Add. 12,170, fol. 7a; *op. c.*, p. 458b.

4. *Duodecim vagabundi considentes dixerunt.* ܬܪܥܣܪ ܡܫܬܪܕܝܐ ܟܕ ܝܬܒܝܢ ܐܡܪܘ. Init. ܐ. ܐܢܐ ܐܡܪ. Add. 12,170, fol. 3b; *op. c.*, p. 458a.

5. *Eiusdem. Quomodo deceat fratres convivere.* ܕܝܠܗ ܕܐܝܟܢܐ ܘܠܐ ܠܗܘܢ ܠܐܚܐ ܕܢܗܘܘܢ ܥܡ ܚܕ̈ܕܐ Init. ܘܠܐ ܠܗܘܢ ܠܐܚܐ. Add. 12,170, fol. 5a; *op. c.*, p. 458b.

Liber Graduum in R XXX sermones complectitur, ponens illam Serm. XXX partem, quae in α praefationis instar toti operi praemittitur in calce Ser-

monis XXX, cui subnectitur Colophon : ܐܫܬܟܠܠܘ ܕܝܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠ ܡܐܡܪܐ ܬܠܬܝܢ ܕܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܥܠ ܦܘܪܫ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܣܝܡܝܢ ܠܛܘܒܢܐ ܕܠܐ ܐܘܕܥ ܫܡܗ.

ܫܠܡ

Et in marg. notatur : ܐܒܐ ܦܝܠܘܢ ܫܡܗ.

Et iterum : ܐܝܟ ܕܣܒܪ ܐܢܐ ܐܚܝ ܕܦܝܠܘܢ ܫܡܗ ܡܢ ܫ... ܡܫܡܫܢܐ.

Id est : *Complectuntur autem in libro isto, ut supra, sermones triginta de Conversatione Perfectionis et de Distinctione Praeceptorum Dñi, compositi a Beato, (Philone), qui non indicavit nomen suum.*

Nota marginalis addit : a) *Pater Philo est nomen eius*

b) *Uti puto, fratres, Philo est nomen eius, e* [septuaginta? ܫܒܥܝܢ] *nuntiis.*

Philo, putativus auctor L[1] Gr., probabiliter idem est, de quo in Canonibus Nicaenis Maruthae Mayphercatensi adscriptis agitur. In parte nimirum huius operis de monachis agente legimus[1] :

Das Tagma der Mönche hatte aber im alten (Bunde) einen anderen Namen. Das bezeugen die *Briefe Philos an Iacobus den Bruder des Herrn...* Auch Clemens, der Schüler des Apostels Petrus, der nach den Aposteln den erste Bischof von Rom war, schrieb einen Brief an Dionysios den Bischof des Areopag, den Schüler des seligen Paulus. Dieser Clemens hatte aus dem Munde der Apostel die Geschichte der Mönche gehört und schrieb sie getreu dem Dionysios, indem er berichtet in der Exposition seines Briefes und sagt, dass Elias, Elisäus, Osee, Iohannes der Taüfer, der selige Iacobus, der Bruder des Herm, *Philo* mit dem Reste der übrigen, von denen er berichtet, von ihrem σχῆμα erzählt und sagt : einige haben härere Gewänder, Andere solche von Fellen, Andere solche von Wolle und sie predigten Keuschheit und Lederriemen hatten sie um ihre Lenden und sandale an den Füssen...

Philo igitur iste heros eponymos operum diversorum asceticorum fuisse videtur, cui per fas et nefas diversa opera ascetica ignotae vel dubiae originis adscribebantur. Pro re nostra maximi momenti sunt verba, quibus Operis titulus statuitur : *De Conversatione Perfectionis et de distinctione Praeceptorum Dñi,* innuunt enim Opus a ʿAbdišô Sobensi in Auctorum Catalogo sub titulo : *De distinctione praeceptorum* laudatum et auctori Symmacho adscriptum non tantum ad unicum Serm. XIX, sed ad totum opus referri posse.

Orthographia codicis archaica est; saepissime scribit ܟܘܠ et ܡܛܘܠ, at pronomen personale pers. 1 pl. ܐܢܚܢ, quod in codice C passim occurrit, ignorat. Formas contractas ܗܘܝܘ, ܡܢܘ, ܠܘ sollerter vitat scribens ܗܘܐ ܗܘ, ܡܢܐ ܗܘ et ܠܐ ܗܘܐ, ܠܘ nihilominus aliquoties occurrit, sic verbi gratia coll. 636_{22} 704_{17} 732_{2} 741_{18}. Forma imperfecta verbi ܚܝܐ *vixit* est ܢܚܐ; part. act. sing. masc. ܚܐܐ. Vocabulum graecum διαθήκη, quod in α plerumque ܕܝܬܝܩܝ scribitur, in R vel ܕܝܬܝܩܐ (col. $685_{18\text{-}20}$) vel ܕܝܬܩܐ (col. $465_{18\text{-}20\text{-}21}$ 685_{22}) sonat; simili ratione scribit ܡܬܘܡܝܐ col. $780_{3\text{-}5}$.

[1] Braun, *De Sancta Nicaena Synodo,* Münster, 1898, p. 41.

Textus, quem praebet, eiusdem fere valoris est ac α, cum quo etiam contra testimonium codicum antiquiorum mirum in modum concordat. Sic, verbi gratia Serm. XIX, 3, C expresse citat *Siracidem;* reliqui testes, una cum eis etiam R legunt : *dicit Scriptura.* It. § 18 : omnes reliqui Codices, R non excepto post § 20 ponunt, unde liquet textum R non esse antiquissimam L[i] Gr. recensionem, sed eum iam diversas vicissitudines ipsi studio invectas subiisse.

Non obstante propinquitate textus R et α praeposterum est discrepantias hinc inde occurrentes in favorem alterutrius decidere. Modo enim R, modo α formam textus antiquissimam servasse videtur. Serm. IX, 8, R Melchisedec cum pane et *aqua* Abrahae occurrisse legitur, dum α panem et *vinum* legit. Hoc in casu lectio R certe genuina est, nam originem encratiticam, placitis Auctoris prorsus conformem sapit. Serm. XXII, 21, ubi de Decalogo illo singulari L[i] Gr. agitur, R scribit : *Hic Decalogus in Lege scriptus* ܕܒܢܡܘܣܐ ܟܬܝܒ; α extenuata duritia expressionis ait : *Hic Decalogus quem ego heic numero describo* ܕܟܬܒ ܐܢܐ ܒܡܢܝܢܐ, R igitur absque dubio lectionem antiquiorem servavit. Vicissim patripassianismus placita Sabelliani redolens Serm. IX, 15 col. $236_{19\text{-}21}$ mutato ܡܪܝܐ in ܡܪܢ mitigatus deprehenditur. Item notatu dignum est Serm. XXVII, 3 in R auctorem in forma communicativa loqui, dum α 2 pers. sing. utatur, quin tamen possibile sit hoc in casu de prioritate textus alterutrius iudicium aequum ferre.

CODICIS R COLLATIO

Inc. **R** col. 180 : 6 ܟܠܗܝܢ ܗܘܐ ܕܠܐ. — *Ib.* ܗܘܐ ܕܠܐ [ܕܠܗ et sic semper. — 7 om. ܕܠܐ. — 8 om. ܕܐܠܦ. 9 *didicit* ܝܠܦ [ܡܢܗ. — 16 ܘܡܫܡܫܝܢ. — 20 ܐܘܪܚܐ. — *Ib.* ܡܢܗܪܐ. — 23 ܠܟܘܢܫܐ. — 25 *iuxta ministerium nostrum* ܬܫܡܫ [ܗܘܬ.

Col. 181 : 5 ܙܢܝܗ. — *Ib.* ܐܠܐ ܒܚܝܠܐ [ܗܘܐ ܡܫܒܚܬܐ. — 6 ܡܫܬܠܡ. — 10 ܒܐܣܛܘܟܣܐ. — 11 ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܘ. — 14 ܐܘܟܝܬ ܡܢܗܪܐ ܕܠܐ ܒܚܘܪ. — *Ib.* ܠܐ [ܕܠܐ. — 17 ܐܬܒܚܪܘܗܝ. — ܘܫܠܛܐ. — 24 ܐܫܬܟܚ. — 25 ܐܝܟ [ܡܢܗܘܢ.

— 184 : 4 *qui cum nosset affligit se* ܕܐܪܘܝܘܬ ܡܢ [ܘܐܪܘܝܘܬ ܐܠܐ. — 5 ܐܡܪܝܢ. — 7 ܘܟܪܙ. — 8 ܠܚܝܠܐ ܕܚܘܒܐ. — 9 ܐܬܚܫܒ. — 10 add. *praecepta vitae* ܦܘܩܕܢܐ ܕܚܝܐ [ܬܠܬܐ. — 12 ܘܐܬܚܫܒ. — 14 ܗܘ ܡܫܘܚܬܐ. — *Ib.* ܠܐ ܘܐܦ. — 15 ܥܡ ܚܕܕܐ. — *Ib.* ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ. — 21 om. ܒܠܚܘܕ. — 22 ܘܟܠܗ. — 24 ܥܡ ܚܕܕܐ. — 26 ܘܟܠ ܡܕܡ.

— 185 : 1 ܡܫܠܡܢܘܬܐ. — *Ib.* ܚܘܬܡܐ et add. ܘܥܣܩܘܬܐ. — 2 *sicut praecipitur* ܕܦܩܝܕ [ܘܟܠܡܐ. — 3 add. *Dñum* ܠܡܪܢ [ܠܗ. — 4 ܘܟܠ ܡܕܡ. — *Ib.* ܥܡ ܣܓܝܐܐ. — 5 ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ. — *Ib.* om. ܗܘܘ. — 7 ܐܣܛܘܟܣܐ.

— 188 : 7 om. ܐܦ. — 12 add. *sic enim scriptum est* ܕܟܬܝܒ ܓܝܪ ܗܢܐ [ܕܠܐ. — 13 ܕܚܛܝܐ ܒܚܘܫܒܗ et add. *sed ut convertatur et vivat* ܐܠܐ ܕܢܬܦܢܐ ܘܢܚܐ. — 14 ܕܚܛܝܐ ܒܚܘܫܒܝܗܘܢ. — *Ib.* ܗܘܐ ܠܐ. — 19 om. ܘܐܪܙܐ .... ܕܟܠ sed add. ܥܡ ܟܠܢ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܡܢܝܢܐ.

— 189 : In titulo ܕܟܠ [ܡܢ. — *Ib.* ܕܡܢܐ pro ܕܡܢܐ. — 2 ܕܟܠ. — 4 ܠܐ [ܠܗ. — 6 add. *Dñs* ܡܪܢ [ܐܡܪ. — 7 ܗܘܝܘ ܗܘܝܬ. — 8 om. ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ... ܘܐܫܠܡܢܐ propter homoioteleuton. — 10 ܘܡܪܝܡܘܬܗ. — 11 ܐܬܡܢܝ. — 12 ܘܬܗܐ. — 13 ܐܡܪ.

— 192 : 2 transp. ܠܟܠ post ܠܐ. — 4 om. ܡܕܡ ܡܫܠܡܐ. — 10 a *iugo* servitutis ܢܝܪܐ ܕܥܒܕܘܬܐ. — 15 ܕܗܘܐ ܫܠܡܐ. — 18 ܗܘ ܡܢܐ. — 22 ܘܐܠ. — 24 ܗܢܐ bis. — *Ib.* ܗܘܐ ܠܐ. — 25 ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܚܐ. — *Ib.* ܗܘܐ ܠܐ. — *Ib.* ܡܢܝ = ܡܢܝ.

Çol. 193 : 1 ܟܠ ܡܕܡ. — 10 ܠܗܠ ܡܢ. — 11 ܠܗܠ [ܡܕܡ. — 14 ܕܟܠܗ pro ܕܐܬܟܠܡܘܗܝ. — *Ib.* ܘܐܡܪ. — 15 ܕܟܠܗ. — 22 ܠܐ ܗܘܐ. — 26 ܘܟܢܫ.

— 196 : 6 ܘܐܠܐ. — 9 ܡܥܡܕܝܢ ܗܘܘ. — 14 ܘܡܛܠܐ. — 15 ܠܐ ܗܘܐ. — 19 ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܘܣ. — 22 ܡܢܐ ܗܘ.

— 197 : 2 ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ. — 4 ܒܢ̈ܬܗ ܐܢ̈ܬܬܗ. — 5 ܘܕܟܠ ܒܡܠܝܗ. — 6 om. ܐܬܠ ܠܝ. — 9 om. ܡܪܝ. — *Ib.* ܗܘ expunct. — 10 ܘܗܠܝܢ. — 12-14 transp. ܟܢܘܫܝܐ ... ܟܗܢܐ post ܘܟܢܫܬܐ. — *Ib.* ܡܬܝܕܥ [ܐܢ ܠܐ ܡܢܐ. — *Ib.* *sunt inter nos* ܘܐܝܬ ܡܢ [ܡܢܢ. — 17 ܘܐܝܬ ܟܗܢܐ. — 20 ܗܘܐ. — ܘܡܬܦܠܓ. — 22 ܐܘܪܐ.

— 200 : 11 om. ܐܝܟܢ. — 16 ܠܐ ܗܘܐ. — 18 ܐܘܪܐ. — 22 om. ܘܟܠ ... ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ.

— 201 : 2 ܒܗ ܗܘܐ. — 3 om. ܗܘܐ. — *Ib.* nota ܗ ܡܫܝܚܐ ad verbum ܠܡܫܝܚ add. in mg. pr. manu. — *Ib.* ܘܠܓܡܕܐ. — 4 om. ܟܠ ܐܝܟ. — 9 om. ܗܘܐ. — 10 ܠܐ ܗܘܐ. — 11 ܘܠܐ [ܘܟܠܗ.

— 204 : 10 ܘܟܠ ܐܢܫ. — 12.13 ܘܠܐ ܗܘܐ ܟܕܝܢ. — 13 ܘܡܘܗܒܬܐ. — 15 ܟܠ [ܟܕܝܢ. — *Ib.* ܘܟܠ ܐܢܫ. — 18 om. ܘܡܟܪܙܘܬܐ. — 19 ܡܫܠܡ. — 20 ܟܕܝܢ ܡܫܠܡ. — 21 ܘܢܬܒܪܟܘܢ vid. — 22 *Dominus* ܡܪܢ [ܡܪܝ. — *Ib.* *omnium nostrum* ܕܟܠܢ [ܕܟܠܗܘܢ.

— 205 : 2 ܒܗ ܘܢܬܪܓܫ ܘܕܟܠܗܘܢ. — 3 ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܠܐ. — 7 ܘܫܦܝܪ. — 20 ܘܒܪܝܟ ܒܪܝܐ ܘܒܪܝܟ ܒܪܘܫܐ. — 26 add. ܗܘܐ [ܘܠܐ.

— 208 : 7 ܡܫܠܡ. — *Ib* om. ܘܫܠܡܗ. — 8 om. ܠܟܕܒܬܐ. — 9 ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ [ܡܫܡܫܢܘܬܐ. — 12 ܘܒܪ. — *Ib.* ܐܡܪ. — 20 ܘܐܦ. — 21 om. ܘܡܛܝܒܘܬܐ. — 23 ܘܐܦ.

— 209 : 1 ܠܘܬ [ܕܝܢ. — 11 add. ܦܘܪܩܢܐ [ܦܘܪܩܢܐ. — 18 ܘܠܒܐ. — 23 ܘܐܡܪ. — 24 ܡܫܝܚܐ.

— 212 : 1 ܗܘܐ ܟܢܫܐ. — 3 ܡܫܠܡ [ܡܕܡ. — 9 add. ܗܘ [ܦܘܪܩܢܐ. — 11 ܘܡܫܠܡ. — 16 *Dñs Iesus Christus de Maria virgine* ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ. — 17-19 ܘܠܡܠܐ. — 22 *discipulos suos vocare* ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ [ܐܫܠܡܗܘܢ. — 23 ܘܗܘ ܡܫܠܡ [ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܘܬ.

— 213 : 3 ܢܗܘܐ. — 6 add. ܕܝܢ [ܠܘܬ. — 8 ܗܘܝܘ [ܗܘܐ. — 9 ܟܠܡܕܡ. — 9-10 ܟܢܫܐ. — 12 ܗܘܐ ܘܢܬܒܪܟܘܢ. — 14 *prophetae* ܢܒܝ̈ܐ [ܢܒܝܐ. — 17 ܘܡܫܝܚ. — 18 ܟܬܒܐ [ܟܬܒ. — 21 ܘܡܢ ܥܠ. — 26 ܘܦܘܩܕܢ.

— 216 : 2 ܟܠ [ܡܫܠܡ. — *Ib.* add. ܠܡܪܢ [ܘܡܫܠܡܘܗܝ. — 5 add. ܘܗܘ [ܠܗܘܢ. — 7 ܘܠܐ ܗܘܐ. — 11 ܐܫܠܡܘܗܝ.

— 217 : 1 add. ܡܕܡ [ܕܡܕܒܪܢܐ. — 4 ܡܪܢ ܝܫܘܥ. — *Ib.* ܪܒܐ. — 10 ܚܕ ܟܠ ܚܕ [ܚܕ ܟܠ. — 13 om. ܡܪܢ. — 17 ܠܐ. — 26 om. ܗܘ 1°.

— 220 : 1 ܟܠ [ܟܠ. — 7 om. ܠܗ 1°. — *Ib.* ܡܫܝܚܐ. — 9 ܡܫܝܚܐ [ܡܫܝܚܝܐ. — 13 reges *iusti* ܙܕܝܩ̈ܐ. — 14 om. ܗܘܐ.

— 221 : 2 ܠܟܪܝܗܘܬܗ. — 3 *Dñs Iesus Christus* ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ [ܡܫܝܚܐ. — 11 ܘܦܘܠܓ. — 13 ܘܡܫܡܫܝܢ ܥܠ. — 15. ܐܢܫ ܡܫܝܚ. — *Ib.* ܟܠܗܐ.

— 224 : 6 ܡܫܠܡ. — 7 ܡܫܠܡܗܘܢ. — 10 ܐܬܪܐ. — 16 ܐܝܟ ܕܝܢ. — 19 ܘܐܦ. — 20 ܘܐܪܥܗ. — *Ib.* pane *et aqua* ܘܒܡ̈ܝܐ [ܒܡܝܐ. — 21 ܦܘܪܩܢܐ.

— 225 : 2 ܘܒܫܠܡ. — 3 ܘܒܪ. — 4 ܡܪܝܐ. — 8 ܟܠܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܦܓܪ̈ܐ. — 9 ܡܫܠܡܘܬܗ. — *Ib.* ܘܡܫܠܡܢܐ. — 10 ܒܪ. — 13 ܐܝܟܢ. — 15 ܘܗܘܝܘܢ. — 20 ܡܪܢ ܠܘܬ ܟܠܡܕܡ. — 26 ܘܐܝܟܐ.

— 228 : 2 ܘܐܡܪ. — *Ib.* ܒܪ. — 3 ܟܢܫ. — *Ib.* caritas *iustitiae* ܕܟܐܢܘܬܐ. — 9 ܒܪܘܟܬܐ. — 19 om. ܟܠ. — 21 add. ܗܘܐ [ܘܐܫܠܡ. — 24 ܡܫܠܡ.

— 229 : 1 ܐܢܫ ܠܟܠ. — 12 ܚܝܠܗ. — 15 ܦܘܠܚܢܐ. — 20 ܘܠܐ ܐܝܟܢ ܐܚܘܟܘܢ. — 23 ܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ.

— 232 : 2 om. ܐܠܐ et post ܠܗ add. ܡܢ. — 7 et non *morem gessit* voluntas eorum ܐܬܦܣܩܘܢ et om. ܡܫܠܡ. — 16 ܡܫܠܡܘܗܝ [ܡܫܠܡܘܢ.

— 233 : 1 ܗܘܐ ܡܫܠܡ. — 8 ܐܢܫ ܟܠ. — 12 ܘܟܠ ܐܢܫ. — 14 ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ et om. ܐܘ. — 15 ܘܟܠ [ܘܟܝ. — 19 ܘܟܠܗܘܢ 1°. — 22 om. ܘܟܠ ... ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܘܟܠܗܘܢ.

— 236 : 4 ܒܟܠܡܕܡ ܗܘܐ. — 5 ܗܢܘ. — 9 ܘܐܡܪ. — 12 ܡܪܢ ܝܫܘܥ. — 13 add. ܘܡܫܠܡܐ [ܐܘ 2°. — 14 ܠܐ ܐܘ [ܠܐ ܐܘ. — 16 ܒܗܘܢ. — 17 ܠܝ ܐܦ. — 18 ܟܠ [ܒܪ. — 19 ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ [ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ. — *Ib.* ܐܢܫ ܠܟܠ. — 21 [ܡܪܝܐ ܡܪܢ. — 24 ܡܫܠܡ.

— 237 : 6 add. ܗܘܐ [ܡܫܠܡ. — 7 ܡܫܒܚܝܢ. — 12 ܐܝܟ ܕܢܫܠܡܘܢ. — 13 ܘܠܐ [ܘܠܐ. — 15 ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ [ܡܪܝ ܝܫܘܥ. — *Ib.* ܘܡܫܠܡܐ. — 21 add. *in hoc mundo* ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ [ܡܪܝ. — 22 ܡܫܝܚ. — 23 ܢܫܠܡܘܗܝ. — 24 om. ܡܢ 1°.

— 240 : 3 ܒܥܠܡܐ [ܒܥܠܡܐ. — 6 ܘܡܫܠܡ. — 8 ܘܢܗܘܐ. — 9 ܘܡܫܠܡ. — 16 ܗܘ ܐܠܐ. — 21 et 23 ܐܫܠܡܬ (sic). — 22 ܟܕ ܡܫܠܡܝܢ. — 24 ܡܫܠܡ [ܡܫܠܡ. — 27 ܐܡܪ. — *Ib.* sicut *Filius Dei* ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ [ܡܪܐ.

— 241 : 3 ܚܘܒܐ ܠܘܬܗ [ܚܘܒܐ ܠܘܬܗ. — 11 om. ܐܠܐ. — 14 ܐܫܠܡܬܘܢ. — *Ib.* *opibus vestris* ܒܩܢܝ̈ܢܝܟܘܢ [ܩܢܝ̈ܢܝܟܘܢ. — 21 om. ܗܘܐ 2°. — 23 ܗܘܐ ܘܢܫܠܡܘܢ. — 25 ܠܘܬܗ [ܠܘܬܗܘܢ.

Col. 244 : 3 add. ܗܘܐ [ܕܦܩ. — 4 ܒܡܘܢܝܐ. — 6 ܠܟܠ .ܘܗܢܐ. — 8 ܚܢܢ. — 9 ܘܠܟܠ. — 11 ܘܚܙܐ. — 15 ܒܕܝܢܘܗܝ ܘܕܝܢܗܘܢ. — 16 ܘܡܕܡ. — 18 om. ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܪܢ. — 23 ܘܦܐ. — 24 ܒܟܠ. — 25 ܘܗܘܝܘ. — 26 ܒܟܠ. — 27 ܒܙܒܢ.

— 245 : 1 ܒܟܠ. — 2 *ut occideret* ܕܢܩܛܠܝܘܗܝ [ܕܢܩܛܠܘܗܝ. — 4 ܒܟܠ. — 7 om. ܡܢ. — 10 ܦܘܩ ܘܦܩ. — 11 ܗܘ [ܠܗ. — 18 ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܡܪܐ [ܒܡܪܐ. — 26 ܒܡܢܝܐ.

— 248 : 3 ܘܠܡܬܠ. — 4 om. ܗܘܐ. — 5 ܡܬܝܠܕ. — 6 ܘܩܛܠܘܗܝ ܟܠ ܕܗܘܐ. — 9 ܥܒܪ. — *Ib.* ܐܬܬܩܢ [ܗܘܐ ܕܝܢ. — 10 ܘܡܫܬܥܐ [ܘܡܫܬܥܝܢ. — 11 ܐܢܐ [ܐܢܫ. — 12 ܗܘ [ܘܡܢܐ. — 24 ܡܢ ... ܠܟܠ.

— 249 : In titulo ܕܢܒܝܐ [ܕܢܒܝܐ. — *Ib.* om. ܘܐܦ ... ܠܗ. — 4 om. ܕܝ. — 7 ܡܢ ܕܢܒܝܐ. — 8 om. ܠ 2°. — 9 ܡܢ ܕܢܒܝܐ. — 11 om. ܐܪܥܐ. — 16 ܘܠܡܬܠ. — 17 ܗܘܐ ܘܠܐ.

— 252 : 7 ܡܢ ܕܢܒܝܐ. — 8 ܡܢ ܠܟܠ. — 11 ܙܥܘܪܐ h. e. ܙܥܘܪܐ *pro modico momento.* — 13 ܐܝܟ ܕܒܝܢ ܕܡܛܠ [ܕܒܝܢ ... ܕܡܛܠ. — 15 ܕܝܘܡܐ (sic). — 21 ܠܗܘܢ. — 24 transp. ܠܗ post ܒܫܠܡܐ. — 25 ܠܗ ܘܠܗܘܢ.

— 253 : 3 add. ܕܡܠܟܘܬܐ [ܠܡܠܟܘܬܗ. — 6 ܥܒܕ. — 8 om. ܐܦ. — *Ib.* add. ܕܝܢ [ܟܕ. — 13 ܘܐܬܚܙܝܬ. — 14 om. ܠܗ. — 15 ܘܗܘܝܘ. — 16 ܫܡܝܐ. — *Ib.* ܘܫܡܝܐ. — 17 ܘܬܘܕܝܬܐ [... ܠܒܪ ܦܐ. — 22 add. ܗܘ [ܦܪܝܫ. — *Ib.* add. ܗܘ [ܦܫܝܛ. — 25 ܡܢܐ.

— 256 : 5 ܦܫܝܛ ܦܪܝܫ. — 6 add. ܡܢ [ܕܡܘܡܐ. — 10 ܘܫܪܝ ܦܐ. — *Ib. sicut adoravit* ܕܣܓܕ ܐܝܟ [ܕܣܓܕ. — 14 ܘܠܡܬܠ. — 17 ܒܦܬܓܡܗܘܢ. — *Ib.* ܡܬܩܪܐ ܫܡܝܢܐ. — 19 ܡܫܝܚܐ. — 20 ܚܕܐ. — 25 ܡܢ.

— 257 : 7 ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܡܢ [ܟܕ. — 11 ܡܦܩܢܐ. — *Ib.* ܡܫܡܫܢܐ. — 14 add. ܟܠ [ܐܝܢܐ. — 19 add. ܕܝ [ܐܢܫܝܢ. — 21 om. ܡܢ. — 25 om. ܟܠ.

— 260 : 1 ܐܦ ܟܠ. — 2 add. ܟܠ [ܠܗܘܢ. — 7 add. ܗܘ [ܒܟܠ. — 8 om. ܟܠ. — 13 add. *alios egenos* ܡܣܟܢܐ ܘܐܚܪܢܐ [ܡܣܟܢܐ. — 23 add. *Dñs* ܡܪܢ [ܠܗܘܢ.

— 261 : 7 ܐܬܪܗ ܕܫܡܝܐ. — 12 ܗܘܐ ܐܦ. — 13 ܒܗܘ [ܗܘ. — 14 ܠܗ [ܐܝܬܝܗ. — 18 ܡܢ ܐܝܬܝܗ. — 19 ܒܝܬ [ܒܝܬ. — *Ib.* ܠܗ. — 21 ܡܢ ܐܢܫ. — 25 ܕܡܠܟܐ [ܕܡܠܟܐ. — 26 ܕܒܝܬ.

— 264 : 2 ܘܫܦܝܪ ܕܠܗ. — 12 ܕܝܢ ܠܘ. — 20 ܒܬܪ ܡܢ ܐܬܪܐ ܦܐ. — 22 ܘܠܟܠ. — 23 ܡܫܝܚܐ. — 24 ܐܦ ܕܝܢ ܕܝܠܗ ܕܢܒܝܐ.

— 265 : 1 ܘܗܘܝܘ. — 9 ܗܘܐ ܐܦ. — 14 ܐܬܪܗ ܕܡܠܟܐ. — 15 ܦܬܓܡܐ. — 19 ܡܫܝܚܐ. — *Ib.* ܠ ܦܐ [ܐܝܬ. — 22 ܒܫܡܐ. — 23 ܗܘܐ ܐܦ.

— 268 : 2 ܐܬܪܐ. — 7 *dum manducarent et biberent* ܟܕ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܘܫܬܝܢ [... ܟܕ. — 11 ܐܦ ܦܐ. — 18 add. ܕܝܠܗ [ܟܠ. — *Ib.* om. ܡܢܗ. — 20 ܟܠܗܘܢ [ܟܠܗܘܢ. — 21 ܘܠܡܬܠ. — 22 om. ܠܗ.

— 269 : 3 om. ܦܫܝܛ ... ܠܟܠ. Alia manus add. ܥܒܕ ܠܐ ܐܦ ܐܬܪܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܢܒܝܐ ܘܐܬܪܗ ܠܗ ܚܢܢ ܗܘܐ.

— 272 : 3 om. ܘܠܡܢ. — 5 ܡܫܡܫܢܐ. — *Ib.* ܠܗ [ܟܠܗ. — 6 ܘܥܒܕ. — 7 ܡܫܡܫܢܐ. — 8 add. ܐܝܟ [ܡܢ. — 12 ܟܠܗܘܢ ܚܕܐ ܐܝܟ. — 18 ܡܢ ܚܕܐ. — 14 ܕܐܝܟ.

— 273 : 4 add. ܠܟ [ܡܬܠ. — 5 ܕܐܝܬ. — 6 om. ܡܢ. — 9 ܕܐܝܬ. — *Ib.* ܗܘ ܐܝܟ. — 10 ܘܡܫܝܚܐ. — 11 *custodi* linguam *tuam* ܠܠܫܢܟ ܛܪ. — 12 *et labia tua* ܣܦܘܬܟ. — 15 *recessit* ܠܗ ܥܒܪ [ܥܒܪ. — 19 ܕܐܝܬ. — 27. ܗܘܐ ܘܠܐ.

— 276 : 5 ܘܟܠ. — 7 ܘܠܡܬܠ. — 14 om. ܒܦܘܡܐ. — 16 ܘܠܟܠ. — 19 om. ܡܢ. — 22 ܐܦ.

— 277 : 4 *qui dixerunt* ܘܐܡܪܘ. — 5 om. ܡܢ. — 10 add. ܠܗ [ܐܬܪ. — 12 ܐܝܟ [ܒܝܬ. — 15 ܟܠ ܟܠ. — 21 ܡܫܡܫܢܐ. — 24 *Christus* ܡܫܝܚܐ [ܡܫܝܚܐ. — 26 ܡܛܠ ܐܦ : ܐܡܪ ܐܬܬܠܝܘ.

— 280 : 7 ܡܢ ܥܒܕ. — 10 om. ܕܡܫܝܚܐ — ܦܐ propter homoioteleuton. — 13 ܡܢ ܫܠܡܐ [ܡܢ ܫܠܡܐ. — *Ib.* add. ܗܘ [ܗܘ. — 17 ܗܘܝ ܗܘ [ܗܘ ܗܘ. — *Ib.* ܗܘܘ [ܗܘܝ. — 21 ܠܟܠ. — 23 ܕܗܘܘ ܕܗܘܝ. — 25 ܐܡܪ.

— 281 : 6 add. ܡܢ [ܕܡܫܝܚܐ. — 7 ܗܘ ܐܝܟ. — 9 om. ܡܢܗ. — *Ib.* ܘܦܐ. — 10 ܗܘܐ ܐܦ. — 11 ܒܝܘܡܐ [ܕܝܘܡܐ. — 17 ܘܦܐ. — 25. ܘܐܦ. — *Ib.* add. ܒܬܪ [ܒܬܪ.

— 284 : 7 add. ܕܐܝܬ [ܟܠܗ. — 8 om. ܦܪܝܫ ... ܠܟܠ.

— 285 : 5 ܥܒܕ. — *Ib.* ܡܢ ܕܢܒܝܐ. — 6 om. ܡܢ. — 7 ܕܝܢ [ܕܝܢ. — *Ib.* ܐܦ. — 8 *procubuit* ܣܓܕ. — 13 ܟܢܫܐ. — 14 ܘܗܘܝܘ.

— 288 : 4 ܡܢ ܢܒܝܐ. — 7 ܡܢ ܐܝܠܝܢ. — 9 nota in mg. ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ. — 13 ܘܠܟܠ [ܠܟܠ ܡܢ. — 14 ܡܢ ܟܠܗܘܢ [ܟܠܗܘܢ. — 18 om. ܗܘ 2°. — 20 ܗܘܐ ܐܦ. — *Ib.* ܘܗܘܝܘ. — 22 ܕܡܫܝܚܐ. — 24 ܠܡܫܝܚܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܐܦ — 26 ܘܠܟܠ.

— 289 : 2 ܒܝܬ ܥܒܕ. — 4 ܘܗܘܝܘ. — 5 ܡܢ ܗܘ. — 9 ܡܢ ܕܢܒܝܐ. — 10 ܡܢ ܡܫܝܚܐ.

— 292 : 4-6 et *baptizatus* est in ea et *immolavit* corpus et sanguinem *suum* et *sacerdotis vice functus est* in ea. Vere... ܡܢ ܐܝܬ .ܠܗ ܘܒܗ ... ܘܒܗ ... ܘܟܠ. — 8 ܘܠܡܬܠ. — 12 ܕܟܠ. — 14 add. ܥܒܕ [ܟܠ. — 16 ܒܝܬܐ. — 22 ܗܘ [ܗܘ ܗܘ.

Col. 293 : 12 om. ܘܐܦ. — 16 om. ܠܘܩܒܠ. — 21 ܕܐܙܕܩܦ ܥܠܘܗܝ ܘܡܬܝܗܒ — 24 ܠܡܬܚܫܚܘܬܗܘܢ.

— 296 : 5 sq. om. ܥܠܝܗ ܘܡܢ. — 12 add. ܐܝܟ [ܡܢ. — *Ib.* ܥܠܘܗܝ. — 17 ܘܫܘܪܝܐ — 19 seqq. non quasi *si quis* se a ab ea *separaverit* et in monte *servierit* reus *fiat* et in errore *incidat* (i. e. vitam solitariam amplexus et se ab ecclesia separans ipso facto haud in errorem incidit) ܐܝܟ ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܐ [ܕܠܐ ܐܝܟ. — 23 ܠܐ ܕܐܡܪ.

— 297 : 1.4 ܗܘܐ ܠܐ. — 8 ܠܐ ܘܐܠܐ. — 10 om. ܗܘ. — 14 om. ܐܢܫ. — 20 *et adoratores eius* [ܘܣܓܘܕܘܗܝ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ. — 26 add. ܐܝܟ [ܕܒ 2°.

— 300 : 6.7 ܬܚܝܬ [ܬܚܬ. — 9 ܠܦܬܓܡܐ. — 10 ܘܕܝܢܗ [ܕܝܢܗ. — 12 ܗܘܐ ܠܐ [ܠܐ. — 13 ܕܥܠܝܗ [ܠܐ. — 15 ܦܘܪܫܢܐ [ܦܘܪܫܢܘܬܐ. — 16 in mg. ܦܘܪܫܬܐ. — 20 ܐܡܪ. — 23 ܠܦܬܓܡܐ.

— 301 : 4 ܠܦܬܓܡܐ. — 7 ܕܐܡܪ — 8.14 ܥܠ. — 9.12 ܟܠ. — 19 ܗܘ ܗܘ ܕܥܒܕ. — 22 ܠܒܝܬ. — 27 ܬܫܡܫܬܐ.

— 304 : 7 ܠܒܝܬ. — 18 ܡܛܠ [ܐܦ. — 23 *Gloria Patri et Filio et Spiritui sanctitatis in saecula saeculorum. Amen.* ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ [ܫܘܒܚܐ ... ܐܡܝܢ. — 25-26 om. ܬܘܒ ... ܠܟܠ.

— 305 : Tit. : ܬܘܒ ܕܟܠ. — 1 ܘܐܚܪܢ. — 2 *cum sua stirpe* ܥܡ ܫܪܒܬܗ. — 5 ܘܐܦ ܠܐ] ܦܪܝܫ. — 7 om. ܘ. — 9 ܠܒܝܬ. — 12 ܡܢ ܕܝܢ [ܘܡܢ. — *Ib.* ܐܢܬ.

— 308 : 3 In marg. praem. ܠܐ quod sensus requirit [ܠܐ ܡܫܟܚܐ. — 4 ܘܡܬܟܢܫܝܢ. — 12 ܬܠܬ. — 14 ܕܟܝܐ. — 15 ܬܪܬܝܢ. — 19 om. ܗܘ 2°. — 24 ܠܥܠܡ. — 25 ܘܥܡ.

— 309 : 4 ܘܠܥܠܡ. — 6 ܕܦܓܘܪܐ. — 10 ܘܠܥܠܡ. — 11 ܡܢ ܐܝܟ. — 13 ܬܒܬ. — 14 ܥܘܠܐ [ܐܝܟ ܠܥܠ. — *Ib.* ܬܫܡ. — 15 om. ܗܘ. — 17 ܕܡܢܗܘܢ. — 22 ܡܬܬܚܒܠ. — 25 ܥܠ ܦܬܘܪ ܬܫܡܫܬܐ. — 27 ܕܡܫܝܚ.

— 312 : 3 ܡܫܠܡܢܘܬܐ (?) [ܡܫܠܡܢܘܬ. — 4 ܬܪܝܢ. — 6 ܕܒܗ ܥܒܕܐ. — 10 ܡܬܚܪܐ. — 21 breviter *nullam* habent diem, qua ab opere vacant ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܝܘܡܐ [ܠܗܘܢ ܝܘܡܐ. — 21 ܗܘܐ ܐܘ. — 22 ܬܠܬܐ.

— 313 : 1 ܘܗܘܝܢ [ܘܗܘ. — 4 ܥܠ. — 7 add. *gratis* ܡܓܢ [ܡܓܢܐ. — 16 ܦܬܐ — 16-17 ܘܬܫܡܫܬܐ [ܬܫܡܫܬܐ ܘܠܐ. — 17 ܘܬܫܡܫܬܐ et om. ܐܘ. — 18 e *substantia sua iusta* ܕܟܢܝܢܗ ܕܟܐܢ [ܕܝܠܗ. — 22 ܕܐܢܐ. — 23 ܠܒܝܬ.

— 316 : 5 add. ܗܘ [ܠܫܡܝܐ. — 10 add. ܗܘ [ܠܫܡܝܐ. — 12 ܗܘܢ [ܐܠܗܐ. — 14 ܐܠܗܐ. — *Ib.* ܐܬܬ ܐܢܫ. — 17 add. ܐܝܟ ܠܒ [ܠܗܘܢ. — 21 om. ܠܗܘܢ. — 26 ܕܗܘܢ.

— 317 : 11 ܘܠܗܘܢ. — 13 add. ܐܝܟ ܕܒ [ܐܒܪ. — 14 ܢܩܒܠ ܠܗ. — 17 ܒܠܚܘܕ [ܦܠܚܘܢ. — 20 ܒܒܝ. — 21 ܕܐܡܪ bis perperam. — 25 ad ܡܢ in marg. notatur ܦܐ. — 26 ܠܦܬܓܡܐ.

— 320 : 5 ܕܡܫܝܚ. — 7 add. *Christus* ܡܫܝܚܐ [ܡܫܝܚ. — 14 ܠܘܩܒܠ ܗܘܐ ܡܢܐ. — 21 ܕܝܠܗ ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܗ ܦܪܘܩܢ ܐܡܪ ܠܦܪܘܩܢ ܦܪܘܩܗ.

— 321 : 3 ܘܡܬܥܫܢܝܢ [ܘܡܬܥܫܢܝܢ. — 6 *et gaudet* ܘܚܕܐ [ܚܕܐ. — 9 ܕܡܬܚܫܒ. — *Ib.* ܒܝܬܗ. — 10 ܐܝܟ ܘܐܦ. — 16 add. nomina *foeda et contristent* invicem ܫܡܗܐ ܫܢܝܐ [ܫܡܗܐ. — 17 om. ܬܘܒ ... ܠܟܠ.

— 324 : 4 *nec praecipitentur* ܡܬܚܪܝܢ [ܡܬܚܪܝܢ. — 6 ܬܫܡܫܬܐ [ܬܫܡܫܬܐ. — 8 ܒܗ. — 9 ܕܒ ܠܟ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܘܐܠܐ ܒܗ. — 11 ܗܘܝܢ.

— 325 : 1 ܗܘܐ ܠܐ. — 3 ܘܬܬܦܬܚ [ܘܬܬܦܬܚ. — 4 ܗܘܝܢ ܕܝܠܗ. — 5.6 ܕܝܠܗܘܢ ܗܘܢ ܕܝܢ ܗܘܝܢ [ܕܝܠܗܘܢ ... ܗܘܝܢ. — 7.8 ܬܚܬܝܬܐ ܡܢ ܬܚܬܝܬܐ. — 10 add. ܕܝܢ [ܗܘܝܢ. — *Ib.* ܠܐ [ܐܠܐ. — 12 ܕܠܐ ܘܠܐ ܕܠܐ ܘܠܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ. — 13 ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܢ. — 16 ܠܗܘܢ. — 18 ܬܫܡܫܬܐ ܡܢ ܕܡܫܒܚ ܗܘܐ ܠܐ. — 19 ܠܡܫܒܚܘܬܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ. — 22 ܕܝܢ.

— 328 : 4 ܠܡܫܝܚܘܬܗܘܢ. — 4.5 om. ܠܗܘܢ ܕܝܢ. — 6 ܥܠܘܗܝ. — 7 ܠܡܫܝܚܘܬܗܘܢ. — 8 ܡܢܗ. — 9 ܘܡܫܝܚ et om. ܒ. — 13 ܬܪܬܝܢ. — 15 ܡܢ. — *Ib.* ܒܝܬ ܠܗܘܢ. — 18 ܒܗܘܢ et add. ܘܬܫܡܫܬܐ. — 19 ܠܟܠ [ܬܫܡܫܬܐ. — 22 om. ܐܝܟ. — 23 om. ܒܝܬ ... ܒܝܬ.

— 329 : 1.2 om. ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ... ܠܗܘܢ. — 4 ܕܐܦ. — 5 ܬܪܬܝܢ [ܬܪܬܝܢ. — 6 ܬܫܡܫܬܐ. — 9 ܘܐܬܬ. — 15 ܬܘܒ ܕܟܠ ܦܘܩܕܢܐ et om. ܡܢܗ. — 16 add. ܐܘ [ܐܬܐ. — 17 ܫܠܝܚܐ et om. ܠܒܝܬ. — 18 ܕܒܝܬ ܠܒܝܬ [ܕܒܝܬ. — 21 ܬܪܬܝܢ. — 23 *et convertunt* ܘܡܦܢܝܢ [ܘܡܦܢܝܢ. — *Ib.* *et praecipiunt* ܘܡܦܩܕܝܢ [ܘܡܦܩܕܝܢ.

— 332 : 2 ܕܡܫܝܚ. — 4 om. ܐܡܪ. — 4-6 ܘܠܐ ܕܒܗ ܠܐ ܘܗܘܝܢ ܐܡܪ ܕܗܘܐ ܠܥܠܡ ܗܘܢ ܒܗ. ܠܥܠܡ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ [ܕܡܫܝܚ ... ܡܫܝܚ. — 7 ܗܘܢ. — 9 om. ܡܢ. — 11 add. *et est cuius mens praestantior est quam socii sui* ܘܐܝܬ ܕܪܥܝܢܗ ܝܬܝܪ ܡܢ ܕܚܒܪܗ [ܘܐܝܬ. — 13 ܘܡܬܬܠ. — *Ib.* add. *et vivit* ܘܚܝܐ [ܘܚܝܐ. — 16 ܠܐ. — *Ib.* om. ܠܦܬܓܡܐ. — 18 om. ܠܘܩܒܠ ܕܝܢ ܐܘ. — 19 ܥܠܡܐ. — 20 add. *et ad iudicium non ibit* ܠܐ ܐܬܐ ܠܕܝܢܐ [ܠܕܝܢܐ. — 22 ܢܬܬܠ. — 23 ܢܦܩ ܡܢܗ [ܢܦܩ ܡܢܗ ܡܢ.

— 333 : 1 ܠܐ ܐܡܪ [ܠܐ. — 5 ܡܢ ܐܡܪ. — *Ib.* ܡܢ. — 6. ܕܡܬܚܫܒ. — 7. om. ܕܐܠܗܐ ... ܠܟܠ.

Col. 336 : 4 *castigatus est* ܘܐܬܪܕܝ [ܘܐܬܪܕܝܘ. — 8 ܐܪܟܢ. — 10 add. ܗܘܐ [ܒܗ.

— 337 : 8 ܕܦܠܓ. — 13 ܚܝܝܢ ܕܚܝܝܢ. — 14 om. ܗܘ. — *Ib.* ܘܡܬܠܝܐ. — 22 ܒܦܫ. — 23 om. ܗܘܐ. — *Ib.* ܘܡܪܢ.

— 340 : 5 ܕܡܝܬܪܘܬܐ. — 8 ܗܘܐ ܘܠܐ. — 16 ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ. — 17 ܡܫܡܫܢܘܬܐ. — 25 om. ܠܗ.

— 341 : 8 add. ܠܡ [ܘܗܘ. — 9 Inde a ܕܦܬܐ unum fol. excidit.

— 349 : 16 Inc. folium in **R** [ܒܬܪ ܠܐ ܕܝܢ (?) ܠܝ. — 19 ܡܫܡܫ. — 20 ܕܐܬܝܗܒܬ ܠܗ. — 22 ܬܠܬ [ܡܢ ܗܘܠ ܡܢ ܗܘ. — 23 ܕܒܝܬ. — 24 ܗܘܐ ܘܠܐ.

— 352 : 2 om. ܗܢ. — 5 add. ܐܝܬ [ܒܗ. — 7 ܚܝܝܢ ܕܡܬܝܢ. — 12 *fecisti* ܬܥܒܕ. — 20 add. ܒܬܘܠܬܐ [ܒܗ. — 21 ܐܝܟ ܗܘ ܒܬܘܠܬܐ. — 22 ܗܘ ܕܝܢ. — 24 ܥܡ [ܥܡ.

— 353 : 1 ܡܫܝܚܐ ܢܦܫܐ ܢܦܫ [ܢܦܫ. — *Ib.* ܕܝܢ. — 2 ܗܘܐ. — 3 ܐܠܗ. — 5 ܘܐܬܠܝܘ. — 7 ܗܘܦܟܐ. — *Ib.* ܠܥܠ ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܡܫ. — 14 om. ܗܠܝܢ. — 16 ܬܫܒܘܚܬܐ. — 17 ܦܬܓܡܐ. — 23 ܢܬܠ. — 26 om. ܘܬܠ. — *Ib.* ܕܢܗܘܘܢ. — *Ib.* ܕܝܬܒ.

— 356 : 1 ܕܡܫܚܐ. — 4 ܒܝܬ. — 5 ܘܗܘܝ [ܕܡܬܝ. — 11 ܗܘ ܥܠ. — 13 ܘܡܢܗܘܢ. — 14 om. ܗܘܢ. — 19 ܕܩܪܝܢ. — 21 ܥܡܠ. — 22 ܡܫܡܫ [ܡܫܡܫ. — 23 ܬܫܡܫܬܐ. — 26 ܡܫܡ.

— 357 : 4 ܢܦܫܢ [ܢܦܫܗ. — 8 ܕܒܦܫ (sic) [ܕܒܦܫ. — 10 ܠܐ ܗܘ ܐܝܟ [ܠܐ. — 11 ܠܒܪ. — 12 ܐܒܐ. — 15 ܘܡܘ. — 18 ܕܒܦܫ. — 20 ܒܬܐ. — 23 ܡܢ [ܕܝܢ.

— 360 : 11.12 ܡܢ [ܕܝܢ. — 15 ܠܗ (sic) [ܘܠܗ. — 19 ܠܦܫ. — 22 ܡܢܬܐ. — *Ib.* ܗܘܘ ܠܗ [ܗܘܘ.

— 361 : 1 ܡܢܗ ܕܘ. — *Ib.* ܕܝܢ ܐܝܬ. — 4.5 pr. ܗܝ [ܒܗ. — 6 ܒܗ. — 7 ܒܝܬ. — 9 ܗܘܝܐ (sic). — 9 ܕܗܘܝܐ — 11 ܗܘܝܐ (sic). — 17 ܕܒܗ. — 26 ܕܠܡܫܒܚ. — 27 ܕܡܬܐ.

— 364 : 3 ܥܡܠ. — 10 ܠܦܫ. — 11 ܒܗ. — 12 ܘܗ. — 13 ܕܡܠ. — 19 add. ܡܫܝܚܐ ܢܦܫܐ [ܢܦܫ. — 21 ܕܠܐ ܡܠܟܐ ܠܐ.

— 365 : 2 ܬܗܘܐ [ܗܘܐ. — *Ib.* ܠܒܢ. — 8 ܠܦܫ. — 18.20 ܒܬܐ. — 21 ܒܝܬܐ. — 23 add. ܗܘܘ [ܗܘܘܢܝܬ.

— 368 : 4 ܘܐܬܚܙܝ ܘܐܬܝ. — 11 ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. — 22 ܗܘܐ ܠܐ.

— 369 : 11 ܒܪܢܫ [ܒܗ. — 12 ܐܒܐ. — 13 nisi in conversatione *prophetarum* versatus fuerit, *non erit sicut prophetae et apostoli* ܫܠܝܚܐ ܢܒܝܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܐ ܢܒܝܐ. — *Ib.* om. ܕܐܝܬ — 20 ܗܘܐ ܠܐ. — 22 om. ܕܐܝܬ ܠܗ. — 26 ܕܚܝܐ ܐܘ.

— 372 : 2 ܘܬܫܡܫܬܗܘܢ. — 5 ܐܝܟ [ܐܝܟ. — *Ib.* ܢܦܩ. — 8 ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. — 15 ܕܒܝܬܐ. — 16 ܘܗܘ. — 17 ܘܡܫܬܠܛܢ. — *Ib.* ܢܦܩ [ܢܦܫ. — 19 ܡܢܗ. — 26 Desinit **R** [ܗܠܝܢ. Desunt 4 folia 372_{26}-405_{25}.

— 408 : 1 Inc. **R** [ܢܦܫ. — 2 ܒܫܡܫܬܐ. — 4 ܒܝܬ. — 7 ܘܡܢ. — 9 add. ܗܘܐ [ܐܝܬ. — 13 add. ܕܡܫܠܡ [ܡܫܡܫ. — *Ib.* add. *et iudicium* ܘܕܝܢܐ [ܘܒܝܬ. — 14 ܐܝܬ ܡܢ. — 15 ܕܠܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫ. — 17 ܘܢܦܫ 17 ܫܠܝܚܐ ܘܡܫܠܡ. — 18 om. ܐܝܟ. — *Ib.* ܘܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫ. — 19 ܢܦܫ. — 24 add. *adorandam* ܕܡܬܣܓܕܐ [ܕܡܬܣܓܕܐ. — *Ib.* *et omnia perficientem* ܠܟܠ ܘܡܫܡܠܝ. — 24 ܚܝܐ.

— 409 : 2 ܡܢ. — 3 ܕܝܢ. — 8 ܢܦܫܢ et om. ܗܘܢ. — 10 ܕܡܫܡܫ. — 14 *et exinanivit seipsam* ܘܐܬܚܙܝ [ܘܐܬܚܙܝ. — 16 ܗܘܬܐ. — 18 add. ܡܢ [ܠܗ. — *Ib.* ܗܘ ܐܒܐ. — 23. om. ܠܗܘܢ ܡܫܡܫ ܕܝܢ ܠܗ. — *Ib.* ܠܗ ܕܝܢ. — 24 om. ܘܗܘ ܠܗܘܢ.

— 412 : 2 om. ܗܠܝܢ ...ܠܦܫ. — *Ib.* ܘܠܐ. — 3 ܡܢ ܗܘܢܐ. — 4 ܠܐ. — *Ib.* ܒܝܬ. — 4 *sed operati sunt* ܦܠܚܘ ܐܠܐ [ܘܒܗ. — 6 ܗܝ. — 7 add. ܠܗܘܢ [ܕܦܫ. — *Ib.* ܗܢܘܢ. — 8 ܡܢ. — 10 ܐܝܟ. — 13 ܕܗܘܝ ܡܢ. — 16 om. ܠܡ. — 18 ܘܗ. — 19 om. ܡܢ. — 21 ܕܡܢ [ܕܡܢ. — 24 ܡܢ ܕܡܫ ܗܠ ܘܒܢܝ ܕܝܢ.

— 413 : 2 ܗܘ ܡܢ [ܗܘ ܡܢ. — 6 add. *in illo saeculo* ܠܥܠܡ ܗܘ [ܕܗܘ. — 7 om. ܒܕܘܪ ...ܠܟ.

— 416 : 1 add. ܕܝܢ [ܘܡܫܡܫ. — 3 ܘܡܫܡܫ. — 4 ܒܝܬ. — 11 add. ܗܘ [ܒܝܬ et om. ܘܡܫ. — 12 ܢܦܫ ܡܢ. — 13 *tentatus est omnibus tentationibus nostris* ܢܣܝܘܢܝܢ ܒܟܠ ܠܡ ܗܘ ܢܣܝܘܢ [ܢܣܝܘܢ ... ܢܣܝܘܢ. — *Ib.* *et piget eum omnium* ܠܟܠ ܠܗ ܘܡܫ [ܠܡ ܘܡܫ. — *Ib.* ܕܡܫ. — 15 ܡܫܝܚ. — *Ib.* om. ܗܘ.

— 417 : 1 ܗܘܐ. — 5 add. ܢܦܫ [ܠܗ. — 8 *ibi* ܬܡܢ [ܬܡܢ. — 10 ܘܦܠܓ. — 16 ܡܢ ܘܡܫ. — 20 ܡܫܝܚ. — 23 ܢܦܩ. — 25 ܒܝܬ. — 26 ܒܝܬ. — 27 ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫ.

— 420 : 3 ܗܘܐ ܠܐ. — 5 ܕܡܬܬܐ ܒܝܬܐ ܕܡܢ. — 6 ܡܬܬ [ܡܬܬ. — 17 ܘܗܘܦܟܐ. — 20 ܕܗܘ [ܡܫܡܫ — 21 add. ܢܦܫ [ܘܡܢ. — 23 ܗܘ ܐܝܟ [ܐܝܟ ܡܢ. — 25 ܡܫܡܫ. — 26 ܕܡܫܡܫ. — 27 ܐܝܟ [ܡܫܝܚ.

— 421 : 8 om. ܐܝܟ 2°. — 11 ܠܝ [ܠܗ. — 12 pr. ܡܢ [ܡܢ. — 13 ܐܝܬ ܢܦܩ. — *Ib.* ܒܝܬܐ. — 15 ܘܗܘܦܟܐ ܢܦܫܐ ܢܦܫ. — 17 ܠܟ ܗܘܐ (sic). — 20 ܕܗܘ ܢܦܫ. — *Ib.* ܗܘ [ܗܝ. — 22 ܐܝܬ ܕܝܢ. — 23 om. ܗܘ. — 24 ܡܫܡ ܐܝܬ ܘܡܢ.

Col. 424 : 1 ܕܗܘ. — 2 om. ܡܢ. — 3 om. ܥܠܘܗܝ. — 10 ܡܢ. — 12 ܕܐܬܚܙܝܘܗܝ. — 13 ܡܢ. — 15 desinit R [ܒܣܘܪܥܢܘܗܝ. Duo folia perierunt.

— 440 : 10 Inc. R [ܠܒܐ. — 10-13 multae lacunae; hinc inde aliquot vocabula conspiciuntur.

— 441 : 3 ܐܒܝܠܐ. — 4 ܘܐܒܝܠܐ. — 6 ܐܒܝܢ [ܐܝܟ. — 7 add. *Beata* (Maria) ܛܘܒܢܝܬܐ [ܡܪܝܡ. — 9-14 multae lacunae. — 17 add. *salebrosa* ܘܥܣܩܐ [ܕܥܣܩܬܐ. — 18 ܘܡܬܦܢܝܢ [ܘܡܬܦܢܝܢ. — 19 ܡܢܘܬܐ. — *Ib. die terribili Dñi* ܕܡܪܢ ܝܘܡܐ [ܕܕܚܝܠܐ ܝܘܡܐ. — 20 *nec simus sicut is, qui secus viam* (erat) ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܥܠ ܝܕ ܐܘܪܚܐ [ܕܒܥܐ ... ܘܠܐ. — *Ib.* ܬܒܥܘ.

— 444 : 1 ܕܠܥܠ. — 4.10 lacunae multae. — 10 ܕܗܘܢ [ܗܘܢ ܐܦ. — 19 om. ܕܥܠܘܗܝ ...ܕܥܠ.

— 445 : 2 ܢܦܫܢ deinde textus lectu difficilis valde.

— 448 : 5 ܘܡܫܘܚܬܐ. — 7 ܕܡܫܘܚܬܐ. — 8 ܗܘ [ܗܝ. — 13-14 *aberrare te facit iter in semitas egredientes ex tuis itineribus* ܡܛܥܝܐ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܠܫܒܝܠܐ ܕܢܦܩܢ ܡܢ ܫܒܝܠܝܟ.

— 449 : 5 add. ܕܝܢ [ܐܬܬܐ. — 6 ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܠܐ. — 10 ܠܬܚܬܝܬܐ ܘܠܥܠܝܬܐ. — 16. om. ܐܦ. — 18 ܘܡܬܚܫܒܢܐ ܘܪܘܚܢܐ. — 19 ܥܠ ܡܢ. — *Ib.* ܥܠ ܐܪܥܐ. — 20 ܗܘܠܝܢ. — 23 ܬܫܬܥܐ ܠܟܠ. — *Ib.* om. ܠܠܐ.

— 452 : 3 ܢܦܫܐ ܡܢ [ܢܦܫܐ. — 5 ܥܠ ܐܬܐ. — 7 ܥܠ ܒܝܬ [ܒܝܬ. — 8 pr. ܡܢ [ܢܦܫܐ. — 9 Des. R [ܡܢ.

— 456 : 10 Inc. R ܒܬܪܟܢ ܘܐܦ. — 12 ܗܘܝܘ [ܗܘܝܘ. — 13 ܕܝ [ܕܝ. — 15 ܕܝܢ ܗܘܐ. — 18 ܡܫܩܠ. — 21 om. ܡܢ.

— 457 : 1 ܢܦܫܗ [ܐܦ ܕܢܦܫܗ ܐܢܐ. — 5 ܥܒܪܬܐ [ܬܥܒܪܬܐ. — 9-11 om. ܬܚܒܫܬܐ ... ܢܦܫܬܐ propter homoioteleuton. — 11 add. ܠܗܘܢ [ܒܝܢ. — 13 add. ܒܗܘܢ [ܡܫܒܚ. — 16 ܕܒܗܘܢ. — *Ib.* ܟܕܒܝ [ܟܕܒܝ. — 20 ܘܫܠܐ [ܘܠܐ. — 23 ܕܒܪܗ [ܕܒܪܗ ܡܢ ܐܒܐ.

— 460 : 8 ܘܒܪܝܬܐ. — *Ib.* in marg. man. saec. VII ܡܫܡܫܢܘܬܐ [ܕܫܡܫܐ ܘܠܬܒܪܬܐ. — 11 ܕܡܫܒܚܐ ܘܝܬܝܪ. — 12 ܡܢ [ܡܢ. — 13 ܒܗܘܢ. — 18.19 ܘܡܫܒܚ post ܕܒܪܬܐ. — 21 ܕܡܫܒܚ ܠܐ. — 22 ܢܦܫܐ ܘܢܦܫܐ. — 23 ܕܝܢ.

— 461 : 1 om. ܗܘ. — 6 ܢܦܫܝ. — 7 ܡܠܟܐ. — 8 om. ܗܘܐ. — *Ib.* ܢܦܫܐ. — 12 ܐܬܟܢܫܬ. — 16 ܐܒܝܠܐ.

— 464 : 3 om. ܗܘ ܡܢ. — 6 ܥܠܝ. — 16 ܘܦܪܘܩܐ. — 21 ܐܒܝܠ. — *Ib.* ܒܗܘ [ܕܗܘ 2°.

— 465 : 4 ܡܢܘܬܐ. — 8 add. ܡܢ [ܕܝ. — 10 ܢܦܫܐ ܘܫܠܡ. — 13 ܒܪܝܬܐ ܠܗ. — 14 ܠܐ. — 16 ܠܐ. — 18 ܗܘ ܐܒܝ. — 19 om. ܘܒܝܬܐ. — *Ib.* ܠܗܘܢ. — 21 add. ܢܦܫܐ [ܢܦܫܐ. — 22 add. ܡܢ [ܒܝܬ. — 24 ܬܒܥܘ. — *Ib.* ܠܒ.

— 468 : 1 ܕܡܫܒܚܢ. — 5 ܕܠܒ. — *Ib.* add. ܡܢ [ܢܦܫܝ. — 7 ܐܦ ܕܠܒ ܐܝܟ [ܕܠܒܗ ܡܢ. — 9 ܕܠܒܬܐ. — 11 ܢܦܫܝ. — 15 ܘܡܫܡܫ. — 18 ܬܫܒܚܬܐ. — 19 ܐܦ. — 22 om. inde ܘ ܕܢܦܫ.

— 469 : 1 om. usque ad ܢܦܫܗ. — 9 ܢܦܫ [ܐܦ. — *Ib.* ܐܝܬ [ܗܘ. — 10 add. ܗܘ ܒܗܘܢ [ܡܢ. — 13 ܢܦܫܐ [ܢܦܫ. — 15 ܗܘ [ܗܘ. — 16 om. ܡܢ.

— 472 : 1 ܘܡܫܡܫܢ ܗܘܝ [ܘܡܫܡܫܢ. — 2. ܒܠܫܢܐ [ܒܠܫܢܐ. — 23 ܢܦܫ [ܒܠܫܢ. — 24 ܠܟܠ... ܢܦܫ.

— 473 : 2 ܒܗܘܢܢܦܫ. — 3.4 ܒܪܝܬܐ ܒܪܝܬܐ ܕܗܘܢ [ܒܪܝܬܐ ... ܡܫܒܚܬܐ. — 4.5 ܗܘܝܢܐ ܗܘܝܢܐ. — 11 ܗܘܐ. — 12.13 ܦܪܘܩܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚܐ ܐܝܟ. — 13 ܕܗܘܝܘ. — 14.15 om. ܦܪܘܩܐ ܐܝܟ. — 17 ܡܢ. — 19.20 in marg. add. ܢܦܫܐ ܒܬܪܟܢ.

— 476 : 1 ܒܣܪܐ. — 7 om. ܡܢ. — 15 ܐܡܬܝ. — 18 ܠܒܐ. — 19 ܒܪܝܫܐ. — 22 om. ܐܦ.

— 477 : 4.5 ܠܒܐ ܢܦܫܝ ܗܘ ܒܢܦܫܝ [ܗܘ ܒܢܦܫܝ ܡܢ ܢܦܫܝ. — 9 om. ܗܘ. — *Ib.* ܠܡܫܒܚ. — 10 add. ܡܢ [ܕܠܐ. — 15 ܡܠܟܐ [ܠܒܐ. — 16 ܒܢܦܫܝ. — 18 ܐܦܠܐ [ܐܦܠܐ. — 22 ܢܦܫܐ. — 23 ܬܫܒܚܬܐ.

— 480 : 7 ܒܗܘܢܦܫܐ. — 12 om. ܒܠܫܢܐ. — 13 ܒܢܦܫܗ. — 14 om. ܒܝܬ. — 17 ܐܦܠܐ. — 18.19 ܢܦܫܐ ܒܢܦܫܐ ܕܡܫܒܚܢ ܒܫܒܝܠܐ. — 21 § 18 post § 20 ponit.

— 481 : 3 add. ܢܦܫ [ܕܗܘ. — 6 ܒܢܦܫܐ. — 9 ܠܡܫܡܫ. — 12 om. ܐܦ. — *Ib.* ܗܘ. — 14 ܬܚܬܝܬܐ. — 22 ܗܘ ܐܒܝ. — *Ib.* ܠܡܫܒܚ. — 23 ܬܫܒܚ.

— 484 : 6 ܥܠ ܠܡܫܒܚ. — *Ib.* ܗܘܢܦܫ ܠܟܠ. — 10 ܒܢܦܫܐ ܢܦܫܐ. — 13 ܒܗܘ. — 16 ܐܦ ܠܒܐ. — 18 ܠܡܫܒܚ. — 20 ܗܘ ܢܦܫܐ [ܢܦܫܐ ܗܘ. — 23 ܒܢܦܫ ܗܘܠܒ.

— 485 : 1 ܥܠܒ. — 4 ܕܗܘܢܦܫܐ. — 6 ܒܢܦܫܝ. — 7 ܠܐ ܢܦܫ ܠܐ. — 8.9 ܬܒܥܘ ܬܠܬ ܐܦ ܠܒܐ ܢܦܫܗ [ܢܦܫܗ ... ܢܦܫܗ. — 14 ܒܗܘܢܦܫܗ. — 15 pr. ܗܘ [ܢܦܫܐ. — 18 ܗܘܐ ܠܐ [ܠܒ. — 22 ܢܦܫܐ [ܢܦܫܐ. — *Ib.* ܡܢ [ܠܢ. — 23 om. ܠܢܦܫ.

— 488 : 1 ܗܘܬܐܠܥ. — 4 ܫܒܝܠ. — 5 om. ܐܦ. — *Ib.* om. ܗܘ 2°. — 6 ܗܘܐ ܠܗ [ܠܗ. — *Ib.* ܢܦܫܐ. — 11 ܢܦܫܐ. — 13 ܥܠܒ. — 14 ܡܢ. — 15 ܐܒܝܠ. — 18 ܠܡܫܒܚ. — 19 om. ܗܘ. — 22 ܒܗܘ. — *Ib.* add. ܗܘܐ [ܢܦܫܐ.

— 489 : 1 ܢܦܫܗ. — 2 ܬܚܬܝܬܐ. — 4 ܠܡܫܒܚ. — *Ib.* ܒܢܦܫܐ. — 6 ܒܗܘܢܦܫܐ. — *Ib.* ܒܗܘ. — 7 ܢܦܫܐ ܢܦܫܐ. — *Ib.* pr. ܒܢܦܫܐ ["ܘ. — 12 ܒܗܘܢܦܫܐ ܠܢܦܫܐ ܠܢܦܫܐ [ܒܗܘܢܦܫܐ ܢܦܫܐ. — 18 ܢܦܫ [ܢܦܫ. — *Ib.* om.

ܐܠܐ. — *Ib.* ܡܕܝܢܐ [ܠܥܠ ܡܬܡܕܪܝܢ. — 19 ܙܢܐ [ܙܢܬܐ. — *Ib.* ܦܩܘܕܝܗ. — *Ib.* om. ܘܬܐܡܪ. — 20 add. ܗܘ [ܘܕܒܪ. — 21 add. ܐܝܟ [ܘܬܐܡܪܬܐ. — 22 ܗ̇ܘ. — 23 ܟܠ ܡܫܠܡܢܝܢ.

Col. 492 : 6 ܘܦܩܘܕܝܢ (sic). — 8.9 ܠܡ ܘܡܦܩܢ [ܠܗ ܘܡܦܩܝܢ. — 10 ܐܕܢܝܗܝܢ [ܡܡܠܠܝܢ. — 14 ܡܫܠܡ. — 17 ܡܢ. — 22 ܠܗܘܢܐ [ܠܗܠܝܢ.

— 493 : 1.2 om. ܠܐܠܗܐ ܣܘܫܘܫܗ ܘܝܘܡܐ. — 3 ܘܠܐ [ܐܠܐ ܘܠܝ. — 6 ܐܘܪܫܗ. — *Ib.* ܐܠܐ [ܘܐܠܐ. — 7 ܘܡܟܣܢ [ܘܡܟܣܝܢ. — 8 om. ܘܐܠܐ ܢܦܩܘܢ. — 9 ܗܘ ܕܙܒܢܐ. — 10 ܠܕܡܝܢܘܬܐ. — 11 ܕܡܝܢܘܬܐ. — 14 ܡܕܡܝܢܘܬܐ. — 15 ܙܒܢܐ *bis.* — 16 om. ܠܗܘܢ. — 18 ܘܒܗܘܢ [ܘܒܙܒܢܝܢ. — 19 ܕܐܘܪܚܬܐ. — 20 ܘܡܬܢܐ ܘܠܕܡܝ ܐܡܪܝܢ [ܘܡܬܢܐ ... ܐܡܪ. — 21 ܘܠܐ [ܠܐ.

— 496 : 3 ܘܡܢܝ ܪܚܡܢܐ. — 4 ܕܚܠܬܐ. — 6 om. ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܡܠܝܢ ܘܡܢܝ ܪܚܡܢܐ. — 7 ܘܡܕܡܝܬܐ. — 8 add. ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܡܠܝܢ ܘܡܢܝ ܪܚܡܢܐ [ܕܫܡܝܐ. — 9 ܘܙܘܥܐ. — 10 om. ܗܘܐ. — 12 om. ܗܘܝܐ. — 17 ܐܕܡܝܢܘܬܗ ܠܡ ܘܦܘܪܫܢܗ. — 19 om. ܡܠܟܘܬܐ.

— 497 : 1 add. ܚܡܝܪܐ [ܠܗ. — 2 ܘܠܡܫܡܫܢܐ. — 3 ܒܫܠܡܐ. — 4 ܐܘܪܝܡ ܘܡܝܪܐ. — 5 ܕܠܝܬܐ ܒܕܡܘܬܗ. — 6. ܐܢܐ ܒܪ. — 9 ܕܡܬܐ. — 12 ܘܦܘܪܫܢܗ. — 15 ܣܓܝܐܐ. — 16 ܐܬܪܫܡܘܗ. — 17 ܒܬܪܬܐ ܘܬܒܪ. — 23 om. ܘܡܢ.

— 500 : 10 ܦܘ : ܢܡܠܠܘܢ. — 11 ܘܡܢܐ. — *Ib.* ܘܡܠܟܐ. — 12 ܗܘܝ. — 14 ܠܝ ܣܗܕܝܢ. — 15 ܠܐܠܡܐܢܫܐ ܡܠܟܘܬܐ. — 16 om. ܢܦܫܗܘܢ. — 17 ܢܣܬܟܠܘܢ. — 19 ܒܢܦܫܐ ܕܪܚܡܬܐ ܡܢ. — 24 ܣܠܩܘܢ.

— 501 : 2.3 ܕܚܠܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. — 3 ܘܐܦ. — 6 ܘܐܬܪܡܣ ܐܘ ܡܬܡܣܟ. — 10 om. ܠܡ. — 13 add. ܕܥܙܝܙܐ [ܡܬܦܪܫܝܢ. — 18 om. ܠܡ. — 20 om. ܗܘ. — 21 ܠܟܠܗ. — 22 ܡܠܝܐ.

— 504 : 5 add. ܐܢܐ [ܐܢܐ. — 6 ܘܢܬܦܩܘܢ. — 8 ܣܓܝܐ. — 10 ܒܡܢ. — 11 ܡܕܡ ܗܘܐ. — 12 ܒܡܢ. — 19 add. in mg. ܠܗܘܢ ܡܫܘܕܥܐ [ܘܡܫܠܡܝܢ ܠܗܘܢ ܐܠܐ. — 20 ܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ. — 21 ܡܬܩܪܝܢ. — 23 ܕܥܙܝܙܐ.

— 505 : 1 ܘܗܘ. — 2 ܠܐ ܗܘܐ [ܠܗ. — 3 ܡܫܠܡ. — 5 ܡܫܠܡܢܐ ܘܡܬܩܪܝܢܐ. — 6 ܠܗܘܢ ܠܡܠܟܐ. — 7 ܡܫܠܡ. — 9 ܕܡܠܟܐ. — *Ib.* om. ܗܢܐ ܟܠ. — 10 ܒܟܠ. — *Ib.* ܘܡܕܝܢ. — 12 om. ܣܡ. — 12 pr. ܠܗܘܢ ܘܡܩܦܝܢ [ܘܐܡܪܝܢ. — *Ib.* ܢܦܫܗܘܢ. — 15.16 ܠܡܡܪܚܢܐ ܐܦ ܠܡܬܚܫܒܢܐ ܐܦ ܠܡܬܪܥܝܢܐ ܐܦ ܠܡܬܘܕܝܢܐ ܘܡܕܝܢ. — 17 ܡܫܠܡ. — 19 ܘܡܢ ܙܒܢܐ. — 20 ܐܠܐ [ܐܠܐ ܘܠܝ. — 24 ܡܫܠܡܝܢ.

— 508 : 5 ܙܒܢܐ. — 7 ܘܬܐܡܪܝܢ. — *Ib.* ܘܬܫܬܡܫܝܢ. — 8 ܘܬܬܦܪܫܝܢ. — 9 ܘܒܕܝܢ. — 12 ܡܢܡܢܝܢ ܘܡܢܝܢ. — 13 ܕܡܬܩܪܝܢܘܬܗ. — 15 ܡܢ ܐܡܪܝܢ [ܕܡܢ ܐܡܪܝܢ. — *Ib.* ܘܡܦܩܢ [ܘܡܦܩܝܢ. — 17 ܗܘ ܐܢܐ. — 20 ܘܬܦܪܫ. — 20.21 ܘܣܓܝܐ ܐܠܗܝܢ ܕܠܐܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܗܢܐ. — 21 ܒܡܠܟܘܬܗ [ܡܫܠܡܢܐ ܒܡܠܟ. — 22 om. ܡܫܠܡ.

— 509 : 1 ܘܐܠܗܝܢ ܘܠܐ. — 3 ܗܘܐ ܗܘ [ܗܘܝܐ. — 6 add. ܐܠܗܝܢ [ܘܡܢ. — 9 ܘܡܕܝܢ. — 11 om. ܠܡ. — *Ib* ܢܗܝܪ. — 14 om. ܘܡܠܬܗ. — 21 ܘܐܠܗܝܢ [ܠܡܢ. — 22 ܘܟܠ. — 23 ܟܡܪܝܢ ܕܡܬܦܪܫܢ [ܡܬܦܪܫܝܢ. — 23 ܗܘ ܡܢܐ.

— 512 : 1 ܘܐܬܚܙܝ. — *Ib.* om. ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܬܡܫܝܢ. — *Ib.* ܒܗܠܝܢ. — 3 ܘܡܫܟܚܐ. — 5 ܘܐܬܚܫܒܬܐ. — 7 om. ܘܡܬܩܪܐ. — 10 ܡܬܩܪܝܢ. — 12 ܘܪܘܚ. — 15 ܢܦܫܗܘܢ. — 18 om. ܠܡ. — 19 ܘܒܠܒܗ. — *Ib.* om. ܙܕܩܐ.

— 513 : 7 pr. ܗܘ, add. ܡܠܟܐ [ܡܠܟܘܬܐ. — 10 ܗܘܘ [ܗܘܐ. — 11 ܡܫܬܡܫܢܐ. — 12 add. ܘܡܫܬܡܫܢܐ [ܦܘܩܕܢܐ. — 13 ܘܦܘܩܕܢܐ. — 20 om. ܘܐܦ. — 23 ܚܝܘܬܗ.

— 516 : 1 ܐܦܠܐ. — 2 ܘܚܕܘܬܗܘܢ [ܘܚܕܘܬܗܘܢ. — 7 ܐܠܐ. — 8 ܘܐܦ. — 12 ܗܢܐ (sic). — 22 ܒܡܠܬܐ [ܒܡܠܬ.

— 517 : 3 om. ܡܫܠܡܢܘܬܐ. — 6 ܐܢܫܐ. — 9.10 ܘܡܬܩܪܝܢܘܬܗܘܢ ܘܡܫܬܡܫܢܘܬܗܘܢ. — 11 ܘܡܫܠܡ. — 13 ܘܦܘܪܫܢܗܘܢ [ܘܦܘܪܫܢܗܘܢ. — 15 ܡܫܬܦܩܐ (sic). — *Ib.* ܘܡܢܝ. — 16 ܗܘܐ ܡܫܠܡܐ. — *Ib.* ܠܗܘܢ ܡܢ [ܠܗܘܢ. — 17 ܘܦܘܪܫܢܗ [ܘܐܬܪܫܡܘܗ. — 18 ܣܡܝܟ. — 22 ܡܫܠܡ. — 23 ܡܢܝ.

— 520 : 6 ܘܗܕܐ ܐܢܬ [ܘܒܗܕܐ ܣܓܝܐ. — 8 ܘܐܢܫܐ. — 8.9 ܘܗܠܝܢ ܕܐܘܪܚܐ [ܒܗܠܝܢ : ܕܐܘܪܚܐ. — 11 ܒܗܘ ܘܠܐ ܡܠܟܐ. — 13 ܘܗܘܘ. — 18 ܘܡܫܟܚܝܢ. — 23 ܘܟܠ.

— 521 : 3 ܡܫܡܫܢܐ ...ܘܗܘ... ܣܡܝܟ. — *Ib.* ܐܢܫܐ. — 4 ܘܡܫܟܚܢܘܬܐ. — 7 ܡܫܬܡܫܢܐ ܒܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܘܐܝܟ [ܒܗܘ ... ܘܗܠܝܢ. — 9 ܡܫܠܡ. — 13 ܡܫܟܚܢܘܬܐ [ܙܕܩܐ. — 16 ܒܗ [ܠܗ. — 22 om. ܐܝܟ ܗܘ. — 23 ܘܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ. — *Ib.* ܘܬܪܝܢ. — 24 add. ܡܬܩܪܝܢ [ܘܡܠܟܝܢ.

— 524 : 1 om. ܚܡܝܪܐ. — *Ib.* ܘܐܡܪ. — 5 om. ܡܫܠܡ. — 6 ܐܡܝܢ. — 10 ܘܐܬܦܫܛܘ. — 14 ܘܐܠܗܐ. — 17 ܐܡܪ. — 19 om. ܙܕܩܐ. — *Ib.* ܐܠܗܐ ܕܠܐ. — 23 ܘܡܦܩܐ. — 24 ܢܦܩܘ [ܡܦܩܘ. — *Ib.* ܗܢܐ. — *Ib.* add. ܠܗܘܢ [ܡܫܬܠܛܝܢ.

— 525 : 1 ܠܗ. — 1-6 ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܘܦܘܪܫܢܘܬܗܘܢ ܘܡܫܬܡܠܝܢܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܐܠܐ ܡܢܗ ܐܠܐ ܙܕܩܐ ܡܫܠܡܐ ܘܗܘܐ ܘܐܢܫܐ [ܐܢܫ ܐܠܐ ... ܚܝܘ ܘܠܐ ܟܠ. — 8 om. ܗܘ. — 10 ܗܘ ܗܘܐ [ܘܗܘܐ. — 13 ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܗܘܢ [ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܗܘܢ. — om. inde a lin. 14 ܐܠܐ ܠܟܠ usque ad lin. 19 ܡܫܠܡܝܢ.

— 528 : 5 add. ܗܘ [ܐܝܠܝܢ. — 9 om. ܠܗ.

— 529 : 13 ܐܢܫܐ. — *Ib.* ܐܬܦܠܓ. — 14 ܡܬܪܡܝܢܗ. — 18 ܘܡܝܬܐ. — 19 ܘܡܬܟܪܝܢ. — 21 ܐܢܫܝܐ. — 22 ܘܗܝܡܢܘܬܐ.

— 532 : 8 ܐܢܫܝܐ. — *Ib.* ܒܗܠܝܢ.

Col. 533 : 3 add. ܐܝܟ [ܠܗ. — 10 om. ܗܘ. — 14 ܫܢ̈ܬܐ.

— 536 : 3 ܐܝܟ ܠܗ. — 15 ܕܡܢ. — 23 ܕܡܬܪ̈ܐ. — *Ib.* ܘܗܘܝܢ ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ [ܘܗܘܐ ܠܡܫܡ̈ܫܢܘܬܐ.

— 537 : 6 ܒܪ̈ܝܬܐ. — 7 ܒܓܘ. — ܘܡܫܬܠܛܝܢ. — 13 ܐܬܐ. — 23 ܕܟܠܗ.

— 540 : 7 ܗܘܐ. — 9 ܠܥܠܡܝܢ. — 15 ܘܕܡܘܬܐ. — *Ib.* ܠܚܘܒܐ. — 20 ܡܫܬܠܛ. — 21 ܒܪܝܬܐ [ܒܪܝܬܐ. — 23 add. ܡܢ [ܐܝܟ.

— 541 : 4 ܐܦ [ܐܦ. — 14 add. ܠܗܠܝܢ [ܡܢܗܘܢ. — 16 ܡܫܬܠܛ. — 19 ܘܫܘܠܛܢܐ.

— 544 : 12 ܕܐܬܝܠܕ. — 14 ܘܡܢܗ — 23 ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܗ ܒܗܘܢ [ܫܘܠܛܢܐ ܒܗܘܢ.

— 545 : 2 ܒܫܘܠܛܢܐ. — 3 ܠܡܠܟܐ. — 7 ܗܘܐ ܠܐ [ܠܘܬ. — 8 om. ܕܡܢ. — 11 ܗܘܐ ܘܠܐ [ܘܠܘܬ. — 14 ܕܝܢ ܕܡܛܠ.
— 16 ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܡܫܬܠܛܢܐ. — 17 ܐܝܟ.

— 548 : 1 ܕܐܬܝܠܕ. — 8 ܘܫܘܠܛܢܗ. — 9 ܕܫܘܠܛܢܗ. — *Ib.* ܕܒܪܝܬܐ. — 13 ܘܗܘ [ܗܘ. — 20 add. ܗܘܐ [ܟܠ. — 22 om. ܕܥܒܕ̈ܘܗܝ. — 23 ܗܘܐ ܕܠܐ [ܕܠܘܬ.

— 549 : 4 ܫܘܠܛܢܗ [ܒܝܕܗ. — *Ib.* om. ܡܢ̈ܗܘܢ.

— 552 : 3 ܒܡܫܬܥܠܝܢܘܬܐ. — 5 ܐܝܟ. — 10 ܕܒܗ. — 11 ܟܠ. — *Ib.* ܕܒܪ. — 12 ܕܝܠܗ. — 16 ܕܡܫܬܠܛܝܢ. — *Ib.* ܐܢܫܐ.
— 17 pr. ܗܘ [ܡܢ. — *Ib.* ܗܘ.

— 553 : 12 ܒܟܠ [ܒܟܠ. — 16 ܐܬܝܠܕ ܒܪܢܫܐ. — 19 ܐܢܫܐ. — 20 ܘܐܬܐ.

— 556 : 5 ܘܡܢ. — *Ib.* ܐܬܐ. — 8 ܘܠܐ ܘܐܦ [ܘܐܦ ܠܐ ܫܠܝܛ. — 19 ܡܢ. — 20 ܠܡܫܬܠܛܘ ܡܠܟܐ
ܠܗ ܕܡܫܬܠܛ. — 22 om. ܐܢܫ.

— 557 : 9 ܕܡܫܬܠܛܢܘ.

— 584 : 4 *et de latore, cura sollicitudineque* ܕܡܫܬܠܛ ܒܟܠ [ܘܒܟܠܗ. — 7 ܡܢܗ. — 8 ܠܡܠܟܐ.

— 585 : 3 ܡܢ [ܡܢ. — 4 ܡܫܬܠܛ. — 9 *odium idololatriae* ܕܦܘܠܚܢܐ ܕܦܬܟܪ̈ܐ [ܠܦܘܠܚܢܐ. — 24 ܕܐܪܥܐ ܒܡܬܚܡܐ.

— 588 : 2 ܘܫܘܠܛܢܐ. — 10 ܕܐܬܐ. — *Ib.* ܫܘܠܛܢܐ. — 11 ܐܢܫ [ܕܐܢܫ. — 17 om. ܘܒܡܫܬܠܛܢܐ. — 18 ܟܠ [ܟܠ. —
24 om. ܕܡܫܬܠܛ. — 25 ܒܗ ܕܐܪܥܐ.

— 589 : 1 ܟܠ. — 4 ܕܟܠ ܗܘ. — 6 ܗܘܐ. — *Ib.* ܕܡܢ. — 13 ܕܒܗ. — 18 ܘܟܠ. — 21 ܒܡܬܚܡܐ ܕܐܪܥܐ.

— 592 : 5 ܕܡܘܬܐ. — 6 ܕܡܫܬܠܛ. — *Ib.* ܗܠܝܢ. — 10 ܢܦܫ. — 18 add. ܟܠ [ܡܫܬܠܛ. — *Ib.* ܕܒܗ. — 21 ܘܡܢ
ܡܢ ܕܐܬܝܠܕ ܕܐܬܝܠܕ.

— 593 : 3 ܠܡܫܬܠܛܘ. — 7 add. ܡܢ [ܟܠ. — 19 *luctatus est* (cf. Hebr. II, 18) ܕܐܬܟܬܫ. — 20 ܐܢܫܐ. —
22 ܕܐܫܬܠܛ. — *Ib.* ܐܢܫ.

— 596 : 10 ܐܢܫܐ. — 14 add. *Dñs* ܡܪܢ [ܠܗ. — 24 ܟܠ. — 26 om. ܐܠܐ.

— 597 : 1 ܒܫܘܠܛܢܐ. — 6 ܒܡܫܬܠܛܢܘܬܐ ܡܪܢ. — 11 om. ܗܘܐ. — 22 ܗܘܐ ܠܐ.

— 600 : 3 ܒܪܫܝܬ ܕܐܬܝܠܕ. — 4 add. ܐܠܐ [ܕܡܫܬܠܛ. — 17 ܐܝܟ ܟܠܗ. — 18 ܕܫܠܝܛܝܢ. — 19 ܡܢ ܡܫܬܠܛܝܢ. — 23 add.
ܗܘܐ [ܘܐܬܐ.

— 601 : 4 ܐܢܫ [ܐܝܟ. — 5 ܡܫܬܠܛ. — 15 add. ܗܘܐ [ܕܟܠ. — 16 ܡܢܟܘܢ [ܡܢܟܘܢ.

— 604 : 1 ܕܗܘ. — 13 ܐܬܚܙܝ. — *Ib.* ܗܘ ܗܘ. — 16 ܗܘܐ ܠܐ. — 21 add. ܡܫܬܠܛ [ܐܢܫ. — *Ib.* *scientiam* Adae
ܠܡܕܥܐ [ܐܝܟ ܐܕܡ.

— 605 : 3 ܗܘܐ ܘܠܐ.

— 608 : 8 ܘܟܠ. — 16 ܕܡܫܬܠܛܝܢ ܡܢ. — 22 ܡܢ [ܡܢ.

— 609 : 11 ܘܡܫܬܠܛ. — 16 ܕܫܘܠܛܢܗ. — *Ib.* ܐܬܐ. — 23 ܕܐܬܐ ܡܢ.

— 612 : 5 ܕܝܢ [ܡܢ. — 8 ܗܘܐ ܠܐ. — 9 ܕܐܬܐ. — 12 ܐܫܬܠܛܘ. — 14 add. *ad terram* ܠܐܪܥܐ [ܐܢܫܐ. — 19 ܗܘ ܗܘ.
— 20 ܘܡܢ. — 24 ܗܘܐ ܠܐ.

— 613 : 2 ܫܘܠܛܢܗ [ܫܘܠܛܢܗ.

— 616 : 1 ܠܐ [ܠܐ ܕܡܢ. — *Ib.* ܗܘܐ ܘܠܐ. — *Ib.* (neque inscii peccarunt) *sed* (rebellione sua) add. ܐܠܐ
[ܡܫܬܠܛ. — 8 ܡܫܬܠܛ. — 9 ܕܗܘܘ. — 11 ܗܘܐ ܠܟ. — 17 ܐܢܫܐ. — 18 ܐܝܟ ܗܘܐ. — 19 ܕܡܫܬܠܛ. — 21 ܗܘܐ ܠܐ.
— 22 ܒܫܘܠܛܢܐ. — 24 ܕܝܢ [ܡܢ.

— 617 : 11 add. ܡܢ [ܗܘ. — 19 add. *sed haec omnia mea sunt,* ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܝܠܝ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ [ܠܡܫܬܠܛ. —
Ib. ܕܒܝܬ et om. ܕܝܠܝ.

— 620 : 4 ܡܢ. — 5 ܠܡܢ. — 10 ܠܗ. — 13 ܐܬܐ. — 20 ܠܟ ܕܠܐ. — *Ib.* ܕܫܠܝܛ ܡܢ. — 22 ܫܘܠܛܢ.

— 621 : 4 ܘܐܬܐ ܡܫܬܠܛ. — 6 add. ܗܘܐ [ܕܡܢ. — 20 ܠܫܘܠܛܢܐ. — *Ib.* ܠܫܘܠܛܢܐ.

— 624 : 1 ܫܘܠܛܢܗܘܢ [ܗܘ ܡܢ. — 5 ܡܫܬܠܛܝܢ. — 15 ܕܫܘܠܛܢܐ. — 16 ܡܫܬܠܛܢܐ. — 18 ܒܫܘܠܛ. — 25 ܐܢܫ ܠܗܘܢ et om. ܠܗ.

Col. 625 : 1 ܗܘܐ ܠܐ ܘܐܬܓܫܪ. — 7 *erat* spiraculum vitae et *gustavit* mortem ܗ̇ܘܬ. — *Ib.* ܘܛܥܡܬ. — 15 ܦܘܪܣܗ. — 16 ܒܢܘܗܝ. — 18 ܠܒܪܐ ܗ̇ܘܐ. — 20 ܒܡܠܟܘܬܗ.

— 628 : 3 ܪܓܫ ܗܘܐ ܒܦܘܪܣܗ. — 7 ܠܡܘܫܐ. — 17 *et rebellem reddidit* ܘܐܡܪܕ. — *Ib.* ܐܝܟ [ܐܝܟ. — 22 ܒܗ [ܠܗ.

— 629 : 1 ܐܢܫ. — 6 ܕܐܡܪ. — 18 ܘܐܬܡܠܟ. — 19 ܘܐܬܬܟܠ. — 20 ܐܬܩܪܝ. — 21 ܡܪܡܪ [ܘܡܪܡܪ. — 22 ܡܪܡܪܝ. — 27 ܐܡܪ ܒܚܕܐ ܡܢ ܕܡܠܟ ܒܥܠܕܒܒܐ. — 28 *consiliis eius* ܒܡܠܟܘܗܝ [ܒܡܠܟܗ.

— 632 : 14 ܒܦܘܪܫܢܐ. — 22 ܘܟܕ ܕܒܥܝܢ [ܕܒܥܐ et om. reliqua.

— 633 : 4 ܘܦܘܠܚܢܐ. — 13 ܢܫܐ. — 14 ܠܡܘܫܐ. — *Ib.* ܘܡܠܟܐ [ܘܡܠܟ.

— 636 : 2 om. ܦܩܕ ... ܠܗܘܢ. — 5 *a mandatis Dñi* ܕܡܪܝܐ ܦܘܩܕܢܐ [ܦܘܩܕܢܘܗܝ. — 14 ܠܗ [ܠܟ.

— 637 : 4 *cuius miseretur?* ܡܪܚܡ ܥܠ ܡܢ. — 5 ܕܐܬܟܬܒܬ ܥܠ ܐܘ. — 8 ܗܘܐ ܠܐ. — 12 ܗܘ ܡܠܟܐ. — 13 ܒܡܠܟܘܬܐ. — 18 ܚܝܘܬܐ. — 25 ܕܦܩܕ.

— 640 : 1 ܐܝܠܝܢ. — 14 ܠܐ ܒܥܐ. — *Ib.* ܒܥܐ (sic). — *ultionem repetit* ܬܒܥ [ܬܒܥܐ. — 21 ܠܐ ܒܥܐ.

— 641 : 5 ܘܦܩܕ. — 14 ܗܘܐ ܘܠܐ. — 19 ܡܢ. — 23 ܠܐ ܒܪܐ.

— 644 : 1 om. ܗܘ. — 3 ܐܢܫ. — 4 *populum* ܠܥܡܐ [ܠܥܡܡܐ. — 7 ܕܐܬܝܠܕܘ. — 12 ܒܕܝܢܐ. — 14 ܚܝܒ — 15 ܒܪܐ. — *Ib.* ܒܪܗ. — 18 ܡܢ ܩܕܡ. — 21 add. ܪܓܫ [ܐܚܘܗ.

— 645 : 1 ܕܠܐ. — 4 ܘܐܡܪ 2°. — 9 ܐܠܗܐ.

— 648 : 11-13 ܒܕܝܢܐ. — 15 ܒܪܢܫܗ. — 23 ܕܐܡܪ. — 26 ܕܝܢ.

— 649 : 4 ܒܦܘܪܥܢܗ. — 12 add. ܗܘܝܢ [ܗܘܝܢ. — 14 *populo* ܠܥܡܐ [ܠܥܡܡܐ. — 15 ܒܕܝܢܐ. — 16 ܕܒܕܝܢܐ. — 23 add. malum *unicum* ܚܕܐ [ܒܝܫܬܐ. — 25 ܐܢܫ. — *Ib.* add. ܥܠ [ܐܝܟ.

— 652 : 2 ܢܫܐ. — *Ib.* add. ܥܠ [ܐܝܟ. — 3 om. ܥܠ. — 7 om. ܡܢ. — 8 add. ܡܢ [ܐܘ. — 15 ܒܦܩܕ. — 16 ܠܡܘܫܐ. — 17 ܠܗܘܢ. — *Ib.* add. ܗܘ [ܐܠܗܐ. — 19 ܒܕܝܢܐ. — *Ib.* ܕܝܢܐ. — 20 ne se *reum* reddat ܢܚܝܒܝܘܗܝ [ܢܚܝܒܘܗܝ et om. ܠܐ ܕܠܐ. — 22 add. ܪܓܫ [ܠܗ. — 24 ܕܬܒܥ [ܕܒܥܐ.

— 653 : 6 ܠܐ ܗܘܐ. — 7 ܐܬܒܥܝ. — 16 ܕܝܠܗܝܢ [ܕܝܠܗ. — 20 ܠܐ. — 22 ܗܘܘ. — *Ib.* om. ܡܢ. — 26 ܐܝܟ ܗܘܘ.

— 656 : 10 ܠܒܗ. — 15 ܘܒܝܬܗ. — 16 ܒܡܪܗ. — *Ib.* ܡܢ. — 21 ܡܢ ܐܒܘܗܝ.

— 657 : 4 ܗܘܐ ܒܪܗ ܕܐܝܟ. — 12 *solem suum* ܫܡܫܗ [ܫܡܫܐ. — 18 ܘܦܪܨܘܦܐ ܒܪܢܫܐ. — 22. om. ܐܝܟ ܗܘ ܒܪܢܫܐ.

— 660 : 20 quod ne *homicidae* quidem fecerunt ܩܛܘܠܐ.

— 661 : 5 add. ܡܢ [ܡܢ. — 17 ܒܡܠܬܐ [ܒܡܠܬܐ. — 19 ܗܘ [ܗܘ. — 20 ܒܥܒܕܝܗܘܢ.

— 664 : 8 add. ܕܝܢ [ܒܡܠܟܘܬܐ. — 15 ܢܦܫܐ ܠܐ. — 16 ܒܪܝܗ. — *Ib.* ܠܢܡܘܣܐ.

— 665 : 3 ܕܝܠܗ ܡܕܡ. — 7 ܒܟܠܗ. — 13 *et subditi* ܘܡܫܥܒܕܝܢ [ܘܡܫܥܒܕܝܢ. — 14 ܡܫܬܥܒܕ. — 16 ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ. — 17 ܕܫܥܒܕܗ. — 18 ܒܥܒܕܐ.

— 668 : 4 lex non esset *necessaria* ܡܬܒܥܝܐ [ܢܡܘܣܐ. — *Ib.* add. ܥܠ [ܢܡܘܣ. — 14 ܥܠ ܢܡܘܣ. — 17 ܠܐ [ܠܐ. — 19 ܘܠܡܫܝܚܐ [ܘܠܡܫܝܚܐ. — 21 ܢܡܘܣ ܠܐ ܡܬܒܥܐ. — 25 ܠܗܘܢ [ܠܗܘܢ.

— 669 : 4 ܒܗ ܡܢ. — 12 ܘܗܘ [ܘܗܘ. — 22 ܕܝܠܝ. — 24 ܒܕܝܢܐ. — *Ib.* ܒܕܝܢܐ.

— 672 : 2 add. ܥܠ [ܒܗܘܢ et om. ܠܗܘܢ. — 16 ܗܘ ܗܘ. — 18 ܠܗ. — 22 ܐܡܪ. — 24 ܗܘܐ ܠܐ.

— 673 : 3 ܕܝܢ [ܪܓܫ. — 14 ܡܢ ܒܪܐ. — 15 ܕܡܬܚܝܒܝܢ. — 19 ܘܒܕܝܢܐ. — 25 ܒܕܝܢܐ - *Ib.* ܒܕܝܢܐ.

— 676 : 6 om. ܗܘ. — 8 om. ܠܗ.

— 677 : 9 ܘܠܡܘܫܐ.

— 680 : 4 ܗܘܐ ܠܐ. — 11 ܗܘ ܠܐ [ܗܘ. — 13 ܘܢܒܥܐ. — 14 ܠܐ. — *Ib.* ܒܕܝܢܐ. — 17 *percussisti* ܕܡܚܝܬ [ܕܡܚܝܬ. — 20 ܗܘܐ ܠܐ. — 26 ܒܗܘܢ.

— 681 : 3 *et transgrederis legem* ܘܥܒܪܬ ܥܠ ܢܡܘܣܐ [ܘܥܒܪܬ. — 5 ܒܗܘܢ. — 8 ܘܪܘܚܐ. — 9 ܕܚܛܝܬ et om. ܠܟ. — 11 ܒܪܕܝܬ. — 15 ܕܡܠܟ. — 20 ܠܡܘܫܐ. — 21 ܕܐܡܪ. — *Ib.* ܐܝܬܝܗ. — 22 ܕܐܝܬܝܗ.

— 684 : 5 ܒܥܒܕܐ. — *Ib.* ܠܥܒܕܐ. — 6 ܥܠ [ܠܗ. — 7 om. ܕܐܘܪܝܬܐ. — 8 ܕܗܘܘ. — 8 ܕܡܠܟ ܒܢܡܘܣܐ. — 10 *in lege scriptus* ܒܢܡܘܣܐ ܟܬܝܒ [ܒܢܡܘܣܐ .. ܟܬܝܒ. — 12 ܠܗ. — 20 om. ܒܗܘܢܐ.

— 685 : 4 ܠܐ ܐܢܫ. — 11 ܠܐ ܡܫܬܡܥ. — 12 ܕܠܗ et om. ܗܘ. — 13 ܕܡܫܬܟܚ. — 18 ܕܝܠܗ. — 19 ܡܢ [ܡܢ. - 20 ܐܝܬܝܗ. — *Ib.* ܕܝܠܗ. — 21 ܕܠܡܘܫܐ. — 22 ܕܝܠܗ.

— 688 : 1 ܒܦܘܠܚܢܐ. — 8 ܕܝܠܗ. — 13 ܕܝܠܗ. — 18 ܕܐܝܬ. — 19 ܠܦܘܩܕܢ [ܠܗ. — 20 om. ܡܢ.

— 689 : 13 ܡܬܚܫܒܢ. — 15 ܘܡܬܩܛܠܝܢ. - - 18 om. etc. ܕܠܗ.

— 692 : 1 praem. *Demonstrabimus igitur* de Pharaone etc. ܡܘܫܐ ܠܘܬ [ܠܗ. — 2 ܗܘܐ ܠܐ. — 6 ܒܪܗ.

— 693 : 4 ܡܢ ܕܠܗ. — *Ib.* add. ܡܫܝܚܐ [ܡܫܝܚܐ.

Col. 696 : 6 ut *ruina eius* suae ad instar fieret ܗܘܬܗ [ܗܝܕܐ. — 8 ܦܓܪܗ. — 13 ܡܛܠ ܕܫܠܝܛܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܒܪܐ ܠܡܫܝܚܐ. — Filium *Dei* ܕܐܠܗܐ [ܠܡܫܝܚܐ. — 22.23 ܘܡܬܬܢܝܚ. — 24 ܘܡܬܬܢܝܚܝܢ. — 25 ܠܐ ܗܘܐ. — 26 ܡܬܬܢܝܚܝܢ.

— 697 : 1 ܐܢܐ [ܐܢܬ ܐܢܐ. — 4 *iustus pro malis, ut vivant, non fecisset eiusmodi rem* ܐܢܐ ܕܢܚܘܢ ܚܠܦ ܒܝܫܐ ܙܕܝܩܐ ܠܐ ܥܒܕ ܗܘܐ [ܐܢܐ ... ܠܐ. — 11 *et condemnat eum* ܘܡܚܝܒ ܠܗ [ܘܡܚܝܒ. — 13 ܘܠܐ. — 15 ܘܡܬܢܝܚ. — 19 ܗܘ ܗܘܐ.

— 700 : 2 om. ܠܡܩܛܠ. — 7 ܠܗ [ܘܗܘܐ. — *Ib.* neque *maledixit ei* ܠܛܠܗ [ܠܛܠܗ. — 13 add. *sed contra, factus est operibus bonis* ܗܘܐ ܠܥܒܕܐ ܛܒܐ ܐܠܐ ܠܘܩܒܠ ܕܗܘܐ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ [ܛܒܬܐ. — 16 ܐܬ ܕܐܬܐ. — 17 ܘܥܒܕ. — 18 add. ܠܗܘܢ [ܠܐܝܟܢܐ. — *Ib.* ܠܬܘܕܝܬܐ.

— 701 : 2 *quam similis est finis eius obstaculum* magistro suo ܚܪܬܗ ܕܡܐ [ܕܡܐ. — 3 *quoniam repudiavit magistrum suum* ܪܒܗ ܕܛܠܡ ܡܛܠ ܕܪܒܗ [ܠܪܒܗ ܘܠܐ. — *Ib.* ܘܐܢ [ܕܐܢ. — 4 ܪܒܗ ܕܢ [ܕܢܡܘܬ. — ܠܡܪܝܐ ܪܒܗ ܕܡܘܬ ܕܢ [ܕܪܒܗ. — 10. add. ܗܘܘ [ܗܘܐ. — 11 om. ܠܟܢ. — *Ib.* om. ܡܢ ܠܟܢ. — *Ib.* om. ܠܡܦܩ. — 14 ܘܒܥܐ ܬܒܥܬ. — 16 ܠܒܝܫܘܬܗ. — 22 ܗܘܐ ܘܐܡܪ.

— 704 : 6 ܗܢܐ. — 13 ܠܗܘܢ ܕܪܒܝܢ. — 15 add. ܗܘ [ܒܗ. — *Ib.* ܠܗܘ. — 20 ܒܗ. — 22 ܕܒܗ. — *Ib.* ܥܠ. — 26 *populi* huius ܕܥܡܐ [ܕܥܡܐ ܗܢܐ. — 26 ܘܪܒܐ.

— 705 : 8 ܠܡܐܪܒܐ. — *Ib.* om. ܠܐ. — 16 ܐܬܡܠ. — 18 ܠܐ ܕ. — 21 add. ܗܟܝܠ [ܠܗ.

— 708 : 9 ܗܘ ܠܡܫܬ. — 12 *cor Pharaonis* ܕܦܪܥܘܢ ܠܒܗ [ܠܦܪܥܘܢ. — 13 ܘܒܠܒܗ [ܒܠܒܗ. — 19 ܠܡܫܬ. — 20 ܐܬܡܠ. — 24 ܗܘܐ ܕܐܬ ܗܘ [ܗܘ.

— 709 : 8 ܐܚܪܢ. — 9 ܘܪܡܫܐ [ܘܪܡܫܐ. — 14 ܠܗܘܢ. — 15 ܥܕܡܐ. — 22 ܗܘܐ ܠܐ.

— 712 : 1 ܕܐܢ. — 2 om. ܡܢ ... ܘܡܫܬܦܠ. — 7 ܥܠ [ܠܥܠܡ. — 14 om. ܐܢ. — 24 ܒܗܘܢ [ܐܬ. — *Ib.* ܕܦܫܛܢ. — 27 om. ܠܐܬܪܐ ... ܠܟܠ.

— 713 : 9 ܗܘܐ ܠܐ. — 10 ܗܟܢܐ ܒܪ [ܒܪܗ. — 12 ܗܘܐ ܠܐ. — 16 ܠܐܬܐ.

— 716 : 6 ܠܐܬܐ. — 7 add. ܠܗ [ܗܘܘ. — *Ib.* ܗܘܐ ܠܐ. — 22.23 ܡܬܐܬ. — 26 ܐܢܬ.

— 717 : 1 ܠܦܪܘ. — 2 ܗܟܢܐ. — *Ib.* om. ܡܠܐ. — 4 ܐܬ ܐܢܐ. — 9 ܘܡܛܠ. — add. ܡܢ [ܠܚܘܒܐ. — *Ib.* om. ܒܚܘܒ. — 15 ܠܡܫܬ. — *Ib.* *in dilectione* ܒܚܘܒܐ [ܒܪܚܡܐ. — 16 add. *baptismo* ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ [ܒܥܡܕܐ. — 20 ܕܐܢܐ. — 24 ܘܡܫܬܢܝܢ. — 26 ܕܡܫܬܡܠ.

720 : 1 add. ܗܘ [ܒܪܘܚ. — 3 ܗܘܝܢ. — 4 ܢܦܫܢ. — 7 ܐܬܗܘܝܬ. — 8 ܕܡܬܡܪ. — 9 ܕܠܐ (sic) [ܠܠܐ. — 11 ܠܦܐܬ. — *Ib.* ܒܗ ܠܡܢ ܕܗܘܐ. — 12 usque ad *diem obitus nostri* ܕܡܘܬܢ ܠܝܘܡܐ. — 15 ܕܗܘܐ ܒܗ ܠܗ. — 16 ܠܗ. — 25 *et solvisti* (?) ܘܫܪܝܬ (?) [ܫܪܝܬ.

— 721 : 2 ܠܗܘܢ. — 4 ܠܗ ܡܠܐ. — 11 ܗܘ [ܗܘܐ. — 16 ܡܢ ܠܐܬܡܠ. — 17 add. ܕܒܠܚܘܕܝܗܘܢ [ܐܬ. — 18 ܘܡܬܝܕܥܝܢ. — 19 add. ܕܒܠܚ [ܠܐ. — 26 om. ܗܘ

— 725 : 11 ܒܡܫܝܚܐ [ܒܡܫܝܚܐ. — 18 ܡܫܬܒܚܝܢ. — 19 ܠܬܡܠ. — 22 add. *et recipiuntur* ܘܡܬܩܒܠܝܢ [ܡܢܗ.

— 728 : 17 om. ܡܛܠ ... ܘܗܘ. — 20 ܠܡܪܝܐ (sine ribui?).

— 729 : 7 ܠܡܫܬ. — 11 ܐܬ. — 14 add. ܡܠ [ܡܠܬܗ. — 26 *et vives, resuscitaberis* ܡܬܚܝܐ : ܘܬܚܐ. — *Ib.* ܗܘܐ ܠܐ.

732 : 6 add. *posuit ei praecepta minora* ܙܥܘܪܐ ܦܘܩܕܢܐ ܠܗ ܣܡ [ܠܬܘܪܡܐ. — 8 ܘܒܥܘ. — 13 ܡܠ ܕܡܢ. — *Ib.* ܠܐ. — 15 ܘܐܠܐ. — 22 ܠܒܪܝܬ [ܕܘ et om. reliqua.

— 733 : 1 ܡܫܝܚܐ et add. *dilectissimi* ܚܒܝܒܐ. — *Ib.* ܒܗ. — 10 ܕܐܢܐ. — 15 ܘܗܘܝܬܒܠ.

— 736 : 4 ܡܫܬܩܠܝܢ. — *Ib.* ܠܦܓܪ. — 5 ܕܚܘܢ. — 6 ܐܝܟ. — 7 ܠܦܐ (sic). — *Ib.* ܗܝ. — 9 ܠܐܬܪܐ [ܠܡܫܬܒܚܢܐ. — *Ib.* ܠܬܐ. — 10 ܠܡܫܬܡܠ. — 13 add. *Apostolus* ܫܠܝܚܐ [ܐܡܪ. — 14 add. ܠܡܫܝܚܐ [ܒܡܫܝܚܐ. — 15 ܒܗܘܢ. — *Ib.* add. ܡܢ [ܠ. — 25 ܚܝܐ. — 26 ܠܡܫܬܡܫ.

— 737 : 3 ܗܘ [ܗܘ. — 8 et *vivit* vitam aeternam ܚܝܐ [ܬܚܝܐ. — *Ib.* ܠ [ܠܐ. — 9 ܠܒܪܐ. — 19 ܢܚܘܢ. — 22 ܗܘܐ [ܐܬܗܘ. — 25 ܡܕܡ.

— 740 : 15 ܠܐ [ܠܐ. — 24 ܦܐ [ܡܢ. — 26 *et terrestria* contemplabantur ܠܐܪܥܢܝܬܐ [ܠܐܪܥܢܝܬܐ.

— 741 : 1 ܠܗܘܢ [ܠܗ. — 2 ܠܡܫܬ. — 11 ܪܒܗ ܡܢ ܕܢ [ܪܒܗ ܕܢ. — 17 ܪܒܗ ܡܢ [ܠܡܪܝܐ. — 18 ܥܠ [ܠܐ. — 23 *pro tua vita* ܚܝܝܟ [ܚܝܝܢ.

— 744 : 2 ܠܗܘܢ ܘܥܠ ܕܠܥܠ. — 4 om. ܕܡܢ. — 6 add. ܐܬܡܠ [ܐܬܦܩܕ. — *Ib.* add. quae sursum sunt] *quaerite et quae sursum sunt* ܠܥܠ ܒܥܘ [ܠܥܠ. — *Ib.* ܥܠ [ܠܐ. — 7 ܫܪܦ. — 19 om. ܠܟܠܗ. — *Ib.* ܠܥܠ. — 20 ܠܗ ܦܓܪܗ ܒܗ. — 24 ܡܫܝܚܐ.

— 745 : 1 ܚܝܘ. — 3 ܘܗܘܘ ܒܝܫܐ. — 6 ܠܬܡܠ ܡܢ. — 9 ܕܡܠܟ ܠܗ. — *Ib.* ܗܘܠܗ. — 22 ܠܡܫܬ.

— 748 : 12 ܦܓܪܐ. — *Ib.* ܐܬܡܠ. — 20 ܐܢܫ. — *Ib.* ܒܗܘܢ.

Col. 749 . 3 ܕܪܕܦܬܗ. — 14 ܒܢܝܫܐ. — 20 ܘܦܘܪܩܢܐ.— 26 ܠܐ ܗܘܐ.

— 752 : 4 ܘܐܝܟ et om. ܐܝܟ. — 5 ܕܝ [ܡܢ ܗܘܢ ܡܬܒܥܐ ܐܝܟ. — 6 add. ܗܘܐ [ܚܝܐ. — 14 add. ܗܘܐ [ܠܗܘܢ. — 23 ܕܢܣܒܘܢ. — *Ib.* ܘܐܬܐ. — 24 add. ܗܘܐ [ܕܐܬܐ. — *Ib.* ܡܦܩܐ.

— 753 : 7 ܒܥܠܗ. — 13 *quonium confinia eorum maledicta sunt* ܠܝܛܐ ܬܚܘܡܝܗܘܢ. — 18 ܐܪܥܐ [ܐܪܥܐ ܡܢ ܒܥܠܬ. — 21 ܐܝܟ ܕܡܬܢܣܒܐ. — *Ib.* ܐܬܐ. — 23 ܕܡܬܒܥܐ. — 25 ܐܝܟ ܕܡܬܚܫܒ.

— 756 : 5 ܒܚܛܗ. — 6 ܘܚܛܝܐ ܕܥܒܕܝܢ [ܕܥܒܕ.

— 757 : In titulo om. ܕܐܬܐ et add. *postquam ex arbore comedit* ܐܝܠܢܐ ܡܢ ܕܐܟܠ ܒܬܪ ܡܢ [ܕܐܕܡ. — 2 om. ܐܝܠܢܐ ... ܥܠ ܦܐܪܐ. — 7 ܘܡܛܠܗܕܐ ܪܘܚܐ.

— 760 : 2 ostendam *vobis* ܠܟܘܢ [ܠܗ. — 8 ܗܘ ܡܐ ܕܗܘܐ. — 10 om. ܗܘ ... ܠܗ. — 13 ܢܦܩܬ. — 14 ܢܦܩܬ.

— 761 : 7 ܐܢܐ ܗܘܐ. — 12 ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ. — 13 ܡܫܬܡܥܐ. — 23 add. ܠܗܘܢ [ܕܝ. — 26 om. ܗܘܐ..

— 764 : 20 ܕܐܝܟ. — 24 ܒܗ ܕܐܝܬ ܕܝܢ.

— 765 : 5 ܢܦܠ. — 7 ܗܘܐ ܠܐ. — *Ib.* ܒܗ [ܒܗܘܢ. — 8 ܐܢ ܠܐ ܡܢ ܡܢܗ. — 14 ܘܐܬܐ ܕܥܒܕܝܢ [ܥܒܕ.

— 768 : In titulo : Sermo vigesimus septimus *de agmine* (latrone?) *profugo* (aut forte : *de latrone salvato*) ܕܚܝܐ ܓܝܣܐ ܕܒܪ. — 1 add. ܗܘܐ [ܐܝܟ. — 11 ܗܘܐ.

— 769 : 2 ܘܒܪܝܬܐ ܡܬܚܫܒܝܢ. — 7 sqq. : Sin autem non *erimus* ablactati et ita egressi *erimus* e *nostra* civitate, euntes aliena nutrice *indigemus* et forsitan non educabit *nos* solide. Forte... *nosque* sectarios reddit ܡܠܦܢܘܬܐ. — 9 ܢܒܥܐ. — 10 ܠܗ [ܠܗܘܢ. — *Ib.* ܢܒܥܐ. — 11 ܠܗ [ܠܗܘܢ. — 24 *pervenire faciat* ܢܡܛܐ [ܢܡܛܐ.

— 772 : 1 ܐܝܟ ܡܟܝܠ. — *Ib.* ܐܘ. — 20 ܢܫܡܥ ܡܢܢ. — 26 parentes *nostri* ܐܒܗܝܢ. — *Ib. ostendamus* ܢܚܘܐ.

— 773 : 1 om. ܐܘ. — 7 ܐܝܟ ܡܟܐ [ܡܟܝܠ. — 12 ܠܐ ܕܝ ܠܐ. [ܘܐܦ. — *Ib.* ܡܦܩܐ. — 14 add. ܚܝܘܬܐ [ܚܝܐ. — 18 ܘܠܡܦܠܓ. — 19 ܡܢ ܚܕܐ. — *Ib.* ܢܣܒܝܢ. — 21 ܐܝܟ ܐܝܟ. — *Ib.* ܘܐܝܟ ܐܝܟ ܢܫܡܥ. — 22 ܘܫܘܬܦܘܬܐ. — 24 ܦܘܪܫܢܐ. — 26 ܠܡܫܬܘܬܦܘ.

— 776 : 2 ܡܦܩܐ. — 4 *et tunc* ܘܡܢ [ܘܡܢ. — 6 ܒܚܘܒܐ. — *Ib.* add. ܗܘܐ [ܚܕܐ. — 10 ܡܦܩܐ. — 12 om. ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܢܐ. — *Ib.* ܡܫܝܚܐ. — 23 ܗܘܐ ܠܐ. — 25 om. ܚܫܝܫܐ.

— 777 : 1 ܘܐܬܡܠܟܘ. — 7 ܬܬܠ. — 8 *mercaturam facere* ܠܬܬܓܪܘ [ܬܓܪܘܬܐ. — 11 om. ܗܘ [ܒܥܒܕܐ. — 17 ܕܐܬܟܠܬ. — 26 ܕܦܝܣ. — 27 ܡܬܬܓܪܝܢ.

— 780 : 1 ܡܬܚܫܒܢ. — 2 ܕܗܘܐ. — *Ib.* ܕܝܢ. — 3.5 ܒܬܪܬܝܢ. — 9 ܢܫܡܥ ܡܢܢ. — *Ib.* ܦܘܠܚܢܐ. — 11 : ܢܣܒܝܢ ܡܢ. — 12 ܒܬܘܚܡܐ. — 17 ܡܢ ܗܘ [...

— 781 : 5 ܐܝܟ ܡܬܠܝܐ. — 12 ܚܝܐ ܠܚܝܐ. — 24.26 ܗܘܐ ܠܐ.

— 784 : 1 om. ܓܘܫܡܐ ܕܝܠܗ.

— 785 : Quoad titulum in margine notatur : *De eo quod anima spiritus appellatur* ܡܬܩܪܝܐ ܢܦܫܐ ܗܝ ܕܪܘܚܐ. — 4 ܒܬܘܚܡܐ. — 7 ܗܘ ܗܘܐ ܕܐܝܬ. — 9 ܗܘܐ. — 11 ܗܘܐ ܦܘܪܫܢܐ.

— 788 : 2 add. *propheta* ܢܒܝܐ [ܢܒܝܐ. — 4 ܒܪܘܚ. — *Ib.* ܗܘܐ ܠܐ. — 5 ܢܦܫܐ. — 20 ܒܥܒܕܐ ܗܘܐ. — 22 ܠܗܘܢ [ܒܗ.

— 789 : 9 add. *qui dixit* ܕܐܡܪ [ܡܢ. — 10 ܢܣܒܘܢ [ܢܣܒܘܢ. — 12 homo igitur accepta *tota veritate charismatis magni* cognoscit... add. ܚܪܬܐ ܒܗ [ܒܪܢܫܐ. — *Ib.* ܒܥܒܕܘܗܝ. — 13 ܦܘܪܫܢܐ ܪܘܚܐ — 14 om. ܕܗܘ ... ܡܠܦܢܘܬܐ. — 15 ܦܘܪܫܢܐ ܪܘܚܐ ܒܗ. — 16 add. et servit *Dño omni tempore* ܒܟܠܙܒܢ ܠܡܪܝܐ ܠܗ [ܕܡܫܡܫ. — 17 ܘܡܫܡܫ ܠܡܪܝܐ ܗܘ ܗܘ. — 25 ܚܪܐ.

— 792 : 9 ܐܝܬܝܗ. — 10 ܗܘܐ ܠܐ. — 13 ܕܪܘܚܐ. — 18 ܢܦܠ.

— 793 : 9 *hodie* ܝܘܡܢ [ܝܘܡ. — 12 ܗܘ ܗܘܐ. — 16 om. ܗܘ. — 20 ܗܘܐ ܠܐ. — 22 ܕܝܠܗ [ܕܝܠܗ.

— 796 : 10 ܒܦܘܪܫܢܐ. — 13 ܒܦܘܪܫܢܐ. — 15 ܡܦܩܐ. — 21 ܗܘܐ. — *Ib.* ܡܬܝܗܒ. — 26 ܠܗ.

— 797 : 9 om. ܒܬܫܡܫܬܐ ... ܡܦܩܐ. — 10 ܒܬܫܡܫܬܗ ܕܗܘ [ܒܬܫܡܫܬܗ (lectio coniiciendo orta). — 13 ܗܘܐ [ܗܘ.. — 22 non sunt *recordati* ܐܬܕܟܪܘ [ܥܗܕܘ.

— 800 : 10 ܥܠܝܗ. — 15 ܒܬܫܒܘܚܬܗ [ܗܘ ܗܘ ܬܫܒ. — 16 ܒܬܫܡܫܬܐ.

— 801 : 11 ܚܪܬܐ ܒܚܘܝܕܐ. — 12 ܡܢ ܡܢ ܢܦܠ. — 15 ܡܢܗ ܦܪܩܐ. — 27 ܢܦܫ.

— 804 : 2 ܡܦܩܐ. — 3 ܢܣܒܝܢ. — 5 ܡܦܩܐ. — 11 om. ܠܗܘܢ. — *Ib.* ܡܢ ܠܗܘܢ ܠܗ ܕܝ [ܕܝ. — 19 ܒܬܦܐ ܐܝܟ ܒܬܦܢ [ܗܘ ܒܬܦܢ. — 20 ܐܢܫܐ.

— 805 : 1 om. ܡܢ ... ܠܗ.

SIGLORUM CONSPECTUS

A	Musaei Britannici Add. 14,578, saeculo VI-VII.
B	— — Add. 14,612, — VI-VII.
C	— — Add. 18,814, — VII-VIII.
D	— — Add. 12,160, — VII-VIII.
E	— — Add. 14,621, anno Domini 802.
N	Guilelmi Neumann Codex, saeculo VIII-IX.
R	Ierosolymis, conventus sancti Marie Iacobitarum Codex syrus 180, [saeculo VII-VIII.
Z	Bibliothecae Vaticanae Codex CXXIII syrus, saeculo VIII-IX.
α	Bibliothecae Nationalis Parisiensis Codex syrus 201, saeculo XII.
β	Musaei Britannici Add. 14,613, saeculo IX-X.
γ	— — Add. 17,178, — XI-XII.
δ	— — Add. 14,611, — X.
ε	— — Add. 17,180, — XI.
ζ	— — Rich. 7,190, — XII-XIII.
η	— — Add. 17,728, — XIII.

ܡܡܠܠܐ

DISSERTATIO

ܡܛܠ ܗܘ ܛܘܒܢܐ ܕܠܐ ܨܒܐ ܕܢܟܬܘܒ ܫܡܗ ܘܐܫܠܡ ܒܡܠܦܢܘܬܗ ܦܫܝܛܐ ܥܘܬܪܐ ܕܪ̈ܐܙܐ܀

DE ILLO BEATO, QUI NOMEN SUUM CONSCRIBERE NOLUIT ET DOCTRINA SUA SIMPLICI COPIAM MYSTERIORUM TRADIDIT.

ܡܛܠ ܕܛܘܒܢܐ ܗܢܐ ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܟܬܘܒ ܫܡܗ: ܘܫܥܝܬܐ ܕܥܠܘܗܝ ܠܐܢܫ ܡܢ ܡܟܬܒܢ̈ܐ ܠܐ ܐܟܬܒ: ܘܙܒܢܗ ܚܬܝܬܐܝܬ ܠܐ ܐܬܝܕܥ ܠܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܡܫܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܩܒܠܢ ܕܚܕ ܡܢ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܐܚܪ̈ܝܐ ܕܫܠ̈ܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܐܘܕܥܢ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢ ܡܠܘ̈ܗܝ: ܕܡܢ ܡܠܦ̈ܢܐ ܩܕܡ̈ܝܐ ܕܒܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ ܐܬܚܙܝܘ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܕܠܐ ܗܕܝܘܛܐ ܗܘ: ܡܢܗ ܡܢ ܡܠܦܢܘܬܗ ܐܣܬܟܠܢ. ܘܕܢܗܘܐ ܓܠܐ ܘܢܗܝܪ ܩܕܡ ܥܝ̈ܢܘܗܝ ܕܗܘ ܕܩܪܐ: ܪܒܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܕܣܘܟܠܘ̈ܗܝ ܪܘܚܢ̈ܝܐ ܕܓܒܪ ܐܢܫܐ ܗܢܐ ܕܐܠܗܐ: ܗܘܬ ܠܢ ܒܨܝܢܘܬܐ ܕܦܣܘܩܐ ܦܣܘܩܐ ܐܚܪܝܐ ܕܡܦܩܢ ܦܢܩܝܬܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܢܪܫܘܡ ܘܢܣܝܡ ܩܕܡܝܬ ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܒܪܝܫ ܦܢܩܝܬܐ ܕܡܐܡܪ̈ܘܗܝ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܥܒܕܢ:

Quoniam Beatus iste nomen suum scripto mandare noluit, et nemo ex scriptoribus ullam de ipso exaravit enarrationem, nec tempus eius exacte nobis constat : nonnisi ex tradita fama acceptum habemus eum unum ex ultimis discipulis apostolorum fuisse. Sed intelligimus etiam ex ipsius verbis, eum ex antiquis doctoribus, qui in lingua syriaca apparuerunt [1], fuisse. Eum vero hominem haud vulgarem fuisse, ex ipsa eius doctrina intelleximus. Et ut aperta sit lucidaque oculis eius, qui legit, magnitudo et vis intelligentiae spiritualis viri huiusce Dei, curae erat nobis sectionem ultimam exitus πινακιδίου doctrinae eius producere et primo loco ponere et dein initium πινακιδίου sermonum eius adnectere. Id autem feci-

αβ] — Titulus ut in β; in α propter summitatem folii vermibus corrosam titulus non potest legi. — 14 β ܕܒܪܝܫ. — *Ib.* Scriba codicis β ultimam sectionem illam, de qua in textu agitur omissurus verba introductionis sic mutavit : *etiam ex verbis ipsius, quae in ultimo sermone dixit indicat* ܐܦ ܡܢ ܡܠ̈ܘܗܝ ܕܐܡܪ ܗܘ ܒܐܚܪܝܐ ܕܡܡܠܠܘܗܝ ܗܘܐ ܠܝ... ܘܬܠܬ ܡܢܗ] ܐܚܪܢܐ ܐܡܪ ܡܫܡܠܝܢܘ.

[1] Pro *apparuerunt,* mallem legere *disputaverunt* mutato ܐܬܚܙܝܘ in ܐܬܚܪܝܘ.

mus, ut intelligat, qui hanc sectionem legerit, et exinde aperte discat eum prophetam fuisse, Spiritum Paraclitum accepisse, observatione mandatorum perfectum evasisse, de Deo ut sermonem institueret dignatum esse, per Spiritum Sanctum revelasse et explicasse omnia illa mysteria, virum esse magnae et perfectae mensurae, membrum ordinis Apostolorum sociumque prophetarum fuisse, sicut illi, quorum in Actibus fit mentio, Agabus et socii eius[1]. Nullis cogitationibus humanis, neque doctrina a sapientibus accepit doctrinam hanc fortem et spiritualem, quam tradidit nobis, cum ipsa simplicitas sermonis eius indicet eum non erudite scripsisse. Dictionem eius spectata lingua syriaca antiquam esse, e simplicitate sermonis eius igitur atque e vigore sectionis illius cognovimus et intelleximus, et persuasum habemus virtute dumtaxat Spiritus Sancti haec per ipsum

ܕܢܣܬܟܠ ܗܘ ܕܩܪܐ ܒܗ ܒܦܣܘܩܐ ܗܢܐ: ܘܢܐܠܦ ܡܢܗ ܓܠܝܐܝܬ ܕܢܒܝܐ ܗܘ: ܘܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܩܒܠ: ܘܒܢܛܘܪܘܬܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܐܬܓܡܪ: ܘܐܫܬܘܝ ܠܡܠܠ ܥܡ ܐܠܗܐ: ܘܒܝܕ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܓܠܐ ܘܦܫܩ ܐܢܘܢ ܠܗܠܝܢ ܐܪ̈ܙܐ ܟܠܗܘܢ: ܘܕܒܡܫܘܚܬܐ ܐܬܝܐ ܘܪܒܬܐ ܘܡܫܡܠܝܬܐ ܘܕܒܪ ܐܝܟܐ ܗܘ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܘܚܒܪܐ ܗܘܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܒܦܪܟܣܝܣ ܡܬܥܗܕܝܢ: ܐܓܒܘܣ ܘܚܒܪܘܗܝ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܚܘܫܒ̈ܐ ܐ̱ܢܫܝ̈ܐ ܐܦܠܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܕܡܢ ܚܟܝ̈ܡܐ ܩܒܠ ܗܕܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܚܝܠܬܢܝܬܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ ܕܐܫܠܡ ܠܢ: ܟܕ ܗܝ ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܡܠܘܗܝ ܕܝܠܗ ܪܡܙܐ ܐܟܬܒ ܡܪܕܝܐ. ܘܡܢ ܡܠܬܗ ܥܬܝܩܬܐ ܗܝ ܒܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ: ܘܡܢ ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܡܠܘܗܝ ܗܝܕܝܢ ܘܡܢ ܚܝܠܗ ܕܗܢܐ ܦܣܘܩܐ ܝܕܥܢ ܘܐܣܬܟܠܢ ܘܡܦܝܣܝܢ ܕܒܠܚܘܕ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܬܦܪܫ ܗܠܝܢ ܒܐܝܕܗ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܟܠ ܢܦܫܗ ܕܢܒܝܐ ܗܘ ܗܢܐ: ܐܘ ܐܢܫ

αβ] — 5 β *et se de Deo locuturum esse promisit* ܐܬܚܝܒ [ܐܡܪ. — 6 β *virtutem Evangelii* ܚܝܠܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ [ܟܠܗܘܢ .. .. ܐܝܟ. — 7 β ܘܕܒܡܫܘܚܬܐ ܗܘ [ܘܕܒܡܫܘܚܬܐ ܐܬܝܗܘܗܝ. — *Ib.* β *celebris* ܡܫܡܗܬܐ [ܘܡܫܡܠܝܬܐ. — 8 β ܘܒܪ. — *Ib.* β ܗܘ [ܗܘܐ. — 10 α ܡܬܥܗܕܝܢ ܕܝܢ ܗܘ. — *Ib.* β ܡܫܬܡܥܝܢ. — *Ib.* α *non cogitationibus, sed neque doctrina humana* ܠܐ ܗܘܐ ܒܚܘܫܒ̈ܐ ܐܠܐ ܐܦܠܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܐ̱ܢܫܝܬܐ [ܠܐ ܗܘܐ ... ܒܚܘܫܒ̈ܐ. — 11 β post ܒܡܠܦܢܘܬܐ unum verbum addit, quod in codice legi nequit. — 12 α ܗܕܐ [ܚܝܠܬܢܝܬܐ. — *Ib.* α om. ܗܕܐ. — 14 β ܘܡܠܘܗܝ ܕܝܠܗ [ܦܫܝܛܘܬܐ. — 17 β *ex vi verborum eius* ܚܝܠܐ ܕܡܠܘܗܝ [ܚܝܠܗ ܕܗܢܐ ܦܣܘܩܐ. — 19 β ܐܬܦܪܫ. — 20 β *Si quis autem reiiciat testimonium Scripturae et Prophetarum et Dñi et Apostolorum et dicat : quis novit an haec ita sint, aut dicat : prophetae et apostoli noverunt, hodie autem quis novit haec ita se habere : recordetur scriptum esse : Spiritus prophetarum prophetis subiicitur. Recordetur porro prophetae, per quem Dominus locutus est : Ultimis diebus effundam Spiritum meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae.* ܐܢ ܐܢܫ ܕܝܢ ܡܣܠܐ ܣܗܕܘܬܐ ܕܟܬܒܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܘܕܡܪܢ ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܘܐܡܪ: ܕܡܢܘ ܝܕܥ ܐܢ ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܗܠܝܢ ܐܘ ܐܡܪ: ܕܢܒܝ̈ܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܝܕܥܘ ܝܘܡܢܐ ܕܝܢ ܡܢܘ ܝܕܥ

[1] Act. XXI, 10.

ܐܟܡܐ ܐܡܪ ܕܗܠܝܢ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܡܨܝܘ ܠܗ ܠܡܠܦܢܐ: ܢܕܥ ܐܟܡܐ ܕܟܬܝܒ: ܕܪܘܚܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܠܢܒܝ̈ܐ ܡܫܬܥܒܕܐ. ܘܐܫܘܕ ܪܘܚܝ ܥܠ ܟܠ ܒܣܪ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܟܡܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܡܬܕܡܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܗ. ܕܒܗ ܡܚܘܐ ܠܗ ܕܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܢܛܪ ܘܡܟܝܟܘܬܗ ܐܬܕܡܝ. ܘܬܘܒ ܓܠܝܐܝܬ ܥܠ ܢܦܫܗ ܡܚܘܐ ܗܟܢܐ: ܕܠܐ ܬܣܒܪܘܢ ܕܝܘܡܢܐ ܠܐ ܡܬܝܗܒܝܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܡܬܢܒܝܢ ܘܡܫܬܥܝܢ ܥܠ ܐܠܗܐ: ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܒܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܘܒܦܣܘܩܐ ܗܢܐ ܓܠܝܐܝܬ ܢܦܩܝܢ. ܗܢܐ ܗܟܝܠ ܕܥܒܕܢ ܢܗܘܐ ܠܩܪܘܝܐ ܐܝܟ ܬܫܥܝܬܐ ܕܥܒ̈ܕܐ ܟܫܝܪ̈ܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܬܫܥܝܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ: ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܪܒܐ ܘܛܘܒܢܐ ܒܣܝܠܝܘܣ ܪܒܐ ܘܛܘܒܢܐ ܐܘܓܪܝܘܣ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܫܘܝܢ ܒܨܒܘ̈ܬܐ ܐܠܗܝ̈ܬܐ܀

subministrata esse. Seipsum enim prophetam esse sic asserit : Si quis, ait, dicat : unde haec isti, sciat, inquit, scriptum esse : *Spiritus prophetarum prophetis subest*[1]. Et *effundam Spiritum meum super omnem carnem*[2], hoc est, inquit, super eos, qui observant mandata Dñi et imitantur humilitatem eius, quo ipso indicat se praecepta Dñi observasse et humilitatem eius imitatum esse. Porro se ipsum indicat aperte [verbis] : Nolite putare hodie non dari homines prophetantes et enarrantes de Deo, cum reliquis similibus quae in sermone primo atque in hac sectione aperte ad lucem prodeunt. Quae ergo fecimus, fiant lectori quasi enarratio praeclare gestorum tamquam historiae quaedam Patrum : Gregorii magni, beati Basilii magni, beatique Evagrii, quibus par est in rebus divinis.

ܗܢܐ ܗܟܝܠ ܐܝܬܘܗܝ ܦܣܘܩܐ ܐܚܪܝܐ ܕܡܐܡܪܐ ܐܚܪܝܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ:

2. HAEC ERGO EST SECTIO ULTIMA SERMONIS ULTIMI DOCTRINAE EIUS :

ܐܠܐ ܐܢܫ ܕܝܢ ܡܣܠܐ ܣܗܕܘܬܐ ܕܟܬܒ̈ܐ: ܕܢܒܝ̈ܐ ܘܕܡܪܢ ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܘܐܡܪ: ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܝܕܥ ܕܗܠܝܢ ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܘ ܕܐܡܪ: ܕܢܒܝ̈ܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܝܕܥܘ: ܝܘܡܢܐ ܕܝܢ ܡܢܘ ܝܕܥ ܕܗܠܝܢ ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܢܦܪܘܩ

Si quis autem reiiciat testimonia Scripturarum : prophetarum et Dñi et apostolorum dicatque : quis est hic, qui sciat haec ita esse? aut dicat : prophetae et apostoli noverunt; hodie vero quis scit haec ita se habere? remi-

ܡܢܘ ܢܕܥ ܕܗܠܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ : ܬܘܒ ܕܝܢ ... — 4 β om. ܥܠ. — 7 ܢܛܪ. — 9 β ܡܬܢܒܝܢ. — 10 β desinit ܗܠܝܢ.

[1] I Cor. XIV, 32. — [2] Ioel, II, 28.

niscatur scriptum esse : *Spiritus prophetarum prophetis subest*[1]. Et item memor sit Prophetae, per quem locutus est Dominus : *Diebus novissimis effundam Spiritum meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae*[2]. Et adhuc memor sit alterius prophetae, qui dixit : *Eructavit cor meum verbum bonum, dicam opera regis. Lingua mea calamus scribae periti, qui speciosior est vultu suo hominibus*[3]. Vides, quomodo effundat Dominus Spiritum suum [singulis] diebus et prophetent filii filiaeque, hi, qui custodiunt praecepta Dñi et imitantur humilitatem eius; et vide, qua ratione fiat lingua ipsorum « calamus scribae periti », qui est Dñs, speciosus vultu suo decorusque (res quaedam incomprehensibilis) fitque ipsi lingua eorum « calamus » scribitque desuper mores mirabiles et enarrant hominibus, ut eum cognoscant et observent praecepta eius. Noli igitur dubitare dicens : « non dari hodie homines prophetantes et de Deo enarrantes. » Et si dicas : « prophetas antiquos et apostolos accipio, quia veraces mihi sunt ob signa quae fecit Deus per manus eorum, qui ipse locutus est in eis »; licet prophetae hodierni nulla signa

ܕܢܕܥ: ܕܪܘܚܐ ܕܢܒܝܐ ܠܢܒܝܐ ܡܫܬܥܒܕܐ ܘܢܬܕܟܪ ܠܗܘ ܠܢܒܝܐ ܕܡܠܠ ܒܗ ܡܪܝܐ: ܕܒܝܘܡܬܐ ܐܚܪܝܐ ܐܫܘܕ ܪܘܚܝ ܥܠ ܟܠ ܒܣܪ: ܘܢܬܢܒܘܢ ܒܢܝܟܘܢ ܘܒܢܬܟܘܢ. ܘܢܬܕܟܪ ܠܗܘ ܠܢܒܝܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܡܪ: ܐܒܥ ܠܒܝ ܦܬܓܡܐ ܛܒܐ: ܐܡܪ ܐܢܐ ܥܒܕܝ ܡܠܟܐ: ܠܫܢܝ ܩܢܝܐ ܕܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ: ܕܫܦܝܪ ܒܚܙܘܗ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ. ܚܙܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢ ܐܫܕ ܗܘ ܡܪܝܐ ܪܘܚܗ ܒܝܘܡܬܐ: ܘܡܬܢܒܝܢ ܒܢܝܐ ܘܒܢܬܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܡܬܕܡܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܗ. ܘܚܙܝ ܐܝܟܢ ܗܘܐ ܠܫܢܗܘܢ ܩܢܝܐ ܕܣܦܪܐ ܡܗܝܪܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܪܢ ܕܫܦܝܪ ܒܚܙܘܗ ܘܫܦܐ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ: ܘܗܘܐ ܠܗ ܠܫܢܗܘܢ ܩܢܝܐ: ܘܟܬܒ ܠܥܠ ܕܘܒܪܐ ⌊ܬ⌋ܡܝܗܬܐ: ܘܡܫܬܥܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܢܕܥܘܢܝܗܝ ܘܢܛܪܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܠܐ ܬܬܦܠܓ ܠܡܐܡܪ ܘܬܐܡܪ: ܕܠܝܬ ܝܘܡܢܐ ܒܢܝܢܫܐ ܕܡܬܢܒܝܢ ܘܡܫܬܥܝܢ ܥܠ ܐܠܗܐ. ܘܐܢ ܐܡܪ ܐܢܬ ܕܠܢܒܝܐ ܩܕܡܝܐ ܘܠܫܠܝܚܐ ܡܩܒܠ ܐܢܐ: ܕܫܪܝܪܝܢ ܠܝ ܡܢ ܐܬܘܬܐ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ: ܕܗܘ ܡܠܠ ܒܗܘܢ: ܐܦܢ ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܢܒܝܐ ܕܝܘܡܢ ܐܬܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ

α] —

[1] I Cor. XIV, 32. — [2] Ioel, II, 28. — [3] Ps. XLV, 2 sqq. citatum singulare est, nec in hac forma in textibus antiquis invenitur. Pro ܡܠܟܐ Pešiṭtha legit ܠܡܠܟܐ, pro ܫܦܝܪ habet ܕܫܦܝܪ.

ܥܳܒܕܺܝܢ ܡܶܛܽܠ ܕܠܳܐ ܨܳܒܶܐ ܡܳܪܝܳܐ ܒܐܺܝܕܰܝܗܽܘܢ: ܠܡܶܥܒܰܕ ܡܶܛܽܠ ܕܝܰܘܡܳܢܳܐ ܗ̄ܘ ܡܶܬܗܰܝܡܰܢ ܒܶܗ: ܡܰܢ ܓܶܝܪ ܕܰܠܐܳܬܘܳܬܳܐ ܥܰܬܺܝܩܳܬܳܐ ܠܳܐ ܡܗܰܝܡܶܢ: ܐܳܦܠܳܐ ܠܐ̈ܚܪܳܝܳܬܳܐ ܡܗܰܝܡܶܢ. ܠܰܢ ܕܶܝܢ ܕܰܠܘܳܬܰܢ ܕܠܳܐ ܗ̄ܘܰܝܳܢ ܐܳܬܘܳܬܳܐ ܒܐܺܝܕܰܝܢ: ܡܶܢ ܣܳܗܕܽܘܬܳܐ ܕܰܟܬܳܒܰܝܗܽܘܢ ܕܩܰܕܺܝܫܶܐ ܕܥܒܰܕܘ ܐܳܬܘܳܬܳܐ ܚܰܝܠܬ̈ܳܢܝܳܬܳܐ ܬܶܬܩܰܒܰܠ ܡܶܠܬܰܢ. ܐܶܢ ܢܒܺܝ̈ܶܐ ܓܶܝܪ ܘܰܫܠܺܝ̈ܚܶܐ ܘܡܳܪܰܢ ܕܣܓܺܝܕܳܐ ܗ̄ܘ ܡܗܰܝܡܢܺܝܢ ܠܟܽܘܢ: ܗܳܢܽܘܢ ܣܳܗܕܺܝܢ ܠܡܶܠܰܝ̈ܢ ܒܡܶܠܰܝ̈ܗܽܘܢ: ܕܫܰܪܺܝܪܳܢ ܐܰܝܟ ܘܡܫܰܠܡܳܢ ܠܡܶܠܰܝ̈ܗܽܘܢ܀

ܫܠܶܡ ܦܢܳܩܳܐ ܐܰܚܪܳܝܳܐ ܕܡܰܠܦܳܢܽܘܬܶܗ
ܕܗܳܢܳܐ ܩܰܕܺܝܫܳܐ.

faciant, quia Dñs non vult per manus eorum facere, quia hodie creditur in eum : qui enim, signis antiquis non credit, nec novissimis credet. Quod autem ad nos attinet, per cuius manus nulla fiunt signa : e testimonio librorum Sanctorum, qui signa fortia fecerunt, sermo noster accipiatur; siquidem prophetae et apostoli et Dñs (quem adoramus) veraces vobis sunt : hi testimonium perhibent verbis suis verbis nostris, nam vera sunt et conformia verbis ipsorum.

Desinit sectio ultima doctrinae
sancti huius.

α] —

ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ

SERMO PRIMUS

DISTINCTIVUS, MANDATA DISTINGUENS ET OSTENDENS DE QUANAM RE DICTA SINT SUIS LOCIS SINGULA MANDATA ET QUAM OB CAUSAM ET CUR DIXERIT DÑS IESUS CHRISTUS MANDATA MAGNA ET PARVA ET QUOMODO DIGNOSCATUR PERFECTIO A IUSTITIA, UT PER MANDATA MAGNA PERFECTUS FIAS ET PER PARVA IUSTUS.

ܕܦܘܪܫܢܐ ܡܦܪܫܢܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܘܡܘܚܝܢܐ ܕܥܠ ܡܢܐ ܐܬܡܪܘ ܦܘܩܕܢܐ ܒܕܘܟܝܗܘܢ: ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܘܠܡܢܐ ܐܡܪ ܐܠܘ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܡܬܝܕܥܐ ܓܡܝܪܘܬܐ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ: ܕܒܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܬܗܘܐ ܓܡܝܪܐ ܘܒܙܥܘܪܐ ܟܐܢܐ.

1. Viri fratres et patres, fratres et sorores in Christo, decet nos inquirere verba Dñi, aliud ex alio, sicut dixit Apostolus : *Quaerite ea hodie et cras et in saecula saeculorum*[1]. Et iterum dixit : *Adhortamini vosmetipsos omnibus diebus, usque ad diem, qui dicitur hodie*[2], hoc est usque ad obitum, ut per ea aedificemini et aedificetis fratres vestros. Et iterum dixit : *Discernite et videte quaenam sit voluntas Dei beneplacens et perfecta*[3]. Et iterum dixit : *Discernite et scitote quaenam sint casta et humilia et pulchra, et haec sectamini*[4]. Porro dixit : *Quando leguntur scripturae, duo vel tres, et alius, qui interpretatur, interpretetur*[5]; hoc est,

ܓܒܪ̈ܐ ܐܚ̈ܝ ܘܐܒܗ̈ܬܐ: ܐܚ̈ܝ ܘܐܚܘ̈ܬܐ ܕܒܡܫܝܚܐ: ܙܕܩ ܗܘ ܠܢ ܕܢܒܥܐ ܐܝܟ ܠܡܠ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܒܥܘ ܐܢܝܢ ܝܘܡܢܐ ܘܡܚܪ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܒܥܘ ܡܢ ܢܦܫܟܘܢ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ: ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܡܬܩܪܐ ܝܘܡܢܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܥܕܡܐ ܠܡܦܩܢܐ: ܕܒܗܘܢ ܬܬܒܢܘܢ ܘܬܒܢܘܢ ܠܐܚܝܟܘܢ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܦܪܘܫܘ ܘܚܙܘ ܡܢܘ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܫܦܝܪܐ ܘܡܫܡܠܝܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܦܪܘܫܘ ܘܕܥܘ ܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܘܡܟܝܟܢ ܘܫܦܝܪܢ ܘܒܬܪܗܝܢ ܗܠܟܘ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܐܡܬܝ ܕܡܬܩܪܝܢ ܟܬܒܐ ܬܪܝܢ ܐܘ ܬܠܬܐ ܘܡܬܪܓܡܢܐ:

α] — In titulo α ante ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ habet : *Porro doctrina potens et spiritualis viri cuiusdam ex antiquis doctoribus, qui in conspectu Dñi noluit annotare nomen suum* ܬܘܒ ܡܠܦܢܘܬܐ ܚܝܠܬܢܝܬܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ ܕܐܢܫ ܡܢ ܡܠܦܢ̈ܐ ܩܕܡܝ̈ܐ. ܕܩܕܡ ܡܪܝܐ ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܟܬܘܒ ܫܡܗ. — 3 α ܡܬܦܪܫܝܢ.

[1] Citatum aliquod apocryphum. — [2] Hebr. III, 13. — [3] Rom. XII, 2. — [4] Phil. IV, 8. — [5] I Cor. XIV sqq.

is, qui sociatus est Spiritui. Et iterum dixit : *Fructus Spiritus summatim sunt : bonitas et humilitas et patientia et longanimitas et suavitas et lenitas et gaudium et pax cum omnibus et caritas erga omnes*[1].

2. Igitur oportet nos quaerere veritatem, ut ipsa veritas liberet nos, sicut dixit Dñs[2]; hoc est, humiliemus nos et mentem nostram atteramus, nam haec sunt sacrificia Dei[3] et haec est voluntas eius et ei, qui talis est, patet veritas eius. Sunt enim homines, qui se ipsos paululum humiliaverint, non coram omnibus, nec mentem suam contriverint : propterea non noverunt veritatem, qualis sit. Et sunt, qui attriverint mentem suam et non se humiliaverint prae omnibus, quae in terra sunt : propterea ignorant. Superbia enim obstat veritati, quominus cognoscat, et negligentia obstat humilitati, quominus percipiat. Nemo enim novit voluntatem Dei ex [atramento?][4] nisi societur ei Spiritu; hoc est, nisi fiat mitior et humilior omnibus hominibus, sicut dixit : *Ad quem respiciam et morabor, nisi in mansueto et humili spiritu, qui observat verbum meum*[5]. Propterea nescit comprehendere Scripturam et discernere prae-

α] —

[1] Gal. v, 22. — [2] Ioh. VIII, 32. — [3] Ps. LI, 17. — [4] ܕܝܘܬܐ *atramentum,* sensu caret, textus corruptus est. — [5] Is. LXVI, 2.

cepta, nisi homo, qui per Spiritum consociatus est Deo. Quoniam omnes nos ministerium corporale sectamur, non vero spirituale, nec est inter nos qui seipsum odio habeat et tollat crucem suam humiliando se (hoc est : eo quod non habeat reclinatorium capitis in terra[1]) sed sollers, qui est inter nos, eleemosynas facit ex opibus suis, quas filios saeculi deceret facere salvarique per illas. Et nos relinquamus omnia et incedamus in humilitate Dñi patientiaque eius (quae sunt mandata magna, de quibus demonstrabimus qualia sint); nos vero consistimus in praeceptis parvis (quae sunt olus et lac) et non in magnis (quae sunt cibus solidus); ideo nescimus distinguere mandata magna a parvis, nec ministerium supernum a ministerio inferiore, nec cibum, qui est herba infirmorum, nec lac infantium, nec remissionem, qua uni solummodo dimissum est et alii non dimittitur[2]; simili ratione nec illa praecepta, quibus Paraclitus accipitur, nec illa, quibus homo quasi infirmus sanatur, nec illa, quibus homo quasi infans crescit, nec praecepta magna, quaenam sint, quae cuique dicta sunt, quibus fit homo benedictus Patris[3] per commixtionem Spiritus.

ܥܡ ܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܕܪܕܝܢ ܠܢ ܟܠܢ ܠܗ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܦܓܪܐ: ܘܠܐ ܠܗ ܕܪܘܚܐ: ܘܠܝܬ ܒܢ ܕܣܢܐ ܢܦܫܗ ܘܢܫܩܘܠ ܙܩܝܦܗ ܟܕ ܡܡܟܟ ܢܦܫܗ: ܗܢܘ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܣܡܟ ܕܪܫܐ ܒܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܚܟܝܡܐ ܕܐܝܬ ܒܢ: ܙܕܩܬܐ ܥܒܕ ܡܢ ܩܢܝܢܗ: ܗܠܝܢ ܕܒܢܝ̈ ܥܠܡܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܐܢܝܢ ܘܢܐܣܘܢ ܒܗܝܢ. ܘܚܢܢ ܢܫܒܘܩ ܟܠܡܕܡ ܘܢܐܙܠ ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܕܡܪܢ ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ: ܕܐܝܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܗܠܝܢ ܕܡܚܘܝܢܢ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܠܐ ܩܝܡܝܢܢ ܒܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܝܪܩܐ ܘܚܠܒܐ: ܘܠܐ ܒܪܘܪܒܐ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܥܫܝܢܬܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܢܦܪܘܫ ܠܐ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܡܢ ܙܥܘܪܐ: ܘܠܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܬܚܬ: ܘܠܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܝܪܩܐ ܕܟܪܝܗܐ: ܘܠܐ ܚܠܒܐ ܕܝܠܘܕܐ: ܘܠܐ ܐܝܢܘ ܫܘܒܩܢܐ ܕܠܚܕ ܐܝܟ ܐܫܬܒܩ ܠܚܘܕܘܗܝ: ܘܠܐܚܪܢܐ ܠܐ ܐܫܬܒܩ. ܗܟܢܐ ܘܠܐ ܒܐܝܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܡܩܒܠ ܐܢܫ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܠܐ ܒܐܝܠܝܢ ܡܬܐܣܐ ܐܢܫ ܐܝܟ ܟܪܝܗܐ: ܘܠܐ ܒܐܝܠܝܢ ܪܒܐ ܐܢܫ ܐܝܟ ܝܠܘܕܐ: ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ ܐܝܢܘ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܡܝܪܝܢ ܠܟܠܢܫ: ܕܗܘܐ ܒܗܘܢ ܐܢܫ ܒܪܝܟܗ ܕܐܒܐ ܒܡܘܙܓܐ ܕܪܘܚܐ ❖

αγ] — 1 γ incipit ܡܛܠ. — 3 γ ܙܩܝܦܗ. — 6 γ ܩܢܝܢܗ (sic.) — 9 γ *et in humilitate Dñi incedamus sufferentiaque eius* ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܢܐܙܠ ܘܒܡܟܝܟܘܬܗ. — 10 γ desinit [ܪܘܪܒܐ. — 22 α ܦܪܩܠܝܛܐ.

[1] Matth. VIII, 20. — [2] Luc. XXIII, 43. Cf. infra § 7. — [3] Matth. XXV, 34. Agitur de iustis qui dant eleemosynas.

ܐܚܪܢܐ ܗܝ ܓܝܪ ܡܘܗܒܬܐ ܕܦܪܩܠܝܛܐ ܘܐܚܪܢܐ ܗܝ ܒܘܪܟܬܐ ܕܚܘܠܛܢܐ ܩܠܝܠܐ. ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܚܕ ܚܕ ܐܝܟ ܐܡܝܪܝܢ ܠܟܠܗܘܢ: ܘܐܚܪܢܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܬܚܫܚ ܒܗܘܢ. ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܝܢܐ ܕܠܐ ܐܝܟ ܢܛܪ ܒܗܘܢ: ܟܠ ܕܢܚܐ ܐܢܘܢ: ܐܠܐ ܠܡܬܝܩܠܘ ܗܘܐ ܦܫܝܩ ܒܗܘܢ: ܘܠܐ ܪܘܫ ܕܢܩܪܒ ܐܢܘܢ ܠܐ ܠܓܡܝܪܐ ܐܦܠܐ ܠܟܐܢܐ. ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܝܟܢ ܡܢܢ ܓܒܪܐ ܡܢ ܓܒܪܐ ܒܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܘܠܐ ܐܝܟܢܐ ܡܬܚܠܡ ܟܪܝܗܐ ܡܢ ܟܪܝܗܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܕܝܪܩܐ. ܘܠܐ ܐܝܟܢܐ ܫܦܪ ܛܠܝܐ ܡܢ ܛܠܝܐ ܒܚܠܒܐ: ܘܠܐ ܐܝܟܢ ܡܪܒܐ ܒܪܝܟܐ ܡܢ ܒܪܝܟܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܗܠܝܢ ܕܠܟܠ ܚܕ ܐܡܝܪܝܢ. ܘܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܡܫܬܡܫ ܠܗ ܠܡܪܢ ܦܓܪܢܐܝܬ: ܘܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܡܫܬܡܫ ܠܗ ܠܡܪܢ ܪܘܚܢܐܝܬ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܦܫܝܩ ܠܡܬܫܢܩܘ ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܚܒܪܗ ܒܕܝܢܐ ܕܚܘܝܒܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ: ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܗܘܘ ܨܒܘ ܒܩܫܝܘܬ ܠܒܗܘܢ ܘܢܦܠܘ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܘܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܒܨܝܪܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ܀

ܐܕܡ ܐܒܘܢ ܢܦܠ ܗܘܐ ܡܢ ܕܪܓܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܩܘܝ ܒܕܪܓܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܕܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܘ ܠܐܢܫ ܠܐ ܥܒܕ ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܗ ܒܢܝܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܗܘ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܦܓܥܝܢ ܒܗ. ܚܢܢ ܕܝܢ ܢܦܠܢ

3. Aliud est enim charisma Paracliti et alia est « benedictio commixtionis exiguae ». Nec novimus praecepta, quae singulis tantum hominibus dicta sunt, quibus alius uti non potest, nec quaenam sint iudicia, quibus nemo salvatur, dum ea observat, sed quorum ope tormenta eius tolerabiliora fiunt, quae non decet nos applicare neque perfectis neque iustis. Nec scimus, quomodo fiat virilior per Spiritum Paraclitum alius alio vir, nec qua ratione fiat sanior per cibum herbarum infirmus infirmo, nec quomodo fiat puer puero pulchrior lacte, nec qua ratione incrementum sumat « benedictus » prae alio « benedicto » ope praeceptorum illorum, quae cuique dicta sunt, nec quomodo serviatur Dño corporaliter, nec quomodo serviatur Dño spiritualiter, nec quomodo fiat cruciatus alterius tolerabilior prae altero ope iudiciorum damnationis, quae data sunt eis, prout volebant propter duritiam cordis et exciderunt ex perfectione et iustitia, perfectione inferiore.

4. Adam, pater noster, excidit ex gradu perfectionis et mansit in gradu iustitiae, quae, quod sibi odiosum est, nemini facit et, sicut sibi fieri vult ab aliis, ita facit hominibus sibi occurrentibus. Nos autem etiam ex hoc gradu

α] — 11 α ܒܡܐܟܘܠܬܐ. — 24 α in margine add. ܕܓܡܝܪܘܬܐ

excidimus, quia quod ipsi odio habemus, alter alteri facimus : omnia, quae tibi fieri non vis, facis proximo tuo et sicut vis ut omnes faciant tibi, tu non facis omnibus. Volo igitur, ego et omnes, ut nobis benefacta fiant : eo ipso igitur, quod hoc non intercedat inter nos et omnes homines atque eos, qui nobis malum inferunt, defecimus a iustitia. Odio habeo itaque, ego et omnes homines, ne quis nobis malum inferat, etiamsi malefecerimus ei : quodsi igitur malefeceramus alicui, vel ei qui nobis malefecit, excidimus ex iustitia, nam quod ipsi odio habemus, aliis fecimus, et quod nobis fieri volumus, ipsi eis facere nolumus. Attamen de iustitia debito loco tractabimus; nunc autem exponemus praecepta, nimirum quantopere ignoremus, quot sint gradus in singulis cibis et ministeriis istis et quanto altior sit gradus superior et quanto profundior gradus inferior. Nec intelligimus *multas dari mansiones apud Patrem,* sicut dixit Dñs[1].

5. Incipiamus igitur exponere superius dicta, singula praecepta suis locis, sicut ostendit nobis Dñs.

Praecepta enim, quae singulis quibusdam hominibus dicta sunt, haec sunt : Soli Abraham dixit Deus[2] : *Im-*

ܐܦ ܡܢ ܗܢܐ ܢܦܠܢ: ܕܡܕܡ ܕܣܢܝܢܢ ܥܒܕܝܢܢ ܚܕ ܠܚܕ. ܟܠܗ ܗܘ ܕܨܒܝܬ ܕܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܠܟ ܠܚܒܪܟ ܥܒܕ ܐܢܬ ܠܗ. ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܟ ܟܠܢܫ ܠܐ ܥܒܕ ܐܢܬ ܠܟܠ ܐܢܫ. ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܐܢܐ ܘܟܠܢܫ ܕܐܢܫ ܢܛܐܒ ܠܢ: ܡܛܠܗ ܗܟܝܠ ܕܗܕܐ ܕܠܐ ܡܬܦܪܫܢܐ ܠܟܠܢܫ: ܘܠܗܘܢ ܕܒܐܫ ܠܢ: ܦܫܢ ܠܢ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܣܢܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܐܢܐ ܘܟܠܢܫ: ܕܐܢܫ ܢܒܐܫ ܠܢ: ܐܦܢ ܗܘ ܕܐܒܐܫܢ ܠܗ: ܐܝܟܢ ܗܟܝܠ ܕܐܒܐܫܢ ܠܐܢܫ: ܐܘ ܠܗܘ ܕܐܒܐܫ ܠܢ: ܢܦܠܢ ܠܢ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܘܡܕܡ ܕܣܢܝܢܢ ܗܢܐ ܥܒܕܝܢܢ ܠܚܒܪ̈ܝܢ ܐܢܫܐ. ܘܡܕܡ ܕܨܒܝܢܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ: ܠܐ ܨܒܝܢܢ ܠܡܥܒܕ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܥܠ ܟܐܢܘܬܐ ܒܕܘܟܬܐ ܕܗܝ ܡܦܩܩܝܢܢ: ܗܫܐ ܕܝܢ ܢܦܪܘܫ ܦܘܩܕ̈ܢܐ: ܕܐܝܟܢܐ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܒܡܐܟܠܐ ܕܦܪ̈ܝܫܝܢ ܐܝܟ ܟܡܐ ܣܓܝܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܘܠܐ ܒܡܐ ܪܡ ܕܪܓܐ ܥܠܝܐ: ܘܠܐ ܒܡܐ ܥܡܝܩ ܕܪܓܐ ܬܚܬܝܐ ܘܠܐ ܐܣܬܟܠܢ ܕܣܓܝܐܢ ܐܝܬܝ ܐܘܢ̈ܘܬܐ ܒܝܬ ܐܒܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ܀

ܢܫܪܐ ܡܟܝܠ ܠܡܦܫܩܘ ܡܕܡ ܕܐܡܝܪ ܡܢ ܠܥܠ ܦܘܩܕܢ ܦܘܩܕܢ ܒܕܘܟܬܗ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܚܘܝ ܠܢ ܡܪܢ܀

ܦܘܩܕܢܐ ܓܝܪ ܕܠܚܕ ܚܕ ܐܢܫ ܐܬܐܡܪܘ ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ: ܠܐܒܪܗܡ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܐܡܪ

α] — 18 α ܕܦܪ̈ܝ.

[1] Ioh. xiv, 2. — [2] Gen. xxii, 2.

ܐܠܗܐ: ܕܒܘܚ ܠܝ ܒܪܟ ܕܪܚܡ ܐܢܬ ܠܗ ܛܒ. ܘܐܚܪܢܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܥܒܕܗ ܠܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܝܘܡܢ: ܕܠܐ ܡܐܬ. ܐܠܐ ܐܢ ܛܘܦܣܗ ܕܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܢܣܒ ܠܗ ܐܢܫ: ܕܢܪܚܡܝܗ ܠܐܠܗܐ ܛܒ ܡܢ ܒܪܗ: ܘܠܐ ܢܝܩܪ ܠܗ ܒܪܗ ܐܝܟ ܝܘܠܦܢܗ ܕܐܠܗܐ܀

ܬܘܒ ܠܗܘܫܥ ܗܘ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܕܣܒ ܠܟ ܐܢܬܬܐ ܙܢܝܬܐ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܡܬܚܫܚ ܠܗ ܒܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܝܘܡܢܐ: ܘܢܣܒ ܐܢܬܬܐ ܕܥܡܐ ܟܠܝܘܡ ܓܐܪܬܐ ܘܐܢ ܛܒ ܢܣܒ: ܡܐ ܕܣܠܩܬ ܡܢ ܫܘܩܐ: ܗܝ ܢܣܒ ܠܗ. ܠܗܘܫܥ ܕܝܢ ܟܕ ܩܐܡܐ ܒܫܘܩܐ ܐܦܣ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܢܣܒܝܗ: ܡܛܠܗܕܐ ܕܢܟܣ ܒܗ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܕܙܢܝܘ: ܕܡܐ ܕܐܬܘ ܕܢܕܘܢܘܢܝܗܝ ܥܠ ܕܢܣܒ ܙܢܝܬܐ: ܗܘ ܐܢܘܢ ܗܘ ܢܕܘܢ ܐܢܘܢ ܠܡܘܬܐ: ܕܐܢ ܐܢܬܘܢ ܕܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܝ ܥܠ ܕܢܣܒܬ ܙܢܝܬܐ ܒܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܟܡܐ ܚܝܒܟܘܢ ܡܪܝܐ ܠܡܘܬܐ: ܕܙܢܝܬܘܢ ܒܓܘܪܐ ܘܙܢܝܬܘܢ ܒܦܬܟܪܐ ܘܫܒܩܬܘܢ ܦܘܩܕܢܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ܀

ܫܘܒܩܢܐ ܕܚܕ ܗܘ ܐܢܫ ܐܫܬܒܩ: ܗܘ ܗܘ ܕܐܫܬܒܩ ܠܓܝܣܐ ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܥܒܕܐ: ܘܠܐ ܡܫܬܒܩ ܗܟܢܐ ܠܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕܐ ܐܠܐ ܐܢ ܬܒ܀

ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܡܚܘܝܢܢ

α] —

mola mihi filium tuum, quem diligis valde, nec potest alius praeceptum istud hodie facere, quin moriatur, sed typum praecepti huius assumat, diligendo Deum plus quam filium suum, nec pluris faciat filium suum quam doctrinam Dei.

6. Oseae porro dixit Dominus[1] : *Sume tibi uxorem meretricem,* nec quisquam hodie uti potest praecepto hoc atque sumere mulierem, quae cum aliis quotidie moechatur; si tamen ducat, postquam e platea ascendit, ducit eam; Oseae autem, dum adhuc in platea steterat, permisit Dominus eam uxorem ducere, ut per eam filios Israel reprehenderet, qui fornicati sunt, ut cum venirent iudicaturi eum, quod meretricem duxisset uxorem, ipse eos iudicaret et mortis reos condemnaret; « si vos me iudicatis, quod meretricem duxerim uxorem verbo Domini, quanto magis reos mortis vos damnabit Dominus, qui fornicabamini adulterio et fornicabamini cum idolis et dereliquistis mandatum Domini Dei vestri. »

7. Remissio, qua unico homini dimissum est, ea est, qua soli latroni, sine operibus dimissum est, qua ratione alii non dimittitur sine operibus, nisi paenitentiam egerit.

Alia praecepta alibi demonstrabimus;

huic autem quomodo dimissum sit, si vis ut intelligas : venit rex ad portam suam [et] quin animadvertisset obtulit ei supplicationem dimisitque ei. Potestatem habet Dñs in rebus suis et tibi dicit : Paenitentiam age et ego dimittam tibi. Divitias igitur misericordiae suae manifestavit in unico illo homine paenitentes hortaturus, qui observant praecepta in paenitentia, et quam multae sint miserationes eius, ut etiam sine operibus misertus sit et dimiserit.

Desinit sermo primus de distinctione praeceptorum.

ܝܢܝ: ܕܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܐܫܬܒܩ ܠܗܢܐ. ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܣܬܟܠ: ܡܠܟܐ ܐܬܐ ܠܬܪܥܗ ܟܕ ܠܐ ܪܓܫ ܘܩܪܒ ܠܗ ܒܥܘܬܐ ܘܫܒܩ ܠܗ. ܫܠܝܛ ܡܪܢ ܒܕܝܠܗ ܘܠܟ ܐܡܪ: ܕܬܘܒ ܘܫܒܩ ܐܢܐ ܠܟ. ܥܘܬܪܐ ܗܟܝܠ ܕܪ̈ܚܡܝܗܘܬܗ ܓܠܝ ܒܗܘ ܚܕ ܒܪܢܫܐ ܕܬܝܒܝܢ ܠܡܠܦܐ ܕܢܛܪܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܒܬܝܒܘܬܗܘܢ: ܘܟܡܐ ܣܓܝܐܝܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܐܦ ܠܐ ܒܥܒ̈ܕܐ ܐܬܪܚܡ ܘܫܒܩ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ ܦܘܪܫ ܦܘܩܕܢܐ܀

α] —

ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ

ܕܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ

SERMO SECUNDUS

DE HIS QUI PERFICI VOLUNT[1]

ܡܚܘܝܢܢ ܢܦܪܘܫ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܕܒܗܘܢ ܡܫܬܡܠܐ ܐܢܫ ܘܢܦܫ ܐܢܘܢ ܡܢ ܝܪܩܐ ܘܡܢ ܚܠܒܐ: ܗܠܝܢ ܕܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܝܗܒ ܐܢܘܢ ܠܓܡܝܪܐ ܘܠܐ ܟܬܒ ܐܢܘܢ ܡܦܪܫܐܝܬ ܐܢܘܢ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܡܢ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܡܝܬܪܝܢ ܕܟܬܒܝܢ ܠܗܘܢ ܡܦܪܫܐܝܬ ܐܢܘܢ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܝܘܡܢ ܡܦܫܩܢܐ ܠܝܬ ܐܠܐ ܒܡܣܟܢ ܚܕܚܕܢܐ: ܠܡܟܬܒ ܕܢܟܬܘܒ ܐܢܘܢ ܕܢܚܙܘܢ ܐܦ ܙܥܘܪܐ ܘܟܠܢܫ ܢܬܟܬܫ ܕܢܥܘܠ ܒܬܪܥܐ ܠܟܡܪܐ

I. Itaque exponemus praecepta magna, quorum ope perficitur homo, eaque separabimus ab olere et lacte, quae Dñs dedit apostolique eius perfectis, nec ea seorsim consignavit. Non sumus Dño apostolisque eius perfectiores, quod ea seorsim scribimus; sed quia hodie non dantur interpretes, nisi vix singuli : necesse erat conscribere ea, ut etiam parvuli viderent et quilibet certaret ingredi per portam arc-

Zαγεη] — In titulo γ praem. *eiusdem* [auctoris] ܕܝܠܗ ε *Porro ex Libro Graduum de illis* ... ܡܢ ܬܘܒ ܀ η *Porro sermo animae utilis ex libro Graduum* ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܡܘܬܪܢܐ ܕܢܦܫܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ. — 1 Zα ܦܘܩܕܢܐ γ ܡܦܪܫܝܢܢ. — 3 Zε ܡܢ ܕܝܢ. — 5 η ܡܢ. — 6 η ܡܝܬܪܝܢ. — 7 α ܡܦܫܩܢܐ. — 8 αγη add. ܠܝ [ܠܐ. — *Ib.* γ add. ܠܝ [ܠܡ. — *Ib.* η ܠܡ. — 9 γ ܘܐܦ.

[1] Sermonem secundum paulo aliter divisum exhibemus. Ratio est, quod notabilis sermonis pars II-VI effata plurima Domini proponit, quae ex evangelio TATIANI Διὰ τεσσάρων dicto desumpta sunt. Hanc ob rationem singula sermonis capita characteribus romanis numeravimus, effata vero singula, quae in manuscriptis asteriscis separata apparent, characteribus arabicis numeravimus. Divisio capitum in ipso textu fundatur : II. effata allata vocibus *qui* ܡܢ, *et qui* ܘܡܢ exordium sumunt. — III. effata diversa congesta sunt, IV. iterum effata talia adducuntur quae voce ܡܢ incipiunt.

tam[1] perfectionis et infra eam mansionem iustitiae obtinere. Et qui tam parum urget seipsum, ut saltem infra perfectionem hereditatem obtineat, in parte infirmorum salubriter sanetur, aut lacte infantium bene pinguescat, aut ope praeceptorum, quae cuique dicta sunt, *benedictus*[2] fiat, hoc est iustus, aut, si exciderit e iustitia, ut bona opera eius plura sint quam mala, et e Gehenna ereptus salvus fiat, ne seductus in tormenta descendat; aut si descendat, cruciatus eius tolerabilior fiat.

II. His autem, qui perfici volunt, sic dicit Dñs :

[1] *Qui te percusserit in maxilla tua, admove ei alteram et ora pro ipso et esto perfectus.*

[2] *Et qui te angariaverit ad mille passus, vade cum ipso duo.*

[3] *Et qui tulerit tunicam tuam vi, sine eum tollere etiam pallium tuum.*

[4] *Diligito odientem te et benedicito maledicenti tibi et ora pro illo, qui vexat te et persequitur te.*

[5] *Et dicite : Pater noster, qui es in*

ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܡܢ ܠܬܚܬ ܡܢܗ ܢܐܪܬ ܐܬܪܐ ܕܟܐܢܘܬܐ. ܘܐܝܢܐ ܕܠܐ ܐܟܢ ܢܥܨܝܗ ܕܐܦܢ ܠܬܚܬ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܢܐܪܬ: ܒܡܢܬܐ ܕܟܪܝܗܐ ܢܬܐܣܐ ܚܠܝܡܐܝܬ ܐܘ ܒܚܠܒܐ ܕܝܠܘܕܐ ܢܥܒܐ ܚܠܝܡܐܝܬ: ܐܘ ܒܥܘܕܪܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܟܠܚܕ ܐܬܐܡܪ ܕܢܗܘܐ ܒܪܝܟܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܟܐܢܐ. ܘܐܢ ܢܦܠ ܠܗ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ: ܢܣܓܘܢ ܛܒܬܗ ܡܢ ܒܝܫܬܗ ܘܢܬܦܨܐ ܡܢ ܓܗܢܐ ܘܢܚܐ ܕܠܐ ܢܬܛܥܐ ܢܚܘܬ ܠܗ ܠܬܫܢܝܩܐ ܐܘ ܕܐܢ ܢܚܘܬ ܠܗ ܠܬܫܢܝܩܐ: ܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܬܫܢܝܩܗ ܩܠܝܠ܀

ܠܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܢ:

ܕܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܥܠ ܦܟܟ ܩܪܒ ܠܗ ܐܚܪܢܐ ܘܨܠܐ ܥܠܘܗܝ ܘܗܘܝܬ ܓܡܝܪܐ.

ܘܡܢ ܕܡܫܚܪ ܠܟ ܡܝܠܐ: ܙܠ ܥܡܗ ܬܪܬܝܢ.

ܘܡܢ ܕܢܣܒ ܟܘܬܝܢܟ ܒܛܠܘܡܝܐ: ܡܫܒܩܝܘ ܢܣܒ ܐܦ ܡܪܛܘܛܟ.

ܪܚܡ ܠܡܢ ܕܣܢܐ ܠܟ ܘܒܪܟ ܠܡܢ ܕܠܛ ܠܟ ܘܨܠܐ ܥܠ ܡܢ ܕܡܠܚܨ ܠܟ ܘܪܕܦ ܠܟ.

ܘܐܡܪܘ ܐܒܘܢ ܐܝܬܝܟ: ܐܒܘܢ

Ζαγεη] — 1 γ ܘܫܡܫܬܗ. — 4 α ܚܠܝܡܐܝܬ [ܚܠܝܡܐ ܘܐܦ. — *Ib.* α ܡܢ ܚܒܐ γ ܚܒܐ ܡܢ (sic.) — 5 ε om. ܒܚܠܒܐ ܐܘ ܗܠܝܢ.... — 7 Ζα ܐܢܫ ܢܦܠ. — 8 γα ܠܐ ܐܘ ܘܠܐ. — *Ib.* α ܢܦܠ. — 9 αγ ܘܢܬܦܨܐ. — 10 α ܗܘܝܐ. — *Ib.* αγ ܠܗܘܢ. — *Ib.* γ om. ܠܗ. — 11 Ζε om. ܠܬܫܢܝܩܐ .... ܕܐܢ ܐܘ et legit. ܗܘܐ ܕܗܘܐ. — *Ib.* γ ܕܝܢ [ܕܐܢ. — 12 η ܝܗܒ. — 13 γ ܡܪܗ. — 16 ε ܐܚܪܢܐ. — 17 Ζ ܗܘܐ [ܠܡ. — 18 Ζγεη ܬܪܝܢ. — *Ib.* αγη add. *alia* (duo) ܐܚܪܢܝܢ [ܬܪܝܢ. — 20 γ ܠܗ ܢܣܒ [ܢܣܒ ܡܫܒܩܝܘ. — 22 Ζ ܕܡܠܚܨ. — 24 γ om. ܐܝܬܝܟ [ܐܡܪܝܢ ε ܐܡܪܝܬܘܢ.

I. [1] Matth. VII, 14. — [2] Matth. XXV, 34.
II. [1] Luc. VI, 29. Cf. Didache c. I. — [2] Matth. V, 41. — [3] Matth. V, 40; Luc. VI, 29. — [4] Luc. VI, 27; Matth. V, 44. — [5] Matth. VI, 9; Luc. XI, 2; Matth. VI, 12; Luc. XI, 4.

ܕܒܫܡܝܐ: ܫܒܘܩ ܠܢ ܐܝܟ ܕܫܒܩܢ. ܡܛܠ ܕܐܡܪ: ܕܡܐ ܕܡܩܪܒ ܐܢܬ ܬܘܕܝܬܟ ܠܐܠܗܐ: ܫܒܘܩ ܠܐܚܘܟ ܘܐܬܪܥܐ ܠܗ: ܘܗܝܕܝܢ ܩܪܒ ܩܘܪܒܢܟ.

ܘܠܐ ܬܕܘܢܘܢ ܐܡܪ ܕܠܐ ܬܬܕܝܢܘܢ: ܘܠܐ ܬܚܝܒܘܢ ܕܠܐ ܬܬܚܝܒܘܢ.

ܘܡܢܘ ܐܡܪ ܐܩܝܡܢܝ ܥܠܝܟܘܢ ܪܫܐ ܘܕܝܢܐ܀

ܘܐܢ ܕܝܢ ܐܢܐ: ܕܝܢܝ ܫܪܝܪ ܗܘ.

ܠܐ ܐܬܝܬ ܕܐܕܘܢܝܘܗܝ ܠܥܠܡܐ ܐܠܐ ܐܢ ܕܒܡܟܝܟܘܬܐ ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܘܐܚܐ ܐܢܘܢ ܘܐܗܘܐ ܠܗܘܢ ܛܘܦܣܐ ܠܬܠܡܝܕܝ: ܕܗܟܢܐ ܢܥܒܕܘܢ ܐܟܘܬܝ.

ܠܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܫܬܡܠܘܢ: ܗܟܢܐ ܡܠܦ ܐܢܐ:

ܕܐܝܠܢܐ ܛܒܐ ܦܐܪܐ ܛܒܐ ܥܒܕ.

ܐܢܬܘܢ ܐܡܪ ܙܟܐܘ ܠܒܝܫܬܐ ܒܟܠ ܛܒܬܐ ܕܠܘܬ ܟܠܢܫ.

ܘܠܝܬ ܠܝ ܐܡܪ ܡܣܡܟ ܪܝܫܐ ܒܐܪܥܐ.

ܘܐܬܕܡܘ ܒܝ ܘܩܘܘ ܒܚܘܒܐ ܕܝܠܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܢܛܪܬ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܐܒܝ ܘܩܐܡ ܐܢܐ ܒܚܘܒܗ.

ܘܒܗܕܐ ܐܡܪ ܢܕܥ ܟܠܢܫ ܕܬܠܡܝܕܝ ܐܢܬܘܢ: ܕܡܚܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܚܕ ܠܚܕ.

caelis, dimitte nobis, sicut dimisimus.

[6] Nam dixit : *Quando offers confessionem tuam Deo, dimitte fratri tuo et reconciliare ei et tunc offeres munus tuum.*

[7] *Et ne iudicetis, ne iudicemini; et ne condemnetis, ne condemnemini.*

[8] *Et quisnam,* ait, *constituit me super vos principem et iudicem?*

[9] *Et si ego iudico, iudicium meum verax est.*

[10] *Non veni, ut iudicem mundum, sed ut cum humilitate doceam eos et salvos faciam eos et exemplo fiam discipulis meis, ut ita faciant sicut ego.*

III. Eos, qui perfici volunt, sic doceo ego :

[1] *Arbor bona fructus bonos facit.*

[2] *Vos,* inquit, *vincite malum omnibus bonis* [operibus] *erga omnes.*

[3] *Non habeo,* ait, *reclinatorium capiti in terra.*

[4] *Et assimilamini mihi et manete in caritate mea, sicut,* inquit, *ego custodivi praecepta patris mei et maneo in caritate eius.*

[5] *Et in hoc,* inquit, *cognoscet quisque vos*

Ζαγεη] — 2 ε ܘܐܡܪܬ. — 3 γ ܠܐܠܗܐ. — 5 Z ܠܐ. — *Ib.* ε ܬܕܝܢܘܢ. — *Ib.* ε ܠܐ [ܘܠܐ secundo. — 7 η om. ܘܡܢܘ .... ܐܩܝܡܢܝ. — 9 ε ܘܐܢ. — *Ib.* γ *iustus* ܟܐܢ [ܫܪܝܪ. — 10 αγ *sed non* ܠܐ ܐܠܐ. — *Ib.* γ add. ܠܗ [ܐܢ ܐܠܐ. — 11 α add. ܠܗ [ܕܒܡܟܝܟܘܬܐ. — *Ib.* αγ *et ostendam* ܘܐܚܘܐ [ܐܚܐ. — 12 αγ ܕܗܢܘܢ [ܕܗܟܢܐ. — 15 γ ܡܠܦܢܐ. — 16 αγη *dat* ܝܗܒ [ܥܒܕ. — 17 ε ܕܐܡ [ܐܡܪ. — *Ib.* α ܙܟܘܗܝ [ܙܟܐܘ. — *Ib.* αγ ܒܟܠ ܛܒܬܐ (malitiam) *quamlibet benefactis;* η *benefactis* om. ܒܟܠ et legit ܛܒܬܐ [ܒܟܠ ܛܒܬܐ. — 19 γ om. ܠܝ. — 22 γ om. ܠܝ α ܕܐܢܐ ܠܝ. — 23 γ ܘܡܩܘܝܢܐ. — 25 α ܕܡܚܒܝܢܬܘܢ.

[6] Matth. v, 23 sq. — [7] Luc. vi, 37; Matth. vii, 1. — [8] Luc. xii, 14. — [9] Ioh. viii, 16. — [10] Ioh. ix, 39.

III. [1] Matth. vii, 17. — [2] Rom. xii, 21. — [3] Matth. viii, 20. — [4] Ioh. xv, 10. — [5] Ioh. xiii, 35.

discipulos meos esse, quod diligatis invicem.

[6] *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut ego dilexi vos.*

[7] *Benedicite et nolite maledicere.*

[8] *Et nolite,* inquit, *appellare alter alterum amens, aut fatue, aut stulte, aut turpis; sin autem, ad perfectionem non pervenietis.*

IV. [1] *Qui,* inquit, *maledixerit, aut iratus fuerit, aut invenietur in ipso defectus nec exterminaverit eum : ad perfectionem non perveniet.*

[2] *Qui,* inquit, *non relinquit omnia et tollit crucem suam et sequitur me* (hoc est, conversationem meam) *non est me dignus*; id est, non hereditabit cum tollentibus crucem regnum caelorum.

[3] *Qui respicit retrorsum, inutilis mihi est;* hoc est is, qui relictis mandatis his magnis et mansuetis et apotacticis ad parva descendit.

[4] *Qui odit animam suam, hic diligit me;* hoc est is, qui non diligit vitam saeculi huius caduci.

[5] *Omnis,* ait, *qui invenit animam suam, perdit eam;* hoc est, is qui eam ablactat et ieiunare facit a mundo.

ܦܘܩܕܢܐ ܚܕܬܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܬܪܚܡܘܢ ܚܕ ܠܚܕ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܚܒܬܟܘܢ.

ܘܒܪܟܘ ܘܠܐ ܬܠܘܛܘܢ.

ܘܠܐ ܐܡܪ ܬܐܡܪܘܢ ܚܕ ܠܚܕ ܫܛܝܐ ܐܘ ܪܩܐ ܐܘ ܣܟܠܐ ܐܘ ܣܢܝܐ: ܘܐܠܐ ܠܐ ܡܛܝܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ܀

ܡܢ ܕܠܛ ܐܡܪ ܐܘ ܕܪܓܙ ܐܘ ܡܫܬܟܚ ܒܗ ܒܨܝܪܘܬܐ ܘܠܐ ܓܡܪ ܠܗ: ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܠܐ ܡܛܐ.

ܡܢ ܕܠܐ ܐܡܪ ܫܒܩ ܟܠ ܘܫܩܠ ܙܩܝܦܗ ܘܐܬܐ ܒܬܪܝ ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܕܘܒܪܘܗܝ: ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܝܪܬ ܐܡܪ ܥܡ ܫܩܠܝ ܙܩܝܦܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ.

ܡܢ ܕܚܐܪ ܐܡܪ ܠܒܣܬܪܗ ܠܐ ܚܫܚ ܠܝ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܕܫܒܩ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܟܝܟܐ ܘܡܫܬܪܩܐ ܘܢܚܬ ܠܗ ܠܙܥܘܪܐ.

ܡܢ ܕܣܢܐ ܢܦܫܗ: ܗܘ ܗܘ ܪܚܡ ܠܝ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܡܢ ܕܠܐ ܪܚܡ ܚܝܘܗܝ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܥܒܘܪܐ.

ܟܠ ܕܐܫܟܚ ܐܡܪ ܢܦܫܗ ܢܘܒܕܝܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܢܚܣܠܝܗ ܘܢܨܘܡܝܗ ܡܢ ܥܠܡܐ.

Ζαγεη] — 1 α add. ܠܟܘܢ [ܦܘܩܕܢܐ. — *Ib.* γη om. ܚܕ ܠܚܕ .... ܦܘܩܕܢܐ — 2 α ܕܬܪܚܡܘܢ [ܕܐܬܪܚܡܘܢ. — 4 αη add. ܠܟܘܢ [ܘܒܪܟܘ. — 5 ε ܠܐ. — *Ib.* γε *vilis* ܫܝܛܐ [ܫܛܝܐ. — 6 ε ܡܛܝܬܘܢ. — 8 αγη ܢܪܓܙ — 14 αγη om. ܕܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܐ. — 16 α ܗ̄ [ܗܘܝܢ. — *Ib.* ε ܗܠܝܢ. — 19 αγη om. ܗܘ secundo. — 20 αγη ܡܢ. — *Ib.* ε om. ܕܝܢ — *Ib.* αγη *qui odit* ܕܣܢܐ [ܕܠܐ ܪܚܡ. — *Ib.* αεη ܚܝܘܗܝ [ܚܝܘܗܝ. — 21 αγη om. ܗܢܐ. — 22 ε ܟܠ [ܡܢ. — *Ib.* γ om. ܐܡܪ. — 23 Ζε om. ܕܝܢ ܗܢܘ. — *Ib.* η *reiiciat eam* ܢܫܕܝܗ [ܢܚܣܠܝܗ.

[6] Ioh. XIII, 34. — [7] Rom. XII, 14. — [8] Cf. Matth. V, 22.
IV. [1] Origo citati ignota est. — [2] Matth. X, 37. Luc. XIV, 26. — [3] Luc. IX, 62. — [4] Matth. X. 37. — [5] *Ib.* 39.

ܡܢ ܕܠܐ ܫܒܩ ܫܒܥܝܢ ܥܠ ܫܒܥ ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܕܬܒܥ ܡܚܘܒܠܬܐ ܐܦܢ ܩܠܝܠܐ ܠܐ ܡܬܓܡܪ.

ܡܢ ܕܠܐ ܐܡܪ ܡܫܝܓ ܪ̈ܓܠܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܟܕ ܝܕܥ ܕܗܢܘܢ ܡܫܠܡܝܢ ܠܗ ܠܩܛܠܐ: ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܐܣܟܪܝܘܛܐ: ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܓܡܪ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܝ ܐܚܐ ܘܐܡܐ ܘܒܢܝܐ ܘܐܚܘܬܐ.

ܡܢ ܕܠܐ ܐܡܪ ܐܙܠ ܠܘܬ ܡܢ ܕܣܢܝܩ ܠܘܬܗ: ܐܝܟ ܕܐܙܠܬ ܐܢܐ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܕܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܝ: ܠܐ ܗܘܐ ܠܝ ܬܠܡܝܕܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܪܒܐ.

ܟܠ ܕܢܡܟ ܐܡܪ ܢܦܫܗ ܢܬܬܪܝܡ ܘܟܠ ܕܢܬܪܝܡ ܢܬܡܟܟ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܟܕ ܢܒܗܬ ܩܕܡ ܐܠܗܐ.

ܟܠ ܕܫܐܠ ܐܡܪ ܗܒ ܠܗ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟ. ܐܢ ܐܪ̈ܥܢܝܬܐ ܩܢܝܬ: ܡܢܗܘܢ ܗܒ. ܘܐܢ ܫܡܝ̈ܢܝܬܐ: ܡܢܗܘܢ ܗܒ ܠܡܢ ܕܫܐܠ ܠܟ. ܚܣܡܐ ܦܓܪܢܐ ܡܢ ܕܟܠܐ ܦܓܪ̈ܢܝܬܐ: ܘܚܣܡܐ ܪܘܚܢܐ ܡܢ ܕܟܠܐ ܡܠܬܐ ܡܢ ܡܢ ܕܚܫܚ ܠܗ܀

ܗܘܘ ܐܡܪ ܡܨܠܝܢ ܘܠܐ ܬܡܠܘܢ ܠܟܘܢ: ܕܠܐ ܬܥܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢܐ ܘܠܐܘܠܨܢܐ.

[6] *Qui non dimittit septuagies septies, non est me dignus;* hoc est, qui ultionem repetit de offensis, licet minimam, non erit perfectus.

[7] *Qui,* ait, *non lavat pedes inimicorum suorum, tametsi sciat illos se tradere ad necem, sicut fecit Iscariotae, non est me dignus;* hoc est, non erit perfectus nec fiet mihi frater et mater et filii et sorores.

[8] *Qui non pergit ad eum, qui ipso indiget, sicut ego perrexi ad Ioannem, qui me opus habuit, non est discipulus meus;* hoc est, non erit magister.

[9] *Omnis,* ait, *qui humiliaverit animam suam, exaltabitur, et omnis, qui se exaltaverit, humiliabitur;* hoc est, cum fiat turpis coram Deo.

[10] *Omni, qui petit a te, da ei;* hoc est, id quod habes : si terrestria possideas, da ex eis; et si caelestia, ex ipsis da petenti a te. Invidia corporalis est, si quis recusat corporalia; et invidia spiritualis est, si quis retinet verbum ab illo, qui capax est eius.

V. [1] *Estote,* inquit, *orantes, et ne vos taedeat, ne intretis in tentationes et vexationes.*

Ζαγεη] — 1 αγε ܫܒܥ ܥܠ ܫܒܥܝܢ. — 3 Z ܡܫܬܠܡܐ. — 4 γη om. ܐܡܪ. — 10 γη om. ܐܡܪ. — 11 ε om. ܐܢܐ. — *Ib.* γ ܡܢ [ܠܘܬ. — 14 Z ܢܬܪܘܡܡ. — *Ib.* η om. ܐܡܪ. — 15 αγη ܘܡܢ [ܘܟܠ. — 16 αγη *habitat* ܡܬܡܪ [ܢܒܗܬ. — 18 γη ܐܝܬ ܠܟ α ܐܝܬ ܠܟ ܡܢ. — 19 Z ܡܢܗܘܢ. — *Ib.* γ ܡܢܗܘܢ ܗܒ. — *Ib.* η om. ܫܡܝ̈ܢܝܬܐ .. .. ܡܢܗܘܢ — 20 ε ܚܣܡܐ (sic) [ܚܣܡܐ. — 22 αγη add. *Dei* ܕܐܠܗܐ [ܡܠܬܐ. — 23 ε ܕܝܢ [ܐܡܪ. — *Ib.* γ ܬܡܠܘܢ. — 24 Zγε ܠܢܣܝܘܢܐ ܘܠܐܘܠܨܢܐ.

[6] Cf. Matth. XVIII, 21. — [7] Cf. Ioh. XIII, et pro altera parte citati Matth. XII, 49. — [8] Cf. Matth. III, 14. — [9] Luc. XVIII, 14; Matth. XXIII, 12. — [10] Matth. V, 42.
V. [1] Luc. XVIII, 1.

[2] *Ne,* inquit, *gloriarer de praestantia revelationum, datus est mihi stimulus in carnem meam, angelus Satanae, qui me colaphizaret, ne dicerem : multum profeci, aut comprehendi.*

[3] *Nolite,* inquit, *solliciti esse, quid manducetis et quid bibatis;* hoc nempe est, nolite operari ventris gratia.

[4] *Qui observant,* ait, *praecepta ista et renascuntur denuo, Spiritui,* inquit, *similes sunt, qui, ubi vult, spirat;* hoc est, in caelo cum Dño, nec datur vis, quae possit dirigere ipsos, eo quod certamen externum devicerunt non habentes contentionem et luctam cum hominibus, et terrorem internum abstulerunt, eo quod cum solo peccato luctantur, non vero cum fratribus suis, Adae filiis, ne tunc quidem, si ipsos occidant : quam ob rem voluntatem et libertatem suam subtraxerunt ei, qui ipsos subigere vult in servitutem, et ipsum Dñum intuentur spiritu; in hoc saeculo velut in speculo et, quando egressi fuerint e corporibus suis, facie ad faciem vident eum, tamquam de gloria in gloriam[5]; quia oculos suos conniverunt et aures suas occluserunt malignitatibus : vident quippe regem in decore suo in terris remotis[6].

ܕܠܐ ܐܡܪ ܐܫܬܒܗܪ ܒܡܝܬܪܘܬܐ ܕܓܠܝܢܐ ܐܬܝܗܒ ܠܝ ܣܟܐ ܠܒܣܪܝ ܡܠܐܟܗ ܕܣܛܢܐ ܕܢܗܘܐ ܡܩܦܚ ܠܝ ܕܠܐ ܐܡܪ ܕܣܓܝ ܪܒܝܬ ܐܘ ܐܕܪܟܬ.

ܠܐ ܐܡܪ ܬܐܨܦܘܢ ܕܡܢܐ ܬܐܟܠܘܢ ܘܡܢܐ ܬܫܬܘܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܐ ܬܦܠܚܘܢ ܡܛܠ ܟܪܣܟܘܢ.

ܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܐܡܪ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܘܡܬܝܠܕܝܢ ܡܢ ܕܪܝܫ: ܠܪܘܚܐ ܐܡܪ ܕܡܝܢ ܕܠܐܝܟܐ ܕܨܒܝܐ ܢܫܒܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܥܡ ܡܪܢ ܘܠܝܬ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܕܒܪ ܐܢܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܓܘܢܐ ܕܠܒܪ ܙܟܐܘܗܝ: ܟܕ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܘܡܨܘܬܐ ܥܡ ܒܢܝܢܫܐ: ܘܕܚܠܬܐ ܕܓܘ ܫܩܠܘܗ: ܡܛܠ ܕܥܡ ܚܛܝܬܐ ܗܝ ܒܠܚܘܕ ܡܬܟܬܫܝܢ ܘܠܐ ܥܡ ܐܚܝܗܘܢ ܒܢܝ ܐܕܡ: ܐܦܠܐ ܐܢ ܩܛܠܝܢ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܨܒܝܢܗܘܢ ܘܚܐܪܘܬܗܘܢ ܫܩܠܘ ܡܢ ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܫܥܒܕ ܐܢܘܢ ܠܥܒܕܘܬܐ: ܘܚܙܝܢ ܠܗ ܠܡܪܢ ܒܪܘܚ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܐܝܟ ܕܒܡܚܙܝܬܐ ܘܡܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ ܚܙܝܢ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܡܢ ܫܘܒܚܐ ܠܫܘܒܚܐ. ܡܛܠ ܕܥܡܨܘ ܥܝܢܝܗܘܢ ܘܣܟܪܘ ܐܕܢܝܗܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܚܙܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܒܫܘܦܪܗ ܒܐܪܥܐ ܪܚܝܩܬܐ܀

Zαγεη] — 1 η om. ܐܡܪ. — 2 ε ܕܒܣܪܝ. — 5 ε ܡܢܐ ܐܘ [ܘܡܢܐ. — 6 αγη ܗܢܘ [ܕܝܢ ܗܘ. — 8 αγη ܕܢܛܪܝܢ ܐܡܪ. — 9 γεη ܡܬܝܠܕܝܢ. — *Ib.* η om. ܐܡܪ. — 12 Zε ܕܙܟܘ [ܕܠܒܪ. — 13 α ܒܢܝ ܐܢܫܐ. — 14 Z ܘܕܚܠܬܐ. — 17 η ܘܚܐܪܘܬܗ. — *Ib.* γ ܘܚܐܪܘܬܗܘܢ (sic.) — 18 γε ܫܩܠܘ. et γ addit ܠܗ. — *Ib.* α ܕܢܫܥܒܕܘܢ. — 24 γ ܘܣܟܪ. — *Ib.* η ܒܝܫܬܐ. — *Ib.* γ ܠܗ [ܐܡܪ. — 25 η ܒܫܘܦܪܐ γ *in gloria eius* ܒܫܘܒܚܗ [ܒܫܘܦܪܗ.

[2] II Cor. XII, 7. — [3] Matth. VI, 25; Luc. XII, 22. — [4] Ioh. III, 8. — [5] II Cor. III, 18. — [6] Is. XXXIII, 17.

ܚܫܘܒ ܐܡܪ ܠܟܠ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܡܝܬܪ܆ ܡܢܟ ܘܗܘܝ ܟܠ ܥܡ ܟܠ.

ܟܠ ܕܠܐ ܐܡܪ ܪܕܐ ܒܥܩܒܬܝ ܘܥܐܠ ܠܒܬܐ ܕܡܟܣܐ ܘܙܢܝܬܐ ܘܡܠܦ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܚܘܝܬ ܠܗ܆ ܠܐ ܡܫܬܡܠܐ.

ܬܬܝܕܥ ܐܡܪ ܡܟܝܟܘܬܟܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ܆ ܘܗܒܘ ܫܠܡܐ ܒܢܘܫܩܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܕܟܝܬܐ ܠܟܠܢܫ.

ܘܛܘܒܝܗܘܢ ܐܡܪ ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܘܠܥܒܕܝ ܫܝܢܐ ܥܡ ܟܠܢܫ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܘ ܕܢܪܥܘܢ ܒܠܚܘܕ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ܆ ܐܠܐ ܐܦ ܠܒܥܠܕܒܒܐ ܐܚܪܢܐ ܕܦܠܝܓܝܢ ܡܢܗܘܢ ܢܗܘܘܢ ܡܪܥܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܗܟܢܐ ܢܣܒܘܢ ܐܝܠܢܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܦܩܕܗ ܠܐܕܡ ܗܘܐ ܐܕܡ ܕܢܐܟܘܠ ܘܢܬܒܣܡ. ܘܐܫܬܡܥ ܠܒܝܫܐ ܘܐܪܡܝܗ ܘܐܬܬܚܕܘ ܬܪܥܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܗ ܥܕܡܐ ܕܨܒܐ ܝܫܘܥ ܕܢܦܬܚ ܐܢܘܢ ܘܬܘܒ ܦܚܪ ܣܝܓܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܐܬܪܥܝ ܠܗ ܠܒܪܝܬܐ ܘܫܝܢ ܒܕܡܐ ܕܙܩܝܦܗ ܡܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܡܐ ܕܒܫܡܝܐ܀

ܐܝܠܢܐ ܕܝܢ ܪܘܪܒܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܪܘܚܢܐ ܕܐܟܠܝܢ ܡܢܗܘܢ ܢܛܪܝ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ܆ ܗܝܡܢܘܬܐ܆ ܚܢܝܢܘܬܐ܆

VI. [1] *Reputa,* inquit, *quemlibet quasi te praestantiorem et esto omnia cum omnibus.*

[2] *Omnis,* inquit, *qui non incedit in vestigiis meis, et ingreditur in domos publicanorum et meretricum et docet eos, sicut ostendi ei, non erit perfectus.*

[3] *Nota sit,* ait, *mansuetudo vestra omnibus hominibus et date pacem cum osculo sancto et mundo cuique.*

[4] *Et beati,* inquit, *qui mundi sunt corde suo et pacifici cum omnibus;* hoc est, non solum reconcilient inimicos suos, sed etiam inimicos alios aliis distantes; et sic obtinebunt arbores paradisi supercaelestis, de quibus iussus est Adam comedere et delectari; et obedivit Maligno et proiecit eum et occlusae sunt portae paradisi ante faciem eius, donec eas Iesus aperire vellet. Et etiam perfodit maceriam inimicitiae[5] et reconciliatus est creaturae et pacavit sanguine crucis suae, quae in terra sunt et quae in caelis.

VII. Arbores autem magnae paradisi spiritualis, de quibus comedunt hi, qui observant praecepta magna, sunt hae :

Ζαγεη] — 1 Ζ ε om. ܐܡܪ. — *Ib.* Ζ αη ܠܟܠܟܠܢܫ. — 3 αγ ܐܡܪ [ܟܠ. — *Ib.* η om. ܒܥܩܒܬܝ....ܕܠܐ ܟܠ. — 4 Ζε om. ܠܗܘܢ — 5 αγη add. ܠܗ [ܠܐ. — 7 Ζ ܒܢܘܫܩܐ. — 9 ε ܘܛܘܒܝܗܘܢ. — *Ib.* ε om. ܐܡܪ. — 11 Ζ ܠܐ ܡܢ ε ܠܐ ܕܝܢ [ܠܘ ܕܝܢ. — 12 α om. ܐܦ. — 13 αγη ܗܘܘ [ܢܗܘܘܢ. — *Ib.* η ܡܪܥܝܢ. — 15 η ܕܦܩܕܗ. — 17 Ζε ܘܐܬܬܚܕܘ η ܘܐܬܬܚܕ. — *Ib.* Ζε ܬܪܥܗ. — 18 η add. *Christus* ܡܫܝܚܐ [ܕܨܒܐ. — 20 ε om. ܒܕܡܐ ܕܙܩܝܦܗ .. ܠܒܪܝܬܐ ܠܗ in textu, suppl. in marg. — 21 γ ܕܒܐܪܥܐ ܘܡܐ ܕܒܫܡܝܐ ܡܐ. — 22 Ζε ܪܘܪܒܐ. — 23 ε ܦܘܩܕܢܘܗܝ. — *Ib.* ε add. *Dni* ܕܡܪܢ [ܪܘܪܒܐ.

VI. [1] Citatum apocryphum, quod saepissime in Libro Graduum recurrit. Cfr. Phil. II, 3. — [2] Nescio an etiam hoc effatum citatum habendum sit. — [3] Phil. IV, 5; Rom. XVI, 16. — [4] Matth. V, 8 sq. — [5] Eph. II, 16.

fides, abnegatio, mansuetudo, caritas, spes, veracitas, sanctitasque in Dño[1] quas cum Dno comedunt et delectantur. Finis autem sermonum meorum est id, ne quis dicat *deiecte,* aut *immunde,* sicut dixit Simon[2]. Praecepta haec data sunt ei, qui perfectus fieri vult, quae his similia sunt in toto Novo Testamento. Et, qui perfectus fieri vult, hisce utatur praeceptis, et dimittat alia praecepta illa, quae sunt herba et lac, sicut infans relinquit lac matris suae statim atque paulisper fortior fit, quae sunt : *increpa fratrem tuum in iudicio*[3] et *reputa eum velut gentilem*[4], quod est contrarium illi : *noli iudicare*[5] *et dimitte ei, quotiescunque deliquerit in te*[6], nam praecepta haec minora et his similia, quae data sunt, velut lac infantibus et velut herbae infirmis, efficiunt ne homo vir fiat nec sanetur in aeternum. Et ego ideo curam habui ea discernere, quia sunt, qui perfecti fieri velint, et circuit eos Malignus et praevenit praeceptis parvis, nec eos perfici sinit et credere facit eos ipsos peccare, si transcendant praecepta minora. Et nesciunt, si per caritatem

ܡܗܝܡܢܘܬܐ: ܣܒܪܐ: ܡܟܝܟܘܬܐ: ܚܘܒܐ ܘܩܘܫܬܐ ܘܩܕܝܫܘܬܐ ܕܥܡ ܡܪܢ ܐܟܠܝܢ ܘܡܬܦܢܩܝܢ. ܘܣܘܟܐ ܕܡܠܝ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܕܐܬܡܝܟ ܐܘ ܕܡܣܝܒ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܡܥܘܢ. ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܬܝܗܒܘ ܠܗܘ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܠܝܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗܝܢ ܒܟܠܗ ܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ. ܘܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܬܓܡܪ: ܒܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܢܬܚܫܚ ܘܢܫܒܘܩ ܐܢܘܢ ܠܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܥܣܒܐ ܘܚܠܒܐ ܐܬܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܕܫܒܩ ܠܚܠܒܐ ܕܐܡܗ ܡܚܕܐ ܕܩܠܝܠ ܡܬܚܝܠ: ܕܐܬܝܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܐܟܣܝܘܗܝ ܠܐܚܘܟ ܒܕܝܢܐ: ܘܚܫܘܒܝܗܝ ܐܝܟ ܚܢܦܐ: ܕܐܬܝܗܘܢ ܣܩܘܒܠܐ ܠܗܘ ܕܠܐ ܬܕܘܢ ܘܫܒܘܩ ܠܗ ܟܠ ܕܡܣܟܠ ܒܟ ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ ܕܝܗܝܒܝܢ ܐܝܟ ܚܠܒܐ ܠܝܠܘܕܐ ܘܐܝܟ ܝܪܩܐ ܠܟܪܝܗܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܠܐܢܫ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܓܒܪܐ ܘܠܐ ܢܬܐܣܐ ܠܥܠܡ. ܟܠ ܗܘ ܐܬܒܛܠܬ ܠܝ ܕܐܦܪܫ ܐܢܝܢ: ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܨܒܝܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܘܡܟܪܟ ܠܗܘܢ ܒܝܫܐ ܘܡܩܕܡ ܠܗܘܢ ܒܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗܘܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܡܛܠ ܕܡܗܝܡܢ ܠܗܘܢ ܕܐܢ ܡܬܥܠܝܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܚܛܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܠܐ

ζαγεη] — 1 γ *et spes vera* ܘܣܒܪܐ ܫܪܝܪܐ. — 3 ε ܕܡܠܝ. — 4 γ *et immundus* ܕܛܡܐ [ܕܐܬܡܝܟ. — *Ib.* ζαγη ܫܡܥܘܢ. — *Ib.* αγη ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ [ܕܐܬܝܗܒ. — 5 εη ܐܬܓܡܪܘ. — 6 ζε om. ܕܪܒܐ .... ܕܗܘܐ ܠܟܡܝܪܐ. — 7 α ܕܡܬܡܠܝܢ. — 9 ε om. ܐܚܪܢܐ. — *Ib.* αγ ܕܕܝܢܐ. — 11 ε ܡܢ. — *Ib.* αγη add. ܗܘ [ܕܐܬܝܗܘܢ. — 12 η ܕܐܟܣܝܗܝ. — 13 αγη ܘܐܬܝܗܘܢ. — *Ib.* η ܠܗܝܢ. — 15 ε ܘܕܕܡܝܢ. — 16 α ܠܝܠܘܕܐ. — 18 αη ܢܬܐܣܐ, γ ܢܬܐܣܐ ܘܠܐ ε ܟܠ ܕܠܐ ܘܠܐ. — *Ib.* αγη *et totum* ܘܟܠܗ [ܗܘ ܟܠ. — 19 αγη ܕܐܬܒܛܠܬ. — *Ib.* γ ܕܐܦܪܫ. — *Ib.* γ *et impedit* ܘܡܥܟܪ [ܘܡܟܪܟ. — 22 γ ܕܢܬܓܡܪܘܢ.

VII. [1] Gal. v, 23. — [2] Act. x, 14. — [3] Matth. xviii, 17. — [4] *Ib.* — [5] Matth. vii, 1. — [6] Luc vii, 4.

ܢܥܒܪܘܢ ܕܐܦ ܡܬܡܠܟܝܢ ܒܣܘܓܐܐ ܐܦ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܣܓܝ ܛܒ ܠܗܘܢ܀ ܐܢ ܓܝܪ ܨܒܐ ܐܝܬ ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܒܠܚܘܕ ܪܒ ܒܣܘܓܐܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܡܢ ܗܠܝܢ ܪܘܪܒܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܓܝܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܥܠ ܦܟܟ: ܩܪܒ ܠܗ ܐܚܪܢܐ. ܢܬܠ ܬܘܒ ܚܨܘܗܝ: ܘܗܐ ܪܒ ܠܗ ܡܢ ܗܘ ܕܝܗܒ ܦܟܗ ܒܠܚܘܕ ܡܗܘܢ. ܘܠܐ ܢܬܒܥ ܬܒܥܬܐ ܟܠ ܟܠܗ: ܘܗܐ ܪܒ ܠܗ ܡܢ ܗܘ ܕܫܒܩ ܟܠ ܫܒܥܝܢ ܫܒܥ. ܘܢܐܙܠ ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܠܦܐ: ܘܗܐ ܐܬܡܟܟ ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐ ܕܦܩܕܗ ܝܫܘܥ. ܐܡܪ ܠܗ ܓܝܪ: ܕܡܢ ܕܕܒܪ ܠܟ ܒܩܛܝܪܐ ܡܝܠܐ: ܙܠ ܐܚܪܢܝܢ ܬܪܬܝܢ ܥܡܗ. ܗܟܢܐ ܢܥܒܕ ܐܦ ܒܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܘܢܬܐ ܠܗܠܝܢ ܪܘܪܒܐ ܘܢܠܦ ܐܢܘܢ ܠܓܝܪܐ ܒܫܝܢܐ: ܘܗܐ ܪܒ ܠܗ ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܐܟܠ ܥܡܗܘܢ ܠܚܡܐ ܘܠܐ ܡܬܚܠܛ ܥܡܗܘܢ ܘܒܝܢܘܗܝ ܘܠܗ ܢܠܦ ܠܐܚܘܗܝ ܕܠܐ ܢܚܛܐ: ܘܗܐ ܪܒ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܕܝܢܝܢ ܘܡܟܣܝܢ ܠܗ ܘܗܟܢܐ ܪܒ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܩܐܡ ܒܪܘܪܒܐ ܘܡܬܠܡܐ. ܘܗܘܐ ܕܩܐܡ

etiam praecepta illa magna transcendant, optimum fore eis.

VIII. Si quis enim velit, per caritatem non solum praeceptis illis minoribus maior efficitur, sed ipsis quoque magnis. Dñs enim dicit ei : *Si quis percusserit te in maxilla tua, admove ei alteram*[1]; det adhuc lumbos et ecce maior fit illo, qui maxillam suam praebet tantum; nec omnino ultionem repetat de offensis et ecce erit maior, quam is, qui septies septuagies dimittit[2]; et vadat plus, quam mille passus, et ecce humiliavit se plus, quam Iesus praecepit ei. Nam dixit ei : *Qui te ducit vi mille passus, alia duo vade cum ipso*[3]*;* sic faciat etiam cum mandatis parvis et perveniet ad illa magna, et doceat adulteros cum pace et ecce maior erit illo, qui non manducat panem cum eis, nec commiscetur cum eis; et inter se et illum doceat fratrem suum ne peccet : et en maior erit, quam illi, qui iudicant et traducunt eum; qua ratione maior erit mandatis parvis et consistit in ma-

Zαγεη] — 1 η om. ܪܘܪܒܐ ... ܡܢ ܐܦ. — 2 Z om. ܪܘܪܒܐ. — *Ib.* ε *valde magnum et bonum est* ܪܘܪܒܐ ܣܓܝ ܪܒܐ ܘܛܒ. — 3 ε *si enim velis, non solum mandatis istis parvis maior eris* ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪܐ ܐܢܬ ܪܒ ܒܣܘܓܐܐ. — 5 Zε om. ܐܦ. — 7 Zα ܡܪܢ. — 8 αγη om. ܠܗ. — *Ib.* α ܡܢ ܡܢ (sic). — *Ib.* α om. in textu ܗܘ ܡܢ ... ܦܟܗ et supplet in margine. — *Ib.* αγη add. ܗܘ [ܦܟܗ. — *Ib.* α ܡܗܘܢ. — 9 Zε ܬܒܥܬܗ. — 10 αγη om. ܠܗ. — *Ib.* αγη ܕܫܒܩ ܟܠ ܫܒܥܝܢ. — *Ib.* η ܫܒܥܝܢ. — 11 Zε om. ܝܬܝܪ secundo. — 12 αγη ܟܠ [ܡܢ ܡܐ. — 13 η add. *unum* ܚܕ [ܡܝܠܐ. — *Ib.* αγη ܐܙܠ. — 14 ε ܐܚܪܢܝܢ. — 15 γ ܠܦܘܩܕܢܐ ܠܗܠܝܢ. — *Ib.* ε ܠܪܘܪܒܐ ܘܢܬܐ. — 16 αγη ܠܓܝܪܐ. — 17 αγη om. ܠܗ. — 18 ε *qui non manducat cum eis nec commiscetur* ܕܠܐ ܐܟܠ ܥܡܗܘܢ ܘܡܬܚܠܛ ܥܡܗܘܢ. — 19 ε ܠܗ. — *Ib.* γη ܢܠܦ. — 20 ε add. ܠܗ [ܡܢ. — *Ib.* αγη ܗܠܝܢ [ܗܢܘܢ. — *Ib.* γ ܘܡܦܪܣܝܢ. — 21 αγεη om. ܠܗ. — *Ib.* αη ܘܗܟܢܐ γ ܘܗܟܢ. — *Ib* γ ܡܢ ܡܢ (sic). — 22 η ܒܪܘܪܒܐ [ܒܪܘܪܒܐ.

VIII. [1] Matth. v, 39. — [2] Matth. xviii, 22. — [3] Matth. v, 41.

gnis et perfectus fit. Et is, qui stat in mandatis magnis quae sunt mitia, magis [adhuc] humiliet se, amplius quam praecipiunt mandata magna : et ecce, conglorificabitur cum Dño et maior erit illo, qui consistit in eis. Possibile enim est crescere viro prae viro per Spiritum Paraclitum, quia amplius humiliavit se quam iussus est. Etiam Dns dixit[4] : *Si ego, qui non peccavi nec deliqui et sum dominus et magister vester, tantopere humiliavi meipsum : quanto magis decet vos, qui servi estis et peccastis, humiliari.* Ego enim humiliavi meipsum coram malefactoribus : quanto magis decet vos humiliari coram malis.

Explicit sermo secundus.

ܒܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪܘܪ̈ܒܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܟܝ̈ܟܐ ܢܣܓܐ ܢܬܡܟܟ ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐ ܕܡܦܩܕܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪܘܪ̈ܒܐ: ܘܗܐ ܐܫܬܒܚ ܥܡ ܡܪܢ ܘܝܬܝܪ ܡܢ ܗܘ ܕܩܐܡ ܒܗܘܢ. ܡܫܟܚܐ ܓܝܪ ܕܢܐܪܘܒ ܓܒܪܐ ܡܢ ܓܒܪܐ ܒܪܘܚܐ ܦܪܩܠܛܐ: ܡܛܠ ܕܡܟܟ ܡܟܟܗ ܢܦܫܗ ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐ ܕܐܬܦܩܕ. ܐܦ ܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܐܢ ܐܢܐ ܕܠܐ ܚܛܝܬ ܠܟ ܘܠܐ ܡܣܟܠܬ ܠܟ: ܘܡܪܟܘܢ ܐܢܐ ܘܪܒܟܘܢ ܗܟܢ ܐܬܡܟܟܬ: ܟܡܐ ܝܬܝܪ ܘܠܐ ܠܟܘܢ: ܕܥܒ̈ܕܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܘܚܛܝܬܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܬܬܡܟܟܘܢ. ܐܢܐ ܓܝܪ ܐܬܡܟܟܬ ܩܕܡ ܥܒ̈ܕܝ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܟܡܐ ܘܠܐ ܠܟܘܢ ܕܬܬܡܟܟܘܢ ܩܕܡ ܒܝ̈ܫܐ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܒ܀

Zαγεη] — 4 η ܡܢ [ܡܟ. — *Ib.* ε om. ܘܡܪܢ. — 5 ε desinit ܕܢܐܪܘܒ cetera lacerata sunt et fragmenta aliqua tantum remanserunt. — 6 η ܦܪܘܩܠܛܐ. — 8 η ܠܐ [ܕܠܐ. — 10 αγη om. ܡܟܝܠ. — 11 γη *et peccastis* ܘܚܛܝܬܘܢ α *servi estis peccati* ܥܒ̈ܕܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܚܛܝܬܐ. — 12 Z ܒܝ̈ܫܐ ܥܒ̈ܕܝ ܒܝ̈ܫܬܐ. — *Ib.* Zγ desinit ܒܝ̈ܫܐ. — *Ib.* η add. *Omnia committamusne proximus noster scandalum patiatur. Si vita tua utique iusta est et proximus tuus scandalum a te patitur, perdidisti vitam tuam. — Iusti nemini maledicunt, nec quemquam appellant stultum aut fatuum.* ܒܝ̈ܫܐ܀] ܟܠܡܕܡ ܢܥܒܕ ܕܩܪܝܒܢ ܠܐ ܢܬܟܫܠ. ܚܝ̈ܝܟ ܓܝܪ ܐܢ ܙܕܝܩܝܢ ܘܩܪܝܒܟ ܐܬܟܫܠ ܡܢܟ ܐܘܒܕܬ ܠܚܝ̈ܝܟ܀ ܙܕܝ̈ܩܐ ܠܐ ܠܐܢܫ ܠܐ ܡܨܛܠܝܢ ܘܠܐ ܩܪܝܢ ܠܐܢܫ ܫܛܝܐ ܐܘ ܣܟܠܐ܀

[4] Ioh. XIII, 14. An etiam continuatio citati, inde a verbis : *Ego enim,* citatum sit, nescimus; forma verborum innuit auctorem verba prius allegata paraphrastice exponere.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܐ

ܕܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܦܓܪܢܝܬܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ

SERMO TERTIUS

DE MINISTERIO CORPORALI ET SPIRITUALI

ܐܦ ܒܥܣܒܐ ܘܒܚܠܒܐ ܪܒܐ ܓܒܪܐ ܡܢ ܓܒܪܐ. ܐܦ ܒܥܘܕܪܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܬܝܗܒܝܢ ܠܟܠܢܫ ܪܒܐ ܓܒܪܐ ܡܢ ܓܒܪܐ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܒܬܫܡܫܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܐܝܬܝܗ: ܗܝ ܕܒܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܟܝܟܐ: ܪܒܐ ܓܒܪܐ ܕܡܣܓܐ ܡܬܡܟܟ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܬܫܡܫܬܐ ܦܓܪܢܝܬܐ: ܡܢ ܕܝܗܒ ܦܫܝܛܐܝܬ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ ܠܟܠ ܕܣܢܝܩ: ܘܠܐ ܡܒܩܐ ܡܢܘ ܫܘܐ ܘܡܢܘ ܠܐ ܫܘܐ: ܐܠܐ ܒܫܡ ܙܕܝܩܐ ܘܒܫܡ ܢܒܝܐ ܡܩܒܠ ܐܢܘܢ: ܟܕ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܒܝܐ ܘܙܕܝܩܐ. ܘܡܪܢ ܝܡܐ ܒܐܡܝܢ ܕܠܐ ܢܘܒܕ ܐܓܪܗ. ܘܕܡܕܢܚ ܚܘܒܗ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ: ܐܝܟ ܫܡܫܗ ܕܐܒܐ ܥܠ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ ܝܬܝܪܐܝܬ ܕܝܢ ܥܠ ܡܒܢܝܢܐ ܘܡܓܠܝܢܐ ܕܫܪܪܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܠܟܠܢܫ ܥܒܕܘ ܐܡܪ ܐܠܗܘܢ: ܛܒܬܐ ܠܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܐܠ

1. Etiam herbis et lacte alter altero magis crescit vir. Etiam ope mandatorum, quae omnibus data sunt, alius alio maior fit vir; sicut etiam per ministerium spirituale (quod consistit in mandatis magnis et mansuetis) maior fit ille vir, qui se amplius humiliat, sic etiam in ministerio corporali, qui dat simpliciter sicut Abraham cuique indigenti, nec quaerit, quis sit dignus, quis indignus, sed in nomine prophetae et in nomine iusti recipit ipsos[1], licet prophetae et iusti non sint. Et Dñs per *amen* iuravit[2] non esse perditurum mercedem eius. [Simili modo] qui caritatem suam oriri facit super bonos et malos, sicut sol Patris [oritur] super bonos et malos[3] praecipue autem super aedificatores et manifestatores veritatis, qui sunt domestici fidei. *Omnibus,* inquit,

ܐ] — In titulo ܐ ܕܬܠܬܐ.

[1] Matth. x, 41. — [2] *Ib.* — [3] Matth. v, 45.

benefacite[1], inprimis domesticis fidei. Si quis enim malis dat : quanto magis bonis? et si tu obligaris recipere eos, qui possident et operantur, quando casu fortuito inter peregrinos aut in itinere versantur, eosque refocillare : quanto magis eum, qui nihil habet, nec operatur, quia curam habet doctrinae, qua ei praecepit Dñs : *Nemo,* inquit, *qui operatur et rebus saeculi ligatur, potest placere eligenti se*[2], quia minister Dñi assiduus est coram ipso, sicut dixit : *Ubi ego sum, illic erit etiam minister meus*[3] mecum et coram me.

2. Maius est enim aliud alio ministerium, quemadmodum maior est alia portio alia. Maior est enim portio perfectorum, quam portio quam iusti hereditabunt perfectis posteriores. Iusti sunt, qui defectus diversos habent, quia non pervenerunt ad omnia mandata Dñi, nec fecerunt voluntatem eius magnam et beneplacentem et perfectam[4], quia se ipsos non exinanierunt, nec sanctificaverunt. His autem iustis Dñs ait : Si perfectionem consecuti non estis, saturate esurientes, vestite nudos, visitate infirmos, oppressos relaxate, captivos visitate et indigentias eorum supplete, peregrinos congregate, et *quod his fa-*

αβ] — 1 α [illegible]. — 13 β praemissis verbis : [illegible] incipit [illegible]. — *Ib.* β om. [illegible]. — 14 β om. [illegible].

[1] Luc. VI, 28. — [2] Cf. II Tim. II, 4. — [3] Ioh. XII, 26. — [4] Rom. XII, 26.

ܠܗܘܢ ܡܪܢ: ܕܠܝ ܗܘ ܥܒܕܬܘܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܬܘ ܝܪܬܘ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܠܡܐ ܗܟܝܠ ܡܫܠܡܝܢ ܐܫܬܡܠܝܘ: ܗܠܝܢ ܕܒܫܠܝܐ ܘܒܥܢܝܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܬܗܦܟܘ.. ܐܘ ܐܝܢܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܩܒܠܘܗܝ ܠܗ ܠܡܪܢ ܒܟܦܢܐ ܘܒܥܪܛܠܝܘܬܐ: ܕܠܐ ܡܬܒܨܪܝܢ ܒܒܨܝܪܘܬܐ ܕܡܕܡ ܡܕܡ: ܒܥܠܬܐ ܕܠܐܝܢ ܒܐܪܥܢܝܬܐ: ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܕܪܟܝܢ ܟܠܗ ܫܪܪܐ ܡܛܠ ܕܠܐܝܢ ܒܨܦܬܐ.. ܕܠܡܐ ܗܟܝܠ ܡܛܠܡ ܛܠܡ ܠܗܘܢ ܗܘ ܕܩܒܠܘܗܝ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܬܘ ܝܪܬܘ ܡܠܟܘܬܐ.. ܠܘ ܓܝܪ ܟܕ ܐܡܪ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܟܠ ܕܠܐ ܡܫܬܡܠܐ ܠܐ ܚܝܐ: ܐܠܐ ܬܠܡܝܕܐ ܟܡܐ ܕܗܘܐ ܫܡܠܝܘܬܐ ܕܚܘܝܬ ܠܐ ܡܫܟܚ ܢܗܘܐ ܘܠܐ ܡܛܐ ܠܡܢܬܐ ܗܝ ܕܢܦܠ ܡܢܗ ܐܕܡ ܡܢ ܩܕܝܡ ܀

ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܕܢܐܪܬ ܡܢܗ ܐܝܟ ܗܘ: ܐܢ ܗܘܐ ܟܐܢ ܒܐܪܥܢܝܬܐ: ܘܥܒܕܘܗܝ ܛܒܬܗ ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܠܐܢܫ: ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܟܐܢܐ. ܘܐܢ ܡܬܥܒܪ ܘܡܒܐܫ ܒܙܒܢ ܙܒܢ: ܘܥܒܕܘܗܝ ܛܒܬܗ ܡܢ ܒܝܫܬܗ: ܗܢܘܢ ܣܓܝܐܝܢ ܪܚܡܐ ܘܡܬܦܨܐ ܘܚܝܐ: ܠܗܝ ܓܝܪ ܡܢܬܐ ܪܒܬܐ ܕܡܛܝܒ ܝܫܘܥ ܠܡܫܡܠܝܐ ܕܥܡܗ ܢܗܘܘܢ ܒܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܥܒܪ: ܠܐ ܐܙܠܝܢ: ܐܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܡܠܝܢ: ܘܟܕ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܒܨܝܪܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܦܩܘܢ ܥܡ ܐܠܗܘܬܗ. ܡܛܠ

citis, mihi fecistis, dixit eis Dñs[1]. *Propterea,* inquit, *venite, hereditate regnum*[2]. Num igitur forsitan perfecti facti sunt, qui in otio et negotio saeculi huius versantur? Aut quisnam eorum, qui Dñum in fame et nuditate receperunt, non irretiatur aliquibus defectibus, propterea quod laborent in terrenis nec possint assequi totam veritatem, hi, qui curis dant operam? Num igitur forsitan is, quem receperunt, fraudans fraudabit eos, qui dixit eis : *Venite, hereditate regnum?* Non enim dicendo dixit Dñs : Qui non fit perfectus non salvatur, sed : *discipulus,* inquit *perfectionis eius,* quam ostendi, *nequit fieri,* nec pervenit ad illam portionem, ex qua pridem excidit Adam.

3. Reliquum est autem, ut eis eam hereditet; si sit iustus in rebus terrenis et opera eius bona multa sint nec cuiquam malefecerit : hac ratione fit iustus. Et si quandoque transgrediatur et malefaciat et bona eius opera plura sint, quam mala, misericordiam consequetur et liberatur et vivit; ad illam enim portionem magnam, quam Iesus perfectus praeparat, ut secum sint in gloria perenni, non ibunt, nisi qui perfecti evaserunt et tunc ex hoc saeculo

αβ] — 1 α ܠܗܘܢܡܪܢ. — 5 α ܐܝܢܐ. — 11 α ܠܗ. — 15 α ܗܘܐ. — 16 α ܩܕܝܡܐ. — 17 α ܗܘܐ. — *Ib.* β ܕܒܥܠ. — *Ib.* α add. ܕܝܢ [ܐܢ.

[1] Matth. xxv, 40. — [2] *Ib.* 34.

sine defectibus exeunt; *sicut,* ait, *inventi fueritis, assumemini*[1]. Nam in lucta stant athletae et in agone et percutiunt et vapulant, quibus dixit Dñs : *Postquam percussistis et vapulastis, si viceritis et ascenderitis ex agone et bravium acceperitis et cum ipso bravio exieritis ex hoc saeculo : non memorabuntur defectus vestri, sed quemadmodum inventi fueritis in victoria, assumemini coronati*[2]. Proinde etiamsi portionem illam perfectorum iusti, benefacientes non hereditabunt (quia se non separant a possessionibus, uxoribusque suis) tamen portionem illa inferiorem minoremque hereditabunt.

4. Dñs enim dixit : *Esurivi et cibastis me, sitivi et potastis me, peregrinus fui et collegistis me, aegrotus fui et inter captivos fui et venistis ad me : ideo venite, hereditate regnum, quod paratum est vobis*[3]. Nam perfecti eradicarunt defectus suos virtute Dñi, eo quod patienter implorant eum et cito reddit preces eorum et facit ultionem ipsorum. Dñs enim promisit : *Cito faciam ultionem eorum*[4] et ecce facta est petitio ipsorum omnibus diebus vitae eorum, quia custodierunt praecepta Dñi et vicerunt malas suas cogitationes secum intrinse-

[illegible]

αβ] — 6 α *ascendetis* [illegible] [[illegible] — 7 α [illegible]. — 15 α *et nudus eram et vestistis me* [illegible] [[illegible] .... [illegible] — 18 α [illegible]. — 22 β [illegible]. — 24 α [illegible] [[illegible].

[1] Citatum apocryphum. — [2] Pariter citatum apocryphum, cuius finis convenit cum citato praecedente (Cf. Clem. Alex. *Quis dives salvetur* ed. Potter § 40, p. 957 apud Resch, *Agrapha* p. 112 sq. Log. 39, Leipzig, 1889.) — [3] Matth. xxv, 34 sqq. — [4] Luc. xviii, 8.

cus et extrinsecus luctantes et se patientes exhibuerunt precibus suis, donec vincerent et coronarentur et coronam victoriae acciperent, et tunc egressi sunt ex hoc saeculo et cum Dño venerunt ad portionem illam, quam paravit eis, nam gradus excelsus paratur his, qui per Spiritum spiritualiter ministrabant in praeceptis magnis et in ministerio spirituali et perfectione et virtute Dñi exterminarunt omnes defectus suos, sicut superius scriptum est[1]. Apostolus autem his, quorum omnia opera mala sunt, sic ait : *Non est illis hereditas in regno Dei, qui haec opera carnis faciunt : fornicationem et comessationem et homicidium et ebrietatem et adulterium et furtum*[2]; et quoniam nihil honestum faciunt isti : patet eos non esse hereditaturos regnum, nec salutem suam.

5. Si vero detur homo, qui quandoque bona faciat et aliquando, quae honesta sunt, perficiat, sic ait Apostolus : *Retribuet die illa iudicii unicuique iuxta opera eius, sive bonum sive malum*[3]. Quod vero dixerim aliam portionem alia sublimiorem esse, utrumque Dñus indicat dicens[4] : *Si quis non renunciaverit omnibus quae possidet, et tollat crucem suam et*

αβ] — 2 α — 5 α — 6 α — 15 α om. — 20 β — 21 α

[1] Vid. supra § 3. — [2] Gal. v, 20 sq. — [3] II Cor. v, 10. — [4] Luc. xiv, 33; Matth. x, 38.

sequatur me et imitetur me, non est me dignus.

6. Hoc loco respexit ad mansionem magnam et sublimem; et quando dixit : *Venite benedicti Patris mei, hereditate regnum illud, quod paratum erat vobis* [1], istic ad aliquid illa priore portione inferius respexit. *Peregrinus,* ait, *eram et collegistis me* [2]. Quis est, qui colligat peregrinos, cum non possideat domum? sicut dixit : *renuntiabo domui et possessioni* [3]. *Esurivi,* inquit, *et cibastis me* [4]. Quis est, qui saturet esurientes, cum exinanierit se nec quidquam possideat, sicut dixit Dñs : *Qui possidet quidquam, non est me dignus* [5]. An non liquet eum hereditatem illa priore minorem annunciare? *Nudus,* inquit, *eram et vestistis me* [6]. Quis est, qui vestiat nudos, cum se exinanierit, nec quidquam possideat? sed oeconomum agens pauperum et adiutorem miserorum aliorumque miserorum : infirmorum et nudorum et peregrinorum in Dño : quia qui accipit ab eo, qui habet et dat ei, qui non habet, probus honestusque est, sed ne hic quidem exinanivit se iuxta verbum Dñi [7]. *Ne animae quidem tuam curam habeas, quavis cogitatione victus et vestitus, sed omnia, quae habes,* inquit, *da uno die vel*

ܘܢܩܦ ܠܥܩܒܗ ܘܐܬܐ ܒܬܪܗ ܘܡܬܕܡܐ
ܠܗ: ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ܀
ܗܪܟܐ ܚܪ ܥܠ ܐܬܪܐ ܪܒܐ ܘܡܥܠܝܐ.
ܘܟܕ ܐܡܪ: ܬܘ ܒܪ̈ܝܟܘܗܝ ܕܐܒܝ ܝܪܬܘ
ܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܕܡܛܝܒܐ ܗܘܬ ܠܟܘܢ: ܗܪܟܐ
ܚܪ ܕܒܨܝܪ ܡܢ ܗܝ ܡܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ
ܚܪ. ܐܟܣܢܝܐ ܐܡܪ ܗܘܝܬ ܘܟܢܫܬܘܢܝ.
ܐܝܢܘ ܗܢܐ ܕܡܟܢܫ ܐܟܣܢܝܐ ܟܕ ܠܐ ܩܢܐ
ܒܝܬܐ܀ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܐܫܬܒܩ ܡܢ ܒܝܬܝܐ
ܘܡܢ ܩܢܝܢܐ. ܟܦܢ ܗܘܝܬ ܐܡܪ
ܘܐܘܟܠܬܘܢܝ. ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܡܣܒܥ
ܟܦܢܐ ܟܕ ܡܣܪܩ ܘܠܐ ܡܢܐ ܡܩܢܐ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܩܢܐ ܡܕܡ ܠܐ ܫܘܐ
ܠܝ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܒܝܢܐ ܗܘ ܕܝܪܬܘܬܐ ܕܒܨܝܪܐ
ܡܢ ܗܝ ܩܕܡܝܬܐ ܡܣܒܪ܀ ܥܪܛܠܝܐ ܗܘܝܬ
ܐܡܪ ܘܐܠܒܫܬܘܢܝ. ܐܝܢܘ ܗܢܐ ܕܡܠܒܫ
ܥܪܛܠܝܐ ܟܕ ܡܣܪܩ ܘܠܐ ܡܢܐ ܡܩܢܐ܀
ܘܐܦ ܐܝܬ ܕܠܐ ܡܢܐ ܡܩܢܐ: ܐܠܐ ܦܪܢܣܐ
ܗܘ ܕܡܣܟܢܐ ܘܡܥܕܪܢܐ ܠܥܢܝܐ ܕܒܡܪܢ:
ܘܡܪܝܥܐ ܕܡܣܟܢ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ: ܕܟܪ̈ܝܗܐ ܘܥܪ̈ܛܠܝܐ
ܘܐܟܣܢ̈ܝܐ: ܡܛܠ ܕܢܣܒ ܡܢ ܡܢ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܘܝܗܒ ܠܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ: ܫܦܝܪ ܘܝܐܐ:
ܐܠܐ ܐܦܠܐ ܗܢܐ ܐܣܪܩ: ܐܝܟ ܡܠܬܗ
ܕܡܪܢ: ܕܐܦܠܐ ܠܟ ܕܢܦܫܟ ܬܐܨܦ ܡܢ
ܒܚܘܫܒܢ ܗܡܠܬܐ ܘܡܐܟܘܠܬܐ: ܐܠܐ ܗܒ
ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܐܡܪ ܒܚܕ ܝܘܡܐ ܐܘ ܒܚܕ

αβ] — 2 β desinit ܫܘܐ ܠܝ.

[1] Matth. xxv, 40. — [2] *Ib.* 35. — [3] Cf. Luc. xiv, 33. — [4] Matth. xxv, 40. — [5] *Ib.* — [6] Matth. vi, 26. — [7] Matth. xix, 21.

ܝܪܚܐ ܠܡܣܟܢ̈ܐ. ܘܐܦ ܫܩܘܠ ܙܩܝܦܝ ܘܬܐ ܒܬܪܝ. ܐܠܐ ܗܐ ܟܕ ܠܐ ܡܕܡ ܩܢܐ ܗܘ: ܐܢ ܢܣܒ ܡܢ ܗܢܐ ܘܝܗܒ ܠܗܢܐ: ܩܐܡ ܒܗ ܐܦ ܗܘ ܒܫܠܝܐ ܘܒܥܢܝܢܐ ܘܒܡܣܒܐ ܘܒܡܬܠܐ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ. ܘܠܐ ܐܣܬܪܩ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܬܥܠܘ ܠܥܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܠܐ ܬܬܪܦܘܢ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܠܥܠ ܒܥܘ ܘܕܠܥܠ ܐܬܪܥܘ܀

ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܗ ܓܝܪ ܕܠܡܪ̈ܘܬܗܘܢ ܕܢܟܣ̈ܐ ܢܠܦ: ܕܗܢܘܢ ܒܐܝ̈ܕܝ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܢܟܣ̈ܝܗܘܢ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܠܟܠ ܕܣܢܝܩ ܘܐܠܝܨ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܠܥܬܝܪ̈ܐ ܕܐܝܬ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܡܛܝܒܝܢ ܠܥܒܕ̈ܐ ܛܒ̈ܐ ܘܢܣܝܡܘܢ ܠܗܘܢ ܣܝܡܬܐ ܒܫܡܝܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܬܘܟܠܢܗܘܢ ܥܠ ܥܘܬܪܐ ܕܥܒܪ. ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܙܕܩ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܠܗܢܐ ܕܪܡܐ ܒܨܦܬܐ ܕܗܒ ܘܢܣܒ: ܕܢܠܦ ܠܡܢ ܕܩܢܐ ܢܟܣ̈ܐ: ܕܢܬܠܘܢ ܠܡܣܟܢ̈ܐ ܗܢܘܢ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܡܢ ܡܕܡ ܕܩܢܝܢ. ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܐܡܝܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܒܒܥܘܬܐ ܘܒܬܫܡܫܬܐ ܘܒܡܩܪܝܢܘܬܐ ܘܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܕܗܘܐ ܥܬܝܕ ܘܡܛܝܒ: ܠܟܠ ܡܢ ܕܣܢܝܩ ܟܠ ܡܘܠܦܢܐ: ܘܒܡܠܬܐ ܕܫܪܪܐ ܕܡܪܢ. ܐܝܟ ܕܗܘ ܡܪܢ ܘܫܠܝ̈ܚܘܗܝ ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ. ܘܐܩܝܡܘ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܘܠܥܪ̈ܛܠܝܐ ܘܠܐܟܣ̈ܢܝܐ ܘܠܐܣܝܪ̈ܐ

uno mense pauperibus et tu tolle crucem meam et sequere me. Verumtamen, cum ecce nihil possideat, si recipit ab isto et dat huic, stat in otio et negotio, in acceptione et datione saeculi huius, nec exinaniit se, sicut dixit Dñs : *Exaltamini supra terram, nec solliciti sitis*[1]; et sicut dixit Apostolus : *Quae sursum sunt, quaerite*; *quae sursum sunt, cogitate*[2].

7. Debuisset enim dominos divitiarum docere, ut ipsi, suismet manibus benefacerent ex opibus suis cuique indigenti et afflicto, sicut dixit Apostolus : *Divites, qui in hoc mundo sunt, doce paratos esse ad opera bona et thesaurizare sibi thesauros in caelo, nec ponere fiduciam in divitiis caducis*[3]. Sic igitur debuisset facere ei, qui in cura dandi et accipiendi iacet : docere divitiarum possessores ut ex his, quae possident, ipsi suismet manibus darent pauperibus, et ipsum assiduum esse in oratione et deprecatione et ministerio et lectione et in verbo Dei et promptum paratumque [succurrere] cuique indigenti doctrina et verbo veritatis Dñi, sicut ipse Dñs et Apostoli similiter fecerunt constituentes diaconos aegrotis et nudis et peregrinis et captivis et omnibus egenis, ut

α] —

[1] Citatum apocryphum. — [2] Col. III, 1. — [3] I Tim. VI, 17 sqq.

ipsi verbum Dei et orationem administrarent[1]. Similiter is, qui tollit crucem et accepto paraclito perfectus fit, nullum prorsus habet consortium cum rebus visibilibus; si vero illa diligat, fit iustus, non perfectus, quia non renunciavit visibilibus. Si autem non videant hi divites, ubi afflictus sit, ostendens ostendat eis tantum, ubi sint egeni, tantum absit, ut ipse in domum suam [eleemosynas] recipiat et in tribulationem maximam incidat, nam murmurabunt in eum plurimi, exacerbabunt spiritum eius, nec eum perfici sinent, cum is, cui provisum est, gaudeat et is, quem sibi alere non erat copia accuset eum murmurando, quod acceperit, nec nobis dederit, et ipsum, rebus visibilibus approximantem malum reddunt[2], nisi dator perfectus se a divitiis exinanierit et curam habuerit eorum, qui carent scientia Dñi, omniumque hominum, ut salvi fiant perfectique, fiatque assiduus in oratione et supplicatione et ministerio verbi Dei apud omnes, et pro seipso, qua ratione omnibus sibique benefaciet oratione et adhortatione salutis novae.

[illegible]

αβ] — 2 β praemissis verbis [illegible] incipit. [illegible]. — 4 α [illegible]. — 5 desinit β [illegible]. — 8 α [illegible]. — 17 β praemissis verbis [illegible] incipit [illegible]. — 24 β [illegible]. — 25 β [illegible].

[1] Act. VI, 4. — [2] De hac re fusius agitur infra, Sermone XXV.

ܡܢ ܓܝܪ ܕܫܩܠ ܙܩܝܦܐ ܘܡܠܦ ܡܠܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܣܒ ܡܢ ܗܢ ܘܢܬܠ ܠܗܢ: ܘܢܙܒܢ ܘܢܙܒܢ: ܘܐܦܠܐ ܠܓܢܒܗ ܕܢܦܫܗ ܡܫܟܚ ܢܦܠ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܠܨܐ ܠܗ ܟܠ ܨܒܘܬܐ ܛܒ. ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܠܐ ܬܐܨܦ ܕܦܓܪܟ ܘܡܢܐ ܬܠܒܫ ܘܠܐ ܕܢܦܫܟ ܘܡܢܐ ܬܬܟܣܐ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܟܚ ܗܢܐ ܕܫܩܠ ܙܩܝܦܐ ܘܡܦܩܕ ܕܠܐ ܢܐܨܦ: ܕܢܣܒ ܗܘ ܠܓܢܒܐ ܕܐܚܪܢܐ ܒܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܗܘ ܗܢܐ ܕܫܩܠ ܙܩܝܦܐ ܚܠܦ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܫܩܠ ܡܘܒܠܐ ܕܨܠܘܬܐ ܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܘܢܙܗܪ ܘܢܠܦ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ. ܘܢܫܝܢ ܐܢܘܢ ܚܕ ܥܡ ܚܕ ܘܢܥܒܕ ܫܝܢܐ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܐܢ ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܫܡܥܘܢܝܗܝ: ܘܐܢ ܫܡܥܝܢ ܠܗ ܘܐܠܐ ܫܡܥܝܢ ܠܗ: ܗܘ ܚܝܒ ܗܘ ܕܢܠܦ ܡܟܝܟܐܝܬ ܠܟܠ ܐܢܫ: ܕܫܘܐ ܘܕܠܐ ܫܘܐ: ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܨܒܐ ܡܪܢ ܕܢܠܦ ܐܦ ܠܩܛܘܠܘܗܝ ܘܢܨܠܐ ܚܠܦ ܟܠ ܕܡܒܐܫ ܠܗ ܘܚܠܦ ܟܠ ܕܪܚܡ ܠܗ܀

ܐܝܬ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܟܦܢܝܢ ܠܠܚܡܐ ܕܡܬܚܙܐ ܟܦܢܝܢ ܘܐܝܬ ܕܠܟܐܢܘܬܐ ܘܠܚܝܐ ܟܦܢܝܢ. ܘܐܝܬ ܕܚܣܝܪܝܢ ܡܢ ܠܒܘܫܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ: ܘܡܢ ܢܘܗܪܐ ܘܡܢ ܚܝܐ ܘܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܢܫܐ ܗܠܝܢ ܐܝܟܢ ܕܩܢܝܢ ܢܟܣܐ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܡܠܒܫܝܢ ܠܥܪܛܠܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ

8. Qui enim tollit crucem et docet verbum, non potest accipere ab isto et dare huic et emere et vendere, ne sibi quidem succurrere potest, nisi eum res valde urgeat. Nam Dñs dixit : *Noli curam habere corporis tui, quid induas, neque animae tuae, quo operiaris*[1]. Qui potest is, qui tollit crucem et iubetur nullam habere curam succurrere aliis rebus invisibilibus? Is ergo, qui pro rebus visibilibus crucem tollit, onus orandi suscipit pro omnibus et humiliter hortandi et docendi omnes homines, bonos et malos ipsos invicem pacando et faciendo pacem inter ipsos, siquidem eum auscultare velint; atque sive audiant eum sive non audiant, ipse cum humilitate tenetur omnes docere homines, dignos et indignos, nam Dñs ita vult, ut doceat etiam homicidas suos et oret pro omnibus malefacientibus sibi et diligentibus se.

9. Sunt autem, qui panem hunc visibilem esuriant, et sunt, qui iustitiam et vitam esuriant[2]. Et sunt, qui careant vestimento invisibili et lumine et vita et regno. Homines igitur hi, qui opes visibiles possident, vestiunt nudos visibiles et saturant famelicos

αβ] — 4 β om. ܐܢ. — 12 β ܐܢܫܐ ܒܢܝܢܫܐ. — 13 α ܐܢܫܐ ܒܢܝܢܫܐ. — 24 β ܘܒܥܪܛܠܝܘܬܐ.

[1] Matth. VI, 26. — [2] Matth. V, 6.

visibiles. Et qui spirituales sunt et rem oculis carnis invisibilem possident, vestiunt eos, qui nudi sunt veste perenni et luce et vita per doctrinam bonam et seminant in aures simplices sicut scriptum est : *Flumina aquae vivae fluent e ventribus eorum, qui credunt in Iesum et custodiunt omnia praecepta eius et faciunt totam voluntatem eius*[1]. Quapropter saturant homines iustitiam et cibum solidum esurientes et omnes homines perfectos in Christo constituunt, sicut Dñs scripsit nobis et de perfectione demonstravit nobis. Dixit enim : *Estote perfecti, sicut Pater vester in caelis perfectus est*[2], et sicut Apostolus scripsit : *Hic est labor meus et agon meus per operationem, quae operatur in me virtute Dñi, ut constituam totum hominem perfectum in Christo*[3].

10. Duabus igitur personis conveniunt verba illa Dñi : *Esurivit et cibastis me, et nudus eram et vestistis me*[4]. Est enim, qui aquas vivas sitiat, de quibus dixit Dñs : *Qui bibit ex eis, non sitiet*[5]. Et est qui corpore sit infirmus, et est qui sit infirmus mente, et est qui corpore ligatus sit ab hominibus, et est qui spiritu a Satana ligatus sit, nec re-

ܘܡܣܬܟܠܝܢ ܥܝ̈ܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܪܘܚܢܝܢ ܒܪܘܚܐ ܘܩܢܝܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܥܝ̈ܢܐ ܕܒܣܪܐ. ܡܠܒܫܝܢ ܐܢܘܢ ܠܕܥܪܛܠܝܢ ܡܢ ܠܒܘܫܐ ܕܠܐ ܥܒܪ. ܘܡܢ ܢܘܗܪܐ ܘܡܢ ܚܝ̈ܐ ܒܡܠܦܢܘܬܗܘܢ ܛܒܬܐ. ܘܙܪܥܝܢ ܒܡܫܡܥܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܢܗܪ̈ܘܬܐ ܕܡܝ̈ܐ ܚܝ̈ܐ ܢܪܕܘܢ ܡܢ ܟܪ̈ܣܬܗܘܢ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܝܫܘܥ ܘܢܛܪܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ: ܘܥܒܕܝܢ ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܣܒܥܝܢ ܐܢܫܐ ܕܟܦܢܝܢ ܠܟܐܢܘܬܐ ܘܠܡܐܟܘܠܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܡܫܡܠܝܢ ܠܟܠ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܒܡܫܝܚܐ ܓܡܝܪ̈ܐ: ܐܝܟ ܕܐܟܬܒ ܠܢ ܡܪܢ ܘܚܘܝ ܠܢ ܥܠ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܗܘܘ ܐܝܟܘ ܓܡܝܪ̈ܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܘܟܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܓܡܝܪ ܗܘ: ܘܐܝܟ ܕܟܬܒ ܫܠܝܚܐ: ܕܗܢܘ ܥܡܠܝ ܘܐܓܘܢܝ ܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܡܬܥܒܕܐ ܒܝ ܒܚܝܠܐ ܕܡܪܢ: ܕܐܩܝܡ ܠܟܠ ܒܪܢܫ ܓܡܝܪ ܒܡܫܝܚܐ܀

ܠܬܪܝܢ ܗܟܝܠ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ ܦܐܝܢ ܗܠܝܢ ܡܠ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ: ܕܟܦܢ ܗܘܝܬ ܘܐܘܟܠܬܘܢܢܝ: ܘܥܪܛܠܝ ܗܘܝܬ ܘܐܠܒܫܬܘܢܢܝ. ܐܝܬ ܓܝܪ ܐܢܫ ܕܨܗܐ ܠܡܝ̈ܐ ܚܝ̈ܐ: ܗܠܝܢ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܡܢ ܕܫܬܐ ܡܢܗܘܢ ܠܐ ܨܗܐ. ܘܐܝܬ ܕܒܦܓܪܗ ܟܪܝܗ: ܘܐܝܬ ܕܒܪܥܝܢܗ ܟܪܝܗ: ܘܐܝܬ ܕܒܦܓܪܗ ܐܣܝܪ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܘܐܝܬ ܕܒܪܘܚܗ ܐܣܝܪ ܠܣܛܢܐ:

αβ] — 3 β ܕܒܪܗܛܠܝܢ. — 5 α ܘܡܢ. — 16 β ܗܢܘ. — 20 αβ ܦܐܝܢ. — 26 α ܕܒܪܗ.

[1] Ioh. VII, 38. — [2] Matth. V, 48. — [3] Col. I, 28 sq. — [4] Matth. XXV, 35. — [5] Ioh. IV, 13.

ܘܠܐ ܡܩܒܠ ܠܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܘܐܝܬ ܕܢܘܟܪܝ ܡܢ ܐܢܫܘܬܐ: ܘܐܝܬ ܕܢܘܟܪܝ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܝܬ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܠܡܣܟܢ̈ܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܟܠ ܦܓܪ̈ܢܝܬܐ ܡܫܡܫܢܝܢ: ܘܐܝܬ ܕܠܡܣܟܢ̈ܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܟܠ ܪܘܚ̈ܢܝܬܐ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫ̈ܐ ܕܡܫܡܫܢܝܢ ܒܪܘܚ ܪ̈ܘܪܒܝܢ ܣܓܝ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܚܫܚܬܐ ܕܡܣܟܢ̈ܐ ܘܗܘܝܢ ܬܪ̈ܥܐ ܠܐܚܪ̈ܢܐ: ܡܩܒܠܝܢ ܓܝܪ ܡܢ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܘܝܗܒܝܢ ܠܗܘ ܕܠܝܬ ܠܗ: ܘܗܠܝܢ ܬܘܒ ܕܥܒܕܝܢ ܛܒ̈ܬܐ ܡܢ ܢܟ̈ܣܝܗܘܢ: ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܗܠܝܢ: ܐܢ ܢܛܪܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܟܠܡܕܡ ܒܝܫܬܐ ܘܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܗܢܘܢ ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܕܢܬܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܢܥܒܕܘܢ ܗܢܘܢ ܠܐܚܪ̈ܢܐ: ܗܠܝܢ ܕܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܗܢܘܢ ܐܢܘܢ ܡܒܪ̈ܟܘܗܝ ܕܐܒܐ ܗܢܘܢ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܪܐ: ܬܘ ܐܬܘ ܝܪܬܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܛܝܒܐ ܠܟܘܢ: ܕܬܚܝܬ ܡܢ ܗܝ ܡܢܬܐ ܛܒܬܐ ܕܛܝܒ ܡܪܢ ܠܗܠܝܢ ܕܫܩܠܘ ܨܠܝ̈ܒܝܗܘܢ ܘܐܫܬܒܩܘ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܡܬܚܙܝ̈ܢܝܬܐ ܘܐܙܠܘ ܒܬܪܗ ܘܐܬܕܡܝܘ ܠܗ ܒܫܠܝ̈ܚܘܗܝ. ܘܡܒܪ̈ܟܐ ܟܠܗܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܢܫܩܠܘܢ ܨܠܝ̈ܒܝܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܕܫܒܩܘ ܐܟܠܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܬܒܩܘ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܬܥܢܝܘ ܒܒܛܝܠܘܬܐ

cipiat Spiritum Domini, sicut scriptum est[1]. Et est qui peregrinus sit ab humano genere, et est qui peregrinus sit a Deo. Et sunt homines, qui ministrent egenis rerum corporalium, et sunt, qui ministrent egenis rerum spiritualium; homines autem spiritu ministrantes, multo maiores sunt. Illi vero, qui succurrunt egenis fiuntque ianitores aliorum (nam recipiunt ab eo, qui habet, et dant ei, qui non habet) et illi porro, qui benefaciunt ex opibus suis : hi ambo, si se ipsos ab omni re mala custodierint nec aliis quidquam fecerint, quod ipsi odio habent, sed sicut sibi volunt fieri ab hominibus, sic ipsi aliis fecerint, qui tales sunt, hi sunt « benedicti Patris » quibus Filius dixit[2] : *Venite, haereditate regnum, quod vobis paratum est,* quod inferius est illa portione bona, quam Dñs paravit his, qui acceptis crucibus suis renunciarunt visibilibus et ipsum secuti Dñum et Apostolos eius imitati sunt. Illi vero, omnes « benedicti Patris » qui non potuerunt tollere cruces suas, quia non renunciarunt omnibus, quae habuerunt, sed operam dederunt otio et negotio saeculi huius, qua ratione

αβ] — 7 αβ ܪܘܪܒܝܢ· — 11 αβ ܢܟܣܝܗܘܢ.

[1] I Cor. II, 14. — [2] Matth. XXV, 34.

impediti, non potuerunt accipere Spiritum Paraclitum et assequi totam veritatem et perfici. Qui enim tollit crucem, exaltatur supra omnia visibilia; quemadmodum enim Dñs accepta cruce sua manifesta excelsior factus est terra omnibusque in ea : sic is, qui tollit crucem suam occultam, avellit se a terra et a cultura eius et a toto labore eius et ab universa sollicitudine eius. Nam sicut aliquis vivus ad crucem ligatur manifestam : sic vivens et in hac terra ambulans cruci occultae spiritu alligatur.

11. Sunt enim homines, qui vacui sint commixtione Spiritus; et quoniam non habent Spiritum Dei, reprobi fiunt, sicut dixit Apostolus : *Si est in vobis Spiritus Dei; si non, reprobi estis*[1]. Et sunt homines, in quibus aliquid ex Deo, aliquid ex Satana sit, et per commixtionem Spiritus Sancti, qui est in eis, bona operentur et transgressi mala committant ob mixturam peccati, quae in eis est. Et commixtio illa Spiritus Sancti eos quotidie hortatur, ut recedant ab operibus malis et bona operentur et seipsos adversus Malignum crucifigant eumque devincant. Quodsi eum devicerint, fiunt iusti et, si adhuc exaltari vo-

ܘܡܥܪܩܬܗ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܟܠܝܘ ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܢܩܒܠܘܢ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܘܢܕܪܟܘܢ ܟܠܗ ܫܪܪܐ ܘܢܬܓܡܪܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܫܩܠ ܙܩܝܦܐ: ܡܬܥܠܐ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܡܪܢ ܟܕ ܫܩܠ ܙܩܝܦܗ ܓܠܝܐ. ܐܬܥܠܝ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ: ܗܟܢܐ ܡܢ ܕܫܩܠ ܙܩܝܦܗ ܟܣܝܐ ܡܬܦܪܫ ܠܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܡܢ ܦܘܠܚܢܗ ܘܡܢ ܟܠܗ ܥܡܠܗ ܘܡܢ ܟܠܗ ܨܦܬܗ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܡܬܐܣܪ ܐܢܫ ܟܕ ܚܝ ܥܠ ܙܩܝܦܐ ܓܠܝܐ: ܗܟܢܐ ܡܬܐܣܪ ܟܕ ܚܝ ܘܡܗܠܟ ܒܗܕܐ ܐܪܥܐ ܒܗܘ ܙܩܝܦܐ ܟܣܝܐ ܒܪܘܚ܀

ܐܝܬ ܓܝܪ ܐܢܫܐ ܕܣܦܝܩܝܢ ܐܢܘܢ ܡܢ ܚܘܠܛܢܐ ܕܪܘܚܐ: ܘܡܛܠ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܣܠܝܢܐ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܐܠܐ ܡܣܠܝܢܐ ܐܝܬܝܟܘܢ. ܘܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܢ ܣܛܢܐ: ܘܥܒܕܝܢ ܛܒܬܐ ܒܚܘܠܛܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܘܡܬܥܒܪܝܢ ܘܥܒܕܝܢ ܒܝܫܬܐ ܡܛܠ ܚܘܠܛܢܐ ܕܚܛܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ. ܘܡܥܝܪܐ ܠܗܘܢ ܟܠܝܘܡ ܗܘ ܚܘܠܛܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܢܥܒܕܘܢ ܛܒܬܐ ܘܢܙܩܦܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܠܘܩܒܠ ܒܝܫܐ ܘܢܙܟܘܢܝܗܝ. ܘܐܢ ܗܘ ܕܙܟܘ ܠܗ: ܗܘܝܢ ܟܐܢܐ: ܘܐܢ ܬܘܒ ܨܒܝܢ ܕܢܬܥܠܘܢ ܗܘܝܢ

αβ] — 3 α ܦܪܩܠܝܛܐ. — 8 α ܒܟܣܝܐ. — 16 β ܡܣܬܠܝܢ. — 24 α ܒܝܫܬܐ ܘܢܥܒܕܘܢ ܛܒܬܐ.

[1] Rom. VIII, 9.

ܡܫܬܡܠܝܢ: ܘܐܢ ܗܟܘ ܕܩܘܝܡܐ ܡܩܘܝܢ ܡܬܦܪܥܝܢ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܘܛܒܬܐ: ܐܘ ܗܘܝܢ ܒܚܢܢܗܘܢ ܪܚܡܐ ܘܡܬܦܨܝܢ ܘܚܝܝܢ. ܘܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܬܕܟܝܘ ܡܢ ܚܘܠܛܢܐ ܕܣܛܢܐ ܘܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܗܘܢ ܘܟܠܗܘܢ ܫܥܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܡܢ ܕܫܩܠ ܙܩܝܦܗ ܒܕܡܘܬܗ: ܕܗܐ ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܕܢܗܘܐ ܥܡܟܘܢ ܥܕܡܐ ܠܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܗܟܢܐ ܐܝܬܝ: ܟܠ ܙܒܢ ܕܡܪܢ ܐܝܬܝ: ܘܡܪܢ ܒܗܘܢ ܗܘ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܥܒܕ ܘܠܐ ܚܕܐ ܛܒܬܐ: ܠܐ ܒܦܓܪܗ ܘܠܐ ܒܠܒܗ: ܘܠܐ ܡܬܚܫܒ ܐܦܠܐ ܕܫܦܝܪ: ܗܢܐ ܣܦܝܩ ܗܘ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܢ ܛܝܒܘܬܗ܀

ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܗܘܝܢ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܡܢ ܣܛܢܐ ܒܠܒܐ: ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܒܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܦ ܡܚܫܒܬܐ ܛܒܬܐ: ܘܡܢ ܕܥܒܕ ܒܝܫܬܐ ܘܛܒܬܐ: ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܢ ܣܛܢܐ ܐܝܬ ܒܗ. ܘܡܢ ܕܟܠ ܛܒܬܐ ܥܒܕ ܘܡܣܪܩ ܢܦܫܗ ܘܡܬܩܕܫ ܠܟܠܢܫ ܘܡܚܒ ܠܩܛܘܠܘܗܝ ܘܠܐ ܡܬܟܪܝ: ܐܬܡܠܝ ܠܗ ܡܢ ܡܪܢ ܘܐܬܡܠܝ ܡܢ ܪܘܚܗ: ܘܡܢ ܕܐܬܡܠܝ ܡܢ ܪܘܚܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܟܠ ܛܒܬܐ ܥܒܕ: ܘܡܬܪܓܐ ܥܠ ܟܠܗ ܒܢܝܢܫܐ: ܥܠ ܛܒܐ

luerint, fiunt perfecti, et si ita maneant, die illa iudicii retributionem accipient opera eorum mala et bona, aut misericordiam consequuntur et liberantur et vivunt. Et sunt homines, qui se purificaverint a commixtione Satanae et pleni sint Spiritus Dei omnibus diebus omnibusque horis suis, uti dixit Dñs ei, qui ad instar eius tollit crucem suam : *Ecce ego mitto vobis Spiritum Paraclitum, ut sit vobiscum usque ad consummationem saeculi*[1]. Homines autem, qui eiusmodi sunt, semper sunt Dñi et Dñs est in eis. Qui autem ne unicum quidem bonum opus facit, neque corpore, neque corde suo, et quod honestum est ne cogitat quidem : hic vacuus est Deo et gratia eius.

12. Quemadmodum enim malae cogitationes in corde a Satana fiunt, sic etiam cogitationes bonae in ipso a Deo sunt, et qui bona et mala operatur, aliquid ex Deo et aliquid ex Satana est in ipso. Et qui omnia bona facit et exinanit se et sanctificatur et omnes diligit, etiam homicidas suos, nec contrahit defectum quemquam : perficitur a Dño et repletur spiritu eius et repletus Spiritu Christi omnia bona operatur et de omnibus homini-

αβ] — 9 α ܠܦܪܩܠܛܐ (sic). — 22 α ܐܦ ܠܟܠ. — 23 α ܡܬܟܪܐ [ܡܬܟܪܝ ܡܢ.

[1] Ioh. XIV, 16.

bus bona cogitat, de malis et bonis, nec est in ipso defectus et, si defectus aliquis inveniatur in ipso, certat et eradicat eum et fit supra omnia nefanda, quamquam in ipso saeculo est; et postquam obierit perfectus, cum Dño erit eumque facie ad faciem videbit. Sunt enim homines, in quibus modicum ex Dño sit benedictionis exiguae (haec est portio illa minor, quae commixtio ex Deo appellatur) et sunt, qui charisma omnium maximum acceperint (quod appellatur Spiritus Paraclitus) per quod implentur et replentur Deo et Christus integre habitat in eis. Igitur exinde cognoscitur Spiritum Paraclitum alicui inesse, quod ab eo doceri conspiciatur, ut omnes homines diligat et inimicos et homicidas suos et pro eis diligenter oret.

13. Sunt enim charismata magna et sunt charismata minora, et est commixtio et est benedictio, sicut de Maria et Aarone dixit Dominus, minora fuisse charismata eorum, quam Moysis[1]; et sicut minores erant septuaginta viri, qui de charismate Moysis acceperunt[2], et sicut minor erat portio Marthae,

ܘܡܠܠ ܒܛܒܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܒܨܝܪܘܬܐ. ܘܐܢ ܡܫܬܟܚ ܒܗ ܒܨܝܪܘܬܐ ܡܕܡ: ܡܬܟܬܫ ܘܥܩܪ ܠܗ ܘܠܥܠ ܡܢ ܣܢܝܬܐ ܗܘܐ ܐܦܠܘ ܟܕ ܒܗ ܗܘ ܒܥܠܡܐ. ܘܡܐ ܕܢܦܩ ܟܕ ܓܡܝܪ: ܠܘܬ ܡܪܢ ܗܘܐ ܘܚܙܐ ܠܗ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ. ܐܝܬ ܓܝܪ ܐܢܫܐ ܕܩܠܝܠ ܡܢ ܡܪܢ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܒܘܪܟܬܐ ܙܥܘܪܬܐ: ܗܕܐ ܗܝ ܡܢܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܡܬܩܪܝܐ ܥܘܪܒܢܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ: ܘܐܝܬ ܕܡܘܗܒܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܟܠ ܡܘܗܒܢ ܩܒܠܘ: ܗܕܐ ܗܝ ܕܡܬܩܪܝܐ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܕܒܗ ܒܗܕܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܐܦ ܡܬܡܠܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܫܝܚ ܒܗܘܢ ܡܥܡܪ ܡܫܡܠܝܐܝܬ. ܡܢ ܗܕܐ ܗܟܝܠ ܡܬܝܕܥ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܕܚܙܝܢ ܕܡܠܦ ܠܗ ܕܢܪܚܡ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܘܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܘܠܩܛܘܠܘܗܝ ܘܢܨܠܐ ܒܥܠܝܗܘܢ ܚܦܝܛܐܝܬ܀

ܐܝܬ ܓܝܪ ܡܘܗܒܬܐ ܪܘܪܒܬܐ ܘܐܝܬ ܡܘܗܒܬܐ ܙܥܘܪܬܐ: ܘܐܝܬ ܥܘܪܒܢܐ ܘܐܝܬ ܒܘܪܟܬܐ: ܐܝܟ ܕܥܠ ܡܪܝܡ ܘܐܗܪܘܢ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܙܥܘܪܢ ܗܘܝ ܡܘܗܒܬܗܘܢ ܡܢ ܕܡܘܫܐ: ܘܐܝܟ ܕܙܥܘܪܝܢ ܗܘܘ ܫܒܥܝܢ ܓܒܪܝܢ ܕܢܣܒܘ ܡܢ ܡܘܗܒܬܗ ܕܡܘܫܐ ܘܐܝܟ ܕܙܥܘܪܐ ܗܘܬ ܡܢܬܗ

αβ] — 1 α ܒܨܝܪܘܬܐ (sic). — 8 α ܗܕܐ ܗܘܝ. — 12 α *perficiuntur et implentur* ܡܫܬܡܠܝܢ ܘܡܬܡܠܝܢ. — 16 β ܦܪܩܠܝܛܐ. — 17 α ܐܢܫܐ ܒܢܝ. — 25 α ܡܘܗܒܬܗ.

[1] Num. XII, 2, 7. — [2] Num. XI, 16 sq.

ܕܡܪܬܐ ܡܢ ܕܡܪܝܡ. ܗܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ: ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܒܚܘܠܛܢܐ ܕܝܠܗ: ܐܠܐ ܒܗܝ ܕܝܢ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܡܘܫܐ ܘܒܡܪܝܡ ܚܬܗ ܕܠܥܙܪ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܥܒܕ ܘܠܐ ܚܕܐ ܥܒܕܬܐ: ܠܐ ܐܬܚܠܛ ܠܗ ܡܢ ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܘܡܣܬܠܐ ܗܘ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܫܩܠܝܢܢ ܠܨܠܝܒܗ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܩܕܝܫܘܬܐ: ܡܬܬܪܝܡܝܢܢ ܒܬܪ ܡܟܝܟܘܬܢ: ܐܝܟ ܕܐܬܬܪܝܡ ܗܘ ܒܬܪ ܡܟܝܟܘܬܐ ܕܨܒܝܢܗ: ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܛܘܦܣܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܐܬܕܡܘ ܒܝ ܐܚܝ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܪܒܐ ܗܘܬ ܡܢܬܗ ܕܡܪܝܡ ܡܢ ܕܡܪܬܐ: ܐܝܟ ܕܡܪܢ ܣܗܕ ܥܠܝܗ: ܕܡܪܝܡ ܡܢܬܐ ܛܒܬܐ ܓܒܬ ܠܗ. ܡܪܝܡ ܕܝܢ ܫܩܠܬ ܨܠܝܒܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܟܝܟܘܬܐ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܘܡܝܬܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܢ ܚܫܚܬܗ ܘܚܝܬ ܒܡܪܢ ܒܪܘܚܢܝܬܐ ܘܫܡܫܬ ܠܡܪܢ ܒܪܘܚ ܘܐܬܩܛܪܬ ܗܘܬ ܒܗ ܘܡܫܒܚܐ ܗܘܬ ܠܗ ܝܘܡܐ ܟܠܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ ܪܘܚܐ ܥܠ ܪܘܚܢܝܬܐ: ܕܫܒܚܢܢ ܐܠܗܐ ܒܟܠܗ ܝܘܡܐ: ܘܐܠܦܬ ܘܐܠܦܬ ܘܥܒܕܬ ܬܠܡܝܕܬܐ ܠܡܪܢ: ܡܫܒܚܢܝܬܐ ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ ܥܡ ܬܠܡܝܕܐ ܗܠܝܢ ܕܩܒܠܘ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܫܡܫܘܗܝ ܠܡܪܢ ܒܓܡܝܪܘܬܐ. ܡܪܬܐ ܕܝܢ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܡܫܡܫܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܡܪܢ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܘܒܬܟܣܝܬܐ: ܠܗ ܘܠܟܢܫܐ

quam Mariae[1]. Ecce, cum his omnibus collocutus est Dominus et commixtio eius erat in ipsis, non tamen eo modo, quo erat in Moyse et Maria, sorore Lazari. Qui autem ne unicum quidem bonum opus operatur, nihil admiscetur ei de Spiritu Domini et reprobus fit[2]. Si itaque crucem eius cum humilitate et sanctitate tulerimus, post humiliationem nostram exaltabimur, sicut Ipse exaltatus est post voluntariam humiliationem suam, ut nobis exemplo fieret, sicut dixit Apostolus : *Imitatores mei estote fratres, sicut ego Christi*[3]. Hac ratione maior erat portio Mariae, sicut de ipsa Dñs testatus est : *Maria meliorem partem elegit sibi*[4]. Maria autem tulit crucem, quae est humilitas, mandata magna, et mortua est saeculo et usui eius et vixit in Dño in spiritualibus et spiritu servivit Dño eique adstricta tota die glorificabat eum, sicut dixit Spiritus de spiritualibus : *Tota die laudavimus te Deus*[5] et docuit et instruxit et discipulas fecit Dñum laudantes et ministrantes una cum discipulis illis qui Paraclitum acceperunt, et Dño in perfectione servierunt. Martha autem illo tempore victu et vestitu servivit Dño et turbae, quae cum eo erat, habens domum

αβ] — 1 β desinit ܕܡܪܝܡ.

[1] Luc. x, 42. — [2] Rom. viii, 9. — [3] I Cor. iv, 16. — [4] Luc. x, 42. — [5] Ps. xliv, 8.

et bona sua, ut Abraham, et iusta moribus suis, crucem tamen non tulit.

14. Nemo igitur accipit Paraclitum dum corporaliter ministrat habens negotia et mente terrae adstrictus dum est, nisi conniveat oculos suos a malignitatibus terrae et a tota pulchritudine terrae perfectioni contraria. Perfectus enim alienus est deliciis regnorum[1] et iis quae ad ea accedunt, quam ob rem is, qui perfectus non est, multo minor est illo, qui cruci ligatus nequit uti terra, sed sursum aspicit et quae sursum sunt cogitat, ubi Christus sedet in excelsis super dexteram Dei[2], factus mortuus saeculo est et manibus pedibusque affixus in vita sua. Qui enim saeculo hoc fruuntur et exinde provident esurientibus et nudis et nemini nocent : vivunt et Paraclitum accipere nequeunt, sed commixtio Spiritus sancti incrementum sumit in ipsis. Qui autem in Spiritu sunt, hoc requirit ab eis Dñs, ut iugiter sibi adscripti sint per meditationem sui, per sacrificium mentis et confessionem et orationem et humilitatem attriti dis-

ܕܢܟܣܗ: ܟܕ ܐܝܬ ܠܗ ܟܐܢܘܬܐ ܘܦܫܝܛܘܬܐ: ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ. ܘܟܕ ܟܐܢܐ ܒܕܘܒܪܘܗܝ: ܙܩܝܦܐ ܕܝܢ ܠܐ ܫܩܠ܀

ܠܐ ܗܟܝܠ ܐܢܫ ܡܩܒܠ ܦܪܩܠܝܛܐ ܟܡܐ ܕܦܓܪܢܐܝܬ ܡܫܡܫ ܟܕ ܐܝܬ ܠܗ ܡܫܩܠܐ ܘܡܕܥܐ ܘܐܣܝܪ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܐܪܥܐ ܐܠܐ ܐܢ ܟܡܐ ܥܝܢܘܗܝ ܡܢ ܒܝܫܬܗ ܕܐܪܥܐ ܘܡܢ ܟܠܗ ܫܘܦܪܗ: ܗܘ ܕܐܠܘܗܝ ܓܡܝܪܘܬܐ ܡܣܬܪܩܐ. ܓܡܝܪܐ ܓܝܪ ܢܘܟܪܝ ܗܘ ܡܢ ܦܘܢܩܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܡܢ ܩܪܝܒܝܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܘ ܡܢ ܕܠܐ ܡܫܠܡ: ܙܥܘܪ ܗܘ ܛܒ ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܩܒܥ ܒܙܩܝܦܐ ܘܐܬܐܣܪ ܐܝܕܘܗܝ ܘܪܓܠܘܗܝ: ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܬܚܫܚ ܒܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܚܐܪ ܠܥܠ ܘܡܕܡ ܕܠܥܠ ܡܬܪܥܐ ܕܠܥܠ: ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܝܬܒ ܒܡܪܘܡܐ ܥܠ ܝܡܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܘܗܘܐ ܡܝܬܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܒܚܝܘܗܝ. ܐܝܠܝܢ ܓܝܪ ܕܡܬܗܢܝܢ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܡܦܪܢܣܝܢ ܡܢܗ ܠܟܦܢܐ ܘܠܥܪܛܠܝܐ: ܟܕ ܠܐ ܡܒܐܫܝܢ ܠܐܢܫ ܚܝܝܢ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܩܒܠܝܢ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܐܠܐ ܚܘܠܛܐ ܒܗܘܢ ܒܬܘܣܦܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܝܠܝܢ ܓܝܪ ܕܗܘܘ ܒܪܘܚ: ܗܕܐ ܒܥܐ ܡܢܗܘܢ ܡܪܢ ܕܢܬܟܬܒܘܢ ܠܗ ܒܪܢܝܗ ܐܡܝܢܐܝܬ ܒܕܒܚܐ ܕܬܪܥܝܬܐ ܘܒܬܘܕܝܬܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ. ܟܕ

αβ] — 4 β incipit [ܠܐ praemissis verbis [illegible]. — 7 β [illegible]. — 11 α [illegible]. — 25 α [illegible]. — *Ib.* β om. [illegible]. — 26 α om. [illegible].

[1] Vocabulum ܡܠܟܘܬܐ in illo sensu accipiendum est, in quo in Martyriis S. Simeonis saepius occurrit *regalitas, persona regia* (cfr. anglice *Royalty*.) — [2] Col. III, 1.

ܡܫܟܚܝܢ ܒܦܘܪܫܢܐ ܠܡܦܝܣܘ ܠܟܠ ܐܢܫ: ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܠܦܐ ܠܗܘܢ ܪܘܚܐ: ܕܒܡܟܝܟܘܬܐ ܢܠܦܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܡܣܦܩܢܘܬܗ ܘܢܥܒܕܘܢܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܐ ܠܟܠܚܕ ܐܝܟ ܕܡܫܟܚ. ܠܗܘ ܕܡܫܟܚ ܕܢܫܡܫ ܒܪܘܚܐ: ܪܘܚܢܐܝܬ ܥܒܕܝܢ ܠܗ: ܘܠܐܝܢܐ ܕܒܦܓܪ ܡܫܟܚ ܕܢܫܡܫ: ܡܠܦܝܢ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܢܫܡܫ ܠܡܪܝܐ ܦܓܪܢܐܝܬ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܓܪ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܬܪܣܝܬܐ ܘܒܟܣܝܬܐ ܠܡܣܟܢܐ: ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ ܕܪܘܚܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܦܪܫܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܘܡܠܦܝܢ ܡܠܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܡܚܘܝܢ ܠܟܠܚܕ ܐܝܟܢܐ ܢܚܐ ܘܐܝܟܢܐ ܢܬܪܒܐ܀

ܠܐ ܢܫܟܘܠ ܗܟܝܠ ܐܢܫ ܠܗܠܝܢ ܕܟܕ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܥܒܕܝܢ ܙܕܩܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܗܝ ܗܕܐ ܘܠܐ ܬܒܥ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܗܕܐ: ܐܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܐܢܘܢ ܕܡܠܬܐ ܘܕܡܠܦܢܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܐܩܝܡܘ ܫܒܥܐ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܬܪܣܝܬܐ ܘܦܪܢܣܐ: ܘܗܢܘܢ ܡܠܦܝܢ ܗܘܘ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܪܢ̈ܣܐ ܡܢ ܕܪܓܐ ܕܢܠܐܒ ܢܦܫܗ ܘܢܣܪܩܝܗ: ܡܛܐ ܠܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܩܐܡ ܒܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܐܣܛܦܢܘܣ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܫܒܥܐ. ܘܐܣܪܩܗ ܘܩܒܠ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܐܬܩܛܠ ܟܕ ܡܠܦ ܡܠܬܐ ܘܠܐ ܟܕ ܥܒܕ ܙܕܩܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ.

cretione ad quemlibet hortandum, sicut Spiritus docet eos ut cum humilitate doceant homines et unumquemque pro sufficientia ipsius servum Dei reddant : eum qui spiritu potest servire spiritualem facientes, et eum, qui corpore potest servire docentes, qua ratione serviat corporaliter Dño. Ministri corporis sunt, qui victu et vestitu ministrant indigentibus, ministri autem spiritus sunt, qui praecepta distinguunt et verbum verum docent et ostendunt cuique, qua ratione vivat et quomodo incrementum sumat.

15. Nemo igitur reprehendat eos, qui cum nihil habeant, non faciunt eleemosynas visibiles; nam ministerium ipsorum non est hoc, nec ab eis hocce exigit Dñs, sed ipsi ministri sunt verbi et orationis, sicut Apostoli constituerunt septem diaconos victus et penoris et ipsi docebant verbum Dei[1]. Etiam ex his oeconomis, si quis se ipsum affligere et exinanire velit, pervenit ad mandata magna et consistit in perfectione, sicut fecit Stephanus, qui unus erat ex his septem diaconis[2] et exinanivit se et accepit Paraclitum et occisus est dum docebat, et non dum eleemosynas visibiles fa-

αβ] — 1 α ܠܡܦܝܣܘ — 3 α ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ. — 9 β ܘܒܬܪ̈ܣܝܬܐ. — 12 α ܐܝܟ ܕܠܟܠ. — *Ib.* β ܚܝܐ. — 19 α ܡܫܡ̈ܫܢܐ. — 21 β ܦܘܩܕܢܐ. — 25 α ܡܫܡ̈ܫܢܐ. — 27 β desint ܡܠܬܐ.

[1] Act. VI, 4. — [2] *Ib.* 5.

ciebat. Si quis enim multos ministros facit eleemosynarum visibilium et unicum ministrum spiritualem, qui doceat homines veritatem et renuntiet mundo : is vix erit in laboribus multis et mandata magna faciet et talia docens homines magnus erit. Et si plus praestiterit, quam iussus erat, valde glorificabitur a Dño, nam etiam Dñs tales ministros spirituales vult facere. Modum enim dedit Dñs ministris istis corporalibus, ut eleemosynas visibiles facerent et per eas viverent, non quasi opus haberet ipsis is, qui omnia nutrit et potest alere quemlibet egentem, sicut mundos illos supernos, qui non fatigantur nec laborant pro vestitu et victu, sed glorificando glorificant splendorem maiestatis eius et faciunt voluntatem eius. Et sic voluit Deus, ut se omnes glorificarent homines sine labore, si Adam recte egisset; attamen ne filii quidem eius recte agunt, et exacerbamus quotidie creatorem nostrum et crescit iniquitas nostra.

16. Maiores enim sunt ministri spirituales quam corporales, sicut maior erat Simon, quam Tabitha, quae ministra erat Dñi in corporalibus et filia regni cum esset, minor erat Simone et haereditate eius, ut ipse orans resusci-

ܥܒܕ ܓܝܪ ܐܢܫ ܣܓܝܐܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܙܕܩܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܘܚܕ ܡܫܡܫܢܐ ܕܪܘܚ: ܕܡܠܦ ܠܒܢܝܢܫܐ ܫܪܪܐ ܘܡܫܪܐ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܠܡܣܟܢ ܗܘ ܗܘܐ ܒܥܡܠܐ ܣܓܝܐܐ ܘܥܒܕ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܠܦ ܗܠܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܘܗܘܐ ܪܒܐ. ܘܐܢ ܥܒܕ ܝܬܝܪ ܡܢ ܕܐܬܦܩܕ: ܣܓܝ ܡܫܬܒܚ ܡܢ ܡܪܢ. ܐܦ ܡܪܢ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܪܘܚ ܨܒܐ ܠܡܥܒܕ. ܦܘܪܣܐ ܓܝܪ ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܠܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܓܪ: ܕܢܥܒܕܘܢ ܙܕܩܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܘܢܚܘܢ ܒܗܝܢ. ܠܘ ܓܝܪ ܕܣܢܝܩ ܠܗܘܐ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܙܐܢ ܟܠܐ: ܗܘ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܙܘܢ ܠܟܠ ܡܢ ܕܣܢܝܩ: ܐܝܟ ܕܠܗܠܝܢ ܥܠܡܐ ܥܠܝܐ: ܕܠܐ ܠܐܝܢ ܘܠܐ ܥܡܠܝܢ ܠܡܠܒܘܫܐ ܘܠܡܐܟܘܠܬܐ: ܐܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܘ ܠܗܘ ܙܝܘܐ ܕܪܒܘܬܗ ܘܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ. ܘܗܟܢܐ ܨܒܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܕܢܫܒܚܘܢܝܗܝ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܥܡܠܐ: ܐܠܘ ܐܕܡ ܬܪܨ: ܐܠܐ ܐܦܠܐ ܒܢܘܗܝ ܬܪܨܝܢ: ܘܡܡܪܡܪܝܢ ܚܢܢ ܠܒܪܘܝܢ ܟܠܝܘܡ ܘܣܓܝܐ ܥܘܠܢ܀

ܪܘܪܒܝܢ ܐܦ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܪܘܚ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܦܓܪ: ܐܝܟ ܕܪܒ ܗܘܐ ܫܡܥܘܢ ܡܢ ܛܒܝܬܐ: ܕܐܦ ܗܝ ܗܘܬ ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܕܡܪܢ ܒܦܓܪܢܝܬܐ. ܘܟܕ ܒܪܬ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘܬ: ܙܥܘܪܐ ܗܘܬ ܡܢ ܫܡܥܘܢ ܘܡܢ ܝܪܬܘܬܗ: ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܢܨܠܐ

α] — 12 α ܒܗܘܢ. — 19 α ܕܢܫܒܚܘܢܝܗܝ (sic). — 23 α ܪܘܪܒܝܢ.

tasset eam. Verumtamen eo tempore ministerium Tabithae et Marthae idem erat et Simonis et Mariae idem, nam Simon et Maria spiritu serviebant Dño, et Martha et Tabitha corpore serviebant eidem Dño. Et postquam Simon resuscitaverat eam et viderat ipsam ferre non posse vim ministerii sublimioris, apprehensa manu eius egenos ei tradidit nutriendos et vestiendos, ut filia regni fieret, perfectis inferior. Spirituales enim quemlibet cum discretione tractant. Qui se urget, ut ad perfectionem tendat, huic perfectionem ostendunt eumque ministrum spiritualium reddunt in ministerio, quod est spiritus et vita; et eum, qui se ipsum non urget nec hanc quaerit portionem, ministrum corporalium reddunt; hoc est, rerum visibilium ministerii visibilis; et, qui spiritualis est, minister fit rei oculis quidem carnis invisibilis, animae autem, spiritui, oculo spirituali visibilis. Cuique autem facile est se ad renunciationem et humiliationem compellere, si velit, et ad gradum summum ascendere et perfectum fieri et amplius adhuc humiliari et conglorificari cum Dño.

Explicit sermo tertius de ministerio corporali et spirituali.

α] —

ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ

ܕܥܠ ܥܣܒܐ ܕܟܪܝܗܐ

SERMO QUARTUS

DE HERBA INFIRMORUM

1. Igitur demonstratis praeceptis perfectionis et ministerio perfectione inferiore demonstrabimus cibum, qui est herba infirmos sanans. Quemadmodum enim infirmus omnes respuit cibos : sic infirmus mente continuo offenditur et desolatur quavis re, in qua modicum defectum conspicit; et sicut infirmus bonos cibos respuit : sic mens infirma murmurat contra mores bonos, nam trabem in suo oculo non inquirit, sed condemnat sibi similem, nec eum corrigit nec monet cum caritate, sed subvertendo subvertit in iudicio. Hanc ob rem Dñs, qui novit iudicantem desolatum esse, nec animae suae curam habere, nec fratrum misereri suorum, dixit ei[1] : *Quando*

ܡܛܠ ܕܚܘܝܢ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܨܝܪܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܢܚܘܐ ܗܫܐ ܥܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܥܣܒܐ ܕܡܣܘܣܐ ܠܟܪܝܗܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܟܪܝܗܐ ܡܕܝܩ ܥܠ ܟܠ ܡܐܟܘܠܝܢ: ܗܟܢ ܐܦ ܕܟܪܝܗ ܒܬܪܥܝܬܗ ܡܬܟܪܐ ܡܛܠ ܐܡܝܢܐܝܬ: ܡܢ ܟܠ ܕܚܙܐ ܒܗ ܒܨܝܪܘܬܐ ܒܩܠܝܠ: ܘܐܝܟ ܕܗܘ ܟܪܝܗܐ ܡܕܝܩ ܥܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ܛܒܬܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܬܪܥܝܬܐ ܟܪܝܗܬܐ ܪܛܢܐ ܥܠ ܕܘܒܪܐ ܛܒܐ ܕܩܪܝܬܐ ܕܒܥܝܢܗ ܠܐ ܒܚܪ: ܐܠܐ ܡܚܝܒ ܠܕܡܐ ܕܐܝܟܘܬܗ ܗܘ: ܘܠܐ ܬܪܨ ܘܡܠܦ ܠܗ ܒܚܘܒܐ: ܐܠܐ ܗܦܟ ܠܗ ܡܗܦܟ ܒܕܝܢܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܪܢ ܕܝܕܥ ܕܗܘ ܕܕܐܢ ܗܘ ܡܚܪܒ ܘܠܐ ܒܢܦܫܗ ܠܗ ܥܠ ܢܦܫܗ: ܘܠܐ ܡܬܪܚܡ ܥܠ

αβ] — In titulo β : *IV. Porro eiusdem de sermone de herba infirmorum* ܕ ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܥܣܒܐ ܕܟܪܝܗܐ. — 6 α ܒܬܪܥܝܬܗ. — 11 α ܩܪܝܬܐ [ܩܪܝܬܐ. — 14 α ܕܡܪܢ ܡܛܠ ܗܢܐ. — 15 β om. ܕܗܘ.

[1] Matth. xviii, 15. Nequit statui an tota allegatio citatum habendum sit; notari dignum est auctorem quatuor νουθεσίας statuere, ad quas etiam Serm. XIX, n. 25 alludit.

ܐܣܩܘܗܝ: ܐܡܪ ܠܗ: ܕܡܛܠ ܕܪܚܡܬ ܕܐܣܟܠ ܐܢܬ: ܚܘܒܐ ܐܪܡܝܗܝ. ܘܐܠܐ ܫܡܥܟ ܘܠܐ ܡܨܐ ܐܢܬ ܕܬܟܡܨ ܥܝܢܝܟ ܡܢ ܕܝܢܐ: ܘܠܐ ܡܨܐ ܐܢܬ ܕܬܣܟܘܪ ܐܕܢܝܟ ܕܠܐ ܬܫܡܥ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܐܚܘܟ: ܩܪܘܒ ܙܪܘܗܝ ܠܘܬ ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܟܐܝܘܗܝ. ܚܘܒܐ ܓܝܪ ܡܟܣܝܐ ܣܘܓܐܐ ܕܚܛܗܐ ܘܣܢܝܐܘܬܐ ܡܥܝܪܐ ܕܝܢܐ. ܐܢ ܫܡܥܟ ܬܓܪܬ ܠܐܚܘܟ: ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܫܡܥܟ ܘܠܐ ܡܨܐ ܐܢܬ ܕܬܫܒܘܩ ܠܗ ܠܐܚܘܟ: ܩܪܘܒ ܠܘܬܗ ܩܕܡ ܚܕ. ܘܐܢ ܠܐ ܗܘ ܡܬܛܦܝܣ ܘܠܐ ܐܢܬ ܗܘܐ ܐܢܬ ܠܢܦܫܟ: ܩܪܘܒ ܙܪܘܗܝ ܩܕܡ ܬܪܝܢ. ܘܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܗܘ ܬܐܒ ܘܠܐ ܐܢܬ ܡܨܐ ܐܢܬ ܬܫܠܐ ܡܢ ܟܐܝܐ: ܬܠܬܐ ܙܒܢܝܢ ܟܐܝܘܗܝ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܬ ܠܐ ܚܐܣ ܐܢܬ ܕܢܦܫܟ ܘܠܐ ܗܘ ܒܗܬ: ܩܕܡ ܟܠܗ ܥܕܬܐ ܐܒܗܬܝܗܝ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܦܠܐ ܠܥܕܬܐ ܫܡܥ: ܫܒܘܩܝܗܝ ܠܟܘܢܫܐ ܘܐܗܡܐ ܠܗ ܡܢܗ. ܣܦܩ ܠܗܪܟܐ ܚܙܝܗ: ܣܒܘܪܝܗܝ ܐܝܟ ܚܢܦܐ ܕܡܬܡܪܕܝܢ ܘܠܐ ܡܨܐ ܐܢܬ ܕܬܟܐ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܬܠܐܐ ܣܪܝܩܐܝܬ. ܘܐܝܟ ܕܠܚܢܦܐ ܐܡܬܝ ܕܦܓܥ ܠܟ ܡܦܝܣ ܐܢܬ ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܟܪܝܣܛܝܢܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܗܢܐ ܐܣܩ ܗܘܝܬ ܡܦܝܣܐ ܐܢܬ

videris peccasse fratrem tuum, cum caritate admone ipsum. Et si te non audierit, nec tu poteris connivere oculos tuos a iudicio, nec poteris claudere aures tuas, quominus audias malum de fratre tuo : accede ad eum inter te et ipsum solum et increpa eum. Caritas enim operit multitudinem peccatorum et odium iudicium suscitat[1]. *Si te audierit, lucratus es fratrem tuum; si vero te non audierit et tu nequeas negligere fratrem tuum : accede ad eum coram uno. Si vero is non obediat et tu non recolligas animam tuam : accede ad eum coram duobus; et si non acquieverit, nec tu cessare possis ab increpatione, tertia adhuc vice increpa eum*[2]. *Si vero nec tu curam habeas animae tuae nec illum pudeat, coram tota ecclesia confunde eum. Si autem ne ecclesiam quidem audierit, omitte obiurgationem et neglige eum. Sufficit usque huc : considera eum uti reliquos gentiles, qui rebelles sunt*[3] nec eos increpare potes, et noli in cassum laborare. Et sicut gentilem, quando tibi obviam venerit, hortaris, ut fiat Christianus : sic

αβ] — 6 α ܙܪܘܗܝ. — 7 α ܒܠܚܘܕ. — 8 β ܕܚܛܗܐ om. ܣܘܓܐܐ. — 9 β ܫܡܥܟ. — *Ib.* β ܕܝܢ. — 13 β ܘܐܢ. — *Ib.* α ܙܪܘܗܝ. — *Ib.* α ܬܐܒ. — 15 α ܟܐܝܐ. — *Ib.* α ܙܒܢܝܢ. — *Ib.* β ܕܝܢ. — 16 α ܐܢܬ ܠܐ. — 23 α ܟܪܝܣܛܝܢܐ. — *Ib.* α prima manu ܠܚܢܦܐ sed altera manus correxit ܕܠܚܢܦܐ, ita tamen ut adhuc vestigia ܕ aperta conspicuaque sint in ܐ vocis ܐܝܟ manu altera adiectae.

[1] Prov. x, 12. I Petri iv, 8; verba imprimis ܡܟܣܝܐ ܣܘܓܐܐ ܕܚܛܗܐ certissime ex Ep. I. Petri desumpta esse videntur; Pešiṭtha enim *loc. cit.* Prov. legit : ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܣܟܠܘܬܐ ܡܟܣܝܐ ܚܘܒܐ. — [2] Matth. xviii, 16. — [3] Matth. v. 17. Eadem forma textus supponitur in Serm. 11, 2. Cf. etiam Serm. 2, vii; 11, 3; 11, 5. Sed etiam formam textus canonici nosse videtur, cf. 19, 12; 30, 14.

hortare etiam fratrem tuum nec ei inimicus esto, ne a Satana devoretur[1]. Et sicut cibo solido alter altero maior fit vir, qui plus humiliatur : sic etiam ope medicinae huius infirmorum alius alio sanior fit homo.

2. Qui igitur increpat fratrem suum inter se et illum et, si audiat se, docet eum, et si non, negligit eum : sanior est quam is, qui coram uno traducit eum. Et is, qui coram uno traducit eum, et si audiat se, lucratur eum, et si non, negligit eum : sanior est quam is, qui coram duobus traducit eum. Et is, qui coram tribus increpat et traducit eum, tolerabilior est, quam is, qui coram tota ecclesia iudicat et traducit eum. Quod si malitia non sinat eum negligere et percusserit aut expulerit eum : excidit ex iustitia, nam ipse odio habet, ne quis se percutiat, si peccaverit, dum ipse peccantem percutit. Hucusque expositio eorum, qui herbas manducant. Si autem hi quoque monere velint, sicut ego praescripsero ipsis, inter se et illos moneant et sive audierint ipso, lucrantur fratres suos, sive non, omittunt increpationes et iudicium : cito ascendent ad solidum

ܠܗ. ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ ܕܠܐ ܢܬܒܠܥ ܡܢ ܣܛܢܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܡܐܟܘܠܬܐ ܩܪܝܪܬܐ ܓܒܪ ܓܒܪܐ ܡܢ ܓܒܪܐ ܕܡܬܡܟܟ ܡܬܝܬܪ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܥܘܕܪܐ ܕܐܣܝܘܬܐ ܗܢܘܢ ܕܟܪܝܗܐ: ܚܠܝܡ ܐܢܫ ܡܢ ܐܢܫ܀

ܐܝܢܐ ܗܘܟܝܠ ܕܟܐܐ ܠܗ ܠܐܚܘܗܝ ܒܝܢܘܗܝ ܘܠܗ ܘܐܢ ܫܡܥ ܠܗ ܡܠܦ ܠܗ: ܘܐܠܐ ܫܡܥ ܠܗ ܡܗܡܠ ܠܗ: ܚܠܝܡ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܡܦܪܣܐ ܠܗ ܩܕܡ ܚܕ. ܘܗܘ ܕܩܕܡ ܚܕ ܦܪܣܗ: ܘܐܢ ܫܡܥ ܠܗ ܝܬܪ ܠܗ ܘܐܠܐ ܡܗܡܠ ܠܗ: ܚܠܝܡ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܩܕܡ ܬܪܝܢ ܦܪܣܗ. ܘܗܘ ܕܩܕܡ ܬܠܬܐ ܟܐܐ ܠܗ ܘܡܦܪܣܐ ܠܗ: ܦܫܝܩ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܩܕܡ ܟܠܗ ܥܕܬܐ ܕܐܢ ܘܡܦܪܣܐ ܠܗ. ܐܢܕܝܢ ܠܐ ܫܒܩܐ ܠܗ ܒܝܫܘܬܐ ܕܢܗܡܠ: ܘܡܚܐ ܠܗ ܐܘ ܛܪܕ ܠܗ: ܢܦܠ ܠܗ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܡܛܠ ܕܣܢܐ ܗܘ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܡܚܝܘܗܝ ܡܐ ܕܣܟܠ: ܘܡܚܐ ܠܗ ܠܗܘ ܡܢ ܕܐܣܟܠ ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ ܦܘܫܩܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܟܠܝܢ ܥܣܒܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܙܕܩܝܢ ܐܦ ܗܢܘܢ ܕܢܙܗܪܘܢ ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܐܢܐ ܠܗܘܢ: ܒܝܢܬܗܘܢ ܘܠܗܘܢ ܢܟܣܘܢ ܢܙܗܪܘܢ. ܐܘ ܫܡܥܘ ܐܢܘܢ ܝܬܪܘ ܐܚܝܗܘܢ: ܘܐܠܐ ܡܗܡܠܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܬܟܣܝܬܐ ܘܡܢ ܕܝܢܐ: ܒܥܓܠ ܣܠܩܝܢ ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܩܪܝܪܬܐ. ܘܡܬܡܠܝܢ ܘܡܬܓܡܪܝܢ. ܘܕܢܦܫܗܘܢ

αβ] — 4 α ܕܦܘܫܩܐ. — 7 α ܡܬܠ... — 10 β ܐܘ. — 12 α ܐܬܪ. — 13 α om. ܠܗ. — 22 β om. ܠܗܘܢ.

[1] II Cor. II, 18.

ܗܘܝܢ ܡܪܩܝܢ ܕܠܐ ܢܣܟܠܘܢ. ܘܡܢܐ ܠܗܘܢ ܕܢܕܘܢܘܢ ܥܒܕܐ ܕܠܐ ܕܡܪܗܘܢ܀ ܕܐܢ ܩܝܡܝܢ ܠܡܪܗܘܢ ܩܝܡܝܢ: ܘܐܢ ܩܝܡܝܢ ܠܡܪܗܘܢ ܩܝܡܝܢ. ܡܩܡܘ ܗܘ ܓܝܪ ܩܝܡܝܢ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܠܝܫܘܥ ܕܢܩܝܡܝܢܘܢ ܕܢܩܝܡ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܩܝܡ ܠܦܘܠܘܤ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܕܝܕܥ ܐܢ ܦܘܠܘܤ ܗܘ ܐܚܪܢ ܗܘ ܗܢܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܪܕܘܦ ܘܬܕܘܢ܀

ܐܠܐ ܫܡܥܝܢܝ ܐܚܝ: ܕܐܦܠܐ ܒܡܪܬܝܢܘܬܐ ܗܝ ܕܒܝܢܝ ܘܠܗ ܬܩܫ ܠܟ ܐܢܫ: ܕܠܐ ܬܣܝܡ ܡܣܪܩܬ ܐܝܟ. ܐܠܐ ܐܪܬܝܘܗܝ ܡܟܝܟܐܝܬ ܘܢܝܚܐܝܬ ܘܒܣܝܡܐܝܬ. ܡܢ ܓܝܪ ܕܨܒܐ ܕܢܬܓܡܪ: ܗܟܢܐ ܢܥܒܕ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܢܫ ܠܟܘܢ ܕܡܫܬܟܠܠ ܒܣܟܠܘܬܐ: ܐܢܬܘܢ ܠܟܘܢ ܒܪܘܚܐ ܡܟܝܟܬܐ ܐܪܬܘܗܝ. ܘܚܝܒܝܢ ܠܟܘܢ ܚܝܠܬܢܐ ܕܒܘܪܗܢܐ ܕܟܪܝܗܐ ܢܫܩܠܘܢ ܘܢܣܝܒܪܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܠܘܬ ܟܠܢܫ܀

ܫܡܥܝܢܝ ܐܚܝ: ܘܝܬܪ ܠܟ ܕܡܠܟ ܐܢܐ ܠܟ ܐܦ ܠܢܦܫܝ ܥܡܟ ܕܡܠܟ ܕܚܙܝܢܢ ܐܢܫ ܕܛܡܐ: ܗܟܢܐ ܢܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܚܘܢ: ܐܚܝ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܩܕܝܫܐ ܘܕܟܝܐ ܕܚܙܝܢ ܠܗ ܠܡܪܢ ܝܫܘܥ ܘܠܐ ܒܗܬܝܢ ܒܐܦܘܗܝ: ܘܦܨܝܢ ܡܢ ܟܠ ܕܒܝܫ ܘܡܬܦܪܫܝܢ ܘܨܝܡܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܢ ܪܓܝܓܬܗ. ܘܡܐ ܕܚܙܝܬ ܐܢܫ ܩܫܝܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܗܟܢܐ:

cibum et sani fiunt perfectique et provident sibi, ne peccent. *Et quid habent, quod iudicent servum alienum? Si stant, domino suo stant; stantes enim stant*[1]. Ad Iesum enim pertinet erigere eos, sicut erexit Paulum. Unde enim nosti, an [non] alter sit Paulus, quem tu persequi et iudicare vis?

3. Sed audi me, frater, ne in ipsa hac admonitione, quae fit inter te et illum, durum te in quempiam exhibeas tibique summum detrimentum inferas, sed humiliter et leniter et suaviter admone. Qui enim perfectus vult fieri, ita faciat, uti scriptum est : *Eum,* inquit, *qui delicto laborat, vos,* ait, *spiritu humili admonete*[2]. *Et debent,* ait, *fortes infirmitatem infirmorum sustinere*[3] et se patienter erga omnes gerere.

4. Audi me, frater, et expediet tibi, quod ego tibi et una tecum mihi quoque suadeo. Quando conspexerimus hominem immundum, sic ei dicamus : Frater, beati sunt sancti et mundi, quia videntDñum Iesum[4] nec eos pudet in conspectu eius et liberantur ab omni malo et ieiunant mundo et illecebris eius. Et quando videris hominem durum

αβ] — 7 α ܐܘܪܝ. — *Ib.* α ܐܘܪܝܢ. — 10 α ܕܚܒܝܒ. — 13 β om. ܓܝܪ. — 15 α altera manu add. ܗܘܝ [ܐܢܬܘܢ. 22 α ܠܩܕܝܫܐ. — 23 α om. ܠܗ.

[1] Rom. XIV, 4. — [2] Gal. VI, 1. — [3] Rom. XV, 1. — [4] Matth. V, 8.

dicito ei : Frater, *beati humiles, quia terram vitae haereditabunt*[1] et dicito ei : Frater, si est in nobis duritia modo, humiliemus et sanctificemus nos et mandata magna et mitia sectemur, ut comprehendamus et cognoscamus, *quae sit altitudo et profunditas et longitudo et latitudo cum omnibus sanctis*[2]. Et quando videris aliquem, qui non miseretur filii carnis suae, dic ei : Frater, *beati misericordes, quoniam misericordiam consequuntur*[3], etsi multa peccata habeant; et quoniam dimittunt delinquentibus in se et furantibus a se et damnum inferentibus sibi magnum : sicut ipsi dimittunt, iudex [quoque] iustus dimittit eis, et sicut ultionem repetunt, sic poenas repetit ab eis. Nam debitori illi decem millia talentorum delictorum eius dimissa sunt, cum Dñum obsecrasset, quamquam statutum erat, ut venumdaretur ipse et uxor et filii eius, et dein veniens iudicabat offendentem se[4]. *Sic,* inquit, *faciet vobis pater meus, qui est in caelis, nisi unusquisque dimiserit fratri suo ex corde peccata eius*[5], etiamsi quadringenta nonaginta sint uno die[6] .Et sit nobis notum, nos quoque peccata habere coram Deo, et si nos dimittimus, Dñum dimittere.

ܐܚܝ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܕܗܢܘܢ ܢܐܪܬܘܢ ܐܪܥܐ ܕܚܝ̈ܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܚܝ: ܐܢ ܐܝܬ ܒܢ ܩܫܝܘܬܐ ܗܫܐ ܢܬܡܟܟ ܠܢ ܘܢܬܩܕܫ: ܘܢܬܦܣܩ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܒܣ̈ܝܡܐ ܕܢܕܪܟ ܘܢܕܥ ܡܢܘ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ: ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝ̈ܫܐ. ܘܡܐ ܕܚܙܝܬ ܐܢܫ ܕܠܐ ܡܬܪܚܡ ܥܠ ܒܪ ܒܣܪܗ: ܐܡܪ ܠܗ: ܐܚܝ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܡܪ̈ܚܡܢܐ: ܕܥܠܝܗܘܢ ܢܗܘܘܢ ܪ̈ܚܡܐ: ܐܦܢ ܣܓܝ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܚܛܗ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ: ܘܡܛܠ ܕܫܒܩܝܢ ܗܢܘܢ ܠܗܘܢ ܠܡܣܟܠܝ̈ܢ ܒܗܘܢ: ܘܠܓܢ̈ܒܝܢ ܡܢܗܘܢ ܐܘ ܡܚܣܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܣܘܪ̈ܬܐ ܪ̈ܒܬܐ: ܐܝܟ ܕܫܒܩܝܢ ܗܢܘܢ ܫܒܩ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܟܐܢܐ ܘܐܝܟ ܕܬܒܥܝܢ ܗܢܘܢ ܬܒܥ ܠܗܘܢ. ܐܬܬܒܥܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܗܘ ܚܝܒܐ ܕܪ̈ܒܘ ܟܟܪ̈ܝܢ ܕܣܟܠܘܬܗ: ܟܕ ܒܥܐ ܡܢ ܡܪܢ. ܟܕ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܢܙܕܒܢ ܗܘ ܘܐܢܬܬܗ ܘܒܢ̈ܘܗܝ: ܘܒܬܪܟܢ ܐܬܐ ܕܐܢ ܠܕܣܟܠ ܒܗ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܥܒܕ ܠܟܘܢ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ ܐܠܐ ܐܢ ܫܒܩܝܬܘܢ ܐܢܫ ܠܐܚܘܗܝ ܡܢ ܠܒܗ ܣܟܠܘܬܗ: ܐܦܢ ܗܘ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܒܝܘܡܐ ܚܕ. ܘܢܕܥ ܕܐܦ ܠܢ ܐܝܬ ܠܢ ܣܟܠܘܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ: ܘܐܢ ܫܒܩܝܢܢ ܚܢܢ: ܡܪܢ ܫܒܩ ܗܘ܀

αβ] — 1 α ܛܘܒܝܗܘܢ. — 9 α ܛܘܒܝܗܘܢ. — 17 α ܥܣܪܐ. — 20 α ܕ ܐܢܫ. — 23 α ܘܬܫܥܝܢ.

[1] Matth. v, 4. — [2] Eph. III, 18. — [3] Matth. v, 7. — [4] Matth. XXIII, 23-30. — [5] *Ib.* 35. — [6] *Ib.* 22.

ܘܡܐ ܕܚܙܝܬ ܐܟܘܠܐ ܘܚܛܘܦܐ ܕܟܦܢܝܢ ܠܡܣܒܥܢܘܬܐ ܐܡܪ: ܐܚܝ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܟܦܢܝܢ ܘܨܗܝܢ ܠܟܐܢܘܬܐ: ܘܠܐ ܠܚܛܘܦܝܐ ܘܠܥܠܘܒܘܬܐ ܘܠܡܣܒܥܢܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܦܘܠܚܢ ܦܬܟܪܐ. ܟܠܗ ܓܝܪ ܟܘܪܗܢܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ ܕܢܣܒܪ ܠܗ ܐܢܫ ܕܡܢ ܚܛܗܘܗܝ ܕܩܪܝܒܗ ܡܬܛܡܐ ܗܘ ܟܕ ܠܐ ܚܛܐ ܥܡܗ ܘܒܪܥܝܢܗ ܡܬܪܥܐ ܕܐܢ ܚܙܐ ܚܛܝܐ ܘܣܟܠܐ ܘܠܐ ܕܐܢ ܠܗ ܐܘ ܢܛܪܕ: ܠܗ ܡܬܛܡܐ.

5. Et quando gulosos et rapaces videris, qui avaritiam esuriunt, dicito : Fratres, *beati, qui esuriunt et sitiunt iustitiam*[1] et non praedam, violentiam, avaritiam, quae est idolorum cultus[2]. Tota enim haec infirmitas ea est, quod homo existimet se peccatis proximi sui coinquinari, licet non peccaverit cum ipso, et mente cogitet, se, si videat peccantem et delinquentem, nec eum iudicet aut propellat, coinquinari ad instar eius. Quapropter infirmus mente plagis vult tractare delinquentem putans se morte, aut persecutione, aut morte eius iustificari aut purgari aut a peccatis alienis liberari, quae sibi gratis inhaerere opinatur. Cuius rei causa ait ei Dñs : *Quando te non vult audire frater tuus, considera eum velut reliquos gentiles, qui rebelles sunt, nec obediunt*[3]*;* et sicut non iudicas extraneos, neque fratrem hunc tuum iudices.

6. Et quando inimicos sibi invicem conspexeris, dicito : *Fratres, beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur*[4]. Pacifici autem sunt, qui inimicos in coetibus aliis existentes, sibi remotos reconcilient, pacem facientes in terra Patris sui, facti mediatores inter eos

αβ] — 1 β ܕܚܙܝܬ. — 2 α ܠܡܣܒܥܘܬܗܘܢ. — 6 β ܐܢܫ. — 8 α ܚܛܐ. — 10 α ܕܡܬܟܣܢ. — 16 α ܘܡܛܠܗܕܐ. — 21 β desinit ܠܗܘܢ. — 23 α ܠܡܣܒܥܘܬܗܘܢ.

[1] Matth. v, 6; Luc. vi, 21. — [2] Eph. v, 5. — [3] Matth. xviii, 17. — [4] Matth. v, 9.

eosque obsecratione, humilitate, admonitione reconciliantes. Et quando peccatores reconciliantur et ob odium mutuum verba foeda de invicem asserunt : nos ea convertamus et pro eis bona dicamus : quomodo paeniteat eum, quod non sit reconciliatus tecum et velit tibi reconciliari et dicat : « non sum gavisus inimicitia hac et Satanas labefactavit me, ut ignominia afficerem fratrem et membrum meum » licet, quicunque fuerit, non ita locutus sit, donec infatuatur iracundia ipsorum utroque ab invicem dissidente; et venientes salutabunt invicem osculo sancto. Et nisi verba eorum maligna in benigna convertamus, ideo quia verba odiosa quaeque de invicem asserunt, tuque, mediator honestus, abiens referas ea sicuti sunt : concitas eos, nec reconciliabuntur[1].

7. Et quando videris inimicos, in quibus inimicitia ab intus insidiatur, dic : Fratres, *beati mundo corde, quia ipsi videbunt Deum*[2] et hoc modo procede cum omnibus prudenter et humiliter docens et pacificans eos, unde videris te aditum ad eos habere. Et quando malignitas viderit te tam

ܟܠܗܘܢ ܘܡܪܥܝܢ ܠܗܘܢ ܒܒܥܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܡܪܬܝܢܘܬܐ. ܘܐܡܬܝ ܕܡܬܪܥܝܢ ܚܛܝܐ: ܘܐܡܪܝܢ ܒܣܢܝܐܘܬܗܘܢ ܡܠܐ ܒܝܫܬܐ ܚܕ ܥܠ ܚܕ: ܢܗܦܘܟ ܐܢܝܢ ܚܢܢ ܘܢܐܡܪ ܛܒܬܐ ܥܠܝܗܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܬܘܐ ܠܗ ܠܦܠܢ ܥܠ ܕܠܐ ܡܬܪܥܐ ܥܡܟ ܘܪܓܐ ܗܘ ܕܢܬܪܥܐ ܠܟ ܘܐܡܪ: ܕܠܐ ܚܕܝܐ ܗܘܝܬ ܒܗܕܐ ܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܐܦܪܟܢܝ ܣܛܢܐ ܘܪܒܢܐ ܠܐܚܝ ܘܠܗܕܡܝ. ܟܕ ܠܐ ܐܡܪ ܗܘ ܡܢ ܕܗܘ ܗܘܐ: ܥܕܡܐ ܕܢܫܬܛܐ ܪܘܓܙܗܘܢ ܟܕ ܦܠܝܓܝܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ ܘܐܬܝܢ ܘܫܐܠܝܢ ܫܠܡܐ ܚܕ ܠܚܕ ܒܢܘܫܩܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܘܐܠܐ ܗܦܟܝܢ ܡܠܝܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܠܛܒܬܐ: ܒܥܠܬ ܕܡܠܐ ܣܢܝܬܐ ܐܡܪܝܢ ܚܕ ܥܠ ܚܕ: ܘܐܢܬ ܕܐܙܠܬ ܡܨܥܝܐ ܫܦܝܪܐ: ܐܢ ܐܙܠܬ ܡܘܕܥܬ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ: ܡܚܡܬ ܐܢܬ ܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܬܪܥܝܢ܀

ܘܡܐ ܕܚܙܝܬ ܐܢܫܐ ܒܥܠܕܒܒܐ ܕܟܡܝܢܐ ܒܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܘܬܗܘܢ ܡܢ ܠܓܘ: ܐܡܪ: ܐܚܝ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ: ܕܗܢܘܢ ܢܚܙܘܢܝܗܝ ܠܐܠܗܐ: ܘܗܟܢܐ ܗܘܝܬ ܡܗܠܟ ܒܚܟܝܡܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܟܕ ܡܠܦ: ܘܡܫܝܢ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܘܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܗܘܢ: ܡܢ ܐܝܟܐ

α] — 5 α ܥܠܝܗܘܢ. — 16 α ܥܠܕ. — 21 α ܛܘܒܝܗܘܢ.

[1] Sensus est : *mendacium utile* licitum est, si agitur de inimicis reconciliandis, ne relatis fideliter verbis odiosis de invicem assertis, magis adhuc ad inimicitiam excitentur. — [2] Matth. v, 8.

ܕܢܝܚܐ ܕܒܣܝܡ ܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܡܚܐ ܕܢܝܚܐ ܠܫܠܡܐ ܕܗܘܝܢ ܠܚܣܡܝܢ ܐܝܟ ܟܠ ܛܒܐ ܘܟܠ ܠܫܒܩܐ ܡܫܠܠܐ ܘܐܡܪܐ: ܡܢܐ ܐܥܒܕ ܡܛܠ ܕܚܘܝܬܗ ܐܢܫܐ ܛܢܦܐ ܘܒܝܫܐ: ܘܚܙܐ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܩܕܝܫܐ: ܘܡܙܗܪ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܐܚܐ. ܘܝ ܠܝ ܡܢܐ ܐܥܒܕ. ܠܝܬ ܠܝ ܡܟܝܠ ܐܬܪܐ ܕܐܬܟܬܫ ܥܡܗ. ܕܟܠܗ ܩܪܒܝ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܐܢܫ ܢܣܢܐ ܠܚܒܪܗ: ܐܦ ܡܛܠ ܚܛܗܘܗܝ ܘܗܢܐ ܢܪܚܡ ܐܝܟ ܠܚܛܝܐ ܐܝܟ ܡܪܢ. ܘܝ ܠܝ ܕܐܝܟܢܐ ܡܚܝܒ ܠܝ ܘܩܛܠ ܠܝ. ܐܠܐ ܝܕܥܬ ܡܢܐ ܐܥܒܕ. ܕܐܪܦܐ ܘܐܙܠ ܦܩܚ ܠܝ ܘܠܐ ܕܢܩܛܠܢܝ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܡܠܦܢܗ ܝܫܘܥ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ: ܕܥܠ ܥܣܒܐ ܕܟܪܝܗܐ܀

suavem et mitem esse erga omnes, bonos et malos, eiulans dicet : « Quid igitur faciam, cum ostenderim ei homines immundos et malos et velut sanctos intueatur eos et hortetur ut fratres. Vae mihi! Quid faciam? Non habeo igitur locum pugnandi cum ipso, cum tota pugna mea ea sit, ut alter alterum odio habeat saltem propter peccata eius, et hic diligat peccatores sicut Dñs! Vae mihi, quia, ut ille, condemnat et occidit me! Sed novi, quid factura sim; melius est mihi sinere et abire, quam ut humilitate trucidet me, sicut magister eius, Iesus. »

Desinit sermo quartus de herba infirmorum.

α] — 9 α ܢܪܚܡ (sic). — 15 α ܕܐܪܒܥܐ.

ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܐ

ܕܥܠ ܚܠܒܐ ܕܝܠܘ̈ܕܐ

SERMO QUINTUS

DE LACTE PARVULORUM

1. Igitur de illo agemus, cuius cibus lac est, quod est : nolite comedere panem cum adulteris, violentis, intemperantibus, avaris, maledicis[1]. Infanti praecipitur, ne panem cum eis comedat neve commisceatur cum ipsis[2], nam infans est, ne eum ad suam pertrahant voluntatem, quia nescit quidquam et parvulorum instar seducitur. Dicit ei, ne cum ipsis habitet, donec se ipsum cognoscat et crescat et vir fiat : tunc mittit eum, ut abiens doceat eos fiatque agnus inter eos et lupos agnos reddat simplices, quam ob causam ita ei loquitur; si tamen puer hic pulchrior fieri velit reliquis pueris et cito crescere et ad staturam perfectam pervenire et

ܡܟܝܠ ܢܐܡܪ ܥܠ ܐܝܢܐ ܕܡܐܟܠܗ ܗܘ ܡܬܝܒܠܗ ܕܐܝܬܝܗ: ܗܘ ܕܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܠܚܡܐ ܥܡ ܓܝܪ̈ܐ ܘܡܥܠܘܒ̈ܐ ܘܐܣܘܛ̈ܐ ܘܥܠܘ̈ܒܐ ܘܡܨܚ̈ܝܬܐ. ܡܦܩܕ ܠܗ ܠܝܠܘܕܐ ܕܠܐ ܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܥܡܗܘܢ: ܘܠܐ ܢܬܚܠܛ ܥܡܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܛܠܝܐ ܗܘ. ܕܠܡܐ ܢܓܪܘܢܝܗܝ ܠܨܒܝܢܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥ ܡܕܡ ܘܡܬܛܥܐ ܐܝܟ ܛܠܝ̈ܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܕܠܐ ܢܥܡܪ ܥܡܗܘܢ ܥܕ ܝܕܥ ܢܦܫܗ ܘܪܒܐ ܘܗܘܐ ܓܒܪܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܡܫܕܪ ܠܗ ܕܢܐܙܠ ܢܠܦܝܢ ܐܢܘܢ ܘܢܗܘܐ ܐܡܪܐ ܒܝܢܬܗܘܢ ܘܢܥܒܕ ܡܢ ܕܐܒ̈ܐ ܐܡܪ̈ܐ ܦܫܝܛ̈ܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܡܪ ܠܗ ܗܟܢܐ: ܐܢ ܕܝܢ ܨܒܐ ܗܢܐ ܛܠܝܐ ܕܢܗܘܐ ܫܦܝܪ ܡܢ ܫܪܟܐ ܕܛܠܝ̈ܐ: ܘܢܪܒܐ ܥܓܠ ܘܢܐܬܐ

α]

[1] I Cor. v, 11. — [2] *Ib.* 9.

ܠܒܝܫܘܬܐ ܡܫܬܠܛܢܝܬܐ: ܘܠܐ ܢܬܡܚܐ ܡܢܗ ܒܥܝܕܐ ܕܛܠܝܘܬܐ ܒܟܐܒܐ ܟܣܝܐ ܐܝܟ ܕܛܠܝܐ: ܒܡܐܟܘܠܬܗ ܢܙܕܗܪ ܕܠܐ ܢܬܛܥܐ ܒܥܠܬܐ ܡܛܥܝܢܝܬܐ: ܘܢܬܕܒܪ ܠܨܒܝܢܗ ܕܒܝܫܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܒܥܠܕܒܒܐ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܢܦܪܣܐ ܠܚܛܝܐ: ܐܠܐ ܢܥܒܕ ܫܠܡܐ ܥܡܗܘܢ: ܒܪܡ ܠܐ ܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܥܡܗܘܢ. ܠܚܡܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܕܠܐ ܬܐܟܘܠ ܥܡܗܘܢ. ܠܘ ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܘܠܘ ܕܢܦܪܣܐ ܐܢܘܢ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܥܒܕ ܫܠܡܐ ܥܡܗܘܢ ܘܡܙܕܗܪ ܒܢܦܫܗ: ܫܦܝܪ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܥܡܗܘܢ ܘܡܦܪܣ ܠܗܘܢ܀

ܒܗܿ ܓܝܪ ܕܐܡܪ ܕܠܐ ܐܟܠ ܐܢܐ ܥܡ ܦܠܢ ܦܪܣܗ ܘܝܗܒ ܠܫܡܘܥܐ ܕܡܕܡ ܕܣܢܝܐ ܚܙܐ ܒܗ: ܘܡܛܠܗܕܐ ܗܘ ܥܪܩ ܡܢܗ. ܐܢ ܕܝܢ ܒܢܦܫܗ ܙܗܝܪ: ܠܐ ܢܕܚܠ ܠܡܐܟܠ ܠܚܡܐ ܥܡ ܚܛܝܐ. ܠܐ ܚܛܐ ܘܠܐ ܐܢ ܗܘܘ ܚܢܦܐ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܠܐ ܢܬܢܓܕ ܠܗ ܠܨܒܝܢܗܘܢ ܒܝܫܐ ܦܩܕܗ ܫܠܝܚܐ ܗܘܐ ܠܘ ܡܛܠ ܕܢܚܛܐ ܠܗ. ܘܗܟܢܐ ܐܬܐ ܥܓܠ ܠܗܘ ܦܘܩܕܢܐ: ܕܚܫܘܒ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟ. ܘܐܢ ܡܬܚܝܠ ܘܐܬܐ ܠܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܠܟܠܢܫ ܗܘܐ ܡܚܒ: ܠܒܝܬܝܐ ܘܠܒܪܝܝܐ ܘܠܐ ܡܬܢܟܐ. ܘܡܝܩܪ ܠܗܘܢ ܘܣܐܡ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗ. ܘܗܘ ܕܐܟܠ ܥܡܗܘܢ ܠܚܡܐ

malignitatem in se non dominari, nec ab ea more puerorum doloribus occultis percuti : caveat sibi, ne ciborum causa deceptus ad voluntatem malignitatis seducatur, nec cuipiam inimicus fiat, nec peccatores traducat, sed pacem cum eis ineat, nec tamen cum ipsis panem comedat. *Panem* tantum, inquit Apostolus, *noli manducare cum eis*[1], non inimicum fieri ipsis, nec eos traducere. Qui enim pacem init cum ipsis et cautus est, pulchrior est illo, qui cibum cum eis non sumit eosque traducit.

2. Eo ipso enim, quod dicat : non manducabo panem cum N., detrahit ei, et qui audiunt eum, noverunt eum rem aliquam turpem conspexisse in ipso, ob quam fugiat eum. Si autem sibi cavet, ne timeat cibum sumere cum peccatoribus; non peccat, etiamsi gentiles sint. Nam Apostolus id ei praecepit, ne ad malignam voluntatem eorum pertrahatur, non vero quod peccet; qua ratione cito pervenit ad mandatum illud : *Unumquemque aestima quasi meliorem te*[2], et si confortatus ad mandatum hocce pervenerit, omnes diliget, domesticos et extraneos, nec laedetur; et honorabit eos et supponit quasi meliores se esse.

α] —

[1] I Cor. v, 11. — [2] Phil. II, 3. Vid. supra Serm. II, § VI, 1.

Et is, qui panem manducat cum eis recolligens animam suam, melior est illo, qui panem cum ipsis non comedit eosque labiis suis traducit; si vero haec transgressus percutiat eos, aut maledicat eis, aut odio habeat eos, aut eis inimicus fiat : excidit e iustitia; nos tamen pacem cum eis habeamus, sicut cum ceteris, eosque adhortemur; si vero non obediant, incidunt in manus iudicum nequam saeculi nequam, qui eos corripient; si non, forte Dñs ita faciet eis sicut Paulo aut publicano aut peccatrici.

3. Unde enim nosti, tu qui malefactori irasceris, nonne Paulus sit ille, aut Zachaeus, aut Matthaeus publicanus, aut Rahab meretrix, aut mulier illa Samaritana, quae cum multis adulteria commisit, sicut Dñs de ipsa testatus est[1] eam quinque viros habuisse, praeter illum, quem diebus Dñi habebat? et omnes isti paenitentiam egerunt et salvi facti sunt : et nos extollimur contra peccatores, nescientes utrum finis Salomonis eveniat nobis, an Iscariotae, an reliquorum hominum, qui initio boni erant et in fine peccaverunt. *Noli,* ait, *gaudere de ruina inimici tui*[2], ne forte inducat Deus super te stragem

ܘܗܘܐ ܠܚܡܐ ܢܦܫܗ: ܡܦܢܐ ܝܬܝܪ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܐܟܠ ܥܡܗܘܢ ܘܡܦܪܣܐ ܠܗܘܢ ܒܣܦܘܬܗ. ܐܢ ܕܝܢ ܥܒܪ ܥܠܝܗܘܢ ܘܡܚܐ ܠܗܘܢ ܐܘ ܠܐܛ ܠܗܘܢ: ܐܘ ܣܢܐ ܠܗܘܢ: ܐܘ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܢܦܠ ܠܗ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܢܗܘܐ ܥܡܗܘܢ ܒܫܝܢܐ ܐܝܟ ܥܡ ܫܪܟܐ: ܘܢܬܠܐ ܐܢܘܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ: ܢܦܠܝܢ ܒܐܝܕܝ ܕܝܢܐ ܒܝܫܐ ܕܥܠܡܐ ܒܝܫܐ ܘܪܕܘܢ ܠܗܘܢ. ܘܐܠܐ ܒܪܡ ܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܐܝܟ ܕܠܦܘܠܘܣ ܐܘ ܐܝܟ ܕܠܡܟܣܐ ܘܠܚܛܝܬܐ܀

ܡܢ ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܝܕܥ ܐܢܬ ܕܪܓܙ ܐܢܬ ܥܠ ܗܘ ܕܥܒܕ ܒܝܫܬܐ: ܐܢ ܦܘܠܘܣ ܗܘ: ܐܘ ܙܟܝ ܐܘ ܡܬܝ ܡܟܣܐ ܐܘ ܪܚܒ ܙܢܝܬܐ: ܐܘ ܗܝ ܫܡܪܝܬܐ ܕܓܘܪܐ ܗܘܬ ܒܣܓܝܐܐ: ܐܝܟ ܕܡܪܢ ܣܗܕ ܒܗ̇: ܕܚܡܫܐ ܓܒܪܝܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܣܛܪ ܡܢ ܗܘ ܕܒܝܘܡܝ ܡܪܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܬܒܘ ܘܚܝܘ. ܘܡܬܪܘܪܒܝܢܢ ܥܠ ܚܛܝܐ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܫܘܠܡܐ ܗܘ ܠܢ ܐܪܥܗ ܕܫܠܝܡܘܢ ܐܘ ܕܣܟܪܝܘܛܐ ܐܘ ܕܫܪܟܐ ܕܐܢܫܐ ܕܫܦܝܪܝܢ ܗܘܘ ܒܫܘܪܝܗܘܢ: ܘܒܚܪܬܐ ܣܛܘ ܠܗܘܢ. ܠܐ ܬܚܕܐ ܐܡܪ ܒܡܦܘܠܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܟ: ܕܠܡܐ ܢܝܬܐ ܐܠܗܐ ܥܠܝܟ ܬܒܪܗ ܘܠܐ ܢܣܒ ܒܥܠܝܟ ܐܝܟ

α] —

[1] Ioh. IV, 18. — [2] Prov. XXIV, 17.

ܘܠܐ ܚܣܬ ܥܠ ܐܚܘܟ: ܕܚܕܐ ܓܝܪ ܒܒܝܫܬܐ ܢܗܘܐ ܠܬܒܪܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܟܐܢܐ ܗܘܐ ܕܡܪܢ ܡܝܬ ܚܠܦ ܚܛܝܐ: ܘܣܢܝܢ ܗܘܝܢ ܚܢܢ ܠܗܘܢ. ܟܕ ܓܝܪ ܡܪܚܡܝܢ ܪܚܝܩܝܢ ܐܢܚܢ: ܣܓܝ ܩܝܡܝܢ ܝܬܝܪ ܡܢ ܚܘܒܗ ܕܡܪܢ. ܟܕ ܣܢܝܢ ܐܢܚܢ: ܠܥܠܡ ܠܐ ܚܙܝܢ ܠܗ܀

ܐܝܬ ܬܘܒ ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܚܠܒܐ ܐܢܘܢ ܕܝܠܘܕܐ: ܘܠܛܠܝܐ ܐܡܪ ܐܢܘܢ ܡܪܢ. ܗܢܘ: ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܡܡܐ ܠܐ ܬܐܙܠܘܢ: ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܪܝܐ ܠܐ ܬܥܠܘܢ: ܐܠܐ ܙܠܘ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܠܘܬ ܥܢܐ ܕܛܥܝ ܡܢ ܒܝܬ ܐܝܣܪܐܝܠ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܘܬ ܒܢܝ ܥܡܟܘܢ ܙܠܘ ܘܐܟܪܙܘ. ܘܬܘܒ ܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܐܡܪ ܠܩܪܝܬܐ ܫܐܠܘ ܡܢܘ ܫܘܐ ܒܗ ܘܠܘܬܗ ܫܪܘ. ܘܒܫܠܡܐ ܐܡܪ ܕܐܢܫ ܒܐܘܪܚܐ ܠܐ ܬܫܐܠܘܢ. ܘܐܢܫ ܐܡܪ ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܠܟܘܢ ܡܐ ܕܢܦܩܬܘܢ: ܦܨܘ ܚܠܐ ܕܪܓܠܝܟܘܢ: ܘܠܣܕܘܡ ܐܡܪ ܢܗܘܐ ܢܝܚ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܡܢ ܕܠܡܕܝܢܬܐ ܗܝ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܣܩܘܒܠܐ ܐܢܝܢ ܕܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܕܣܝܡ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ: ܡܢܟ ܘܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܠܘܬ ܥܡܡܐ: ܡܕܡ ܕܣܝܡܝܢ ܠܟܘܢ ܐܟܘܠܘ. ܡܢܐ ܕܡܝܐ ܗܘܐ ܕܥܘܠܘ ܠܘܬ ܥܡܡܐ: ܠܗܝ ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܡܡܐ ܠܐ

eius, nec parcat tibi, sicut non pepercisti fratri tuo; nam *qui gaudet,* inquit, *de infortunio, erit ruina eius*[1]. Non enim iustum est Dño pro peccatoribus mortuo nos odisse ipsos, nam misericordia miserti eorum longe distamus a dilectione Dñi; odio habentes eos in aeternum non videbimus ipsum.

4. Sunt adhuc alia praecepta, quae sunt lac parvulorum, quae Dñs pueris dixit. Haec sunt : *In via gentilium non abieritis et in oppidum Samaritanorum non intraveritis, sed ite,* inquit, *ad oves, quae aberraverunt ex domo Israel*[2]. Hoc est : ite ad filios gentis vestrae et praedicate. Item : *Quando in vicum ingressi eritis, interrogate,* inquit, *quis sit dignus in eo, et apud illum manete*[3]. *Et neminem,* ait, *in via salutaveritis*[4]. *Et si quis,* inquit, *non receperit vos, quando egressi eritis, extergite pulverem pedum vestrorum; et Sodomae,* ait, *tolerabilius erit die iudicii, quam oppido illi*[5]. Haec autem, quae Dñs dixit, contraria sunt praeceptis magnis : *Suppone quemlibet te quasi meliorem esse*[6]. Et *quando ingressi eritis ad gentiles, quodcunque posuerint ante vos, comedite*[7]. Num simile est illud : *ad gentiles intrate,* et : *in via gentilium non abieritis?* Dñs autem

α] — 22 α ܐܢܝܢ.

[1] Prov. XVII, 5. — [2] Matth. X, 5. — [3] *Ib.* 11. — [4] Luc. X, 4. — [5] Matth. X, 14 seqq. — [6] Vid. supra § 2. — [7] Luc. X, 18.

sic praecepit eis, licet ipse non interrogaverit, quis sit dignus et tunc ingressus sit, sed ipse apud malos mansit, sicut etiam Pharisaei murmurantes ipsi obiecerunt, quod semper ad peccatores et publicanos et meretrices divertisset et manducasset et bibisset cum eis. Et *non indigent,* inquit, *sani medico, sed male habentes* [1], quod dissimile est illi: *ad eum, qui* iustus et *dignus est, ingredimini.*

5. Etiam Apostolus, quamquam omnia fuit cum omnibus [2], ut omnes hortaretur, aliis praecepit, ne commiscerentur cum peccatoribus ad instar sui. Quomodo igitur, cum ipsi commixti non distinxerint bonos a malis? Attamen totum illud, quod Dñs et Apostolus tale mandatum dederint discipulis, causam habet primam infirmitatem, alteram puerilitatem eorum; velut si quis infanti panem dat, et cum videat eum comedere non posse et fame cruciari, statim lac ei praebet, quod vires eius admittunt, sugitque gaudens : sic fecit Dñs et Apostolus; ergo quoniam pueri erant veritate, nec adhuc in cognitione discipulorum perfectorum educati sunt et a scrutatoribus devincebantur, timebant ad gentiles intrare. Et ethnicismus tunc temporis multus fuit et Iudaei, qui Do-

α] — 4 α ܕܦܠ (sic); aliquid deesse videtur, forsitan *quotidie* ܟܠܝܘܡ.

[1] Matth. IX, 11 seqq. — [2] I Cor. IX, 22.

ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܚܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܚܢ̈ܦܐ ܥܪ̈ܩܝܢ. ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܕܐܝܬܝܗ ܚܛ̈ܝܐ ܕܒܝܬ ܗܘܐ ܒܝܢܬܗܘܢ ܐܙܠܘ ܠܘܬ ܚܢ̈ܦܐ: ܘܗܘܘ ܠܗܘܢ ܐܬܕܡܝܘܗܘܢ: ܩܛܠ ܡܪܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܫܒܩܘܗܝ ܗܘܘ ܠܗ ܘܣܓܕܝܢ ܠܦܬܟܪ̈ܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ: ܡܚܕܐ ܕܚܙܝܢ ܗܘܘ ܠܚܢ̈ܦܐ: ܓܪܬ ܐܢܘܢ ܒܝܫܘܬܐ ܠܨܒܝܢܗ܀

ܟܕ ܚܙܐ ܡܪܝܐ: ܦܩܕ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܛܠܝ̈ܐ ܕܠܐ ܢܥܠܘܢ ܠܘܬ ܚܢ̈ܦܐ. ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܗܘܘ ܓܝܪ ܠܫܪܪܐ ܟܕ ܗܘܘ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܣܒܪܝܢ ܗܘܘ ܚܛܐ: ܕܐܦ ܡܢ ܕܐܙܠ ܡܠܦ ܠܘܬ ܚܢ̈ܦܐ ܢܬܩܛܠ. ܘܡܛܠ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܠܗܘܢ: ܘܡܠܟܗ ܛܒܐ ܡܪܒܝܢܗܘܢ ܒܣܛܢܐ ܩܛܘܠܗܘܢ: ܘܨܠܡܐ ܚܝܐ ܒܥܓܠܐ ܡܝܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܣܝܪܝܢ ܗܘܘ ܒܐܣܘܪ̈ܐ ܝܩܝ̈ܪܐ: ܐܝܟ ܥܒ̈ܕܐ ܕܡܪܝܕܝܢ ܠܡܪ̈ܘܬܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܘܝ ܠܐܡܪܝܢ ܠܛܒܐ ܒܝܫܐ: ܘܠܒܝܫܐ ܛܒܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪܘ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܐܝܠ ܥܠ ܗܘ ܒܝܫܐ ܕܐܛܥܝ ܐܢܘܢ ܒܡܕܒܪܐ. ܕܗܢܘ ܛܒܐ ܕܐܦܩܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܠܛܡܐܐ ܒܫܡ ܩܕܝܫܐ ܥܫܝܢܐ ܕܝܥܩܘܒ. ܟܢܝܘܗܝ. ܠܐ ܗܘܐ ܟܝܬ ܡܢ ܕܪܚܡ ܠܚܛ̈ܝܐ ܡܙܗܪ ܠܗܘܢ ܘܠܛܒ̈ܐ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ

minum timebant, gentiles valde fugiebant, nam peccatores, qui inter ipsos erant et ad gentiles venerunt et imitati sunt eos, Dominus occidit, quia ipso relicto idola adorabant et ideo, quia nulla vis eis inerat, statim ac gentiles viderant, malignitas ad suam voluntatem pertraxit eos.

6. Quod cum vidisset Dominus, praecepit eis tamquam infantibus, ne ad gentiles ingrederentur. Discipuli enim, quia adhuc veritatem ignoraverant, putabant etiam eum peccare, qui abiens doceret inter gentiles et Dominum etiam hunc esse occisurum, sicut illos, qui commutaverunt Bonum, nutritorem suum, cum Satana, homicida suo et imaginem vivam cum vitulo mortuo. Quapropter vincti erant compedibus gravibus, velut servi rebelles in dominos suos, sicut dixit : *Vae dicentibus Bonum malum et Malignum bonum*[1]! sicut dixerunt filii Israel de Maligno, qui eos in deserto seduxit : Hic est Bonus ille, qui nos ex Aegypto eduxit[2] et immundum nomine sancti, *fortis Iacob*[3], cognominaverunt. Non igitur is, qui peccatores diligit, monet eos, atque bonos, tamquam se meliores reputat, indignationem Dei incur-

a] —

[1] Is. v, 20. Interpretatio auctoris gnosticam originem sapit; adiectivum nomen *bonus* in sensu appellativo de Deo bono, *malus* de Satana intelligendum est. — [2] Ex. xxxii, 4. — [3] Is. xlix, 26.

rit, sed qui veritatem eius commutat et malos ideo diligit, quia opera eorum operatur.

7. Igitur paulatim educavit eos in scientia eosque a scandalizantibus custodivit, donec crescerent et replerentur Spiritu, nec amplius scandalum paterentur. Cuiusque enim, qui cibi solidi experimentum non habet, cibus lac est, donec cognoscat veritatem. *Neminem,* inquit, *in via salutaveritis*[1], hoc est : in via cum nemine loquamini, donec perveniatis ad locum, quo vos misi; quod ideo ita eis dixit Dñs, ne pacis causa ab aliquo scandalum paterentur, aut in via cum homine aliquo contentioso incedentes litigarent aut disputarent. Dum parvuli sint, sic eis praecipit Dñs; et quando robustiores fiunt et crescunt, permittitur eis omnia fieri cum omnibus, ut omnibus succurrant et omnes cum caritate admoneant iuxta exemplum, quod dedit Dñs, ut cum omnibus, prout audire que sunt, loquemur. Nemo enim punitur ob peccata proximi sui, nec quisquam coinquinatur ab homine peccatore, si non fecerit secundum opera eius. Apostolus enim dicit non solum eos peccare, qui haec faciunt, sed etiam illos, qui consocian-

ܡܢܗ: ܡܬܒܥܐ ܠܗ ܠܐܚܘܗܝ: ܐܠܐ ܟܠ ܡܢ ܕܡܫܢܐ ܫܪܪܗ ܘܪܚܡ ܠܒܝܫܐ ܡܛܠ ܕܥܒܕ ܥܒܕܝܗܘܢ܀

ܒܩܠܝܠ ܩܠܝܠ ܗܟܝܠ ܡܪܒܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܝܕܥܬܐ ܘܢܛܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܟܫܠܢܐ: ܥܕ ܪܒܝܢ ܘܡܬܡܠܝܢ ܒܪܘܚܐ: ܘܠܐ ܬܘܒ ܡܬܟܫܠܝܢ. ܟܠܢܫ ܓܝܪ ܕܠܐ ܡܢܣܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ: ܚܠܒܐ ܗܝ ܡܐܟܘܠܬܗ: ܥܕܡܐ ܕܢܕܥ ܫܪܪܐ. ܠܐܢܫ ܓܝܪ ܕܐܝܬ ܒܐܘܪܚܐ ܠܐ ܬܫܐܠܘܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܬܡܠܠܘܢ ܥܡ ܐܢܫ ܒܐܘܪܚܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐܬܪܐ ܕܫܕܪܬܟܘܢ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܗܟܢܐ: ܕܠܐ ܒܥܠܬ ܫܠܡܐ ܢܬܟܫܠܘܢ ܡܢ ܐܢܫ ܐܘ ܢܨܘܢ ܐܘ ܢܬܕܘܢ: ܟܕ ܐܪܕܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܥܡ ܐܢܫ ܕܚܪܝܢܐ: ܥܕ ܫܒܪܝܢ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܟܕ ܫܠܝܛ ܗܟܢܐ. ܘܟܕ ܕܚܝܠܘ ܘܪܒܘ: ܡܦܣ ܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܟܠ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܕܠܟܠܢܫ ܢܥܕܪܘܢ: ܘܢܪܬܘܢ ܠܟܠܢܫ ܒܚܘܒܐ ܕܝܗܒ ܡܪܢ ܕܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܘܬܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܢܡܠܠ ܥܡܗܘܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܬܬܒܥ ܐܢܫ ܒܚܛܗܐ ܕܚܒܪܗ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܬܛܡܐ ܡܢ ܒܪ ܐܢܫܐ ܚܛܝܐ: ܐܠܐ ܥܒܕ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܠܘ ܐܝܠܝܢ ܕܗܠܝܢ ܥܒܕܝܢ ܚܛܝܢ ܒܠܚܘܕ: ܐܠܐ ܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܘܬܦܝܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܠܝܢ ܥܒܕܝܢ. ܡܛܠ ܕܚܙܐ

α] — 18 α ܡܦܣ.

[1] Luc. x, 14.

ܠܓܢܒ̈ܐ ܘܠܓܝܘܪ̈ܐ ܘܠܩܛܘܠܐ: ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܫܘܬܦܐ ܒܩܛܠܐ ܐܘ ܒܓܢܒܘܬܐ: ܐܘ ܒܓܘܪܐ: ܐܘ ܢܣܒ ܡܢ ܚܛܘܦܝܗܘܢ: ܐܘ ܡܩܒܠ ܫܘܚܕܐ ܘܗܘܐ ܡܟܣܝܢܐ ܠܟܣܝܗܘܢ. ܡܛܠ ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ: ܗܢܐ ܡܢܬܗ ܣܐܡ ܥܡܗܘܢ܀

ܐܢ ܕܝܢ ܡܙܗܪ ܠܗܘܢ ܒܝܢܘܗܝ ܘܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܦܪܣ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܒܢ̈ܝ ܒܣܪܗ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܣܢܐ ܗܘ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܥܒܕ ܠܗ ܗܟܢܐ ܘܢܦܪܣܝܘܗܝ ܐܟܘܬ ܕܚܛܐ ܘܟܠ ܡܢ ܕܚܙܐ ܐܢܫ ܕܚܙܐ ܠܗ: ܕܟܣܐ ܥܠܝ ܕܠܐ ܐܡܘܬ: ܠܐ ܚܛܐ. ܐܠܐ ܗܟܢܐ ܢܐܡܪ ܐܢܫ ܠܡܢ ܕܚܛܐ ܘܚܙܐ ܠܗ ܐܘ ܫܡܥ ܥܠܘܗܝ: ܒܪܝ ܫܘܚܕܐ ܡܢܟ ܠܐ ܡܩܒܠ ܐܢܐ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܚܘܒܐ ܡܟܣܝܐ ܚܛܗ̈ܐ ܘܡܛܠ ܕܣܢܐ ܠܝ ܒܗܬܬܐ ܕܐܢܫ ܢܦܪܣܢܝ: ܐܦܢ ܡܫܬܪܥ ܐܢܐ ܘܩܛܠ ܐܢܐ ܩܛܠܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܕܠܐ ܐܦܠ ܠܗ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ: ܗܘ ܕܣܢܐ ܐܢܐ ܕܐܢܫ ܢܦܪܣܢܝ: ܐܝܟܢܐ ܐܦܪܣ ܐܢܐ ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܘܐܗܘܐ ܥܘܠܐ ܘܠܐ ܟܐܢܐ܀ ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܐܝܕܝ ܕܝܠܝ ܠܐ ܐܬܐ ܠܟ ܒܝܫܬܐ. ܟܬܝܒ

α] —

tur facientibus ista[1]; si quis visis furibus et adulteris et homicidis fiat socius eorum in homicidio aut in furto aut in adulterio, aut participet ex rapina eorum, aut munusculo accepto occultatorem agat : ob unum horum portionem suam ponit cum eis[2].

8. Si vero inter se et illos eos admonet, nec eos traducit, quia filii sunt carnis suae, sicut ipse odio habet, ne quis sibi ita faciat seque peccantem traducat et quemque videntem se obsecrat : « occulta me, ne moriar », non peccat, sed peccanti, quem vidit, aut de quo audivit, dicat sic : « Fili, munusculum a te non accipiam, attamen, quia caritas operit peccata[3] et quia dedecus odi, ne quis traducat me, etiamsi lapsus homicidium commiserim : huius rei gratia, ne ex iustitia excidam, cum ipse oderim, ne quis traducat me : qua ratione alios traducerem factus iniquus, non iustus? Hanc ob rem per manus meas malum non superveniet tibi. Etenim scriptum est : *Malum venit, verumtamen vae illi, per cuius manus venit*[4]. »

[1] I Cor. v, 9 seqq. — [2] Ps. L, 18. — [3] Prov. x, 12; I Petri IV, 8. Cf. supra § 1. — [4] Cf. *Dem. Aphraatis*, v, n. 1. *Patr. syriaca*, p. I, t. I, c. 183-184 : Scriptum est hoc : *Bonum futurum est fieri et beatus, per quem veniet. Et malum futurum est fieri, sed vae ei, per quem veniet.* Idem citatum recurrit in *Hom. Clem.* XII, 29 : ὁ τῆς ἀληθείας προφήτης ἔφη· τὰ ἀγαθὰ ἐλθεῖν δεῖ, μακάριος δέ, φησιν, δι' οὗ ἔρχεται· ὁμοίως καὶ τὰ κακὰ ἀνάγκη ἐλθεῖν, οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. Citatum hoc Resch effatum genuinum habet (*Agrapha*, Leipzig, 1889, n. 13, p. 279) contradicente Ropes (*Die Sprüche Jesu*, Leipzig, 1896, p. 18) in *Texte und Untersuchungen* ed. Gebhardt et Harnack, qui effatum hoc apocryphum esse atque ex Evang. Matthaei XVIII, 7 ortum esse contendit. Auctor Libri Graduum *malum* in sensu physico accipit et exinde concludit nemini malum physicum infligendum esse.

Intelligamus, malum nemini supervenire, nisi sive suapte manu ei superveniat, sive per manus proximi superveniat, sive quem Deus probare velit, aut per Satanam glorificare, uti Iob. Nam : *vae illi, per cuius manus malum venit*[1].

9. Vides [malum] per manus hominum nequam venire, aut sui ipsius, aut proximi sui. « Modo fili, per manus meas, qui te casu vidi, malum non superveniet tibi, nisi per manus alterius veniat, qui vidit te, aut per tuasmet manus, qui delictum hoc commisisti. Verumtamen obsecra Deum et foedus cum eo inito te numquam eiusmodi rem commissurum esse, et miserebitur tui. Nam nisi sic feceris, etiamsi manus hominum inclementium effugias, Deus iram suam induxerit super te, qui moerore affecisti cor hominis, consanguinei tui ab Adam. Absit, ut malum per me veniat et cuipiam male faciam. » Hoc modo corrigat homo proximum suum inter se et illum, quando eum peccantem videt, nec ponit cum adulteris et homicidis portionem suam, nec consociatur eis, sed fit sanctus et implet legem Christi. Nam traducto eo id

ܢܣܬܟܠ: ܕܒܝܫܬܐ ܐܬܝܐ: ܐܠܐ ܗܘ ܠܐܢܫ ܕܒܐܝܕܘܗܝ ܐܬܝܐ. ܢܣܬܟܠ ܕܒܝܫܬܐ ܠܐ ܐܬܝܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ: ܐܠܐ ܐܘ ܒܐܝܕܘܗܝ ܐܬܝܐ ܠܟܠ ܢܦܫܗ: ܐܘ ܒܐܝܕܝ ܚܒܪܗ ܐܬܝܐ ܠܟܠܗܘܢ: ܐܘ ܕܐܢ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܒܚܪܝܘܗܝ ܠܣܛܢܐ ܐܘ ܢܫܒܚܝܘܗܝ ܐܝܟ ܐܝܘܒ: ܐܡܪ ܕܘܝ ܗܘ ܠܗ ܠܓܒܪܐ ܕܒܐܝܕܘܗܝ ܐܬܝܐ ܒܝܫܬܐ ❖

ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܒܐܝܕܘܗܝ ܕܐܢܫܐ ܒܝܫܐ ܐܬܝܐ ܐܘ ܕܝܠܗ ܐܘ ܕܚܒܪܗ. ܗܫܐ ܒܪܝ ܒܐܝܕܝ ܕܝܠܝ ܕܐܫܬܟܚܬ ܚܙܝܬܟ ܠܐ ܐܬܝܐ ܠܟ ܒܝܫܬܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܬ ܠܟ ܒܐܝܕܝ ܐܚܪܢܐ ܕܚܙܐ ܠܟ: ܐܘ ܐܢ ܒܐܝܕܝ ܕܝܠܟ ܕܥܒܕܬ ܐܢܬ ܗܢܐ ܣܘܪܚܢܐ. ܐܠܐ ܒܥܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܐܩܝܡ ܠܗ ܩܝܡܐ ܕܠܐ ܬܥܒܕ ܐܝܟ ܐܗܢ ܗܕܐ ܘܡܪܚܡ ܥܠܝܟ. ܐܢ ܓܝܪ ܗܟܢܐ ܠܐ ܥܒܕܬ: ܐܦ ܡܢ ܐܝܕܝ ܒܢܝܢܫܐ ܕܠܐ ܡܪܚܡܢܝܢ ܦܠܛܬ ܐܢܬ: ܐܠܗܐ ܡܝܬܐ ܪܘܓܙܗ ܥܠܝܟ: ܕܡܟܐܒ ܐܢܬ ܠܠܒܐ ܕܒܪܢܫܐ ܒܪ ܛܘܗܡܟ ܡܢ ܐܕܡ. ܐܢܐ ܚܣ ܠܝ ܕܐܬܐ ܒܝܫܬܐ ܒܐܝܕܝ ܘܐܒܐܫ ܠܐܢܫ. ܗܟܢܐ ܢܟܣ ܐܢܫ ܠܚܒܪܗ ܒܝܢܘܗܝ ܠܒܝܢܘܗܝ: ܟܕ ܕܚܙܐ ܠܗ ܕܚܛܐ: ܘܠܐ ܥܡ ܓܝܪܐ ܘܩܛܘܠܐ ܣܐܡ ܡܢܬܗ ܘܡܫܬܘܬܦ ܥܡܗܘܢ: ܐܠܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘܐ ܘܡܫܡܠܐ ܢܡܘܣܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܓܝܪ ܕܡܬܦܪܫ ܠܗ: ܟܠܗ ܡܕܡ ܕܗܢܐ ܗܘ ܕܐܢܫ

a) —

[1] De hac re cf. Serm. VII, § 5 et Serm. XXVIII, § 7.

ܢܥܒܕ ܠܗ: ܘܗܘܐ ܒܝܫܐ ܘܠܐ ܟܐܢܐ. ܘܐܬܐ ܒܐܝܕܘܗܝ ܒܝܫܬܐ ܘܡܩܒܠ ܘܝ ܗܘ: ܕܘܝ ܠܗ ܕܒܐܝܕܘܗܝ ܐܬܝܐ ܒܝܫܬܐ܀

ܚܙܝ ܗܟܝܠ ܐܝܟܢܐ ܪܗܛ ܐܢܬ ܥܡ ܓܢܒܐ ܘܦܠܓܟ ܐܢܬ ܡܢܝܚ ܥܡ ܓܝܪܐ: ܟܕ ܕܡܟܘܢܬ ܠܐܚܘܟ ܐܘ ܡܦܪܣ ܐܢܬ ܠܗ: ܐܘ ܟܕ ܕܡܙܗܪ ܐܢܬ ܠܗ. ܒܚܘܒܐ ܢܙܗܪ ܗܟܝܠ ܠܟܠܢ ܐܚܝ: ܒܪܘܚܐ ܡܟܝܟܬܐ ܠܚܛܝܐ ܕܚܛܐ: ܕܠܐ ܬܘܒ ܢܚܛܐ ܘܠܩܐܡܐ ܕܩܐܡ: ܕܢܬܚܝܠ ܘܢܪܒܐ ܘܠܐ ܢܦܠ. ܡܟܝܠ ܠܐ ܢܕܘܢ ܠܐܢܫ ܘܢܦܪܣ: ܘܠܐ ܬܐܬܐ ܒܝܫܬܐ ܒܐܝܕܝܢ ܕܝܠܢ. ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܕܠܐ ܢܕܘܢ ܕܠܐ ܢܬܕܝܢ. ܘܐܬܕܡܘ ܠܗ ܠܐܒܘܟܘܢ ܕܒܫܡܝܐ: ܕܗܘ ܒܣܝܡ ܗܘ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ ܘܡܛܪܗ ܡܚܬ ܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ. ܘܟܒܪ ܬܐܡܪ ܠܝ: ܕܠܓܡܝܪܐ ܟܬܝܒܢ ܗܠܝܢ: ܘܐܢܐ ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܐ ܕܐܗܘܐ ܓܡܝܪܐ: ܐܠܐ ܟܐܢܐ. ܠܐ ܬܬܟܪܐ ܠܟ ܥܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ. ܐܢ ܠܓܡܝܪܐ ܐܡܝܪܢ ܗܠܝܢ: ܕܠܐ ܬܕܘܢ ܘܠܐ ܬܐܬܐ ܒܝܫܬܐ ܒܐܝܕܝܟ: ܚܙܝ ܕܐܦ ܠܐ ܠܛܒܐ ܐܡܝܪܢ ܗܠܝܢ: ܕܕܘܢ ܘܦܪܣ ܐܠܐ ܠܟܪܝܗܐ: ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܙܟܝܐ ܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܣܢܝܢ ܥܕܡܐ ܠܩܛܠܐ. ܐܡܪ: ܕܡܐ ܕܟܘܢܬܝܗܝ: ܐܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܠܟ

facit, quod ipse odit, ne quis sibi faciat; et fit nequam et non iustus : et veniente malo per manus eius vae accipit; nam *vae, per cuius manus malum venit.*

10. Vide igitur, quomodo curras cum furibus et portionem tuam cum adulteris ponas, quando corrigis fratrem tuum, aut eum traducis, aut admones. Itaque fratres, omnes cum caritate moneamus : peccantem, spiritu humili, ne amplius peccet, stantem, ut consolidetur, crescat, nec cadat. Itaque neminem iudicemus et traducamus, ne malum per nostras manus veniat. Scriptum est enim[1] : *Ne iudicemus ne iudicemur,* et : *Assimilamini,* inquit, *Patri vestro, qui in caelis est, qui suavis est erga bonos et malos et pluviam suam demittit super iustos et iniustos*[2]. Forsitan dices mihi : haec perfectis scripta sunt et ego nolo perfectus fieri, sed iustus. Noli irasci ob id, quod dicam tibi. Si perfectis scriptum sit : *Ne iudices*[3] et : *malum per manus tuas ne veniat*[4], vide neque bonis dictum esse : « iudica » et « traduc », sed infirmis, iisque, quos malignitas devincit et usque ad homicidium oderunt. Dixit : *Postquam correxisti eum, si non obedierit tibi, reputa*

αβ] — 4 β incipit ܚܙܝ, praemissis verbis : *porro eiusdem de sermone de lacte parvulorum* ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܚܠܒܐ ܕܫܒܪܐ. — 6 β ܡܟܣ ܐܢܬ ܠܗ ܐܘ ܡܟܘܢܬ ܠܗ ܐܘ ܡܦܪܣܢܘܬܐ ܐܝܬ ܠܟ ܥܠܘܗܝ ܘܡܟܝܠ ... ܐܘ. — 8 α ܐܝܟ ܕܟܠ. — 13 α ܢܬܕܝܢ. — 16 β ܘܐܡܪ. — 18 β *mihi* ܠܝ [ܠܟ. — 21 α ܕܐܦܠܐ. — 25 α ܕܟܘܢܬܗ.

[1] Matth. VII, 1. — [2] Matth. V, 45. — [3] Matth. VII, 1. — [4] Vid. supra § 8.

eum velut publicanum et gentilem[1] » nec malus fias eumque occidas aut zizaniorum instar eradices[2] non intelligens, an non sit triticum.

11. Sunt homines, uti Paulus et publicani et meretrices, qui initio zizania erant et in fine triticum bonum facti sunt. Et quid tibi iudex dimittat ex his, quae praecepit tibi? An illud : *Non eradicabitis zizania*[3]? An illud : *Sicut odisti, ne quis tibi malefaciat, nec tu aliis malefacies*[4]? An illud : *Vincite malum per bonum*[5]? An illud : *Noli iudicare, ne iudiceris*[6]? An illud : *Suppone proximum tuum velut prestantiorem te esse*[7]? An illud : *Dimitte peccanti in te septuagies septies*[8]? An illud : *Da maxillam et noli resistere malo*[9]? An illud : *Vae illi, per cuius manus venit malum*[10]? Et quid ultra tibi scribam te totam legem Dñi transgredi, quando malefacis offendenti te. Si autem malefeceris ei, qui non delinquit in te, quantopere reus fis ignominia afficiens Deum dum legem eius transgrederis, nec facis voluntatem eius! Et cruciabit te die iudicii! Non enim pervenies ad perfectionem, dum iudicas, et excides ex iustitia, quotiescumque alii malefece-

ܣܒܘܪܝܘܗܝ ܐܝܟ ܡܟܣܐ ܘܐܝܟ ܚܢܦܐ:
ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܒܝܫܐ ܘܬܩܛܠܝܘܗܝ ܐܘ
ܬܥܩܪܝܘܗܝ ܐܝܟ ܕܙܝܙܢܐ: ܘܐܝܟ ܠܐ
ܦܪܫ ܐܝܟ ܐܢ ܚܛܬܐ ܗܝ܀
ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ ܘܡܟܣܐ
ܘܙܢܝܬܐ ܕܒܫܘܪܝܐ ܙܝܙܢܐ ܗܘܘ ܘܒܚܪܬܐ
ܗܘܘ ܚܛܬܐ ܛܒܬܐ. ܘܐܢܐ ܢܫܒܘܩ ܠܟ
ܕܝܢܐ: ܗܝ ܕܦܩܕܟ ܕܠܐ ܬܥܩܪܘܢ ܙܝܙܢܐ܆ ܐܘ
ܗܝ ܕܐܝܟ ܕܣܢܐ ܐܢܬ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܒܐܫ
ܠܟ: ܠܐ ܬܒܐܫ ܐܦ ܠܐܚܪܢܐ܆ ܐܘ ܗܝ
ܕܙܟܘܗ ܠܒܝܫܬܐ ܒܛܒܬܐ܆ ܐܘ ܗܝ ܕܠܐ
ܬܕܘܢ ܕܠܐ ܬܬܕܝܢܘܢ܆ ܐܘ ܗܝ ܕܣܝܡ ܠܚܒܪܟ
ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟ܆ ܐܘ ܗܝ ܕܫܒܘܩ ܠܗ
ܠܡܢ ܕܣܟܠ ܒܟ ܫܒܥܝܢ ܫܒܥ܆
ܐܘ ܗܝ ܕܗܒ ܦܟܟ ܘܠܐ ܬܩܘܡ ܠܘܩܒܠ
ܒܝܫܐ܆ ܐܘ ܗܝ ܕܘܝ ܠܡܢ ܕܒܐܝܕܘܗܝ ܐܬܐ
ܒܝܫܬܐ܆ ܘܡܢܐ ܐܟܬܘܒ ܐܢܐ ܠܟ
ܕܟܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܡܪܢ ܥܒܪ ܐܢܬ: ܐܡܬܝ
ܕܡܒܐܫ ܐܢܬ ܠܡܢ ܕܣܟܠ ܒܟ. ܐܢ ܕܝܢ
ܡܒܐܫ ܐܢܬ ܠܡܢ ܕܠܐ ܣܟܠ ܒܟ. ܟܡܐ
ܚܐܒ ܐܢܬ ܡܨܥܪ ܐܢܬ ܠܐܠܗܐ: ܟܕ ܥܒܪ
ܐܢܬ ܥܠ ܢܡܘܣܗ ܘܠܐ ܥܒܕ ܐܢܬ
ܨܒܝܢܗ ܘܡܫܢܩ ܠܟ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ.
ܠܐ ܓܝܪ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܡܛܐ ܐܢܬ ܟܕ ܕܝܢ
ܕܕܐܢ ܐܢܬ ܘܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܢܦܠ ܐܢܬ: ܟܠ
ܐܡܬܝ ܕܡܒܐܫܝܢ ܐܢܬ ܠܐܚܪܢܐ. ܐܠܐ ܐܢܬ

αβ] — 12 α ܕܡܣܝܡܝܢܗܘܢ. — 14 α ܡܢܝܢ. — *Ib.* α ܡܢܝܢ. — 19 α ܠܟ ܕܐܟܪܝܬ [ܠܟ ܕܐܣܟܠ.

[1] Matth. XVIII, 17. — [2] Matth. XIII, 29. — [3] *Ib.* — [4] Matth. VII, 12. — [5] Rom. XII, 21. — [6] Matth. VII, 1. — [7] Cf. Serm. 6, 1; Serm. 5, 2. — [8] Matth. XVIII, 22. — [9] Matth. V, 39. — [10] Matth. XVIII, 7; Vide supra § 8.

ܒܪܡ ܐܢܬ ܕܬܗܘܐ ܓܡܝܪܐ ܐܘ ܟܐܢܐ: ܫܒܘܩ ܕܝܢܟ: ܐܠܗܐ ܕܐܢ ܠܗ. ܘܡܢ ܕܒܝܫ ܗܘ ܢܦܠ ܒܐܝܕܝ ܕܝܢܐ ܒܝܫܐ ܕܥܠܡܐ ܒܝܫܐ: ܘܗܢܘܢ ܡܫܢܩܝܢ ܠܗ. ܘܐܢ ܥܪܩ ܡܢ ܬܫܢܝܩܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܘܠܐ ܬܐܒ: ܐܠܗܐ ܡܬܒܥ ܠܗ: ܕܠܝܬ ܕܡܢ ܐܝܕܘܗܝ ܢܬܦܠܛ. ܕܚܝܠܐ ܗܝ ܓܝܪ ܪܒܐ ܠܡܦܠ ܒܐܝܕܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ: ܕܠܘ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܗܪܟܐ: ܗܘܐ ܡܟܝܟ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ܀

ܐܠܐ ܐܚܝ: ܕܠܐ ܟܕ ܕܝܢܝܢ ܢܬܕܝܢ: ܐܘ ܟܕ ܣܢܝܢ ܢܣܬܢܐ: ܐܘ ܟܕ ܬܒܥܝܢ ܢܬܬܒܥ: ܐܘ ܟܕ ܟܐܫܝܢ ܢܬܟܐܫ: ܘܒܗܘ ܕܝܢܐ ܕܕܝܢܝܢ ܢܬܕܝܢ: ܡܠܟ ܐܢܐ ܕܢܬܒܛܠ ܡܢ ܕܝܢܐ ܘܢܙܗܪ ܡܙܗܪܘ ܠܟܠܗܘܢ ܒܚܘܒܐ. ܐܠܐ ܠܟ ܠܐ ܬܥܒܕ ܕܝܢܐ ܠܢܦܫܟ: ܐܢܐ ܐܥܒܕ ܕܝܢܟ: ܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܨܥܪܬ ܐܢܬ ܐܘ ܠܐܛܬ ܐܢܬ ܐܘ ܡܚܝܬ ܐܢܬ ܘܠܐ ܟܒܫ ܐܢܬ ܚܡܬܟ ܘܫܠܐ ܐܢܬ: ܠܐ ܥܒܕ ܠܟ ܐܠܗܐ ܕܝܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܗܘܐ ܓܡܝܪܐ: ܨܠܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܡܪܢ. ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܐܦܠܐ ܠܟܐܢܘܬܐ: ܕܒܚܣܝܪ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܗܝ: ܕܬܨܠܐ ܘܬܒܥܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܐܬܐ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܡܢܗ ܕܡܒܐܫ ܠܗ: ܐܠܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪܐ ܟܐܢܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܝܕܥ ܡܪܢ

ris. Verumtamen tu, qui perfectus aut iustus fieri velis, sine iudicium tuum : Deus iudicabit illud; qui malus est, incidit in manus iudicum malorum saeculi mali et hi torquebunt eum. Et si effugiat tormenta ipsorum, nec paenitentiam agat, Deus iudicabit illum, nec datur modus, ut liberetur e manibus eius. Terror enim magnus est incidere in manus Dei vivi[1], qui non, sicut hic erat, mansuetus erit die iudicii.

12. Attamen, frater mi, ne cum iudicemus, iudicemur, aut odio habentes odio habeamur, aut ulciscentes puniamur, aut increpantes sugillemur et illo iudicio, quo iudicamus, iudicemur[2], suadeo tibi, ut a iudicando cessemus et omnes homines cum caritate monendo moneamus. *Si non feceris iudicium animae tuae, ego faciam iudicium tuum, dicit Deus*[3]. Si vero vituperes, aut maledicas, aut percutias, nec compescas furorem tuum, nec acquiescas : Deus non faciet tibi iudicium. Si autem perfectus fieri velis, ora, ut ei Dn̄s dimittat; nec ei inimicus fias, quoniam ne iustitiae quidem, perfectione inferiori, orare licet et implorare Deum, ut malefacienti sibi malum superveniat, sed iustitia sic ait : sicut novit Dn̄s, ita

αβ] — 12 β ܡܢܗ ܕܝܢܝܢ. — 17 α ܐܢܐ. — 18 α secunda manu ܡܨܥܪܬܢ [ܡܨܥܪܐ. — 24 α ܗܝ : ܠܓܡܝܪܘܬܐ.

[1] Hebr. x, 31. — [2] Matth. vii, 2. — [3] Rom. xii, 19 (Pešiṭtha).

faciat, si aequum est ulcisci, ulciscatur; si aequum est dimittere, dimittat. Perfectio autem ex toto corde orat, ut Deus dimittat peccanti in se; Deus vero, si offensum ulcisci velit, orantibus perfectis, ut peccanti dimittat, paenas repetet ab eo.

13. Non enim datur modus, ut quis veritati resistat et laedat et contristet eum, qui Dñi est, quin eum Dñs colaphizet, nisi prius eum paenitendo paeniteat et supplex oret pro delicto suo; et misertus eius dimittat ei. Et postquam ei Dñs dimisit, si abiens poenas repetat ab illo, qui peccavit in se, iterum et iterum puniet eum Deus. Etenim debitori illi, quia paenitentiam egit coram Dño, dominus debiti debitum dimisit cum iam statutum esset, ut venumdaretur ipse et uxor et filii eius, et dimisit ei: ideo quia reversus afflixit collegam, qui ei debebat (hoc est eum, qui in eum deliquit) nec ei dimittere voluit: retaliavit Deus delicta antiquiora, nec ei pepercit, sicut nec is pepercit collegae suo. Ego tamen suadeo, quemadmodum nos peccata habemus, ne ab alio poenas iniuriarum repetamus, sed nos ipsos peccantemque adhortemur, donec a peccatis nostris recesserimus, et deficientibus peccatis nostris collegarum

ܗܘܦܟܐ ܢܥܒܕ. ܐܢ ܙܕܩ ܕܢܬܒܥ ܢܬܒܥ: ܘܐܢ ܙܕܩ ܕܢܫܒܘܩ ܢܫܒܘܩ. ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܝܢ ܡܨܠܝܐ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܗ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܡܢ ܕܐܣܟܠ ܒܗ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ: ܐܠܐ ܬܒܥ ܡܬܥܠܒܢܐ: ܬܒܥ ܗܘ ܠܗ ܟܕ ܡܨܠܝܢ ܓܡܝܪ̈ܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ܀

ܠܝܬ ܠܗ ܓܝܪ ܦܘܪܣܐ ܕܐܢܫ ܢܩܘܡ ܠܘܩܒܠ ܫܪܪܐ ܘܢܚܒܘܠ ܘܢܥܝܩ ܠܡܢ ܕܡܪܝܐ ܗܘ: ܕܠܐ ܡܚܐ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܐܢ ܡܛܠ ܠܐ ܡܩܕܡ ܬܐܒ ܘܡܬܬܘܐ ܘܡܨܠܐ ܥܠ ܣܟܠܘܬܗ: ܘܡܬܪܚܡ ܡܪܝܐ ܥܠܘܗܝ ܘܫܒܩ ܠܗ. ܘܐܢ ܡܢ ܕܫܒܩ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܐܙܠ ܗܘ ܬܒܥ ܠܡܢ ܕܣܟܠ ܒܗ: ܡܘܣܦ ܗܘ ܡܪܝܐ ܬܒܥ ܠܗ. ܐܦ ܓܝܪ ܗܘ ܚܝܒܐ ܕܬܒ ܗܘܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܡܪܐ ܚܘܒܬܗ ܫܒܩ ܠܗ ܚܘܒܬܗܘܢ: ܕܦܣܝܩܐ ܗܘܬ ܕܢܙܕܒܢ ܗܘ ܘܐܢܬܬܗ ܘܒܢܘܗܝ ܘܫܒܩ ܠܗ: ܘܡܛܠ ܕܗܦܟ ܗܘܐ ܗܘ ܘܐܠܨ ܠܟܢܬܗ ܕܚܝܒ ܗܘܐ ܠܗ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܣܟܠ ܒܗ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ: ܗܦܟ ܐܠܗܐ ܬܒܥܗ ܣܟܠܘܬܗ ܩܕܡܝܬܐ ܘܠܐ ܚܣ ܥܠܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܚܣ ܗܘ ܥܠ ܟܢܬܗ. ܐܠܐ ܡܡܠܟ ܐܢܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܣܟܠܘܬܐ: ܠܐ ܢܬܒܥ ܣܟܠܘܬܐ ܕܐܢܫ: ܐܠܐ ܢܙܗܪ ܠܢܦܫܢ ܘܠܡܢ ܕܡܣܟܠ: ܥܕܡܐ ܕܢܬܦܪܫ ܡܢ ܣܟܠܘܬܢ. ܘܡܐ ܕܐܦܣܩ ܣܟܠܘܬܢ ܕܝܠܢ: ܢܣܦ ܠܣܟ̈ܠܘܬܢ: ܕܟܢܘܬܢ ܟܕ ܐܬܒܥܝܢ:

αβ] — 5 β altera manu in margine correxit ܡܬܥܠܒܢܐ, quod α in margine explicat : *qui peccat in eum* ܗܘ ܗܘ ܕܡܣܟܠ ܒܗ. — 10 β ܡܬܬܘܐ. — 12 α ܕܫܒܩܗ secundo (sic). — 20 α ܨܒܐ. — 25 α ܕܢܬܦܪܫ ܣܝ. — 27 α ܐܬܒܥܝܢ ܣܝ.

ܢܬܦܪܥ ܐܠܗܐ ܠܡܬܒܥܢܝܢ ܗܠܝܢ ܣܟܠܘܬܢ ܕܡܢ ܩܕܡ ܬܝܒܘܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܫܒܩ ܠܢ: ܐܝܟ ܕܠܗܘ ܚܝܒܐ܀

ܠܝܬ ܓܝܪ ܡܢ ܒܢܝ̈ܘܗܝ ܕܐܕܡ ܕܠܐ ܚܛܐ ܩܕܡܝܬ ܘܟܢ ܡܙܕܕܩ: ܡܛܠ ܕܗܝ ܡܚܫܒܬܐ ܕܐܙܕܪܥܬ ܒܐܕܡ ܒܝܘܡܐ ܕܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ: ܒܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܘܗܝ ܡܙܕܪܥܐ ܗܝ ܡܢ ܟܪܣܐ ܕܐܡܗܘܢ. ܘܗܝܕܝܢ ܡܛܐ ܕܢܕܥܘ ܢܦܫܗܘܢ ܡܬܟܬܫܝܢ ܘܙܟܝܢ ܠܗ ܘܡܙܕܕܩܝܢ: ܐܘ ܡܙܕܟܝܢ ܘܚܝܒܝܢ ܘܡܬܪܫܥܝܢ ܒܗ. ܥܒܕܐ ܐܡܪ ܒܝܫܐ: ܚܝܒ ܗܘܝܬ ܕܬܚܘܣ ܥܠ ܟܢܬܟ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܚܣܬ ܥܠܝܟ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܢܥܒܕ ܠܟܘܢ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܬܫܒܩܘܢ ܐܢܫ ܠܐܚܘܗܝ ܡܢ ܠܒܟܘܢ ܣܟܠܘܬܗ܀

ܥܠ ܗܘ ܕܝܢ ܨܒܘܬܐ ܕܩܕܡܐ ܗܘܐ ܠܢ ܡܢ ܠܥܠ: ܡܛܠܬܗ ܕܛܠܝܘܬܗܘܢ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܙܗܝܪ ܗܘܐ ܒܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܡܪܒܝܐ ܗܘ ܕܦܓܪ ܕܡܪܒܝܢܐ ܠܗ ܐܡܗ ܕܦܓܪܐ: ܒܢܛܘܪܐ ܘܒܢܛܘܪܬܐ ܒܟܠ ܘܡܛܠܬܐ ܠܗ: ܕܥܓܠ ܢܪܒܐ ܕܠܐ ܡܘܡ: ܕܠܐ ܬܬܒܨܪ ܬܪܒܝܬܗ ܘܫܘܦܪܗ ܘܫܦܝܪܘܬ ܚܙܘܐ. ܗܟܢܐ ܡܪܒܐ ܗܘܐ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܡܪܢ ܒܪܘܚ ܙܗܝܪܐܝܬ ܘܫܦܝܪܐܝܬ: ܕܒܥܓܠ ܢܗܘܘܢ ܓܒܪ̈ܐ ܕܪܘܚ ܘܢܓܡܪܘܢ: ܘܫܒܝܬܐ ܢܗܦܟܘܢ ܘܢܦܩܘܢ ܒܢܝܢܫܐ

misereamur, ne forte nobis ulciscentibus retaliet Deus peccata nostra ante paenitentiam commissa, quae nobis dimisit, sicut debitori illi.

14. Nemo enim datur inter filios Adae, quin peccaverit et tunc iustificatus sit; etenim cogitatio illa Adae insita, die, quo mandatum transgressus est, quae omnibus filiis eius inde a ventre matris eorum insita est; et postquam ad sui cognitionem pervenerunt, luctantur et illa devicta iustificantur aut devicti rei et iniqui fiunt per eam. *Serve,* inquit, *male, debuisses parcere collegae tuo, sicut ego peperci tibi. Sic,* ait, *fecerit vobis pater meus, qui in caelis est, nisi unusquisque ex vobis dimittat fratri suo ex corde peccata eius*[1].

15. Quod autem ad rem attinet, quae a nobis superius praemissa est de puerilitate discipulorum[2], quibus cavebat, velut puero carnali mater carnalis ipsum educans cum tutela custodiaque debita, ut cito, sine macula crescat nec detrimentum subeat incrementum eius decorum pulchrumque visu : sic educabat Dñs discipulos suos in Spiritu, caute, pulchre, ut cito fierent viri spirituales et perfecti et multos perficerent et captivitatem hominum e manibus Satanae per-

αβ] — 5 α ܗܘܢ. — 8 β ܕܝܢ ܗܘܘ. — 11 β ܕܒܣܪ. — 13 α om. ܠܟܘܢ. — 15 β desinit ܣܟܠܘܬܗ.

[1] Matth. XVIII, 22. — [2] Vid. supra § 4-6.

ditoris reducerent et pararent Domino plebem perfectam[1], zelosam in operibus bonis et Deum suum ex totis viribus et ex toto corde diligentem et proximum ut seipsum[2], sicut scriptum est in utroque testamento, et annunciantem unum Deum, dominum et creatorem omnium, omnipotentem, cuius sunt et omnia.

16. Huius rei igitur gratia dixit puerilibus : *Interrogate, quis sit praestans et dignus, et ad illum descendite*[3], ne mens eorum detrimentum pateretur et laederetur et exspoliaretur et scandalum pateretur a Maligno aut ab hominibus per aliquam fraudem erroris; et nisi Dñs sic fecisset eosque tamquam infantes paulatim educasset, scandalizati essent, sicut novimus, cum postea Paraclitum accepissent et Dñs ascendisset et discipuli veritatem cognovissent eos cum solis Iudaeis locutos esse de verbo Dei nec adhortatos esse gentiles et peccatores, ne a malis aut Maligni ministris captivarentur, donec virtutem acceperunt et Dominus eis ostendit et Simoni demonstrationem demisit, qua animalia immunda delineavit, quorum occulta significatio sunt homines immundi, et dixit ei : *Occide et manduca*[4]. *Et taeduit Simonem dixitque : Absit*

ܕܒܢܝܢܫܐ ܡܢ ܐܝܕܘܗܝ ܕܣܛܢܐ ܡܫܠܡܢܐ: ܘܢܛܝܒܘܢ ܠܡܪܝܐ ܥܡܐ ܡܫܡܠܝܐ ܕܛܢܢ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ: ܘܪܚܡ ܠܐܠܗܗ ܡܢ ܟܠܗ ܚܝܠܗ ܘܠܒܗ: ܘܠܩܪܝܒܗ ܐܝܟ ܢܦܫܗ: ܐܝܟ ܕܒܬܪܬܝܗܝܢ ܕܝܬܝܩܣ ܟܬܝܒ ܘܡܟܪܙܝܢ ܚܕ ܐܠܗܐ ܘܡܪܐ ܕܟܠ: ܘܒܪܐ ܟܠ ܘܐܚܝܕ ܟܠ: ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܝܠܗ܀

ܡܛܠ ܗܕܐ ܗܟܝܠ ܐܡܪ ܠܛܠܝܐ ܕܛܠܝܢ: ܕܫܐܠܘ ܡܢܘ ܡܫܒܚ ܘܫܘܐ: ܘܠܘܬܗ ܚܘܬܘ. ܕܠܐ ܬܬܒܨܪ ܗܘܢܐ ܕܝܠܗܘܢ: ܐܘ ܬܬܢܟܐ ܘܬܬܒܠܙ ܡܢ ܒܝܫܐ ܐܘ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ: ܒܨܢܥܐ ܡܢ ܛܘܥܝܐ ܕܛܥܝܘܬܐ. ܘܐܠܘ ܗܟܢ ܠܐ ܥܒܕ ܡܪܢ ܘܒܩܠܝܠ ܩܠܝܠ ܪܒܝ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܥܘܠܐ: ܡܬܬܟܫܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܕܥܝܢ: ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܩܒܠܘ ܦܪܩܠܛܐ ܘܐܣܬܠܩ ܡܪܢ ܘܝܕܥܘ ܫܪܪܐ ܬܠܡܝܕܐ: ܕܥܡ ܝܗܘܕܝܐ ܗܘܘ ܒܠܚܘܕ ܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܐ ܡܙܗܪܝܢ ܗܘܘ ܠܥܡܡܐ ܘܠܚܛܝܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܫܬܒܘܢ ܡܢ ܒܝܫܐ ܐܘ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܒܝܫܐ: ܥܕܡܐ ܕܢܣܒܘ ܚܝܠܐ ܘܚܘܝ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܘܠܫܡܥܘܢ ܚܙܘܐ ܐܚܬ ܕܒܗ ܨܪ ܚܝܘܬܐ ܛܡܐܬܐ: ܕܐܪܙܝܗܘܢ ܐܢܫܐ ܛܡܐܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ: ܩܘܡ ܘܐܟܘܠ. ܘܟܪܝ ܠܫܡܥܘܢ ܘܐܡܪ:

α] — 1 α ܘܒܢܝܢܫܐ (sic). — 5 α in margine altera manu correxit ܕܝܐܬܝܩܣ. — 11 α ܘܬܬܒܠܙ (sic). — 25 α ܕܐܪܙܝܗܘܢ (sic).

[1] Luc. I, 17. — [2] Matth. XXII, 37; Marc. XII, 28; Luc. XII, 25; Deut. VI, 5. — [3] Matth. X, 11. — [4] Act. X, 13.

ܦܘܡ ܠܝ. ܘܩܥܐ ܒܗ ܡܪܢ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܕܡܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܟܝ: ܐܢܬ ܠܐ ܬܛܢܦ܀ ܐܢ ܓܝܪ ܢܐܡܪ ܕܥܠ ܚܝܘܬܐ ܘܥܠ ܒܣܪܐ ܐܡܪ ܠܗ: ܠܐ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܫܠܝܚܐ ܒܣܪܐ: ܐܠܐ ܨܝܡܝܢ ܗܘܘ ܥܕܡܐ ܠܬܫܥ ܫܥܝܢ: ܘܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܚܡܐ. ܘܡܠܚܐ ܘܝܪܩܐ ܘܙܝܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܦܘܫܩܗ ܕܗܝ ܕܢܟܘܣ ܘܐܟܘܠ: ܙܠ ܠܟ ܥܘܠ ܥܠ ܥܡܡܐ ܘܛܡܐܐ ܘܐܠܦܝܢܘܢ ܐܟܢܐ ܕܗܟܢ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܘܠܐ ܡܣܬܐܒܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܟܕ ܫܡܥܘܢ ܡܬܕܡܪ ܒܚܙܘܐ: ܗܐ ܥܡܡܐ ܥܠܘ ܘܐܬܘ ܠܘܬܗ: ܐܡܪ ܠܗ ܪܘܚܐ: ܩܘܡ ܙܠ ܥܡܗܘܢ ܘܠܐ ܬܬܦܠܓ ܕܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܚܝܘܬܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܢ: ܢܟܘܣ ܘܐܟܘܠ: ܡܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܟܝ ܠܐ ܡܟܝܠ ܬܛܢܦܘܢ ܐܢܘܢ. ܗܝܕܝܢ ܐܬܕܟܪ ܫܡܥܘܢ ܠܡܪܢ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܟܕ ܡܣܬܠܩ: ܙܠܘ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܘܐܠܦܘ ܐܢܘܢ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗܝܕܝܢ ܩܢܐ ܫܡܥܘܢ ܪܥܝܢܐ ܚܠܝܡܐ: ܘܐܬܚܝܠ ܘܢܦܩ ܐܠܦ

mihi[1]*! Et increpavit eum Dñs ter : Quod Deus mundavit, tu noli coinquinare*[2].

17. Si enim dicemus eum de animalibus et de carnibus dixisse ei : apostoli carnes non manducabant, sed usque ad horam nonam ieiunabant et panem et sal et herbas et fructus olivae manducabant[3]. Haec est autem explicatio verborum : *Occide et manduca*[4]; vade, inquit, intra ad gentiles et immundos et doce eos, sic enim vult Deus, nec coinquinabimini. *Et Simone de visione stupente ecce gentes ingressae sunt et venerunt ad eum. Dixit ei Spiritus : Surge, vade cum eis et noli dubitare*[5], *quin ipsi sint animalia, de quibus dixit tibi Dominus : occide et manduca : quod Deus mundavit vos abhinc nolite coinquinare.* Tunc recordatus est Simon Dñum ascendentem dixisse eis[6] : *Ite ad omnes gentes et docete eas in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti.* Tunc nactus Simon mentem sanam et confortatus exiit et docuit gentes, quid facien-

α] — 6 α ܠܐܟܠܝܢ.

[1] Act. x, 14. — [2] *Ib.* 15. — [3] Sententia similis reperitur in *Actis Thomae* graecis (ed. Bonnet, pag. 22.) ubi narratur Thomam benedixisse praesentibus et postea ἄρτον καὶ ἔλαιον καὶ λάχανον καὶ ἅλας eis porrexisse. Acta Thomae syriaca (P. Bedjan, *Acta Sanctorum et Martyrum*, t. III, p. 29) referunt ܘܒܪܟ ܗܘܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܘܥܠ ܡܫܚܐ ܘܥܠ ܝܪܩܐ ܘܥܠ ܡܠܚܐ ܘܗܘ ܐܟܠ ܡܛܠ ܕܚܕܒܫܒܐ ܢܓܗ ܗܘܐ. *Et benedixit super pane et fructibus olivarum et sale et oleribus et ipse comedit, quoniam Dominica illuxit.* (In textibus aliquibus graecis Thomas ipsa die Dominica ieiunat; cf. Lipsius, *Die apocryphen Apostelgeschichten*, Braunschweig, 1883, t. I, p. 343). Ex hac tamen sententia non explicatur, qua ratione auctor talem vivendi modum apostolis in genere adscribere potuerit. Acta Ioannis quidem de ieiunio rigido eiusdem Apostoli loquuntur (Lipsius, *op. cit.*, I, 520) e forma tamen assertionis generali necnon ex aliis citatis apocryphis concludendum est auctorem opus aliquod apocryphum allegare, quod Actus Apostolorum omnium in sensu encratitarum depravatos descripsisse videtur. Cf. Praef. c. III, § VIII, n. 4. — [4] Act. x, 13. — [5] *Ib.* 17-20. — [6] Matth. XXVIII, 19.

tes salvae fierent. *Et cum ingressus esset Ierosolymam, quidam de circumcisione iudicarunt eum : Cur ingressus es ad incircumcisos et immundos et comedisti et bibisti cum eis, quod non licet*[1]? Iudicabant autem eum ex mandatis parvis : ne, inquam, commiscearis cum peccatoribus. Tunc ad mandatum magnum traxit eos, id est, ad cibum solidum, dicens : *Mihi hoc Deus tribuit ne quem dicerem ethnicum aut pollutum*[2]. Igitur longanimitatem prae se ferebat, donec parvuli convalescerent, et tunc, quando viri facti sunt, cibum solidum dedit eis per Paraclitum et indicavit eis totam veritatem et tunc per invicem confortati sunt, quia cognoverunt praecepta illis sublimiora.

18. Venit igitur Paraclitus, cuius mundus incapax est et quem nemo accipere potest, nisi peregrinus factus sit mundo, sicut dixit Dñs : *Incapax est mundus Paracliti, sed doni commixtionis capaces sunt filii saeculi, qui iusti sunt*[3]. Cum igitur Paraclitum hunc accepissent duodecim apostoli die illa simul, *timor cecidit super eos*[4], non enim statim ac venit Paraclitus homo perfectus

ܠܡܚܝܐ ܘܐܦ ܐܢܘܢ ܕܡܚܝܐ ܢܬܚܕܘܢ
ܘܢܐܣܘܢ. ܘܟܕ ܥܠ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܕܝܢܝܢ ܗܘܘ
ܠܗ ܐܢܫܝܢ ܕܡܢ ܓܙܘܪܬܐ: ܕܠܥܪܠܐ
ܥܠܬ ܠܘܬ ܥܘܪܠܐ ܘܛܢܦܐ ܘܐܟܠܬ
ܘܐܫܬܝܬ ܥܡܗܘܢ: ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܠܝܛ܀
ܕܝܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܝܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ
ܙܥܘܪܐ: ܕܠܐ ܬܬܚܠܛ ܥܡ ܚܛܝܐ. ܗܝܕܝܢ
ܢܓܕ ܐܢܘܢ ܠܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ
ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܕܠܝ
ܐܠܗܐ ܝܗܒ ܠܝ ܗܕܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܠܐ ܐܡܪ
ܕܐܪܡܝ ܐܘ ܡܛܡܐ. ܐܝܟ ܗܟܝܠ ܕܢܓܝܪ ܪܘܚܗ
ܒܪܡܐ ܕܢܚܘ ܛܠܝܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܟܕ ܗܘܘ
ܓܒܪܐ: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܫܪܝܪܬܐ
ܒܝܕ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܘܐܘܕܥ ܐܢܘܢ ܟܠܗ
ܫܪܪܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܐܬܠܒܒܘ ܚܕ ܡܢ ܚܕ: ܕܝܕܥܘ
ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܪܡܝܢ܀

ܐܬܐ ܗܟܝܠ ܦܪܩܠܝܛܐ ܕܠܐ ܫܩܠ
ܠܗ ܥܠܡܐ: ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܡܩܒܠ ܠܗ
ܐܢܫ: ܐܠܐ ܐܢ ܗܘܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܥܠܡܐ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܠܐ ܫܩܠ ܥܠܡܐ
ܠܦܪܩܠܝܛܐ: ܐܠܐ ܠܡܘܗܒܬܐ ܕܚܘܠܛܢܐ
ܫܩܠܝܢ ܒܢܝ ܥܠܡܐ ܕܟܐܢܝܢ. ܟܕ ܗܟܝܠ
ܗܢܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܩܒܠܘ ܗܘܘ ܫܠܝܚܐ
ܬܪܥܣܪ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܐܟܚܕܐ: ܕܚܠܬܐ ܗܘܬ
ܢܦܠܬ ܥܠܝܗܘܢ: ܠܘ ܓܝܪ ܡܚܕܐ ܕܐܬܐ

αβ] — 2 α ܠܐܘܪܫܠܡ. — 8 α habet tantum compendiose scriptum ܗ̄ [ܕܝܢ ܗܢܘ. — 11 β incipit ܐܝܟ praemissis verbis *post paululum* ܩܠܝܠ ܒܬܪ. — 14 β ܦܪܩܠܝܛܐ. — 17 α ܦܪܩ ܠܝܛܐ β ܦܪܩܠܝܛܐ. — 21 α ܦܪܩ ܠܝܛܐ β ܠܦܪܩܠܝܛܐ. — 22 α ܕܟܐܢܝܢ.

[1] Act. XI, 2. — [2] Act. X, 28. Versio communis syriaca legit : ܛܡܐ ܐܘ ܕܛܢܦ lectio autem Libri Graduum alibi quoque invenitur; Serm. II, VII, pariter ܛܡܐ ܐܘ ܕܐܪܡܝ. — [3] Citatum apocryphum. — [4] Auctor textum aliquem spurium Act. II, 2 habuisse idetur, quem etiam Serm. XX, n. 10, allegat.

ܦܪܩܠܛܐ ܡܬܠܡܕܢ ܠܗ ܐܢܫ: ܡܩܒܠ ܕܝܢ ܡܐ ܕܩܒܠ ܦܪܩܠܛܐ: ܟܠܗ ܫܪܪܐ ܕܢܚܐ ܘܗܝܕܝܢ ܡܫܪܐ ܠܡܫܬܡܠܝܘ. ܘܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܬܪܒܐ ܪܒܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܝܕܥܝܢ ܕܡܢ ܕܩܒܠܘ ܦܪܩܠܛܐ: ܕܚܠܝܢ ܗܘܘ ܕܢܐܙܠܘܢ ܠܘܬ ܥܡܡܐ ܥܕܡܐ ܕܡܪܢ ܟܐܐ ܠܫܡܥܘܢ ܘܫܡܥܘܢ ܟܐܐ ܠܚܒܪܘܗܝ: ܕܒܝܢܬ ܕܐܒܐ ܗܘ ܫܕܪܢ ܡܪܢ: ܠܘ ܓܝܪ ܐܡܪܐ ܙܕܝܩܐ. ܘܐܦ ܦܘܠܘܤ ܟܕ ܚܙܐ ܐܢܘܢ ܕܡܢ ܕܚܠܬܗܘܢ ܠܐ ܬܪܝܨܝܢ ܒܟܪܘܙܘܬܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܩܒܠܘ ܦܪܩܠܛܐ: ܐܬܪܨ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܓܠܛܝܐ܀

ܠܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܬܓܡܪܘ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܐܠܐ ܕܠܘ ܒܪ ܝܘܡܗ ܕܡܩܒܠ ܐܢܫ ܦܪܩܠܛܐ: ܡܫܬܡܠܐ ܘܡܫܬܩܠܐ ܡܢܗ ܕܚܠܬܐ: ܐܠܐ ܡܩܒܠ ܡܐ ܕܩܒܠ ܦܪܩܠܛܐ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܫ ܠܐ ܡܩܒܠ ܫܪܪܐ: ܠܐ ܩܒܠ ܦܪܩܠܛܐ. ܫܠܝܚܐ ܗܘܘ ܠܗ ܓܝܪ ܫܠܝܚܐ ܠܫܪܪܐ ܒܬܪ ܕܩܒܠܘ ܡܘܕܥܐ ܕܦܪܩܠܛܐ. ܘܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܕܚܠܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܡܟܪܙܝܢ ܗܘܘ ܬܪܝܨܐܝܬ ܐܢܫ ܐܢܫ. ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܘܠܘܤ: ܕܠܐ

fit, cognoscit autem accepto Paraclito totam veritatem ut vivat, et tunc incipit perfici et usque ad diem, qua egreditur ex mundo, crescens crescit. Ecce enim novimus accepto Paraclito timuisse eos ad gentes ire, donec Dñs Simonem increpavit; et Simon increpavit socios suos, *quod inter lupos misit nos Dñs, non ad agnos iustos*[1]. Et etiam Paulus videns eos prae timore non fuisse sinceros in evangelizando, postquam Paraclitum acceperant, correxit eos, sicut scriptum est in epistola ad Galatas[2].

19. Nihilominus non assero eos perfectos non fuisse, sed neminem unico die accepto Paraclito perfici et ab ipso timorem auferri, accepto tamen Paraclito totam cognoscere veritatem. Si quis autem veritatem non novit, non accepit Paraclitum; apostoli enim accepto Paraclito veritatem cognoverunt et accidit, ut aliqui timentes haud recte praedicaverint. Tunc dixit eis Paulus : *non accepistis Spiritum timoris*[3] et

αβ] — 3 β ܕܝܢ ܘܗܝ. — 6 β ܡܩܒܠ. — 17 β ܦܪܩܠܛܐ. — 18 β ܐܝܢ. — 19 β ܦܪܩܠܛܐ *Ib.* desinit.

[1] Haec sententia in Actis Ioannis Prochoro adscriptis recurrit : Ἐγένετο μετὰ χρόνον τινὰ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν I. X. εἰς τοὺς οὐρανούς, συνήχθησαν πάντες οἱ ἀπόστολοι εἰς Γεθσεμανῆ καὶ εἶπεν Πέτρος πρὸς αὐτούς..... δεῦτε... ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ δῶμεν ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν ἐντολὴν τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἡμῶν διδασκάλου. ὅτι « ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί ». (*Acta Ioannis,* ed. Zahn, Erlangen 1880, p. 4 sq. In actis syriacis *Apocryphal Acts of the Apostles* ed. Wright London 1871, pag. 4) ante dispersionem Apostolorum pariter Petrus introducitur loquens, quid autem dixerit, non indicatur. — [2] Gal. II, 14. — [3] Rom. VIII, 15; II Tim. I, 17.

dein animum ceperunt et se ad mortem tradiderunt et fortiter praedicaverunt et tunc Spiritus sanctus alium per alium correxit, donec perfecti evasissent. Et veniente Paraclito homo totam cognoscit veritatem; et cognita veritate timor paulatim omnino aufertur ab ipso et tunc liberatur et liberatus perficitur. Et postquam perfectum est vas et imagines eius absolutae sunt, crescit caritate de die in diem, quo eum Dñs assumere vult, et cum ipso erit habitatio eius, sicut est Deus noster, nec pertransit, nec mutatur, manens uti erat, et glorificatur et laetatur cum amicis suis in saecula saeculorum.

20. Et illud : *Extergite pulverem pedum vestrorum* [1], quando ingressi alicubi recepti non sunt, cum adhuc parvuli essent veritate, fremebant et se duros in illos exhibebant, sicut facere volebant, quando Dñs erat cum eis, ignem de caelo demissuri super civitatem, quae eos non recepit, sicut quidam homines duri hodie faciunt. Attamen Dñs [alta] voce increpavit eos : *amplius eiusmodi rem ne cogitetis* [2] refutans illos, qui puerorum more veritati impares sunt, ne

ܢܦܫܗܘܢ ܪܘܚܐ ܕܚܝܠܐ. ܘܡܢ ܐܬܠܒܒܘ ܘܝܗܒܘ ܢܦܫܗܘܢ ܠܡܘܬܐ: ܘܐܟܪܙܘ ܐܡܝܢܐܝܬ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܐܢܘܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܚܕ ܒܚܕ ܚܕ: ܬܪܨܐ ܕܐܬܓܡܪܘ. ܘܟܕ ܕܐܬܐ ܕܝܢ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܝܕܥ ܐܢܫ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܘܟܕ ܕܝܕܥ ܟܠܗ ܫܪܪܐ: ܗܝܕܝܢ ܒܩܠܝܠ ܩܠܝܠ ܡܫܬܩܠܐ ܡܢܗ ܕܚܠܬܐ ܠܓܡܪܐܝܬ ܘܗܝܕܝܢ ܡܬܚܪܪ. ܘܟܕ ܕܐܬܚܪܪ ܗܝܕܝܢ ܡܬܓܡܪ: ܘܟܕ ܕܐܬܓܡܪ ܡܐܢܐ ܘܫܠܡ ܨܘܪܬܗ: ܗܝܕܝܢ ܪܒܐ ܝܘܡ ܡܢ ܝܘܡ ܒܚܘܒܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܨܒܐ ܡܪܢ ܕܢܕܒܪܝܘܗܝ ܠܘܬܗ: ܘܥܡܗ ܢܗܘܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܢ ܐܟܘܬܗ: ܘܠܐ ܥܒܪ ܘܠܐ ܡܫܬܚܠܦ: ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܫܬܒܚ ܘܡܬܒܣܡ ܥܡ ܪܚܡܘܗܝ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ❖

ܘܗܝ ܕܦܨܘ ܚܠܐ ܕܪܓܠܝܟܘܢ: ܟܕ ܕܥܠܘ ܗܘܘ ܠܕܘܟܬܐ ܘܠܐ ܩܒܠܘ ܐܢܘܢ: ܟܕ ܛܠܝܢ ܡܢ ܫܪܪܐ: ܡܬܪܬܚܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܩܫܝܢ ܠܘܬܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܒܥܝܢ ܗܘܘ ܕܢܥܒܕܘܢ ܟܕ ܡܪܢ ܥܡܗܘܢ: ܕܢܚܬܘܢ ܢܘܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܩܒܠܬ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܝܢ ܝܘܡܢܐ ܐܢܫܐ ܩܫܝܐ. ܐܠܐ ܡܪܢ ܒܩܠܐ ܟܐܐ ܒܗܘܢ: ܕܬܘܒ ܐܝܟ ܗܕܐ ܠܐ ܬܬܚܫܒܘܢ. ܘܟܐܐ ܐܢܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܛܠܝܢ ܡܢ ܫܪܪܐ ܒܗܕܐ: ܕܠܐ ܢܬܦܫܘܢ: ܐܠܐ ܗܘܘ ܢܦܨܘܢ ܚܠܐ ܘܐܙܠܝܢ

αβ] — 10 α ܘܡܫܬܠܡ (sic). — 13 α ܒܝܬܐ (sic) quod caret sensu, corruptus esse videtur, forsitan ܐܝܟܐ legendem sit : *ubi est Deus noster*.

[1] Matth. x, 14. — [2] Luc. ix, 53-56.

ܒܫܠܡܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܐܦ ܟܕ ܡܨܠܝܢ ܥܠܘܗܝ: ܐܠܐ ܬܐܒ: ܡܪܢ ܬܒܥ ܗܘ ܠܗ. ܡܢ ܕܢܦܨ ܕܝܢ ܚܠܐ ܘܢܨܐ ܥܡ ܡܢ ܕܠܐ ܩܒܠܗ: ܠܐ ܙܕܝܩ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܟܕ ܗܘܘ ܡܫܡܠܝܐ ܒܪܘܚ: ܗܟܢܐ ܫܡܥܘ ܡܢ ܡܪܢ: ܕܢܨܠܘܢ ܥܠ ܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗܘܢ. ܟܕ ܒܡܚܐ ܗܕܟܐ ܢܨܠܘܢ ܟܠܐ ܡܢ ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܘܝ ܠܗ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܓܡܪܘ ܡܬܡܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܘܢܓܕܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ: ܘܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܘ ܬܪܥܐ: ܘܥܐܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܐܚܪܢܐ: ܘܡܒܥܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗܘܢ ܕܢܚܝܘܢ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ ܩܒܠܘ ܐܢܘܢ: ܡܒܥܝܢ ܗܘܘ ܕܢܘܩܕܘܢ ܐܢܘܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܐ ܕܥܠ ܚܠܒܐ ܕܝܠܘܕܐ܀

semet obdurarent, sed deterso pulvere cum pace abirent. Si quis autem non recipiat eos, etsi pro ipso orent, nisi paenitentiam egerit, Dñs poenas repetet ab ipso. Qui vero pulverem detergit et rixatur cum illo, qui ipsum non recepit, non est iustus. Ceterum, postquam Spiritu perfecti erant, talia a Dño audierunt, ut orarent pro percutiente se[1]. Verumtamen vae illi, qui non recipit eos die iudicii[2]. Attamen postquam perfecti erant, percutiebantur et trahebantur et eiiciebantur per alteram portam et redibant per alteram et obsecrabant [persecutores] ut viverent, non autem petebant cremari eos, uti illos, qui se non receperunt.

Desinit sermo quintus de lacte parvulorum.

α] —

[1] Matth. v, 44. — [2] *Ib.* x, 15.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ

ܕܥܠ ܐ̱ܢܫ ܕܡܫܬܡܠܐ ܘܡܬܝܬܪ

SERMO SEXTUS

DE ILLO, QUI FIT PERFECTUS ET PROFICIT

1. Exponemus autem, quomodo fiat homo perfectus et qua ratione proficiat post perfectionem. Sicut architecti et opifices, quando domum construere aut vasa magnifica conflare volunt ad reponendas res pretiosas regis, postquam domum ex lapidibus quadris extruxerunt et postquam tota imaginibus depicta proeminet et fenestrae et ianuae eius deornatae sunt, dicunt regi : Ecce absoluta est domus; vide, quanam re repleas eam. Tunc rex incipit eam implere quotidie rebus optimis.

2. Etiam aurifabri conflato vase aureo vel argenteo ianuam et operculum ei faciunt et catenulas [?] infigunt et

ܢܚܘܐ ܕܝܢ ܐܝܟܢ ܐ̱ܢܫ ܗܘܐ ܡܫܬܡܠܝܐ: ܘܐܝܟܢ ܡܬܝܬܪ ܒܬܪ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܗ. ܐܝܟ ܐܪ̈ܕܝܟܠܐ ܘܐܘ̈ܡܢܐ: ܐܡܬܝ ܕܨܒܝܢ ܕܢܒܢܘܢ ܒܝܬܐ: ܐܘ ܕܢܣܟܘܢ ܡܐܢ̈ܐ ܪ̈ܒܐ ܕܢܣܝܡܘܢ ܒܗ ܡܐܢ̈ܝܗܘܢ ܡܝܩܪ̈ܐ ܕܡܠܟܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܢܝܢ ܠܗ ܠܒܝܬܐ ܒܟܐܦ̈ܐ ܦܨܝܠܬܐ: ܘܐܦ ܕܨܝܪ ܟܠܗ ܒܨܘܪ̈ܬܐ ܘܡܥܠܝ ܒܟܘܝ̈ܗ ܘܬܪ̈ܥܘܗܝ ܡܨܒܬܝܢ: ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܐ: ܗܐ ܫܠܡ ܒܝܬܐ: ܚܙܝ ܡܢܐ ܡܠܐ ܐܢܬ ܠܗ. ܗܝܕܝܢ ܫܪܐ ܡܠܟܐ ܡܡܠܐ ܠܗ ܒܟܠܝܘܡ ܒܛܒ̈ܬܐ ܫܦܝܪ̈ܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܒܛܒ̈ܬܐ܀

ܐܘ ܨܝ̈ܪܦܐ ܡܐ ܕܢܣܟܘ ܡܐܢܐ ܕܕܗܒܐ ܐܘ ܕܣܐܡܐ: ܬܪܥܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܘܟܣܝܐ: ܘܫܫܠܬܐ ܩܒܥܝܢ:

ܐ] — 4 ܐ ܡܐܢ̈ܐ (sic).

ܘܣܡܝܢ ܠܗ ܪ̈ܙܝܗ ܘܐܪܡܝܢܗ ܩܘܦܠܐ ܕܠܐ
ܢܐܬܐ ܠܗ ܢܘܟܪܝܐ ܒܠܐ ܨܒܝܢ ܡܪܗ: ܗܝܕܝܢ
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܐ: ܕܗܐ ܡܐܢܟ ܫܡܝܪ:
ܫܡܘܠܝ ܒܗ ܟܠܗܘܢ ܣܝܡܬܟ ܘܐܬܬܟܠ
ܥܠܘܗܝ. ܗܝܕܝܢ ܡܫܪܐ ܡܠܟܐ ܠܡܣܡ
ܒܗ ܟܠܝܘܡ ܒܢܘܢ ܟܠ ܓܢܣ
ܕܬܐܓܪܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܕܐܬܡܟܟ
ܢܦܫܗ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ: ܘܫܚܩ
ܪܥܝܢܗ ܒܠܠܝܐ ܘܒܐܝܡܡܐ: ܘܣܡ
ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ: ܘܫܒܩ
ܢܦܫܗ ܡܢ ܟܠ ܕܩܢܐ ܘܢܫܩ ܪ̈ܓܠܐ
ܕܒܥܠܕܒܒ̈ܘܗܝ: ܗܝܕܝܢ ܚܙܐ ܡܪܢ
ܡܟܝܟܘܬܗ: ܘܡܫܕܪ ܠܗ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ:
ܘܝܕܥ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܘܟܕ ܝܕܥ ܫܪܪܐ: ܗܝܕܝܢ
ܦܪܫ ܫܪܪܐ ܡܢ ܕܓܠܘܬܐ: ܘܡܬܟܬܫ ܥܡ
ܣܛܢܐ: ܘܙܟܐ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܙܟܝܗ ܡܪܢ:
ܘܡܬܚܪܪ ܠܗ ܡܢ ܡܚܫܒ̈ܬܐ ܒܝ̈ܫܬܐ.
ܘܗܝܕܝܢ ܟܕ ܙܟܝܘܗܝ ܠܒܥܠܕܒܒܗ:
ܘܢܚ ܡܢ ܓܐܪ̈ܘܗܝ ܝܩܕ̈ܐ: ܘܣܠܩܝ ܫܘ̈ܡܬܐ
ܕܟܐܒ̈ܘܗܝ: ܘܐܬܐܣܝܘ ܬܒܪ̈ܐ ܕܡܚ̈ܘܬܗ:
ܘܩܡ ܢܛܘܪܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܗܕ̈ܡܘܗܝ:
ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ: ܕܗܐ
ܡܫܡܠܝ ܗܫܐ ܦܪܨܘܦܐ ܗܢܐ: ܐܝܟ
ܕܒܝܘܡܐ ܕܓܒܠܬܗ. ܗܝܕܝܢ ܦܬܚ ܠܗ

copulam [?] imponunt[1], ne in illud peregrinus invito domino manus immittat. Tunc dicunt regi : Ecce vas tuum absolutum est; congrega in eo omnes thesauros tuos et confide de eo. Tunc incipit rex reponere in eo quotidie omnia genera mercium. Sic etiam homo, postquam se humiliavit infra omnia, quae sunt in terra, et nocte dieque attrivit mentem suam et unumquemque se meliorem esse statuit et omnibus, quae possidet, renunciavit et osculatur pedes inimicorum suorum : tunc visa humilitate eius Spiritum Paraclitum mittit ei Dñs et cognoscit totam veritatem. Et cognita veritate discernit veritatem a mendacio et colluctatur cum Satana eumque profligat, sicut eum Dñs profligavit, et liberatur a cogitationibus malis[2]. Et postquam inimicum devicit et requievit ab ardentibus sagittis eius et vulnera dolorum eius ad cicatricem venerunt et fracturae plagarum eius sanatae sunt et vigil instat membris suis : tunc ait rex Christus : Ecce modo perfecta est persona haec, velut die, quo plasmavi eam. Tunc ei Dñs portas caelestes aperit et intrat et lae-

α] — 3 α ܐܡܪ̈ܢ, pro quo conieci ܐܡܪܝܢ uti exigit contextus.

1 ܪ̈ܙܝܗ *catenulae* et ܩܘܦܠܐ *copula* cf. Arthur John Maclean, *A Dictionary of the dialects of vernacular syriac*, Oxford, 1901, p. 291 : ܪܙܐ razâ, rezâ, turk. رزة, m. 1, *a staple, doorfastening* et p. 128 *kôpâlâ*... 2) *a crutch*. — 2 Hucusque sententia, cuius protasis in codice asterisco dividitur, quem etiam in translatione ratum habui.

tatur de divitiis mysteriorum. Et sicut rex ille quotidie reponit optima quaeque in gazophylacio, quod sibi architectus aedificavit et aurifaber conflavit: sic homo ille corpore in terra constitutus mente in Spiritu quotidie in Eden versatur, hoc est, in Ierusalem excelsa; et sic crescit et pinguescit quotidie et delectatur et oblectatur Spiritu, donec pervenit ad mensuram angelorum spiritualium; et tunc venit Dñs et eum assumit ex hoc saeculo, quemadmodum is mentem suam tulit et in Paradisum introduxit, et ibi, in Ierusalem celsissima fiet habitaculum eius. Initio quidem mandata illa magna, quae supra conscripsi, observat et tunc perficitur; et postquam perfectus evasit et se plus illis humiliavit, tunc ad maiestatem illam gloriosam ascendit et illic erit habitatio eius. Talis est cohabitatio illorum cum Dño, qui humiles et suaves et sancti et filii civitatis salutis fuerunt et illam voluntatem bonam acceptam perfectamque Dñi fecerunt[1] orantes, ut fieret voluntas eius in terrestribus sicut fit in caelestibus[2].

Desinit sermo sextus, de illo, qui fit perfectus et proficit.

ܡܢ ܥܘܬܪܐ ܕܟܣ̈ܝܬܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܐ ܒܓܙܘܗܝ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܘܐܡܝܢ ܕܗܘܐ ܡܟܢܫ ܟܠܡܕܡ ܫܦܝܪܐ ܣܐܡ ܒܗܘ ܒܝܬ ܓܙܐ ܕܒܢܐ ܠܗ ܐܪܕܝܟܠܐ ܘܢܣܟ ܠܗ ܐܘܡܢܐ: ܗܟܢܐ ܗܢܐ ܒܪܢܫܐ ܟܕ ܩܐܡ ܒܐܪܥܐ ܒܦܓܪ: ܒܬܪܥܝܬܗ ܒܪܘܚ ܟܠܝܘܡ ܒܥܕܢ ܗܘ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ: ܘܗܟܢ ܪܒܐ ܘܫܡܢ ܟܠ ܝܘܡ: ܘܡܬܦܢܩ ܘܡܬܒܣܡ ܒܪܘܚܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܡܪܢ ܘܕܒܪ ܠܗ ܠܥܠܡܗ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܕܒܪܗ ܠܪܥܝܢܗ ܘܐܥܠܗ ܠܦܪܕܝܣܐ: ܘܬܡܢ ܗܘܐ ܒܡܥܡܪܗ ܒܐܘܪܫܠܡ ܥܠܝܬܐ. ܩܕܡܝܬ ܕܝܢ: ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܟܠܗܘܢ ܕܟܬܒܬ ܡܢ ܠܥܠ ܢܛܪ ܐܢܫ ܘܗܝܕܝܢ ܡܬܓܡܪ: ܘܡܐ ܕܐܬܓܡܪ ܘܐܬܡܟܟ ܝܬܝܪ ܡܢܗܘܢ: ܗܝ ܣܠܩ ܠܘܬ ܗܝ ܪܒܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ: ܘܗܘܐ ܒܡܥܡܪܗ ܬܡܢ. ܗܟܢܘ ܗܘ ܡܥܡܪܐ ܕܥܡ ܡܪܢ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܡܟܝ̈ܟܐ ܘܒܣܝ̈ܡܐ ܘܩܕܝ̈ܫܐ: ܘܒ̈ܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܚ̈ܝܐ: ܘܨܒܝܢ ܪܥܝܢܗ ܕܡܪܢ ܗܘ ܛܒܐ ܘܡܩܒܠܐ ܘܓܡܝܪܐ: ܟܕ ܡܨܠܝܢ ܕܢܗܘܐ ܪܥܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܒܐܪ̈ܥܢܝܐ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܒܫܡܝ̈ܢܐ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ ܕܥܠ ܐܢܫ ܕܡܬܓܡܪ ܘܪܒܐ܀

α] — 7 α ܗܢܘ·

[1] Rom. XII, 2. — [2] Matth. VI, 10.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܒܥܐ
ܕܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܐܢܐ

SERMO SEPTIMUS

DE PRAECEPTIS IUSTORUM

ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܬܦܩܕܘ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟܢ ܢܗܘܘܢ ܟܐܢܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܟܠܢܫ ܐܠܨ ܢܦܫܗ ܕܢܣܩ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܐܢܐ: ܠܐ ܬܩܛܘܠ: ܠܐ ܬܓܘܪ: ܠܐ ܬܓܢܘܒ: ܝܩܪ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐܡܟ: ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܐܟܝܪܐ: ܠܐ ܬܙܢܐ: ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܫܘܩܪܐ: ܠܐ ܬܒܘܙ: ܠܐ ܬܛܠܘܡ: ܠܐ ܬܪܓ ܠܬܘܪܗ ܕܩܪܝܒܟ ܘܠܐ ܠܚܡܪܗ ܘܠܐ ܠܒܝܬܗ ܘܠܐ ܠܐܢܬܬܗ ܘܠܐ ܠܚܩܠܗ ܘܠܐ ܠܟܪܡܗ. ܘܠܐ ܬܥܒܪ ܬܚܘܡܗ. ܘܡܕܡ ܕܣܢܐ ܐܢܬ ܠܐ ܬܥܒܕ ܠܚܒܪܟ. ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܟ ܒܢܝܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܠܗܘܢ. ܒܪܡ ܒܝܕ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗܘܐ ܐܢܫ ܟܐܢܐ: ܕܟܐܪ ܠܡܟܣܬܐ. ܐܝܟܢ ܓܝܪ ܕܗܢܐ ܕܠܐ ܐܢܫ

1. De praeceptis toti mundo datis, quibus iusti fiant. — Non enim quilibet homo affligit se ipsum, ut ad perfectionem ascendat. Praecepta iustorum haec sunt : *Non occides. Non moechaberis. Non furtum facies*[1]. *Honora patrem tuum et matrem tuam*[2]. Miserere afflictorum. *Non fornicaberis. Non falsum testimonium dices*[3]. *Non rapinam sumes. Non fraudabis*[4]. *Non concupisces bovem proximi tui, nec asinum, nec domum, nec uxorem, nec agrum, nec vineam eius*[5]. *Non subvertes terminum eius*[6]. *Et quod odisti, proximo tuo ne feceris*[7], *et sicut vis, ut tibi faciant homines : sic facito eis*[8]. Verumtamen ope horum praeceptorum homo iustus

α] –

[1] Matth. XIX, 18. Ex. XX, 13-16. — [2] Ex. XX, 13. — [3] Ex. XX, 14, 16. — [4] Lev. XIX, 13. — [5] Ex. XX, 17. — [6] Deut. XIX, 14. — [7] Tob. IV, 5. Didache 1, 2. Didasc. (ed. Hauler) 3, 12. Clem. Alex. Strom. 2, 23. (Cf. Resch, *Agrapha*, p. 95, 135, 272). — [8] Luc. VI, 31; Matth. VII, 12.

fit, perfectis posterior. Sicut enim aliquis odit, ne quis occidat se, aut sibi furetur, aut iumento suo damnum inferat, aut in agrum aut vineam suam ingrediatur, aut uxorem aut quodcunque in agro habeat suo, tangat, si nemini facit, quod ipse odio habet : sic fiet iustus; evitans opes proximi sui nec dolore afficiens cor proximi : iustus fit coram Deo. Sicut porro odit, ne quis sibi maledicat, ne tunc quidem, si peccaverit, et lapsus odit traducentem se et sibi dimitti vult, quando in peccato deprehenditur, sive in adulterio, sive in furto, et etiamsi usque ad homicidium prolapsus fuerit, vult, ut sibi imploranti dimittatur : sic faciat et ipse offendenti se eiusmodi offensis, et fit iustus. Et sicut vult se esurientem refici, sitientem refrigerari, peregrinos hieme adeuntem sub tectum induci, sub umbram aestate, et sibi indigenti dari, et sicut vult se nudum vestiri et discalceatum calceis indui : sic ipse aliis, filiis carnis suae faciat.

2. Quicunque enim filius Adae est, proximus noster et filius carnis nostrae est. Et si difficile sit uni vestire nudum ob suam paupertatem, quinque aut decem consocientur simul et operiant carnem propinqui sui. Et qui hoc modo

ܢܩܛܠܝܘܗܝ: ܐܘ ܢܓܢܘܒ ܡܢܗ ܐܘ ܢܚܣܪ ܠܒܥܝܪܗ: ܐܘ ܕܢܥܘܠ ܒܚܩܠܗ ܘܒܟܪܡܗ: ܐܘ ܕܢܩܪܘܒ ܠܐܢܬܬܗ ܐܘ ܠܟܠܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܗ. ܘܐܝܢܘ ܕܠܐ ܥܒܕ ܠܚܒܪܗ ܗܢܐ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܘ: ܗܟܢ ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܟܕ ܥܒܪ ܒܩܢܝܢܘܗܝ ܕܚܒܪܗ: ܘܠܐ ܡܥܩ ܠܠܒܐ ܕܚܒܪܗ: ܗܟܢ ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܣܢܐ ܠܗܘ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܠܘܛܝܘܗܝ ܐܦܠܐ ܟܕ ܡܣܟܠ: ܐܘ ܫܠܝܐ ܣܢܐ ܠܡܢ ܕܡܦܪܣܢܐ ܠܗ: ܘܨܒܐ ܕܐܡܬܝ ܕܡܬܐܚܕ ܒܣܟܠܘܬܐ ܢܫܬܒܩ ܠܗ: ܐܘ ܒܓܘܪܐ ܐܘ ܒܓܢܒܘܬܐ: ܘܥܕܡܐ ܠܩܛܠܐ ܐܦ ܡܫܬܪܥ: ܨܒܐ ܕܢܫܬܒܩ ܠܗ ܟܕ ܒܥܐ ܡܢܗ: ܗܟܢܐ ܢܥܒܕ ܗܘ ܠܡܢ ܕܡܣܟܠ ܒܗ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܣܟܠܘܬܐ ܘܗܘܐ ܟܐܢܐ. ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܕܐܢܫ ܢܘܟܠܘܢܝ ܟܕ ܟܦܢ ܘܢܫܩܘܢܗ ܡܝܐ ܕܨܗܐ: ܘܐܝܟ ܕܐܙܠ ܒܣܬܘܐ ܢܥܠܘܢܝ ܠܡܛܠܬܐ ܒܣܬܘܐ ܘܠܡܛܠܠܐ ܒܩܝܛܐ: ܘܢܬܠܠܘܢ ܠܗ ܡܐ ܕܣܢܝܩ ܠܗ: ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܕܐܢܫ ܢܠܒܫܘܢܝ ܟܕ ܥܪܛܠ: ܘܢܣܐܢܘܢܝ ܟܕ ܕܚܦܝ: ܗܟܢܐ ܢܥܒܕ ܗܘ ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܒܢ̈ܝ ܒܣܪܗ܀

ܟܠ ܓܝܪ ܕܒܪ ܐܕܡ ܗܘ: ܩܪܝܒܢ ܗܘ ܘܒܪ ܒܣܪܢ. ܘܐܢ ܩܫܐ ܥܪܛܠܝܐ ܡܢ ܚܕ ܐܢܫ ܕܢܠܒܫܝܘܗܝ ܡܛܠ ܡܣܟܢܘܬܗ: ܢܫܬܘܬܦܘܢ ܚܡܫܐ ܐܘ ܥܣܪܐ ܐܢܫܝܢ ܐܟܚܕܐ ܘܢܟܣܘܢ ܒܣܪܐ ܕܩܪܝܒܗܘܢ. ܘܡܢ ܕܥܒܕ

α] — 2 α Forte etiam legi potest *delinquat* ܕܢܣܟܠ. — 26 α ܚܡܫܐ.

ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܙܥܘܪ ܡܢ ܓܡܝܪܐ: ܒܗܘ ܕܠܐ ܐܣܬܪܩ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܘܐܬܩܕܫ ܘܫܩܠ ܙܩܝܦܗ ܘܚܪ ܠܫܡܝܐ: ܘܐܕܪܟ ܫܪܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܙܩܝܦܗ ܓܡܝܪܐ ܕܡܪܢ. ܘܐܝܟ ܕܐܝ ܗܘܐ ܠܗ ܟܐܒܐ ܒܐܟܣܢܝܐ: ܨܒܐ ܕܢܟܣܝܐ ܠܗ ܢܥܕܪܘܢܝܗܝ ܘܢܐܣܘܢ ܟܐܒܘܗܝ ܘܢܣܝܘܢܘܗܝ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܘ ܢܥܒܕ ܠܐܟܣܢܝܐ ܕܦܓܥܝܢ ܠܗ. ܘܗܟܢܐ ܐܬܐ ܠܘܬ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܕܐܝܬ ܒܢܡܘܣܐ: ܗܠܝܢ ܕܬܠܐ ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܢܡܘܣܐ ܘܢܒܝܐ: ܘܒܗܘܢ ܡܬܡܠܐ ܐܝܟ ܟܠܗ ܢܡܘܣܐ ܘܢܒܝܐ: ܕܬܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ: ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܟ ܘܚܝܠܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܟ. ܘܕܕܡܐ ܠܗ: ܕܬܪܚܡ ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ. ܘܬܐܨܦ ܕܝܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܙܐܦ ܐܢܬ ܕܢܦܫܟ: ܒܟܠ ܕܡܨܐ ܐܢܬ ܕܬܥܕܪ ܐܢܘܢ. ܟܠܢܫ ܓܝܪ ܕܦܓܥ ܒܟ ܩܪܝܒܟ ܗܘ: ܐܢ ܡܛܐܒ ܐܢܬ ܠܗ ܘܐܢ ܡܒܐܫ ܐܢܬ ܠܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܢܫ ܡܛܐܒ ܐܘ ܡܒܐܫ ܠܪܚܝܩ ܕܪܚܝܩ ܡܢܗ: ܐܠܐ ܐܢ ܠܩܪܝܒ ܕܥܠ ܓܒܗ ܗܘ ܣܢܐ: ܘܠܩܪܝܒ ܕܠܘܬܗ ܗܘ ܪܚܡ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܬܪܚܡ ܐܢܫ ܥܠ ܡܢ ܕܦܓܥ ܒܗ: ܗܘܐ ܩܪܝܒܗ: ܘܐܢ ܡܒܐܫ ܠܗ: ܗܘܐ ܩܛܘܠܗ: ܘܐܠܐ ܡܛܐܒ ܠܗ ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܠܗ: ܗܘܐ ܪܚܝܩܗ: ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܗܠܝܢ ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܗ ܕܗܘ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܡܢ

agit, minor est perfectis, eo quod non se exinanivit a terra, nec sanctificatus est, nec tulit crucem suam aspiciens ad caelum, nec comprehendit veritatem, quae est crux Dñi perfecta. Et sicut dolore correptus inter alienigenas vult peregrinos sibi opem ferre et doloribus probationibusque suis mederi : sic faciat et ipse peregrinis sibi occurrentibus. Qua ratione perveniet ad praecepta magna, quae in Lege scripta sunt, in quibus tota lex pendet et prophetae[1], quibus tota lex impletur et prophetae, [quae sunt :] *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et viribus tuis et ex tota substantia tua*[2] et dein illud, quod huic simile est: *diliges proximum tuum ut teipsum* (qui sunt omnes homines) et curam eorum habebis, sicut curam habes tui ipsius, in quantum eos iuvare poteris. Quicunque enim occurrerit tibi, propinquus tuus est, sive ei benefacis, sive ei malefacis; nemo enim benefacit aut malefacit absenti sibi, sed eum qui sibi ad latus est, odit, aut eum, qui prope se est, diligit. Si quis autem miseretur occurrentis sibi, fit ei proximus; et si malefacit ei, fit homicida eius, et si ei neque benefecerit, neque malefecerit, fit ei remotus sicut erant cives illius,

— α] 3 α ܘܐܪܕܟ (sic).

[1] Matth. xxii, 40. — [2] *Ib.* 37-39.

qui Ierosolymis descendit Ierichuntem et cives facti sunt ei remoti et Samaritanus peregrinus proximus, quia misertus est eius[1].

3. Item simili ratione praecipitur, ut se abstrahat a fornicatione et a [contaminatione (?)][2] mortui. Et *quod animal reliquit, aut dilaceravit, vos ne comederitis*[3] velut pagani, nec faciant sortilegia, nec hariolentur, nec incantent incantationes magicas, quae nomine idolorum incantantur, nec visitent incantatores et praestigiatores et amuletorum fabricatores[4], nam haec omnia cultum idolorum efficiunt. Dicit enim in Lege sancta : *Non intret in terram tuam hariolus et praestigiator et amuletorum confector*[5]. Haec itaque dedecet nos facere, etiamsi (quod Deus avertat) omnes rabidi fiamus, aut usque ad obitum nostrum doloribus afficiamur, aut substantia nostra tota pereat, aut uxores nostrae steriles fiant per annos plurimos, uti Sara et Rebecca. Nam ob istas res adimus impostores et excidimus ex iustitia non perspicientes, quomodo sustinuerint antiqui probationem suam,

ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܝܪܝܚܘ: ܘܗܘܘ ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈
ܡܕܝܢܬܗ ܪ̈ܚܝܩܘܗܝ: ܘܫܡܪܝܐ ܢܘܟܪܝܐ
ܕܐܬܪܚܡ ܥܠܘܗܝ ܗܘܐ ܩܪܝܒܗ ܀

ܗܟܢ ܬܘܒ ܡܦܩܕ ܠܡܦܠܛ ܕܢܬܪܚܩ
ܡܢ ܙܢܝܘܬܐ ܘܡܢ ܕܡܣܝܒܐ: ܘܡܢ ܕܡܝܬܐ
ܚܝܘܬܐ ܐܘ ܢܟܝܠܐ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܐܝܟ ܚܢ̈ܦܐ:
ܘܠܐ ܢܩܣܡܘܢ ܘܠܐ ܢܚܪܫܘܢ ܘܠܐ ܢܠܚܫܘܢ
ܠܚ̈ܘܫܐ: ܕܒܫܡ ܦܬܟܪ̈ܐ ܗܘ ܡܬܠܚܫܝܢ:
ܘܠܐ ܠܐܫܦ̈ܐ ܢܣܪܘܢ ܘܠܐ ܠܚܪ̈ܫܐ ܘܠܐ ܠܥܒ̈ܕܝ
ܩܡܝ̈ܥܐ: ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܚܠܬ
ܦܬܟܪ̈ܐ ܥܒ̈ܕܢ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܒܢܡܘܣܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܠܐ ܢܥܘܠ ܠܐܪܥܟ ܩܨܘܡܐ ܘܚܪܫܐ:
ܘܥܒܕ ܩܡܝ̈ܥܐ. ܠܐ ܗܘܝܐ ܙܕܩ ܠܢ ܕܢܥܒܕ
ܗܠܝܢ ܘܠܐ ܟܠܗ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܡܢܢ ܦܣܝܩܝܢ
ܟܠܢ ܟܠܒܝܢ: ܐܘ ܡܬܟܐܒܝܢ ܟܠܢ ܥܕܡܐ
ܠܡܥܡܬܢ: ܐܘ ܐܢ ܐܒܕ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܢ:
ܐܘ ܐܢ ܗܘܝ̈ܢ ܢܫ̈ܝܢ ܥܩܪ̈ܢ ܫܢ̈ܝܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ:
ܐܝܟ ܣܪܐ ܘܐܝܟ ܪܦܩܐ. ܡܛܠ ܗܠܝܢ
ܓܝܪ ܐܙܠܝܢܢ ܠܘܬ ܡܛܥܝܢܐ:
ܘܢܦܩܝܢܢ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܠܐ ܚܙܝܢܢ ܐܝܟܢܐ
ܣܝܒܪܘ ܩܕ̈ܡܝܐ ܢܣܝܘܢܗܘܢ: ܒܙܒܢܐ
ܕܡܪܝܐ ܦܪܩ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ ܓܝܪ ܩܐܡܝܢ
ܡܫܬܐܠܝܢ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܘܠܐ ܕܡܝܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܡܥܝܢ

α] — 1 α ܐܘܪܫܠܡ. — 12 α ܡܢ. — 22 α ܕܡܪ̈ܝܐ ܕܡܪܝܐ (sic).

[1] Luc. x, 30-34. — [2] In textu ܠܛܘܠܫܐ vel aliquid simile excidisse videtur. — [3] Ex. xxii, 31. — [4] ܚܪܫܐ = γόης; ܚܪܫܘܬܐ = γοητεία; ܩܣܡܐ = μάντις; ܠܚܘܫܐ = ἐπῳδή, ἐπιλαλία; ܦܬܓܡܐ χρησμός; ܦܬܓܡܢܐ = χρησμῳδός. (Gressmann, *Studien zu Eusebs Theophanie*. Leipzig 1903. Index.) ܩܡܝܥܐ (ar. عوذة gr. τέλεσμα) est קמיעא *Kamea* Iudaeorum, cuius diversa genera enumerat Blau in op. *Das altjüdische Zauberwesen* (in Iahresbericht der Landes-Rabbinerschule in Budapest f. d. Schuljahr 1897/8 Budapest 1898, pag. 86-117. Bucher, *Das transcendentale Magie und magische Heilarten im Talmud*. Wien 1850, pag. 195. — [5] Cf. Deut. xviii, 11 sqq.

ܢܦܨܝܘܗܝ. ܘܡܛܠ ܚܒܠܐ ܘܡܪ̈ܥܐ ܕܫܪܟܐ ܟܬܒܝܢ ܚܢܢ ܩܡ̈ܝܥܐ: ܘܠܐ ܕܡܝܢܢ ܠܐܒܪܗܡ ܘܠܐܝܣܚܩ: ܕܒܥܘ ܡܢ ܡܪܝܐ ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܡܛܠ ܦܩܪܐ ܟܬܒܝܢܢ ܐܣܦ̈ܐ ܘܙܪܩܝܢܢ ܡܝ̈ܐ ܥܠ ܡܢ ܕܦܩܪ ܘܡܘܒܕܝܢܢ ܠܗ: ܘܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܕܡܗ ܒܐܬܪܢ. ܘܠܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ ܝܬܝܪ ܘܡܬܦܛܝܢ: ܘܐܦܠܐ ܒܗܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܠܓܝܘܢܐ ܕܫܐܕ̈ܐ ܘܡܥܡܪ ܗܘܐ ܒܒܝܬ ܩܒܘܪ̈ܐ ܥܕܡܐ ܕܐܣܝܗ ܡܪܢ ܘܠܐ ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ ܕܡܬܕܡܝܢ ܕܠܐ ܙܪܩܘ ܥܠܘܗܝ ܡܝ̈ܐ ܕܐܣܦܐ ܘܡܘܒܕܝܢ. ܐܢ ܓܒܪܐ ܓܝܪ ܐܣܦܐ ܨܒܐ ܡܝ̈ܐ ܥܠ ܚܠܝܡܐ ܕܒܦܓܪܗ ܙܪܩ ܘܡܘܒܕ ܠܗ: ܠܘ ܗܝ ܕܡܢܐ ܕܡܘܒܕ ܐܢܫ ܚܒܪܗ ܒܦܪܙܠܐ ܐܘ ܒܫܒܛܐ ܐܘ ܒܟܐܦܐ: ܡܘܒܕܝܢ ܓܝܪ ܐܝܟ ܕܫܒܩ ܡܪܢ ܕܢܗܘܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ. ܠܡܘܒܕܘ ܓܝܪ ܦܫܝܩ ܠܗܘܢ ܕܢܐܓܪܘܢ ܪ̈ܘܚܐ ܒܝܫܬܐ ܒܢܦܫܗܘܢ: ܢܦܫܐ ܓܝܪ ܚܠܦ ܢܦܫܐ ܝܗܒܝܢ ܠܗܝܢ ܐܓܪܐ ܘܗܝܕܝܢ ܡܘܒܕܝܢ: ܘܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܬܒܥ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܡܕܡ ܕܚܒܠܘ ܘܡܫܠܡܝܢ ܢܦܫ̈ܬܐ ܕܩܨܘ ܠܗܝܢ ܐܓܪܐ ܠܡܥܡܠܗܘܢ. ܗܟܢ ܓܝܪ ܦܣܩܝܢ ܥܠ ܕܡܘܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܕܢܚܒܠܘܢ:

donec eos Dominus liberavit. Nam ob dolores nostros accersimus praestigiatores, nec imitamur Iob, qui probationem suam toleravit. Et partuum et reliquorum dolorum causa amuleta conficimus, nec imitamur Abraham et Isaac, qui dominum imploraverant et dedit eis filios. Et contra rabiem praestigia facimus et rabidum aqua aspergimus et perdimus eum et Dominus sanguinem eius a nobis repetit, nec persuademur, nec corrigimur [exemplo] illius, in quo legio daemonum erat et in sepulchris habitabat, donec eum Dñs sanavit[1], nec imitamur parentes eius, qui eum aqua magica haud asperserunt nec perdiderunt. Si enim maleficus velit, aspergit sanum corpore et perdit eum; non eo modo, quo quis proximum suum ferro, baculo aut lapide perdit; perdunt autem sicut Dñs permittere vult usque ad diem iudicii. Facile enim est eis ad perdendum spiritus nequam conducere pro anima sua, animam enim pro anima mercedem eis dant[2] et tunc interimunt; et die iudicii repetit ab ipsis Deus, quod perdiderunt[3], et reddunt animas, quas sibi mercedem laboris pacti sunt. Nam hoc modo paciscuntur[4], quando eos ad perdendum

α] — α 24 in margine add. ܘܡܚܒ̈ܠܝܢ] ܗܝ ܠܬܪܥܐ ܒܡܫܚܬܐ.

[1] Matth. VIII, 28-34. — [2] Spiritibus malis. — [3] Spiritus mali. — [4] Praestigiatores cum spiritibus nequam. Catalogus haeresium quem Marutha episcopus Maiphercat urbis exaravit, Borborianos accusat,

emittunt : « nos die illa animam dabimus pro anima, quam vos occideritis per verbum vel per manum nostram ». Hac ratione praestigiatores gladiorum instar utuntur ipsis et occidunt homines. Pro quavis anima vero, quam perdunt, animam suam reddunt, diligentes gloriam mundi et odio habentes seipsos.

4. Laus tibi Dñe! Quam longanimis es, quod videns conniveas, quia forsitan paenitentiam agent nec ibunt in ignem inextinguibilem. Vobis autem, quibus probatio vel tentatio supervenit a Deo, dico : Dñum permittere, sive propter peccata vestra, sive ut paenitentiam agatis, sive, quia non oratis, intratis in tentationem diabolicam.

5. Tentatio autem procedit aut ab hominibus, qui socios suos interimunt, aut a Satana, quia obediunt ei. A Deo autem supervenit probatio hominibus, quia eos scrutari vult, an firmi sint in fide, quia sic expedit infirmo corpore. Ab hominibus autem procedit tentatio, quando interimunt socios suos ob inimicitiam suam et sibi invicem mala rependunt et propter malignitatem suam noxas pessimas sibi mutuo inferunt. Attamen homo aut Satanas nequeunt

ܕܫܕܝܢ ܩܘܒܠܝܢ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܢܦܫܐ ܚܠܦ ܢܦܫܐ ܕܩܛܠܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܠܬܢ ܘܒܐܝܕܢ. ܗܟܢ ܐܚܕܝܢ ܠܗܘܢ ܚܪ̈ܫܐ ܐܝܟ ܣܝ̈ܦܐ ܘܩܛܠܝܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܟܠ ܢܦܫܐ ܕܝܢ ܕܡܘܒܕܝܢ: ܢܦܫܗܘܢ ܦܪܥܝܢ ܚܠܦܝܗ: ܘܪܚܡܝܢ ܐܝܩܪܐ ܕܥܠܡܐ ܘܣܢܝܢ ܢܦܫܗܘܢ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܢ ܟܡܐ ܢܓܝܪܐ ܪܘܚܟ ܕܚܙܐ ܐܢܬ ܘܡܣܝܒܪ ܐܢܬ ܕܠܡܐ ܬܝܒܝܢ ܘܠܐ ܐܙܠܝܢ ܠܢܘܪܐ ܕܠܐ ܕܥܟܐ. ܐܠܐ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐ ܥܠܝܟܘܢ ܒܘܚܪܢܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܘ ܢܣܝܘܢܐ: ܐܘ ܡܛܠ ܚܛܗܝܟܘܢ ܐܘ ܡܛܠ ܕܬܬܘܒܘܢ: ܐܘ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܨܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܥܐܠܝܢ ܠܢܣܝܘܢܐ ܡܢ ܣܛܢܐ܀

ܡܬܢܣܐ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܕܩܛܠܝܢ ܚܒܪ̈ܝܗܘܢ: ܐܘ ܡܢ ܣܛܢܐ ܡܛܠ ܕܐܫܬܡܥܘ ܠܗ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܬܐ ܒܘܚܪܢܐ ܥܠ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ: ܡܛܠ ܕܒܥܐ ܕܢܒܩܐ ܐܢܘܢ ܐܢ ܫܪܝܪܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ. ܐܘ ܡܛܠ ܕܦܩܚܐ ܗܕܐ ܠܗܘ ܟܪܝܗܐ: ܕܗܘܐ ܟܪܝܗ ܒܦܓܪܗ. ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܝܢ ܐܬܐ ܢܣܝܘܢܐ: ܐܡܬܝ ܕܩܛܠܝܢ ܚܒܪ̈ܝܗܘܢ ܡܛܠ ܒܥܠܕܒܒܘܬܗܘܢ: ܘܦܪܥܝܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܡܛܠ ܒܝܫܘܬܗܘܢ ܪܡܝܢ ܚܒ̈ܠܐ ܒܝ̈ܫܐ ܚܕ ܥܠ

α] — 15 α ܣܛܢ (sic). — 20 α ܫܪܝܪܝܢ.

quod infantes occiderint in usus magicos. (Harnack, *Der Ketzer-Katalog des Bischofs Maruta von Maipherkat,* Texte u. Untersuchungen, Leipzig, 1899. N. F. B. IV, H. 1, b, pag. 10.)

ܢܦܩ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܒܪ̈ܢܫܐ ܐܘ ܫܐܕܐ ܕܢܦܩܘܢ ܢܦܫܐ ܡܢ ܦܓܪܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕ ܡܦܩܢܗܘܢ ܒܐܝܕܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ ܕܠܐ ܬܒܐܫܘܢ ܘܬܩܛܠܘܢ: ܕܠܐ ܫܒܥ ܒܫܒܥܐ ܬܬܬܒܥܘܢ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ. ܨܒܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕ ܡܦܩܢܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܡܬܝ ܕܒܟܘܪܗܢܐ ܘܐܡܬܝ ܕܒܢܘܪܐ: ܐܘ ܒܓܘܒܐ ܐܘ ܒܫܘܚܬܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܒܪܘܚܐ ܛܢܦܬܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܝ̈ܫܐ. ܘܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܩܛܠܝܢ ܕܐܢ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܣܡ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܕܠܐ ܢܩܛܠܘܢ ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܚܐܪܘܬܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܨܒܝܢܗܘܢ܀

ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܗܟܢܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܕܒܗ ܕܘܟܬܐ ܕܩܛܠܬܘܢ ܠܗ ܨܒܐ ܗܘܝܬ ܐܢܐ ܕܐܥܒܕ ܡܦܩܢܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܐܢܫܐ ܕܩܛܠܬܘܢ. ܐܝܟܘ ܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܘܫܛܬܘܢ ܐܝ̈ܕܝܟܘܢ ܥܠ ܒܪ ܒܣܪܟܘܢ ܘܠܐ ܕܚܠܬܘܢ ܡܢܝ: ܕܦܩܕܬܟܘܢ ܕܠܐ ܬܡܚܘܢ ܠܒܢ̈ܝ ܒܣܪܟܘܢ: ܐܠܐ ܡܪܚܡ ܪܚܡܘ ܐܢܘܢ ܘܡܝܩܪܘ ܝܩܪܘ ܐܢܘܢ܀ ܐܦ ܡܐ ܕܣܠܩܐ ܢܦܫܗ ܕܒܪܢܫܐ ܐܘ ܡܫܟܚ ܐܢ ܕܡܗ ܐܘ ܦܠܓ ܠܗ: ܚܝܒ ܗܘ ܕܡܐ ܕܐܫܕ. ܗܠܝܢ ܡܦܩܢ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܢܦܩܝܢ ܒܗܘܢ ܢܦܫܬܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܘܗܘ ܐܠܗܐ ܨܒܐ ܕܒܢܗܪܐ ܐܘ ܒܫܘܚܬܐ ܐܘ ܒܓܘܒܐ: ܐܘ ܡܢ ܐܓܪܐ ܪܡܐ ܐܘ ܙܥܘܪܐ. ܘܟܡܐ ܕܙܒ̈ܢܝܢ ܒܐܪܥܐ ܡܬܬܩܠ ܐܢܫ ܘܡܐܬ. ܘܠܚܪܬܐ

educere animam e corpore, nisi velit Deus per manus ipsorum exitum eius facere, quia praecepit eis : nolite malefacere aut occidere, ne septuplum puniamini die iudicii. Deus autem exitum hominum facere vult sive per morbum, sive per ignem, sive per puteum, sive per foveam, aliquando per spiritus immundos, aliquando per homines nequam; et homicidas iudicat Deus, quia legem eis posuit, ne occiderent, et libertatem eis tribuit ut facerent voluntatem suam.

6. Die autem iudicii sic eos alloquetur : « Illo loco, ubi occidistis, ego volui exitum illorum facere, quos occidistis; vos autem quo iure extendistis manus vestras contra filium carnis vestrae non timentes me, qui vobis praecepi : nolite percutere filios carnis vestrae, sed diligendo eos diligite et honorando honorate »? Etiam ascendente hominis anima reus fit sanguinis effusi, si quis sanguinem eius effundat aut eum contundat. Quod ad obitus reliquos attinet, animae hominum per illos secundum voluntatem Dei exeunt et Deus ipse vult [eos obire] sive per fluvium, sive per foveam, sive per puteum aut de tecto alto aut parvo. Et quoties of-

α] — 4 α ܐܬܬܒܥܘܢ. — 26 α omisit ܕܒܗܘܢ ܡܦܩܢܝܗܘܢ vel aliquid eiusmodi, sicut in translatione conieci. [ܐܘܕܥ.

fendit homo pedem in lapidem et moritur! Et spiritui immundo neminem licet occidere, nisi Deus exitum hominis illius per Satanam fieri velit. Si enim Satanae liceret educere animas e corporibus hominum, imprimis si quem converti volentem et sibi aufugere cupientem videret, ubi primum occasionem nancisceretur, occideret eum. Si dein homo peccator evaderet et post paenitentiam legem transgrederetur, interimeret eum; dum enim homo mandata observat et ad Deum confugit, timet accedere ad ipsum. Spiritus autem nequam, qui per incantatores et praestigiatores occidunt, per ipsas hominum manus occidunt; sin autem, num praestigiator et incantator aliud agunt? annon consociatur ipsis etiam is, qui eos ad aquam ducit et rei illi, qua maleficia perficitur, quae homini aspersa eum occidit, aut is, qui ei alicubi abscondit praestigium eumque perdit? Et vide spiritum immundum eum non occidere, nisi Deus animam illius auferre et mittere velit ad locum, quo velit, per quem velit; hoc est, iuxta mensuram operum eius locum carceris parat ei usque ad diem iudicii, quo corpus suum iterum assumit et consistit in operibus suis [1].

α] —

[1] Doctrina, quam auctor hic proponit, similis est variis sententiis a S. Irenaeo allatis (*Haer.* V, 5), qui remunerationem divinam demum post iudicium ultimum incipi asseverarunt. Ceterum auctor Libri Graduum de hac re accuratius nullibi disserit.

ܣܛܢܐ ܕܝܢ ܡܬܚܝܒ ܥܠ ܕܡܪܝܕ ܘܡܠܦ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܥܒ̈ܕܐ ܒܝ̈ܫܐ: ܘܡܬܟܬܫ ܥܡܗܘܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܐܢܘܢ: ܘܡܠܦ ܠܗܘܢ ܕܢܟܦܪܘܢ ܒܐܠܗܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܕܢܦܫܗ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܒܢ̈ܝ ܐ̱ܢܫܐ ܕܡܫܚܠܝܢ ܣܝܦܐ ܘܡܠܦܝܢ ܚܕ ܠܚܕ ܕܢܐܚܕܘܢ ܒܐܝܕܝ̈ܗܘܢ: ܐܦ ܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ ܡܠܦܝܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܢܐܚܕܘܢ ܐܢܘܢ ܒܐܝܕܝ̈ܗܘܢ: ܘܢܩܛܠܘܢ ܚܕ ܠܚܕ ܒܛܘܫܝܐ: ܒܣܝܦܐ ܕܛܘܫܝܐ ܐܝܟ ܕܣܝܦܐ ܓܠܝܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܕܣܝܦܐ ܕܦܪܙܠܐ ܐܠܐ ܐܚܝܕ ܠܗ ܐ̱ܢܫ ܒܐܝܕܗ ܘܩܛܠ ܒܗ ܠܐ ܩܛܠ ܠܐ̱ܢܫ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܣܝ̈ܦܐ ܟܣܝ̈ܐ: ܠܐ ܩܛܠܝܢ ܠܐ̱ܢܫ: ܐܠܐ ܐܢ ܐ̱ܢܫ ܐܚܝܕ ܠܗܘܢ ܒܐܝܕܝ̈ܗܘܢ ܘܩܛܠ ܒܗܘܢ ܒܛܘܫܝܐ. ܡܬܐܚܕܝܢ ܕܝܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܗܢܘܢ ܒܐܝܕܝ̈ܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܝܕܥܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܩܛܘ̈ܠܐ ܒܢ̈ܝ ܓܗܢܐ: ܘܟܦܪܝܢ ܒܐܠܗܐ ܘܡܘܕܝܢ ܒܗܘܢ: ܘܗܘܝܢ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܠܥܒ̈ܕܐ ܒܝ̈ܫܐ ܘܠܡܪܕܦ ܨܒܝܢܗ ܣܢܝܐ ܕܣܛܢܐ ܕܡܥܘܪ ܡܕܥܝ̈ܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܫܪܪܐ ܕܠܐ ܢܚܙܘܢܝܗ܀

ܡܫܬܠܛܘ ܕܝܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ ܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ ܗܢܘܢ ܡܢ ܨܒܘܬ ܢܦܫܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܗܘܝܢ ܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܐ: ܘܥܒܪܝܢ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܕܐܠܗܐ: ܘܠܐ ܢܛܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܡܪ̈ܝܗܘܢ:

7. Satanas autem condemnabitur, quia rebellis est et homines opera mala docet et luctatur cum eis, ut ea committant, et docet eos libera cum voluntate Deum negare. Sicut enim homines conflant gladios et se invicem docent eos manu tenere : etiam spiritus immundi docent homines se manibus eorum tenere et se invicem occulte necare gladio occulto ad instar gladii manifesti; et quemadmodum gladius ferreus neminem necat, nisi eum aliquis manu teneat et ope eius occidat : sic etiam spiritus immundi, qui sunt gladii occulti, neminem occidunt, nisi quis eosdem manu teneat et ope ipsorum clam occidat. Spiritus autem illi manibus hominum tenentur, quia sciunt se illos homicidas, filios Gehennae reddere et Deo negato se confiteri et sibi ministros fieri ad opera mala et ad exsequendam turpem voluntatem Satanae, qui mentem hominum a veritate excaecat, ne eam conspiciant.

8. Spiritus autem immundi dominatione dominantur in homines ipsis volentibus, quia obediunt, sibique servi fiunt et legem Dei transgrediuntur, nec observant mandata

α] — 1 α *exacerbatus* ܕܡܪܝܪ (sic) [ܕܡܪܝܪ sed probabiliter ܡܪܝܕ legendum est, ut posuimus in textu, nam Satanas nullibi dicitur *exacerbatus;* contra cognomen *rebellis* ei ab auctore nostro saepissime tribuitur. — 13 α ܕܐܝܬܝܗܘܢ. — 23 α ܢܦܫܗܝܢ (sic). — 24 α ܠܗܘܢ secundo. : e contextu lectio ܢܦܫܗܘܢ ܨܒܘܬ ܡܢ praeferri meretur; non enim agitur de libera electione daemonum (ܢܦܫܗܝܢ) sed hominum (ܢܦܫܗܘܢ) ipsis obedientium.

eius et membra sua corrumpunt; et cruciant eos aliquando palam, aliquando clam, attamen in illos tantum dominantur, qui sibi obediunt, sicut dicit Paulus : *Cui auditum praebetis, eius estis servi*[1].

9. Si itaque spiritus immundos superare velis hominesque ab ipsis discentes sociosque interimentes suos : observa mandata Domini et confuge ad eum, donec exieris ex hoc mundo; et eris victor in ambobus saeculis, etiamsi ecce per diem singulos tibi digitos homines nequam amputent. Qui autem tribulationem hanc hominum tempore modico non sustinet, Gehennam, quaeso, quomodo poterit ferre? An non mihi plus expediunt dolores et tribulationes temporis modici, ut me Dominus liberet et vadam in requiem eius, quam solvere mandata eius sanitatis instabilis causa et vadere ad tormenta aeterna? Homines autem condemnantur, quod discant a Satana, homicida suo, et contemnant Deum, vivificatorem suum.

10. Nisi igitur Dñs mensuram hominis terminari velit, non moritur, neque per Satanam, neque per homines; etiamsi ecce aliquo modo concidant

α] —

[1] Rom. VI, 16.

ܠܦܓܪܗ ܕܒܪ ܡܢ ܐܣܒܢܩܝܣ: ܡܬܦܠܛ ܠܗ ܙܒܢܐ ܘܠܐ ܡܐܬ: ܐܠܘ ܗܘܐ ܦܣܝܩܐ ܠܗ ܚܕܐ ܫܥܬܐ ܐܘ ܝܘܡܐ: ܘܐܠܐ ܣܝܡ ܠܒܟ ܐܝܟ ܡܚܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܠܚܒܪܝܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܡܣܪܚܝܢ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܡܝܬܝܢ܀

ܘܐܣܬܟܠ ܐܝܟ ܢܦܠܝܢ ܠܣܛܝܐ ܥܠ ܒܢܝܢܫܐ. ܘܐܝܬ ܕܗܘܝܢ ܡܐܐ ܐܢܫܝܢ ܘܩܛܠܝܢ ܠܗܘܢ ܥܣܪܐ ܓܒܪܝܢ ܐܘ ܥܣܪܝܢ ܘܐܝܬ ܕܙܒܢܐ ܕܗܘܝܢ ܡܐܐ ܠܣܛܝܐ ܘܠܐ ܡܨܝܢ ܩܛܠܝܢ ܥܣܪܐ ܓܒܪܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕ ܡܦܩܢܗܘܢ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܩܛܘܠܐ ܐܢܘܢ ܘܚܝܒܝܢ ܐܢܘܢ ܕܕܡܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܕܠܐ ܒܨܒܝܢܗܘܢ ܐܬܦܠܛܘ ܡܢܗܘܢ܀

ܘܠܐ ܚܝܘܬܐ ܒܝܫܬܐ ܫܒܩ ܐܠܗܐ ܕܢܩܛܠܢ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܐܠܐ ܨܒܐ ܕܢܥܒܕ ܡܦܩܢܗܘܢ ܒܝܕ ܚܝܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܕܚܠܬܟܘܢ ܘܪܗܒܬܟܘܢ ܐܪܡܐ ܥܠ ܚܝܘܬܐ ܡܚܒܠܬܐ: ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܕܨܒܐ ܕܢܫܩܘܠ ܕܚܠܬܗܘܢ ܡܢ ܚܝܘܬܐ ܒܝܫܬܐ: ܩܛܠܢ ܘܡܣܪܚܢ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܟܠܡܢ ܕܝܢ ܕܨܒܐ ܕܢܒܐܫ ܠܒܪܢܫܐ ܘܠܐ ܐܬܐ ܒܐܝܕܘܗܝ: ܡܚܛܐ ܚܛܐ ܒܠܒܗ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܙܘܝܘܗܝ ܕܝܠܗ ܐܫܬܠܡܬ ܠܗ ܒܝܫܬܐ: ܡܢ ܕܝܢ ܕܡܢ ܨܒܝܢܗ ܡܬܟܠܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܬܐܒ ܘܒܥܐ ܡܢ ܡܪܢ ܘܐܫܕ ܕܡܥܐ ܡܢ ܥܝܢܘܗܝ: ܡܟܦܪ

corpus eius, salvus evadit et non moritur, si una hora, vel dies unus statutus sit ei; sin autem, pone in mente tua quomodo percutiant homines socios suos, adeo ut eos graviter laedant, et non moriantur.

11. Et intellige, quomodo irruant latrones in homines. Accidit, ut homines centum sint et decem vel viginti viri occidant eos. Passim accidit, ut latrones centum sint, nec valeant decem viros trucidare, quia Deus non vult die illa exitum eorum facere. Illi autem homicidae fiunt, reique sanguinis eorum, quia haud illorum voluntate salvi evaserunt.

12. Nec feras bestias sinit Deus homines occidere, nisi exitum ipsorum per bestias facere velit. Et quod attinet ad illud, quod scriptum est : *Timorem et formidinem vestri immittam in bestias nocivas*[1], ubi timorem hominum aufert a bestiis malis, occidunt et laedunt homines. Quicunque vero alii malefacere velit, ita tamen ut non veniat [malum] per manus eius[2], peccando peccat in corde suo, quia ex eius parte malum peractum est; qui se vero sua sponte retinet a malo et paenitentiam agit et implorat Dñum et lacrimas effundit

α] — 21 α in textu ܒܐܝܕܗ, in margine ܒܐܝܕܝ. — 23 α ܙܘܝܬܗ.

[1] Gen. IX, 2. — [2] Id est : sine effectu.

coram ipso et recedit a malo et facit bonum : recipit eum Dñs, qui imprimis de peccatore paenitente gaudet, sicut scriptum est : *Erit gaudium in caelis de peccatore paenitentiam agente*[1].

13. Porro intellige, quomodo cadant homines in puteos et foveas et fluvios et de saxis et de tectis, et quoties vapulent ferro et baculis et lapidibus, nec moriantur, quia die illa, qua vapulant, Deus non vult exitum ipsorum facere. Et quoties vapulat homo in gena, aut in dorso et exit anima eius. Nonne evidens est Deum velle illa hora exitum ipsius fieri? Accidit quoque, ut domus eum obruat, et non moritur; et accidit, ut sepes exigua cadat super eum, et moritur. Et accidit, ut de muro detrudatur, et non moritur, et accidit, ut de altitudine staturae suae decidat, et evolat anima eius. Nonne evidens est mensura sua obire quemcumque, sicut scriptum est : *Ecce, in mensura dedisti dies nostros et commoratio nostra tamquam nihilum ante te*[2]. Quapropter obsecramus vos, tamquam homines libertate praeditos, quibus lex posita et regnum promissum et etiam Gehenna parata est : custodiamus nos et manus nostras contrahamus, ne quem vel digito laedamus, ne forte

ܩܕܡ ܒܝܫܬܐ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ: ܡܩܒܠ ܠܗ ܡܪܢ ܘܩܕܡܐ ܒܚܛܝܐ ܕܬܐܒ ܚܕܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܚܕܘܬܐ ܬܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܥܠ ܚܛܝܐ ܕܬܐܒ܀

ܐܣܬܟܠ ܬܘܒ ܐܝܟ ܢܦܠܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܒܓܘܒܐ ܘܒܚܦܘܪܐ ܘܒܢܗܪܘܬܐ: ܘܡܢ ܫܘܥܐ ܘܡܢ ܐܓܪܐ: ܘܡܬܡܚܝܢ ܟܡܐ ܙܒܢܝܢ ܒܦܪܙܠܐ ܘܒܚܘܛܪܐ ܘܒܟܐܦܐ ܘܠܐ ܡܝܬܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܦܘܩ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܡܬܡܚܝܢ ܒܗ ܡܦܩܢܗܘܢ. ܘܟܡܐ ܙܒܢܝܢ ܡܬܡܚܐ ܐܢܫ ܒܦܟܐ ܐܘ ܒܚܨܐ ܘܢܦܩܐ ܢܦܫܗ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܪܫܐ ܗܝ ܕܡܛܠ ܕܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܦܘܩ ܡܦܩܢܗ ܒܗܝ ܫܥܬܐ. ܘܐܝܬ ܬܘܒ ܕܢܦܠ ܥܠܘܗܝ ܒܝܬܐ ܘܠܐ ܡܐܬ: ܘܐܝܬ ܕܢܦܠ ܥܠܘܗܝ ܣܝܓܐ ܙܥܘܪܐ ܘܡܐܬ: ܘܐܝܬ ܕܡܬܕܚܐ ܠܗ ܡܢ ܫܘܪܐ ܘܠܐ ܡܐܬ: ܘܐܝܬ ܕܡܢ ܩܘܡܬܗ ܢܦܠ ܘܦܪܚܐ ܢܦܫܗ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܪܫܐ ܗܝ ܕܒܡܫܘܚܬܗ ܐܙܠ ܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܗܐ ܒܡܫܘܚܬܐ ܝܗܒܬ ܝܘܡܝܢ ܘܩܘܡܢ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ ܗܘ ܩܕܡܝܟ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܥܝܢ ܡܢܟܘܢ: ܐܝܟ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܚܐܪܘܬܐ: ܘܣܝܡ ܠܢ ܢܡܘܣܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܢ ܡܠܟܬܐ: ܐܦ ܡܛܝܒܐ ܠܢ ܓܗܢܐ:

α] —

[1] Luc. xv, 7. — [2] Ps. xxxix, 5.

ܬܦܘܩ ܢܦܫܢ ܘܢܬܒܥܘܢ ܐܝ̈ܕܝܢ܆ ܕܠܐ ܢܚܘܬ ܠܓܗܢܐ ܕܢܘܪܐ ܕܠܐ ܕܥܟܐ܆ ܕܠܡܐ ܐܦ ܠܗ ܢܦܫܗ ܘܢܬܠܐ ܕܩܛܠ ܒܬܝܒܘܬܐ܆ ܘܢܬܒ ܠܐܒܠܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܠܐ ܕܟܝܐ. ܐܘ ܟܕ ܡܬܬܘܐ ܐܝܟ ܘܡܩܛܠ ܐܦ ܐܬܐ ܘܢܬܒ ܒܐܒܠܐ ܘܒܕܡܥܬܐ܆ ܘܡܫܬܦܩܐ ܘܟܠܗ ܢܦܫܐ܆ ܘܡܬܬܟܠ ܩܕܡ ܡܪܝܐ܆ ܫܒܩ ܠܗ܆ ܐܝܟ ܕܫܒܩ ܠܕܘܝܕ ܟܕ ܐܬ ܘܐܫܕ ܕܡܥܘܗܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܘܝܕ܆ ܕܚܙܝ ܡܪܝܐ ܫܘܥܒܕܝ ܘܠܡܥܠܝ܆ ܘܫܒܘܩ ܠܝ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗܝ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܫܘܥܒܕܐ ܕܡܟܝܟܘܬܗ ܘܥܡܠܐ ܕܒܥܘܬܗ܆ ܘܫܒܩ ܠܗ ܘܐܘܪܒܗ. ܢܪܚܡ ܕܝܢ ܡܪܚܡ ܠܐܠܗܢ ܘܢܚܒ ܘܢܝܩܪ ܠܟܠܢܫ܆ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܫܬܘܕܥܬܐ ܠܢ ܢܐܪܬ܆ ܕܠܐ ܥܒܪ ܢܝܚܗ ܘܠܐ ܡܫܬܪܝܢ ܒܘܣܡܘܗܝ܆ ܘܠܐ ܦܣܩܝܢ ܫܘܬܦܘܗܝ܆ ܘܠܐ ܚܡܥܢ ܟܠܝܠܘܗܝ܆ ܘܠܐ ܡܬܓܠܐ ܓܢܘܢܗ܀

ܥܠ ܟܠ ܢܣܝܘܢܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܢܒܥܐ܆ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ܆ ܕܟܠ ܟܘܪܗܢ ܡܪܝܐ ܡܐܣܐ. ܘܠܡܠܬܐ ܕܣܦܘ̈ܬܗܘܢ ܕܪ̈ܫܝܥܐ܆ ܗܢܘ ܕܚܪ̈ܫܐ ܘܕܩܨ̈ܘܡܐ ܘܕܐܫ̈ܦܐ ܘܕܟܬܒ̈ܝ ܩܡ̈ܝܥܐ ܘܕܚܪ̈ܫܐ ܘܕܢܚ̈ܫܐ܆ ܘܡܚܣܕ ܠܗܘܢ ܘܡܚܝܒ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܢ ܪܓܠ ܐܝܟ ܕܠܐܬܐ ܕܠܐ ܣܘܦܐ܆ ܗܘܐ ܠܡܪܝܐ

egrediatur anima eius et sanguis eius in manibus nostris requiratur et in Gehennam ignis inextinguibilis descendamus. Etiam ei, qui lapsus homicidium commisit, si paenitentiam agens in luctu, oratione, humilitate, compunctione animi, atque in lacrimis sedeat coram Dño, dimittit, sicut dimisit David, cum paenitentiam egisset et lacrimas profudisset coram Domino. David enim dixit : *Vide Domine subiectionem et laborem meum et dimitte mihi totum peccatum meum* [1]. Et vidit Deus subiectionem humilitatis et laborem obsecrationis eius et dimisit ei et magnificavit eum. Diligendo autem diligamus Deum nostrum et amemus et honoremus omnes homines, ut regnum nobis promissum haereditemus, cuius requies non praeteribit, deliciae non solventur, epulae non finientur, coronae non marcescent, cuius thalamus non denudabitur.

14. De omnibus autem tentationibus Dominum obsecremus, sicut scriptum est : *Omnem languorem Dominus sanat* [2]. Et ad sermonem labiorum [3] impiorum [quod attinet], hoc est praestigiatorum et hariolorum et incantatorum et amuletorum scriptorum et maleficorum et augurum, improperabit eis et condem-

α] —

[1] Ps. xxv, 18. — [2] Ps. ciii, 3. — [3] Ps. lix, 12.

nabit eos. Si vero tu sine peccato sanari velis, expecta Dominum et ora eum et sanabit te a multis tentationibus hominum et Satanae. Si te in hoc saeculo convenit sanum fieri : hoc in saeculo sanabit te Dñs, et si te in hoc saeculo non sanat, sic tibi expedit : et in illo saeculo requiem tibi donabit et te magnificabit et deliciis te afficiet, quia usque ad exitum tuum ex hoc mundo expectasti salvationem eius. Noli [adeo] trepidare in tribulationibus et doloribus, ut sanitatis corporis causa vadas et occidas animam tuam. Aut sanatur corpus tuum, aut non sanatur; expedit tibi sustinere modicam tribulationem temporalem, ne ad illam vadas tribulationem immensurabilem. Et esto; corpus tuum sanitatem consequetur ab impostoribus illis : ignorasne animam tuam morbum contracturam esse qui usque ad diem iudicii durabit et illic fore condemnationem tuam, quia fugisti dolores et tribulationes modici temporis, et te venturum ad tribulationes, quas effugere non poteris, eo quod praeceptum Dei transgressus es? Sed si dolorem habeas et medicus praesto sit tibi, sic cum interroga : « Num forte praestigiator es tu, aut maleficus, aut quidam ex illis, qui in doc-

ܘܐܬܟܦܦ ܠܗ. ܘܡܬܐܣܐ ܠܟ ܡܢ ܢܣܝܘܢܐ ܣܓܝܐܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܘܕܣܛܢܐ. ܐܢ ܘܠܐ ܕܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܬܬܐܣܐ: ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܡܐܣܐ ܠܟ ܡܪܢ: ܘܐܠܐ ܐܣܝܟ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܗܟܢ ܗܘ ܦܩܚ ܠܟ ܘܒܗܘ ܥܠܡܐ ܡܢܝܚ ܘܡܪܘܪܒ ܠܟ ܘܡܦܢܩ ܠܟ: ܡܛܠ ܕܣܟܝܬ ܠܦܘܪܩܢܗ ܥܕܡܐ ܠܡܦܩܟ ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ. ܠܐ ܬܬܪܗܒ ܒܐܘܠܨܢܐ ܘܒܟܐܒܝܢ: ܕܡܛܠ ܚܘܠܡܢܐ ܕܦܓܪܟ ܬܐܙܠ ܬܩܛܘܠ ܢܦܫܟ. ܐܘ ܐܬܐܣܝ ܦܓܪܟ ܐܘ ܠܐ ܐܬܐܣܝ: ܦܩܚ ܠܟ ܕܬܣܝܒܪ ܩܠܝܠ ܐܘܠܨܢܐ ܕܙܒܢܐ ܘܠܐ ܕܬܐܙܠ ܠܗܘ ܐܘܠܨܢܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܫܘܚܬܐ. ܘܢܗܘܐ ܕܡܬܐܣܝ ܦܓܪܟ ܡܢ ܠܘܬ ܙܓܘܠܐ ܗܠܝܢ: ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܕܡܬܐܣܪܐ ܠܗ ܢܦܫܟ: ܒܟܘܪܗܢܐ ܕܗܘܐ ܩܐܡ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܘܬܡܢ ܗܘܐ ܚܝܒܟ: ܕܥܪܩܬ ܡܢ ܟܐܒܐ ܘܐܘܠܨܢܐ ܕܩܠܝܠ ܙܒܢܐ: ܘܐܙܠ ܐܢܬ ܠܐܘܠܨܢܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ ܕܬܥܪܘܩ ܡܢܗ: ܥܠ ܕܥܒܪܬ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ܀ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܟܐܒܐ ܘܐܝܬ ܙܕܩ ܐܣܝܐ: ܫܐܠܝܗܝ ܗܟܢܐ: ܕܠܡܐ ܚܪܫܐ ܐܝܬ ܐܘ ܟܫܦܐ: ܐܘ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܗܠܟܝܢ ܒܝܘܠܦܢܐ ܢܟܝܠܐ ܕܫܐܕܐ: ܗܢܘ

x] — 24 α ܙ̈ܐܕܝܢ.

ܟܕ ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܠܒܪܝܬܗ ܐܠܝܨܐ ܝܗܒ: ܐܝܟܘ ܕܡܩܪܒ ܐܢܬ ܠܝ ܙܘܕܩܐ ܡܪܟܟ: ܐܠܐ ܦܫܝܛܐܝܬ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ: ܘܐܠܐ ܠܐ ܬܩܪܘܒ ܠܝ. ܘܢܫܪܪ ܠܟ ܕܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܨܐ ܠܡܐܣܝܘ ܠܟ ܘܗܝܕܝܢ ܢܬܩܪܒ ܠܟ܀

ܐܢܐ ܕܝܢ ܗܟܢܐ ܡܠܟ ܐܢܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܩܛܠܝܢ ܠܗܢܘܢ ܕܦܩܪ ܘܠܗܘܢ ܕܫܢܐ ܕܐܝܟܘ ܕܡܨܝܢ ܢܟܠܘܗܝ: ܘܐܠܐ ܢܫܒܩܘܢܗܝ ܕܢܥܡܪ ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ: ܥܕܡܐ ܕܡܪܢ ܡܐܣܐ ܠܗ: ܐܘ ܟܦܬ ܠܗ: ܕܠܐ ܬܡܘܬܘܢ ܥܡ ܚܪܫܐ ܘܡܛܠ ܐܒܕܐ ܕܝܘܡܢ ܘܡܚܪ ܡܐܒܕ ܐܒܕ: ܐܘ ܡܥܒܪ ܥܒܪܐ: ܐܙܠܝܢ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܥܡ ܩܨܘܡܐ ܘܠܐ ܕܡܝܢ ܠܩܕܡܝܐ ܕܡܢ ܡܪܝܐ ܒܥܝܢ ܗܘܘ: ܥܕܡܐ ܕܡܫܬܟܚ ܗܘܐ ܡܕܡ ܕܐܘܒܕܘ. ܘܐܠܐ ܡܫܬܟܚ ܗܘܐ: ܠܗ ܠܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ: ܕܗܘ ܝܗܒ ܘܗܘ ܫܩܠ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܝܘܒ ܒܟܠܗܘܢ ܐܘܠܨܢܘܗܝ ܘܟܐܒܘܗܝ: ܘܥܩܬܐ ܕܒܢܝܢܘܗܝ ܘܡܟܐܒܐ ܕܒܢܬܘܗܝ: ܕܡܪܝܐ ܝܗܒ: ܘܡܪܝܐ ܢܣܒ. ܢܗܘܐ ܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܒܪܟ: ܘܣܝܒܪ ܡܚܘܬܐ ܕܦܓܪܗ: ܥܕܡܐ ܕܡܪܝܐ ܐܣܝܗ ܘܦܪܩܗ. ܘܟܬܒ ܡܪܝܐ ܕܘܒܪܘܗܝ ܐܝܘܒ ܘܣܡ ܩܕܡ ܟܠܗ ܥܠܡܐ: ܕܒܗ ܢܬܕܡܘܢ ܐܡܬܝ ܕܐܒܕ ܩܢܝܢܝܗܘܢ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܬܟܐܒܝܢ

trina astuta deceptionis versantur? Sit Dominus, ad cuius iudicium ibimus, testis in te, si mihi imposueris emplastrum emolliens, nisi in nomine Iesu, simpliciter; sin secus, noli me tangere »! Et certum te reddat se in nomine Iesu sanare te et tunc ad te accedat.

15. Ego autem sic suadeo his, qui phreneticos et amentes occidunt : si eum compescere possunt[1]; sin secus, sinant eum habitare in monumentis, donec eum Dñs sanet, aut colligat, ne cum maleficis moriamini. Et rei deperditae causa, quae hodie crasve pereundo perit aut pertranseundo pertransit, abeuntes consociamur hariolis, nec imitamur antiquos, qui Dominum imploraverunt, donec inventum esset, quod perdiderant. Si vero inventum non est, Dñum glorificabant, qui dedit et qui abstulit, sicut dixit Iob in omnibus tribulationibus et doloribus suis et in angustia filiorum suorum : *Dominus dedit et Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum* [2] et ferebat plagas corporis sui, donec eum Dominus sanavit et salvum fecit. Et Dominus conscripsit conversationem Iob et toti mundo proposuit, ut eum imitetur, quando depereunt opes, dolore afficiuntur cor-

α] —

[1] Apodosis omissa est, intellige *bene* ܫܦܝܪ aut aliquid eiusmodi. — [2] Iob, I, 21.

pora, moriuntur filii, ut sperarent in Domino ad instar eius et nomen eius glorificarent, sicut Iob glorificavit. Propter aliquid autem quod aequiparatur [centum drachmis] altercamur et occidimus invicem, nec imitamur antiquos, quorum uxores abductae sunt, nec altercabantur, neque disceptabant, ne ablatis quidem puteis aquae ab ipsis, sed locum ubi disceptatum est cum eis appellarunt *iurgium* et *satan* [1], nec e iustitia disputantes exciderunt; et quod ipsi odio habebant, aliis non fecerunt et, quod ipsi diligebant, cuique faciebant.

16. Num simile est matrimonium hodiernum matrimonio illi antiquo? Non decet iustos psallere peccato et exultare coram Satana. Et citharas et lyras et tympana et tetrachorda et cymbala et cornua et symphonias et tubas et omnia, quibus psallitur, dedit Deus hominibus, quia non poterant psallere citharis et lyris spiritualibus. Et quia veritatem nescierant, dedit eis instrumenta visibilia, quibus cantica spiritualia psallerent Deo, quia nescierunt laudare nomen eius ope membrorum suorum, quae instrumenta sunt ministerii et psalmodiae spiritualis. Propter quod pro cantilenis Satanae cantica spiritualia dedit eis,

ܦܓܪܝܗܘܢ: ܘܐܡܝܬ ܕܢܣܟܘܢ ܒܡܪܗܘܢ: ܕܒܕܡܘܬܐ ܢܫܒܚܘܢ ܐܒܘܗܝ: ܘܢܫܒܚܘܢܗ ܢܫܒܚܘܢ: ܐܝܟ ܕܫܒܚ ܐܝܘܒ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܙܒܠܐ [ܕܫܘܐ ܡܢܐ] ܡܬܚܪܝܢܢ: ܗܘܝܢܢ ܘܩܛܠܝܢܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܘܠܐ ܕܡܝܢܢ ܠܩܕܡܝܐ: ܕܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܢܫܝܗܘܢ ܡܢܗܘܢ ܘܠܐ ܢܨܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܐ ܟܕ ܫܩܠܘ ܡܢܗܘܢ ܒܐܪܐ ܕܡܝܐ ܗܘܘ: ܐܠܐ ܩܪܘ ܠܕܘܟܬܐ ܕܢܨܘ ܥܡܗܘܢ ܚܪܝܢܐ ܘܣܛܢܐ: ܘܠܐ ܢܨܘ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ: ܘܡܕܡ ܕܣܢܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܥܒܕܘ ܠܐܚܪܢܐ: ܘܡܕܡ ܕܪܚܡܝܢ ܗܘܘ ܗܢܐ ܥܒܕܘ ܠܟܠܢܫ܀

ܡܢ ܕܡܐ ܗܘ ܙܘܘܓܐ ܕܝܘܡܢ ܠܗܘ ܙܘܘܓܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ܀ ܘܠܐ ܝܐܐ ܠܟܐܢܐ ܕܢܙܡܪܘܢ ܠܚܛܝܬܐ ܘܢܪܩܕܘܢ ܩܕܡ ܣܛܢܐ. ܘܟܢܪܐ ܘܩܝܬܪܐ ܘܦܢܓܐ ܘܛܒܠܐ ܘܙܢܓܐ ܘܩܪܢܬܐ ܘܨܦܘܢܝܬܐ ܘܫܝܦܘܪܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܡܙܕܡܪ ܒܗ: ܝܗܒ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܕܢܙܡܪܘܢ ܒܟܢܪܐ ܘܒܩܝܬܪܐ ܕܪܘܚܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܘ ܫܪܪܐ: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܐܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܕܢܙܡܪܘܢ ܒܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܙܡܝܪܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܘ ܕܢܫܒܚܘܢ ܠܫܡܗ ܒܗܕܡܝܗܘܢ: ܕܗܢܘܢ ܐܢܘܢ ܡܐܢܝ ܬܫܡܫܬܐ ܘܙܡܪܐ ܕܪܘܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܚܠܦ ܙܡܝܪܬܐ

α] — 16 α ܘܟܢܪܐ (sic). — 26 α ܠܗܘܢ .. ܙܡܝܪܬܐ add. in margine. —

[1] Gen. xxvi, 20 seqq.

ܕܦܣܛܝܢܐ ܟܘܠ ܒܗܘܢ ܙܡܪܘܬܐ ܕܙܡܪܐ ܘܒܗܘܢ ܢܙܡܪܘܢ ܒܟܠ ܡܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܗ ܘܠܐ ܢܚܛܘܢ. ܚܣ ܠܟܐܢܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܐܝܟ ܕܥܒܕܐ ܫܪܒܬܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܩܕܝܫܐ ܐܦ ܠܐ ܠܐܠܗܐ ܙܡܪܝܢ ܒܗܠܝܢ ܡܐܢܐ. ܐܝܟܢ ܠܐ ܕܚܠܝܢ ܢܣܒܝ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܦܪܘܩܢ: ܕܦܠܚܝܢ ܒܛܘܫܝܐ ܠܦܬܟܪܐ ܟܣܝܐ. ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܚܢܢ ܕܦܬܟܪܐ ܕܐܒܗܬܢ ܥܩܪܢ ܚܢܢ: ܘܢܡܘܣܝܗܘܢ ܠܐ ܥܩܪܢ܀

ܡܐ ܕܬܒܥ ܐܠܗܐ ܥܠ ܟܠ ܡܡܠܠܐ ܛܢܦܐ: ܕܡܡܠܠܝܢ ܒܦܘܡܐ ܕܢܣܒ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ: ܘܐܡܪ ܕܪܚܡܬ ܙܢܝܬܐ ܘܥܒܕܬ ܨܒܘܬ: ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܐܠܗܐ: ܡܢܐ ܟܝ ܦܬܓܡܐ ܡܦܢܝܢܢ ܠܗ. ܡܢܐ ܟܝ ܦܐܪܐ ܟܢܫܝܢܢ ܡܢ ܡܠܐ ܛܢܦܬܐ ܘܫܘܒܚܬܐ ܨܐܝܬܐ: ܘܙܡܝܪܬܐ ܦܩܝܚܬܐ: ܘܫܘܥܝܬܐ ܕܟܕܒܘܬܐ. ܚܛܐ ܟܝ ܡܩܒܠܝܢ ܠܢ: ܐܘ ܠܒܘܫܐ. ܐܠܐ ܚܛܗܐ ܘܫܘܚܢܐ. ܡܛܠܗܕܐ ܢܪܚܩ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܥܡ ܥܠܡܐ ܢܬܚܝܒ܀

ܐܦ ܐܣܝܘܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܝܗܒ ܠܢ ܐܠܗܐ: ܕܡܫܚܐ ܘܚܡܪܐ ܢܣܒ ܥܠ

quibus psallerent ope omnium instrumentorum psallendi, nec tamen peccarent[1]. Absit iustis ita facere, sicut facit generatio nostra. Ecce enim sancti ne Deo quidem hisce psallunt instrumentis. Quomodo non timerent sumentes corpus et sanguinem Salvatoris nostri colere occulte idola occulta? Nec scimus nos exterminasse idola patrum nostrorum et leges eorum non exterminasse.

17. Cum Deus poenas repetet de omnibus verbis immundis, illo ore prolatis, quod corpus et sanguinem eius sumit, dicet : « Tu diligis meretricem et fecisti aliquid », quod odit Deus. Quomodo ei, quaeso, respondebimus? Quid fructus, quaeso, capimus ex verbis immundis, poematibus foedis, cantilenis obscoenis fabulisque mendacibus. Num forte triticum an vestes? Immo peccata et livores[2]. Quapropter a rebus istis recedamus, ne cum saeculo damnemur.

18. Etiam medicinam simplicem dedit nobis Deus, ut oleum et vinum

α] — 2 α ܡܐܢ. — 12 α ܙܢܝܐ sed forte melius est legere *fornicationem* ܙܢܝܘܬܐ.

[1] Clemens Alexandrinus similiter reiicit instrumenta musicalia Hebraeorum in cultu divino et solam vocem admittit : τῷ λόγῳ μόνῳ τῷ εἰρηνικῷ ἡμεῖς κεχρήμεθα ᾧ γεραίρομεν τὸν θεόν· (*Paed.* II, 4.) Ex verbis hisce auctoris Libri Graduum non liquet, an tempore, quo vixit, instrumenta musicalia in usu ecclesiastico adhibita fuerint. Ipse quidem usum instrumentorum musicalium tamquam malum minus admittere videtur, nequit tamen erui, utrum usum instrumentorum musicalium in fines sacros commendare, an vero, quod probabilius est, eroticum profanumque musicae usum reprobare velit. Damnatio, quam de instrumentis musicalibus pronuntiat, aliquo modo cum illa enarratione cohaerere videtur, quam *Spelunca Thesaurorum* de filiis Cain, Iubal et Tubalcain refert, qui ibidem adinventores fistularum (ܐܒܘܒܐ) cithararum, tibiarumque (ܡܙܡܘܪܝܬܐ) dicuntur, in quae daemones ingressi sonos ediderint. Bezold, *Die Schatzhöhle*, Leipzig, 1888 pag. ٥٨. — [2] Paronomasia inepta : ܚܛܐ (triticum) — ܚܛܗܐ (peccatum).

plagis imponeremus, sicut dixit Dñs [1], quem adoramus, aut ceram et mel, aut massam caricarum, ut ait Isaias [2], aut radices, quae nos commovent et salubres sunt tumori, ut dicit filius Sirach [3], aut virum sapientem, qui resecat dolores et ulcera lavat (nam quilibet non novit secare corpus prae nervis, ne eos solvat, nisi is, qui curam habuit sectionis addiscendae), et quando os frangitur, ipse novit alligare illud, vel auferre. Hanc dedit scientiam Deus hominibus, ut eam sibi applicent, nam dolores promisit nobis Deus die, qua mandatum eius praevaricati sumus, sicut scriptum est : *Multitudo annorum nostrorum labor est et dolor* [4]. Ministerium hoc ei datum est, qui vult fieri iustus : ministret, nec peccet nec e iustitia excidat, sicut excidit Adam, pater noster e perfectione.

19. Caveamus autem auguria quoque, nec observemus occursus [5] et clamores, ne cum idolorum cultoribus societatem ineamus. Etiam scientiam dedit nobis creator noster, die qua peccavimus, ut nobis vestes faceremus et coria faceremus tegumenta pro tempore hiemis; et instrumenta lignea et aenea et ferrea facta sunt ministerium

ܡܚܘܬܐ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܣܓܝܕܢ ܠܗ܆ ܐܘ ܫܥܘܬܐ ܘܕܒܫܐ܆ ܐܘ ܕܒܠܬܐ ܕܬܐܢܐ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܫܥܝܐ܆ ܐܘ ܥܩܪܐ ܕܡܙܝܥܝܢ ܠܢ ܘܦܫܝܢ ܠܡܚܘܬܐ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܪ ܣܝܪܐ܆ ܐܘ ܓܒܪܐ ܚܟܝܡܐ ܕܓܙܪ ܟܐܒܐ ܘܡܫܝܓ ܫܘܚܢܐ܆ ܕܠܐ ܟܠܢܫ ܝܕܥ ܕܢܓܙܘܪ ܦܓܪܐ܆ ܡܛܠ ܓܝܕܐ ܕܠܐ ܢܫܪܐ ܐܢܘܢ܆ ܐܠܐ ܡܢ ܕܒܛܝܠ ܠܗ ܕܢܐܠܦ ܕܢܓܙܘܪ܆ ܘܐܡܬܝ ܕܡܬܬܒܪ ܓܪܡܐ ܗܘ ܝܕܥ ܕܢܐܣܘܪܝܘܗܝ ܐܘ ܢܫܩܠܝܘܗܝ. ܗܠܝܢ ܝܗܒ ܐܠܗܐ ܝܕܥܬܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܢܬܚܫܚܘܢ ܒܗ ܠܗܘܢ܆ ܡܛܠ ܕܡܠܟ ܠܢ ܐܠܗܐ ܟܐܒܐ ܒܝܘܡܐ ܕܥܒܪܢ ܥܠ ܦܘܩܕܢܗ܆ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ܆ ܕܣܘܓܐܐ ܕܫܢܝܢ ܥܡܠܐ ܘܟܐܒܐ. ܗܕܐ ܬܫܡܫܬܐ ܝܗܝܒܐ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܟܐܢܐ. ܢܫܡܫ ܘܠܐ ܢܚܛܐ ܘܢܦܠ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ܆ ܐܝܟ ܕܢܦܠ ܐܕܡ ܐܒܘܢ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ܀

ܢܙܕܗܪ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢ ܢܚܫܐ܆ ܕܠܐ ܢܛܪ ܐܘܪܥܐ ܘܩܪܝܬܐ܆ ܕܠܐ ܥܡ ܦܠܚܝ ܦܬܟܪܐ ܢܫܬܘܬܦ ܚܢܢ. ܐܦ ܝܕܥܬܐ ܝܗܒ ܠܢ ܒܪܘܝܢ ܒܝܘܡܐ ܕܚܛܝܢ ܕܢܥܒܕ ܠܢ ܠܒܘܫܐ ܘܢܥܒܕ ܠܢ ܡܫܟܐ ܬܟܣܝܬܐ ܠܒܣܬܘܐ. ܘܡܐܢܐ ܩܝܣܐ ܘܡܐܢܐ ܢܚܫܐ ܕܦܪܙܠܐ ܗܘܐ ܠܬܫܡܫܬܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ܆ ܘܐܬܒܛܠܝ

α] —

[1] Luc. x, 34. — [2] Is. i, 6; xxxviii, 29. — [3] Auctor Eccles. xxxviii, 4 sq. respicere videtur; cfr. Praef. cap. iii, § ix, n. 1. — [4] Ps. xc, 10. — [5] ܐܘܪܥܐ iuxta Bar Bahlul = لقاء, استقبال *occursus*.

nostrum pauperrimum et peccatum decepit nos ornamentis et figuris, quibus opus non est[1]. Et ne opus perficeremus tempore suo ab aestate, et hieme quiesceremus et Dño serviremus et cognosceremus veritatem eius : ecce subdidit nos[2], ut angustiaremur aestate et hieme mammonae causa, rerumque, quae necessariae non sunt, ne quid cognosceremus et ad domum vitae reverteremur. Neque Domini et legis eius memores sumus, ne diebus stationum quidem. Propterea *comedimus et non saturamur et currimus ad marsupium perforatum nec superest nobis,* ut dicit Propheta[3]. Num forte coniuges matrimonii prisci, qui non ita agebant, non possidebant, ut tu, aut uxores non duxerunt, aut non manducaverunt et biberunt vinum, ut tu? Et tamen non est scriptum eos foedatos esse. Num ignoratis populum, quia cantabat et saltabat diebus Moysis, nec glorificabat eum, qui eos saturavit ex optimis rebus suis, post comestionem Dominum delesse eos in deserto, eo quod fornicati sunt et psallebant peccato, et cecidisse cadavera eorum[4]? Num ignoratis haec propter rebellionem nostram scripta esse, ne quavis hora

α] — 9 α add. [Syriac] in margine ante [Syriac].

[1] Sententia similis recurrit in Leptogenesi (c. 11, 6) ubi adinventio figurarum et ornamentorum adiutorio daemonum adscribitur. — [2] Peccatum. — [3] Ag. I, 6. — [4] Ex. XXXII, 28.

deleat nos Dominus? *Et ecce,* inquit, *habent Moysem et Prophetas, audiant ab eis et faciant* [1]; *si non, Gehenna poenas repetet ab eis, sicut a te,* dixit iustus diviti iniquo, qui non observavit Legem et Prophetas in vita sua. Et quia mortuus poenas luit, intelligit eum observare potuisse praecepta illa, si voluisset; quod et sermo ipsius indicat : *mittat,* ait, *fratribus meis,* qui si velint [efficere] possunt, ne veniant ad cruciatum istum [2] Ego videlicet contemnens contempsi, sin autem, observare potuissem. *Attamen veniat,* inquit, *aliquis, dicat eis* [quidam] *ex mortuis me tantopere affligi,* nec contemnent, sicut ego contempsi et liberabuntur a Gehenna. *Habent,* ait, *hanc legem,* cuius hodie ne auditum quidem audire volumus, nec eam discere. Num forte Deus iste hodiernus non idem est, qui antiquitus, aut non odio habet opera illa mala? Aut quia longanimis est, nec occidit nos ut illos : nescitis eum nobis in Gehenna in memoriam revocaturum esse omnia ista, uti diviti iniquo? Et tota causa, cur negligat, est, quod tempus ultionis iudicii nostri prope est.

20. Quare non ieiunamus bis in hebdomade, sicut iustis scriptum est? [3] — perfecti enim quotidie ieiunant. Et cur

ܘܢܥܒܕܘܢ. ܘܐܠܐ ܓܗܢܐ ܡܬܬܒܥܐ ܡܢܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܡܢܟ: ܐܡܪ ܠܗ ܟܐܢܐ ܠܗܘ ܥܬܝܪܐ ܥܘܠܐ ܕܠܐ ܢܛܪ ܢܡܘܣܐ ܘܢܒܝܐ ܒܚܝܘܗܝ. ܘܟܕ ܐܬܠ ܘܐܬܕܝܢ: ܝܕܥ ܕܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܛܪ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܠܘ ܨܒܐ: ܘܡܠܬܗ ܡܘܕܥܐ: ܕܢܫܕܪ ܠܗ ܐܡܪ ܠܐܚܝ: ܕܐܢ ܨܒܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܕܠܐ ܢܐܬܘܢ ܠܫܘܢܩܐ ܗܢܐ. ܡܟܝܠ ܓܝܪ ܒܣܝܬ ܐܢܐ ܘܐܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܝܬ ܕܐܛܪ. ܐܠܐ ܢܐܙܠ ܠܝ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܗܟܢܐ ܡܬܢܓܕ ܐܢܐ: ܘܠܐ ܢܒܣܘܢ ܐܝܟ ܕܒܣܬ ܐܢܐ: ܘܡܬܦܨܝܢ ܡܢ ܓܗܢܐ. ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܡ ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܐܦܠܐ ܡܫܡܥ ܨܒܝܢܢ ܠܡܫܡܥܗ ܝܘܡܢܐ ܘܠܡܐܠܦܗ. ܕܠܡܐ ܗܢܐ ܐܠܗܐ ܕܝܘܡܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܝܡ: ܐܘ ܠܐ ܣܢܐ ܗܠܝܢ ܥܒܕܐ ܒܝܫܐ. ܐܘ ܡܛܠ ܕܡܓܪ ܪܘܚܗ ܘܠܐ ܩܛܠ ܠܢ ܐܝܟ ܕܠܗܠܝܢ: ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܒܓܗܢܐ ܡܥܗܕ ܠܢ ܟܠܗܝܢ: ܐܝܟ ܕܠܥܬܝܪܐ ܥܘܠܐ. ܘܥܠܬܗ ܕܡܘܡܐ: ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܠܗ ܙܒܢܐ ܕܬܒܥܬܐ ܕܕܝܢܢ܀

ܡܛܠ ܡܢܐ ܠܐ ܨܝܡܝܢ ܬܪܝܢ ܒܫܒܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܟܐܢܐ: ܓܡܝܪܐ ܓܝܪ ܟܠܝܘܡ ܨܝܡܝܢ. ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܡܬܪܓܠܝܢ

α] —

[1] Luc. XVI, 29. — [2] Luc. XVI, 28. — [3] Liber, ad quem auctor provocat *Didache* esse videtur : ὑμεῖς δὲ νηστεύσατε τετράδα καὶ παρασκευήν (c. VIII, 1). Cf. Clem. Alex. *Strom.* VII, 12, pag. 744 B.

ܚܢܢ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܒܝܘܡܐ: ܘܒܨܦܪܐ ܘܒܪܡܫܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܙܕܝܩܐ܀ ܓܡܝܪܐ ܓܝܪ ܟܠܗ ܝܘܡܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܘܡܛܠܢܐ ܠܐ ܢܛܪܝܢ ܢܡܘܣܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܥܒܕܝܢ ܙܕܩܬܐ: ܘܡܨܠܝܢ ܚܢܢ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܙܕܝܩܐ܀ ܓܡܝܪܐ ܓܝܪ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܗܘܢ ܐܣܛܛܝܘܢܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܘܐܡܝܢܐܝܬ ܡܨܠܝܢ ܩܕܡ ܡܪܢ. ܐܠܐ ܟܕ ܗܘܐ ܝܘܡܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܐܠܦ ܒܗ ܙܕܝܩܘܬܐ ܡܚܘܝܐ ܠܢ ܚܛܝܬܐ ܕܢܐܡܪ: ܐܬܚܣܪ ܠܗ ܥܒܕܢ. ܘܡܐ ܕܗܘܐ ܥܕܢܐ ܕܨܠܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܣܓܘܕ ܠܒܪܘܝܢ: ܐܡܪܝܢ ܕܐܒܕܘ ܠܗܘܢ ܩܢܝܢܝܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܥܒܪܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܢܬܓܡܪܘܢ: ܠܡܢܐ ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܐܣܛܛܝܘܢܐ ܕܫܒܬܐ: ܘܨܝܡܝܢ ܘܡܨܠܝܢ ܘܝܠܦܝܢ ܫܪܪܐ ܘܡܬܡܟܟܝܢ: ܘܡܢ ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܥܒܕܝܢ ܐܣܛܛܝܘܢܐ ܕܝܪܚܐ. ܘܕܡ ܕܙܒܢܐ ܘܕܫܢܝܐ ܥܕܡܐ ܕܡܬܚܝܠܝܢ ܘܡܬܥܠܝܢ ܟܠ ܟܠܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܗܘܝܢ ܫܡܝܢܐ: ܘܬܡܢ ܡܨܠܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡ ܡܪܢ: ܘܠܐ ܠܬܚܬ ܒܐܪܥܐ܀

ܗܟܢܐ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕ ܒܢܝܢܫܐ ܟܠܢܫ ܒܕܪܓܐ ܕܩܐܡ ܒܗ. ܘܢܛܐܒܘܢ ܚܕ ܠܚܕ ܘܢܚܒܘܢ ܠܒܪܘܝܗܘܢ. ܡܢ

non oramus ter in die et mane et vespere, sicut iustis scriptum est? — perfecti enim per totam diem glorificant eum. Et cur non observamus legem Dei, nec facimus eleemosynas nec oramus illis [diebus], sicut iustis scriptum est? — perfecti enim omnibus diebus suis stationes[2] sibi faciunt et continuo orant coram Dño. Sed facta die Dominica, ne hac die iustitiam discamus, ostendit nobis peccatum dicere : « opus nostrum damnum subiit » et facto orationis tempore, ne creatorem nostrum adoremus, dicimus : « opes nostrae perierunt. » Qui autem mundum transcendere et perfici velint, cur non faciunt sibi stationes hebdomadum ieiunando et orando et veritatem discendo et se humiliando? Et paulo post stationes mensium instituent et dein temporum et annorum, donec confortati terram omnino transcendant et caelestes fiant; et illic orabunt et ministrabunt coram Dño et non in terra deorsum.

21. Sic vult Deus unumquemque agere in gradu, in quo stat, et sibi invicem benefacere et creatorem suum diligere. Qui potest, benefaciat ei, qui

α] — 23 α ܒܢ̈ܝ.

[1] *Didache*, c. VIII, 3 : Τρὶς τῆς ἡμέρας οὕτω (sc. orationem dominicam) προσεύχεσθε. Clemens vero Alexandrinus *Strom.* VII, 7, pag. 722 C dicit : Εἰ δέ τινες καὶ ὥρας τακτὰς ἀπονέμουσιν εὐχῇ ὡς τρίτην φέρε καὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην, ἀλλ'οὖν γε ὁ γνωστικὸς, παρὰ ὅλον εὔχεται βίον. — [2] *Pastor* Hermae, *Sim.* V, 3.

caret victu et vestitu, et qui relinquere vult omnia, quae possidet, et ad perfectionem tendere, frater est Dñi, qui anteponit eum millibus et myriadibus. Et qui ad hanc portionem non tendit, maneat in illa iustitia, quam Dñs praecepit, nec malefaciat, ne excidat ex iustitia et condemnetur. Deus enim omnes homines vult salvos fieri; ideo dedit praecepta magna et parva, ut quilibet pro viribus suis currat. Ope autem magnorum [homo] fit perfectus et parvorum iustus. *Vivo ego, dicit Dominus, quia nolo mortem peccatorum* [1], si enim mortem eorum voluisset, legem magnam et parvam non posuisset, ut videlicet qui nequeunt ad legem magnam pervenire et perfici, saltem per parvam salvi fiant nec pereant.

Desinit sermo septimus de praeceptis rectorum et iustorum.

ܕܡܣܟܢ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܘܒܠܒܘܫܐ ܢܬܗܕܒ
ܠܟܠ ܕܩܢܐ: ܘܐܝܢܐ ܕܨܒܐ ܕܢܫܒܘܩ ܟܠ
ܕܩܢܐ ܘܢܪܕܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܚܘܗܝ ܗܘ
ܕܡܪܢ: ܘܡܩܕܡ ܠܗ ܡܢ ܐܠܦܐ
ܘܪܒܘܬܐ. ܘܐܝܢܐ ܕܠܐ ܐܬܐ ܠܗܕܐ ܡܢܬܐ:
ܢܩܘܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܗܕܐ ܕܦܩܕ ܡܪܢ ܘܠܐ
ܢܒܐܫ ܘܢܦܠ ܠܗ ܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ
ܘܢܬܚܝܒ. ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܨܒܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܒܢܝܢܫܐ ܢܚܘܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܝܗܒ ܦܘܩܕܢܐ
ܪܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ: ܕܟܠܢܫ ܐܝܟ ܚܝܠܗ
ܢܪܗܛ. ܒܪܘܪܒܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܐܢܫ ܡܫܡܠܝܐ
ܘܒܙܥܘܪܐ ܗܘܐ ܟܐܢܐ. ܚܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܕܠܐ ܨܒܐ ܐܢܐ ܒܡܘܬܗܘܢ ܕܚܛܝܐ. ܐܠܘ ܓܝܪ
ܒܡܘܬܗܘܢ ܨܒܐ ܗܘܐ: ܠܐ ܢܡܘܣܐ ܪܒܐ
ܘܙܥܘܪܐ ܣܐܡ ܗܘܐ. ܕܐܠܐ ܐܝܟ ܡܫܟܚܝܢ
ܐܠܝܢ ܒܢܡܘܣܐ ܪܒܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢ: ܐܦ
ܒܙܥܘܪܐ ܢܚܘܢ ܘܠܐ ܢܐܒܕܘܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܒܥܐ ܕܥܠ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܟܐܢܐ ܘܬܪܝܨܐ.

x] — 18 α ܕܡܫܒܚܬܐ. — 7 α ܘܢܦܠ.

[1] Ex. XVIII, 32.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܝܐ

ܕܥܠ ܡܢ ܕܡܘܟܠ ܟܠ ܕܗܘܐ ܠܡܣܟܢܐ

SERMO OCTAVUS

DE ILLO, QUI OMNIA QUAE HABET, COMEDERE FACIT PAUPERES

ܡܛܠ ܗܝ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܐܢ ܐܘܟܠ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܝ ܠܡܣܟܢ̈ܐ ܘܚܘܒܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܒܝ: ܡܕܡ ܠܐ ܝܬܪܬ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܣܓܝ ܐܘܬܪܬ. ܘܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܡܫܩܐ ܟܣܐ ܕܡܝܐ ܠܐ ܢܐܒܕ ܐܓܪܗ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܬܘ ܒܪ̈ܝܟܘܗܝ ܕܐܒܝ: ܟܠ ܕܟܦܢܬ ܘܐܘܟܠܬܘܢܢܝ ܨܗܝܬ ܘܐܫܩܝܬܘܢܢܝ ܘܐܟܣܢܝܐ ܗܘܝܬ ܘܢܘܟܪܝܐ ܗܘܝܬ ܘܟܢܫܬܘܢܢܝ ܘܥܪܛܠܝܐ ܗܘܝܬ ܘܐܠܒܫܬܘܢܢܝ: ܘܟܪܝܗ ܗܘܝܬ ܘܣܥܪܬܘܢܢܝ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ ܗܘܝܬ ܘܐܬܝܬܘܢ ܠܘܬܝ: ܬܘ ܐܬܪܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܛܝܒܐ ܗܘܬ ܠܟܘܢ. ܘܠܗܠܝܢ ܕܠܐ ܥܒܕܘ ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܐܙܠܘ ܠܟܘܢ ܠܝ̈ܛܐ ܠܢܘܪܐ ܗܝ ܕܡܛܝܒܐ ܠܐܟܠܩܪܨܐ

1. Quod autem ad effatum Apostoli attinet[1] : *Si comedere fecerim omnia, quae habeo pauperes, et caritas non est in me : nihil lucratus sum;* hoc est : haud multum profeci. Et Dñs dixit[2] : *Qui propinaverit poculum aquae, non peribit merces eius.* Et iterum dixit[3] : *Venite benedicti patris mei; quia esurivi et cibastis me, sitivi et potastis me, peregrinus et alienus fui et collegistis me, nudus fui et vestistis me, infirmus fui et visitastis me, inter vinctos eram et venistis ad me : venite, haereditate regnum, quod vobis paratum erat*[4]. Et illis, qui haec non fecerunt dixit : *Ite maledicti in ignem paratum Maligno et angelis*

α] — In titulo β ... ܕܥܠ ܗܘ ܕܡܘܟܠ ܠܡܣܟܢܐ. — 3 β ܝܬܪܬ (sic). — 8 α ܗܘܝܬ ܘܢܘܟܪܝܐ. — 13 β ܐܙܠܘ.

[1] Cor. XIII, 3. — [2] Matth. X, 42. — [3] Matth. XXV, 35 sq. — [4] *Ib.* v. 34.

eius[1]. *Nescio vos*[2]. Ite ad magistrum vestrum, quia haec, inquit, mihi non fecistis et quoniam nequitiam operati estis. Et beatus Apostolus iterum dixit : *Si noverim mysteria omnia, quae in caelo sunt, et omnem scientiam, et caritatem non habuerim, nihil sum*[3]. Et Dñs dixit : *Si veritatem cognoveritis, ipsa veritas liberavit vos*[4], nam etsi perfecti non sint liberati, tamen statim ac cognoverunt veritatem, a mendacio et a servitute peccati salvantur et iusti fiunt et ad iudicium non ibunt et, si tempus habuerint in saeculo et progressi fuerint de die in diem : ad perfectionem pervenient.

2. Et qua ratione dicit Apostolus eos nihil esse ? Et adhuc dicit : *Si corpus meum tradidero, ut ardeat, et caritatem non habuero, nihil sum*[5]. Quid est hoc, quaeso, rebus omnibus tantopere excellentius, quod Apostolus praestolatur? Et Dñs dixit eum, qui maxillam suam dat percutienti se et suffert, ad perfectionem pervenire, si diligat percutientem se oretque pro ipso[6]. Num forte Apostolus verba Dñi solvit? Absit! Non solvit solvendo, sed eis superaedificat aedificando! Non dicit quidem eos honestos non esse, sed aliquam magnitudinem

ܘܠܡܠܐܟܘܗܝ: ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܐܙܠܘ ܠܘܬ ܪܒܐ ܕܝܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܒܕܬܘܢ ܠܝ ܐܡܪ ܗܠܝܢ: ܘܡܛܠ ܕܦܠܚܬܘܢ ܒܥܘܠܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܛܘܒܢܐ: ܕܐܢܗܘ ܕܐܕܥ ܐܪ̈ܙܐ ܟܠܗܘܢ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܟܠܗ ܝܕܥܬܐ: ܘܚܘܒܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܒܝ: ܡܕܡ ܠܐ ܐܝܬܝ. ܘܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܐܢ ܬܕܥܘܢܝܗܝ ܠܫܪܪܐ: ܗܘ ܫܪܪܐ ܢܚܪܪܟܘܢ. ܕܐܦܢ ܠܐ ܓܡܝܪܝܢ ܡܚܪ̈ܪܐ: ܐܠܐ ܡܚܕܐ ܕܫܪܪܐ ܝܕܥܝܢ: ܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܘܡܢ ܥܒܕܘܬܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܬܦܪܩܝܢ ܠܗܘܢ ܘܗܘܝܢ ܟܐܢܐ: ܘܠܕܝܢܐ ܠܐ ܐܬܝܢ: ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܙܒܢܐ ܒܥܠܡܐ: ܘܐܬܝܢ ܠܩܕܡܝܗܘܢ ܝܘܡܐ ܡܢ ܝܘܡܐ: ܡܛܝܢ ܠܗ ܠܓܡܝܪܘܬܐ܀

ܘܐܝܟܢܐ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܕܡ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ܆ ܕܐܢ ܐܫܠܡ ܦܓܪܝ ܕܢܐܩܕ ܘܚܘܒܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܒܝ: ܡܕܡ ܠܐ ܐܝܬܝ. ܡܢܐ ܗܘ ܟܝ ܗܢܐ ܕܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠ܆ ܡܢ ܟܠܡܕܡ ܕܡܣܟܐ ܠܗ ܫܠܝܚܐ܀ ܘܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܝܗܒ ܦܟܗ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗ ܘܡܣܝܒܪ: ܐܬܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܢ ܪܚܡ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗ ܘܡܨܠܐ ܥܠܘܗܝ. ܘܕܠܡܐ ܫܠܝܚܐ ܡܫܪܐ ܡܠܘܗܝ ܕܡܪܢ. ܫܪܐ܀ ܚܣ. ܠܐ ܡܫܪܐ ܫܪܐ: ܐܠܐ ܡܒܢܐ ܒܢܐ ܥܠܝܗܘܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܐܠܐ ܡܕܡ ܪܒܘܬܐ ܡܛܠ

αβ] — 18 α ܘܗܘ ܡܢܐ.

[1] Matth. v. 41. — [2] Matth. xxv, 12. — [3] I Cor. xiii, 2. — [4] Io. viii, 32. — [5] I Cor. xiii, 3. — [6] Cf. Serm. II, ii, 1.

illuc inducit : *qui omnia,* inquit, *quae habet, comedere facit pauperes* propter Deum et se ab omnibus, ut ei dixit, evacuat quae possidet, et non est in ipso caritas illa humilis, quae occisores suos diligit et inimicorum suorum pedes lavat et quemlibet meliorem se esse reputat et caelum intuetur, non terram, et illic, in Ierusalem superna ministrat mens eius, et ibi alligata est Dño et vadit ad minorem se et caput coram omnibus demittit, cuius modestia omnibus hominibus nota est[1] et, dum sibi maledicitur, benedicit et, dum percutitur, adorat et, ubi exuitur, illuc intrat, perinde ac si induta fuisset, et venit ad eum, qui sibi malefecit, perinde ac si benefecisset sibi, et comprehendit altitudinem et profundum et longitudinem et latitudinem[2] et omnibus hominibus humilior est[3] et haec et talia faciens peccatores se praestantiores esse arbitratur et non habet curam diei totius, nec habet reclinatorium capiti in terra[4].

3. Igitur Apostolus non dicit nullum habere profectum, qui omnia sua pauperes comedere facit, sed nihil esse in comparatione illius, qui se exinanivit, et caritas illa est in ipso ista perficiens opera, quod totum humilitas est. Sed

αβ] — 6 α [Syriac] — 14 α [Syriac] — 19 α [Syriac]

[1] Phil. IV, 5. — [2] Eph. III, 18. — [3] Past. Hermae. *Mand.* VIII, 10, ubi inter virtutes sectandas commendatur ἐνδεέστερον γίνεσθαι πάντων ἀνθρώπων, *humillimum fieri omnium hominum.* — [4] Matth. VIII, 20.

fieri potest, ut homines omnia, quae possident, pauperes comedere faciant et pro Dño egeni fiant in terra, nec perveniant ad illam humilitatem, sed diligant, prout diligantur, et mansueti sint erga aliquos et non erga omnes : propterea multo minores sunt quam is, qui ad perfectam pervenit humilitatem; nam qui se non humiliat sic, non perficitur et, qui se non humiliat, multo minor est perfectis.

4. Et sunt homines, qui carnem suam pro Dño igni tradiderint, cum essent in fide et iustitia [constituti], plerumque habentes uxores, otia, negotia, servos et ancillas velut Abraham et velut Iob. Non dicit Apostolus eos nullum profectum habere, sed multo minores esse martyribus, qui se exinanierunt et facti sunt mites, velut Dñs, et qui Apostolos et Stephanum imitantur. Sunt adhuc homines, qui peccatores cum sint, credant in Dño. Et veniente persecutione diebus ipsorum dicitur eis : « abnegate Dñum et sacrificate idolis », nec noverunt, quid sit caritas perfecta, nisi solam fidem et baptisma. Et cremantur et bestiis proiiciuntur et in os gladii. Et patiuntur nec negant Dominum. Num itaque non habent remunerationem? Ad perfectionem quidem non

ܟܠܗ ܡܫܟܚܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܫܟܚܢܐ ܕܡܘܟܠܝܢ ܠܡܣܟܢܐ ܟܠ ܕܩܢܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܡܣܟܢܐ ܒܐܪܥܐ ܡܛܠ ܡܪܢ. ܘܠܐ ܐܬܝܢ ܠܗܝ ܡܟܝܟܘܬܐ: ܐܠܐ ܡܚܒܝܢ ܐܝܟ ܕܡܚܒܐ ܘܡܟܝܟܝܢ ܘܡܬܡܟܟܝܢ ܠܘܬ ܐܢܫ ܐܢܫ ܘܠܐ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܛܒ ܒܨܝܪܝܢ: ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܫܘܠܡܐ ܕܡܟܝܟܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܕܗܟܢ ܠܐ ܡܬܡܟܟ: ܠܐ ܡܬܓܡܪ: ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܬܡܟܟ: ܛܒ ܒܨܝܪ ܗܘ ܡܢ ܓܡܝܪܐ܀

ܘܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܫܠܡܘ ܡܛܠ ܡܪܢ ܦܓܪܗܘܢ ܠܢܘܪܐ ܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܘܒܟܐܢܘܬܐ: ܘܣܓܝܐܐ ܕܟܕ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܢܫܐ ܘܣܦܩܐ ܘܣܘܪܚܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܐܡܗܬܐ: ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ ܘܐܝܟ ܐܝܘܒ: ܠܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܬܘܪܨܐ ܡܬܝܗܒ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܐܠܐ ܟܝܬ ܛܒ ܒܨܝܪܝܢ ܡܢ ܣܗܕܐ ܕܡܣܬܪܩܝܢ ܘܡܬܡܟܟܝܢ ܐܝܟ ܡܪܢ ܘܕܡܝܢ ܠܫܠܝܚܐ ܘܠܐܣܛܦܢܘܣ. ܬܘܒ ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܚܛܝܐ ܐܢܘܢ ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܒܡܪܢ. ܘܐܬܐ ܪܕܘܦܝܐ ܒܝܘܡܬܗܘܢ: ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ: ܟܦܘܪܘ ܒܡܪܢ ܘܕܒܚܘ ܠܦܬܟܪܐ. ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܢܘ ܚܘܒܐ ܡܫܠܡܢܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܡܘܩܕܝܢ ܠܗܘܢ ܘܪܡܝܢ ܠܗܘܢ ܠܚܝܘܬܐ ܘܠܦܘܡܐ ܕܣܝܦܐ ܘܡܣܝܒܪܝܢ ܘܠܐ ܟܦܪܝܢ ܒܡܪܢ. ܡܕܝܢ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܦܘܪܥܢܐ܁ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܕܝܢ

αβ] — 6 α ܐܝܟ ܟܠ. — 17 α ܐܒܪܗܡ. — 22 α ܗܘ ܡܚܐ.

ܠܐ ܡܛܝܢ ܘܠܐ ܡܕܡ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܝܢܝ ܐܣܛܦܢܘܣ ܘܫܠܝܚܐ. ܐܠܐ ܒܘܨܪܝܗܘܢ ܡܫܬܒܩܝܢ ܘܠܕܝܢܐ ܠܐ ܐܙܠܝܢ. ܐܠܐ ܐܡܬܝ ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܟܠܢ ܠܡܩܡ ܐܝܬ ܠܢ ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܐܝܬ ܡܢܢ ܕܐܙܠܝܢ ܠܕܝܢܐ ܘܐܝܬ ܡܢܢ ܕܐܙܠܝܢ ܠܫܘܒܚܐ ܘܕܝܬܒܝܢ ܥܠ ܟܘܪܣܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܗܠܝܢ ܗܢܘܢ ܕܨܒܝܢܗ ܟܠܗ ܓܡܝܪܐܝܬ ܥܒܕܘܗ: ܐܢܬܘܢ ܟܠܡ ܕܫܒܩܬܘܢ ܟܠܡܕܡ ܘܐܬܝܬܘܢ ܒܬܪܝ: ܒܝܘܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܐܢܐ ܒܫܘܒܚܝ: ܬܬܒܘܢ ܥܠ ܟܘܪܣܘܬܐ ܘܬܕܘܢܘܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܡܛܝܢ ܕܠܫܘܒܚܐ ܐܙܠܝܢ: ܠܩܕܡ ܒܝܡ ܘܠܐ ܠܕܝܢܐ. ܐܝܟ ܕܡܫܬܟܚ ܕܝܢ ܐܢܫ ܒܝܘܡܐ ܕܡܦܩܬܗ: ܗܟܢܐ ܩܐܡ ܩܕܡ ܒܝܡ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ܀

ܐܦ ܕܝܢ ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܡܛܠܬܗ ܟܠ ܕܩܢܝܢ ܗܘܘ ܫܒܩܘ ܡܪܢ ܘܡܚܒܝܢ ܠܗ ܠܡܪܢ ܘܪܚܡܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܗܘ ܚܘܒܐ ܕܪܚܡ ܠܐܠܗܐ ܘܠܒܢܝܢܫܐ. ܘܡܛܠ ܕܪܚܡܘ ܠܡܪܢ: ܓܠܐ ܠܗܘܢ ܐܪ̈ܙܐ ܕܫܡܝܢܐ ܘܝܕܥܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܠܫܪܪܗ ܕܚܘܒܐ ܠܐ ܡܕܪܟܝܢ: ܘܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ ܕܡܕܪܟ ܚܘܒܐ ܠܐ ܡܕܪܟܝܢ: ܐܠܐ ܡܕܪܟܝܢ ܠܗܘܢ ܐܪ̈ܙܐ ܘܠܗ ܚܘܒܐ

perveniunt et nihil sunt in conspectu Stephani et apostolorum, attamen defectus eorum dimittuntur nec ibunt ad iudicium, nisi quando omnes homines congregabuntur ante tribunal Christi, uti dixit Apostolus : *Omnibus nobis standum erit ante tribunal Christi*[1]. Sunt autem inter nos, qui ad iudicium ibunt, et sunt inter nos, qui ad gloriam ibunt, et sunt, qui super thronos sedebunt, sicut dixit Dñs his, qui totam eius voluntatem perfectam fecerunt : *Vos,* ait, *qui reliquistis omnia et secuti estis me, die qua apparebo in gloria mea, sedebitis super thronos et iudicabitis tribus hominum*[2]. Igitur vides ipsos ad gloriam venturos esse, ante tribunal, et non ad iudicium; sicut autem aliquis inventus erit die obitus sui, ita stabit ante tribunal, die iudicii[3].

5. Sunt vero etiam homines, qui Dñi causa omnia, quae possederant, reliquerint et ament et diligant Dñum, nec habeant caritatem Deum et homines diligentem. Et quoniam Dñum dilexerunt, revelat eis mysteria caelestia et scientiam fidei; veram autem caritatem non comprehenderunt nec altitudinem et profundum et longitudinem et latitudinem[4] (quae comprehendit caritas)

αβ] — 5 α add. ܒܫܘܒܚܗ [ܕܟܠܢ. — 6 α om. ܐܝܬ. — 11 α ܡܕܡ ܟܠ. — 14 α ܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ. — *Ib.* ܡܛܝܢ. — *Ib.* α ܡܢ ܐܝܬ [ܕܡܛܝܢ. — 15 α ܕܝܢܐ om. ܘܠܐ. — *Ib.* α om. ܕܝܢ ... ܐܝܟ. — 20 α ܗܘܐ.

[1] II Cor. v, 10. — [2] Matth. xix. 28. — [3] Cf. Serm. III, 3. — [4] Eph. iii, 18.

comprehenderunt, sed comprehenderunt omnia mysteria et totam scientiam fidei, quae caritate, omnia diligente et omnia pacificante, minor est. Fides enim diligit Dñum et amicos et domesticos eius; caritas autem diligit Dñum et osores et occisores eius et apostatas et sectas, sicut scriptum est : *Quemcunque hominem praestantiorem te esse existima* [1]. *Et nota sit*, ait, *modestia vestra apud omnes homines* [2]. *Et diligite eum, qui vos odit* [3]. *Et assimilamini Patri vestro, qui in caelis est et oriri facit solem suum et demittit pluviam suam super iustos et iniquos et super bonos et malos* [4]. Et hac, inquam, ratione oriatur caritas vestra praecipue super domesticos fidei. Apostolus itaque non dicit eos, qui illa mysteria fidei noverunt, nullum habere profectum, sed illos nihil esse in comparatione eorum, qui caritatem et perfectionem consecuti sunt.

Desinit sermo octavus De illo, qui omnia quae possidet, comedere facit pauperes.

αβ] — 7 β [illegible]. — 20 β desinit [illegible]. — 22 α [illegible].

[1] Cf. Serm. V, 2, 4, 11. — [2] Phil. IV, 5. — [3] Luc. VI, 27. Matth. V, 44. — [4] Matth. V, 45.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ

ܥܠ ܟܐܢܘܬܐ ܘܥܠ ܚܘܒܐ ܕܟܐܢܐ ܘܕܢܒܝܐ

SERMO NONUS

DE IUSTIS ET DE AMORE IUSTORUM ET PROPHETARUM

ܢܚܘܐ ܡܟܝܠ ܕܢܒܝܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܘ ܥܡܐ ܩܫܝܐ: ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܘܒܐ ܕܝܘܕ ܗܘܐ ܠܗܘ ܕܠܕܝܬܝܩܝ ܚܕܬܐ: ܘܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܝܐ ܐܚܝܕ ܟܠ ܡܗܠܟܝܢ ܗܘܘ: ܘܡܕܡ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܗܘ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ: ܘܟܕ ܪܕܦܘܗ ܟܠܗ؛ ܚܘܒܐ ܘܡܛܝܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܡܫܕܪ ܗܘܐ ܡܩܛܠ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ. ܡܪܢ ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ: ܠܘ ܡܛܠ ܢܒܝܐ ܐܬܐ ܘܠܘ ܡܛܠ ܙܕܝܩܐ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܚܛܝܐ ܘܡܛܠ ܐܒܝܕܐ ܘܡܛܠ ܐܝܠܝܢ ܕܦܣܩ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܣܒܪܐ ܕܢܩܪܐ ܐܢܘܢ ܠܬܝܒܘܬܐ ܘܢܚܝܐ ܐܢܘܢ ܠܚܝܐ

1. Demonstrabimus igitur prophetas, qui in illa gente obdurata exstiterunt, habuisse caritatem τῷ *iud*[1] et novo Testamento conformem, et iuxta voluntatem Domini omnipotentis ambulasse et, quod eis dixit, fecisse et caritatem sectantes eos et ad perfectionem tendentes Dominum a perfectione retinuisse, quia missis eis inimicos suos ipsorum ope occidebat. Dñs autem, qui venit in mundum, non venit prophetarum causa et iustorum, sed peccatorum perditorumque causa, atque spe destitutorum, ut eos ad paenitentiam invitaret et ad vitam reduceret. Prophetae enim et iusti omnes salvari

α] — In titulo α ܕܟܐܢܐ.

[1] Id est decalogo, nam ܝ = 10. Cf. Serm. XXII, 21 et *Didascaliam Apost.* ed. Lagarde, pag. 108.

et perfici poterant per Spiritum vivum et sanctum, qui est Dominus; Dñs autem totius mundi perditi gratia in carne apparuit, totum lucraturus mundum, ut totus mundus cognosceret voluntatem Dei ab ipso Deo et ex viis eius. [Hoc] autem verbum Dñi indicat: *Non veni*, inquit, *vocare iustos, sed peccatores ad paenitentiam*[1]. Igitur emolumenti omnium hominum causa natus est Dñs, ut omnes palam discerent veritatem humilitatis caritatisque eius, nam quisque non fit capax per Spiritum sanctum eius audire voluntatem Domini. Factus est itaque adventus eius omnium gratia, ut omnes discerent humilitatem et mansuetudinem et suavitatem eius, ne semet excusare possent de illa caritate et humilitate et passione et patientia, cum viderent omnium Dominum ante nos omnia pertulisse, pro omnibus, in exemplum omnium, ut admirabundi dicerent : « Si Dñs pro nostra iniquitate passiones pertulit, quanto magis decet nos perferre passiones pro iniquitatibus nostris propriis, amplius quam ille pro nostris passus est peccatis. »

2. Ut autem et peccatores et iusti

ܡܫܟܚܐ. ܒܪܘܚܐ ܚܝܐ ܘܩܕܝܫܐ ܡܪܝܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܕܢܐܣܘܢ ܐܘ ܢܬܓܡܪܘܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܚܝܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܪܝܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܒܝܕ ܗܘܐ ܐܬܚܙܝ ܡܪܢ ܒܦܓܪ ܕܢܩܢܝܘܗܝ ܠܥܠܡܐ ܟܠܗ: ܘܢܕܥ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢܗ ܕܐܠܗܐ ܘܡܢ ܐܘܪܚܬܗ. ܡܠܬܗ ܕܝܢ ܕܡܪܢ ܡܘܕܥܐ: ܕܠܐ ܐܬܝܬ ܕܐܩܪܐ ܠܙܕܝܩܐ: ܐܠܐ ܠܚܛܝܐ ܠܬܝܒܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܝܢܐ ܠܐܢܫܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܬܝܠܕ ܡܪܢ: ܕܢܐܠܦܘܢ ܟܠܗܘܢ ܫܪܪܐ ܕܡܟܝܟܘܬܗ ܘܚܘܒܗ ܓܠܝܐܝܬ: ܡܛܠ ܕܠܘ ܟܠ ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܕܢܫܡܥ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܗ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܝܐ. ܗܘܬ ܗܟܝܠ ܡܐܬܝܬܗ ܡܛܠ ܟܠܢܫ: ܕܟܠܢܫ ܢܐܠܦ ܡܟܝܟܘܬܗ ܘܒܣܝܡܘܬܗ ܘܢܝܚܘܬܗ: ܘܠܐ ܢܬܚܣܘܢ ܒܥܠܬܐ ܢܬܥܠܠܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܚܘܒܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܘܚܫܐ ܘܡܣܝܒܪܢܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܚܙܘ ܕܡܪܐ ܕܟܠ ܣܝܒܪ ܟܠ ܩܕܡܝܢ: ܡܛܠ ܟܠ ܐܝܟ ܠܚܘܪܐ ܕܟܠ: ܐܝܟ ܕܢܬܕܡܪܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ: ܕܐܢ ܡܪܢ ܡܛܠ ܥܘܠܢ ܕܝܠܢ ܣܝܒܪ ܟܠ: ܟܡܐ ܙܕܩ ܠܢ ܕܢܣܝܒܪ ܡܛܠ ܥܘܠܐ ܕܝܠܢ: ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐ ܕܣܝܒܪ ܗܘ ܡܛܠ ܚܛܗܝܢ ܕܝܠܢ܀

ܕܐܦ ܚܛܝܐ ܕܝܢ ܐܦ ܙܕܝܩܐ ܢܐܠܦܘܢ

α] —

[1] Luc v, 32.

ܒܚܘܪܐ ܛܒܐ ܕܗܘܐ ܡܪܢ ܠܟܠܗܘܢ: ܕܢܬܕܡܐ ܒܗ ܟܠܢܫ ܘܢܐܬܘܢ ܒܗ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ: ܗܘܝܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܠܢܒܝܐ ܒܕܘܟܐ ܕܘܟܐ ܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܡܬܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܒܗܘ ܙܒܢܐ: ܡܛܠ ܕܡܟܒܫ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܠܡܣܪܘܕܐ ܒܩܛܝܪܐ ܐܝܟ ܕܫܦܪ ܒܨܒܝܢܗ: ܒܗܘܕܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܦ ܡܢ ܚܘܒܐ: ܗܘ ܕܪܚܡ ܠܩܪܝܒܗ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܩܪܝܒ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܡܛܠ ܕܒܥܕܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܕܢܐܙܠܘܢ ܢܩܛܠܘܢ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܩܡܘ ܗܘܘ ܠܘܩܒܠ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪܝܢ: ܡܢܐ ܛܒܗ ܕܡܪܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܪܥܘܢ: ܡܢܘ ܠܝ ܡܠܟܐ ܡܪܝܐ ܕܡܫܠܚܐ ܘܐܗܪܘܢ ܐܝܙܓܕܘܗܝ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܫܕܪ ܗܘܐ ܠܢܒܝܘܗܝ ܘܩܛܠ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܙܒܢܝܢ ܒܣܝܦܐ ܘܙܒܢܝܢ ܕܠܐ ܣܝܦܐ: ܘܙܒܢܝܢ ܒܢܘܪܐ ܘܙܒܢܝܢ ܒܒܪܕܐ. ܘܒܟܠ ܓܢܣܝܢ ܕܢܣܝܘܢܐ ܡܫܚܠܦܐ. ܒܗܕܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܠܢܒܝܐ ܙܒܢܝܢ ܙܒܢܝܢ ܡܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܕܚܘܒܐ ܕܠܘܬ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܢܒܝܐ: ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ: ܕܦܬܟܪܝܢ ܩܛܠܘܢ: ܘܠܐ ܡܪܝܐ ܘܡܕܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝܗܘܢ

proficerent exemplo bono, quod Dñs omnibus factus est, ut quisque imitaretur ipsum et boni malique per ipsum proficerent : Deus ipse retinuit[1] passim prophetas etiam a iustitia; tunc enim temporis opus habuit eis, quibus rebelles vi subigeret iuxta beneplacitum voluntatis suae, quo eos etiam a caritate retinuit, proximum ut se diligit (qui est omnis homo); etenim tempore illo, quo inimicitia erat inter Deum et homines, mittebat eos, ut euntes inimicos suos occiderent, quia restiterunt Domino dicentes : *Quae est fama Domini,* sicut dixit Pharao : *Quid est mihi rex Dominus, cuius legati sunt Moyses et Aaron*[2]? Propterea mittebat prophetas suos eosque per hos occidebat, aliquando gladio, aliquando sine gladio, aliquando igne, aliquando grandine et omnibus generibus probationum diversarum. Qua ratione Dominus arcebat prophetas quandoque a praecepto illo caritatis, quae est penes perfectionem; nam si eos Dominus sine prophetis occidisset, dixissent : « idola nostra necarunt nos, non Dominus » et filios suos idolis suis immolassent ea placaturi, nec cognovissent Dominum. Quapropter

α] —

[1] Contextus huius phraseos ܗܘܝܘ ܕܝܢ cum sequentibus non apparet : forsitan aliquid exciderit. —

[2] Ex. v, 2; vii, 1. Citatum prius in eadem forma apocrypha recurrit Serm. XXII, 4.

ope prophetarum eos subegit, donec confiterentur Dominum esse Deum in caelo et in terra et super caelos et subtus terram et per longum et latum, nec dari locum ipsi remotum. Cuius rei causa Dominus quandoque a caritate retinuit prophetas; ipsi enim perfectionem sectati sunt cum patientia, ut dixit Ieremias : *Non sum reus, nec me condemnabunt : et omnes improperant mihi*[1]. Et solitariam vitae rationem praestolatus dixit : *Beatus, qui tulit iugum tuum in adolescentia sua et sedit solitarius silens et dedit in pulverem os suum et genam suam percutienti se et opprobrio saturavit vitam suam*[2]. Et iugum Dñi Iesu petebat et Dominus retinuit eum, quia ope ipsius inimicos suos depopulabatur. Dominus, inquit, vi misit me contra eos et *improperant mihi*[3]. Etiam David dixit : *Multiplicati sunt super capillos capitis mei inimici mei et odio habentes me gratis et, quod non defraudavi, restituebam*[4]. Sic sperabant et expectabant omnes prophetae spem paratam revelari[5]. Ceteroquin prophetae incedentes usque ad caritatem perfectionis pervenerunt et Dominus non sivit eos perfici.

ܒܢܒܝ̈ܘܬܗܘܢ ܕܢܪܕܐ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܠܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܝܕ ܢܒܝ̈ܐ ܡܘܕܝܢ ܐܢܘܢ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܘܠܥܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܠܬܚܬ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܘܒܐܘܪܟܐ ܘܒܦܬܝܐ ܘܠܝܬ ܕܘܟܐ ܕܪܚܝܩܐ ܡܢܗ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܙܒܢܝܢ ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܠܢܒܝ̈ܐ: ܐܦ ܡܢ ܚܘܒܐ ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ. ܗܢܘܢ ܓܝܪ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܪܗܛܘ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܪܡܝܐ: ܕܠܐ ܚܝܒ ܐܢܐ ܘܠܐ ܡܚܝܒܝܢ ܠܝ: ܘܟܠܗܘܢ ܡܚܣܕܝܢ ܠܝ. ܟܕ ܡܣܟܐ ܠܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܐܡܪ: ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܫܩܠ ܢܝܪܐ ܒܛܠܝܘܬܗ: ܘܝܬܒ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܫܬܩ ܘܝܗܒ ܠܥܦܪܐ ܦܘܡܗ: ܘܦܟܗ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗ ܘܣܒܥ ܒܚܣܕܐ ܚܝܘܗܝ. ܘܢܝܪܐ ܕܡܪܢ ܗܘܐ ܒܥܐ ܝܫܘܥ ܕܡܪܢ ܢܣܒ: ܘܟܠܝܗܝ ܡܪܝܐ ܡܛܠ ܕܒܝܕܗ ܗܘܐ ܠܗ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܘܡܚܪܒ ܠܗ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܫܕܪܢܝ ܥܠܝܗܘܢ ܒܚܝܠܐ ܘܡܚܣܕܝܢ ܠܝ. ܐܦ ܕܘܝܕ ܐܡܪ ܕܣܓܝܘ ܡܢ ܣܥܪܐ ܕܪܫܝ ܒܥܠܕܒܒܝ ܘܣܢܐܝ ܡܓܢ ܘܡܕܡ ܕܠܐ ܛܠܡܬ ܡܦܪܥ ܗܘܝܬ. ܗܟܢܐ ܣܒܪܘ ܘܣܟܝܘ ܐܦ ܟܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܠܣܒܪܐ ܗܘ ܕܡܛܝܒ ܗܘܐ ܕܢܬܓܠܐ. ܩܪܝܒܐ ܕܝܢ ܐܙܠܘ ܢܒܝ̈ܐ ܠܚܘܒܐ ܘܡܛܝܘ ܠܚܘܒܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܠܐ ܫܒܩ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܕܢܬܓܡܪܘܢ܀

α] — 20 α ܘܐܡܪ.

[1] Ier. xv, 10. — [2] Threni, iii, 27. — [3] Ier. xv, 10. — [4] Ps. lxix, 4. — [5] I Petrus i, 5. 10.

ܘܐܝܬ ܕܝܢ ܕܒܥܠܬܐ ܕܐܝܬܝ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܐܦ ܠܬܚܬ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ: ܕܦܘܩܕܢܐ ܠܬܪܝܗܘܢ ܠܐܪܥ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܕܚܘܒܐ. ܡܛܠ ܕܟܐܢܘܬܐ ܠܐ ܠܛܐ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܡܒܐܫܐ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܡܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ: ܐܙܠܝܢ ܗܘܘ ܘܠܛܝܢ ܘܣܢܝܢ ܠܣܢܐܝܗܘܢ: ܘܡܬܚܡܬܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܠܩܘܒܠܗ ܘܗܘܝܢ ܗܘܘ ܠܬܚܬ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܐܡܬܝ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܡܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܒܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܘܠܩܪܝܒܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܘܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܪܗܛܝܢ ܗܘܘ: ܟܕ ܡܬܬܢܝܚܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܚܡܬܐ ܘܡܢ ܪܘܓܙܐ: ܘܟܕ ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܫܠܡܐ ܘܪܗܛܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪܗ: ܘܟܕ ܥܪܩܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܛܒ̈ܬܐ: ܘܟܕ ܡܕܒܚܝܢ ܗܘܘ ܠܐܠܗܐ ܬܘܕܝܬܐ ܘܠܐ ܕܒܚ̈ܐ: ܘܟܕ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܒܐ ܥܩܡܐ ܥܒܪ ܠܗ ܡܢܢ ܘܒܝܫܬܐ ܠܐ ܝܕܥܢ: ܘܟܕ ܡܨܠܐ ܫܡܘܐܝܠ ܥܠ ܡܣܠܝܢܘܗܝ: ܘܟܕ ܡܨܠܐ ܐܪܡܝܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܫܕܘ ܗܘܘ ܠܗ ܒܓܘܒܐ ܕܣܝܢܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܕܠܐ ܢܨܠܐ ܚܠܦܝܗܘܢ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ: ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܗ. ܘܗܠܝܢ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܒܢ̈ܝ ܒܣܪܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܬܥܒܕ ܠܗܘܢ: ܘܡܪܝܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ:

3. Passim autem accidit, ut Dominus eos infra iustitiam deposuerit, duobus praeceptis magnis caritatis conformem, nam iustitia nemini maledicit, nemini malefacit; sed quoniam Dominus eos misit, euntes maledicebant et odio habebant osores eius et irascebantur resistentibus ei facti iustitia inferiores. Ceterum autem, quotiescunque eos non misit Dominus, in istis constiterunt praeceptis « dilige Dominum et proximum tuum » (qui est homo quilibet) et perfectionem sectabantur, postquam ex furore quieti dederunt se, quando pacem quaerebant, eamque sectabantur et a malo recedebant et benefaciebant et Deo laudem immolabant, non victimas, et quando dicebant : *Cor nequam recessit a nobis et malum non novimus*[1] et quando Samuel pro reiicientibus se oravit[2] et quando Ieremias pro demittentibus se in cisternam caenosam oravit dicente ei Domino ter : *Noli orare pro eis*[3], nec obtemperavit ei. Et isti filiis carnis suae ita faciebant, sicut sibi fieri volebant; et Dominus retinuit

α] — 3 α ܠܐܪܥ. — 11 α ܘܪܚܡܘ. — 24 α ܫܡܥܗ.

[1] Ps. ci, 4. — [2] I Sam. xii, 25. — [3] Ier. xi, 14; xiv, ii; xvii, 16.

eos, quia illo tempore sic expediebat.

4. Ieremias item dixit[1] : *Prohibui animam meam, quominus exiens maledicerem eis,* quod ipse odi, ne quis maledicat mihi. *Et factum est verbum Domini super me, velut ignis, et cremavit me, nec potui sustinere et ipsis non maledicere,* donec excidit ex iustitia et maledixit eis. Quid deliquerunt prophetae, quod impiis malefecerunt et transgressi praeceptum iustitiae occiderunt et maledixerunt, dum ipsi oderant ne quis malediceret sibi et occideret se, et aliis fecerunt quod ipsi aversabantur, et iustitiam transgressi sunt, cum eos Dominus transgredi fecerit vi, invitos[2]? Quapropter irreprehensibiles erant circa omnia, quae eis Dominus praecepit, donec Dñs de Maria natus est et humilitatem et tranquillitatem et pacem fecit, testamentum vetere praestantius. Et quantopere expectabat mens prophetarum testamentum illud, nec venit diebus ipsorum! *Propterea non puduit Deum vocari Deum ipsorum*[3]; hoc est, non erubuit eos fratres vocare, sicut Apostolos appellavit[4]; *ideoque civitatem sanctam paravit eis*[5]; hoc est, ipse perfecit eos coram oculis

ܡܛܠ ܕܗܟܢ ܦܩܚܐ ܗܘܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܘܐܦ ܐܪܡܝܐ ܐܡܪ: ܟܠܝܬ ܢܦܫܝ ܕܠܐ ܐܦܘܩ ܘܐܠܘܛ ܐܢܘܢ: ܡܛܠ ܕܣܢܐ ܐܢܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܠܘܛܢܝ. ܘܗܘܐ ܒܝ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܘܐܘܩܕܢܝ ܘܠܐ ܐܫܟܚܬ ܕܐܣܝܒܪܘ ܘܠܐ ܐܠܘܛ ܐܢܘܢ ܥܕܡܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܘܠܛܬ ܐܢܘܢ. ܡܢܐ ܣܟܠܘ ܢܒܝܐ ܕܐܒܐܫܘ ܠܪ̈ܫܝܥܐ ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܘܩܛܠܘ ܘܠܛܘ: ܡܛܠ ܕܣܢܝܢ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܠܘܛ ܐܢܘܢ ܘܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ: ܘܥܒܕܘ ܡܕܡ ܕܣܢܝܢ ܗܘܘ ܠܐܚܪܢܐ: ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܟܐܢܘܬܐ: ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܥܒܪ ܐܢܘܢ ܟܕ ܠܐ ܨܒܝܢ ܒܩܛܝܪܐ. ܡܛܠܗܢܐ ܕܠܐ ܪܫܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܡܕܡ ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ: ܥܕܠܐ ܢܬܝܠܕ ܡܪܢ ܡܢ ܡܪܝܡ ܘܢܥܒܕ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܫܝܢܐ ܘܫܠܡܐ: ܕܝܐܬܝܩܝ ܕܡܝܬܪܐ ܡܢ ܥܬܝܩܬܐ. ܘܟܡܐ ܡܢ ܪܥܝܢܗܘܢ ܕܢܒܝܐ ܠܗܕܐ ܕܝܐܬܝܩܝ: ܘܠܐ ܐܬܬ ܒܝܘܡܝܗܘܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܒܗܬ ܐܠܗܐ ܕܐܠܗܗܘܢ ܢܬܩܪܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܠܐ ܒܗܬ ܕܢܩܪܐ ܐܢܘܢ ܐܚܐ: ܐܝܟ ܕܩܪܐ ܠܫܠܝܚܐ. ܡܛܠܗܢܐ ܛܝܒ ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܗܘ ܓܡܪ ܐܢܘܢ ܠܥܝܢ ܫܠܝܚܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܗܘ

α] — 9 α ܠܪ̈ܫܝܥܐ.

[1] Ier. xx, 8 seqq. — [2] Quae auctor hic proponit, similia sunt erroribus Florini, coaevi S. Irenaei, contra quem S. Pater scripsit opusculum περὶ μοναρχιάς seu περὶ τοῦ μὴ εἶναι θεὸν ποιητήν κακῶν, cuius operis excerpta tradit Eusebius, *Hist. Eccl.* v, 20. — [3] Hebr. xi, 16. — [4] Ioh. xv, 14. — [5] Hebr. xi, 16. —

ܐܠܗܐ ܒܥܐ ܡܢܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܕܢܚܒܘܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܘܗܘ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܠܢܦܫܗܘܢ ܕܐܢܫ ܢܥܒܕ ܠܗܘܢ: ܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܠܐܚܝ̈ܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ: ܘܐܠܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܥܐܠܝܢ܀

ܬܘܒ ܟܕ ܒܥܐ ܡܪܝܐ ܕܢܘܒܕ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ: ܐܡܪ ܡܘܫܐ ܒܨܠܘܬܗ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܡܡܪܡܪܝܢ ܗܘܘ ܪܘܚܗ ܟܠ ܝܘܡ ܘܡܚܣܕܝܢ ܗܘܘ ܠܗ: ܐܢ ܡܥܛܐ ܐܢܬ ܠܗܘܢ: ܥܛܝܢܝ ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܚܝ̈ܐ. ܗܐ ܐܝܟܢܐ ܥܒܕ ܡܘܫܐ ܠܡܣܟܠܢܐ܆ ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܗ ܙܕܝ̈ܩܐ ܠܡܣܟܠܐ ܗܘܐ: ܕܢܒܥܘܢ ܗܘܘ ܥܠܘܗܝ. ܚܙܐ ܐܝܟܢܐ ܪܕܦܘ ܗܘܘ ܟܐܢ̈ܐ ܒܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ: ܠܐ: ܐܠܐ ܠܡܢ ܕܚܛܐ ܠܝ ܐܥܛܝܘܗܝ. ܘܐܬܟܫܦ ܡܘܫܐ ܒܚܘܒܗ: ܘܡܚܒ ܗܘܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܝܟ ܢܦܫܗ. ܘܒܟܐܢܘܬܗ ܗܟܘܬ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܐܦ ܢܒܥܐ ܒܥܠܘܗܝ: ܐܢ ܡܣܟܠ ܗܘܐ: ܥܕܡܐ ܕܫܒܩ ܡܪܝܐ ܣܟܠܘܬܐ ܕܐܚܝ̈ܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ. ܡܛܠ ܕܡܕܡܝܢ ܕܚܕܝܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܠܗܠܝܢ ܟܐܢ̈ܐ ܕܟܡܝܪܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ: ܘܡܨܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܢ ܕܐܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܒܝܫܬܐ ܡܛܠ ܚܛܗ̈ܘܗܝ܀ ܒܕܘܟܬܐ ܕܝܢ ܐܚܪܬܐ: ܐܩܝܡܗ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ ܬܚܝܬ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ: ܦܩܘܕ

Apostolorum [1]. Hodie autem Deus ab hominibus exigit, ut invicem diligant, et quod ipsis odiosum est ne sibi ab aliis fiat, nec ipsi fratribus suis, Adae filiis, faciant, cum secus in regnum haud ingrediantur.

5. Porro volente Domino filios Israel necare, dixit Moyses in oratione sua de eis, spiritum suum quotidie exacerbantibus et sibi improperantibus [2] : *Si tu deleas eos, dele me de libro tuo vitae.* Ecce quomodo fecit Moyses delinquentibus? sicut voluit delinquenti sibi iustos facere, ut pro se obsecrarent. Vides, quomodo sectati sint iusti perfectionem! Et dixit ei Deus : *Nequaquam, sed eum, qui peccavit in me, delebo* [3]. Et ob caritatem suam oravit Moyses, diligens homines sicut seipsum, et ob iustitiam suam simili ratione voluit, ut pro se delinquente intercederetur, donec Dominus dimisisset delicta fratrum suorum, Adae filiorum. Numquid nos similes sumus, qui de mutuo [detrimento] gaudemus, iustis illis, qui maerentes orabant pro illo, cui infortunium supervenit pro peccatis ipsius ? Alibi vero eum Dominus infra iustitiam deposuit dicens ei : *Praecipe Levitis, ut interimant* fratres et parentes

α] — **21** α ܕܚܕܝܢ (sic) quod sensu caret : Textus certe mendis laborat, mallem legere ܕܚܕܝܢ ܕܡܣܟܠܝܢ *qui damnum libenter inferimus invicem.*

[1] Hebr. XI, 40. Cf. Serm. XV, 12 ubi fusius de hac re agitur. — [2] Ex. XXXII, 32. — [3] *Ib.* 33.

suos [1], quia vitulum adoraverunt, eumque cum vitulo mortuo commutaverunt. Et cum Moyses vidisset malum per actum esse, nec se proficere obsecrando pro eis, fecit eis id, quod ipse odio habuit ne quis sibi peccanti faceret, hoc autem ad verbum oris Domini, non vero voluntate Moysis. Et cum fudisset Amalecitas peccatores [2], deposuit eum Dominus de iustitia et commisit aliquid, quod ipse odio habuit ne quis sibi et fratribus suis, Adae filiis, faceret. Etenim illo tempore inimicitia erat inter Deum et homines.

6. Etiam Judaeos impie agentes adducto super eos baculo, Assyriis, castigabat. Inde vero a die, quo Dñs inimicitiam solvit et sanguine crucifixionis suae pacavit, quae in terra sunt et quae in caelo sunt, et proelia abrogavit a finibus terrae, neque Assyrium, si consurgat, Dñs excitat, neque Romanum, si descendat ad pugnam, Dñs demittit, nec prophetam, si abiens zelo zeletur occidatque peccatores, Dñs mittit, sed hodie malignitas omnibus praevalet. Dñs enim pacem fecit et filii Adam nolunt pacem fieri, nec alter cum altero pacem init, sicut scripsit Apostolus [3] : *Si alter adversus alterum querelam habetis,*

ܠܠܘܝܐ ܢܩܛܠܘܢ ܠܐܚܝܗܘܢ ܘܠܚܒܪܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܣܓܕܘ ܠܥܓܠܐ ܘܫܚܠܦܘܗܝ ܒܥܓܠܐ ܡܝܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܘܫܐ ܕܓܙܪܬ ܠܗ ܒܥܡܠܐ: ܘܠܐ ܡܘܬܪ܆ ܡܦܝܣ ܐܢ ܒܥܐ ܥܠܝܗܘܢ: ܥܒܕ ܠܗܘܢ ܗܘ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܘܐ ܕܐܢܫ ܢܥܒܕ ܠܗ ܐܢ ܚܛܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܡܠܬܐ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܠܘ ܒܨܒܝܢܗ ܕܡܘܫܐ. ܘܟܕ ܚܪܒ ܠܥܡܠܩܝܐ ܚܛܝܐ: ܐܚܬܗ ܡܪܝܐ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܘܫܠܡ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܕܐܢܫ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܠܐܚܘܗܝ ܒܢܝ ܐܕܡ. ܒܗܘ ܓܝܪ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝܢܫܐ܀

ܐܦ ܠܝܗܘܕܝܐ ܥܘܠܐ ܕܡܪܫܥܝܢ ܗܘܘ: ܡܪܕܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܠܗܘܢ ܒܫܒܛܐ ܐܬܘܪܝܐ: ܘܪܕܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܗ. ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܝܢ ܕܫܪܐ ܡܪܢ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ: ܘܫܝܢ ܒܕܡܐ ܕܙܩܝܦܘܬܗ ܡܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܡܐ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܒܛܠ ܩܪܒܐ ܡܢ ܣܘܦܝܗ ܕܐܪܥܐ: ܠܐ ܐܬܘܪܝܐ ܐܢ ܡܬܬܥܝܪ ܡܪܢ ܡܥܝܪ ܠܗ: ܘܠܐ ܪܗܘܡܝܐ ܐܢ ܢܚܬ ܠܩܪܒܐ ܡܪܢ ܡܚܬ ܠܗ: ܘܠܐ ܢܒܝܐ ܐܢ ܐܙܠ ܛܢܐ ܛܢܢܐ ܘܩܛܠ ܠܚܛܝܐ ܡܪܢ ܡܫܕܪ ܠܗ: ܐܠܐ ܒܝܘܡܢܐ ܡܫܬܠܛܐ ܒܝܫܘܬܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ. ܡܪܢ ܓܝܪ ܥܒܕ ܫܝܢܐ ܘܒܢܝ ܐܕܡ ܠܐ ܨܒܝܢ ܕܢܗܘܐ ܫܝܢܐ ܘܠܐ ܡܫܬܝܢܝܢ ܐܢܫ ܥܡ ܐܚܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܫܠܝܚܐ:

α] —

[1] Ex. xxii, 27. — [2] *Ib.* xvii, 8-16. — [3] Col. iii, 13.

ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܐܢܫ ܥܠ ܚܒܪܗ ܪܘܥܡܬܐ ܫܒܘܩܘ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܫܒܩ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ. ܐܠܘ ܗܢܘܢ ܨܒܘ ܕܢܥܒܪܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܐܦܢ ܝܘܡܢ ܠܐ ܥܒܕ ܩܪܒܐ ܐܝܟ ܕܒܩܕܡܝܬܐ. ܗܢܘܢ ܗܘ ܡܢ ܨܒܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܡܬܟܬܫܝܢ ܝܘܡܢܐ ܒܩܪܒܐ. ܘܡܢ ܕܡܫܬܥܠܐ ܥܠ ܐܚܘܗܝ ܦܫܛ ܠܗ ܡܪܝܐ ܡܚܡܣܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܡܪܝܡ ܐܝܕܗ ܥܠ ܚܒܪܗ ܠܐ ܙܟܐ. ܡܪܝܡܝܢ ܗܟܝܠ ܬܪܝܗܘܢ ܓܒ̈ܐ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ ܚܕ̈ܕܐ ܒܩܪܒܐ ܘܡܬܚܪܒܝܢ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܘܒܗܘ ܕܐܬܐ ܡܫܬܢܩܝܢ: ܥܠ ܕܠܐ ܐܩܘܝܘ ܥܠ ܫܝܢܐ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܒܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ: ܘܥܠ ܘܐܩܝܡܘ ܩܪ̈ܒܐ ܗܢܘܢ ܕܒܛܠ ܗܘ ܡܢ ܣܘܦܝܗ ܕܐܪܥܐ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܐܢ ܠܕܡܐ ܨܗܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܗܐ ܕܡܝ ܕܝܠܝ: ܐܫܬܘ ܘܚܝܘ: ܘܠܐ ܬܫܬܘܢ ܕܡܐ ܚܕ ܕܚܕ ܕܠܐ ܬܡܘܬܘܢ. ܘܩܛܠܘܗܝ ܘܐܫܬܝܘ ܕܡܗ ܘܠܐ ܒܗܬܝܢ ܗܘܐ ܥܕܟܝܠ ܠܡܫܬܐ ܕܡܐ ܕܐܚܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܣܢܐ ܐܠܗܐ ܘܐܣܠܝ ܡܢ ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ܀

ܐܦ ܕܘܝܕ ܪܕܦ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܐܫܠܡ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܫܐܘܠ ܪܕܘܦܗ ܒܐܝܕܘܗܝ ܘܠܐ ܩܛܠܗ ܘܦܪܥ ܠܗ ܛܒܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ. ܗܘ ܕܦܩܕ ܕܘܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܢܕܘܢܝܘܗܝ ܠܫܡܥܝ: ܡܪܝܐ ܗܘ ܡܠܠ ܒܦܘܡܗ: ܕܐܝܟ ܗܘ ܕܢܒܝܐ

dimittite, sicut Christus dimisit omnibus hominibus; si enim ipsi a malefactis recedere vellent, nulla hodie bella gereret Dñs, ut antiquitus (homines hodie sua sponte dimicant) et eum, qui se extollit contra fratrem suum, Dominus absumeret, sicut dixit : *Qui elevat manum suam super proximum suum, non erit insons*[1]. Utraque igitur pars elevat manus altera contra alteram in proelio et devastantur in hoc saeculo et cruciabuntur in venturo, quia non perstiterunt in pace, quam Dñs Iesus in terra et in caelo fecit, et proelia faciunt, quae abrogavit a finibus terrae dicens eis : *Si sanguinem sitiatis, ecce sanguis meus; bibite et vivite et nolite bibere sanguinem alterutrius, ne moriamini*[2]. Et ipsum occiderunt et sanguinem eius biberunt, nec eos pudet adhuc sanguinem bibere fratrum suorum, quod odit Deus et inde a prima die reprobavit.

7. Etiam David sectatus est perfectionem, quando Dominus tradidit in manus eius Saul, persecutorem suum, et eum non occidit, sed ei pro malo bonum retribuit[3]. Quod autem praecepit David Salomoni, ut Semei iudicaret[4], Dominus locutus est per os eius, ut per

α] — 6 α ܐܝܬ ܒܩܪ̈ܒܐ. — 21 α ܕܐܘܡܝ.

[1] I Reg. XXVI, 9. — [2] Nescio utrum sententia, quae sequitur, citatum habendum sit, an conclusio aliqua auctoris. — [3] Cf. I Sam. XXVI. — [4] I Reg. II, 8.

iudicium vehementissimum poenas repeteret a Semei pro omnibus, quae iniuste egit, et sibi iudicium faceret. Qui enim irascitur proximo suo, memor mortis inimicitiam removet; num igitur propheta ille discretus et iustus in morte sua nodum inimicitiae colligavit et in vita sua, cum sibi Semei improperasset, dimisit ei offensam : egressurus ex mundo omnia malefacta recogitavit? Absit! Et si Semei improperavit ei : Ioab, qui omnia proelia eius ordinavit, quocunque misisset Dominus David, ibat pro ipso (quia reges et iusti, qui Israel praeerant, non fecerunt quidquam, quod non praeceperit eis Dominus, nisi mandata transgressi peccaverint). Quid deliquit Ioab adversus David, ut praeciperet : *Non descendet senectus eius cum pace in infernum*[1]? Sed patet Dominum fecisse iudicium de iniquis per verbum David et per manus Salomonis ultionem repetiisse Dominum de manibus Semei, qui maledixit et iniuria affecit prophetam illum humillimum spiritualem, et de manibus Joab, qui effudit sanguinem, quando eum non iussit Dominus. Et Dominus poenas repetiit ab ipsis per manus Salomonis, sicut poenas repetiit

ܕܝܢܐ ܢܬܒܥ ܡܢܗ ܕܫܡܥܝ ܥܠ ܕܥܘܠ: ܘܢܥܒܕ ܕܝܢܐ ܠܢܦܫܗ. ܗܘ ܓܝܪ ܡܢ ܕܪܓܙ ܥܠ ܩܪܝܒܗ: ܠܡܘܬܐ ܡܬܕܟܪ ܘܡܥܒܪ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ: ܗܘ ܗܟܝܠ ܢܒܝܐ ܦܪܘܫܐ ܘܙܕܝܩܐ: ܒܡܘܬܗ ܩܛܪ ܗܘܐ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ: ܘܒܚܝܘܗܝ: ܟܕ ܡܚܣܕ ܗܘܐ ܠܗ ܫܡܥܝ: ܫܒܩ ܗܘܐ ܠܗ ܣܟܠܘܬܗ: ܟܕ ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܘܐ ܟܠܗ ܒܝܫܬܐ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ.. ܚܣ. ܘܐܢ ܫܡܥܝ ܚܣܕܗ: ܝܘܐܒ ܕܟܠܗܝܢ ܩܪܒܘܗܝ ܕܝܠܗ ܕܠܟܠ ܐܝܟܐ ܕܡܫܕܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܕܘܝܕ: ܗܘ ܐܙܠ ܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܡܠܟܐ ܘܙܕܝܩܐ ܕܩܡܘ ܒܐܝܣܪܐܝܠ: ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܥܒܪܘ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܘܚܛܘ. ܡܢܐ ܥܘܠ ܥܒܕ ܠܗ ܝܘܐܒ ܠܕܘܝܕ: ܕܢܦܩܕ ܕܠܐ ܬܚܘܬ ܣܝܒܘܬܗ ܒܫܠܡܐ ܠܫܝܘܠ⁝ ܐܠܐ ܗܘܐ ܡܬܝܕܥܐ ܗܝ: ܕܡܪܝܐ ܥܒܕ ܕܝܢܐ ܡܢ ܥܘܠܐ ܒܡܠܬܗ ܕܕܘܝܕ: ܘܒܐܝܕܘܗܝ ܕܫܠܝܡܘܢ ܬܒܥ ܡܪܝܐ ܬܒܥܬܐ ܡܢ ܐܝܕܝ ܫܡܥܝ ܕܠܛ ܘܨܥܪ ܠܗܘ ܡܟܝܟܐ ܢܒܝܐ ܪܘܚܢܐ: ܘܡܢ ܐܝܕܝ ܝܘܐܒ ܗܘ ܕܐܫܕ ܕܡܐ ܟܕ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ. ܘܐܬܦܪܥ ܡܪܝܐ ܡܢܗܘܢ ܒܝܕ ܫܠܝܡܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܬܦܪܥ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܒܐܝܕܐ ܕܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ. ܫܘܡܠܝܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܢ ܕܗܘܐ

α] —

[1] I Reg. II, 6.

ܫܝܢܐ ܒܐܪܥܐ: ܘܬܪܥܘܬܐ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܘܐܬܪܥܝ ܐܠܗܐ ܠܒܪܝܬܗ ܒܒܪܗ ܝܫܘܥ ܦܪܘܩܐ: ܐܠܘ ܕܚܠܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܘܣܛܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܡܬܪܥܝܢ ܗܘܘ ܛܒܬܐ: ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܚܕ ܐܘ ܬܪܝܢ ܒܝܫܝܢ ܒܐܪܥܐ: ܡܪܢ ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܐܢܫܝܢ ܒܝܫܝܢ: ܘܒܐܝܕܝ ܛܒܐ ܠܐ ܐܢܫ ܗܘܬ ܒܝܫ ܐܝܟ ܒܫܠܡܐ: ܘܗܘܘ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܓܡܝܪܐ ܩܕܡܘܗܝ. ܐܠܐ ܚܢܢ ܗܘ ܝܘܡܢܐ ܡܚܝܢܢ ܕܢܗܘܐ ܠܪܘܓܙܐ ܕܪܘܓܙܐ. ܘܡܟܝܢ ܡܪܓܙܝܢܢ ܘܡܫܠܡܝܢܢ ܒܝܫܬܐ ܠܟܠ ܚܕ ܟܠ ܚܕ ܡܢܢ ܢܦܫܢ: ܥܕܡܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢܢ ܠܟܠ ܚܕ ܡܢ ܚܕ: ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܐܡܪ ܝܘܡܢ ܠܐܢܫ ܕܢܒܥܐ ܒܝܫܬܐ ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܛܢܢܐ ܐܝܟ ܕܒܙܒܢܐ ܩܕܡܝܐ܀

ܐܦ ܐܒܪܗܡ ܪܕܦ ܗܘܐ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܡܕܢܚ ܗܘܐ ܚܘܒܗ ܥܠ ܟܠ ܕܥܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܘܬܗ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ: ܟܕ ܡܬܪܣܐ ܗܘܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܘܒܟܣܝܘܬܐ ܠܟܠ ܕܣܢܝܩ ܗܘܐ ܘܡܬܠܚܨ ܘܠܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܢܫܡܫܘܢܗ: ܐܠܐ ܗܘ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܥܒܕܘ ܠܟܘܢ ܙܕܩܬܐ ܒܡܫܟܢܝܟܘܢ ܡܢ ܐܓܪܝܟܘܢ: ܘܡܬܕܡܐ ܗܘܐ ܠܡܪܢ: ܕܡܫܝܓ ܗܘܐ ܪܓܠܐ ܕܐܟܣܢܝܐ: ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ: ܟܕ ܠܐ ܣܡ ܠܗ ܡܪܢ ܢܡܘܣܐ.

ab inimicis suis per manus prophetarum sanctorum. Hodie autem facta pace in terra et reconciliatione inter Deum et homines et Deo, per filium eius Iesum, redemptorem, creaturis reconciliato, si homines omnes timerent Dñum et a malignitatibus deflecterent et bona cogitarent et unus duove mali invenirentur in terra, Dñs occideret duos hos homines malignos et per manus bonorum nemini malum superveniret et omnes perfecti essent. Nos tamen hodie libenter sumus ultores irae et iram provocamus et cuique ex nobis nobisque ipsis mala inducimus donec ab invicem consumamur, quia Dominus hodie neminem iubet malefacere et zelari, sicut tempore antiquo.

8. Etiam Abraham sectabatur perfectionem, caritatem suam super omnes prope se transeuntes oriri faciens, bonos et malos, omnes indigentes et afflictos victu et vestitu alens, nec permittens servos suos ministrare ipsis, sed servi instar stans coram ipsis. Et servis suis dicebat : *facite vobis eleemosynas in tabernaculis vestris ex agris vestris* [1], et assimilatus est Dño lavans pedes peregrinorum, bonorum et malorum, quamquam ei Dñs legem non praescripsit; et Deum

α] — 6 α ܐܪܥ. — 8 α ܐܪܥ.

[1] Citatum apocryphum. Cf. Luc. XVI, 9.

respexit, solem suum super bonos et malos oriri facientem[1] et super ingratos et super Sodomam et super similes ei; et lex ipsi caritas fuit et caritatem suam super omnes oriri fecit, opes suas egenorum causa diripiens. Et eos, qui uxorem suam abduxerant, adoravit et se coram ipsis humiliavit eosque salutavit et propter suam erga eos caritatem « dominos » suos appellavit[2]. Et alibi eum Deus de iustitia deposuit, virum bonos malosque diligentem, eumque, sicut prophetas, misit et veniens devastavit reges impios, qui se intruserant in res alienas. Et ut nobis innotesceret eum a Domino missum fuisse, occurrit ei postquam multas gentes persequebatur per viros numero paucos, et dixit ei : *Merces tua magna* [est] *valde*[3], *quia ad verbum meum venisti et ad verbum meum rediisti, nec avidus factus es praedae*. Etiam Melchisedec occurrit ei cum pane et vino, eique benedixit, quod mandata servaverat.

9. Etiam Elias sectatus est perfectionem lumbos suos amanter et suaviter succingens[4] et factus nuntius pacis. Et multa millia passuum cucurrit

α] — 2 α altera manu

[1] Matth. v, 45. — [2] Cf. Gen. xxiii, 11-13, ubi Hetitae Abrahamum dicunt *Adonaï*, אֲדֹנִי, non autem Abraham. Sine dubio haec narratio ex aliquo apocrypho deperdito desumpta est. — [3] Gen. xv, 1. Reliqua ex apocrypho aliquo addita sunt : quodnam sit hoc apocryphum, nescimus. Cf. Praef. cap. iii, § ix, n. 1. — [4] III Reg. xviii, 46.

ܡܢ ܩܕܡ ܐܚܐܒ ܒܥܠܕܒܒܗ ܘܪܕܘܦܗ: ܗܘ ܕܨܗܐ ܗܘܐ ܠܕܡܗ: ܘܒܟܠܗܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܩܛܠܝܘܗܝ: ܟܕ ܐܠܝܐ ܡܕܡ ܠܐ ܐܣܟܠ: ܐܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܨܗ ܕܢܥܒܕ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ. ܐܣܗܕ ܓܝܪ ܘܐܡܪ ܟܕ ܡܩܪܒ ܠܥܠܬܐ: ܥܢܝܢܝ ܡܪܝܐ: ܥܢܝܢܝ: ܕܢܕܥ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܢܬ ܗܘ ܐܠܗܐ: ܘܒܦܬܓܡܟ ܥܒܕܬ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܗܟܝܠ ܚܛܗܐ ܕܥܡܐ ܘܕܡܠܟܐ ܕܟܦܪܘ ܗܘܘ ܒܐܠܗܐ: ܚܪܒ ܗܘܐ ܐܢܘܢ ܒܐܝܕܝܐ ܕܢܒܝܐ. ܐܠܝܐ ܓܝܪ ܨܠܝ ܘܢܚܬ ܡܛܪܐ: ܘܪܗܛ ܠܐܝܩܪܗ ܕܡܠܟܐ ܥܘܠܐ: ܕܢܚܘܬ ܠܒܝܬܗ ܒܐܝܩܪܐ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܢܒܝܐ ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܒܚܝܘܗܝ ܘܒܐܝܩܪܗ ܕܥܠܡܐ ܘܕܡܠܟܘܗܝ: ܘܗܢܘܢ ܐܢܫܐ ܟܦܪܝܢ ܗܘܘ ܒܐܠܗܐ ܘܡܣܟܠܝܢ ܗܘܘ ܒܢܒܝܐ܀

ܐܦ ܐܠܝܫܥ ܪܗܛ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܐܘܟܠ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܘܐܫܩܝ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܘܫܪܐ ܐܢܘܢ ܠܘܬ ܡܪܗܘܢ ܒܫܠܡܐ ܡܢ ܕܐܬܪܫܝܘ. ܘܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܐܣܠܗ ܡܪܝܐ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܘܡܢ ܚܘܒܐ: ܘܥܒܕ ܠܗܠܝܢ ܛܠܝܐ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܘܐ ܕܐܢܫ ܢܥܒܕ ܠܗ ܐܢ ܡܣܟܠ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܥܝܢ ܗܘܘ ܕܢܩܛܠܘܢܝܗܝ: ܥܒܕ ܠܗܘܢ ܛܒܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ: ܐܝܟ ܕܝܐܐ ܠܗܢܐ ܕܟܠ

ꭤ] —

coram Achab, inimico et persecutore suo, qui sanguinem eius sitivit et per omnia regna quaesivit, ut eum occideret, cum Elias nil deliquerit, nisi a Domino coactus illa verba facere. Ipse enim testatus est, cum holocausto oblato dixit : *Responde mihi, Domine, responde mihi, ut sciat tota gens te esse Deum*[1] *et me in verbo tuo fecisse omnia verba ista*[2]. Igitur propter peccata populi et regum, qui Deum negarant, depopulatus est eos per manus prophetarum. Elias enim oravit et descendente pluvia in honorem impii regis cucurrit, ut is in aedes suas cum honore descenderet[3]. Vides, prophetas salutem et honorem mundi regumque eius voluisse et ipsos homines Deum negasse et contra prophetas deliquisse.

10. Etiam Elisaeus sectatus est perfectionem cibans[4] et potans[5] inimicos suos, sicuti volebat, ut inimici sui sibi facerent; et eos ad Dominum suum cum pace dimisit[6], postquam prandium sumpserant. Et alibi eum Dominus a iustitia et caritate deposuit et pueris illis fecit aliquid[7], quod ipse odisset, ne quis sibi delinquenti faceret. Et his, qui ipsum occidere volebant, bona pro malis fecit, sicut decet hunc,

[1] III Reg. XVIII, 37. — [2] *Ib.* 36. — [3] *Ib.* 46. — [4] Cf. IV Reg. VII. — [5] *Ib.* III, 16 seqq. — [6] *Ib.* VI, 22. — [7] *Ib.* II, 32 seqq.

qui perfectionem quaerit. Pueris autem illis, qui irridentes dixerant: *ascende, calve*[1], id fecit, quod caritas et iustitia non faciunt; sed hoc evenit Elisaei voluntate, scilicet inimicos suos cibare; quod vero pueros occidi fecit, voluntas fuit Domini. Igitur Dominus prophetas passim de iustitia deposuit et caritate; alioquin perfectionem sectabantur; et si passim superati a iustitia deflexerant absque praecepto: corripuit eos Dominus cognitumque est eos peccasse; ablutis peccatis suis ad caritatem tendebant et confirmati sunt [in ea].

11. Etiam Abel sectatus est perfectionem caput ante homicidam suum inclinans, nec deflexit a iustitia, nec eum percussit, cum ipse odisset ne quis percuteret se. Et Adam manifestavit veritatem suam, cum poenas Abel e manibus Cain non repetiit, volens sibi dimitti, quotiescunque peccaret. Ita enim voluit, ut ei Dominus dimitteret die quo peccavit; nec occidit eum.

12. Sic fecerunt singuli ex his in generationibus suis et passi sunt a peccatoribus, nec eis malefecerunt, nam odio habebant ne quis sibi malefaceret, nec, quod ipsi oderant, aliis fecerunt; et sicut volebant sibi fieri,

ܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܠܛܠܝܐ ܠܥܠܝܡܐ ܕܒܙܚܘ ܘܐܡܪܘ: ܣܩ ܩܪܚܐ: ܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܥܒܕ ܚܘܒܐ ܘܟܐܢܘܬܐ: ܐܠܐ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܝܫܥ ܗܘܐ ܗܘܐ: ܒܗܘܢ ܕܐܘܟܠ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܕܢܩܛܘܠ ܠܛܠܝܐ ܨܒܝܢܗ ܗܘ ܕܡܪܝܐ. ܐܝܟ ܗܟܝܠ ܕܒܟܠ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܐܢܘܢ ܠܢܒܝܐ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܘܡܢ ܚܘܒܐ: ܘܪܕܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܐܢ ܗܘ ܕܐܙܕܟܝܘ ܒܙܒܢ ܕܙܒܢ ܘܣܛܘ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܠܐ ܦܘܩܕܢܐ: ܐܟܣ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܘܐܬܝܕܥ ܕܐܣܟܠܘ: ܘܐܥܛܝܘ ܚܛܗܝܗܘܢ ܘܪܗܛܘ ܠܚܘܒܐ ܘܐܫܬܪܪܘ܀

ܘܗܒܝܠ ܪܕܐ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܡܪܟܢ ܪܫܗ ܩܕܡ ܩܛܘܠܗ: ܘܠܐ ܣܛܐ ܡܢ ܚܘܒܐ ܘܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܘܡܚܐ ܠܗ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܘܐ ܕܐܢܫ ܢܡܚܝܘܗܝ. ܘܐܘܕܝ ܐܕܡ ܫܪܪܗ: ܟܕ ܠܐ ܬܒܥ ܕܡܗ ܕܗܒܝܠ ܡܢ ܐܝܕܝ ܩܐܝܢ: ܡܛܠ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܫܬܒܩ ܠܗ ܐܝܟ ܟܠ ܐܡܬܝ ܕܚܛܐ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܒܝܘܡܐ ܕܐܣܟܠ: ܘܠܐ ܩܛܠܗ܀

ܘܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܕܪܗ ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ ܘܣܒܠܘ ܡܢ ܚܛܝܐ ܘܠܐ ܐܒܐܫܘ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܣܢܝܢ ܗܘܘ ܕܐܢܫ ܢܒܐܫ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܡܕܡ ܕܣܢܝܢ ܗܘܘ ܠܐܚܪܢܐ: ܘܐܝܟ ܕܪܚܡܝܢ ܗܘܘ ܕܐܢܫ ܢܥܒܕ

a] — 15 a ܘܡܚܐ.

1 III Reg. II, 23.

ܠܗܘܢ: ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ ܗܘܘ ܠܟܠܢܫ: ܠܛܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܘܠܒܝܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ: ܟܠ ܐܡܬܝ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܩܛܝܪܐ ܕܢܒܐܫܘܢ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ. ܘܣܟܝܘ ܕܢܗܘܐ ܫܝܢܐ ܒܝܘܡܬܗܘܢ: ܘܢܫܬܡܠܘܢ ܘܢܬܡܠܘܢ ܒܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܘܢܦܩܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܘܠܐ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܢܥܒܕ ܫܝܢܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܢܘܕܘܢ ܠܗ. ܡܛܠܗܢܐ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܚܙܐܘܗܝ ܠܫܝܢܐ ܕܡܛܝܒ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܒܝܕ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܘܫܐܠܘ ܒܫܠܡܗ ܘܐܣܬܟܝܘ ܠܗ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܗܘܢ ܡܪܢ: ܕܗܝ ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܡܛܝܒ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܐܥܒܕ: ܐܬܠ ܐܢܐ ܠܗ ܠܟܘܢ: ܡܐ ܕܡܫܕܪ ܐܢܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܠܡܫܠܡܢܐ: ܐܦ ܠܟܘܢ ܓܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܣܟܝܬܘܢ ܠܝ ܘܪܕܦܬܘܢ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܥܝܪܐ ܥܠܝܐ: ܗܝ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܡܢܗ ܐܕܡ ܐܒܘܟܘܢ: ܡܥܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܘܠܐܒܘܟܘܢ ܐܕܡ ܠܪܘܡܐ ܕܢܦܠܬܘܢ ܡܢܗ. ܒܗܕܐ ܐܬܒܝܐܘ ܢܒܝܐ ܟܠܗܘܢ ܘܙܕܝܩܐ: ܘܫܟܒܘ ܟܠܗܘܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܘܒܟܐܢܘܬܐ: ܟܕ ܠܐ ܫܩܠܘ ܡܘܠܟܢܝܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܕܢܒܝܐ ܘܙܕܝܩܐ ܣܟܝܘ ܕܢܚܙܘܢ ܫܝܢܐ ܕܐܢܬܘܢ ܚܙܝܢ ܘܠܐ ܚܙܘ: ܘܠܡܫܡܥ ܡܕܡ

ita omnibus faciebant : benefacientibus et malefacientibus sibi, quotiescunque Dominus vi non effecerat, ut inimicis eius malefacerent. Et expectaverunt tranquillitatem fore diebus suis, ut perfecti et repleti Spiritu Paraclito egrederentur ex mundo; nec voluit Deus illo tempore tranquillitatem facere, quia homines nolebant eum confiteri. Quapropter procul intuebantur pacem paratam per Dñum Iesum Christum fieri et eam salutantes praestolabantur[1]. Et Dñs promisit eis : *Perfectionem, quam ego venturus fecero, dabo vobis : quando Paraclitum misero, etiam vos perficiam; quia expectastis me et perfectionem sectati estis Angelorum supernorum, de qua excidit Adam, pater vester : assumam vos patremque vestrum Adam ad celsitudinem, de qua excidistis*[2]. Quo consolati prophetae omnes et iusti in fide et caritate et iustitia dormierunt non acceptis repromissionibus suis[3]. Et Dñs dixit discipulis suis[4] : *Prophetae et iusti expectaverunt, ut viderent tranquillitatem, quam vos videtis, et non viderunt; et ut audirent, quod vos auditis, et non audierunt,* sed si me

α] — 15 α ܠܗܘܢ ܡܪܢ.

[1] Hebr. xi, 13. — [2] Citatum apocryphum. — [3] Hebr. xi, 13. — [4] Matth. xiii, 17. Luc. x, 23.

confessi essent homines et fecissem pacem diebus eorum, facti essent sicut vos.

13. Populos nimirum delinquentes ope prophetarum depopulatus est Dominus, ut timore capti confiterentur; nec ei obedierunt prae voluntate scelesta sua et omnes gladio ceciderunt, donec apparuit Dñs eosque vi caritatis et humilitatis suae devicit et ad obedientiam humilitatis suae revocavit; et confessi sunt Dominum esse Deum; et pacata sunt terrestria et caelestia. Et cum quidam etiam adversus caritatem Iesu ob cordis duritiem rebelles facti essent, dixit Dñs electis suis : *Promisi prophetis me venturum eosque perfecturum esse*[1]. Totum enim, quod perfecti non evaserunt, non quasi imperfectiores fuissent vobis, ut perficerentur, sed quia diebus eorum non erat tranquillitas. Quapropter aequitas effecit, ut illi quoque perficerentur. Ideo ait Apostolus : *Nil amplius habemus, quam illi, praevidens eos haud sine nobis perfectum iri*[2]. *Amplius* vero quod dixit, quod nos priores consummare festinet, non vero eos ante nos. Perfecti autem hodierni imitatio sunt apostolorum, quod charisma magnum est, prophetae vero et iusti illi,

ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܫܡܠܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܠܐ ܡܫܠܡܘ: ܐܠܐ ܠܗ ܐܘܕܝܘ ܒܗ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܥܒܕܬ ܫܝܢܐ ܒܝܘܡܝܗܘܢ: ܐܝܟܘܬܟܘܢ ܗܘܝܢ ܗܘܘ܀

ܣܚܦ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܡܪܝܐ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܠܥܡܡܐ ܡܣܩܒܠܢܐ: ܕܢܚܣܠܘܢ ܘܢܘܕܘܢ ܠܗ ܗܢܘܢ ܡܢ ܪܚܡܝܗܘܢ ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣܘ ܡܛܠ ܪܚܡܝܗܘܢ ܣܢܝܐ: ܘܢܦܠܘ ܟܠܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܥܕܡܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܪܢ ܘܙܟܐ ܐܢܘܢ ܒܚܝܠܐ ܕܚܘܒܗ ܘܕܡܟܝܟܘܬܗ: ܘܐܦܢܝ ܐܢܘܢ ܠܫܡܥܐ ܒܡܟܝܟܘܬܗ: ܘܐܘܕܝܘ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ: ܘܐܫܬܝܢ ܡܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܡܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܟܕ ܐܦ ܡܢ ܚܘܒܗ ܕܝܫܘܥ ܡܪܕܘ ܡܢܗܘܢ ܒܩܫܝܘܬ ܠܒܗܘܢ: ܐܡܪ ܕܝܢ ܡܪܢ ܠܓܒܝܘܗܝ: ܕܐܫܬܘܕܝܬ ܠܗܘܢ ܠܢܒܝܐ ܕܐܬܐ ܘܐܓܡܪ ܐܢܘܢ. ܟܠܗ ܓܝܪ ܕܠܐ ܐܬܓܡܪܘ: ܠܘ ܕܒܨܝܪܝܢ ܗܘܘ ܡܢܟܘܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܫܝܢܐ ܒܝܘܡܝܗܘܢ. ܡܛܠܗܢܐ ܟܐܢܘܬܐ ܥܒܕܬ: ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܢܬܓܡܪܘܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܠܝܬ ܠܢ ܝܬܝܪ ܡܢܗܘܢ: ܟܕ ܚܙܐ ܕܕܠܥܠܝܢ ܠܐ ܡܬܓܡܪܝܢ. ܝܬܝܪܐ ܕܝܢ ܕܐܡܪ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܚܢܢ ܚܢܢ ܠܢ ܩܕܡܝܐ ܡܣܪܗܒ ܕܢܓܡܘܪ ܩܕܡܝܗܘܢ ܘܠܐ ܠܗܘܢ ܩܕܡܝܢ. ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܕܝܘܡܢ: ܗܢܘܢ ܐܢܘܢ ܕܡܬܠܐ ܕܫܠܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܘܗܒܬܐ ܪܒܬܐ: ܢܒܝܐ ܕܝܢ ܘܟܐܢܐ ܩܕܡܝܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܡܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ

α] — 6 α ܡܛܠ conieci, nam ܪܚܡܝܗܘܢ sine praepositione aliqua caret sensu.

[1] Citatum apocryphum. — [2] Heb. XI, 40.

ܠܒܬܪ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܐܬܓܡܪܘ܆ ܡܛܠ ܕܪܗܛܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪ ܚܘܒܐ ܘܒܬܪ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ. ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܣܠܩ ܐܢܫ ܠܚܘܒܐ܆ ܘܡܢ ܚܘܒܐ ܡܬܥܠܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ܀

ܒܪܡ ܕܝܢ ܟܠ ܕܠܐ ܡܫܬܡܠܐ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ܆ ܠܐ ܡܫܬܡܠܐ ܒܗܘ ܥܠܡܐ܆ ܐܠܐ ܟܠܢܫ ܐܝܟ ܪܗܛܗ ܝܪܬ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܘܠܬܚܬ܆ ܡܠܦܢܐ ܕܡܠܦܝܢ ܠܣܓܝܐܐ ܘܚܝܠܬܢܐ ܕܣܝܒܪܝܢ ܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪܝܗܐ܆ ܘܡܫܝܢܝܢ ܠܣܓܝܐܐ܆ ܘܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܫܬܟܚ ܒܦܫܝܛܘܬܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܘܒܙܪܝܙܘܬܐ ܕܡܪܚܡܢܘܬܐ ܘܒܚܟܝܡܘܬܐ ܕܪܝܫܢܘܬܐ܆ ܐܘ ܒܫܬܝܩܘܬܐ ܕܚܘܒܐ ܕܡܚܒ ܕܠܐ ܫܘܒܗܪܐ܆ ܘܒܬܪ ܐܢܫ ܐܢܫ ܒܕܪܓܗ. ܐܢ ܐܢܫ ܕܝܢ ܡܣܪܩ ܢܦܫܗ ܘܡܩܕܫ ܠܗ܆ ܡܩܒܠ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܡܫܬܡܠܐ. ܘܡܚܘܐ ܫܠܝܚܐ ܕܣܡ ܐܠܗܐ ܒܥܕܬܐ ܓܡܝܪܐ ܠܘܩܕܡ ܘܒܬܪܟܢ ܢܒܝܐ ܘܒܬܪܟܢ ܚܝܠܬܢܐ ܘܡܠܦܢܐ ܘܡܒܢܝܢܐ ܘܡܥܕܪܢܐ ܘܒܬܪܟܢ ܡܘܗܒܬܐ ܕܐܣܝܘܬܐ. ܘܡܚܘܐ ܕܡܫܡܠܝ ܗܘ ܕܪܓܐ ܡܢ ܕܪܓܐ܆ ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܗܘ ܓܝܪ ܡܘܗܒܬܐ ܕܝܘܡܢ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ܆ ܕܣܡ ܐܠܗܐ ܒܥܕܬܐ. ܢܒܝܐ ܓܝܪ ܩܕܡܝܐ ܘܫܠܝܚܐ܆ ܐܟܚܕܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܒܫܡܠܝܘܬܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ

qui consummati sunt postquam ex hoc saeculo egressi sunt, coram apostolis ideo perfecti sunt, quia caritatem et perfectionem sectabantur in hoc saeculo. Ex iustitia ad caritatem ascenditur et ex caritate ad perfectionem sublimamur.

14. Ceterum qui hoc tempore imperfectus egreditur ex hoc saeculo, non perficitur in illo saeculo, sed unusquisque pro cursu suo haereditatem accipit de perfectione aut infra eam : doctores, qui multos instruunt, et fortes, qui infirmitatem infirmorum sustinent et multos pacificant; et quilibet, prout reperitur in simplicitate charismatum et in promptitudine misericordiae et in sollertia principatus et in taciturnitate dilectionis sine ostentatione diligendo; et dein unusquisque in gradu suo. Et si quis exinanierit et sanctificaverit se, accipiet Paraclitum et erit perfectus. Et Apostolus ostendit[1] Deum posuisse in ecclesia perfectos, deinde prophetas, deinde fortes et doctores et aedificatores et adiutores, deinde charismata sanitatis. Et ostendit alium gradum alio perfectiorem esse; charismata enim hodierna dixit Apostolus Deum in ecclesia posuisse[2]. Prophetae enim antiqui et apostoli simul condelecta-

α] — 17 α ܠܗܘܢ ܦܪܘܣ.

[1] I Cor. XII, 28. — [2] *Ib.*

buntur in Regno iuxta verbum Dñi : *Seminator et messor simul gaudebunt*[1], qui sunt prophetae et apostoli, quibus congaudent omnes, qui perfecti sunt et ex hoc mundo caduco egrediuntur.

15. Hodie autem, postquam advenit Dñs et sanguine crucifixionis suae pacavit quae in terra sunt et in caelo[2], etiam homines persuasi per prophetas et Dñum et apostolos eius et doctores et fortes et exhortatores dixerunt omnes : « Dominus est Deus » sive caste, sive inceste, sive cum veritate, sive cum iniquitate. Dñs hodie in creatura annunciatur, quae aut Patrem confitetur, aut confitetur Filium aut Spiritum, sive bene, sive male honorantes, non tamen dicunt, sicut scelesti illi antiquitus : *Quae est fama Domini*[3], quapropter Dominus pacem iniit cum eis hoc tempore, licet in fide puri non sint, donec veniente die futuro iudicii Dominus Iesus retribuat unicuique secundum opera et secundum fidem eius. Igitur Dominus Iesus hodie nemine opus habet, qui sibi zelator sit et per quem castiget impie agentem, quia hodie Dominus ipse castigat peccantem in se, nam omnes gentes hodie noverunt exi-

ܕܡܪܢ ܕܙܪܘܥܐ ܘܚܨܘܕܐ ܐܟܚܕܐ ܢܚܕܘܢ ܕܐܝܠܝܢ ܢܒܝܐ ܘܫܠܝܚܐ: ܘܚܕܝܢ ܥܡܗܘܢ ܟܠ ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܘܢܦܩܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܥܒܘܪܐ܀

ܝܘܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܡܪܢ ܘܫܝܢ ܒܕܡܐ ܕܙܩܝܦܘܬܗ ܡܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܕܒܫܡܝܐ: ܐܦ ܒܢܝܢܫܐ ܐܬܛܦܝܣܘ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܘܒܝܕ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܘܒܝܕ ܡܠܦܢܐ ܘܒܝܕ ܚܝܠܬܢܐ ܘܒܝܕ ܡܦܝܣܢܐ ܘܐܡܪܘ ܟܠܗܘܢ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ: ܐܘ ܒܕܟܝܘܬܐ ܐܘ ܠܐ ܒܕܟܝܘܬܐ: ܐܘ ܒܩܘܫܬܐ ܐܘ ܒܥܘܠܐ. ܐܬܟܪܙ ܠܗ ܝܘܡܢ ܡܪܢ ܒܒܪܝܬܐ ܕܡܘܕܝܐ ܠܐܒܐ ܐܘ ܕܡܘܕܝܐ ܠܒܪܐ ܐܘ ܠܪܘܚܐ ܘܐܢ ܫܦܝܪܐܝܬ ܐܘ ܠܐ ܫܦܝܪܐܝܬ ܐܝܩܪܘ: ܐܠܐ ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܥܘܠܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܕܡܢܘ ܛܒܗ ܕܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܫܝܢ ܠܗ ܡܪܝܐ ܥܡܗܘܢ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ: ܐܦ ܠܐ ܕܟܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ. ܥܕ ܐܬܐ ܝܘܡܐ ܕܥܬܝܕ ܦܪܥ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ ܘܐܝܟ ܗܝܡܢܘܬܗ. ܠܐ ܗܟܝܠ ܣܢܝܩ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܝܘܡܢ ܠܘܬ ܐܢܫ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܛܢܢܐ ܘܢܪܕܐ ܠܗ ܠܥܘܠ ܕܡܪܫܥ: ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܪܝܐ ܪܕܐ ܝܘܡܢ ܠܡܢ ܕܡܣܟܠ ܠܗ: ܡܛܠ ܕܝܕܥܘ ܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ: ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܕܡܬܒܥ ܘܡܚܐ. ܠܐ ܗܟܝܠ ܣܢܝܩ

α] —

[1] Ioh. IV, 36. — [2] Col. I, 20. — [3] Ex. V, 2. Cf. supra Serm. IX, 2.

ܡܪܝܐ ܝܘܡܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܕܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܘܬ ܢܒܝܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܣܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܪܫܝܥܐ ܠܐ ܡܢ ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܡܢ ܡܚܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܐܢ ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܢܒܝܐ: ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܐܢ ܡܪܝܐ ܩܛܠ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܐܢ ܦܬܟܪܝܗܘܢ: ܘܣܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܦܬܟܪܝ ܕܦܬܟܪܝܗܘܢ ܩܛܠܘ ܐܢܘܢ ܘܝܬܝܪ ܡܣܓܝܢ ܗܘܘ ܡܩܪܒܝܢ ܒܥܘܬܐ. ܘܐܡܬܝ ܕܡܚܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ: ܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܕܐܚܝܝ ܕܦܬܟܪܝܗܘܢ ܐܚܝܘ ܐܢܘܢ ܘܝܬܝܪ ܡܣܓܝܢ ܗܘܘ ܪܚܡܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܣܪܝܩܐ ܗܘܬ ܡܪܕܘܬܐ ܣܪܝܩܬܐ: ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܪܕܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܬܪܕܝܢ ܗܘܘ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܪܢ ܝܫܘܥ: ܕܒܚܝܠܬܐ ܕܚܘܒܗ ܦܪܩ ܐܢܢ ܡܢ ܬܒܪܐ ܕܦܬܟܪܐ܀

ܠܐ ܗܘܟܝܠ ܟܠܐ ܐܠܗܐ ܠܐܢܫ ܝܘܡܢܐ ܡܢ ܚܘܒܐ ܘܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܢܪܕܘܦ ܗܟܝܠ ܒܬܪ ܚܘܒܐ: ܡܛܠ ܕܐܢ ܢܦܩ ܐܢܫ ܝܘܡܢ ܟܕ ܠܐ ܓܡܝܪ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܠܐ ܓܡܪ ܠܗ ܡܪܢ ܐܝܟ ܕܠܢܒܝܐ: ܘܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܪܕܐ ܝܘܡܢܐ ܒܥܩܒܬܐ ܕܡܪܢ ܘܕܫܠܝܚܘܗܝ: ܠܐ ܐܙܠ ܠܘܬ ܢܒܝܐ: ܡܛܠ ܕܠܢܒܝܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܓܡܪ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܩܕܡ ܫܠܝܚܐ ܘܐܥܠܝ ܐܢܘܢ ܠܐܬܪܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܠܗܘܢ ܘܠܙܕܝܩܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܪܕܝܦܝܢ ܗܘܘ

α] — 24 α ܘܪܕܦ.

stere Deum in caelo mortificantem et vivificantem. Igitur Dominus non indiget hodie, sicut olim prophetis indigebat, nam impii non intellexerunt, neque quis occiderit se, neque quis vivificaverit se. Si enim eos Dominus sine prophetis occidisset, nescissent, utrum Dominus occiderit se, an idola sua; et putassent se idola sua occidisse et illis eo magis obtulissent obsecrationes. Et ubi eos Dominus vivificasset, cogitavissent se idola sua vivificasse et ea eo magis dilexissent; et castigatio inanis fuisset nec scissent quis se castigaret, nec cur castigarentur. Benedictus Dñs Iesus, qui nos vi caritatis suae redemit a ruina idolorum!

16. Igitur hodie Deus neminem retinet a caritate et a perfectione. Itaque caritatem sectemur : nam si quis hodie imperfectus egreditur ex mundo, non perficit eum Dñs, sicut prophetas; et si quis hodie non incesserit in vestigiis Dñi et apostolorum eius, non ibit ad prophetas; nam prophetas, postquam ex mundo egressi erant, Dñs coram apostolis perfecit et eos ad locum perfectionis exaltavit, hos, iustosque omnes, qui ad instar eorum perfectionem secta-

bantur. Vis autem caritatis Iesu totam creaturam convertit, ut cognosceret esse Deum in ipsam, qui coelo creavit atque nutrit.

17. Praecipue porro id commovit et convertit creaturas, quod audierant Filium Dei mortuum esse pro peccatoribus, ut conversi viverent. Et omnia saecula commota sunt, quod vivificator omnium mortuus sit pro plasmate suo; et gentes audita providentia Dei erga se commotae sunt et cognoverunt eum sui causa esse mortuum. Et admirabundae invicem consulebant : quamnam excusationem offeremus ei, qui nos plasmavit et cuius nos obliti sumus, qui pro nobis mortuus est, et quem non audivimus? Quantis tormentis digni sumus? Aut quomodo misericordiam eius consequemur, nisi paenitentiam egerimus? Qua cogitatione conversae sunt gentes, quae per prophetas obedire noluerunt.

18. Aliud enim est, si homines audiant Adae filium mortuum esse pro sociis suis, et aliud, si audiant filium Dei mortuum esse pro plasmate suo servisque suis. Nil enim magnum est filios Adae pro natura eorum imperfecta mori pro collegis suis, et sicut Dominator, cuius natura transcendit

ܟܠܗ̇: ܒܚܡܝܡܘܬܐ ܐܦܢܝܗ̇. ܚܝܠܐ ܕܝܢ ܕܚܘܒܗ ܕܝܫܘܥ ܕܒܪܐ ܠܟܠܗ̇ ܒܪܝܬܐ ܘܐܦܢܝܗ̇ ܕܬܕܥ ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ ܒܥܠܡܐ: ܕܗܘ ܒܪܐ ܐܢܘܢ ܘܗܘ ܙܢ ܠܗܘܢ܀

ܗܕܐ ܛܘܒ ܡܟܝܠ ܐܪܥܠܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ ܗܦܟܬ ܘܐܬܦܢܝܬ: ܕܫܡܥܘ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܝܬ ܡܛܠ ܚܛܝܐ ܕܢܬܦܢܘܢ ܘܢܚܘܢ. ܘܐܬܬܙܝܥܘ ܟܠܗܘܢ ܥܠܡܐ: ܕܡܚܝܢܐ ܕܟܠ ܡܝܬ ܡܛܠ ܓܒܝܠܬܗ. ܘܫܡܥܘ ܥܡܡܐ ܒܛܝܠܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܘܬܗܘܢ: ܘܐܙܥܘ ܘܝܕܥܘ ܕܡܛܠܬܗܘܢ ܡܝܬ: ܘܐܬܕܡܪܘ ܘܡܠܟܘ ܚܕ ܠܚܕ: ܕܡܢܐ ܪܘܚܐ ܢܦܩ ܠܗ ܠܗܘ ܕܓܒܠܢ ܘܛܥܝܢܝܗܝ: ܘܡܝܬ ܚܠܦܝܢ ܘܠܐ ܫܡܥܢܢ ܠܗ܀ ܠܐܝܢܐ ܬܫܢܝܩܐ ܫܘܝܢ܀ ܐܘ ܐܝܟܢܐ ܢܗܘܘܢ ܪܚܡܘܗܝ ܠܘܬܢ ܐܠܐ ܐܢ ܬܝܒܢܢ܀ ܘܒܗܕܐ ܡܚܫܒܬܐ ܐܦ ܥܡܡܐ ܘܐܬܦܢܝܘ: ܕܒܝܕ ܢܒܝܐ ܠܐ ܨܒܘ ܕܢܫܬܡܥܘܢ܀

ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܟܕ ܫܡܥܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܪ ܐܕܡ ܡܝܬ ܚܠܦ ܒܢܝ ܟܢܘܬܗ ܘܐܚܪܢܐ ܗܘ ܟܕ ܫܡܥܝܢ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܝܬ ܡܛܠ ܓܒܝܠܬܗ: ܘܡܛܠ ܥܒܕܘܗܝ. ܠܐ ܓܝܪ ܪܒܐ ܗܘܐ ܕܡܝܬܝܢ ܒܢܝ ܐܕܡ ܡܛܠ ܟܝܢܗܘܢ ܐܝܟ ܚܒܪܝܗܘܢ ܚܣܝܪܐ: ܘܐܝܟ ܕܡܪܝܐ ܗܘ

α] —

ܕܡܒܠܒܠ ܚܝܠܗ ܡܢ ܡܘܬܐ: ܡܛܠ ܒܢܝ ܐܕܡ ܒܝܫܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܫܬܒܝܘ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܫܒܝܐ ܗܢܐ ܚܘܒܐ ܘܪܚܡܬܗ܀

ܬܘܒ ܕܝܢ ܢܡܠܠ ܥܠ ܚܘܒܐ ܕܐܒܗܬܢ ܕܘܠܐ ܠܢ ܕܢܬܕܡܐ ܒܚܘܒܗܘܢ ܘܒܡܟܝܟܘܬܗܘܢ. ܐܒܪܗܡ ܕܝܢ ܘܐܝܣܚܩ ܪܕܦܘ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܕܒܪܘ ܢܫܝܗܘܢ ܡܢܗܘܢ ܘܠܐ ܢܨܘ ܘܠܐ ܐܬܟܬܫܘ: ܘܟܕ ܟܒܫܘ ܡܢܗܘܢ ܡܪܕܐ ܕܡܝܐ: ܠܐ ܢܨܘ ܘܠܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܘܚܛܘܦܝܐ ܕܩܢܝܢܗܘܢ ܒܚܕܘܬܐ ܣܝܒܪܘ: ܘܠܐ ܐܫܬܥܒܕܘ ܗܘܘ ܠܐ ܠܩܢܝܢܗܘܢ ܘܠܐ ܠܢܫܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܠܚܘܒܐ ܘܠܪܚܡܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܠܘ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܐܫܬܪܩܘ ܡܢ ܢܫܝܟܘܢ: ܘܫܒܘܩܘ ܩܢܝܢܟܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܫܠܝܚܐ: ܨܒܝܢܗ ܠܥܒܕܝܢ ܗܘܘ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܨܒܝܢܗ ܕܡܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܦܘܩܘ ܡܢ ܐܪܥܟܘܢ: ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܢܫܝܟܘܢ: ܘܙܠܘ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܪܚܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܘܡܚܒܝܢ ܗܘܘ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܟܕ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܕܒܙܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ: ܘܛܠܡܝܢ ܠܗܘܢ ܘܕܒܪܝܢ ܢܫܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܢܫܠܡܘܢ ܨܒܝܢܗ ܕܗܘ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ: ܘܡܛܠ ܕܐܙܠܝܢ ܢܝܩܪܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܡܚܒܝܢ ܠܗܘܢ: ܐܙܠܘ ܒܚܕܘܬܐ. ܐܦ ܒܢܝܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܨܒܐ ܗܘܐ

α] —

mortem, mortuus est pro filiis Adam, malis; ideo homines in captivitatem caritatis et amoris eius ducti sunt.

19. Loquemur tamen adhuc de caritate Patrum nostrorum, quia decet nos imitari caritatem et humilitatem ipsorum. Abraham autem et Isaac perfectionem sectabantur, cum abductis eorum uxoribus neque rixati sunt neque pugnaverunt neque litigaverunt occupatis rivulis aquarum, nec inimicos habebant et rapinam possessionis suae cum gaudio tolerabant, nec tam addicti erant opibus et uxoribus suis, quam caritati et dilectioni Dei. Et si eis Dominus dixisset : renunciate uxoribus vestris et relinquite possessionem vestram, sicut dixit Apostolis, voluntatem eius fecissent, sicut fecerunt voluntatem dicentis sibi : *Egredimini de terra vestra et de domo propinquorum vestrorum, et ite, quo dixero vobis*[1], quia diligebant eum et homines amabant, quamquam scierunt illos se direpturos et iniuriis affecturos et uxores ipsorum abducturos esse, ut adimplerent voluntatem Eius, quem dilexerunt. Et ut euntes honorarent diligentes eum, cum gaudio ierunt. Etiam filios suos, ubi volebat sibi immolari, cum gaudio

[1] Gen. XII, 1.

immolaverunt, quia dilectio Eius infixa erat cordibus ipsorum et voluntatem eius in omnibus fecerunt, quae praecepit eis. Et si eis dicere voluisset : relinquite uxores et filios et opes vestras et ite et euntes praedicate me ubicunque dixero vobis : facile eis fuisset relinquere in sanctitate uxores suas in mansionibus suis, filios suos viventes, opes, omniaque, quae habebant, apud propinquos suos, et vadere, quo eos Dominus misisset ; multo facilius quam id, quod dixit eis : « ite cum omnibus, quae habetis » nam uxores eorum vi abducebantur prostituendae ante oculos eorum, filii immolandi erant coram visceribus eorum, opes quotidie diripiendae ipsis suismet cernentibus oculis. Et se fortes exhibuere propter spem firmam futuram. Attamen totum, quod eos Dominus a renunciatione et sanctitate corporis retinuit, erat, ut deinceps exemplo fierent cuique matrimonium inituro in hoc mundo, ut se ad instar eorum gereret.

20. Etiam Iacob sectatus est perfectionem, quando se coram Esau, fratre suo, humiliavit dans locum iracundiae, donec furor Esau sedaretur. Et furore eius paululum sedato nuntium ei misit : *Ego servus tuus sum,* per munera,

ܠܗܘܢ ܕܢܒܚܘܢ ܚܒܝܒܘܬܐ ܕܒܢܝܐ ܗܘܘ. ܡܛܠ ܕܩܒܝܥܐ ܗܘܬ ܚܘܒܗ ܒܠܒܘܬܗܘܢ: ܘܨܒܝܢܗ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠ ܕܦܩܕ ܠܗܘܢ. ܘܐܠܘ ܨܒܐ ܕܢܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܫܒܘܩܘ ܢܫܝܟܘܢ ܘܒܢܝܟܘܢ ܘܩܢܝܢܟܘܢ: ܘܙܠܘ ܐܟܪܙܘ ܐܟܪܙܘܢܝ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ: ܦܫܝܩܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܕܢܫܒܩܘܢ ܢܫܝܗܘܢ ܒܩܕܝܫܘܬܐ ܒܐܘܬܘܢܝܗܘܢ: ܘܒܢܝܗܘܢ ܟܕ ܚܝܝܢ: ܘܩܢܝܢܝܗܘܢ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܘܬ ܩܪܝܒܝܗܘܢ ܘܢܐܙܠܘܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܕܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ: ܦܫܝܩ ܕܟܝܬ ܡܢ ܗܝ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܙܠܘ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܥܡܟܘܢ. ܕܡܬܕܒܪܢ ܗܘܝ ܢܫܝܗܘܢ ܒܩܛܝܪܐ ܕܢܙܢܝܢ ܠܥܝܢܝܗܘܢ ܘܒܢܝܗܘܢ ܕܢܬܕܒܚܘܢ ܩܕܡ ܪ̈ܚܡܝܗܘܢ ܘܩܢܝܢܝܗܘܢ ܕܡܬܒܙܙ ܗܘܐ ܟܠܝܘܡ ܟܕ ܚܙܝܢ ܠܗ ܒܥܝܢܝܗܘܢ ܘܡܬܚܣܢܝܢ: ܡܛܠ ܣܒܪܐ ܕܫܪܝܪܐ ܗܘ ܕܥܬܝܕ. ܐܠܐ ܟܠܗ ܕܒܠܐ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܡܢ ܫܘܒܩܢܐ ܘܡܢ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܦܓܪܐ: ܡܛܠ ܕܢܗܘܘܢ ܬܘܒ ܛܘܦܣܐ ܠܟܠ ܕܡܙܕܘܓ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܕܐܝܟܘܬܗܘܢ ܢܬܕܒܪܘܢ܀

ܐܦ ܝܥܩܘܒ ܪܗܛ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܡܬܡܟܟ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܩܕܡ ܥܝܣܘ ܐܚܘܗܝ: ܘܝܗܒ ܐܬܪܐ ܠܪܘܓܙܐ ܥܕ ܫܠܝܗ ܕܥܝܣܘ ܚܡܬܐ. ܘܟܕ ܩܠܝܠ ܫܠܝ ܪܘܓܙܗ: ܫܕܪ ܠܗ: ܕܥܒܕܟ ܐܢܐ ܒܝܕ ܩܘܪܒܢܐ

α] — 16 α ܒܥܝܢܝܗܘܢ (sic).

quae misit ei[1]. Et appropinquante Esau, ut attingeret Iacob, septies adoravit eum Iacob supra terram; et sedata est inimicitia Esau et cadens super collum Iacob osculatus est eum et reconciliatus est ei. Ubi est humilitas nostra hodierna? Quis ex nobis ita se humiliat coram inimico suo, ut eum adoret et reconciliet?

21. Etiam Ioseph sectatus est perfectionem, quando fratribus suis bona pro malis retribuit, qui eum bis occidere volebant et de quorum manibus Dominus eum eripuit. Et vendiderunt eum in servitutem et tribulationes magnas perpessus est propter eos. *Et pedes eius vinculis ligati sunt et anima eius in ferrum ingressa est*[2], sicut scriptum est. Et pro foedis pulchra quaeque retribuit eis, nec contra eos odium aliquod habebat, nec eis inimicus factus est. Et alicubi scriptum est[3], cum eis in Aegypto benefecisset, eos mala reddidisse ei et irruisse in eum, ut eum occiderent. Et ille tamquam operarius probus tulit mala, nec eis malefecit, sed benefecit, et victor factus est vincens malum per bonum[4]. Et defuncto Israel venientes imploraverunt eum : *Praecipiendo praecepit pater noster mori-*

α] — 3 α [illegible].

[1] Gen. xxxii, 18. — [2] Ps. cv, 18. — [3] Ubi hoc scriptum sit, nescio. — [4] Rom. xii, 21.

bundus, ut Ioseph, filio meo, diceretis : « Dimitte peccatum fratrum tuorum[1] », putantes eum in se odium et inimicitiam habere et sibi patris gratia non malefecisse. Tunc elevata voce cum singultibus et lacrimis dixit Ioseph fratribus suis homicidis : *Nolite timere me; ego Deo subsum*[2]. Et cognoverunt eum amicum esse Domini, uti parentes eius erant, et praecepta eius servare et amicos eius secundum multitudinem dilectionis ipsius multiplicare misericordiam suam. Sicut enim ille oriri facit solem suum et demittit pluviam suam super bonos et malos : sic et amici eius oriri faciunt caritatem suam super bonos et malos; et quia homines elati maerore afficiunt cor fratrum suorum et resistunt praecepto Dei, quandoque absumit eos in hoc mundo, die quoque iudicii; si autem nos sincere egerimus, Deus clemens erit et bonus a saeculo usque in saeculum.

Desinit sermo nonus, de iustitia et caritate iustorum et prophetarum sanctorum.

ܣܟܠܘܬܐ ܕܐܚܝܟ: ܡܛܠ ܕܣܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܐܚܝܕ ܗܘܐ ܝܘܣܦ ܒܠܒܗܘܢ ܐܟܬܐ ܘܒܥܠܕܒܒܘܬܐ: ܘܡܛܠ ܐܒܘܗܝ ܠܐ ܡܒܐܫ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܗܝܕܝܢ ܐܪܝܡ ܝܘܣܦ ܩܠܗ ܒܒܟܝܬܐ ܘܒܐܢܚܬܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐܚܘܗܝ: ܕܗܢܘܢ ܩܛܘܠܘܗܝ: ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܡܢܝ: ܡܛܠ ܕܬܚܝܬ ܐܠܗܐ ܐܢܐ. ܘܝܕܥܘ ܕܪܚܡܗ ܗܘ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܐܒܗܘܗܝ: ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܢܛܪ. ܘܐܝܟ ܕܗܘ ܡܣܓܐ ܪܚܡܘܗܝ: ܗܟܢ ܐܦ ܪܚܡܘܗܝ ܡܣܓܝܢ ܪܚܡܬܗܘܢ. ܐܝܟܢ ܓܝܪ ܕܡܕܢܚ ܗܘ ܫܡܫܗ: ܘܡܚܬ ܡܛܪܗ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ: ܗܟܢ ܡܕܢܚܝܢ ܐܦ ܪܚܡܘܗܝ ܚܘܒܗܘܢ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ: ܘܡܛܠ ܕܡܬܥܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܡܟܪܝܢ ܠܒܐ ܕܐܚܝܗܘܢ. ܘܩܝܡܝܢ ܠܘܩܒܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ: ܫܠܦ ܠܗܘܢ ܒܥܠܡܐ ܕܗܢܐ: ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܐܦ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܐܢ ܕܝܢ ܚܢܢ ܬܪܝܨܝܢ: ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ ܗܘ ܘܛܒܐ: ܡܢ ܥܠܡ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ: ܕܥܠ ܟܐܢܘܬܐ ܘܥܠ ܚܘܒܐ ܕܟܐܢܐ ܘܕܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ܀

α] — 9 α ܡܣܓܝܢ. — 20 α ܡܪܚܡܢܐ. — 22 α ܟܐܢܘܬܐ

[1] Gen. L, 16 seqq. — [2] *Ib.* 19.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܐ

SERMO DECIMUS

ܥܠ ܝܘܬܪܢܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܐܡܬܝ ܕܥܒܕܝܢ ܛܒܬܐ ܡܣܝܒܪܝܢܢ ܒܝܫܬܐ. ܘܥܠ ܨܘܡܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܢܦܫܐ. ܕܝܠܗ ܕܗܘ ܕܩܕܝܫܐ ܕܨܠܘܬܗ ܬܥܕܪ ܠܢ ܟܠܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ.

De emolumento quod habemus, qando bona operantes mala sustinemus, et de ieiunio et humilitate corporis et animae. Eiusdem sancti, cuius orationes nos omnes adiuvent : amen et amen.

ܦܐܩܐ ܠܢ ܓܝܪ ܐܚܝ: ܕܢܣܝܒܪ ܒܝܫܬܐ ܟܕ ܥܒܕܝܢܢ ܛܒܬܐ: ܡܛܠ ܕܣܛܢܐ ܩܐܡ ܠܘܩܒܠܢ: ܘܟܠ ܐܡܬܝ ܕܥܒܕܝܢܢ ܫܦܝܪܬܐ: ܡܬܚܫܒ ܥܠܝܢ ܕܢܥܒܕ ܠܢ ܐܘܠܨܢܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܫܦܝܪܬܐ. ܐܡܬܝ ܓܝܪ ܕܥܒܕܝܢܢ ܛܒܬܐ ܠܐܟܣܢܝܐ ܐܘ ܠܐܚܝܢ: ܡܝܬܐ ܗܘ ܠܕܐܒܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܡܪܐ: ܘܡܥܝܩ ܠܢ ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܚܘܢ ܕܠܐ ܢܩܒܠ ܐܟܣܢܝܐ: ܘܐܦ ܠܐ ܠܐܚܝܢ ܢܛܐܒ. ܐܠܐ ܚܢܢ ܠܐ ܢܕܚܠ: ܘܠܐ ܢܬܪܗܒ: ܘܠܐ ܢܒܛܠ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܛܒܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܢ ܚܢܢ ܚܝܠܬܢܝܬ ܢܥܒܕ: ܡܫܝܨ ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡܝܢ. ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܡܢܣܐ ܠܢ ܐܡܝܢܐܝܬ܀

1. Expedit nobis, fratres, sufferre mala, dum benefacimus, quia Satan nobis adversatur, et quotiescumque, quod pulchrum est, facimus, machinatur contra nos, ut nobis tribulationes paret, ne, quod bonum est, faciamus. Quando enim benefacimus peregrinis, aut fratribus nostris, ipse adducit lupos, discipulos suos, in similitudine agnorum et contristat nos specie fratris nostri, ne recipiamus peregrinos, nec fratribus nostris quoque benefaciamus. Nos autem ne pertimescamus, nec perterreamur, nec bona cuncta negligamus. Nam si nos fortiter egerimus, absumet eum Deus e conspectu nostro, nec nos continuo tentare poterit.

αβ] — β in titulo ante ܡܐܡܪܐ ponit ܕܝܠܗ ܕܗܘ. — 1 α ܥܒܕܝܢ [ܡܣܝܒܪܝܢܢ — 2 α ܕܦܓܪܐ (sic.) — *Ib.* β om. ܕܝܠܗ ... ܘܐܡܝܢ. — 3 α ܕܨܠܘܬܗ. — 7 α ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܥܒܕ. — 14 α ܢܬܪܗܒ [ܢܬܪܗܒ.

2. *Orate,* inquit, *ne intretis in tentationem*[1]. Nam si nos ope angustiarum et tribulationum perterreat, nosque bonum fugiamus : ipse quoque hunc in finem decertat, ut timeamus facere, quod bonum est, et ex hoc saeculo sine fructibus egrediamur; nihil enim ex hoc mundo adhaerebit nobis, nisi bonum, quod fecimus : ieiunium, oratioque nostra assidua.

3. Itaque exitum nostrum ante oculos ponentes, videamus, quid pergat ex hoc saeculo in illud saeculum nobiscum. Nam ecce, ad montem modicum vel ad locum propinquum nolumus proficisci in hoc saeculo sine commeatu, ubi homo emere et vendere et operari et vivere potest. Nam si hic, ubi quis sexcentos modos habet, non vult sine commeatu iter ingredi : quomodo ibit in saeculum illud, si hinc nihil vadat cum ipso? Illic nemo ei dabit, et miser vocabitur. Et nos nolumus corde et corpore humiliari, ut corde tenus humilitas subiectioque nostra nota fiat Deo, et corpore tenus humilitas et subditio nostra manifesta fiat omnibus hominibus, sicut scriptum est : *Nota fiat humilitas vestra omnibus hominibus*[2]. Si quis enim alios salutaverit in corde suo et caput cordis sui inclinaverit et caput corque

ܘܨܠܘ ܐܡܪ ܕܠܐ ܬܥܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܡܕܚܠ ܠܢ ܒܝܕ ܐܘܠܨܢܐ ܐܘ ܒܝܕ ܐܘܠܨܢܐ: ܘܡܥܪܩܝܢ ܚܢܢ ܡܢ ܛܒܬܐ: ܐܦ ܗܘ ܡܬܟܬܫ ܠܗܕܐ ܡܬܟܬܫ ܕܢܕܚܠ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܛܒܬܐ: ܘܢܦܘܩ ܕܠܐ ܦܐܪ̈ܐ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܕܡ ܠܢ ܡܬܚܒܪ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܐܠܐ ܐܢ ܛܒܬܐ ܕܥܒܕܢ: ܨܘܡܢ ܘܨܠܘܬܢ ܕܐܡܝܢܐ܀

ܢܣܝܡ ܗܟܝܠ ܡܦܩܢܢ ܩܕܡ ܥܝܢ̈ܝܢ ܘܢܚܙܐ ܡܢܐ ܐܙܠ ܥܡܢ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܠܗܘ ܥܠܡܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܠܛܘܪܐ ܙܥܘܪܐ ܐܘ ܠܐܬܪܐ ܩܪܝܒܐ ܠܐ ܨܒܝܢܢ ܕܢܐܙܠ ܕܠܐ ܙܘܕܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܐܝܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܙܒܢ ܘܢܙܒܢ ܘܢܦܠܘܚ ܘܢܚܐ ܘܢܬܬܠܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܗܪܟܐ: ܐܝܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܡܐܬܐ ܦܘܪ̈ܣܝܢ: ܠܐ ܨܒܐ ܕܠܐ ܙܘܕܐ ܢܪܕܐ ܐܘܪܚܐ: ܐܝܟ ܢܐܙܠ ܠܗܘ ܥܠܡܐ. ܐܢ ܡܢ ܗܪܟܐ ܠܐ ܐܙܠ ܥܡܗ: ܠܐ ܐܢܫ ܝܗܒ ܠܗ ܬܡܢ: ܐܠܐ ܥܠܘܒܐ ܡܬܩܪܐ ܠܗ. ܘܠܐ ܨܒܝܢܢ ܕܢܬܡܟܟ ܒܠܒܢ ܘܒܦܓܪܢ ܕܢܬܝܕܥ ܡܟܝܟܘܬܢ ܘܫܥܒܕܘܬܢ ܠܐܠܗܐ: ܘܒܦܓܪܢ ܢܬܓܠܐ ܡܟܝܟܘܬܢ ܘܫܥܒܕܘܬܢ ܠܟܠܗ ܐܢܫ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܬܬܝܕܥ ܡܟܝܟܘܬܟܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܐܢܫ ܐܢܫ ܒܠܒܗ ܫܐܠ ܒܫܠܡܐ ܕܐܚܪ̈ܢܐ: ܘܡܟܝܟ ܪܫܐ ܕܠܒܗ ܘܠܐ ܡܟܝܟ ܪܫܗ ܘܠܒܗ ܘܦܩܪܬܗ:

αβ] — 3 α om. ܐܦ. — 4 α ܗܘܐ ܡܬܟܬܫ. — *Ib.* β ܕܢܕܚܠ. — 15 β ܘܢܬܠܐ. — 17 β ܐܘ. — 19 β ܡܢ ܥܠ. — 24 β ... ܐܢ ܒܠܒܗ ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܒܫܠܡܐ ܫܐܠ [ܒܠܒܗ. — *Ib.* α om. ܕܠܒܗ .. ܘܡܟܝܟ.

[1] Matth. XXVI, 41. — [2] Phil. IV, 5.

ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܐܬܝܕܥܬ ܡܟܝܟܘܬܗ ܒܠܚܘܕ. ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܝܕܥܐ ܡܠܦܢܘܬܗ ܘܠܐ ܡܠܦ ܠܗܘܢ. ܘܐܢ ܫܐܠ ܒܫܠܡܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܒܣܦܘܬܗ ܕܠܒܪ ܘܡܟܢ ܪܫܐ ܕܦܓܪܗ: ܠܒܢܝܢܫܐ ܗܘ ܐܬܝܕܥܬ ܡܟܝܟܘܬܗ ܘܠܒܢܝܢܫܐ ܗܘ ܫܦܪ ܘܠܐ ܠܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܒܠܒܐ ܗܘ ܡܫܬܡܫ: ܘܠܒܢܝܢܫܐ ܒܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܐܠܐ ܐܢ ܨܒܝܢܢ ܕܢܥܒܕ ܘܢܠܦ ܘܢܬܩܪܐ ܪܘܪܒܐ: ܗܘܝܢ ܡܫܝܓܝܢܢ ܘܡܟܦܪܝܢܢ ܓܘܝܐ ܐܝܟ ܒܪܝܐ ܘܒܪܝܐ ܐܝܟ ܓܘܝܐ. ܘܢܗܘܘܢ ܫܦܝܢ ܦܓܪܝܢ ܘܢܦܫܬܢ ܐܟܚܕܐ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ. ܢܨܘܡܘܢ ܦܓܪܝܢ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܪܓܝܓܬܐ ܘܡܢ ܟܠܗ ܫܘܦܪܐ ܕܠܒܘܫܐ ܘܦܘܢܩܐ ܕܚܘܡܪܐ ܘܢܨܘܡܢ ܢܦܫܬܢ ܡܢ ܡܠܐ ܨܢܝܥܬܐ ܘܡܢ ܚܪܝܢܐ ܘܚܣܡܐ ܘܛܢܢܐ ܘܠܘܛܬܐ ܘܪܘܓܙܐ ܐܦ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܡܢ ܟܠܡܕܡ ܕܒܝܫ ܘܕܡܐ ܠܗܠܝܢ܀

ܢܟܝܐ ܓܝܪ ܣܒܥܘܬܐ ܠܦܓܪܐ ܐܝܠܝܢ ܕܚܠܝܡܝܢ: ܘܢܟܝܢ ܡܠܐ ܨܢܝܥܬܐ ܘܟܠܡܕܡ ܕܒܝܫ ܠܢܦܫܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܢ ܡܬܚܒܠܐ ܢܦܫܐ: ܦܓܪܐ ܡܬܚܒܠ: ܘܐܢ ܡܬܚܒܠ ܦܓܪܐ: ܢܦܫܐ ܡܬܚܒܠܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܒܪܢܫܐ ܕܠܓܘ ܕܠܐ ܗܘ ܕܠܒܪ: ܘܠܐ ܗܘ ܕܠܒܪ ܕܠܐ ܗܘ ܕܠܓܘ: ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܝܢ ܕܬܬܓܡܪ ܘܬܬܕܟܐ: ܪܗܛ ܒܬܪ ܟܐܢܘܬܐ ܕܠܒܐ ܘܕܦܓܪܐ

non inclinaverit coram eis : soli Deo nota est humilitas eius, hominibus autem non innotescit, nec eos instruit; et si quis homines labiis suis exterioribus salutaverit et caput corporis sui inclinaverit : hominibus nota est humilitas eius et hominibus placet et non Deo; Domino namque corde servitur, hominibus rebus visibilibus. Si autem facere et docere et *magni* appellari[1] velimus : interius ut exterius abluamus et extergamus et exterius ut interius[2], et corpora et animae nostrae simul polita fiant ieiunio, oratione, humilitate. Corpora nostra sint ieiuna a cibis, a cupiditatibus atque ab omni pompa vestimentorum et vitae deliciis, et animae nostrae ieiunent a verbis turpibus, a litibus, ab invidia, zelotypia, maledictis, inimicitia quoque, atque ab omni re mala, his simili.

4. Intemperantia enim nociva est corporibus sanis, et verba foeda et malum quodlibet damnum infert animae; hoc est, laesa anima laeditur corpus et laeso corpore laeditur anima. Non est enim homo interior ab exteriore diversus, nec exterior ab interiore; si autem perfici et purgari velis, iustitiam sectare cordis et corporis et simplicitatem, hu-

αβ] — 6 β ܫܦܝܪ. — 9 α ܗܘܝܢ ܡܫܝܓܝܢ. — 14 β om. ܟܠܗ. — 16 α ܚܪܝܢܐ. — *Ib.* α ܘܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܪܘܓܙܐ.

---

[1] Matth. v, 19. — [2] Matth. xxiii, 26.

militatem pacemque cordis et corporis, quoniam alterum ope alterius vincit et aliud per aliud devincitur : corpus et anima, et simul glorificabuntur et simul quietem consequentur et simul requiescent die Dñi, hi, qui corpore et anima praecepta eius custodierunt. Verumtamen humiliemus nos coram Deo et coram hominibus, sicut vidimus Dñum et omnes praedicatores eius se humiliasse et profecisse propter humilitatem suam et inimicos suos adorasse, et [sicut] Israel adoravit eum, qui se occidere voluit, et animam et corpus suum humiliavit illumque multoties adoravit [1], et sicut Dñs humiliavit se corpore et spiritu, ut nos doceret, et sicut prophetae corporibus et animabus suis humiliaverunt se, scilicet corpore ieiunantes a vestibus ornatis et ab omni pompa, et anima ieiunantes a victu et omnibus deliciis. *Nolite,* inquit, *curam habere corporum vestrorum, quid induatis, nec animarum vestrorum, quo nutriamini. Anima,* ait, *praestat alimento et corpus vestimento* [2].

5. His autem, qui hic in labore et lucro huius saeculi versantur, praecipit Dominus [3], ut a vinculis iniquitatis et a compedibus fallaciae ieiunent et oppres-

[1] Gen. XXXIII, 3. — [2] Matth. VI, 25. — [3] Is. LVIII, 6.

ܕܬܠܐ ܘܢܫܪܘܢ ܒܫܒܩܢܐ ܠܚܐܪܘܬܐ ܘܢܨܘܡܘܢ
ܡܢ ܛܠܘܡܝܐ ܘܡܢ ܥܫܘܩܝܐ ܘܡܢ
ܥܠܘܒܘܬܐ ܘܡܢ ܙܢܝܘܬܐ ܘܡܢ ܪܒܝܬܐ
ܘܡܢ ܪܡܘܬܐ ܘܡܢ ܫܘܚܪܐ ܘܡܢ ܟܠܡܕܡ
ܕܣܢܐ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܗܢܘܢ ܠܐܚܪ̈ܢܐ:
ܘܠܐ ܢܬܪܫܡܘܢ ܒܫܡܗܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ: ܐܠܐ
ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܢܥܒܕܘܢ ܟܠ ܨܒܘ
ܘܢܪܫܡܘܢ ܟܠ ܟܐܒܝܢ. ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ
ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܟܠܢܫ ܗܘ ܡܕܡ ܕܨܒܝܢ ܕܢܥܒܕ
ܠܗܘܢ ܟܠܢܫ: ܕܐܦܪܘܣ ܠܟ ܠܚܡܟ
ܠܟܦܢܐ: ܘܠܐܟܣܢܝܐ ܐܥܠ ܠܒܝܬܟ
ܘܠܥܪܛܠܝܐ ܐܠܒܫ ܟܣܝܬܐ ܘܠܐ ܬܒܣܐ
ܡܢ ܒܪ ܒܣܪܟ. ܟܕ ܗܠܝܢ ܥܒܕ ܐܢܬ:
ܬܟܝܠ ܕܢܬܠ ܠܟ ܡܪܝܐ ܒܡܘܚܗ
ܕܐܪܥܐ ܘܢܣܒܥ ܢܦܫܟ ܒܕܘܗܢܐ ܘܢܕܢܚ ܠܟ
ܦܘܪܩܢܟ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܘܙܕܝܩܘܬܟ ܐܝܟ
ܠܡܦܐܕܐ ܢܐܚܘܕ ܘܢܕܪܟܟ ܠܟ ܐܡܪ ܗܘ
ܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܘܦܘܪܩܢܗ ܥܠܝܟ ܢܕܢܚ. ܗܢܘ ܨܘܡܐ
ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܥܒ̈ܕܝ ܙܕܩܬܐ. ܠܝܚܝܕܝܐ:
ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܡܪ̈ܚܡܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܒܐܫܝܢ
ܠܐܢܫ: ܗܟܢܐ ܦܩܕ ܐܢܘܢ ܡܪܢ: ܩܕܡܝܐ
ܘܐܚܪ̈ܝܐ: ܕܢܨܘܡܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܢܩ̈ܐ: ܟܕ
ܐܡܪ ܒܝܕ ܦܘܠܘܣ: ܕܫܦܝܪ ܗܘ ܠܢ ܕܠܐ
ܢܐܟܘܠ ܒܣܪܐ ܘܠܐ ܢܫܬܐ ܚܡܪܐ. ܘܐܙܕܗܪܘ
ܐܡܪ ܕܠܐ ܢܐܩܪܘܢ ܠܒܘܬܟܘܢ ܒܐܘܟܠܘܬܐ
ܘܒܪܘܝܘܬܐ ܘܒܨܦܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܒܪܢܫܐ

sos solvant in libertatem et ieiunent ab iniustitia et calumniis et violentia et fornicatione et usura et superbia et elatione[1], et quodcumque esset sibi odiosum ne aliis faciant, nec numinibus alienis signent se, sed in nomine Iesu omnia negotia absolvant[2] et omnes dolores signent. Et praecepit eis, ut omnibus idem faciant, quod sibi ab omnibus fieri velint : *frange,* inquit, *panem tuum esurienti et peregrinos induc in domum tuam et nudo da operimentum et filium carnis tuae ne negligas*[3]. Et cum haec feceris, confide Dominum tibi in medulla terrae sedem daturum et animam tuam pinguedine satiaturum et redemptionem tuam oriri facturum esse tibi, velut lucem, et iustitiam tuam velut lampadem accensum iri, *et assequetur te,* inquit, *gloria Domini et salus eius super te orietur*[4]. Hoc est ieiunium, quod praecipit Dominus eleemosynas facientibus. Solitariis autem, hoc est, misericordibus, qui nemini malefaciunt, sic praecipit Dñs, primis et novissimis, ut ab omnibus deliciis ieiunent, per Paulum dicens : *Bonum est nobis non comedere carnes nec bibere vinum*[5]. Et cavete, inquit, *ne aggraventur corda vestra crapula et ebrietate et cura saeculi et*

αβ] — 3 α ܙܢܝܬܐ. — 8 β ܘܢܣܬܠܡܘܢ. — 10 α ܐܦ ܠܟ. — 11 α ܘܠܐܟܣܢܝܐ. — 20 α ܕܝܢ ܗܘ.

[1] Cf. *Hermae Past.* Mand. VIII, 10. Sim. V, 3. — [2] Col. III, 17. — [3] Is. LVIII, 7. — [4] Is. V, 8. — [5] Rom. XIV, 21.

sollicitudine divitiarum[1]. *Et cauti estote,* inquit, *ne decipiamini, nam haec omnia gentes terrae quaerunt*[2]. Gentibus autem sic praecipit : *Cavete, ne cum iniquitate possideatis, nec cum peccato aedificetis, nec velut in aeternum aedificetis, nec quasi in aeternum possideatis, nec luxuriose utamini hoc mundo, quia praeterit figura mundi huius*[3].

6. Potuisset quidem Deus omnes homines divites et sanos et domesticos Patris et non indigentes reddere; verumtamen aliquos ex eis fecit divites, alios pauperes, alios peregrinos, alios aegrotos : et eos, qui habent, tentat per illos, qui non habent, num misericordiam habeant erga filios carnis suae; et si divites respiciunt pauperes, et sani infirmos, et induti nudos, et domestici Patris extraneos, et sic faciunt et miserentur eorum qui se imperfectiores sint : imperfecti conquiescunt per fortes et fortes iustificantur per imperfectos; et si non ita faciunt, sicut praecepit Dñs, ut misereantur imperfectorum, qui apud ipsos sunt : imperfectos nutribit pro sua misericordia et fovebit eos misere in hoc mundo et, qui non miserentur, fructibus et iustitia destituti erunt die Dñi. Lazarus enim afflictus vivebat in hoc sae-

ܕܥܘܬܪܐ ܘܐܙܕܗܪܘ ܕܠܐ ܐܡܪ ܬܛܥܘܢ ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܡܡܐ ܗܘ ܕܐܪܥܐ ܒܥܝܢ ܠܗܘܢ. ܠܥܡܡܐ ܕܝܢ ܗܟܢܐ ܦܩܕ ܐܢܘܢ: ܕܐܙܕܗܪܘ ܕܠܐ ܬܩܢܘܢ ܒܥܘܠܐ ܘܠܐ ܬܒܢܘܢ ܒܚܛܝܬܐ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ ܬܒܢܘܢ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ ܬܩܢܘܢ. ܘܠܐ ܒܐܣܘܛܘܬܐ ܬܬܚܫܚܘܢ ܒܥܠܡܐ: ܡܛܠ ܕܥܒܪ ܠܗ ܐܣܟܡܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ܀

ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܢܥܒܕܝܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܥܬܝܪܐ ܘܚܠܝܡܐ ܘܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܐܒܐ ܘܠܐ ܣܢܝܩܐ: ܐܠܐ ܥܒܕ ܡܢܗܘܢ ܥܬܝܪܐ ܘܡܢܗܘܢ ܡܣܟܢܐ ܘܡܢܗܘܢ ܐܟܣܢܝܐ ܘܡܢܗܘܢ ܟܪܝܗܐ. ܘܡܢܣܐ ܠܗܠܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ: ܐܢ ܗܘܝܢ ܪܚܡܝܢ ܥܠ ܒܢܝ ܒܣܪܗܘܢ. ܘܐܢ ܚܙܝܢ ܥܬܝܪܐ ܠܡܣܟܢܐ ܘܚܠܝܡܐ ܠܟܪܝܗܐ ܘܠܒܝܫܐ ܠܥܪܛܠܝܐ ܘܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܐܒܐ ܠܐܟܣܢܝܐ: ܘܐܢ ܥܒܕܝܢ ܗܟܢ ܘܡܬܪܚܡܝܢ ܥܠ ܕܒܨܝܪܝܢ ܡܢܗܘܢ: ܒܨܝܪܐ ܡܬܬܢܝܚܝܢ ܥܠ ܚܝܠܬܢܐ ܘܚܝܠܬܢܐ ܡܙܕܕܩܝܢ ܒܝܕ ܒܨܝܪܐ. ܘܐܠܐ ܥܒܕܝܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܢ: ܕܢܬܪܚܡܘܢ ܥܠ ܕܒܨܝܪܝܢ ܡܢܗܘܢ: ܒܨܝܪܐ ܙܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܪܚܡܘܗܝ ܘܢܢ ܡܬܟܢܝܢ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܬܪܚܡܘ: ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܦܐܪܐ ܘܕܠܐ ܙܕܝܩܘܬܐ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ. ܠܥܙܪ ܓܝܪ ܐܬܐܠܨ ܘܚܝܐ

αβ] — 8 α ܐܣܟܡܗܘܢ. — 20 α add. in margine *ceu per fortes* ܐܘ ܒܝܕ ܚܝܠܬܢܐ [ܥܠ ܚܝܠܬܢܐ. — 23 α add. ܡܢܗ [ܠܗܘܢ. — 24 α ܘܙܢ.

[1] Luc. XXI, 34. — [2] Matth. VI, 32. — [3] Citatum apocryphum; cfr. Serm. XXV, § 3. Cfr. I Cor. VII, 31.

ܒܗܘ ܥܠܡܐ: ܘܐܙܠ ܠܗܘ ܥܠܡܐ ܘܐܬܬܢܝܚ. ܐܠܐ ܘܝ ܠܗ ܠܥܬܝܪܐ ܕܐܙܠ ܕܠܐ ܙܘܕܐ: ܕܠܐ ܡܡܠܐ ܟܪܣܗ ܡܢ ܕܘܫܢܗ ܕܥܠܡܐ ܚܕܬܐ܀

ܐܚܝ: ܚܘܪܘ ܒܐܟܣܢܝܐ ܘܒܡܣܟܢܐ ܘܒܙܥܘܪܐ ܘܒܝܬܡܐ ܘܒܟܪܝܗܐ: ܘܢܥܒܕ ܠܢ ܙܘܕܐ ܠܐܘܪܚܐ ܪܘܝܚܬܐ: ܚܠܦ ܗܘ ܥܠܡܐ ܪܒܐ: ܕܠܐ ܟܕ ܡܬܒܣܡܝܢ ܥܒܕܝ ܛܒܬܐ ܘܡܬܬܢܝܚܝܢ: ܢܬܫܢܩ ܚܢܢ ܠܩܘܒܠܗܘܢ ܘܢܬܐܠܨ. ܐܢ ܓܝܪ ܥܠܝܢ ܕܢܪܗܛ ܠܘܬ ܬܘܪܣܝܐ ܩܪܝܢܢ ܕܠܘ ܡܕܡ ܕܥܐܠ ܠܟܪܣܐ ܡܣܝܒ ܠܒܪܢܫܐ: ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܐ: ܗܘ ܡܣܝܒ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܐܢ ܨܒܝܢܢ ܕܢܬܪܦܐ ܡܢ ܨܠܘܬܐ: ܩܪܝܢܢ ܕܒܠܒܐ ܢܫܦܪ ܠܡܪܢ. ܘܐܢ ܨܒܝܢܢ ܕܠܐ ܢܬܟܢܫ ܠܥܕܬܐ: ܩܪܝܢܢ ܕܠܒܢ ܥܕܬܐ ܗܘ. ܘܐܢ ܨܒܝܢܢ ܕܢܬܨܒܬ: ܐܡܪܝܢܢ ܕܡܢ ܠܓܘ ܡܬܐܒܠܝܢ: ܠܐ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܒܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܘܐܢ ܥܒܕ ܠܢ ܕܠܐ ܢܣܒ ܒܐܝܕ: ܐܘ ܕܥܪܛܠܝܢ ܐܘ ܕܡܣܟܢܝܢ: ܐܡܪܝܢܢ ܕܒܠܒܢ ܝܗܒܝܢ ܡܪܚܡܢܘܬܐ ܘܡܪܥܝܢ ܢܣܥܘܪ܀

ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ: ܒܝܫܘܬܐ ܡܠܦܐ ܠܢ: ܡܛܠ ܕܢܬܪܦܐ ܘܠܐ ܢܬܢܦܫ ܒܦܓܪܢ ܘܒܢܦܫܢ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܗܝܡܢܐ ܠܢ ܕܒܠܒܢ ܦܠܚܝܢܢ: ܥܒܕܐ ܠܢ ܕܠܐ ܒܠܒܢ

culo et in illud abiens saeculum requievit[1]. Verumtamen vae diviti, qui sine commeatu abiit, quia non implebit ventrem suum de pinguedine saeculi novi!

7. Fratres, respicite peregrinos et egenos et pusillos et orbatos et infirmos; faciamusque nobis commeatum ad iter longum, pro saeculo illo magno, ne operum bonorum factoribus fruentibus deliciis et requiescentibus, nos in conspectu eorum cruciemur et affligamur. Si quidem nos ad nutrimenta praecipitemur, legimus : *Non quod intrat in ventrem, coinquinat hominem, sed quod exit ex ore, hoc coinquinat hominem*[2]. Et si orationem negligere velimus, legimus : *Corde placeamus Dño*[3]. Et si ecclesiam frequentare nolimus : legimus cor nostrum est ecclesia[4]. Et si ornari velimus, dicimus : « nos intus lugemus; Deus sibi non complacet in rebus istis visibilibus ». Et si alios sublevare nolimus, sive sint nudi, sive pauperes, dicimus : « nos corde tenus damus eleemosynam et nostram visitamus infirmitatem ».

8. Quae omnia malignitas nos docet, ut deficiamus, nec anima et corpore sollertes simus; sed sicut efficit, ut credamus nos corde ministrare, efficit, quominus corde et corpore serviamus. Nemo

αβ] — 13 α ܗܘ ܗܘ· — 14 α ܠܗ [ܠܟܪܣܐ· — 17 α ܠܒܗ· — *Ib.* α ܠܗ ܕܠܒܗ· — 18 α ܠܘܬܗ [ܠܗ ܕܡܢ· — 21 α ܠܗ ܐܡܪܝܢ.

[1] Luc. XVI, 20 sqq. — [2] Matth. XV, 11. — [3] Rom. XIV, 8. — [4] I Cor. III, 16 sq. VI, 19.

enim datur homo, qui corde tenus iustitiam operetur, quin corpore tenus operetur, nam *ex abundantia cordis loquuntur labia*[1] et corpus cogitationes cordis sequitur et, prout cor humile est, sic et corpus humile est. Et si possidere et aedificare velimus, dicimus : « habemus, nec possidemus; et habemus, nec mente possessioni adstricti sumus ». Igitur petat quis a te istam tuam substantiam : videbo, an des ei nec eidem adhaereas, et si tibi eam subripuerit, an non contristeris ob eam, sive altercaturus sis cum ipso, aut cum ipso stomachaturus, factus ipsi inimicus? Vae nobis, in mendacio et fallacia incedentibus. Et mendaces similes sunt daemonibus, nam qui cor suum evacuat a terra et opibus eius, etiam cor suum ab ipsa evacuat. Igitur si opes ita possidentur ut non possideantur, et aedes ita aedificantur ut non eis adhaereamus : etiam furtum ita committitur ut non committatur et obscaena committuntur ut non committantur; et dicemus : caelum et terra et omnia, quae in eis sunt, nos sumus; et Paradisus et Ierusalem nos sumus, ita ut ne praestolando quidem praestolemur, nec subiiciamur mansioni gloriosae, cui totus mundus impar est, et domo illi

ܢܥܒܕܝܗ̇ ܘܠܐ ܒܦܓܪܐ. ܠܝܬ ܓܝܪ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܒܠܒܗ ܙܕܝܩܘܬܐ ܘܠܐ ܥܒܕ ܒܦܓܪܗ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܝܘܬܪܢ ܠܒܐ ܡܡܠܠܢ ܣܦܘܬܐ ܘܦܓܪܐ ܚܫܒܐ ܕܠܒܐ ܐܙܠ ܒܬܪܗ: ܘܐܝܟ ܕܡܟܝܟ ܠܒܐ: ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܡܟܝܟ ܦܓܪܐ. ܘܐܢ ܨܒܝܢ ܠܗܘ ܕܢܩܢܐ ܘܢܒܢܐ: ܐܡܪܝܢ ܕܩܢܝܢ ܟܕ ܠܐ ܩܢܝܢ: ܘܐܝܬ ܠܢ ܘܠܐ ܐܣܝܪ ܒܗ ܪܥܝܢܢ. ܡܟܝܠ ܢܫܐܠܝܘܗ̇ ܐܢܫ ܡܢܟ ܠܗܘ ܩܢܝܢܟ: ܘܐܚܙܐ ܕܝܗܒ ܐܢܬ ܠܗ ܘܠܐ ܐܣܝܪ ܐܢܬ ܒܗ. ܐܘ ܐܢ ܐܢܫ ܢܚܛܘܦ ܠܗ ܡܢܟ: ܠܐ ܡܬܟܪܝܬ ܐܢܬ ܡܛܠܬܗ: ܐܘ ܠܐ ܕܐܢ ܐܢܬ ܥܡܗ: ܐܘ ܪܓܝܙ ܐܢܬ ܥܠܘܗܝ ܘܗܘܐ ܐܢܬ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ. ܘܝ ܠܢ ܕܡܗܠܟܝܢ ܒܕܓܠܘܬܐ ܘܒܢܟܠܘܬܐ. ܘܕܓܠܐ ܠܫܐܕܐ ܕܡܝܢ: ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܣܪܩ ܠܒܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܡܢ ܥܒܕܝܗ̇ ܐܦ ܦܓܪܗ ܡܣܪܩ ܗܘ ܡܢܗ. ܡܟܝܠ ܐܢ ܡܬܩܢܝܐ ܩܢܝܢܐ ܟܕ ܠܐ ܡܬܩܢܝܐ: ܘܡܬܒܢܝܐ ܒܢܝܢܐ ܟܕ ܠܐ ܐܣܝܪܝܢ ܒܗ: ܡܬܓܢܒܐ ܘܐܦ ܓܢܒܘܬܐ ܟܕ ܠܐ ܡܬܓܢܒܐ: ܘܡܬܥܒܕܐ ܣܢܝܬܐ ܡܣܬܥܪܢ ܟܕ ܠܐ ܡܣܬܥܪܢ. ܘܢܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܚܢܢ ܚܢܢ: ܦܪܕܝܣܐ ܘܐܘܪܫܠܡ ܚܢܢ ܚܢܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦܠܐ ܡܬܡܬܢܝܢ ܢܬܡܬܢ ܘܢܫܬܥܒܕ ܠܒܝܬܐ ܐܬܪܐ ܫܒܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܠܐ ܫܘܐ ܠܗ ܘܠܒܝܬܗ ܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܪܘܚܢܐ ܗܘ ܕܠܒܣܘ

αβ] — 7 α ܘܩܢܝܢ ܚܢܢ. — *Ib.* α ܩܢܝܢ ܚܢܢ. — 8 α ܒܗܠܝܢ. — 12 α ܪܓܙ, om. ܐܘ. — 19 α ܐܣܝܪܝܢ ܚܢܢ. — 20 α ܐܦ ܓܢܒܘܬܐ ܟܕ ܡܬܓܢܒܐ. — 23 α ܦܪܕܝܣܐ. — *Ib.* α ܘܐܘܪܫܠܡ. — 24 α ܡܬܡܬܢܝܢ ܢܬܡܬܢ.

[1] Matth. XII, 33.

[illegible]

patris, in quam filii tantum illi, qui corpore et anima servarunt praecepta et sanctificati sunt corde et corpore, intrabunt. Sed quisnam, quaeso, insevit hominibus negligentiam istam? Haec calliditas peccati est; et doctrina tantopere remissa gustus est eius, in quo mors latet.

9. Sit autem nobis notum nullum cibum coinquinare et manducantem haud coinquinari coinquinatione, sed corpus eius gravando gravari et oblectando oblectari [1] et superbire et restare in cursu perfectionis. Et is, qui se ornat, non coinquinatur, sed tumet tumore et effertur elatione et deorsum praecipitatur de cursu perfectionis et inter delicias et tumorem et superbiam et elationem (quae haud ex caritate fiunt) intrat error et homo pinguescit et recalcitrat, sicut filii Israel recalcitrarunt; et initio obliviscitur se religiosum esse et paulo post obliviscitur Deum colere, sicut filii Israel obliti sunt Fortissimi, qui eos liberavit [2]; et postquam pinguefactus est in divitiis et deliciis, tunc coinquinatur. Non enim statim ac superbit et delectatur, fit pollutus, sed paulatim. Paulatim enim crescit iustitia operibus bonis ieiunii et abnegationis, et paulatim coinquinamur

αβ] — 4 α [illegible]. — 16 α add. [illegible]. — 17 β desinit [illegible].

[1] Luc. VI, 45. — [2] Deut. XXXII, 15, 18.

operibus foedis, oblectationibus, lautisque cibis.

10. Dñs autem et apostoli, quando se exinanierunt, penitus exinanierunt se et penitus ieiunarunt corpore et anima. Nunquam enim dixerunt: « ieiunamus » dum oblectarentur et superbirent, vel : « renunciamus dum possideamus », vel « aedificamus, quin aedificemus ». Nemo nos seducat a conversatione Dñi et apostolorum eius, nec a ieiunio, quo ieiunabant Prophetae, iacentes super singulis lateribus suis trecentos sexaginta dies[1] et iniquitatem peccatorum quadragenis omnibusque diebus tollentes super se[2], et a ieiunio Apostolorum, qui assidue ieiunabant, ipsi et Prophetae, ut nobis exemplo essent. Etiam Dñs ieiunavit ut oratione ieiunioque suo nobis exemplo esset. Quis non commovetur audiens dimissorem debitorum et expiatorem peccatorum ieiunasse et pro nostris peccatis supplicasse? Verum quanto magis decet nos ipsos ieiunare et pro impietate animae nostrae orare et pro tentationibus et adversitatibus, quas in hoc saeculo habemus, et pro haereditate, quam in illo saeculo habebimus, ut eam per gratiam Dñi obtineamus, aperta

α] —

[1] Ezech. IV, 9. — [2] III Reg. XIX, 8.

ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܢ܆ ܟܕ ܓܠܝܢ ܐܦܝܢ ܩܕܡ ܐܦܘܗܝ܆ ܡܛܠ ܕܢܛܪܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܐ ܕܥܠ ܥܘܕܪܢܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܟܕ ܢܣܝܒܪ ܒܝܫܬܐ ܟܕ ܥܒܕܝܢܢ ܛܒܬܐ܆ ܘܥܠ ܨܘܡܐ ܕܦܓܪܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܕܢܦܫܐ܀

fronte [consistentes] coram facie eius, quod mandata eius observavimus.

Desinit sermo decimus de utilitate, quam habemus, cum bona facientes mala sustinemus; et de ieiunio corporali et humilitate spirituali.

α] — 3 α ܕܥܣܪܝܐ.

ܡܐܡܪܐ ܕܚܕܥܣܪ

SERMO UNDECIMUS

De audiendis scripturis et lege, quando praelegitur nobis.

ܕܥܠ ܡܫܡܥܘܬܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܘܐܘܪܝܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܢ.

1. Sicut cibos corporales discernimus scientes, quis bonus sit et quis malus, et quis immundus et quis mundus, et scimus esse cibos, in quibus venenum mortiferum sit, et cibum a cibo sollicite distinguimus : sic etiam libros, quando eos scriba praelegit, si sit, qui eos explicet nobis; sin autem, nos opus non habemus, sed praecepta perfectionis a praeceptis herbae et lactis discernimus et praecepta mansueta a duris et magna a parvis et illa, quorum ope non vivit homo, si ea observet, ab illis, quibus observatis salvus fit. Dicente Lege : *diligе Dominum Deum tuum*[1] plus quam teipsum, *et proximum tuum, sicut teipsum,* dicito : « Hoc praeceptum meum est. » Et dicente : *oculum pro oculo*[2] et *odio habebis inimicum tuum*[3] et, quae his

ܐܝܟܢܐ ܕܡܐܟܘܠܬܐ ܕܦܓܪܐ ܦܪܫܝܢܢ ܟܕ ܝܕܥܝܢܢ ܐܝܢܐ ܛܒܐ ܘܐܝܢܐ ܒܝܫܐ: ܘܐܝܢܐ ܛܡܐܐ ܘܐܝܢܐ ܕܟܝܐ: ܘܝܕܥܝܢܢ ܕܐܝܬ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܣܡܐ ܕܡܘܬܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ: ܘܒܛܝܠ ܠܢ ܕܢܦܪܘܫ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ: ܗܟܢ ܐܦ ܒܟܬܒ̈ܐ ܐܡܬܝ ܕܩܪܐ ܣܦܪܐ: ܐܢ ܐܝܬ ܕܡܦܫܩ ܠܢ: ܘܐܠܐ ܣܢܝܩ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܢ: ܐܠܐ ܢܦܪܘܫ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܡܢ ܕܝܪܩܐ ܘܚܠܒܐ ܘܦܘܩܕ̈ܢܐ ܡܟܝܟܐ ܡܢ ܩܫܝܐ ܘܪܘܪ̈ܒܐ ܡܢ ܙܥܘܪ̈ܐ: ܘܗܠܝܢ ܕܠܐ ܚܝܐ ܒܗܘܢ ܐܢܫ ܟܕ ܢܛܪ ܐܢܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܚܝܐ ܟܕ ܢܛܪ ܠܗܘܢ. ܟܕ ܐܡܪ ܢܡܘܣܐ: ܕܬܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܠܐܠܗܟ ܝܬܝܪ ܡܢ ܢܦܫܟ: ܘܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ: ܐܡܪ ܐܝܟ ܕܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܠܝ ܗܘ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܕܥܝܢܐ ܚܠܦ ܥܝܢܐ ܘܬܣܢܐ ܠܒܥܠܕܒܒܟ ܘܕܕܡܝܢ ܠܗܠܝܢ: ܐܡܪ:

αβ] — β in titulo ܕܚܕܥܣܪ ܡܐܡܪܐ ܕܝܠܗ ܠܡܪܝ ܐܦ̄ — 3 α ܘܡܦܪܫܝܢ ܣܢܝ. — 5 α ܡܐܟܘܠܬܐ. — *Ib.* α ܐܝܬ ܒܗܘܢ. — 7 α add. ܡܢ [ܐܦ. — 8 α add. ܐܝܬ [ܠܝܬ. — 13 α ܐܝܬ ܡܢܝܐ ܒܗܘܢ. — *Ib.* α ܕܢܛܪ ܡܢܝ.

[1] Deut. vi, 5; Lev. xix, 18. — [2] Ex. xxi, 24; Lev. xxiv, 20; Deut. xix, 21. — [3] Matth. v, 38.

ܕܠܗܘܢ ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܝ: ܐܠܐ ܕܩܫ̈ܝܐ ܘܒܝ̈ܫܐ. ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܓܝܪ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܡܟܝ̈ܟܐ ܣܡ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܕܥܕܟܝܠ ܢܬܡܟܟܘܢ ܘܢܬܓܡܪܘܢ: ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܡܢ ܠܥܠ. ܘܡܐ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ: ܠܣܢ̈ܐܝܟ ܡܪܝܐ ܣܢܝܬ: ܐܡܪ: ܗܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܝ: ܪܘܚܐ ܗܘ ܒܨܒܝܢܐ ܐܡܪܗ ܠܘܩܒܠ ܣܢܐܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܘܢܙܘܥܘܢ ܘܢܬܬܘܒܘܢ ܘܢܚܘܢ. ܘܡܐ ܕܐܡܪ: ܕܐܝܢܘ ܓܒܪܐ ܕܨܒܐ ܚܝ̈ܐ. ܘܐܬܘ ܒܢ̈ܝܐ ܫܡܥܘܢܝ: ܘܐܠܦܟܘܢ ܕܚܠܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܛܪܘ ܠܫܢܝܟܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܣܦܘܬܟܘܢ ܕܠܐ ܢܡܠܠܢ ܢܟܠܐ: ܥܪܘܩ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ: ܒܥܝ ܫܠܡܐ ܘܗܪܘܛ ܒܬܪܗ: ܘܐܬܢܝܚ ܡܢ ܪܘܓܙܐ ܘܐܫܬܠܝ ܡܢ ܚܡܬܐ: ܘܠܒܐ ܥܩܡܐ ܐܥܒܪ ܡܢܝ: ܘܒܝܫܬܐ ܠܐ ܝܕܥܬ: ܐܡܪ: ܐܝܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܝܠܝ: ܕܗܘܝܢ ܡܛܠ ܕܒܗܘܢ ܗܘܐ ܡܟܝܟ ܘܡܟܝܟ ܪܘܚܐ: ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܓܒܘ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ ܕܡܟܝ̈ܟܢ ܡܢ ܩܫ̈ܝܬܐ ܘܗܟܢܐ ܬܗܘܘܢ ܓܡܝܪ̈ܝܢ. ܘܡܐ ܕܩܪܝܬ ܫܠܝܚܐ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܓܡܝܪ̈ܐ: ܕܓܒܝܬ ܠܟ ܡܢ ܠܥܠ: ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ ܪܗܛ ܘܐܬܥܠܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܚܠܒܐ ܘܥܣܒܐ ܘܠܐ ܠܚܕ ܡܢ ܐܢܘܢ ܐܬܐܡܪ̈ܝ.

similia sunt, dicito : « Hoc non est meum, sed durorum et malorum; » nam mansuetis praecepta humilia posuit Dñs, ut adhuc humiliarentur et perficerentur, ut scripsi superius[1]. Et dicente David[2] : *Odientes te, Domine, odio habui,* dicito : « Hoc non est meum; Spiritus hocce ex consulto dixit contra osores Domini, ut audientes pertimescerent et paenitentiam agerent et salvarentur. » Et dicente[3] : *Quis est vir, qui vult vitam,* et : *Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos : custodite linguas vestras a malo et labia vestra ne loquantur dolum; recede a malo et fac bonum, quaere pacem et persequere eam et desine ab ira et quiesce a furore* et *cor malum removebo a me et malum non novi*[4], dicito : « Praecepta ista mea sunt, quia horum ope ero mansuetus et humilis spiritu et per illa, quae his similia sunt apud omnes prophetas et apostolos, » sicut dixit Apostolus[5] : *Eligite vobis ea, quae humilia sunt* ex duris, et sic perfecti eritis. Et lecto Apostolo et Evangelio in omnibus praeceptis perfectorum, quae tibi superius selegi et quae his similia sunt, curre et supra illa elevare, quae sunt lac et herba, nec uni dicta sunt.

αβ] — 6 α om. ܐܝܟ. — 8 α ܘܢܚܘܢ. — 13 α ܘܒܥܐ. — *Ib.* α ܘܪܗܛ. — 15 α ܠܗ ܥܒܕ [ܐܥܒܪ.

1 Cf. Serm. VI et X. — 2 Ps. CXXXVIII, 21. — 3 Ps. XXXIV, 2-13. — 4 Ps. CI, 4. — 5 Phil. IV, 8.

2. Si tu perfici velis, mandata magna sectare; sin autem, pone in mente tua, si ea uni homini proposueris, praecepta ista magna et parva, eum nequaquam posse utraque simul observare : nisi alterutrum omiserit, alterum non observabit. Et vide, quam contraria sint inter se verba Iesu! Et ut cognoscas ea duobus hominibus dicta esse, dixit Dñs : *Nolite iudicare*[1], et dixit : *Confunde* [eiusmodi] *hominem coram tota ecclesia*[2]. Si utrumque tuum sit, in quonam stabis ex eis? Quodsi iudicas, recessisti ab illo praecepto magno : *Nolite iudicare,* et si ñon iudicas, vituperaberis ex illo praecepto : *coram tota ecclesia confunde eum.*

3. Dñs porro dixit : *Dimitte fratri tuo septuagies septies, si deliquerit in te una die*[3]. Et iterum dixit : *Reputa eum velut gentilem*[4]. Si haec uni eidemque dicta sint, in quonam stabis ex eis? Num in illo : *Dimitte ei septuagies septies,* aut in illo : *Velut ethnicum reputa eum* et recede ab ipso? Eo ipso enim, quod dixit : « dimitte ei », dixit tibi : « noli separari a fratre tuo » et sic inter se pugnant praecepta magna et parva, quia haud uni eidemque homini dicta sunt, sed cuique pro viribus eius, uti mandatum illud : *Noli commisceri cum adulteris*[5],

ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܬܓܡܪ: ܒܬܪ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܗܘܝ. ܘܐܠܐ ܣܝܡ ܒܠܒܟ ܕܐܢ ܗܘ ܕܗܠܝܢ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܠܚܕ ܐܢܫ: ܠܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪ̈ܐ: ܐܝܟ ܠܐ ܡܫܟܚ ܢܛܪ ܠܗܘܢ ܐܟܚܕܐ: ܘܐܠܐ ܐܢ ܫܒܩ ܠܚܕ ܠܐ ܢܛܪ ܠܚܕ. ܘܚܙܝ ܐܝܟ ܗܦܝܟܝܢ ܡܠܘ̈ܗܝ ܕܝܫܘܥ ܣܘܩܒܠܐ ܚܕܐ ܠܚܕܐ. ܘܡܛܠ ܕܬܕܥ ܕܠܬܪܝܢ ܐܢ̈ܫܝܢ ܐܡܝܪ̈ܢ: ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܠܐ ܬܕܘܢܘܢ. ܘܐܡܪ: ܕܐܟܣܘܗܝ ܠܐܢܫ ܩܕܡ ܟܠܗ ܥܕܬܐ. ܐܢ ܕܝܠܟ ܐܢܘܢ ܬܪܘܝܗܘܢ: ܒܐܝܢܐ ܡܢܗܘܢ ܩܐܡ ܐܢܬ܆ ܐܢ ܕܝܢ ܕܐܢ ܐܢܬ: ܦܪܫܬ ܠܟ ܡܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ ܕܠܐ ܬܕܘܢ: ܘܐܢ ܠܐ ܕܐܢ ܐܢܬ: ܐܬܚܣܕܬ ܠܟ ܡܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܕܩܕܡ ܟܠܗ ܥܕܬܐ ܐܟܣܘܗܝ܀

ܬܘܒ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܫܒܘܩ ܠܗ ܠܐܚܘܟ ܫܒܥܝܢ ܙܒ̈ܢܝܢ ܫܒܥ: ܐܢ ܡܣܟܠ ܒܟ ܒܝܘܡܐ ܚܕ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܚܫܘܒܝܘܗܝ ܐܝܟ ܚܢܦܐ. ܐܢ ܠܚܕ ܐܢܫ ܐܡܝܪ̈ܢ: ܒܐܝܢܐ ܡܢܗܘܢ ܩܐܡ ܐܢܬ܆ ܒܗܘ ܕܫܒܘܩ ܠܗ ܫܒܥܝܢ ܙܒ̈ܢܝܢ ܫܒܥ: ܐܘ ܒܗܘ ܕܐܝܟ ܚܢܦܐ ܚܫܘܒܝܘܗܝ ܘܦܪܘܫ ܠܟ ܡܢ ܠܘܬܗ܆ ܒܗܘ ܓܝܪ ܕܫܒܘܩ ܠܗ: ܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܬܬܦܪܫ ܡܢ ܐܚܘܟ. ܘܗܟܢܐ ܩܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪ̈ܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܚܕ ܐܢܫ ܐܡܝܪ̈ܢ: ܐܠܐ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܐܡܛܐ ܚܝܠܗ. ܐܝܟ ܕܗܘ ܦܘܩܕܢܐ: ܕܠܐ

αβ] — 8 β ܐܡܝܪ̈ܢ· — 11 α ܐܢ ܕܝܢ· — 16 α ܫ̈ܒܥܐ. — *Ib.* β ܫܒܥܝܢ. — 20 α ܫ̈ܒܥܐ. — *Ib.* β ܫܒܥܝܢ.

[1] Matth. VII, 1. — [2] Matth. XVIII, 7. — [3] Matth. XVIII, 22. — [4] Matth. XVIII, 17. — [5] I Cor. V, 9.

ܠܡܣܟܠܘ ܐܝܟ ܕܚܒܪܐ ܒܗܘ܆ ܗܘܝܬ ܟܠ ܥܡ ܟܠܢܫ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܠܐ ܕܝܢܝܢ ܠܐܢܫ܆ ܘܠܟܠܢܫ ܡܚܒܝܢ ܠܚܝܠܬܢ̈ܐ ܐܬܐܡܪܝ. ܠܗܠܝܢ ܕܐܡܪ ܕܚܝܒܝܢ ܚܢܢ ܚܝܠܬܢ̈ܐ ܕܟܘܪ̈ܗܢܐ ܕܡܚܝ̈ܠܐ ܢܫܩܘܠ܆ ܘܟܠܝܘܡ ܢܣܥܘܪ ܐܢܘܢ܆ ܘܢܙܗܪ ܐܢܘܢ ܡܟܝܟܐܝܬ. ܘܗܠܝܢ ܕܙܥܘܪܐ ܐܬܐܡܪܝ ܠܛܠܝ̈ܐ ܘܠܚܣܝܪ̈ܐ ܕܡܬܟܫܠܝܢ ܒܬܪܥܝܬܗܘܢ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ܆ ܕܐܝܢܐ ܕܟܪܝܗ ܬܪܥܝܬܗ ܣܓܝ ܡܬܟܫܠ܆ ܡܐ ܕܚܙܐ ܠܐܝܢܐ ܕܚܠܝܡܐ ܬܪܥܝܬܗ܆ ܡܐ ܕܐܟܠ ܥܡ ܥܡܡ̈ܐ ܘܡܦܝܣܐ ܠܗܘܢ܆ ܐܝܟ ܕܐܦܝܣ ܐܢܘܢ ܡܪܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܟܫܠܝܢ ܗܘܘ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܒܝܫܘܥ܆ ܕܗܢܐ ܠܚܛܝ̈ܐ ܡܩܒܠ ܘܐܟܠ ܥܡܗܘܢ. ܠܕܟ̈ܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܟܠܡܕܡ ܕܟܐ ܗܘ ܠܗܘܢ܆ ܗܢܘ ܕܡܢ ܕܕܟܐ ܠܒܗ ܡܢ ܣܛܢܐ܆ ܠܐ ܚܫܒ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܐܢܫ܆ ܐܠܐ ܟܠ ܛܒ̈ܬܐ܆ ܡܢ ܕܝܢ ܕܡܚܠܛܐ ܬܪܥܝܬܗ ܒܣܛܢܐ܆ ܚܫܒ ܛܢܦ̈ܬܐ ܥܠ ܒܢ̈ܝܢܫܐ܀

ܦܩܕ ܬܘܒ ܠܚܠܝܡ̈ܐ܆ ܕܠܐ ܬܗܘܘܢ ܬܘܩܠܬܐ ܠܟܪܝ̈ܗܐ ܥܕ ܡܬܚܠܡܝܢ܆ ܘܐܠܐ ܡܝܬܝܢ ܠܗܘܢ ܘܡܣܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܡܝܬ ܡܛܠܬܗܘܢ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܠܚܠܝܡ̈ܐ܆ ܕܢܣܒܘܢ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗܘܢ. ܘܠܛܠܝܐ ܐܡܪ ܠܗ܆ ܕܠܐ ܬܐܟܘܠ ܥܡ

repugnat illi : *esto omnia cum omnibus*[1]. Igitur mandata illa, quae neminem iudicant et omnes diligunt, fortibus dicta sunt, quibus dixit : *debemus nos fortes imbecillitatem infirmorum sustinere*[2], eos quotidie visitare humiliterque commonere, et illa parva pueris et imperfectis dicta sunt, qui mente offenduntur, ut dixit Paulus : *Qui mente infirmus est, valde offenditur, quando videt sanum mente manducantem cum gentilibus*[3] eosque adhortantem, sicut Dñs adhortabatur eos et sicut Iudaei scandalizati sunt de Iesu, quod *hic peccatores recipit et manducat cum eis*[4]. *Castis,* inquit, *omnia casta sunt*[5], hoc est : cuius cor a Satana mundum est, is de nemine malum cogitat, sed omnia bona; is enim cuius mens cum Satana commixta est, immunda cogitat de hominibus.

4. Sanis porro praecepit : *Ne sitis scandalo infirmis, donec sanentur; secus moriuntur et vos in Christum peccatis*[6], qui pro ipsis mortuus est. Et iterum dixit Apostolus sanis[7], ut omnes meliores se aestiment; et parvulo dixit : *Ne comedas cum adulteris*[8], ne illum sibi similem reddant tunc, cum ad-

αβ] — 3 α ܐܦ ܠܗܠܝܢ. — 5 α ܚܝܠ ܚܝܠ ܕܚܝܒܝܢ. — 6 α ܘܟܠ ܝܘܡ. — 17 α ܒܝܫܬܐ. — 19 α ܐܢܫ̈ܐ ܒܢ̈ܝܢܫܐ. — 20 α ܦܩܕ.

[1] I Cor. IX, 22. — [2] Rom. XV, 1. — [3] I Cor. VIII, 9-13. — [4] Matth., IX, 11. — [5] Tit. I, 15. — [6] I Cor. VIII, 12. — [7] Phil. II, 3. — [8] I Cor. V, 11.

huc puer est veritate. In quonam stabit ex his praeceptis, qui dicit ea unico homini dicta esse : in magnone, an in parvo? Magnum est : Humilia te et fratrem tuum quasi te meliorem existima; et parvum est : Ne manduces cum adulteris. Si magnum servasti, benedictionem accipies a Deo; si stas in parvo, potior pars mundi immunda erit in oculis tuis; etiam mundos Satanas immundos reddet in oculis tuis, quia locum das ei, ut dominetur in te. Si ergo mandatum magnum observaveris, transcendes parvum; et si in parvo constiteris, recedes a magno. Porro dixit : *Esto omnia cum omnibus*[1], et : *Noli commisceri cum adulteris*[2], quod mandatum magnum contrarium est parvo. Magnum dicit : *Esto omnia cum omnibus et omnes hortare,* et parvum dicit : Fuge infirmum et ingredere ad eum, qui robur habet. Dixit enim : *Claudus non absumatur*[3]; omnes infirmos mittit ad fortes et fortes ad infirmos, sicut decet fortes imbecillitatem infirmorum sustinere[4]. Ei, qui ne seipsum quidem erudire potest, dixit : « Noli adire infirmos, sed sanos, » ne infirmi cum se mutuo

ܛܠܝܐ ܡܫܬܟܚ ܕܠܐ ܢܥܒܕܘܢܝܗܝ ܐܝܠܝܢ: ܒܪ̈ܢܫܐ ܕܗܠܐ ܡܢ ܫܪܪܐ. ܒܐܝܢܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܩܐܡ ܗܘ ܕܐܡܪ ܕܠܚܕ ܐܢܫ ܐܬܐܡܪܝ. ܒܪܒܐ ܐܘ ܒܙܥܘܪܐ. ܪܒܐ ܗܘ: ܕܐܡܟ ܢܦܫܟ: ܘܚܫܘܒܝܗܝ ܠܐܚܘܟ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟ. ܘܙܥܘܪܐ ܗܘ: ܕܠܐ ܬܐܟܘܠ ܥܡ ܙ̈ܢܝܐ. ܐܢ ܢܛܪܬ ܗܘ ܪܒܐ: ܒܘܪܟܬܐ ܫܩܠ ܐܢܬ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܢ ܒܗܘ ܙܥܘܪܐ ܩܐܡ ܐܢܬ: ܡܣܬܝܒܘܬܗ ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܛܡܐܐ ܒܥܝܢܝܟ. ܐܦ ܠܕܟ̈ܝܐ ܥܒܕ ܣܛܢܐ ܛܡ̈ܐܐ ܒܥܝܢܝܟ: ܥܠ ܕܝܗܒ ܐܢܬ ܐܬܪܐ ܕܢܫܬܠܛ ܒܟ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܢܛܪ ܐܢܬ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ: ܥܒܪ ܐܢܬ ܠܟ ܡܢ ܙܥܘܪܐ. ܘܐܢ ܩܐܡ ܐܢܬ ܒܗܘ ܙܥܘܪܐ: ܦܐܫ ܠܟ ܡܢ ܗܘ ܪܒܐ. ܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܗܘܝ ܟܠ ܥܡ ܟܠ: ܘܠܐ ܬܬܚܠܛ ܥܡ ܙ̈ܢܝܐ: ܕܣܩܘܒܠܗ ܗ̣ܘ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ ܕܗܘ ܙܥܘܪܐ. ܪܒܐ ܐܡܪ: ܕܗܘܝ ܟܠ ܥܡ ܟܠ ܘܠܟܠܢܫ ܐܬܠܐ. ܘܙܥܘܪܐ ܐܡܪ: ܕܥܪܘܩ ܡܢ ܠܘܬ ܡܢ ܕܟܪܝܗ ܘܥܘܠ ܠܘܬ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܠܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܚܓܝܪܐ ܠܐ ܢܬܚܠܫ. ܟܠ ܟܪ̈ܝܗܐ ܡܫܕܪ ܠܘܬ ܚܝ̈ܠܬܢܐ ܘܚܝ̈ܠܬܢܐ ܠܘܬ ܟܪ̈ܝܗܐ: ܐܝܟ ܕܝܐܐ ܠܚܝ̈ܠܬܢܐ ܕܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪ̈ܝܗܐ ܢܫܩܠܘܢ. ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܪܕܐ ܐܦ ܠܐ ܠܢܦܫܗ: ܐܡܪ ܠܗ: ܕܠܐ ܬܐܙܠ ܠܘܬ ܟܪ̈ܝܗܐ: ܐܠܐ ܠܘܬ ܚܠܝܡ̈ܐ: ܕܠܐ ܢܬܐܪܦܘܢ

αβ] — 7 β ܒܗܘ [ܗܘ. — 15 β ܐܡܪ. — 25 α ܐܦ ܠܐ.

[1] Cf. I Cor. v, 9. — [2] I Cor. v, 9. — [3] Hebr. xii, 13. — [4] Rom. xv, 1.

ܟܪ̈ܝܗܐ ܟܕ ܠܝܬ ܡܢ ܕܡܚܠܡ ܠܗܘܢ: ܕܠܡܢܐ ܡܢ ܕܡܬܡܠܠܢ ܠܗܘܢ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܠܐ ܦܪܫ ܐܢܬ ܡܛܠ ܡܢܐ ܐܬܡܪܝ: ܠܐ ܡܥܕܪܘ ܡܥܕܪ ܘܠܐ ܡܘܬܪܘ ܡܘܬܪ܀

ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܟܬܒܗ ܪܘܚܐ: ܟܕ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܢܬܥܕܪܘܢ ܟܪ̈ܝܗܐ: ܘܗܘ ܡܢ ܕܚܠܝܡ ܝܕܥ ܗܘ ܐܝܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܠܗ. ܘܡܛܠ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܢܫܪܐ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܘܢܠܦ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ: ܒܨܝܪܐ ܢܬܩܪܐ. ܠܗ ܡܫܪܐ ܫܪܐ ܐܢܬ ܠܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܙܥܘܪ̈ܐ: ܘܩܐܡ ܐܢܬ ܒܪ̈ܘܪܒܐ: ܡܬܝܬܪ ܝܬܪ ܐܢܬ ܡܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܩܐܡ ܐܢܬ ܒܪܒܐ. ܡܟܝܠ ܡܐ ܕܗܘܐ ܐܢܫ ܓܒܪܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܢܩ ܚܠܒܐ ܕܝܠܘ̈ܕܐ: ܡܒܛܠܘ ܡܒܛܠ ܠܗ ܠܚܠܒܐ܆ ܚܣ. ܝܢܩܝܢ ܐܢܘܢ ܝܠܘ̈ܕܐ: ܘܗܘ ܠܐ ܩܪܒ ܠܚܠܒܐ. ܐܦ ܝܠܘܕܐ ܕܪܘܚܐ: ܡܐ ܕܚܣܢ ܘܐܬܐ ܠܨܒܘ ܕܝܬܝܪ ܡܢ ܚܠܒܐ: ܗܟܢ ܡܛܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܚܝܠܐ ܡܕܪܫܝܢ ܠܡܣܬܟܠܘ ܘܠܡܦܪܫ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܕܠܬܚܬ. ܐܝܟ ܕܠܝܠܘ̈ܕܐ ܠܟܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܚܠܒܐ ܐܫܩܝܬܟܘܢ. ܬܘ ܠܟܘܢ ܗܫܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܠܪ̈ܘܪܒܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܚܠܒܐ ܠܓܒܪܐ ܫܘܢܩܐ ܗܘ ܠܗ ܕܢܝܢܩ: ܘܠܝܠܘܕܐ ܠܚܡܐ

adeant moriantur, cum non sit, qui eos sanos reddat. Nisi igitur discernas, cur haec dicta sint, nec iuvant, nec prosunt.

5. Bene autem scripsit Spiritus; infirmis ipsis nescientibus succurritur et, qui sanus est, novit, quodnam mandatum sit suum. Et quod Dñs dixit : *Qui solverit unum ex his mandatis minimis et docet homines, parvus vocabitur*[1]; tu non solvens solvis mandata ista parva et stas in magnis : proficiens proficies ex parvo et stabis in magno; proinde ubi quis vir fit, quia amplius non sugit lac parvulorum, num ideo abrogando abrogat lac? Absit! Parvuli sugunt et ipse lac non tangit. Etiam infans spiritualis, quando fit robustus et ad rem lacte meliorem tendit, hac ratione pervenit ad cibum solidum eorum, qui exercitati sunt ad intelligendum et distinguendum ministerium sublimius ab inferiore. *Velut infantibus in Christo,* ait, *lac propinavi vobis*[2]. Modo venite ad cibum solidum, hoc est : a mandatis minoribus ad maiora. Et sicut lac sugere viro tormentum est et panis infanti suffocamentum, sic

αβ] — 5 α om. ܘܪܘܚܐ. — 6 α ܕܝܢ. — 10 α ܦܘܩܕܢܐ ܗܠܝܢ. — *Ib.* α ܘܢܠܦ. — 18 α ܘܐܦ. — 26 α ܘܐܝܟ. — *Ib.* α *viro plenae aetatis* ܠܓܒܪܐ ܡܫܡܠܝܐ.

[1] Matth. v, 19. — [2] I Cor. III, 1 seqq.

opponuntur mandata parva perfectioni. In saeculo enim saeculorum nemo exaltabitur illo [praecepto] : *Traduc fratrem tuum coram ecclesia et reputa eum velut gentilem*[1], neque perveniet ad perfectionem, nisi accesserit ad illud : *Dimitte ei septuagies septies*[2] et *Aestima eum tamquam meliorem te*[3].

Desinit sermo undecimus de audiendis Scripturis sacris.

ܡܫܘܡܠܝܘܬܐ ܗܘ ܠܗ: ܗܢܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܣܘܩܒܠܗ ܗܘ ܕܓܡܝܪܘܬܐ. ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܓܝܪ ܠܐ ܡܬܥܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܗܘ ܕܦܪܫܗ ܠܐܚܘܟ ܩܕܡ ܥܕܬܐ ܘܚܫܘܒܝܗܝ ܐܝܟ ܚܢܦܐ ܘܠܐ ܡܛܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܩܪܒ ܠܗܘ ܕܫܒܘܩ ܠܗ ܫܒܥܝܢ ܟܠܠ ܫܒܥ: ܘܚܫܘܒܝܗܝ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܚܕܥܣܪ ܕܥܠ ܡܫܡܥܬܐ ܕܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ܀

αβ] — 6 β ܘܫܒܩܘܗܝ. — *Ib.* β ܐܝܟ. — 7 α ܫܒܥ. — 8 β desinit ܫܠܡ.

[1] Matth. XVIII, 17. — [2] Matth. V, 22. — [3] Phil. II, 3.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܥܣܪ

ܕܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܕܬܐ ܟܣܝܬܐ ܘܓܠܝܬܐ

SERMO DUODECIMUS

DE MINISTERIO ECCLESIAE OCCULTO ET MANIFESTO

ܐܚܝ: ܙܕܩ ܠܢ ܕܟܕ ܡܗܝܡܢܝܢ ܕܐܝܬ ܡܣܬܪܩܘܬܐ ܒܣܬܝܪܬܐ ܕܠܒܐ ܕܫܒܩ ܠܗ ܠܐܪܥܐ ܘܡܣܬܟܠ ܠܫܡܝܐ: ܢܫܬܪܩ ܒܦܓܪ ܐܦ ܡܢ ܩܢܝܢܢ ܘܡܢ ܝܪܬܘܬܢ ܘܗܝܕܝܢ ܢܛܪ ܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܚܝܢܐ ܟܠ ܘܢܕܥܝܢ ܕܐܝܬ ܨܠܘܬܐ ܒܣܬܝܪܬܐ ܕܠܒܐ ܠܗܘ ܡܢ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܪܢ ܘܗܓܐ ܒܗ ܐܡܝܢܐܝܬ. ܢܨܠܐ ܐܦ ܒܦܓܪܢ ܐܝܟ ܝܫܘܥ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܒܪܟ ܗܘܐ ܘܡܨܠܐ ܒܦܓܪ ܘܒܪܘܚ: ܘܫܠܝܚܐ ܘܢܒܝܐ ܗܟܢ ܨܠܝܘ. ܠܐ ܢܗܘܐ ܣܟܠܝܢ ܒܢܝܐ: ܕܡܢ ܐܒܗܝܗܘܢ ܠܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ. ܠܐ ܢܘܒܕ ܐܒܗܝܢ ܕܪܘܚܐ: ܘܢܩܢܐ ܐܒܗܬܐ ܕܒܣܪ ܕܠܐ ܫܪܝܪܝܢ: ܘܢܛܥܐ ܡܢ ܫܪܪܐ ܕܡܪܢ ܘܕܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܘܟܕ ܡܗܝܡܢܝܢ ܕܐܝܬ

1. Fratres, decet nos, credentes dari renunciationem occultam cordis terram relinquentis et ad caelum tendentis, renunciare corpore etiam opibus et haereditati nostrae, et tunc observabimus praecepta Vivificatoris omnium et cognitum habebimus dari orationem occultam ei, qui Dñum iugiter contemplatur et meditatur. Oremus etiam corpore nostro, uti Iesus benedicebat et corpore spirituque orabat. Et apostoli et prophetae eodem modo orabant. Ne simus amentes, qui parentibus suis non obediant. Ne perdamus parentes nostros spirituales nacti parentes carnales, qui veraces non sunt, ne nos veritatem ob-

αβ] — In titulo β ܕܥܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܕܒܬܪ ܠܗܘܢ ܩܕ. — 4 α ܢܛܪܝܢ. — 6 α ܕܠܗܘ] ܡܢ ܠܗܘ. — 7 β Dñum *admiratur* ܕܐܬܕܡܪ] ܕܠܡܪܢ. — 14 α ܘܕܬܠܡܝܕܘܗܝ.

livisci faciant Dñi et praeconum eius; et scientes esse ieiunium occultum cordis a cogitationibus malis, ieiunemus etiam palam, sicut Dñs et praecones eius primi et novissimi ieiunabant; et scientes corpus templum occultum esse et cor altare occultum in ministerium spirituale, frequentemus altare illud manifestum et templum publicum, ut in ipsis laborantes in saeculo saeculorum vivamus per liberam magnam ecclesiam caelestem et per altare illud spiritu ornatum et erectum, coram quo ministrant angeli et sancti omnes et prae quibus et super quos ex omni parte Iesus fungitur vice sacerdotis et consecrationem peragit. Et scientes perfectos in Iesu Christo baptizari et occulte purgari, firmiter credamus baptismum visibilem spiritualem et propitiatorium et dimissorium peccatorum esse ei, qui credit in eum et baptizatus bona operatur.

2. Non enim sine causa constituit Dñs praedicatoresque eius primi et novissimi ecclesiam et altare et baptismum oculis corporis visibilem, sed, ut per visibilia in invisibilibus, in caelo, oculis carnis, simus[1], corporibus nostris templis et cordibus altaribus factis, ut migrantes illuc intremus, dum in hac

ܢܘܟܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܐ: ܕܗܘܢ ܡܟܪܙܢܘܬܐ ܒܟܣܝܘܬܐ: ܢܨܘܡ ܐܦ ܓܠܝܐܝܬ ܐܝܟ ܕܨܡ ܡܪܢ ܘܟܪܘܙܘܗܝ ܩܕܡܝܐ ܘܐܚܪܝܐ. ܘܟܕ ܝܕܥܝܢ ܕܗܘܐ ܦܓܪܐ ܗܝܟܠܐ ܟܣܝܐ ܘܠܒܐ ܡܕܒܚܐ ܟܣܝܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ: ܢܬܡܦܣ ܒܗܢܐ ܡܕܒܚܐ ܓܠܝܐ ܘܦܪܝܣ ܗܢܐ ܗܝܟܠܐ ܓܠܝܐ: ܕܟܕ ܥܡܠܝܢ ܒܗܘܢ ܢܚܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܒܗܝ ܚܐܪܬܐ ܪܒܬܐ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܗܘ ܡܕܒܚܐ ܕܒܪܘܚܐ ܡܨܒܬ ܘܡܬܩܢ: ܕܩܕܡܘܗܝ ܡܫܡܫܝܢ ܡܠܐܟܐ ܘܩܕܝܫܐ ܟܠܗܘܢ ܘܩܕܡܝܗܘܢ ܘܡܢܪܫ ܡܢܗܘܢ: ܘܠܟܠ ܡܢܗܘܢ ܘܡܢ ܟܠ ܓܒܝܗܘܢ: ܘܟܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܡܫ ܟܘܡܪܘܬܐ ܒܢܦܫܗ ܡܩܕܫܐ ܘܡܫܡܠܠ ܩܘܕܫܐ: ܝܕܥܝܢ ܘܢܩܦ ܒܗܘܪܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܕܪܘܚܐ ܗܝ ܘܡܚܣܝܢܝܬܐ ܗܝ ܘܡܫܒܩܢܝܬ ܚܛܗܐ ܗܝ ܠܡܢ ܕܡܗܝܡܢ ܒܗ ܘܥܡܕ ܒܗ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ܀

ܠܘ ܓܝܪ ܡܓܢ ܐܩܝܡ ܡܪܢ ܘܟܪܘܙܘܗܝ ܩܕܡܝܐ ܘܐܚܪܝܐ ܥܕܬܐ ܘܡܕܒܚܐ ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܕܦܓܪܐ: ܐܠܐ ܕܒܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܢܗܘܐ ܒܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܕܒܫܡܝܐ ܠܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ: ܟܕ ܢܗܘܘܢ ܦܓܪܝܢ ܗܝܟܠܐ ܘܠܒܝܢ ܡܕܒܚܐ ܘܢܫܢܐ ܘܢܥܘܠ ܟܕ ܐܝܬܝܢ ܒܗܢܐ

αβ] — 8 α ܚܐܪܐ. — 18 α om. ܒܗ secundo. — 20 α ܐܩܝܡ. — 22 α ܕܡܬܚܙܝܢ. — 24 α ܕܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ.

[1] Hebr. XI, 3.

ܥܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܥܡ ܟܗܢܘܬܗ ܘܥܡ ܬܫܡܫܬܗ ܕܢܗܘܘܢ ܚܘܪܐ ܛܒܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܡܬܕܡܝܢ ܒܗ ܒܫܗܪܐ ܘܒܨܘܡܐ ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܕܡܪܢ ܘܕܟܪܘܙܘܗܝ ܘܠܡܠܦ ܘܠܟ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܩܢܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܣܓܝܐܐ ܘܟܠܢ ܠܟܠܗܘܢ ܪܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ: ܡܬܓܠܝܐ ܠܢ ܗܝ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܗܘ ܡܕܒܚܐ ܕܪܘܚܐ: ܕܡܩܪܒܝܢܢ ܥܠܘܗܝ ܬܘܕܝܬܐ ܒܪܘܚܐ ܕܠܒܝܢ ܘܨܠܘܬܐ ܕܦܓܪܝܢ ܟܕ ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗܢܐ ܡܕܒܚܐ ܕܡܬܚܙܐ ܘܫܪܝܪܐ ܠܢ ܗܘܐ ܟܗܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܗ: ܕܟܠܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗܕܐ ܥܕܬܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܗܝ ܥܕܬܐ ܟܣܝܬܐ ܡܬܩܢܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܬܦܠܓܝܢ ܘܡܫܝܛܝܢ ܠܗܕܐ ܥܕܬܐ ܓܠܝܬܐ: ܘܠܗܢܐ ܡܕܒܚܐ ܓܠܝܐ: ܘܠܗܕܐ ܟܗܢܘܬܐ ܓܠܝܬܐ: ܘܠܗܕܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܚܣܝܢܝܬܐ: ܠܐ ܦܓܪܢ ܗܘܐ ܗܝܟܠܐ ܘܠܐ ܠܒܢ ܗܘܐ ܡܕܒܚܐ ܘܡܒܘܥܐ ܫܘܒܚܐ. ܘܠܐ ܗܝ ܥܕܬܐ ܕܪܘܡܐ ܘܡܕܒܚܗ ܘܢܘܗܪܗ ܘܟܗܢܘܬܗ ܡܬܓܠܝܢ ܠܢ ܕܒܗܝܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܘܥܡܪܝܢ ܒܫܘܒܚܗ ܘܒܢܘܗܪܗ ܡܬܒܣܡܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܛܘ ܠܗܕܐ ܡܪܒܝܢܝܬܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܝܘܡ ܟܠܝܘܡ ܝܠܕܐ ܘܡܪܒܝܐ ܘܡܢܬܐ ܛܒܐ ܘܡܩܪܒܐ ܠܗܘܢ ܥܕܬܐ ܕܒܠܐ

ecclesia visibili sumus cum sacerdotio et ministerio eius, ut bona exempla exhibeantur cunctis hominibus illud in vigiliis et ieiuniis et in sufferentia Dñi et praeconum eius imitantibus, nobis docentibus et facientibus[1]. Et postquam magnam humilitatem assecuti sumus et omnes, maximos et minimos, reveriti sumus : tunc apparebit nobis ecclesia illa caelestis et altare spirituale, super quod offeremus in Spiritu confessionem cordium nostrorum oratione et corporum nostrorum obsecratione, credentes in altari visibili et verax habentes sacerdotium ipsi inserviens, cum omnia, quae in hac ecclesia habentur, in similitudinem ecclesiae illius occultae constituta sint. Quodsi dubitaverimus et contempserimus ecclesiam publicam et altare manifestum et sacerdotium publicum et baptisma propitiatorium; nec corpus nostrum erit templum, nec cor nostrum erit altare, laudisque fons, nec ecclesia illa excelsa et altare et lux et sacerdotium eius apparebunt nobis, in qua omnes sancti congregabuntur, qui corde mundi sunt habitantes in gloria et delectantur in lumine eius, quia non contempserunt educatricem illam benedictam, quae quotidie parit et educat

αβ] — 1 α ܘܥܡ [ܥܡܗ. — 3 α ܐܢܫܐ ܒܗܢܝܢ. — 4 α ܘܕܟܪܘܙܘܗܝ. — 5 α ܕܥܒܕܝܢ. — 9 α ܒܪܘܚܐ.

[1] Matth. v, 19.

vades optimos et mittit in ecclesiam magnam sublimitatis. Manifesta est cuique ecclesia visibilis, cuius altare et baptisma et sacerdotium Dñs instituit; nam in ipsa oravit Dñs et Apostoli eius et baptizaverunt et immolaverunt corpus et sanguinem eius et in ipsa veraciter functi sunt vice sacerdotum. Ipsa est ecclesia in veritate et mater benedicta, quae omnes infantes educat, et corpus, corque, in quibus Dñs habitat, et propter inhabitantem in ea Spiritum templum est verum et altare, quia Dñs illic habitat, sicut scriptum est : *Corpora vestra sunt templum Dñi et in homine vestro interiore habitat Christus* [3]. Ad ipsam autem ecclesiam caelestem quod attinet, hinc incepit fieri omne bonum, hinc nobis in cunctis finibus lux orta est et ad imaginem eius facta est ecclesia terrestris et sacerdotes et altare eius et iuxta typum ministerii eius ministrat exterius corpus et sacerdotis vice fungitur interius cor, atque huic assimilantur et hanc sequuntur, qui diligenter frequentant ecclesiam hanc visibilem. Quapropter ecclesia maior omnibus est : haec est mater omnium baptizatorum, imprimis cum ipsa facies Dñi oriatur in ea et ipse illustret eam.

3. Parit autem homines velut in-

ܪܘܪܒܐ. ܥܕܬܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܓܠܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܠܟܠܢܫ: ܕܡܕܒܚܗ ܘܡܥܡܘܕܝܬܗ ܘܟܗܢܘܬܗ: ܡܪܢ ܐܩܝܡܗ ܡܛܠ ܕܨܠܝ ܒܗ̇ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܘܥܡܕܘ ܒܗ̇ ܘܕܒܚܘ ܒܗ̇ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܘܫܡܫܘ ܒܗ̇ ܟܗܢܐܝܬ. ܥܕܬܐ ܕܝܢ ܫܪܝܪܬܐ ܘܐܡܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܗܝ ܡܪܒܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܝܠܘܕܐ ܘܦܓܪܐ ܘܠܒܐ ܐܝܠܝܢ ܕܥܡܪ ܒܗ ܡܪܢ. ܘܡܛܠ ܪܘܚܐ ܕܥܡܪܐ ܒܗ: ܗܝܟܠܐ ܗܘ ܫܪܝܪܐ ܘܡܕܒܚܐ. ܡܛܠ ܕܡܪܢ ܬܡܢ ܥܡܪ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܦܓܪܝܟܘܢ ܗܝܟܠܐ ܐܢܘܢ ܕܡܪܝܐ ܘܒܒܪܢܫܟܘܢ ܕܠܓܘ ܥܡܪ ܡܫܝܚܐ. ܗܝ ܕܝܢ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܬܡܢ ܫܪܝ ܟܠܡܕܡ ܕܛܒ ܠܡܗܘܐ ܘܡܢ ܬܡܢ ܕܢܚ ܠܢ ܢܘܗܪܐ ܒܟܠܗܘܢ ܣܘܦܐ. ܘܟܠ ܕܡܛܠܗ ܗܘܬ ܥܕܬܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܟܘܡܪܝܗ ܘܡܕܒܚܗ ܘܒܛܘܦܣܐ ܕܬܫܡܫܬܗ ܡܫܡܫ ܦܓܪܐ ܡܢ ܠܒܪ ܘܡܟܗܢ ܠܒܐ ܡܢ ܠܓܘ: ܘܠܗ̇ ܡܬܕܡܝܢ ܘܒܬܪܗ̇ ܐܙܠܝܢ: ܟܕ ܡܬܚܦܛܝܢ ܒܗܕܐ ܥܕܬܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܪܒܐ ܗܝ ܗܝ ܥܕܬܐ ܡܢ ܟܠ ܘܗܝ ܗܝ ܐܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܥܡܕܐ: ܠܘܩܕܡܝܢ ܕܟܕ ܡܛܠ ܕܦܪܨܘܦܗ ܗܘ ܕܡܪܢ ܕܢܚ ܒܗ̇ ܘܗܘ ܡܢܗܪ ܠܗ̇܀

ܝܠܕܐ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܝܠܘܕܐ ܗܕܐ ܥܕܬܐ

αβ] — 11 α ܐܡܕܝܢܐ. — 12 β ܘܒܪ ܐܢܫܟܘܢ.

1 I Cor. vi, 19.

ܘܡܕܒܚܗ̇ ܘܡܥܡܘܕܝܬܗ̇ ܘܝܢܩܝܢ ܚܠܒܐ ܥܕܡܐ ܕܡܬܚܣܠܝܢ܆ ܘܟܕ ܡܛܝܢ ܐܠܝܢ ܠܪܒܝܘܬܐ ܘܠܝܕܥܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܢܦܫܐ܆ ܡܥܒܕܝܢ ܦܓܪܝܗܘܢ ܗܝܟܠܐ ܘܠܒܝܗܘܢ ܡܕܒܚܐ ܘܐܟܠܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܚܝܠܐ ܕܡܝܬܪܐ ܡܢ ܚܠܒܐ܆ ܥܕܡܐ ܕܗܘܘ ܓܡܝܪܐ ܘܐܟܠܝܢ ܠܗ ܠܡܪܢ ܫܪܝܪܐܝܬ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪ܆ ܕܡܢ ܕܐܟܠܢܝ܆ ܐܦ ܗܘ ܢܚܐ ܡܛܠ ܡܛܠܬܝ. ܘܟܕ ܐܟܠܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ܆ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ܆ ܕܠܓܡܝܪܐ ܗܝ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܕܗܢܘܢ ܕܒܚܝܠܐ ܡܕܪܫܝܢ ܠܡܕܥ ܡܢܘ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ. ܡܛܝܢ ܗܘ ܡܢܗܝܢ ܠܗ̇ ܥܕܬܐ ܪܡܬܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܠܗܘܢ ܘܥܐܠܝܢ ܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܠܟܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ̇ ܒܗ̇ ܦܠܛܝܢ ܪܒܬܐ ܘܡܝܬܪܬܐ܆ ܐܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܚܝܐ ܘܓܡܝܪܐ. ܠܐ ܗܟܝܠ ܢܒܣܐ ܥܠ ܥܕܬܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ܆ ܕܗܝ ܗܝ ܡܪܒܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܝܠܘܕܐ. ܘܠܐ ܥܠ ܗܝ ܕܠܒܐ ܕܗܕܐ ܢܒܣܐ ܕܗܝ ܗܝ ܡܚܝܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܟܪܝܗܐ܆ ܘܠܗ̇ ܪܡܬܐ ܢܣܟܐ܆ ܕܗܝ ܡܓܡܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ܀

ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܝܢ ܥܕܬܐ ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܠܗܝܢ ܘܠܬܫܡܫܬܗܝܢ܆ ܐܠܐ ܡܝܬܪ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܫܘܒܚܐ. ܡܢ ܕܒܚܝܢ ܕܝܢ ܡܢ ܬܫܡܫܬܗ ܕܗܕܐ ܥܕܬܐ ܘܠܐ ܡܛܝܐ ܠܗ ܕܠܒܐ ܘܠܗ̇

fantes ecclesia, ipsa et altare et baptismus eius; et lac sugunt, donec ablactantur : et ubi perveniunt ad incrementum et cognitionem corporis et animae, corpora sua templa et corda sua altaria reddunt et comedunt cibum fortem, lacte praestantiorem, donec perfecti comedant Dñum vere, uti dixit : *Qui manducat me, etiam ipse vivet propter me* [1]. Et manducantes cibum solidum (ut dicit Apostolus [2] : *perfectorum est cibus solidus, qui fortiter exercitati sunt ad cognoscendum quaenam sit sublimitas et profunditas et longitudo et latitudo* [3]) perveniunt ad illam ecclesiam excelsam, quae eos perficit, et ingrediuntur in civitatem Iesu, regis nostri, et serviunt in regia illa magna et excellente, matre omnium vivorum et perfectorum. Itaque ecclesiam visibilem ne contemnamus, nam ipsa educat omnes infantes, nec [ecclesiam] cordis, nam haec confortat omnes infirmos; et illam excelsam praestolemur, quae omnes sanctos perficit.

4. Tres autem hae ecclesiae corumque ministeria vitam habent; attamen praestantior est gloria quam gloria [4]. Qui autem ex ministerio ecclesiae huius vita functus erit et ad ecclesiam cordis

αβ] — 10 β ܠܓܡܝܪܐ. — 12 α ܘܗܘ ܡܢܐ. — 20 β ܕܗܘܝ. — 21 α ܢܣܟܐ ܕܗܘܝ ܠܗܘܢ ܘܠܗ̇. — 24 α ܘܠܬܫܡܫܬܗܘܢ. — 25 β ܠܬܫܡܫܬܐ.

1 Ioh. vi, 58. — 2 Hebr. v, 14. — 3 Eph. iii, 18. — 4 I Cor. xv, 40.

et sublimitatis non pervenerit, ex hoc mundo sine peccato egredietur, erit probus, operaque eius bona quoque comitabuntur eum. Et qui ex illa ecclesia cordis vita functus erit, praestantior erit. Et qui in corde suo usque ad ecclesiam caelestem pervenerit et tunc mortuus erit : beatus spiritus eius! nam erit perfectus et veniens videbit Dñum facie ad faciem. Si quis autem sollertiam habuerit in ecclesia ista visibili: fiet in ecclesia cordis et sublimitatis; prout si quis baptizatur aqua visibili, baptizatur per illam igne et spiritu, quae invisibilia sunt; et prout si quis postquam credidit, diligit, et postquam dilexit, perficitur, et postquam perfectus est dominatur : sine hoc baptismo quidem visibili nemo baptizatur igne, aut spiritu; et sine hac Ecclesia visibili nemo erit in illa [ecclesia] cordis et sublimitatis; et si quis se ab ista separaverit et in monte servierit : reus fit, aut in errorem incidit; sed ubicunque fuerit, persuasum habeat illam vitam habere, nec solvat foedus suum.

5. Nam sicut nutrix, infantem nutriens, eum panem, lacte praestantiorem, manducare docet : sic docet ecclesia visibilis filios suos aliquid melius et multo maius manducare, quo incrementum sumant. Non enim non

ܕܪܘܡܐ: ܢܦܘܩ ܕܠܐ ܚܛܗܐ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܘܡܦܩܢ ܐܝܬܘܗܝ ܐܦ ܥܒܕܘܗܝ ܛܒܐ ܡܠܘܝܢ ܠܗ. ܘܡܢ ܕܡܢ ܗܝ ܕܥܕܬܐ ܠܒܐ: ܢܦܩ ܡܝܬܪ. ܘܡܢ ܕܡܛܐ ܒܠܒܗ ܠܘܬ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܗܝܕܝܢ ܡܐܬ: ܛܘܒܘܗܝ ܠܪܘܚܗ: ܕܗܘܐ ܓܡܝܪܐ ܘܐܬܐ ܚܙܐ ܠܡܪܢ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ. ܟܕ ܕܝܢ ܡܬܚܦܛ ܐܢܫ ܒܗܕܐ ܥܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܗܘܐ ܒܗܝ ܕܠܒܐ ܘܒܗܝ ܕܪܘܡܐ. ܐܝܟ ܕܟܕ ܥܡܕ ܐܢܫ ܒܡܝܐ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܡܥܡܕܢܘܗܝ ܥܡܕ ܒܢܘܪܐ ܘܒܪܘܚܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܘܐܝܟ ܐܢܫ ܕܡܐ ܕܗܝܡܢ ܡܚܒ ܘܡܐ ܕܐܚܒ ܡܬܓܡܪ ܘܡܐ ܕܐܬܓܡܪ ܡܫܬܠܛ: ܕܠܐ ܗܕܐ ܕܝܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܠܐ ܐܢܫ ܥܡܕ ܒܢܘܪܐ ܘܒܪܘܚܐ. ܘܕܠܐ ܗܕܐ ܥܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܠܐ ܐܢܫ ܗܘܐ ܒܗܝ ܕܠܒܐ ܘܒܗܝ ܕܪܘܡܐ. ܘܐܢ ܐܢܫ ܐܬܦܪܫ ܠܗ ܡܢܗ ܘܫܡܫ ܒܛܘܪܐ: ܚܝܒ ܠܗ ܐܘ ܛܥܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܐܝܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ: ܢܗܘܐ ܡܦܣܐ ܠܗ: ܕܚܝܐ ܐܝܬ ܠܗ ܘܠܐ ܢܫܪܐ ܩܝܡܗ܀

ܡܛܠ ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܪܒܝܢܝܬܐ ܕܡܪܒܝܐ ܥܠܝܡܐ: ܗܝ ܡܠܦܐ ܠܗ ܕܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܕܡܝܬܪ ܡܢ ܚܠܒܐ: ܗܟܢ ܗܕܐ ܥܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܗܝ ܡܠܦܐ ܠܗܘܢ ܠܒܢܝܗ ܕܢܐܟܠܘܢ ܡܕܡ ܕܡܝܬܪ ܘܪܒ ܛܒ ܕܒܗ

αβ] — 4 β ܕܡܛܠܝܐ. — 6 β ܓܡܝܪ. — *Ib.* α ܕܗܘܘܐ. — 13 β ܕܡܐ ܕܡܐ (sic). — 19 α add. ܠܗ [ܕܐܢ.

ܬܪܒܝܘܗܝ. ܠܗ ܝܢܩܐ ܡܫܟܚܢܘܬܐ ܠܝܬ ܠܗ ܠܗܘܢ ܕܡܬܪܒܝܢ ܡܠܝܘܬܐ: ܘܐܦ ܗܘ ܡܠܝܘܬܐ ܡܚܝܠ ܡܢ ܡܫܟܚܢܘܬܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܗܘ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܘܠܗ ܪܘܚܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܒܥܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܡܚܝܠܐ ܡܢ ܗܘ ܕܠܒܐ ܘܡܢ ܗܘ ܕܪܘܡܐ. ܡܛܠ ܕܚܕ ܪܘܚܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܒܛܐ. ܐܠܐ ܒܢܝ ܐܕܡ ܡܚܝܠܝܢ ܛܒ. ܘܐܠܐ ܡܪܒܝܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܝܠܘܕܐ: ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܩܒܠܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ. ܘܐܠܐ ܐܝܕܐ ܐܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝܐ ܣܓܝܐܐ ܕܡܢܗܘܢ ܒܢܝ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܘܡܢܗܘܢ ܒܢܝ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܫܟܚܐ ܕܬܣܝܡ ܠܗܘܢ ܚܕܐ ܡܐܟܘܠܬܐ. ܐܢ ܬܣܝܡ ܠܗܘܢ ܚܕܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܒܠܚܘܕ: ܡܐܬ ܠܗ ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ: ܘܪܒܐ ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܘܐܢ ܬܣܝܡ ܚܠܒܐ ܒܠܚܘܕ: ܪܒܐ ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ ܘܦܐܬ: ܘܡܬܫܢܩ ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܘܡܐܬ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܡܪܢ ܘܟܪܘܙܘܗܝ ܕܗܢܘܢ ܡܪܒܝܢܐ ܕܟܠܗ ܐܢܫܘܬܐ: ܠܒܪ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܦܩܕܝܢ ܠܗ: ܕܠܐ ܬܐܟܘܠ ܥܡ ܓܝܪܐ ܘܠܐ ܬܬܚܠܛ ܥܡ ܙܢܝܐ ܘܐܫܝܛܐ ܘܥܡ ܟܠ ܕܥܒܕܘܗܝ ܒܝܫܝܢ. ܘܠܒܪ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܐܡܪܝܢ ܠܗ: ܫܩܘܠ ܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪܝܗܐ ܘܗܘܝ ܟܠ ܥܡ ܟܠ ܘܠܐ ܬܐܡܪ ܠܟܠ ܐܢܫ

habet nutrimentum [nutrix] puerum nutriens : puer est incapax cibi; nec Spiritus in ecclesia visibili ministrans debilior est [Spiritu] cordis et sublimitatis[1] (nam idem Spiritus ministrat omnibus tribus) : sed filii Adam valde debiles sunt, et nisi eos velut infantes nutriat, nequeunt recipere cibum solidum. Attamem quaenam mater, habens multos filios, ex quibus alii triginta annos, alii triginta dies nati sunt, potest forsitan eundem cibum proponere eis? Si eis unicum tantum cibum solidum proposuerit, filius triginta dies natus morietur et triginta annos natus crescet; et si lac tantum proposuerit, triginta dies natus crescet et pinguescet et filius triginta annos natus torquebitur et morietur. Quapropter etiam Dñs et praecones eius, educatores omnium hominum, filio triginta dies nato praecipiunt : *Noli manducare cum adulteris et noli commisceri cum fornicariis et intemperantibus et maledicis*[2] et cum quolibet, cuius opera mala sunt; et filio triginta annos nato dicunt : *Tolle infirmitatem infirmorum*[3] *et esto omnia cum omnibus*[4], *nec cuiquam dixeris* : « *gentilis* » *aut* « *immunde* » *aut* « *ma-*

αβ] — 15 α om. ܚܕܐ.

[1] Pro ܕܪܘܚܐ legendum est ܕܪܘܡܐ ut suadet contextus. — [2] I Cor. v, 9. — [3] Rom. xv, 1. — [4] I Cor. ix, 22.

ligne[1] » etsi haec ita sint, et omnes quasi te meliores esse pone, qua ratione proficies.

6. Cuique autem, quod expedit ei, praeceperunt. Nam si filius triginta dies natus in domos malorum abierit, peribit; et filius triginta annos natus, si in domos malorum introierit, convertet eos, nec ipse peribit, cum sit vir spiritualis. Et simili ratione praecipiunt puerili et mente inexperto, ut operetur et tunc manducet[2], donec confortetur. Non enim pani pepercit Apostolus, sed praecavet, ne otiosus ab opere visibili et operis invisibilis faciendi nescius, fatuitatem, mendacium, protervitatem addiscat et in fabulas aniles et iocos et lusus et historias inhonestas[3] incidat, oblitus se Christianum esse. Ei vero, qui mentem magnam habet et corde expertus est et operationem invisibilem operari novit, ait Dñs praeconesque eius : *Noli curam habere corporis tui, quid induas, neque animae tuae, quo nutriaris*[4]; tu autem, *quae sursum sunt, quaere, quae sursum sunt, cogita*[5]; nam qui eiusmodi est, potest corrigere, pacificare, hortari, docere homines, ut

ܕܐܪܡܝܐ ܐܘ ܡܣܬܝܒ ܐܘ ܛܡܐ: ܟܕ ܗܠܝܢ ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܣܝܡ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܟ: ܘܗܘܝܬ ܡܬܝܪ ܐܢܬ܀

ܠܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܦܐܐ ܠܗ ܦܩܕܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ ܐܢ ܐܙܠ ܠܒܝܬ ܒܝܫܐ ܐܒܕ ܠܗ. ܘܒܪ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܐܢ ܐܙܠ ܠܒܝܬ ܒܝܫܐ ܡܦܢܐ ܠܗܘܢ: ܘܐܦ ܠܐ ܡܬܐܒܕ: ܗܘ ܠܐ ܐܒܕ ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܠܗ ܓܒܪܐ ܕܪܘܚ. ܘܗܟܢܐ ܛܘܒ ܡܦܩܕܝܢ ܠܗ ܠܛܠܝܐ ܕܛܠܐ ܒܪܥܝܢܗ ܘܠܐ ܡܢܣܐ ܕܢܗܘܐ ܦܠܚ ܘܗܝܕܝܢ ܢܠܥܣ ܥܕ ܡܬܚܝܠ. ܠܐ ܓܝܪ ܚܣ ܥܠ ܠܚܡܐ ܫܠܝܚܐ ܗܘܐ ܡܙܗܪ: ܕܠܐ ܟܕ ܒܛܝܠ ܡܢ ܥܒܕܐ ܕܡܬܚܙܐ ܘܥܒܕܐ ܟܣܝܐ ܠܐ ܝܕܥ ܕܢܥܒܕ: ܢܐܠܦ ܠܗ ܫܛܝܘܬܐ ܘܕܓܠܘܬܐ ܘܡܪܚܘܬܐ ܘܢܦܠ ܠܗ ܒܫܘܥܝܬܐ ܕܣܒܬܐ ܘܒܓܘܚܟܐ ܘܒܡܛܥܝܢܘܬܐ ܘܫܘܥܝܬܐ ܕܠܐ ܦܩܚܢ ܘܢܛܥܐ ܠܗ ܕܟܪܝܣܛܝܢܐ ܗܘ. ܠܗܘ ܕܝܢ ܕܪܒ ܒܪܥܝܢܗ ܘܡܢܣܐ ܒܠܒܗ: ܘܝܕܥ ܕܢܥܒܕ ܥܒܕܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ ܘܟܪܘܙܘܗܝ: ܕܠܐ ܬܐܨܦ ܕܦܓܪܟ ܘܡܢܐ ܬܠܒܫ: ܐܦܠܐ ܕܢܦܫܟ ܘܡܢܐ ܬܬܬܪܣܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠ ܒܥܝ ܘܕܠܥܠ ܐܬܪܥܐ. ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܕܗܟܢܐ ܗܘ ܡܫܟܚ ܡܬܩܢ ܘܡܫܝܢ ܘܡܒܝܐ ܘܡܠܦ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܢܬܦܢܘܢ ܠܡܫܝܚܐ

αβ — 10 α ܒܪܥܝܢܗ [ܒܪܥܝܢ. — 13 β om. ܕܠܐ. — 15 α ܦܫܝܘܬܐ [ܦܫܝܛܘܬܐ. — 16 ܦܪܘܣܝܐ in margine β explicatur glossa *inanes* ܣܪܝܩܬܐ. — 17 αβ ܦܪܥܢ.

[1] Act. x, 28. Cf. Serm. II, § iii, 7; Serm. XIII, § 1; Serm. XIV, § 3. — [2] II Thess. iii, 12. — [3] I Tim. iv, 7. — [4] Matth. vi, 26. — [5] Col. iii, 1.

ܟܠ: ܘܠܡܒܛܠܘ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܫܪ̈ܒܐ ܕܠܐ ܦܟܝܗܝܢ ܘܡܫܬܥܝ̈ܬܐ ܕܠܐ ܦܐܝܢ ܘܓܘܚܟܐ ܘܓܚܟܐ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܘܡ̈ܠܐ ܫܛܝ̈ܬܐ ܘܥܒ̈ܕܐ ܒܝ̈ܫܐ. ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܥܝ̈ܕܐ ܘܗܢܐ ܗܢܝܢܐ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܪܢ ܠܗܢܐ ܕܐܬܠܘܗܝ ܡܥܕܪܢܐ ܕܟܠ ܕܢܦܠܘܚ ܒܐܪܥܐ: ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܫܡܥܘܢ: ܕܐܢ ܪܚܡ ܐܢܬ ܠܝ: ܪܥܝ ܠܝ ܥܪ̈ܒܝ ܘܕܟܪ̈ܝ ܘܢܩ̈ܘܬܝ ܘܐܡܪ̈ܝ. ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܪܥܐ ܥܢ̈ܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܢܕܒܪ ܦܕܢܐ ܘܢܦܠܘܚ ܐܪܥܐ ܕܡܬܚܙܝܐ. ܐܠܐ ܡܟܢܫ ܕܢܪܥܐ ܘܢܫܝܢ ܥܢ̈ܐ ܕܐܫܬܠܡܬ ܠܗ ܘܗܘܝܢ ܓܠܝܢ ܐܦ̈ܝܢ ܒܗܘ ܡܩܝܡ ܡܢ ܕܦܩܕܗ: ܪܥܝ ܠܝ ܥܪ̈ܒܝ ܘܢܩ̈ܘܬܝ ܘܐܡܪ̈ܝ܀

ܘܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܥܐܠ ܠܗܝ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܕܢܚ ܒܗ ܡܪܢ ܓܠܝܐܝܬ: ܐܝܟ ܕܕܢܚ ܗܢܐ ܫܡܫܐ ܕܡܬܚܙܐ ܥܠ ܗܕܐ ܥܕܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܘܥܠ ܗܝܟܠ̈ܐ ܦܓܪ̈ܢܐ. ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܟܡܐ ܙܒ̈ܢܝܢ ܥܪܒ ܗܢܐ ܫܡܫܐ: ܘܡܢ ܗܝ ܕܠܥܠ ܠܐ ܥܪܒ ܢܘܗܪܐ ܕܦܪ̈ܨܘܦܗ ܕܡܪܢ ܘܦܪܘܩܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܓܝܪ ܒܟܠ ܕܘܟ ܐܝܬܘܗܝ ܡܪܢ: ܐܠܐ ܓܠܝܐܝܬ ܒܗܝ ܥܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܬܚܙܐ. ܘܐܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܡܟܟܘ ܘܗܘܘ ܢܝ̈ܚܐ ܘܡܟܝ̈ܟܐ ܠܘܬ ܟܠܢܫ: ܘܐܬܟܬܫܘ ܘܥܒܕܘ ܩܪܒܐ ܥܡ ܪ̈ܘܚܐ ܒܝ̈ܫܬܐ ܒܠܚܘܕ: ܘܕܟܝܘ ܠܒ̈ܘܬܗܘܢ ܡܢ ܡܚܫ̈ܒܬܗܘܢ

placeant Vivificatori omnium, et abrogare ab hominibus historias inhonestas et fabulas ineptas et iocos et risus impertinentes et verba turpia et opera mala. Ob mores tales et hoc emolumentum non sinit Dñs operari in terra omnium adiutorem, nam velut Simoni dicit ei : *Si tu me diligis, pasce mihi oves meas et agnos et agnellas et agnellos meos*[1]; nec potest, qui Christi oves pascit, aratrum dirigere et terram visibilem colere, sed congregat ut pascat et pacificet oves sibi traditas et aperta cum fronte stat coram illo, qui sibi praecepit : *Pasce mihi oves et agnellas et agnellos meos.*

7. Beatus, qui ingreditur in ecclesiam illam caelestem, in qua Dñs conspicuus est manifeste, velut sol visibilis, qui super ecclesiam visibilem et templa oritur corporea! Nam his sol iste quoties occidit; ab illa tamen superna non recedit luce vultus Dñi et redemptoris nostri Iesu Christi! Licet enim ubique locorum adsit Dñs, manifeste tamen in ecclesia caelesti visibilem se exhibet et nonnisi hi qui se humiliarunt et mites suavesque facti sunt erga omnes et luctati praelium commiserunt cum spiritibus malis dumtaxat et corda sua expurgarunt a cogitationibus suis malis

αβ] — 2 α ܦܟܝܗܝܢ. — 6 α ܐܝܬ ܕܟܠ. — 8 β ܠܝܢ. — 9 β ܠܐ. — 12 β ܠܐ. — *Ib.* β ܓܠܝܢ. — 14 α *agnos* ܘܕܟܪ̈ܝ [ܥܪ̈ܒܝ — *Ib.* β ܠܝܢ. — 27 α ܡܚܫܒܬܗܘܢ.

[1] Ioh. XXI, 15-17.

(sicut dicit Apostolus[1] : *Colluctatio vestra non est cum hominibus carnis et sanguinis, sed cum principatibus et potestatibus et spiritibus malis* et cum Satana peremptore) et luctantes Satanam devicerunt : dignabuntur ecclesia illa, in qua Dñs manifeste conspicuus est, quae omnibus superior est, et recipientur ad lucem vultus eius gloriosam. Dñs namque dixit : *Beati mundi corde suo, quia hi videbunt Deum*[2]. Quamquam enim etiam alii dantur beati aliaeque mansiones, cuique iuxta opera eius, attamen ad mansionem illam magnam, hi, qui se expurgaverunt a malis [operibus] cogitationibusque vitiosis, exaltabuntur et eam videbunt et cum Dño Iesu conglorificabuntur et a sacerdotio eius benedictionem accipient. *Quis enim ascendet ad montem Domini et quis habitabit in monte sancto eius* (quae est ecclesia caelestis)? *Is*, ait, *qui mundus est manibus et electus corde suo. Hic,* inquit, *accipiet benedictionem a Domino et iustitiam a Deo salvatore nostro*[3], qui est Iesus Christus, cui gloria in saecula saeculorum. Amen.

Desinit sermo decimus secundus de ministerio ecclesiae occulto et manifesto.

αβ] — 10 α [illegible]. — 17 α [illegible]. — 25 β desinit [illegible].

[1] Eph. VI, 12. — [2] Matth. V, 8. — [3] Ps. XXIV, 3-5.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܥܣܪ܀

ܕܝܠܗ ܕܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܟܐܢܐ܀

SERMO DECIMUS TERTIUS

EIUSDEM DE CONVERSATIONE IUSTORUM

ܟܐܢܘܬܐ ܒܕܝܠܗ ܠܐܘܪܚܐ ܗܘܠܐ ܕܕܝܠܗ ܠܐ ܩܪܒܐ: ܕܝܠܗ ܬܒܥܐ ܒܚܪܝܢܗ: ܘܪܒܝܬܐ ܠܐ ܫܩܠܐ ܘܫܘܚܕܐ ܠܐ ܩܪܒܐ: ܘܩܢܝܢܐ ܢܟܣܐ ܒܙܕܝܩܘܬܐ ܘܙܒܢܐ ܘܡܙܒܢܐ ܐܝܟ ܕܝܐܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ: ܘܠܐ ܡܥܠܒ ܘܠܐ ܝܙܦܐ ܡܕܡ ܕܚܣܝܪ ܠܗ: ܘܐܦܠܐ ܡܕܡ ܕܝܗܒ ܬܒܥ ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܪܒܝܬܐ: ܐܦܠܐ ܗܘܐ ܡܐܐ ܫܢܝܢ. ܘܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܘ ܠܐܢܫ ܠܐ ܥܒܕ: ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܕܐܢܫ ܢܥܒܕ ܠܗ ܟܠ ܐܢܫ ܕܣܢܝܩ: ܗܟܢܐ ܡܫܡܠܐ ܣܘܢܩܢܐ ܕܟܠܢܫ: ܐܝܟ ܕܡܫܟܚܐ ܠܐܝܕܘܗܝ. ܘܐܢ ܢܥܘܠ ܠܗ ܐܢܫ: ܕܝܢܗ ܐܡܪܐ ܩܕܡ ܚܕ ܘܩܕܡ ܬܪܝܢ ܘܒܬܪ ܩܕܡ ܬܠܬܐ. ܘܐܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܕܢܦܪܘܥ ܕܝܠܗ ܕܠܐ ܪܒܝܬܐ: ܗܝܕܝܢ ܐܡܪܐ ܩܕܡ ܥܕܬܐ ܟܠܗ. ܘܐܢ

1. Iustitia sincera est in rebus suis, alienas non tangit, in contentione suas exigit, usuram non accipit, munus non tangit, opes iuste possidet, emit et vendit, sicut decet coram Deo, non defraudat, non dat mutuum, quod sibi deest; quod dedit, requirit, sed absque feneratione, ne post centum annos quidem; quod ipsi odiosum est, alii non facit, et sicut sibi indigenti benefieri vult ab hominibus : sic implet ipsa indigentias cuiusque, sicuti potest[1], et, si quis ipsi iniuriam inferat, contentionem suam coram uno, duobus, deinde coram tribus exponit[2], et si is non persuadeatur, ut suum sine usura restituat, tunc coram

α] — 1 α ܘܐܠܐ. — 5 α ܘܝܙܦܐ om. ܘܠܐ. — 12 α ܠܬܪܝܢ.

[1] Cf. Serm. VII, § 1. — [2] Cf. Serm. III, § 1.

tota ecclesia loquitur et, si coram ecclesia non persuadeatur, contentionem suam committit Deo, illum relinquit, loquens cum ipso sine murmuratione, nec accedit ad eum cum improperiis, nec quemquam sibi damnum inferentem accusat; nec ei licet percutere et maledicere, nec prolabitur a lege; nec ei licet expectare, ut Deus malefaciat ei, quicunque fuerit. Dixit enim : *Noli gaudere de strage inimici tui, ne forte dupliciter superveniat tibi*[1]. Praeceptum hoc dictum est ei, qui inimicitias habet; iustitia autem nullos habet inimicos[2], nisi quis ei inique inimicus fieri velit. Nec quempiam licet ei alio cognomine appellare, eumque contristare nomine stulti aut fatui aut insipientis aut turpis[3], si ei cognomina honorifica imponere possit; sin autem, cognomina ignominiosa non imponit, sed suo quemque nomine appellat.

2. Iustitia parentes suos, qui se genuere, honorat, nec ab ea durum auditur verbum; senes honorat et salutat; sacerdotes honorat eorumque verbis obedit, eos adit[4]; sacerdotibus suis primitias omnium proventuum suorum et primitias alveorum praestat et primogenita omnium, quae possidet[5] et ad

ܩܕܡ ܥܕܬܐ ܠܐ ܡܬܦܝܣܐ: ܐܫܠܡܗ̇ ܕܝܢܗ ܠܐܠܗܐ ܘܫܒܩܗ ܠܗ ܡܢܗ: ܟܕ ܡܡܠܠ ܥܡܗ ܘܠܐ ܪܛܢܐ ܒܠܒܗ. ܘܠܐ ܩܪܒ ܒܡܚܣܕܐ ܠܗ ܘܠܐ ܩܒܠ ܥܠ ܐܢܫ ܕܢܟܐ ܠܗ. ܘܠܐ ܫܠܝܛ ܠܗ ܕܢܡܚܐ ܘܢܠܘܛ: ܕܠܐ ܩܪܒ ܠܗ ܡܢ ܢܡܘܣܐ. ܘܠܐ ܫܠܝܛ ܠܗ ܕܢܣܟܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܝܫܬܐ ܠܗܘ ܡܢ ܕܗܘ. ܐܡܪ ܓܝܪ: ܕܠܐ ܬܚܕܐ ܒܬܒܪܗ ܕܒܥܠܕܒܒܟ: ܕܠܐ ܟܕ ܬܪܝܢ ܬܐܬܐ ܥܠܝܟ. ܗܕܐ ܦܘܩܕܢܐ ܠܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܐܬܐܡܪ. ܠܟܐܢܘܬܐ ܕܝܢ ܠܝܬ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܓܒܪܐ ܐܢܫ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ ܒܥܘܠܐ. ܘܠܐ ܫܡܐ ܐܚܪܢܐ ܫܠܝܛ ܠܗ ܕܢܩܪܘܗܝ ܠܐܢܫ ܘܠܡܥܝܩܘܬܗ: ܐܘ ܫܛܝܐ ܐܘ ܪܩܐ ܐܘ ܣܟܠܐ ܐܘ ܣܢܝܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܡܫܟܚ ܕܢܣܝܡ ܠܗ ܫܡܗܐ ܕܐܝܩܪܐ: ܘܐܠܐ ܫܡܗܐ ܕܨܥܪܐ ܠܐ ܣܝܡ ܠܗ: ܐܠܐ ܩܪܐ ܠܗ ܠܐܢܫ ܒܫܡܗ܀

ܟܐܢܘܬܐ ܠܐܒܗܘܗܝ ܕܝܠܕܘܗ ܡܝܩܪܐ: ܘܠܐ ܫܡܥܝܢ ܡܢܗ ܡܠܬܐ ܩܫܝܬܐ: ܠܩܫܝܫܐ ܡܝܩܪܐ ܘܫܐܠܐ ܒܫܠܡܗܘܢ: ܠܟܗܢܐ ܡܝܩܪܐ ܘܫܡܥܐ ܡܠܝܗܘܢ. ܘܐܙܠ ܠܘܬܗܘܢ ܘܝܗܒܐ ܪܫܝܬܗ ܠܟܗܢܘܗܝ ܕܟܠܗܘܢ ܥܠܠܬܗ ܘܪܫܝܬ ܟܘܪܬܗ ܘܒܘܟܪܐ ܕܟܠܡ ܕܩܢܐ ܘܡܒܠܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ

α] — 10 α ܬܐܬܐ. — 24 α ܠܘܬܗܘܢ.

[1] Prov. XXIV, 17. — [2] Cf. Didache, I, 3. — [3] Cf. Serm. II, § III, 7; Serm. XIII, § 5. — [4] Cf. Didache, IV, 1; Epist. Barn. XIX, 9. Const. Apost. VII, 9. — [5] Cf. Didache, XIII, 3-7.

ܘܠܐ ܚܣܡ ܒܛܘܒܐ ܕܟܗܢܐ ܕܩܒܪܝܢ ܡܝܬܝܗܘܢ ܘܣܥܪܝܢ ܟܪܝܗܝܗܘܢ. ܘܡܠܦܝܢ ܘܡܒܢܝܢ ܠܚܝܝܗܘܢ. ܘܒܝܘܡܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܣܢܝܩܐ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܥܡܠܗ ܠܚܫܝܚܐ: ܡܦܠܓ. ܕܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܟܢܝܫܝܢ. ܘܒܐܣܛܛܝܘܢܐ ܕܨܘܡܐ: ܡܕܡ ܕܚܣܟ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܘܒܠ: ܘܒܛܝܠ ܠܗ ܕܐܬܐ ܒܙܒܢܐ ܘܢܨܠܐ ܘܢܚܙܐ ܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܣܢܝܩܐ ܕܢܥܕܪܝܘܗܝ: ܕܢܣܒ ܐܓܪܐ ܡܢ ܡܪܢ. ܘܪܚܡ ܪ̈ܚܡܘܗܝ: ܘܠܣܢ̈ܐܘܗܝ ܠܐ ܣܢܐ. ܘܐܢ ܣܢܐ ܗܘ ܐܢܫ: ܣܓܝ ܟܢܫ ܢܦܫܗ ܗܘܐ: ܥܡ ܥܒܕܐ ܫܠܡܐ ܥܡܗ ܘܥܡ ܟܠܢܫ: ܘܐܢ ܛܒܬܐ ܠܐ ܡܡܠܠ ܥܠ ܐܢܫ: ܐܦ ܠܐ ܒܝܫܬܐ. ܘܐܢ ܪܚܡܐ ܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܢܫ: ܘܐܦܠܐ ܒܥܠܕܒܒܐ. ܘܐܢ ܛܝܒܘܬܐ ܗܘ ܐܢܫ ܘܝܕܥ ܕܦܪܥ ܠܗ ܕܠܐ ܦܪܥ: ܝܗܒ ܠܗ ܡܓܢ ܟܡܐ ܕܡܫܟܚܐ ܠܐܝܕܘܗܝ. ܘܐܢ ܟܝܢ ܣܢܝܩܘܬܗ ܕܐܢܫ: ܗܘܐ ܠܗ ܟܢܫ ܢܦܫܗ ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܠܗ: ܘܐܢ ܡܫܟܚ ܕܢܥܒܕ ܛܒܬܐ ܠܗ. ܥܒܕܐ ܒܝܫܐ ܕܐܢܫ ܠܐ ܓܠܐ ܕܢܐܒܫ ܠܗ. ܘܒܝܬ ܐܚ̈ܐ ܡܫܝܢܐ: ܘܡܝܩܪ ܠܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܡܪܝܐ: ܘܦܠܓ ܐܝܩܪܐ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܘܠܐ ܠܗ: ܘܡܝܩܪ ܠܣܒ̈ܐ ܘܠܣܒ̈ܬܐ ܘܫܦܝܪ ܠܗ ܘܠܡܫܡܫܢܝܬܐ: ܘܡܬܝܩܪ ܗܘ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܝܐܐ ܠܗ܀

ܚܕܐ ܐܢܬܬܐ ܢܣܒ ܕܠܐ ܙܡܪܐ ܘܕܠܐ ܩܠܐ

domum Domini adducit, nec invidet felicitati sacerdotum mortuos suos sepelientium et infirmos suos visitantium et vivos suos docentium et aedificantium. Et die Dominica ex labore suo in domo Domini indigentibus impertitur, nam hi in domo Dñi conveniunt. Et in stationibus ieiunii omnia [superflua] quae comparsit, ad domum Domini adfert[1] et curam habet oportuno tempore advenire et orare et videre, an aliquis egenus adsit, cui succurrat, ut mercedem a Dño accipiat. Sibi amicos diligit, odio habentes se non odit. Et si quis se odierit, ipsa se valde recolligit et pacem cum ipso init et cum omnibus; et si de aliquo bonum non loquatur, nec malum loquitur; et si cui amica non sit, nec ei inimica est; et si quis ingratus afflictus sit et scit eum non esse restituturum, dat ei gratis, prout potest; et si indoles cuiusquam mala sit, recolligit se, nec ei malefacit; et si aliquid bonum facere potest, facit. Res gestas malas nullius divulgat, ut ei noceat; inter fratres pacifica est; totum coetum Domini honorat et cuique honorem debitum impertitur. Senes et anus honorat et bene est ei, et diaconissas; et honoratur ab eis, sicut decet.

3. Unicam uxorem ducit sine comessa-

α] — 27 α ܙܡܪܐ.

[1] Cf. *Pastor Hermae,* Sim. IV, 3-7.

tione et absque verbis immundis et absque strepitu, et adorat Dominum eiusque Filium et Spiritum eius Sanctum. Non est intemperans, non ebria, non gloriabunda, non iniuriosa, sed iniuriam suffert et sincere loquitur. Non invidet bene habenti, non rixatur cum socia sua iusta. Et mulier amorem suum reddit viro et hic ipsi; et omnes afflictos et peregrinos sublevant, uti rationem habent, et mulier cum viro, aut vir cum viro aut mulier cum muliere societatem ineunt et nudos vestiunt, ut dixit Dñs, et aperiunt portas peregrinis die frigoris et aestus et miserentur hominum, velut sui ipsius; et breviter : sicut volunt homines sibi facere, sic ipsi faciunt eis. Sciunt se nolle, ne quis sibi malum inferat : nec ipsi aliis malefaciunt. Stationes ieiunii habet iusti et stationes, quas observent[1], quibus discant legem Domini Dei sui et eleemosynas faciant; breviter : quando ab opere vacant, sive orant et ieiunant, sive eleemosynas faciunt; sin autem, cur essent otiosi ? Iusti horas orandi habent, quibus adorent Dominum Deum suum ter per diem : mane vespere et media nocte, sicut scriptum est, *ut surgentes confiteantur tibi ob iudicia tua, Iuste*[2]. Talis est

ܫܬܝܩܬܐ ܘܕܠܐ ܡܫܥܝܬܐ: ܘܣܓܕܢܝܬܐ ܠܡܪܝܐ ܘܠܒܪܗ ܘܠܪܘܚܗ ܩܕܝܫܐ. ܠܐ ܐܣܘܛܝܬܐ ܘܠܐ ܪܘܝܬܐ ܘܠܐ ܫܒܗܪܢܝܬܐ ܘܠܐ ܨܥܘܪܬܐ: ܐܠܐ ܡܣܝܒܪܢܝܬܗ ܨܥܪܐ ܘܐܡܪܐ ܠܫܪܝܪܘܬܐ. ܘܠܐ ܚܣܡܐ ܒܐܢܫ ܕܡܨܠܚ ܘܠܐ ܢܨܝܐ ܥܡ ܫܘܬܦܬܗ ܟܐܢܬܐ. ܘܦܪܥܐ ܐܢܬܬܐ ܠܓܒܪܐ ܚܘܒܗ: ܘܗܘ ܦܪܥ ܠܗ. ܘܡܢܝܚܝܢ ܠܟܠ ܕܡܬܛܪܦ ܘܐܟܣܢܝܐ ܒܡܕܡ ܕܡܫܟܚܝܢ. ܘܫܘܬܦܝܢ ܐܢܬܬܐ ܥܡ ܓܒܪܐ: ܐܘ ܓܒܪܐ ܥܡ ܓܒܪܐ: ܐܘ ܐܢܬܬܐ ܘܐܢܬܬܐ. ܘܡܠܒܫܝܢ ܠܥܪܛܠܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ. ܘܦܬܚܝܢ ܬܪܥܐ ܠܐܟܣܢܝܐ ܒܝܘܡܐ ܕܩܪܝܫܐ ܘܕܫܘܒܐ ܘܡܪܚܡܝܢ ܥܠ ܒܢܝܢܫܐ ܐܝܟ ܕܥܠ ܢܦܫܗܘܢ. ܘܒܟܠ: ܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܗܢܘܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ. ܝܕܥܝܢ ܕܠܐ ܨܒܝܢ ܕܐܢܫ ܢܒܐܫ ܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܒܐܫܝܢ ܗܢܘܢ ܠܐܚܪܢܐ. ܐܣܛܛܝܘܢܐ ܕܨܘܡܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܟܐܢܐ: ܘܐܣܛܛܝܘܢܐ ܕܢܛܪܘܢ ܘܢܐܠܦܘܢ ܒܗܘܢ ܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ: ܘܕܢܥܒܕܘܢ ܒܗܘܢ ܙܕܩܬܐ. ܒܟܠ: ܡܐ ܕܡܬܒܛܠܝܢ ܡܢ ܥܒܕܝܗܘܢ: ܐܘ ܨܠܝܢ ܘܨܝܡܝܢ ܐܘ ܥܒܕܝܢ ܙܕܩܬܐ: ܘܐܠܐ ܡܛܠ ܡܢܐ ܒܛܝܠܝܢ܀ ܘܫܥܐ ܕܨܠܘܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܟܐܢܐ: ܕܢܣܓܕܘܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܒܝܘܡܐ: ܨܦܪܐ ܒܪܡܫܐ: ܘܡܨܥܬܐ ܘܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܢܩܘܡ ܘܢܘܕܐ ܠܟ ܥܠ ܕܝܢܝ ܙܕܝܩܐ.

α] —

[1] Cf. Serm. VII, 20. — [2] Ps. CXVIII, 62.

ܗܟܢ ܓܝܪ ܟܐܢܘܬܐ. ܘܗܟܢ ܦܩܕܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܩ ܫܡܝܐ ܘܪܚܡ ܐܪܥܐ܀

ܚܘܒܗ ܕܝܢ ܕܟܐܢܘܬܐ ܠܐ ܟܠܐ ܙܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܐܢܫ: ܕܡܐܟܘܠܬܐ ܐܘ ܕܡܫܬܝܬܐ ܐܘ ܕܠܒܘܫܐ: ܐܠܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܝܗܒ ܦܫܝܛܐܝܬ: ܠܛܒܐ ܘܠܒܝܫܐ. ܘܡܢ ܪܡܫܐ ܡܪܥܐ ܠܡܢ ܕܪܓܝܙ ܠܘܬܗ: ܐܢ ܡܬܪܥܐ ܪܓܝܙܐ: ܘܐܢ ܠܐ ܗܘ ܝܗܒ ܕܝܢܗ ܠܡܪܝܐ: ܘܚܝܒܘܬܗ ܠܚܒܪܗ ܬܒܥ ܡܢܗ ܕܚܝܒ ܠܗ: ܘܠܐ ܡܦܪܣܐ ܠܗ ܩܕܡ ܟܢܫܐ. ܘܐܢ ܓܢܒ ܐܢܫ ܡܢܗ ܘܐܫܟܚ ܠܗ: ܕܝܠܗ ܫܩܠ: ܘܫܒܩ ܠܗ ܕܠܐ ܨܥܪܐ. ܘܐܢ ܠܝܬ ܠܗ: ܬܘܒ ܕܠܐ ܨܥܪܐ ܫܒܩ ܠܗ ܘܠܐ ܡܚܣܕ ܠܗ ܠܐܢܫ ܕܚܛܐ ܒܗ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܘܠܐ ܝܡܐ ܟܠ ܟܠ ܒܚܪܝܢܐ. ܘܠܐ ܡܕܓܠ ܘܠܐ ܡܢܚܫ ܐܘ ܩܨܡ ܐܘ ܡܚܪܫ ܐܘ ܐܫܦ: ܘܠܐ ܚܪܫܘܬܐ ܘܠܐ ܩܛܘܪܐ ܘܠܐ ܠܩܨܡܐ ܐܘ ܡܩܛܪܐ ܠܐ ܥܒܕ. ܘܡܗܠܟ ܕܠܐ ܡܘܡ: ܘܥܒܕ ܙܕܩܬܐ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ. ܘܠܐ ܚܣܡ ܘܡܬܕܡܐ ܠܓܒܪܐ ܕܥܒܕ ܥܘܠܐ ܘܡܨܠܚܐ ܐܘܪܚܗ. ܘܒܦܠܓܘܬ ܫܢܘܗܝ ܡܬܩܕܫ ܘܫܦܪ ܐܝܟ ܚܢܘܟ ܐܢ ܨܒܐ: ܕܡܢ ܕܐܘܠܕ ܠܡܬܘܫܠܚ: ܐܬܩܕܫ ܘܠܐ ܛܥܡ ܡܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܢ ܢܫܬܒܩ ܡܢ ܟܠ ܕܩܢܐ: ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܢܘܟ: ܟܕ ܢܣܒ ܠܗ ܙܩܝܦܐ܀

ܡܢ ܕܗܕܐ ܕܝܢ ܒܟܐܢܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܡܗܠܟ: ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܒܝܬܗ ܥܡ ܩܢܝܢܗ ܘܥܡ

α] —

[1] Matth. v, 37. — [2] Gen. v, 21. — [3] Hebr. xi, 5.

iustitia et sic praecepit Adae Deus die, qua caelo relicto terram adamavit.

4. Caritas autem iustitiae nihil retinet a quopiam, quod habet, cibi potus aut vestimenti, sed cuique dat simpliciter, bonis et malis; et inde a crepusculo reconciliat iratum sibi; sive reconcilietur iracundus, sive non: contentionem suam Dño committit et, quod ipsi debetur, inter se et proximum exigit, nec eum coram coetu traducit, etsi quis ipsi aliquid furatus sit et eum deprehenderit: tollit rem suam illumque dimittit et, si non habeat, pariter sine contumelia dimittit eum, nec improperat peccanti in se. Dum dicit « ita » et non[1] iurat in contentione; non mentitur, non haruspicatur, non hariolatur, non praestigiatur, non incantat; necromantias, divinationes, incantationes magicas, amuleta non facit, et sine labe ambulat et ex his, quae habet, eleemosynas facit; non invidet et similis est viro, qui iniquitatem agit et via eius facta est prospera et in medio annorum suorum sanctificatur et placet, sicut Henoch, si velit, qui postquam genuit Mathusalah[2], *sanctificatus est, nec gustavit mortem*[3]; hoc est: si renunciaverit omnibus, quae possidet, fit velut Henoch tollens crucem suam.

5. Qui autem in hac iustitia et caritate ambulat in domo sua, cum posses-

sione et uxore sua, in moribus iustorum veterum versatur; et si perfectus fieri velit, renunciat et sanctificatur et omnibus relictis Dño adhaeret in caelo et moritur omnibus cogitationibus mundanis et ad mandata magna ascendit et accepto Paraclito novit omnem veritatem, sicut ei Dñs indicat, et cito perficitur, tollitque crucem. Et si in hac iustitia fuerit in domo sua et ex hoc saeculo egressus fuerit et in iustitia profecerit : portionem infra perfectos haereditabit.

6. Qui sic agunt et praecepta iustitiae observant, honesti sunt, dum in otio et negotio versentur et unicam uxorem ducant, sicut decet iustitiam moresque mundi, cuique benefacientes, sicut volunt ut omnes benefaciant sibi, quantum possunt. Qui habet verbum bonum, verbum bonum det ei, qui illo indiget; qui victum et vestitum habet, victum et vestitum det ei, qui his indiget; et sicut ipsis displicet quemquam sibi malefacere, sic ipsi nemini malefaciant; et sicut volunt omnes sibi dimittere verbo et opere, et ipsi dimittant delinquentibus. Qui tales sunt, perfectis posteriores sunt; et si omnia relinquere et exinaniri velint, cito co-

ܐܝܬܠܗ: ܒܥܘܒܕܐ ܕܟܐܢܐ ܩܕܡܝܐ ܡܬܕܒܪ. ܘܐܢ ܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܓܡܝܪܐ: ܡܫܬܪܐ ܘܡܬܩܕܫ ܘܫܒܩ ܟܠܡܕܡ ܘܡܬܢܩܦ ܠܡܪܢ ܒܫܡܝܐ ܘܗܘܐ ܡܝܬܐ ܡܢ ܚܘܫܒܘܗܝ ܕܥܠܡܐ: ܘܣܠܩ ܠܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܩܒܠ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܘܝܕܥ ܟܠܗ ܫܪܪܐ: ܐܝܟ ܕܡܘܕܥ ܠܗ ܡܪܢ: ܘܥܓܠ ܡܬܓܡܪ ܘܫܩܠ ܨܠܝܒܐ. ܘܐܢ ܒܗܕܐ ܟܐܢܘܬܐ ܘܒܗܘ ܣܘܟܠܐ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܒܝܬܗ ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܘܗܘܐ ܡܬܝܬܪ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܝܪܬ ܡܢܬܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܓܡܝܪܐ܀

ܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗܟܢܐ ܥܒܕܝܢ ܘܢܛܪܝܢ ܠܗܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܠܝܐ ܘܒܥܢܝܢܐ: ܟܕ ܫܩܠܝܢ ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܐܝܟ ܕܝܐܐ ܠܟܐܢܘܬܐ ܘܠܥܘܒܕܐ ܕܥܠܡܐ: ܟܕ ܡܛܐܒܝܢ ܠܟܠ ܐܢܫ: ܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܗܢܘܢ ܕܟܠܢܫ ܢܛܐܒ ܠܗܘܢ ܟܕ ܡܫܟܚܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ. ܡܢ ܕܡܠܬܐ ܛܒܬܐ ܐܝܬ ܠܗ: ܡܠܬܐ ܛܒܬܐ ܢܬܠ ܠܡܢ ܕܣܢܝܩ ܠܗܝܢ. ܘܡܢ ܕܣܝܒܪܬܐ ܘܠܒܘܫܐ ܐܝܬ ܠܗ: ܣܝܒܪܬܐ ܘܠܒܘܫܐ ܢܬܠ ܠܡܢ ܕܣܢܝܩ ܠܗܝܢ. ܘܐܝܟ ܕܣܢܐ ܗܘ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܒܐܫ ܠܗܘܢ: ܗܟܢ ܠܐ ܢܒܐܫܘܢ ܗܢܘܢ ܠܐܢܫ. ܘܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܕܟܠܢܫ ܢܫܒܘܩ ܠܗܘܢ: ܒܡܠܬܐ ܘܒܥܒܕܐ: ܢܫܒܩܘܢ ܗܢܘܢ ܠܡܣܟܠܢܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܗܟܢ ܐܢܘܢ: ܒܬܪ ܓܡܝܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܐܢ ܨܒܝܢ ܕܢܫܒܩܘܢ ܟܠܡܕܡ

αβ] — 6 α ܠܗܠ ܘܦܢܝܘ. — 12 β incipit ܗܠܝܢ praemissis verbis ܕܟܐܢܘܬܐ ܕܒܦܘܩܕܢܐ ܡܬܐܡܪܐ ܡܢ ܕܡܠܬܗ ܠܘܬ ܟ. — 14 α ܚܕܐ ܐܢܬܬܐ. — 17 α add. ܠܗܘܢ] ܒܟܠܗ — 27 α ܟܠ ܡܕܡ.

ܘܢܣܬܟܠܘܢܗ̇: ܒܫܠܝܐ ܡܬܚܝܢ ܟܠܗ ܫܪܪܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢ. ܘܐܦ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܟܕ ܟܐܢܝܢܘܢ ܟܐܢܐ: ܠܒܬܪ ܓܡܝܪܐ ܐܢܘܢ ܀

ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܠܐ ܡܕܡ ܩܢܐ ܠܒܪ ܡܢ ܠܒܘܫܗ ܘܣܝܒܪܬܗ ܕܝܘܡܐ ܘܠܐ ܪܓܐ ܠܡܕܡ ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܗܘ ܘܠܐ ܡܫܡܫ ܠܐܪܥܢܝܬܐ: ܐܠܐ ܥܪܩ ܡܢ ܟܠܡܕܡ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܗܘ ܘܡܕܡ ܠܝܬ ܠܗ ܡܢ ܐܪܥܢܝܬܐ: ܐܠܐ ܡܠܦ ܘܡܛܝܒ ܠܟܠ ܐܝܟ ܒܡܠܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܘܫܪܝܪܐ ܘܗܘܐ ܥܒܕܐ ܕܟܠܢܫ ܒܚܘܒܐ: ܠܗܢܐ ܕܝܢ ܠܡܘܢܐ ܡܒܝܐ ܠܗܘ ܡܠܦ ܘܡܚܒ: ܘܡܝܩܪ ܠܟܠܢܫ ܘܡܨܠܐ ܥܠ ܟܠܢܫ. ܗܟܢ ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܘܚܐܪ ܠܫܡܝܐ ܠܡܪܢ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܘܡܕܡ ܕܦܓܪܢܐ ܗܘ ܠܐ ܡܫܐ ܕܢܦܠܘܚ. ܘܠܐ ܡܬܐܠܨ ܒܪܥܝܢܗ ܗܟܝ: ܐܢ ܦܠܚ ܒܥܠܡܐ ܥܒܘܪܐ: ܐܠܐ ܡܚܝܕ ܠܙܩܝܦܐ: ܘܐܣܝܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܗܕܡܘܗܝ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܫܪܝܢ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܛܒܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ. ܘܪܥܝܢܗ ܐܣܝܪ ܠܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܒܟܠܙܒܢ ܘܒܟܠ ܕܘܟ ܡܘܕܐ ܘܡܫܒܚ ܠܗ. ܘܠܐ ܫܠܝܛ ܠܗ ܠܚܘܒܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܕܠܐ ܢܚܒ ܠܟܠܢܫ ܘܢܨܠܐ ܥܠ ܟܠܢܫ. ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܗܟܢ ܐܡܪܐ: ܕܨܒܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܡܘܬ ܘܢܩܪܒ ܐܦ ܠܡܪܢ ܠܒܝܫܐ ܘܠܚܛܝܐ ܐܦ ܒܩܛܝܪܐ. ܡܛܠ

gnoscunt totam veritatem et perficiuntur et egressi ex hoc saeculo, dum iusti sint, perfectis posteriores erunt.

7. Caritas autem perfectionis nihil possidet praeter vestitum et victum quotidianum, nec appetit rem aliquam terrestrem, nec colit res terrestres, sed omnia terrestria fugit, nec quidquam terrestre habet, sed omnes docet et omnibus benefacit verbo veritatis, facta omnium ancilla per caritatem; hunc hortatur, illum docet et omnes diligit et honorat et pro omnibus orat[1]. Sic fit ancilla et respicit ad caelum, ad Dñum per totam diem. Nec quidquam corporeum colere potest, nec mente valde affligitur, si in mundo caduco operetur, sed cruci affixa omnia membra eius malo ligata et soluta sunt ministerio omnium bonorum operum spiritualium, et mens eius adstricta est Patri nostro, qui in caelis est, et semper et ubique gratias agit et glorificat eum. Nec licet caritati perfectionis non omnes diligere et non pro omnibus orare. Perfectio apostolorum sic ait : « voluimus mori et adducere ad Dñum malos et peccatores etiam vi, ut lau-

αβγ] — 4 γ incipit ܚܘܒܐ praemissis verbis : ܐܝܠܝܢ ܕܪܒܘ ܘܠܟ ܐܪܝܐܝܬ ܡܢ. — *Ib.* γ ܕܓܡܝܪܐ [ܕܓܡܝܪܘܬܐ. — 5 γ ܘܣܝܒܪܬܗ ܡܢ ܠܒܪ ܘܠܒܘܫܗ. — 9 α ܡܛܝܒ. — 13 α ܕܦܓܪܢܐ [ܗܘ ܕܦܓܪܐ. — 17 αγ ܡܚܝܕ [ܡܚܝܕܐ. — 20 γ add. *et omni tempore* ܘܒܟܠܙܒܢ [ܘܒܟܠܙܒܢ. — 20 α ܟܠ ܘܒܟܠ. — 24 γ ܗܟܢ. — 25 αγ ܡܢ. — *Ib.* γ ܐܦ [ܡܢ. — 26 αγ ܕܢܫܬܒܚܘܢ.

[1] Cf. Didache, II, 7.

dent eum », quia dilectio perfectionis maior est, quam iustitiae. Perfecti mori volebant, ut peccatores viverent. Qui talis est multum proficit, hic novit, sicut scriptum est[1] : *Qui diligit Dñum, diligit omnes plus quam se;* et novit veritatem iuxta voluntatem Dñi Iesu.

8. Caritas autem prophetarum, sicut ei dicebat Dominus, se gerebat et, sicut ei praecepit, ambulabat. Caritati vero apostolorum praecepit Dñs, ut homines omnes quasi se meliores haberet[2]. Caritas autem prophetarum, ubi eam Dominus diligere iussit, diligebat; ubi eam odisse iussit, oderat. Prophetae quidem omnes volebant diligendo diligere et perfici, at Dominus eos a perfectione retinuit, mittens eos, quorum ope interimeret impios, inimicos suos. Non enim licet caritati iustitiae iustis tribuere et malis subtrahere, sed uti ei Deus praecepit : proximum, ut seipsum amare, qui est omnis homo[3].

9. Quod autem ad iustitiam scientia et operibus plenam attinet, quaedam agendi rationes eiusdem intime connexae sunt cum caritate perfectionis; ipsa a perfectione ideo recedit, quia non

ܕܝܬܝܪܐ ܗܝ ܪܚܡܬܗ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ ܡܢ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܡܫܡܠܝ̈ܐ ܕܢܡܘܬܘܢ ܘܢܚܘܢ ܚܛܝ̈ܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܕܗܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܢܐ ܝܕܥ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܢ ܕܐܚܒ ܠܡܪܢ ܡܚܒ ܠܟܠܢܫ ܝܬܝܪ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܘܝܕܥ ܫܪܪܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ܀

ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܕܢܒܝ̈ܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܝܐ ܡܬܕܒܪ ܗܘܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ ܡܗܠܟ ܗܘܐ. ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܦܩܕ ܠܗ ܡܪܢ ܕܢܚܫܘܒ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ. ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܕܢܒܝ̈ܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܢܪܚܡ ܪܚܡ ܗܘܐ ܘܐܝܟܐ ܕܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܣܢܐ ܠܡܢ ܣܢܐ ܗܘܐ. ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܢܒܝ̈ܐ ܕܟܠܗ ܡܚܒܒܘ ܢܚܒܘܢ ܘܢܫܬܡܠܘܢ. ܘܟܠܐ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܟܕ ܡܫܕܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܢܩܛܘܠ ܠܪ̈ܫܝܥܐ ܒܥܠܕܒܒ̈ܘܗܝ ܒܗܘܢ. ܠܐ ܕܝܢ ܫܠܝܛ ܠܗ ܠܚܘܒܗ ܕܟܐܢܘܬܐ ܕܢܬܠ ܠܟܐ̈ܢܐ ܘܢܫܠܐ ܡܢ ܒܝ̈ܫܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܐܠܗܐ ܕܢܚܒ ܠܩܪܝܒܗ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܟܠܗ ܒܪܢܫܐ܀

ܟܐܢܘܬܐ ܕܝܢ ܐܝܕܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܒܝܕܥܬܗ ܘܒܥܒܕ̈ܘܗܝ ܐܝܬ ܠܗ. ܡܢܗܘܢ ܕܕܘܒܪ̈ܘܗܝ ܡܚܝܡܢ ܐܢܘܢ ܒܚܘܒܐ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܗܝ ܦܪܫܐ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ

αβγ] — 3 αγ ܘܢܚܘܢ. — 4 α ܗܢܘܢ. — 6 γ ܫܪܪܐ ܕܡܪܢ. — 18 γ ܠܪ̈ܫܝܥܐ β ܕܢܩܛܠܘܢ sed scriba delevit ܘܢ α ܕܢܩܛܘܠ. — 21 αγ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܦܩܕܗ ܐܠܗܐ ܕܢܚܒ ܠܩܪܝܒܗ. — 22 β om. ܒܪܢܫܐ. — *Ib.* α ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ. — 23 α ܕܝܢ] ܗܘ. — 24 γ ܘܕܘܒܪ̈ܘܗܝ. — 26 γ om. ܗܘ.

[1] ? Cf. I Ioh. IV, 21. — [2] Phil. II, 3. — [3] Luc. X, 27.

ܥܠ ܕܠܐ ܐܣܬܪܩܬ ܘܐܬܩܕܫܬ: ܘܡܛܠ ܕܪܢܝܐ ܗܘ ܕܦܓܪܢܝܬܐ ܡܬܒܣܡ ܘܡܬܒܣܡܐ: ܠܐ ܒܚܕܘܬܐ ܕܪܘܚܢܝܬܐ ܦܪܝܐ ܘܡܬܒܣܡܐ ܘܠܐ ܒܩܕܝܫܘܬܐ ܕܝܕܥܬܗ ܕܐܠܗܐ ܥܬܪܐ ܘܡܬܪܘܪܒܐ ܘܪܘܙܐ ܘܡܬܬܪܒܝܐ: ܘܚܕܝܐ ܘܡܬܒܣܡܐ: ܘܡܬܦܛܡܐ ܘܚܝܐ ܪܘܚܢܐܝܬ. ܘܠܐ ܫܠܝܛ ܠܚܘܒܗ ܕܟܐܢܘܬܐ ܕܢܣܝܡ ܫܡܗܐ ܕܨܥܪܐ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܐܠܐ ܠܡܝܬܪܐ ܩܪܐ ܡܪܝ ܘܡܪܬܝ ܘܠܣܒܐ ܐܒܝ ܘܐܡܝ: ܘܠܒܢܝ ܫܘܢܝܗ ܐܚܝ ܘܐܚܘܬܝ ܘܠܙܥܘܪܐ ܒܪܝ ܘܒܪܬܝ. ܘܐܢ ܗܟܢ ܠܐ ܡܚܒܝܢ ܕܢܩܪܘܢ ܠܟܠܢܫ ܘܢܗܘܘܢ ܩܪܝܢ: ܒܫܡܗ ܢܩܪܘܢܝܗܝ ܠܐܢܫ: ܘܠܐ ܢܫܡܗܘܢ ܠܗ ܫܡܗܐ ܣܢܝܐ ܘܢܥܝܩܘܢܝܗܝ ܘܢܚܛܘܢ. ܒܝܫܐ ܗܘ ܓܝܪ ܡܠܦ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܢܣܝܡܘܢ ܫܡܗܐ ܚܕ ܠܚܕ ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܥܣܪ ܕܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܀

exinanit se sanctificatque, et quia diligit curam rerum corporalium et [eis] delectatur et non moratur in gaudiis spiritualibus delectaturque, nec sanctitate scientiae Dei ditescit, excellit, exultat, proficit, gaudet, pinguescit, nec spiritualiter vivit. Neque licet caritati iustitiae hominibus nomina ignominiosa imponere, sed praestantiores appellat « domine mi » et « domina » et senes « pater mi » et « mater mea » et coaequales « fratres » et « sorores » et minores « fili » et « filia ». Et si tantopere non diligant ut omnes ita appellent, suo nomine quemque nominent, nec ei cognomina turpia imponant, et ipsum contristantes peccent. Malignus enim docet homines alterum alteri cognomina imponere.

Desinit sermo decimus tertius de conversatione iustitiae.

αγ] — 3 γ ܘܡܬܒܣܡܐ [ܘܡܬܒܣܡܐ. — 12 γ ܕܢܩܪܘܢ (sic). — 13 α ܢܩܪܘܢܝܗܝ. — 16 γ ܕܢܩܪܘܢ [ܕܢܣܝܡܘܢ — *Ib.* γ desinit ܫܠܡ. — 17 α ܕܥܠ [ܕܐܬܕܒܪ.

ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܣܪ ܕܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܓܡܝܪܐ

SERMO DECIMUS QUARTUS

DE IUSTIS ET PERFECTIS

1. Iusti non moechantur, nec condemnantur; perfecti autem non concupiscunt nec ullum defectum contrahunt[1]. Iusti non praedantur, non committunt iniuriam, non opprimunt, non quaerunt quae sua non sunt; perfecti autem non possident, non aedificant, non plantant, non haereditant in terra, non operantur victus et vestitus causa, sed pauperrime vivunt ex gratia [aliorum]. Iusti non iurant, nisi per *ita* et *non* [2] de quacunque re; perfecti autem, uti vult Dñs, loquuntur tantum, ne per « ita » et

ܟܐܢܐ ܠܐ ܓܐܪܝܢ ܘܠܐ ܡܬܚܝܒܝܢ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܐ ܪܓܝܢ ܘܠܐ ܡܬܚܣܪܝܢ. ܟܐܢܐ ܠܐ ܚܛܦܝܢ ܘܠܐ ܡܥܠܒܝܢ ܘܠܐ ܥܠܨܝܢ ܘܠܐ ܒܥܝܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܕܝܠܗܘܢ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܐ ܩܢܝܢ ܘܠܐ ܒܢܝܢ ܘܠܐ ܢܨܒܝܢ: ܘܠܐ ܝܪܬܝܢ ܒܐܪܥܐ: ܘܠܐ ܦܠܚܝܢ ܡܛܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܟܣܝܬܐ: ܐܠܐ ܚܝܝܢ ܒܡܣܟܢܘܬܐ ܡܢ ܡܘܗܒܬܐ. ܟܐܢܐ ܠܐ ܝܡܝܢ ܐܠܐ ܐܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܡܪܢ ܐܡܪܝܢ ܒܠܚܘܕ: ܡܛܠ ܕܐܦܠܐ ܒܐܝܢ ܘܠܐ ܢܬܚܝܒܘܢ ܡܢ ܡܠܝܗܘܢ. ܟܐܢܐ ܡܩܪܒܝܢ ܡܢ ܒܩܢܝܢܗ

AEZαγξ] — In titulo AE : ܬܘܒ ܕܥܠ ܟܐܢܐ ܘܓܡܝܪܐ. Z : ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܥܠ ܟܐܢܐ ܘܓܡܝܪܐ. α ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܟܐܢܐ ܘܓܡܝܪܐ. ξ ܬܘܒ : ܕܝܠܗ : ܡܐܡܪܐ : ܕܥܠ : ܟܐܢܐ : ܘܓܡܝܪܐ. ܕܡܟܬܒܢܘܬܗ : γ ܕܐܪܒܥܣܪ ܕܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܓܡܝܪܐ *Porro tractatus de iustis et perfectis* ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܡܛܠ ܟܐܢܐ ܘܓܡܝܪܐ. — 2 E om. ܠܐ in textu, supplet autem in margine. — 2 γ ܡܬܚܝܒܝܢ. — 3 γ add. ܕܝܢ [ܟܐܢܐ. — 4 αγ *tangunt* ܩܪܒܝܢ [ܓܐܪܝܢ. — 5 ξ ܘܠܐ ܢܨܒܝܢ ܒܐܪܥܐ. 7 Z om. ܚܝܝܢ. — 8 γ ܝܡܝܢ. — *Ib.* αγ ܐܠܐ ܐܢ ܕܝܢ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕܒܗ. ܘܠܐ. — 10 AEZξ ܒܐܝܢ γ *condemnentur* ܢܬܚܝܒܘܢ [ܢܬܚܝܒܘܢ. — 11 γ ܘܢܬܚܝܒܘܢ ξ ܕܢܬܚܝܒܘܢ. — *Ib.* γ ܡܩܪܒܝܢ. — *Ib.* Zγξ ܒܩܢܝܢܗ.

[1] Matth. v, 27. — [2] *Ib.* 37.

ܕܐܪܥܐ: ܠܐ ܡܢ ܩܢܝܢܗ ܘܛܒܬܗ
ܘܫܘܬܦܘܬܗ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܥܠ ܡܢ
ܟܠܗ ܝܪܬܘܬܗ ܕܐܪܥܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܘܡܢ
ܟܠܗܝܢ ܒܝܫܘܬܗ ܘܡܢ ܟܠܗ ܩܢܝܢܗ
ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܢܟܣܐ ܘܡܢ ܙܘܘܓܐ
ܕܙܒܢܐ ܘܡܢ ܟܠܗܝܢ ܦܘܢܩܝܗ.
ܟܐܢܐ ܦܪܫܝܢ ܚܝܘܬܐ ܛܡܐܬܐ ܡܢ
ܕܟܝܬܐ ܘܐܟܠܝܢ ܡܢܗܝܢ: ܓܡܝܪܐ
ܕܝܢ ܡܥܒܪܝܢ ܡܢ ܕܟܝܬܐ ܘܡܢ ܛܡܐܬܐ.
ܟܐܢܐ ܒܢܝܢ ܘܩܢܝܢ ܠܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ
ܘܗܘܝܢ ܒܥܠܡܐ ܐܝܟ ܬܘܬܒܐ:
ܓܡܝܪܐ ܠܐ ܒܢܝܢ ܘܠܐ ܩܢܝܢ ܘܠܐ ܡܥܡܪܐ
ܕܡܕܥܗܘܢ ܒܐܪܥܐ. ܟܐܢܐ ܦܪܫܝܢ ܛܒܐ
ܡܢ ܒܝܫܐ ܘܡܬܪܚܡܝܢ ܥܠܝܗܘܢ:
ܓܡܝܪܐ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗܘܢ ܚܫܒܝܢ
ܠܗܘܢ. ܟܐܢܐ ܥܩܪܝܢ ܚܡܬܐ ܘܡܬܢܝܚܝܢ
ܡܢܗ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܘ ܡܢ ܚܡܬܐ
ܒܠܚܘܕ ܡܬܢܝܚܝܢ: ܐܠܐ ܐܦ
ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܪܚܡܝܢ ܘܠܟܠܢܫ
ܘܡܨܠܝܢ ܥܠܝܗܘܢ. ܟܐܢܐ ܬܒܥܝܢ
ܕܝܠܗܘܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܘܙܦܘ ܐܘ ܙܒܢܘ:
ܕܠܐ ܪܒܝܬܐ ܘܕܠܐ ܡܪܒܝܬܐ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܐ
ܡܘܙܦܝܢ ܘܠܐ ܩܢܝܢ: ܝܬܝܪ ܡܢ ܣܝܒܪܬܐ
ܡܣܟܢܝܬܐ ܘܠܒܘܫܐ ܡܟܝܟܐ܀

« non » transgressi defectum contrahant. Iusti sanctificati sunt a malignitate terrae, non ab opibus et bonis et consortio eius; perfecti autem supra totam terrae haereditatem visibilem et supra cunctas malignitates eius exaltantur et supra omnes possessiones et matrimonium temporale et delicias eius. Iusti animalia immunda separant a mundis et ex hisce comedunt; perfecti munda et immunda transcendunt. Iusti aedificant et possident, non quasi in aeternum [1], et in mundo velut peregrini versantur; perfecti nec aedificant, nec possident, nec mens ipsorum in terra commoratur. Iusti bonos separant a malis et miserentur eorum; perfecti eos meliores se esse existimant. Iusti iram eradicant et conquiescunt ex ea; perfecti non solum otio fruuntur ab ira, sed etiam homicidas suos omnesque homines diligunt et orant pro ipsis. Iusti sua repetunt ab his, quibus mutuum dederunt, aut vendiderunt, sine foenore et usura; perfecti autem nec mutuum dant, nec amplius possident quam victum pauperrimum et vestem modestam.

AEZαγξ] — 1 γ ܘܡܢ ξ *nec appetunt* ܡܢ ܘܠܐ ܒܥܝܢ [ܡܢ ܠܗ. — *Ib.* α ܡܩܢܝܢܗ. — *Ib.* ξ ܘܛܒܘܬܗ ܘܫܘܬܦܘܬܗ. — 2 E ܘܫܘܬܦܘܬܗ. — *Ib.* α add. ܐܢܘܢ [ܡܟܠܝܢ. — 3 αγ ܘܫܘܬܦܘܬܗ [ܝܪܬܘܬܗ. — 4 α ܒܝܫܘܬܗ ܟܠܗܝܢ. — 5 αγξ ܢܟܣܝܗ. — *Ib.* α ܙܘܘܓܗ. — 6 αγ matrimonio *casto* ܕܕܟܐ [ܕܙܒܢܐ. — *Ib.* γ ܦܘܢܩܝܗܝܢ ܟܠܗܘܢ. — 8 ξ ܛܡܐܬܐ ܡܢ ܕܟܝܬܐ. — *Ib.* A ܡܥܒܪܝܢܘܢ (sic). γ ܡܥܒܪܝܢ quod scriba in ܡܥܒܪܝܢ correxit; ξ om. — 9 α ܕܟܝܬܐ ܘܡܢ ܛܡܐܬܐ. — 10 ξ ܘܠܐ αγ ܠܐ [ܠܐ. — 13 α ܠܗܘܢ ܦܪܫܝܢ γ ܠܗܘܢ ܦܪܫܝܢ. — 14 γ ܘܡܬܪܚܡܝܢ. — 15 αγξ add. ܕܝܢ [ܓܡܝܪܐ. — 16 ξ *recedunt ab* ܡܢ ܒܥܩܪܝܢ [ܥܩܪܝܢ. — *Ib.* αγξ ܡܬܢܝܚܝܢ ܠܗܘܢ. — 17 γ om. ܕܝܢ. — *Ib.* αγ ܚܡܬܐ ܡܢ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܠܘ. — 18 αγ om. ܐܦ. — 19 α ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܪܚܡܝܢ ; γ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܪܚܡܝܢ. — *Ib.* ξ ܐܢܫ ܘܠܟܠ. — 22 α ܡܪܒܝܬܐ. — 23 αγ ܠܐ [ܡܢ. — 24 ξ om. ܡܣܟܢܝܬܐ.

[1] Cf. Sermo X, 5; XXX, 3.

2. Iusti admonent et non irascuntur, sed hortantur cum humilitate et docent cum caritate. Iusti famelicos satiant, nudos vestiunt, oppressos redimunt opibus et divitiis suis; perfecti autem totam substantiam suam una die dant egenis et oppressis et tollunt crucem suam [1] et sequuntur Spiritu Dominum suum et Spiritu serviunt ei omnes homines diligentes et pro ipsis orantes. Iusti unam duasve portas habent ad caelum, quas quinquies per diem pulsant; perfectis autem totum caelum porta est coram eis et per totam diem illuc aspirant et confitentes laudant Dñum et de gloria ad gloriam tendunt [2] Spiritu et Dñum velut in speculo vident in cordibus suis. Iusti eis civitatem perfectorum haereditabunt; perfecti autem in Eden et in Ierusalem superna cum Dño erunt, quia imitati sunt eum. Iusti nequeunt totam Dñi voluntatem facere, nisi ad sanctitatem pervenerint et se exinanierint; perfecti faciunt et cum Dño fiunt. Iusti nesciunt hodie totam conversationem Dñi, nisi pervenerint ad sanctitatem et se exi-

ܟܐܢܐ ܡܟܣܝܢ ܘܠܐ ܪܓܙܝܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܦܝܣܘ ܒܡܟܝܟܘܬܐ: ܘܐܠܦܘ ܒܚܘܒܐ. ܟܐܢܐ ܡܣܒܥܝܢ ܟܦܢܐ ܘܡܠܒܫܝܢ ܥܪܛܠܝܐ ܘܦܪܩܝܢ ܠܐܠܝܨܐ ܡܢ ܩܢܝܢܗܘܢ ܘܡܢ ܢܟܣܝܗܘܢ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܝܗܒܝܢ ܠܗ ܠܟܠܗ ܩܢܝܢܗܘܢ ܒܚܕ ܝܘܡܐ ܠܡܣܟܢܐ ܘܠܐܠܝܨܐ ܘܫܩܠܝܢ ܙܩܝܦܗܘܢ ܘܐܙܠܝܢ ܒܬܪ ܡܪܗܘܢ ܒܪܘܚ: ܘܒܪܘܚ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ: ܟܕ ܚܫܚܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܡܨܠܝܢ ܥܠܝܗܘܢ. ܟܐܢܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܚܕ ܬܪܥܐ ܐܘ ܬܪܝܢ ܒܫܡܝܐ: ܘܢܩܫܝܢ ܒܗܘܢ ܚܡܫ ܙܒܢܝܢ ܒܝܘܡܐ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܫܡܝܐ ܬܪܥܐ ܗܘ ܩܕܡܝܗܘܢ ܘܟܠܗ ܝܘܡܐ ܢܦܫܝܢ ܬܡܢ: ܘܡܘܕܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܪܢ ܘܡܢ ܫܘܒܚܐ ܠܫܘܒܚܐ ܡܬܥܠܝܢ ܒܪܘܚ: ܘܚܙܝܢ ܠܡܪܢ ܐܝܟ ܕܒܡܚܙܝܬܐ ܒܠܒܗܘܢ. ܟܐܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܓܡܝܪܐ ܝܪܬܝܢ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܒܥܕܝܢ ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ ܗܘܝܢ ܥܡ ܡܪܢ: ܡܛܠ ܕܐܬܕܡܝܘ ܒܗ. ܟܐܢܐ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܠܡܥܒܕ ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܘ ܠܩܕܝܫܘܬܐ ܘܐܣܬܪܩܘ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܥܒܕܝܢ ܘܗܘܝܢ ܥܡ ܡܪܢ. ܟܐܢܐ ܠܐ ܝܕܥܝܢ

AEZαγξ] — 1 γ add. ܠܐ ܕܝܢ [ܟܐܢܐ. — *Ib.* α add. ܢܓܙܡܘܢ ܘܠܐ ܢܗܡܢ ܠܐ ܕܝܢ ܓܡܝܪܐ [ܢܓܙܡܘܢ. — 4 αγ om. ܘܡܢ ܢܟܣܝܗܘܢ. — 5 γ om. ܠܗ. — 6 αγ ܒܟܠܗ. — *Ib.* N ܩܢܝܢܗܘܢ (sic). — 7 Z ܠܐܠܝܨܐ ܘܠܡܣܟܢܐ α ܠܐܠܝܨܐ. — 8 αγ ܡܪܝܐ [ܡܪܗܘܢ. — 9 αγ ܘܚܫܚܝܢ [ܟܕ ܚܫܚܝܢ. — *Ib.* α ܐܢܫܐ ܒܢܝ. — 11 ξ ܬܪܝܢ. — 12 α ܙܒܢܝܢ. — 13 ξ ܬܪܥܐ. — 17 α ܡܕܝܢܬܐ. — 18 α ܒܥܕܢ quod alia manus correxit in ܒܥܕܝܢ E ܒܥܕܢ. — *Ib.* αγ add. ܘܒܦܪܕܝܣܐ [ܒܥܕܝܢ. — 19 AE ܘܒܐܘܪܫܠܡ. — *Ib.* αγ ܕܠܥܠ [ܕܠܥܠܐ. — 22 γ om. ܘܐܣܬܪܩܘ ... ܓܡܝܪܐ. — *Ib.* ξ om. ܕܝܢ. — 23 Z add. ܕܝܢ [ܓܡܝܪܐ.

[1] Matth. XIX, 21; Marc. X, 21; Luc. XVIII, 22. — [2] Cf. Serm. VII, 20; XIII, 3.

ܟܠܗܘܢ ܕܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܥܒܕܝܢ: ܐܠܐ ܐܦ ܐܘ ܠܡܫܡܥܬܐ ܘܐܫܬܘܕܥܘ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܥܒܕܝܢ ܘܫܡܥܝܢ ܩܠܗ ܕܡܪܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܥܢܝ ܩܠܝ ܫܡܥܢ ܘܒܬܪܝ ܐܬܝܢ: ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܩܠܗ ܕܢܘܟܪܝܐ. ܟܐܢܐ ܒܙܘܥܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܬܪܚܩܝܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܕܪܟܝܢ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ: ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܫܬܡܠܝܘ ܐܙܟܘ ܘܣܠܩܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ. ܓܡܝܪܐ ܗܘ ܡܛܝܢ ܠܨܗܝܘܢ ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܕܫܡܝܢܐ ܘܠܦܪܕܝܣܐ ܪܘܚܢܝܐ: ܘܟܐܢܐ ܠܘܬ ܡܛܝܗܘܢ ܥܣܩ ܒܥܣܩܝܢ ܡܛܝܢ: ܘܥܣܩ ܡܬܚܝܬܝܢ ܡܢ ܓܡܝܪܐ܀

ܟܐܢܐ ܠܐ ܡܫܬܓܫܝܢ ܘܠܐ ܛܥܝܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܝܬܪܝܢ ܘܡܥܠܝܢ ܠܥܠ ܡܢܗܘܢ ܘܡܦܢܝܢ ܠܟܠ ܛܥܝܐ. ܘܕܕܟܐ ܠܒܗ ܠܡܪܢ ܚܙܐ: ܘܐܝܢܐ ܕܠܐ ܕܟܐ ܠܒܗ ܠܐ ܡܨܐ ܕܢܚܙܝܘܗܝ: ܐܠܐ ܡܛܐ ܐܬܪܐ ܕܙܕܩ ܠܗ. ܟܐܢܐ ܠܐ ܠܝܛܝܢ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܩܪܝܢ ܠܐܢܫ ܪܩܐ ܐܘ ܣܟܠܐ ܐܘ ܫܝܛܐ ܘܠܐ ܡܛܠܡܝܢ ܠܐܢܫ: ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܝܩܪܝܢ ܘܡܝܩܪܝܢ ܠܟܠܢܫ ܘܡܠܦܝܢ ܠܟܠܢܫ ܕܠܐ ܢܬܛܠܠ ܒܫܒܝܪܘ. ܘܟܠ ܐܢܫ

nanierint; perfecti autem faciunt et audiunt vocem Dñi, sicut dixit : *Oves meae vocem meam audiunt et me sequuntur nec noverunt vocem peregrini*[1]. Iusti cum tremore glorificant Deum et a malis recedunt; perfecti autem *comprehendunt altitudinem et profunditatem et longitudinem et latitudinem cum omnibus sanctis,* qui perfecti sunt et reportata victoria ascenderunt ad Ierusalem supernam. Perfecti perveniunt ad Sion caelestem et Paradisum spiritualem et iusti eis eos vix et ne vix quidem pervienient et multo inferiores erunt perfectis.

3. Iusti non perturbantur nec aberrant a praeceptis Dñi iustitiam constituentibus; perfecti autem praestantiores sunt et sublimiores ipsis et omnes errantes convertunt. Cuius cor mundum est, is Dñum videbit; et cuius cor mundum non est, non potest eum videre, sed locum sibi convenientem haereditabit. Iusti nemini maledicunt, neminem appellant fatuum, stultum, contemptibilem[2], neminem fraudant; perfecti autem omnes honorant, omnibus

AEZαγξ] — 2 αγ add. [illegible] — 3 Zξ [illegible] αγ *haesitando* [illegible]. — 6 EZα [illegible]. — 8 ξ [illegible]. — 9 αγξ [illegible]. — *Ib.* E [illegible]. — 10 ξ om. [illegible]. — 11 E [illegible]. — 12 γ [illegible]. — 14 γ add. [illegible] [illegible]. — 15 αγ [illegible]. — 17 Z om. [illegible]. — *Ib.* αγ [illegible]. — 18 AEZξ [illegible] αγ [illegible]. — 20 γ [illegible]. — 21 ξ [illegible] [[illegible] primo. — *Ib.* αξ *stupidum* [illegible]. — 22 γ *convertunt et honorant* [illegible] α [illegible] [[illegible]. — 23 α [illegible]. — *Ib.* αγ add. *et cuique praecipiunt* [illegible] [[illegible]. — 24 Eαξ [illegible].

[1] Ioh. x, 16. — [2] Cf. Sermo II, III, 7; XII, 5; XIII, 1.

benedicunt, omnesque docent, ne qua re socios suos defraudent. Et quisque pro cursu suo et mensura et, prout mentem attrivit et animam suam humiliavit, exaltabitur. Ceterum quisque iuxta id quod fecit, retributionem accipiet, sive bonum, sive malum ex hoc saeculo in aliud saeculum, uti dixit Apostolus : *Omnibus nobis standum est ante tribunal Christi, ut retributionem accipiat unusquisque nostrum in corpore suo eorum, quae fecit*[1]. Sunt homines, quorum tormenta duriora futura sint, quam aliorum; et sunt, quos aequum sit misericordiam consequi, quia miserti sunt[2], et eos a tormentis liberari. Qui autem verbum Dñi audierit, sive iustitiae, sive perfectionis, ad iudicium non ibit; sin autem veniat, ut glorificetur ante tribunal Christi coram toto mundo, aut ut peccatores iudicet, sicut dixit Dñs : *Qui verba mea audit, transit de morte ad vitam*[3]. Vir autem *spiritualis* (hoc est : qui veritate cognita perfectus est) *omnes iudicat et ipse a nemine iudicatur*[4].

4. Benedictus es Domine Iesu Christe!

ܐܝܟ ܪܗܛܗ ܘܐܝܟ ܡܫܘܚܬܗ ܘܐܝܟ ܕܫܚܩ ܪܥܝܢܗ ܘܐܝܟ ܕܡܟܟ ܢܦܫܗ: ܗܘ ܡܬܬܪܝܡ. ܘܡܟܝܠ ܟܠܢܫ ܡܬܦܪܥ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܠܗ ܐܘ ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܐܝܟ ܒܥܒܕܘܗܝ ܐܢ ܕܛܒ ܘܐܢ ܕܒܝܫ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܟܠܢ ܥܬܝܕܝܢ ܐܢܚܢ ܠܡ ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܢܬܦܪܥ ܐܢܫ ܡܢܢ ܒܦܓܪܗ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܒܗ. ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܩܫܐ ܬܫܢܝܩܗ ܡܢ ܕܚܒܪܗ: ܘܐܝܬ ܕܘܠܐ ܕܢܬܪܚܡܘܢ ܒܕܝܢܗܘܢ ܪܚܡܐ: ܡܛܠ ܕܐܬܪܚܡܘ ܘܡܢ ܬܫܢܝܩܐ ܡܬܦܨܝܢ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܫܡܥ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܐܘ ܕܟܐܢܘܬܐ ܐܘ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܠܕܝܢܐ ܠܐ ܐܬܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܐ ܡܛܠ ܕܢܫܬܒܚ ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ ܠܥܝܢ ܥܠܡܐ ܟܠܗ: ܐܘ ܕܢܕܘܢ ܠܚܛܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܫܡܥ ܠܡܠܝ ܥܒܪ ܠܗ ܡܢ ܡܘܬܐ ܠܚܝܐ. ܓܒܪܐ ܕܝܢ ܕܪܘܚ: ܗܘܝܘ ܕܝܢ ܕܝܕܥ ܫܪܪܐ ܘܐܬܓܡܪ: ܠܟܠܢܫ ܕܐܢ ܘܗܘ ܐܢܫ ܠܐ ܡܬܕܝܢ܀

ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ

AEZαγξ] — 2 αγξ sicut *atterit* ܕܡܫܝܦ. — 3 α ܡܬܪܘܡ. — *Ib.* γ ܕܟܠܢܫ. — *Ib.* ξ ܟܠܢܫ ܡܬܦܪܥ. — 4 α om. ܐܝܟ γ *unusquisque in corpore suo* ܐܢܫ ܐܢܫ ܒܦܓܪܗ [ܐܝܟ. — *Ib.* Zξ ܐܘ primo. — 5 Z om. ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ. — *Ib.* αγ ܒܗܘ ܥܠܡܐ [ܠܥܠܡܐ ܗܘ ... ܕܛܒ ܘܐܘ. — *Ib.* γ add. ܕܝܢ [ܥܠܡܐ secundo. — 7 α add. ܠܒܝܡܗ [ܕܟܠܢ. — 8 γ om. ܐܢܚܢ α om. in textu, sed addit in margine. — *Ib.* α ܒܝܡܗ ξ ܒܝܡ. — 9 γ om. ܒܗ ܕܥܒܕ ... ܕܢܬܦܪܥ. — *Ib.* Zα om. ܡܢܢ. — 11 αγ add. *et est, cuius iudicium* [γ *mens*] *amplius futurum sit, quam proximi* ܘܐܝܬ ܕܕܝܢܗ [γ ܪܥܝܢܗ] ܝܬܝܪ ܢܗܘܐ ܡܢ ܕܚܒܪܗ. — 13 αγ add. *et vivit* ܘܚܝܐ [ܡܬܦܨܝܢ. — 15 ξ ܘܕܟܐܢܘܬܐ. — *Ib.* γ ܠܐ ܐܬܐ [ܕܝܢܐ (sic). — 16 αγ ܐܢ. — *Ib.* α ܐܬܐ. — 17 ξ ܒܝܡ. — *Ib.* E in margine supplet ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܡܫܝܚܐ. — 19 αγ ܡ̈ܠܝ. — 20 αγ add. *et ad iudicium non ibit* ܘܠܕܝܢܐ ܠܐ ܐܬܐ [ܠܚ̈ܝܐ. — 21 AZ ܕܪܘܚܢܝ. — *Ib.* ξ ܕܫܪܪܐ. — *Ib.* E α ܐܢܫ ܠܟܠ. — 22 Zξ ܡܬܕܝܢ. — 23 αγξ ܡܪܝ [ܡܪܝܐ. — *Ib.* αγ om. ܡܫܝܚܐ.

[1] II Cor. v, 10. — [2] Matth. v, 7. — [3] Ioh. v, 24. — [4] I Cor. II, 15.

ܟܡܐ ܬܪܝܨ ܐܢܬ ܘܟܡܐ ܛܒ ܐܢܬ: ܕܠܐ ܡܬܡܫܚܐ ܪܒܘܬܟ: ܘܠܐ ܡܬܟܝܠܐ ܛܝܒܘܬܟ. ܘܟܠ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܟ: ܗܟܢܐ ܡܫܟܚ ܠܟ. ܘܐܝܟ ܕܐܠܨ ܢܦܫܗ ܕܢܛܪ ܢܡܘܣܟ: ܗܟܢ ܡܬܝܬܪ: ܘܟܡܐ ܕܢܬܡܟܟ ܝܬܝܪ ܝܬܝܪ: ܗܟܢ ܢܫܬܒܚ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܣܪ ܕܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܓܡܝܪܐ܀

Quam rectus et quam bonus es, ut maiestas tua nequeat mensurari et bonitatem tuam nemo possit metiri! Et unusquisque sicut quaerit te, invenit te; et sicut compellit seipsum legem tuam custodire, sic proficit; et quo magis humiliatus erit, tanto magis glorificabitur.

Desinit sermo decimus quartus de iustis et perfectis.

AEZαγξ] — 1 αγ ܡܐ [ܟܡܐ. — *Ib.* αγ ܠܐ ܕܐܝܟ ξ ܘܠܐ [ܕܠܐ. — 2 AEV ܡܬܡܫܚܐ. — *Ib.* γ ܠܐ. — 3 α ܐܝܟ ܟܠ. — *Ib.* γ ܠܟ .. .. ܠܟ [ܠܟ.... ܠܟ. — *Ib.* Zαγ ܗܟܢ. — 5 γ ܗܘܐ ܡܬܝܬܪ. — *Ib.* α ܡܐ ܘܐܝܟ. — 6 ξ om. ܗܟܢ. — *Ib.* αγ ܡܫܬܒܚ AEγξ desinunt ܢܫܬܒܚ. — 7 α ܕܐܪܒܥܣܪ.

ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܬܥܣܪ ܕܥܠ
ܡܙܘܥܬܐ ܕܙܘܘܓܐ ܕܗܘܬ ܒܐܕܡ

SERMO DECIMUS QUINTUS

DE INSTINCTU COITUS, QUI ERAT IN ADAM

1. Igitur exponemus de instinctu [1] coitus, qui erat in Adam, qua ratione fuerit in ipso et quando auferatur a progenie eius. Postquam peccaverat et increpatus est et lex ipsi prima lege inferior imposita est, hac ipsa lege permissum est ei matrimonium inire. Et quoniam maluit corporalis fieri et non spiritualis, hoc est, terrenus et non caelestis [2], tunc ortus est in ipso instinctus concupiscentiae, quia Adam appetiit coitum doctrina Maligni machinantis, ut eum de sanctitate angelorum deiiceret et ut brutis similis fieret. Haec autem antequam ei Deus coire permisisset, medi-

ܡܚܘܝܢܢ ܗܟܝܠ ܥܠ ܗܕܐ ܡܙܘܥܬܐ ܕܙܘܘܓܐ ܕܗܘܬ ܒܐܕܡ ܐܝܟܢ ܗܘܬ ܒܗ ܘܐܡܬܝ ܡܬܥܒܪܐ ܡܢ ܫܪܒܬܗ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܚܛܝ ܘܐܬܟܐܝ ܘܐܬܣܝܡ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܒܨܝܪ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܗܘ: ܒܗ ܕܝܢ ܒܗ ܒܢܡܘܣܐ ܐܬܦܣ ܠܗ ܕܢܙܕܘܓ. ܘܡܛܠ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܦܓܪܢܝܐ ܘܠܐ ܪܘܚܢܝܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܪܥܢܝܐ ܘܠܐ ܫܡܝܢܝܐ: ܗܝܕܝܢ ܗܘܬ ܒܗ ܡܙܘܥܬܐ ܕܪܓܬܐ: ܡܛܠ ܕܪܓܝ ܐܕܡ ܙܘܘܓܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ: ܒܡܚܫܒܬܗ ܕܒܝܫܐ ܕܐܪܡܝܗ ܕܢܦܠܝܘܗܝ ܡܢ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܡܠܐܟܐ: ܘܢܬܕܡܐ ܠܚܝܘܬܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܥܕܠܐ ܢܦܣ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܢܙܕܘܓ

αβ] — In titulo β 15. *Porro eiusdem de sermone de instinctu coitus quomodo fuerit in Adam* ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܡܙܘܥܬܐ ܕܙܘܘܓܐ ܐܝܟܢ ܗܘܬ ܒܐܕܡ. — 4 β ܘܐܬܟܐܝ. — 8 α ܐܪܥܢܐ.

[1] ܡܙܘܥܬܐ in terminologia auctoris denotat *a) instinctum, b) fluxum* a verbo ܙܘܥ *instigare, fluere;* ܡܙܘܥܬܐ ܕܙܪܥܐ *fluxus seminis*. In lexicis sensus « *instinctus* » non reperitur. — [2] I Cor. xv, 47 seqq.

tabatur Adam a Maligno edoctus, dum adhuc concupiscentia in ipso non erat; putaruntque Adam et Eva omnia eventura esse, quae eos Malignus docuit; nisi enim Deus misertus esset Adam, ictu, quo eum Malignus proiecit, ut ad instar sui Satanas fieret, eumque sibi subiiceret voluit. Benedictus est Bonus, qui cuique paenitenti ianuam aperuit!

2. Initio igitur malam cogitationem conceperunt domus Adae et concupierunt pulchritudinem terrae. *Et vidit mulier,* inquit, *arborem, quod esset delectabilis esu ex ea* [1], quod erat concupiscentia oculorum, sicut hodie novimus aurum et argentum et opes et vestes et delicias terrae concupiscibilia esse, quae olim concupierunt ob spem, fore ut ad instar creatoris sui essent, gustu mortis, quem Malignus suggessit auribus eorum, quod sectabatur mens ipsorum. Non enim erat in eis concupiscentia ad coitum appetendum; hoc autem volentes volebant, quia Malignus ostendit eis pecus; quapropter inquit David : *Homo honorem suum non intellexit* [2], nam sanctus erat, velut angeli et quietus, sicut caelestes; et aspexit brutum, quod coitu consortii imitari vellet; nec erat in ipsis concupiscentia

αβ] — 3 β … — *Ib.* α … — 13 α … — 15 α … — 22 α … — 25 β …

[1] Gen. III, 6. — [2] Ps. XLIX, 12.

instinctualis ad coeundum, donec obedierunt Maligno, ut terreni facti possiderent laborem divitiasque terrestres; et permisit eis Deus coire et operari, postquam maledixerat eis et concupiscentia fluxusque seminis orta sunt in eis, quoniam peccaverunt et legem eius trans-gressi sunt odio habentes sanctitatem et diligentes coitum. Nec hoc concupierunt concupiscentes, nisi ob spem, fore ut magnificarentur sicut Deus[1]. Hinc demonstrabimus non fuisse in Adam et Eva concupiscentiam, antequam peccassent.

3. Scriptum est enim : *Adam et Eva erant nudi, nec apparuit nuditas ipsorum*[2]; hoc est, erant velut parvuli lactentes, qui nudi sunt, nec noverunt, quid sit nuditas, eo quod non erubescunt ob cogitationem obscoenam; si enim nossent[3], operuissent se. Quis est igitur vir aut mulier, in quorum cordibus non oriatur concupiscentia, dum nudi stant alter coram altero, videntes se esse nudos, nisi quorum cor mundum est a concupiscentia et corde et corpore sancti sunt, sicut erant domus Adam antequam peccassent? Ideo dixit Dñs : *Nisi conversi fueritis et efficiamini sicut parvuli isti, non eritis velut creatura Adam pristina*[4], antequam legem plasmatoris sui

ܘܡܪܕܝܬܐ ܕܢܟܠܘܬܗܘܢ ܠܒܝܫܐ ܕܐܬܛܦܝܣܘ ܠܚܡܥܐ ܕܢܗܘܘܢ ܐܪܥܢܝܐ ܘܢܩܢܘܢ ܥܡܠܐ ܘܡܩܢܝܢܐ ܐܪܥܢܝܐ. ܘܐܦܣ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܕܢܙܕܘܓܘܢ ܘܢܦܠܚܘܢ ܡܢ ܕܠܛܗ ܐܢܘܢ: ܘܗܘܬ ܒܗܘܢ ܪܓܬܐ ܘܡܪܕܝܬܐ ܕܙܪܥܐ: ܡܛܠ ܕܚܛܘ ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܦܘܩܕܢܗ: ܘܣܢܘ ܩܕܝܫܘܬܐ ܘܪܚܡܘ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܘܠܗ̇ ܡܪܓ ܪܓܝܘܗ̇: ܐܠܐ ܥܠ ܗܘ ܣܒܪܐ ܕܡܪܒܝܢ ܠܗܡ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܚܙܐ ܕܝܢ ܡܢ ܗܕܐ ܕܠܝܬ ܗܘܬ ܒܗܘܢ ܪܓܬܐ ܒܐܕܡ ܘܒܚܘܐ ܩܕܡ ܕܢܚܛܘܢ܀

ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܕܗܘܘ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܥܪܛܠܝܝܢ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܬ ܥܪܛܠܝܘܬܗܘܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܝܢܩܐ ܕܥܪܛܠܝܢ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܢܐ ܗܝ ܥܪܛܠܝܘܬܐ: ܒܗܕܐ ܕܠܐ ܒܗܬܝܢ ܒܡܚܫܒܬܐ ܣܢܝܬܐ: ܐܠܘ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ: ܡܬܟܣܝܢ ܗܘܘ. ܡܢܘ ܗܟܝܠ ܓܒܪܐ ܐܘ ܐܢܬܬܐ ܕܩܝܡܝܢ ܩܕܡ ܚܕܕܐ ܟܕ ܥܪܛܠܝܢ: ܘܠܐ ܡܬܝܠܕܐ ܪܓܬܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܘܚܙܝܢ ܕܥܪܛܠܝܢ܆ ܐܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܕܟܐ ܠܒܗܘܢ ܡܢ ܪܓܬܐ ܘܩܕܝܫܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܘܒܦܓܪܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܒܝܬ ܐܕܡ ܩܕܡ ܕܢܚܛܘܢ܆ ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܠܐ ܬܬܦܢܘܢ ܘܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܗܠܝܢ: ܠܐ ܬܬܥܒܕܘܢ ܐܝܟ ܗܘ ܒܪܝܬܗ ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ: ܕܥܕܠܐ

αβ] — 8 β ܘܠܐ. — 13 α ܥܪܛܠܝܘܬܗܘܢ. — 20 α ܕܥܪܛܠܝܢ. — 22 β ܘܒܦܓܪܝܗܘܢ. — 25 α ܛܠܝܐ ܗܠܝܢ.

[1] Rom. VIII, 20. — [2] Gen. II, 25. — [3] Subintellige : se nudos esse. — [4] Matth. XVIII, 3.

ܢܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܪܗ. ܐܕܡ ܕܝܢ ܘܚܘܐ ܥܕܠܐ ܢܚܛܘܢ ܥܪܛܠܝܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܥܘܠܐ ܕܝܢܩܐ: ܘܥܠ ܕܠܐ ܡܬܬܥܝܪܐ ܗܘܬ ܪܓܬܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܠܐ ܒܗܬܝܢ ܗܘܘ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܒܗܬܝܢ ܛܠܝܐ ܕܝܢܩܐ. ܡܢ ܕܚܛܘ ܕܝܢ ܘܗܘܬ ܚܛܝܬܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܘܐܬܪܓܪܓܘ ܐܢܘܢ ܕܢܪܓܘܢ ܒܡܫܘܬܦܘܬܐ: ܚܙܘ ܕܥܪܛܠܝܝܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ: ܝܕܥܘ ܒܗܬܬܐ ܗܝ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܕܗܘܬ ܚܛܝܬܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܕܒܝܬ ܐܕܡ ܗܝ ܪܓܘ ܒܡܫܘܬܦܘܬܐ ܘܐܦܣ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܕܢܙܕܘܓܘܢ: ܘܗܘܬ ܒܗܘܢ ܡܥܝܪܢܘܬܐ ܘܪܓܬܐ ܕܡܫܘܬܦܘܬܐ: ܗܟܢܐ ܝܘܡܢܐ ܕܐܬܟܬܫܘ ܥܡܗܘܢ ܕܒܝܬ ܐܕܡ: ܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܩܕܝܫܘܬܐ ܘܩܛܠܘ ܠܚܛܝܬܐ ܡܢ ܠܒܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܚܘܒܐ: ܗܝ ܫܒܩܝܢ ܠܗ ܠܪܓܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܣܢܝܢ ܠܗ ܡܢܗ: ܘܡܬܥܠܝܢ ܠܪܓܬܐ ܕܐܠܗܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܦܩܕ ܐܠܗܐ ܕܬܫܬܩܠ ܪܓܬܐ ܡܢ ܠܒܐ ܘܡܙܝܥܢܘܬܐ ܡܢ ܦܓܪܐ ܓܡܝܪܐܝܬ. ܘܗܘܝܢ ܗܢܘܢ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟ ܥܘܠܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܠܐ ܬܬܗܦܟܘܢ ܘܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܛܠܝܐ: ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܩܕܡ ܕܠܐ ܬܚܛܘܢ: ܒܗܝ ܕܟܝܘܬܐ ܕܒܪܝܬ ܒܗ ܠܐܒܘܟܘܢ: ܥܕ ܠܐ ܢܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܝ. ܘܐܢ ܗܟܢܐ ܠܐ ܬܗܘܘܢ: ܠܐ ܫܘܝܢ ܐܢܬܘܢ

transgressus esset. Adam autem et Eva antequam peccavissent, nudi erant, velut infantes lactentes; et quoniam concupiscentia in cordibus eorum non est orta, non erubuerunt, sicut nec parvuli lactentes erubescunt. Ubi autem peccaverant et peccatum ortum erat in corde ipsorum, ut vellent coitum carnalem : *viderunt se nudos esse*[1]; hoc est, cognoverunt pudorem, quem ignoraverant. Et quemadmodum orto peccato in corde domus Adae, dein coitum voluerunt et Deus ipsis coire permisit et instinctus et appetitus coitus in ipsis orti sunt : ita hodie illi ex domo Adae, qui colluctantes sanctitatem diligunt et peccatum e corde humilitate et caritate occidunt : tunc relicta concupiscentia carnis ab ea abhorrent atque ad desiderium Dei elevantur; et deinde praecipit Deus concupiscentiam recedere e corde et instinctum penitus e corpore et fiunt sancti velut parvuli, sicut dixit Dñs : *Nisi conversi fueritis et efficiamini velut parvuli isti, non eritis, sicut fuistis*[2], antequam peccastis, in illa puritate, in qua patrem vestrum creavi, antequam legem meam transgressus esset. ***Et** nisi tales,* inquit, *fueritis, non eritis digni me, ut*

αβ] — 2 β ܢܚܛܘܢ ܥܕܠܐ post ܕܝܢܩܐ. — 10 β om. ܒܡܫܘܬܦܘܬܐ .. ܗܝ. — 12 α ܒܗܘܢ. — 14 α *et abrogarunt* ܘܒܛܠܘܗ [ܘܩܛܠܘܗ. — 19 α om. ܪܓܬܐ.

[1] Gen. III, 7. — [2] Matth. XVIII, 3.

perficiamini et mecum conglorificemini.

4. Parvuli autem lactentes non concupiscunt, non iudicant, non habent curam, possunt omni tempore flere. Nos vero, qui purificati sumus, iudicamus, curam habemus, nec possumus omni tempore flere Dñi causa, quod recesserimus ab ipso. Dñs enim dixit : *Qui resurrectione illa digni fuerint, velut angeli erunt Dei et mori nequeunt*[1]; hoc est : qui sciunt verba mea eaque observant, erunt velut angeli. Igitur qua ratione asseveramus concupiscentiam sublatum non iri ab hominibus? Num forte concupiscentia est in angelis dicente Dño : « eritis sicut illi[2] » ? Et si dixeris in illo saeculo nos futuros esse ad instar angelorum, audiamus modo, quid dixerit Dñs : *Sicut inveniemini assumemini*[3]. Quanto praestantiores fueritis in hoc saeculo, tanto maiores eritis in illo saeculo novo. Et si dicas esse homines, in quibus concupiscentia perseveret donec egrediantur ex hoc mundo : num ergo manet in eis concupiscentia usque ad diem iudicii? Non ita dico ; sed nisi quis fuerit velut angeli, in quibus desideria carnalia et concupiscentia desunt ex

αβ] — 4 α add. ܘܠܐ [ܐܝܟ. — *Ib.* α ܫܠܡ ܫܠܡܝܢ. — 14 β add. ܗܘ [ܗܘܘ.

[1] Luc. XX, 35 seq. — [2] Verba citata Evangelii (Luc. XX, 35 sq. iam asseclae Tatiani detorquebant ad placita sua demonstranda. Clemens Alex. (*Strom.* III, XII, 87) ait : ὁμοίως δὲ κἀκεῖνο κομίζουσι τὸ ῥητόν· « Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος ἐκείνου », τὸ περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως, « οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται. » — [3] Cf. supra Serm. III, 3. Just. *Dial. c. Tryph.* c. 47 : Ἰησοῦς χρ. εἶπεν· ἐν οἷς ἂν ὑμᾶς καταλάβω, ἐν τούτοις καὶ κρινῶ. Clem. Al. *Quis dives salvetur* c. 40. (ed. Barnard in *Textes and Studies* vol. V, 2, pag. 30, 5) Ἐφ' οἷς γὰρ ἂν εὕρω ὑμᾶς, φησίν, ἐπὶ τούτοις καὶ κρινῶ. — Cf. Resch, *Agrapha*, p. 112.

ܦܓܪܐ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܠܐ ܗܘܐ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܐܝܟܘܬܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ܀

ܡܪܢ ܕܝܢ ܐܫܬܘܕܝ: ܕܟܠܡܕܡ ܕܬܫܐܠܘܢ ܬܣܒܘܢ: ܘܠܝܬ ܡܕܡ ܕܬܫܐܠܘܢ ܟܕ ܡܗܝܡܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܝ: ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܡܛܠ ܡܢܐ ܗܟܝܠ ܠܐ ܫܐܠܝܢܢ ܠܗ ܠܡܪܢ ܗܝ ܗܕܐ: ܕܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܢܗܘܐ ܕܠܐ ܪܓܝܓܬܐ ܘܕܠܐ ܪܓܬ ܦܓܪܐ. ܘܗܘܝܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܓܡܝܪܐ ܕܡܪܢ. ܘܟܒܪ ܐܡܪ ܐܢܬ ܠܝ ܕܫܦܝܪܐ ܐܫܐܠ ܕܐܫܐܠܝܘܗܝ ܘܢܫܠܡ ܠܝ ܗܝ ܗܕܐ ܫܐܠܬܐ: ܕܐܝܬܝܗ ܡܘܗܒܬܐ ܪܒܬܐ ܕܡܬܝܗܒܐ ܒܚܘܒܐ: ܘܒܨܠܘܬܐ: ܘܒܨܘܡܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ. ܫܐܠܝܢܢ ܕܝܢ ܘܠܐ ܢܣܒܝܢܢ ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܒܕܝܢܢ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܓܡܝܪܐ: ܒܗܘܢ ܕܠܐ ܢܛܪܝܢܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܗܠܝܢ ܪܘܪܒܐ ܘܠܐ ܡܚܒܝܢܢ ܘܠܐ ܡܬܡܟܟܝܢܢ ܐܝܟ ܕܐܬܡܟܟ ܡܪܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܡܫܠܡ ܠܢ ܫܐܠܬܢ ܗܝ ܓܡܝܪܬܐ: ܐܠܐ ܟܕ ܢܗܘܐ ܡܝܬܐ ܠܥܠܡܐ: ܘܢܕܘܢ ܦܓܪܢ ܘܢܡܝܬ ܐܢܘܢ: ܡܛܠܬܗ ܕܥܠܗ ܕܚܛܝܬܐ ܕܥܡܪܐ ܒܢ: ܥܕܡܐ ܕܢܩܛܠܝܘܗܝ ܠܗ. ܐܝܠܝܢ ܠܡ ܕܠܒܫܘ ܠܡܫܝܚܐ ܨܠܒܘ ܒܣܪܗܘܢ ܠܘܩܒܠ ܟܠܗܝܢ ܪܓܝܓܬܗܘܢ ܘܪܓܝܓܬܗܘܢ ܘܗܝܕܝܢ ܠܒܫܘܗܝ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܐܝܟܢܐ ܕܢܘ ܦܓܪܝܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܠܒܫܘ ܠܡܫܝܚܐ: ܘܠܐ ܝܗܒܘ ܠܗܘܢ ܕܢܚܕܘܢ ܘܢܬܒܣܡܘܢ ܒܢܝܚܘܬܗܘܢ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ ܘܒܦܘܢܩܗܘܢ

hoc saeculo : non erit in illo saeculo velut ipsi, sicut dixit Dñs.

5. Dñs quidem promisit : *Quodcunque petieritis, accipietis; et nihil est, quod petatis credentes in me, nec fiat vobis* [1]. Quare ergo non petimus a Dño, ut velut angeli, sine cupidine et sine concupiscentia corporis simus, facti secundum voluntatem Dñi perfectam? Et forte dices mihi : « libenter petam, ut mihi reddat rogationem hanc, quod charisma maximum est, quod caritate, oratione, ieiunio humilitateque impertitur »! Nos autem petimus nec accipimus, quia voluntatem Dñi perfectam non facimus, eo quod praecepta eius magna non observamus, nec diligimus, nec nos ad instar Dñi humiliamus : ideo non reddit nobis rogationem hanc nostram perfectam, nisi saeculo mortui corpus nostrum iudicemus et mortificemus propter inhabitans in nobis peccatum, donec occidamus illud. *Qui Christum,* ait, *induerunt, carnem suam crucifixerunt contra omnia desideria cupiditatesque suas* [2] et tunc induerunt eum. Vides, quomodo iudicaverint corpora sua hi, qui Christum induerunt, nec sibi tribuerint gaudere et frui requie et deliciis et cupidi-

αβ] — 3 α ܕܝܢ ܕܝܢ (sic). — 8 α ܘܠܐ. — 13 α ܫܐܠܝܢ ܡܢ. — 17 α ܐܬܡܟܟ. — 18 β ܫܐܠܬܐ. — 23 α ܪܓܬܗܘܢ. — 26 α nec eis *tribuit* (sc. Dñs) ܝܗܒ. — 27 β *in vita* ܒܚܝܘܗܝ [ܒܢܝܚܘܬܗܘܢ.

[1] Matth. XXI, 22. — [2] Gal. V, 24.

tatibus mundi huius et dein mortuo corpore ipsorum peccato Christum induerint. Propterea dixit : *Si Christus in vobis est, corpus mortuum est propter peccatum, spiritus autem vivit propter iustitiam*[1].

6. *Cibi,* ait Paulus, *non commendant nos coram Deo*[2] quia nihil profuerunt ambulantibus in eis, sed obliti sunt Dei, postquam manducaverant, et delectati sunt et ascendit ira Domini in eos. Vides, quomodo non sinant nos cibi et deliciae coram Deo stare. De hac igitur spe edocuit Malignus domum Adae : ita, inquit, magnificabimini, sicut Deus; et tunc, ait, dabitur modus, ut crescatis et multiplicemini et, quodcunque volueritis, faciatis, sicut Creator fecit. Et Adam rebellaturus adductus est, ut fieret in similitudine consortii animalium, nec novit Adam se mandato observato multiplicatum iri, ita ut verbo Dñi Evam absque concupiscentia foecundam reddidisset. Licet enim sine verbo Dñi nihil effecissent, putarunt tamen invito Dño futurum esse, quod dixit Malignus, in quo Adam peccavit et deliquit, quod consilio Maligni obtemperavit : revera efficere nihil potuit sine creatore, sed prostratus exiit e paradiso regni. Et forte

ܘܒܪܓܝܓܬܗ: ܘܟܕ ܡܝܬܗ ܦܓܪܗܘܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܘܠܒܫܘܗܝ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܡܪ: ܕܐܢ ܡܫܝܚܐ ܒܟܘܢ ܦܓܪܐ ܡܝܬ ܗܘ ܡܛܠ ܚܛܝܬܐ: ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܚܝܐ ܗܝ ܡܛܠ ܙܕܝܩܘܬܐ܀

ܡܐܟܘܠܬܐ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܠܐ ܡܩܪܒܝܢ ܠܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܘܬܪܘ ܐܢܝܢ ܕܗܠܟܘ ܒܗܝܢ: ܐܠܐ ܛܥܘ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܕܐܟܠܘ ܘܐܬܦܢܩܘ: ܘܣܠܩ ܒܗܘܢ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ. ܚܙܐ ܐܝܟ ܐܢܝܢ ܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܦܘܢܩܐ ܕܢܩܘܡ ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܥܠ ܗܘ ܗܢܝܐ ܗܟܝܠ ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܒܝܫܐ ܠܒܝܬ ܐܕܡ: ܕܗܟܢ ܬܪܘܪܒܘܢ ܐܝܟ ܐܠܗܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܗܘ ܐܡܪ ܝܗܒ ܠܗ ܦܘܪܣܐ ܕܬܦܪܘܢ ܘܬܣܓܘܢ: ܘܬܥܒܕܘܢ ܟܠ ܕܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܒܪܘܝܐ. ܘܐܬܕܒܪ ܐܕܡ ܕܢܡܪܕ ܘܐܬܕܡܐ: ܕܢܗܘܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܚܝܘܬܐ. ܘܠܐ ܝܕܥ ܐܕܡ ܕܒܦܘܩܕܢ ܗܘܐ ܘܡܣܓܐ ܠܗ ܢܛܪܗ ܦܘܩܕܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܦܪܝ ܗܘܐ ܠܚܘܐ ܒܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܕܠܐ ܪܓܬܐ. ܐܦ ܓܝܪ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܠܡܥܒܕ ܗܘܘ ܡܕܡ: ܐܠܐ ܣܒܪܘ ܕܗܘܐ ܕܠܐ ܡܪܢ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܒܝܫܐ: ܒܗܝ ܕܚܛܐ ܐܕܡ ܘܐܣܟܠ ܕܐܫܬܡܥ ܠܡܠܟܗ ܕܒܝܫܐ: ܠܐ ܐܫܟܚ ܕܢܥܒܕ ܡܕܡ: ܕܠܐ ܡܢ ܒܪܘܝܐ: ܐܠܐ ܐܬܦܟܠ ܢܦܩ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ

α] — 5 β desinit ܙܕܝܩܘܬܐ.]

[1] Rom. VIII, 10. — [2] I Cor. VIII, 8.

ܘܡܟܝܠܬܐ. ܡܟܝܠ ܐܬܐܡܪ ܕܡܟܡܠ ܕܠܐ ܐܫܟܚ ܕܢܥܒܕ ܥܒܕܐ ܡܕܡ ܒܠܥܕܘܗܝ ܕܒܪܘܝܐ: ܠܡܢܐ ܐܦܩܗ ܘܐܚܕ ܬܪܥܘܗܝ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܠܐ ܢܥܘܠ ܠܗ܃ ܗܘ ܒܨܝܪ ܣܟܠܘܬܗ ܪܒܘܬܐ ܗܘܬ: ܕܪܓܐ ܕܢܗܘܐ ܣܩܘܒܠܐ ܠܒܪܘܝܗ: ܘܢܬܒ ܠܩܘܒܠܗ ܘܢܬܚܪܐ ܥܡܗ: ܐܝܟ ܕܐܣܒܪ ܕܗܘܐ ܐܟܘܬܗ: ܘܐܪܝܡ ܠܗ ܚܝܠܐ: ܐܠܘ ܠܐ ܓܝܪ ܐܬܪܥܝ ܕܠܐ ܡܥܒܕ ܐܢܐ ܠܗ: ܕܚܠ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܘܐܦ ܫܡܥ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܐܦ ܕܠܐ ܪܓܬܐ ܐܬܛܡܝ ܘܗܘܘ ܒܡܕܡ ܕܐܪܡܝ ܒܝܫܐ ܒܐܕܢܝܗܘܢ. ܡܚܕܐ ܓܝܪ ܕܐܬܦܫܛܘ ܘܫܡܥܘ ܡܫܡܥܢܘܬܗܘܢ ܥܠܬ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܛܥܡܬܗ ܕܡܘܬܐ: ܘܐܬܩܒܥܬ ܒܠܒܗܘܢ. ܘܐܢ ܐܡܪܬ ܕܗܐ ܗܕܡܐ ܗܠܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܕܠܗ ܠܫܘܬܦܘܬܐ: ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܢ ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܬ ܠܗ ܠܫܘܬܦܘܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܬܫܬܢ ܗܘ ܡܢܗܘܢ: ܥܒܕ ܐܢܘܢ ܒܪܘܝܐ܀

ܛܪ ܗܟܝܠ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܝܘܡܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܘܪܗܛ ܠܘܬ ܓܡܝܪܘܬܐ ܗܝ ܕܐܘܒܕ ܐܕܡ: ܘܗܐ ܫܩܠ ܡܢܟ ܠܪܓܬܐ: ܡܐ ܕܡܛܝܬ ܠܗܘ ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܡܢܗ ܐܕܡ. ܘܡܐ ܕܗܘܝܬ ܩܕܝܫܐ ܘܠܐ ܪܓܬܐ: ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܕܦܫܪܐ ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ ܗܕܡܐ ܘܠܘ ܕܫܘܬܦܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܝܬ ܗܕܡܐ ܟܠ ܟܠܗ

dicas : Cum itaque revera nil efficere potuerit absque creatore, cur ipso eiecto occlusit portas paradisi, ne ingrederetur? Minus enim erat peccatum, quod creatori suo resistere et sedere ex adverso eius et rebellare voluit in eum, quam quod existimavit se ei similem fore et quod ei vim opposuit; nam nisi cogitasset : « nihili habebo eum, » veritus esset mandata eius eumque auscultasset. Verumtamen etiam sine concupiscentia foedatus est; et moliti sunt id, quod Malignus in aures eorum immisit. Illico namque, ubi obedientes aures praebuere, intravit cogitatio mala, gustus mortis, et infixa est cordibus eorum. Et si dicas : « Ecce, membra illa velut ad consortium destinata erant » : tu quidem, si consortium carnale non velis, ut ex eis urinam emitteres[1], fecit ea creator.

7. Igitur observa praecepta eius hodie, ut dixit tibi, et tende ad perfectionem, quam perdidit Adam, et ecce tollet a te concupiscentiam, ubi perveneris ad id, de quo cecidit Adam. Et postquam sanctus et sine concupiscentia factus eris, videbis membra illa urinatoria esse, non [instrumenta] coitus[2],

αβ] — 19 β incipit ܡܛܪ praemissa rubrica ܒܬܪ ܡܠܬܐ.

[1] Verbum ܦܫܪ quidem in significatione *urinam facere* nonnisi in Ettaphal ܐܬܦܫܪ adhibetur, ex contextu tamen manifestum est, quid hoc loco designet. — [2] Cf. effatum Iulii Cassiani relatum apud Clem. Alex. *Strom.* III, cap. XIII, 91 : Καὶ μηδεὶς λεγέτω ὅτι, ἐπειδὴ τοιαῦτα μόρια ἔσχομεν ὡς τὴν μὲν θήλειαν οὕτως ἐσχηματίσθαι, τὸν δὲ ἄρρενα οὕτως, τὴν μὲν πρὸς τὸ δέχεσθαι, τὸν δε πρὸς τὸ ἐνσπείρειν, συγκεχώρηται τὸ τῆς ὁμιλίας

quia ubi sanctus fueris, concupiscentia non amplius ascendet ad mentem tuam, nec ultra concupisces consortium, sicut nec mortuus exanimis appetit illud; nisi talis fueris, etiam libertas tua obediet maligno et appetes illud, ut Adam, concedetque tibi cum furore creator tuus, sicut Adae, et irascitur, quia relicta sanctitate angelorum assimilamur iumento, et miserebitur tui, sicut Adae, et observata iustitia vives dum in coniugio es. Et si dicas : « Quare fecit masculum et feminam »? Vade, increpa eum, « cur fecit masculum et feminam », et ipse dicet tibi : « Nil tibi hoc nocuisset, si tu noluisses feri velut iumentum et non velut angeli. *Aspexit enim,* inquit, *homo iumentum et ei similis fieri voluit*[1] et odio habuit sanctitatem angelorum, scilicet cum speraret fore ut maior fieret angelis et sicut eorum dominus esset. Et facti sunt angeli in moestitia ob casum Adae et ob iram, quam a Maligno contraxit, et eo tempore inimicitia orta est inter superos et inferos, propterea quod Adam verbum creatoris sui despexit. Simili ratione igitur hodie observatis Dñi verbis reconciliamur cum superis. Postquam autem ap-

ܪܓܬܐ ܡܐ ܕܗܘܝܬ ܩܕܝܫܐ: ܘܠܐ ܬܣܩ ܐܝܬ ܠܗ ܠܫܘܬܦܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܬܣܩ ܠܗ ܡܝܬܐ ܕܫܡܝܛܐ ܢܦܫܗ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܗܘܝܬ: ܐܦ ܚܐܪܘܬܟ ܐܫܬܡܥܬ ܠܒܝܫܐ ܘܪܓܝܬ ܠܗ ܐܝܟ ܐܕܡ ܘܝܗܒ ܠܟ ܒܪܘܓܙ ܒܪܘܝܟ ܐܝܟ ܕܠܐܕܡ: ܘܪܓܙ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܫܒܩܢܢ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܡܠܐܟܐ ܘܐܬܕܡܝܢܢ ܠܒܥܝܪܐ. ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܝܟ ܐܝܟ ܕܥܠ ܐܕܡ ܘܢܛܪ ܐܢܬ ܟܐܢܘܬܐ ܘܚܝܐ ܐܢܬ ܟܕ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܐܢܬ. ܘܐܢ ܬܐܡܪ ܕܠܡܢܐ ܥܒܕ ܠܗ ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ. ܙܠ ܟܐܢܝܘܗܝ ܕܠܡܢܐ ܥܒܕ ܠܗ ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ. ܘܗܘ ܐܡܪ ܠܟ: ܕܠܐ ܡܚܝܪ ܡܣܬܟܠܐ ܗܘܬ ܠܟ: ܠܗܕܐ ܐܝܬ ܠܐ ܨܒܝܬ ܕܐܝܟ ܒܥܝܪܐ ܬܗܘܐ ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ. ܚܙܐ ܠܗ ܓܝܪ ܒܪܢܫܐ ܠܒܥܝܪܐ ܘܪܓܝ ܕܢܗܘܐ ܐܟܘܬܗ ܘܣܢܐ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܡܠܐܟܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܟܕ ܣܒܪ ܕܢܗܘܐ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܡܪܗܘܢ. ܘܗܘܘ ܡܠܐܟܐ ܒܟܪܝܘܬܐ ܥܠ ܡܦܘܠܬܐ ܕܐܕܡ ܘܥܠ ܪܘܓܙܐ ܕܩܒܠ ܡܢ ܒܝܫܐ: ܘܗܘܬ ܒܗ ܙܒܢܐ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܒܝܬ ܥܠܝܐ ܠܬܚܬܝܐ: ܥܠ ܕܒܣܪ ܐܕܡ ܒܡܠܬܐ ܕܒܪܘܝܗ. ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܝܘܡܢ: ܟܕ ܢܛܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܡܬܬܪܥܝܢ ܥܡ ܥܠܝܐ. ܡܢ

αβ] — 1 α ܕܗܘܝܬ. — 10 α ܒܫܘܬܦܘܬܐ (sic). — 12 α fecisti ܥܒܕܬ. — 13 α om. ܓܝܪ. — 16 α ܗܘܐ. — 22 β ܒܗ.

παρὰ θεοῦ .... Πῶς δὲ οὐκ ἂν καὶ εὐλόγως τις αἰτιῷτο τὸν σωτῆρα, εἰ μετέπλασεν ἡμᾶς καὶ τῆς πλάνης ἀπήλλαξεν καὶ τῆς κοινωνίας τῶν μορίων καὶ προσθεμάτων καὶ αἰδοίων. (Otto Stählin, *Clemens Alexandrinus,* II Band, Leipzig, 1906, p. 238).

[1] Cf. Clem. Alex. *Strom.* III, cap. XVII, 102 ubi de corpore humano loquens ait : Διὰ ταῦτα ἡ δόκησις Κασσιανῷ· διὰ ταῦτα καὶ Μαρκίωνι, ναὶ μὴν καὶ Οὐαλεντίνῳ τὸ σῶμα τὸ ψυχικόν, ὅτι, φασὶν· ὁ ἄνθρωπος παρωμοιώθη τοῖς κτήνεσιν εἰς συνδιασμὸν ἀφικνούμενος (Otto Stählin, *Ib.* p. 243).

ܕܐܬܓܠܝ ܝܫܘܥ ܓܠܐ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܒܪܝܬܗ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܕܡ. ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܐܬܐ ܡܪܢ ܓܝܪ: ܐܠܝܨܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܓܠܝܐ ܗܘܐ ܠܟܠܢܫ. ܘܙܥܘܪܐ ܗܘ ܐܢܫܝܢ ܕܐܠܨܘ ܢܦܫܗܘܢ ܘܐܬܡܟܟܘ ܘܥܒܕܘ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܘܐܕܪܟܘܗ̇: ܗܕܐ ܕܝܢ ܝܘܡܢܐ ܠܟܠܢܫ ܡܦܪܣܐ ܠܟܠܢܫ ܕܪܚܡ ܠܗ̇.

ܡܢ ܕܫܒܩܘ ܗܟܝܠ ܒܝܬ ܐܕܡ ܫܡܝܐ: ܘܪܚܡܘ ܐܪܥܐ: ܘܠܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܘܐܬܐ ܐܠܗܐ ܟܐܐ ܐܢܘܢ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܝܗܘܢ ܘܣܡ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܕܥܒܪܘ ܥܠ ܩܕܡܝܐ. ܘܐܦܣ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܕܢܬܚܠܛܘܢ: ܗܝܕܝܢ ܗܘܐ ܡܪܕܝܬܐ ܕܪܓܬܐ ܕܙܘܘܓܐ ܒܐܕܡ ܘܒܚܘܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܒܚܪܬܐ ܕܟܠܗ ܣܟܠܘܬܗ ܐܙܕܘܓ. ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܕܡܢ ܒܬܪ ܕܟܐܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܘܐܦܣ ܠܗ ܕܢܩܢܐ ܡܕܡ ܕܪܚܡ: ܢܦܩ ܐܕܡ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܘܦܠܚܗ ܠܐܪܥܐ ܕܐܬܢܣܒ ܡܢܗ̇: ܘܝܕܥܗ ܠܚܘܐ ܕܝܠܕܬ ܠܩܐܝܢ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܪܓܬܐ ܘܐܝܬ ܪܓܬܐ. ܪܓܬܐ ܕܙܘܘܓܐ ܐܚܪܬܐ ܗܝ: ܘܪܓܬܐ ܕܠܐ ܬܪܓ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܚܒܪܟ ܐܚܪܬܐ ܗܝ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܝܘܡܢܐ: ܡܐ ܕܒܢܝ̈ ܐܕܡ ܪܚܡܝܢ ܫܡܝܐ ܘܫܒܩܝܢ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ̇: ܘܐܬܝܢ ܠܘܬ ܡܪܗܘܢ ܘܡܬܦܝܣܝܢ ܡܢ ܡܬܘܡ

paruit Iesus, revelat, cui vult, se velle ipsum fieri ad instar primae creaturae Adae. Ante adventum Dñi nimirum, angustum erat regnum caelorum, quia non erat manifestum cuique et pauci quidam afflixerunt et humiliarunt se et Dei facientes voluntatem ipsam comprehenderunt; hoc tamen hodie cuique manifestum est, qui illud diligit.

8. Postquam igitur domus Adae caelum reliquerant et terram dilexerant, visibiliaque et legem praevaricati erant et venit Deus increpans eos et misertus est eorum et aliam eis legem posuit, postquam primam transgressi erant, et Deus ipsis coire permiserat; tunc ortus est instinctus concupiscentiae coitus in Adam et Eva, et demum in fine totius delicti coivit. Scriptum est enim[1], postquam Deus Adam increpavit et ei permisit possidere, quod diligeret, Adam exiisse ex paradiso et terram, de qua sumptus est, coluisse et cognovisse Evam, quae genuit Cain. Est autem concupiscentia et est concupiscentia. Alia est concupiscentia coitus et alia est concupiscentia « noli concupiscere, quod proximi tui est[2] ». Sic etiam hodie; quando filii Adae caelum diligentes terram relinquunt et omnia, quae in ea

αβ] — 5 α ܠܟܠܢܫ. — 7 α ܘܐܕܪܟܘܗ̇. — 12 β ܐܢܘܢ. — 13 β ܕܥܒܪܘ. — 19 β ܕܪܚܡ. — 21 β om. ܕܝܢ. — 26 β ܕܢܦܫܗܘܢ. — *Ib.* β ܡܬܘܡ [ܡܬܘܡܐ.

[1] Gen. III, 17-23; IV, 1. — [2] Ex. XX, 17.

sunt, et mentem suspendunt a lucro caduco et mens ipsorum humiliatur, sicut extolli novit, et terram haereditare[1].

9. Igitur ubi exinanierint se et humiliaverint, sicut ab initio elati sunt, tunc instinctus concupiscentiae evellitur ex eis. Quemadmodum enim postquam mens ipsorum terram dilexerat, omniaque quae in ea sunt, permisit eis Deus concupiscentiam fieri in ipsis : sic etiam hodie, postquam terram, omniaque in ea reliquerint et Dñum in caelo aspexerint et comprehenderint, quid perdiderit Adam, et totam veritatem et altitudinem et profundum et longitudinem et latitudinem[2] cognoverint : liberabuntur ab instinctu concupiscentiae, quem Deus abscindet ab ipsis, eruntque velut Angeli in caelo, qui non concupiscunt. Apostolus enim dicit: *Hoc dico : sicut parastis membra vestra instrumenta peccato, sic estote parati ad audiendum aurem iustitiae*[3]. Et modo, sicut novimus caelo relicto terram haereditare, sic terra relicta caelum haereditabimus et ecce victoriam reportabimus de sollicitatione iniquitatis. Nam etiam matrimonio iusto iniquitas admixta est. Ex ipso fit adulterium et [ipsum] adiecit fornicationem et quod fornicatione peius

αβ] — 2 α [illegible]. — 11 α [illegible]. — 13 α [illegible]. — 17 β [illegible] (sic).

[1] Sententia imperfecta est. — [2] Eph. III, 18. — [3] Rom. IV, 19.

ܐܕܡ ܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܗܟܝܠ
ܕܐܫܬܒܩܘ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܘܚܪܘ
ܠܫܡܝܐ ܒܡܪܗܘܢ ܘܣܓܕܘ ܠܐܠܗܗܘܢ:
ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܚܒܘ: ܗܘܝܢ ܩܕܝܫܝܢ
ܘܥܡܪܝܢ ܥܡ ܡܪܢ ܒܪܘܡܐ ܥܠܝܐ.
ܘܐܝܠܝܢ ܕܫܠܝܢ ܘܥܢܝܢ ܒܥܠܡܐ
ܘܙܒܢܝܢ ܘܡܙܕܒܢܝܢ: ܘܩܢܝܢ ܒܟܐܢܘܬܐ
ܘܡܛܝܒܝܢ ܠܡܣܟܢܐ: ܟܝ ܟܐܢܝܢ ܠܐ
ܡܫܡܠܝܢ: ܒܬܪܝܐ ܐܢܘܢ ܕܓܡܝܪ̈ܐ.
ܟܐܢܘܬܐ ܓܝܪ ܕܒܢܝܢܫܐ ܠܐ ܡܒܐܫܐ ܠܡܢ
ܕܡܒܐܫ ܠܗ: ܐܠܐ ܡܥܒܪܐ ܕܚܫܘܬܗ ܘܥܪܩܐ
ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܐܝܟ ܕܫܒܩ ܐܝܣܚܩ ܒܐܪ̈ܐ
ܕܡܝ̈ܐ ܕܐܒܘܗܝ ܟܕ ܢܨܘ ܥܡܗ: ܘܩܪܐ
ܫܡܗܝܗܘܢ ܣܛܢܐ ܘܥܣܩܐ ܥܠ ܕܢܨܘ
ܘܐܬܥܣܩܘ ܥܡܗ: ܘܫܢܝ ܡܢ ܬܡܢ: ܘܐܝܟ
ܕܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ܫܠܡܘ ܢܫܝ̈ܗܘܢ ܘܠܐ
ܕܢܘ ܘܠܐ ܢܨܘ: ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܕܢ ܕܝܢܗܘܢ܀

ܐܝܠܝܢ ܗܟܝܠ ܕܡܛܝܒܝܢ ܠܦܪ̈ܩܝܢ
ܒܕܘܟ ܕܘܟ: ܘܟܒܪ ܡܒܐܫܝܢ ܠܐܢܫ: ܠܐ
ܠܘܬ ܟܐܢܘܬܐ ܩܝܡܝܢ ܘܠܐ ܠܘܬ ܒܝܫܘܬܐ:
ܒܬܪܬܝܗܝܢ ܡܫܬܡܫܝܢ: ܐܝܟ ܕܚܙܝܢ ܝܘܡܢܐ
ܐܢܫܐ ܕܥܒܕܝܢ ܕܒܨܝܪ ܡܢ ܟܐܢ̈ܐ: ܗܠܝܢ
ܕܒܨܝܪܝܢ ܡܢ ܓܡܝܪ̈ܐ. ܟܐܢ̈ܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ
ܐܢܘܢ ܕܡܫܬܡܫܝܢ ܒܛܒ̈ܬܐ: ܟܕ ܠܐܢܫ ܠܐ
ܡܒܐܫܝܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܦܠܓܗ ܛܒ̈ܬܐ
ܥܒܕܝܢ ܘܦܠܓܗ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܐܦ ܡܬܪܕܝܢ: ܟܕ

adhuc est, quod displicet Deo; nam quomodo exciderunt filii Adae etiam ex iustitia! Qui igitur renunciaverint terrae et ad caelum, ad dominum suum respexerint et Deum suum adoraverint et omnes dilexerint, erunt sancti et cum Dño habitabunt in celsitudine superna. Et qui in saeculo otio et nogotio vacant et vendunt et emunt et iuste possident et egenis benefaciunt: iusti sunt, perfectis posteriores. Iustitia enim humana malefacienti sibi non malefacit, sed suis perditis fugit malum, sicut Isaac reliquit puteos aquae patris sui, cum secum litigaretur, *appellavitque nomina eorum Satan et Onus, quia litigatum est cum eis sibique difficultates ponebantur et abiit inde* [1]; et sicut Abraham et Isaac tradiderunt uxores suas nec contendebant nec rixabantur, sed Deus iudicavit contentionem eorum.

10. Itaque qui passim benefaciunt et se sinceros exhibent et quandoque quibusdam malefaciunt, nec apud iustitiam, nec apud nequitiam manent: utroque utuntur; sicut videmus hodie homines, qui iustis inferiora agunt, perfectis inferioribus. Iusti autem sunt, qui bonis utantur, nec cuiquam malefaciant. Qui vero dimidia bona [opera] faciunt et dimidia mala, quamquam castiga-

αβ] — 3 β ܘܣܓܕܘ. — 11 α ܕܚܫܘܬܗ. — 12 β ܒܐܪܐ. — 13 β ܘܩܪܐ. — 21 α ܐܝܟ ܕܚܙܝܢ. — 22 α ܐܢܫܐ. — 25 β ܕܦܠܓܗ.

[1] Gen. XXVI, 22.

buntur, Deus misericordiam faciet eis, quia ipsi miserti sunt hominum; quorum vero bona opera minora sunt, quam mala, Deus non est iniustus, qui obliviscatur operum eorum; sicut mala opera retribuet eis, sic et bona. Qui vero cum bonis tum malis operibus destituti sunt nemini benefacientes et nemini malefacientes, in Gehennam non descendunt, nec regnum haereditabunt: pluris quam Gehenna aestimantur et fiunt in loco ipsis conveniente et Dñs, quod voluerit, faciet eis. Quemadmodum autem nemini malefecerunt: sic caritatem suam omnibus praecluserunt; observarunt dictum: qui malefecerit, cruciabitur et omiserunt illud: qui benefecerit vitam aeternam haereditabit; proinde privarunt se deliciis et a cruciatu praeservarunt. Iustitia autem ea est, quae in rebus suis recta sit et cuique, prout sibi modus est, benefaciat ipsa nemini nocens; haec perfectione posterior est, quia non evacuatur a terra nec comprehendit altitudinem et profundum et longitudinem et latitudinem. Qui vero nemini benefaciunt et nemini malefaciunt, medii erunt inter hos, qui cruciantur eosque, qui locum vitae tenent, sicut in hac vita medii erant inter benefacientes et malefacientes: nec cum benefacientibus, nec cum malefa-

ܐܠܗܐ ܪܚܡܐ ܥܒܕ ܥܡܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܥܒܕܘ ܗܢܘܢ ܪܚܡܐ ܥܠ ܒܢܝܢܫܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܨܝܪܢ ܐܢܝܢ ܛܒܬܗܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܗܘܢ: ܠܐ ܥܘܠ ܐܠܗܐ ܕܢܛܥܐ ܥܒܕܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܦܪܥ ܠܗܘܢ ܒܝܫܬܗܘܢ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܛܒܬܗܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܗܘܘ ܕܠܐ ܛܒܬܐ ܘܕܠܐ ܒܝܫܬܐ: ܘܠܐ ܐܛܒܘ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܐܒܐܫܘ: ܠܐ ܠܓܗܢܐ ܢܚܬܝܢ ܘܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܝܪܬܝܢ: ܡܬܚܫܒܝܢ ܡܢ ܓܗܢܐ ܘܗܘܝܢ ܒܐܬܪܐ ܕܫܘܐ ܠܗܘܢ ܘܡܪܝܐ ܕܨܒܐ ܥܒܕ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܒܐܫܘ ܠܐܢܫ: ܗܟܢ ܐܚܕܘ ܚܘܒܗܘܢ ܡܢ ܟܠܢܫ. ܢܛܪܘ ܕܝܢ ܗܝ ܡܠܬܐ ܕܡܢ ܕܡܒܐܫ ܡܫܬܢܩ: ܘܫܒܩܘܗ ܠܡܠܬܐ ܗܝ ܕܡܢ ܕܡܛܐܒ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܒܘܣܡܐ ܘܛܪܘ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܫܘܢܩܐ. ܟܐܢܘܬܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܗܝ ܕܬܪܝܨܐ ܒܨܒܘܗ ܘܡܛܐܒܐ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܡܟܝܠܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܟܕ ܠܐ ܡܒܐܫܐ ܠܐܢܫ: ܗܕܐ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܐܝܬܝܗ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܣܬܪܩܬ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܠܐ ܐܕܪܟܬ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܐܛܒܘ ܘܠܐ ܐܒܐܫܘ ܠܐܢܫ: ܗܘܝܢ ܒܝܬ ܗܠܝܢ ܕܡܫܬܢܩܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܚܝܕܝܢ ܐܬܪܐ ܕܚܝܐ: ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܒܝܬ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܛܒܬܐ ܠܗܠܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܠܐ ܥܡ ܗܠܝܢ ܥܒܕܘ ܛܒܬܐ ܘܠܐ ܥܡ ܗܠܝܢ ܥܒܕܘ ܒܝܫܬܐ.

αβ] — 2 β ܐܢܫܐ ܒܢܝܢ. — 3 α ܐܢܝܢ. — 4 α ܐܦ [ܐܝܟ. — 16 α ܟܐܢܘܬܐ [ܕܝܢ ܟܐܢܘܬܐ. — 21 α ܐܢܫܐ.

[illegible]

cientibus. Haec autem sic se habent, *nam mansiones multae sunt apud Patrem*[1].

11. Dñs enim dixit : *Qui in parvo iniquus est, in multo iniquus est; et qui in parvo fidelis est, in multo fidelis est*[2]. Hoc autem verbo, nisi quis illud recte discernat, aut totam creaturam iustificat, aut totam creaturam condemnat praeter illos, qui perfecti evaserunt nec eidem supputantur, nam omnes defectus suos exuerunt. Nec illi, qui inique agentes omnibus bonis destituti sunt, eidem supputantur, nec iusti includuntur sub iniquitate, nisi quod perfectis minores sunt; et quia se non exinanierunt nec sanctificaverunt, non potuerunt facere voluntatem Dei perfectam et acceptam. Quoniam vero perfecti consummati sunt, nec ullum defectum habent, ne minimum quidem, postquam perfecti evaserunt, et impii, ne paulum quidem iustificati sunt, postquam iniqui facti erant : isti extra hoc effatum sunt. Omnes vero, qui modicam iustitiam aut modicam iniquitatem habent, hocce includit effatum nec sursum sinit exaltari, nec ad inferos patitur descendere. Qui igitur contendunt Dñum unicam vitae mansionem habere et Gehennam unicam : homines parum iniquos et parum iustos ubinam ponunt, cum ecce sententia Dñi nec ad

αβ] — 6 β [illegible]. — 7 β [illegible]. — 9 β [illegible]. — 13 β desinit [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — 27 α [illegible].

[1] Ioh. XIV, 2. — [2] Luc. XVI, 10.

celsitudinem supernam, ubi nullus defectus datur, eos ascendere sinat, nec eos in Gehennam, ubi nulla vita est, descendere patiatur? Nisi quis enim omnes defectus suos deponat et cunctos homines, bonos et malos diligat, ad gradum perfectionis non pervenit; nam qui caret una re, minor est perfectis. Igitur quisque iuxta opera sua retributionem accipiet. Non enim par est is, qui centum homicidia committit, ei, qui unicum homicidium committit, sed si ille semel dat animam, hic dabit centies; et si ille crucietur unico cruciatu, hic centies cruciabitur. Nec dicas ipsos quasi unico cruciatu cruciatum iri : sed finita tortura illius, qui unicum homicidium commisit, ille post eum centum aliis tormentis cruciabitur[1].

12. Prophetas omnes autem et rectos et iustos, qui ad perfectionem pervenerant et ante adventum Dñi obdormierant nec perfectionem consecuti sunt, in conspectu apostolorum perfecit, ut dixit Paulus : *Sine nobis non consummabuntur*[2]. Neque enim Paraclitus missus est eis, qui doceret humilitatem et caritatem erga omnes, sicut missus est apostolis; et cunctis diebus suis expectabant fore

α] —

[1] Cf. *Carmina Nisibena Ephraemi* LIX, 34 (ed. Bickell p. 115) : [Syriac text not transcribed] *Fortasse Gehenna evacuabitur per misericordiam et tu solus (Satanas) remanebis in ea cum servis tuis.* — [2] Hebr. XI, 40. Cf. Serm. IX, 14.

ܡܒܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܕܐܬܐ ܦܪܘܩܐ ܠܟܠܡܕܡ: ܒܪܘܚܐ ܕܐܝܬ ܗܘܬ ܒܗܘܢ ܘܡܫܝܢ ܟܠ. ܐܦ ܠܐܕܡ ܟܕ ܒܟܐ ܘܒܥܐ ܘܡܬܬܢܚ: ܐܫܬܘܕܝ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܘܡܓܡܪ ܐܢܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܗܛܝܢ ܒܬܪ ܚܘܒܐ ܘܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܗܝ ܕܢܦܠ ܡܢܗ. ܡܛܠ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܫܝܢܐ ܒܝܘܡܬܗܘܢ: ܠܐ ܐܬܓܡܪܘ: ܡܛܠ ܕܒܚܫܐ ܘܒܙܩܝܦܐ ܕܒܪܗ: ܨܒܐ ܐܒܐ ܘܡܪܝܐ ܕܢܥܒܕ ܠܪܥܘܬܐ. ܘܐܠܘ ܨܒܐ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܡܩܕܡ ܡܐܬܝܬܗ ܕܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܘܐܝܟ ܐܠܝܐ: ܡܦܣ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܘܠܐ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܕܢܐܬܐ ܠܡܘܠܕܐ ܘܠܨܥܪܐ ܕܙܩܝܦܐ: ܘܬܪܥ ܗܘܐ ܣܝܓܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܕܩܡܬ ܒܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ: ܟܕ ܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܒܐܝܩܪ ܪܒܘܬܗ ܘܫܒܩܝܢ ܗܘܘ ܢܒܝܐ ܡܢ ܩܪܒܐ ܕܟܦܘܪܐ ܘܕܪܫܝܥܐ ܘܡܬܓܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܕܝܬܝܩܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܠܐ ܪܫܝܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܓܡܝܪܬܐ: ܠܡܢܐ ܡܬܒܥܝܐ ܗܘܬ ܕܝܬܝܩܐ ܕܐܚܪܢܝܬܐ.. ܒܕܝܬܝܩܐ ܓܝܪ ܐܚܪܝܬܐ ܬܪܥ ܡܪܝܐ ܣܝܓܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܝܡ: ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܟܐܢܐ ܩܕܡܝܐ ܕܠܐ ܪܫܝܢ: ܐܝܠܝܢ ܕܒܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܡܗܠܟܝܢ ܗܘܘ܀

ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܣܒܝܢ ܢܫܐ ܘܠܐ ܦܠܚܝܢ ܒܐܪܥܐ ܘܠܐ ܩܢܝܢ ܩܢܝܢܐ ܘܟܣܦ

pacem diebus suis, nec facta est; per Spiritum enim, qui in ipsis erat, sciebant Redemptorem omnia pacificaturum in mundum venturum esse. Etiam Adae flenti et obsecranti et suspiranti promisit : *Ego veniam et perficiam eos, qui caritatem et perfectionem sectati fuerint*[1], de qua excidit ille. Igitur quoniam pax non erat diebus eorum, perfecti non sunt, quia Pater et Dominus per passionem et crucem Filii sui voluit efficere reconciliationem. Et si totus mundus ante adventum eius voluisset ad instar Moysis et Eliae fieri, Dñs permisisset eos perfici, nec necesse fuisset eum ad nativitatem et ignominiam crucis venire; et perforasset maceriam inimicitiae ob transgressionem praecepti ortam sedens in caelo in gloria maiestatis suae et prophetae omisissent impugnationem infidelium et impiorum et perfecti evasissent. Attamen si Testamentum primum irreprehensibile, id est, perfectum fuisset, cur opus fuisset Testamento altero? In Testamento enim novissimo perforavit Dominus maceriam inimicitiae antiquae[2]; iusti quidem prisci irreprehensibiles sunt, qui in verbo Dñi ambulabant.

13. Perfecti autem non ducunt uxores, nec operantur in terra, nec opes

α] — 13 α ܘܐܬܪܥ (sic).

[1] Cf. Serm. XXVI, 1. — [2] Eph. II, 14.

possident, nec habent reclinatorium capiti in terra, velut Doctor eorum[1]. Recti autem et iusti terra fruebantur et quandoque ad perfectionem pervenerunt; cum se exinanirent et sanctificarent et cum aliqui ex ipsis in virginitate incederent, proficiendo quidem summopere profecerunt, attamen perfecti non evaserunt; nam etiam a iustitia retinuit eos Dominus mittens eos occidere inimicos suos; verumtamen in iustitia et fide dormierunt omnes isti, nec acceperunt promissiones suas[2]; et providit apostolis, quod his melius est[3]. Apostolus dicit[4] : Sine ipsis [apostolis], inquit, eos perfectum non iri. Hos igitur, qui imperfecti obierunt, Dñs perfecit in conspectu Apostolorum, quia ipse eos a perfectione retinuit. Hinc absque personarum acceptione eos in conspectu Apostolorum perfecit, eosque Deus, postquam perfecti erant, assumpsit et cum ipso apparuere in civitatibus superioribus, ipsi et apostoli. Ceteris vero iustis, quos Dominus a perfectione non retinuit, sicut retinuit prophetas, sed qui sua sponte in iustitia perseverare voluerant, velut iustis hodiernis contigit, non sicut perfectis; nam perfecti non sunt, sicut prophetae, quos Dominus una cum apostolis perfecit, nam ad instar eorum cari-

ܠܗܘܢ ܡܣܡܟ ܕܪܫܐ ܒܐܪܥܐ: ܐܝܟ ܡܠܦܢܗܘܢ. ܟܐܢܐ ܕܝܢ ܘܙܕܝܩܐ ܐܬܗܢܝܘ ܒܐܪܥܐ ܘܐܦ ܐܡܬܝ ܕܡܛܘ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܟܕ ܐܣܬܪܩܘ ܘܐܬܩܕܫܘ: ܘܟܕ ܐܢܫ ܡܢܗܘܢ ܒܒܬܘܠܘܬܐ: ܗܠܟܘ ܕܝܢ ܡܝܬܪܝܢ ܛܒ: ܐܠܐ ܠܐ ܐܬܓܡܪܘ: ܡܛܠ ܕܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ: ܟܕ ܡܫܕܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܢܩܛܠܘܢ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܘܒܗܝܡܢܘܬܐ ܫܟܒܘ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܠܐ ܫܩܠܘ ܡܘܠܟܢܝܗܘܢ: ܘܠܫܠܝܚܐ ܕܛܒ ܡܢܗܘܢ ܩܕܡ ܚܙܐ. ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܕܒܠܥܕܝܗܘܢ ܠܗܘܢ ܠܐ ܢܬܓܡܪܘܢ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܕܒܨܝܪܘ ܟܕ ܠܐ ܓܡܝܪܝܢ ܓܡܪ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܠܥܝܢ ܫܠܝܚܐ: ܡܛܠ ܕܗܘ ܟܠܐ ܗܘܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܢܣܒ ܒܐܦܐ ܓܡܪ ܐܢܘܢ ܠܥܝܢ ܫܠܝܚܐ ܘܐܦ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܓܡܪ ܐܢܘܢ: ܘܐܬܚܙܝܘ ܥܡܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܥܠܝܬܐ: ܗܢܘܢ ܘܫܠܝܚܐ. ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܕܙܕܝܩܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܗ ܡܪܢܐ ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܟܠܐ ܗܘܐ ܠܢܒܝܐ: ܐܠܐ ܗܢܘܢ ܕܒܨܒܝܢܗܘܢ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܐܝܟ ܟܐܢܐ ܕܝܘܡܢܐ ܗܢܘܢ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܓܡܝܪܐ: ܕܠܐ ܐܬܓܡܪܘ: ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܕܓܡܪ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܥܡ ܫܠܝܚܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܕܡܝܢ ܗܘܘ

α] — 13 α ܕܒܠܥܕܝܗܘܢ. — 18 α ܢܣܒ.

[1] Matth. VIII, 20. — [2] Hebr. XI, 13. — [3] *Ib.* 40. — [4] *Ib.*

ܐܪܕܦܘܗ̇ ܠܒܪ ܫܦܝܐ ܘܠܒܪ ܡܫܡܠܝܘܬܐ܀

ܫܠܝܚܐ ܕܝܢ ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ܆ ܥܡ ܡܪܢ ܗܘܘ܆ ܘܢܒܝܐ ܟܕ ܓܡܪ ܐܢܘܢ ܝܫܘܥ ܩܕܡ ܫܠܝܚܐ ܥܠܘ ܘܥܡܪܘ ܥܡܗܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܥܠܝܬܐ ܘܚܕܝܘ ܥܡ ܫܠܝܚܐ ܥܡ ܡܪܢ܆ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܪܢ ܟܠܐ ܗܘܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ܆ ܕܒܗܘ ܙܒܢܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ܆ ܕܡܢ ܒܬܪ ܩܝܡܬܗ ܕܡܪܢ܆ ܣܠܩܘ ܡܢ ܙܕܝܩܐ ܕܫܟܝܒܝܢ ܗܘܘ܆ ܘܐܬܚܙܝܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܥܠܝܬܐ. ܝܘܡܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܠܘܬ ܢܒܝܐ܆ ܐܠܐ ܡܐ ܕܗܦܟ ܒܕܘܒܪܐ ܕܫܠܝܚܐ ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܢܒܝܐ܆ ܡܛܠ ܕܠܢܒܝܐ ܘܠܙܕܝܩܐ܆ ܐܝܠܝܢ ܕܪܕܦܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪ ܡܫܡܠܝܘܬܐ܆ ܛܒ ܐܪܝܡ ܡܪܝܐ ܣܓܝ܆ ܡܢ ܕܓܡܪ ܐܢܘܢ܆ ܘܠܐ ܐܦܣ ܐܠܗܐ ܠܦܠܚܘܗܝ ܝܘܡܢܐ ܕܐܝܟ ܢܒܝܐ ܢܬܕܒܪܘܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ܆ ܕܡܢܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ ܕܫܟܝܒܝܢ ܗܘܘ ܩܡܘ. ܘܐܬܚܙܝܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܥܠܝܬܐ ܥܡ ܡܪܢ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܕܟܠܗܘܢ܆ ܡܛܠ ܕܠܘ ܦܓܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܙܕܝܩܐ ܐܩܝܡ ܡܪܢ ܥܡܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܝܬܐ܆ ܐܠܐ ܕܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܪܕܦܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪ ܡܫܡܠܝܘܬܐ܆ ܐܣܩ ܥܡܗ ܕܢܚܘܐ ܠܥܠܝܐ ܘܠܬܚܬܝܐ ܩܝܡܬܐ ܕܥܬܝܕܐ܆ ܘܫܘܒܚܐ ܕܡܛܝܒ ܠܦܓܪܝܗܘܢ ܘܠܢܦܫܬܗܘܢ܆ ܕܟܠ ܕܫܟܒܘ ܘܕܫܟܒܝܢ ܒܚܘܒܗ ܕܡܪܢ ܘܕܟܠܗܘܢ ܒܪܘܪܘܗܝ

α] —

[1] Matth. xxv, 52. — [2] *Ib.*

tatem et perfectionem non sectabantur.

14. Apostoli autem, postquam e corporibus suis egressi erant ex hoc mundo, cum Dño fuerunt; et prophetae, postquam eos Iesus perfecerat in conspectu apostolorum, ingressi cum ipsis habitarunt in civitatibus supernis et cum apostolis, cum Dño gavisi sunt; nam ipse Dñs eos a perfectione retinuit, nam tempore illo ita conveniebat, sicut scriptum est : *Post resurrectionem Dñi ascenderunt ex iustis, qui dormierant, et apparuerunt in civitatibus superioribus*[1]. Hodie vero, qui ad prophetas pervenire velit, nisi in conversatione apostolorum versatus fuerit, non erit sicut prophetae; nam prophetas et iustos, qui perfectionem sectabantur, valde exaltavit Dominus, postquam eos perfecerat; nec permisit Deus colentibus se hodie more prophetarum conversari. In Evangelio autem scriptum est : *Ex iustis, qui dormierant, surrexerunt et apparuerunt in civitatibus supernis cum Dño*[2]. Non dicit « omnes », quia haud omnium iustorum corpora suscitavit Dñs secum a mortuis, sed eorum [corpora], qui perfectionem sectabantur, assumpsit secum resurrectionem futuram superis inferisque demonstraturus gloriamque paratam corporibus et animabus omnium illorum, qui in caritate Dñi dormie-

runt dormiuntque, et praeconum suorum primorum novissimorumque gloriam; nam aequum erat corpora animasque ipsorum simul perfici, sicut perfecti sunt Apostoli adhuc corpore induti.

15. Et ut tibi notum sit, qua ratione dixerit Paulus omnes prophetas et iustos ante oculos nostros perfectos esse, iustosque, qui voluntatem Dñi perfectam fecerunt non accepta repromissione sua, sic asserit : *Vos,* perfecti, *pervenistis ad montem Sion et civitatem Dei viventis, ad Ierusalem caelestem et ad castra myriadum angelorum et ad ecclesiam primogenitorum, qui conscripti sunt in caelis, et ad Deum, iudicem omnium, et spiritus iustorum, qui perfecti sunt, et Iesum, mediatorem novi Testamenti*[1], ostendens mutationem factam esse etiam in animabus ipsorum, eo quod ostendit eos factos esse perfectos. Et prophetas et apostolos hodie cum Dño esse idem Paulus indicavit dicens : *Quando secesserimus e corpore, cum Dño erimus*[2], donec veniente die iudicii omnium perfectorum corpora stabunt in gloria et absorbebuntur a luce eorum spiritus et cum Dño glorificabuntur in saeculum saeculorum; nam sicut compassi sunt cum ipso, sic conglorificabuntur cum ipso : *si quis*, ait, *compatitur cum ipso,* dicit Paulus, *etiam cum ipso*

ܩܕ̈ܡܝܐ ܘܐܚܪ̈ܝܐ: ܫܘܒܚܐ ܕܙܕܩ ܗܘܐ ܕܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܘܢܦܫ̈ܬܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ܢܬܓܡܪܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܬܓܡܪܘ ܫܠܝ̈ܚܐ ܟܕ ܠܒܝܫܝܢ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ܀

ܘܕܬܕܥ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܠܟܠܗܘܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܩܕܡܝܢ ܢܒܝ̈ܐ ܘܟܐܢ̈ܐ ܘܙܕܝ̈ܩܐ ܕܥܒܕܘ ܨܒܝܢܗ ܡܫܡܠܝܐ ܕܡܪܢ: ܘܠܐ ܩܒܠܘ ܡܘܠܟܢܗܘܢ: ܐܡܪ ܗܟܢܐ: ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܡܫܡܠܝܐ ܡܛܝܬܘܢ ܠܛܘܪܐ ܕܨܗܝܘܢ ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ: ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܠܡܫܪܝ̈ܬܐ ܕܪ̈ܒܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܘܠܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ ܕܡܬܟܬܒܝܢ ܒܫܡܝܐ: ܘܠܐܠܗܐ ܕܝܢܐ ܕܟܠ: ܘܠܪ̈ܘܚܐ ܕܟܐܢ̈ܐ ܕܐܬܓܡܪܘ ܘܠܝܫܘܥ ܡܨܥܝܐ ܕܕܝܐܬܝܩܝ ܚܕܬܐ: ܘܡܚܘܐ ܒܗܕܐ ܕܫܘܚܠܦܐ ܗܘܐ ܐܦ ܒܢܦ̈ܫܬܗܘܢ: ܒܗܝ ܕܡܚܘܐ ܕܐܬܓܡܪܘ. ܘܥܡ ܡܪܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܝܘܡܢܐ. ܦܘܠܘܣ ܓܠܐ ܐܡܪ: ܟܕ ܕܐܡܪ: ܕܐܡܬܝ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܓܪܐ ܥܡ ܡܪܢ ܢܗܘܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܘܩܝܡܝܢ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܡܫܡ̈ܠܝܐ ܒܫܘܒܚܐ: ܘܡܬܒܠܥܝܢ ܒܢܘܗܪܐ ܕܪ̈ܘܚܝܗܘܢ. ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܥܡ ܡܪܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܝܟ ܕܚܫܘ ܓܝܪ ܥܡܗ: ܗܟܢ ܡܫܬܒܚܝܢ ܥܡܗ: ܐܢ ܐܢܫ ܥܡ ܚܫ ܥܡܗ: ܐܡܪ

α] — 2 α ܘܢܦ̈ܫܬܗܘܢ. — 3 α ܕܠܒܒ̈ܝܢ (sic).

[1] Hebr. XII, 22 seqq. — [2] II Cor. v, 8.

ܦܘܠܘܣ: ܐܦ ܒܫܘܒܚܗ ܢܫܬܒܚ ܐܝܟ
ܕܒܨܥܪܗ ܐܨܛܥܪ܀

ܐܢ ܐܢܫ ܕܝܢ ܢܛܪ ܝܘܡܢܐ ܟܐܢܘܬܐ
ܘܡܕܪܟ ܠܗ: ܡܬܓܠܝܐ ܠܗ ܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܪܢ ܕܐܝܟܢܐ ܗܘܬ: ܘܕܘܒܪܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ
ܘܦܪܫ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܬܓܡܪܘ ܒܗܘܢ
ܫܠܝܚܐ: ܘܝܕܥ ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܚܝܐ ܒܗܘܢ
ܥܠܡܐ. ܘܐܢ ܬܘܒ ܐܬܐ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ
ܕܘܒܪܐ ܕܫܠܝܚܐ: ܡܩܒܠ ܦܪܩܠܛܐ
ܘܡܬܓܡܪ: ܘܐܙܠ ܠܘܬ ܢܒܝܐ ܘܫܠܝܚܐ
ܘܬܡܢ ܪܒܐ: ܐܝܟ ܗܪܟܐ ܕܐܙܥܪ ܢܦܫܗ ܝܬܝܪܐ:
ܘܐܢ ܡܟܝܟ ܡܬܡܟܟ: ܡܬܚܙܐ ܠܗ ܕܟܠܗܘܢ
ܡܪܝܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ. ܘܫܡܥ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ:
ܘܦܪܫ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܕܣܛܢܐ. ܘܟܠܗ ܕܫܪܪܐ
ܟܕ ܝܕܥ: ܡܦܪܫ ܠܗ ܩܠܗ ܕܡܪܢ ܡܢ
ܕܣܛܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܫ ܡܩܘܐ ܠܗ ܒܗܝ
ܟܐܢܘܬܐ ܕܩܕܡܝܐ: ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܠܐܪܥܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܫܒܩܘܗ ܫܠܝܚܐ ܘܨܡܘ ܡܢ
ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܟܠܗ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܩܒܠ
ܦܪܩܠܛܐ: ܘܠܐ ܡܬܓܠܝܐ ܠܗ ܟܠܗ ܫܪܪܐ:
ܘܠܐ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܫܡܥ ܐܝܟ ܢܒܝܐ: ܐܠܐ ܗܘܐ
ܠܗ ܚܘܠܛܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܘܝܕܥ ܐܝܟ
ܕܫܒܩܘܗ ܫܠܝܚܐ ܠܐܪܥܐ ܘܨܡܘ ܡܢ
ܥܠܡܐ: ܘܟܕ ܩܒܠܘ ܗܘܘ ܦܪܩܠܛܐ:
ܡܕܡ ܕܓܠܐ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܦܪܩܠܛܐ ܠܐ
ܡܫܟܚ ܕܢܕܪܟ. ܐܠܐ ܝܕܥ ܚܝܠܐ ܕܗܠܝܢ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܕܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܢ

α] —

[1] Rom. VIII, 17.

conglorificabitur[1], prout contumelia affectus est cum ipso.

16. Si quis autem hodie iustitiam observaverit eamque assecutus fuerit, revelabitur ei adventus Dñi, quo modo fuerit, conversatioque apostolorum; et discretis mandatis, quibus Apostoli perfecti sint, cognoscit etiam illa, quibus mundus salvetur. Quod si adhuc ad mores illos apostolicos accedat, Paraclitum accipit et perficitur et ibit ad prophetas et apostolos et ibi magnificabitur, sicut hic diminuit seipsum; et si amplius adhuc humiliaverit seipsum, apparebit ei Dominus in hoc saeculo; et audita Dei voce vocem Dei a voce Satanae distinguit et cognita tota veritate dignoscit vocem Dñi a [voce] Satanae. Attamen si quis in iustitia antiquorum perseveraverit nec reliquerit terram, sicut eam Apostoli reliquerunt ieiunantes a toto mundo, non poterit accipere Paraclitum, nec ei tota veritas manifestabitur, nec audiet vocem Dei, ut prophetae, sed commixtio Spiritus sancti fit in ipso, et cognoscit, quomodo reliquerint Apostoli terram et a mundo ieiunaverint et dein Paraclitum acceperint; quod autem Paraclitus revelavit eis, nequit comprehendere, sed cognoscit vim praeceptorum iustitiae : *Dilige Dominum Deum tuum*

ex toto corde tuo et homines, ut teipsum; et quod tibi odiosum est, proximo tuo ne facias; et sicuti vis, ut tibi faciant homines, sic et tu fac eis[1]; et cognoscit in his quatuor praeceptis consistere totam iustitiam; et adhuc cognoscit illa : *oculum pro oculo*[2], malum pro malo, non sibi dicta esse, nec facit ea; egressusque in statu iustitiae ex mundo ad mansionem iustorum congregabitur.

17. Hoc quoque notum sit hominibus totum, quod Dñs illo tempore cum prophetis loquebatur, adhuc imperfectis, ideo evenisse, quia eo tempore ipse eos a perfectione retinuit, quamquam scivit eos paratos esse perfici et cum reliquis iustis. Et quod hodie cum nemine loquatur palam : quia perfectus non est; et quoadusque ad perfectionem non perveniat sciens se eum audire non posse, non loquitur cum ipso, sicut dixit : *Qui diligit me, mandata mea servat; et diligam eum et manifestabo ei meipsum et comprehendet virtutem mysteriorum meorum, quia apparebo ei*[2]. Quod vero cum iustis, qui parati non erant perfici, locutus est : quia adhuc non erat manifesta via in vestigiis Dñi[3]; quapropter eo tempore ideo locutus est

ܒܟܠܗ ܠܒܟ ܘܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܐܝܟ ܢܦܫܟ: ܘܗܘ ܕܡܕܡ ܕܣܢܐ ܠܟ ܠܚܒܪܟ ܠܐ ܬܥܒܕ: ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܟ ܒܢ̈ܝܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܢܬ ܥܒܕ ܠܗܘܢ: ܘܝܕܥ ܕܒܗܠܝܢ ܐܪܒܥ ܦܘܩܕܢ̈ܝܢ ܐܬܠܝܘ ܟܠܗ ܟܐܢܘܬܐ: ܘܝܕܥ ܬܘܒ ܕܗܠܝܢ ܥܝܢܐ ܚܠܦ ܥܝܢܐ: ܘܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ: ܠܘ ܠܗ ܐܬܐܡܪ̈ܝ: ܘܠܐ ܥܒܕ ܠܗܝܢ ܘܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܘܡܬܟܢܫ ܠܐܘܢܐ ܕܟܐ̈ܢܐ܀

ܗܕܐ ܬܘܒ ܬܗܘܐ ܝܕܝܥܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ: ܕܟܠܗ ܕܡܡܠܠ ܗܘܐ ܡܪܢ ܥܡܗܘܢ ܕܢܒܝ̈ܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܟܕ ܠܐ ܡܫܡܠܝܢ: ܡܛܠ ܕܗܘ ܟܠܐ ܗܘܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ: ܘܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܥܬܝܕܝܢ ܕܢܫܬܡܠܘܢ: ܘܥܡ ܫܪܟܐ ܕܙܕܝ̈ܩܐ. ܘܝܘܡܢܐ ܕܠܐ ܡܡܠܠ ܥܡ ܐܢܫ ܓܠܝܐܝܬ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܡܠܝ: ܘܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܘܝܕܥ ܕܡܫܡܥ ܫܡܥ ܠܗ ܠܐ ܡܡܠܠ ܥܡܗ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܪܚܡ ܠܝ ܦܘܩܕܢ̈ܝ ܢܛܪ ܘܐܪܚܡܝܘܗܝ ܘܐܚܘܝܘܗܝ ܢܦܫܝ ܘܐܓܠܐ ܠܗ ܒܟܠ ܘܢܕܪܟ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܐܙܝ ܟܕ ܓܠܝܢ ܐܢܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܥܡ ܙܕܝ̈ܩܐ ܐܡܠܠ ܕܠܐ ܡܛܝܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܫܬܡܠܘܢ ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܓܠܝܐ ܕܝܫܐ ܗܘܬ ܐܘܪܚܐ ܒܥܩܒܬܗ ܕܡܪܢ: ܡܛܠܗܢܐ

α] — 5 α ܐܪ̈ܒܥܐ.

[1] Matth. XXII, 37-39; Deut. VI, 5; Lev. XIX, 18; Iob. IV, 5 *Didache*, 1, 2; *Didasc.* cap. I; Clem. Alex. Strom. II, XXIII, 139 (Resch. *Agrapha*, log. 1, pp. 95, 135, 272.) Cf. Serm. VII, 1; Luc. VI, 31; Matth. VII, 12. — [2] Ex. XXI, 24; Lev. XXIV, 20; Deut. XIX, 20; Matth. V, 38. — [3] Ioh. XIV, 15-21.

ܡܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܗܘ ܙܒܢܐ: ܕܢܚܘܐ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܢܐܒܕܘܢ ܘܢܛܥܘܢ ܡܢ ܡܕܡ ܕܘܠܐ ܗܘܐ ܕܢܗܠܟܘܢ ܒܗ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܝܘܡܢ ܕܝܢ: ܒܥܝܢܝܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܝܢ ܕܘܒܪܐ ܕܟܐܢܐ: ܘܕܘܒܪܐ ܗܘ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܕܡܪܢ ܘܕܫܠܝܚܘܗܝ ܘܠܐ ܡܬܒܥܝܐ ܕܢܡܠܠ ܐܠܗܐ ܒܓܠܝܐ ܥܡ ܐܢܫ: ܐܠܐ ܐܝܢܐ ܕܙܕܩ ܕܐܠܗܐ ܢܩܪܝܘܗܝ ܠܐܘܪܚܗ. ܒܪܡ ܕܝܢ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܐܢܫ ܥܐܠ ܠܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܪܕܐ ܒܗܘܢ ܘܡܬܡܛܐ ܕܢܡܛܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܢ ܐܝܟ ܗܘ ܒܪܐ ܕܦܪܚ ܢܟܣܘܗܝ: ܗܝܕܝܢ ܢܦܩ ܠܐܘܪܥܗ ܘܡܩܒܠ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܒܐ ܡܪܚܡܢܐ ܕܩܒܠ ܠܒܪܗ ܬܝܒܐ ❖

ܡܢ ܕܡܫܟܚ ܕܝܢ ܕܢܫܡܥ ܡܢ ܡܪܢ ܗܘ ܡܪܢ ܩܪܐ ܠܗ ܕܢܥܘܠ ܠܐܘܪܚܗ: ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܨܐ ܕܢܫܡܥ ܡܢ ܡܪܢ: ܓܒܪܐ ܕܡܪܢ ܓܡܝܪܐ ܡܚܘܐ ܠܗ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܨܐ ܕܢܫܡܥ ܡܢ ܡܪܢ ܡܢ ܪܫ ܬܠܡܝܕܘܬܗ ܡܚܘܐ ܠܗ ܫܪܪܗ: ܘܐܢ ܡܘܚܪ ܠܗ ܘܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܗ: ܢܕܥ ܕܡܢ ܓܒܪܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܡܫܟܚ ܕܢܫܡܥ ܫܪܪܐ. ܘܐܝܬ ܐܝܟ ܕܗܘ ܡܢ ܨܒܝܢܗ ܢܫܡܥܗ ܡܫܟܚ ܦܬܓܡܐ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܡܢ ܨܘܪܬܐ ܕܕܝܘܬܐ: ܘܡܬܡܟܟ ܘܩܪܐ ܠܗ ܠܡܪܢ ܝܫܘܥ: ܥܕܡܐ ܕܥܢܐ ܠܗ ܡܪܢ: ܘܡܚܘܐ ܠܗ ܐܝܢܐ ܗܝ ܨܒܝܢܗ ܓܡܝܪܐ ܘܡܩܒܠܐ. ܠܘ ܓܝܪ

cum eis, ut eis ostenderet, ne perirent nec aberrarent a via, in qua eos incedere decebat eo tempore. Hodie autem conversatio iustorum coram oculis nostris conscripta est et via Dñi et apostolorum manifesta est nec necesse est Deum cum aliquo palam loqui, nisi aequum sit, ut Deus ipsum ad viam suam vocet. Ceterum donec quis veniens intret in praecepta Dñi et incedat in eis et pergens perveniat ad domum Dñi, velut filius, qui *dissipavit substantiam suam* [1] : tunc exiens in occursum eius excipit eum velut pater clemens excepit filium suum paenitentem [2].

18. Qui autem Dñum audire potest, Dñs ipse vocat eum, ut ingrediatur viam suam; qui vero Dñum audire nequit, homo perfectus Dñi ostendit ei viam Dñi. Si autem Dñum audire potest, inde ab initio discipulatus eius ostendit ei veritatem suam; si vero moram facit nec ei apparet : sit ipsi notum se a viro perfecto audire posse veritatem. Est, qui sua sponte audire possit verba Dñi ex characteribus atramenti [3] et humiliatus invocet Dñum Iesum, donec respondeat ei Dñs atque ostendat, quae sit voluntas sua perfecta et accepta. Non enim quisque capax est vocari a Deo, nec quisque

αβ] — 12 α ܕܝܢ ܗܘܝ. — 14 β incipit ܕܡܫܟܚ ܡܢ praemissis verbis ܘܡܢ ܦܠܐ. — 17 β ܐܠܝܢ. — 21 β ܐܝܬ ܐܢ. — *Ib.* β ܕܡܫܟܚ.

[1] Luc. xv, 13. — [2] *Ib.* 20. — [3] Id est : ex codice atramento scripto.

audire potest Spiritum: propterea scriptum est: *Sunt eunuchi, quos Dñs vocaverit et fecerit*[1], et sunt, quos homo Dñi vocet et sunt, qui se ipsi humiliaverint et audacter petierint in humilitate sua, donec idonei facti sint Dño et se revelaverit eis et ostenderit, quae sit voluntas sua beneplacens et perfecta. Et hoc ita se habere, ut homo prior currat in via Dñi sive per invitationem hominis, sive per humiliationem hypostaseos eius humanae, et tunc se ei Dñum manifestare, luculenter exposuit David: *Ambulabo in via tua immaculatus: usquequo venies ad me*[2]? Et iterum dixit: *Sitivit ad te anima mea, Deus vivens: quando venero et videbo faciem tuam?* Et, *qui diligit me, praecepta mea servat*[3]; *et ego veniam ad eum, ego et Pater et Spiritus sanctus*[4]. Vides, qua ratione accedat alterutra pars ad alteram, donec mens hominis recedat a loco iniquitatis et perveniat ad mansionem pacis, ubi Dñs habitat. Et sicut reliquit filius locum, ubi *pascebat porcos*[5] et deinde, postquam pervenerat ad domum patris sui, *Pater ei occurrens amplexus est eum*[6]: sic homo relicta terra mente sua (loco illo, ubi homo maligna pascit per desideria, quae effectui tradit), *esurit*[7], inquit,

ܐܝܠܝܢ ܗܦܟܘ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܢܬܩܪܘܢ: ܘܠܗ ܐܝܠܝܢ ܡܬܥܒܕܝܢ ܕܡܢ ܒܪܢܫܐ ܢܬܥܒܕܘܢ: ܡܬܡܟܟ ܗܢܐ ܒܠܒܗ: ܕܐܝܟ ܡܬܡܟܟܢܘܬܐ ܕܡܢܝ ܡܪܐ ܐܢܬ ܘܡܒܥܐ ܐܢܬ. ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܡܪܐ ܐܢܬ ܕܡܢܝ ܘܐܝܟ ܕܗܢܘܢ ܐܬܡܟܟܘ ܘܒܥܘ ܘܐܬܚܙܝܘ ܒܡܘܟܟܗܘܢ: ܥܕܡܐ ܕܫܦܝܘ ܠܡܪܝ ܘܐܬܓܠܝ ܠܗܘܢ ܘܚܘܝ ܠܗܘܢ ܐܝܢܐ ܗܝ ܨܒܝܢܗ ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܫܬܦܪܐ. ܘܗܟܢܐ ܗܝ ܕܒܪܢܫܐ ܩܕܡ ܪܗܛ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܪܝ: ܐܘ ܒܝܕ ܩܪܝܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܐܘ ܒܝܕ ܡܘܟܟܐ ܕܩܢܘܡܗ ܕܒܪܢܫܐ ܘܒܗ ܡܬܓܠܐ ܡܪܝ ܠܘܬܗ: ܦܫܝܩܐܝܬ ܕܡܪ ܕܘܝܕ: ܕܐܗܠܟ ܒܐܘܪܚܟ ܕܠܐ ܡܘܡ ܥܕܡܐ ܕܬܐܬܐ ܠܘܬܝ܀ ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܨܗܝܐ ܠܟ ܢܦܫܝ ܐܠܗܐ ܚܝܐ. ܕܐܡܬܝ ܐܬܐ ܘܐܚܙܐ ܐܦܝܟ܀ ܘܡܢ ܕܪܚܡ ܠܝ ܦܘܩܕܢܝ ܢܛܪ ܘܐܢܐ ܐܬܐ ܠܘܬܗ: ܐܢܐ ܘܐܒܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܐܝܟܢܐ ܐܬܩܪܒܘ ܬܪܝܗܘܢ ܦܠܓܐ ܚܕ ܠܘܬ ܚܕ: ܥܕܡܐ ܕܫܒܩ ܪܥܝܢܗ ܕܐܢܫ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܥܘܠܐ ܘܡܛܐ ܠܐܬܪܐ ܕܫܠܝܐ ܕܡܪܝܐ ܒܗ ܥܡܪ. ܘܐܝܟ ܕܫܒܩ ܗܘܐ ܒܪܐ ܠܕܘܟܬܐ ܕܪܥܐ ܗܘܐ ܒܗ ܚܙܝܪܐ: ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܡܛܐ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ: ܢܦܩ ܐܒܘܗܝ ܠܐܘܪܥܗ ܘܓܦܗ: ܗܟܢܐ ܗܘ ܕܫܒܩܗ ܐܢܫ ܠܐܪܥܐ ܒܪܥܝܢܗ ܕܐܝܟܘܗܝ ܐܬܪܐ ܕܪܥܐ ܒܗ ܐܢܫ

αβ] — 3 α ܒܠܒܗܘܢ. — 10 α ܒܐܘܪܚܗ. — 17 α ܙܘܕܗܘܢ. — 18 α ܦܠܓܘܬܐ.

[1] Matth. XIX, 12. — [2] Ps. CI, 2. — [3] Ps. XLI, 2. — [4] Ioh. XIV, 15-21. — [5] Luc. XV, 15. — [6] *Ib.* 20. — [7] *Ib.*

[illegible]

iustitiam et sanctitatem *et nemo ei dat,* nisi proficiscatur mens eius et ad caelum ascendat, locum pacificum, domum Patris, ubi operarii conducti iustitiam et decora lucrantur[1]. Similiter postquam paenitens mente profectus est et illuc pervenit, misericordia occurrit ei dicens : *Hic filius meus egressus est a me* et gustavit mortem *et modo vivus venit*[2]. *Tunc satiat eum* sanctitate, quam esuriit, *et induit ei* perfectionem, *stolam optimam*[3] gradus sublimis et, dum manet corpore in terra, mens eius quotidie in caelo spiritualiter versatur ibique loquitur cum ipso Dñs, velut pater ille cum filio suo, et aliis [quoque] subministrat divitias caelestes, cibum spiritualem, prout hic fames eius incaluit, dum carnalis factus ob defectum cognitionis et veritatis terram aspiciebat, et volens vita replere ventrem suum, *nec quisquam ei dabat*[4]; hoc est : volebat scire saltem rectam rationem mundi huius, aut quomodo fuerit creatus et cur fuerit creatus et cur factus sit peccati servus, nec quisquam revelavit ei. Et hic, qui postea esuriebat et nihil habebat (hoc est : nihil noverat) ecce alios docet, quod non percepe-

αβ] — 11 α [illegible]. — *Ib.* β [illegible]. — 13 α [illegible]. — 17 β [illegible].

1 Luc. xv, 17. — 2 *Ib.* 24. — 3 *Ib.* 22. — 4 *Ib.* 16.

runt, eosque ad domum vitae reducit.

19. Si quis igitur matrimonio iunctus in iustitia iustorum versatur, commixtio Spiritus sancti fit in ipso; et si transcendit coniugium manens in iustitia iustorum, adhuc maior erit matrimonio. Quod si quis a coniugio recedens ad conversationem Apostolorum evehat seipsum, valde perficitur et accepto Paraclito audit vocem Dei. Et si virginitas pervenerit ad conversationem apostolicam, valde praestat et accepto Paraclito perficitur et audit vocem Dei. Et si coniugium sanctificatum fuerit et humiliaverit se plus quam virginitas corporalis, illa maior erit; quod si eam humilitate aliquantum praecesserit, erit ut illa. Si vero virginitas corporalis spiritualis evaserit et se exinanierit humiliaveritque infra omnia, nemo eam praecedet ex hominibus, sed coniugium, ad instar eius humiliatum et spiritu sanctificatum accedit ad ipsam, licet illa inferior sit.

20. Si quis autem in illo saeculo e gradu sublimiore appareret inter gradus inferiores, tamquam nihil essent in comparatione eius. Et si quis ex minoribus appareret inter sublimiores, tamquam nihilum esset inter eos. Unicuique expedit, ut in loco sibi a Dño parato pro mensura sua conetur servare

ܢܦܩܝܢ: ܘܡܥܠܐ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܚܝܐ܀

ܐܢ ܗܟܝܠ ܐܝܬܘܗܝ ܐܢܫ ܒܙܘܘܓܐ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܟܐܢܐ: ܗܘܐ ܠܗ ܒܚܘܠܛܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܘܐܢ ܡܥܒܪ ܡܢ ܙܘܘܓܐ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܟܐܢܐ ܗܘ ܝܬܝܪ ܡܢ ܙܘܘܓܐ. ܘܐܢܗܘ ܕܐܬܟܠܝ ܡܢ ܙܘܘܓܐ ܢܥܠܐ ܡܢ ܡܘܬܒܘܬܐ ܠܕܘܒܪܐ ܕܫܠܝܚܐ: ܣܓܝ ܗܘ ܡܬܓܡܪ ܘܡܩܒܠ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܫܡܥ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܢ ܒܬܘܠܘܬܐ ܐܬܬ ܠܕܘܒܪܐ ܕܫܠܝܚܐ: ܣܓܝ ܡܝܬܪܐ ܘܡܩܒܠܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܡܬܓܡܪܐ ܘܫܡܥܐ ܩܠܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܢ ܡܬܩܕܫ ܙܘܘܓܐ ܘܡܬܡܟܟ ܣܓܝ ܡܢ ܒܬܘܠܘܬܐ ܕܦܓܪܐ: ܪܒ ܠܗ ܡܢܗ: ܘܐܢܗܝ ܩܠܝܠ ܩܕܡ ܠܗ ܒܡܟܝܟܘܬܐ: ܗܘܐ ܐܟܘܬܗ. ܐܢܗܝ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܗܘܬ ܕܪܘܚ ܘܐܣܬܪܩܬ ܘܐܬܡܟܟܬ ܬܚܝܬ ܡܢ ܟܠ: ܠܝܬ ܕܩܕܡ ܠܗ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܐܠܐ ܙܘܘܓܐ ܕܐܟܘܬܗ ܐܬܡܟܟ ܘܐܬܩܕܫ ܒܪܘܚ ܐܬܐ ܠܘܬܗ ܟܕ ܒܨܝܪ ܡܢܗ܀

ܐܢ ܕܝܢ ܡܬܚܙܐ ܐܢܫ ܡܢ ܕܪܓܐ ܪܒܐ ܒܗܘ ܥܠܡܐ: ܒܝܬ ܕܪ̈ܓܐ ܕܒܨܝܪܝܢ ܡܢܗ: ܗܘܝܢ ܠܡܬܚܫܒܘ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ ܠܘܩܒܠܗ. ܘܐܢ ܡܢ ܙܥܘܪܐ ܡܬܚܙܐ ܐܢܫ ܒܝܬ ܪ̈ܘܪܒܐ: ܗܘܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܟܠܢܫ ܒܐܬܪܐ ܕܛܝܒ ܠܗ ܡܪܢ ܐܝܟ ܡܫܘܚܬܗ ܢܦܫ ܠܗ ܕܢܬܟܠ ܠܡܛܪ

αβ] — 6 α ܗܘ ܘܐܢ. — 7 β ܘܡܬܠܐܠܐ. — *Ib.* α ܘܡܩܒܠ. — *Ib.* α ܠܕܘܒܪܐ. — 8 α om. ܣܓܝ. — 14 α ܘܐܢ ܕܝܢ. — 20 α ܙܪ̈ܝܙܐܝܬ β ܙܪܝܙܐܝܬ. — 21 β ܐܝܬܝ. — 27 β ܕܢܬܠ.

ܦܘܩܕܢܐ: ܕܬܐܪܒ ܒܥܝܢܝ ܪܘܪܒܐ ܒܥܠܡܗ ܚܕܬܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܟܠ ܥܠܡܝܢ. ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܡܝܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܬܥܣܪ: ܕܥܠ ܡܙܝܥܢܘܬܐ ܕܙܘܘܓܐ܀

mandata, ut crescat in oculis maiorum in saeculo novo Dñi Iesu Christi, regis omnium saeculorum. Ipsi gloria. Amen.

Desinit sermo decimus quintus de instinctu coitus.

αβ] — 5 β desinit ܐܡܝܢ.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܬܥܣܪ:

SERMO DECIMUS SEXTUS

ܕܥܠ ܐܝܟܢܐ ܢܪܒܐ ܐܢܫ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ.

ܥܠ ܕܐܝܟܢܐ ܢܪܒܐ ܐܢܫ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܒܫܘܐܠܐ: ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܫܡܥܝܢܝ: ܘܐܢܐ ܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܢܪܒܐ ܐܢܬ ܘܡܬܥܠܐ ܐܢܬ ܐܦ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ. ܐܡܪ ܠܟ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܥܠ ܦܟܟ: ܩܪܒ ܠܗ ܐܚܪܢܐ: ܗܒ ܠܗ ܠܟܠܗ ܦܓܪܟ ܘܗܐ ܗܘܝܬ ܪܒ ܡܢ ܗܘ ܕܦܟܗ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܝܗܒ. ܐܡܪ ܠܟ ܕܡܢ ܕܡܫܚܪ ܠܟ ܡܝܠܐ ܚܕ: ܙܠ ܥܡܗ ܬܪܬܝܢ: ܙܠ ܝܬܝܪ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܘܗܐ ܗܘܝܬ ܪܒ ܡܢ ܗܘ ܕܐܙܠ ܐܝܟ ܕܦܩܝܕ. ܘܐܡܪ ܠܟ ܫܒܘܩ ܠܗ ܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ ܠܡܣܟܠܢܐ: ܠܐ ܬܬܒܥ ܐܢܬ ܡܢ ܣܟܠܘܬܗ ܟܠ ܘܗܐ ܗܘܝܬ ܪܒ ܡܢ ܗܘ ܕܫܒܩ ܟܠ ܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ

DE MODO, QUO HOMO MAIOR FIAT MANDATIS MAGNIS.

1. Quod attinet ad quaestionem, qua quis ratione maior fiat mandatis magnis, siquidem audire velis me, ego tibi ostendam, quomodo fias maior et sublimior ipsis quoque mandatis magnis. Dixit tibi Dñs : *Qui percutit te in maxilla tua, admove ei alteram*[1] : da ei totum corpus tuum, et ecce maior eris illo, qui solam maxillam praebet. Dixit tibi: *Qui te angariat mille passus, vade cum ipso alia duo*[2], vade plus, quam dixit tibi : et ecce, maior factus es, quam is, qui vadit sicut iubetur. Et dixit tibi : *Dimitte septuagies septies*[3] delinquenti : tu omnino noli poenas repetere de delicto, et ecce maior factus es, quam is, qui tantum septuagies septies dimittit. Dixit tibi :

Cαβ] — In titulo C om. ܕܫܬܬܥܣܪ; ܡܐܡܪܐ manu alia in margine add. ܕܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ ܡܢ β ܬܘܒ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܨܠܘܬܗ ܬܗܘܐ ܥܡܢ ܐܡܝܢ α add. : *pariter eiusdem sancti, cuius oratio nos adiuvet* ܗܘܐ ܡܐܡܪܐ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ ܡܢ ܥܠ ܕܐܝܟܢܐ ܢܪܒܐ [ܪܘܪܒܐ. — 3 αβ om. ܕܝܢ. — 6 αβ ܐܚܪܢܐ. — *Ib.* C ܕܐܚܪܢܐ (sic). — 8 αβ om. ܬܘܒ. — 10 α om. ܚܕ. — 12 β ܐܡܪ. — *Ib.* β ܠܟ. — 14 αβ ܟܠ ܟܠ ܥܠ ܡܣܟܠܢܐ α (ܡܣܟܠܢܐ .. ܡܣܟܠܢ). — *Ib.* α β ܠܐ ܬܬܒܥ. — 15 C ܦܟܗ β ܦܟܗ. — 16 α ܫܒܩܝܢ. — *Ib.* α ܫܒܩܝܢ. — *Ib.* αβ ܫܒܥ.

[1] Matth. v, 39; Luc. vi, 29. — [2] Matth. v, 41. — [3] Matth. xviii, 21.

ܠܒܢܝܗ. ܐܡܪ ܠܟ ܕܠܐ ܬܕܘܢ ܕܠܐ ܬܬܕܝܢ: ܐܢܬ ܕܝܢ ܠܐ ܬܦܪܣܝܗ ܠܐܚܘܟ: ܘܗܐ ܪܒܬ ܐܦ ܡܢ ܗܘ ܕܕܐܢ ܗܘ ܠܐܚܘܗܝ ܘܡܦܪܣ. ܐܡܪ ܠܟ ܓܝܪ ܕܠܐ ܬܩܪܐ ܪܩܐ ܘܫܛܝܐ ܐܘ ܣܟܠܐ ܐܘ ܣܢܝܐ: ܕܠܐ ܬܬܚܝܒ ܠܓܗܢܐ. ܡܢ ܕܩܪܐ ܕܝܢ ܣܟܠܐ ܐܘ ܪܩܐ ܚܝܒ ܗܘ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܠܟܢܘܫܬܐ. ܟܠ ܕܩܪܐ ܣܦܝܩܐ ܠܐܚܘܗܝ: ܗܘܐ ܣܦܝܩ ܟܠܗ ܝܘܡܐ. ܒܗܘ ܕܝܢܐ ܕܕܐܢܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܡܬܕܝܢܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܐܢ ܩܪܐ ܠܡܚܪ: ܗܟܢ ܗܘܐ ܣܦܝܩ: ܘܐܢ ܥܕܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܩܪܐ: ܫܢܐ ܪܥܝܢܐ ܗܘ: ܘܠܐ ܡܠܐ ܪܥܝܢܐ ܡܩܢܐ ܥܕܡܐ ܕܢܥܩܘܪ ܗܠܝܢ ܒܨܘܪܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ܀

ܩܠܝܠܐ ܗܝ ܕܝܢ ܣܟܠܘܬܐ ܡܢ ܣܟܠܘܬܐ: ܘܓܗܢܐ ܡܢ ܓܗܢܐ. ܟܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ ܡܬܕܝܢ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܩܪܝ ܠܐܚܐ ܕܐܟܘܬܟ: ܐܚܝ ܘܚܬܝ: ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܙܥܘܪܝܢ ܡܢܟ: ܒܪܝ ܘܒܪܬܝ: ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܩܫܝܫܝܢ ܡܢܟ: ܐܒܝ ܘܐܡܝ: ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܟܗܢܐ ܐܢܘܢ: ܡܪܝ ܘܡܕܒܪܢܝ: ܠܩܕܝܫܐ ܘܠܩܕܝܫܬܐ: ܡܪܝ ܘܡܪܬܝ. ܠܡܢ ܕܐܝܩܪܐ ܐܝܩܪܐ: ܠܡܢ ܕܚܘܒܐ ܚܘܒܐ: ܠܡܢ ܕܕܚܠܬܐ ܕܚܠܬܐ:

Noli iudicare, ne iudiceris[1] : tu autem noli traducere fratrem tuum; et ecce maior effectus es, quam is, [qui iudicat fratrem suum et traducit]. Dixit enim tibi : *Noli appellare fatuum et stupidum et abominabilem et stultum, ne condemneris in Gehennam; qui autem appellaverit « stulte » aut « fatue », tota die reus erit concilio. Quicumque appellaverit fratrem suum*[2] *vacue, erit vacuus tota die. Eodem iudicio, quo iudicatis, iudicabimini*[3]. Et si appellaverit in crastinum, eodem modo erit vacuus; et si usque dum exit ex mundo ita appellaverit, amens est, nec plenam rationem possidebit, donec eradicet defectus illos, ut dixit Dñs[4].

2. Levius autem est aliud delictum alio delicto et Gehenna Gehenna. Quisque iuxta opera sua iudicatur. Tu autem, voca aequales tuos « frater » et « soror », te minores aetate « fili » et « filia », te seniores « pater » et « mater » et eos, qui sacerdotes sunt, « domini et patroni mei » et sanctos et sanctas « heri » et « herae meae ». Et, *cui honorem, honorem; et cui amorem, amo-*

Cαβ] — 2 C ܐܬܕܝܢ. — 3 αβ om. ܐܦ. — *Ib.* β om. ܗܘ. — *Ib.* α *qui iudicat fratrem suum eumque traducit* ܕܕܐܢ ܠܐܚܘܗܝ ܘܡܦܪܣܐ ܠܗ [ܗܘ ... ܘܦܪܣܗ. Haec autem verba manu alia invecta sunt codici, cuius lectionem antiquiorem corrector calce illevit, ut correctionem codici inferre posset. Idem corrector notam aliquam marginalem delevit. — 4 α ܐܡܪܢܢ. — *Ib.* αβ om. ܓܝܪ. — 5 αβ ܣܟܠܐ ܐܘ ܣܢܝܐ. — 6 αβ om. ܡܢ. — *Ib.* α ܟܠܐ β ܟܠܐ [ܣܟܠܐ — 7 αβ ܘܟܠ [ܟܠ. — *Ib.* αβ ܕܩܪܝܐ. — 8 αβ ܗܘܐ. — 9 αβ add. ܠܟ [ܒܗܘ. — 10 β ܡܬܕܝܢܝܢ. — 12 αβ ܗܘ ܫܢܐ ܗܘܐ. — 13 β ܢܥܩܪ. — 15 αβ om. ܗܝ. — 16 αβ ܒܥܒܕܘܗܝ. — 17 Cβ ܡܬܕܝܢܝܢ. — 19 C ܩܫܝܫܝܢ. — 21 αβ om. ܘܡܕܒܪܢܝ. — *Ib.* α ܡܪܝ ܘܡܪܬܝ β ܡܪܝ ܘܡܪܬܝ.

1 Luc. VI, 37. — 2 Matth. V, 22. — 3 Matth. VII, 2. — 4 Auctor citatum apocryphum respicit : *Sicut inveniemini, assumemini.*

rem; et cui timorem, timorem[1], cum honore et sollicitudine, qua ratione eris supra legem primam et novissimam, hoc est : cum domino legum eris. Si autem aliquem fratrem et sororem appelles, eum velut fratrem et sororem considera; noli verba tua refellere : non licet tibi ipsi malefacere, etiamsi malefecerit tibi! Et si is obliviscatur, tu noli oblivisci ipsum vi caritatis fratrem tuum esse. Et quem « domine » aut « domina » appellas, recordare te sponte servum eius factum esse; si malefecerit tibi, ne ei resistas, sed velut dominum sustine. Et quos « fili » aut « filia » appellas, recordare eos vi dilectionis filios tuos esse; educa eos et attende ad eos et dilige eos, ut potes; et si obliti fuerint se filios tuos esse, tu ne obliviscaris eos tibi filios esse, neve eos negligas. Et quem « domine et patrone mi » vocas, recordare eum oblationes et orationes offerre pro te et pro omnibus hominibus; et propter opera eorum pacem habete cum ipsis et subiecti estote eis.

3. Et iterum dixit : *Quando oraveritis, dicite : Pater noster, qui es in caelis, dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimisimus debitoribus nostris*[2]. Dimitte fra-

ܒܐܝܩܪܐ ܘܒܫܬܡܠܝܘܬܐ. ܘܗܟܢ ܗܘܐ ܐܢܬ ܠܥܠ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܘܐܚܪܝܐ: ܗܢܘ ܕܥܡ ܡܪܗܘܢ ܕܢܡܘܣܐ ܗܘܐ ܐܢܬ. ܐܢ ܕܝܢ ܩܪܐ ܐܢܬ ܠܐܢܫ ܐܚܐ ܘܚܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܚܐ ܘܚܬܐ ܚܘܪ ܒܗ: ܠܐ ܬܒܛܠ ܡܡܠܠܝܟ. ܠܐ ܫܠܝܛ ܐܢܬ ܕܬܒܐܫ ܠܗ ܐܦܠܐ ܐܢ ܡܒܐܫ ܠܟ. ܘܐܢ ܛܥܐ ܠܗ ܗܘ: ܐܢܬ ܠܐ ܬܛܥܐ ܕܐܚܘܟ ܗܘ ܒܚܘܒܐ. ܘܗܘ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܠܗ ܡܪܝ ܘܡܪܬܝ: ܐܬܕܟܪ ܕܒܨܒܝܢܟ ܐܢܬ ܥܒܕܗ: ܐܢ ܡܒܐܫ ܠܟ: ܠܐ ܬܩܘܡ ܠܘܩܒܠܗ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܠܡܪܐ ܣܝܒܪܝܗܝ. ܘܗܘ ܡܢ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܠܗ ܒܪܝ ܘܒܪܬܝ: ܐܬܕܟܪ ܕܒܢܝܟ ܐܢܘܢ ܒܪܚܡܬܐ: ܪܒܐ ܐܢܘܢ ܘܐܙܕܗܪ ܒܗܘܢ ܘܪܚܡ ܐܢܘܢ ܒܡܐ ܕܡܫܟܚ ܐܢܬ: ܘܐܢ ܛܥܝܢ ܗܢܘܢ ܕܒܢܝܟ ܐܢܘܢ: ܐܢܬ ܠܐ ܬܛܥܐ ܕܒܢܝܟ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܬܒܣܐ ܒܗܘܢ. ܘܗܘ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܠܗ ܡܪܝ ܘܦܛܪܘܢܝ: ܐܬܕܟܪ ܕܡܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܘܨܠܘܬܐ ܚܠܦܝܟ ܘܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ: ܘܡܛܠ ܥܒܕܝܗܘܢ ܐܫܠܡܘ ܥܡܗܘܢ ܘܐܫܬܥܒܕܘ ܠܗܘܢ܀

ܘܐܡܪ ܬܘܒ: ܕܐܡܬܝ ܕܡܨܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܡܪܘ: ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ: ܫܒܘܩ ܠܢ ܚܘܒܝܢ ܐܝܟ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ. ܫܒܘܩ ܠܗ ܠܐܚܘܟ ܘܡܢ ܬܪܥܐ: ܘܐܡܪ

Cαβ] — 3 β ܐܢܬ. — 5 C velut *matrem* ܕܐܡܐ [ܕܐܚܐ. — 9 αβ *scito* ܕܥ [ܐܬܕܟܪ. — 10 α ܘܐܢ. — 12 αβ om. ܡܢ. — 13 αβ filios tuos *dilectos* esse ܕܚܒܝܒܐ [ܒܪܚܡܬܐ. — 14 C ܘܐܦܣ [ܘܐܦ. — 15 αβ ܕܡܫܟܚ. — 16 αβ om. ܕܒܢܝܟ ܐܢܘܢ. — 18 αβ ܐܬܕܟܪܘ. — 19 αβ ܒܢܝܢܫܐ. — 20 α ܐܫܠܡܘ. — 21 α ܐܫܬܥܒܕܘ. — 22 α ܕܡܨܠܝܬܘܢ. — *Ib.* β ܐܫܬܥ. — 25 αβ ܐܦ ܠܐ [ܬܪܥܐ.

[1] Rom. XIII, 7. — [2] Matth. VI, 9-12.

ܒܨܠܘܬܟ: ܫܒܘܩ ܠܝ ܡܪܝ: ܕܐܢܐ ܫܒܩܬ ܠܚܝܒܝ ܕܚܛܘ ܗܘܐ ܠܝ: ܘܐܦ ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ ܕܐܣܟܠܘ ܒܝ: ܘܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢܟ ܟܕ ܒܗܝܬ ܐܢܐ ܥܠ ܕܪܓܙܐ ܪܓܙܬ: ܘܗܟܢ ܗܘܐ ܐܢܬ ܠܥܠ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ ܘܠܥܠ ܡܢ ܐܘܪܝܬܐ ܘܢܒܝܐ: ܘܡܕܪܟ ܐܢܬ ܠܡܪܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܕܘܒܪܘܗܝ: ܕܒܗ ܐܬܐ ܐܢܬ ܠܘܬܗ ܘܠܫܠܝܚܘܗܝ. ܐܢ ܕܝܢ: ܐܢ ܡܛܝܬ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܦܫܝܩ ܗܘ ܠܟ ܕܬܥܒܪ ܐܢܘܢ ܠܥܠ. ܐܢ ܕܝܢ ܟܠܝܬ ܐܢܬ ܗܘ ܕܣܟܠܐ: ܟܕ ܫܒܩܬܗ ܩܪܐ ܐܢܬ ܐܚܝ: ܘܐܢ ܟܠܝܬ ܐܢܬ ܗܘ ܕܫܛܝܐ ܟܕ ܫܒܩܬܗ ܩܪܐ ܐܢܬ ܒܪܝ: ܘܐܢ ܟܠܝܬ ܐܢܬ ܗܘ ܕܦܟܝܗܐ: ܦܫܝܩ ܠܟ ܕܬܩܪܐ ܚܒܝܒܝ: ܘܐܢ ܫܒܩ ܐܢܬ ܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ: ܦܫܝܩ ܠܟ ܕܟܠ ܙܒܢ ܬܫܒܘܩ: ܘܐܢ ܡܬܪܥܐ ܐܢܬ ܘܡܨܠܐ ܐܢܬ: ܦܫܝܩ ܠܟ ܕܠܐ ܬܘܒ ܬܪܓܙ: ܘܐܢ ܡܫܝܓ ܐܢܬ ܪܓܠܐ ܕܒܥܠܕܒܒܝܟ: ܦܫܝܩ ܠܟ ܕܬܢܫܘܩ ܐܢܘܢ: ܘܐܢ ܦܟܟ ܐܢܬ ܝܗܒ: ܦܫܝܩ ܠܟ ܕܬܬܠ ܟܠܗ ܦܓܪܟ: ܘܐܢ ܬܪܝܢ ܐܢܬ ܐܙܠ ܡܝܠܝܢ: ܐܦ ܟܡܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܐܙܠ ܐܢܬ: ܘܐܢ ܝܗܒ ܐܢܬ ܟܘܬܝܢܟ: ܡܫܟܚ ܝܗܒ ܐܢܬ ܐܦ ܡܪܛܘܛܟ. ܘܐܢ ܠܗܘܢ ܠܦܘܩܕܢܐ ܡܛܝܬ ܐܢܬ: ܠܥܠ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܐܢܬ ܘܦܫܝܩ ܠܟ ܕܬܬܝܬܪ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܗܘ܀

tri tuo et tunc orando dices in oratione tua : « dimitte mihi, Domine, quia ego dimisi debitori meo, et dimitte his, qui deliquerunt in me; et obsecro te confusus, quod irascendo iratus sim » : qua ratione super mandatis magnis et parvis eris et super Lege et Prophetis et assequeris Dñum, hoc est, conversationem eius, qua pervenies ad eum, apostolosque eius. Si vero ad mandata magna illa perveneris, facile erit tibi ea sursum excedere. Si autem abstinueris a [nomine] fatui, illico « frater mi » appellabis; et si abstinueris a [nomine] stulti, statim « fili mi » appellabis [eum]; et si abstinueris a [cognomine] insipientis, facile erit tibi « dilecte » appellare; et si septuagies septies dimiseris, facile erit tibi omnino dimittere; et si reconciliatus oraveris, facile erit tibi amplius non irasci; et si pedes inimicorum tuorum laveris, facile erit tibi deosculari eos; et si maxillam tuam dederis, facile erit tibi totum corpus dare; et si duo millia passuum perrexeris, etiam quantum volueris, ibis; et si tunicam tuam dederis, poteris et pallium dare. Et si ad mandata ista perveneris, supra illa eris et facile erit tibi tempore isto proficere.

Cαβ] — 2 αβ om. ܗܘܐ. — 11 αβ ܩܪܐ [ܕܝܢ. — *Ib.* C om. ܗܘ. — 15 α ܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ. — 16 C ܒܟܠܗ β ܒܟܠܗܘܢ. — 19 C ܐܢܫܝ. — 21 Cβ ܦܓܪܟ. — 23 Cβ ܐܢܬ ܡܪܐ. — *Ib.* αβ om. ܐܦ ܐܢܬ.

4. Initio affligeris, postremo recreaberis. Dixit namque : *Custodiam legem tuam in saeculum saeculi et ambulabo in recreatione*[1]. Dixit autem tibi : *Dilige fratrem tuum plus quam teipsum*[2]. *Hinc*, inquit, *scietis, quid sit caritas : qui ponit animam suam*, inquit, *pro amico suo. Et si verax sit vobis dilectio mea, ponite animam vestram pro fratribus vestris*[3]. Si vero malos, osores tuos plus dilexeris quam teipsum : maior eris illo, qui socium suum plus diligit, quam seipsum, et inimicum, ut seipsum; qua ratione maior eris mandatis magnis et conglorificaberis cum Dño. Qui enim mandata ista magna fecerit, erit perfectus, et si mandatis magnis plus praestiterit diligendo et valde humiliando seipsum et compatiendo cum Dño, conglorificabitur cum ipso, quoniam spiritualiter intuetur ipsum et compatitur cum ipso, sicut dixit : *Hoc exemplum posui vobis, ut lavetis pedes fratrum traditorumque vestrorum*[4] : tu osculare pedes traditorum tuorum : et ecce maior eris illo, qui pedes lavat traditorum suorum.

5. Dñs omnes homines amicos suos appellavit : eos, qui ipsum oderunt et eos

ܡܕܡܫܪܝܬ ܐܠܝܨ ܐܝܬ: ܘܠܚܪܬܐ ܡܬܢܘܚ ܐܝܬ ܠܟ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܐܛܪ ܢܡܘܣܟ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܐܗܠܟ ܒܪܘܘܚܐ. ܐܡܪ ܠܟ ܕܝܢ: ܐܚܒ ܠܐܚܘܟ ܝܬܝܪ ܡܢ ܢܦܫܟ. ܡܢ ܗܪܟܐ ܐܡܪ ܬܕܥܘܢ ܡܢܘ ܚܘܒܐ: ܡܢܘ ܐܡܪ ܕܣܐܡ ܢܦܫܗ ܚܠܦ ܪܚܡܗ. ܘܐܢ ܫܪܝܪ ܠܟܘܢ ܚܘܒܝ: ܣܝܡܘ ܢܦܫܟܘܢ ܚܠܦ ܐܚܝܟܘܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܪܚܡܬ ܐܝܬ ܠܒܝܫܐ ܣܢܐܝܟ ܝܬܝܪ ܡܢ ܢܦܫܟ: ܣܓܝ ܪܒ ܐܝܬ ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܘ ܕܠܚܒܪܗ ܪܚܡ ܝܬܝܪ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܠܣܢܐܗ ܐܝܟ ܢܦܫܗ: ܘܗܘܝܬ ܪܒ ܐܝܬ ܐܦ ܝܬܝܪ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܫܬܒܚܬ ܥܡ ܡܪܢ. ܐܝܢܐ ܓܝܪ ܕܥܒܕ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܗܘܐ ܓܡܝܪܐ: ܘܐܢ ܥܒܕ ܝܬܝܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܚܒ ܐܦ ܡܬܡܟܟ ܣܓܝ ܘܚܫ ܥܡ ܡܪܢ: ܡܫܬܒܚ ܥܡܗ: ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܠܗ ܪܘܚܢܐܝܬ ܘܚܫ ܥܡܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܗܢܐ ܛܘܦܣܐ ܣܡܬ ܠܟܘܢ ܕܬܫܝܓܘܢ ܪ̈ܓܠܐ ܕܐܚܝܟܘܢ ܘܕܡܫܠܡܢܝܟܘܢ. ܢܫܩ ܐܢܬ ܪ̈ܓܠܐ ܕܡܫܠܡܢܝܟ: ܘܗܐ ܪܒ ܐܝܬ ܡܢ ܗܘ ܕܡܫܝܓ ܪ̈ܓܠܐ ܕܡܫܠܡܢܘܗܝ܀

ܡܪܢ ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܚܒܪ̈ܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ: ܠܣܢ̈ܐܝܗܘܢ ܘܠܪ̈ܚܡܝܗܘܢ

Cαβ] — 1 α ܐܠܝܨܐ β ܡܬܐܠܨܐ. — *Ib.* αβ ܠܚܪܬܐ. — 2 αβ ܡܬܢܝܚܬ. — 4 α ܒܪܘܘܚܐ. — *Ib.* αβ ܠܗ [ܠܟ (α in margine recte corrigit ܠܟ). — 6 α ܗܘ ܡܢܘ. — 7 αβ om. ܚܠܦ. — 9 β ܕܝܢ. — 10 α om. ܝܬܝܪ. — 11 β add. ܪܚܡ [ܘܠܣܢܐܗ. — 12 αβ ܡܢ ܗܢܝܢ [ܡܢ ܝܬܝܪ. — 13 α om. ܪܘܪܒܐ. — 14 αβ om. ܪܘܪܒܐ. — 19 αβ *dedi* ܝܗܒܬ [ܣܡܬ. — 21 αβ ܡܫܠܡܢܝܟ ܐܢ. — *Ib.* αβ ܐܝܬ ܪܒ ܐܝܬ ܗܘܝܬ [ܪܒ ܗܘܐ. — 24 αβ ܠܪܚܡܝܗܘܢ.

[1] Ps. CXVIII, 44 seqq. — [2] Cf. Didache c. 2 (ed. *Bryennii*, p. 13) : οὓς δὲ ἀγαπήσεις ὑπὲρ τὴν ψυχήν σου. — [3] Ioh. XV, 12. — [4] Ioh. XIII, 15.

[illegible]

qui ipsum dilexerunt et eos plus quam seipsum dilexit, ita ut animam suam posuerit pro eis. Et is, qui ei discipulus fit, ad instar eius faciat; et si magister tuus, qui sine peccato erat, se ipsum peccatum fecit (quod peccata omnium peccatorum facit) : tu reputa teipsum aliquid, quod peccato peius est : et ecce neminem iudicabis. Nam si dixeris : « nemo magis reus est me » et deprehensus fueris alium iudicare aut ei improperare : teipsum illo maiorem facis, nec verba tua conformia sunt operibus tuis. Sic facito et cum Dño invenieris; et quoniam teipsum peccatum reputas, noli iudicare peccatores; et quia peccatum creaturae peccata facit omnia : peccata tua immensa sunt : et quia peccata tua immensa sunt : noli iudicare eum, cuius peccata mensurabilia sunt[1]. *Si ego,* inquit, *qui sum dominus et magister vester*[2], me ipsum peccatum feci in humiliatione mea : quanto magis decet vos humiliari? *Hunc,* inquit, *qui peccatum non novit, propter vos peccatum fecit*[3], hoc est : fecit seipsum et humi-

Cαβ | — 1 αβ [illegible]. — 3 αβ *qui te creavit* [illegible]. — 4 αβ om. [illegible]. — 6 αβ [illegible]. — 7 α [illegible] β [illegible]. — 8 αβ [illegible]. — 9 αβ [illegible]. — *Ib.* αβ [illegible]. — 11 αβ *non percepisti humiliari et conglorificari cum Dño Iesu. Si itaque teipsum peccatum reputas...* [illegible]. — 14 C [illegible]. — 15 C [illegible]. — 16 C [illegible]. — 22 αβ add. [illegible]. — *Ib.* αβ om. [illegible].

[1] Sensus est : Christus se ipsum peccatum fecit. Peccatum peccatores facit. Si quis ergo se ipsum cum Christo peccatum facit, se causam declarat delictorum, quae a peccatoribus omnibus committuntur. Atqui peccata omnium peccatorum immensa sunt, igitur si quis se peccatum fecerit, peccata eius immensa erunt, nam seipsum causam sistit omnium delictorum mundi. — [2] Ioh. xiii, 14. — [3] II Cor. v, 21.

liavit se, ut nobis exemplo fieret, qui imitaremur ipsum. Et si Dñs in humilitate sua mulieres salutavit : nos adorare decet viros mulieresque. Velut infans enim, quem dixit Dominus, ut ad instar eius essemus, ut ad instar infantis lactentis aut ablactati, humiles essemus, dixit Dñs[1]. Ubi invenies infantem in vico iudicantem aut scientem, quinam sint in eo adulteri vel fures, etiamsi adulteri ne abscondendo quidem se pueris abscondant, quibus dixit Dñs : « similes estote? » quia nesciunt eos traducere, nec immunditia patet mentibus eorum; sin autem : introduc parvulum in domum aliquam, in qua adulteri et fures sunt, et dic ei : « intra et vide, quid sit intus » et vide, eum haud illos maligne aspecturum esse, ne tunc quidem, si nudi sint, nec si moechentur. Etiam nos simus infantes nequitiis istis et scientia et caritate et humilitate simus perfecti.

6. Igitur exponam tibi, quid recipias a pueris et quid omittas. Quando videris puerum, qui non habet curam vestitus et victus sui, dicito : « hoc meum est ». Et quando videris eum non con-

ܕܢܦܠ ܒܡܟܝܟܘܬܗ: ܣܓܝ ܕܢܬܗܦܟ
ܠܓܒܪܐ ܘܠܢܫܐ ܙܕܩ ܠܢ. ܐܟܙܢܐ ܓܝܪ
ܕܗܘ ܛܠܝܐ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܢ ܕܢܗܘܐ
ܐܟܘܬܗ: ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܕܝܢܩ ܛܠܝܐ
ܐܘ ܚܣܝܠܐ ܡܡܟܟܐ ܐܡܪ ܡܪܢ
ܕܢܗܘܐ. ܐܝܟܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܛܠܝܐ ܕܕܐܢ
ܒܫܘܩܐ: ܐܘ ܕܝܕܥ ܐܝܠܝܢ ܐܝܟܘ ܓܝܪܐ
ܐܘ ܓܢܒܐ ܕܐܝܬ ܒܗ: ܗܘܝܢ ܕܐܦܠܐ
ܡܛܫܝܐ ܛܫܝܢ ܓܝܪܐ ܡܢ ܛܠܝܐ
ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܗܘܘ ܐܟܘܬܗܘܢ.. ܡܛܠ
ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܢܦܪܣܘܢ ܐܢܘܢ: ܘܐܦܠܐ
ܛܡܐܘܬܐ ܓܠܝܐ ܠܪܥܝܢܝܗܘܢ. ܘܐܠܐ
ܐܥܠ ܛܠܝܐ ܠܒܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܓܝܪܐ ܘܓܢܒܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܥܘܠ ܚܙܝ
ܡܢܐ ܐܝܬ ܠܓܘ: ܘܚܙܝ ܕܠܐ ܚܙܐ ܠܗܘܢ
ܒܒܝܫܬܐ ܘܠܐ ܕܐܢ ܥܪܛܠܝܢ ܘܠܐ ܕܐܢ
ܓܝܪܝܢ. ܘܐܦ ܚܢܢ ܢܗܘܐ ܛܠܝܐ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܒܝܫܬܐ ܘܒܝܕܥܬܐ ܘܒܚܘܒܐ
ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܢܗܘܐ ܓܡܝܪܐ܀

ܐܦܢܐ ܠܟ ܗܟܝܠ ܡܢܐ ܬܣܒ ܡܢ
ܛܠܝܐ ܘܡܢܐ ܬܫܒܘܩ ܐܝܬ: ܡܐ ܕܚܙܝܬ
ܛܠܝܐ ܠܡܐܟܠܐ ܕܠܐ ܝܨܦ ܕܠܒܘܫܗ
ܘܕܬܟܣܝܬܗ: ܐܡܪ: ܗܢܐ ܕܝܠܝ ܗܘ. ܘܡܐ

Cαβ] — 2 αβ ܘܠܡܠܦܢܐ ܠܕܒܪܐ. — *Ib.* αβ om. ܕܢܗܘܐ ܐܟܘܬܗ .... ܐܡܪ ܡܪܢ. — 4 α add. ܡܪܢ [ܕܢܗܘܐ. — 5 αβ ܘܐܡܪ [ܐܘ. — *Ib.* αβ add. ܠܢ [ܐܡܪ. — 7 αβ ܘܐܝܟ. — *Ib.* αβ ܘܓܢܒܐ ܓܝܪܐ. — 12 α ܠܪܥܝܢܗܘܢ. — 14 αβ ܘܓܢܒܐ ܓܝܪܐ. — 15 αβ om. ܐܝܬ. — 16 αβ ܐܢ .... ܐܢ [ܕܐܢ ... ܕܐܢ. — 16 C ܥܪܛܠܝܢ. — 17 C ܓܝܪܝܢ. — *Ib.* α ܢܗܘܐ. — *Ib.* β ܐܦ. — 18 β om. ܘܒܝܕܥܬܐ. — 20 αβ ܡܛܠ [ܗܟܝܠ. — 21 αβ ܛܠܝܐ. — *Ib.* αβ ܠܡܐܟܘܠ [ܐܝܬ ܡܐ. — *Ib.* αβ ܐܝܬ ܕܝܨܦ. — 22 β ܝܨܦ. — 23 C *operimenti sui* ܘܕܬܟܣܝܬܗ [ܘܠܒܘܫܗ. — *Ib.* αβ ܕܝܠܝ.

[1] Hoc loco textus corruptus esse videtur; protasi enim part. ܐܟܙܢܐ introductae nulla apodosis correspondet.

ܘܚܙܐ ܐܢܬ ܠܗ ܕܠܐ ܪܓ ܐܢܬܬܐ ܘܡܬܚܡܬ ܠܗ ܕܢܒܟܐ ܒܟܠ ܙܒܢ: ܐܡܪ: ܗܠܝܢ ܕܝܠܝ ܐܢܝܢ: ܐܗܘܐ ܕܠܐ ܪܓܬܐ ܘܐܒܟܐ ܒܟܠܙܒܢ. ܘܡܐ ܕܚܙܝܬ ܠܗ ܕܠܐ ܕܐܢ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܒܝܫܐ ܘܓܝܪܐ: ܐܡܪ: ܗܠܝܢ ܕܝܠܝ ܐܢܝܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܚܙܐ ܐܢܬ ܠܗ ܕܠܐܛ ܐܘ ܪܓܙ ܐܘ ܡܒܐܫ ܐܘ ܡܚܐ: ܐܡܪ: ܗܠܝܢ ܠܐ ܗܘܝ ܕܝܠܝ: ܠܐ ܬܬܕܡܐ ܒܗܠܝܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܗܘܐ ܦܫܝܛ ܪܥܝܢܟ ܕܬܐܙܠ ܒܬܪ ܒܝܫܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܛܠܝܐ: ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܫ ܠܘܛ: ܠܐܛ: ܐܘ ܕܐܢ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܫ ܡܚܝ: ܡܚܐ ܘܪܓܙ: ܡܛܠ ܕܥܡܗ ܡܬܝܠܕܐ ܚܛܝܬܐ: ܗܘ ܢܟܝܠܐ ܘܗܘ ܦܫܝܛ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܙܟܝܗ ܘܥܩܘܪܝܗ ܘܗܘܝ ܛܠܝܐ ܡܢ ܬܫܡܫܬܗ ܕܒܝܫܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ: ܕܡܢ ܒܝܫܬܐ ܗܘܘ ܛܠܝܐ: ܘܒܡܕܥܬܐ ܗܘܘ ܓܡܝܪܐ܀

ܬܘܒ ܐܦܪܘܫ ܠܟ ܥܠ ܣܟܠܐ: ܕܡܐ ܕܚܙܝܬܝܗܝ ܠܣܟܠܐ ܕܫܐܛ ܢܦܫܗ: ܘܠܐ ܩܢܐ ܒܝܬܐ ܘܠܐ ܐܢܬܬܐ: ܘܠܐ ܩܢܝܢܐ ܐܦܠܐ ܢܚܬܐ ܠܒܪ ܡܢ ܠܒܘܫܗ: ܘܠܐ ܣܝܒܪܬܐ: ܐܠܐ ܕܝܘܡ ܒܝܘܡܗ: ܐܡܪ: ܗܠܝܢ ܕܝܠܝ ܐܢܝܢ ܘܐܬܕܡܐ ܒܗܘܢ. ܘܡܐ ܕܚܙܝܬܝܗܝ ܕܡܡܠܠ ܒܣܟܠܘܬܗ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܘܣܐܡ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܠܐ ܢܬܡܠܟ ܡܢܗ ܘܠܐ ܢܬܕܟܪ:

cupiscere mulierem eumque quocunque tempore flere posse, dicito : « ista mea sunt; ero sine concupiscentia et flebo omni tempore ». Et quando videris eum non iudicare nec malos et adulteros conspicere, dicito : « haec mea sunt ». Si autem videris eum maledicentem, aut irascentem, aut malefacientem, aut percutientem, dicito : « haec mea non sunt » : ista ne imiteris. Non est enim mens tua tam simplex, ut malum sequaris, velut parvulus, cui si quis dixerit : « maledic ! » maledicit, aut si quis ei dixerit : « percute ! » percutit et irascitur, quia cum ipso connatum est peccatum : illud astutum est, ipse simplex. Tu autem devince peccatum et evelle illud et esto parvulus obsequio mali, sicut dixit : *Estote infantes malo et scientia estote perfecti*[1].

7. Adhuc explicabo tibi de fatuo. Quod si videris fatuum seipsum contemnere, nec domum, nec uxorem, nec substantiam habere, sed ne vestimenta quidem, praeter vestem suam, nec victum, praeter quotidianum, dicito : « haec mea sunt », haec imitare. Et quando videris eum cum omnibus colloquentem ob fatuitatem suam et sibi legem po-

Cαβ] — 2 αβ ܒܟܠܙܒܢ. — 4 α ܒܟܠܙܒܢ. — *Ib.* αβ ܐܝܟ ܕܚܙܐ. — 5 C ܡܬܚܙܝܢ. — 6 Cβ ܐܢܬ. — *Ib.* β ܐܢܬܝ. — *Ib.* αβ ܡܒܐܫ. — 8 αβ ܗܘܘ. — 9 αβ ܒܗܠܝܢ. — *Ib.* αβ ܦܫܝܛ. — 10 α ܒܝܫܬܐ. — 11 α ܕܠܘܛ β ܕܠܘܛ. — *Ib.* αβ ܗܘ ܢܟܝܠܐ [ܐܘ ܡܚܐ. — 13 αβ ܘܗܘ. ܡܬܝܠܕܐ ܚܛܝܬܐ ܘܡܬܝܠܕ. — 14 αβ ܘܗܘ. — 17 β desinit ܓܡܝܪܐ. — 18 α ܐܦܪܫ. — 22 α ܒܝܘܡܗ ܕܝܘܡܐ [ܕܝܘܡ ܒܝܘܡܗ. — *Ib.* C ܐܢܝܢ. — 24 α add. in margine ܐܡܪ ܕܗܠܝܢ ܕܝܠܝ ܐܢܝܢ ܘܡܡܠܠ [ܥܡ ܟܠܢܫ. — *Ib.* α et etiam philosophum ponentem ܘܣܐܡ ܦܝܠܣܘܦܐ ܐܦ ܢܡܘܣܐ [ܢܡܘܣܐ.

[1] I Cor. XIV, 20.

nentem se non ira stomachaturum, ne obiurgetur, et mundi sapientem sapientia contemptum, et philosophum, cui vilescunt visibilia, dicito : « haec mea sunt », haec fatuitas apostolorum est. Quodsi videris eum praestigiantem aut haruspicantem, aut fornicantem, aut hariolantem, aut idola adorantem, dicito : « haec mea non sunt ». Et ludibrio fiunt mundo ob fatuitatem suam, cum non discernant, quis sibi illudat et quis se honoret; et eum, qui ipsos vespere percussit, mane alloquantur. Sic eos imitare; velut fatuus ingredere ad eos, qui illudunt tibi, et loquere cum ipsis et honora honorantes te et stultum respice, qui prae stultitia sua non discernit bonos a malis. Tu pari ratione dilige bonos et malos etiamsi eos noveris. Et si videris eum fatuitate sua dirigi et dicente ei alio : « vade, moechare » aut « furare » aut « maledic » ita facere ob stultitiam suam, noli ei similis fieri, nam de astutia sapientiae terrestris dicit tibi : « esto stultus », non de sapientia caelesti, nec velut sapientes astuti conspicias malos iudicesque, sed velut stulti illi conspectis eorum peccatis ea neglige eosque tamquam sapiens caelestis hortare, ut paenitentiam agant, nec eos velut sapiens terrestris con-

ܘܡܫܝܛܐ ܕܥܠܡܐ ܕܚܟܝܡܐ ܒܚܟܡܬܐ: ܘܦܝܠܘܣܘܦܐ ܕܫܝܛ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܐܡܪ: ܗܠܝܢ ܕܝܠܝ ܐܢܝܢ: ܗܕܐ ܫܛܝܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ. ܡܐ ܕܚܙܐ ܐܢܬ ܠܗ ܕܡܚܪܫ ܐܘ ܕܡܢܚܫ: ܐܘ ܕܡܙܢܐ ܐܘ ܕܩܣܡ ܐܘ ܕܣܓܕ ܠܦܬܟܪܐ: ܐܡܪ: ܗܠܝܢ ܠܘ ܕܝܠܝ ܐܢܝܢ. ܘܐܦ ܡܬܒܙܚܝܢ ܕܥܠܡܐ ܗܘܝܢ ܒܫܛܝܘܬܗܘܢ ܘܠܐ ܦܪܫܝܢ ܠܡܢ ܕܡܒܙܚ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܠܡܢ ܕܡܝܩܪ ܠܗܘܢ: ܘܠܡܢ ܗܘ ܕܡܚܐ ܐܢܘܢ ܒܪܡܫܐ: ܡܩܕܡܝܢ ܡܡܠܠܝܢ ܥܡܗ ܒܨܦܪܐ. ܗܟܢܐ ܐܬܕܡܐ ܒܗܘܢ: ܐܝܟ ܫܛܝܐ ܥܘܠ ܠܘܬ ܡܒܙܚܢܝܟ ܘܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܘܠܡܝܩܪܢܝܟ ܝܩܪ. ܘܚܘܪ ܒܫܛܝܐ ܕܠܐ ܦܪܫ ܛܒܐ ܡܢ ܒܝܫܐ ܒܫܛܝܘܬܗ: ܘܗܟܢ ܐܚܒ ܐܝܟ ܠܛܒܐ ܘܠܒܝܫܐ: ܟܕ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗܘܢ. ܘܡܐ ܕܚܙܝܬܝܗܝ ܕܡܬܕܒܪ ܒܫܛܝܘܬܗ: ܐܘ ܐܢܫ ܐܡܪ ܠܗ ܕܙܠ ܓܘܪ ܐܘ ܓܢܘܒ ܐܘ ܠܘܛ: ܘܥܒܕ ܗܟܢ ܒܫܛܝܘܬܗ: ܠܐ ܬܬܕܡܐ ܠܗ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܚܪܝܦܘܬܐ ܕܚܟܡܬܐ ܐܪܥܢܝܬܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܗܘܝ ܫܛܝܐ: ܠܘ ܡܢ ܚܟܡܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ: ܘܠܘ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܚܟܝܡܐ ܚܪܝܦܐ ܬܗܘܐ ܚܙܐ ܒܒܝܫܐ ܘܕܐܢ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܫܛܝܐ ܗܘܝܬ ܚܙܐ ܘܡܒܣܐ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ: ܘܐܝܟ ܚܟܝܡܐ ܫܡܝܢܝܐ ܐܘܕܥ ܐܢܘܢ ܕܢܬܘܒܘܢ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܚܟܝܡܐ ܐܪܥܢܐ

Cα] — 1 α ܣܟܠܬܐ. — *Ib.* α ܕܡܫܢܝܐ. — 3 C ܐܢܝܢ. — 4 α add. ܕܝܢ [ܠܗ. — 7 Cα ܐܢܝܢ. — *Ib.* α ܐܦ. — *Ib.* α ܘܕܠܥܠܡܐ ܠܐ ܦܪܫܝܢ ܒܫܛܝܘܬܗܘܢ ܠܐ ܠܡܢ. — *Ib.* α ܠܗܘܢ [ܐܢܘܢ. — 16 α ܘܗܟܢ. — 20 α ܬܬܕܡܐ. — 21 α ܐܡܪ. — 22 α add. ܡܢ [ܠܟ. — *Ib.* α ܘܠܗ. — 23 α ܘܠܐ [ܘܠܘ.

ܠܗܘܢ ܐܢܘܢ ܕܢܡܘܬܘܢ ܒܝܕ ܒܝܫܐ. ܘܐܬܕܡܐ ܠܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܐܛܐܒ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫ ܘܠܐ ܬܬܕܡܐ ܠܗ ܕܦܪܥ ܠܟܠܚܕ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܝܬ ܐܝܘܢ ܘܠܐ ܢܡܘܣܝܐ ܐܝܟܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܐܢ ܗܘ ܠܐ ܥܒܕ ܕܝܢܐ ܠܡܬܛܠܡܢܐ: ܡܢܘ ܥܒܕ ܠܗ. ܐܝܟܘܬܗ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܗܘܐ. ܥܒܕ ܠܟ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟܘܬܗ. ܠܐ ܬܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܒܪܝܬܗ: ܕܠܐ ܢܫܬܩܠܟ ܐܝܟ ܕܠܣܛܢܐ.

ܠܗܘ ܓܒܪܐ ܕܝܢ ܕܪܕܦ ܚܘܒܐ ܒܪܘܚ ܫܠܝܛ: ܢܡܘܣܐ ܠܐ ܡܫܬܠܛ ܒܗ: ܐܠܐ ܠܥܠ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܗܘ. ܨܒܐ ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܢܚܝܒܟ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ: ܠܐ ܬܚܛܐ ܒܦܓܪܟ: ܘܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܠܐ ܢܟܣܝܟ ܢܡܘܣܐ ܐܚܪܝܐ: ܠܐ ܬܚܛܐ ܒܠܒܟ ܒܡܚܫܒܬܐ ܣܢܝܬܐ ܕܥܠ ܒܢܝܢܫܐ: ܘܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܗܘܐ ܥܡ ܡܪܗܘܢ ܕܟܬܒܐ: ܪܚܡ ܠܡܪܟ ܘܐܚܒ ܠܟܠܗ ܒܢܝܢܫܐ ܗܘ ܕܡܢ ܫܪܒܬܗ ܕܐܕܡ: ܘܗܐ ܩܢܝܬ ܢܡܘܣܐ.

ܫܘܠܡܗ ܓܝܪ ܕܢܡܘܣܐ ܚܘܒܐ ܗܘ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܟܝܐ ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܦܠܓܐ: ܕܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܪܦܝܘ ܐܢܫܐ ܛܥܘ ܫܪܪܐ ܘܕܟܝܘܬܐ ܕܠܒܐ. ܟܬܒܐ ܓܝܪ ܩܛܠ ܠܟ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܡܦܪܫܘ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܠܡܣܒ ܡܢܗܘܢ ܚܘܒܐ

demnes, ut per malos moriantur. Imitare gratiam Dei omnibus benefaciendo, nec imitare Eum, qui retribuit cuique iuxta opera eius, nam non es Aeon, nec sine lege es, ut ille. Nam si is non fecerit iudicium oppressis, quisnam faciet? Tu ipsi similis fieri vis? Fac tibi creaturam ad instar eius! Noli Deus fieri inter creaturas eius, ne te absumat, velut Satanam!

8. In virum autem, qui caritatem spiritu sectatur, lex non dominatur, sed supra legem est. Vis itaque, ne te lex prima condemnet, noli peccare corpore tuo; et si velis, ne te lex novissima reprehendat, noli peccare in corde tuo cogitando turpia de hominibus; et si cum Domino Scripturarum fieri velis, dilige Dominum tuum et ama omnes homines e progenie Adae : et ecce legem comprehendisti.

9. Finis enim legis caritas est e conscientia pura et fide imperturbata [procedens], quae praecepta reliquerunt homines obliti veritatis et puritatis cordis. *Littera,* inquit, *occidit*[1] te, quia nescis mandata eius discernere et caritatem ex eis desumere, et Dñs Iesus salvat te,

Cαβ] — 1 α add. eosque *traducas* ܐܢܘܢ ܘܬܥܒܪ [ܐܢܘܢ ܠܗܘܢ. — 2 α ܠܟܠܟܠ. — 3 α ܕܦܪܥ ܗܘ. — 5 α ܢܡܘܣܐ. — *Ib.* α ܐܝܟܘܬ. — 7 α om. ܕܒܪܝܬܐ .... ܐܝܟܘܬܗ. — 10 α ܕܪܕܦ. — 12 β inc. ܨܒܐ praemissis verbis ܟܠܗ ܕܒܪ. — 14 Cα ܕܢܟܣܝ. — 15 αβ ܒܡܚܫܒܬܐ ܣܢܝܬܐ. — 16 αβ ܒܟܬܒܐ [ܕܟܬܒܐ. — 18 αβ ܗܘ ܡܢ ܕܐܕܡ. — 21 β ܘܗܝܡܢܘܬܗ. — 22 αβ ܗܠܝܢ ܕܗܠܝܢ. — 24 αβ ܠܟ.

[1] II Cor. III, 6.

prout consocieris cum ipso. In humilitate atque caritate humilium habitat Christus et revelat eis mysteria sua. Et si velis, ingredere in hanc requiem et hanc gusta suavitatem. Et vide, quando fueris contentus : quando omnes iudicasti, an modo, postquam omnibus condonasti eosque dilexisti ? Vide, quando inceperit frangi in te vis peccati : quando cum asseclis fidei tuae sectisque inimicitiam habebas, an modo, cum omnes diligis, bonos et malos, nec inimicum habes ullum, nisi Satanam, nec est colluctatio ibi cum carne et sanguine, filiis Adae, sed proelium inis cum spiritibus malis, exercitibus peccati[1]? Et mammonam et iniquitatem et omnia caduca relinque et ab eis, velut inimicis, elongare, et omnes homines et Dñs tibi amici cari videbuntur et propinqui et parentes et domini : tu eorum servus esto per caritatem et filius et frater et amicus et haeres.

10. Tales igitur simus et oremus pro omnibus hominibus ab Adam usque ad novissimum, ut vivant et glorificent Patrem et Filium et Spiritum sanctum, perfectam Trinitatem.

11. Dominus enim testatur mihi, quod

ܘܗܟܢܐ ܫܘܬܦܘ ܥܒܕ ܠܗ ܕܡܫܬܘܬܦܬ ܐܢܬ ܥܡܗ. ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܕܡܟܝܟܐ ܥܡܪ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܘܡܓܠܐ ܠܗܘܢ ܐܪ̈ܙܘܗܝ. ܘܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܥܘܠ ܠܗܕܐ ܢܝܚܐ ܘܛܥܘܡܝܗ ܠܗܕܐ ܒܣܝܡܘܬܐ. ܘܚܙܝ ܐܡܬܝ ܡܣܬܝܒܪ ܗܘܝܬ: ܟܕ ܕܐܢ ܗܘܝܬ ܠܟܠܗܘܢ: ܐܘ ܗܫܐ ܕܫܒܩܬ ܐܢܬ ܠܟܠܗܘܢ ܘܪܚܡܬ ܐܢܬ ܠܗܘܢ܆ ܚܙܝ ܐܡܬܝ ܡܫܪܐ ܕܢܬܒܪ ܚܝܠܗ ܕܚܛܝܬܐ ܒܟ: ܟܕ ܐܝܬ ܠܟ ܥܡ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܥܡ ܒܢܝ̈ ܗܝܡܢܘܬܟ ܘܥܡ ܕܪ̈ܫܬܐ: ܐܘ ܗܫܐ ܕܪܚܡ ܐܢܬ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ: ܘܠܝܬ ܠܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܣܛܢܐ: ܘܠܝܬ ܠܟ ܐܬܟܬܫܐ ܥܡ ܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ: ܐܠܐ ܩܪܒܐ ܥܡ ܪ̈ܘܚܐ ܒܝܫܬܐ ܚܝ̈ܠܘܬܗ ܕܚܛܝܬܐ܆ ܘܡܡܘܢܐ ܘܥܘܠܐ ܘܟܠ ܕܥܒܪ: ܫܒܘܩ ܘܐܪܚܩ ܡܢܗ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܘܡܪܢ ܢܬܚܙܘܢ ܠܟ ܐܝܟ ܪ̈ܚܡܐ ܚܒܝ̈ܒܐ ܘܩܪ̈ܝܒܐ ܘܐܒ̈ܗܬܐ ܘܡܪ̈ܘܬܐ ܘܐܢܬ ܥܒܕܐ ܗܘܝ ܠܗܘܢ ܒܚܘܒܐ ܘܒܪܐ ܘܐܚܐ ܘܪܚܡܐ ܘܝܪܬܐ܀

ܢܗܘܐ ܗܟܝܠ ܗܟܢ: ܘܢܨܠܐ ܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܕܡܢ ܐܕܡ ܘܥܕܡܐ ܠܚܪܝܐ ܕܢܚܘܢ ܘܢܫܒܚܘܢ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ܀

ܣܗܕ ܗܘ ܠܝ ܓܝܪ ܡܪܝܐ: ܕܐܢ ܢܩܘܡ

Cαβ] — 2 αβ *quoniam in humilibus habitat* ܕܡܟܝܟܐ ܡܛܠ [ܒܡܟܝܟܘܬܐ. — 6 αβ ܕܫܒܩܬ. — 7 αβ ܘܪܚܡܬ. — 9 αβ ܠܟ ܗܘܐ ܐܝܬ. — 11 α ܒܥܠܕܒܒܐ. — 13 αβ add. ܕܡܫܚܘ [ܡܫܚܐ. — 14 αβ ܐܝܬ ܒܢܝ. — *Ib.* C ܩܪܒܐ. — 15 αβ ܘܡܡܘܢܐ ܕܝܢ ܘܥܘܠܐ. — 17 α ܐܝܟ ܒܢܝ β ܒܥܠܕܒܒܐ. — 18 αβ ܘܩܪܝܒܐ. — 19 α ܘܐܪܚܡ. — 20 β om. ܒܚܘܒܐ. — 22 β ܒܥܠܕܒܒܐ. — *Ib.* α ܘܢܚܘܢ. — 24 αβ add. *et omnia perficientem* ܘܡܫܡܠܝܢܐ ܕܟܠ [ܡܫܡܠܝܬܐ. — 25 αβ ܢܩܘܡ.

[1] Eph. vi, 12.

ܟܽܠܗܽܘܢ ܒܢܰܝ̈ ܐ̱ܢܳܫܳܐ ܕܗܘܰܘ ܘܐܺܝܬܰܝܗܽܘܢ ܡܶܢ ܒܢܰܝ̈ܗܝ ܕܐܳܕܳܡ: ܡܶܢ ܫܽܘܪܳܝܳܐ ܘܥܕܰܡܳܐ ܠܫܽܘܠܳܡܳܐ: ܐܶܢ ܢܶܗܘܽܘܢ ܠܚܰܕ ܚܰܕ ܡܶܢܗܽܘܢ ܪ̈ܒܰܘ ܦܽܘܡ̈ܝܢ: ܘܠܚܰܕ ܚܰܕ ܦܽܘܡܳܐ ܪ̈ܒܰܘ ܠܶܫܳܢ̈ܝܢ: ܘܠܚܰܕ ܚܰܕ ܠܶܫܳܢܳܐ ܪ̈ܒܰܘ ܡܶܠܶܝ̈ܢ: ܘܠܚܕܳܐ ܚܕܳܐ ܡܶܠܬܳܐ ܪ̈ܒܰܘ ܬܶܫܒ̈ܚܳܢ: ܘܠܚܰܕ ܚܰܕ ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ ܪ̈ܒܰܘ ܫܽܘܒ̈ܚܳܢ: ܚܣܺܝܪܺܝܢ ܗ̱ܘܰܘ ܕܢܶܐܡܪܽܘܢ ܘܢܫܰܒܚܽܘܢ ܠܒܰܣܺܝܡܽܘܬܶܗ ܕܐܰܠܳܗܳܐ ܕܥܰܠ ܒܢܰܝ̈ ܐ̱ܢܳܫܳܐ: ܐܶܢ ܒܩܰܕܡܳܝܳܬܳܐ ܘܐܶܢ ܒܡܶܨܥܳܝܳܬܳܐ ܘܐܶܢ ܒܐܰܚܪ̈ܳܝܳܬܳܐ. ܘܚܣܺܝܪܺܝܢ ܗ̱ܘܰܘ ܒܢܰܝ̈ ܐ̱ܢܳܫܳܐ ܠܐܰܘ̈ܳܢܶܐ ܕܢܝܳܚܬܳܐ ܕܡܛܰܝܒܺܝܢ ܠܶܗ ܠܟܽܠ ܚܰܕ ܐܰܝܟ ܥܒܳܕ̈ܰܘܗܝ ܘܐܰܝܟ ܡܫܽܘܚܬܶܗ: ܘܐܰܝܟ ܕܐܰܠܶܨ ܢܰܦܫܶܗ ܘܐܶܬܡܰܟܰܟ ܘܐܶܬܟܰܐܒ. ܘܐܶܢ ܡܝܰܬܪܺܝܢ ܗ̱ܘܰܘ ܝܰܬܺܝܪ ܡܶܢ ܫܠܺܝܚ̈ܶܐ ܘܡܶܢ ܡܶܕܶܡ ܕܣܳܡ ܠܗܽܘܢ ܡܳܪܰܢ ܛܽܘܦܣܳܐ ܕܡܰܟܺܝܟܽܘܬܳܐ: ܝܰܬܺܝܪ ܚܣܺܝܪܺܝܢ ܡܶܢ ܡܶܕܶܡ ܕܛܰܝܶܒ ܠܗܽܘܢ ܡܳܪܰܢ. ܡܶܣܬܰܒܪܳܐ ܐ̱ܢܳܐ ܓܶܝܪ ܕܠܳܐ ܫܳܘܶܝܢ ܚܰܫ̈ܶܐ ܕܗܳܢܳܐ ܙܰܒܢܳܐ ܘܪܶܗܛܳܐ ܕܪܳܗܛܺܝܢ ܓܡܺܝܪ̈ܶܐ: ܠܫܽܘܒܚܳܐ ܘܠܫܽܘܦܪܳܐ ܕܥܬܺܝܕܺܝܢ ܕܢܶܩܒܠܽܘܢ: ܡܶܕܶܡ ܕܥܰܝܢܳܐ ܠܳܐ ܚܙܳܬ ܘܐܶܕܢܳܐ ܠܳܐ ܫܶܡܥܰܬ: ܘܥܰܠ ܠܶܒܳܐ ܕܒܰܪ ܐ̱ܢܳܫܳܐ ܠܳܐ ܣܠܶܩ ܡܶܕܶܡ ܕܛܰܝܶܒ ܠܗܽܘܢ ܐܰܠܳܗܳܐ ܒܕܰܪ̈ܓܶܐ ܡܥܰܠܝ̈ܶܐ ܠܐܰܝܠܶܝܢ ܕܐܰܚܒܽܘܗܝ ܘܫܒܰܩܘ ܟܽܠ ܡܶܕܶܡ ܕܥܳܒܰܪ ܘܪܰܚܡܘ ܠܗܽܘܢ ܠܗܰܘ ܡܶܕܶܡ ܕܠܳܐ ܥܳܒܰܪ: ܕܥܰܡܶܗ ܒܡܰܠܟܽܘܬܳܐ ܢܶܗܘܽܘܢ

si in vivis essent omnes homines, qui erant et sunt ex Adae filiis, ab initio usque in finem, si quisque ex eis myriada orum haberet et quodlibet os myriada linguarum et lingua quaelibet myriada sermonum et sermo quisque myriada hymnorum et hymnus quilibet myriada doxologiarum : impares essent laudare suavitatem Dei erga homines sive in [rebus] primis, sive in mediis, sive in novissimis, et impares essent mansionibus requiei, quae unicuique paratae sunt iuxta opera et pro capacitate eius et pro ut se ipsum afflixit et humiliavit et excruciavit. Et si plus apostolis proficerent et plus exemplo humilitatis, quod ipsis Dñs posuit : maxime impares essent ei, quod ipsis Dñs paravit. *Ego,* inquit, *puto non esse condignas passiones temporis cursusque huius*[1], in quo perfecti currunt, *gloriae* et decori, quae accepturi sunt : *quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec ad cor hominis ascendit,* est id, quod in gradibus sublimioribus *paravit Deus his qui eum dilexerunt*[2], et omnia caduca reliquerunt et perennia amaverunt, quia cum ipso erunt in regno et cum ipso conglorificabuntur,

Cαβ] — 1 αβ ܒܢܝܢܫܐ. — 2 β ܐܕܡ. — 4 β ܪ̈ܒܘ. — 5 C ܪ̈ܒܘ. — 6 Cβ ܪ̈ܒܘ. — 7 C ܪ̈ܒܘ. — *Ib.* C α ܚܣܝܪܝܢ. — 8 αβ ܘܢܫܒܚܘܢ et om. ܕܢܐܡܪܘܢ. — 9 α ܒܩܕ̈ܡܝܬܐ. — 10 C ܘܚܣܝܪܝܢ. — 11 αβ ܒܢܝ̈ܢܫܐ. — 14 αβ *et exinanivit se* ܘܐܣܬܪܩ [ܘܐܬܟܐܒ. — 16 Cα ܚܣܝܪܝܢ. — 18 Cαβ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ. — *Ib.* β ܕܪܗܛܐ. — 21 αβ ܕܒܪܢܫܐ. — 22 αβ om. ܠܗܘܢ et ܒܕܪ̈ܓܐ ܡܥܠܝ̈ܐ. — 23 C ܕܪܚܡܘܗܝ αβ ܠܗ ܕܐܚܒܘܗܝ. — *Ib.* αβ ܒܬܚܘܡܐ. — 24 β ܘܪܚܡܘ. — *Ib.* αβ om. ܠܗܘܢ ܠܗܘ.

[1] Rom. VIII, 18. — [2] I Cor. II, 9.

nam compassi sunt cum ipso, nec res caducas cum ipso possederunt, ne anima eorum a ministerio spirituali deficeret, nec operabantur opus terrestre, relicto opere caelesti inde a die, quo cognoverant illud.

12. Gloriosum est etiam, quod iustis et bene operantibus paratum est; et totum saeculum illud gloriosum est et expedit ei, qui intrat illuc. Attamen maior est gloria, quam gloria : sunt, qui velut gloria solis magnificandi sint, et sunt, qui sicut luna et stellae futuri sint. Et sunt, qui gloriam magnam et occultam, sole, luna, stellisque praestantiorem haereditaturi sint. *Alia enim est gloria caelestis et alia terrestris et alia est* [gloria] *solis et alia lunae et alia stellarum.* Et *stella,* inquit, *stella praestantior est luce sua*[1]. *Similiter in resurrectione mortuorum* praestantior [erit] gloria et lumen cuiusque, quam proximi eius. Caelestis autem gloria illa est, de qua dixit Dñs : *Oculus carnis non vidit et ad cor hominis non ascendit id, quod Deus praeparavit illis, qui eum dilexerunt et verba eius servarunt*[2], quae praestantior gloriosiorque est qualibet gloria; perfecti au-

ܘܥܡܗ ܢܬܒܣܡܘܢ: ܡܛܠ ܕܚܫܘ ܥܡܗ ܘܠܐ ܩܢܘ ܡܕܡ ܕܥܒܪ ܥܡܗ: ܕܠܐ ܐܒܛܠܘ ܡܢ ܢܦܫܗܘܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܪܘܚܐ ܘܠܐ ܦܠܚܘ ܦܘܠܚܢܐ ܕܐܪܥܐ: ܟܕ ܫܒܩܘ ܦܘܠܚܢܐ ܫܡܝܢܝܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܝܕܥܘܗܝ܀

ܘܐܦ ܠܟܐܢܐ ܘܠܥܒܕܝ ܛܒܬܐ ܫܒܝܚ ܡܕܡ ܕܡܛܝܒ: ܘܟܠܗ ܗܘ ܥܠܡܐ ܫܒܝܚ ܘܡܥܕܪ ܠܡܢ ܕܥܐܠ ܠܗ. ܐܠܐ ܡܝܬܪ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܫܘܒܚܐ: ܐܝܬ ܕܐܝܟ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܫܐ ܪܒܝܢ ܘܐܝܬ ܕܐܝܟ ܣܗܪܐ ܘܐܝܟ ܟܘܟܒܐ. ܘܐܝܬ ܕܫܘܒܚܐ ܪܒܐ ܘܟܣܝܐ ܝܪܬܝܢ: ܕܡܝܬܪ ܡܢ ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܘܟܒܐ. ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܢܐ ܘܐܚܪܢܐ ܕܐܪܥܢܐ: ܘܐܚܪܢܐ ܕܫܡܫܐ: ܘܐܚܪܢܐ ܕܣܗܪܐ. ܘܟܘܟܒܐ ܓܝܪ ܡܢ ܟܘܟܒܐ ܡܝܬܪ ܒܢܘܗܪܗ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܒܩܝܡܬܐ ܕܡܝܬܐ: ܡܝܬܪ ܫܘܒܚܐ ܘܢܘܗܪܐ ܕܐܢܫ ܡܢ ܕܩܪܝܒܘܗܝ. ܗܘ ܕܝܢ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܢܐ ܗܘܝܘ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܠܐ ܚܙܬ ܘܥܠ ܠܒܐ ܕܒܪܢܫܐ ܠܐ ܣܠܩ: ܡܕܡ ܕܛܝܒ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܘܗܝ ܘܢܛܪܘ ܡܠܘܗܝ ܕܫܦܝܪ ܡܝܬܪ ܘܡܫܒܚ ܡܢ ܟܠ ܫܘܒܚܝܢ. ܡܫܡܠܝܢ ܕܝܢ ܘܡܕܪܫܝܢ

Cαβ] — 1 C ܡܛܠܗ. — *Ib.* αβ om. ܥܡܗ ܕܒܪ ..... ܡܛܠܗ. — 2 αβ ܘܠܐ. — 3 αβ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ. — 4 αβ ܠܐ. — *Ib.* αβ *sed coluerunt* ܦܠܚܘ ܐܠܐ [ܫܒܩܘ. — 6 α ܐܦ. — 7 αβ add. ܠܗܘܢ [ܕܡܛܝܒ. — 8 αβ ܠܟܠܢ. — 11 C ܫܘܒܚܐ. — 12 C ܘܫܘܒܚܐ ܪܒܐ. — 15 β om. ܕܫܘܒܚܐ ܘܐܚܪܢܐ. — 16 αβ add. ܗܘ [ܡܝܬܪ. — *Ib.* αβ ܗܘ ܡܢ. — 17 αβ add. ܐܦ [ܗܟܢܐ. — *Ib.* β add. ܗܘ [ܡܝܬܪ. — 18 αβ ܗܘ. — 19 αβ om. ܡܕܡ. — 21 α ܐܠܗܐ ܕܛܝܒ β ܐܠܗܐ ܕܛܝܒ. — 22 Cα ܕܢܛܪܘ ܡܠܘܗܝ. — 23 C ܕܫܦܝܪ. — 24 αβ *digni erunt* ܫܘܝܢ ܠܗ ܕܝܢ [ܡܫܡܠܝܢ ܕܝܢ.

[1] I Cor. xv, 40. — [2] II Cor. ii, 9.

ܠܗ: ܗܠܝܢ ܕܡܬܡܟܟܝܢ ܘܡܬܩܕܫܝܢ
ܘܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܡܫܬܒܩܝܢ ܘܚܙܝܢ
ܠܡܪܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܒܡܚܙܝܬܐ
ܒܪܥܝܢܗܘܢ ܘܡܬܕܡܝܢ ܒܗ ܒܟܠܗܘܢ
ܡܘܟܟܘܗܝ. ܘܐܡܬܝ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܗܢܐ
ܥܠܡܐ ܥܡ ܡܪܢ ܗܘܝܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܬܥܣܪ: ܕܥܠ
ܕܐܝܟܢ ܗܘܐ ܐܢܫ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ܀

tem erunt eamque assequentur hi, qui humiliaverunt et sanctificaverunt se et renunciant saeculo huic et Dominum suum in caelo velut in speculo intuentur mente sua et imitantur ipsum in cunctis humilitatibus eius. Et obeuntes ex hoc saeculo cum Dño erunt.

Desinit sermo decimus sextus de modo, quo quis maior fiat mandatis magnis.

Cαβ] — 2 αβ ܗܘ. — 4 α ܒܪܥܝܢܗܘܢ. — 7 Cβ desinunt ܫܠܡ.

ܡܐܡܪܐ ܕܫܒܥܣܪ ܕܥܠ ܚܫ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܗܘܐ ܠܢ ܒܗܘܢ ܕܡܘܬܐ

SERMO DECIMUS SEPTIMUS

DE PASSIONIBUS DÑI, QUIBUS NOBIS EXEMPLUM FACTUS EST

1. De passionibus Dñi in quibus exemplum habemus imitandum, ut cum ipso compatientes etiam cum ipso conglorificemur. Quando igitur Testamentum Novum legeris, distingue passiones a miraculis et patere, uti passus est Dñs, ut glorificeris, sicut Dñs glorificatus est, id est : cum Dño pateris, nam hodie quoque, quando passus eris, compatietur tecum, ut dixit Apostolus, postquam Dñs passus et exaltatus est : *Si compatimur cum ipso, etiam cum ipso conglorificabimur*[1]. Nonne liquet Dñum occulte compati nobiscum? Tentatus est et non abrogavit tentationes nostras et compatitur cum patientibus et tentatis.

ܥܠ ܚܫ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܗܘܐ ܠܢ ܒܗܘܢ ܕܡܘܬܐ ܕܒܗ ܢܬܕܡܐ: ܕܐܢ ܢܚܫ ܥܡܗ ܐܦ ܥܡܗ ܢܫܬܒܚ. ܡܐ ܗܟܝܠ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܒܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ: ܐܦܪܫ ܚܫ̈ܐ ܡܢ ܐܬ̈ܘܬܐ ܘܗܘܝܬ ܚܫ ܐܝܬ ܐܝܟ ܕܚܫ ܡܪܢ: ܕܡܫܬܒܚ ܐܝܟ ܕܐܫܬܒܚ ܡܪܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܥܡܗ ܕܡܪܢ ܚܫ ܐܝܬ: ܡܛܠ ܕܐܦ ܝܘܡܢܐ ܐܡܬܝ ܕܚܫ ܐܝܬ: ܥܡܟ ܚܫ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܚܫ ܡܪܢ ܘܐܫܬܒܚ: ܕܐܢ ܢܚܫ ܥܡܗ ܐܦ ܥܡܗ ܢܫܬܒܚ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܪܫܐ ܕܒܛܘܫܐܝܬ ܚܫ ܡܪܢ ܥܡܢ: ܐܬܢܣܝ ܘܠܐ ܒܛܠ ܢܣܝܘܢܝܢ ܘܚܫ ܗܘ ܥܡ ܐܝܠܝܢ ܕܚܫܝܢ ܘܡܬܢܣܝܢ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܐܝܟܢܐ ܚܫ ܗܘ

α] —

[1] Rom. VIII, 17.

ܒܛܫܝܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܠܟܘܢ ܡܒܣܪ: ܠܝ ܡܒܣܪ: ܘܡܢ ܕܠܟܘܢ ܡܝܩܪ: ܠܝ ܡܝܩܪ. ܒܓܠܝܘܬܐ ܚܫ ܡܢ ܩܕܡ ܗܘ ܙܒܢܐ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܚܫ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܕܢܐܡܪ ܕܥܘܕ ܐܬܐ ܡܪܢ: ܚܫܐ ܒܓܠܝܘܬܐ: ܗܕܐ ܡܕܡ ܠܐ ܗܘܝܐ: ܐܠܐ ܐܢܗܘ ܕܚܢܢ ܡܫܠܡܝܢܢ ܢܦܫܢ ܠܚܫܐ: ܡܪܢ ܐܡܝܢ ܗܘ ܕܢܚܫ ܥܡܢ ܒܛܫܝܘܬܐ. ܡܟܝܠ ܗܘܝܬ ܕܩܪܐ ܐܢܬ ܕܕܟܝ ܡܪܢ ܓܪܒܐ ܘܦܬܚ ܣܡܝܐ ܘܙܩܦ ܟܦܝܦܐ ܘܚܝܠ ܡܫܪܝܐ: ܘܐܢܝܚ ܟܢܘܫܝܐ ܕܡܝܐ: ܘܐܣܝ ܟܪܝܗܐ: ܘܫܘܪ ܚܓܝܪܐ ܐܝܟ ܐܝܠܐ ܘܦܫܛ ܠܫܢܐ ܕܐܠܡܐ: ܗܠܝܢ ܐܬܘܬܐ ܐܢܝܢ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ܕܢܗܝܡܢܘܢ: ܠܗܘܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܐܬܘܬܐ ܐܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܠܗܘܢ ܚܫܐ: ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܘܢܬܪܒܘܢ ܘܢܫܬܒܚܘܢ. ܐܢ ܗܝܡܢܬ ܗܟܝܠ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܝܫܘܥ: ܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܠܟ ܐܬܘܬܐ: ܘܠܐ ܬܒܥܐ ܕܐܝܟܢ ܘܡܛܠ ܡܢܐ: ܐܠܐ ܙܠ ܠܟ ܠܚܫܐ ܘܠܚܘܒܐ: ܘܗܐ ܡܬܓܠܐ ܠܟ ܐܝܟܢ ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܗܠܝܢ ܗܘܝ. ܐܢ ܐܢܫ ܠܟ ܣܒܪ ܕܝܕܥ ܡܕܡ: ܠܐ ܥܕܟܝܠ ܡܕܡ ܝܕܥ: ܐܝܟ ܡܐ ܕܘܠܐ ܠܗ ܠܡܕܥ. ܡܢ ܕܐܚܒ ܕܝܢ ܠܐܠܗܐ: ܗܢܐ ܝܕܥ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܒܚܘܒܐ ܗܘ ܝܕܥ ܐܢܫ ܟܠܡܕܡ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܚܙܐ ܐܢܬ ܕܐܬܘܬܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܒܢܝܢܫܐ

Vides, qua ratione patiatur occulte, ut dixit ipse Dñs : *Qui vos spernit, me spernit; et, qui vos honorat, me honorat*[1]. Palam quidem ante tempus illud, quod dixit Paulus, passus est; et ut dicamus adhuc Dñum venturum esse, ut palam patiatur hoc quidem non eveniet, sed si nos animam nostram ad patiendum tradiderimus, Dñs fidelis est ut occulte compatiatur nobiscum. Si proinde legeris Dñum leprosos mundasse, caecos illuminasse, curvos erexisse, paralyticos confortasse, congregationes aquae sedasse, aegrotos sanasse, claudos velut cervos saltare fecisse, linguasque mutorum extendisse[2] : haec miracula sunt, quae Dñs incredulorum causa, ut crederent, patravit; credenti enim non est opus miraculis, sed passionibus, ut perficiatur, patiatur, proficiat, glorificeturque. Si igitur credis Deum esse Iesum, non est tibi opus signis, nec inquiras quomodo et cur, sed vade ad passiones et caritatem, et ecce, palam fiet tibi, quomodo et cur haec facta sint. *Si quis,* ait, *existimat se scire aliquid, nihil novit adhuc, sicut eum nosse decet. Qui autem diligit Deum, hic novit*[3]. Vides per caritatem omnia cognoscere hominem; nam si vides Dñum signa patrasse, quae homines facere non possunt, si res tibi ob

α]

[1] Luc. x, 16. — [2] Is. xxxv, 6. — [3] II Cor. viii, 2 sq.

humilitatem eius dipliceat, quod sit Deo dissimilis : ex signis cognosce eum Deum esse et intellige eum non esse tam vilem et humilem, sed te docere, ut te humilies et despicias ad instar eius, ut humiliatus ad instar eius cum ipso exalteris, sicut ipse exaltatus est. Dignosce igitur passiones a signis.

2. Igitur passiones Dñi hae sunt : Quando maxillam suam dat percutienti se[1] et cum eo pacifice loquitur et orat pro ipso. Si te igitur adigas orare pro illo, qui te percussit, et cum eo pacem ineas, compateris cum Dño et conglorificaris cum ipso.

3. Alia passio Dñi est, quando semet subiiciens lavat pedes vendentis et tradentis se ad mortem, qui socius homicidarum eius factus est; et Dñs ei sedem assignans stat coram ipso, quasi servus, et inimico suo illi ante amicos suos pedes lavat; figmentum enim discipulorum est Iscariotes, fur, et Simon caput; et incipiens ab Iscariote desiit in Simone. Si igitur nosti, quinam sint traditores et venditores tui et socii homicidarum tuorum et reprimis animum et assignata eis sede lavas et tergis pedes ipsorum ante pedes amicorum tuorum et eis non indicas illos osores tuos esse, sicut nec Dñs traduxit Iscariotem[2]; sed quod dixit :

ܒܟܒ ܡܪܢ: ܐܘ ܡܣܬܒܪܐ ܠܟ ܕܒܗܬܐ ܡܬܚܠ ܡܟܝܟܘܬܗ: ܕܠܐ ܕܡܐ ܠܐܠܗܐ: ܡܢ ܐܬܘܬܗ ܕܥ ܕܐܠܗܐ ܗܘ: ܘܐܣܬܟܠ ܕܠܘ ܗܘ ܫܝܛ ܘܡܟܝܟ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܠܟ ܡܠܦ ܕܬܬܡܟܟ ܘܬܬܫܝܛ ܐܟܘܬܗ: ܕܟܕ ܬܬܡܟܟ ܐܟܘܬܗ: ܬܬܪܝܡ ܥܡܗ ܐܝܟ ܕܐܬܬܪܝܡ ܗܘ. ܕܥ ܗܟܝܠ ܚܫܐ ܡܢ ܐܬܘܬܐ܀

ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܚܫܐ ܕܡܪܢ: ܟܕ ܝܗܒ ܦܟܗ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗ: ܘܡܡܠܠ ܥܡܗ ܒܫܝܢܐ ܘܡܨܠܐ ܥܠܘܗܝ. ܐܢ ܓܝܪ ܐܠܨ ܐܢܬ ܢܦܫܟ: ܘܡܨܠܐ ܐܢܬ ܥܠ ܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܘܡܫܬܝܢ ܐܢܬ ܥܡܗ: ܚܫ ܐܢܬ ܥܡ ܡܪܢ ܘܡܫܬܒܚ ܐܢܬ ܥܡܗ܀

ܐܚܪܢܐ ܚܫܐ. ܡܪܢ ܟܕ ܡܫܬܥܒܕ ܘܡܫܝܓ ܪ̈ܓܠܐ ܕܡܢ ܕܡܙܒܢ ܠܗ: ܘܡܫܠܡ ܠܗ ܠܡܘܬܐ: ܘܗܘܐ ܚܒܪܐ ܠܩܛܘܠܘܗܝ: ܘܡܘܬܒ ܠܗ ܡܪܢ ܘܩܐܡ ܩܕܡܘܗܝ ܐܝܟ ܥܒܕܐ: ܘܡܫܝܓ ܠܗ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܠܗܘ ܣܢܐܗ ܡܢ ܩܕܡ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܓܒܠܐ ܓܝܪ ܕܬܠܡܝܕܐ ܗܘܐ ܣܟܪܝܘܛܐ ܓܢܒܐ: ܘܫܡܥܘܢ ܪܫܐ: ܘܫܪܝ ܒܣܟܪܝܘܛܐ ܘܫܠܡ ܒܫܡܥܘܢ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܝܕܥ ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܘܢ ܡܫܠܡܢܝܟ ܘܡܙܒܢܢܝܟ ܘܚܒܪܐ ܕܩܛܘܠܝܟ: ܘܐܠܨ ܐܢܬ ܢܦܫܟ ܘܡܘܬܒ ܐܢܬ ܠܗܘܢ: ܘܡܫܝܓ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܘܡܫܘܐ ܠܗܘܢ ܩܕܡ ܪ̈ܓܠܐ ܕܪ̈ܚܡܝܟ ܘܠܐ ܡܚܘܐ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܕܣܢܐܝܟ ܐܢܘܢ ܐܝܟ

α] —

[1] Ioh. xviii, 22. — [2] Apodosis deest; adde : *valde proficies*, vel aliquid huiusmodi.

ܕܠܐ ܦܪܣܡܗ ܡܪܢ ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܕܚܕ ܡܢܟܘܢ ܣܛܢܐ ܗܘ ܘܐܝܕܗ ܕܡܫܠܡܢܝ ܥܡܝ ܒܦܘܢܟܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܟܫܠܘܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܢܐܡܪܘܢ: ܕܐܝܟܢ ܐܡܪ ܕܡܪܝܐ ܐܢܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܡܢܘ ܡܫܠܡ ܠܗ ܠܡܘܬܐ ܘܢܛܥܘܢ ܡܢ ܕܗܠܝܢ ܗܘܝܢ ܘܐܪܚܩ ܡܪܢ ܒܒܣܪ. ܠܟ ܕܝܢ ܠܐ ܐܢܫ ܟܐܫ ܠܟ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܬܟܫܠ ܒܗܕܐ ܕܠܐ ܡܦܪܣܡ ܐܢܬ ܠܡܫܠܡܢܝܟ. ܚܙܝ ܕܡܪܢ ܠܐ ܦܪܣܡ: ܐܠܐ ܡܘܕܥܘ ܐܘܕܥ ܕܝܕܥ ܗܘ ܟܠܗܝܢ. ܐܦ ܐܢܬ ܡܐ ܕܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗ ܠܩܛܘܠܟ ܕܐܟܠ ܥܡܟ ܥܡ ܣܓܝܐܐ: ܠܐ ܐܡܪܬ ܕܩܛܘܠܝ ܐܟܠ ܥܡܝ: ܠܐ ܬܐܡܪ ܫܡܗ ܘܬܒܗܬܝܘܗܝ. ܚܙܝ ܟܡܐ ܐܠܨܘܗܝ ܠܡܪܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܡܗ ܘܠܐ ܐܡܪ ܐܠܐ ܒܥܣܩܝܢ: ܟܕ ܐܠܨܗ ܗܘ ܒܪ ܐܪܙܘܗܝ ܕܩܪܝܒ ܠܗ ܗܘܐ ܒܐܪܙܘܗܝ ܡܢ ܚܒܪܘܗܝ: ܘܬܟܝܠ ܗܘܐ ܒܠܒܘܗܝ ܡܪܢ ܕܐܝܟ ܠܒܗ ܗܘ: ܘܠܡܥܣܩܝܢ ܐܘܕܥܗ ܒܐܪܙܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܦ ܝܗܘܕܐ ܢܐܡܪ ܕܐܢܐ ܐܢܐ: ܘܦܪܣܡ ܗܘ ܢܦܫܗ ܟܕ ܡܪܢ ܠܐ ܦܪܣܡܗ. ܡܐ ܕܥܒܕܬ ܗܟܢ ܠܡܙܒܢܢܝܟ ܘܠܡܫܠܡܢܝܟ: ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܚܫ ܐܢܬ ܥܡ ܡܪܢ ܘܣܓܝ ܡܬܪ ܐܢܬ܀

ܬܘܒ ܚܫܐ ܐܚܪܢܐ. ܡܪܢ ܟܕ ܡܐܣܐ ܐܕܢܗ ܕܗܘ ܕܢܣܒ ܣܦܣܪܐ ܘܐܬܐ ܕܢܩܛܠܝܘܗܝ. ܐܢ ܐܠܨ ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܬܥܒܕ ܘܛܒܬ ܐܢܬ ܕܥܒܕ

unus ex vobis Satanas est[1] *et manus traditoris mei mecum est in paropside*[2] : ne discipuli eius scandalum paterentur dicentes : « quomodo dixerit, ‘ego sum Dominus’, nesciens quis eum ad mortem traditurus esset ? » et in errorem inciderent his factis, Dño carne absente. Nos autem nemo reprehendit, nec quisquam scandalizatur, quod traditores tuos non traducas. Et vide Dñum non traduxisse, sed indicando indicasse se nosse omnia. Tu quoque, si nosti homicidam tuum cum pluribus manducare tecum, si dicas : « occisor meus manducat mecum », noli prodere nomen eius et eum confundere! Et vide, quantopere sollicitaverint Dñum discipuli, ut eis nomen ipsius diceret, sed ne vix quidem dixit, cum eum secretorum suorum socius urgeret[3], cui prae sociis suis familiaria erant secreta eius et in quo confidit Dñs, quia velut cor ipsius erat; et aegre ei secretum prodidit, donec Iudas ipse dixisset : *Ego sum*[4], et se ipsum traduxit, quamvis eum Dñs non traduxerit. Si ita feceris venditoribus et traditoribus tuis, tunc compateris cum Dño et multum proficis.

4. Item alia passio : Dñs sanat aurem illius, qui tollens gladium ad occidendum ipsum venit[5]. Si te igitur adegeris, quae bona sunt, facere ei, qui

α] —

[1] Ioh. vi, 71. — [2] Luc. xx, 21. — [3] Sc. S. Ioannes apostolus. — [4] Matth. xxvi, 25. — [5] Luc. xxii, 51.

te occidere vult, similiter perficieris.

5. Alia item passio : Dñs dicit orando : « *Pater dimitte istis*[1], qui caput meum operuerunt meque percusserunt arundine et colaphizaverunt genas meas cum ludibrio et potaverunt me aceto et felle cum furore et maledictis et extenderunt me supra crucem cum ira et foderunt manus meas et pedes meos cum odio et confoderunt me lancea cum inimicitia. » Tu quoque, si mentem tuam attriveris dicens : « Domine mi Iesu, dimitte his, qui malefecerunt mihi, sicut tibi ipsi fecerunt, Domine amborum saeculorum », multum conglorificaberis cum Dño.

6. Item alia passio : Dñs dicit discipulis suis : *Venite, eamus ad illos, qui me heri lapidaverunt, et docebimus eos humilitatem*[2]. *Dicunt ei : Dñe, Iudaei volebant te occidere*[3]. *Dicit eis : Venite et nolite recordari mali cuiuslibet, quod vobis vespere intulerunt, mane.* Et discipuli imitaturi ipsum *dixerunt : Eamus, moriamur cum ipso*[4], *ut cum ipso vivamus*. Si igitur mortuus eris cum ipso, etiam paulo post resuscitaberis et supra mortem eris : usque enim ad mortem affligitur is, qui istas perpetitur passiones.

7. Hae sunt passiones et, quae his similia sunt : si benedicas maledicenti

ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܡܩܛܠܟ: ܗܟܢܐ ܡܫܬܡܠܐ ܐܢܬ܀

ܬܘܒ ܚܫܐ ܐܚܪܢܐ. ܡܪܢ ܟܕ ܐܡܪ ܒܨܠܘܬܐ: ܐܒܐ ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܚܦܘ ܪܫܝ ܘܡܚܐܘܢܝ ܒܩܢܝܐ ܘܡܚܘ ܦܟܝ ܒܡܘܩܪܐ: ܘܐܫܩܝܘܢܝ ܚܠܐ ܘܡܪܪܬܐ ܒܚܡܬܐ ܘܒܠܘܛܬܐ: ܘܡܬܚܘܢܝ ܥܠ ܙܩܝܦܐ ܒܪܘܓܙܐ: ܘܒܙܥܘ ܐܝܕܝ ܘܪܓܠܝ ܒܣܢܝܬܐ: ܘܕܩܪܘܢܝ ܒܪܘܡܚܐ ܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ. ܐܦ ܐܢܬ ܐܢ ܐܟܪܝܬ ܐܢܬ ܪܥܝܢܟ ܘܐܡܪ ܐܢܬ: ܡܪܝ ܝܫܘܥ: ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘ ܠܝ ܒܝܫܬܐ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܠܟ ܕܐܢܬ ܡܪܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܥܠܡܐ: ܣܓܝ ܡܫܬܒܚ ܐܢܬ ܥܡ ܡܪܢ܀

ܬܘܒ ܚܫܐ ܐܚܪܢܐ. ܡܪܢ ܟܕ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܕܬܘ ܢܐܙܠ ܠܘܬ ܗܢܘܢ ܕܪܓܡܘܢܝ ܐܬܡܠܝ ܘܢܠܦ ܐܢܘܢ ܡܟܝܟܘܬܐ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ: ܡܪܢ: ܝܗܘܕܝܐ ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܕܢܩܛܠܘܢܟ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܬܘ ܘܠܐ ܬܬܕܟܪܘܢ ܡܕܡ ܕܒܝܫ ܕܥܒܕܘ ܠܟܘܢ ܒܪܡܫܐ ܠܨܦܪܐ. ܘܐܬܕܡܝܘ ܒܗ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪܘ: ܕܢܐܙܠ ܢܡܘܬ ܥܡܗ ܘܢܚܐ ܥܡܗ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܡܝܬ ܐܢܬ ܥܡܗ: ܐܠܐ ܡܬܢܚܡ ܒܥܓܠ ܘܗܘܐ ܐܢܬ ܠܥܠ ܡܢ ܡܘܬܐ. ܥܕܡܐ ܗܘ ܓܝܪ ܠܡܘܬܐ ܡܬܐܠܨ ܡܢ ܕܣܒܠ ܗܠܝܢ ܚܫܐ܀

ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܚܫܐ ܘܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܢ ܡܒܪܟ ܐܢܬ ܠܡܢ ܕܠܐܛ ܠܟ ܘܡܨܠܐ ܐܢܬ

α] —

[1] Luc. XXIII, 24. — [2] Luc. XXIII, 24. — [3] Ioh. XI, 7. — [4] Ioh. XI, 16.

ܠܗܘܢ ܕܣܢܝܢ ܠܟ ܘܡܚܒ ܐܢܬ ⌊ܡܨܠܐ ܚܠܦ ܡܢ ܕܪܕܦ
ܠܟ ܘܫܒܩ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܕܡܣܟܠ ܠܟ
ܫܒܥܝܢ ܥܠ ܫܒܥ ܒܝܘܡܐ ܚܕ. ܗܕܐ ܥܠ
ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܟܠ ܟܠܗ ܠܐ ܬܪܓܙ ܥܠ ܡܢ
ܕܚܛܐ ܠܟ. ܘܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚܬ ܐܢܬ:
ܕܬܫܬܒܩ ܘܠܐ ܬܪܓܙ ܠܓܡܪ: ܐܡܪ
ܫܒܘܩ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܣܟܠܘܬܐ ܒܝܘܡܐ
ܚܕ: ܡܟܝܠ ܐܢ ܐܝܬ ܒܨܒܝܢܟ ܕܡܐ ܕܫܠܡܘ
ܗܠܝܢ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܣܟܠܘܬܐ ܬܪܓܙ
ܥܠ ܡܣܟܠܢܐ: ܗܘܝܬ ܡܢܐ ܡܢ ܨܦܪܐ
ܠܨܦܪܐ ܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡܐ: ܘܐܢ ܐܦܠܐ ܒܪ
ܒܣܪܟ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܣܟܠܘܬܐ: ܕܗܘܐ
ܚܘܫܒܢܗܘܢ ܕܫܒܥܝܢ ܥܠ ܫܒܥ: ܐܢ
ܐܫܟܚܬ ܒܬܪ ܡܣܟܠܢܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܣܟܠܘܬܐ ܒܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡܐ: ܫܠܝܛ ܠܟ
ܕܬܪܓܙ ܥܠܘܗܝ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܐܦ ܐܝܬ ܥܠ
ܡܣܟܠܢܐ: ܐܦܠܐ ܚܡܫ ܐܘ ܥܣܪ: ܠܐ ܗܘܐ
ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܕܒܠܝ ܡܪܢ ܒܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܠܐ
ܬܪܓܙ ܥܠ ܡܣܟܠܢܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܡܐ
ܕܪܚܡܬܝܗܝ ܘܦܪܥܬܝܗܝ ܛܒܬܐ ܚܠܦ
ܒܝܫܬܐ: ܘܐܫܝܓܬ ܠܗ ܪܓܠܘܗܝ ܘܨܠܝܬ
ܥܠܘܗܝ: ܗܝܕܝܢ ܡܫܡܠܝܐ ܐܢܬ: ܟܕ ܡܫܠܡ
ܢܦܫܟ ܠܡܢ ܕܒܥܐ ܕܢܩܛܠܟ ܘܡܫܬܪܚ⌊
ܠܟ ܘܬܗܘܐ ܐܝܟ ܟܠ ܥܡ ܟܠ: ܘܡܠܦܬ
ܐܢܬ ܚܛܝܐ ܘܙܢܝܬܐ ܘܠܐ ܣܢܐ ܠܟ ܡܢ
ܛܡܐܐ ܘܡܢ ܥܘܠܐ: ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ

tibi et odio habentes te diligas et ores pro eo, qui te persequitur[1], et dimittas septuagies septies delinquenti in te una die[2], de qua re dixit Dñs : *omnino ne irascaris peccanti in te*[3]. Si vero tibi temperare non possis, quin omnino irascaris, dixit : *dimitte has offensas cunctas una die*[4]. Igitur si voluntatem habeas terminatis hisce quadringentis nonaginta offensis irasci delinquenti : numera a mane usque ad mane diu noctuque; et si filius carnis tuae quadringenties nonagies peccaverit in te (quae est computatio septuagies septem offensarum) : si postea invenies delinquentem omnibus hisce offensis die ac nocte : licet tibi irasci ei. Si vero ne quinque quidem decemve offensas habeas adversus delinquentem, nonne patet Dñum verbo hoc tibi prohibuisse, ne delinquenti irascaris? hoc est : postquam eum dilexisti eique bona pro malis rependisti et pedes eius lavisti et pro ipso orasti : tunc perfectus eris tradens teipsum ei, qui te occidere vult et vexat; et eris omnia cum omnibus et docebis peccatores et meretrices nec abhorrebis ab immundis et impiis et ab eis, in quibus gangraena

α] — 3 α ܡܫܒܚܝܢ. — *Ib.* α ܡܫܒܚܝܢ. — 9 et 12 α ܘܬܫܥܝܢ. — 11 et 15 α ܠܠܝܐ. — 13 α ܕܫܒܥܝܢ. — *Ib.* α ܣܘܥܪܢܝܗܘܢ. — *Ib.* α ܡܫܒܚܝܢ. — 17 α ܡܫܒܚܝܢ.

1 Matth. v, 44. — 2 Matth. xviii, 22. — 3 Cf. Matth. v, 22. — 4 Cf. Luc. xvii, 4.

peccati est, et sanabis omnes ad te venientes tamquam medicus peritus.

8. Si sic passus eris, beata erit anima tua, quia cor tuum mundabitur et videbis Dñum. Sic enim fecit Stephanus dicens in oratione de illis, qui cerebro eius lapides infigebant : *Ne peccatum hoc eis mei causa imputetur*[1], ne existimares solum Dñum orasse pro homicidis suis. Et Apostoli omnes his, qui dentibus in se stridebant, dixerunt : *Viri, fratres estis nostri. Audite nos et vivite. Pro Deo obsecramus vos, ut obediatis*[2]. Et donec occiderunt eos, orabant pro homicidis suis, sicut fecit Dñs ante ipsos. Et cum venissent, ut eos extra civitatem occiderent, stantes hortabantur eos, ut viverent, et tunc eis animam suam ad necem tradiderunt. Et postquam eos in cruce suspenderant, ecce hortantes docuerunt eos crucifixi[3]. Gloria Dño Iesu Christo, qui extra ipsos passus est, cum quo compassi sunt, id est, qui solus passus est exemplum factus nobis, ut ipsum imitaremur et cum ipso in ipso pateremur et ad instar eius ambularemus. Gloria ipsi et beatitudo illis. O Dñe utinam ne se-

ܒܗܘܢ ܚܒܝܫܬܐ ܕܚܛܝܬܐ ܘܡܐܣܐ ܐܝܬ ܠܟܠ ܕܐܬܐ ܠܘܬܟ܆ ܐܝܟ ܐܣܝܐ ܚܟܝܡܐ܀ ܐܢ ܚܫܬ ܐܝܟ ܗܢܐ܆ ܛܘܒܝܗ ܠܢܦܫܟ ܕܡܬܕܟܐ ܠܒܟ ܘܚܙܐ ܐܢܬ ܠܡܪܢ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܥܒܕ ܐܣܛܦܢܘܣ ܘܐܡܪ ܒܨܠܘܬܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܫܕܘ ܟܐܦܐ ܒܩܕܩܕܗ܆ ܕܠܐ ܬܬܚܫܒ ܠܗܘܢ ܚܛܝܬܐ ܗܕܐ ܕܡܛܠܬܝ܆ ܕܠܐ ܬܣܒܪ ܠܡ ܕܡܪܢ ܗܘ ܨܠܝ ܥܠ ܩܛܘܠܘܗܝ ܒܠܚܘܕ. ܘܫܠܝܚܐ ܟܠܗܘܢ܆ ܠܗܠܝܢ ܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܕܡܚܪܩܝܢ ܗܘܘ ܫܢܝܗܘܢ ܥܠܝܗܘܢ܆ ܓܒܪܐ ܐܚܝܢ܆ ܐܝܬܝܟܘܢ ܫܡܥܘܢܢ ܘܚܘ. ܚܠܦ ܐܠܗܐ ܚܢܢ ܒܥܝܢܢ ܡܢܟܘܢ ܕܬܫܬܡܥܘܢ. ܘܥܕܡܐ ܕܩܛܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ܆ ܡܨܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܩܛܘܠܝܗܘܢ܆ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܠܥܝܢܝܗܘܢ. ܘܟܕ ܕܐܙܠܝܢ ܗܘܘ ܕܢܩܛܠܘܢ ܐܢܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ܆ ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܘܡܙܗܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܕܢܚܘܢ܆ ܘܗܝܕܝܢ ܠܗܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܠܩܛܠܐ. ܘܟܕ ܬܠܘ ܐܢܘܢ ܒܨܠܝܒܐ܆ ܗܐ ܡܙܗܪܝܢ ܠܗܘܢ ܘܡܠܦܝܢ ܠܗܘܢ ܟܕ ܙܩܝܦܝܢ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ܆ ܕܚܫ ܠܒܪ ܡܢܗܘܢ ܘܚܫܘ ܥܡܗ ܒܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܚܫ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܗܘܐ ܠܢ ܚܙܘܐ ܕܢܬܕܡܐ ܒܗ ܘܢܚܫ ܥܡܗ ܒܗ ܘܒܕܡܘܬܗ ܢܗܠܟ. ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܝܠܗ ܘܛܘܒܝܗܘܢ ܠܗܘܢ.

α] — 12 α ܫܘܡܥܢܢ. — 13 α ܠܣܛܝܘܢܗܘܢ (Cf. col. 372₅ : ܕܣܛܝܢܢ).

[1] Act. VII, 59. — [2] Cf. *Martyrium Pauli* (ed. R. A. Lipsius in op. *Acta Apostolorum Apocrypha.* Pars prior. Lipsiae 1891, pag. 114₄₋₆) : Ἄνδρες οἱ ὄντες ἐν τῇ ἀγνωσίᾳ καὶ τῇ πλάνῃ ταύτῃ, μεταβάλησθε καὶ σωθῆτε ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ἐρχομένου ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην. ܚܘ = σωθῆτε. — [3] Cf. *Martyrium Petri* a Lino episcopo conscriptum n. 10, sq. (*op. cit.* p. 13) et *Martyrium Petri et Pauli* n. 59-62 (*op. cit.* pag. 170-173).

ܡܢܢ ܠܐ ܢܬܦܪܫ ܡܢܟ ܘܡܢ ܠܘܬܗܘܢ ܐܠܐ ܥܡܟ ܘܥܡܗܘܢ ܢܚܕܐ ܒܦܪܨܘܦܟ܀ ܐܢ ܕܝܢ ܪܓܐ ܐܢܬ ܕܬܕܥ ܗܠܝܢ ܐܪ̈ܙܐ: ܠܐ ܬܫܠܐ ܠܡܨܠܝܘ ܘܠܡܫܐܠܘܬܗ ܠܟܠܢܫ: ܘܠܐ ܬܒܣܐ ܥܠ ܐܢܫ: ܕܒܟܪ ܗܘ ܕܒܣܐ ܐܢܬ ܒܗ ܝܕܥ: ܗܘ ܡܚܘܐ ܠܗ ܠܫܪܪܐ ܘܡܦܫܩ ܠܟ. ܘܗܘܝܬ ܡܬܡܟܟ ܐܢܬ ܘܡܬܪܟܢ ܐܢܬ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܘܩܕܡ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܟܠܗܘܢ: ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܪܚܝܩܐ ܐܘ ܠܡܕܝܢܬܐ ܦܠܢܝܬܐ: ܘܠܐ ܒܣܐ ܠܐ ܥܠ ܛܠܝܐ ܘܠܐ ܥܠ ܣܒܐ: ܘܠܐ ܥܠ ܚܓܝܪܐ: ܘܠܐ ܥܠ ܡܢ ܕܣܢܝܐ ܚܙܘܐ ܕܐܦܘܗܝ: ܘܠܐ ܥܠ ܐܢܬܬܐ ܒܣܐ: ܐܠܐ ܡܫܐܠ ܠܟܠܗܘܢ ܕܦܓܥܝܢ ܒܗ: ܕܢܬܪܘܢܘܗܝ ܠܐܘܪܚܐ ܕܒܥܐ ܕܢܐܙܠ. ܗܟܢ ܐܦ ܐܢܬ ܕܒܥܐ ܐܢܬ ܕܬܐܙܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܠܐ ܬܒܣܐ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܙܥܘܪ̈ܐ ܘܡܣܟ̈ܢܐ ܐܠܐ ܗܘܝܬ ܡܫܐܠ ܐܢܬ ܒܡܟܝܟܘܬܐ: ܥܕܡܐ ܕܡܫܟܚ ܐܢܬ ܡܢ ܕܡܚܘܐ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܫܡܝܢܝܬܐ: ܕܬܐܙܠ ܠܒܝܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܘܬܥܘܠ ܐܢܬ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܡܚܕܐ ܠܟ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܒܥܬܥܣܪ ܕܥܠ ܚܫ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܗܘܐ ܠܢ ܒܗܘܢ ܛܘܦܣܐ܀

paremur a te et ab illis, sed tecum et cum illis gaudeamus ante faciem tuam!

9. Si autem mysteria haec cognoscere velis, noli desinere orare et omnes interrogare, nec quemquam despicias; nam forte is, quem despicis, novit veritatem eamque tibi explicat. Et humiliare et inclinare coram Deo et coram omnibus hominibus, velut vir pergens in regionem distantem, aut in certam aliquam civitatem, nec despicit puerum vel senem, nec claudum aut foedum vultu, nec despicit mulierem, sed omnes sibi occurrentes rogat, ut se dirigant, quo pervenire velit. Similiter tu, qui in civitatem caelestem pervenire cupis, noli contemnere quemquam ex minimis[1] et vilibus, sed cum humilitate interroga, donec invenias aliquem, qui tibi viam caelestem ostendere possit, ut ad domum caelestem pervenias et ad Deum ingrediaris, qui tibi gaudium parabit.

Desinit sermo decimus septimus de passionibus Dni, quibus nobis exemplum factus est.

α] — 22 α ܚܫܘܗܝ (sic).

[1] Matth. XVIII, 10.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܬܥܣܪ

ܥܠ ܕܡܥܐ ܕܨܠܘܬܐ

SERMO DECIMUS OCTAVUS

DE LACRIMIS ORATIONIS

1. Itaque, fili mi, intellige, quod dicturus sum : esse lacrimas ob tristitiam et esse lacrimas ob gaudium, sicut dixit Dñs : *Flebitis et lamentabimini et dolebitis et mundus gaudebit; sed post tempus lacrimae vestrae in gaudium convertentur*[1]. Sunt enim homines, qui fleant de peccatis suis; et bene faciunt, uti scriptum est : *Tristitia Dei causa compunctio animae est, quae ad vitam reducit*[2]. Et sunt homines, qui devicto peccato a peccatis recesserint et bona fecerint et fleant cum gaudio propter amorem suum erga Dominum, qui magnam eis gratiam praestitit eos a servitute mortis liberando liberosque reddendo, quia humiliati sunt et

ܐܗܟܝܠ ܣܟܘܠ ܒܪܝ ܒܡܕܡ ܕܐܡܪ ܐܢܐ. ܐܝܬ ܕܡܥܐ ܕܡܛܠ ܟܪܝܘܬܐ: ܘܐܝܬ ܕܡܥܐ ܕܡܛܠ ܚܕܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܬܒܟܘܢ ܘܬܬܐܠܘܢ ܘܬܟܪܐ ܠܟܘܢ ܘܥܠܡܐ ܢܚܕܐ: ܐܠܐ ܒܬܪ ܙܒܢܐ ܕܡܥܝܟܘܢ ܠܚܕܘܬܐ ܢܬܗܦܟܢ. ܐܝܬ ܓܝܪ ܐܢܫ ܕܒܟܐ ܡܛܠ ܚܛܗܘܗܝ ܘܫܦܝܪܐܝܬ ܥܒܕ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܟܪܝܘܬܐ ܕܡܛܠ ܐܠܗܐ ܬܘܬ ܢܦܫܐ ܗܝ ܕܡܩܝܡܐ ܠܚܝܐ. ܘܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܙܟܘܗ ܠܚܛܝܬܐ ܘܥܒܪܘ ܡܢ ܚܛܗܐ ܘܥܒܕܘ ܛܒܬܐ ܘܒܟܝܢ ܒܚܕܘܬܐ: ܡܛܠ ܚܘܒܗܘܢ ܕܠܘܬ ܡܪܗܘܢ ܕܥܒܕ ܥܡܗܘܢ ܛܝܒܘܬܐ ܪܒܬܐ ܘܦܪܩ ܐܢܘܢ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ ܕܡܘܬܐ ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܒܢܝ ܚܐܪܐ ܡܛܠ ܕܐܬܡܟܟܘ

Eαβ] — In titulo E ܬܘܒ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܢܘܬܐ. ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܬܥܣܪ ܕܥܠ ܕܡܥܐ ܕܨܠܘܬܐ ; β ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܕܬܡܢܬܥܣܪ ܕܥܠ ܕܡܥܐ ܕܨܠܘܬܐ. α ܗܘ ܕܝܠܗ ܬܘܒ.

[1] Ioh. XVI, 20. — [2] II Cor. VII, 10.

ܘܢܛܪܘ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ: ܗܢܘ ܝܘܡܐ ܕܥܒܕ ܡܪܝܐ: ܬܘ ܢܕܘܨ ܘܢܚܕܐ ܒܗ. ܐܘ ܡܪܝܐ ܦܪܘܩܝܢ. ܐܘ ܡܪܝܐ ܦܨܝ. ܢܕܘܨ ܠܢ ܘܢܚܕܐ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ ܕܦܘܪܩܢܢ. ܘܡܢ ܕܐܬܦܪܩ ܐܢܫ ܡܢ ܡܫܥܒܕܢܘܬܐ ܕܡܘܬܐ: ܦܠܚ ܠܡܪܝܐ ܒܚܕܘܬܐ ܘܠܐ ܒܥܩܬܐ: ܐܝܟ ܕܦܫܩ ܕܘܝܕ: ܦܠܘܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܚܕܘܬܐ ܘܥܘܠܘ ܩܕܡܘܗܝ ܒܫܘܒܚܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܦܠܘܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܕܚܠܬܐ: ܘܐܚܘܕܘܗܝ ܒܪܬܝܬܐ: ܘܢܫܩܘ ܠܒܪܐ ܕܠܐ ܢܪܓܙ: ܘܬܐܒܕܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܗ: ܡܛܠ ܕܙܥܘܪ ܩܠܝܠ ܕܝܩܕ ܪܘܓܙܗ: ܘܢܝܩܕܘܢ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܫܝܥܐ: ܐܠܐ ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܬܟܝܠܝܢ ܥܠܘܗܝ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܘܦܪܩ ܠܗܘܢ ܘܗܝܕܝܢ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܒܚܘܒܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ: ܘܥܡܗ ܡܫܬܒܚܝܢ ܒܝܘܡܗ ܪܒܐ ܘܕܚܝܠܐ ܀

ܥܠ ܕܡܥܐ ܕܝܢ ܕܐܡܪܬ: ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܒܟܐ ܠܪܚܡܗ ܡܢ ܕܪܚܝܩ ܠܗ ܘܪܚܡ ܠܗ ܡܢ ܪܚܡܘܗܝ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܐܢܫ ܪܚܝܩ ܡܢ ܪܚܡܗ ܒܟܐ ܠܗ: ܐܘ ܡܢ ܚܘܒܐ ܐܘ ܡܢ ܥܩܬܐ: ܟܕ ܚܙܐ ܕܝܢ ܠܪܚܡܗ: ܡܢ ܕܡܛܐ ܐܢܫ ܠܐܘܪܥܗ: ܒܟܐ ܠܐܘܪܥܗ ܘܕܡܥܘܗܝ ܢܚܬܝܢ ܥܠ ܨܘܪܗ ܘܟܠ ܕܩܐܡ ܬܡܢ ܚܙܐ ܠܗ. ܠܐ ܗܘܐ ܓܠܝܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܗܠܝܢ ܕܡܥܐ ܕܚܕܘܬܐ ܐܢܝܢ: ܕܟܕ ܚܙܐ ܠܪܚܡܗ

mandata eius servarunt, ut dixit David: *Haec dies, quam fecit Dominus : venite, exultemus et laetemur in ea. O Domine, libera nos! O Domine, salva nos*[1]! Exultemus et laetemur hac die salutis nostrae! Et ubi quis a servitute mortis liberatus est, servit Domino cum gaudio, non cum tristitia, sicut exposuit David : *Servite Domino cum gaudio, introite coram ipso cum glorificatione*[2]. Et iterum dixit : *Servite Domino cum timore et excipite eum cum tremore : osculamini filium, ne irascatur et pereatis a via eius, quia adhuc modicum ardet ira eius et ardent omnes impii : verumtamen beati omnes, qui confidunt in eo*[3] ex hoc saeculo et salvat eos et tunc exeuntes ex hoc mundo perficiuntur amore Dñi Iesu; et cum ipso conglorificabuntur die eius magna et terribili.

2. Quod autem ad lacrimas attinet, de quibus sermonem institui, sunt, qui de amico fleant a se absente, quem diligunt. Si quis igitur ab amico suo procul sit, flet, sive ex caritate, sive ex tristitia; viso autem amico suo flet in occursum eius et lacrimae in collum eius defluunt et quicumque adest, intuetur eum. Nonne cuique liquet illas lacrimas gaudii esse, eo quod

Eαβ] — 10 β ܐܪܬܝܬܐ. — 13 α ܛܘܒܝܗܘܢ. — 15 β ܘܡܫܬܡܠܝܢ. — 24 αβ ܚܙܝܗ. — 25 αβ ܠܟܠܢܫ.

[1] Ps. CXVIII, 24 seq. — [2] Ps. C, 1 seq. — [3] Ps. II, 11 seq.

viso amico, quem haud se visurum esse sperabat, flet et profusis lacrimis singultit? Similiter peccatores remoti a Dño et iustitia eius flent ex tristitia, velut homo elongatus ab amico suo dolet fletque de illo. Hi quoque dolent ob peccata sua, quia timent iudicium Dñi, et flent, ut misereatur sui et ut Deus sibi dimittat; et si a peccatis suis recesserint et iustificati erunt, accedunt ad Dñum et fletus ipsorum in gaudium vertitur; et quando sine peccatis fuerint et liberati erunt a peccatis, flent cum gaudio in occursum Dñi, tamquam homo viso amico suo, quem haud se visurum sperabat, et cadens super collum eius flet cum singultibus et lacrimis gaudiosis. Nos pariter decet conari, ut sine peccatis simus, et Dñum rogare, ut nos a peccato liberet, sicut dixit Paulus : *O me hominem miserum! Quis me liberabit a corpore hoc mortis, nisi gratia Dei per Dñum Iesum Christum*[1]?

3. Igitur omnia visibilia relinquamus, quia caduca sunt, et a peccatis exterioribus recedamus; et praecisis peccatis visibilibus consurgamus ad proelium contra peccatum, quod in nobis, intus habitat, quod sunt cogitationes nequam,

ܕܠܐ ܣܒܪ ܗܘܐ ܕܚܙܐ ܠܗ: ܒܟܐ ܘܡܬܐܢܚ ܒܕܡܥܘܗܝ ܘܡܬܝܚܒ܀ ܗܟܢ ܐܦ ܐܢܫܐ ܕܚܛܝܢ ܘܪܚܝܩܝܢ ܡܢ ܡܪܢ ܘܡܢ ܙܕܝܩܘܬܗ: ܒܟܝܢ ܒܟܪܝܘܬܐ: ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܪܚܝܩ ܡܢ ܪܚܡܗ ܘܟܪܝܐ ܠܗ ܒܠܒܗ ܘܒܟܐ. ܐܦ ܗܠܝܢ ܟܪܝܐ ܠܗܘܢ ܡܛܠ ܚܛܗܝܗܘܢ ܕܕܚܠܝܢ ܡܢ ܕܝܢܗ ܕܡܪܢ ܘܒܟܝܢ ܡܛܠ ܕܢܬܪܚܡ ܥܠܝܗܘܢ: ܘܢܫܒܘܩ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܢ ܢܗܦܟܘܢ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ ܘܡܙܕܕܩܝܢ: ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ ܡܪܢ ܘܗܘܝܢ ܕܡܥܝܗܘܢ ܠܚܕܘܬܐ. ܘܐܡܬܝ ܕܗܘܝܢ ܕܠܐ ܚܛܗܐ ܘܡܬܦܪܩܝܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܗܘܝܢ ܒܟܝܢ ܠܘܩܒܠ ܡܪܢ ܒܚܕܘܬܐ: ܐܝܟ ܡܐ ܕܚܙܐ ܐܢܫ ܠܪܚܡܗ ܕܠܐ ܣܒܪ ܗܘܐ ܕܚܙܐ ܠܗ ܘܢܦܠ ܥܠ ܨܘܪܗ ܘܒܟܐ ܠܗ ܒܬܝܚܒܬܐ ܘܒܕܡܥܐ ܕܚܕܘܬܐ. ܗܟܢ ܘܠܐ ܠܢ ܕܢܬܟܫܦ ܕܢܗܘܐ ܕܠܐ ܚܛܗܐ ܘܢܒܥܐ ܡܢ ܡܪܢ ܕܢܦܪܩ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܘܝܐ ܐܢܐ ܒܪܢܫܐ. ܡܢܘ ܢܦܪܩܢܝ ܡܢ ܦܓܪܐ ܗܢܐ ܕܡܘܬܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܒܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ܀

ܡܛܠ ܢܫܒܘܩ ܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܡܛܠ ܕܥܒܘܪܐ ܗܘ: ܘܢܥܒܪ ܡܢ ܚܛܗܐ ܒܪܝܐ: ܘܟܕ ܦܣܩܢܢ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗܐ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܢܩܘܡ ܠܩܪܒܐ ܠܘܩܒܠ ܚܛܝܬܐ ܕܒܓܘܢ ܗܝ ܡܢ ܠܓܘ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ

Eαβ] — 1 E ܘܡܬܐܢܚ. — 10 E ܘܗܘܝܢ. — 14 β add. ܗܘܐ [ܐܢܫ. — 22 α ܟܠ ܡܕܡ.

[1] Rom. VII, 24 seq.

quas peccatum in medio corde fingit, et cum fortitudine ad agonem accurramus nobis propositum et agonem cum oratione instituamus, quemadmodum Dñs ante nos fecit ostendens Iesum *obtulisse obsecrationem cum clamore forti et lacrimis multis* ei qui se a morte eriperet. *Et exauditus est*[1] et perfectus est[2]. Nos vero ista docuit Dñs, ut postquam sine peccatis manifestis facti erimus, ad agonem orationis accedamus, sicut dixit Dñs et fecit. Paulus fratribus in Dño[3] dixit : *Pro vobis facit Epaphra agonem oratione sua*[4]; hoc autem est, quod Dñs clamavit cum vehementia et *afflictus est in oratione et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis*[5] et multas fudit lacrimas nobis ostensurus, ut sine peccatis exterioribus et delictis manifestis effecti obsecrationem et orationem offeramus. Donec enim affligamur in oratione ad instar eius et lacrimas fundamus, sicut ipse fudit, et vehementer clamemus, sicut ipse clamavit, non liberabimur a peccato, quod in corde habitat, et a cogitationibus malis, quae in nobis intrinsecus cogitant. *Sic*, ait, *decet viros in Christo levare manus suas ubique loco-*

Eαβ] — 1 α om. [illegible]. — 10 E om. [illegible] α [illegible] om. [illegible]. — 11 β [illegible]. — 15 β [illegible]. — 18 αβ [illegible]. — 20 αβ [illegible]. — 22 β om. [illegible].

[1] Hebr. v, 7. — [2] Hebr. v, 9. — [3] Col. i, 2. — [4] Col. iv, 12. — [5] Luc. xxii, 43 seq.

rum, ubique spatii sine ira et sine cogitationibus malis[1] et fundere lacrimas ex amore erga Dñum et ex dilectione erga ipsum, [expectantes] quando veniat eum facie ad faciem visuri, sicut scriptum est : *Beati mundo corde, quia hi videbunt Deum*[2]; in hoc saeculo quidem, sicut dixit Paulus[3], velut in speculo cordis nostri intuemur Dñum, in illo autem saeculo facie ad faciem.

4. Cor igitur haud mundabitur, nisi postquam peccatum occultum ex ipso evanuerit et cogitationes malae defecerint, quae occultae abditaeque sunt in ipso vi peccati in ipso inhabitantis; nec evelletur peccatum ex corde nostro nec evanescent malae cogitationes fructusque eius, nisi postquam oraverimus, sicut oravit Dñs omnesque nuntii eius. Orantibus autem nobis ad Dominum in corde nostro gaudio gaudebimus inde a labiis nostris ad intus : intus autem gaudebimus, quando nos cor nostrum peccati non arguet et quando aperta facie erimus coram Dño observatis omnibus mandatis eius. Gaudebimus autem, sicut dixit David : *Gaudebit in te cor meum, Domine, et de his, qui timent nomen tuum; et confitebor tibi Domine et Deus meus ex toto corde meo et glorificabo nomen tuum in aeternum, quia*

ܐܝܕܝܢ ܕܩܕܝܫܐ ܒܟܘܠܗܘܢ ܕܘܟܬܐ ܡܢ ܘܡܪܚܡܬܗܘܢ ܕܡܫܒܚܬܗ: ܕܐܡܬܝ ܢܐܬܐ ܘܢܚܙܘܢܝܗܝ ܐܦܐ ܠܘܩܒܠ ܐܦܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ ܕܗܢܘܢ ܢܚܙܘܢܝܗܝ ܠܐܠܗܐ. ܒܗܢܐ ܟܝܪ ܥܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܐܝܟ ܕܒܡܚܙܝܬܐ ܒܠܒܐ ܕܠܒܘܬܢ ܚܙܝܢ ܚܢܢ ܠܗ ܠܡܪܢ: ܘܒܗܘ ܥܠܡܐ ܐܦܐ ܠܘܩܒܠ ܐܦܐ܀

ܠܐ ܗܟܝܠ ܡܬܕܟܐ ܠܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܥܩܪ ܡܢܗ ܚܛܝܬܐ ܟܣܝܬܐ: ܘܥܒܪ ܡܢܗ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܕܟܣܝܢ ܒܗ ܘܡܛܫܝܢ ܒܗ: ܒܚܝܠܐ ܕܚܛܝܬܐ ܕܥܡܪܐ ܒܗ: ܘܠܐ ܡܬܥܩܪܐ ܚܛܝܬܐ ܡܢ ܠܒܢ ܘܡܥܒܪܢ ܡܚܫܒܬܗ ܒܝܫܬܐ ܘܦܐܪ̈ܝܗ: ܐܠܐ ܐܢ ܨܠܝܢ ܐܝܟ ܕܨܠܝ ܡܪܢ ܘܟܠܗܘܢ ܟܪܘܙܘܗܝ. ܟܕ ܕܝܢ ܡܨܠܝܢܢ ܕܝܢ ܠܡܪܢ ܒܠܒܢ: ܒܚܕܘܬܐ ܚܕܝܢ ܡܢ ܣܦܘ̈ܬܢ ܘܠܓܘ: ܚܕܝܢܢ ܕܝܢ ܡܢ ܠܓܘ: ܡܐ ܕܠܐ ܟܐܒ ܠܢ ܠܒܢ ܒܚܛܝܬܐ ܘܐܡܬܝ ܕܒܦ̈ܐ ܓܠܝܬܐ ܐܦܐ ܩܕܡ ܡܪܢ ܕܢܛܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ. ܚܕܝܢܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ: ܕܢܚܕܐ ܒܟ ܠܒܝ ܡܪܝܐ: ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܕܚܠܝܢ ܠܫܡܟ: ܘܐܘܕܐ ܠܟ ܡܪܝ ܘܐܠܗܝ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܝ ܘܐܫܒܚ

Eαβ] — 1 β ܡܕܝܢܬܗܘܢ [ܡܕܝܢ. — 7 β ܕܐܡܪ. — *Ib.* αβ ܡܬܚܙܝܢ. — 12 E ܡܕܘܗܝ. — *Ib.* E ܕܒܛܫܝܢ. — 15 E ܘܡܥܒܪܢ. — 16 αβ ܕܨܠܝ. — 19 α om. ܕܝܢ. — 21 E ܒܚܛܝܬܐ ܕܘܟܝܐ α ܕܗܘܘ. — 23 β om. ܕܝܢ. — 26 β ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.

[1] I Tim. II, 8. — [2] Matth. V, 8. — [3] I Cor. XIII, 12.

ܫܡܥ ܠܟܠܟܘܢ: ܡܛܠ ܕܛܝܒܘܬܟ ܣܓܝܐܬ ܥܠܝ ܘܦܪܩܬ ܢܦܫܝ ܡܢ ܫܝܘܠ ܬܚܬܝܬܐ. ܚܙܝ ܐܝܟ ܐܝܟܢ ܦܪܩ ܐܠܗܐ ܠܐܒܗܬܢ ܡܢ ܐܝܕܝܐ ܕܫܝܘܠ ܘܐܝܟܢ ܚܕܝ ܗܘܐ ܠܒܗܘܢ ܒܡܪܝܐ ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܕܚܠܝܢ ܠܫܡܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ ܐܦ ܡܪܝܡ: ܕܡܪܘܪܒܐ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ: ܘܚܕܝܬ ܪܘܚܝ ܒܐܠܗܐ ܡܚܝܢܝ: ܕܚܪ ܒܡܘܟܟܐ ܕܐܡܬܗ. ܚܙܝ ܐܝܟ ܐܝܟܢ ܚܕܝܐ ܗܘܬ ܒܪܘܚܗ ܡܢ ܠܓܘ: ܘܦܨܝܚܐ ܗܘܬ ܒܪܥܝܢܗ ܕܐܫܟܚܬ ܛܝܒܘܬܐ ܘܪܚܡܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ܀

ܢܗܘܐ ܗܟܝܠ ܢܡܘܣܢ ܠܡܪܕܦ ܘܢܪܕܘܦ ܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܟܕ ܕܫܡܥܝܢܢ ܩܠܐ ܕܫܪܪܐ ܘܕܪܚܡܐ: ܢܗܘܐ ܠܗ ܐܪܥܐ ܛܒܬܐ ܘܥܩܪܐ ܟܕ ܫܪܝܪܐ ܘܐܚܝܕܐ ܒܢܦܫܢ ܒܫܪܫܐ ܘܬܬܠ ܦܐܪܐ ܚܕ ܠܬܠܬܝܢ ܘܠܫܬܝܢ ܘܠܡܐܐ. ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܪܥܐ ܕܟܘܒܐ ܘܢܚܢܩ ܙܪܥܐ ܕܫܪܪܐ ܘܢܬܚܢܩ ܡܢ ܚܝܐ ܒܝܘܡ ܕܝܢܗ ܕܡܪܢ ܘܕܝܢܐ: ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ ܕܒܝܫܐ: ܕܠܐ ܡܘܒܠܐ ܕܐܢ ܢܛܡܪ ܒܗ ܙܪܥܐ ܛܒܐ ܕܐܬܝܢ ܦܪܚܬܐ ܠܩܛܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܪܒܐ. ܗܟܢܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܩܫܝ ܠܒܐ: ܕܠܐ ܢܥܘܠ ܒܢ ܡܠܬܐ ܕܚܝܐ ܘܠܐ ܢܣܝܡ ܒܢ ܫܬܐܣܬܗ ܒܝܫܐ ܙܪܥܐ ܛܒܐ ܡܢ ܐܪܥܢ: ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܘܣܢܩ ܕܒܢܝܢ ܡܢ ܡܠܬܐ: ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܪܘܫܐ ܕܚܛܝܐ ܙܪܥܗ: ܘܠܐ ܥܒܕ ܒܪܡܫܗ

misericordia tua multiplicata est super me et eripuisti animam meam ex inferno inferiore[1]. Vides quomodo liberaverit Deus patres nostros e manibus Orci et quomodo gavisum sit cor eorum in Domino et de his, qui timent nomen eius, sicut etiam Maria dixit : *Magnificat anima mea Dominum et gavisus est spiritus meus in Deo salvatore meo, qui respexit humilitatem ancillae suae*[2]. Vides quomodo gavisa sit spiritu suo intus et exhilarata sit mente sua, quia invenit gratiam[3] et misericordiam coram Domino.

5. Sit itaque lex nostra sectari perfectionem; et audita voce veritatis et misericordiae bona ei terra fiamus, quae immissis in nos nervis et fixis in anima nostra radicibus reddat fructum trigesimum et sexagesimum et centesimum. Ne nos ei terram spinosam exhibeamus nec suffocemus semen veritatis, ne ipsi suffocati privemur salute die Dñi iudicii; nec simus praedium in via Maligni [situm] quod nihil reddit, si quis semen bonum recondat in ipso; nam aves venientes semen colligunt, nec crescit. Pari ratione ne simus obdurati, quo minus verbum vitae in nos ingrediatur et sibi in nobis fundamentum ponat, ne Malignus semen bonum e terra nostra

Eαβ] — 8 α ܘܡܪܚܡܢܝܬ. — 16 β ܘܒܬܠܬܝܢ. — 17 α ܢܗܘܐ. — *Ib.* β add. ܡܢ [ܘܢܣܒܘܢ. — 19 α ܕܝܢܐ [ܕܕܝܢܐ. — *Ib.* Eα ܐܝܟ [ܐܢܫ. — 20 Eα ܒܘܢܐ. — *Ib.* Eα ܒܗ. — 21 β ܗܕܐ [ܗܕܐ.

[1] Ps. LXXXVI, 11-13. — [2] Luc. I, 46 seq. — [3] Luc. V, 30.

abripiat; nec elongetur mens nostra a scientia, velut terra tenuis, cuius semen orto sole arefit et non germinat. Fructum sollerter reddamus, ne crescentibus filiis perfectam et acceptam Dñi voluntatem facientibus nos in sole novo iustitiae arescendo arescamus[1] : in illo sole misericordiae, cuius alae sanationem baiulant. Audita igitur voce nos ad conversationem Dñi et praeconum eius vocante, et acquisita perfectione sit lex nostra hosce imitari et dicere : « Cur non sumus ut illi, cum et ipsi ut nos fuerint? » Et audiamus Paulum dicentem : *Omnia visibilia despexi et quasi stercus aestimavi*[2] totum lucrum, quod hic remanet, nec me in saeculum illud veritatis et gloriae comitatur. *Imitatores mei estote*[3], nam et ego similis eram vobis. Vides, si velimus, nos Paulo similes fore.

Desinit sermo decimus octavus de lacrimis orationis et de expositione earumdem.

ܕܢܫܬܩܠ. ܢܬܪܚܩ ܗܘܢܢ ܦܐܪܐ ܕܠܐ ܡܢ ܕܡܣܓܝܢ ܒܢܝܐ ܕܒܝܬ ܪܚܡܘܗܝ ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܩܒܠܬܐ ܕܡܪܢ ܒܫܡܫܐ ܚܕܬܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܢܝܒܫ ܠܢ ܝܒܫ ܡܝܒܫܐ ܒܗܘ ܫܡܫܐ ܕܪܚܡܐ ܕܐܣܝܘܬܐ ܛܥܝܢ ܟܢܦܘܗܝ. ܡܛܠ ܗܟܝܠ ܕܫܡܥܢ ܡܠܬܐ ܕܩܪܝܐ ܠܢ ܠܕܘܒܪܐ ܕܡܪܢ ܘܕܟܪܘܙܘܗܝ ܢܐܬܐ ܘܡܫܬܠܡܢܘܬܐ ܢܩܢܐ: ܢܗܘܐ ܢܡܘܣܢ ܠܡܬܕܡܝ: ܘܠܡܬܕܡܐ ܒܗܘܢ ܘܠܡܐܡܪ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܠܐ ܗܘܝܢ ܐܟܘܬܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܐܟܘܬܢ ܗܘܘ. ܘܢܫܡܥ ܠܦܘܠܘܣ ܟܕ ܐܡܪ ܕܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܫܛܬ: ܘܐܝܟ ܙܒܠܐ ܚܫܒܬܗ ܟܠܗ ܡܘܬܪܐ ܕܗܪܟܐ ܦܐܫ: ܘܠܐ ܡܠܘܐ ܠܝ ܠܗܘ ܥܠܡܐ ܕܫܪܪܐ ܘܕܬܫܒܘܚܬܐ. ܗܘܘ ܠܝ ܐܟܘܬܝ ܡܛܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܟܘܬܟܘܢ ܗܘܝܬ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܐܢ ܨܒܝܢ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܬܡܢܬܥܣܪ ܕܥܠ ܕܡܥܐ ܕܨܠܘܬܐ ܘܦܘܫܩܐ ܕܠܗܘܢ܀

Eαβ] — 11 β ܘܡܬܕܡܝܢ. — 15 αβ ܡܢܗ ܕܟܠ. — 21 Eβ desinunt ܫܠܡ.

[1] Matth. XIII, 3-9; 19-23. — [2] Phil. III, 8. — [3] Phil. III, 17.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܣܪ

ܕܥܠ ܦܘܫܩܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ

SERMO UNDEVICESIMUS

DE EXPOSITIONE VIAE PERFECTIONIS

ܗܒ ܠܝ ܗܟܝܠ ܐܕܢܝ ܡܕܥܟ: ܐܘ ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܚܝܕܝܐ: ܘܣܪܗܒ ܕܢܡܛܐ ܠܘܬ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ: ܘܐܢܐ ܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܝܟܢ ܐܬܐ ܠܬܪܝܨܐܝܬ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܠܟܢ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܚܝܠܐ ܕܬܪܕܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟ. ܡܛܠ ܕܕܪܓܐ ܡܥܣܩܢܐ ܕܐܪܕܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܬܣܩ ܒܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܦ ܫܒܝܠܐ ܣܓܝܐܐ ܐܝܬ ܕܡܛܥܝܢ ܠܗ ܕܐܘܪܚܐ ܬܪܝܨܬܐ: ܘܛܘܪܐ ܡܚܕܪܝܢ ܠܟ ܛܘܪܐ ܣܓܝܐܐ ܘܝܘܡ ܡܢ ܝܘܡ ܡܬܟܠܐ ܐܢܬ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܝܘܡܐ ܕܡܦܩܢܟ ܘܡܫܟܚ ܠܟ ܒܫܒܝܠܐ

1. Igitur aures cognitionis tuae mihi commoda, o qui solitarius fieri cupis et cito pervenire studes ad civitatem Dñi Iesu; et ego tibi ostendam, quomodo recte procedas in civitatem Regis nostri, si vim habeas pergendi, sicut ego tibi ostendam. Gradus enim, per quos te ascensurum direxero, ardui sunt, quoniam et semitae multae sunt, quae a via recta deducunt; nam montes plurimi circumdant te et de die in diem retineris, donec venerit dies obitus tui, et te in semitis reperiet

CDαβγ] — In titulo C om. D *sermo decimus sextus de expositione viae perfectionis ex* [libro] *illo graduum* ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܥܣܪ ܕܥܠ ܦܘܫܩܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܡܢ ܗܘ ܕܡܣܩܬܐ. α ... ܡܐܡܪܐ ܠܗܘܢ et add. ܕܡܠܟܗ ܕܡܠܟܗ ܕ, β [ܕܓܡܝܪܘܬܐ ... ܕܥܠ ܡܐܡܪܐ ܕܡܠܟܗ ܠܗܘܢ ܡܢ γ ... ܕܥܠ ܡܐܡܪܐ et add. *Beati graduum* ܛܘܒܝܗܘܢ ܕܡܣܩܬܐ [ܕܓܡܝܪܘܬܐ. — 2 Daβ ܐܝܚܝܕܝܐ. — *Ib.* D ܕܥܠ ܠܘܬ. — 3 D ܠܡܕܝܢܬܐ. — 4 D ܐܝܟ. — *Ib.* D om. ܠܬܪܝܨܐܝܬ. — 6 Daβγ ܐܝܟ [ܐܝܟܢܐ. — 8 γ ܒܗܘܢ. — *Ib.* Daβ ܡܛܠ ܗܘ [ܕܐܦ ܕܡܢ et γ om. — *Ib.* Dβγ ܕܡܛܥܝܢܐ. — 10 Daβγ ܠܟ [ܠܟ. — *Ib.* γ ܣܓܝܐܐ. — 11 D ܡܢ ܡܦܩܢ ܗܘܐ.

quae te huc et illuc deducunt, quia nescisti rectam instare viam civitatis illius; et si in vita tua viae illi investigandae non institeris, ut diligenter incedendo ad illam civitatem pervenias, postquam ex hoc mundo egressus eris, non poteris illuc pervenire; nam finis itineris tui perfectio est et initium, quando incipis evellere ex te omnes imperfectiones. Sicut enim a via hac civitatum harum visibilium, si nemo sit, qui te dirigat in civitates, quas non vides nec tibi notae sunt, aberrare faciunt te semitae egredientes ex viis earum et diu circumvagaris nec illuc pervenies, quo ire vis; similiter etiam via occulta, quae ad illam civitatem occultam fert, ex qua in omnes partes multae semitae egrediuntur; et si nemo sit, qui viam ad illum ferentem locum novit, qui te dirigat et omnes semitas ab ea deducentes tibi explicet, non poteris rectam viam instare et restabis a sectanda perfectione et ex hoc mundo imperfectus exibis, nec ultra poteris cum Dño esse in civitate et regno eius in illo saeculo,

ܕܡܛܥܝܢ ܠܟ ܗܪܟܐ ܘܠܗܪܟܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܬ ܕܬܩܘܡ ܬܪܝܨܐܝܬ ܐܘܪܚܐ ܒܗ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܗܝ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܐܢ ܗܘ ܕܒܚܝܝܟ ܠܐ ܬܒܥܐ ܬܩܘܡ ܒܫܘܠܗ ܕܗܝ ܐܘܪܚܐ: ܘܬܐܙܠ ܒܚܦܝܛܘܬܐ ܘܬܡܛܝܘܗ̇ ܠܗܝ ܡܕܝܢܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܕܬܐܙܠ ܠܗ ܡܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܡܛܠ ܕܫܘܠܡܗ ܕܐܘܪܚܟ ܓܡܝܪܘܬܐ ܗܝ: ܘܫܘܪܝܗ ܟܕ ܬܫܪܐ ܠܡܥܩܪ ܡܢܟ ܟܠܗܘܢ ܒܨܝܪܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܕܗܠܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܗܠܝܢ ܓܠܝܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܐܢ ܠܝܬ ܡܢ ܕܡܕܒܪ ܠܟ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܠܟ ܘܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗܝܢ: ܡܛܥܝܢ ܠܟ ܫܒܝܠܐ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܐܘܪܚܬܗܘܢ: ܘܡܬܟܪܟ ܐܢܬ ܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ ܘܠܐ ܡܛܐ ܐܢܬ ܠܐܝܟܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܐܙܠ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܝ ܐܘܪܚܐ ܟܣܝܬܐ ܕܐܙܠܐ ܠܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܟܣܝܬܐ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢܗ ܫܒܝܠܐ ܣܓܝܐܐ ܠܟܠ ܓܒܝܢ: ܘܐܢ ܠܝܬ ܡܢ ܕܝܕܥ ܠܗ ܠܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠܐ ܠܗܘ ܐܬܪܐ: ܕܢܬܪܘܨ ܘܢܚܘܝܟ ܠܟܠܗܘܢ ܫܒܝܠܐ ܕܡܛܥܝܢ ܡܢܗ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܕܬܬܪܨ ܬܩܘܡ ܘܬܦܘܫ ܐܢܬ ܠܟ ܡܢ ܪܗܛܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܢܦܩ ܐܢܬ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܟܕ ܠܐ ܓܡܝܪ ܐܢܬ: ܘܠܐ ܬܘܒ ܡܫܟܚ

CDαβγ] — 1 C ܒܟܘܢ [ܠܗܘܢ. — 2 Dαβγ ܠܝܬ ܡܢܗ. — *Ib.* Dαβγ om. ܕܗ. — 3 Dβ ܗܘ ܐܢ. — 5 Dαβγ ܘܬܡܛܝܗ. — 6 D ܕܗ [ܕܗܠ. — 7 C ܡܛܠ. — *Ib.* αβ ܕܫܘܠܡܗ. — 8 αβ ܒܨܝܪܘܬܐ. — *Ib.* Dαβγ ܗܘ [ܗܝ. — *Ib.* D ܠܡܥܩܪ. — 9 D ܒܨܝܪܘܬܐ. — 10 αβγ ܕܗܘ. — 11 Dβ transponunt ܕܡܬܚܙܝܢ post ܠܡܕܝܢܬܐ. — *Ib.* γ ܕܡܬܚܙܝܢ. — *Ib.* Dαβγ add. ܠܟ [ܠܗܘܢ. — 13 αβγ add. ܐܘܪܚܐ [ܠܟ. — *Ib.* D ܒܡܕܝܢܬܐ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܡܛܥܝܢܐ. — 15 Dαβγ ܕܬܐܙܠ [ܕܬܐܙܠ. — 16 Dαβγ ܗܝ. — 17 Dαβγ ܢܦܩܝܢ. — 18 γ add. ܠܟ [ܠܗܘܢ. — 19 β om. ܕܗ. — 22 γ ܘܬܦܘܫ. — 24 D add. ܠܟ [ܐܢܬ. — *Ib.* D om. ܗܘ.

ܐܦ ܕܬܗܘܐ ܒܝܬ ܡܪܢ ܒܡܕܝܢܬܗ
ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܒܗܘ ܒܫܘܠܡܐ: ܘܠܐ ܬܥܘܠ ܐܦ
ܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܕܝܫܐ܀

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܫܒܝܠܐ ܕܡܦܩܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ
ܡܫܡܠܝܬܐ ܕܐܙܠܐ ܠܗܘ ܐܬܪܐ ܕܡܪܢ ܡܬܚܙܐ
ܒܗ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ: ܠܘ ܣܢܝܢܐ
ܐܢܝܢ: ܐܠܐ ܡܪܢ ܘܡܠܐܟܘܗܝ ܐܦܩܘ ܐܢܝܢ ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܗܝ ܪܒܬܐ: ܡܛܠ ܛܠܝܐ ܘܡܛܠ
ܟܪܝܗܐ. ܘܡܛܠ ܕܡܣܩܬܐ ܐܝܟ ܥܫܝܢܬܐ
ܘܐܠܝܨܢ ܘܥܛܝܢܬܐ: ܕܦܓܥܢ ܒܗ ܒܒܪܢܫ
ܒܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠܐ ܠܗܝ ܡܕܝܢܬܐ: ܗܟܢ
ܐܠܝܨ ܕܠܥܠ ܠܗ ܪܘܡ ܘܠܬܚܬ ܠܗ
ܥܘܡܩܐ. ܘܐܢ ܡܣܛܐ ܐܢܬ ܠܗܘ ܓܒܐ ܢܘܪܐ
ܗܝ: ܘܐܢ ܐܣܛܝܬ ܠܗܘ ܐܚܪܢܐ ܡܝܐ
ܐܢܘܢ ܣܓܝܐܐ: ܘܠܬܚܬ ܐܢ ܢܦܠ ܐܢܫ
ܡܬܬܒܪ: ܘܠܢܘܪܐ ܐܢ ܐܙܠ ܐܢܫ ܡܩܕ:
ܘܒܡܝܐ ܐܢ ܢܦܠ ܡܬܚܢܩ: ܘܠܥܠ
ܪܡܐ ܘܥܫܝܢ ܡܣܩܬܐ ܘܐܠܝܨܐ. ܐܢ ܓܝܪ
ܒܥܐ ܕܠܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܬܣܩ: ܐܠܐ ܐܠܨ
ܢܦܫܟ ܕܠܗܘ ܪܘܡܐ ܥܫܝܢܐ ܬܣܒܪ ܬܣܩ
ܘܠܐ ܠܝܡܝܢܐ ܬܣܛܐ ܘܠܐ ܠܣܡܠܐ ܐܦ ܠܐ
ܠܥܘܡܩܐ: ܕܠܐ ܬܐܒܕ ܐܝܟ ܟܕ: ܐܠܐ ܬܪܝܨܐܝܬ
ܣܩ: ܕܒܥܓܠ ܬܡܛܐ ܠܗܘ ܐܬܪܐ ܪܒܐ
ܘܡܫܒܚܐ. ܘܐܦܫܩ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ ܩܠܝܠܐ

nec ingredieris in illam civitatem sanctorum.

2. Hae autem semitae, quae deducunt a via perfecta ad illum ferente locum, ubi Dñs facie ad faciem apparet, non sunt turpes, sed eas Dñs nuntiique eius produxerunt e via magna puerorum et infirmorum causa. Et quoniam gradus ardui et arcti sunt et angusti, qui occurrunt homini in via ad illam civitatem ferente, ideo affligitur versus altitudinem summam et profundum imum; et si ad aliam partem declines, ignis est; si ad aliam, aqua multa; et si quis deorsum cadat, confringitur; et si in ignem vadat, aduritur; et si in aquam decidat, suffocatur; et sursum altus et arduus est gradus et angustus; siquidem ad illam civitatem ascendere velis, aut teipsum urgeas ascensum altitudinis summae tentare, ne ad dexteram vel sinistram deflectas, neve in profundo pereas, aut recta ascende, ut cito pervenias ad illam magnam et gloriosam mansionem. Et exponam

CDαβγ] — 3 D civitatem *sanctam* ܕܩܘܕܫܐ [ܕܩܕܝܫܐ. — 4 αγ add. ܟܡ [ܕܡܦܩܢ. — 5 Dαβγ ܕܡܫܡܠܝܬܐ. — *Ib.* Dαβγ add. ܪܒܐ [ܐܬܪܐ. — *Ib.* γ ܡܬܚܙܐ ܒܗ. — 7 α ܐܦܩܘ. — 9 D ܕܡܣܩܬܐ ܥܫܝܢܬܐ ܐܝܟ ܡܣܩܬܐ [ܐܝܟ ܥܫܝܢܬܐ. — 10 Dαβγ ܘܐܠܝܨܢ ܘܥܛܝܢܬܐ γ ܘܐܠܝܨܐ. — *Ib.* Cβγ ܕܦܓܥܝܢ. — 12 D ܘܪܘܡ. — *Ib.* αβ (γ?) ܘܠܬܚܬ. — 13 D ܠܟ. — *Ib.* Dβ ܓܒܐ ܠܗܘ ܐܚܪܢܐ ܡܣܛܐ. — 14 D ܓܒܐ ܠܗܘ ܐܚܪܢܐ ܡܣܛܐ. — *Ib.* β add. ܓܒܐ [ܠܗܘ. — 16 γ ܡܬܩܕ. — *Ib.* Dαβγ om. ܐܢܫ. — 18 C ܪܡ. — *Ib.* Dαβγ ܡܣܩܬܐ ܘܐܠܝܨܐ. — *Ib.* D om. ܓܝܪ βγ ܐܢ ܓܝܪ. — 19 Dαβγ ܐܢܬ ܒܥܐ. — *Ib.* Dαβγ ܐܢܬ ܠܥܠ ܘܠܐ. — 20 Dαβγ ܠܗܘ. — *Ib.* D ܬܣܘܪܒ. — 21 D transponit ܬܣܛܐ post ܠܣܡܠܐ. — *Ib.* Dαβγ ܐܦܠܐ. — 22 D ܬܐܒܕ [ܐܝܟ ܟܕ. — *Ib.* γ add. ܠܟ [ܐܠܐ. — *Ib.* Dαβγ ܬܣܩ ܒܥܓܠ ܬܪܝܨܐܝܬ [ܬܬܪܝܨܐܝܬ .. .. ܐܠܐ. — 24 γ om. ܘܡܫܒܚܐ. — *Ib.* D ܠܟ ܘܡܦܫܩ γ ܐܦܫܩ. — *Ib.* γ ܩܠܝܠܬܐ (sic).

tibi parabolas graduum arduorum et ignis et aquae et profundi imi. Si credideris in verba Iesu et foedus cum ipso pepigeris ut audias verba eius praeceptaque eius observes : inde ab illo momento, sive corpore sive spiritu pervenies ad istam mandatorum viam et ad hosce gradus introibis; si per eos ascendere velis et foedus tuum cum Iesu confirmare et videre eum et accipere ab ipso id quod promisit tibi : *Mecum,* inquit, *delectaberis in mensa regni*[1] : nisi humiliaberis velut servus coram omnibus hominibus, bonis et malis, non poteris ascendere ad gradus istos et absolvere viam illam, quae fert ad mansionem, ubi Dñs promisit te delectatum iri. Et si a foedere tuo recesseris, cades in profundum imum, in Hadem ducens, et si mandata transgressus eris, in Gehennam ibis, quae ignis est, et, si eum negaveris, suffocaberis sicut Iscariotes in aqua occulta, suffocante, quae est doctrina Maligni.

3. Audi tamen, quod dixit Dñs[2] : *Arcta*

ܕܡܣܩ̈ܬܐ ܩܫܝ̈ܬܐ ܕܢܘܪܐ ܘܕܡܝ̈ܐ ܘܕܬܗܘܡܐ ܬܚܬܝܐ: ܐܢ ܗܝܡܢܬ ܒܡܠܘ̈ܗܝ ܕܝܫܘܥ ܘܐܩܝܡܬ ܥܡܗ ܩܝܡܐ ܕܬܫܡܥ ܡܠܘ̈ܗܝ ܘܬܛܪ ܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ ܗܝܕܝܢ: ܡܢ ܗܝ ܫܥܬܐ ܐܘ ܒܦܓܪ ܐܘ ܒܪܘܚ ܐܬܐ ܐܢܬ ܠܗ ܠܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܕܦܘܩܕܢܐ: ܘܥܐܠ ܐܢܬ ܠܗ ܠܗܠܝܢ ܡܣܩ̈ܬܐ: ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܣܩ ܒܗܘܢ ܒܗܘ ܕܬܫܪ ܩܝܡܟ ܕܥܡ ܝܫܘܥ ܘܬܚܙܝܘܗܝ ܘܬܩܒܠ ܡܢܗ ܡܕܡ ܕܡܠܟ ܠܟ: ܕܐܡܪ ܥܡܝ ܬܬܒܣܡ ܥܠ ܦܬܘܪ ܡܠܟܘܬܐ: ܐܢ ܠܐ ܡܬܡܟܟ ܐܢܬ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܛܒ̈ܐ ܘܒܝ̈ܫܐ: ܠܐ ܡܨܐ ܐܢܬ ܕܬܣܩ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܡܣܩ̈ܬܐ: ܘܡܫܡܠܐ ܐܢܬ ܠܗ ܠܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠܐ ܠܗܘ ܐܬܪܐ ܕܡܠܟ ܠܟ ܡܪܢ ܕܬܗܘܐ ܡܬܒܣܡ. ܘܐܢ ܗܦܟܬ ܡܢ ܩܝܡܟ: ܬܦܠ ܐܢܬ ܠܗ ܒܬܗܘܡܐ ܬܚܬܝܐ ܕܡܘܒܠ ܠܫܝܘܠ: ܘܐܢ ܥܒܪ ܐܢܬ ܥܠ ܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ: ܐܙܠ ܐܢܬ ܠܗ ܠܓܗܢܐ: ܗܝ ܕܐܝܬܝܗ ܢܘܪܐ. ܘܐܢ ܟܦܪ ܐܢܬ ܒܗ: ܡܬܚܢܩ ܐܢܬ ܠܗ ܐܝܟ ܣܟܪܝܘܛܐ ܒܡܝ̈ܐ ܟܣܝ̈ܐ ܡܚܢ̈ܩܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܠܦܢܘܬܗ ܕܒܝܫܐ܀

ܐܠܐ ܫܡܥ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܡܪܢ:

CDαβγ] — 1 C ܘܢܘܪܐ. — 2 β ܘܒܬܗܘܡܐ ܬܚܬܝ̈ܐ. — 3 γ om. ܠܗ ܡܗܝܡܢܐ. — 4 D om. ܘܬܛܪ. — *Ib.* D ܘܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ. — 5 Dαβγ ܘܬܐܬܐ. — 6 Dαβγ ܘܬܥܘܠ. — 7 Dαβγ ܐܢܬ ܨܒܐ. — *Ib.* γ desinit ܒܬܫܪܪ. — 8 C om. ܒܗܘܢ. — 9 D ܘܬܩܒܠ. — 10 D om. ܠܟ. — 11 αβ ܐܠܐ [ܠܐ ܐܢ. — 12 α ܐܝܟ ܒܢ̈ܝ. — *Ib.* D om. ܒܢ̈ܝܢܫܐ. — 13 Dα om. ܐܢܬ secundo. — 14 D om. ܠܗܘܢ. — 15 α ܠܟ [ܠܗ. — 16 Dαβ ܕܬܬܒܣܡ. — 17 D ܘܡܬܚܢܩ (sic). — 18 Dα ܠܥܒܕܐ β ܠܥܒܪܐ. — 19 Dα ܐܙܠܬ β ܐܙܠܬ. — *Ib.* α om. ܗܝ. — 20 Dα ܟܦܪܬ β ܟܦܪܬ. — *Ib.* α ܡܬܚܢܩܬ. — *Ib.* β ܡܬܚܢܩܬ. — 21 D ܒܡܝ̈ܐ ܡܚܢ̈ܩܢܐ αβ ܒܡܝ̈ܐ ܡܚܢ̈ܩܢܐ.

[1] Luc. XXII, 30. — [2] Matth. VII, 14.

ܕܐܠܝܨܐ ܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܡܘܒܠܐ ܠܚܝܐ. ܟܡܐ ܕܝܢ ܐܠܝܨܐ ܗܝ ܕܡܘܒܠܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܘܠܫܘܒܚܐ ܡܝܬܪܐ܀ ܬܘܒ ܐܡܪ ܒܪ ܐܣܝܪܐ: ܕܐܡܟ ܢܦܫܟ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ ܕܐܢ ܐܫܠܡܬ ܢܦܫܟ ܠܕܚܠܬ ܐܠܗܐ: ܐܫܠܡܬ ܢܦܫܟ ܠܟܠ ܢܣܝܘܢܝܢ. ܐܠܐ ܐܡܟ ܢܦܫܟ ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܘܣܝܒܪ ܢܣܝܘܢܐ ܕܙܒܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܕܬܐܬܐ ܠܢܝܚܬܐ ܕܠܐ ܥܒܪܐ: ܘܠܐ ܬܫܪܐ ܩܝܡܟ ܕܠܐ ܬܐܬܐ ܠܐܘܠܨܢܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܢ܀

ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܕܝܢ ܠܡܪܝ ܘܠܥܝܪ̈ܘܗܝ ܫܒܝ̈ܠܐ ܕܡܣܠܩܝܢ ܠܗܘ ܥܠܝܐ ܘܠܗܘ ܡܢ ܗܘ ܪܘܡܐ ܕܦܫܝܛ ܐܘܪܚܗ: ܠܐ ܡܛܠ ܕܢܬܟܠܘܢ ܚܝ̈ܠܬܢܐ ܘܠܐ ܢܣܩܘܢ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܟܪ̈ܝܗܐ ܘܡܛܠ ܫܒ̈ܪܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܟܕ ܛܠܝܢ ܘܟܪܝܗܝܢ ܕܢܣܩܘܢ ܒܕܪ̈ܓܐ ܗܠܝܢ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܦܩ ܠܗܝܢ ܫܒ̈ܝܠܐ ܕܪܗܛܝܢ ܒܫܘܦܠܗܘܢ ܕܕܪ̈ܓܐ ܡܣܩܢܝܬܐ ܠܘܬܗܘܢ: ܕܠܘܬܗ ܕܐܘܪܚܐ ܕܡܬܥܠܝܐ ܠܪܘܡܐ ܢܪܕܘܢ ܥܕ ܡܬܚܝܠܝܢ ܘܪܒܝܢ: ܕܟܕ ܬܗܘܐ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ ܕܒܗ ܐܘܪܚܐ ܐܠܝܨܬܐ ܢܪܕܘܢ ܡܣܩ̈ܬܐ ܢܣܩܘܢ ܘܠܐ ܢܕܚܠܘܢ ܘܢܗܦܟܘܢ

est via, quae ducit ad vitam. Quanto arctior est autem illa, quae ad perfectionem et gloriam praestantiorem ducit! Porro Bar Asira dixit : *Humilia teipsum infra omnia, quae in terra sunt; nam si tradideris animam tuam timori Dei, trades animam tuam omnibus tentationibus*[1]. Verumtamen plus quam omnes homines humiliare et sustine tentationes temporis exigui, ut pervenias ad requiem perennem, nec solvas foedus tuum, ne pervenias ad tribulationem incomprehensibilem.

4. Dñs autem nuntiique eius semitas huc et illuc deducentes a celsitudine, recta ascendente, eduxere : non ut robusti retineantur quo minus ascendant, sed infirmorum et parvulorum causa, qui dum infantes et infirmi sunt, nequeunt ascendere per gradus illos. Huius rei gratia hasce semitas produxit, in parte infima graduum et prope eos currentes, ut prope viam ad alta tendentem pergant, donec robusti fiant et crescant, ut facta in eis fortitudine illa via arcta procedant et per illos gradus ascendant, nec timeant et omnino revertantur, aut vertigine correpti[2] ob pueri-

CDαβ] — 3 Dαβ ܫܘܒܚܐ ܘܡܝܬܪ. — 4 Dαβ Bar Asira] *Scriptura* ܟܬܒܐ [ܐܡܪ ܒܪ. — 5 Dαβ ܘܐܢ. — 7 Cαβ ܢܣܝܘܢܐ. — *Ib.* D ܡܟܝܟ ܢܦܫܟ ܝܬܝܪ. — 13 Dαβ ܠܗܘ [ܠܗܘܢ primo. — 17 CD ܕܡܫܟܚܝܢ. — *Ib.* CD β ܘܟܪܝܗܝܢ. — 18 D om. ܘܡܛܠ … ܗܕܐ ܐܦܩ. — 20 β ܠܘܬܗܘܢ α ܠܘܬܗܘܢ. — 21 D ܘܡܬܥܠܝܐ. — *Ib.* Dα ܢܪܕܘܢ. — 22 D ܡܬܚܝܠܝܢ. — *Ib.* α ܕܟܕ. — 24 D ܘܠܐ.

[1] Eccles. II, 1. — [2] Verbum ܣܪ [סיר] duas significationes habet : 1) pinxit, delineavit, 2) vertigine correptus est, arabice دير sq. ܒ. Posterior significatio in plurimis lexicis desideratur quidem, at

litatem et infirmitatem suam in imum profundum incidant, aut in aliquam partem prolapsi pereant. Et quoniam afflictio harum semitarum non est tanta, quam viae illius magnae, ideo illas diligunt homines nescientes se in civitatem requiei magnae haud ingressuros esse, nisi viam arctam ineant. Attamen ne sinamus prolongari infirmitatem nostram et differri nimis incrementum nostrum, sed sollerter convalescamus et crescamus et venientes viam instemus, in qua viri strenui procedunt; nam dum in semitis ambulaverimus, quae nobis faciles sunt, anima desolabimur; perfecti enim non erimus, nisi viam arctam instemus.

5. Semitae autem sunt praecepta parva, velut lac infantibus et velut herba infirmis data, quia praecepta magna, quae sunt cibus solidus perfectorum, recipere nequeunt. *Cibus, ait, solidus illorum est, qui virtute exercitati sunt*[1]. Vides, qui non possint ascendere infirmi et infantes per hosce gradus. *Ego,* inquit, *fratres, non potui vobiscum loqui velut cum hominibus spiritualibus, sed*

ܠܗܘܢ ܠܟܪܝܗܘܬܗܘܢ ܟܠ ܟܠܗ: ܐܘ ܢܦܪܩܘܢ ܡܛܠ ܠܚܠܫܘܬܗܘܢ ܘܡܛܠ ܕܪܡܝܘܬܗܘܢ ܘܢܦܠܘܢ ܒܗܘ ܒܥܘܡܩܐ ܥܡܝܩܐ ܐܘ ܢܡܘܬܘܢ ܠܚܕ ܡܢ ܓܒܝܢ ܘܢܐܒܕܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܥܫܝܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܗܠܝܢ ܫܒܝܠܐ ܐܝܟ ܕܐܘܪܚܐ ܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܪܚܡܝܢ ܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܐܠ ܒܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܐܠܝܨܬܐ ܠܐ ܐܙܠܝܢ: ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܝܚܐ ܪܒܐ ܠܐ ܥܐܠܝܢ. ܐܠܐ ܠܐ ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܠܟܘܪܗܢܢ ܘܢܘܪܟ ܠܗ ܠܬܘܪܒܝܢ ܣܓܝ. ܐܠܐ ܚܦܝܛܐܝܬ ܢܬܚܠܡ ܘܢܬܪܒܐ ܘܢܐܬܐ ܢܩܘܡ ܠܐܘܪܚܐ ܕܓܢܒܪܐ ܪܕܝܢ ܒܗ. ܟܕ ܓܝܪ ܕܡܗܠܟܝܢ ܚܢܢ ܒܫܒܝܠܐ ܕܦܫܝܩܝܢ ܠܢ: ܒܢܦܫܢ ܗܘ ܡܬܛܪܦܝܢ ܚܢܢ. ܕܐܠ ܒܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܐܠܝܨܬܐ ܠܐ ܐܙܠܝܢ: ܓܡܝܪܐ ܠܐ ܗܘܝܢ܀

ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܢܘܢ ܙܥܘܪܐ ܕܝܗܝܒܝܢ ܐܝܟ ܚܠܒܐ ܠܝܠܘܕܐ ܘܐܝܟ ܝܪܩܐ ܠܟܪܝܗܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܢܣܒܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܕܓܡܝܪܐ. ܗܘ ܐܡܪ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܕܗܠܝܢ ܐܡܪ ܕܒܚܝܠܐ ܡܕܪܫܝܢ. ܚܙܝ ܐܝܟ ܐܝܟܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܟܪܝܗܐ ܘܝܠܘܕܐ ܕܢܣܩܘܢ ܒܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܐܡܪ: ܐܚܝ: ܠܐ ܐܫܟܚܬ ܕܐܡܠܠ

CDαβγ] — 1 αβ ܒܟܠܗܠܟܬܗ. — *Ib.* αβ add. ܢܦܠܘܢ D ܘܢܦܠܘܢ [ܢܦܪܩܘܢ. — 3 C ܗܘܐ. — 6 β om. in textu et add. in margine ܐܘܪܚܐ. — 7 Dαβ viam *rectam* ܬܪܝܨܬܐ [ܐܠܝܨܬܐ. — 10 Dαβ ܬܪܒܝܢ ܣܓܝ. — 12 Dαβ ܒܗ̇ [ܠܗ̇. — *Ib.* β ܕܡܗܠܟܝܢ. — 14 Dαβ ܡܬܛܪܦܝܢ. — *Ib.* D ܬܪܝܨܬܐ [ܐܠܝܨܬܐ. — 15 α ܗܘܝܢ ܚܢܢ. — 17 D ܘܡܗܝܡܢܐ. — 20 Dαβ *perfectionis* ܕܓܡܝܪܘܬܐ. — *Ib.* Dαβ add. ܗܘ ܗܘܐ [ܕܓܡܝܪܐ. — 21 Dαβ om. ܐܡܪ. — 24 γ inc. [ܐܫܟܚܬ ܠܐ.

mentionem eius faciunt Bar Bahlul in *Lexico* (ed. R. Duval col. 1665 : ܪܘܣܝ ܘܢܦܠܘܢ iuxta bar Serôšwaï = يسدرون ويسقطون) et P. Cardahi in *Al-Lobâb* (vol. II, pag. 368 *a* s. rad. ܪܘܣ). — [1] Hebr. v, 14.

ܠܡܫܩܝܟܘܢ ܐܝܟ ܕܠܝܠܕܐ ܐܢܫܐ ܕܒܢܘܗܝ ܐܢܘܢ:
ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܠܡܢܬܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܩܪܒܢܐ
ܐܬܩܪܒܘ. ܠܘ ܠܒܪܐ ܐܝܟ ܗܘܝܬ
ܠܡܠܦܘܬܐ ܙܥܘܪܬܐ. ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܝ ܫܒܪܐ
ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܫܒܪܐ ܐܬܕܒܪܬ ܒܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ.
ܟܕ ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܓܒܪܐ: ܒܛܠܬ ܗܠܝܢ
ܕܝܠܘܕܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܫܒܩܬ ܫܒܝܠܐ
ܦܫܝܛܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܗܘܝܬ
ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܘܐܬܓܡܪܬ. ܐܬܕܡܘ ܒܝ ܐܝܟ
ܐܡܪ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܬܕܡܝܬ ܠܡܫܝܚܐ
ܘܐܬܓܡܪܬ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܚܘܐ ܟܕ
ܛܠܝܢ ܘܟܪܝܗܝܢ ܗܘܘ ܠܪܘܡܐ ܗܘ ܕܢܣܩܘܢ
ܐܠܐ ܫܒܝܠܐ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܚܘܝ ܐܢܘܢ
ܠܗܘܢ ܘܗܐ ܩܪܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܚܠܡܘ
ܘܐܬܐܣܝܘ: ܬܘ ܪܕܘ ܒܐܘܪܚܐ ܬܪܝܨܬܐ
ܕܐܝܬܝܗ̇ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܓܡܝܪܐ ܓܝܪ
ܘܚܝܠܬܢܐ ܐܟܠܝܢ ܠܗ ܠܗܢܐ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܘܪܗܛܝܢ ܒܗܢܐ ܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ܀

ܘܚܢܢ ܟܝ ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܛܠܝܐ ܚܢܢ܆
ܘܠܐ ܟܝ ܡܬܚܠܡܝܢ ܚܢܢ ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ
ܘܗܘܝܢ ܓܒܪܐ ܡܢ ܛܠܝܘܬܐ܆ ܐܝܬ ܐܝܟ
ܕܣܒܪ ܕܟܠ ܡܟܝܠ ܐܟܠ. ܘܐܝܢܐ ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܟܪܝܗܐ ܗܘ ܝܪܩܐ ܐܟܠ. ܕܠܡܐ ܗܠܝܢ

tamquam infantibus in Christo lac vobis propinavi[1]. *Accedite ergo,* ait, *ad cibum solidum*[2]. *Ego,* inquit, *dum parvulus eram, velut parvulus conversabar in praeceptis parvis; et ubi factus sum vir, irritam feci mentem infantiae meae*[3]; hoc est : reliqui semitas faciles, quae sunt mandata parva, et factus sum, inquit, vir et perfectus evasi. *Imitatores mei estote, sicut ego imitatus sum Christum*[4], et perfectus evasi. Vides eum non potuisse ostendere, dum parvuli et infirmi erant, ut ad altitudinem illam ascenderent, sed semitas, istas, praecepta parva, eis ostendit; et ecce vocat eos, ubi convaluerunt et sanati sunt : venite, instate viam rectam, quae sunt praecepta magna; nam perfecti et robusti manducant hunc cibum et currunt in hac via magna.

6. Et nos, quaeso, quousque erimus pueri? Nonne sanabimur ab infirmitate, ex pueritia facti viri? *Est enim, qui putet se omnia manducare; et is,* inquit, *qui infirmus est, herbas comedit*[5]. Num forte de cibis istis visibilibus loquitur

CDαβγ] — 1 Dαβγ ܠܡܫܩܝܘ [ܠܟܘܢ ܕܒܢܘܗܝ ܐܢܫܐ. — 3 γ *nec dedi vobis* cibum ܠܒܣܡܐ ܘܠܐ [ܠܘ. — *Ib.* D ܡܫܡܫܢܐ et om. ܡܢ. — 4 γ ܠܡܠܦܘܬܐ et om. ܗܘܝܬ. — 5 Dαβγ *educabar* ܐܬܪܒܝܬ [ܐܬܕܒܪܬ. — 6 D ܘܗܘܝܬ [ܗܘܝܬ ܟܕ. — *Ib.* D om. ܒܝܠܕܘܬܐ .... ܒܛܠܬ. — *Ib.* γ ܗܠܝܢ [ܗܢܝܢ. — 7 αβγ ܕܛܠܝܘܬܐ. — *Ib.* γ om. ܡܢ. — 9 β om. ܡܢ primo. — *Ib.* αγ om. ܐܬܕܡܘ ... ܘܐܬܓܡܪܬ. — 10 β om. ܡܢ. — 11 Dαβγ add. ܠܗܘܢ [ܕܢܚܘܐ. — 12 Dβ ܘܢܣܩܘܢ ܕܢܣܩܘܢ. — 13 Dαβγ add. ܠܗܘܢ [ܫܒܝܠܐ. — 14 Dγ *triumpharunt* ܙܟܘ [ܕܚܠܡܘ. — 15 D ܘܐܬܐܣܝܘ [ܘܐܬܚܠܡܘ. — *Ib.* D ܐܝܬ. — 16 Dαβγ ܕܐܝܬܝܗܘܢ. — *Ib.* Dαβγ *viri* ܓܒܪܐ [ܓܡܝܪܐ. — 17 α ܡܐܟܠܐ. — 19 D ܛܠܝܐ α ܛܠܝܢ. — 20 Dαβ ܘܡܬܚܠܡܝܢ [ܘܠܐ. — *Ib.* D *confortabimur* ܚܢܢ ܡܬܚܝܠܝܢ βγ ܡܬܚܠܡܝܢ. — *Ib.* Dγ ܟܘܪܗܢܐ. — 21 Dα ܚܢܢ ܗܘܝܢ. — 22 D ܡܟܝܠ. — *Ib.* Dαβγ ܕܡܣܬܒܪ.

[1] I Cor. III, 1. — [2] Citatum? — [3] I Cor. XIII, 11. — [4] I Cor. IV, 16. — [5] Rom. XIV, 2.

Apostolus? Ecce enim qui omnia comedit, inter solitarios parvus est, nec, ut illi, praestans. Et ecce, idem Apostolus praecipit nobis : *Sic expedit nobis, ne manducemus carnes nec bibamus vinum*[1]. Etiam Dñs hortatur nos : *Ne graventur corda vestra cibo carnium et ebrietate vini et cura vitae*[2]. Nonne liquet Paulum eum vocare infirmum, cuius conscientia infirma et scientia parva est, non vero ieiunantem, qui panem et olus et salem manducat? Nam si ieiunet, oret : praestat, qui talis est; sed eum, qui mandata magna non observat, sugillat, ipsum infirmum appellando. Est tamen, qui vim habeat ad omnia mandata magna audienda et retinenda et observanda et ad mandata magna parvaque discernenda. Et est, qui mandata magna ne audire quidem valeat, quia cognitio ipsius infantilis est, aut conscientia aegra. Mandata magna sunt gradus illi, de quibus locutus sum, quae si non recipiat, parva [amplectatur], quae sunt semitae, quas dixi, in quibus currit, donec convalescat et sanetur. Si autem obiens ex

ܟܠ ܗܠܝܢ ܡܬܦܢܝܢܘܬܐ ܕܡܬܐܡܪܢ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ܀ ܗܐ ܡܢ ܕܐܟܠ ܟܠ ܡܕܡ ܒܝܢܬ ܐܝܚܝܕܝܐ ܙܥܘܪܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܡܝܬܪ ܐܟܘܬܗܘܢ. ܘܗܐ ܗܘ ܫܠܝܚܐ ܡܦܩܕ ܠܢ: ܕܗܟܢ ܦܩܚ ܠܢ: ܕܠܐ ܢܐܟܘܠ ܒܣܪܐ ܘܠܐ ܢܫܬܐ ܚܡܪܐ. ܐܦ ܡܪܢ ܡܙܗܪ ܠܢ: ܕܠܐ ܢܐܩܪܢ ܠܒܘܬܟܘܢ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܕܒܣܪܐ ܘܒܪܘܝܘܬܐ ܕܚܡܪܐ ܘܒܪܢܝܫܬܐ ܕܥܠܡܐ. ܠܐ ܗܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܝ ܕܠܗܠܝܢ ܕܟܪܝܗܘ ܒܬܐܪܬܗ ܘܝܕܥܬܗ ܙܥܘܪܐ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܟܪܝܗܐ ܘܠܐ ܠܡܢ ܕܨܐܡ ܘܐܟܠ ܠܚܡܐ ܘܝܪܩܐ ܘܡܠܚܐ ܗܢܐ ܟܪܝܗܐ܀ ܡܛܠ ܕܐܢ ܨܐܡ ܘܡܨܠܐ ܡܝܬܪ ܡܢ ܕܗܟܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܠܐ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܛܪ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܡܨܥܪ ܠܗ ܘܩܪܐ ܠܗ ܟܪܝܗܐ. ܐܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܠܐ: ܕܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܢܫܡܥ ܘܢܩܒܠ ܘܢܛܪ ܘܢܦܪܘܫ ܪܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܐܦܠܐ ܕܢܫܡܥ ܐܢܝ ܠܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ. ܡܛܠ ܕܛܠܝܐ ܝܕܥܬܗ ܐܘ ܟܪܝܗܐ ܬܐܪܬܗ. ܐܝܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܐܡܪܬ ܕܐܠܐ ܡܩܒܠ ܙܥܘܪܐ ܕܐܝܠܝܢ ܗܠܝܢ ܫܒܝܠܐ ܕܐܡܪܬ: ܕܪܗܛ ܒܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܚܠܡ ܘܡܬܐܣܐ. ܘܐܢ

CDαβγ] — 2 D ܗܘܐ — *Ib.* α ܒܠܚܘܕܝܗ. — 3 D ܡܢ [ܒܝܬ. — *Ib.* αβD ܡܝܬܪܐ. — *Ib.* D ܐܟܘܬ. — 4 D ܠܢ ܦܩܕ. — 5 D ܕܗܟܢ. — *Ib.* γ om. ܠܢ ܦܩܚ ܕܗܟܢ. — 7 γ ܢܐܩܪܢ. — *Ib.* C ܒܡܐܟܘܠܬܐ D *comessatione* ܒܐܟܠܘܬܐ. — 8 D *et potatione* ܘܒܡܫܬܝܬܐ [ܘܒܪܘܝܘܬܐ. — 9 D ܗܘܐ [ܗܝ ܠܐ. — *Ib.* α om. ܗܝ. — *Ib.* γ ܒܬܐܪܬܗ. — 10 D ܒܡܚܒܠܗ. — *Ib.* γ *apostolus* ܫܠܝܚܐ [ܦܘܠܘܣ. — *Ib.* Dβ ܟܪܝܗܘ. — 11 γ ܠܚܡܐ ܘܡܠܚܐ ܝܪܩܐ. — 12 Dαβγ *computat* ܡܚܫܒ [ܗܢܐ. — *Ib.* αβ ܟܪܝܗܘ. — 13 D add. ܗܘ [ܡܝܬܪ. — *Ib.* Dαβγ ܕܗܟܢܐ. — 16 γ ܘܢܫܡܥ. — 17 D ܘܢܦܪܘܫ. — *Ib.* Dαβγ ܐܝܬ ܕܐܦܠܐ et ponunt ܡܫܟܚ post ܪܘܪܒܐ. — 20 Dαβ add. ܕܝܢ [ܐܝܠܝܢ. — *Ib.* C ܪܘܪܒܐ. — 21 Dαβγ ܕܐܠܐ [ܘܐܠܐ. — *Ib.* Dγ ܡܩܒܠ αβ ܡܩܒܠܝܢ. — 22 D ܕܝܢ ܐܝܠܝܢ. — *Ib.* D om. ܕܐܡܪܬ. — 23 Dαβγ ܕܪܗܛ. — *Ib.* D add. ܐܢܫ [ܒܗܘܢ. — *Ib.* γ ܘܢܬܐܣܐ. — *Ib.* β ܐܢ ܘ.

[1] Rom. xiv, 21. — [2] Luc. xxi, 34.

ܕܟܕ ܚܝ ܠܗ ܘܢܦܩ ܠܗ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܫܒܝܠܐ: ܗܘܐ ܒܐܘܢܐ ܕܚܝܐ ܘܠܐ ܐܒܕ ܐܝܟ ܗܘ ܕܗܦܟ ܠܒܣܬܪܗ ܡܢ ܗܝ ܐܘܪܚܐ ܐܠܝܨܬܐ: ܘܢܦܠ ܒܗܘ ܥܘܡܩܐ ܬܚܬܝܐ ܕܫܝܘܠ. ܐܦ ܒܫܒܝܠܐ ܗܠܝܢ ܕܕܫܘ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܢܗܪܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܕܡܛܠ ܛܠܝܐ ܘܟܪܝܗܐ ܐܬܡܪܝ ܗܘܘ: ܗܘܐ ܒܗܘ ܐܘܢܐ ܕܢܝܚܐ ܘܡܕܪܟ ܚܝܘܗܝ ܫܦܝܪܐܝܬ: ܐܦ ܠܗܘ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܘܠܗܘ ܐܘܢܐ ܕܡܬܚܙܐ ܒܗ ܡܪܢ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ ܠܐ ܥܐܠ. ܐܠܐ ܐܢ ܐܬܐ ܣܠܩ ܒܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܡܠܟܬܐ܀

ܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܝܢ ܕܢܒܝܐ ܘܥܠ ܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ ܡܦܩܦ ܗܘ ܠܢ ܡܢ ܠܥܠ: ܕܐܝܟ ܢܫܡܥ ܠܟܬܒܐ ܕܢܒܝܐ ܘܠܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ. ܐܠܐ ܘܠܐ ܠܢ ܡܟܝܠ ܕܢܩܦ ܠܪܘܚܐ ܘܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܚܘܪ ܒܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܘܢܬܕܡܐ ܠܗ. ܕܗܘ ܗܘܐ ܪܫܐ ܘܫܘܠܡܐ ܠܗܝܡܢܘܬܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܥܒܕ ܐܢܝܢ ܠܕܝܬܩܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܐܚܪܝܬܐ ܚܕܐ

hoc mundo exierit, dum in semitis istis est, in mansione vitae erit, nec perit, velut is, qui revertitur a via arcta et in profundum imum Hadis incidit; etsi in semitis incedat, quas Dñs nuntiique eius straverunt, quae sunt mandata parva infantium et infirmorum causa dicta : in mansione erit requiei et salutem suam bene consequetur, quanquam civitatem magnam et mansionem illam, ubi Dñs facie ad faciem apparet, non ingredietur, nisi veniens ascendat per illos gradus, qui sunt praecepta magna et consulta.

7. De conversatione prophetarum et Vetere Testamento superius tractavimus[1], qua ratione auscultemus libros prophetarum et legem Moysis[2]; decet nos igitur Spiritui inhaerere et ei morem gerere et respicere Novum Testamentum quod est Iesus Christus, eumque imitari, qui factus est initium et consummator fidei nostrae. Nam ecce Apostolus ait : *Fecit testamenta, primum et novissimum, unum testamentum et legem*

CDαβγ] — 1 D ܘܢܦܩ. — *Ib.* Dαβγ om. ܠܗ secundo. — 3 Dγ ܕܗܦܟ. — *Ib.* γ om. ܗܘ D ܗܘ ܐܘܪܚܐ. — 4 D ܘܢܦܠ. — 6 Cα ܕܕܫܘ. — 7 D ܘܕܡܛܠ ܙܥܘܪܐ. — 8 β ܐܬܡܪܝ. — *Ib.* Dαβγ om. ܗܘܘ. — *Ib.* γ ܗܘܐ D ܗܘܐ (sic). — *Ib.* Dαβγ mansione *vitae* ܕܚܝܐ [ܕܢܝܚܐ. — 11 γ ܐܦܝܢ secundo. — 12 Dαβγ ܐܣܬܠܩ [ܣܠܩ ܐܬܐ. — 13 D ܕܐܝܬܝܗܘܢ. — *Ib.* D ܦܘܩܕܢܝܗܘܢ. — *Ib.* Dαβγ *et humilia* ܘܡܟܝܟܬܐ [ܘܡܠܟܬܐ. — 14 γ om. ܕܢܒܝܐ ...... ܕܝܬܩܐ ܥܠ. — *Ib.* D ܥܠ ܕܘܒܪܗܘܢ ܕܢܒܝܐ ܘܥܠ ܕܝܬܩܐ [ܥܠ ܕܘܒܪܐ ... ܕܝܬܩܐ ܥܠ. — *Ib.* α ܕܝܬܩܐ. — *Ib.* β ܥܬܝܩܬܐ. — 17 γ om. ܡܟܝܠ. — 18 γ add. ܒܗ [ܘܢܥܒܕ. — *Ib.* α scribit bis ܕܝܬܩܐ et ceteroquin ܕܝܬܩܐ. — *Ib.* γ ܚܕܬܐ. — 20 β ܪܫܐ. — *Ib.* γ ܠܗܝܡܢܘܬܗܘܢ. — 21 γ *et fecit utraque testamenta* ܘܥܒܕ ܐܢܝܢ ܠܬܪܬܝܗܝܢ ܕܝܬܩܬܐ ܚܕܐ [ܕܥܒܕ ܐܢܝܢ ... ܚܕܐ ܕܝܬܩܐ. — 22 Dβ ܠܕܝܬܩܐ αβ ܠܕܝܬܩܐ.

[1] Vide supra Serm. IX. — [2] Vide supra Serm. XI.

praeceptorum, quibus opus non erat, praeceptis suis abrogavit, ut his duobus testamentis, quae unum Evangelium fecit, homines de novo crearet[1]. Donec nempe venit Christus, sub Lege fuimus, quae instar tutoris erat nobis, praepositi domui Dei. Sicut nempe epitropos praeest domui viri magni, donec heres convalescat, cum vero inquam, heres, quem paterfamilias reliquit, fit vir, familia eius non est amplius subdita tutoribus seu oeconomis : sic etiam nos, qui domestici Dei sumus, dum Novum Testamentum latebat, sub lege Veteris Testamenti eramus, velut sub tutore. Hodie vero, postquam heres domus apparuit, non sumus sub manu tutorum, sed sub manu patris familias, qui est filius Messias in Novo Testamento, Dñs Iesus Christus. Quemadmodum heres iste mundi huius dum parvulus est, tutoribus subest operatio eius et factus vir exigit et tollit hereditatem suam, quam ipsi pater adscripsit, a tutoribus[2] : sic etiam, dum Christus occultus erat, servi et domestici [eius] sub tutoribus

ܕܡܛܠܬܐ. ܘܢܡܘܣܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܗܘܐ ܒܦܘܩܕܢܘܗܝ ܒܛܠ. ܕܒܬܪܝܢܗܘܢ ܟܕ ܗܘܝܢ ܕܝܬܩܐ ܗܠܝܢ ܕܒܪܐ ܐܢܝܢ ܚܕܐ ܣܒܪܬܐ ܢܒܪܐ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܚܕܬܐܝܬ. ܥܕܡܐ ܠܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ ܗܘܝܢ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܢ ܐܝܟ ܐܦܛܪܘܦܐ ܥܠ ܒܝܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܩܐܡ ܐܦܛܪܘܦܐ ܥܠ ܒܝܬܗ ܕܓܒܪܐ ܪܒܐ ܥܕܡܐ ܕܢܪܒܐ ܝܪܬܐ: ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܟܕ ܝܪܬܐ ܕܫܒܩ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ ܗܘܐ ܓܒܪܐ: ܠܐ ܗܘܝܢ ܬܘܒ ܒܢܝ̈ ܒܝܬܗ ܬܚܝܬ ܐܡܪܐ ܘܐܦܛܪܘܦܐ ܐܘ ܪܒ̈ܝ ܒܬܐ: ܗܟܢ ܐܦ ܚܢܢ ܕܐܝܬܝܢ ܒܝܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܟܡܐ ܕܟܣܝܐ ܗܘܬ ܗܘܐ ܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ: ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ ܗܘܝܢ ܕܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ ܐܝܟ ܕܬܚܝܬ ܐܦܛܪܘܦܐ. ܝܘܡܢܐ ܕܝܢ ܕܐܬܓܠܝ ܝܪܬܗ ܕܒܝܬܐ: ܠܐ ܗܘܝܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܐܦܛܪܘܦܐ: ܐܠܐ ܬܚܝܬ ܐܝܕܗ ܕܡܪܗ ܕܒܝܬܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܒܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ: ܕܗܘܝܘ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܗܢܐ ܝܪܬܐ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ ܟܡܐ ܕܛܠܝܐ ܐܦܛܪܘܦܐ ܫܠܝܛ ܒܥܒܕܗ: ܘܟܕ ܗܘܐ ܓܒܪܐ ܬܒܥ ܘܫܩܠ

CDαβγ] — 1 β ܕܡܛܠܬܐ. — *Ib.* β ܕܦܘܩܕܢܐ. ܐܝܠܝܢ ܐܝܠܝܢ. — *Ib.* D ܐܝܠܝܢ ܗܘܝܢ [ܐܝܠܝܢ. — 2 D ܡܬܒܥܝܢ. — 3 Dαβγ om. ܗܘܝܢ ܟܕ. — *Ib.* Dαβγ om. ܗܠܝܢ. — 4 γ add. ܕܒܪܝܢ [ܕܒܪܐ. — *Ib.* D om. ܐܢܝܢ. — 5 αβγ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ D ܠܒܢܝܢܫܐ. — *Ib.* D ܡܢܬܐܝܬ (sic). — *Ib.* γ ܕܐܬܐ [ܥܕܡܐ. — 7 C om. ܗܘܐ ܠܢ .... ܐܦܛܪܘܦܐ propter homoioteleuton. — 9 γ ܕܢܪܒܐ. — 10 D γ om. ܟܕ. — *Ib.* αγ ܕܫܒܩܗ. — 12 D ܒܢܝܐ. — *Ib.* D ܕܐܦܛܪܘܦܐ. — 13 Dαβγ ܗܘܝܢ. — *Ib.* α ܐܦܛܪܘܦܐ. — 14 γ ܒܝܬܗ D ܒܝܬܗ ܒܝܬ (sic). — 16 γ ܐܝܟܢܐ. — *Ib.* D ܐܦܛܪܘܦܐ. — 17 γ ܐܬܓܠܝ. — *Ib.* α ܕܒܝܬܗ. — 18 Dαβγ ܐܝܕܐ. — 20 γ om. ܡܪܢ ܝܫܘܥ. — 21 Dαβ ܘܐܝܟܢܐ. — *Ib.* γ ܕܗܢܐ [ܗܢܐ. — 22 D ܐܦܛܪܘܦܐ.

[1] Eph. II, 15 sq. — [2] Gal. IV, 1 sq.

ܢܛܘܪܐ ܕܩܡ ܠܗ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܐܦܝܛܪܘܦܐ:
ܗܫܐ ܐܝܟ ܡܚܣܢܐ ܓܡܝܪܐ ܕܢܣܒ ܗܘܐ:
ܠܐܫܡܠܐ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܗܘܘ ܠܥܒܕܘܗܝ ܘܩܢܝܢ
ܟܠܗ. ܝܕܥܘ ܕܝܢ ܕܐܬܩܒܠܘ ܐܝܟ ܗܘ
ܡܪܐ ܕܐܬܐܬܝ ܘܪܗܛ ܦܠܚܘܗܝ ܘܐܒܗܘܗܝ
ܡܢ ܐܦܝܛܪܘܦܐ ܘܡܢ ܕܒܪܝ ܒܝܬܐ: ܐܦ
ܗܘܢ ܦܠܚܘܗܝ ܐܬܒܥܘ ܕܢܗܘܘ ܡܪܗܘܢ:
ܘܪܗܛܘ ܠܘܬܗ ܘܐܬܟܣܝܘ ܠܗ. ܗܘ ܕܝܢ
ܦܪܩܢ ܡܢ ܢܝܪܐ ܕܥܒܕܘܬܐ ܕܚܛܝܬܐ: ܘܡܢ
ܡܘܒܠܐ ܝܩܝܪܐ ܕܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ: ܘܫܥܒܕܢ
ܒܢܝܪܐ ܒܣܝܡܐ ܘܡܘܒܠܐ ܕܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ
ܘܒܡܘܒܠܐ ܩܠܝܠܐ. ܫܩܠ ܓܝܪ
ܦܘܩܕܢܐ ܗܠܝܢ ܪܘܪܒܐ ܕܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ:
ܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܬܠܐ ܟܠܗ ܚܝܠܗ ܕܢܡܘܣܐ
ܘܕܢܒܝܐ ܘܩܒܥ ܐܢܘܢ ܒܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ
ܘܟܢܫܗ ܟܠܗ ܚܝܠܗ ܩܕܡܝܐ ܘܐܚܪܝܐ:
ܘܣܡܗ ܒܚܕܐ ܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ ܕܟܕ ܢܦܪܫ
ܘܢܣܬܟܠ: ܐܝܢܘ ܚܝܠܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܢܡܘܣܐ
ܘܢܒܝܐ: ܠܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܦܘܩܕܢܝܢ: ܘܢܚܠܛܝܘܗܝ
ܒܚܝܠܐ ܕܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ ܘܢܪܕܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܕܪܫ
ܩܕܡܝܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܘܢܬܐܬܐ ܠܗܘ ܐܬܪܐ
ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܐܒܘܢ ܩܕܡܝܐ܀

ܡܟܝܠ ܒܪܝ ܐܩܝܡ ܟܠ ܕܝܬܩܐ
ܚܕܬܐ ܘܬܪܒܐ ܒܥܝܢܝܟ ܡܢ ܟܠܗܘܢ

erant. Hodie vero, postquam apparuit, velut heres ille adultus, qui abstulit possessiones patris sui a tutoribus et oeconomis, etiam mancipia eius cognoverunt se recepisse dominum et accurrentes ad ipsum confugiunt; ipse vero liberavit nos a iugo servitutis peccati et oneribus gravibus Veteris Testamenti, et subegit nos iugo suavi et levi Novi Testamenti et oneribus levibus[1]. Tulit namque praecepta magna Veteris Testamenti, in quibus pendebat tota vis Legis et Prophetarum, et ea infixit Novo Testamento et colligens totam vim eius primam et novissimam, eam in unico Testamento Novo posuit, ut nos discernentes intelligamus, quaenam sit virtus eius, quae ex Lege et Prophetis conformis est duobus illis mandatis, et eam cum virtute Novi Testamenti permisceamus et in via illa procedamus, quam nobis Dñs Iesus stravit, et ad mansionem illam perveniamus, ex qua primus pater noster, Adam, egressus est.

8. Itaque fili, in Novo Testamento consiste, sitque maius in oculis tuis omnibus testamentis, sicuti [reapse] maius

CDαβγ] — 1 D *quod ei constituit* ܕܩܡ [ܕܩܡ. — *Ib.* γ *cum mortuus esset* ܟܕ ܡܝܬ [ܐܒܘܗܝ. — *Ib.* D ܐܦܛܪ̈ܘܦܐ. — 2 D ܗܘ ܗܘܐ. — 3 CD ܐܦܛܪ̈ܘܦܐ. — 5 D ܕܐܬܐ [ܕܐܬܪܒܝ. — *Ib.* D ܥܒܕܘܗܝ [ܦܠܚܘܗܝ. — 6 D ܐܦܛܪ̈ܘܦܐ. — *Ib.* Dαβγ om. ܡܢ et legunt ܘܕܒܪܝ. — *Ib.* γ ܘܐܦ. — 7 D ܡܪܗܘܢ αβγ ܡܪܗ. — *Ib.* D ܘܗܘܘ ܗܢܘܢ. — 8 α ܗܘ [ܗܘܢ. — *Ib.* D ܦܪܩ [ܦܪܩܢ. — 9 γ add. ܡܢ [ܡܢ. — *Ib.* Dαβγ ܘܡܫܥܒܕܢ. — 14 Dαβ ܚܝܠܐ. — 15 γ ܘܩܒܥ (sic). — 16 αβ ܘܟܢܫ. — *Ib.* Dαβγ ܚܝܠܐ. — *Ib.* D ܘܐܚܪܝܐ. — 17 γ ܒܚܕܐ ܕܝܬܩܐ [ܒܚܕܐ ܕܝܬܩܐ. — *Ib.* D ܕܢܣܬܟܠ. Dαγ ܢܦܪܫ. — 18 Dαβγ ܚܝܠܐ. — 19 Dαβγ ܕܝܠܗ. — *Ib.* C ܬܪܝܢ. — *Ib.* D ܘܢܚܠܛܝܘܗܝ. — 20 D add. ܒܗ [ܘܢܪܕܐ. — 21 γ om. ܝܫܘܥ. — 22 γ om. ܩܕܡܝܐ. — 24 βαγ ܟܠ D ܟܠ [ܟܠܗܘܢ.

[1] Matth. XI, 28 sq.

est, quia in illo perficitur voluntas Dei beneplacens et perfecta in spiritu. Porro Paulus scripsit : *Vae illis, qui computant Testamentum filii Dei velut cuiuslibet. Spiritui gratiae contumeliam inferunt, qui coaequant testamentum Dñi cum* [testamento] *cuiuslibet*[1], quia illa sanguine animalium mutorum obsignata sunt, illud vero obsignatum est sanguine rationali et casto et sancto triduani (?) Dñi Iesu Christi. Igitur dilige Novum Testamentum, ut tibi viam rectam demonstret ex illo egredientem, qua cito pervenitur ad civitatem sanctorum et ad illam mansionem, in qua perfecti requiescunt, qui in mandatis magnis currunt, quae tibi expositurus sum, ut in ipsis recte et celeriter incedas.

9. Via perfecta haec est : *qui non valedicit toti cognationi suae, non est par ei*[2]. Semita autem, quae te ab ipsa deducit est : *cohabita cum parentibus tuis,* eosque honora, licet *mens ipsorum terrenis adstricta sit*[3]. Haec autem : *cohabita cum parentibus* et moderatoribus

ܕܫܠܡܘܬܗ: ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܫܬܠܡ ܒܗ ܨܒܝܢܐ: ܡܛܠ ܕܒܗ ܡܫܬܠܡ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܡܩܒܠܐ ܘܓܡܝܪܐ ܒܪܘܚ. ܘܐܦ ܦܘܠܘܣ ܟܬܒ: ܕܘܝ ܠܐܝܠܝܢ ܕܚܫܒܝܢ ܕܝܬܩܐ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܟܠ ܐܢܫ. ܘܠܪܘܚܐ ܕܛܝܒܘܬܐ ܡܨܥܪܝܢ: ܕܡܫܘܝܢ ܕܝܬܩܐ ܕܡܪܢ ܥܡ ܕܟܠ ܐܢܫ. ܕܗܠܝܢ ܐܬܚܬܡ ܒܕܡܐ ܕܚܝܘܬܐ ܫܬܝܩܬܐ: ܘܗܕܐ ܐܬܚܬܡܬ ܒܕܡܐ ܡܠܝܠܐ ܘܕܟܝܐ ܘܩܕܝܫܐ ܕܬܠܝܬܝܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܪܚܡ ܗܟܝܠ ܠܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ ܕܬܚܘܐ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܬܪܝܨܬܐ ܕܢܦܩܐ ܡܢܗ ܕܒܥܓܠ ܐܙܠ ܒܗ ܐܢܫ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܘܠܗܘ ܐܬܪܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܡܬܬܢܝܚܝܢ ܒܗ: ܐܝܠܝܢ ܕܪܗܛܝܢ ܒܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܕܡܦܩܢܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܬܐܙܠ ܒܗܘܢ ܬܪܝܨܐܝܬ ܘܩܠܝܠܐܝܬ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܡܢ ܕܠܐ ܡܫܬܒܩ ܡܢ ܟܠܗ ܫܪܒܬܗ: ܠܐ ܫܘܐ ܠܗ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܪܫ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܥܡܪ ܥܡ ܐܒܗܝܟ ܘܝܩܪ ܐܢܘܢ ܟܕ ܐܦܢ ܪܥܝܢܗܘܢ ܒܐܪܥܢܝܬܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܕܐܡܪ: ܕܥܡܪ ܥܡ ܐܒܗܝܟ ܘܥܡ

CDαβγ] — 1 β ܘܡܫܬܡܠܝܢܘܬܗ. — *Ib.* γ ܐܠܗܐ. — 2 D ܡܫܬܡܠܐ. — 3 D ܒܪܘܚ (sic). — *Ib.* γ ܘܐܦ ܦܘܠܘܣ. — 4 γ *apostolus* ܫܠܝܚܐ [ܦܘܠܘܣ et om. ܕܘܝ. — 5 Dαβγ ܕܟܠ ܐܢܫ. — *Ib.* D ܠܪܘܚܐ. — *Ib.* Dαβγ add. ܠܗ [ܪܘܚܐ. — 7 γ ܕܟܠ ܐܢܫ. — *Ib.* α ܐܬܚܬܡܬ̈ D *absolutae sunt* ܐܫܬܠܡ. — 8 γ ܘܫܬܝܩܬܐ. — *Ib.* D ܗܘܐ ܕܝܢ [ܘܗܕܐ. — *Ib.* D ܐܫܬܡܠܝܬ. — 9 Dα ܡܫܡܠܝܐ. — *Ib.* γ om. ܘܕܟܝܐ D ܕܟܝܐ. — 10 γ ܡܪܢ ܝܫܘܥ et om. ܡܫܝܚܐ. — 14 D ܕܡܫܬܠܡܝܢ. — 15 Dαβγ ܒܦܘܩܕܢܐ. — 17 D *perfectionis* ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ. — 18 Dαβγ ܕܡܢ. — *Ib.* D ܫܪܒܬܗ βγ ܟܠܗ. — *Ib.* Dαβγ ܛܢܦܘܬܐ. Sensus lectionis est : Qui non relinquit omnem *immunditiam;* sed ܛܢܦܘܬܐ sine dubio spuria correctio est lectionis antiquioris ܛܘܗܡܗ, quam C exhibet; agitur enim ipso contextu teste de amore *cognatorum;* correctio, quam codices reliqui exhibent, ad mitigandam duritiam assertionis textui illata esse videtur. — *Ib.* D *non est me dignus* ܫܘܐ [ܫܘܐ ܠܗ. — 19 Dαβγ ܠܟ [ܠܗ. — 20 C om. ܗܢܘ. D ܗܘ ܗܘ. — 22 β add. : et *dilige moderatores tuos* ܘܪܚܡ ܡܕܒܪܢܝܟ [ܐܒܗܝܟ. — *Ib.* Dαβγ om. ܐܦܢ ... ܐܒܗܝܟ ܥܡ ܕܥܡܪ

[1] Hebr. x, 29. — [2] Cf. Matth. x, 37; Luc. xiv, 26. — [3] Ex. xx, 12; Deut. v, 16; Eph. vi, 1 sq.

ܡܝܩܪܝܢ ܘܝܩܪ ܐܢܘܢ: ܠܒܢܝܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܒܐܪܥܢܝܘܬܐ ܐܫܬܥܒܕܘ: ܗܟܢ ܫܦܝܪ ܕܥܡ ܐܒܗܝܗܘܢ ܢܗܘܘܢ: ܘܢܝܩܪܘܢ ܐܢܘܢ ܘܢܚܘܢ ܒܗܘܢ܀

ܐܘܪܚܐ ܡܫܡܠܝܬܐ ܗܕܐ ܗܝ ܕܬܚܫܘܒ ܠܟܠܒܢܝܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܐܙܠ ܠܓܢܒܗ ܡܛܠ ܝܠܘܕܐ ܘܟܪܝܗܐ ܗܘܝܘ: ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܚܐ ܕܙܢܐ ܐܘ ܥܠܘܒ ܐܘ ܡܨܥܪܢ ܐܘ ܪܘܝ: ܥܡ ܗܢܐ ܥܡ ܐܦܠܐ ܠܚܡܐ ܠܡܐܟܠ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܦܠ ܠܗ ܝܠܘܕܐ ܘܟܪܝܗܐ ܡܢ ܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܣܩܬܐ ܪܒܬܐ: ܐܦܩ ܠܗ ܪܘܚܐ ܗܘ ܫܒܝܠܐ ܕܠܓܢܒܗ ܕܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܢܪܗܛ ܥܕ ܢܚܠܡ ܐܘ ܡܬܐܣܐ ܕܬܪܝܨܐܝܬ ܢܣܩ ܒܗ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܬܘ ܠܟܘܢ ܟܕ ܗܫܐ ܕܗܘܝܬܘܢ ܓܒܪܐ ܠܗܕܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܫܒܩ ܠܗܘܢ ܠܝܠܘܕܐ ܘܠܟܪܝܗܐ ܕܢܚܫܒܘܢ ܠܚܛܝܐ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗܘܢ: ܡܚܠܛܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܥܡܗܘܢ: ܘܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܥܒܕܝܗܘܢ ܘܢܦܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܘ ܪܘܡܐ ܥܫܝܢܐ ܕܗܝ ܡܣܩܬܐ ܕܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ. ܐܠܐ ܐܚܬ

tuis eosque honora: liberis, qui et ipsi terrenis dediti sunt, hac ratione bonum est cum parentibus manere eosque honorare et per ipsos salvari.

10. Via perfecta haec est : *Coniice omnes homines quasi te praestantiores esse*[1]. Semita autem, quae prope viam pergit parvulorum et infirmorum causa, haec est : *Si quis frater fornicator est, aut maledicus, aut avarus, aut ebriosus, cum tali,* inquit, *ne panem quidem manducare*[2]; ne infans aut infirmus decidat de hoc praecepto, quod gradus magnus est : hanc ei semitam produxit spiritus, ut prope gradum illum currat, donec convalescat aut sanetur, ut recta veniens per eum ascendat, sicut dicit Apostolus : *Venite,* inquit, *modo, qui viri facti estis ad hunc cibum solidum*[3]. Si enim concessisset infantibus infirmisque, ut peccatores meliores se esse supponerent, commixti cum eis opera ipsorum fecissent et decidissent ex altitudine summa gradus magni praecepti illius; paululum autem eos deduxit ad gradum imum,

CDαβγ] — 1 Dαβ ܗܘ ܒܢܝܐ γ ܗܘ ܒܢܝܐ. — 2 CDγ ܐܫܬܥܒܕܘ. — 3 Dαβγ ܒܗܘ. — 4 αγ ܘܢܚܘܢ D *et gaudeant* de ipsis ܘܢܚܘܢ. — 5 Dγ om. ܡܫܡܠܝܬܐ. — 6 γ om. ܐܝܟ. — 7 C ܘܡܛܠ. — 8 γ om. ܐܝܬ. — 9 αγ ܥܡ D ܥܡܗ. — *Ib.* Dαβγ *cum eiusmodi* ܥܡ ܗܢܐ ܕܟܘܬܗ [ܥܡ ܗܢܐ. — 10 D ܠܐ ܐܦܠܐ. — 13 D ܐܘܪܚܐ ܠܘܬ αβγ ܐܘܪܚܐ ܠܗ [ܐܘܪܚܐ ܠܗ. — 14 Dαβγ ܡܬܐܣܐ [ܡܬܐܣܐ ܐܘ. — 16 Dαβγ om. ܟܕ. — 17 D *perfecti* ܓܡܝܪܐ [ܓܒܪܐ. — 18 γ add. ܐܝܟ [ܠܗܘܢ ܘܠܟܪܝܗܐ. — 19 D ܕܡܝܬܪܝܢ ܐܝܟ ܠܚܛܝܐ. — *Ib.* C ܕܡܝܬܪܝܢ. — 20 Dαβγ om. ܠܗܘܢ. — 21 αβγ om. ܗܘܘ.

[1] Phil. II, 3. — [2] I Cor. V, 11. — [3] Hebr. V, 14.

donec confortarentur et sanarentur; hoc est : separavit eos de medio malorum, donec acciperent virtutem ex alto, ne inter malos ingressi virtute destituti perirent; hoc est : ne sine fortitudine ad gradum ascendentes vertigine correpti deciderent.

11. Via perfecta, qua fortes perfecti efficiuntur, haec est: *Beati pacem facientes cum omnibus, quia filii Dei vocabuntur*[1]. *Et modestia vestra nota sit omnibus hominibus*[2]. Semita autem, quae te ab ea deducit, est : *Neminem in via salutate*[3]. Et *delinquentes corripite*[4]. Hoc infirmo conscientia, infantili cognitione, dictum est, ne causa salutationis simplex [cum sit] decidat et laedatur; sive vero, ne ideo, quod delinquens non corripiatur, alius, qui ipsi similis est, extollatur, et is, qui paratus est ipsi similis fieri, deficiat. Igitur si salutet infantilis, ubi securus non est, cito transeat et ad domum securitatis suae vadat et apud fortem sit assiduus, qui ipsum doceat, ne subiiciatur et corrumpatur penes illum, quem nescit, utrum verax sit, an mendax; ideo

CDαβγ] — 1 D [Syriac] γ [Syriac]. — 2 D [Syriac] αβ [Syriac] [[Syriac]. — 3 D [Syriac]. — 7 γ [Syriac]. — 9 D add. [Syriac] [[Syriac]. — 12 D [Syriac] (sic). — 13 C om. [Syriac]. — 14 Dαβγ add. [Syriac] [[Syriac]. — *Ib.* Dγ add. [Syriac] [[Syriac]. — 15 γ [Syriac]. — 17 αβγ [Syriac]. — 19 D om. [Syriac] ... [Syriac]. — *Ib.* α [Syriac]. — 20 αγ [Syriac]. — *Ib.* D add. *mente sua* [Syriac] [[Syriac]. — 21 γ add. [Syriac] [[Syriac]. — 22 γ [Syriac] D [Syriac] [[Syriac]. — *Ib.* D [Syriac]. — 23 Dαβγ ne *desipiat* [Syriac] [[Syriac]. — 24 Dαβγ [Syriac] .. .. [Syriac].

[1] Matth. v, 9. — [2] Phil. iv, 5. — [3] Luc. x, 4. — [4] I Thess. v, 14.

ܗܘ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܫܒܪܘܬܐ ܡܢ ܫܠܡܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܫܒܘܢܝܗܝ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܢܫܬܒܐ. ܗܘܐ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠ ܡܫܠܡܢܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ: ܘܡܟܝܢܘܬܗ ܘܡܫܡܥܬܗ ܠܐ ܢܬܠ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܟܐ ܕܬܟܝܠ ܘܚܙܐ ܠܗ: ܘܝܕܥ ܕܡܪܒܝܢ ܠܗ ܐܡܝܢܐܝܬ ܘܡܩܝܡܝܢ ܠܗ ܫܪܝܪܐܝܬ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܒܪܟ ܠܡܢ ܕܠܐܛ ܠܟ ܘܐܚܒ ܠܡܢ ܕܣܢܐ ܠܟ. ܘܨܠܐ ܥܠ ܡܢ ܕܡܛܠܛܠ ܠܟ ܘܪܕܦ ܠܟ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܚܫܘܒܝܗܝ ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܝܟ ܚܢܦܐ ܘܐܝܟ ܡܟܣܐ. ܗܕܐ ܠܟܪܝܗܐ ܐܡܝܪܐ ܕܚܫܘܒܝܗܝ ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܝܟ ܚܢܦܐ: ܘܠܐ ܬܡܚܝܘܗܝ ܬܩܛܠܝܘܗܝ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܠܐ ܬܐܨܦܘܢ ܡܢܐ ܬܐܟܠܘܢ ܘܡܢܐ ܬܠܒܫܘܢ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܕܐ: ܕܗܘܘ ܦܠܚܝܢ ܘܐܟܠܝܢ ܠܚܡܐ ܘܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܥܠ ܐܢܫ. ܗܕܐ ܠܡܢ ܕܦܪܝܚܐ ܗܘ ܐܡܝܪܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܦܠܚ ܫܡܝܢܝܬܐ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܒܫܗܪܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܕܦܠܘܚ

arcebat infantilem a salutatione, ne inscius captivaretur. Pacificus igitur sit cum omnibus hominibus, bonis et malis, et familiaritatem auditumque nolit praestare, nisi ubi securus sit et perspectum habeat et noverit se illos solide educaturos et firmiter constituturos esse.

12. Via perfecta haec est : *Benedic maledicenti tibi, dilige eos qui te oderunt ora pro illo, qui te vexat et persequitur te*[1]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Reputa eum, qui non obedit, velut ethnicum et publicanum*[2]. — Hoc infirmo dictum est : *reputa eum, qui non obedit, tamquam ethnicum,* et noli eum percutiendo occidere.

13. Via perfecta haec est : *Nolite curam habere, quid manducetis et quid induatis*[3]. Semita vero, quae te ab illa deducit, haec est : *Operamini et comedite panem*[4] et nemini molesti sitis. — Hoc ei, qui prodigus est, dicitur; quia caelestia non operatur ieiunio, oratione, vigiliis, humilitate : dicit ei : saltem

CDαβγ] — 1 α ܡܬܠܬܠܐ. — 3 γ om. ܗܘܐ. — *Ib.* D ܥܡ ܕ om. ܒܢܝܢܫܐ ... ܕܠܐ ܡܛܠ. — 4 Dαβγ ܒܝܫܬܐ. — 5 D *et obedientiam suam* ܘܡܫܬܡܥܢܘܬܗ [ܘܡܫܡܥܬܗ. — *Ib.* γ om. ܐܢ. — 6 D om. ܘܡܩܝܡܝܢ ܠܗ ܐܡܝܢܐܝܬ. — *Ib.* C ܫܪܝܪܐܝܬ ܐܡܝܢܐܝܬ ܀ ܠܗ... — 10 D ܕܡܛܠܛܠ. — *Ib.* D *et odit* ܘܣܢܐ [ܘܪܕܦ. — 11 Dαβγ ܗܘ [ܗܘ ܗܝ. — 12 Dαβγ add. ܠܗ [ܕܚܫܘܒܝܗܝ. — 13 γ ܚܢܦܐ ܘܐܝܟ ܡܟܣܐ. — *Ib.* Dαβγ ܠܟܪܝܗܐ. — 14 D ܕܚܫܘܒܘܗܝ (sic). β ܕܚܫܘܒܘܗܝ. — *Ib.* γ om. ܠܡܢ. — *Ib.* Dαγ om. ܐܝܟ ܚܢܦܐ. — 15 D ܬܩܛܠܝܘܗܝ γ ܠܩܛܠܗ] β ܠܩܛܠܗ. — 17 γ ܕܬܠܒܫܘܢ. — *Ib.* Dγ add. *et quid bibatis* ܘܡܢܐ ܬܫܬܘܢ [ܬܠܒܫܘܢ. — *Ib.* D om. ܘܡܢܐ ܬܠܒܫܘܢ. — 18 γ add. ܗܘ [ܗܕܐ. — 19 γ ܬܐܡܪܘܢ. — 20 D om. ܠܡܢ. — *Ib.* D ܠܗ ܠܡܢ ܦܪܝܚܐ. — 22 αβ ܐܡܪ. — *Ib.* Dαβγ *ut operaretur.... et faceret* ܕܦܠܘܚ ... ܘܢܥܒܕ..

[1] Matth. v, 44. — [2] Matth. xviii, 17 —. [3] Matth. vi, 25. — [4] II Thess. iii, 12.

terrestria operare et eleemosynas impertire, nec sis omnino otiosus ab utroque, ne malitia superatus omnia genera nequitiae confingas.

14. Via perfecta haec est : *Viri, qui uxores non ducunt, et mulieres, quae viris non nubunt, velut angeli erunt, nec mori poterunt*[1]. Et *qui non relinquit uxorem et filios et cognationem suam et omnia, quae habet in terra, non est me dignus*[2]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Quod Deus coniunxit, vos ne separetis*[3]. — Hoc autem illi, qui se ipsum non diiudicat, nec corpus suum subigit, dictum est; nam melius est ei nubere, nec depravari adulterio et fornicatione : quia non humiliatur nec ieiunat ab escis omnibus, dum corpus eius vegetum et iuvenile est, quoniam non est assiduus in oratione, nec se ipsum ab omni malo custodit et ab omni verbo turpi, nec se ipsum reddit benedictum, sed maledicum, nec humilem, sed elatum et durum, nec filium pacis, sed inimicum et iracundum : propterea superatur concupiscentia corporis et depravatur et devictus condemnatur.

15. Via perfecta haec est : *Virgo, quae*

ܐܦ ܒܐܪܥܢܝܬܐ ܥܒܕ ܙܕܩܬܐ. ܠܐ ܬܗܘܐ
ܒܛܝܠ ܟܠ ܟܠܗ ܡܢ ܬܪܬܝܗܘܢ: ܘܬܙܟܐ
ܒܒܝܫܘܬܐ ܘܬܗܘܐ ܥܒܕ ܟܠ ܒܝܫܢ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܓܒܪܐ ܕܢܫܐ
ܠܐ ܢܣܒܝܢ: ܘܢܫܐ ܕܠܓܒܪܐ ܠܐ ܗܘܝܢ: ܐܝܟ
ܡܠܐܟܐ ܐܢܘܢ ܘܠܡܡܬ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ.
ܘܡܢ ܕܠܐ ܫܒܩ ܐܢܬܬܗ ܘܒܢܘܗܝ
ܘܫܪܒܬܗ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܐܪܥܐ:
ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ
ܠܟ ܡܢܗ ܗܘ: ܕܡܕܡ ܕܐܠܗܐ ܙܘܓ
ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܬܦܪܫܘܢ. ܗܕܐ ܠܡܢ ܕܠܐ ܕܐܢ
ܢܦܫܗ ܘܡܫܥܒܕ ܦܓܪܗ ܐܬܐܡܪܬ.
ܕܦܩܚ ܗܘ ܠܗ ܕܢܙܘܓ ܘܠܐ ܢܗܘܐ
ܙܢܝܐ ܒܓܘܪܐ ܘܒܙܢܝܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ
ܡܬܡܟܟ ܘܨܐܡ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܒܥܕܢ ܕܚܝ ܘܛܠܐ ܦܓܪܗ: ܘܡܛܠ
ܕܠܐ ܡܬܐܡܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܢܛܪ ܢܦܫܗ
ܡܢ ܟܠ ܕܒܝܫ ܘܡܢ ܟܠ ܡܠܐ
ܣܢܝܐ: ܘܥܒܕ ܢܦܫܗ ܡܒܪܟܬܐ ܘܠܐ
ܠܛܝܬܐ: ܘܡܟܝܟܐ ܘܠܐ ܪܡܐ ܘܩܫܝܐ: ܘܒܪ
ܫܠܡܐ ܘܠܐ ܒܥܠܕܒܒܐ ܘܪܓܝܙܐ: ܡܛܠ
ܗܢܐ ܙܟܐ ܠܗ ܡܢ ܪܓܬ ܦܓܪܐ: ܘܗܘܐ
ܚܒܝܠܐ ܘܡܬܚܝܒ ܘܡܬܙܟܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܒܬܘܠܬܐ

CDαβγ] — 1 Dαβγ ܗܘܝܢ ܠܐ. — 2 Dαβγ ܠܡܡܬ. — *Ib.* β ܢܫܬܠܛܘܢ. — *Ib.* Dαβγ *et devincat eum..... et fiat* confingens ܘܢܗܘܐ .. ܘܢܬܢܟܠ ܗܘܐ. — 4 D ܕܡܫܡܠܝܐ. — 5 Dαβγ ܢܣܒܢ. — 6 γ ܐܢܬܬܗ [ܐܘ. — 7 C ܘܟܠ. — *Ib.* Dαβγ om. ܠܗ. — 8 D ܠܝ. — 11 γ *tu ne dissolvas* ܠܐ ܬܫܪܐ. — *Ib.* D ܐܬܐܡܪܬ. — *Ib.* D add. ܠܗ [ܗܘ. — 13 Dαβγ ܗܘ [ܗܘ. — 14 γ *vanus* ܣܪܝܩ. — 15 C ܡܐܟܠܘܬܐ. — 16 C om. ܦܓܪܗ. — 18 γ om. ܟܠ secundo. — 19 Dαβγ ܡܒܪܟܐ. — 21 α ܒܥܠܕܒܒܐ. — 22 Dγ ܢܙܟܝܘܗܝ. — 24 γ om. § 15. — *Ib.* D ܕܒܬܘܠܬܐ.

[1] Matth. XXII, 30. — [2] Matth. X, 37. — [3] Matth. XIX, 6.

ܕܠܓܒܪܐ ܠܐ ܗܘܝܐ ܘܓܒܪܐ ܕܐܢܬܬܐ ܠܐ ܢܣܒ܆ ܠܡܪܢ ܫܦܪܝܢ ܒܦܓܪ ܘܒܪܘܚ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܙܕܘܓܝܢ ܚܕ ܠܚܕ ܗܘ ܫܦܪܝܢ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܢܝܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܙܘܘܓܐ ܠܟ ܒܐܝܩܪܐ ܗܘ ܘܡܫܟܒܗܘܢ ܕܟܝܐ ܗܘ. ܗܕܐ ܐܦ ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܫܥܒܕ ܦܓܪܗ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܬܡܢܥ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܐܡܝܪܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܕܡܬܕܒܪ ܠܗ ܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ ܗܘ ܕܡܪܒܐ ܦܓܪܗ ܘܡܬܛܠܠ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܪܘܚܐ. ܕܢܙܘܓ ܦܩܚ: ܘܠܐ ܕܢܗܘܐ ܙܠܝܠ ܘܫܪܝܚ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܠܥܠ ܒܥܘ ܘܕܠܥܠ ܐܬܪܥܘ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܢܝܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܦܠܚ: ܠܐ ܢܐܟܘܠ. ܗܕܐ ܐܦ ܠܘܬ ܦܪܝܐ ܘܠܘܬ ܡܢ ܕܪܕܝܢ ܒܗ ܨܒܘ̈ܬܐ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܘܐܟܠܝ ܩܪ̈ܨܐ ܘܚܫܠܝ ܕܒܝܫ ܘܠܐ ܦܠܚ ܒܪܘܚ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܫܪܪܐ ܒܠܒܗܘܢ ܐܡܝܪܐ: ܕܡܟܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܬܪܣܐ ܠܗܘܢ ܦܠܚܝܢ ܒܐܪܥܐ: ܘܡܬܒܛܠܝܢ ܒܥܡܠܐ ܥܒܪܐ ܕܒܥܠܡ ܘܡܬܛܠܠܝܢ ܡܢ ܒ̈ܝܫܬܐ ܘܡܢ ܡܐܟ̈ܠ ܩܪ̈ܨܐ ܘܡܢ ܫ̈ܥܝܐ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܢ܀

ܐܘܪܚܐ ܬܪܝܨܬܐ ܘܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܗܘ

viro non nubit, et vir, qui uxorem non ducit, Dño placent corpore et spiritu; qui vero matrimonium ineunt, sibi invicem placent[1]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Matrimonium,* inquit, *in honore est, et lectus eorum castus est*[2]. — Hoc pariter ei, qui se ipsum respectu escarum non subigit, nec in ieiunio et oratione assiduus est, dicitur; novit enim cupidinibus devinci eum, qui corpus suum fovet et vacat a cultu spirituali; huic nubere melius est quam libidinosum depravatumque fieri.

16. Via perfecta haec est : *Quae sursum sunt, quaerite; quae sursum sunt, sapite*[3]. Semita vero, quae te ab illa deducit, haec est : *Si quis non laborat, ne comedat*[4]. Hoc pariter de prodigis et de his, qui rebus impertinentibus dant operam : calumniosis, malorum machinatoribus, qui spiritu non operantur, nec corde veritatem reputant, dictum est, ut nemine eos alente terram colant et labore hoc caduco occupati vacent a malis operibus et calumniis et scurrilitatibus.

17. Via recta et perfecta haec est :

CDαβγ] — 1 D ܗܘܐ. — 3 D ܗܘܝܢ [ܗܘ. — 4 Dαβ ܥܡ ܚܕ̈ܕܐ ܗܘ ܕܡܙܕܘܓ Cf. Hebr. 13, 4 in Pešiṭta, ad cuius tenorem citatum correctum est. — 6 α in marg. ܡܫܬܥܒܕܐ. — 8 D ܪܓܝܓܬܐ. — 9 Dαβ om. ܗܘ. — *Ib.* D *quae* (desideria) *magnificant* ܕܡܪܒܝܢ. — *Ib.* Dαβ ܘܡܬܒܛܠ. — 10 Dαβ add. ܠܗ [ܕܢܙܘܓ. — 11 D ܗܘܐ. — 14 Dαβ ܕܠܐ ܕܐܢ ܕ ܠܐ ܕܠܐ ܕܐܢ [ܠܐ ܐܢܫ ܕܐܢ. — 15 D add. ܐܦ [ܠܘܬ. — *Ib.* Dβ ܦܪ̈ܝܐ. — 16 CD ܕܪܕܝܢ. — 17 αγ ܘܐܟܠܝ ܩܪ̈ܨܐ. — *Ib.* γ ܘܚܫܠܝ [ܘܚܫܠ. — *Ib.* D om. ܒܪܘܚ. — 20 D ܒܥܡܠܐ [ܒܥܡܠ. — 21 γ ܒܝܫܬܐ. — 22 β ܩܪ̈ܨܐ α ܡܐܟܠ ܩܪ̈ܨܐ γ ܩܪ̈ܨܐ ܡܐܟܠ. — *Ib.* D ܡܬܒܥܝܢ. — 23 Dα *perfectionis* ܕܓܡܝܪܘܬܐ.

[1] I Cor. VII, 32 sq. — [2] Hebr. XIII, 4. — [3] I Col. III, 1 sq. — [4] II Thess. III, 10.

Da percutienti maxillam tuam et ora pro ipso [1]. Et *solvite,* inquit, *et absolvemini et dimittite et dimittetur vobis* [2]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Quodcunque ligaveritis in terra, erit ligatum et in caelis* [3]. Ecce fili, vide, quomodo dixerit perfecto : *ora pro illo, qui malefecit tibi.* Et orat. Praesulibus autem praecipit : ligate et eiicite peccantem de medio vestri, nec eum percussione percutite; hi tamen ferre non valentes percutiunt eum et peccant. Eo quidem, quod delinquentem ligant, ut corripiatur et alii pertimescant, nec eum imitentur, non peccant, sed a perfectione recedunt, dum in praelatura manent; eo tamen, quod eum percutiunt, peccant, quia etiam a iustitia, perfectione posteriore, deflectunt. Hoc autem praesulibus dictum est, ut hoc effato in caelo et in terra peccantes ligante omnes rebelles conversationi iustitiae ecclesiae subiiciant.

18. Via perfecta haec est : *Qui te secum ducit vi mille passus, vade cum ipso alia duo* [4] *et pacem inito cum ipso.* Semita

ܗܒ ܦܟܟ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܘܨܠܝ ܥܠܘܗܝ. ܘܫܪܘ ܐܡܪ ܘܬܫܬܪܘܢ ܫܒܘܩܘ ܘܢܫܬܒܩ ܠܟܘܢ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܡܕܡ ܕܬܐܣܪܘܢ ܒܐܪܥܐ ܢܗܘܐ ܐܣܝܪ ܒܫܡܝܐ. ܗܐ ܚܙܝ ܒܪܝ: ܐܝܟܢ ܐܡܪ ܠܗ ܠܡܫܡܠܝܐ ܕܨܠܝ ܥܠ ܡܢ ܕܡܒܐܫ ܠܟ ܘܡܨܠܐ. ܘܠܪ̈ܫܢܐ ܦܩܕ: ܕܐܣܘܪܘ ܠܡܢ ܕܡܣܟܠ ܘܐܦܩܘܗܝ ܡܢ ܒܝܢܬܟܘܢ: ܘܠܐ ܬܡܚܘܢܝܗܝ ܡܚܘܬܐ. ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܣܝܒܪܝܢ ܘܡܚܝܢ ܠܗ ܘܚܛܝܢ. ܒܗܝ ܓܝܪ ܕܐܣܪܝܢ ܠܗ ܠܡܣܟܠܢܐ ܡܛܠ ܕܢܬܪܕܐ ܘܡܛܠ ܕܢܕܚܠܘܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܘܠܐ ܢܕܡܘܢ ܠܗ: ܠܐ ܚܛܝܢ. ܐܠܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܦܠܛܝܢ ܟܡܐ ܕܒܪܝܫܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܒܗܝ ܓܝܪ ܕܡܚܝܢ ܠܗ ܚܛܝܢ. ܕܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܡܣܛܝܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܪ̈ܫܢܐ ܗܝ ܐܡܝܪܐ. ܕܒܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܐܣܪܐ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܕܡܣܟܠܝܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ: ܢܫܥܒܕܘܢ ܠܟܠ ܕܡܪܕ ܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ❖

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܡܢ ܕܕܒܪ ܠܟ ܒܡܫܚܬܐ ܡܝܠܐ ܚܕ: ܙܠ ܥܡܗ ܬܪܬܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܘܐܫܬܝܢ ܥܡܗ. ܫܒܝܠܐ

CDαβγ] — 2 D ܘܬܫܬܪܘܢ ܫܒܘܩܘ ܘܬܫܬܒܩܘܢ. — 4 α ܗܘ ܗܢܘ. — 5 γ ܐܡܪ. — 6 Dαβγ ܡܢ. — 7 D add. *et magistris* ܘܠܡܠܦܢܐ [ܘܠܪ̈ܫܢܐ. — *Ib.* γ ܦܩܕ. — *Ib.* C ܘܐܦܩܘܗܝ, D ܘܐܦܩܘ, γ ܘܐܦܩܘܗܝ, αβ ܘܐܦܩܘܗܝ. — 8 Dαβγ ܘܐܦܩܘܠ. — *Ib.* γ ܒܝܢܬܟܘܢ. — 9 D ܠܐܬܡܚܘܢܝܗܝ (sic). — 11 β add. ܘܡܚܝܢ [ܕܐܣܪܝܢ. — 12 Dαγ om. ܘܕܢܕܚܠܘܢ. — 13 D ܐܚܪ̈ܢܐ. — *Ib.* Dαβγ ܢܬܕܡܘܢ. — 14 α ܦܠܛܝܢ. — *Ib.* Dαβγ om. ܒܡܟܠ. — 17 γ ܕܗܕܐ. — *Ib.* γ ܠܪ̈ܫܢܐ. — *Ib.* Dαβγ om. ܗܘ. — 18 Dαβγ ܕܐܣܪܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܐ. — *Ib.* γ ܐܝܟ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܐ. — 19 D om. ܕܡܣܟܠܝܢ et bis ponit ܒܫܡܝܐ ante ܘܒܐܪܥܐ. — 20 D ܕܟܠ. — 21 Dαβγ § 18 post § 20 ponunt. — 23 γ om. ܐܚܪ̈ܢܝܢ.

[1] Matth. v, 39. — [2] Luc. vi, 37. — [3] Matth. xviii, 18. — [4] Matth. v, 41.

ܕܝܢ ܕܡܦܣܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܕܐ: ܕܡܢ ܕܗܟܢܐ ܗܘ: ܢܬܦܪܫ ܡܢܟܘܢ ܘܠܐ ܬܬܚܠܛܘܢ ܥܡܗ. ܗܕܐ ܠܝܠܘܕܐ ܗܘ ܐܡܝܪܐ ܕܢܪܚܩܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܠܐ ܢܬܪܡܘܢ ܗܢܘܢ ܠܨܒܝܢܗܘܢ ܒܝܫܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܠܐ ܬܩܢܐ ܡܕܡ ܒܐܪܥܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܣܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܕܐ: ܕܡܢ ܕܓܢܒ ܗܘܐ ܢܦܠܘܚ ܘܢܩܢܐ: ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܕܢܬܠ ܠܡܢ ܕܚܣܝܪ ܘܢܚܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܝܕܝܥ ܠܗ ܠܟܠܢܫ: ܕܛܒ ܛܒ ܦܐܫ ܕܐܢܫ ܢܦܠܘܚ ܘܢܩܢܐ ܘܢܥܒܕ ܙܕܩܬܐ ܛܒ ܡܢ ܗܘ ܕܓܢܒ ܘܡܥܝܩ ܠܠܒܐ ܕܚܒܪܗ: ܘܡܬܚܝܒ ܒܕܝܢܐ ܘܡܫܬܢܩ ܠܚܪܬܐ. ܘܐܢ ܡܫܬܟܚ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܡܬܢܓܕ ܘܡܐܬ: ܐܘ ܡܫܬܠܚ ܡܫܠܚܘܬܐ ܘܡܬܚܒܫ ܘܡܬܚܝܒ ܒܕܝܢܐ: ܗܪܟܐ ܘܬܡܢ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܘܬܪܝܨܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܪܒ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܢܙܥܪ ܢܦܫܗ ܡܢ ܟܠܢܫ: ܘܢܝܩܪ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܕܡܝܩܪ ܡܪܘܗܝ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܣܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܕܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܬܣܬܟܠ ܒܡܠܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܬܐܡܪ ܐܝܟ ܕܪܝܫܢܝܗܘܢ ܕܥܡܡܐ ܡܪܘܬܗܘܢ ܐܢܘܢ

vero, quae te ab illa deducit, haec est : *Qui eiusmodi est, separetur a vobis, nec commisceamini cum ipso.* — Hoc infantibus dictum est, ut a malis recedant, nec in malam eorum voluntatem praecipitentur.

19. Via perfecta haec est : *Noli possidere quidquam in terra*[1]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Qui fur erat, operetur et possideat, ut habeat dare indigenti et vivere*[2]. — Cuique autem notum est multo melius esse hominem laborare et possidere et eleemosynas facere, quam furari et maerore afficere cor proximi sui et condemnari in iudicio et cruciari in finem; et si quis in hoc saeculo deprehendatur, vapulat et moritur, aut exspoliatur exspoliatione et incarceratur et condemnatur in iudicio, hic et illic.

20. Via perfecta et recta haec est : *Qui magnus fieri velit in regno caelorum, se ipsum minorem faciat omnibus hominibus*[4] *et omnes honoret, sicut servus bonus, qui dominos suos honorat.* Semita autem, quae te ab illa deducit, est id ut non intelligas verba Dñi et dicas : *Principes gentium domini earum sunt*[5] et oblitus sis

CDαβγ] — 2 γ ܘܠܐ. — 3 αβγ add. ܓܝܪ [ܗܕܐ. — *Ib.* Dαβγ om. ܗܘ. — 4 D ܒܝܫܐ. — *Ib.* D om. ܗܢܘܢ. — 5 D ܠܨܒܝܢܗ. — 6 Dαβγ ܬܩܢܘܢ. — 7 D ܠܟ ܡܢܗ. — 9 Dαβγ ܘܢܗܘܐ. — *Ib.* Dαβγ ܠܡܣܟܢܐ [ܠܕܚܣܝܪ. — 10 α ܘܢܚܐ. — 11 D ܕܢܦܠܘܚ [ܢܦܠܘܚ ܕܐܢܫ. — 12 Dαβγ om. ܛܒ. — 13 β ܕܚܒܪܗ bis ponit. — 14 Dαβγ ܒܚܪܬܐ. — 16 om. ܡܫܠܚܘܬܐ γ ܡܫܬܠܚܝܢ ܡܫܠܚܘܬܐ. — 18 Dγ ܘܬܪܝܨܬܐ ܓܡܝܪܬܐ. — 19 D ܕܨܒܐ. — *Ib.* D ܪܒ γ ܪܒܝ. — 20 γ om. ܘܢܝܩܪ ܠܟܠܢܫ. — *Ib.* Dαβ ܟܠ [ܠܟܠܢܫ. — 21 D ܠܡܪܘܬܗܘܢ. — 22 D ܗܘ ܡܢ. — *Ib.* γ desinit ܡܛܠ. — 23 D ܘܐܡܪ, α ܘܐܡܪܬ, β ܘܬܐܡܪܬ [ܘܬܐܡܪ.

[1] I Cor. v, 11. — [2] Matth. x, 9. — [3] Eph. iv, 28. — [4] Luc. xxii, 26. — [5] Luc. 25.

verbi Dñi dicentis : *Qui est vobis caput, servus sit vobis*[1], nec perspectum habeas quod dixit : Eiusmodi principatus gentium, quae praeficiunt sibi dominos et potentes, ne sit inter vos : sed tamquam servi honorate alterutrum[2]. Anne tu extolles te, tamquam reges terrae, in quorum corde et prae quorum oculis timor Dei deest et adversus facies ipsorum procedunt[3] et absque misericordia iudicant et condemnant populum sibi subditum et condemnant sine compassione et occidunt absque iure et misericordia et Dñi timore, et hac ratione impietatis rei descendunt in Orcum infimum et ad imam foveam Gehennae inferioris? Audesne tu dicere hoc, qui discipulus Christi appellaris, qui ex caritate omnium servus factus est et vapulans non percussit et homicidas suas diligens ob magnam misericordiam suam et incomprehensibilem humilitatem suam pro eis oravit, ut nos doceret se imitari, nec commoveris, quod imiteris principatus gentium, quorum causa totus mundus gemit ipsis subditus, quem hi diripiunt et sine misericordia trucidant? Si tu haec quae-

ܘܠܡܠܬܗ ܠܗܝ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܕܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܗܘܐ ܠܟܘܢ ܪܫܐ ܥܒܕܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܘܠܐ ܐܣܬܟܠܬ ܕܐܡܪ: ܕܐܝܟ ܗܢܘܢ ܪܫܢܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܡܩܝܡܝܢ ܠܗܘܢ ܡܪܘܬܐ ܘܫܠܝܛܢܐ ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܝܢܬܟܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܝܩܪܘ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܡܬܬܥܠܝܬ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܒܗ ܕܚܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܠܒܗܘܢ ܘܩܕܡ ܥܝܢܝܗܘܢ: ܘܐܙܠܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܗܘܢ: ܘܕܠܐ ܪܚܡܝܢ ܕܝܢܝܢ ܘܡܚܝܒܝܢ ܠܥܡܐ ܕܫܥܒܕ ܬܚܝܬܝܗܘܢ ܘܡܚܝܒܝܢ ܕܠܐ ܚܘܣܢ: ܘܩܛܠܝܢ ܕܠܐ ܕܝܢܐ ܘܕܠܐ ܪܚܡܐ ܘܕܠܐ ܕܚܠܬܐ ܕܡܪܢ. ܘܗܕܐ ܡܪܚܒܝܢ ܘܢܚܬܝܢ ܠܫܝܘܠ ܬܚܬܝܬܐ: ܘܠܓܘܡܨܗ ܕܫܘܦܠܐ ܕܓܗܢܐ ܬܚܬܝܬܐ. ܘܡܬܡܪܚܬ ܐܢܬ ܕܬܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܥܒܕܐ ܕܟܠܢܫ ܒܚܘܒܗ: ܘܡܬܡܚܐ ܘܠܐ ܡܚܐ ܘܪܚܡ ܠܩܛܘܠܘܗܝ ܘܨܠܝ ܥܠܝܗܘܢ ܡܛܠ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܣܓܝܐܐ ܘܡܛܠ ܡܟܝܟܘܬܗ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܐ: ܕܢܠܦ ܕܒܗ ܢܬܕܡܐ. ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܗܕܐ ܡܬܬܙܝܥܐ: ܘܠܐ ܡܬܐܠܨܬ ܐܝܟ: ܕܪܫܢܐ ܕܥܡܡܐ ܡܬܕܡܐ ܐܝܟ: ܗܠܝܢ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܡܛܠܬܗܘܢ ܓܢܚ ܠܥܡܐ ܕܫܥܒܕ ܬܚܝܬܝܗܘܢ: ܕܒܙܝܢ ܠܗ ܘܩܛܠܝܢ ܠܗ ܕܠܐ

CDαβ] — 1 D *fidei* ܠܗܝܡܢܘܬܗ [ܕܡܠܬܐ ܠܗܝ. — 6 D ܐܝܟ ܡܬܥܠܝܢ. — 10 Dαβ ܐܬܚܝܬܝܗܘܢ ܠܫܥܒܕ ܘܡܚܝܒܝܢ (D ܠܥܡܐ) ܠܥܡܐ. — 11 Dαβ om. ܘܡܚܝܒܝܢ. — 12 D — ܘܕܠܐ ܕܚܠܬܗ. — 13 D ܗܕܐ. — 14 D ܕܓܗܢܐ ܬܚܬܝܬܐ. — 15 D ܐܢܬ ܡܬܡܪܚܬ. — *Ib.* Dαβ om. ܐܢܬ. — *Ib.* D ܕܬܐܡܪ. — 19 Dαβ ܘܡܟܝܟܘܬܗ [ܡܟܝܟܘܬܗ ܘܡܛܠ. — 20 D ܒܗ ܕܢܬܕܡܐ. — 21 Dαβ ܗܘ ܐܬܬܙܝܥ. — *Ib.* αβ ܡܬܐܠܨܬ D add. *et dicis* ܐܝܟ ܘܐܡܪܬ. — 22 Dαβ *imitor* ܐܢܐ ܡܬܕܡܐ. — 23 Dαβ ܡܛܠܗܘܢ [ܡܛܠܬܗܘܢ. — *Ib.* Dαβ *populus* ܥܡܐ [ܠܥܡܐ. — *Ib.* β ܬܚܝܬܗ.

[1] Matth. xx, 25. — [2] Matth. xx, 27. — [3] Id est : *qui gentibus invitis praesunt.*

ܬܛܥܐ܀ ܐܢ ܗܟܢܐ ܟܠܐ ܐܝܬ ܠܐ ܗܘܝܬ ܬܠܡܝܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܙܠ ܠܟ ܡܢ ܥܕܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܬܢܩܦ ܠܡܠܟܐ ܕܥܡܡܐ ܘܠܪܘܪܒܢܝܗܘܢ ܘܥܒܕ ܨܒܝܢܟ ܒܝܫܐ ܘܗܘܝ ܡܚܝܒ. ܡܛܠ ܕܢܡܘܣܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܘܕܐܟܘܬܗܘܢ ܪܚܝܩ ܛܒ ܘܟܠܗܘܢ ܥܘܕܪܢܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܫܦܝܪܬܐ ܘܚܘܒܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܪܕܦ ܕܟܠ ܐܢܫ ܢܚܐ ܘܢܪܒܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܘܡܫܠܛܢܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܢܐ ܗܝ: ܡܐ ܕܐܫܬܩܠ ܚܬܢܐ ܢܨܘܡܘܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܡܝܢܐܝܬ ܒܚܦܝܛܘܬܐ ܕܠܒܐ ܘܕܦܓܪܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܠܐ ܗܘ ܡܕܡ ܕܥܐܠ ܠܦܘܡܐ ܡܛܢܦ ܠܒܪܢܫܐ ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܡܕܡ ܕܡܚܫܒ ܠܒܗ ܒܝܫܐ. ܗܘ ܡܛܢܦ ܠܒܪܢܫܐ: ܠܐ ܗܘܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܛܢܦܢ ܐܠܐ ܒܪܢܫܐ ...

ras, non es discipulus Christi! Apage ex Ecclesia Dñi, adhaere regibus gentium magnatibusque earum et facito pessimam tuam voluntatem et esto damnatus; nam lex Christi ab istis hisque similibus longe abest, et tota adminicula bonorum honestorumque [operum] et caritatem et humilitatem sectatur, ut quemque salvet et magnificet in regno Dñi Iesu Christi, Domini fortissimi et potentissimi.

21. Via perfecta haec est : *Assumpto sponso ieiunabunt discipuli*[1] assiduo cum sollertia cordis et corporis sui. Semita vero, quae te ab illa deducit, haec est : *Non id, quod intrat in os, coinquinat hominem, sed quod exit ex ore eius et quod cor eius confingit, quod malum est, coinquinat hominem*[2]. Non ipsi cibi per se coinquinant, sed homo delectatur et aberrans coinquinatur luxuria, cupidinibus erroris et mortis operibusque peccati. Hoc, si quis se ipsum a cibis, qui in lege immundum reddunt, custodiat, dum aliis, qui conscientia puri sunt[3], delectatur et luxuriatur et

CDαβγ] — 1 D add. ܕܝ [ܠܗ. — 6 D ܠܗܘܢ ܕܩܪܒܘܢ α ܕܩܪܒܘܢ ܠܗܘܢ β ܠܗܘܢ ܕܩܪܒܘܢ. — 7 Dαβ *sed fili mi sequere ...* ܒܪܝ ܒܬܪܝ ܐܠܐ [ܘܫܡܥ. — 8 α ܕܪܗܛ. — *Ib.* Dβ *et curre* ܘܪܗܛ α ܘܪܗܛ. — *Ib.* Dβ ܕܬܬܠܒܒ. — 9 Dαβ *ut quemque lucreris et proficias* ܕܬܬܬܪ ܘܬܬܪ [ܕܬܪܘܚ ܘܬܪܒܐ. — *Ib.* C om. ܕܡܪܝܐ. — 14 D ܘܕܘܒܪܝܗܘܢ αβ ܘܕܘܒܪܝܗܘܢ γ om. ܘܕܘܒܪܝܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. — 15 D ܠܡܐܟܘܠܬܗ. — 16 Dαβγ om. ܠܗ. — *Ib.* αβγ ܠܒܪܢܫܐ. — *Ib.* αγ om. ܠܒܪܢܫܐ ... ܡܢ ܐܠܐ. — 17 Dαβγ ܡܐܟܘܠܬܐ. — *Ib.* D ܠܒܪ. — *Ib.* D add. ܗܘ [ܒܪܢܫܐ. — 19 Dβ ܡܛܢܦܝܢܗ α ܡܛܢܦܝܢܗ. — *Ib.* γ ܡܛܢܦܝܢܗ ܕܛܢܦܐ. — *Ib.* D ܐܢܫ ܒܪ. — 20 γ om. ܠܗ. — *Ib.* γ desinit ܒܡܠܟܘܬܐ. — 21 D ܕܢܛܘܪ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܕܢܦܫܗ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܡܛܢܦܢ. — 22 αβ ܘܡܬܒܣܡ. — *Ib.* D ܕܕܟܝܢ ܕܝ α ܕܕܟܝܢ ܕܝ β ܕܕܟܝܢ ܕܝ ܕܕܟܝܢ ܐܝܟ. — 23 D om. ܡܢ. — *Ib.* Dαβ om. ܐܢܫ.

[1] Matth. IX, 15; Marc. II, 20; Luc. V, 35. — [2] Matth. XV, 11. — [3] I. e. quos tuta cum conscientia come-

cor et os suum cogitationibus malis et verbis obscaenis implet : dictum est, ut sciat se immundum esse, etiamsi ieiunet ab illa re, quae conscientiam polluat, nisi cor et os suum purificet; nam melius est ei purificato ore et corde comedere, quam ieiunare, dum immundus est; hoc est, neminem posse purificari absque ieiunio et oratione et humiliatione et caritate.

22. Via perfecta haec est : *Ne exeat ex ore vestro verbum turpe*[1]. Semita autem, quae deducit te, ne prope viam accedas, est, si Dñum imitari velis et homines appelles *Progenies viperarum, quomodo possitis facere, quod honestum est, qui mali estis et filii Maligni*[2]? aut si Spiritum imiteris, qui per Paulum locutus est, et homines *insipientes et amentes* appelles[3], nam tibi non dedit eandem potestatem; Dñs enim expers legis est et Paulo Spiritus sanctus permisit ita appellare. Dñs autem ita appellavit homines, ut significaret se eorum dominum esse et potestatem in eos habere et, ut eis indica-

ܟܕ ܒܡܚܫܒܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܘܒܡܠܐ ܠܒܪܝܐ
ܡܠܦܢ ܘܡܛܠܗܕܐ ܘܡܠܐ ܠܒܗ ܘܦܘܡܗ
ܡܣܟܠܬܐ ܒܢܦܫܬܐ ܘܡܠܐ ܗܢܝܢܬܐ: ܐܬܐܡܪܬ
ܕܢܕܥ ܕܐܠܐ ܡܕܟܐ ܦܘܡܗ ܘܠܒܗ ܛܡܐ
ܗܘ ܐܦ ܟܕ ܨܐܡ ܡܢ ܗܘ ܡܕܡ ܕܡܣܚܦ
ܠܬܐܪܬܗ. ܕܦܩܚ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܐܟܘܠ ܟܕ
ܦܘܡܗ ܘܠܒܗ ܡܕܟܝܢ: ܘܠܐ ܕܢܨܘܡ ܟܕ
ܛܡܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܠܐ ܨܘܡܐ ܘܕܠܐ ܨܠܘܬܐ ܘܕܠܐ
ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܬܕܟܐ ܒܪܢܫܐ ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܠܐ ܬܦܘܩ
ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܡܠܬܐ ܣܢܝܬܐ. ܫܒܝܠܐ
ܕܝܢ ܕܡܘܒܠ ܠܟ ܠܡܣܬܪ ܕܠܐ ܬܬܐ
ܠܘܩܒܠܗ ܕܐܘܪܚܐ ܗܘܝܘ: ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ
ܕܬܬܕܡܐ ܠܡܪܢ ܘܬܩܪܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܝܠܕܐ
ܕܐܟܕܢܐ: ܐܝܟ ܕܒܝܫ ܐܢܬܘܢ ܘܒܢܘܗܝ ܕܒܝܫܐ
ܐܢܬܘܢ ܡܫܟܚܝܢ ܕܛܒܬܐ. ܐܘ ܕܬܬܕܡܐ ܒܪܘܚܐ
ܕܡܠܠܐ ܒܦܘܠܘܣ ܘܬܩܪܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ
ܣܟܠܐ ܘܫܛܝܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܗܒ
ܠܟ ܕܫܠܝܛ ܗܘ ܥܠ ܢܡܘܣܐ. ܡܛܠ ܕܡܪܢ
ܠܐ ܢܡܘܣ ܗܘ. ܘܦܘܠܘܣ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܐܦܣ ܠܗ ܕܢܩܪܐ ܗܟܢܐ. ܡܪܢ ܕܝܢ ܕܩܪܐ
ܗܟܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ: ܕܢܘܕܥ ܐܢܘܢ ܕܡܪܗܘܢ

CDαβγ] — 1 D ܒܐܬܚܫܒܬܐ. — *Ib.* Dβ ܒܐܪܬܗ α ܠܬܐܪܬܗ. — 2 D. ܘܡܣܟܠܬܐ. — *Ib.* Dα ܘܡܠܐ. — *Ib.* Dα ܦܘܡܗ ܘܠܒܗ. — 3 D ܡܣܬܟܠܢܘܬܗ ܡܢ αβ ܡܣܬܟܠܢܘܬܐ ܡܢ. — *Ib.* D om. ܒܢܦܫܬܐ. — *Ib.* Daβ ܘܡܠܐ ܡܢܐ. — *Ib.* Daβ ܐܬܐܡܪܬ ܐܠܐ. — 4 D om. ܕܐܠܐ. — *Ib.* β ܦܘܡܗ ܘܠܒܗ. — 5 Daβ om. ܐܦ. — *Ib.* Daβ om. ܗܘ. — 6 D om. ܠܗ. — *Ib.* Daβ ܗܘܐ ܠܗ ܕܟܠܐ. — *Ib.* Daβ ܗܘܐ ܕܟܐ. — 7 β ܘܡܠܒܒ. — *Ib.* α ܕܢܙܐܡ ܕܐܢ β ܕܢܙܐܡ ܕܐܢ [ܕܢܙܐܡ]. — 8 γ incip. ܗܢܘ ܕܝܢ. — *Ib.* γ ܡܬܕܟܝܢܘܬܐ. — *Ib.* D ܐܢܫ ܒܪ. — 11 Daβγ *ex ore tuo* ܦܘܡܟ. — *Ib.* γ *semita autem, quae te ab ea avertit est...* ܗܢܘ ܕܝܢ ܫܒܝܠܐ ܕܡܗܦܟ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ. — 13 D ܗܘ ܗܘܐ. — 14 D ܠܡܪܢ. — *Ib.* αβγ ܠܒܢܝܢܫܐ. — 15 Daβ ܐܝܟܢܐ. — 16 Daβ ܕܛܒܬܐ. — 18 D nam non *est* tibi *data* haec potestas ܡܫܠܛ. — 19 Dγ om. ܕܡܪܢ. — *Ib.* Daβγ om. ܗܘ. — 20 γ ܗܟܢܐ [ܦܘܠܘܣ. — 22 αβ ܠܒܢܝܢܫܐ. — *Ib.* α ܕܢܘܕܥ ܕܡܫܠܛ D ܕܢܘܕܥ ܠܗܘܢ.

dere licet. Cf. XIV, 1, ubi Auctor, iustorum esse dicit, animalia immunda a mundis discernere et ex hisce comedere. Exinde concludendum est tempore, quo *Liber Graduum* exaratus est, inter Syros leges aliquas iudaizantes de usu ciborum viguisse. — [1] Eph. IV, 29. — [2] Matth. XII, 34. — [3] I Cor. XV, 36.

ܗܘ ܘܗܘ ܥܬܝܕ ܒܚܪܬܗܘܢ. ܘܢܦܫܗ ܐܡܟ ܕܗܘ ܕܐܦ ܠܗܘܢ ܒܚܙܬܐ ܘܒܨܒܝܢܗ ܡܟܝܟ ܢܦܫܗ: ܕܢܬܠ ܛܘܦܣܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܒܗ ܢܬܕܡܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܢܒܣܪܘܢ ܒܗ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܢܐܡܪܘܢ: ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܟܝܟ ܗܘܐ ܡܪܢ ܒܡܠܘܗܝ ܘܒܥܒܕܘܗܝ: ܗܟܢ ܗܘܐ ܡܟܝܟ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ: ܘܕܠܐ ܕܚܠܬܐ ܢܣܟܠܘܢ: ܐܙܝܥ ܡܪܢ ܕܚܠܬܐ ܥܠ ܫܡܘܥܐ ܒܡܠܘܗܝ ܘܐܡܪ: ܘܝ ܠܟܘܢ ܢܣܒܝ ܒܐܦܐ ܕܒܗܘ ܝܘܡܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܡܠܟܐ: ܙܠܘ ܠܟܘܢ ܠܝܛܐ ܠܢܘܪܐ ܗܝ ܕܡܛܝܒܐ ܠܒܝܫܐ ܘܠܦܠܚܘܗܝ: ܟܕ ܒܕܘܒܪܘܗܝ ܡܟܝܟ ܗܘܐ ܠܘܬ ܟܠܢܫ. ܘܐܠܘ ܕܝܢ ܫܦܪ ܠܗ ܠܡܪܢ ܕܐܦܠܐ ܒܕܘܒܪܘܗܝ ܢܬܡܟܟ: ܘܢܐܡܪ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܡܟܟܘ ܒܡܠܝܟܘܢ ܐܦ ܒܕܘܒܪܝܟܘܢ. ܡܢ ܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ.· ܕܠܡܐ ܡܫܟܚ ܥܒܕܐ ܕܢܟܐ ܠܥܒܘܕܗ.· ܠܐ. ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܡܡܟܣ ܐܝܬ ܕܡܪܚܬ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ: ܘܐܡܪ ܕܐܢܐ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܐܢܐ.· ܡܟܝܠ ܒܪܝ ܒܪܝܬܐ ܘܪܒܐ ܐܝܟ ܘܬܪܣܐ ܐܝܟܘܬܗ. ܫܠܝܛ ܗܘ ܠܡܡܝܬܘ ܡܪܢ ܕܢܡܝܬ ܘܢܚܐ. ܐܬܡܟܟ ܗܘ ܕܐܬܠܘܗܝ ܠܥܠ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ. ܘܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܡܠܬܐ

ret se eos in fine iudicaturum esse et semet sua sponte humiliasse discipulis suis exemplum proditurum, ut se imitarentur, ne homines cum contemptu dicerent : « sicut Dñs humilis erat verbis et operibus suis, similiter erit mansuetus die iudicii », neve sine timore peccarent, Dñs verbis suis timore perculit auditores suos dicens : *Vae vobis personarum acceptoribus, quia illa die dicet vobis rex : ite, maledicti, in ignem, qui paratus est Maligno et operariis eius*[1], quamquam agendi ratione mansuetus fuit erga omnes. Si autem Dño placuisset, ne se in conversatione sua humiliaret, et omnibus dixisset : « humiliamini verbis et conversatione vestra », quisnam ei imperasset? Num forte servus factorem suum increpare potest? Nequaquam! O homo, numquid praeceptum Dei accusare audes et dicere : « Ego, sicut ipse fecit, faciam »?! Ergo crea creaturas et fove et nutri eas, ut ipse fecit! Licet igitur Dño mortificare et vivificare. Ipse, qui supra potestatem est, humiliavit se et, sicubi verbum durius

CDαβγ] — 1 Dαβγ ܘܢܦܫܗ. — 2 Dαβγ ܒܚܙܬܐ. — 3 D ܛܘܦܣܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. — 4 C ܡܛܠܗܢܐ. — *Ib.* Dαβγ ne *putarent* ܢܣܒܪܘܢ. — 5 β γ ܐܢܫܝܢ. — 6 Dβγ *et operibus suis* ܘܒܥܒܕܘܗܝ α ܘܒܥܒܕܘܗܝ [ܒܥܒܕܘܗܝ. — *Ib.* D ܗܢܘ. — 7 D ܕܢܬܠ ܒܕܚܠܬܐ. — 11 D ܙܠܘ. — *Ib.* γ om. ܠܒܝܫܐ ܘܠܦܠܚܘܗܝ .. ܠܒܝܫܐ ܗܝ. — 12 Dαβ *diabolo et angelis eius* ܠܐܟܠܩܪܨܐ ܘܠܡܠܐܟܘܗܝ. — 14 D ܠܗ. — 15 Dαβ γ ܢܬܡܟܟ. — 16 D ܒܡܬܕܒܪܢܘܬܟܘܢ (sic). — *Ib.* γ om. ܐܦ. — *Ib.* D *et operibus vestris* ܒܥܒܕܝܟܘܢ. — *Ib.* Dαβγ om. ܐܦ. — *Ib.* C ܡܟܣ, quod in ܡܟܣܢ corrigi debet. — *Ib.* Dαβγ *anne homo insolens increpabit* ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܡܪܚܐ ܢܟܐ. — 19 Dαβγ ܕܡܪܚܬ. — *Ib.* Dαβγ ܦܘܩܕܢܗ. — *Ib.* αβγ om. ܘܐܡܪ D ܘܐܡܪ. — 21 αβγ add. ܐܝܟܢܐ D ܐܝܟ [ܘܬܪܣܐ. — *Ib.* γ om. ܗܘ. — 22 γ add. ܒܥܒܕܘܗܝ [ܢܚܐ. — 23 αβγ ܡܫܠܝܛܝܢ ܠܗ D ܡܫܠܛܝܢ ܠܗ. — *Ib.* D ܐܡܪ.

[1] Matth. xxv, 41.

dixit, — quia eo tempore ita eum decebat coram audientibus loqui; et nobis praecepit : *Verbum turpe ex ore vestro ne exeat*[1]. Nos itaque, tamquam servi obedientes et subditissimi hac loquamur forma et humilitate, sicut nobis Dñs praecepit, ne nos iuste occidat, quod praeceptum eius transgressi simus.

23. Via perfecta haec est : *Dimitte offendenti quadringenta nonaginta delicta, si te offenderit una die*[2]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Si non obedierit vobis, coram ecclesia separetur, ne commisceamini cum ipso*[3]. Hoc iracundorum et debilium causa dictum est, ne iracundi ob furorem suum damna inferant, neve debiles peccato animum capiant et depraventur, cum nemo eos corripiat. Ipsis autem separatis utraque pars requiem habet : illi, ne in furore suo damna inferant ignominiam delinquentium cernentes, isti, ne ob debilitatem suam damnum patiantur videntes neminem se increpare et hortari, ne tales adeant.

24. Via perfecta haec est : *Beati*

ܡܫܝܚܐ: ܡܠܠ ܕܙܕܩ ܗܘܐ ܕܗܟܢܐ ܢܡܠܠ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܩܕܡ ܫܡܘܥܐ: ܘܠܢ ܦܩܕܢ ܕܡܠܬܐ ܣܢܝܬܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܠܐ ܬܦܘܩ. ܚܢܢ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܡܫܬܥܒܕܢܐ ܘܐܝܟ ܡܫܬܡܥܢܐ: ܒܐܣܟܡܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܢܡܠܠ ܐܝܟ ܕܦܩܕܢ ܡܪܢ: ܕܠܐ ܢܩܛܠܢ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܥܠ ܕܥܒܪܢ ܦܘܩܕܢܗ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܫܒܘܩ ܠܗ ܠܡܣܟܠܢܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܣܟܠܘܬܝܢ ܐܢ ܢܣܟܠ ܠܟ ܒܝܘܡܐ ܚܕ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܘܝܘ: ܕܐܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܩܕܡ ܥܕܬܐ ܢܬܦܪܫ ܠܟܘܢ ܘܠܐ ܬܬܚܠܛܘܢ ܥܡܗ. ܗܕܐ ܡܛܠ ܚܡܝܡܐ ܘܡܛܠ ܟܪܝܗܐ ܐܬܐܡܪܬ: ܕܠܐ ܚܡܝܡܐ ܢܗܪܣܘܢ ܒܚܡܬܗܘܢ: ܘܠܐ ܟܪܝܗܐ ܢܬܟܒܫܘܢ ܒܚܛܝܬܐ: ܟܠ ܕܠܐ ܐܢܫ ܟܐܐ ܒܗܘܢ ܘܢܬܬܪܣܘܢ. ܘܟܕ ܕܐܬܦܪܫܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܢܝܚܐ ܠܬܪܘܝܗܘܢ ܓܒܝܢ: ܠܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܗܪܣܘܢ ܒܚܡܬܗܘܢ ܕܚܙܝܢ ܒܨܥܪܐ ܕܡܣܟܠܢܐ: ܘܠܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܗܪܣܘܢ ܒܟܪܝܗܘܬܗܘܢ ܕܚܙܝܢ ܕܠܐ ܟܐܐ ܒܗܘܢ ܐܢܫ ܘܙܪܙ ܠܗܘܢ ܘܡܬܪܘܙ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܢܐܙܠܘܢ ܠܘܬܗܘܢ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܛܘܒܝܗܘܢ

CDαβγ] — 2 D ܦܘܡܝ. — 3 D ܡܫܬܡܥܢܐ ܘܡܫܬܥܒܕܐ. — *Ib.* D ܢܩܛܠܢ. — 4 γ om. ܥܒܕܐ. — 5 α ܒܐܣܟܡܐ. — 6 γ ܐܝܟ. — *Ib.* γ om. ܡܪܢ. — *Ib.* D ne nos *accuset* ܢܫܟܠܢ [ܢܩܛܠܢ. — 7 D add. ܣܢܐ [ܕܥܒܪܢ. — *Ib.* Dαβγ ܠܟܠ ܦܘܩܕܢܘܗܝ. — 9 γ om. ܠܗ. — *Ib.* Dγ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ B ܘܬܫܥܝܢ ܐܪܒܥܡܐܐ. — *Ib.* αγ ܘܐܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ. — 10 D ܐܡܬܝ et om. ܒܝܘܡ. — 12 Dγ ܕܐܠܐ [ܕܐܢ ܠܐ. — *Ib.* γ ܥܡ [ܠܟܘܢ. — 13 Dβγ add. ܕܝܢ [ܗܕܐ. — 15 γ ܢܗܪܣܘܢ D *deficiant* ܢܫܬܪܘܢ. — *Ib.* γ ܒܚܡܬܗܘܢ ܕܡܣܟܠܢܐ. — 17 D ܟܕ ܕܝܢ [ܘܟܕ ܕܐܬܦܪܫܘ. — *Ib.* γ ܘܢܬܬܪܣܘܢ D ܘܢܫܬܪܘܢ. — *Ib.* D ܕܐܬܦܪܫܘ ܗܟܝܠ αγ ܕܐܬܦܪܫܘ ܗܟܝܠ β ܗܟܝܠ ܕܐܬܦܪܫܘ. — 18 D om. ܕܝܢ. — *Ib.* D om. ܢܝܚܐ. — 19 D ܢܗܪܣܘܢ [ܢܗܪܣܘܢ. — *Ib.* D ܕܚܙܝܢ ܕܝ. — 20 γ ܘܡܣܟܠܢܐ. — *Ib.* D ܢܗܪܣܘܢ αβ ܢܗܪܣܘܢ γ ܢܗܪܣܘܢ. — 21 γ ܒܟܪܝܗܘܬܗܘܢ. — 22 D ܕܐܠ ܢܐܙܠܘܢ (sic). — *Ib.* γ om. ܠܗܘܢ ... ܘܡܬܪܘܙ. — 23 γ ܕܛܘܒܝܗܘܢ.

[1] Eph. IV, 29. — [2] Matth. XVIII, 22. — [3] Matth. XVIII, 16 sq. Cf. I Cor. V, 9 sq.; II Thess. III, 14.

ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ: ܕܗܢܘܢ ܢܚܙܘܢܝܗܝ ܠܐܠܗܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܝܐ: ܕܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܬܐܒ ܐܢܐ: ܠܐ ܬܫܒܘܩ ܠܗ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܩܫܝ ܩܕܠܐ ܩܕܠܗ ܘܥܩܝܡܐ ܐܡܝܪܐ ܕܢܬܡܟܟ ܘܢܗܦܘܟ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܒܝܫܬܐ: ܘܢܐܡܪ ܕܠܐ ܬܘܒ ܐܢܐ ܐܥܒܕ ܗܕܐ ܘܡܢ ܢܫܬܒܩ ܠܗ ܘܢܗܘܐ ܙܘܗܪܐ ܘܡܟܣܢܘܬܐ ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܕܠܐ ܢܡܪܚܘܢ ܘܠܐ ܢܬܒܛܠܘܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܕܪ̈ܫܢܐ ܐܝܬܝܗ ܘܠܐ ܕܓܡܝܪ̈ܐ. ܓܡܝܪ̈ܐ ܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܗ ܪ̈ܫܢܘܬܐ: ܘܐܢ ܐܚܝܕܝܢ ܒܪ̈ܫܢܘܬܐ ܘܡܕܪܟܝܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܫܒܩܝܢ ܠܗ ܠܪ̈ܫܢܘܬܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ. ܡܛܠ ܕܓܡܝܪ̈ܐ ܠܟܠܢܫ ܡܠܦܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܠܐ ܡܨܝܢ ܠܐܠܨ ܒܩܛܝܪܐܝܬ ܠܡܠܘܐ ܐܝܟ ܪ̈ܫܢܐ. ܪ̈ܫܢܐ ܕܝܢ ܟܠ ܚܕ ܚܕ ܐܬܪ̈ܐ ܕܫܠܝܛܝܢ: ܡܦܝܣ ܠܗܘܢ ܕܢܬܒܥܘܢ ܦܘܪܥܢܐ ܒܙܕܩܗ. ܘܕܢܪܕܘܢ ܒܬܪܝܨܘܬܐ ܠܗܘ ܕܡܪܕ ܥܠ ܚܒܪ̈ܘܗܝ: ܘܢܦܩܘܢܝܗܝ ܡܢ ܡܨܥܬܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܬܐܒ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ: ܐܡܪ ܘܬܒܥ. ܬܒܥ̈ܝ ܕܝ̈ܢܐ ܘܡܚܝܒܘܬܐ: ܠܐ ܡܨܝܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܘܢܗܘܘܢ ܫ̈ܝܢܐ ܘܡܫܝܢܢܐ. ܠܫ̈ܝܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܙܕܩܝܢ ܗܢܘܢ: ܘܡܕܪܟܝܢ

mundo corde, quia hi videbunt Deum[1]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Si non dixerit tibi : paenitet me, noli dimittere ei*[2]. Hoc autem duro cervice et depravato dictum est, ut humiliatus a via mala recedat et dicat : « Non amplius eiusmodi rem faciam » et tunc ei dimittatur, quod aliis monito et correptioni fiat, ne audaces effecti deficiant. Hoc autem superiorum est, non perfectorum. Perfecti praelaturam non ambiunt; si autem principatum tenentes perfectionem assequantur, relinquunt praelaturam et tunc perfici possunt; nam perfecti omnes cum humilitate instruunt, nec quemquam vi cogere possunt, uti praesules. Praesulibus autem super singulos locos potestatem habentibus licet poenas repetere de rebus omnibus cum debita iustitia et eum, qui rebellis fit contra collegas, cum aequitate corripere et eiicere e medio eorum, donec paenitentiam agat. Ideo dicit, « *dic et ulciscere* ». Contentionum et culparum vindices nequeunt perfici et fieri pla-

CDαβγ] — 1 Dαβγ om. ܠܐܠܗܐ ܢܚܙܘܢܝܗܝ ܕܗܢܘܢ — 3 Dαβγ ܕܐܠ [ܕܐܢ ܠܐ. — 6 Dαβγ ܐܘܪܚܗ. — *Ib.* Dαβγ ܠܐ. — 7 Dαβγ ܙܘܗܪܐ. — 8 Dαβγ om. ܘܠܐ ܢܬܒܛܠܘܢ. — 9 Dαβγ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ. — 13 Dαβγ ܡܛܠ ܕܓܡܝܪ̈ܐ. — *Ib.* D ܠܟܠ ܐܢܫ. — 14 Dαβγ ܡܟܝܟܘܬܐ. — 15 γ desinit ܪ̈ܫܢܐ primo. — 17 D ܡܬܒܥ ܠܗܘܢ. — *Ib.* ܒܕܝܢܐ. — 18 D ܘܢܪܕܘܢ αβ *iudicare* ܘܢܕܘܢܘܢ. — *Ib.* D ܠܗܘܢ β ܐܝܟ ܠܟܠ [ܠܚܒܪ̈ܘܗܝ. — *Ib.* ܕܡܪܕ. — 19 D contra *aequitatem* ܘܒܬܪܨ αβ contra *iustitiam* ܒܬܪܝܨܘܬܐ. — *Ib.* αβ ܘܢܦܩܘܢܝܗܝ. — 20 Dαβ *dicunt et repetunt iudicium* ܐܡܪܝܢ ܘܬܒܥܝܢ ܕܝ̈ܢܐ [ܐܡܪ : ܐܡܪ .. .. ܕܝ̈ܢܐ. — 21 Dαβ ܘܠܐ.

[1] Matth. v, 8. — [2] Cf. Luc. xvii, 3.

cidi suavesque; possunt tamen, si velint, recti esse et iustitiam assequi ope praeceptorum minorum et placere in die illa Dñi; attamen perfectam voluntatem Dñi facere nequeunt : nam non possunt, dum coetibus praesunt, praecepta illa parva relinquere et ad praecepta magna pervenire, quibus fit voluntas Dñi perfecta et accepta, et comedere cibum solidum et perfici passionibus et humilitate et ministerio spirituali.

25. Via perfecta haec est : *Si recordaberis aliquem iracundiam habere contra te, vade, reconciliare ei et tunc veniens*[1] *ora et dic sic : Pater noster, qui es in caelis*[2], *dimitte mihi, sicut dimisi. Et ne me inducas in tentationem*[3]. *Et caritas operit peccata*[4]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Postquam increpasti eum inter te et ipsum et coram tribus, nec audivit te*[5], *coram tota ecclesia traduc eum; et separate malum a vobis*[6], *ne stet vobiscum in oratione*. Hoc iniquorum et delinquentium et eorum, qui his similes sunt, causa dictum est : per-

ܟܐܢܐ ܒܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܢܗܘܘܢ ܫܦܝܪ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܡܪܢ: ܐܠܐ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܓܡܝܪܐ ܠܐ ܡܨܝܢ ܠܡܥܒܕ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܨܝܢ ܟܕ ܐܚܝܕܝܢ ܒܥܕܬܐ ܕܢܫܒܩܘܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܘܢܐܬܘܢ ܠܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܕܗܘܐ ܒܗܘܢ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܓܡܝܪܐ ܘܡܩܒܠܐ: ܘܢܐܟܠܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܘܢܬܓܡܪܘܢ ܒܚܫܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܬܫܡܫܬܐ ܕܪܘܚܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܐܢ ܬܬܕܟܪ ܕܐܝܬ ܐܢܫ ܐܟܬܐ ܥܠܝܟ: ܙܠ ܬܪܥܝܘܗܝ ܘܗܝܕܝܢ ܬܐܬܐ ܬܨܠܐ ܘܬܐܡܪ ܗܟܢܐ: ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ: ܫܒܘܩ ܠܝ ܐܝܟܢܐ ܕܫܒܩܬ: ܘܠܐ ܬܥܠܢ ܠܢܣܝܘܢܐ. ܘܚܘܒܐ ܟܣܐ ܣܘܓܐܐ ܕܚܛܗܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܡܐ ܕܐܟܣܬܝܗܝ ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ ܘܒܝܢܝ ܬܠܬܐ ܘܠܐ ܫܡܥܟ: ܩܕܡ ܟܠܗ ܥܕܬܐ ܦܪܣܝܘܗܝ. ܘܦܪܘܫܘܗܝ ܠܒܝܫܐ ܡܢܟܘܢ ܕܠܐ ܢܩܘܡ ܥܡܟܘܢ ܒܨܠܘܬܐ. ܗܕܐ ܡܛܠ ܥܘܠܐ ܘܡܛܠ ܡܣܟܠܢܐ ܘܡܛܠ ܐܝܟ ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ

CDαβγ] — 1 α ܕܬܒܥ [ܒܗܠܝܢ. — *Ib.* D ܘܗܘܝܢ (sic) [ܘܢܗܘܘܢ. — 3 Dαβ ܕܡܨܝܢ ܓܡܝܪܐ. — *Ib.* D ܡܛܠ. — 4 α ܒܥܕܬܗܘܢ β ܒܥܕܬܗܘܢ D tenent *principatum* ܪܝܫܢܘܬܐ. — 7 Dα ܪܘܪܒܐ ܘܡܫܡܠܝܐ β ܕܡܨܝܢ ܡܫܡܠܝܐ ܪܘܪܒܐ et om. ܓܡܝܪܐ .... ܒܗܘܢ ܕܗܘܐ. — 9 Dαβγ *ut fiat voluntas Dni perfecta in humilitate et ministerio spirituali* ܕܗܘܐ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܓܡܝܪܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܬܫܡܫܬܐ ܕܪܘܚܐ [ܕܪܘܚܐ .. ܘܒܬܫܡܫܬܐ. — 10 β ܐܢ. — 11 Dαβγ ܐܟܬܐ ܐܢܫ ܥܠܝܟ. — 12 Dαβγ om. ܗܟܢܐ. — 13 γ add. *sanctificetur nomen tuum* ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ [ܕܒܫܡܝܐ. — 14 Dγ ܠܢܣܝܘܢܐ. — 16 αβ ܒܝܢܝ. — 18 Dαβγ *corripe eum* ܐܟܣܝܘܗܝ [ܦܪܣܝܘܗܝ. — *Ib.* βγ ܘܦܪܘܫܘܗܝ et α add. ܟܠ. — 19 Dαβγ om. ܡܢܟܘܢ. — *Ib.* γ ܠܐ. — *Ib.* D ܒܨܠܘܬܐ ܥܡܟܘܢ. — 20 D add. ܕܝܢ [ܗܕܐ.

[1] Matth. v, 23 sq. — [2] Matth. vi, 9. — [3] Matth. vi, 12. — [4] Prov. x, 12; I Petr. iv, 8. — [5] Matth. xviii, 16. — [6] I Cor. vi, 17; II Thess. iii, 14.

ܐܡܪܝܐ. ܡܦܩ ܠܗ ܡܪܢ ܠܡܬܛܠܡܢܐ ܘܠܪܝܫܐ ܕܥܕܬܐ: ܕܡܢ ܕܬܪܨܬܘܢܝܗܝ ܠܡܬܛܠܡܢܐ ܘܠܡܣܟܠܢܐ ܒܝܢܬܟܘܢ ܘܠܗ: ܘܩܕܡ ܚܕ ܘܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܘܩܕܡ ܥܕܬܐ ܟܠܗ ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣ: ܡܪܘܕܐ ܗܘ ܗܘ ܓܒܪܐ. ܐܘܒܕܝܘܗܝ ܠܟܝ ܠܗܢ ܨܒܘ: ܘܫܒܘܩܝܘܗܝ ܠܗܢ ܣܟܠܘܬܐ ܘܠܐ ܬܪܡܐ ܠܟ ܚܘܪܒܐ ܘܠܐ ܡܬܡܣܟܢܬ ܐܝܟ ܡܛܠ ܕܡܘܒܕ ܐܝܬ ܠܗ ܠܗܢ ܨܒܘ. ܘܡܥܕܪܢܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܕܠܐ ܬܒܥ ܐܝܬ ܠܗ ܠܗܢ ܣܟܠܘܬܐ: ܘܡܪܢ ܕܐܢ ܠܗ ܠܕܝܢܟ. ܘܦܪܫܘܗܝ ܐܡܪ ܕܠܐ ܢܡܪܚ ܐܝܟܢܐ ܕܕܡܐ ܠܗ ܘܢܗܘܐ ܥܘܠܐ ܘܡܣܟܠܢܐ ܐܟܘܬܗ. ܘܡܟܝܠ ܡܢ ܡܢ ܕܠܐ ܕܚܠ ܠܡܪܝܐ: ܐܪܚܩ ܡܢ ܚܛܗܘܗܝ ܘܡܢ ܚܘܪܒܗ ܐܦ ܡܢ ܟܢܘܫܟ ܐܚܪܡܝܗܝ ܕܠܐ ܡܚܘܬܐ ܘܕܠܐ ܐܣܘܪܐ ܘܡܪܢ ܡܬܒܥ ܡܢܗ ܐܠܐ ܐܢ ܬܒ ܘܒܗܬ ܘܡܬܬܘܐ ܘܦܪܩ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܒܝܫܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܗܘܝ ܟܠ ܥܡ ܟܠ ܐܢܫ ܘܐܠܦ ܠܟܠܢܫ ܕܠܟܠܢܫ ܬܬܪ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܐ: ܕܠܐ ܬܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܥܡ ܓܝܪܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܡܢ

mittit Dñs iniuria affecto et praesuli ecclesiae; nam postquam correxistis inique agentem et delinquentem inter vos et illum et coram uno et duobus et tribus et coram tota ecclesia et non obedit, rebellis est homo ille[1]. Perde, inquam, rem et dimitte delictum, nec tibi ruinam inferes, nec pauper fies perdita re illa; et erit adminiculo tibi, quod offensam illam non vindicaveris; et Dñs iudicabit iudicium tuum. *Et separate eum*[2], inquit, ne audax fiat, qui ipsi similis est, et iniquus et delinquens efficiatur instar eius. Igitur si quis non timeat Dñum, recede a peccatis et a ruina eius, immo et a coetu tuo eum excommunica sine verberibus et vinculis; et Dominus poenas repetet ab ipso, nisi paenitentiam agat et pudeat eum et compungatur et recedat ab operibus suis pessimis.

26. Via perfecta haec est : *Esto omnia cum omnibus et omnes instrue, ut omnes lucrifacias*[3]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Noli comedere panem cum adulteris*[4]. Hoc autem prop-

CDαβγ] — 1 Dαβ add. ܡܪܢ [ܠܗ γ ܡܪܢ ܠܗܘܢ. — *Ib.* γ ܠܡܬܛܠܡܢܐ. — 2 αβγ ܘܠܡܕܒܪܢܐ β ܘܠܕܒܪܐ. — *Ib.* Dβ ܕܬܪܨܬܘܢܝܗܝ γ ܕܬܪܨܬܘܢܝܗ. — 3 Dαβγ om. ܘܠܡܣܟܠܢܐ. — *Ib.* D ܒܝܢܝܟܘܢ αβγ ܒܝܢܬܟܘܢ. — 4 C ܘܬܠܬܐ. — 5 αβγ ܟܠܗ ܥܕܬܐ. — 6 D ܐܢܫ ܗܘ. — *Ib.* D add. ܗܘ ܠܗ [ܠܟ. — *Ib.* γ om. ܠܟ. — *Ib.* Dα ܨܒܘܬܐ β ܠܟ ܨܒܘ. — 8 Dβ om. ܡܛܠ. — 9 γ om. ܠܗ. — *Ib.* D ܠܨܒܘܬܐ [ܨܒܘ ܠܗܢ αβγ ܨܒܘܬܐ. — *Ib.* D ܡܥܕܪܢܐ. — 10 γ om. ܠܗ. — 11 D ܕܝܢ ܕܐܢ ܠܟ ܕܐܠ. — 12 Dαβγ ܘܦܪܘܫܘܗܝ. — 14 D om. ܡܢ. — 15 αβ ܚܛܗܘܗܝ γ ܚܛܗܘ. — *Ib.* α ܚܘܪܒܐ. — *Ib.* αβγ ܐܦ ܘ. — 16 Dαβγ *remove eum* ܐܚܪܡܘܗܝ [ܐܚܪܡܝܗܝ. — 17 Dαβγ ܘܐܠܐ ܬܒ. — 20 αβγ ܠܟܠܢܫ. — 21 D ܕܠܟܠ α ܐܢܫ ܠܟܠ γ ܘܠܟܠܢܫ. — *Ib.* γ om. ܕܝܢ. — 23 Dαβγ om. ܕܝܢ. — *Ib.* D om. ܡܢ.

[1] Matth. xviii, 16. — [2] I Cor. v, 13. — [3] I Cor. ix, 22. — [4] I Cor. v, 11.

ter illum, cuius cognitio infantilis est, dicitur, ne panis manducandi causa familiaritatem contrahat cum adulteris, ne eum pariter corrumpant ad instar ipsorum et ipse ob simplicitatem suam seducatur et captivatus pereat.

27. Via perfecta haec est : *Cuique domui, in quam ingressi eritis, pacem annunciate et orate pro habitatoribus eius*[1]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Si vos non receperint, excutite in eos pulverem vestrum cum iracundia et interrogate, quis sit dignus; intrantes annunciate pacem illic*[2]. Si ita, diligimus eum, qui nos diligit tantum et deficimus in sectanda strenue perfectione. Hoc autem discipulis infantilibus dictum est, ne manentes litigarent et detrimentum subirent ob verba, sicut illic dixerunt discipuli, qui adhuc parvuli erant perfectione : *Dñe, visne, dicamus et descendet ignis et comburet eos, qui nos non receperunt? Et increpavit eos Dñs : Nolite dicere talia, sed diligite inimicos et osores et homicidas vestros*[3]. Hanc ob causam permisit eis excusso pul-

ܕܛܠܝܐ ܡܕܥܗ ܐܡܝܪܐ ܕܕܠܡܐ ܒܥܠܬܗ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܠܚܡܐ ܢܬܚܒܒ ܠܘܬ ܓܝܪܐ: ܘܢܚܪܒܘܢܝܗܝ ܠܗܘ ܐܟܘܬܗܘܢ: ܘܗܘ ܒܦܫܝܛܘܬܗ ܡܬܛܥܐ ܘܡܫܬܒܐ ܘܐܒܕ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܟܠ ܒܝܬܐ ܕܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ: ܐܡܪܘ ܠܒܢܝܗܘܢ ܫܠܡܐ ܘܨܠܘ ܥܠ ܥܡܘܪܘܗܝ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܐܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܟܘܢ: ܢܦܨܘ ܒܗܘܢ ܚܠܟܘܢ ܒܪܘܓܙܐ: ܘܫܐܠܘ ܡܢܘ ܫܘܐ: ܒܗ ܘܐܡܪܘ ܫܠܡܐ ܬܡܢ. ܐܢ ܗܟܢܐ ܗܘ: ܪܚܡܝܢ ܚܢܢ ܠܡܢ ܕܪܚܡ ܠܢ ܒܠܚܘܕ: ܘܚܣܝܪܝܢ ܚܢܢ ܡܢ ܗܘ ܪܗܛܐ ܡܫܡܠܝܐ ܕܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܬܠܡܝܕܐ ܕܛܠܝܢ ܐܡܝܪܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܢܬܢܨܘܢ ܐܘ ܢܬܚܣܪܘܢ ܒܡܠܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܘ ܬܡܢ ܗܢܘܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܛܠܝܢ ܗܘܘ ܒܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܪܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܢܐܡܪ ܘܬܚܘܬ ܢܘܪܐ ܘܬܐܟܘܠ ܐܢܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܠܐ ܩܒܠܘܢ. ܘܟܐܐ ܒܗܘܢ ܡܪܢ ܕܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܐܝܟ ܗܕܐ. ܐܠܐ ܪܚܡܘ ܠܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ ܘܠܣܢܐܝܟܘܢ ܘܠܩܛܘܠܝܟܘܢ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܗܘ ܐܦܣ ܠܗܘܢ ܕܢܦܨܘܢ ܚܠܐ

CDαβγ] — 1 D ܡܕܕ [ܕܕܠܡܐ. — 3 D *et pessumdetur* ܘܡܚܪܒܘܢܝܗܝ [ܘܢܚܪܒܘܢܝܗܝ. — 10 Dαβγ ܦܨܘ. — 11 D om. ܒܪܘܓܙܐ. — *Ib.* Dαβγ ܘܫܐܠܘ. — *Ib.* D ܐܡܪܘ. — 12 α ܗܘܝܢ. — *Ib.* D om. ܗܘ. — *Ib.* α ܪܚܡܝܢܢ. — 13 Dα om. ܠܢ primo. — 14 Dα ܚܣܝܪܝܢ. — *Ib.* α om. ܗܘ. — 15 Dαβγ ܠܬܠܡܝܕܐ ܡܛܠ. — 16 D ܕܛܠܝܢ. — *Ib.* γ om. ܕܛܠܝܢ ... ܐܡܝܪܐ. — *Ib.* Dαβγ om. ܢܩܘܡܘܢ. — 17 D ܢܬܚܣܪܘܢ [ܢܬܢܨܘܢ. — *Ib.* β om. ܐܘ. — *Ib.* α ܢܬܚܣܪܘܢ β. ܘܢܬܚܣܪܘܢ. — 18 α om. ܬܡܢ. — 19 Dαβγ ܡܛܠ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܡܢ. — 20 D om. ܐܢܘܢ. — 21 α add. ܡܛܠܗܕܐ [ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. — 22 Dα ܕܐܡܪ. — *Ib.* D ܠܡܣܢܝܢܝܟܘܢ ܘܠܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ. — 24 γ ܐܦܣ. — *Ib.* D ܕܢܦܨܘܢ. — *Ib.* Dαβγ ܠܗܘܢ.

[1] Matth. x, 12. — [2] Matth. x, 14. — [3] Luc. ix, 53 seq.

ܘܢܬܦܪܩܘܢ. ܘܡܪܢ ܐܝܟ ܕܝܕܥ ܗܘ ܢܥܒܕ ܘܗܘ ܢܬܩܢ ܠܥܒܕܘܗܝ ܒܫܝܢܐ ܘܒܫܠܝܐ: ܐܦ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܢܥܒܕ ܪ̈ܚܡܐ ܘܢܩܒܠܘܢ ܦܝܣܐ ܕܫܪܪܗ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܠܐ ܬܐܡܪ ܠܐܢܫ ܕܛܡܐ ܐܘ ܕܡܣܝܒ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܫܡܥܘܢ: ܕܝܗܒ ܠܝ ܐܠܗܐ ܗܕܐ: ܕܠܐ ܠܐܢܫ ܐܡܪ ܕܛܡܐ ܐܘ ܕܡܣܝܒ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܠܐ ܬܬܚܠܛ ܥܡ ܙܢܝܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܫܒܪ̈ܐ ܐܡܝܪܐ ܕܠܐ ܢܩܪܒܘܢ ܒܛܠܝܘܬܗܘܢ ܠܘܬ ܙܢܝܐ ܕܠܐ ܢܚܒܠܘܢ ܐܢܘܢ ܥܕܡܐ ܕܗܘܐ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ: ܘܢܕܢܚ ܡܬܝܬܪܘܬܗܘܢ ܘܡܬܓܡܪܝܢ: ܘܗܝܕܝܢ ܫܠܝܛ ܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܟܠ ܥܡ ܟܠ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܡܚܝܠܝ ܐܝܠܗܘܢ ܕܬܣܝܒܪܘܢ ܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪܝܗܐ. ܘܐܝܢܐ ܟܡ ܕܚܓܝܪ ܠܐ ܢܬܚܒܠ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܡܡܐ ܠܐ ܬܐܙܠܘܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܫܒܪ̈ܐ ܗܝ ܐܡܝܪܐ ܕܠܐ ܢܐܙܠܘܢ ܒܝܬ ܥܡܡܐ ܟܕ ܦܫܝܛܝܢ ܐܢܘܢ ܡܢ ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܕܠܐ ܢܬܟܫܠܘܢ ܐܢܘܢ ܐܘ ܢܬܚܒܠܘܢ ܘܢܬܢܟܦܘܢ ܛܒ܀

vere discedere. Et Dñs, sicut novit, faciet, et servos suos in pace et tranquillitate disponet et super omnes misericordiam faciet et accipient persuasionem veritatis eius.

28. Via perfecta haec est : *Neminem dicito immundum aut pollutum,* ut dixit Simon : *Deus tribuit mihi, ne quem immundum aut pollutum dicerem* [1]. Semita vero, quae te ab ea deducit, haec est : *Noli commisceri cum fornicariis* [2]. Hoc autem parvulis dictum est, ne ob puerilitatem suam ad fornicarios accedant, ne eos corrumpant, donec virtus Spiritus in eis oriatur et provecta ipsorum cognitione perficiantur. Tunc licebit eis omnia fieri cum omnibus.

29. Via perfecta haec est : *Debetis infirmitatem infirmorum sustinere* [3]. *Et claudus non absumatur* [4]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *In via gentilium ne incedatis* [5]. Hoc autem infantibus dictum est, ne inter gentes abirent, dum essent simplices scientia veritatis, ne scandalizarentur aut offenderentur aut laederentur valde.

CDαβγ] 1 D ܗܘܐ [ܗܘ. — 2 Dαβγ ܒܫܠܡܐ ܒܫܝܢܐ. — 3 Dαβγ ܐܦ ܘ. — 6 Dαβ *gentilis* ܕܐܡܪ [ܕܚܢܦܐ. — *Ib.* Dγ ܕܡܣܝܒ. — *Ib.* Dαβγ om. ܕܡܣܝܒ ܐܘ … ܕܐܡܪ ܐܝܟܢܐ. — 9 D om. ܥܡ. — 10 Dγ ܬܬܚܠܛ. — 11 D ܢܩܪܒܘܢ. — 13 Dαβγ add. ܕܘܒܪܐ (γ ܕܘܒܪܐ) [ܡܬܝܬܪܘܬܗܘܢ. — 15 C ܟܠ .. ܟܠ D ܟܠܗ .. ܟܠ. — 18 Dαβ om. ܠܟ. — *Ib.* D γ ne *laedatur* ܢܬܚܒܠ [ܢܬܚܒܠ. — 19 D ܒܐܘܪܚܐ. — 20 Dαβγ om. ܗܝ. — *Ib.* γ om. ܐܡܝܪܐ. — 21 D ܥܡܐ. — *Ib.* C ܦܫܝܛܝܢ. — 22 Dαβγ ܝܕܥܬܐ. — *Ib.* D ܢܬܟܫܠܘܢ. — *Ib.* Dαβγ om. ܐܢܘܢ. — 23 γ ܢܬܚܒܠܘܢ ܐܘ ܢܬܥܝܩܘܢ D ܢܬܥܝܩܘܢ [ܢܬܢܟܦܘܢ. — *Ib.* D ܣܓܝ legit itaque : *ne plurimi scandalizentur et remissi fiant et damnum patiantur.*

[1] Act. x, 28. — [2] I Cor. v, 9 — [3] Rom. xv, 1. — [4] Hebr. xii, 13. — [5] Matth. x, 5.

30. Via perfecta est, quando Dñs publicanos et meretrices vocavit et omnes peccatores et perditos convertit. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Recedite a quovis fratre, qui male ambulat*[1]. Hoc parvulis dicitur, ut a malis elongati strenuos et perfectos sequantur, donec confortentur et accipiant virtutem veritatis et perficiantur; tunc licebit eis agnos fieri inter lupos.

31. Via perfecta haec est : *Mitto vos tamquam agnos inter lupos*[2]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *In civitatem Samaritanorum ne ingrediamini*[3]. Hoc pusillis dicitur, ne ad quemlibet ingrediantur, donec accipiant virtutem ex alto; et quando perfecti steterint in Christo, licebit eis cum omnibus fieri et, ad quem velint, ingredi; dum enim pusilli sunt, ut perfectos sequantur, mittit eos; nec ab ipsorum doctrina recedant, donec eos perfectos in Christo constituant. Perfecti autem cum in omnibus rebus veritatis consummati et timoris expertes sint, huius rei causa non dicunt : « hic locus no-

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܟܕ ܩܪܐ ܡܪܢ ܠܡܟܣܐ ܘܠܙܢܝܬܐ ܘܡܩܒܠ ܠܟܠܗܘܢ ܚܛܝܐ ܘܐܒܝܕܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܗܘܘܬܘܢ ܡܪܚܩܝܢ ܡܢ ܟܠ ܐܚܐ ܕܒܝܫ ܒܝܫ ܡܗܠܟ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܙܥܘܪܐ ܐܡܝܪܐ ܕܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܒܝܫܐ ܘܒܬܪ ܚܝܠܬܢܐ ܘܓܡܝܪܐ ܢܐܙܠܘܢ: ܥܕܡܐ ܕܢܬܚܝܠܘܢ ܘܢܩܒܠܘܢ ܚܝܠܐ ܕܫܪܪܐ ܘܢܬܓܡܪܘܢ: ܘܗܝܕܝܢ ܫܠܝܛ ܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܐܡܪܐ ܒܝܢܬ ܕܐܒܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܓܡܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܒܝܢܬ ܕܐܒܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܠܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܪܝܐ ܠܐ ܬܐܠܠܘܢ. ܗܕܐ ܠܙܥܘܪܐ ܐܡܝܪܐ ܕܠܐ ܢܥܠܘܢ ܠܟܠ ܕܐܬܐ: ܥܕܡܐ ܕܢܩܒܠܘܢ ܚܝܠܐ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܘܡܐ ܕܩܡܘ ܟܕ ܓܡܝܪܝܢ ܒܡܫܝܚܐ: ܫܠܝܛ ܠܗܘܢ ܕܥܡ ܟܠܢܫ ܢܗܘܘܢ: ܘܠܟܠ ܡܢ ܕܨܒܝܢ ܢܐܙܠܘܢ. ܟܡܐ ܓܝܪ ܕܙܥܘܪܝܢ ܒܬܪ ܓܡܝܪܐ ܐܙܠ ܠܗܘܢ ܕܢܗܠܟܘܢ: ܘܠܐ ܢܦܪܫܘܢ ܡܢ ܡܠܦܢܝܗܘܢ: ܥܕܡܐ ܕܢܫܡܠܝܢ ܠܗܘܢ ܟܕ ܓܡܝܪܝܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܡܫܡܠܝܢ ܐܢܘܢ ܒܟܠ ܨܒܘ ܕܫܪܪܐ ܘܕܠܐ ܕܚܠܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܐܡܪܝܢ

CDαβγ] — 1 β ܕܓܡܝܪܘܬܐ. — *Ib.* γ ܩܪܐ. — 2 D ܠܡܟܣܐ. — 4 D ܗܘ ܗܢܐ. — *Ib.* C ܟܠ. — 5 Dαβ add. ܐܚܐ [ܐܚܐ. — 6 Dβ ܠܡܬܠܡܕܢܐ [ܠܙܥܘܪܐ. — *Ib.* Dαβγ ܕܢܬܪܚܩܘܢ. — 7 β ܘܒܬܪ. — *Ib.* α ܓܡܝܪܐ ܘܒܬܪ ܚܝܠܬܢܐ. — 8 Dβγ ܚܝܠܐ α ܡܠܟܘܬܐ. — 10 Dαβγ ܒܝܢܬ. — 11 Dαβγ ܕܗܐ ܐܢܐ ܡܫܕܪ. — 12 Dαβγ ܒܝܢܬ. — 13 αβ in *civitates* ܕܠܡܕܝܢܬܐ. — 14 D add. ܕܝܢ [ܗܕܐ. — 16 D om. ܟܕ. — *Ib.* Cβ ܓܡܝܪܝܢ. — 17 D ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܒܟܠܗ. — 18 Dαβ add. ܟܠ [ܘܠܟܠ. — 19 α ܕܝܢ [ܓܝܪ. — *Ib.* Cγ ܕܙܥܘܪܝܢ. — 20 Dαβγ a *doctoribus suis* ܡܠܦܢܝܗܘܢ. — 21 γ ܕܢܫܡܠܝܢ. — *Ib.* CDγ ܓܡܝܪܝܢ. — 23 Dαβ ܕܡܫܡܠܝܢ. — *Ib.* Dαβγ ܒܨܒܘܐ. — *Ib.* D ܕܠܐ ܕܚܠܐ. — 24 α ܡܕܚܠܘܬܐ.

[1] I Cor. v, 13. — [2] Matth. x, 16. — [3] Matth., x, 5.

ܕܗܢܐ ܐܬܪܐ ܕܝܠܢ: ܘܗܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܢ: ܐܘ ܗܢܐ ܟܕ ܐܢܫܐ ܕܝܠܢ: ܘܗܢܐ ܠܘ ܕܝܠܢ ܗܘ: ܡܛܠ ܕܟܠܢܫ ܡܣܠܩܝܢ ܠܡܕܥܬܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܫܪܪܗ ܕܡܪܢ ܙܟܐ ܒܗܘܢ ܒܟܠ ܙܒܢ ܘܗܢܘܢ ܒܬܪ ܝܘܠܦܢܐ ܘܡܠܬܐ ܕܐܢܫ ܠܐ ܐܙܠܝܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܠܝܛܝܢ ܕܥܡ ܟܠܢܫ ܢܗܘܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܫܟܚܐ ܗܝ ܡܕܥܗܘܢ ܒܫܘܡܠܝܐ ܘܒܫܪܪܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܒܝܕܥܬܐ ܕܡܪܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܟܠ ܥܡ ܟܠ ܗܘܝܢ ܕܠܟܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܕܝܕܥܝܢ ܠܗ ܡܦܩܕܝܢ ܘܢܦܩܘܕܘܢܝܗܝ. ܠܪܫܢܐ ܕܝܢ ܚܕ ܚܕ ܐܬܪܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ: ܕܐܝܟ ܕܘܠܐ ܢܪܕܘܢ ܒܪܚܡܐ. ܘܐܝܟܢ ܕܙܕܩ ܢܦܪܫܘܢ ܒܟܐܢܘܬܐ ܡܢܘ ܕܦܩܚ ܠܟܢܘܫܬܐ ܕܒܐܬܪ ܐܬܪ: ܘܡܢܘ ܕܡܥܕܪ ܐܦ ܠܝܠܘܕܐ ܘܐܦ ܠܟܪܝܗܐ ܘܐܦ ܠܡܚܒܠܐ ܘܐܦ ܠܡܪܘܕܐ. ܓܡܝܪܐ ܓܝܪ ܡܛܠ ܕܒܐܬܪܘܬܐ ܣܓܝܐܐ ܡܗܠܟܝܢ: ܡܠܬܐ ܗܝ ܐܡܪܝܢ ܠܟܠܚܕ ܐܝܟܢܐ ܕܝܐܐ ܠܗ ܘܫܢܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܬܪܐ ܐܚܪܢܐ. ܪܫܢܐ ܓܝܪ ܕܒܚܕ ܐܬܪܐ ܩܝܡܝܢ ܐܢ ܠܐ ܟܐܝܢ ܠܗܘܢ ܐܢ ܠܐ ܪܕܝܢ ܠܗܘܢ: ܡܪܘܕܐ ܬܘܒ ܡܪܕܝܢ. ܘܡܚܒܠܐ ܬܘܒ ܚܛܝܢ ܚܛܝܬܐ. ܟܪܝܗܐ ܡܬܪܦܝܢ ܘܝܠܘܕܐ ܡܬܟܫܠܝܢ ܘܥܠܘܒܐ ܡܬܒܣܝܢ.

ster est et hic noster non est » aut : « hic homo noster est et hic noster non est » et quia quemlibet ad mentem suam perducunt (nam veritas Dñi semper per eos victoriam reportat) nec ipsi doctrinam cuiuspiam sequuntur, ideo licet eis cum omnibus fieri, quoniam potens est cognitio ipsorum perfectione et veritate et plena scientiae Dñi : quapropter omnia fiunt cum omnibus, quia cuique noverunt, sicut convenit ei, praecipere. Praesulibus autem singuli subsunt loci, ut cum clementia corripiant, sicut decet, et ubi convenit, discernant cum aequitate, quid coetibus in singulis locis expediat et quid prosit etiam infantibus et etiam infirmis et etiam vitiatis et etiam rebellibus. Perfecti enim, quia per locos plurimos pergunt, verbo cuique convenienter dicto ad alium transeunt locum. Praesules quippe uno loco manentes, nisi hos increpent et nisi illos corripiant, rebelles adhuc rebellabunt, corrupti adhuc peccata perpetrabunt, infirmi deficient, infantes scandalizabuntur, oppressores negligentur, direptores se

CDαβ] — 1 C om. ܕܝܠܢ ܗܘܐ ܠܐ ܘܗܢܐ. — 2 Dαβ ܓܒܪܐ. — *Ib.* Dβ ܗܘ ܐܘ [ܘܗܢܐ. — 3 D ܠܡܕܥܬܗܘܢ ܡܛܠ. — 5 Dβ ܒܬܪ. — *Ib.* Dαβ ܝܘܠܦܢܐ ܘܡܠܬܐ. — 6 D om. ܗܘܘ ... ܡܛܠ. — 7 C om. ... ܕܡܫܟܚܐ ܡܛܠ ܕܡܪܢ. — 9 αβ ܒܝܕܥܬܐ. — *Ib.* Dβ ܟܠ ܥܡ. — 10 C ܟܠ. — *Ib.* Dαβ ܕܠܟܠܚܕ. — *Ib.* Dαβ ܕܝܕܥܝܢ ܐܝܟ. — 12 Dαβ om. ܚܕ. — *Ib.* Dαβ add. ܠܗܘܢ ܡܦܩܕܝܢ [ܠܗܘܢ. — *Ib.* D ܕܐܝܟܢܐ β ܕܐܝܟܢܐ. — *Ib.* C ܕܙܕܩ in textu ܘ addit in margine α ܕܢܦܩܘܢ Dβ ܢܦܩܘܢ. — 13 D ܘܐܝܟܢܐ. — *Ib.* β *dimittant* ܢܫܒܩܘܢ [ܢܦܪܫܘܢ. — 14 D ܠܟܢܘܫܬܐ. — *Ib.* C ܐܬܪ (sic.) — 15 D om. ܐܦ. — *Ib.* Dαβ ܐܦ ... ܐܦ ... ܐܦ. — 17 D ܒܐܬܪܘܬܐ. — 18 D ܐܝܟ ܠܟܠ. — *Ib.* D ܐܬܪ. — 20 Dαβ ܕܒ [ܓܝܪ. — *Ib.* D ܩܝܡܝܢ et om. ܚܕ. — *Ib.* D ܘܐܢ αβ ܐܢ. — 21 CDαβ ܘܐܢ. — 22 D ܡܚܒܠܝܢ [ܡܚܒܠܐ. — 23 D add. ܬܘܒ [ܟܪܝܗܐ. — *Ib.* CD ܡܬܟܫܠܝܢ.

extollent, oppressis iustitia denegabitur direptique gement. Igitur fratres, intelligamus, quid sit praesulum; nec id nos, qui perfecti sumus, aut perfectionem quaerimus, attingamus. Etiam vos, praesules, intelligite conversationem perfectionis et nolite tonare contra nos et nos in re nostra criminari et odisse gratis et persecutione deterrere sine causa a ministerio, in quo nos oportet ambulare et omnes adire et omnes hortari et cum caritate humilitateque docere, quod Dñs Iesus nos docuit et nobis in sua persona demonstravit et revelavit gratia misericordiaque sua.

32. Via perfecta haec est : *Sinite crescere zizania cum tritico donec ea convertam in messe, ne forte eradicetis triticum cum zizaniis*[1], *cum nesciatis, quid sint zizania; nam zizania convertuntur fiuntque triticum*[2]. Semita vero, quae te ab illa deducit, haec est : *Separate eos, qui peccant, e medio coetu*[3], ne stent inter triticum, ne eos parvuli imitentur, neve per illos infirmi scandalizentur.

33. Via perfecta haec est. *Si diligatis eum, qui vos diligit tantum,*

ܡܪܘܪ̈ܒܐ ܡܫܬܒܚܝܢ ܘܠܡܛܠܡܢܐ ܡܬܟܠܐ ܕܝܢܐ ܘܡܬܒܙ̈ܙܐ ܓܢܚܝܢ. ܢܣܬܟܠ ܗܟܝܠ ܐܚ̈ܝ ܡܢܘ ܕܪ̈ܝܫܢܐ ܗܘ: ܘܠܐ ܢܬܒܥ ܠܗ ܡܢܢ ܕܓܡܝܪ̈ܐ ܚܢܢ ܐܘ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܒܥܝܢ ܚܢܢ. ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܪ̈ܝܫܢܐ ܐܣܬܟܠܘ ܒܕܘܒܪܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܠܐ ܬܬܪܥܡܘܢ ܥܠܝܢ ܘܬܬܪܫܘܢ ܒܡܕܡ ܕܕܝܠܢ ܗܘ ܘܬܣܢܘܢ ܡܓܢ ܘܬܪܕܦܘܢ ܡܢܢ: ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܐܝܟܐ ܕܘܠܐ ܠܢ ܕܢܗܠܟ ܒܗ ܘܠܟܠ ܠܟܠܢܫ ܢܐܙܠ: ܘܠܟܠܢܫ ܢܒܥܐ ܘܢܠܦ ܒܚܘܒܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ: ܐܝܟܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܐܠܦܢ ܘܚܘܝܢ ܒܩܢܘܡܗ ܘܓܠܐ ܠܢ ܒܛܝܒܘܬܗ ܘܒܡܪܚܡܢܘܬܗ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܫܒܘܩܘ ܙܝܙ̈ܢܐ ܕܢܪܒܘܢ ܥܡ ܚܛ̈ܐ: ܥܕܡܐ ܕܡܦܢܐ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܒܚܨܕܐ: ܕܕܠܡܐ ܬܥܩܪܘܢ ܚܛ̈ܐ ܥܡ ܙܝ̈ܙܢܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܝܢܘ ܙܝ̈ܙܢܐ. ܡܛܠ ܕܡܬܗܦܟܝܢ ܙܝ̈ܙܢܐ ܘܗܘܝܢ ܚܛ̈ܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܦܪܘܫܘ ܐܢܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܚܛܝܢ ܡܢ ܓܘ ܟܢܘܫܬܐ: ܕܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܒܝܢܬ ܚܛ̈ܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܕܡܘܢ ܒܗܘܢ ܙܥܘܪ̈ܐ ܘܠܐ ܢܬܟܫܠܘܢ ܒܗܘܢ ܟܪܝܗ̈ܐ܀

ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܐܢ ܪܚܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܢ ܕܪܚܡ ܠܟܘܢ ܒܠܚܘܕ:

CDαβ] — 4 α om. ܚܢܢ secundo. — *Ib.* D ܠܓܡܝܪܘܬܐ et om. ܐܘ. — 5 Dαβ ܒܥܝܢ. — 6 D ܬܬܪܥܡܘܢ [ܬܬܪܥܡܘܢ. — 7 CD ܘܬܪܫܘܢ (sic). — *Ib.* D ܘܬܬܠܫܘܢ (sic). — 9 D ܕܙܕܩ. — *Ib.* Dαβ ܕܠܟܠ. — 11 Dβ om. ܝܫܘܥ. — 13 αβ ܘܒܡܪܚܡܢܘܬܗ. — 15 Dα *germinare* ܢܥܒܘܢ [ܢܪܒܘܢ. — *Ib.* Dαβ donec *separabo* ܕܡܦܪܫܢܐ [ܕܡܦܢܐ. — 16 Dαβ ܕܠܡܐ. — 18 α ܘܡܛܠ. — 20 αβ ܕܦܪܘܫܘ. — 22 Dαβ om. ܡܛܠ. — 25 D ܐܠܐ ܕܪܚܡܝܢ.

[1] Matth. XIII, 30. — [2] Non liquet an etiam finis enuntiati citatum sit. — [3] Matth. XVIII, 16.

ܡܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܫܠܡܐ ܕܐܚܝܟܘܢ ܒܠܚܘܕ: ܡܢܐ ܗܝ ܙܕܝܩܘܬܟܘܢ. ܘܐܦ ܡܟ̈ܣܐ ܘܚܢ̈ܦܐ ܘܚܛ̈ܝܐ ܗܟܢܐ ܥܒܕܝܢ. ܐܠܐ ܪܚܡܘ ܠܡܢ ܕܣܢܐ ܠܟܘܢ ܘܪܕܦ ܠܟܘܢ ܘܬܣܓܐ ܫܠܡܟܘܢ ܠܛܒܐ ܘܠܒܝܫܐ. ܘܗܘܘ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܕܡܐ ܠܐܒܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܡܕܢܚ ܫܡܫܗ ܘܡܚܬ ܡܛܪܗ ܥܠܝܗܘܢ ܫܘܝܐܝܬ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܦܩܐ ܠܟ ܡܢܗ ܗܢܘ: ܕܪܚܡ ܠܩܪܝܒܟ ܘܠܚܒܪܟ: ܘܡܢ ܕܢܥܒܕ ܐܡܪ ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܐ ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܠܐ ܐܡܪ ܢܐܒܕ ܐܓܪܗ. ܗܕܐ ܗܘܐ ܦܫܩ ܦܘܠܘܣ ܕܐܡܪ ܠܟܠܢܫ ܥܒܕܘ ܛܒܬܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪ ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܥܒܕܘܢ ܝܬܝܪܐܝܬ ܠܒܢ̈ܝ ܒܝܬܐ ܕܡܢܗ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܫܠܝܛܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܫܦܝܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܟܠ ܗܕܐ ܕܥܒܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܕܡܫܝܚܐ܀

ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܘܪܚܐ ܡܫܡܠܝܬܐ: ܕܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܡܟܝ̈ܟܐ ܘܪ̈ܘܪܒܐ ܕܚܘܒܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ ܘܪܘܪܒܝܢ ܡܢܗܘܢ ܘܐܟܘܬܗܘܢ: ܒܕܝܬܝܩܐ ܚܕܬܐ ܐܬܐܡܪܝ ܠܡܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܚܝܠܬܢܐ: ܕܒܟܠܗ ܚܝܠܗܘܢ ܢܬܕܪܫܘܢ ܠܡܣܬܟܠܘ ܘܠܡܕܪܟܘ ܡܢܘ ܪܘܡܐ ܘܦܬܝܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܥܘܡܩܐ ܐܡܪ ܥܠܝܗܘܢ

et si salutetis fratres vestros tantum, quae est iustitia vestra? nam etiam publicani et gentiles et peccatores sic faciunt. Verumtamen diligite eum, qui vos odit et persequitur, et multiplicetur salutatio vestra bonis et malis[1]. Et *similes,* inquit, *estote Patri in caelis, qui solem suum oriri facit et demittit super eos pluviam suam aequaliter*[2]. Semita autem, quae te ab illa deducit, haec est : *Dilige proximum et notum tuum*[3]. Et, *qui fecerit,* inquit, *uni horum, qui appellantur nomine discipulatus Christi, non,* ait, *peribit merces eius*[4]. Quod explicans Paulus, cuique, inquit, benefacite. *Sed si,* inquit, *velitis amplius quid facere domesticis fidei Christi, licet vobis, et praestantissimum est, quod discipulis Christi facitis*[5].

34. Haec autem via perfecta mandatorum mansuetorum et magnorum caritatis eorumque, quae ipsis similia et maiora et paria sunt in Novo Testamento, his, qui robusti volunt fieri, dicta sunt, ut omnibus viribus exercitarentur ad intelligendum et comprehendendum *quaenam sit altitudo et*

CDαγ] — 1 CDβ ܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ. — *Ib.* D ܒܫܠܡܐ. — 3 Dαβ ܗܢܘ ܗܟܢܐ [ܥܒܕܝܢ. — 5 D ܘܗܘܘ ܠܟܘܢ. — 6 Dαβ add. ܐܢܬܘܢ [ܕܡܐ. — 7 D ܡܛܪܗ ܥܠܝܗܘܢ ܫܘܝܐܝܬ. — 11 Dαβ om. ܐܡܪ. — *Ib.* D ܢܐܒܕ. — 12 β ܦܩܕ [ܦܫܩ. — 13 Dα ܥܒܕ. — *Ib.* D ܛܒܬܐ. — *Ib.* β ܐܢܝܢ. — *Ib.* D om. ܐܡܪ. — 14 Dαβ om. ܝܬܝܪܐܝܬ. — 15 D om. ܕܡܫܝܚܐ ... ܐܢܬܘܢ ܫܠܝܛܝܢ. — 19 D ܡܟܝܟܐ ܘܪܘܪܒܐ ܘܚܘܒܐ. — 20 D ܘܪܘܪܒܝܢ. — 21 α ܒܕܝܬܝܩܐ D ܒܕܝܬܝܩܝ. — *Ib.* ܐܬܐܡܪܝ. — *Ib.* Dαβγ ܠܐܝܠܝܢ [ܠܡܢ. — 23 D ܢܬܕܪܫܘܢ [ܢܬܕܪܫܘܢ. — *Ib.* Cβ ܘܠܡܕܪܟܘ. — *Ib.* D ܗܘ ܡܢ α ܗܘ ܡܢܘ.

[1] Luc. VI, 32 sq. — [2] Matth. V, 45. — [3] Matth. V, 43; Lev. XIX, 18. — [4] Marc. IX, 40. — [5] Gal. VI, 10.

profunditas et longitudo et latitudo cum omnibus sanctis [1]; et ope virtutis ascendere possunt ad gradus viae illius arctae et angustae et arduae, quae ad illam ducit civitatem, in qua Sancti habitant cum Dño Iesu, rege gloriae.

35. Semitae autem, quae prope viam illam procedunt, sunt mandata parva, data parvulis velut lac, infirmisque quasi herbae; nam dum parvuli sunt scientia et infirmi sunt etiam conscientia, non possunt ad ista mandata magna caritatis et perfectionis pervenire. Quapropter Dñs et praecones eius semitas eis straverunt, ut in his mandatis parvis et his minoribus et paribus in Novo Testamento prope viam illam magnam procederent, donec pueri crescerent et infirmi sanarentur, ut strenuo crescerent et cito convalescerent et viam magnam praeceptorum magnorum ingrederentur et per eam procedentes ad sanctorum ascenderent civitatem. Dum enim infantiles et infirmi sunt, nequeunt ascendere per gradus illos maximos et expedit eis in semitis prope

ܩܕ̈ܝܫܐ: ܘܐܫܟܚܘ ܒܚܝܠܐ ܕܢܣܩܘܢ ܗܠܝܢ ܡܣܩ̈ܬܐ ܕܗܝ ܐܘܪܚܐ ܩܛܝܢܬܐ ܘܐܠܝܨܬܐ ܘܡܥܪܩܠܬܐ: ܕܡܘܒܠܐ ܠܗ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܥܡܪܝܢ ܒܗ ܩܕ̈ܝܫܐ ܥܡ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܠܟܐ ܕܫܘܒܚܐ܀

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܫܒ̈ܝܠܐ ܕܡܗܠܟܝܢ ܠܘܬܗ ܕܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܐܢܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܙܥܘ̈ܪܐ ܕܝܗܝܒܝܢ ܠܝܠܘ̈ܕܐ ܐܝܟ ܚܠܒܐ ܘܠܟܪ̈ܝܗܐ ܐܝܟ ܝܪܩܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܥܕܡܐ ܕܝܠܘ̈ܕܝܢ ܒܡܕܥܗܘܢ ܘܟܪ̈ܝܗܝܢ ܐܦ ܒܬܐܪܬܗܘܢ ܕܢܐܬܘܢ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܕܚܘܒܐ ܘܕܓܡܝܪܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܒܫܘ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܘܟܪ̈ܘܙܘܗܝ ܫܒ̈ܝܠܐ ܕܒܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܙܥܘ̈ܪܐ ܘܒܐܝܠܝܢ ܕܒܨܝܪܝܢ ܡܢܗܘܢ ܘܐܟܘܬܗܘܢ ܒܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ: ܕܢܗܠܟܘܢ ܒܗܘܢ ܠܘܬܗ ܕܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ ܥܕܡܐ ܕܢܪܒܘܢ ܛܠܝ̈ܐ ܘܢܬܐܣܘܢ ܟܪ̈ܝܗܐ: ܕܚܝܠܬܢܐܝܬ ܢܪܒܘܢ ܘܒܥܓܠ ܢܬܐܣܘܢ: ܘܢܥܠܘܢ ܠܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ ܕܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܢܪܕܘܢ ܘܢܣܩܘܢ ܒܗ ܠܘܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ. ܡܛܠ ܕܥܕܡܐ ܕܝܠܘ̈ܕܝܢ ܘܟܪ̈ܝܗܝܢ: ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܣܩܘܢ ܒܗܠܝܢ ܡܣܩ̈ܬܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ ܘܦܩܚ ܠܗܘܢ ܕܢܗܠܟܘܢ ܒܗܠܝܢ ܫܒ̈ܝܠܐ

CDαβγ] — 1 Dαβγ ܕܐܫܟܚܘ. — *Ib.* Dαβγ om. ܒܚܝܠܐ — *Ib.* β ܢܣܩܘܢ. — *Ib.* γ om. ܗܠܝܢ. — 3 D ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ. — 5 Dαβγ ܕܐܫܬܒܚܬܐ. — 7 D ܕܗܝ [ܕܗܕܐ. — *Ib.* Dαβγ ܕܐܬܝܗܒܘ. — 8 D ܕܡܬܕܡܝܢ (sic). — 10 D ܕܛܠܝܢ. — *Ib.* αβγ ܒܡܕܥܗܘܢ. — *Ib.* CDγ ܘܒܬܐܪܬܗܘܢ. — *Ib.* Dαβγ om. ܐܦ. — 11 α ܒܬܐܪܬܗܘܢ. — *Ib.* Dαβγ om. ܪܘܪܒܐ. — 12 γ ܘܓܡܝܪܘܬܐ. — *Ib.* Dαβγ ܕܪܫܘ. — 14 C ܕܙܥܘܪܝܢ. — 15 α ܒܕܝܬܩܐ γ ܒܕܝܬܩܐ. — *Ib.* α ܕܢܗܠܟܘܢ. — *Ib.* γ ܒܗ [ܒܗܘܢ. — 18 Dαβγ om. ܟܡ. — *Ib.* D ܘܢܬܐܣܘܢ ܒܥܓܠ. — 19 Dαβγ ܕܢܥܠܘܢ. — *Ib.* Dαβγ om. ܪܒܬܐ. — 21 CD ܒܪܘܚܗܘܢ — 22 D ܡܣܩܬܐ α ܒܡܣܩܬܐ. — 23 Dβγ ܕܢܗܠܟܘܢ.

[1] Eph. III, 18.

ܠܡܪܕܐ ܕܐܘܪܚܐ: ܘܠܐ ܢܗܦܟܘܢ ܠܒܣܬܪܗܘܢ ܘܢܐܒܕܘܢ ܟܠܗ ܟܠܗ ܐܘ ܢܣܛܘܢ ܘܢܦܠܘܢ ܒܗܘ ܒܘܡܒܐ ܬܚܬܝܐ ܘܢܚܬܘܢ ܠܫܝܘܠ ܟܕ ܚܝܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ ܕܡܢܗܘܢ ܛܠܝܢ ܘܡܢܗܘܢ ܟܪܝܗܝܢ܀

ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܡܚܒ ܟܠ: ܗܘ ܕܡܘܕܥ ܠܗ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܛܒܬܐ: ܒܗܠܝܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܡܬܩܢܝܐ. ܘܫܡܠܝܘܬܐ ܗܝ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܗܘܝܐ: ܒܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܠܚܝܨܬܐ ܘܩܛܝܢܬܐ ܡܫܬܡܠܝܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܘܪܚܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܐܙܠܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܢ ܘܥܐܠܐ ܠܓܢܘܢܗ. ܫܒܝܠܐ ܕܝܢ ܕܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܠܐ ܡܛܝܢ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܢ ܘܠܐ ܥܐܠܝܢ ܠܓܢܘܢܗ: ܐܠܐ ܡܬܟܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܐܘܢܘܬܐ ܕܚܝܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܓܢܘܢܗ ܕܡܪܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܙܠܝܢ ܒܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܚܕܝܢ ܒܚܕܘܬܗ ܕܡܪܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܥܡܗ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܚܕܐ ܒܚܕܘܬܟ ܘܐܫܬܒܚ ܐܦ ܒܝܪܬܘܬܟ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܪܗܛܝܢ ܒܗܠܝܢ ܫܒܝܠܐ: ܦܐܫܝܢ ܠܗܘܢ ܒܐܘܢܘܬܐ ܕܚܝܐ ܕܡܛܝܒܢ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ: ܘܠܐ ܥܐܠܝܢ ܠܗܘܢ ܠܚܕܘܬܐ ܕܡܪܢ: ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܬܒܚܝܢ ܥܡܗ.

viam procedere, ne retro conversi penitus intereant aut deviantes in profundum imum decidant et vivi in orcum descendant; carent enim virtute, cum quidam ex eis infantes, alii infirmi sint.

36. Caritas autem, quae omnia diligit, quam Apostolus omnibus charismatibus maiorem declarat[1], magnis illis mandatis acquiritur; et perfectio illa, quam Dñs angelis similem esse dixit[2], via illa arcta et angusta[3] consummatur. Haec quidem via praeceptorum magnorum ad domum Dñi ducit et ad thalamum eius intrat; semitae autem praeceptorum minorum ad domum Dñi non pertingunt, nec ad thalamum eius ingrediuntur, sed retinentur in mansionibus vitae citra thalamum Dñi; qui vero in via illa perfectionis procedunt, gaudent in gaudio Dñi et cum ipso conglorificabuntur, sicut scriptum est : *Gaudebo in gaudio tuo et glorificabor quoque in haereditate tua*[4]. Qui autem in hisce currunt semitis, in mansionibus vitae restant, quae cuique paratae sunt iuxta opera eius, nec ad gaudium Dñi

CDαβγ] — 1 Dαβ add. ܠܗܘܢ [ܠܒܣܬܪܗܘܢ. — 2 β ܟܠܟܠܗ. — 4 D ܚܝܝܢ. — 5 C ܛܠܝܢ α ܛܠܝܝܢ. — *Ib.* CDα ܟܪܝܗܝܢ. — 6 α ܗܘ ܟܠ. — 7 Dαβ add. ܗܘ [ܠܗ. — *Ib.* C ܒܡܘܗܒܬܗܘܢ. — 8 Dαβ ܘܒܗܠܝܢ. — *Ib.* D *imperitur* ܡܬܦܩܕܐ [ܡܬܩܢܝܐ. — 9 α ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܐܦ D ܫܡܠܝܘܬܐ ܐܦ β ܫܡܠܝܘܬܐ ܘܐܦ. — 10 D αβ ܗܘܝܢ. — *Ib.* Dαβ ܩܛܝܢܬܐ ܘܐܠܝܨܬܐ. — 11 D ܘܡܫܬܡܠܝܐ αβ ܡܫܬܡܠܝܐ. — *Ib.* Dαβ add. ܘܡܫܬܝܢ [ܕܦܘܩܕܢܐ. — 13 Dαβ ܘܦܘܩܕܢܐ. — 14 α ܡܬܡܛܝܢ. — 15 D ܡܬܟܠܝܢ. — 16 γ incipit ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ praemissis verbis ܒܪ ܡܠܠ. — 17 γ ܐܝܠܝܢ ܕܐ ܫܡܠܝܘܬܐ ܐܘܪܚܐ ܒܗܝ. — 20 Dαβγ om. ܘܐܦ. — 22 D ܐܝܟ ܟܠ. — 23 D ܚܕܘܬܗ ܠܗܘܢ ܠܟܠ. — 24 Dαβγ ܘܐܦܠܐ.

[1] I Cor. XIII, 13. — [2] Matth. XXII, 30. — [3] Matth. VII, 14. — [4] Ps. CVI, 6.

ingrediuntur, nec cum ipso conglorificantur, nec eum facie ad faciem vident in thalamo gloriae et in laetitia faciei eius. Sin autem, considera id, quod tibi ostensurus sum, quomodo non ferant infantes et infirmi vim viae istius, propter quod et semitae stratae sunt eis.

37. Dic puerili mente : « Vade, servito Dño ieiunio et oratione et disce veritatem eius et alios quoque confirma et, postquam confirmasti, noli curam habere victus et vestitus » et ecce videbis, quomodo pereat caelum et terra in oculis eius, et dicet tibi : « Nisi serviero, non vivam? » Et dic infirmo et exagitato, qui adhuc confortatus non est : « Vade, placato inimicos tuos, qui tibi temere malefecerunt » et vide, quomodo corripiatur vertigine et cadat de gradu isto, si vadat ascensurus per illum! Si enim reconciliaturus abierit et inimicus verbum turpius auditui eius intulerit, non id ferre poterit; sed eo ipso, quod conturbetur et altercetur cum eo, titubans titubat et cadit, etiamsi non decidat in imam voraginem Hadis, sed inter rupes, quae in hocce sunt gradu, cadens confringitur et vix surget aut tibi neutiquam persuadebitur,

ܘܐܦܠܐ ܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ ܒܓܢܘܢܐ ܕܫܘܒܚܗ ܘܒܚܕܘܬܐ ܕܦܪܨܘܦܗ. ܘܐܠܐ ܚܙܝ ܡܕܡ ܕܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܐܝܟ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܢܛܥܢܘܢ ܥܘܠܠܐ ܘܟܪܝܗܐ ܚܝܠܗ ܕܗܢܐ ܐܘܪܚܐ ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܕܪܫܘ ܠܗܘܢ ܫܒܝܠܐ܀

ܐܡܪ ܠܗ ܠܐܢܫܐ ܕܛܠܐ ܒܪܥܝܢܗ: ܕܙܠ ܦܠܘܚ ܠܡܪܢ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܐܠܦ ܫܪܪܗ ܘܐܬܩܢ ܐܦ ܠܐܚܪܢܐ ܘܡܐ ܕܐܬܩܢܬ ܠܐ ܬܐܨܦ ܕܣܝܒܪܬܐ ܘܕܠܒܘܫܐ: ܘܗܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ܐܝܟ ܐܒܕܐ ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܒܥܝܢܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܟ: ܕܐܠܐ ܦܠܚܬ ܐܢܐ ܠܐ ܚܝܐ ܐܢܐ܆ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܟܪܝܗܐ ܕܒܪܫܝܗ ܘܡܫܬܓܫ ܘܠܐ ܥܕܟܝܠ ܐܬܚܝܠ: ܙܠ ܪܥܝ ܠܒܥܠܕܒܒܝܟ ܗܠܝܢ ܕܐܒܐܫܘ ܠܟ ܒܣܪܝܩܘܬܐ: ܘܚܙܝ ܐܝܟ ܙܐܪ ܘܢܦܠ ܡܢ ܗܢܐ ܡܣܩܬܐ: ܐܢ ܐܙܠ ܕܢܣܩ ܒܗ. ܟܠ ܕܐܙܠ ܓܝܪ ܕܢܬܪܥܐ ܘܐܫܡܥܗ ܗܘ ܒܥܠܕܒܒܗ ܡܠܬܐ ܫܢܝܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܣܝܒܪ ܠܗ. ܘܒܗܘ ܕܡܫܬܓܫ ܘܢܨܐ ܥܡܗ: ܡܙܥ ܙܐܥ ܘܢܦܠ ܐܦ ܠܐ ܢܦܠ ܒܥܘܡܩܐ ܬܚܬܝܐ ܕܫܝܘܠ ܐܠܐ ܒܝܬ ܫܩܝܦܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܗܢܐ ܡܣܩܬܐ ܢܦܠ ܘܡܬܬܒܪ ܘܠܡܚܣܢ ܩܐܡ: ܐܘ ܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܠܟ ܟܠ ܟܠܗ ܕܢܐܙܠ ܢܬܪܥܐ. ܡܢ ܕܣܓܝܘ ܠܐ ܫܠܡ

CDαβγ] — 1 D ܐܦܠܐ α ܠܐ ܘܐܦ. — 5 D ܘܗܘܢ ܚܝܠܐ. — *Ib.* γ add. ܠܡܣܩܬܐ [ܐܘܪܚܐ et om. ܘܡܛܠ .... ܫܒܝܠܐ. — 6 β ܐܬܕܪܫܘ. — 7 α ܠܗܘܢ [ܛܠܝܐ. — 8 Dαβγ ܘܐܠܦ. — 9 γ ܐܬܩܢ ܠܐܚܪܢܐ ܐܦ. — *Ib.* D ܠܐܚܪܢܐ. — *Ib.* D ܐܡܬܝ ܕܐܬܩܢܬ [ܕܐܬܩܢܬ ܗܟܢ. — 10 αβ ܘܠܒܘܫܐ D ܘܕܠܒܘܫܐ ܐܦܠܐ. — 11 Dαβγ ܐܪܥܐ. — 12 αβ ܠܐ ܕܐܢ. — 15 D ܒܣܪܝܩܘܬ. — 16 D ܡܣܩܬܐ. — 17 α om. ܕܐܙܠ. — 18 D *et audit ab* adversario ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܗ [ܘܐܫܡܥܗ. — 20 γ ܙܐܥ. — 21 D ܐܦ ܠܐ. — 22 Dαβγ ܒܝܬ. — 24 Dαβ ܟܠܟܠܗ. — 25 α om. ܠܐ ܫܠܡ.

ܒܗ ܒܕܪܓܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܣܩ: ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܚܝܠܐ ܒܪܓܠܘܗܝ ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ ܣܓܝܐܐ ܕܐܝܬ ܠܘܬܗ: ܘܡܫܢܩ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܒܥܐ ܡܢ ܡܪܢ ܘܠܐ ܢܣܒ ܥܕܟܝܠ ܚܝܠܐ ܡܢ ܪܘܡܐ ܕܒܝܕܗ ܒܗ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܐܝܟ ܕܒܥܘ ܫܠܝܚܐ ܘܢܣܒܘ: ܘܠܐ ܐܬܚܝܠ ܥܕܟܝܠ ܕܢܩܘܡ ܥܠ ܪܓܠܘܗܝ ܘܢܪܡܐ ܡܝܐ ܒܩܢܝܬܐ: ܘܢܫܝܓ ܪܓܠܐ ܕܡܒܙܚܢܘܗܝ ܘܕܡܫܠܡܢܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܠܣܟܪܝܘܛܐ. ܘܡܛܠ ܕܡܫܢܩ ܗܘ ܒܟܘܪܗܢܐ ܣܓܝܐܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܐ ܕܡܚܝܗܝ ܘܕܚܝܗܝ ܐܢܫ ܕܢܩܘܡ ܥܠ ܪܓܠܘܗܝ ܘܢܚܪ ܒܫܡܝܐ ܘܢܐܡܪ ܐܝܟ ܐܣܛܦܢܘܣ: ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܬܬܚܫܒ ܠܗ ܗܕܐ ܚܛܝܬܐ: ܠܗܘ ܡܢ ܕܚܛܦܢܝ ܘܐܪܡܝܢܝ ܘܗܐ ܒܥܐ ܕܢܩܛܠܢܝ܀

ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܠܐ ܡܣܝܒܪܝܢ ܛܠܝܐ ܡܛܠ ܕܙܥܘܪܝܢ ܚܝܠܐ ܕܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܟܪܝܗܝܢ ܡܨܝܢ ܠܡܣܩ ܒܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ ܥܩܝܬܐ ܘܐܠܝܨܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܕܟܝܠ ܩܒܠܘ ܚܝܠܐ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܗܘ

ut vadat reconciliari; et prae timore suo ne paululum quidem ascendet in hoc gradu, cum nulla adsit virtus in pedibus eius prae infirmitate magna, quae in ipso est eumque torquet, nam Dñum non implorat nec virtutem ex alto suscepit, cuius ope inimicos suos reconciliaret, sicut Apostoli petentes acceperunt, nec adhuc convaluit, ut surgens supra pedes suos aquam infunderet in pelvim et lavaret pedes irrisorum traditorumque suorum, sicut Dñs fecit Iscariotae. Et quoniam magna torquetur infirmitate, si quis eum percutiat et protrudat, non potest super pedes consistere et caelum intueri et dicere ut Stephanus : Dñe Iesu Christe, *ne hoc ipsi peccatum imputetur* [1], huic, qui me abripuit et proiecit et ecce occidere vult me.

38. Vides infantes, cum sint parvuli, non ferre virtutem praeceptorum horum magnorum, nec posse infirmos per istos gradus arduos et angustos ascendere, quia adhuc virtutem ex alto non acceperunt. Attamen qui mente parvulus est et cito vult crescere, quaerat

CDαβγ] — 3 γ ܒܟܘܪܗܢܐ. — *Ib.* Dαβγ om. ܣܓܝܐܐ. — 4 Dγ ܒܥܐ. — 5 γ ܒܒܥܘܬܐ ܚܝܠܐ. — 6 D ܠܒܥܠܕܒܒܐ. — 10 D ܘܡܫܠܡܢܝܘܗܝ ܘܡܒܙܚܢܝܘܗܝ αβ ܘܡܫܠܡܢܝܘܗܝ ܘܡܒܙܚܢܝܘܗܝ γ ܘܡܫܠܡܢܝܘܗܝ ܘܡܒܙܚܢܝܘܗܝ. — 11 D ܗܘܐ [ܗܘ — 12 Dα ܠܐ. — *Ib.* Dαβγ ܡܐ. — 13 D ܘܡܚܝܗܝ ܘܕܚܝܗܝ ܒܟܘܪܗܢܐ. — *Ib.* Dβγ ܘܡܚܝܗܝ ܘܕܚܝܗܝ. — *Ib.* Dαβγ om. ܐܢܫ. — *Ib.* D ܢܚܘܪ. — 14 Dαβγ add. ܚܝܠܐ [ܪܓܠܘܗܝ. — 15 Dαβγ ܡܪܢ. — 16 D ܬܬܚܫܒ. — *Ib.* Dαβγ ܠܗܘ [ܠܗ. — *Ib.* Dαβγ ܡܢ [ܡܢ ܠܗܘ. — 17 Dαβγ ܘܚܢܩ [ܘܐܪܡܝܢܝ. — *Ib.* D ܠܡܩܛܠܢܝ. — 20 CDγ ܕܟܪܝܗܝܢ. — 21 D ܡܣܩܬܐ. — 22 C ܡܛܠ. — 23 γ desinit ܪܘܡܐ ܡܢ. — *Ib.* Dαβ ܡܢ.

[1] Act. VII, 59.

sibi nutricem; et, qui infirmus est, postulet a Dño, ut verbum verax recipere possit; det quoque ei, qui potest infirmitatem tollere, locum, ut se cito sanitati restituat, ut virtus in se oriatur, et petat et oret, ut sibi Deus aut homo Dñi spiritualis indicet, quomodo serviat Dño in spiritu ope mandatorum magnorum caritatis, et videat spiritu oculis cognitionis suae viam illam, in qua immaculatus spiritu incedat ad civitatem illam spiritualem. Spiritu enim potest fieri cum domino mandatorum et is dat ei virtutem ad diligendum se et ad observanda praecepta sua et ad perfectionem consequendam; hoc est : Dominus faciet in ipso voluntatem suam perfectam; sin autem, non potest fieri iuxta voluntatem eius perfectam. Attamen, filioli, ad viam hanc arctam accedamus; perferamus modicam tribulationem, ut ad locum requiei perveniamus. — Ecce superius omnia exposuimus sermone isto, qui dicitur « praeceptorum distinctivus ». Legite, discite, comprehendite omnia cum humilitate et orate pro me et memores mei estote, quando procedentes perve-

CDαβ] — 1 Dαβ . — 3 D [. — 6 Dαβ . — 7 D . — *Ib.* D [. — *Ib.* α . — 8 D . — *Ib.* Dαβ . — 11 Dαβ . — 12 D om. . — *Ib.* D . — 13 Dαβ *servit cum* [. — 14 D . — *Ib.* D . — 18 C om. . — *Ib.* Dαβ . — 20 β D . — *Ib.* D *praestare potest* nobis omnia [. — 21 Dαβ . — *Ib.* D . — 22 D *lege, disce, comprehende* α . — 23 β α . — 24 Dαβ . — *Ib.* β desinit .

ܘܡܣܬܠܩܝܬܘܢ ܠܗ̇ܘ ܐܘܢܐ ܪܒܐ ܕܫܠܝܐ ܘܕܩܕܝܫܘܬܐ ܘܕܚܘܒܐ ܀

ܗܐ ܚܙܝ ܗܟܝܠ ܚܒܝܒܐ ܕܚܒܝܒܝܢ: ܐܝܟܢ ܥܪܩܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܡܫܡܠܝܬܐ: ܕܐܝܬܝܗ̇ ܒܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܕܒܪܘܚ ܐܢܫ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܒܗܘܢ: ܡܛܠ ܐܘܠܨܢܐ ܕܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ̇. ܘܡܗܠܟܝܢ ܒܫܒܝܠܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ ܐܘܠܨܢܐ ܣܓܝܐܐ ܐܝܟ ܕܒܐܘܪܚܐ ܗܝ. ܡܛܠ ܕܡܣܬܠܩܝܢ ܒܗܘܢ ܡܢ ܡܣܩܬܐ ܕܪ̈ܡܐ ܗܦܟܝܢ: ܘܠܥܩܪܗܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗ̇ ܕܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ. ܡܢ ܓܝܪ ܕܦܪܫܗ̇ ܐܢܫ ܠܡܚܛܝܐ ܕܢܦܪܘܫ ܠܗ ܐܘ ܢܐܣܪܝܘܗܝ ܐܘ ܢܗܘܐ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܐܘ ܢܚܫܒܝܘܗܝ ܐܝܟ ܚܢܦܐ ܐܬܬܢܝܚ ܠܗ: ܡܛܠ ܕܨܒܝܢܗ ܥܒܕ ܥܠܘܗܝ ܕܒܨܝܪܘܬܐ ܡܢ ܣܓܝ ܩܠܝܠ ܘܦܫ ܠܗ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܦܩܚ ܠܝ ܕܠܐ ܐܪܕܐ ܠܡܚܛܝܢܐ: ܘܠܐ ܐܦܫ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܘܐܬܟܠܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܕܝܫܐ: ܘܡܢ ܦܪܨܘܦܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܥܪܩܝܢ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܗܠܝܢ ܗܘ ܐܢܝܢ ܡܣܩܬܐ ܐܠܝܨܬܐ ܘܩܛܝܢܬܐ ܕܬܪܝܨܝܢ ܘܡܩܪܒܢ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܠܟܢ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܐܠܨܘܢ ܫܐܠܝܢ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ

neritis ad mansionem magnam tranquillitatis et sanctitatis et caritatis.

39. Ecce attende igitur dilectissime, quomodo fugiant homines viam perfectam, quae consistit in praeceptis magnis, quibus spiritu servitur Dño, propter tribulationem graduum, quae in ea occurrunt, et ambulent in semitis, quae sunt mandata parva, quia in istis non incurrunt tantam tribulationem, quam in via illa. Etenim per illas a gradibus excelsis declinantes toti ad radicem eorum, prope viam magnam pergunt. Si quis namque delinquentem in se separet, aut vinciat, aut ei inimicus fiat, aut eum velut gentilem reputet, aequanimior fit, quia voluntatem suam contra eum effecit, saltem ex multo modicum[1], et restat a perfectione. Atqui expedit mihi, ne delinquentes corripiam nec restem a perfectione et excludar a civitate sanctorum et a facie Dñi Iesu. Nec noverunt, qui fugiunt tribulationem, hos ipsos gradus arctos et angustos recta tendere ad civitatem regis nostri; ne vero affligantur, mandata petunt parva, quibus protegantur. Nam dicente eis aliquo : « Macte,

CDα] — 3 D ܚܒܝܒܝ. — 4 α ܒܢܝܢܫܐ. — Ib. Dα ܡܫܡܠܝܬܐ. — 5 D ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܒܪܘܚ. — 6 Dα ܡܛܠ. — 7 Dα ܡܣܩܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܗܘ ܐܝܬ. — 8 Dα ܘܡܗܠܟܝܢ. — 11 Dα ܒܗܘܢ [ܒܗ. — 12 Dα ܠܗܘܢ [ܠܗ. — 13 γ incipit ܡܢ praemissis verbis ܡܢ ܕܝܢ. — 16 D ܐܬܬܢܝܚ. — Ib. Dγ ܡܢ [ܡܛܠ. — 17 D ܘܦܫ. — 19 D ܠܡܚܛܝܢܐ. — 21 γ desinit ܝܫܘܥ. — 22 D ܐܘܠܨܢ. — Ib. Dα om. ܐܢܝܢ ܗܘ. — 23 D add. ܗܘܝܢ [ܐܠܝܨܬܐ ܘܩܛܝܢܬܐ. — Ib. D ܘܡܩܪܒܢ ܬܪܝܨ. — Ib. α ܬܪܝܨܝܢ. — Ib. C ܘܡܩܪܒܢ ܬܪܝܨ. — 24 α ܠܡܕܝܢܬܗ. — Ib. D ܡܛܠ. — Ib. D add. ܡܫܡܠܝܢ α ܡܫܡܠܝܢ [ܫܐܠܝܢ.

[1] Cf. infra Serm. XIX, 5.

sustinete modicam tribulationem et ecce ad respirium pervenietis » sicut scriptum est[1] : *Immisisti me in ignem et aquam et eduxisti me in refrigerium : propterea adibo domum tuam cum honore*[2] — videbis, quomodo incedant homines inter ignem et aquam et sufferant tribulationes plurimas et tunc perveniant ad domum Dñi et introeant in requiem eius.

40. Homines autem contenti sunt ambulando in semitis, quae non sunt tam molestae quam ipsa via, et perfici et haereditare volunt portionem magnam ignorantes, nisi se immiserint in afflictionem horum mandatorum magnorum, dum in hoc saeculo tempus habent, eos perfectum non iri; nam de repente fit dies exitus eorum et velut fur venit nec amplius poterunt pervenire ad civitatem illam magnam, in qua rex noster manifestus apparet facie ad faciem. Licet vero salutem suam alibi iuxta opera sua obtineant: illa tamen civitate sanctorum eorum, qui mandatis magnis observandis et caritate perfectionem consecuti sunt et tunc ex hoc saeculo egressi sunt, pri-

ܪܘܚܐ ܕܬܦܩܘܢ ܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐ̱ܢܫ ܕܠܗ ܣܝܒܪܘ ܩܠܝܠ ܐܘܠܨܢܐ ܘܗܐ ܢܦܩܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܪܘܚܬܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܥܠܬܢ ܒܢܘܪܐ ܘܒܡ̈ܝܐ ܘܐܦܩܬܢ ܠܪܘܚܬܐ: ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܥܘܠ ܠܒܝܬܟ ܒܐܝܩܪܐ. ܚܙܝ ܐܝܟ ܐܡܕܝܢܐ ܒܝܢ ܢܘܪܐ ܠܡ̈ܝܐ ܕܝܢ ܒܢ̈ܝ ܐ̱ܢܫܐ ܘܡܣܝܒܪܝܢ ܐܘܠܨܢ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܗܝ ܐܬܝܢ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܢ ܘܥܐܠܝܢ ܠܢܝܚܗ܀

ܡܢܝܚܝܢ ܕܝܢ ܒܫܒ̈ܝܠܐ ܕܢܗܠܟܘܢ ܒܗܘܢ ܟܫ̈ܝܛܬܐ ܕܠܐ ܐܠܝܨܝܢ ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ: ܘܨܒܝܢ ܕܢܬܓܡܪܘܢ ܘܢܐܪܬܘܢ ܡܢܬܐ ܪܒܬܐ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ: ܕܐܠܐ ܡܥܠܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܠܐܘܠܨܢܐ ܕܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪܘܪ̈ܒܐ ܟܕ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܙܒܢܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܡܛܠ ܕܡܢ ܫܠܝ ܗܘܐ ܗܘ ܝܘܡܐ ܕܡܦܩܗܘܢ ܘܐܝܟ ܓܢܒܐ ܐܬܐ ܘܬܘܒ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܛܝܢ ܠܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܕܡܠܟܢ ܡܬܚܙܐ ܒܗ̇ ܓܠܝܐܝܬ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ. ܐܦ ܕܝܢ ܚܝ̈ܐܝܢ ܢܫܟܚܘܢ ܠܐܬܪܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܡܢ ܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ ܕܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܪܘܪ̈ܒܐ ܘܒܚܘܒܐ ܐܬܓܡܪܘ ܘܡܢ ܗܟܝܠ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܡܫܬܟܚܝܢ

CDα] — 1 D quibus *alantur* [illegible] [[illegible]. — *Ib.* Dα om. [illegible]. — *Ib.* C [illegible]. — 2 Dα [illegible]. — 3 α [illegible]. — 4 α [illegible]. — 5 α [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — *Ib.* Dα om. [illegible]. — *Ib.* D [illegible]. — 6 α add. *et reddam tibi vota mea* [illegible] [[illegible]. — *Ib.* Dα [illegible]. — 7 CDα [illegible] [[illegible]. — *Ib.* D [illegible] [[illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — 8 D [illegible] [illegible]. — 9 D [illegible]. — *Ib.* D [illegible] [illegible]. — 10 D [illegible] [illegible]. — 12 α [illegible] [illegible]. — 13 α [illegible]. — 14 D om. [illegible] α [illegible] — *Ib.* D [illegible]. — 15 C om. [illegible]. — 16 α [illegible] D [illegible]. — 17 Dα [illegible] [illegible] [illegible]. — 18 Dα add. [illegible] [[illegible]. — 19 Dα om. [illegible]. — *Ib.* Dα om. [illegible]. — 21 α om. [illegible]. — 22 D [illegible]. — 23 Dα [illegible]. — 24 C [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — *Ib.* Dα add. [illegible] [[illegible].

[1] Ps. LXVI, 11 sq. — [2] Apodosis aliqua deesse videtur.

ܘܠܐ ܡܨܝܢ ܠܡܥܠ ܠܗ ܟܠܠ ܕܠܐ ܝܕܥܘܗ ܢܡܘܣܗ ܘܠܐ ܐܬܕܒܪܘ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܩܒܠܐ ܕܡܠܟܗ. ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܕܡܢ ܕܠܐ ܝܕܥ ܢܡܘܣܗ ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܟܠܗܘܢ ܕܘܒܪܘܗܝ ܕܗܢܐ ܡܠܟܐ ܐܪܥܢܐ: ܘܐܠܐ ܥܒܕ ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ ܠܦܠܛܝܢ ܕܝܠܗ ܠܐ ܫܠܝܛ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܘ ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ ܕܟܣܐ ܘܓܠܐ: ܡܢ ܕܝܕܥ ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܩܒܠܐ ܘܥܒܕ ܠܗ: ܗܘܝܘ ܥܐܠ ܠܡܕܝܢܬܗ ܘܥܡܗ ܥܡܪ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ: ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܠܐ ܡܬܡܢܝܢ ܝܘܡܬܗ ܐܦܠܐ ܡܬܡܢܝܢ ܫܢܘܗܝ ܕܗܘ ܥܠܡܐ ܚܕܬܐ: ܐܠܐ ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܠܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܚܕܐ ܡܢ ܫܢܘܗܝ ܕܗܘ ܥܠܡܐ ܚܕܬܐ: ܕܡܬܛܝܒ ܠܙܕܝܩܐ ܕܢܛܪܘ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܥܒܪܝܢ ܝܘܡܬܗ ܘܠܐ ܡܬܡܢܝܢ ܫܢܘܗܝ ܕܗܘ ܥܠܡܐ ܕܒܢܐ ܘܡܬܩܢ ܒܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܠܐ ܥܒܪ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܣܪ ܕܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܥܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܝܠܗܘܢ ܕܦܘܩܕܢܐ. ܕܝܠܗ ܬܘܒ ܕܝܠܗ܀

vantur nec in eam intrare poterunt, quoniam ignorabant legem eius nec conversati sunt iuxta voluntatem perfectam et acceptam regis eiusdem. An nescitis, ignorantem legem et praecepta et cunctos usus regis huiusce terreni, nisi totam voluntatem eius fecerit, in palatium eius intrare non posse[1]! Sic etiam rex caelestis occultus et manifestus : qui totam novit voluntatem eius acceptam et perfectam eamque facit, introibit in civitatem eius et cum ipso habitabit in saecula saeculorum incomprehensibiliter, nec computabuntur dies eius, nec numerabuntur anni novi huius saeculi, sed mille anni huius mundi ne velut unus quidem erunt saeculi illius novi, quod paratum est iustis, qui praecepta eius custodierunt; huius enim saeculi dies non praeteribunt, nec anni numerabuntur, quod aedificatum et constructum est luce incomprehensibili et perenni.

Desinit sermo decimus nonus de praeceptis viae perfectionis et de distinctione ipsorum praeceptorum. Eiusdem auctoris.

CDα] — 1 Dα *et sicut rex terrestris, nisi quis noverit leges et praecepta eius et fecerit* ܘܐܝܟ ܕܗܘ ܡܠܟܐ ܐܪܥܢܐ ܐܠܐ ܐܢ ܐܢܫ ܝܕܥ ܢܡܘܣܘܗܝ ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܥܒܕ [ܥܒܕ ܘܠܐ ... ܢܦܩ ܘܠܐ ܟܠܠ. — 2 C add. ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ [ܢܡܘܣܗ. — 8 Dα om. ܗܘ. — *Ib.* D ܫܡܝܢܐ et om. ܡܠܟܐ. — 9 α ܘܥܒܕ ܟܠܗ. — 12 Dα ܡܬܡܢܝܢ. — 13 Dα *neque computabitur vita novi illius saeculi, lucis,* [α in luce] *incomprehensibilis, perennis.* ܘܐܦܠܐ [ܐܦ] ܠܐ ܡܬܡܢܝܢ ܚܝܘܗܝ ܕܗܘ ܥܠܡܐ ܚܕܬܐ ܕܢܘܗܪܐ [D ܒܢܘܗܪܐ] ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܠܐ ܥܒܪ [D ܡܬܡܢܝܢ] ..... [ܘܠܐ ܥܒܪ. — 21-23 C desinit ܫܠܡ. D ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܘܦܘܪܫܢܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ.

[1] Cf. *Past. Hermae,* Sim. I, 1-4.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ

ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ ܥܫܝܢܬܐ ܕܐܝܬ ܒܐܘܪܚܐ

ܕܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ

SERMO VIGESIMUS

DE GRADIBUS ARDUIS IN VIA CIVITATIS DÑI

1. Tres sunt gradus ardui nimis in via illa, quae fert ad civitatem Dñi Iesu. Primus hic est : Si quis inimicos habeat, quamquam ipse neminem offendit nec quemquam contristavit, adeat inimicos sibi et odio habentes se gratis eosque reconciliet. Secundus hic est : Ne quis operetur pro victu animae suae aut pro vestimento corporis sui et renunciet omnibus, quae possidet. Et tertius hic est : *Decet viros caste levare manus coram Domino sine ira et sine cogitationibus malis*[1]; hoc est : habentes

ܬܠܬ ܡܣܩܬܐ ܕܥܫܝܢ ܛܒ ܐܝܬ ܒܐܘܪܚܐ ܗܝ ܕܡܘܒܠܐ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܚܕܐ ܗܕܐ: ܕܐܢ ܗܘܘ ܠܗ ܒܐܢܫ ܒܥܠܕܒܒܐ ܟܕ ܗܘ ܠܐ ܢܟܫܠ ܒܐܢܫ: ܘܠܐ ܢܟܐܐ ܒܐܢܫ: ܢܐܙܠ ܠܦܝܣܗܘܢ ܕܣܢܝܢ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܘܣܢܐܘܗܝ ܕܡܓܢ ܘܢܬܪܥܐ ܥܡܗܘܢ. ܕܬܪܬܝܢ ܗܕܐ: ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܦܠܘܚ ܡܛܠ ܬܘܣܦܬܐ ܕܢܦܫܗ ܐܘ ܡܛܠ ܠܒܘܫܐ ܕܦܓܪܗ ܘܢܫܬܒܩ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ. ܘܬܠܬܐ ܗܕܐ: ܕܘܠܐ ܠܓܒܪ̈ܐ ܕܢܪܝܡܘܢ ܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܒܕܟܝܘܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܪܘܓܙܐ ܘܕܠܐ

BEZNα] — In titulo B ...... ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ ܕܟܘܠ E .... ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ ܥܫܝܢܬܐ Z *De Libro Graduum, sermo de gradibus* ... ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ N *De Libro Graduum indications utiles.* ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ ܡܘܕܥܢܘܬܐ ܡܘܬܪܢܝܬܐ α ...... ܕܟܘܠ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ et in fine tituli addit : *eiusdem* ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ. — 1 α ܬܠܬ. — *Ib.* E ܕܥܫܝܢ. — 3 N add. *Christi* ܡܫܝܚܐ [ܝܫܘܥ. — *Ib.* N add. ܗܝ [ܗܕܐ. — 4 α ܒܐܢܫ ܕܟܫܠ. — *Ib.* N ܡܣܟܠ. — 5 N ܢܟܐܐ. — 6 N ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܘܠܣܢܐܘܗܝ [ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ. — 7 N ܗܝ ܗܕܐ ܗܝ ܕܬܪܬܝܢ. — 8 N ܬܘܣܦܬܐ. — 9 Z ܘܢܫܬܒܩ. ܕܦܓܪܗ. — 10 α ܬܠܬܐ. — *Ib.* N ܗܝ ܗܕܐ ܬܠܬܐ. — 11 N om. ܘܕܠܐ ܪܘܓܙܐ.

[1] I Tim. II, 18.

ܡܫܩܠܬܐ ܒܚܛܝܬܐ. ܗܘܝܘ ܕܝܢ ܟܕ ܕܟܐ ܠܒܗܘܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܐܝܟ ܕܕܟܐ ܗܘܐ ܠܒܗ ܕܐܒܘܢ ܐܕܡ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ܀

ܗܝ ܕܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܐܢܫ ܣܢܐܐ ܠܡܬܬܪܥܝܘܗܝ ܕܡܦܝܣ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܐܢܫ ܣܠܩ ܠܗ ܟܕ ܨܘܡܐ ܣܓܝܐܐ ܘܟܕ ܨܠܘܬܐ ܚܝܠܬܢܬܐ ܘܢܓܝܪܬܐ. ܗܝ ܕܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܐܨܦ ܘܠܐ ܢܦܠܘܚ: ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܡܪܢ ܐܢܫ ܣܠܩ ܠܗ: ܐܢ ܣܠܩܬ ܠܡ ܣܠܩܬ ܘܐܢ ܩܡܬ ܩܡܬ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܡ ܡܢ ܡܪܢ ܘܡܢ ܚܣܝܪܐ ܫܐܠܬܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܟܣܝܬܐ. ܘܐܢ ܡܐܬ ܐܢܐ ܐܡܘܬ ܘܐܢ ܚܝܐ ܐܢܐ ܐܚܐ: ܘܡܠܚܘܕ ܠܐ ܐܬܡܓܠ ܡܢ ܡܪܕܝܬܐ ܕܗܝ ܐܘܪܚܐ ܪܒܬܐ. ܡܛܠ ܬܘܣܦܬܐ ܗܟܝܠ ܡܐܟܘܠܬܐ: ܥܠ ܗܢܐ ܣܒܪܐ ܣܠܩ ܐܢܫ ܒܗܕܐ ܡܣܩܬܐ. ܐܘܠܨܢܐ ܕܝܢ ܣܓܝܐܐ ܣܐܡ ܒܪܥܝܢܗ ܕܢܣܝܒܪ ܡܛܠ ܕܥܒܪ ܢܦܫܗ ܠܡܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܢܘܒܕ ܢܦܫܗ ܡܛܠܬܝ ܢܫܟܚܝܗ܀

ܗܕܐ ܕܝܢ ܡܣܩܬܐ ܐܚܪܬܐ: ܕܒܗ ܡܬܡܢܥ ܐܢܫ ܠܡܛܐ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܗܕܐ ܩܫܝܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܡܣܩܬܐ. ܕܒܗ ܗܘ ܒܗܕܐ ܡܛܐ ܐܢܫ

cor mundum a peccato, sicut pater noster Adam cor mundum habuit, antequam legem transgressus esset.

2. Ad gradum quidem illum, ubi homo cum humilitate inimicos sibi gratis reconciliet, cum ieiunio multo et oratione strenua et longa ascenditur. Ad gradum autem illum, ubi homo sollicitudinem non habeat nec operetur, spei Dñi [insistendo] ascenditur. « Si nempe ascendam, ascendam; si restem, restabo, » hoc est a Dño et ab emendicando misere victu et vestitu, et : « Si moriar, moriar, et si vivam vivam, dummodo ne cursum viae illius magnae irritem ». Victus igitur vestitusque causa spe hac concepta ascenditur ad hunc gradum; is autem maximam tribulationem proponit sibi perferendam, nam se in mortem praecipitat, sicut dixit Dñs : *Qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam*[1].

3. Alius vero gradus ille, quo tendatur ad perveniendum in civitatem Dñi Iesu Christi, omnium graduum maxime arduus est. Quod in hoc gradu

BEZNα] — 1 N add. et *sine peccato* [illegible] [[illegible]. — 2 N om. [illegible]. — 3 N *priusquam peccatum fecisset et transgressus esset*... [illegible] [[illegible]. — 4 α [illegible]. — 6 Z om. [illegible] .... [illegible] — 7 α [illegible]. — 12 N om. [illegible] .... [illegible]. — 13 E [illegible]. — *Ib.* N [illegible]. — *Ib.* E [illegible] sed prima manus ܬ super ܒ adnotavit. — 15 N [illegible]. — *Ib.* N om. [illegible]. — 16 B [illegible] [[illegible]. — 17 N *tribulationes* ... *multas* [illegible]. — *Ib.* N om. [illegible]. — 18 E [illegible] N [illegible]. — 20 N [illegible]. — 21 EZα *ultimus* [illegible]. — 22 EZα [illegible] N om. — 23 B [illegible]. — 24 N [illegible] et om. [illegible].

[1] Matth. x, 39.

perveniatur ad caedem et in ipso resistatur usque ad sanguinem in agone contra peccatum, atque multos dari gradus in via Dñi, supra exposuimus; omnes isti difficiles sunt, quia ad omnes cum sufferentia ascenditur : tres tamen gradus isti summopere ardui sunt; et alius ille gradus, ubi observatis omnibus praeceptis peccatum totum evellatur et cogitationes et fruges eius e corde, illius peccati, quod patri nostro Adam et matri nostrae Evae insitum est die, quo peccaverunt, et discurrens ad omnes posteros eorum pervenit : hic gradus maxime arduus est; quo propior est civitati Dñi, eo difficilior eoque magis arduus est, quia nonnisi per tribulationes ascenditur ad eum. Si quis nihilominus ad eum ascenderit, vincet et eripietur a captivitate mortis. Sic sunt homines, qui hos gradus percurrant; et ubi ad huncce perveniant gradum, fascinati prae difficultate eius, restent et sileant et ante civitatem Dñi maneant, nec in eam intrent commoti arduitate gradus istius, aut redeant retrorsum, aut magno elongentur spatio a civitate Dñi in qua cum sanctis suis manifestus habitat.

ܠܩܛܠܐ ܘܒܗ ܢܩܘܡ ܐܝܟ ܕܥܕܡܐ ܠܕܡܐ ܒܐܓܘܢܐ ܕܠܘܩܒܠ ܚܛܝܬܐ: ܟܡܐ ܕܐܬܠ ܠܗ ܕܝܢ ܒܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܡܣܩܬܐ ܚܘܝܢܢ: ܗܠܝܢ ܕܐܠܝܨܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗܝܢ: ܘܣܠܩܝܢ ܡܦܩܢܝܢ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܗܘ ܗܠܟ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܬܠܬ ܗܟܝܠ ܥܣܩܝܢ. ܘܗܕܐ ܗܝ ܡܣܩܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ: ܕܟܕ ܢܛܪ ܐܝܟ ܒܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ: ܢܥܩܪ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ ܟܠܗ: ܘܠܡܚܫܒܬܗ ܘܠܦܐܪܝܗ ܡܢ ܠܒܐ: ܗܝ ܚܛܝܬܐ ܕܐܬܪܟܒܬ ܒܐܒܘܢ ܐܕܡ ܘܒܐܡܢ ܚܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܣܟܠܘ ܘܪܕܬ ܘܐܬܬ ܠܟܠܗܘܢ ܝܠܕܝܗܘܢ: ܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܗܟܝܠ ܥܣܝܩܐ. ܐܝܟ ܕܩܪܝܒܐ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ: ܗܟܢ ܥܣܝܩܐ ܘܡܥܪܩܠܐ ܕܐܠܐ ܐܢ ܒܐܘܠܨܢܐ ܠܐ ܣܠܩ ܠܗ ܐܢܫ. ܐܢ ܣܠܩ ܠܗ ܕܝܢ ܐܢܫ ܙܟܐ ܘܡܬܦܠܛ ܡܢ ܫܒܝܐ ܘܡܘܬܐ: ܗܟܢܐ ܕܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܪܕܝܢ ܠܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ: ܘܡܐ ܕܡܛܘ ܠܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܐܬܕܘܡܘ ܘܩܝܡܝܢ ܡܢ ܥܣܩܘܬܗ ܘܫܬܩܝܢ ܟܠܝܢ ܠܘܩܒܠܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܢ ܘܠܐ ܥܐܠܝܢ ܠܓܘܗ: ܡܛܠ ܕܐܬܡܚܝܢ ܡܢ ܥܣܩܘܬܗ ܕܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܐܘ ܗܦܟܝܢ ܠܒܣܬܪܗܘܢ ܐܘ ܛܥܘܢ ܣܓܝܐܐ ܡܪܚܩܝܢ ܡܢ ܠܘܬ ܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ: ܗܝ ܕܥܡܪ ܒܗ ܓܠܝܐܝܬ ܥܡ ܩܕܝܫܘܗܝ✤

BEZNα] — 2 N ܐܬܠ ܐܢܫ ܕܪܗܛ [ܕܐܬܠ ܠܗ. — 3 N om. ܕܝܢ. — 4 N om. ܠܟܠܗܝܢ ... ܗܠܝܢ. — 5 E ܡܦܩܢܝܢ — *Ib.* N om. ܗܘ. — 7 α ܠܟܠܗܝܢ. — *Ib.* B *mali* ܚܛܝܐ [ܩܫܝܐ E ܩܫܐ. — *Ib.* N ܘܗܘܪܝ (sic) [ܗܝ ܘܗܘܪܐ. — 8 EZα *ultimus* ܐܚܪܝܬܐ. — *Ib.* EZNα ܦܘܠܚܢܗܘܢ. — 12 N ܘܐܙܠܬ. — 13 N ܡܣܐ [ܥܣܩܐ. — 15 N ܒܐܘܠܨܢܐ ܪܒܐ. — *Ib.* N *magno cum certamine* ܒܐܓܘܢܐ ܪܒܐ [ܒܐܘܠܨܢܐ. — 16 EZNα ܐܢܫ ܡܣܩ ܠܗ. — *Ib.* N ܘܐܢ. — *Ib.* EZα om. ܠܗ. — 18 N ܐܢܫܝܢ α ܐܢܫܐ. — *Ib.* N ܕܝܢ ܡܬܐ [ܘܡܬܐ. — 20 N ܘܦܫܝܢ ܘܟܠܝܢ. — *Ib.* N ܠܘܩܒܠܗ. — 21 N ܡܕܝܢܬܗ EZα ܕܡܕܝܢܬܗ. — *Ib.* E ܥܠܝܢ (sic). — 23 N ܛܥܘܬܐ [ܛܥܘ ܐܘ. — 24 N *in qua habitant sancti eius* ܕܥܡܪܝܢ. — N om. ܥܡ.

ܩܫܝܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܡܣܩܢܬܐ ܡܛܠ ܕܐܬܟܬܫܐ ܥܒܝܕ ܒܗ ܐܝܬ ܠܘܩܒܠ ܚܛܝܬܐ ܘܡܛܠ ܕܐܢ ܣܠܩ ܠܗ ܠܗܢܐ ܡܣܩܢܬܐ ܥܐܠ ܠܗ ܠܒܝܬܐ ܕܡܪܝ. ܚܪܝܦܐܝܬ ܘܥܙܝܙܐܝܬ ܩܝܡܐ ܠܘܩܒܠܗ ܚܛܝܬܐ ܕܐܘ ܩܛܠܐ ܐܘ ܡܬܩܛܠܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܗܘ ܐܬܠܝܛܐ ܕܚܙܐ ܠܗ ܕܩܝܡܐ ܠܘܩܒܠܗ ܥܙܝܙܐܝܬ: ܕܠܐ ܢܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܡܠܟ ܠܗ ܡܪܝ: ܥܙܝܙܐܝܬ ܡܬܟܬܫ ܥܡܗ ܘܥܒܕ ܐܬܟܬܫܐ ܥܡܗ. ܘܥܠ ܗܢܐ ܗܘ ܡܣܩܢܬܐ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܠܐ ܡܛܝܬܘܢ ܠܩܛܠܐ ܘܠܐ ܩܡܬܘܢ ܒܐܬܟܬܫܐ ܥܕܡܐ ܠܕܡܐ ܠܘܩܒܠ ܚܛܝܬܐ. ܥܕܟܝܠ ܐܡܪ ܛܪܦܘܗܝ ܕܐܝܠܢܐ ܝܒܝܫܐ ܘܣܘܟܘܗܝ ܘܫܒܘܩܘܗܝ ܦܣܩܬܘܢ ܐܝܠܗ ܘܠܐ ܥܕܟܝܠ ܠܥܩܪܗ ܡܛܝܬܘܢ ܠܗ ܕܝܕܥܝܢ: ܘܠܐ ܐܝܕܥܬܘܢ ܟܡܐ ܚܣܝܢ ܠܡܬܥܩܪܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܥܕܟܝܠ: ܚܛܗ̈ܐ ܐܦܠܐ ܓܠܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܛܪܦܘܗܝ ܘܣܘܟܘܗܝ ܘܫܒܘܩܘܗܝ ܕܚܛܝܬܐ ܪܟܢܬܘܢ: ܡܐ ܕܡܛܝܬܘܢ ܠܗ ܠܥܩܪܗ: ܗܝܕܝܢ ܚܙܝܢ ܐܢܬܘܢ ܩܛܠܐ ܘܐܬܟܬܫܐ ܕܥܒܕܐ ܥܡܟܘܢ ܚܛܝܬܐ ܘܡܫܪܝܬܗ ܕܣܛܢܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܢ ܠܒܪ ܩܪܒܐ ܘܡܢ ܠܓܘ ܕܚܠܬܐ: ܡܢ ܠܒܪ ܡܬܟܬܫܝܢ ܡܫܪܝܬܗ

4. Hic autem gradus arduus est, quia in illo committitur pugna contra peccatum et, quoniam si quis ad hunc gradum ascenderit, in domum Dñi intrabit. Acerbe et vehementer se ei opponit peccatum, nam aut perdit, aut perit. Hanc ob rem etiam athleta videns sibi illud vehementer resistere, ne ad locum, quem ei Dñs promisit, vadat, vehementer cum eo congreditur proeliumque facit cum ipso. De hoc gradu dicit Paulus : *Non pervenistis ad caedem, nec restitistis in agone contra peccatum usque ad sanguinem. Adhuc,* inquit, *folia et surculos et ramos ligni aridi abscinditis, nec adhuc ad radicem pervenistis nescientes, quam fortis sit evulsu*[1]; hoc est : adhuc ne peccata quidem visibilia, quae sunt folia et surculi et rami peccati, devicistis; cum autem ad radicem perveneritis, tunc videbitis caedem et agonem, quae vobiscum inibit peccatum exercitusque Satanae, sicut scriptum est : *Foris pugna, intus timor*[2] : foris pugnant exercitus Satanae et intus stat peccatum in agone. Totum igitur, cur hic gradus difficilis

BEZNα] — 3 N add. *novit peccatum* ܕܝܕܥ ܚܛܝܬܐ [ܘܡܛܠ. — 9 N add. *etiam ille* ܐܦ ܗܘ [ܥܡܗ. — 13 N om. ܠܕܡܐ ܠܘܩܒܠ. — 14 EZα ܗܘ ܦܐܪܐ. — *Ib.* N ܩܫܝܐ [ܝܒܝܫܐ. — 17 EZNα ܡܬܥܩܪܘܢ. — 18 Z ܐܦ ܠܐ. — 21 N ܕܝܢ [ܠܗ. — 22 Nα ܡܫܪܝܬܗ. — 25 ENZ ܡܬܟܬܫܢܘܗܝ.

[1] Hebr. xii, 14. — [2] II Cor. vii, 5.

sit, est, quia illic evellitur mors occulta, quam gustavit Adam transgresso peccato et omnes cogitationes peccati, quod in homine foeda quaeque cogitat, sicut dixit Dñs : *In corde sunt omnes cogitationes homicidii et adulterii et falsi testimonii et omnium nequitiarum, quae perpetrat homo*[1]. Intus et extrinsecus sollicitat eum peccatum illud, quod est mors illa, quam parentes nostri Adam et Eva gustarunt praevaricatione praecepti primi. Dum enim homo extra seipsum opera turpia committit, quae in ipso peccatum ab intus cogitat, peccatum ipsi intus valde non aggravatur. At praecisis operibus turpibus, ubi pugnando devincit spiritus nequam secum extrinsecus pugnantes, et abscissis peccatis manifestis ad radicem internam procedit, quae intus flores producit et foris nocet multis, sicut dixit Paulus : *Videte, ne forte radix amaritudinis producat flores et noxam inferat plurimis*[2].

ܕܗܘܝܐ ܘܡܢ ܠܓܘ ܡܬܥܩܪܐ ܚܛܝܬܐ ܕܠܐ ܚܙܝܐ. ܟܠܗ ܗܘܟܠܐ ܕܛܥܡܐ ܗܘܐ ܡܥܡܥܡܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܟܠܗ ܐܢܫ ܠܗ ܠܡܘܬܐ ܟܣܝܬܐ: ܗܘ ܕܛܥܡܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܩܕܢܐ: ܘܠܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܟܠܗܘܢ ܕܚܛܝܬܐ: ܗܝ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܗܝ ܡܬܚܫܒܐ ܒܗ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܠܒܐ ܗܘ ܢܦܩܝܢ ܚܘܫܒܝܗܘܢ ܡܚܫܒܬܐ ܕܩܛܠܐ ܘܕܓܘܪܐ ܘܕܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܬܐ ܘܕܟܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܕܥܒܕ ܐܢܫ. ܡܢ ܠܓܘ ܘܡܢ ܠܒܪ ܡܣܬܪܐ ܠܗ ܗܕܐ ܚܛܝܬܐ: ܕܐܝܬܝܗ ܗܘ ܡܘܬܐ ܕܛܥܡܘ ܐܒܗܝܢ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܒܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ ܩܕܡܝܐ. ܟܕ ܓܝܪ ܕܥܒܕ ܒܪ ܐܢܫܐ ܡܢ ܠܒܪ ܡܢܗ ܥܒܕܐ ܣܢܝܐ ܕܡܬܚܫܒܐ ܒܗ ܚܛܝܬܐ ܡܢ ܠܓܘ: ܠܐ ܝܬܝܪ ܠܥܠܘܗܝ ܚܛܝܬܐ ܕܡܢ ܠܓܘ ܝܬܝܪ. ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܢܦܣܩ ܥܒܕܘܗܝ ܣܢܝܐ ܘܢܬܟܬܫ ܘܢܙܟܐ ܠܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ ܕܡܬܟܬܫܝܢ ܥܡܗ ܡܢ ܠܒܪ ܘܢܦܣܘܩ ܗܠܝܢ ܚܛܗܐ ܓܠܝܐ: ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܡܛܐ ܠܗ ܠܥܩܪܐ ܓܘܝܐ ܗܘ ܕܡܦܩ ܠܗܘܦܝܐ ܡܢ ܠܓܘ: ܘܡܚܐ ܠܒܪ ܠܣܓܝܐܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܚܙܘ ܕܠܡܐ ܥܩܪܐ ܕܡܪܪܐ ܢܦܩ ܠܗܘܦܝܐ ܘܢܙܩ ܠܣܓܝܐܐ ܀

BEZNα] — 2 B ܠܐ .... α ܒܠܚܘܕܝܗ. — 3 ENZα ܐܝܟ ܠܗ. — 6 ENα ܕܟܠܡܕܡ, Z ܕܟܠܡܕܡ. — *Ib.* N om. ܗܝ. — *Ib.* B ܡܬܚܫܒܐ. — 7 N *quod homo cogitat ab intus* ܘܡܬܚܫܒ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܠܓܘ. — *Ib.* EZNα om. ܗܘ. — 8 EZ ܚܘܫܒܝܗܘܢ α ܚܘܫܒܝܗܘܢ N om. — *Ib.* N add. ܡܚܫܒܬܐ [ܡܚܫܒܬܐ. — *Ib.* Z .... [ܘܡܛܠ. — *Ib.* N add. *nequitiae* ܒܝܫܘܬܐ [ܘܙܢܝܘܬܐ. — 9 N ܘܕܓܘܕܦܐ. — *Ib.* N ܘܟܠܗܘܢ α ܘܕܟܠܗܘܢ. — 10 N ܒܪܢܫܐ. — *Ib.* α ܡܣܬܪܐ. — 11 N ܘܐܝܬܝܗ. — *Ib.* B ܕܛܥܡ. — 13 EZNα ܒܪܢܫܐ. — 14 N ܡܢܗ. — 15 N ܗܘܐ. — 16 N om. ܕܡܢ ܠܓܘ ܝܬܝܪ. — 17 B ܥܡ ... [ܘܢܦܣܘܩ. — *Ib.* B ܗ ... ܘ [ܘܢܬܟܬܫ. — 18 E ܘܡܬܟܬܫܝܢ. — 21 N om. ܡܢ ܠܓܘ. — *Ib.* Z ܘܡܚܐ ܒܗ. — 23 α ܘܡܪܝܪܐ.

[1] Matth. xv, 19. — [2] Hebr. xii, 15.

ܓܒܪܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܟܠܗܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܘܐܬܐ ܥܒܕ ܐܓܘܢܐ ܘܩܛܠܐ ܒܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܐܚܪܝܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܦܣܩ ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗ̈ܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܡܢ ܕܐܬܡܟܟ ܘܐܚܒ: ܘܐܬܐ ܥܒܕ ܐܓܘܢܐ ܘܩܛܠܐ ܘܐܬܟܬܫܐ ܪܒܐ ܒܥܩܪܗ ܕܝܠܗ ܕܚܛܝܬܐ ܘܕܡܚܫܒܬܗ. ܐܢ ܕܝܢ ܥܩܪܗ ܐܢܫ ܠܚܛܝܬܐ: ܘܣܠܩ ܗܠܝܢ ܡܣܩܬܐ ܕܐܡܪܬ: ܡܟܝܠ ܥܐܠ ܘܗܘܐ ܥܡ ܡܪܢ ܒܪܘܚ ܘܡܪܝ ܒܡܪܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ: ܕܡܓܕܠܐ ܥܫܝܢܐ ܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܘܠܗ ܪܗܛܝܢ ܥܬܝܪܐ ܘܡܣܟܢܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܛܢ ܐܝܟ ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܢ. ܡܢ ܕܣܠܩ ܗܘܐ ܡܣܩܬܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܕܥܩܪܗ ܠܟܠܗ ܥܩܪܗ ܕܚܛܝܬܐ ܘܦܐܪ̈ܘܗܝ ܕܩܝܡܐ ܠܘܩܒܠܗ. ܡܛܠ ܕܩܝܡܐ ܠܗ ܩܕܡܘܗܝ ܗܝ ܗܕܐ ܚܛܝܬܐ ܒܬܪܥܗ ܕܗܕܐ ܡܣܩܬܐ: ܘܐܠܐ ܐܢ ܐܬܐ ܡܪܢ ܦܪܩܗ: ܠܐ ܥܒܪ: ܘܐܠܐ ܐܢ ܒܐܓܘܢܐ ܪܒܐ ܠܐ ܡܬܦܪܩ ܒܪܢܫܐ. ܥܫܢܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܕܒܗ ܡܥܦܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܘܨܪ̈ܢܘܗܝ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܢܦܫܐ܀

ܐܦ ܗܕܐ ܐܣܬܟܠܘ: ܐܚܝ: ܕܐܠܐ ܐܢ ܥܒܕ ܐܢܫ ܟܠܗܝܢ ܦܘܩܕܢܐ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܗ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܘܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܢ ܕܢܥܒܕ: ܠܐ

5. Homo igitur omnes gradus viae Dñi Iesu percurrit et veniens in hoc ultimo gradu agonem et caedem instituit; hoc est : amputatis omnibus peccatis visibilibus, postquam se humiliavit et dilexit, veniens agonem facit et caedem et luctam maximam cum ipsa radice peccati et cogitationum eius. Si quis vero peccato exstirpato per hos ascenderit gradus, quos dixi : abhinc ingredietur et cum Dño erit spiritu et confugit ad Dñum, sicut dixit Propheta : *Turris fortissima nomen Domini Dei nostri et ad eam currit dives et pauper* [1]. Igitur ad civitatem Dñi pervenitur, ubi quis ad istum ascendat gradum; hoc est : postquam totam radicem peccati frugesque eius evulsit sibi resistentis. Nam hoc ipsum peccatum iam in limine gradus huius ei resistit, nec recedit, nisi veniens Dñs eum liberet; nec nisi agone maximo liberatur homo. Arduus est autem hic gradus, quia in illo deficiunt imperfectiones corporis et animae.

6. Hoc quoque intelligite, fratres : nisi quis omnia praecepta faciat, sicut fecit Dñs et Apostoli eius et sicut ea

BEZNα] — 1 E ܟܠܗܘܢ. — 3 N ܘܩܛܠܐ. — 7 Z ܐܢܫ. — 9 α add. ܗܘܐ [ܡܟܝܠ. — 11 N add. ܗܘ [ܕܡܓܕܠܐ. — 12 EZNα ܗܘܝܠ [ܪܗܛ. — 13 N ܠܗܕܐ. — 14 α ܗ [ܕܝܢ ܗܢܘ. — 16 N ܠܡܩܒܠܢܘܬܗ (sic). — *Ib.* Z ܡܢܐ [ܡܛܠ. — 18 N *nisi redimatur* ܐܠܐ ܐܢ ܡܬܦܪܩ et om. ܐܢ ܐܬܐ ܡܪܢ. — *Ib.* E ܐܬܐ. — 20 N ܗܪܝܢ (sic) [ܗܕܐ. — *Ib.* α ܘܒܗ. — *Ib.* N add. ܗܪܟܐ [ܡܥܦܝܢ. — *Ib.* Z om. ܟܠܗܘܢ. — 21 α ܕܒܪܢܫܐ. — *Ib.* N *cordis et corporis* ܕܠܒܐ ܘܕܦܓܪܐ [ܕܦܓܪܐ ܘܕܢܦܫܐ. — 22 N *intelligamus* ܢܣܬܟܠ. — *Ib.* B ܐܚܝ. — 23 EZNα ܕܥܒܕ. — 24 N om. ܘܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܢ ܕܢܥܒܕ. — *Ib.* N ܘܐܠܐ.

[1] Prov. XVIII, 10.

nobis Dñs facienda praecepit, non exuit defectus suos externos et internos; et nisi quis a Dño impleatur, cor eius non evacuatur a peccato frugibusque eius. Igitur caede peccati et illa humilitate et renunciatione et caritate et sanctitate et abnegatione et conversatione, quam nobis Dñs instituendam ostendit, sicut ipse fecit, acquiritur spiraculum vitae, quod habuerat Adam, antequam peccasset; et absoluto hocce gradu intratur in Eden, in domum vitae. Et sicut nactus cogitationem peccati frugesque eius ecce luctatur ad evellendum et occidendum egressus ex paradiso Regni: pari ratione deficiente peccato et frugibus eius, quod est quaelibet res mala et turpis, ingreditur in thalamum Regni. Etiam labor et sollicitudo mala fructus sunt eius. Mandato enim transgresso ad ista prolapsa est familia Adae; et nisi reliquerint opes et possessiones terrae et totam pulchritudinem eius: non erunt velut ab initio; ope enim horum instigavit Malignus hominem ab initio eumque de perfectione deiecit, sicut dixit Dñs[1] : *Nisi conversi*

ܫܠܚ ܟܠܗܘܢ ܚܘܣܪ̈ܢܐ ܕܠܒܪ ܘܕܠܓܘ. ܘܐܠܐ ܡܬܡܠܐ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܡܪܢ: ܠܐ ܡܣܬܪܩ ܠܒܗ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܘܡܢ ܦܐܪ̈ܘܗܝ. ܒܩܛܠܐ ܗܟܝܠ ܕܚܛܝܬܐ ܘܒܗܘ ܡܘܟܟܐ ܘܫܘܒܩܐ ܘܚܘܒܐ ܘܩܕܝܫܘܬܐ ܘܡܣܬܪܩܘܬܐ ܘܒܕܘܒܪ̈ܐ ܗܠܝܢ ܕܚܘܝ ܡܪܢ ܕܢܥܒܕ ܐܝܟ ܕܥܒܕ: ܩܢܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܢܦܫ ܚܝܐ ܗܝ ܕܐܝܬ ܗܘܬ ܠܐܕܡ ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐ ܢܚܛܐ ܘܒܫܘܡܠܝܐ ܕܗܢܐ ܡܫܘܚܬܐ ܥܐܠ ܠܥܕܢ ܠܒܝܬ ܚܝ̈ܐ. ܘܐܝܟ ܕܟܕ ܗܘܬ ܒܗ ܗܘܐ ܡܚܫܒܬܐ ܕܚܛܝܬܐ ܘܦܐܪ̈ܘܗܝ: ܗܐ ܡܬܟܬܫ ܕܢܥܩܘܪ ܘܢܩܛܘܠ ܢܦܩ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܗܟܢܐ ܟܕ ܐܙܠ ܕܐܘܦܝܠ ܡܢܗ ܚܛܝܬܐ ܗܝ ܘܦܐܪ̈ܘܗܝ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠ ܕܒܝܫ ܘܣܢܐ: ܥܐܠ ܠܓܢܘܢܗ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܦ ܥܡܠܐ ܓܝܪ ܘܨܦܬܐ ܒܝܫܬܐ ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܐܢܘܢ. ܟܕ ܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ ܓܝܪ ܢܦܠܗ ܕܒܝܬ ܐܕܡ ܠܗܠܝܢ: ܘܐܠܐ ܫܒܩܘ ܩܢܝܢܗ ܘܩܢܝܢܗ ܕܐܪܥܐ ܘܟܠܗ ܫܘܦܪܗ: ܠܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ. ܡܛܠ ܕܒܗܠܝܢ ܓܪܓܗ ܒܝܫܐ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܡܢ ܩܕܝܡ ܘܐܪܡܝܗ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܠܐ ܬܬܗܦܟܘܢ ܘܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܕܐܬܡܟܟܘܢ

BEZNα] — 1 N ܘܕܠܒܪ ܘܕܓܠܝܗ. — 3 N add. *hominis* ܒܪܢܫܐ [ܠܒܗ. — *Ib.* N ܒܚܛܝܬܗ. — 5 N om. ܘܩܕܝܫܘܬܐ. — *Ib.* N ܘܒܕܘܒܪ̈ܐ. — 6 EZα ܕܚܘܝ. — 7 Zα ܒܪܢܫܐ. — *Ib.* Z ܗܘܐ. — 9 ZN ܠܥܕܢ. — 10 N om. ܠܒܝܬ ܚܝ̈ܘܗܝ. — *Ib.* N ܐܡܬܝ. — 11 N om. ܕܚܛܝܬܐ. — *Ib.* α ܕܗܘܐ [ܕܗܘܐ. — 13 N ܗܘܝ. — 14 Z om. ܗܝ. — 16 N om. ܓܝܪ ܠܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. — *Ib.* EZNα om. ܓܝܪ. — 17 N add. ܗܘܘ [ܢܦܠܘ. — 18 N ܩܢܝܢܗ ܘܟܠܗ [ܩܢܝܢܗ ܘܐܠܐ. — 19 N ܕܐܪܥܐ ܘܩܢܝܢܗ B om. ܕܐܪܥܐ. — *Ib.* N ܘܟܠܗ. — 20 N om. ܡܛܠ ... ܗܘܝܢ ܠܐ. — *Ib.* N add. ܗܘ [ܕܒܗܠܝܢ. — 21 ENZα ܠܒܪܢܫܐ. — *Ib.* α ܡܢ ܩܕܝܡ. — 22 N ܘܐܪܡܝܗܝ [ܘܐܪܡܝܗ. — *Ib.* N ܐܡܪ. — 23 Eα ܐܝܟ ܡܕܡ Z ܐܝܟ ܡܕܡ.

[1] Matth. XVIII, 3.

ܗܘܝܬܘܢ ܥܕܠܐ ܚܛܝܬܘܢ: ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܬܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܒܥܘܒܕܐ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܐܢ ܐܢܫ ܓܝܪ
ܢܦܚܡ ܥܒܕܐ ܕܟܐܢܐ ܥܡ ܕܡܫܡܠܝܐ: ܐܝܟ
ܠܐ ܡܕܡ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܝܢܘܗܝ. ܐܦܢ
ܓܝܪ ܙܟܝܢ ܟܐܢܐ ܠܗ ܠܒܝܫܬܐ
ܘܡܢܨܚܝܢ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ ܘܡܕܟܝܢ
ܠܒܗܘܢ ܡܢ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ: ܐܠܐ ܡܢ
ܦܐܪܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܩܘܝܢ ܐܦ ܒܗܘܢ:
ܒܗܝ ܕܠܐ ܐܬܕܟܝ ܠܒܗܘܢ ܡܢ ܝܨܦܐ ܘܡܢ
ܥܡܠܐ ܘܡܢ ܙܘܘܓܐ: ܕܡܛܠܬܗ ܕܚܛܝܬܐ
ܐܬܓܕܫܝ ܗܠܝܢ ܠܐܕܡ. ܡܛܠ ܗܢܐ
ܦܐܪܘܗܝ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ ܕܟܕ ܫܡܥܗ ܐܕܡ
ܠܚܛܝܬܐ ܘܫܛ ܡܠܬܐ ܕܒܪܘܝܗ: ܝܗܒ
ܠܗ ܥܡܠܐ ܘܝܨܦܐ ܘܙܘܘܓܐ. ܘܟܕ ܠܐ
ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܟܠ ܗܠܝܢ: ܡܢ ܕܚܛܐ
ܐܣܬܢܩ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܬܒܩܘ ܘܐܬܩܕܫܘ
ܟܐܢܐ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ: ܠܐ ܐܬܥܒܪܘ
ܡܢ ܗܘ ܡܕܡ ܕܢܓܕܗ ܒܝܫܐ ܠܐܕܡ ܡܢ
ܒܪܫܝܬ: ܕܐܬܪܓܪܓ ܠܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܕܒܗ
ܘܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܡܛܠ ܗܟܝܠ ܕܠܐ
ܐܬܦܪܩܘ ܟܐܢܐ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ: ܘܡܢ
ܙܘܘܓܐ ܘܡܢ ܝܨܦܐ ܘܡܢ ܥܡܠܐ: ܥܕܟܝܠ

eritis et efficiemini sicut fuistis, antequam peccastis, non perficiemini. Si quis enim comparaverit opera iustorum cum [operibus] perfectorum, velut nihil erunt in oculis eius. Licet enim iusti malum devincant et peccatum superent et cor suum a malis cogitationibus purificent, attamen aliqui fructus peccati manent in eis, eo quod cor eorum non est mundum a cura et labore et matrimonio, quae Adae acciderunt suadente peccato. Hinc ista fructus sunt [peccati]; quia quando Adam aures praebuit peccato spreto verbo creatoris, dedit ei laborem et curam et matrimonium; et cum his omnibus non indigeret, ex quo peccavit, indigens factus est. Et quoniam iusti non renunciant omnibus in terra semet sanctificando, non transcendunt id, ad quod Malignus attraxit Adam ab initio, qui concupiscens terram et omnia, quae in ea sunt, de caelo decidit. Igitur quoniam iusti non renunciant omnibus, quae in terra sunt, et matrimonio et curae et labori : adhuc

BEZNα] — 2 EZα om. ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܥܘܒܕܐ. — *Ib.* E in margine annotat ܐܝ. — 4 N *qui non renunciaverit istis, non erit sicut ab initio, nec poterit perfici. Sic crescit homo, postquam ab istis purificatus est, et intravit in paradisum regni. Nam quando quis comparaverit opera iustorum cum [operibus] perfectionis, iusti multo plures defectus habent, quam perfectio. Et quoniam aliam voluntatem habet Dñs, quam ostendant his, qui in iustitia sunt : si quis igitur homines iustitia minores cum conversatione perfectorum comparaverit, velut nihil erunt in oculis eorum.* ܘܐܝ ܠܐ ܡܫܬܒܩ ܡܢ ܗܠܝܢ: ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܡܫܬܡܠܐ. ܗܟܢܐ ܪܒܐ ܐܢܫ ܟܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܕܟܐ ܘܥܐܠ ܠܦܪܕܝܣܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܡܬܝ ܓܝܪ ܕܡܦܚܡ ܐܢܫ ܥܒܕܐ ܕܟܐܢܐ ܥܡ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܟܐܢܐ ܣܓܝ ܚܣܝܪܘܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܨܒܝܢܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܡܪܢ ܕܢܚܘܘܢ ܠܗܠܝܢ ܕܒܟܐܢܘܬܐ (sic) : ܘܐܢ ܗܟܝܠ ܐܢܫ ܒܪܢܫܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܙܥܘܪܐ ܥܡ ܕܘܒܪܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܢܦܚܡ: ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ [... ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܝܢܝܗܘܢ. — *Ib.* Bα ܐܦ. — 7 α ܡܢ. — 8 EZNα ܦܐܪܘܗܝ. — 9 E ܙܦܐ (sic). — 10 EZα ܠܡܛܠ ܕܡܛܠܬܐ. — 11 N ܐܬܓܕܫܘܗܝ. — 16 N om. ܘܐܬܩܕܫܘ. — 19 N ܡܢ ܒܪܫܝܬ ܐܝܟ ܕܠܐ. — *Ib.* EZNα ܘܠܟܠ. — 20 N ܘܡܛܠ. — *Ib.* NZ om. ܗܟܝܠ. — 21 B ܐܬܦܪܫܘ. — 22 EZNα ܘܡܢ ܥܡܠܐ et om. ܘܡܢ.

comedunt de arbore, de qua comedit Adam et multis adhuc defectibus [restant] a perfectione. Voluit tamen Dñs ob misericordiam suam eis concedere, ut observata iustitia, perfectioni posteriore, in matrimonio et in rebus visibilibus constituti bene esset eis die Dñi.

7. Igitur postquam ad hos gradus ascenderimus et peccatum fructusque eius e corde evulserimus, Spiritu Paraclito implebimur et Dñs habitabit in nobis modo perfecto et libere comedemus de illa arbore vitae, qua privati sumus mandato transgresso, quae est Dñs; et deinde poterimus amare et diligere omnes homines, etiam homicidas nostros; et tunc poterimus cum caritate orare pro omnibus hominibus et pro homicidis nostris. Postquam sic dilexerimus amaverimusque omnes homines et homicidas nostros cor purum habentes : tunc proficiemus in perfectione, facti secundum Dñi voluntatem illam magnam et acceptam et perfectam.

8. Ad hunc porro gradum angustum ea oratione et illo ascenditur exemplo, quod nobis Dñs dedit, quando clamavit

ܐܦܢ ܒܬܚܬܝܬܐ ܡܢ ܗܘ ܐܝܠܢܐ ܕܐܟܠ ܡܢܗ ܐܕܡ ܘܣܓܝܐܢ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܒܘܨܪܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܐܠܐ ܨܒܐ ܡܪܢ ܒܪܚܡܘܗܝ ܕܢܬܠ ܠܗܘܢ ܕܢܛܪܘܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܙܘܘܓܐ ܘܒܡܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܫܦܝܪ ܢܗܘܘܢ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ܀

ܡܟܝܠ ܕܣܠܩܢ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܠܗܘܢ ܡܫܩܠܝܢ ܘܡܥܩܪܝܢ ܚܛܝܬܐ ܘܦܐܪܝܗ ܡܢ ܠܒܐ: ܗܝܕܝܢ ܡܬܡܠܝܢ ܚܝܠ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܡܥܡܪ ܒܢ ܡܪܢ ܡܫܡܠܝܐܝܬ. ܘܐܟܠܝܢ ܚܐܪܐܝܬ ܡܢ ܗܘ ܐܝܠܢܐ ܕܚܝܐ ܕܐܬܚܪܡܢ ܡܢܗ ܒܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܪܢ: ܘܗܝܕܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܚܢܢ ܕܢܪܚܡ ܘܢܚܒ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܐܦ ܠܩܛܘܠܝܢ: ܘܗܝܕܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܚܢܢ ܕܢܨܠܐ ܒܚܘܒܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܥܠ ܩܛܘܠܝܢ. ܟܕ ܕܪܚܡܢ ܘܐܚܒܢ ܗܟܢ ܠܟܠܢܫ ܘܠܩܛܘܠܝܢ ܟܕ ܕܟܐ ܠܒܢ: ܗܝܕܝܢ ܡܪܕܝܢ ܚܢܢ ܒܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܗܘܝܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܗܘ ܪܒܐ ܘܡܩܒܠܐ ܘܓܡܝܪܐ܀

ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܠܝܨܐ ܫܒܝܠܐ ܠܗ ܠܕܪܓܐ ܡܣܬܠܩܐ ܨܠܘܬܐ ܒܗܝ ܘܒܚܙܘܐ ܘܒܗܘ ܚܙܘܐ ܕܗܘܐ ܠܢ ܡܪܢ ܟܕ ܩܥܐ ܒܨܠܘܬܐ

BEZN] — 1 N ܗܘܟܝܠ [ܒܬܚܬܝܠ. — 2 Z ܐܕܡ ܐܕܡ (sic). — 3 N ܕܒܓܡܝܪܘܬܐ. — 4 N om. ܠܗܘܢ. — 6 E ܘܡܬܚܙܝܢ. — *Ib.* N add. *omnia vivificantis* ܟܠ ܡܚܝܐ [ܕܡܪܢ. — 8 E ܘܡܥܩܪܝܢܗ. — 9 B ܗܟܝܠ [ܗܝܕܝܢ. — *Ib.* EZNα ܡܬܡܠܝܢ α add. ܡܢ — *Ib.* N om. ܡܪܢ. — 11 EZN ܘܐܟܠܝܢ. — 12 B ܕܐܬܚܪܡܢ. — *Ib.* EZN ܡܫܟܚܝܢ. — 14 EZNα ܘܐܦ. — 15 E ܕܝܢ ܘܗܝܕ. — *Ib.* EZNα ܡܫܟܚܝܢ. — 16 BEZN ܒܢܝܢܫܐ. — 17 N ܘܟܕ. — *Ib.* EZNα ܘܪܚܡܢ ܘܐܚܒܢ. — 18 E ܐܝܟ ܠܟܠ. — *Ib.* N om. ܘܠܩܛܘܠܝܢ. — 19 EZNα ܡܪܕܝܢ. — *Ib.* B ܘܗܝܕܝܢ EZN ܚܢܢ ܘܗܘܝܢ. — 20 N ܘܡܩܒܠܐ ܘܪܒܐ. — 22 N *et sic ascendimus* ܘܗܟܢ ܣܠܩܝܢܢ [ܠܗܢܐ ... ܗܢܐ.

ܒܩܥܬܐ ܚܣܝܢܬܐ ܘܐܫܕ ܕܡܥ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܘܐܬܐܠܨ ܐܡܪ ܒܨܠܘܬܗ ܥܕܡܐ ܕܗܘܬ ܕܘܥܬܗ ܐܝܟ ܢܛܦ̈ܬܐ ܕܕܡܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܡܥܕܪܢܐ: ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܟܕ ܡܚܝܠ ܠܗ ܘܦܪܩܗ ܠܗ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ. ܘܐܫܬܡܠܝ ܡܫܡܠܝܢܐ ܕܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗ ܡܫܬܡܠܝܢ ܐܝܟ ܕܡܘܬܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܒܚܣܝܪܘܬܐ ܡܕܡ ܫܩܝܠ ܗܘܐ: ܗܘ ܕܡܨܐ ܕܟܠ ܢܫܡܠܐ ܐܢ ܨܒܐ: ܐܦܠܐ ܠܚܛܝܬܐ ܡܫܥܒܕ ܗܘܐ ܕܡܨܠܐ ܗܘܐ ܕܢܬܦܨܐ ܘܢܫܬܡܠܐ. ܘܠܐ ܚܝܠܗ ܒܨܝܪ ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܝܬܗ ܐܬܐ ܠܡܚܝܠܘ ܠܗ ܟܕ ܡܨܠܐ ܘܡܥܒܪ ܗܘܐ ܡܢܗ ܐܠܨܐ ܕܐܘܠܨܢܐ. ܐܠܐ ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܡܘܬܐ ܕܝܠܢ ܢܣܒ ܡܪܢ ܕܐܝܠܝܢ ܬܚܝܬ ܫܘܥܒܕܐ ܕܚܛܝܬܐ ܘܕܡܘܬܐ: ܘܒܐܘܠܨܢ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܕܚܛܝܬܐ ܚܘܝ ܠܢ ܕܐܝܟܢܐ ܢܣܩܘܢܗ ܠܕܪܓܐ ܡܣܩܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܬܘܒ ܡܣܩܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܕܪܓܐ ܡܣܩܬܐ ܕܢܥܒܪܘܢ ܐܬܠܝܛܐ ܠܩܪܒܐ ܐܠܐ ܐܢ ܡܢ ܗܕܐ ܡܣܩܬܐ ܕܚܘܝ ܠܢ ܡܪܢ ܕܒܫܗܪܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܥܡ ܨܘܡܐ ܣܓܝܐܐ ܘܡܟܟܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܒܩܥܬܐ ܚܣܝܢܬܐ ܥܡ ܕܡܥ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܒܒܥܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܥܡ ܕܘܥܬܐ

in oratione clamore valido et multas fudit lacrimas et *afflictus est*, ait, *in oratione sua, donec factus esset sudor eius velut guttae sanguinis; et tunc venit auxiliator et apparuit ei,* inquit, *angelus confortans eum; et salvavit eum, veluti hominem,* et perfectus est perfector omnium eorum qui perficiuntur ad instar eius. Non enim imperfectione ulla laborabat is, qui omnes perficere potest, si velit; nec erat peccato subditus, quod orabat ut liberaretur et perficeretur; nec virtus eius exigua erat, quod angelus, qui creatura est eius, venit, ut orantem confortaret et ab ipso occasionem tribulationis removeret: sed in his omnibus similitudinem nostram assumpsit Dñs, qui peccati servituti mortisque subiecti sumus, et ostendit nobis afflictionibus multis peccati, quomodo ascenderemus ad gradum hunc; nam nullus amplius ascensus datur ad gradum illum, per quem athletae ad proelium transeant, nisi ascensus ille, quem nobis Dñs ostendit, qui [fit] cum vigiliis multis et ieiunio multo et humiliatione multa et clamore valido cum lacrimis multis et supplicatione multa et sudore afflictionum. Et tunc

BENZα] — 2 B ܐܬܐܠܨ. — *Ib.* N ܠܒܨܠܘܬܗ. — 3 N ܕܘܥܬܐ. — *Ib.* E add. ܡܢ [ܦܓܪܗ. — 4 N om. ܡܢ ܠܗ. — 5 N *angelus Domini* confortans ܕܡܚܝܠ ܕܡܪܝܐ ܡܠܐܟܗ. — 6 B ܡܫܡܠܝܢܐ. — 7 B ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܒܕܡܘܬܗ. — *Ib.* om. ܐܝܟ ܕܡܘܬܗ ... ܐܝܠܝܢ. — 9 E α ܠܐ ܐܦ. — 11 α add. ܗܘܐ [ܗܘܐ. — 12 Z ܐܝܬ. — *Ib.* N (sic) ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܝܬ et om. ܠܗ. — 13 N ܘܡܥܒܪ. — 14 B ܒܗܠܝܢ. — *Ib.* EZα ܕܡܘܬܢ. — *Ib.* N om. ܕܝܠܢ ... ܒܗܠܝܢ. — 16 N om. ܒܐܘܠܨܢ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. — 17 EZN om. ܕܐܝܟܢܐ. — *Ib.* N ܢܣܩܘܢ. — 18 N om. ܡܛܠ. — *Ib.* N ܠܗ [ܠܘܬ. — 19 N *hunc vero gradum non possunt pertransire* ܠܕܪܓܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܥܒܪܘܢܗ ... ܐܚܪܬܐ. — 20 Z om. ܐܢ.

veniens ad nos Dñs liberat nos, iuxta id, quod scriptum est : *Venit angelus in adiutorium ipsius Dñi et apparuit ei confortans eum tamquam hominem*[1]. Atque de his hisque similibus in conversatione Dñi scripsit Paulus : *Formam servi accepit* creaturarum dominus *in similitudinem hominis factus*[2], creaturae suae ipsius creaturae suae causa, ut liberaret omnem carnem morte et servitute sua. Sic enim scriptum est : *Supplicavit Dñs, quamquam non ei opus erat, supplicatione multa et prostratione vehementi et tunc apparuit ei angelus eius*[3] et requievit Dñs a pugna forti et victoriam reportavit de morte et tulit coronam victoriae suae. Et ostendit hominibus, quomodo vincerent victoriamque de morte reportarent.

9. En filii mi, vide nobis Dñum exemplo fuisse, quia ecce abiens et veniens oravit et discipulos suos excitavit, ut viderent, quomodo vinceret et ipsi quoque ad instar sui vincerent. Si enim ipse oratione opus habuisset, solus orasset et exauditus esset, prout et exauditus est; sed ut cuique indicaret se oratione haud indiguisse, abiit et venit ad discipulos

ܕܐܬܒܪܝܬܐ. ܘܦܪܩܢ ܐܬܐ ܡܪܢ ܠܘܬܢ ܘܦܪܩ ܠܢ ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܠܬܐ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܬܐ ܡܠܐܟܐ ܠܥܘܕܪܢܗ ܕܡܚܝܗ ܕܡܪܢ ܘܐܬܚܙܝ ܠܘܬܗ ܟܕ ܡܚܝܠ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܒܪܢܫܐ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܘܕܕܡܝܢ ܠܗܝܢ ܒܕܘܒܪܗ ܕܡܪܢ ܟܬܒ ܦܘܠܘܣ: ܕܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܣܒ ܡܪܐ ܕܒܪܝܬܐ ܟܕ ܗܘܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܒܪܝܬܗ: ܡܛܠܬܗ ܕܒܪܝܬܗ: ܕܢܚܪܪ ܟܠ ܒܣܪ ܒܡܘܬܗ ܘܥܒܕܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܟܬܝܒ: ܕܐܬܟܫܦ ܡܪܢ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܒܒܥܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܒܣܘܓܕܐ ܚܝܠܬܢܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܐܬܚܙܝ ܡܠܐܟܗ ܠܗ. ܘܢܚ ܡܪܢ ܡܢ ܩܪܒܐ ܚܣܝܢܐ ܘܢܨܚ ܙܟܘܬܐ ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܫܩܠ ܟܠܝܠܐ ܕܙܟܘܬܗ ܘܚܘܝ ܐܝܟ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܐܝܟܢܐ ܢܙܟܘܢ ܘܢܣܒܘܢ ܙܟܘܬܐ ܡܢ ܡܘܬܐ܀

ܗܐ ܚܙܘ ܒܢܝ ܕܠܢ ܗܘ ܗܘܐ ܡܪܢ ܛܘܦܣܐ: ܕܗܐ ܐܙܠ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܟܕ ܡܨܠܐ ܘܡܥܝܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܕܢܚܙܘܢ ܐܝܟ ܙܟܐ ܘܢܙܟܘܢ ܐܟܘܬܗ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܗܘ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܗ ܠܨܠܘܬܐ: ܡܨܠܐ ܗܘܐ ܠܒܠܚܘܕܘܗܝ: ܘܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܫܬܡܥ. ܐܠܐ ܕܢܘܕܥ ܠܟܠܢܫ ܕܠܐ ܗܘ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܗ ܠܨܠܘܬܐ: ܐܙܠ ܘܐܬܐ

BENZα] — 1 N ܕܐܬܒܪܝܬ. — 3 N *angelus Domini* ܡܠܐܟܗ ܕܡܪܢ. — *Ib.* N om. ܘܡܚܝ ܕܡܪܢ. — 4 N ܘܡܚܝܠ et om. ܟܕ. — *Ib.* α ܐܝܟ ܕܠܒܪ. — 5 N ܘܐܠܝܢ ܕܗܘ [ܠܗܘܢ. — *Ib.* E ܘܕܕܡܝܢ. — *Ib.* N ܠܗ [ܠܗܘܢ. — 6 N om. ܒܕܘܒܪܗ ܕܡܪܢ. — 7 BEα ܒܪܝܬܐ. — Eα ܒܪܝܬܐ. — 8 BZ ܒܪܢܫܐ. — 9 EZα ܒܪܝܬܗ ܕܒܪܝܬܗ α om. ܒܪܝܬܗ ܡܛܠܬܗ... ܗܘܐ ܟܕ. — *Ib.* EZNα ܕܢܚܪܪ. — 10 EZα ܗܘܝ. — 11 α sub linea add. ܟܠ [ܗܘܐ. — 12 α ܕܢ ܘܗܘܐ. — *Ib.* N ܡܠܐܟܐ ܐܬܚܙܝ. — 15 N (sic) ܘܚܘܝ et om. ܐܝܟ. — *Ib.* ENα ܠܒܢܝܢܫܐ. — *Ib.* N ܐܝܟܢ. — 16 N ܙܟܘܬܐ. — *Ib.* Z om. ܙܟܘܬܐ ܡܢ .. ܘܫܩܠ ܟܠܝܠܐ. — 17 Z om. ܗܘ. — *Ib.* B om. ܡܪܢ. — 18 B ܘܗܘ. — 19 B om. ܘܢܚܙܘܢ N ܕܢܚܙܘܢܘܗܝ. — *Ib.* α ܐܝܟܢ. — 23 E ܐܝܟ ܠܟܠ.

[1] Luc. XXII, 43. — [2] Philip. II, 7. — [3] Luc. XXII, 43.

ܟܠ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܥܝܪ ܐܢܘܢ ܕܢܠܦ ܐܢܘܢ ܕܐܝܟܢ ܗܘܘ ܡܨܠܝܢ ܒܨܠܘܬܗܘܢ ܐܟܘܬܗ: ܐܝܟܢ ܕܐܠܦ ܐܢܘܢ ܨܘܡܐ ܘܩܪܒܐ ܒܨܘܡܗ ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܘܒܩܪܒܗ ܕܥܡ ܣܛܢܐ: ܟܕ ܡܢܣܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܒܪ ܐܢܫܐ. ܘܡܚܘܐ ܗܘܐ ܡܟܝܟ ܘܣܝܒܪܗ: ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܛܘܦܣܐ ܕܢܬܕܡܐ ܒܗ. ܘܚܙܝ ܠܗܘ ܟܡܐ ܐܓܪ ܡܪܢ ܒܨܠܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܓܒܪ ܗܘܐ ܐܓܘܢܐ ܪܒܐ ܒܨܠܘܬܗ: ܕܡܢ ܪܡܫܐ ܕܒܪܡܫܐ ܠܗܘ ܫܥܬܐ ܕܩܪܐ ܬܪܢܓܠܐ ܘܐܚܕܘܗܝ ܙܩܘܦܐ ܡܨܠܝܘ ܡܨܠܐ ܗܘܐ ܘܐܙܠ ܠܘܬ ܘܐܬܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܐܬܬܥܝܪܘ ܘܨܠܘ ܕܠܐ ܬܥܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢܐ. ܘܚܙܘ ܐܝܟܢ ܡܨܠܐ ܐܢܐ ܘܙܟܐ ܐܢܐ: ܘܗܟܢ ܬܨܠܘܢ ܬܙܟܘܢ ܠܡܘܬܐ ܘܠܚܛܝܬܐ. ܘܐܬܟܬܫ ܚܛܝܬܐ ܒܗܘ ܠܠܝܐ ܥܡ ܬܠܡܝܕܐ ܘܪܡܐ ܥܠܝܗܘܢ ܝܩܪܐ ܕܫܢܬܐ ܘܕܒܨܬܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܝܘܡܢܐ ܡܫܬܠܡ ܐܢܐ. ܘܗܟܢ ܐܟܪܝܗ ܐܢܘܢ ܟܘܪܗܐ ܘܠܐ ܫܒܩܗ ܐܢܘܢ ܕܢܚܙܘܢ ܐܝܟܢ ܥܒܕ ܡܪܢ ܐܓܘܢܐ ܒܨܠܘܬܗ. ܘܟܬܒܗ ܡܪܢ ܐܓܘܢܐ ܕܥܒܕ ܥܡ ܡܘܬܐ ܘܣܡܗ ܒܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ: ܕܚܙܐ ܢܥܒܕ ܐܟܘܬܗ ܘܢܙܟܐ ܐܝܟ ܕܙܟܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܟܠ

suos eosque excitavit, ut eos doceret, quomodo oraturi essent in oratione ad instar eius, quemadmodum eos ieiunium pugnamque docuit ieiunio suo quadragesimali et lucta sua cum Satana eum velut hominem tentante; et se patientem exhibuit, ut nobis exemplo fieret, quod imitaremur. Porro attende quomodo prolongaverit Dñs orationem suam! Hac ratione agonem magnum commisit in oratione sua, quia inde a crepusculo vespertino usque ad momentum, quo cantavit gallus eumque crucifixores ceperunt, *orans oravit et abiens venit,* inquit, *ter ad discipulos suos et dixit eis : Vigilate et orate, ne intretis in tentationem* [1]. Et videte, quomodo orem et victoriam reportem ego, et sic orantes superabitis mortem et peccatum. Et luctatum est peccatum nocte illa cum discipulis eosque consopivit gravitate soporis et curae, quia dixit eis : *Hodie tradar ego* [2]. Et hac ratione maeror eos affecit nec permisit eos vidisse, quomodo fecerit agonem Dñs oratione sua. Et Dñs descripto agone, quem cum morte sustinuit, eum in Novo Testamento posuit,

BENZα] — 1 Eα ܘܕܒܥܢ. — *Ib.* Eα ܘܢܠܦ. — 3 N *quomodo oraret in oratione sua, sicut* ܐܝܟ ܡܨܠܐ ܐܝܟ ܒܨܠܘܬܗ [ܐܝܟ .. ܐܟܘܬܗ .. ܗܘܘ ܘܐܝܟ. — 5 EZNα ܘܠܒܪܢܫܐ. — 6 N ܒܪܘܚܗ. — 8 N ܗܘܐ ܡܨܐ [ܐܓܪ. — *Ib.* N ܘܒܥܐ et om. ܗܟܢܐ. — 9 N om. ܒܨܠܘܬܗ. — 10 N om. ܠܗܘ ܫܥܬܐ. — *Ib.* N *venientes ceperunt eum* ܐܬܘ ܘܐܚܕܘܗܝ. — 11 E ܘܐܬܐ .. ܘܐܙܠ. — 12 α ܬܠܬܝܢ. — *Ib.* E ܘܐܡܪܝܢ. — 13 B ܐܬܬܥܝܪܘ EZα ܘܐܬܬܥܝܪܘ. — 14 EZα ܠܢܣܝܘܢܐ. — *Ib.* α om. ܐܢܐ in textu notat in margine. — 16 α add. ܒܗ [ܘܐܬܟܬܫ. — 17 EZα transp. ܚܛܝܬܐ post ܠܠܝܐ. — *Ib.* N ܘܐܪܡܝ ܥܠ. — 20 Z .. ܩܘܡܗ. — 21 α om. ܐܓܘܢܐ. — 22 E ܐܓܘܢܐ. — 23 E ܒܕܝܬܩܐ Zα ܒܕܝܬܩܝ. — 24 E ܒܟܠܗ.

[1] Matth. XXVI, 39-41. — [2] Matth. XXVI, 2, 21.

ut nos ad instar eius facientes vinceremus, sicut ipse vicit. At Dñs quotidie talem committebat agonem cum clamore valido et lacrimis et supplicatione multa et prostratione plurima.

10. Supplicatio autem, uti superius ostendimus, patientia est, quando per longum tempus genua flectentes coram Dño oramus et eum obsecramus; et prostratio est, quando quis patientiam prae se ferens stat coram Dño genua flectens eumque spiritu adorans vicibus plurimis. Simili igitur ratione fecit Dñs, quando assumptis discipulis secedebat ad montem e turba magna conserta et ostendit eis, quomodo ieiunarent et quomodo orarent et quomodo superarent mortem et quomodo interficerent peccatum et ipsi alios docerent, sicut ipsos docuit Dñs. Longo itaque tempore sic faciebat Dñs coram discipulis suis et orabat et clamabat in oratione sua, quamquam non indigebat, sed ut nobis exhiberet exemplum imitandum; quia una illa nocte abiens venit ad discipulos suos (tunc enim captus est) eosque excitavit, ut surgentes vigilarent secum et viderent, quomodo venturus esset libe-

ܩܘܡ ܗܟܢܐ ܟܠܝܘܡ ܗܘܐ ܡܪܢ ܐܓܘܢܐ ܒܩܥܬܐ ܚܝܠܬܢܝܬܐ ܘܒܕܡܥܐ ܘܒܒܥܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܒܣܘܓܕܢܐ ܣܓܝܐܐ܀

ܒܥܘܬܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܚܘܝܢ ܡܢ ܠܥܠ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܟܕ ܢܒܪܘܟ ܒܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ ܩܕܡ ܡܪܢ ܘܢܨܠܐ ܠܗ ܘܢܒܥܐ ܡܢܗ. ܘܣܘܓܕܢܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܐܡܬܝ ܕܡܣܝܒܪ ܐܢܫ ܘܩܐܡ ܘܒܪܟ ܘܩܐܡ ܩܕܡ ܡܪܢ ܘܣܓܕ ܠܗ ܒܪܘܚ ܙܒܢܝܢ ܣܓܝܐܢ. ܗܟܝܠ ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܡܪܢ ܟܕ ܕܒܪ ܗܘܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܢܦܩ ܠܛܘܪܐ ܡܢ ܟܢܫܐ ܣܓܝܐܐ: ܘܡܚܘܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܨܘܡܘܢ ܘܐܝܟ ܕܢܨܠܘܢ ܘܐܝܟ ܕܢܙܟܘܢ ܠܡܘܬܐ ܘܐܝܟ ܕܢܩܛܠܘܢ ܠܚܛܝܬܐ ܘܢܠܦܘܢ ܐܢܘܢ ܠܐܚܪܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܠܦ ܐܢܘܢ ܡܪܢ. ܙܒܢܐ ܗܟܝܠ ܣܓܝܐܐ ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܡܪܢ ܩܕܡ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܡܨܠܐ ܗܘܐ ܘܩܥܐ ܒܨܠܘܬܗ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܢܬܠ ܠܢ ܛܘܦܣܐ ܕܢܬܕܡܐ ܒܗ. ܕܒܗܘ ܚܕ ܠܠܝܐ ܐܙܠ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܒܗ ܡܬܐܚܕ ܗܘܐ. ܘܐܥܝܪ ܐܢܘܢ ܕܢܩܘܡܘܢ ܘܢܥܝܪܘܢ ܥܡܗ: ܘܢܚܙܘܢ ܐܝܟ ܐܬܐ ܦܘܪܩܢܐ ܠܥܠܡܐ.

BENZα] — 1 N ܒܠܚܘܕ. — *Ib.* N ܕܚܠܬܐ. — 3 EZNα ܘܒܬܟܫܦܬܐ. — *Ib.* α ܣܓܝܐܬܐ. — 4 Z om. ܣܓܝܐܐ. — 8 N om. ܐܝܬܘܗܝ. — 9 Z ܩܕܡ ܡܪܢ. — 13 N ܘܐܝܟ. — 14 E ܢܨܠܘܢ. — 16 EZNα ܘܢܠܦܘܢ. — *Ib.* EZα add. ܗܘ N ܗܘ ܠܗܘܢ [ܐܢܘܢ. — 17 N ܕܙܒܢܐ. — *Ib.* EZNα ܗܟܢ. — 18 N om. ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ .. .. ܥܒܕ. — *Ib.* N ܘܡܨܠܐ. — 19 N *plurima igitur vice sic orabat coram ipsis clamans et flens* add. ܩܕܡܝܗܘܢ [ܗܘܐ et ܘܒܟܐ [ܘܩܥܐ. — 20 Z inter lineas ponere videtur ܠܢ. — 21 N *quoniam illa nocte, qua tradebatur* ܡܛܠ ܗܘܐ ܠܠܝܐ ܕܒܗ ܗܘܐ ܡܫܬܠܡ [ܕܒܗ ܚܕ ܠܠܝܐ ܗܘܐ. — Ib. N ܠܘܬ [ܟܠ. — 22 N om. ܡܛܠ ܕܒܗ ܡܬܐܚܕ ܗܘܐ. — 23 EZα ܢܥܝܪܘܢ. — 24 Z inter lineas scriptum habet ܐܬܐ.

ܘܡܚܝܠ ܘܡܙܪܙܐ ܠܗ: ܕܢܗܘܐ ܡܟܝܠ ܕܐܬܚܦܛܘ ܗܢܘܢ ܐܝܟ ܕܐܬܚܦܛ ܗܘ ܡܪܢ: ܢܐܬܐ ܦܪܘܩܐ ܠܘܬܗܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܪܢ ܘܢܦܪܘܩ ܐܢܘܢ ܠܗܘܢ ܘܠܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܕܡܝܢ ܒܗܘܢܐ ܚܦܝܛܐ ܕܡܪܢ ܘܡܟܝܟܘܬܗ ܘܡܣܟܢܘܬܗ. ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܣܡܟ ܕܪܫܐ ܒܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܟܣܢܝܐ ܘܐܝܟ ܬܘܬܒܐ ܗܠܟ ܒܐܪܥܐ ܗܟܐ ܕܗܠܟ ܒܗ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ. ܐܠܘ ܗܟܝܠ ܠܐ ܐܬܓܠܝ ܦܪܘܩܐ ܓܠܝܐܝܬ ܠܟܠ ܡܪܢ: ܡܬܐܢܐ ܗܘܐ ܠܢ ܕܡܠܢ ܘܐܡܪܝܢ ܗܘܝܢ: ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܐܢܫ ܡܣܟܢ ܥܕܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ: ܘܟܕܝܢ ܡܬܦܪܩ ܡܢ ܚܛܝܬܐ܀ ܘܠܐ ܐܬܐ ܦܪܘܩܐ ܠܗܢܐ ܥܠܡܐ ܐܠܐ ܗܟܢܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܢ ܢܦܘܩ ܚܢܢ ܡܢ ܥܠܡܐ܀ ܐܠܐ ܗܫܐ ܐܬܓܠܝ ܦܪܘܩܐ ܓܠܝܐܝܬ ܠܟܠ ܡܪܢ ܘܠܫܠܝܚܐ ܡܬܢܚܡܝܢ ܘܟܠܢܫ ܐܬܒܝܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܟܕ ܨܠܝܢ ܫܠܝܚܐ ܘܐܬܟܫܦܘ ܐܝܟ ܕܚܘܝ ܐܢܘܢ ܡܪܢ: ܢܗܪ ܐܬܪܐ ܕܒܗ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܪܝܚ ܒܣܝܡܘܬܗ ܕܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܠܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܛܝܪ. ܟܠ ܗܟܝܠ ܡܢܢ

rator ad se et confortaret se et victorem redderet se, ut cum ipsi eadem sollertiam prae se tulissent, quam Dñs prae se ferebat, veniens ad ipsos liberator (qui est Dñs) ipsos salvaret omnesque, qui studium Dñi imitarentur et humilitatem eius et paupertatem, — ipse enim *non habuit reclinatorium capiti in terra* [1], sed velut peregrinus et velut advena ambulabat in terra, dum in ea Deus ambulavit inter homines, quasi homo. Si itaque Liberator Dño non apparuisset palam, taederet nos et diceremus : Numquid ita desolatus erit homo, donec exeat ex hoc saeculo et tunc liberatur a peccato? Anne veniet salvator in hunc mundum, sed sicut sumus, egrediemur ex hoc saeculo ?. Modo tamen palam apparuit Liberator Dño et apostolis et quisque consolatur se, sicut scriptum est : *Orantibus Apostolis et supplicantibus, sicut eis ostendit Dñs, resplenduit locus, ubi erant, et advenit odor suavitatis Spiritus Paracliti super eos quasi ex vehementia* [2]. Itaque quilibet ex nobis, ad quem non

BENZα] — 1 N add. ܠܗ [ܘܡܚܝܠ. — *Ib.* B ܗܘܝܢ. — 4 N om. ܐܝܠܝܢ. — 6 Z add. ܟܕ [ܠܗ. — 7 ZN ܪܫܗ Eα ܕܪܫܐ. — 8 N om. ܐܠܗܐ. — 9 N ܒܝܬ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ EZα ܒܢܝ̈ܢܫܐ. — 12 EZα add. ܒܪܐ [ܐܢܫ. — *Ib.* E ܗܘܝܘ. — *Ib.* E add. ܒܪܐ [ܐܢܫ. — *Ib.* E ܕܢܦܩ. — 13 EZN ܢܦܩܝܢ. — *Ib.* EZ add. ܗܘ post ܡܢ α post ܥܠܡܐ. — *Ib.* N post ܥܠܡܐ add. *sicut voluerat Dñs fecit nobis et defecissemus a vigiliis et a labore multo, quo laboravit Dñs in oratione nobis factus exemplum, ut sicut ipse fecit, faceremus* ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܡܪܢ ܥܒܕ ܠܢ ܘܡܫܬܪܝܢ ܗܘܝܢ ܡܢ ܫܗܪܐ ܘܡܢ ܥܡܠܐ ܣܓܝܐܐ ܕܥܡܠ ܡܪܢ. ܒܨܠܘܬܐ ܘܗܘܐ ܠܢ ܛܘܦܣܐ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܢܥܒܕ.. — 16 EZNα *venit* ܕܐܬܐ [ܐܬܓܠܝ. — *Ib.* EZN add. ܘܐܬܓܠܝ [ܦܪܘܩܐ. — 17 EZα ܘܠܟܠܢ. — *Ib.* EZ ܐܬܒܝܐ N om. ܐܬܒܝܐ ܘܠܟܠܢ. — 19 Z ܐܝܟ [ܐܝܟܢ. — *Ib.* α om. ܡܪܢ. — 20 N ܒܗ ܐܝܬܝܗܘܢ. — *Ib.* N om. ܗܘܘ. — *Ib.* E ܘܐܬܐ. — *Ib.* N om. ܗܘܐ. — 21 E ܦܪܩܠܝܛܐ. — 22 [ܩܛܝܪ. — *Ib.* E ܐܝܬ ܟܠ α ܐܝܬ ܟܠ.

[1] Matth. VIII, 20. — [2] Act. II, 2.

venit Paraclitus, sicut ad Dñum apostolosque eius, nec eum odor suavitatis eius perculit: quia non renunciavit cogitationibus malis nec cor eius purificatum est a peccato; et sciat non prius ad se venturum esse liberatorem, nisi ambulet in viis Dñi Iesu eumque imitetur et pauper fiat et se humiliet et oret ad instar eius et assidue ieiunet: et ecce veniet ad eum dator victoriae et liberator, quemadmodum venit ad Dñum; et ecce proficiet et glorificabitur eo modo, quo Dñs profectum tribuit omnibus auditoribus amicisque suis ob suam magnam caritatem. Dñs enim respondet omnibus verba sua custodientibus, sicut dixit David: *Responde servo tuo ut vivam et custodiam verba tua: revela oculos meos, ut videam mirabilia in lege tua. Incola sum ego tecum: ne abscondas a me mandata tua, quia desideravit anima mea et concupivit iudicia tua semper*[1]. Vides, quomodo respondeat Dñs his, qui ei in oratione promittunt: « Nos totam voluntatem tuam perfectam faciemus et cum ipsa accolae erimus »: et revelatis oculis eorum

ܕܠܐ ܐܠܐ ܠܘܬܗܘܢ ܦܪܩܠܝܛܐ ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܡܪܢ ܘܠܘܬ ܫܠܝܚܐ ܘܠܐ ܡܚܝܗܘܢ ܪܝܚܐ ܕܒܣܝܡܘܬܗ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܬܦܪܫ ܡܢ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܘܠܐ ܐܬܕܟܝ ܠܒܗ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܘܢܕܥ ܕܠܐ ܐܬܐ ܠܘܬܗ ܦܪܘܩܐ ܐܠܐ ܐܢ ܢܗܠܟ ܒܐܘܪܚܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܘܢܬܕܡܐ ܠܗ ܘܢܬܡܣܟܢ ܘܢܬܡܟܟ ܘܢܨܠܐ ܐܟܘܬܗ: ܘܢܨܘܡ ܐܡܝܢܐܝܬ: ܘܗܐ ܐܬܐ ܡܙܟܝܢܐ ܘܦܪܘܩܐ ܠܘܬܗ: ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܡܪܢ. ܘܗܐ ܡܪܒܐ ܘܡܫܬܒܚ: ܒܗܘ ܕܡܪܒܐ ܕܡܪܢ ܡܪܒܐ ܠܟܠ ܫܡܘܥܘܗܝ ܘܪܚܡܘܗܝ ܒܚܘܒܗ ܣܓܝܐܐ. ܟܠܗ ܗܘ ܓܝܪ ܡܪܢ ܠܢܛܪܝܢ ܡܠܘܗܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ: ܠܚܝܘܗܝ ܠܥܒܕܟ ܕܐܚܐ ܘܐܛܪ ܡܠܝܟ. ܓܠܝ ܥܝܢܝ ܕܐܚܙܐ ܬܕܡܪܬܐ ܕܒܢܡܘܣܟ. ܬܘܬܒܐ ܐܢܐ ܥܡܟ ܠܐ ܬܛܫܐ ܡܢܝ ܦܘܩܕܢܝܟ: ܡܛܠ ܕܪܓܬ ܢܦܫܝ ܘܐܬܪܓܪܓܬ ܠܕܝܢܝܟ ܒܟܠܙܒܢ. ܚܙܝܬ ܐܝܟܢܐ ܥܢܐ ܡܪܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܘܕܝܢ ܠܗ ܒܨܠܘܬܐ: ܕܥܒܕܝܢܢ ܟܠܗ ܨܒܝܢܟ ܓܡܝܪܐ ܘܗܘܝܢ ܐܢܫܝܢ ܬܘܬܒܐ ܥܡܗ: ܘܓܠܐ ܥܝܢܝܗܘܢ ܘܚܙܝܢ ܬܫܒܘܚܬܗ ܘܡܬܕܡܪܝܢ

BENZα] — 1 E ܦܪܩܠܛܐ. — 5 N *sicut ad Dñum et Apostolos eius spiritus Paraclitus, et qui non renunciavit cogitationibus malis: nec expurgatum est cor eius a peccato, nec repletus est Spiritu sancto, nec perculit eum odor suavitatis eius.* ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܡܪܢ ܘܠܘܬ ܫܠܝܚܘܗܝ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܛܐ. ܘܡܢ ܕܠܐ ܐܬܦܪܫ ܡܢ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܘܠܐ ܐܬܕܟܝ ܠܒܗ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܘܠܐ ܐܬܡܠܝ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܠܐ ܡܚܝܗܝ ܪܝܚܐ ܕܒܣܝܡܘܬܗ [ܘܥܕܡܐ ܕܪܘܚܐ ... ܐܝܟ ܦܪܩܠܛܐ. — 6 α ܕܡܪܢ ܦܪܘܩܐ. — 7 N ܕܝܫܘܥ et om. ܕܡܪܢ. — 9 N ܘܡܙܟܝܢܐ ܘܦܪܘܩܐ. — 10 N ܐܝܟ ܕܐܬܐ. — 13 N ܠܢܛܪܝܢ (sic). — 14 N *praecepta sua* ܦܘܩܕܢܘܗܝ [ܡܫܬܡܥܝܢ. — *Ib.* N ܕܢܛܪܝܢ (sic). — *Ib.* N ܘܐܬܪܓܪܓܬ. — 19 E ܒܟܠ ܙܒܢ. — *Ib.* EZNα ܐܝܟ ܕܐܡܪ. — *Ib.* N om. — 21 α ܕܥܒܕܝܢ ܚܢܢ. — 22 EZNα om. ܐܢܫܝܢ.

[1] Ps. cxix, 17-20.

ܚܙܘܗ ܫܘܒܚܗ: ܘܡܣܬܟܠܝܢ ܠܫܪܪܐ ܕܢܡܘܣܗ ܘܠܐ ܡܛܫܐ ܡܢܗܘܢ ܫܪܪܐ ܕܦܘܩܕܢܘܗܝ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܣܟܢܝܢ ܢܦܩܝܢ ܘܡܬܪܓܪܓܝܢ ܒܟܠܙܒܢ ܠܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܗ ܪܒܐ ܕܡܪܢ: ܘܠܐ ܕܚܠܝܢ ܡܢ ܗܘ ܕܝܢܐ ܕܥܬܝܕ. ܡܛܠ ܕܦܪܩ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܘܐܘܪܒ ܐܢܘܢ: ܕܗܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘ ܨܒܝܢܗ ܕܡܫܡܠܝܐ ܕܡܪܢ: ܢܕܘܢܘܢ ܠܥܘܠܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܪܒܐ ܕܕܝܢܐ܀

ܡܪܢ ܕܝܢ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܟܠ ܠܨܠܘܬܐ ܨܠܝ ܘܐܫܬܡܥ ܘܐܬܓܡܪ ܘܐܬܐ ܦܪܘܩܐ ܠܘܬܗ ܟܕ ܠܐ ܡܫܥܒܕ ܗܘܐ. ܐܢ ܡܪܢ ܗܟܝܠ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܟܠ ܠܨܠܘܬܐ ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܚܛܝܬܐ ܘܠܐ ܡܪܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܨܠܐ ܠܗ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܥܒܕܐ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܗܘܝܘ ܒܟܝܢܗ ܦܪܘܩܐ ܕܟܠ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܘܡܣܟܝܢ ܠܗ: ܐܢ ܡܪܢ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܒܨܠܘܬܐ ܘܨܡ ܘܨܠܝ: ܟܡܐ ܝܬܝܪ ܠܢ ܕܢܨܠܐ ܕܘܠܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐ ܕܨܠܝ ܡܪܢ ܘܢܨܘܡ ܐܡܝܢܐܝܬ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܗܢܐ ܓܢܣܐ ܕܣܛܢܐ ܒܨܘܡܐ ܗܘ ܙܟܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܘܟܡܐ ܝܬܝܪ ܠܢ ܕܢܨܠܐ ܝܬܝܪ ܡܢ

vident gloriam ipsius et comprehendunt veritatem eius totam et explicant mirabilia in lege eius, nec celat eos veritatem praeceptorum suorum; quapropter pauperes fiunt et semper desiderant diem illam iudicii magni Dñi, nec timent iudicium futurum, quia Dñs liberavit et magnificavit eos; nam hi ipsi, qui perfectam voluntatem Dñi fecerint, iudicabunt iniquos die illa magna iudicii.

11. Dñs autem, quamquam oratione non indigebat, oravit et exauditus est et perfectionem consecutus est; et venit ad eum liberator, etsi subactus non fuit. Si igitur Dñs, quamquam non indiguit oratione, cum nullum in ipso peccatum fuerit nec dominum habuerit ad quem oraret (nemini enim subditus erat sed suapte natura salvator est omnium qui ipsum implorant et praestolantur), si Dñs, inquam, qui oratione non indigebat, laboravit et ieiunavit et oravit, quanto magis decet nos plus orare, quam oravit Dñs, et assidue ieiunare, sicut dixit: *Hoc genus Satanae ieiunio vincetis*[1]; et quanto magis adhuc decet nos plus

BENZα] — 1 N ܚܙܘܗ ܒܠܒܗ. — *Ib.* N *expectant* ܡܣܬܟܠܝܢ [ܡܣܬܟܠܝܢ. — *Ib.* N ܙܕܩܐ ܕܒܐ ܡܣܟܢܐ. — 6 EZNα ܗܘ ܕܝܢܐ. — 8 N ܘܕܒܪ. — 9 N ܘܗܝܡܢܘ ܕܡܫܡܠܝܐ ܠܚܡܝܢ ܕܡܪܢ. — 10 N ܠܥܘܠ [ܕܝܢ. — *Ib* B om. .... ܠܨܠܘܬܐ ܟܠ ܘܐܫܬܡܥ ܨܠܝ. — 11 N ܐܫܬܡܥ et om. ܨܠܝ N om. ..... ܡܪܢ ܐܢ ܠܨܠܘܬܐ ܟܠ. — 16 N om. ܗܘܐ ܡܫܥܒܕܐ ܠܗ ܡܛܠ. — *Ib.* N ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ. — 17 N ܗܘ ܐܠܐ [ܐܠܐ. — 18 N om. ܡܛܠ. — 19 N ܘܠܐ (sic). — 22 EN *oratione* ܒܨܠܘܬܐ [ܗܘ ܒܨܘܡܐ α ita quidem in textu; in margine ad ܠܨܠܘܬܐ notat ܒܨܘܡܐ.

[1] Matth. XVII, 20.

clamare, quam ipse clamavit cum vehementia et lacrimis multis, cum nos indigeamus et cum peccatum adhuc sit in nobis? Dñs enim nec indigebat nec ullum in eo peccatum erat, sicut est in nobis ipsis; et hinc scimus Dñum liberatore opus non habuisse sed semet ipsum sibi et omnibus ad se confugientibus liberatorem existere; sic enim scriptum est : *Laudate Dominum doxologia nova, quia mirabile fecit. Salvavit eum dextera eius et brachium sanctum eius. Ostendit Dominus salutare suum et in conspectu gentium revelavit iustitiam suam et recordatus est gratiae et fidelitatis suae erga domum Israel et viderunt omnes fines terrae salutem Dei nostri. Canta Domino omnis terra : gaudete et psallite et laudate. Psallite Domino in citharis et in tono psalterii*[1]. Vides Dñum non indiguisse redemptione angeli, quia ecce dextera sua eum salvavit et brachium suum sanctum. Attende, fili, prophetam dixisse : *Ostendit Dominus salutare suum et in conspectu populorum revelavit iustitiam suam*. Vides eum ostendendo ostendisse nobis, quomodo certaremus cum Satana eumque supe-

ܡܐ ܕܩܥܐ ܒܚܝܠܐ ܘܒܕܡܥܐ ܣܓܝܐܬܐ. ܡܛܠ ܕܣܢܝܩܝܢ ܚܢܢ ܘܡܛܠ ܕܚܛܝܬܐ ܒܢ ܒܕܡܘܬ ܚܛܝܬܐ. ܡܪܢ ܓܝܪ ܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܐܦ ܠܐ ܚܛܝܬܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܢ ܕܝܠܢ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܝܕܥܝܢ ܕܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܡܪܢ ܠܦܪܘܩܐ ܐܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܦܪܘܩܐ ܠܢܦܫܗ ܘܠܟܠ ܕܐܬܓܘܣܘ ܒܗ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܟܬܝܒ: ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܚܕܬܐ. ܡܛܠ ܕܬܕܡܘܪܬܐ ܥܒܕ. ܦܪܩܗ ܝܡܝܢܗ ܘܕܪܥܗ ܩܕܝܫܐ. ܚܘܝ ܡܪܝܐ ܦܘܪܩܢܗ ܘܠܥܝܢܝ ܥܡܡܐ ܓܠܐ ܙܕܝܩܘܬܗ. ܘܐܬܕܟܪ ܛܝܒܘܬܗ ܘܗܝܡܢܘܬܗ ܠܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ. ܘܚܙܘ ܟܠܗܘܢ ܣܘܦܝܗ ܕܐܪܥܐ ܦܘܪܩܢܗ ܕܐܠܗܢ. ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܐܬܦܨܚܘ ܘܙܡܪܘ ܘܫܒܚܘ. ܙܡܪܘ ܠܡܪܝܐ ܒܟܢܪܐ ܘܒܩܠܐ ܕܙܡܪܐ. ܚܙܝܬ ܕܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܡܪܢ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܡܠܐܟܐ: ܕܗܐ ܝܡܝܢܗ ܗܝ ܦܪܩܬܗ ܘܕܪܥܗ ܩܕܝܫܐ. ܚܙܝ ܒܪܝ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ: ܕܚܘܝ ܡܪܝܐ ܦܘܪܩܢܗ ܘܠܥܝܢܝ ܥܡܡܐ ܓܠܐ ܙܕܝܩܘܬܗ. ܚܙܝܬ ܕܒܡܚܘܝܘ ܚܘܝ ܠܢ ܕܐܝܟܢܐ ܢܬܟܬܫ ܥܡ ܣܛܢܐ ܘܢܙܟܝܘܗܝ ܘܗܘܐ

BENZα] — 1 N *cum passione*. ܒܚܫܐ ܗܘ [ܒܚܝܠܐ. — 2 Z ܕܣܢܝܩܝܢܢ. — *Ib.* N ܡܛܠ. — 3 ENZα ܒܕܡܘܬ ܚܛܝܬܐ ad quod N add. : *Dñs Iesus Christus dignetur nos procedere caste et timorale in via quae fert ad celsitudinem caeli. Amen.* ܘܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܢܫܘܐ ܠܢ ܕܢܪܕܐ ܒܢܟܦܘܬܐ ܘܒܕܚܠܬܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܘܒܠܐ ܠܪܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܐܡܝܢ hac prece iaculatoria desinit N. — 4 Zα ܐܦܠܐ. — 5 E ܠܗ [ܠܗܘ. — *Ib.* Z desinit ܒܢ ܕܝܠܢ. — 8 E ܘܟܠ. — 10 Eα ܦܪܩܬܗ. — 12 E ܥܠܡܐ. — 14 α ܐܝܣܪܐܝܠ. — 15 B ܫܒܚܘ. — 17 Eα ܘܫܒܚܘ ܘܙܡܪܘ ܐܬܦܨܚܘ. — 18 Eα ܠܐ ܚܙܐ. — 19 α *redemptore angelo* ܦܪܘܩܐ ܡܠܐܟܐ. — 23 Eα ܠܐ ܚܙܐ. — *Ib.* Eα ܕܐܝܟ.

[1] Ps. CXVIII, 1-5.

[illegible]

raremus; et ecce quomodo revelavit nobis iustitiam suam, quam imitaremur! Et supplicavit in oratione et oravit cum clamore valido, velut homo, in quo peccatum habitat, quamquam Dñs sanctus erat, sicut scriptum est.

12. Nobis itaque ostendit Dñs, quomodo purificetur homo a peccato. Vides, quomodo mortuus sit pro peccatoribus et Satanam, nonnisi nostri causa, ut nos doceret quomodo certaremus cum eo, flatu suo delesset. Vides, quomodo humiliaverit se nostri causa, ut cum Satana, vulpecula vili, certamen susceperit. Quemadmodum enim homo iustus Dei causa ad necem captus, quem dominus ipsius videns negligit, ut parva tribulatione tolerata victor fiat, videns neminem dari, qui se adiuvet, impletur tristitia et deflet homicidas suos, sui causa interficiendos : sic voluit Dñs tribulari a malis et tribulationes perferre; et cor eius impletum est tristitia ob iniquitatem nostram, hoc est : ob suum erga plasma suum amorem, ne periret; sic enim erat ei modus, ut persuasione accepta ad domum salutis reverteretur. Etiam propter traditores et crucifixores suos maerebat Dñs et eos deflebat et pro eis cum lacrimis orabat, ut nobis exemplo fieret, [ut] et nos oraremus pro ho-

BEα] — 1 E [illegible]. — 2 Eα om. [illegible]. — 3 E [illegible]. — 7 Eα [illegible]. — 8 E [illegible] α [illegible] [[illegible] et om. [illegible]. — 10 Eα [illegible]. — 12 Eα [illegible]. — 13 α [illegible]. — 16 E [illegible]. — 19 α [illegible].

micidis nostris cum lacrimis eosque imploraremus sicut ipse imploravit Patrem suum, ut dimitteret homicidis eius. Nam ipse et Pater in invicem sunt et unum sunt et Spiritus sanctus in eis est. Et totum, quod dixit : *Dimitte eis* [1], ut nos doceret dicere sibi, sicut ipse Patri suo dixit.

13. Vides, quomodo sustinuerit Dñs, ut nobis in omnibus exemplo fieret, etiam in eo, quomodo superaremus malum et peccatum et etiam quomodo vinceremus homines nequam, qui nos inique aggrediuntur. *Vos,* inquit, *patienter orate pro eis, ut salventur. Si paenitentiam,* inquit, *egerint, ecce eos ipsos pudebit delictorum suorum et adibunt vos et vivent. Si vero paenitentiam non agant et in sua iniquitate perseverent, solemini vos de hoc, nam die illa iudicii, qua ego apparebo in gloria mea, vos conglorificabimini mecum coram tota creatura et ipsi prostrabuntur coram me et coram tota creatura superorum et inferorum. Vos autem,* ait, *nolite gaudere de strage ipsorum, sed orate pro eis, ut surgant* [2]. Ecce, fili, vide Dñum licet nullo horum indiguerit, nostri causa indigere voluisse; hoc est : ob magnam suam erga nos caritatem voluit nos salvos facere et nostri gratia omnia sustinuit,

ܒܕܡܥܐ ܘܢܒܥܐ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܗܘܐ ܗܘ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܕܢܫܒܘܩ ܠܩܛܘܠܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܗܘ ܘܐܒܘܗܝ ܚܕ ܒܚܕ ܐܢܘܢ ܘܚܕ ܐܢܘܢ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܗܘܢ. ܘܟܠܗ ܕܐܡܪ ܕܫܒܘܩ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܠܦܢ ܕܢܐܡܪ ܠܗ ܐܦ ܐܢܚܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘ ܠܐܒܘܗܝ܀

ܚܙܝܬ ܐܝܟܢ ܣܝܒܪ ܡܪܢ ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܛܘܦܣܐ ܒܟܠ ܡܕܡ ܐܦ ܕܐܝܟܢ ܢܙܟܐ ܠܒܝܫܬܐ ܘܠܚܛܝܬܐ ܐܦ ܕܐܝܟܢ ܢܙܟܐ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܒܝ̈ܫܐ ܕܐܬܝܢ ܥܠܝܢ ܒܥܘܠܐ. ܐܢܬܘܢ ܐܡܪ ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ ܘܨܠܘ ܥܠܝܗܘܢ ܕܢܚܘܢ. ܐܢ ܬܝܒܘ ܐܡܪ ܗܐ ܗܢܘܢ ܒܗܬܝܢ ܒܣܟܠܘܬܗܘܢ ܘܐܬܝܢ ܠܘܬܟܘܢ ܘܚܝܝܢ. ܘܐܠܐ ܬܝܒܝܢ ܘܩܝܡܝܢ ܒܪܘܫܥܗܘܢ: ܐܬܒܝܐܘ ܒܗܕܐ: ܕܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܕܡܬܓܠܐ ܐܢܐ ܒܫܘܒܚܝ: ܡܫܬܒܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܡܝ ܩܕܡ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܘܗܢܘܢ ܡܫܬܓܕܝܢ ܩܕܡܝ ܘܩܕܡ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܝ̈ܐ ܘܕܬܚܬܝ̈ܐ. ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܐ ܬܚܕܘܢ ܥܠ ܬܒܪܗܘܢ: ܐܠܐ ܨܠܘ ܥܠܝܗܘܢ ܕܢܩܘܡܘܢ. ܗܐ ܚܙܝ ܒܪܝ ܕܟܕ ܡܪܢ ܠܟܠ ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ: ܡܛܠܬܢ ܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܣܢܝܩܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܛܠ ܚܘܒܗ ܣܓܝܐܐ ܕܠܘܬܢ ܨܒܐ ܕܢ

BEα] — 1 E ܡܢܗܘܢ. — 4 α om. ܐܢܘܢ ܘܚܕ. — 5 Eα ܘܕܠܦܢ. — 6 E ܚܢܢ α ܐܢܚܢܢ. — 7 Eα ܐܝܟ ܣܝܒܪ. — 8 B ܛܘܦܣܐ [ܛܘܦܣܐ. — *Ib.* α ܒܟܠܡܕܡ. — 10 α ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. — 12 Eα ܘܢܚܘܢ. — 16 Eα add. *magna* ܪܒܐ [ܒܫܘܒܚܐ. — 17 E in margine adiicit ܐܠܗܝ B om. — *Ib.* B ܥܡܝ. — 19 Eα coram *nobis* ܩܕܡܝܢ. — 20 Eα ܘܬܚܬܝ̈ܐ. — 24 α ܗ [ܕܝܢ ܗܢܘ.

[1] Luc. xxiii, 34. — [2] Origo citati non liquet.

[Syriac]

ut nos doceret, quomodo superaremus dominum saevum, quem vi libertatis nostrae nacti sumus ab initio per praevaricationem praecepti, qua domestici Adae transgressi sunt verbum Illius, qui misericordia sua vivificat et nutrit omnia, cui gloria. Amen.

14. Id quoque notum sit nobis neminem perfici et proficere, nisi pauper fiat et se exinaniat et sanctificet et se humiliet iuxta exemplum, quod nobis Dñs ostendit, qui omnia mandata observavit et inimicos occisoresque suos dilexit et pro eis misericorditer oravit. Et nisi oraverimus, sicut oravit Dñs cum clamore et lacrimis et supplicavit longo tempore, liberator ad nos non veniet. Dñs enim dixit: *Si diligitis me, mandata mea servate*[1], *sicut ego observavi mandata Dei et manebitis in caritate eius, sicut ego observavi praecepta Patris mei*[2]. *Et ego diligam vos*[3] *et veniam ad vos, ego et Pater meus, et faciam vos fratres meos et domum commorationis meae et mansionem requiei meae*[4] *et assumam vos ad me, nec relinquam vos orphanos*[5]. Igitur dum ad perfectionem tendimus, nisi supplicave-

BEZα] — 2 B om. [Syriac]. — 3 Eα [Syriac]. — 7 Z incipit [Syriac]. — *Ib.* α [Syriac] E [Syriac]. — *Ib.* EZα [Syriac]. — 9 EZα [Syriac]. — 10 EZα [Syriac]. — 12 E [Syriac]. — 13 EZα [Syriac]. — 15 B [Syriac] (sic). — 17 EZα *patris mei* [Syriac]. — 18 EZα *in dilectione mea* [Syriac]. — *Ib.* EZα [Syriac]. — *Ib.* EZα sicut *ego perstiti in dilectione eius* [Syriac]. — 23 Zα [Syriac]. — 24 EZα [Syriac].

[1] Ioh. XIV, 15. — [2] Ioh. XV, 10. — [3] Ioh. XIV, 21. — [4] Ioh. v. 23. — [5] Ioh. v, 18.

rimus et in oratione afflictionem subierimus, sicut fecit Dñs, non perficiemur, nec liberator ad nos veniet. Et si liberator ad nos non venerit, peccatum non removebitur. Et si peccatum remotum non erit, malae cogitationes non auferentur e corde. Et si cogitationes ablatae non erunt, cor non mundabitur; et si cor mundum non fuerit, manus nostras caste non elevabimus[1]; et si manus nostras caste non elevaverimus una cum corde nostro amoris omnium et dilectionis Dñi pleno, ingredi ad Dñum in thalamum eius non poterimus, sed ecce prope thalamum eius manebimus, sicut scriptum est: *Intravit rex, ut videret discumbentes. Et vidit ibi virum, qui non habuit vestes convenientes huic convivio opulento et sponso glorioso. Et praecipiente sponso servis suis, ligarunt manus et pedes eius eieceruntque eum in tenebras exteriores, quia temere ingressus est, habens cor impurum*[2]. Vestes enim nuptiarum Dñi puritas est cordis perfecti, sicut scriptum est: *Beati illi, qui mundi sunt corde, quia hi videbunt Deum*[3], nam intrabunt in thalamum Dñi Iesu, regis gloriae et coronae et maiestatis nostrae et vide-

ܡܪܢ: ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢܢ ܚܢܢ ܘܦܪܘܩܐ ܠܘܬܢ ܠܐ ܐܬܐ. ܘܐܢ ܦܪܘܩܐ ܠܐ ܐܬܐ: ܚܛܝܬܐ ܠܐ ܡܬܦܪܩܐ. ܘܐܢ ܚܛܝܬܐ ܠܐ ܡܬܦܪܩܐ: ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܠܐ ܡܫܬܩܠܢ ܡܢ ܠܒܐ. ܘܐܢ ܡܚܫܒܬܐ ܠܐ ܡܫܬܩܠܢ: ܠܒܐ ܠܐ ܡܬܕܟܐ. ܘܐܢ ܠܒܐ ܠܐ ܡܬܕܟܐ: ܐܝܕܝܢ ܒܕܟܝܘܬܐ ܠܐ ܡܪܝܡܝܢܢ. ܘܐܢ ܐܝܕܝܢ ܒܕܟܝܘܬܐ ܠܐ ܡܪܝܡܝܢܢ ܚܢܢ ܥܡ ܠܒܢ: ܟܕ ܡܠܐ ܚܘܒܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܘܪܚܡܬܐ ܕܡܪܢ: ܕܢܥܘܠ ܠܘܬ ܡܪܢ ܠܓܢܘܢܗ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܚܢܢ: ܐܠܐ ܗܐ ܩܝܡܝܢ ܐܢܚܢ ܥܠ ܓܢܘܢܗ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܥܠ ܡܠܟܐ ܕܢܚܙܐ ܣܡܝܟܐ ܘܚܙܐ ܬܡܢ ܓܒܪܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܢܚܬܐ ܦܐܝܐ ܐܝܟ ܕܠܗܝ ܡܫܬܘܬܐ ܥܬܝܪܬܐ ܘܐܝܟ ܕܠܗܘ ܚܬܢܐ ܫܒܝܚܐ: ܘܦܩܕ ܚܬܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܘܐܣܪܘ ܐܝܕܘܗܝ ܘܪܓܠܘܗܝ ܘܐܦܩܘܗܝ ܠܚܫܘܟܐ ܒܪܝܐ ܥܠ ܕܐܡܪܚ ܘܥܠ ܟܕ ܠܐ ܕܟܐ ܠܒܗ. ܢܚܬܐ ܓܝܪ ܕܡܫܬܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܟܝܘܬܐ ܠܒܐ ܐܝܬܝܗ ܓܡܝܪܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ: ܕܗܢܘܢ ܢܚܙܘܢ ܠܐܠܗܐ: ܕܢܥܠܘܢ ܠܓܢܘܢܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܠܟܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܐܫܒܘܚܝ

BEZα] — 1 Eα ܡܫܬܡܠܝܢ. — *Ib.* Zα ܚܢܢ ܡܫܬܡܠܝܢ. — 8 E in margine ܡܪܝܡܝܢ ܐܝܕܝܢ ܘܐܢ .. .. α ܡܪܝܡܝܢ. — 10 EZ ܕܢܥܘܠ. — 11 EZα ܡܫܟܚܝܢ. — 12 EZα ܩܝܡܝܢ. — *Ib.* Eα ܠܘܬ. — 20 EZα ܕܡܫܬܘܬܐ [ܕܡܢ]. — 21 EZα ܓܡܝܪܐ. — 23 EZα ܢܚܙܘܢܗ.

[1] Tim. II, 8. — [2] Matth. XXII, 11 seq. — [3] Matth. V, 8.

ܘܡܠܟܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ: ܘܢܚܙܘܢ ܐܦܘܗܝ ܒܓܘܗ ܕܒܝܬ ܓܢܘܢܗ ܘܢܥܡܪܘܢ ܥܡܗ ܘܢܫܬܒܚܘܢ ܥܡܗ ܘܢܬܒܣܡܘܢ ܥܡܗ. ܡܛܠ ܕܚܫܘ ܥܡܗ ܘܐܚܒܘܗܝ: ܥܡܗ ܚܕܝܢ ܘܡܬܒܝܐܝܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܒܢܘܗܪܗ ܘܒܝܪܬܘܬܗ ܘܒܐܘܢܐ ܕܝܚܝܠ ܘܛܝܒ ܠܗܘܢ ܕܡܥܠܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܘܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܚܝܐ܀

ܐܦ ܓܝܪ ܣܓܝܐܢ ܐܘܢܘܬܐ ܕܡܛܝܒܢ ܠܟܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ: ܐܠܐ ܗܘ ܐܘܢܐ ܡܥܠܝ ܗܘ ܘܠܐ ܟܠ ܐܢܫ ܣܠܩ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܠܗܕܐ ܡܠܬܐ ܠܘ ܟܠ ܐܢܫ ܣܦܩ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܡ ܠܘ ܟܠ ܐܢܫ ܥܒܕ ܥܒܕܐ ܕܫܘܝܢ ܠܗ ܠܗܕܐ ܡܠܬܐ. ܡܢ ܕܠܐ ܐܡܪ ܫܩܠ ܙܩܝܦܗ ܘܪܕܐ ܒܥܩܒܬܝ ܘܒܕܘܒܪܝ: ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ. ܡܟܝܠ ܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܡܢܐ ܕܐܙܠܘ ܠܗܘ ܥܠܡܐ ܕܚܙܝܢ ܕܡܬܓܠܙܝܢ ܡܢ ܦܪܨܘܦܗ ܕܡܪܢ ܘܡܢ ܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܘܒܚܗ: ܕܗܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܪܟܐ: ܡܢ ܗܟܝܠ ܕܨܒܐ ܕܢܚܙܐ ܦܪܨܘܦܗ ܕܡܪܢ ܘܢܥܡܪ ܥܡܗ: ܢܫܩܘܠ ܙܩܝܦܗ ܘܢܬܕܒܪ ܠܗ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܕܟܕ ܢܦܩ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܥܡ ܡܪܢ ܢܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܒܪܘܚܐ: ܕܐܡܬܝ ܕܢܦܩ ܡܢ

bunt faciem eius in medio habitationis thalami eius et habitabunt et conglorificabuntur cum ipso et delectabuntur cum ipso. Quia compassi sunt cum ipso eumque dilexerunt, cum ipso gaudebunt et solatium invenient et conglorificabuntur in lumine eius et hereditate et mansione, quam eis praeparavit, excelsiore omnibus mansionibus domus salutis.

15. Quamquam enim multae sunt mansiones, cuique iuxta opera eius paratae, illa tamen mansio sublimissima est, nec quisque ascendet in eam, ut dixit Dñs: *Verbi huius haud quilibet capax est*[1]; hoc est : haud quisque facit opera digna hoc verbo. *Qui non tollit,* ait, *crucem suam et incedit in vestigiis meis et in conversatione mea, non est me dignus*[2]. Anne igitur discerpent se homines ituri in saeculum illud, videntes se privari facie Dñi et civitate gloriae eius, cum ecce dicat eis exhinc : « Qui itaque videre vult faciem Dñi et habitare cum ipso, tollat crucem suam eumque imitetur in hoc saeculo, ut exiens ex hoc saeculo cum Dño sit ». — sicut dixit Paulus in spiritu : *Quando moriemur e corpore, cum Dño erimus*[3].

BENZα] — 1 EZ ܘܪܘܡܐ ܘܡܠܟܐ α ܘܡܠܟܐ ܘܪܘܡܐ. — *Ib.* EZα om. ܘܡܫܒܚܘܬܐ. — 2 α ܒܓܘܗܝ. — 4 EZα ܘܐܬܒܣܡܘ ܥܡܗ ܘܐܬܒܣܡܘ ܥܡܗ. — *Ib.* Eα ܘܡܛܠ. — 7 BEZ ܕܡܥܠܝ. — 9 BEZα ܕܡܬܛܝܒܢ. — 10 Zα ܠܥܒܕܘܗܝ. — 11 EZα ܕܣܠܩ. — 13 B om. ܣܦܩ ܠܗ ..... ܠܗ ܥܒܕ. — 14 EZα ܕܥܒܕ. — *Ib.* Eα ܐܢܫ ܕܫܘܝܢ. — 19 EZα om. ܗܝ. — 22 α ܘܢܬܠܡܕ.

---

[1] Matth. XIX, 11. — [2] Matth. X, 38. — [3] II Cor. V, 6.

Si autem nescias tollere crucem et incedere in vestigiis Dñi moribusque eius, lege Evangelium et redi ad hunc sermonem et disce et interroga talem, qui noverit, et ostendet tibi; aut humiliare et funde preces coram Dño et ipse revelabit tibi; et esto humilis erga omnes, quia ubi non speraveris, invenies homines scientiae, qui tibi viam Dñi Iesu ostendent. Despecti sunt enim et humiles et viles specie discipuli Dñi; et sicut Dñs perfectos fecit in terra, sic constituunt perfecti ipsius perfectos [alios] in terra in ipso Dño; nam Dñs ope ipsorum facit perfectos. Si enim quisque idoneus esset ad Spiritum sanctum audiendum, neque Dñs apparuisset in corpore, ut homo, neque misisset prophetas et apostolos, qui sibi nuntii fierent et ostenderent hominibus veritatem et gloriam suam. Et Paulus sic ait : *Hic est labor et lucta mea per operationem, quae operatur in me per virtutem, ut constituam unumquemque hominem perfectum in Christo*[1]. Sicut Christus nos constituit perfecitque sua

ܦܫܝܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܡܪܢ. ܘܐܠܐ ܡܫܟܚ ܕܬܫܩܘܠ ܨܠܝܒܐ ܘܬܪܕܐ ܒܥܩܒܬܗ ܕܡܪܢ ܘܒܕܘܒܪ̈ܘܗܝ ܩܪܝ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܬܐ ܠܡܐܡܪܐ ܗܢܐ ܘܝܠܦ ܘܫܐܠ ܠܡܢ ܕܝܕܥ ܘܗܘ ܡܚܘܐ ܠܟ. ܐܘ ܐܬܡܟܟ ܘܐܫܦܟ ܩܕܡ ܡܪܢ ܘܗܘ ܓܠܐ ܠܟ. ܘܗܘܝܬ ܡܟܝܟ ܠܘܬ ܟܠ ܐܢܫ ܕܐܝܟܐ ܕܠܐ ܣܒܪܬ ܐܫܟܚ ܡܫܟܚܬ ܐܢܫܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܡܚܘܝܢ ܠܟ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܡܫܝܛܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܘܡܟܝܟܝܢ ܘܒܨܝܪܝܢ ܒܚܙܬܗܘܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܡܪܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܓܡܝܪܐ ܒܐܪܥܐ ܗܟܢ ܡܩܝܡܝܢ ܓܡܝܪܘܗܝ ܓܡܝܪܐ ܒܐܪܥܐ ܒܗ ܒܡܪܢ. ܡܛܠ ܕܡܪܢ ܒܝܕܗܘܢ ܥܒܕ ܓܡܝܪܐ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܣܦܩ ܗܘܐ ܐܢܫ ܕܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܫܡܥ: ܐܦܠܐ ܡܪܢ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܒܦܓܪ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܐܘ ܠܐ ܠܢܒܝ̈ܐ ܘܠܫܠܝܚܐ ܡܫܕܪ ܗܘܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ ܟܪ̈ܘܙܐ ܘܢܚܘܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܫܪܪܗ ܘܫܘܒܚܗ. ܘܗܟܢ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܗܢܘ ܠܡܠܝ ܘܐܓܘܢܝ ܒܡܥܒܕܢܘܬܐ ܕܡܬܥܒܕܐ ܒܝ ܒܚܝܠܐ ܕܐܩܝܡ ܠܟܠ ܒܪܢܫ ܟܕ ܓܡܝܪ ܒܡܫܝܚܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܩܝܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܓܡܪܢ ܒܚܝܠܗ:

BENZα] — 1 Eα ܐܢܬ ܡܪܢ. — 4 B ܠܡܐܡܪܐ. — *Ib.* EZα ܐܢܬ ܘܫܐܠ. — 5 EZα ܐܬܡܟܟ et om. ܐܬܡܟܟ. — 7 Z ܐܢܬ ܡܟܝܟ. — *Ib.* Z ܟܠܗܘܢ. — *Ib.* EZα ܐܢܬ ܣܒܪܬ. — 8 EZα ܐܢܬ ܡܫܟܚܬ. — *Ib.* Bα ܐܢܫܐ. — *Ib.* EZα ܕܡܚܘܝܢ. — 15 E ܐܠܐ [ܐܠܘ. — 16 E ܠܐ ܐܦ. — 17 E ܐܝܟ ܒܪ. — *Ib.* EZα ܐܦܠܐ. — 19 Z ܐܝܟ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. — *Ib.* Z ܘܫܘܒܚܗ. — 21 B ܘܐܓܘܢܝ (sic). — 23 E ܒܪܢܫܐ. — *Ib.* Z add. ܒܗ [ܓܡܝܪ. — *Ib.* EZβ ܘܐܓܡܪ.

[1] Col. I, 28.

ܗܟܢ ܐܪܗܛ ܕܐܩܝܡ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܓܡ ܫܡܠܝܢ ܒܗ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܗܟܢܐ ܪܗܛ ܐܢܐ ܕܐܕܪܟ ܠܡܕܡ ܕܡܛܠܬܗ ܐܬܕܪܟܬ. ܠܐ ܗܟܝܠ ܐܢܫܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪ̈ܐ: ܬܒܣܪ ܒܥܘܕܪܢܗ ܐܝܟ ܕܬܩܒܠ ܓܡܝܪܘܬܐ ܡܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܠܐ ܦܘܠܓܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ܀

ܟܠ ܡܫܬܘܬܐ ܕܝܢ ܕܐܡܪܬ: ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܡܫܬܘܬܐ ܠܒܪܗ: ܐܠܗܘܝ ܡܠܟܐ ܡܪܝܐ ܘܒܪܗ ܐܠܗܘܝ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܠܟܢ ܫܡܝܢܐ. ܡܫܬܘܬܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܘܡܙܡܢܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܢܒܝ̈ܐ. ܙܘܡܢܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܢܐ ܕܒܝܕ ܒܪܐ ܕܢܬܪܥܐ ܐܒܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. ܡܐܬܝܬܗܘܢ ܕܝܢ ܕܠܡܫܬܘܬܐ: ܕܡܢ ܕܬܐܒ ܡܬܩܒܠ. ܛܒ̈ܐ ܐܦ ܒܝ̈ܫܐ ܗܢܘ ܕܝܢ ܙܘܡܢܐ ܕܙܡܢ ܐܢܘܢ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܡܢ ܩܕܡ ܙܒܢ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܕܢܠܒܫܘܢ ܢܚܬ̈ܐ ܛܒ̈ܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܥܒ̈ܕܐ ܛܒ̈ܐ ܘܢܡܛܘܢ ܠܗܝ ܡܫܬܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܙܕܡܢܝܢ ܕܐܫܬܐܠܘ: ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܐܫܬܐܠܘ ܡܢ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܘܠܐ ܨܒܘ ܕܢܗܝܡܢܘܢ ܒܗ. ܘܗܠܝܢ

virtute : sic curro, ut totum hominem perfectum in Christo constituam; et ita curro, ut assequar id, cuius causa assecutus est me. *Neminem itaque spernas ex his minimis*[1], nam forte ope eius fiet, ut perfectionem consequaris a Dño Iesu Christo, rege gloriae. Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto, Trinitati indivisae in saecula saeculorum. Amen.

16. Ad convivium autem quod attinet, quod dixi, *rex qui fecit convivium filio suo*[2], Rex Dominus est et filius eius Dñs Iesus est, rex noster caelestis; convivium autem regnum Dñi est et invitati sunt omnes apostoli et prophetae. Invitatio autem est, quod Pater per Filium suum omnibus hominibus reconciliari voluit. Adventus porro eorum ad caenam est, quod is, qui paenitentiam agit, acceptus fit. *Boni et mali*[3], invitatio quidem est, qua nos invitavit, quod eos in hoc saeculo ante tempora multa vocavit, ut vestes bonas induerent, quae sunt opera bona, ut pervenirent ad illud convivium, quod regnum Dñi est. *Convocati autem* ii, qui *se excusarunt*[4], hi sunt, qui se excusarunt ab adventu Dñi nolentes credere in eum; et qui ingressi et recepti

BEZα] — 1 EZ add. ܐܢܐ [ܐܘܪܚܐ. — *Ib.* Zα ܒܪܢܫܐ E ܒܪܢܫܐ. — 2 Z ... ܒܗ. — 8 EZα ܕܩܘܕܫܐ ܘܠܪܘܚܐ. — 9 Desinit Z ܐܡܝܢ. — 11 B ܕܥܒܕ. — 17 α ܐܢܫܐ ܒܢܝ E ܒܢܝ̈ܢܫܐ. — 19 B ܗܘ ܗܢܐ. — 21 Eα ܢܚܬ̈ܐ ܒܝ̈ܫܐ.

[1] Matth. XVIII, 10. — [2] Matth. XXII, 2. — [3] Matth. v. 10 — [4] Luc. XIV, 18.

sunt, cum induti essent vestimentis bonis, hi sunt, qui crediderunt in Dño et custodierunt praecepta eius, facientes totam eius voluntatem acceptam et perfectam. Et is, qui ingressus est et eiectus exiit, hi sunt, qui crediderunt in Dño nec observarunt omnia praecepta eius et corpus eius et sanguinem eius in damnationem sumpserunt, sicut scriptum est : *Qui manducat corpus Domini et bibit sanguinem eius indignus, ad iudicium et ignem die iudicii comburentem sumit illud*[1]. Attamen non intrant intrantes in regnum die illa iudicii et tunc exeunt exinde, sed intrantes, qui ingrediuntur, hi sunt, qui crediderunt in Dño et baptizati sunt in nomine eius; et egredientes, qui exeunt, ii sunt, quos Dñs reprobat die illa iudicii et perseverant in operibus suis pessimis, quia non custodierunt praecepta eius, velut homo ille vestimentis squalidis indutus, quae sunt opera mala hominum.

17. Attamen audite me, et comparemus nobis opera bona, quae sunt vestimenta, quae si qui induerint, accepti erunt apud Dñum. Dñs omnes invitat : divites et pauperes, et neminem spernit sed bonos et malos, omnes homines, qui

ܕܥܠܘ ܘܐܣܬܡܟܘ ܟܕ ܠܒܝܫܝܢ ܢܚܬܐ ܛܒܐ: ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܗܝܡܢܘ ܒܡܪܢ ܘܢܛܪܘ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܥܒܕܘ ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ ܡܩܒܠܐ ܘܡܫܡܠܝܐ. ܘܗܘ ܕܥܠ ܘܐܫܬܕܝ ܘܢܦܩ: ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܗܝܡܢܘ ܒܡܪܢ ܘܠܐ ܢܛܪܘ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܢܣܒܘ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܠܚܝܒܘܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܢ ܕܐܟܠ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܘܫܬܐ ܕܡܗ ܟܕ ܠܐ ܫܘܐ ܠܗ: ܠܕܝܢܐ ܘܠܢܘܪܐ ܕܡܘܩܕܐ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܫܩܠ ܠܗ. ܠܡ ܕܝܢ ܡܥܠ ܥܐܠܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܢܦܩܝܢ ܡܢܗ: ܐܠܐ ܥܐܠܝܢ ܕܥܠܘ: ܗܢܘܢ ܕܗܝܡܢܘ ܒܡܪܢ ܘܥܡܕܘ ܒܫܡܗ. ܘܢܦܩܝܢ ܕܢܦܩܘ: ܗܢܘܢ ܕܡܣܠܐ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܘܡܩܘܝܢ ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܒܝܫܐ: ܥܠ ܕܠܐ ܢܛܪܘ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܠܒܝܫ ܗܘܐ ܗܘ ܓܒܪܐ ܡܐܢܐ ܨܐܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܥܒܕܐ ܒܝܫܐ ܕܒܢܝܢܫܐ܀

ܐܠܐ ܫܡܥܘܢܝ ܘܢܛܝܒ ܠܢ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܢܚܬܐ ܕܡܬܩܒܠܝܢ ܠܠܒܘܫܝܗܘܢ ܠܘܬ ܡܪܢ. ܡܪܢ ܠܟܠܢܫ ܩܪܐ ܠܥܬܝܪܐ ܘܠܡܣܟܢܐ ܘܠܐܢܫ ܠܐ ܫܐܛ: ܐܠܐ ܠܛܒܐ ܘܠܒܝܫܐ ܠܟܠܗ ܐܢܫ ܕܐܬܐ

BEα] — 4 E add. *bonum* ܛܒܐ [ܗܝܡܢܘ. — *Ib.* E ܘܡܫܡܠܝܐ. — 5 α ܘܐܫܬܕܝ. — 6 E ܟܠܗܘܢ. — 10 α ܪ....ܘܠ [ܢܘܪܐ. — 12 E ܥܐܠܝܢ. — 13 Eα ܘܗܝܕܝܢ. — 15 Eα ܘܢܦܩܝܢ. — 19 B ܨܐܐ. — 21 B ܫܡܥܘܢܝ. — 22 Eα om. ܢܚܬܐ. — 23 Eα ܐܝܟ ܠܟܠ. — 24 Eα ܩܪܐ. — *Ib.* Eα ܫܐܛ. — 25 B om. ܐܢܫ. — *Ib.* α ܠܟܠܢܫ.

[1] I Cor. xi, 27

ܘܡܩܒܠܢܘܬܐ ܠܬܝܒܘܬܗ ܕܡܬܦܢܝܢ ܠܗ. ܘܒܝܘܡܐ ܗܿܘ ܪܒܐ ܕܕܝܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܓܙܘܗܝ ܕܢܦܪܘܥ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕ̈ܘܗܝ. ܘܡܚܕܐ ܠܡܨܒܝܢܘܬܗ ܠܡܢ ܕܢܛܪ ܡܠ̈ܘܗܝ ܘܡܬܟܫܦ ܠܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܦܫܩܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܝܕ ܕܘܝܕ ܘܐܡܪܐ: ܕܢܬܓܠܐ ܡܪܝܐ ܒܫܘܒܚܗ ܘܡܬܦܢܐ ܠܘܬ ܨܠܘܬܐ ܕܡܣܟܢ̈ܐ ܘܠܐ ܫܐܛ ܠܨܠܘܬܗܘܢ. ܬܬܟܬܒ ܗܕܐ ܠܫܪܒܬܐ ܐܚܪܝܬܐ: ܘܥܡܐ ܕܡܬܒܪܐ ܢܫܒܚ ܠܡܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܐܕܩ ܡܢ ܡܪܘܡܐ ܕܩܘܕܫܗ: ܡܪܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܐܕܩ: ܠܡܫܡܥ ܬܢܚܬܗ ܕܐܣܝܪܐ ܘܠܡܫܪܐ ܠܒ̈ܢܝܐ ܡܢ ܡܘܬܐ. ܚܙܝܬ ܕܡܬܦܢܐ ܡܪܝܐ ܥܠ ܨܠܘܬܐ ܕܡܣܟܢ̈ܐ ܘܠܐ ܫܐܛ ܠܒܥܘܬܗܘܢ ܘܨܠܘܬܗܘܢ. ܘܡܛܠܗܢܐ ܗܠܝܢ ܟܬܝܒܢ ܕܢܚܙܘܢ ܗܠܝܢ ܥܕܡܐ ܠܫܪܒܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܘܡܢ ܐܠܗܐ ܢܒܥܘܢ ܫܪܪܗ. ܘܢܓܠܐ ܠܗܘܢ ܥܘܡܩܐ ܕܥܘܬܪܐ ܕܚܟܡܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ ܢܐܡܪܘܢ ܗܟܢ: ܫܡܥ ܐܠܗܐ ܨܠܘܬܢ ܘܠܐ ܬܫܘܛ ܒܒܥܘܬܢ. ܫܡܥܢܝ ܘܥܢܝܢܝ ܘܐܬܦܢܐ ܠܩܥܬܢ ܘܫܡܥܢ: ܡܛܠ ܒܥܠܕܒܒܢ ܘܡܛܠ ܐܘܠܨܢܐ ܕܚܛܝܬܐ. ܘܢܐܡܪܘܢ ܒܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ: ܪܚܡ ܥܠܝܢ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܛܝܒܘܬܟ ܘܐܝܟ ܣܘܓܐܐ ܕܪ̈ܚܡܝܟ ܥܛܝ ܚܛܗ̈ܝܢ. ܐܣܓܝ ܐܚܠܠܢܝ ܡܢ ܥܘܠܝ: ܘܡܢ ܚܛܗ̈ܝ ܕܟܝܢܝ.

paenitentiam agunt et ad eum convertuntur, recipit; et die illa magna iudicii habet [opes] in gazophylacio suo, ut reddat cuique iuxta opera eius. Et cito morem geret ei, qui custodit verba sua et se implorat, uti exposuit Spiritus sanctus dicens per David : *Apparebit Dominus in gloria sua et convertetur ad orationem pauperum, nec despicit orationem eorum. Scribatur, hoc generationi ultimae et populus, qui creabitur, laudabit Dominum, quia respexit de excelso sanctuario suo : Dominus de caelo ad terram aspexit, ut audiret gemitum compediti et liberaret filios a morte*[1]. Vides Dominum converti ad orationem pauperum, nec spernere preces et orationes eorum; haec enim ideo conscribantur, ut videant ea usque ad generationem ultimam et a Deo veritatem eius expetant et revelet eis *profunditatem divitiarum sapientiae*[2] Iesu Christi et credentes in eum dicant sic : *Exaudi Deus orationem nostram neque negligas preces nostras : exaudi nos et responde nobis et convertere ad clamorem nostrum et exaudi nos ob adversarium nostrum et tribulationem peccati*[3]. Et dicant patienter : *Miserere nostri, Deus, secun-*

BEα] — 2 α ܒܓܙܗ. — 3 α ܥܒܕܗ. — 7 α ܠܨܠܘܬ̈ܗܘܢ. — 8 Eα add. ܠܗ [ܗܕܐ. — *Ib.* α ܫܪܒܬܐ ܐܚܪܝܬܐ. — 12 Eα ܠܐ ܡܢ. — 14 Eα ܘܡܛܠܗܢܐ. — 15 Eα *et scient illud* ܘܢܕܥܘܢܗ [ܘܢܚܙܘܢܗ. — 20 α in margine ut in textu nostro, in textu autem codicis : ܘܥܢܝܢ ܫܡܥܢ B ܘܥܢܝܢ. — *Ib.* α ܘܫܡܥܢ. — 22 α ܘܡܢ ܐܘܠܨܢ. — 23 α ܛܝܒܘܬܟ. — 24 B ܚܛܗ̈ܝܢ. — 25 B ܐܚܠܠܢܝ.

[1] Ps. CII, 16-21. — [2] Rom. XI, 33. — [3] Ps. LV, 1-3.

dum gratiam tuam : et secundum multitudinem misericordiae tuae dele peccata nostra. Amplius lava nos ab iniquitate nostra et a peccatis nostris munda nos. Quoniam iniquitates nostras notas habemus et peccata nostra contra nos sunt semper. Tibi, Domine, soli peccavimus et mala coram te fecimus. Vide, Domine, peccatum commixtum esse nobiscum ab utero : tu autem veritatem dilexisti, indicasti nobis occulta sapientiae tuae et verbo tuo iustificati sumus. Adsperge nos hyssopo gratiae tuae *et munda nos et lustra* nos ope eius *et super nivem dealba nos et averte faciem tuam ab iniquitate nostra* et respice humilitatem et paenitentiam nostram *et dele iniquitates nostras et da nobis delicias et gaudia tua et gaudebunt ossa nostra humiliata*[1] coram splendore tuo. Et humilietur vere homo antiquus, cupidinibus erroris corruptus et induat hominem novum, bonis operibus renovatum ad instar illius, quem creavit Dñs Iesus Christus ; et sint ossa nostra humilia, donec exaudiat nos Dñs et respondeat nobis et nos ad se convertat et constringat caritate sua et nos a subactione servitutis mortis liberet et cor mundum in nobis creet et Spiritum suum firmum in nobis renovet et nova

ܡܛܠ ܕܡܚܟܠܬܐ ܡܪܚܡܢ ܐܠܗܢ: ܘܚܛܗܝܢ ܠܡܫܒܩ ܐܢܘܢ ܒܪܚܡܝܟ. ܚܠܝ ܗ̱ܘ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗܝܢ ܘܒܥܘܠܬܐ ܡܕܟܝ ܠܟܠܢ: ܡܢ ܚܛܗ ܕܐܬܝܠܕܢ ܠܢ ܚܛܝܬܐ ܡܢ ܡܪܒܥܐ. ܐܢܬ ܕܝܢ ܒܩܘܫܬܐ ܪܚܡܬ: ܐܘܕܥܬܢ ܟܣܝܬܐ ܕܚܟܡܬܟ ܘܐܙܕܕܩܢ ܒܡܠܬܟ. ܪܘܣ ܥܠܝܢ ܙܘܦܐ ܕܛܝܒܘܬܟ ܘܕܟܝܢ ܒܗ ܘܚܘܪܢ ܝܬܝܪ ܡܢ ܬܠܓܐ. ܘܐܦܢܐ ܐܦܝܟ ܡܢ ܥܘܠܢ ܘܚܙܝ ܒܡܘܟܟܢ ܘܒܬܝܒܘܬܢ. ܘܥܛܝ ܣܟܠܘܬܢ ܘܗܒ ܠܢ ܒܘܣܡܝܟ ܘܚܕܘܬܟ: ܘܢܚܕܘܢ ܓܪܡܝܢ ܕܐܬܡܟܟܘ ܩܕܡ ܙܝܘܟ. ܘܢܬܡܟܟ ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܥܬܝܩܐ: ܕܐܬܚܒܠ ܒܪܓܝܓܬܐ ܕܛܘܥܝܝ: ܘܢܠܒܫ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܚܕܬܐ ܕܡܬܚܕܬ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪܝܗܝ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܘܢܗܘܘܢ ܓܪܡܝܢ ܡܟܝܟܐ ܥܕܡܐ ܕܢܥܢܐ ܠܢ ܡܪܢ ܘܢܥܢܐ ܠܢ ܘܢܦܢܐ ܠܢ ܠܘܬܗ ܘܐܣܘܪ ܠܢ ܒܚܘܒܗ ܘܢܦܪܘܩ ܠܢ ܡܢ ܫܘܥܒܕܐ ܕܥܒܕܘܬܐ ܕܡܘܬܐ ܘܠܒܐ ܕܟܝܐ ܢܒܪܐ ܒܢ ܘܪܘܚܗ ܬܩܝܦܬܐ ܢܚܕܬ ܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ ܠܥܠܡ ܕܐܬܩܢ ܠܟܠܢ ܒܓܘܐ ܐܚܪܢܐ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܪܘܡܐ ܕܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܡܫܡܠܝܢ ܐܢܫܐ ܕܐܫܬܪܪܘ

BEα] — 1 E ܡܛܠ. — *Ib.* E ܡܪܚܡܢ α ܐܠܗܢ. — 3 α ܚܛܗܝܢ ܟܠܗܘܢ. — 4 Eα add. ܠܗܘ ܕܐܬܝܠܕܢ. — 8 Eα *suavitatis tuae* ܕܒܣܝܡܘܬܟ [ܕܛܝܒܘܬܟ. — 9 B om. ܒܗ. — 14 Eα om. ܫܪܝܪܐ. — 15 Eα ܒܪܓܝܓܬܐ. — 16 E ܒܥܒܕܐ. — 17 E ܕܒܪܝܗܝ. — 18 Bα ܕܢܥܢܝܢ. — 23 B ܒܪܝܬܐ (sic). — *Ib.* E ܡܫܒܚܢ ܠܗ.

[1] Ps. LI, 1-9.

ܗܘܝܢ ܒܒܪܝܬܐ ܕܡܪܝܐ. ܘܫܒܚܝܢ ܠܡܪܝܐ ܘܦܪܩ ܠܢ ܡܫܥܒܕܘܬܐ ܩܫܝܐ ܕܡܘܬܐ ܘܦܢܝ ܒܢܝܐ ܠܬܚܘܡܝܗܘܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܗܘܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܗܘܝܢ ܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ ܒܡܫܝܚܐ ܒܕܟܝܘܬܐ ܕܠܒܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܕܡ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܚܛܐ ܘܢܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܒܪܘܝܗ. ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܡܕܟܝܐ ܠܒܗܘܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܘܡܚܒܝܢ ܠܟܠܢܫ: ܒܢܝܐ ܕܦܢܝܢ ܠܬܚܘܡܝܗܘܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ
ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ ܩܫܝܬܐ
ܕܐܝܬ ܒܐܘܪܚܐ
ܕܡܕܝܢܬܗ
ܕܡܪܝ܀

efficiamur creatura laudantes Dñum, qui misertus est nostri in generatione ultima, *quia respexit de excelso sanctuarii sui et audivit gemitum* nostrum, qui eramus compediti in servitute mortis [1], et nos in filios adoptavit et ex dura mortis servitute eripuit et *filios ad fines eorum reduxit* [2]; hoc est : facti homines, facti nova creatura in Christo cum puritate cordis, sicut erat Adam, antequam peccasset et praeceptum creatoris sui transgressus esset. Hi sunt, quorum cor mundum est a peccato et omnes diligunt : *filii qui redeunt ad fines suos.*

Desinit sermo vigesimus, de gradibus arduis in via civitatis Dñi.

BEα] — 4 Eα om. ܒܡܫܝܚܐ. — 9 β ܠܬܚܘܡܝܗܘܢ. — 10 B ܫܠܡ ܕܥܠ ܡܣܩܬܐ ܩܫܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܡܕܝܢܬܗ ܕܡܪܝ; E om.

[1] Ps. CII, 17 seq. — [2] Ier. XXXI, 17.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܚܕ
ܕܥܠ ܐܝܠܢܐ ܕܐܕܡ

SERMO VIGESIMUS PRIMUS,

DE ARBORE ADAE

1. Igitur incipiam exponere de arbore bona, qualis sit et quomodo stet, et de arbore scientiae boni et mali, quae est Malignus et labor et sollicitudo et cura rerum caducarum, per quam familia Adae mortem gustavit; nam per illam cognoverunt malum, quod ignoraverant. Et ubi comederant ex ea, cognoverunt malum, quod est mors, quam non noverant. Et ubi obedierant Maligno et aspecta terra viderant quae in ea sunt, eaque adamaverant, malum potitum est eis illudque cognoverunt, sicut scriptum est : *Die, quo transgressi eritis verbum meum, morte moriemini* [1].

ܐܫܪܐ ܡܫܪܐ ܠܡܦܫܩܘ ܥܠ ܐܝܠܢܐ ܛܒܐ: ܐܝܟ ܗܘ ܘܐܝܟ ܩܐܡ. ܘܥܠ ܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܝܫܐ ܘܥܡܠܐ ܘܨܦܬܐ ܘܪܢܝܐ ܕܒܥܒܘܪܝܬܐ ܕܛܥܡܘ ܒܗ ܕܒܝܬ ܐܕܡ ܡܘܬܐ: ܒܗ ܕܒܗ ܝܕܥܘ ܠܒܝܫܬܐ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ. ܘܟܕ ܕܐܟܠܘ ܡܢܗ ܝܕܥܘ ܒܝܫܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܘܬܐ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܟܕ ܕܐܫܬܡܥܘ ܠܒܝܫܐ ܘܚܙܘ ܒܐܪܥܐ ܘܚܙܘ ܗܢܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܘܪܚܡܘܗܝ: ܐܫܬܠܛܬ ܒܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܘܝܕܥܘܗ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܒܝܘܡܐ ܕܬܥܒܪܘܢ ܥܠ ܡܠܬܝ ܡܘܬܐ ܬܡܘܬܘܢ. ܡܛܠ

αβ] — In titulo : α ... ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܡܣܩܬܐ; β *Porro de Libro Graduum, de arbore* etc... ܬܘܒ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ ܥܠ ܐܝܠܢܐ ... — 2 β legisse videtur ܘܐܝܟܢܐ. — 3 β in margine add. ܕܚܘܒܐ. — 7 α add. ܠܗ [ܗܘܘ. — 8 α om. ܘܟܕ ܕܐܟܠܘ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ....

[1] Gen. II, 17.

ܕܛܒܬܐ ܗܘ ܕܡܠܦܗ܁ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܐܢܘܢ ܠܒܝܬܐ ܕܐܕܡ ܟܕ ܒܪܐ ܐܢܘܢ. ܘܒܝܫܬܐ ܠܐ ܝܕܥܘ ܗܘܘ܆ ܥܕܡܐ ܕܐܫܬܡܥܘ ܠܣܛܢܐ ܘܐܠܦ ܐܢܘܢ ܒܝܫܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܩܪܝ ܣܛܢܐ ܐܝܠܢܐ܆ ܕܒܝܕܗ ܝܕܥܘ ܒܝܬܐ ܕܐܕܡ ܒܝܫܬܐ ܘܛܒܬܐ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܛܒܬܐ ܝܠܦܘ܆ ܘܒܝܫܬܐ ܡܢ ܣܛܢܐ. ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܝܕܥܝ ܛܒܬܐ ܘܒܝܫܬܐ. ܘܡܢ ܬܡܢ ܥܫܢܬ ܣܢܐܬܐ ܕܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܒܐܕܡ ܘܒܫܪܒܬܗ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ܆ ܕܡܢ ܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܒܝܫܬܐ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܬܫܬܡܥܘܢ ܠܗ܆ ܕܗܘܝܘ ܡܠܦ ܠܟܘܢ ܟܠ ܒܝܫܢ܆ ܘܦܪܫ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܡܝܢܝܬܐ܆ ܘܡܢ ܒܣܝܡܘܬܗ ܕܒܪܘܝܟܘܢ. ܘܐܣܪ ܠܟܘܢ ܒܥܒܪܢܝܬܐ ܘܒܥܡܠܐ ܘܒܨܦܬܐ ܘܒܫܘܒܗܪܐ܆ ܘܥܒܕ ܠܟܘܢ ܕܬܟܦܪܘܢ ܒܒܪܘܝܟܘܢ܆ ܘܬܚܒܠܘܢ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܬܗܘܘܢ ܒܢܝ ܠܘܛܬܐ ܘܒܢܝ ܚܫܘܟܐ܆ ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܪܐ܆ ܘܢܬܪܣܐ ܠܟܘܢ ܒܣܡܐ ܕܡܘܬܐ. ܘܗܐ ܝܘܡܢܐ ܐܟܠܝܢ ܒܢܝ ܐܕܡ ܒܩܫܝܘܬ ܠܒܗܘܢ ܡܢ ܗܘ ܐܝܠܢܐ ܡܚܘܐ ܒܝܫܬܐ ܘܡܠܦ ܠܗܘܢ܆ ܕܢܬܐܣܪܘܢ ܒܐܪܥܐ ܘܒܥܒܪܢܝܬܐ. ܟܕ ܐܬܐܣܪܘ ܕܝܢ ܡܬܚܢܩܝܢ ܒܨܦܬܐ ܘܒܝܨܝܦܘܬܐ ܕܥܒܪܢܝܬܐ ܕܟܕ ܠܐ ܡܬܡܟܟܝܢ ܘܠܐ ܡܬܩܕܫܝܢ܆

Nam Deus bonum dumtaxat docuit familiam Adae, cum eos creasset, nec noverunt malum, quamdiu Satanae non obedierant, qui eos malum docuit; et ideo Satanas arbor appellatur, quoniam per illam cognoverunt malum et bonum domestici Adae. A Deo quidem bonum didicerunt, a Satana malum; facti sunt nempe scientes bonum et malum[1]. Et exinde praevaluit odium incredulitatis in Adam et in progenie eius. Quapropter dixit eis Deus : *ex arbore scientiae boni et mali ne comedatis*[2], hoc est : nolite obedire ei; nam ille docebit vos omnia mala abstrahetque a rebus caelestibus et a suavitate creatoris vestri et vos rebus caducis et labori et curae et superbiae adstringet et faciet vos negare creatorem vestrum et sibi mutuo ruinam inferre; et eritis filii maledictionis et filii tenebrarum et ipse erit vobis dominus et vos veneno mortifero cibabit. Et ecce hodie comedunt filii Adae ob duritiam cordis ex arbore illa malitiam indicante eis eosque docente se terrae rebusque caducis adstringere; adstricti autem suffocantur cura et sollicitudine rerum, quae praetereunt, nam se non humiliant nec sanctificantur,

αβ] — 3 α ܟܕ ܝܕܥ. — 5 α ܘܡܛܠܗܢܐ. — 6 β ܐܠܦܘ. — 8 β ܒܝܫܬܐ ܘܛܒܬܐ. — 16 β rebus *minutis* ܒܥܒܪܢܝܬܐ ܙܥܘܪܬܐ [ܒܥܒܪܢܝܬܐ.

[1] Gen. III, 1-5. — [2] Gen. II, 7.

nec se exinaniunt a rebus, quae una cum terra praetereunt. Et totum, quod terrae adstringantur, est, quod eidem non renunciant, nec a Deo vel homine Dei edocentur, quomodo inhaereant Dño in illo saeculo, in quo mors nulla est, et illic manducent verba Dñi, quae sunt vita vivificans et Dñum manducantes vivant et proficiant et propter ipsum perficiantur [1].

2. Si igitur salvari velis a morte arboris, quae occidit patrem nostrum Adam et nos quoque, nec ultra mori : evacuare et elongare a Satana et doctrina eius; hoc est, ab omni re mala et a saeculo et sollicitudine eius et ab omnibus rebus, quibus Iesus renunciandum esse dixit cum humilitate et oratione et ieiunio observatis mandatis eius. Et ego adhuc exponam, quaenam sit doctrina Maligni, quae ipsis iustis nocet, quia in hoc saeculo rebus caducis detenti a perfectis remoti fiunt, cum [illi] saeculo isti lucis adstricti sint. Et exponam, quomodo praeceperit antiquitus Deus Adae, ut esset sanctus perfectus, sicut angeli in caelo, ut corpore in terra constitutus, nudus ab omnibus,

ܘܡܬܦܪܫܝܢ ܘܡܬܣܬܪܩܝܢ: ܡܢ ܨܒܘܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܥܡ ܐܪܥܐ ܥܒܪܢ܂ ܘܟܠܗ ܕܐܣܝܪܝܢ ܒܐܪܥܐ܂ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܣܬܪܩܝܢ ܡܢܗ: ܘܡܬܠܦܝܢ ܐܘ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܘ ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܕܐܠܗܐ: ܕܐܝܟܢܐ ܢܬܐܣܪܘܢ ܒܡܪܢ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܘܬܐ: ܘܢܐܟܠܘܢ ܬܡܢ ܡܠܘܗܝ ܕܡܪܢ܂ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܚܝܐ ܡܚܝܢܐ: ܘܢܐܟܠܘܢܝܗܝ ܠܗ ܠܡܪܢ ܘܢܚܘܢ ܘܢܪܒܘܢ ܘܢܬܓܡܪܘܢ ܡܛܠܬܗ܀

ܐܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܕܬܚܐ ܡܢ ܡܘܬܐ ܕܐܝܠܢܐ: ܕܩܛܠ ܠܐܒܘܢ ܐܕܡ ܐܦ ܠܢ: ܘܬܘܒ ܠܐ ܬܡܘܬ: ܐܣܬܪܩ ܘܐܪܚܩ ܡܢ ܣܛܢܐ ܘܡܢ ܝܘܠܦܢܗ: ܗܢܘ ܕܝܢ: ܡܢ ܣܛܢܐ ܘܡܢ ܟܠ ܕܒܝܫ ܘܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܢ ܨܦܬܗ ܘܡܢ ܟܠ ܕܐܡܪ ܝܫܘܥ ܕܐܬܦܢܐ ܡܢܗ: ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܨܠܘܬܐ: ܘܒܨܘܡܐ ܟܕ ܡܬܢܛܪܝܢ ܦܘܩܕܢܐ܂ ܘܐܦܢܐ ܬܘܒ ܡܢܐ ܝܘܠܦܢܗ ܕܒܝܫܐ ܕܢܟܐ ܠܗܘܢ ܠܟܐܢܐ: ܡܛܠ ܕܒܥܠܡܐ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܒܨܒܘܬܐ ܘܚܣܝܪܝܢ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܣܝܪܝܢ ܒܗܢܐ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܕܢܘܗܪܐ܂ ܘܐܦܢܐ ܐܝܟܢܐ ܦܩܕܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܡܢ ܩܕܝܡ: ܕܢܗܘܐ ܩܕܝܫܐ ܓܡܝܪܐ ܐܝܟ ܥܝܪܐ ܘܡܠܐܟܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܢܗܘܐ ܟܕ ܩܐܡ ܒܦܓܪ ܒܐܪܥܐ ܟܕ ܥܪܛܠܝ

αβ] — 10 α ܐܝܬ. — *Ib.* α ܗܟܝܠ. — 16 β ܘܡܬܟܝܟܘܬܐ ܘܒܨܘܡܐ. — 18 α ܟܠ [ܠܗܘܢ. — 20 α ܘܚܣܝܪܝܢ. — 21 β ܕܐܣܝܪܝܢ.

[1] Ioh. VI, 58.

quae in ea sunt, spiritu in caelo cum angelis habitaret, mente indutus gloria creatoris sui, nec ei terra visibilis fieret. Arbor bona in illo saeculo lucis, oculis carnis invisibilis, Dñs Jesus est, qui est lignum vitae vivificans omnia fructibus suis, ubi fit voluntas Dei perfecta, sicut dixit Dñs : *Orate, ut fiat voluntas Dei in terra, sicut fit in caelis*[1], hoc est : sicut maiores et minores tranquillitate et pace et unanimitate fruuntur et simul glorificant, nec ibi est qui superbiat adversus minorem se nec qui maiorem se contemnat : sic, orate, ut omnes fiant homines.

3. Fructus autem arboris bonae sunt fructus spirituales, quos refert Paulus : *ut Spiritui adhaereamus eique obsequium praestemus, nec simus vani gloria contemnentes invicem et invidentes invicem in malum*[2]; et quicumque haec imitatur, hosce reddens fructus perficitur. *Bonum est,* ait, *invidum esse in* [rebus] *honestis semper*[3]. Sed *fructus,* ait, *Spiritus hice sunt : induere misericordiam et clementiam et unanimitatem et pacem et gloriam Dñi*[4]; hoc est : ut sibi mutuo conformes simus in his fructibus Spiritus : in caritate et patientia et mansuetudine et humilitate et sufferentia et lenitate et san-

[1] Matth. VI, 10. — [2] Gal. V, 25 seq. — [3] Gal. IV, 18. — [4] Col. III, 12.

ctitate concupiscentiae experte. Hi sunt fructus Spiritus, quos sancti in Eden cogitant ab his duros discernentes pro simplicibus, ut visis illis duros relinquant et humiles sectentur, sicut dixit Apostolus : *Eligite humilia, quae sunt, et illa sectamini*[1]. « In hisce, ait, conversare » praecepit Adae creator eius, « mente in caelo tamquam incola et corpore in terra quasi peregrinus et advena. Et sursum ministra et lauda more eo, velut angelus cum angelis ». Te autem olim talem fuisse testatur Dñs et apostoli eius, qui venientes ostenderunt filiis Adae, ut... facerent[2], postquam Is exaltatus est, qui perforavit maceriam inimicitiae illa eadem conversatione, stantem inter se et filios Adae. Quod respicit Apostolus dicens : *Omnia renovata sunt in Christo ab initio*[3], sicut voluit, ut esset Adam, et sicut creatus erat, antequam legem transgressus esset. Par erat voluntas Dñi novissima et prima, quam talem fuisse dixi. Et attende, quam similis sit novissima primae! Prima sine cura et sine cogitationibus malis fecit Dñs Adam; et ultima sic praecepit Dñs et apostoli eius : *Estote sine cura et sine cogitationibus*[4]. Prima

ܘܡܪܓܫܢܘܬܐ ܕܠܐ ܪܓܬܐ. ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܦܐܪܐ ܕܪܘܚܐ ܕܪܢܝܢ ܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܒܥܕܢ: ܟܕ ܦܪܫܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܩܫܝܐ ܠܦܫܝܛܐ ܕܢܚܙܘܢ ܗܠܝܢ ܘܢܫܒܩܘܢ ܩܫܝܐ ܘܢܪܕܦܘܢ ܠܡܟܝܟܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܗܘܠܗܘܢ ܓܒܘ ܐܝܠܝܢ ܕܡܟܝܟܝܢ ܘܢܩܦܘ ܠܗܘܢ. ܒܗܠܝܢ ܠܟ ܐܬܗܦܟ: ܦܩܕܗ ܒܪܘܝܗ ܠܐܕܡ: ܟܕ ܒܪܥܝܢܟ ܒܫܡܝܐ ܐܝܟ ܒܪ ܡܬܘܬܐ: ܘܦܓܪܟ ܒܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܟܣܢܝܐ ܘܬܘܬܒܐ. ܘܠܥܠ ܫܡܫ ܘܫܒܚ ܒܗܠܝܢ ܕܗܘܬܐ ܐܝܟ ܚܒܪܐ ܥܡ ܚܒܪܐ. ܘܕܗܘܝܬ ܗܘܝܬ ܡܢ ܩܕܝܡ ܣܗܕ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ: ܕܗܠܝܢ ܐܬܘ ܘܚܘܝܘ ܠܒܢܝ ܐܕܡ: ܕܢܥܒܕܘܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܥܠܝ ܗܘ ܡܢ ܕܬܪܥ ܣܝܓܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܒܗܘ ܒܗܠܝܢ ܕܗܘܬܐ ܕܩܐܡ ܗܘܐ ܒܝܢܘܗܝ ܠܒܢܝ ܐܕܡ. ܘܥܠܝܗ ܫܠܝܚܐ ܟܕ ܐܡܪ: ܕܟܠ ܡܕܡ ܐܬܚܕܬ ܒܡܫܝܚܐ ܡܢ ܪܝܫ: ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܐܕܡ: ܘܐܝܟ ܕܒܪܐ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐ ܢܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ. ܘܫܘܐ ܗܘܐ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܐܚܪܝܐ ܥܡ ܗܘ ܩܕܡܝܐ ܕܐܡܪܬ ܕܗܟܢ ܗܘ. ܘܚܙܝ ܡܐ ܕܡܐ ܐܚܪܝܐ ܠܩܕܡܝܐ. ܩܕܡܝܐ ܕܠܐ ܝܨܦܐ ܘܕܠܐ ܡܚܫܒܬܐ ܥܒܕܗ ܡܪܢ ܠܐܕܡ. ܘܐܚܪܝܐ ܗܟܢ ܦܩܕ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ: ܕܗܘܘ ܕܠܐ ܝܨܦܐ ܘܕܠܐ

αβ] 2 α ܕܪܝܢ. — 5 α ܕܗܘܠܗܘܢ. — 10 β ܒܪܐ. — 11 α ܡܬܚܒܪܝܢ. — 14 β ܘܗܘ. — 16 β ܘܥܠܝܗ. — 18 α ܡܢ ܕܪܝܫ et add. ܠܟܠ. — 20 α ܗܘ [ܗܘܐ.

[1] Rom. XII, 16. — [2] Post ܢܥܒܕܘܢ aliquid excidisse videtur; forte : *ut eosdem fructus facerent* ܠܗܠܝܢ ܦܐܪܐ. — [3] Eph. I, 10. — [4] I Cor. VII, 32.

ܡܫܩܠܬܐ. ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܢ ܕܟܐ ܒܪܝܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ. ܘܐܚܪܝܐ ܗܟܢ ܦܩܕ: ܕܗܘܘ ܕܟܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܛܘܒܝܟܘܢ. ܠܐܕܡ ܗܟܢ ܐܡܪ ܠܗ ܥܕܠܐ ܢܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ: ܕܠܐ ܬܫܬܡܥ ܠܒܝܫܐ ܘܠܐ ܬܬܪܓܪܓ ܠܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ. ܣܗܕ ܨܒܝܢܐ ܐܚܪܝܐ ܕܡܢ ܠܥܠ: ܕܡܢ ܕܠܐ ܡܬܪܚܩ ܡܢ ܒܝܫܐ ܘܫܒܩ ܟܠ ܕܒܐܪܥܐ ܘܚܝܪ ܒܫܡܝܐ ܙܩܝܦ: ܠܐ ܡܕܪܟ ܠܗܘ ܡܕܡ ܕܐܘܒܕ ܐܕܡ܀

ܘܟܕ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܕܡܚܕܬ ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܟܠ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܩܘܘܢ ܒܝܬ ܐܕܡ: ܐܣܬܟܠ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܕܦܪܫܬ ܠܟ ܡܢ ܠܥܠ: ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ ܦܐܖ̈ܐ ܕܪܘܚܐ ܕܦܪܫ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܕܒܣܪܐ ܨܒܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܕܢܬܕܒܪܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ ܗܟܢܐ ܨܒܐ. ܘܟܠܗ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܡܟܟ: ܕܢܠܦܢ ܐܝܟܢܐ ܢܬܡܟܟ ܒܕܡܘܬܗ ܘܫܪܪܐ ܗܘ ܥܬܝܩܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ. ܘܕܟܬܝܒ ܕܩܪܒ ܘܐܬܢܣܝ: ܕܢܚܘܐ ܐܝܟܢܐ ܐܬܢܣܝ ܐܕܡ ܡܢ ܩܕܝܡ. ܘܕܟܬܝܒ ܕܙܟܝܗ ܠܣܛܢܐ: ܕܢܚܘܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘ ܐܕܡ: ܒܡܠܬܐ ܫܟܚ ܗܘܐ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܫܩܠܗ ܐܠܗܐ ܒܗܝ ܡܠܬܐ ܕܠܐ ܐܫܬܡܥ ܠܗ: ܟܕ ܥܒܠ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܣܒ ܒܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܕܡ:

Deus Adam mundum creavit et ultima sic praecepit : Estote mundi corde et beati estis [1]. Adae sic ait, antequam mandatum transgressus esset : « Noli obedire Maligno nec appetas terram et ea, quae in ea sunt ». Testatur voluntas ultima superius : Qui non recesserit a Maligno et relictis omnibus in terra non intuitus erit in caelum crucifixus : non assequetur id quod perdidit Adam.

4. Et dicente Apostolo : *Venit denuo Christus renovans omnia, sicut voluit Adae domesticos manere* [2], intellige Deum voluisse, ut in huiusmodi praeceptis perfectionis, quae tibi supra exposui, et in illis fructibus Spiritus, quos Apostolus a [fructibus] carnis [3] distinxit, versarentur homines, sicut hodiedum ita vult. Et totum, cur venerit Christus seque humiliaverit, ut nos doceret, quomodo humiliaremur ad instar eius, et ut veritatem pristinam revelaret. Et quod scriptum est : *Accessit — et tentatus est* [4], ut nobis ostenderet, quomodo fuerit olim tentatus Adam. Et quod scriptum est ipsum devicisse Satanam, ut nobis ostenderet, Adam, si voluisset, verbo [solo] eum abigere potuisse, sicut eum Deus abegit verbo illo : « non ei obediam »

αβ] — 4 α add. ܐܠܗܐ [ܠܗ. — 8 α add. ܟܠ [ܕܒܐܪܥܐ. — 10 α ܬܘܒ ܕܐܬܐ. — 11 α ܕܡܕܡ ܟܠ. — 12 β desinit [ܐܣܬܟܠ. — 16 α in margine ܕܝܘܡܢܐ.

[1] Matth. v, 8. — [2] Eph. i, 10. — [3] Gal. v, 22 seq. — [4] Matth. iv, 3.

quando eum seducere voluit, ut Adae instar terram intueretur, ut concupisceret divitias terrae et venustatem eius caducam, sicut concupierunt domestici Adae, et caelum cum terra commutantes caelum reliquerunt et terram dilexerunt et rebus perennibus et insolubilibus commutatis acquisierunt rem fluxam et solubilem commutantes exemplar perfectum cum imagine, sicut dixit Paulus : *Quaecunque* [res] *visibilis imago est* [rei], *quae nec visibilis*[1] nec caduca est; sicut nec ministerium, quod ostendit Moyses filiis Israel, nec tabernaculum foederis exemplar perfectum erant, sed imago, sicut scriptum est[2] : Tabernaculum verum, in quod ante nos Christus ingressus est, ut in vestigiis eius nos quoque ingrederemur, id est, quod est in imis excelsis, sicut dixit Paulus : *Novi virum, qui raptus est supra tres caelos in paradisum spiritualem*[3]. Et totum cur dixerit « virum », est, ne gloriaretur se eum fuisse; nam non expedit hominem gloriari : « perfectus sum », etiamsi perfectus sit; sed seipsum coram omnibus una cum peccatoribus condemnet seque omnibus minorem faciat in terra, ne elatus decidat velut Adam. Attamen ne nunc quidem vult, qui nobis viam

ܕܢܛܥܝ ܒܕܡܘܬܗ ܕܐܕܡ ܘܢܚܘܪ ܒܐܪܥܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܪܓܪܓܘ ܕܒܝܬ ܐܕܡ: ܘܫܚܠܦܘ ܫܡܝܐ ܒܐܪܥܐ ܘܫܒܩܘ ܫܡܝܐ ܘܪܚܡܘ ܐܪܥܐ: ܘܫܚܠܦܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܥܒܪ ܘܠܐ ܡܫܬܪܐ: ܘܩܢܘ ܡܕܡ ܕܥܒܪ ܘܡܫܬܪܐ: ܘܫܚܠܦܘ ܗܘ ܛܘܦܣܐ ܡܫܡܠܝܐ ܒܕܡܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܕܡܘܬܐ ܗܝ ܕܗܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܘܥܒܪ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܦܠܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܚܘܝ ܡܘܫܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܘܠܐ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܛܘܦܣܐ ܡܫܡܠܝܐ: ܐܠܐ ܕܡܘܬܐ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܗܘ ܡܫܟܢܐ ܫܪܝܪܐ ܕܩܕܡ ܥܠ ܠܗ ܢܦܫܗ ܡܫܝܚܐ ܩܕܡܝܢ: ܕܒܥܩܒܬܗ ܢܥܘܠ ܠܗ ܐܦ ܚܢܢ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܡܪܘܡܐ ܒܬܚܬܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܝܕܥ ܐܢܐ ܓܒܪܐ ܕܐܬܚܛܦ ܠܥܠ ܡܢ ܠܬܠܬ ܫܡܝܐ ܠܦܪܕܝܣܐ ܪܘܚܢܐ. ܘܟܠܗ ܕܐܡܪ ܓܒܪܐ: ܕܠܐ ܢܫܬܒܗܪ ܕܗܘܝܘ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܦܩܚ ܕܐܢܫ ܢܫܬܒܗܪ ܕܓܡܝܪ ܐܢܐ: ܐܦܠܐ ܟܕ ܓܡܝܪܐ ܗܘ: ܐܠܐ ܢܚܝܒ ܢܦܫܗ ܩܕܡ ܚܛܝܐ ܥܡ ܟܠܢܫ ܘܢܒܨܪ ܢܦܫܗ ܡܢ ܟܠ ܕܐܢܫ ܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܬܪܝܡ ܘܢܦܠ ܐܝܟ ܐܕܡ. ܐܠܐ ܐܦܠܐ ܗܫܐ ܨܒܐ ܗܘ ܡܢ ܕܕܪܫ ܠܢ

α] — 16 α ܐܦܣܝ. — 19 α ܠܬܠܬܐ.

[1] Cf Rom. I, 20. — [2] Hebr. IX, 24. Cf. Iren. *Adv. Haer.* V, 23, 2, Ed. Harvey II, 387. — [3] II Cor. XII, 2-4.

stravit in altum, ut in imagine restemus, sed ut exemplar perfectum sectemur. *Quae sursum sunt,* inquit, *quaerite, quae sursum sunt, cogitate, ubi Christus sedet in excelsis altissimis* [1].

5. Vide igitur Dominum idem velle in fine, quod voluit initio. Hinc dixit : *Ego sum primus et ego sum novissimus* [2]. Et haec est voluntas mea magna et perfecta, prima et novissima : ne quis terrenus sit nec ad terram revertatur, sed factus caelestis mente moriatur terrae, quemadmodum Paulus mortuus est omnibus in terra et dixit : *Si mortui estis usui mundi, quare conversamini vivorum instar* [3] in otio et negotio, in emendo et vendendo, quibus nemo perficitur, nisi moriatur saeculo? Et si ei dicant : « Tu comedis et bibis et loqueris! » dicit eis : « Qui sic loquuntur, mortui sunt mundo »; victus nempe et vestitus superadduntur [4]. Et quod ad effatum attinet, quod loquor, *non,* inquit, *ego vivo, sed vivit in me Christus* [5], qui in me loquitur. Verbo nempe Christi sto et sedeo et comedo et bibo et dormio [6] et expergiscor et non sermone alieno aut senili sermocinatione aut narrationibus [7], quae ad

α] — 11 α add. inter lineas ܗܘܐ.

[1] Col. III, 1. — [2] Is. XLIV, 6. — [3] Col. II, 20. — [4] Matth. IX, 33. — [5] Gal. II, 20. — [6] I Cor. IX, 31. — [7] I Tim. IV, 7.

perfectionem inutiles sunt, aut negotio sumendi et dandi, aut lucro caduco : *sed vivit,* inquit, *in me Christus* [1], qui cogitat ea, quae in caelo sunt, non quae in terra.

6. Videtis, quomodo mortificatus fuerit Paulus rebus omnibus visibilibus perfectioni contrariis, quae id sectatur quod oculis carnalibus invisibile est. Sed neque vestitu et victu suo vivebat, nam nullam habuit curam visibilium, sed quae sursum sunt cogitans, aliquando esuriebat, aliquando nudus erat, aliquando vestitu carebat, uti dixit : *In omnibus exercitatus sum : in fame et saturitate, in frigore et nuditate* [2], *in honore et ignominia, in plagis multis* [3], *dum dimidius mundus maledicit nobis et dimidius benedicit, in benedictionibus et maledictionibus, dum omnes diligimus et coram omnibus fraudamur velut seductores, attamen veraces* [4].

7. Adam itaque olim iuxta Dei voluntatem perfectus erat; hoc est, quod Iesus veniens in se ipso ostendit ei, qui ipsum imitari et perfici vult et caelum intuetur et non terram. Et gaudebat cum angelis supernis sine cura, sine dolore; nec curam habuit vestitus neque victus, sed Deus sustentabat eum, sicut con-

ܦܪܢܣܝܬܐ ܐܘ ܒܡܬܓܪܐ ܕܠܐ ܡܚܣܢܝܢ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܐܘ ܒܡܬܓܪܐ ܕܡܣܒܐ ܘܡܬܠܐ: ܐܘ ܕܡܘܬܪܐ ܠܚܒܘܪܐ: ܐܠܐ ܚܝ ܒܗ ܠܗ ܡܫܝܚܐ: ܕܡܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܕܐܪܥܐ܀

ܚܙܝܬܘܢ ܐܝܟܢܐ ܡܝܬܐ ܗܘܐ ܦܘܠܘܣ ܡܢ ܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܕܣܩܘܒܠܐ ܗܘ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܗܘ ܕܪܕܦ ܠܗ ܠܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ. ܘܐܦܠܐ ܓܝܪ ܒܠܒܘܫܗ ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ ܚܝ ܗܘܐ: ܒܗܘܢ ܕܠܐ ܝܨܦ ܗܘܐ ܕܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܐܠܐ ܟܕ ܡܬܪܥܐ ܕܠܥܠ: ܙܒܢܝܢ ܟܦܢ ܗܘܐ ܘܙܒܢܝܢ ܥܪܛܠ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܘܫܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܒܟܠ ܡܕܡ ܡܕܪܫ ܐܢܐ ܒܟܦܢܐ ܘܒܣܒܥܐ ܘܒܥܪܛܠܝܘܬܐ ܘܒܩܘܪܐ ܘܒܐܝܩܪܐ ܒܢܓܕܐ ܣܓܝܐܐ ܟܕ ܦܠܓܗ ܕܥܠܡܐ ܠܐܛ ܠܢ ܘܦܠܓܗ ܡܒܪܟ ܠܢ ܒܒܘܪܟܬܐ ܘܒܠܘܛܬܐ: ܟܕ ܠܟܠܢܫ ܪܚܡܝܢ ܚܢܢ: ܘܩܕܡ ܟܠܢܫ ܡܬܛܠܡܝܢ ܐܝܟ ܡܛܥܝܢܐ ܟܕ ܐܠܐ ܫܪܝܪܝܢ܀

ܐܬܠܘܗܝ ܗܘܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܡܢ ܩܕܝܡ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܡܫܡܠܝܐ: ܗܢܐ ܕܐܬܐ ܝܫܘܥ ܚܘܝ ܒܢܦܫܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܬܕܡܐ ܒܗ ܘܢܫܬܡܠܐ: ܘܚܐܪ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܒܐܪܥܐ. ܘܚܕܐ ܗܘܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܥܠܝܐ: ܕܠܐ ܝܨܦܐ ܘܕܠܐ ܟܪܝܘܬܐ: ܘܠܐ ܕܠܒܘܫܐ ܝܨܦ ܗܘܐ ܐܦܠܐ ܕܣܝܒܪܬܐ: ܐܠܐ ܙܐܢ ܗܘܐ ܠܗ ܐܠܗܐ: ܐܝܟ

αβ] — 1 α in margine add. explicationem vocabuli ܦܪܢܣܝܬܐ : *seniles* ܡܫܝܚܬܐ ܗ̄ܝ. — 20 β incipit v. ܐܬܠܘܗܝ praemissa modo solito rubrica ܡܐܡܪܐ ܠܗ. — 23 β add. ܗܘܐ [ܚܙܐ.

[1] Gal. II, 20. — [2] II Cor. XI, 27. — [3] II Cor. VI, 5. — [4] II Cor. VI, 8.

ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܥܘܬܪܐ ܕܒܣܝܡܘܬܗ ܒܠܚܡܐ ܫܡܝܢܝܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܠܚܡܐ ܕܡܠܐܟܐ ܐܟܠ ܓܒܪܐ. ܘܚܒܠܐ ܕܡܘܠܕܐ ܘܟܐܒܐ ܕܦܓܪܐ ܠܐ ܗܘܘ ܗܘܘ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܕܘܝܕ ܦܫܩ: ܕܡܛܠ ܕܡܪܡܪܘ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܬܥܒܪܘܢ ܥܠ ܦܘܩܕܢܝ̈: ܘܠܐܪܓܘܬܗ ܕܡܪܝܡܐ ܐܣܠܝܘ: ܗܘ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܢܗܘܘܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܐܬܡܟܟ ܒܥܡܠܐ ܠܒܗܘܢ: ܘܐܬܟܪܗܘ ܘܠܝܬ ܕܡܥܕܪ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܢܛܪܘ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܘܐܬܟܫܦܘ ܠܗ: ܘܐܬܪܥܝ ܠܗܘܢ ܐܒܐ ܒܒܪܗ: ܘܦܪܩ ܐܢܘܢ ܡܛܠ ܫܡܗ: ܘܒܚܘܒܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܠܘ ܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܒܢܝ̈ܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܚܘܐ ܡܢ ܐܕܡ: ܕܠܐ ܪܓܬܐ ܘܕܠܐ ܙܘܘܓܐ ܐܘ ܡܢ ܣܥܪ̈ܐ ܕܪܫܗܘܢ ܐܘ ܡܢ ܛܦܪ̈ܝܗܘܢ: ܐܢ ܨܒܐ ܗܘܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܐ: ܘܗܘܘ ܗܘܘ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܝܟ ܕܡܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܡܢ ܕܒܪܐ ܐܢܘܢ: ܡܛܝܒ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܐܝܟܐ ܕܗܘ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܥܡܠܐ. ܘܗܘ ܝܨܦ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܠܐ ܬܬܝܨܦܘܢ ܝܨܦܐ ܕܦܓܪܟܘܢ ܘܠܐ ܕܢܦܫܟܘܢ. ܕܗܘ ܡܢ ܕܒܪܟܘܢ ܝܨܝܦ ܒܝܬܝܪܘܬ ܥܠܝܟܘܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܝܨܦܟܘܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܗܘ ܢܬܪܣܝܟܘܢ ܘܢܢܝܚܟܘܢ ܘܢܛܪܟܘܢ.

veniebat divitiis suavitatis eius, pane caelesti, sicut scriptum est : *Panem angelorum manducavit homo*[1]. Labor et dolores partus et dolores corporis non erant, sicut etiam David explicavit : *Quoniam filii hominum exacerbarunt verbum Dei*[2], quod dixit eis : « Nolite transgredi praecepta mea » *et beneplacitum Altissimi reiecerunt,* quo voluit, ut ad instar angelorum fierent : ideo, ait, *Cor eorum labore contrivit et infirmati sunt, nec est qui succurrat eis,* nisi custodiant praecepta Dñi eumque obsecrent. Et Pater eis reconciliatus est per Filium suum et salvavit eos propter nomen suum et per caritatem Dñi Iesu Christi. Et si eis Dñs filios fecisset, uti fecit Evam ex Adam, sine concupiscentia et sine coitu, sive ex capillis capitis sive ex unguibus eorum, si voluisset, filios eis fecisset et homines ad instar Angelorum fuissent. Et is, qui eos creavit, parasset eis cibum, quem voluisset, sine labore et ipse curam eorum habuisset, sicut dixit Dñs : *Nolite solliciti esse corporis vestri nec animae vestrae, quia is, qui creavit vos, curam habet vestri maximam*[3]. *Hinc,* ait, *sollicitudinem vestram Domino committite et ipse vos nutriet et alleviabit et conservabit*[4].

αβ] — 3 β ܒܢܝ̈ܢܫܐ. — *Ib.* α ܘܐܡܪ. — 12 β desinit ܘܐܬܟܫܦܘ ܠܗ. — 16 α incertum, vestigia incerta litterae ܣܡ apparent, ܢ et ܪ aperte legi possunt [ܣܥܪ̈ܐ.

[1] Ps. LXXVIII, 25. — [2] Ps. CVII, 11 seq. — [3] Matth. VI, 25. — [4] I Petri V, 7.

Hac ratione homines corpore in terra spiritu in caelo fuissent, donec placuisset creatori ipsorum eos in excelsum assumere; nec eis quidquam in terra nocuisset : non reptile, nec bestia mordax, nec Satanas, nisi sua sponte obedire voluissent reptili et Satanae. Dixit enim eis die qua creavit eos : *Metum et formidinem vestram immittam in omnia, quae in terra sunt*[1]. Et manus Domini fuisset super Adam et manus Adae omnia subegisset, quae in terra inferiora ipso erant, virtute Dñi omnipotentis. Et erant sine cupidinibus terrenis creati; hoc est : nolimus Deo debilitatem imputare, quod ita voluerit, nec voluntas eius effecta sit, sicut voluit.

8. Adam et posteri eius Deum superando haud superarunt, sed gratia et suavitate sua dedit eis libertatem et voluntatem nolens eos subigere, uti reliquas alias creaturas, quae subactae sunt nec ullam habent libertatem, quam habuit Adam, nec ad iudicium ibunt, quia neque animam habent, sicut habuit Adam, nec libertatem eius. Si enim libertatem eorum coarctare voluisset, quasi nutu et ictu oculi eos ad suam adduxisset voluntatem; dedit tamen Adae libertatem proposuit-

αβ] — 16 β inc. praemissa rubrica [Syriac]. — 17 α [Syriac]. — 20 β [Syriac]. — 21 α *quoniam neque cognitionem Adae habent* [Syriac]. — 22 α [Syriac].

[1] Gen. IX, 2.

ܕܠܐ ܢܫܒܘܩ ܫܡܝܐ ܘܢܩܢܐ ܐܪܥܐ. ܡܢ ܥܡܠܐ ܗܘ ܟܠܝܗ ܘܡܢ ܝܨܦܐ ܘܡܢ ܒܝܫܬܐ ܟܠܝܗܝ: ܘܠܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܘܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܕܬܫܪܪ ܠܟ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܐܪܥܐ: ܕܐܦܠܐ ܕܥܪܛܠܝܢ ܗܘܘ ܦܓܪܝܗܘܢ ܝܕܥܝܢ ܗܘܘ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܗܘܘ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܥܪܛܠܝܢ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܥܪܛܠܝܘܬܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܢ ܕܐܟܠܘ ܡܢ ܐܝܠܢܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܕܫܒܩܘ ܫܡܝܐ ܘܪܚܡܘ ܐܪܥܐ: ܘܐܬܐ ܪܥܝܢܗܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܘܬ ܦܓܪܝܗܘܢ: ܗܝܕܝܢ ܚܙܘ ܕܥܪܛܠܝܢ ܐܢܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܒܫܡܝܐ ܟܕ ܡܗܠܟܝܢ ܒܐܪܥܐ. ܘܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ ܐܝܟ ܕܚܘܝ ܐܢܘܢ ܡܪܢ ܒܨܒܝܢܐ ܐܚܪܝܐ ܕܝܠܗ: ܕܐܡܪ: ܕܐܬܝܬ ܠܡܥܒܕ ܨܒܝܢܟ ܐܠܗܐ: ܗܘ ܕܡܢ ܫܘܪܝܐ ܐܘܒܕ ܐܕܡ. ܥܠ ܗܢܐ ܓܝܪ ܨܒܝܢܐ ܐܚܪܝܐ ܕܕܡܐ ܠܩܕܡܝܐ ܐܡܪ: ܪܘܚܐ ܐܝܟܐ ܕܨܒܝܐ ܢܫܒܐ ܘܩܠܗ ܫܡܥ ܐܢܬ. ܗܢܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܪܘܚܐ ܡܬܝܠܕܝܢ. ܘܐܝܟ ܕܩܠܗ ܕܪܘܚܐ ܒܠܚܘܕ ܫܡܥ ܐܢܬ: ܘܠܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܐ ܘܠܐ ܠܐܝܟܐ ܐܙܠ ܝܕܥ ܐܢܬ: ܗܟܢܐ ܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܩܠܗ ܕܐܕܡ ܘܕܚܘܐ ܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ: ܟܕ ܪܥܝܢܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܩܐܡ. ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܪܘܚܢܝܐ: ܕܒܐܪܥܐ ܥܡ ܐܢܫܐ ܡܡܠܠܝܢ: ܟܕ ܚܝܪܝܢ ܒܪܒܘܬܗ ܕܡܪܢ ܟܡܐ ܐܬܡܟܟ:

que ei legem, adminicula animae eius, ne caelo relicto terram lucraretur. Etenim a labore et cura et a malo eum retinuit, non a perfectione et caelo. Et ut tibi certum sit eis terram invisibilem fuisse, ne nuda quidem esse corpora sua noverunt, sed sicut scriptum est : *Erant Adam et Eva nudi, nec eis nuditas ipsorum videbatur*[1]; sed ubi comederunt ex arbore (hoc est, postquam relicto caelo terram dilexerunt et mens ipsorum de caelo ad corpora eorum devenit) tunc conspexerunt se nudos esse. Erant enim in caelo, dum in terra ambulabant, et ex corpore suo locuti sunt, sicut Dñs demonstravit eos ultima sua voluntate dicens : *Veni, ut facerem voluntatem tuam, Deus*[2], quam ab initio perdidit Adam. De hac enim ultima voluntate, primae simili, dixit : *Spiritus, ubi vult, spirat et vocem eius audis*[3]. *Tales sunt, qui de spiritu nascuntur. Et sicut vocem spiritus tantum audis, nec unde veniat nec quo vadat, scis*[4] : sic audiebatur vox Adae et Evae e corporibus eorum, mente eorum in caelo coram Deo stante, sicut hodie sunt homines spirituales, qui in terra cum hominibus loquuntur intuentes maiestatem Dñi, quantopere humiliata sit;

αβ] — 7 α om. ܗܘܬ. — 11 α ܕܝܢ ܚܙܘ. — 16 β ܒܫܘܪܝܐ. — 21 α ܐܬܐ. — 22 α ܘܠܐ. — 25 α ܐܢܫܐ. — 26 α ܐܢܫܐ.

[1] Gen. II, 25. — [2] Ps. XL, 8. — [3] Ioh. III, 8. — [4] Ioh. III, 8.

et mens ipsorum cum Dño est in caelo et ipsis in terra orantibus voceque eorum e corporibus eorum procedente ipsi in caelo contemplantur spiritu id quod de Spiritu nascitur[1], et similes sunt Dño humilitate; et hac ratione in caelo facti (quia humiliaverunt se et quia cuncta visibilia reliquerunt) visum suum mentemque sursum convertunt. Et si extolli velint et ad terram reverti, ut eam possideant eaque utantur, restant et clausa porta ante faciem ipsorum exeunt ex Ierusalem caelesti, sicut Adam ex Eden spirituali, quod est Ierusalem spiritualis, civitas Dei. Sic igitur, iuxta demonstrationem, quam demonstravimus, erat mens Adae in caelo caste, et suaviter in illis fructibus Spiritus, quos exposuit Apostolus[2].

9. Astutus autem astutia sua ad Adam et Evam accedens adulatus est eos, sicut Iesum adulatus est dicens Creatori omnium : « En vide, quam speciosa sit terra opibus et regnis suis! Audi me et posside et regna et noli esse pauper et exinaniri et peregrinus fieri in terra[3] ». Dixitque ei Dñs : *Vade post me, Satana*[4]. Et statim contrita est et absumpta et defecit lucta et tentatio

ܚܙܝܢ ܒܪܘܚܐ ܕܡܪܢ ܥܡܗ ܐܬܡܟܟܬ: ܘܐܢܘܢ ܪܥܝܢܗܘܢ ܥܡ ܡܪܢ ܒܫܡܝܐ ܘܟܕ ܡܨܠܝܢ ܒܐܪܥܐ ܘܐܙܠ ܩܠܗܘܢ ܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ: ܗܢܘܢ ܒܫܡܝܐ ܚܙܝܢ ܒܪܘܚ: ܠܗܘ ܡܕܡ ܕܝܠܝܕ ܡܢ ܪܘܚܐ: ܘܕܡܝܢ ܠܡܪܢ ܒܡܟܝܟܘܬܐ. ܘܟܕ ܐܬܥܒܕܘ ܗܟܢ ܒܫܡܝܐ: ܡܛܠ ܕܐܬܡܟܟܘ ܘܡܛܠ ܕܫܒܩܘ ܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܕܠܥܠ ܢܨܒܘ ܚܙܘܗܘܢ ܘܪܥܝܢܗܘܢ. ܘܐܢ ܨܒܝܢ ܕܢܬܪܘܪܒܘܢ ܘܢܗܦܟܘܢ ܠܐܪܥܐ ܠܡܩܢܝܘ ܘܠܡܬܦܢܩܘ ܒܗ: ܦܐܫܝܢ ܠܗܘܢ ܘܡܬܐܚܕ ܬܪܥܐ ܒܐܦܝܗܘܢ ܘܢܦܩܝܢ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܕܒܫܡܝܐ ܐܝܟ ܐܕܡ ܡܢ ܥܕܝܢ ܪܘܚܢܝܬܐ: ܕܗܝ ܗܝ ܐܘܪܫܠܡ ܕܪܘܚ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܡܚܘܝܢܘܬܐ ܕܚܘܝܢ: ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܪܥܝܢܗ ܕܐܕܡ ܒܫܡܝܐ ܕܟܝܐܝܬ ܘܒܒܣܝܡܐܝܬ: ܒܗܠܝܢ ܦܐܪܐ ܕܪܘܚܐ ܕܦܪܫ ܫܠܝܚܐ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܩܪܒ ܢܟܝܠܐ ܒܢܟܝܠܘܬܗ ܠܘܬ ܐܕܡ ܘܚܘܐ: ܛܦܠ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܝܫܘܥ ܛܦܠ ܗܘܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܒܪܘܝܐ ܕܟܠ: ܗܐ ܚܙܝ ܟܡܐ ܫܦܝܪܐ ܐܪܥܐ ܒܩܢܝܢܗ ܘܒܡܠܟܘܬܗ. ܫܡܥܢܝ ܘܩܢܝ ܘܐܡܠܟ ܘܠܐ ܬܬܡܣܟܢ ܘܬܣܬܪܩ ܘܬܗܘܐ ܢܘܟܪܝܐ ܒܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ: ܙܠ ܠܟ ܠܒܣܬܪܝ ܣܛܢܐ. ܘܡܚܕܐ ܒܛܠܬ

αβ] — 1 β ܕܐܬܡܟܟܬܐ. — 4 α ܦܓܪܝܗܘܢ (sic). — 10 α ܘܕܢܬܪܘܡܡܘܢ. — 15 α ponit asteriscum post ܕܐܠܗܐ. — 18 β ܕܦܪܫ. — 23 β ܘܡܠܟܘܬܗ.

[1] Ioh. III, 6. — [2] Gal. V, 22 seq. — [3] Matth. IV, 8; Luc. IV, 6. — [4] Matth. IV, 10.

ܘܐܫܠܡܗ ܘܐܘܦ ܡܪܟܒܗ ܘܢܣܝܘܗ. ܗܟܢ ܐܦ ܠܐܕܡ ܩܒܠܗ ܒܢܟܠܐ: ܘܩܪܒ ܠܘܬܗ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܘܥܘܕܪܢܐ ܚܒܪܐ ܘܡܠܟܗ ܠܚܘܐ ܕܬܡܠܟܝܗ ܠܐܕܡ: ܘܦܩܕܗ ܕܬܐܡܪ ܠܐܕܡ ܕܢܩܢܐ ܢܟܣܐ ܘܢܗܘܐ ܡܠܟܐ: ܗܐ ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܒܐܪܥܐ ܘܟܠ ܦܘܢܩܝܢ. ܩܢܘ ܘܐܬܦܢܩܘ ܘܐܡܠܟܘ ܘܪܒܘ ܘܣܓܘ: ܡܠܟ ܒܝܫܐ. ܘܫܕܘ ܡܢܟܘܢ ܢܟܦܘܬܐ ܘܡܣܬܪܩܘܬܐ ܘܩܕܝܫܘܬܐ ܐܦ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܕܥܘ ܒܝܫܬܐ ܘܕܥܘ ܛܒܬܐ ܘܐܬܪܒܘ ܘܗܘܘ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܒܪܟܘܢ. ܘܡܠܟܬ ܚܘܐ ܠܐܕܡ: ܕܫܦܝܪ ܡܠܟܢ ܗܘ ܡܪܘܕܐ. ܐܢ ܒܡܠܐ ܡܛܠ ܕܩܕܡܝܢ ܗܘ ܡܢܢ ܘܩܫܝܫ ܡܢܢ ܝܕܥ ܗܘ. ܘܐܡܪ ܐܕܡ ܠܚܘܐ: ܕܗܦܘܟܝ ܐܡܪܝ ܠܗ: ܕܦܩܕܢ ܒܪܘܝܢ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܟܝ: ܘܠܐ ܢܐܟܘܠ ܡܢܗ: ܘܠܐ ܢܬܐܚܕ ܒܐܪܥܢܝܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܥܡܠ ܘܠܐ ܢܩܢܐ ܡܕܡ ܒܐܪܥܐ. ܘܗܦܟ ܠܫܢܗ ܐܦܝܣܗ: ܕܡܛܠ ܕܠܐ ܨܒܐ ܘܠܐ ܡܦܝܣ ܕܬܗܘܘܢ ܐܟܘܬܗ. ܘܐܡܪ ܐܕܡ: ܘܐܢ ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܗܟܢܐ: ܠܐ ܬܒܥ ܠܢ ܥܠ ܕܐܡܪܚܢ܀ ܘܐܡܪ ܒܝܫܐ: ܡܐ ܕܗܘܝܬܘܢ ܐܟܘܬܗ ܡܢܐ ܚܫܚ ܠܟܘܢ܀

eius. Eo modo etiam Adam adulatus est cum astutia et accedens ad eum velut consilii adiutoriique socius suasit Evae, ut daret consilium Adae; praecepitque ei dicere Adae, ut possideret opes fieretque rex : « Ecce aurum et argentum est in terra et omnes deliciae. Possidete et delectemini et regnate et crescite et multiplicemini », suasit Malignus, « et abiicite a vobis continentiam et renunciationem et sanctitatem et etiam humilitatem et cognoscite mala et cognoscite bona et crescite et estote sicut Deus, qui creavit vos[1] ». Suasitque Eva Adae : « Optimum nobis consilium dedit rebellis ille; siquidem prior et senior est quam nos, ipse novit ». Et dixit Adam Evae : « Revertere dicque ei : praecepit nobis creator noster, ne tibi obediremus neque comederemus ex eo, ne in terrenis detineremur ». Hoc est : ne laboraremus nec quidquam in terra possideremus. Et linguam suam retorquens persuasit ei : « Quia non vult nec acquiescit, ne ei similes fiatis ». Et dixit Adam : « Et si non vult nos tales fieri, non nos puniet, quod audacter egerimus? » Et dixit Malignus : « Quando ei similes fueritis, quid ad vos[2]? »

αβ] — 3 α ܠܥܘܕܪܢܐ. — 11 α ܘܐܬܪܒܘ. — 13 α ܗܘ ܗܘ ܡܠܟܢ. — 19 β sub linea notat ܢܩܢܐ. — 23 α ponit asteriscum post ܕܐܡܪܚܢ.

[1] Gen. I, 28. — [2] Gen. III, 1-5.

10. Vide homo, qualem cogitationem cogitaverit Adam de illo, qui eum ex pulvere creavit et Angelis caelestibus admiscuit! Et Adam et Eva obedierunt ob spem se ad instar Creatoris fore. Paulus enim dicit : *Creaturae subiectae sunt vanitati. Non*, ait, *suapte voluntate, sed eius causa, qui subiecit eas ob spem*[1]. Hoc est : non sua sponte cogitaverunt ista, sed consilio aliorum. Ceterum Adam habuit voluntatem; et nisi voluisset, mille annis illis, quibus erat in terra, Malignus eum vi non adegisset. Igitur Adam et Eva obedierunt et mentem ad terram convertentes de caelo descenderunt et mente uti et corpore in terra facti sunt et spe destituti de paradiso caelesti descenderunt, quod est exemplar perfectum, et facti sunt in terra, quae est imago [rerum] oculis carnis invisibilium; hoc est : imago paradisi caelestis. Et Adam descendens constitit in paradiso terrestri, qui est caeli imago; et facti sunt pauperes divitiis supernis et sectati sunt cursum post divitias inferiores, quae sunt res caducae et una hora solubiles. Attamen antequam eis Deus maledixisset, non la-

ܚܙܝ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟܐ ܬܪܥܝܬܐ ܐܬܪܥܝ ܐܕܡ ܥܠ ܡܢ ܕܒܪܝܗ ܡܢ ܥܦܪܐ ܘܚܠܛܗ ܥܡ ܥܝܪܐ ܫܡܝܢܐ. ܘܐܫܬܡܥܘ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܥܠ ܣܒܪܐ ܕܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܒܪܘܝܗܘܢ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܒܪܝܬܐ ܐܫܬܥܒܕܬ ܠܣܪܝܩܘܬܐ. ܠܐ ܥܠ ܒܨܒܝܢܗܝܢ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܡܢ ܕܫܥܒܕܢ ܐܝܟ ܥܠ ܣܒܪܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܘ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܢܦܫܗܘܢ ܪܢܘ ܗܕܐ: ܐܠܐ ܒܡܠܟܐ ܕܐܚܪܢܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܨܒܝܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܐܕܡ: ܘܐܠܘ ܗܘ ܠܐ ܨܒܐ: ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܗܠܝܢ ܕܗܘܐ ܒܐܪܥܐ: ܠܐ ܕܒܪ ܗܘܐ ܠܗ ܒܩܛܝܪܐ ܒܝܫܐ. ܐܫܬܡܥܘ ܗܟܝܠ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܘܐܦܢܝܘ ܪܥܝܢܗܘܢ ܠܐܪܥܐ ܘܢܚܬܘ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܘܗܘܘ ܒܪܥܝܢܗܘܢ ܒܐܪܥܐ ܐܝܟ ܦܓܪܗܘܢ: ܘܦܫܛܘ ܘܢܚܬܘ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܫܡܝܢܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܛܘܦܣܐ ܡܫܡܠܝܐ: ܘܗܘܘ ܒܐܪܥܐ ܕܐܝܬܝܗ ܨܠܡܐ ܕܗܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܨܠܡܐ ܕܗܘ ܦܪܕܝܣܐ ܫܡܝܢܐ. ܘܢܚܬ ܐܕܡ ܘܩܡ ܒܦܪܕܝܣܐ ܐܪܥܢܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܨܠܡܗ ܕܫܡܝܐ. ܘܗܘܘ ܡܣܟܢܐ ܡܢ ܥܘܬܪܐ ܥܠܝܐ ܘܐܩܦܘ ܠܡܪܕܗܘܢ ܒܬܪ ܥܘܬܪܐ ܬܚܬܝܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܕܡ ܕܥܒܪ ܘܡܫܬܪܐ ܒܚܕܐ ܫܥܐ. ܥܠ ܕܝܢ

αβ] — 1 β in margine add. ܚܙܝ α om. ܚܙܝ et legit ܫܡܥܘ ܠܟܘܢ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟܐ. — 5 α ܦܘܠܘܣ. — 7 αβ ܐܢܝܢ. — 9 α ܘܐܝܬܪܘ. — 12 α ܠܗ ܒܩܛܝܪܐ. — 13 β ܒܐܪܥܐ. — 14 β add. ܠܐܪܥܐ [ܡܢ ܫܡܝܐ. — 15 β ܐܦ [ܐܝܟ. — 19 β om. ܕܗܘ ܡܕܡ ܨܠܡܐ .... omissionem quidem in margine supplevit, at nota in margine ex parte deperiit; remanserunt haec : ܕܝܢ .... ܠܥܝܢ .. ܡܬܚܙܝܢ ..... ܨܠܡܐ.

[1] Rom. VIII, 20.

ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܦܠܚܘܢ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܒܥܡܠܐ ܒܐܪܥܐ: ܐܠܐ ܒܪܫܥܬܗ ܘܡܠܟܗ ܡܫܡܠܝܢܗ ܕܒܝܫܐ ܘܫܛܘ ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܠܛ ܐܢܘܢ ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܪܘܚܢܝܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܦܠܚܘ ܐܪܥܐ ܕܐܬܒܪܝܘ ܡܢܗ̇ ܡܛܠ ܥܘܬܪܐ ܕܥܒܪ. ܘܟܕ ܚܙܘ ܕܥܪܛܠܝܝܢ: ܟܕ ܫܠܚ ܪܥܝܢܗܘܢ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܥܠܝܐ ܫܪܝܘ ܠܡܠܒܫ ܕܠܒܘܫܐ: ܡܛܠ ܕܝܕܥܘ ܒܗܬܬܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ: ܟܕ ܚܝܪܝܢ ܗܘܘ ܒܫܡܝܐ. ܘܚܙܘ ܕܐܬܟܠܝ ܠܚܡܐ ܫܡܝܢܐ ܘܫܪܝܘ ܠܡܦܠܚܘ ܐܪܥܐ ܠܣܝܒܪܬܐ ܘܗܘܘ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ: ܘܐܬܚܪܡܘ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܡܢ ܡܫܪܝܬܐ ܪܘܪܒܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܚܕܪܢ ܠܢܛܪܝ ܦܘܩܕܢܐ ܘܠܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܝܛܝܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܫܪܝܘ ܠܡܪܓ ܠܙܘܘܓܐ ܘܠܡܘܠܕ ܐܝܟ ܚܝܘܬܐ. ܘܚܙܘ ܠܐܪܥܐ ܘܐܬܕܡܝܘ ܠܗ̇ ܕܠܐ ܐܣܬܟܠܘ ܠܐܝܩܪܗܘܢ ܥܠܝܐ. ܘܠܫܘܬܦܘܬܗܘܢ ܘܠܚܘܒܗܘܢ ܕܠܘܬ ܥܝܪܐ ܥܠܝܐ܀

ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܨܒܘ ܘܐܙܢܝܘ ܒܬܪ ܡܪܚܐ ܫܡܝܐ ܘܫܒܩܘ ܫܡܝܐ ܘܥܘܬܪܐ ܫܡܝܢܝܐ: ܘܪܚܡܘ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܒܗ̇. ܥܪܛܠܝܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܢܝ ܒܝܬܗ ܐܕܡ ܡܢ ܗܢܐ ܠܒܘܫܐ ܕܡܬܚܙܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ. ܗܟܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܒܢܝ ܒܝܬܗ ܐܕܡ

boraverunt in terra, sed statim ac consilio Maligni recepto verbum Dei contempserant, maledixit eis[1] et egressi sunt ex paradiso spirituali: tunc demum terram coluerunt, ex qua creati sunt, ob divitias caducas. Et ubi viderant se nudos esse et mens eorum exuerat gloriam excelsam, continuo curam habere coeperunt vestitus[2], quia cognoverunt pudorem, qui eis non apparuit, dum caelum intuebantur. Et panem caelestem retineri videntes inceperunt colere terram victus gratia et desolati sunt et excommunicati ab angelis et a castris maximis, quae circumdant observantes praecepta, non eos, qui Dei verbum contemnunt. Et coeperunt concupiscere coitum et generationem sicut animalia, et aspecta terra assimilati sunt ei, quia non intellexerunt honorem suum[3] excelsum et nexum et suam erga angelos supernos caritatem.

11. Et haec omnia volentes Adam et Eva prostituti sunt mediante Maligno et relicto caelo caelestibusque divitiis terram dilexerunt et omnia, quae in ea sunt. Nudi autem erant domestici Adae vestimento visibili in hoc mundo. Tales erant domestici Adae, antequam pec-

αβ] — 2 α ܡܫܡܠܝܢܗ. — 3 β ܒܘܠܝܪܐ. — 6 α ܕܥܪܛܠܝܝܢ. — 7 β add. in margine ܪܥܝܢܗܘܢ. — 12 α ܒܣܘܪܝܗܘܢ. — 15 α ܠܙܘܘܓܐ. — 23 α ܥܪܛܠܝܝܢ.

[1] Gen. III, 17. — [2] Gen. III, 7.— [3] Ps. XLIX, 20.

cassent, nec tamen inscii peccarunt rebellione sua; stolidi tamen erant putantes se similes fore Deo et obliti sunt nihil esse, quod simile fieri possit Creatori omnium saeculorum, qui est creator et ipse est Dñs Iesus Christus. Deus autem vidit et connivit et patienter ferebat, quando Adam contempsit verba et solvit mandata eius volens per modum rapinae aequalis fieri Deo, superbia, non humilitate. Ideo dixit Apostolus : *Christus non rapina voluit aequalis fieri Deo,* ut Adam, *sed seipsum exinanivit,* etiam ab illa re, quam dilexit Adam, volens Deus fieri divitiis terrenis, *et formam servi accepit in similitudinem factus* creaturae *hominis*[1] primi obedientia, caritate, humilitateque sua, ut nobis ostenderet, qua ratione fieret homo frater et filius et heres et proximus, volens sine invidia terrestres secum cohabitare. *Formam,* inquit, *servi accepit,* ut obediret Patri suo servi instar. Non sicut Adam, accepit formam superbiae, ut contrarius et adversarius fieret Domino et Creatori suo et sedem figeret ex adverso eius rebellando. Nil enim perdidit Adam die, qua cecidit, nisi superbia, volens aequalis fieri Deo ob superbiam suam,

ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܣܟܠܘܢ: ܘܟܕ ܗܘ ܠܐ ܡܪܚܒܝܢ ܣܟܠܘ ܒܡܪܘܕܘܬܗܘܢ. ܫܛܝܐ ܕܝܢ ܗܘܘ ܟܕ ܣܒܪܝܢ ܗܘܘ: ܕܢܗܘܘܢ ܕܡܝܝܢ ܠܐܠܗܐ. ܘܛܥܘ ܕܠܐ ܡܕܡ ܕܡܫܟܚ ܕܢܗܘܐ ܐܟ ܒܪܘܝܐ ܕܥܠܡܐ ܟܠܗܘܢ: ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܘܝܐ: ܘܗܘܝܘ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܚܙܐ ܗܘܐ ܘܡܟܣܐ ܗܘܐ ܘܡܓܪ ܪܘܚܗ ܗܘܐ: ܟܕ ܫܛ ܐܕܡ ܡܠܘܗܝ ܘܫܪܐ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܟܕ ܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܫܘܝܐ ܠܐܠܗܐ ܒܚܛܘܦܝܐ ܒܪܡܘܬ ܪܘܚܐ ܘܠܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܚܛܘܦܝܐ ܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܫܘܝܐ ܠܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܐܕܡ. ܐܠܐ ܣܪܩ ܢܦܫܗ ܐܦ ܡܢ ܗܝ ܕܐܚܒ ܐܕܡ ܟܕ ܨܒܐ ܠܡܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܥܘܬܪܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܢܣܒ ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ. ܘܗܘܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ ܒܡܫܬܡܥܢܘܬܗ ܘܒܚܘܒܗ ܘܒܡܟܝܟܘܬܗ: ܕܢܚܘܐ ܠܢ ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܐܚܐ ܘܒܪܐ ܘܝܪܬܐ ܘܩܪܝܒܐ: ܟܕ ܨܒܐ ܕܢܥܡܪ ܥܡܗ ܕܠܐ ܚܣܡܐ ܒܢܝ ܐܪܥܐ. ܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܐܡܪ ܢܣܒ: ܐܝܟ ܕܢܫܬܡܥ ܠܐܒܘܗܝ ܐܝܟ ܥܒܕܐ. ܠܘ ܐܝܟ ܐܕܡ ܕܢܣܒ ܕܡܘܬܐ ܕܪܡܘܬܐ ܕܢܗܘܐ ܣܩܘܒܠܐ ܘܒܥܠܕܒܒܐ ܠܡܪܗ ܘܠܒܪܘܝܗ: ܘܢܣܝܡ ܟܘܪܣܝܗ ܠܩܘܒܠܗ ܒܡܪܘܕܘܬܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܘܒܕ ܐܕܡ ܒܝܘܡܐ ܕܢܦܠ ܐܠܐ ܠܡ ܪܡܘܬܐ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܫܘܝܐ ܠܐܠܗܐ

αβ] — 2 α ܒܡܪܘܕܘܬܗܘܢ ܐܠܐ. — 8 β ܚܛܘ et add. ܕܝ. — *Ib.* β ܟܕ ܢܣܒ ܦܘܩܕܢܗ ܫܪܐ. — 19 α ܐܟܙܢܐ. — 21 α ܘܠܐ [ܠܗ. — 22 β ܪܡܘܬܐ.

[1] Philip. II, 6.

ܦܣܩܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܡܘܬܗ. ܘܗܘܐ ܠܒܪ ܠܗ ܡܝܬܪܐ ܘܗܘܐ ܐܦܩܗ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܘܗܘܐ ܫܦܠܗ ܥܕܡܐ ܠܐܪܥܐ. ܐܚܝ ܢܥܪܘܩ ܡܢ ܪܡܘܬܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܡܠܚܐ ܕܦܟܗ ܛܥܡܗ: ܕܐܦ ܠܐ ܠܩܩܠܐ ܐܙܠ: ܕܠܐ ܛܥܡܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܢܡܠܚ ܡܢܗ ܕܒܚܐ ܘܠܐ ܚܩܠܐ ܡܙܕܒܠܐ ܡܢܗ ܘܡܫܬܦܪܐ ܡܢܗ ܚܛܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܡܢ ܕܡܬܬܪܝܡ ܐܝܟ ܐܕܡ: ܢܬܡܟܟ. ܘܡܢ ܕܡܬܡܟܟ ܐܝܟ ܝܫܘܥ ܢܬܬܪܝܡ: ܐܝܟ ܕܗܘ ܐܬܬܪܝܡ܀

ܒܪܡܘܬܗ ܗܘ ܕܐܕܡ ܐܚܕ ܐܠܗܐ ܬܪܥܝ ܦܪܕܝܣܐ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ ܕܒܪܡܘܬܗ ܕܐܕܡ ܐܦܩܗ ܐܠܗܐ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ: ܗܟܢܐ ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܡܥܠ ܠܗ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܣܩ ܠܗ ܠܫܡܝܐ ܥܠܝܐ: ܠܐܬܪ ܕܐܠܗܐ ܥܡܪ ܘܡܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܢ. ܐܡܪ ܓܝܪ: ܕܒܡܢ ܡܪܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܝ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܪܓܙܬܘܢܢܝ܁ ܒܩܢܝܢܐ ܐܘ ܒܕܒܚܐ ܕܚܝܘܬܐ ܫܬܝܩܬܐ܁ ܕܒܚܝ ܕܝܠܝ ܡܟܝܟܐ: ܘܨܒܝܢܝ ܘܪܥܝܢܝ ܘܢܝܚܝ ܐܝܬܘܗܝ: ܢܝܚܐ ܘܡܟܝܟ ܪܘܚܐ ܕܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ ܘܥܡܪ ܐܢܐ ܒܗ: ܘܗܘ ܒܝ ܣܠܩ ܟܕ ܣܠܩ ܐܢܐ ܠܐܬܪܐ ܕܢܝܚܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܕܓܒܝܗܝ ܐܠܗܐ ܠܡܘܫܐ: ܡܛܠ ܕܡܟܝܟ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܡܟܝܟܘܬܐ

quae eum superfluum reddens eiecit ex paradiso regni eumque ad terram usque prostravit. Fratres, fugiamus superbiam, ne simus sal gustu infatuatus, qui ne ad fimum quidem vadit [1], cum nullum habeat saporem ad victimas condiendas, nec eo ullus ager stercoratur, nec triticum fit melius, sicut dixit Dñs : *Qui se exaltat* — ut Adam — *humiliabitur; et, qui se humiliat* — ut Iesus — *exaltabitur* [2], uti ille exaltatus est.

12. Propter superbiam Adae occlusit Deus portas paradisi ante eum; hoc est, portas caeli. Sicut igitur ob superbiam eiecit Deus Adam e paradiso, ita humilitate eius introducit eum, id est assumit in summum caelum, ubi Deus habitat eique apparet. Dixit enim : *Quanam re placabitis me, postquam me ad iram provocastis? Num opibus aut sacrificiis animalium mutorum? Sacrificium meum itaque est et beneplacitum et voluntas et requies mea est mitis et humilis spiritu, quem respiciam et in quo habitem* [3]; et ipse per me ascendet, quando ascendero ego in locum requiei meae. Porro dixit Deum elegisse Moysem, quia *humilior erat omnibus hominibus* [4]. Humilitas cum

αβ] — 3 β desinit ܠܐܪܥܐ. — 8 α manu prima ܕܢܬܪܝܡ, quod manus altera serius correxit addens ܬ secundum.

[1] Matth. v, 13. — [2] Matth. xxiii, 12; Luc. xiv, 11. — [3] Is. lxvi, 2. — [4] Num. xii, 3.

omnibus pensitata praependit[1]; Deus enim Moysem cum sescentis millibus gladio accinctis una cum uxoribus filiisque eorum pensitavit et viro illo mansueto in una lance staterae posito levior erat duritia et superbia et praeponderavit humilitas et mansuetudo. *Et dixit ei Dominus : Exi e populo hoc et ego una hora perdam eos. Et dixit Moyses : Si eos deleas, dele me cum eis. Et dixit : Nequaquam Moyses; qui peccaverit in me, delebo eum*[2]. *Et dixit Moyses : Si dimiseris eis, sicut dimisisti eis ex Aegypto usque huc, sin autem — dele me cum eis*[3]. Hac ratione magnificatus est Moyses, quia se cum peccatoribus computavit, tota die peccantibus. *Dimitte*, inquit, *eis, sicut dimisisti eis ex Aegypto usque hodie.* Et dilexit peccatores, sicut seipsum, nec se ab eis separavit.

13. Eadem porro ratione complacuit ei in Noe solo, nam *te*, inquit, *solum vidi pium esse humilioremque tota terra*[4]. *Et dixit ei Dominus : Egredere de medio eorum, nam ego delebo totam carnem*[5], *quam creavi, quia universa caro corrupit viam suam*[6]. *Dixitque Noe : Absit, ut perdas totam terram. Et dixit ei Domi-*

ܥܡ ܟܠ ܐܬܬܩܠܬ ܘܗܝ ܙܟܬ. ܐܬܩܠܗ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܠܡܘܫܐ ܥܡ ܫܬܡܐܐ ܐܠܦܝܢ ܐܣܝܪܝ ܣܝܦܐ ܘܥܡ ܢܫܝܗܘܢ ܘܥܡ ܒܢܝܗܘܢ: ܘܬܩܠܗ ܠܗܘ ܡܟܝܟܐ ܒܚܕ ܟܦܗ ܕܡܬܩܠܬܐ: ܘܩܠܬ ܩܫܝܘܬܐ ܘܪܡܘܬܐ: ܘܢܚܬܬ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܢܝܚܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܦܘܩ ܠܟ ܡܢ ܓܘ ܥܡܐ ܗܢܐ ܘܐܘܒܕ ܐܢܘܢ ܒܚܕܐ ܫܥܬܐ. ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ: ܐܢ ܡܘܒܕ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܡܚܝܢܝ ܥܡܗܘܢ. ܘܐܡܪ: ܠܐ ܡܘܫܐ. ܡܢ ܕܚܛܐ ܠܝ ܐܡܚܘܝܗܝ. ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ: ܠܐ ܡܪܝ. ܐܢ ܫܒܩ ܐܢܬ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܫܒܩܬ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ: ܘܐܠܐ ܡܚܝܢܝ ܥܡܗܘܢ. ܘܒܗܢܐ ܪܒ ܡܘܫܐ: ܕܫܡ ܢܦܫܗ ܥܡ ܚܛܝܐ ܕܟܠ ܝܘܡ ܚܛܝܢ ܗܘܘ. ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܫܒܩܬ ܠܗܘܢ ܡܢ ܓܘ ܡܨܪܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢ. ܘܐܚܒ ܐܝܟ ܠܚܛܝܐ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܘܠܐ ܦܪܫ ܢܦܫܗ ܡܢܗܘܢ܀

ܗܟܢ ܬܘܒ ܨܒܐ ܒܗ ܒܢܘܚ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܡܛܠ ܠܟ ܕܠܟ ܒܠܚܘܕܝܟ ܚܙܝܬ ܕܙܕܝܩ ܐܢܬ ܘܡܟܝܟ ܐܢܬ ܡܢ ܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܕܦܘܩ ܡܢ ܒܝܢܬܗܘܢ: ܕܗܐ ܐܢܐ ܠܟܠܗ ܒܣܪܐ. ܡܛܠ ܕܚܒܠ ܟܠ ܒܣܪ ܐܘܪܚܗ. ܘܐܡܪ ܢܘܚ: ܚܣ ܠܟ ܕܬܚܒܠܝܗ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ.

α] — 2 α ܠܡܟܝܟܘܬܐ. — 4 α ܘܒܢܝܗܘܢ om. ܘܥܡ.

[1] *Acta Thomae* syriaca *Pr.* IX. : *Et etiam in humilitate conversamini; haec enim cum omnibus pensitata praependit et vicit et tulit coronam.* ܘܐܦ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܐܬܕܒܪܘ. ܗܕܐ ܓܝܪ ܥܡ ܟܠܡܕܡ ܐܬܬܩܠܬ ܘܗܝ ܙܟܬ ܘܢܣܒܬ ܟܠܝܠܐ (ed. Bedjan in op. *Acta Martyrum et Sanctorum*. T. III, Parisiis 1892, p. 89). — [2] Ex. XXXII, 33. — [3] Num. XIV, 19. — [4] Gen. VI, 9; VII, 1. — [5] Gen. VI, 7. — [6] Gen. VI, 12.

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܗܐ ܣܐܡ ܐܢܐ ܠܗ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܒܡܣܐܬܐ ܥܡܟ. ܘܐܢ ܢܬܚܝܠܘܢ ܠܩܘܒܠܟ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܗܘܢ. ܘܬܩܠ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܥܡܗ ܘܬܩܠ ܢܘܚ ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܘܐܗܡܦ ܡܪܝܐ ܟܠܗ ܒܣܪ ܕܪܡ ܘܙܠܝܠ ܒܗܘ ܙܒܢܐ܀

ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܒܙܒܢܗ ܐܝܘܒ ܬܩܠ ܟܠܗܘܢ ܥܡܗ. ܘܬܩܠ ܐܝܘܒ ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܐܟܘܬܗ ܒܝܘܡܬܗܘܢ. ܘܣܗܕ ܡܪܢ ܘܐܡܪ: ܕܡܢ ܗܘ ܥܒܕܝ ܐܝܘܒ: ܕܬܡܝܡ ܘܬܪܝܨ ܘܡܫܬܠܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܠܝܬ ܐܟܘܬܗ ܒܐܪܥܐ. ܘܕܐܡܪܬ ܥܠ ܡܣܐܬܐ. ܗܟܢ ܟܬܝܒ: ܕܐܝܟ ܠܗܓܐ ܐܢܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܕܓܠܐ: ܕܒܡܣܐܬܐ ܡܬܩܠܝܢ ܘܣܪܝܩܝܢ ܐܟܚܕܐ. ܡܢܐ ܐܡܪܝܢܢ. ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܗܘܘ ܠܚܘܕܝܗܘܢ ܡܟܝܟܐ: ܕܠܗܕܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܪܡܘܬܐ ܘܠܦܪܚܙܘܬܐ ܕܡܠܝܐ ܗܘܬ ܐܪܥܐ ܟܠܗ܀ ܘܐܢ ܡܐ ܕܐܡܪܢ ܠܐܢܫ ܕܐܬܡܟܟ ܘܥܒܪ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ ܐܝܟ ܩܕܡܝܐ. ܐܡܪ: ܕܠܝܬ ܐܢܫ ܕܥܒܕ ܗܟܢܐ ܝܘܡܢܐ. ܘܐܢܬ ܘܐܢܐ ܡܛܠ ܡܢܐ ܠܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܢܘܚ ܘܐܝܘܒ ܘܕܢܝܐܝܠ: ܕܐܦ ܗܘ ܡܟܝܟ ܗܘܐ ܐܟܘܬܗܘܢ: ܕܥܡܗܘܢ ܣܡܗ ܡܪܝܐ ܡܢܬܗ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܠܐ ܠܡ ܡܬܡܟܟ ܐܢܐ. ܐܝܬܝ ܕܝܢ ܕܡܟܝܟܝܢ

nus : Ecce totam terram ponam in statera tecum et, si praeponderaverint adversus te, dimittam eis. Et pensitavit eos Dominus cum ipso et praeponderavit Noe humilitate sua plus quam omnes simul; et delevit Dominus totam carnem, quae erat superba et lasciva illo tempore.

14. Similiter adhuc tempore Iob pensitavit omnes cum ipso et praeponderavit Iob humilitate sua, nec inventus est similis ipsi illis diebus. Et testatur Dñs dicens : *O quis est servus meus Iob, qui simplex est et rectus et alienus a malo, nec ei similis datur in terra*[1]. Et quod de statera dixi, sic scriptum est : *Velut vapor sunt omnes homines mendaces, qui statera ponderati omnes simul vani sunt*[2]. Quid dicimus? Num quia hi soli erant humiles, propterea ad superbiam et protervitatem ferebantur, qua tota terra repleta erat? Et si cui hodie dixerimus : « humiliare, recede a malo et fac bonum, sicut antiqui! » dicit : « nemo est, qui sic faciat hodie ». Quare tu et ego non sumus sicut Noe et Iob et Daniel (nam et hic humilis erat ut illi, quia Dominus portionem eius cum illis posuit[3]), nisi quia nemo est ut illi. Non me, inquit, humiliabo. Attamen sunt hodie homines humiliores et

α] — 4 α ܘܬܩܠ. — 10 Lectio quam α exhibet ܕܡܢܐ ܡܢ vix erroris expers est, nec eius verus sensus certus. — 21 α ܘܐܡܪܝܢ — 26 α ܐܢܫܐ.

[1] Iob I, 8. — [2] Ps. LXII, 9. — [3] Ez. XIV, 20.

praestantiores quam illi, aliquot inter multos. Verumtamen si desit humilitas et mansuetudo in aliquo, nec hominibus innotescit, nec in ipso Deus habitat, nec veritatem consequitur.

15. Etiam Paulus magnus est valde, quia malos plus quam seipsum dilexit et dixit[1] : *Testis est mihi Dominus me mori voluisse, ut mali dominum gloriae glorificarent,* si Deus me assumere voluisset et mortem meam cum salute ipsorum commutasset, Dñum imitaturus, qui pro peccatoribus mortuus est. Et apostoli omnes pro peccatoribus mortui sunt mortibus diversis : flagellorum, gladii crucisque. Nos igitur quomodo assequemur eos, qui ne dimittendo quidem dimittimus peccatoribus et quantopere restamus a perfectione, qui ne animae quidem nostrae curam habemus! Quantopere condemnabimur propterea quod persequendo persequamur eos et nos ipsos occidamus facti persecutores et non persecutionem patientes!

16. Porro dixit angelus Mariae : *Pax tibi, benedicta mulierum.* Id est, humillima mulierum. *Dominus meus tecum*[2] — propter humilitatem tuam. *Et dixit Maria : « confiteor Deo, quia respexit humilitatem ancillae suae*[3], non

ܘܡܝܬܪܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܩܠܝܠܝܢ: ܡܢ ܒܝܬ ܣܓܝܐܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܒܗ ܒܐܢܫ ܠܐ ܗܘܝܐ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܡܫܝܢܘܬܐ: ܠܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܡܬܝܕܥ ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܥܡܪ ܒܗ: ܘܠܐ ܫܪܪܐ ܡܕܪܟ܀

ܐܦ ܦܘܠܘܣ ܕܝܢ ܣܓܝ ܪܒ: ܕܐܚܒ ܠܒܝܫܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܐܡܪ: ܕܣܗܕ ܗܘ ܠܝ ܡܪܝܐ ܕܨܒܝܬ ܕܐܡܘܬ ܕܐܝܟܢܐ: ܘܢܫܒܚܘܢ ܒܝܫܐ ܠܡܪܗ ܕܫܘܒܚܐ: ܐܢ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܣܒܢܝ: ܘܢܚܠܦ ܡܘܬܝ ܒܚܝܝܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܬܕܡܐ ܒܡܪܢ ܕܡܝܬ ܚܠܦ ܚܛܝܐ. ܘܫܠܝܚܐ ܟܠܗܘܢ ܚܠܦ ܐܦ ܚܛܝܐ ܡܝܬܘ: ܒܡܚܘܬܐ ܫܚܠܦܬܐ ܕܢܓܕܐ ܘܕܣܝܦܐ ܘܕܙܩܝܦܐ. ܐܝܟ ܗܟܝܠ ܐܡܬܝ ܡܕܪܟܝܢ ܚܢܢ ܠܗܘܢ: ܕܐܦܠܐ ܡܫܒܩ ܫܒܩܝܢ ܚܢܢ ܠܚܛܝܐ. ܘܟܡܐ ܦܫܝܫܝܢ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܕܐܦܠܐ ܕܢܦܫܢ ܝܨܦܝܢ. ܟܡܐ ܡܬܚܝܒܝܢ ܠܗܕܐ ܕܡܪܕܦ ܪܕܦܝܢ ܠܗܘܢ ܘܩܛܠܝܢ ܢܦܫܢ ܕܗܘܝܢ ܪܕܘܦܐ ܘܠܐ ܪܕܝܦܐ܀

ܬܘܒ ܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܠܡܪܝܡ. ܫܠܡ ܠܟܝ ܒܪܝܟܬܐ ܕܢܫܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܟܝܟܬܐ ܕܢܫܐ. ܡܪܝ ܥܡܟܝ ܡܛܠ ܡܟܝܟܘܬܟܝ. ܘܐܡܪܬ ܡܪܝܡ: ܡܘܕܝܐ ܐܢܐ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܕܚܪ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܕܐܡܬܗ ܘܠܐ ܒܫܘܦܪܐ ܘܠܐ

α] —

[1] Rom. ix, 3. — [2] Luc. i, 28. — [3] Luc. i, 48.

ܒܥܘܬܪܐ. ܐܠܘ ܐܝܬ ܗܘܬ ܓܝܪ ܐܢܬܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܡܟܝܟܐ ܗܘܬ ܡܢ ܡܪܝܡ: ܡܢܗ ܡܬܝܠܕ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ: ܗܘ ܡܟܝܟܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܚܡܐ ܕܡܟܝܟܘܬܐ܀

ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܐܕܡ ܒܐܪܥܐ: ܫܡܝܢܐ ܗܘܐ ܬܚܬܝܐ: ܪܘܚܢܐ ܗܘܐ ܦܓܪܢܝܐ: ܢܦܫ ܚܝܐ ܗܘܐ ܛܥܡܬܗ ܡܘܬܐ. ܘܐܬܪܟܢܬ ܪܒܘܬܐ ܘܡܠܠܬ ܥܡ ܐܕܡ. ܘܥܪܩܘ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܘܐܬܛܫܝܘ ܒܝܢܬ ܐܝܠܢܐ ܕܩܝܡܝܢ ܒܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܐܕܡ: ܐܝܟܐ ܐܢܬ ܐܕܡ: ܕܠܝܬܝܟ ܒܝܢܬ ܥܝܪܐ ܥܠܝܐ܃ ܘܐܡܪ: ܩܠܟ ܫܡܥܬ ܘܐܬܛܫܝܬ ܡܢ ܩܕܡܝܟ: ܕܒܗܬܬ ܐܢܐ ܕܐܚܙܝܟ ܐܦ ܒܐܪܥܐ: ܗܘ ܕܒܫܡܝܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܩܕܡ ܦܪܨܘܦܟ ܩܐܡ ܗܘܝܬ: ܘܗܫܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ܒܗܬܬܝ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܗܬܬ ܐܢܐ ܒܡܕܡ ܕܐܬܪܥܝܬ ܘܫܛܬ ܡܠܬܟ: ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܕܠܐ ܥܦܪܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܓܒܘܠܗ: ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܥܡܪ ܥܒܝܕܐ ܥܡ ܥܒܘܕܗ ܐܠܐ ܐܢ ܒܪܚܡܐ ܟܕ ܢܬܡܟܟ. ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܐܕܡ: ܗܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܙܗܪܬܟ ܡܢܗ ܐܬܗܢܝܬ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܫܡܝܐ ܐܫܠܝܬ ܘܓܒܝܬ ܐܪܥܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐܝܠܢܐ ܛܒܐ ܫܒܩܬ: ܒܗܘ ܕܠܐ ܝܕܥ ܗܘܝܬ ܒܗ ܒܝܫܬܐ: ܘܢܚܬܬ ܠܗܘ ܕܝܕܥܬ ܒܗ ܒܝܫܬܐ ܘܛܒܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܢܦܠܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ. ܟܠ ܡܢܐ ܐܕܡ܃ ܐܡܪ

autem venustatem et divitias. » Si enim alia mulier exstitisset Maria humilior, ex ea natus esset Christus, omnium hominum humillimus, qui est amicus humilitatis.

17. Igitur factus est Adam in terra, caelestis factus est inferior, spiritualis factus est corporalis, spiraculum vitae factum est gustus mortis. Et condescendit Maiestas et locuta est cum Adam; et Adam et Eva fugientes absconderunt se inter arbores stantes in terra. *Et dixit Dominus Adae : Ubi es, Adam,* quod non es inter angelos supernos? *Et dixit : Vocem tuam audivi et abscondi me, quia pudet me*[1] videre te etiam in terra, qui in caelo iugiter ante faciem tuam stabam, et modo vides pudorem meum. Hoc est : pudet me eius quod cogitavi spreto verbo tuo, nesciens pulverem non effici velut plasmantem se nec posse habitare factum cum factore suo, nisi per misericordiam, si humilietur. Et dixit Dominus Adae : Ecce fruitus es re, de qua te monui, ut caveas eam; id est : reiecto caelo terram elegisti, scilicet arborem bonam reliquisti, in qua nullum malum cognovisti, et descendisti ad eam, per quam bonum et malum cognovisti. Hoc est, de caelo ad terram cecidisti. Cur

α] — 13 α ܐܦ. — 15 α ܦܪܨܘܦܟ.

[1] Gen. III, 9 seqq.

dixit Adam : Eva mihi consilium dedit? Eva dixit : Serpens mihi consilium dedit? Serpens dixit : Rebellis decepit et misit me? Ideo scilicet, quia Deus praecepit Adae, ne obediret, nec ipse, nec Eva ei, qui rebellavit contra verbum Domini sui, ut supra ostendimus quomodo rebellaverit : hinc misit serpentem, nam decepit eum et is se ei subiecit.

18. Ideo namque, quia rebellavit eumque Dominus peremit, suapte voluntate Satanas factus est et filius tenebrarum. Et neglexit eum nec occidit prae longanimitate sua; nec ille poenitentiam egit prae duritia et indole sua rebelli. Et pro eo ut servisset Domino (uti dixit Dñs : *Scriptum est : dominum Deum tuum adorabis et ei soli servies et supplicabis*[1]) is e contrario etiam alias decepit creaturas easque ad rebellionem excitavit, uti rebellare docuit serpentem et Adam et Evam. Et Adam eodem lapsu decidit de caelo, quo lapsus est deciditque rebellis. Nam rebelli occurrit cogitatio ut fieret Deus. Et subversus seduxit Adam, ut lapsus caderet sibique filius et discipulus fieret. Sed non sivit eum Deus [perficere] quod machinatus est, sed misertus est Adae et Evae propter paenitentiam ipsorum et legem eis in

ܠܗ ܕܚܘܐ ܡܡܠܟܬܢܝ܀ ܚܘܐ ܐܡܪܐ ܕܚܘܝܐ ܡܡܠܟܢܝ܀ ܚܘܝܐ ܐܡܪ ܡܪܘܕܐ ܛܥܝܢܝ ܘܫܕܪܢܝ܀ ܡܛܠܗܕܐ ܦܩܕ ܕܦܩܕܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܕܠܐ ܢܫܡܥܝܘܗܝ ܠܗ܆ ܠܐ ܗܘ ܘܠܐ ܚܘܐ܆ ܠܗܘ ܕܡܪܕ ܥܠ ܡܠܬܗ ܕܡܪܗ܆ ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܥܠ ܚܘܝܢܢ ܐܝܟܢ ܡܪܕ܆ ܡܛܠܗܕܐ ܫܕܪ ܚܘܝܐ ܡܛܠ ܕܛܥܝܗ ܘܐܫܬܥܒܕ ܠܗ܀

ܒܗܝ ܓܝܪ ܕܡܪܕ ܘܩܛܠܗ ܡܪܝܐ ܒܨܒܝܢܗ܆ ܗܘܐ ܣܛܢܐ ܘܒܪ ܚܫܘܟܐ ܒܨܒܝܢܗ܂ ܘܐܫܒܩܗ ܠܗ ܘܠܐ ܩܛܠܗ ܡܛܠ ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܗ܆ ܘܠܐ ܬܐܒ ܗܘܐ ܡܛܠ ܩܫܝܘܬܗ ܘܡܪܘܕܘܬܗ܂ ܘܚܠܦ ܕܠܐ ܦܠܚ ܠܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ܆ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܬܣܓܘܕ ܘܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܬܦܠܘܚ ܘܬܬܟܫܦ܆ ܐܠܐ ܕܠܩܘܒܠܗ ܗܘܐ ܒܪܝܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܛܥܐ ܘܡܪܕ܆ ܐܝܟ ܕܠܚܘܝܐ ܘܠܐܕܡ ܘܠܚܘܐ ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܕܢܡܪܕܘܢ. ܘܢܦܠ ܐܕܡ ܡܢ ܫܡܝܐ܆ ܒܗܝ ܡܦܘܠܬܐ ܕܢܦܠ ܘܢܦܠ ܡܪܘܕܐ. ܡܪܘܕܐ ܓܝܪ ܒܠܒܗ ܣܠܩܬ ܗܘܬ ܡܚܫܒܬܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ. ܘܟܕ ܐܬܗܦܟ ܠܗ܆ ܐܛܥܝܗ ܠܐܕܡ ܕܢܦܠ ܢܦܠܬܐ ܠܗ ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܒܪܐ ܘܬܠܡܝܕܐ. ܘܠܐ ܐܫܒܩܗ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܐܬܪܥܝ܆ ܐܠܐ ܚܢܗ ܠܐܕܡ ܘܠܚܘܐ ܒܬܝܒܘܬܗܘܢ܆ ܘܣܡ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܒܐܪܥܐ܆ ܕܐܢ ܢܥܒܕ ܠܗ

α] —

[1] Matth. iv, 10.

ܒܪ̈ܢܫܐ ܚܝܐ ܒܗ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܕܐܬܚܒܠ ܗܘ ܘܚܒܠ ܠܐܚܪ̈ܢܐ: ܠܐ ܚܝܣܐ ܝܡܝܢܗ ܕܝܫܘܥ ܠܒܘܗܝ ܘܠܐ ܚܘܒܠܗ ܘܠܐ ܠܬܫܢܝܩܗ: ܐܝܟ ܕܚܒܠ ܡܬܚܒܠ: ܘܟܠ ܢܦܫܐ ܕܡܪܕ ܘܐܘܒܕ: ܢܦܫܐ ܚܠܦ ܢܦܫܐ ܬܬܒܥ ܠܗ: ܘܟܠܡܕܡ ܕܚܛܦ ܡܢ ܒܪ̈ܝܬܗ ܬܬܒܥ ܠܗ: ܕܟܕ ܫܠܡܘ ܬܫܢܝ̈ܩܐ ܕܟܠܗܘܢ ܪ̈ܫܝܥܐ ܘܬܫܢܝܩܘܗܝ ܕܝܠܗ ܢܗܘܘܢ ܩܝܡܝܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ: ܘܢܗܘܘܢ ܚܪ̈ܝܦܝܢ ܡܢ ܟܠ ܬܫܢܝ̈ܩܝܢ ܘܡܬܚܬܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ܀

ܚܣ ܠܗ ܠܡܪܢ ܕܢܘܩܕ ܓܗܢܐ ܕܐܢܫܐ ܐܝܟ ܕܠܗ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܒܠ ܐܟܘܬܗ: ܐܠܐ ܐܢ ܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܠܗ ܒܢ̈ܝܐ ܘܐܫܬܥܒܕܘ ܠܗ: ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܒܪ̈ܝܢ ܗܘܘ ܠܬܫܡܫܬܐ: ܐܝܟܐ ܕܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܒܪܐ ܐܢܘܢ. ܘܐܫܬܡܥܘ ܠܣܛܢܐ ܐܝܟ ܚܘܝܐ: ܘܐܬܛܢܦܘ ܘܗܘܘ ܣܛܢ̈ܐ: ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܬܩܕܫܘ. ܟܠܢܫ ܓܝܪ ܕܐܪܫܥ ܒܕܪ̈ܐ ܡܪܡܪ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܒܟܠ ܕܪ̈ܝܢ ܡܪܡܪ: ܒܡܐ ܕܗܘܐ ܗܘ ܥܠܡܐ ܡܪܡܪ: ܡܛܠ ܕܫܦܪ ܠܐܕܡ ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ ܕܢܡܪܡܪܘܢ ܪܘܚܗ ܕܡܪܢ ܒܡܠܦܢܘܬܗ ܕܗܘ ܕܒܝܫܐ. ܗܟܢܐ ܒܡܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܡܬܡܪܡܪ ܘܡܫܬܢܩ ܒܛܘܦܢܐ ܕܢܘܪܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܛܘܦܢܐ ܥܠ ܒܢ̈ܝ ܐܕܡ ܕܡ̈ܝܐ ܒܡܠܬܗ ܘܒܛܘܥܝܘܬܗ܀

α] —

terra proposuit, quam si quis faceret, per eam salvus fieret. Et ideo, quia is corruptus alios corrupit, non ei parcet dextera Iesu, nec perditioni et tormentis eius : sed sicut peremit, pessum dabitur et quamlibet animam, quam rebellare fecit et perdidit, « animam pro anima » requiret ab ipso et quodlibet abripuerit e creaturis eius, requiret ab ipso, ita ut finitis cruciatibus omnium impiorum tormenta eius in saeculum saeculi maneant et crudeliora sint omnibus tormentis et omnibus inferiora.

19. Absit ut Dñs Gehennam hominum adeo accendat, ut illius, quia nemo tantum peremit, ut ille, exceptis spiritibus illis immundis, qui ei filii facti sunt et se eidem subiecerunt; nam et hi ad ministerium creati sunt, ad quod eos Deus creare voluit; et obedientes Satanae, uti serpens, polluti sunt et diaboli evaserunt nec amplius sanctificati sunt. Quicunque enim impie agit, per singulas generationes exacerbat; hic vero per omnes generationes exacerbat : quousque mundus stabit, exacerbat, quia placuit Adae et filiis eius doctrinâ ipsius Maligni exacerbare Spiritum Dñi. Qua ratione dum saeculum futurum steterit, exacerbabitur et cruciabitur diluvio ignis, sicut venit diluvium aquarum in filios Adam propter sermonem et seductionem eius.

20. Exinde coepit misereri Deus Adae et Evae et fecit eis tunicas pelliceas et ob misericordiam suam induit eos[1]; nec fecit Adae plasmator eius iuxta delictum eius et iuxta id quod cogitavit; nam si ei iuxta delictum eius [fecisset], eum absumpsisset et talem reddidisset, quasi non fuisset. Attamen Adam ipse sua sponte sibi laborem elegit, perfectioni contrarium, et sua sponte suscepit curam, eos suffocantem qui ad excelsum summum exaltari volunt, audito consilio illius, qui se ei adiutorem ad res honestas exhibuit eumque decore caelesti spoliavit et decori terrae adstrinxit. Et Adam appetita pulchritudine inferiore privatus est pulchritudine caelesti; et quoniam caduca illa oculo carnali visibilis est, carissima est ei, qui oculo spirituali caret, quo pulchritudinem caelestem conspiciat. Et Adam, qui oculos habuit, vidit eam : hos excaecavit Malignus dicens ei : « Adhuc cresces erisque cum creatore tuo. »

Desinit sermo XXI de arbore Adae.

ܡܟܝܠ ܫܪܝ ܐܠܗܐ ܠܡܬܪܚܡܘ ܥܠ ܐܕܡ ܘܚܘܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܟܘܬܝܢܬܐ ܕܡܫܟܐ ܘܐܠܒܫ ܐܢܘܢ ܒܪܚܡܘܗܝ ܘܠܐ ܐܝܟ ܣܟܠܘܬܗ ܘܐܝܟ ܡܕܡ ܕܐܬܪܥܝ ܐܕܡ ܥܒܕ ܠܗ ܓܒܘܠܗ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܐܝܟ ܣܟܠܘܬܗ ܡܚܣܦܘ ܡܚܣܦ ܗܘܐ ܠܗ: ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܗܘ ܐܕܡ ܒܨܒܝܢܘܬܗ ܓܒܐ ܠܗ ܥܡܠܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܣܩܘܒܠܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܒܨܒܝܢܗ ܢܣܒ ܪܢܝܐ: ܡܕܡ ܕܚܢܩ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܥܝܢ ܕܢܬܥܠܘܢ ܠܪܘܡܐ ܥܠܝܐ: ܡܛܠ ܕܫܡܥ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܕܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܡܥܕܪܢܐ ܕܫܦܝܪܬܐ: ܘܫܠܚܗ ܡܢ ܫܘܦܪܐ ܫܡܝܢܐ ܘܐܣܪܗ ܒܫܘܦܪܗ ܕܐܪܥܐ. ܘܐܬܪܓܪܓ ܐܕܡ ܠܫܘܦܪܐ ܬܚܬܝܐ: ܘܐܬܓܠܙ ܡܢ ܫܡܝܢܐ. ܘܡܛܠ ܕܡܬܚܙܝܐ ܗܢܐ ܢܦܝܠܐ ܠܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ: ܗܘܐ ܝܩܝܪ ܠܗܘ ܕܠܝܬ ܠܗ ܥܝܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܢܚܙܐ ܫܘܦܪܐ ܫܡܝܢܐ. ܘܐܕܡ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܥܝܢܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ: ܠܗܠܝܢ ܥܘܪ ܒܝܫܐ: ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܕܥܘܕ ܪܒܐ ܐܢܬ ܘܗܘܐ ܐܢܬ ܥܡ ܒܪܘܝܟ܀

܀ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܟܐ܀

܀ܕܥܠ ܐܝܠܢܐ ܕܐܕܡ܀

α] — 7 α ܘܠܐ.

[1] Gen. III, 21.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ

ܕܥܠ ܕܝ̈ܢܐ ܕܠܐ ܚܝܐܝܢ ܒܗܘܢ ܥܒ̈ܘܕܝܗܘܢ

SERMO VIGESIMUS SECUNDUS

DE IUDICIIS, QUIBUS NON SALVANTUR, QUI FACIUNT EA

ܢܦܪܫ ܡܟܝܠ ܕܝ̈ܢܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܗܘܢ ܡܐ ܕܢܛܪ ܐܢܘܢ. ܥܝܢܐ ܚܠܦ ܥܝܢܐ ܫܢܐ ܚܠܦ ܫܢܐ. ܦܟܐ ܚܠܦ ܦܟܐ. ܟܘܝܐ ܚܠܦ ܟܘܝܐ. ܡܚܘܠܬܐ ܚܠܦ ܡܚܘܠܬܐ. ܢܦܫܐ ܚܠܦ ܢܦܫܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܟܠܗ ܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ: ܪܚܡ ܠܡܢ ܕܪܚܡ ܠܟ ܘܣܢܝ ܠܒܥܠܕܒܒܟ. ܘܐܢ ܡܚܝܬ ܠܐܒܘܟ: ܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܒܗܝܟܠܐ. ܘܡܢ ܕܨܒܐ ܠܡܫܪܐ ܐܢܬܬܗ: ܐܡܪ ܢܬܠ ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܫܘܒܩܢܐ: ܟܕ ܠܐ ܓܝܪܐ: ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܠܐ ܠܡܪܢ ܘܠܐ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܦܘܩܕܢ̈ܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ: ܘܕܝ̈ܢܐ ܕܠܐ ܢܚܘܢ ܒܗܘܢ. ܘܠܡܢܐ ܝܗܒ ܐܢܘܢ ܡܪܢ܆ ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܨܒܘ. ܘܠܡܢܐ

1. Exponemus igitur iudicia, quibus observatis nemo salvatur. *Oculum pro oculo, dentem pro dente*[1], *maxillam pro maxilla, stigma pro stigmate, livorem pro livore, animam pro anima*[2]; hoc est : omnino malum pro malo. *Dilige diligentem te et odio habe inimicum tuum*[3]. *Et si percussisti patrem tuum, offer sacrificium in templo*[4]. *Et qui dimittere vult,* inquit, *uxorem suam, det ei libellum repudii etsi adultera non fuerit*[5], quod displicet et Dño et hominibus. Haec sunt praecepta, quae bona non sunt, et iudicia, quibus nemo vivit. Et cur ea dedit Dñs nisi quia ipsi volebant ea? Et cur praefecerunt sibi

α] — In titulo α ܕܥܣܪܝܢ. — *Ib.* add. *eiusdem* ܕܝܠܗ ܕܝܢ ܕܝܠܗ [ܠܥܒܘܕܝܗܘܢ. — 8 α ܕܡܚܝܬ ܠܒܥܠܕܒܒܟ. — 11 α ܠܒܢܝܢܫܐ.

[1] Matth. v, 38. — [2] Ex. xxi, 24 seq. — [3] Matth. v, 43. — [4] Vide infra § 20; cf. Marc. vii, 11. — [5] Matth. v, 31.

iudices pessimos? Et cur eis permisit malum pro malo sibi mutuo reddere? Nam etiam hodie sunt homines, qui rebellando se a mandatis subtrahere velint èt in propria voluntate ambulantes dicant non eam esse iustitiam, quae nemini malefaciat, sed eam, inquiunt, esse iustitiam, quae bonis benefaciat et malis malefaciat, ut faciet Deus die iudicii et correptionis.

2. Si ex Scripturis non intelligamus, nonne ex ipso mundo, hominibus contra invicem vociferantibus, iustitiam cognoscimus? Quando clamant et dicunt : « N. N. mihi damna pessima inferre vult in opibus et possessione mea! » quilibet ait : N. N. haud iuste agit, sed inique. Ecce quomodo omnes proclamant iustitiam non malefacere! Et si quis alii malefecerit aut in eum deliquerit aut substantiam eius abstulerit, cuique persuadere conatur dicendo : « peccavi! dimitte mihi et ego reddam et miserere mei! ». Et si is ei morem gerere non velit, quisque ex audientibus dicit : «Vae! non ut aequum est Deo, fecit N. N.; nam Deus dixit[1] : *Dimittite* inter vos mutuo *septuagies septies*. Et nisi dimittatis, nec ego dimittam vobis. » Peccavit in eum et

α] — 16 α [illegible]. — 17 α [illegible], quod caret sensu et sine dubio pro [illegible] scribitur, uti in textu et in translatione conieci. — 22 α [illegible]. — 24 α [illegible]. — *Ib.* α [illegible].

[1] Matth. XVIII, 23.

ܡܣܟ̈ܠܢܐ ܐܡܪ ܡܪܢ ܕܛܘܒܝܗܘܢ ܠܡܪ̈ܚܡܢܐ ܕܥܠܝܗܘܢ ܢܗܘܘܢ ܪ̈ܚܡܐ. ܐܢ ܥܠ ܡܢ ܕܐܣܟܠ ܠܐ ܐܢܫ ܥܒܕ ܪ̈ܚܡܐ: ܡܢ ܡܬܪܚܡ ܥܠ ܡܢ ܕܛܒ ܡܢܗ ܐܘ ܐܟܘܬܗ܁ ܐܡܪ ܠܗ ܓܝܪ ܡܢܐ ܡܬܪܚܡܬ ܥܠܝ܁ ܠܐ ܛܒ ܐܢܐ ܡܢܟ܁ ܘܐܢ ܐܡܪ: ܕܥܠ ܟ̈ܦܢܐ ܘܥܪ̈ܛܠܝܐ ܟܬܝܒ ܕܐܢܫ ܢܬܪܚܡ: ܠܗ ܥܠ ܟ̈ܦܢܐ ܘܥܪ̈ܛܠܝܐ ܒܠܚܘܕ ܡܫܡܠܝܐ ܡܠܬܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܥܠ ܡܢ ܕܡܣܟܠ ܒܟܠ ܙܢ: ܐܢ ܡܬܪܚܡ ܘܫܒܩ: ܙܕܩܬܐ ܗܘ ܥܒܕ ܐܢܫ ܐܦ ܒܗܕܐ. ܡܢ ܗܟܝܠ ܕܥܒܕ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܥܠ ܡܣܟ̈ܠܢܐ ܪ̈ܚܡܐ: ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܪ̈ܚܡܐ: ܘܫܒܩܝܢ ܠܗ ܚܛܗ̈ܘܗܝ ܘܣܟܠܘܬܗ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܡܣܟܠ ܠܗ ܒܚܒܪܗ: ܢܕܢܚ ܚܘܒܗ ܥܠܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܡܕܢܚ ܐܒܐ ܫܡܫܗ ܥܠ ܒܝ̈ܫܐ܀

ܚܙܐ ܐܝܟ ܩܥܝܢ ܐܠܗܐ ܘܒܢ̈ܝܢܫܐ: ܕܠܐ ܢܬܒܥ ܟܐܢܘܬܐ ܦܘܪ̈ܥܢܐ ܒܝ̈ܫܐ. ܟܐܢܘܬܐ ܓܝܪ ܡܣܝܒܪܐ: ܘܠܐ ܦܪܥܐ ܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܨܚܐ ܡܨܚܐ ܩܕܡ ܚܕ ܐܘ ܬܪܝܢ ܐܘ ܬܠܬܐ: ܐܘ ܩܕܡ ܥܕܬܐ ܟܠܗ. ܘܐܠܐ ܨܒܐ ܐܢܫ ܕܢܦܪܘܥ ܠܟ: ܐܘܒܕ ܕܝܠܟ ܘܠܐ ܬܦܠ ܒܒܝܫܬܐ ܘܐܠܗܐ ܥܒܕ ܕܝܢܟ: ܐܠܐ ܬܥܒܕ ܕܝܢܐ ܠܢܦܫܟ. ܘܠܐ ܡܬܬܡܣܟܢܬ ܡܢ ܗܘ ܙܒܢܐ ܕܡܘܬܒܐ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܐܡܪ: ܠܐ

conversus est : de delinquentibus dixit Dñs : *Beati misericordes, quia misericordiam consequentur*[1]; si nemo faciat misericordiam delinquenti, quis miseretur eius, qui se melior aut par sibi est? Dicit enim ei : « Quid misereris mei? Nonne ego te melior sum? » Et si dicat esurientium et nudorum, scriptum esse, misereamur : effatum illud non solum famelicos et nudos comprehendit, sed etiam eum, qui quacunque ratione delinquit : si misertus dimiserit, facit eleemosynam etiam hoc. Si quis igitur in hoc saeculo misericordiam praestet delinquentibus, misericordiam consequetur in illo saeculo et dimittentur delicta et peccata eius. Si quis igitur nequam alium offenderit, is faciat oriri caritatem suam super illum, sicut Pater oriri facit solem suum super malos[2].

3. Vides, quomodo clament Deus hominesque iustitiam non repetere poenas de noxis malis. Iustitia enim iniuriam sustinet, nec reddit malum pro malo, sed si vituperando vituperet, nonnisi coram uno aut duobus aut tribus aut coram tota ecclesia; et si quis tibi reddere nolit, perde tuum; noli incidere in malum et Deus faciet iudicium tuum, si tu non feceris tibi ipsi iudicium[3], nec eris

α] — 1 α ܕܛܘܒܝܗܘܢ. — 18 α falso ܚܙܝܬ.

[1] Matth. v, 7. — [2] Matth. v, 45. — [3] Rom. xii, 19 (Pešîṭta).

re perdita pauperior. Et si quis dicat : « Ego neminem impeto; sed si quis me aggressus erit, ego ei resistam et malum inferam », nec hoc iustitia est, sed nequitia. Totum enim, cur bella et clades fiant, est, quod ambae partes contra invicem consurgunt altera contra alteram, quando alius contra alium extollitur nec alius coram alio se inclinat. Ideo iustitia ab utraque parte recedit et nequitia rerum potitur; nam Deus neque oppressis neque oppressoribus praecipit, ut contra invicem peccatum committant. Oppressis autem sic ait : Si perseveraveris in iustitia, nec tibi ipsi iudicium feceris, *ego faciam iudicium*[1], dicit Deus. Vides, quomodo praecipiat, ne oppressus quidem cuiquam malum inferas, ne ex iustitia decidas. Si sit autem, qui dicat : « Ego Deum imitor, qui poenas repetit ab iniquis », valde nequam est te Deum imitari et teipsum aequiparare Deo, qui sine lege est, quem, etsi peccaverit, nemo corripit, cum absit ut iniquitatem committat. Num itaque iudex vis esse Dei? Igitur esto creator, sicut ipse est, et fac tibi caelum et terram, ubi ipse non sit dominus, et tibi homines conde, in quos non habeat potestatem Dominus omnipotens, et benefac bonis et malefac ma-

ܐܦܠܐ ܐܢܐ ܠܟܠ ܐܢܫ: ܐܠܐ ܡܢ ܕܐܬܐ ܒܟܝ ܩܐܡ ܐܢܐ ܒܩܘܒܠܗ ܘܡܒܐܫ ܐܢܐ ܠܗ: ܘܠܐ ܗܕܐ ܐܝܬܝܗ ܟܐܢܘܬܐ: ܐܠܐ ܒܝܫܘܬܐ. ܟܠܗ ܓܝܪ ܕܗܘܝܢ ܩܪ̈ܒܐ ܘܡܚ̈ܘܬܐ: ܟܠܠ ܕܩܝܡܝܢ ܓܒ̈ܐ ܬܪܝܗܘܢ ܚܕ ܠܘܩܒܠ ܚܕ ܐܡܬܝ ܕܡܬܥܠܐ ܓܒܪܐ ܥܠ ܚܒܪܗ ܘܠܐ ܡܬܪܟܢ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܩܕܡ ܚܒܪܗ. ܡܛܠܗܢܐ ܥܒܪܐ ܟܐܢܘܬܐ ܡܢ ܬܪܝܗܘܢ ܓܒ̈ܐ: ܘܡܫܬܠܛܐ ܒܝܫܘܬܐ. ܠܐ ܠܡܬܥܠܒ̈ܢܐ ܓܝܪ ܘܠܐ ܠܥܠܘܒ̈ܐ ܦܩܕ ܐܠܗܐ ܕܢܚܛܘܢ ܚܕ ܒܚܕ. ܠܡܬܥܠܒ̈ܢܐ ܕܝܢ ܗܟܢ ܐܡܪ: ܕܐܢ ܬܩܘܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܘܠܐ ܬܥܒܕ ܕܝܢܐ ܠܢܦܫܟ ܐܢܐ ܐܥܒܕ ܕܝܢܟ ܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܚܙܝܬ ܐܝܟ ܡܦܩܕ: ܕܐܦܠܐ ܟܕ ܡܬܥܠܒ ܐܢܬ ܬܥܒܕ ܒܝܫ: ܕܠܐ ܬܦܠ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܐܡܪ: ܕܠܐܠܗܐ ܡܬܕܡܐ ܐܢܐ ܕܬܒܥ ܒܥܘ̈ܠܐ: ܗܕܐ ܛܒ ܒܝܫܐ ܕܠܐܠܗܐ ܡܬܕܡܐ ܐܢܬ ܘܡܫܘܐ ܐܢܬ ܢܦܫܟ ܠܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܠܐ ܢܡܘܣ: ܕܐܦܠܐ ܐܢ ܚܛܐ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܟܐܐ ܠܗ: ܟܕ ܚܣ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܥܘܠܐ. ܕܝܢܐ ܗܘ ܨܒܐ ܕܬܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܡܟܝܠ ܗܘܝ ܒܪܘܝܐ ܐܝܟܘܬܗ: ܘܥܒܕ ܠܟ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܐܝܟܐ ܕܠܝܬܘܗܝ ܡܪܝܐ: ܘܒܪܝ ܠܟ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܝܟܐ ܕܠܝܬ ܫܘܠܛܢܗ ܕܡܪܝܐ ܐܚܝܕ ܟܠ: ܘܐܛܒ ܠܛܒ̈ܐ ܘܐܒܐܫ ܠܒܝܫ̈ܐ ܡܢܐ

α] — 10 α [illegible]. — 13 α [illegible]. — 21 α [illegible]. — 24 α [illegible].

[1] Rom. XII, 19; Hebr. X, 30; Deut. XXXII, 35.

ܕܗܘܝܬ ܐܝܬܝܐ ܘܠܐ ܒܒܪܝܐ: ܗܘܝܬ ܕܠܐ ܢܡܘܣ ܐܟܘܬܗ܀

ܐܘ ܡܣܟܢܐ: ܐܬܕܟܪ ܠܐܕܡ ܐܒܘܟ ܘܠܣܛܢܐ: ܕܒܟܠ ܕܐܬܪܓܪܓܘ ܕܢܗܘܘܢ ܐܠܗܐ: ܠܐܝܢܐ ܫܦܠܘܬܐ ܡܛܘ. ܘܐܢܬ ܕܠܐ ܛܥܝܬ ܒܓܠܝܐܝܬ: ܗܐ ܡܛܥܐ ܠܟ ܣܛܢܐ ܒܛܘܫܝܐܝܬ: ܕܬܐܡܪ: ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ ܥܒܕ ܐܢܐ: ܕܬܬܠ ܠܡܚܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܐܣܝܐ. ܐܕܡ ܓܝܪ ܐܬܐܣܝܬ ܡܚܘܬܗ: ܚܙܝ ܠܟ ܕܡܟܝܠ ܠܐ ܡܬܐܣܝܐ ܡܚܘܬܟ ܕܝܠܟ. ܘܐܢ ܐܡܪܬ ܕܠܙܕܝܩܐ ܩܕܡܝܐ ܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢܬܬܒܥܘܢ ܡܢ ܥܘܠܐ: ܘܐܢܐ ܒܗܘܢ ܡܬܕܡܐ ܐܢܐ: ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟ ܕܬܬܕܡܐ ܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܠܗܘܢ. ܘܠܗ ܡܛܠ ܕܚܛܘ ܗܘܘ ܚܕ ܒܚܕ ܚܪܒ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܒܢܒܝܐ: ܐܠܐ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܡܢܐ ܛܒܗ ܕܡܪܝܐ. ܡܛܠܗܕܐ ܪܕܐ ܐܢܘܢ: ܥܕܡܐ ܕܐܘܕܝܘ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܐܚܝܕ ܟܠ. ܘܕܬܕܥ ܕܟܢ ܗܘܝܐ ܗܠܝܢ ܗܝ: ܚܙܝ ܕܡܢ ܝܘܡܐ ܕܐܘܕܝܘ ܠܐ ܡܫܕܪ ܠܘܬܗܘܢ ܢܒܝܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܠܐ ܨܒܝܢ ܠܡܬܒ: ܢܛܪ ܠܗܘܢ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ. ܝܘܡܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܕܪ ܐܠܗܐ ܠܐܢܫ ܐܝܟ ܕܠܢܒܝܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܨܒܝܬ ܡܢ ܨܒܘܬܟ ܢܦܫܟ ܕܬܗܘܐ ܩܛܘܠܐ ܐܝܬ ܡܕܥ ܐܝܟ. ܡܪܢ ܓܝܪ ܐܡܪ: ܕܐܦܠܐ ܡܠܬܐ ܣܢܝܬܐ ܬܦܘܩ ܡܢ ܦܘܡܟ. ܘܐܢ ܬܐܡܪ: ܕܠܕܝܢܐ ܡܬܕܡܐ ܐܢܐ: ܕܠܝܬ

α] —

[1] Ex. v, 2. — [2] Ex. vii, 5. — [3] Eph. iv, 29.

lis postquam Aeon factus es, non ens creatum, factus sine lege ad instar eius.

4. O miser! memento patris tui Adam et Satanae, qui ideo, quia dii fieri volebant, ad quam devenerunt humiliationem! Et te, qui adhuc palam non errasti, modo clam seducit Satanas, ut dicas : « sicut Deus facit, faciam », ut plagam contrahas insanabilem. Adae quidem plaga sanata est : tu attende, ne forte plaga tua insanabilis fiat! Et si dixeris : « Deus iustis antiquis praecepit, ut ab iniquis poenas repeterent et ego hosce imitabor » : non licet tibi imitari eos nec id tibi dixit Deus, ut ipsis, nec illos Deus per prophetas depopulatus esset, quod alii adversus alios peccaverunt, si non dixissent : *Quaenam est fama Dñi*[1]? Ideo eos castigavit, donec confessi essent : *Dominus est Deus omnipotens*[2]. Et ut cognoscas haec ita esse, attende eum a die, qua confessi sunt, non misisse prophetas contra eos, sed si paenitentiam agere nolint, reservat eos ad diem iudicii. Hodie autem neminem mittit Deus, ut prophetas. Si vero tua sponte homicida fieri velis, compertum habebis. Dominus enim dixit : *Ne verbum quidem turpe exeat ex ore tuo*[3]. Et si dicas : « ego iudices imitor, quoniam *non est potestas,*

quae a Deo non sit[1], vide eos in malum dominari et iudicia iudicare, quibus nemo vivit[2]. Et attende iudices malos saeculum malum iudicare. Quod vero iudices malos constituit Deus et iudicia mala dedit : ne iudices iustificentur, nec iudicati quiete fruantur; quod vero homines etiam contra iustitiam rebellarunt, quae sunt praecepta posteriora rebellione nostra prima Adae patris nostri: quemadmodum pater noster rebellavit contra bonitatem cordis et simplicitatem mentis et nactus est cor, quod malum suapte voluntate novit : sic rebellavimus nos contra iustitiam, quam nobis creator noster praecepit, quae licet noscendo noverit malum, sua sponte haud facit illud.

5. Postquam igitur vidit Deus nos etiam adversus hoc rebellasse et non solum malum pro malo reddere, sed mala plurima pro malo unico (quod Dominus non dixit, nec ei complacet de malo pro malo reddito)...[3] munusculum tollunt et personarum acceptores sunt (quod Dominus non dixit, nam ne his quidem iudiciis homo salvus fit, quia cum ira data sunt) : dixit namque Dominus : Constituam iudices pessimos, qui non

ܫܘܠܛܢܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ: ܚܙܝ ܕܟܠ ܒܫܘܠܛܢܐ ܡܫܬܠܛܝܢ ܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܗܘܢ ܕܝܢܝܢ. ܘܚܙܝ ܕܕܝܢܐ ܒܝܫܐ ܕܝܢܝܢ ܠܥܠܡܐ ܒܝܫܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܐܩܝܡ ܐܠܗܐ ܕܝܢܐ ܒܝܫܐ ܘܝܗܒ ܕܝܢܐ ܒܝܫܐ: ܕܠܐ ܕܝܢܐ ܢܙܕܕܩܘܢ: ܘܠܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܕܝܢܝܢ ܢܬܬܢܝܚܘܢ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܡܪܕܘ ܒܢܝܢܫܐ ܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܦܘܩܕܢܐ ܒܬܪܝܐ ܡܪܘܕܘܬܢ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܕܡ ܐܒܘܢ: ܕܐܝܟ ܕܡܪܕ ܐܒܘܢ ܡܢ ܛܝܒܘܬܐ ܕܠܒܐ ܘܡܢ ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܪܥܝܢܐ: ܘܩܢܐ ܠܒܐ ܕܝܕܥ ܒܝܫܬܐ ܒܨܒܝܢܗ: ܗܟܢܐ ܡܪܕܢ ܐܦ ܚܢܢ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܦܩܕܢ ܒܪܘܝܢ: ܕܐܦܢ ܝܕܥ ܝܕܥܐ ܠܗ ܠܒܝܫܬܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܨܒܐ ܠܐ ܥܒܕܐ ܠܗ܀

ܡܢ ܕܚܙܐ ܗܟܝܠ ܐܠܗܐ ܕܡܪܕܢ ܠܢ ܐܦ ܡܢ ܗܕܐ: ܘܠܐ ܒܝܫܬܐ ܒܠܚܘܕ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ ܦܪܥܝܢ: ܐܠܐ ܒܝܫܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܚܠܦ ܚܕܐ ܒܝܫܬܐ: ܡܕܡ ܕܠܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܘܠܐ ܡܬܢܚ ܐܦܠܐ ܒܒܝܫܬܐ ܕܚܠܦ ܒܝܫܬܐ: ܫܘܚܕܐ ܫܩܠܝܢ ܘܒܐܦܐ ܢܣܒܝܢ: ܡܕܡ ܕܠܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܐܦܠܐ ܓܝܪ ܒܗܠܝܢ ܕܝܢܐ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܒܪܘܓܙܐ ܡܬܝܗܒܝܢ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܡܪܝܐ: ܕܐܩܝܡ ܕܝܢܐ ܒܝܫܐ

α] — 8 α ܐܢܫܐ] ܒܢܝ̈ܫ. — 10 α ܩܕܡܝܬܐ] ܩܕܡ.

[1] Rom. XIII, 1. — [2] Ez. XIII, 25. — [3] Apodosis sententiae manifeste deest, uti iam mutatio personarum enuntiati subsequentis *munusculum tollunt*, docet. Ambitus lacunae erui nequit; non enim constat, ad quos referenda sint verba : *munusculum tollunt*, etc.; ad « iudices nequam » vix; nam de his demum versus finem ȝ-i agitur.

ܠܐ ܚܣܟܝܢ: ܕܢܗܘܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܩܥܝܢ ܘܐܡܪܝܢ: ܗܒ ܠܢ ܡܠܟܐ ܘܕܝ̈ܢܐ ܗܠܝܢ ܕܡܫܥܒܕܝܢ ܠܢ ܩܫܝܐܝܬ܀ ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܫܡܘܐܝܠ: ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܫܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ: ܕܢܕܒܪ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܘܒܢܬ̈ܗܘܢ ܘܢܥܣܪ ܩܢܝܢܗܘܢ ܘܥܠܠܬ̈ܗܘܢ. ܘܩܥܘ ܕܗܠܝܢ ܗܘ ܕܝ̈ܢܐ ܐܢܫܝܢ ܠܢ ܕܢܩܛܠܘܢ ܒܣܝܦܐ ܠܟܠ ܕܡܣܟܠ: ܘܐܠܐ ܐܟܠܝܢ ܚܕ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܕܐܣܠܝܘ ܦܘܩܕܢܝ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܝ ܐܣܠܝܘ. ܐܩܝܡ ܥܠܝܗܘܢ ܕܝ̈ܢܐ ܒܝ̈ܫܐ: ܕܥܘܠܐ ܡܢ ܥܘ̈ܠܐ ܢܬܬܒܥ: ܘܐܢܐ ܐܬܬܒܥ ܡܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ: ܕܐܦ ܕܝ̈ܢܐ ܠܐ ܡܫܬܘܙܒܝܢ ܒܕܝܢܐ ܗܘ ܕܒܝ̈ܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܠܐ ܥܒ̈ܕܝ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܨܒܝܢܗܘܢ ܢܡܘܬܘܢ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܨܒܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܠܐ ܗܘܘ ܕܝ̈ܢܐ ܘܠܐ ܥܒ̈ܕܝ ܒܝ̈ܫܬܐ. ܐܠܐ ܟܠ ܡܢ ܕܨܒܐ ܟܣܦܐ ܘܐܝܩܪܐ ܘܫܘܒܚܐ ܥܒܘܪܐ: ܡܫܟܚܝܢ ܒܫܘܚܕܐ ܘܗܘܝܢ ܗܓܡܘ̈ܢܐ ܘܢܣܒܝܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܣܝܦܐ: ܕܠܡܢ ܕܨܒܝܢ ܢܩܛܠܘܢ. ܘܒܫܘܚܕܐ ܗܘܝܢ ܐܣܦܩܠܛܘ̈ܪܐ ܕܢܗܘܘܢ ܩܛܘ̈ܠܐ. ܘܟܠ ܗܝ ܕܢܣܒܝܢ ܒܫܘܚܕܐ ܗܘܢ

parcent, ut homines ipsi clamaturi et dicturi sint : *Da nobis regem*[1] et iudices, qui nos dure subigant.

6. Dixitque Dominus ad Samuel : *Dic eis, quomodo subacturus sit eos rex : nam tollet filios et filias eorum*[2] *et decimabit opes et proventus ipsorum*[3]. *Et clamarunt : Talibus iudicibus malis opus habemus, qui gladio occidant quemque delinquentem; sin autem, nos invicem comedemus*[4]. *Dixitque Deus : Quemadmodum reiecerunt mandatum meum, sic reiecerunt me quoque*[5] *: constituam super eos iudices malos,* ut iniquitas poenas repetat ab iniquis et ego vindictam sumam de utroque, ut neque iudices salvari possint iudiciis illis : « malum pro malo » neque malefactores, et ambo sponte moriantur. Si enim vellent homines, nec iudices essent, nec malefactores; sed pecuniam et honores et gloriam caducam diligentes munusculo dato hegemones[6] fiunt et ius gladii assumunt, ut, quem velint, occidant, et ope munusculi speculatores[7] fiunt, ut homicidae fiant. Et totum, quod munus-

α] —

[1] I Sam. VIII, 5. — [2] I Sam. VIII, 11. — [3] I Sam. VIII, 15. — [4] I Sam. VIII, 20. — [5] I Sam. VIII, 8. — [6] Id est *praesides* provinciis Romanis imperii tempore praefecti, de quibus v. Madvig, *Die Verfassung und Verwaltung des Römischen Staates*, t. II. Leipzig, 1882, pag. 104-110. — [7] *Speculatores* erant saeculo I post Chr. *turma* specialis militum cuique cohorti praetoriae addictorum (Tacitus, *Hist.* I, 25), qui partim vice σωματοφυλάκων (Suetonius in *Vita Claudii,* n. 35) partim cursorum (Tacitus, *Hist.* II, 37), partim etiam carnificum fungebantur (Seneca, *De ira* I, 18). Inde a saeculo II nomen speculatorum rarius occurrit; Auctori L-G. probabiliter ex Evangelio familiare erat (Marc. VII, 27). Cf. Madvig, *op. cit.* II, pag. 555 et 743.

culo oppetunt, est malefacere et praedari. Nam si quis malum fugere vellet, nec rex, nec hegemon, nec speculator fieret; hi vero, ad quos non venit, sedentes exspectant, quando sint futuri principes pessimi, ut faciant voluntatem suam malignam. Nam si vellent homines, ut quisque cum iustitia incederet via sua, nec proelia committerent, nec occiderent, nec se invicem diriperent, nec iudicibus opus esset. Nunc autem neque iudices fugiunt malum, neque malefactores otiosi sunt et se mutuo absumunt omnes, qui non agunt paenitentiam in vita sua nec malum fugiunt. Ubinam vidisti hominem iustum, qui rex aut hegemon aut unus ex principibus mundi maligni fieri velit, postquam Dñs cessavit ungere reges et constituere prophetas et principes populo antiquo?

7. Si dixeris Dominum excitare eos alios adversus alios, sive reges, sive alium quempiam, sicut antiquitus : absit, ut hoc aut tale quid asseras. Is, qui tranquillitatem exigit ab hominibus, idem est, qui dixit : *Vapulate et nolite percutere et estote oppressi et non oppressores*[1]. Et si olim inimicitia erat inter Deum et homines : hodie pacificavit

ܕܢܒܐܫܘܢ ܘܢܒܙܘܢ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܨܒܐ ܐܢܫ ܕܢܥܪܘܩ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܠܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܐܦܠܐ ܗܓܡܘܢܐ: ܐܦܠܐ ܣܦܩܘܠܛܪܐ. ܐܠܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܛܝܐ ܐܢܘܢ: ܝܬܒܝܢ ܘܡܣܟܝܢ ܕܐܡܬܝ ܢܗܘܘܢ ܪ̈ܫܢܐ ܒܝ̈ܫܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܨܒܝܢܗܘܢ ܕܒܝܫܬܐ. ܐܠܘ ܨܒܝܢ ܓܝܪ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܢܐܙܠ ܐܢܫ ܒܐܘܪܚܗ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܐܦܠܐ ܩܪ̈ܒܐ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܩܛܠܝܢ ܗܘܘ: ܘܠܐ ܒܙܝܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܘܠܐ ܕܝ̈ܢܐ ܡܬܒܥܝܢ ܗܘܘ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܠܐ ܕܝ̈ܢܐ ܥܪܩܝܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܠܐ ܥܒ̈ܕܝ ܒܝܫܬܐ ܫܠܝܢ: ܘܡܫܬܩܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܚܕ ܒܚܕ: ܟܠ ܕܠܐ ܬܐܒ ܒܚܝ̈ܘܗܝ ܘܥܪܩ ܡܢ ܒܝܫܬܐ. ܐܝܟܐ ܚܙܝܬ ܠܟ ܐܢܫ ܙܕܝܩܐ ܕܡܠܟܐ ܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܐܘ ܐܝܓܡܘܢܐ: ܐܘ ܚܕ ܡܢ ܪ̈ܫܢܐ ܕܥܠܡܐ ܒܝܫܐ: ܡܢ ܕܫܠܝ ܡܪܢ ܡܢ ܕܠܡܡܫܚܘ ܡܠܟ̈ܐ: ܘܠܡܩܡܘ ܢܒܝ̈ܐ ܘܪ̈ܫܢܐ ܠܥܡܐ ܩܕܡܝܐ܀

ܐܢ ܐܡܪ ܕܡܪܝܐ ܡܓܪܐ ܠܗܘܢ ܚܕ ܒܚܕ: ܐܘ ܠܡ̈ܠܟܐ ܐܘ ܠܐܝܢܐ ܐܢܫ ܐܝܟ ܕܒܩܕܡܝܬܐ: ܚܣ ܠܟ ܕܬܐܡܪ ܗܕܐ ܐܘ ܐܚܪܬܐ ܕܕܡܝܐ ܠܗ. ܗܘ ܕܒܥܐ ܫܠܝܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܗܘ ܕܐܡܪ: ܕܡܚܘ ܘܠܐ ܬܡܚܘܢ: ܘܗܘܘ ܡܬܥܫܩܝܢ ܘܠܐ ܥܫܘܩܝܢ. ܘܐܢ ܡܢ ܩܕܝܡ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܒܝܢ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܝܘܡܢ ܫܝܢ ܐܠܗܐ ܒܨܠܝܒܐ

α] — 18 ܡܪܢ [ܡܪܝܐ. — 23 α ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ. — 26 α ܕܫܝܢ, qua lectione admissa sententia incompleta est.

[1] I Cor. vi, 7.

ܙܩܝܦܘܬܗ ܗܠܝܢ ܕܒܐܪܥܐ ܘܗܠܝܢ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܐܡܪ: ܕܢܬܒܛܠܘܢ ܩܪܒܐ ܡܢ ܗܘ ܣܘܦܗ ܕܐܪܥܐ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܡܪܝܐ ܐܡܪ: ܕܢܗܘܐ ܫܠܡܐ ܒܟܠܗܘܢ ܣܘܦܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ: ܗܢܘܢ ܗܟܝܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܐ ܨܒܝܢ ܕܢܗܘܐ ܫܠܡܐ: ܘܡܝܬܝܢ ܚܕ ܒܚܕ. ܕܠܡܐ ܠܐܚܪܢܐ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܪܚܡ ܠܒܪ ܒܣܪܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ: ܘܨܠܝ ܥܠ ܗܘ ܕܡܚܐ ܠܟ: ܘܠܐܚܪܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܐܒܐܫ ܠܡܒܐܫ ܠܟ: ܘܠܕܩܪܒ ܥܡܟ ܩܪܒܐ ܩܛܘܠܝܗܝ. ܚܣ ܠܡܪܝܐ: ܕܠܐ ܡܬܪܫܐ ܗܘ ܒܗܠܝܢ: ܕܒܝܫܐ ܒܨܒܝܢܗܘܢ ܥܒܕܝܢ ܒܝܫܬܐ ܘܬܒܘܥܐ ܒܨܒܝܢܗܘܢ ܬܒܥܝܢ ܒܝܫܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܚܠܦ ܚܕܐ ܒܝܫܬܐ. ܐܠܐ ܠܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܫܠܝܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܐܟܠܝܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܠܗܠܝܢ ܕܝܢܐ ܣܢܝܩܝܢ. ܘܠܗܘ ܕܪܚܡ ܬܒܘܥܐ ܕܒܝܫܬܐ ܕܢܬܒܥ ܬܘܒ: ܥܡܐ ܕܒܝܫ ܡܢ ܗܢܐ ܐܘܠܝܢ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܠܒܝܫܬܐ ܚܕܐ ܗܘ ܡܬܚܫܚ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܗܟܢܐ ܐܢܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܕܠܐ ܒܠܚܘܕ ܒܝܫܬܐ ܠܚܠܦ ܒܝܫܬܐ ܦܪܥܝܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܠܐ ܥܡܐ ܐܦ ܠܐ ܕܝܢܘܗܝ: ܟܬܒ ܠܗܘܢ ܘܚܘܝ ܕܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ ܢܦܪܥܘܢ ܒܗܘ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܕܠܐ ܢܐܚܐ ܒܗܘܢ: ܐܢܫ

Deus sanguine crucifixionis suae, quae in terra et quae in caelo sunt et dixit : *Cessabunt proelia a finibus terrae*[1]. Si itaque Dñs dixit : *Fiat pax in omnibus finibus terrae*[2] : ipsi igitur homines nolunt pacem fieri et per invicem moriuntur. Num forte alii dixit Deus : « Dilige filium carnis tuae sicut teipsum et ora pro eo, qui te percutit[3] » et alii dixit : malefac malefacienti tibi et commisso proelio occide eum? Absit Domino, qui in his irreprehensibilis est, cum mali sua sponte faciant mala et ultores sua sponte vindictam sumant malis plurimis [illatis] pro malo unico. Attamen saeculo huic, ubi homines non desistunt malefactis et se invicem devorant, talibus opus est iudicibus et ei, qui diligit ultorem malorum, ut magis adhuc ulciscatur, populus isto peior convenit, quia malo gaudet[4]. Ideo videns Deus tales esse homines, qui non tantum malum pro malo sibi reddant (non solum populus, sed et iudices eius) praescripsit eis et ostendit, ut malum pro malo reddant, Lege illa antiqua, uti dixit : *Posui eis iudicia, quibus nemo salvetur,*

α] — 23 α ܐܢܫܐ ܕܝܢܐ.

[1] Ps. XLVI, 9. — [2] III Reg. II, 33. — [3] Matth. V, 44. — [4] Sententia obscura est, sensus videtur esse : saeculo malis iudicibus et peiore adhuc populo opus est, vel forsitan, si pro ܠܥܡܐ legere velis ܠܥܡܠ : iudices *ultionis* cupidi non merentur populum bonum sed subditos contentiosos.

— homines mali, *dedi eis praecepta non bona et iudicia, quibus non vivent*[1], sicut ipsi volebant; hoc est, quoniam reliquerunt praecepta decora caritatis, quibus tota virtus legis et prophetarum absoluta erat, quae sunt : « Dilige Deum et filium carnis tuae » in quibus si consisteremus nos vel illi, forte Satanas succumberet; nam homo per hominem peccat et per hominem iustificatur. *Dilexerunt,* inquit *caedem et inimicitiam et odium occultum*[2] : propterea dedi eis praecepta, quibus observatis moriantur. *Si mecum contentiose ambulaveritis, astute ambulabo vobiscum*[3].

8. Porro dixit : *Dilexerunt maledictionem et noluerunt benedictiones*[4], quia reiecerunt benedictiones promissas in iustitia incedentibus, quae nemini malum infert, sed se a malo custodit et contentionem fugit, quae timet, ne quempiam dure alloquatur, ne se percutiat. Et si evenerit, ut quis percutiat, suffert et Dñs iudicat iudicium eius. Non datur modus ambulanti in iustitia et caritate et perfectione vindictam sumere ab illo, qui se vi ducit, nisi eum Dñs puniat eique tribulationem duram inducat, donec humilietur. Igitur, quia maledictiones

ܒܝܫܐ: ܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ. ܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܢܚܘܢ ܒܗܘܢ. ܐܝܟ ܡܐ ܕܗܢܘܢ ܓܝܪ ܨܒܘ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܓܝܪ ܟܠ ܕܐܪܦܝܘ ܦܘܩܕܢܐ ܫܦܝܪܐ ܕܚܘܒܐ: ܗܢܘܢ ܕܒܗܘܢ ܚܝܠܐ ܕܢܡܘܣܐ ܘܕܢܒܝܐ ܡܫܬܠܡ ܗܘܐ ܒܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܪܚܡ ܠܐܠܗܐ ܘܠܒܪ ܒܣܪܟ. ܕܐܠܘ ܩܡܢ ܒܗܘܢ ܐܘ ܗܢܘܢ: ܟܒܪ ܕܝܢ ܡܚܒ ܣܛܢܐ. ܒܓܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ ܚܛܐ ܓܒܪܐ ܐܢܫ: ܘܒܓܒܪ ܐܢܫܐ ܡܙܕܕܩ. ܪܚܡܘ ܓܝܪ ܩܛܠܐ ܘܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܣܢܐܬܐ ܒܟܣܝܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܐ ܕܢܛܪܘ ܐܢܘܢ ܢܡܘܬܘܢ. ܐܢ ܬܗܠܟܘܢ ܥܡܝ ܒܥܪܘܡܘܬܐ: ܥܪܝܡܐܝܬ ܐܗܠܟ ܥܡܟܘܢ܀

ܘܬܘܒ ܐܡܪ. ܪܚܡܘ ܠܘܛܬܐ ܘܠܐ ܨܒܘ ܒܒܘܪܟܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܣܠܝܘ ܒܘܪܟܬܐ ܕܡܠܟܢ ܠܗܘܢ ܕܪܕܝܢ ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܒܐܫܐ ܠܐܢܫ: ܐܠܐ ܢܛܪܐ ܢܦܫܗ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܥܪܩܐ ܡܢ ܕܝܢܐ: ܘܕܚܠܐ ܕܠܡܐ ܢܡܠܠ ܥܡ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܡܚܝܘܗܝ: ܘܐܢ ܓܕܫ ܘܡܚܐ ܠܗ ܐܢܫ: ܡܣܝܒܪ: ܘܡܪܢ ܕܐܢ ܕܝܢܗ. ܠܝܬ ܠܗ ܦܘܪܥܢܐ ܠܡܢ ܕܡܗܠܟ ܒܟܐܢܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܘܒܓܡܝܪܘܬܐ: ܕܢܬܒܥ ܢܦܫܗ ܡܢ ܡܢ ܕܕܒܪ ܠܗ ܒܩܛܝܪܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܦܪܥܗ ܡܪܢ: ܘܐܝܬܝ ܥܠܘܗܝ ܐܘܠܨܢܐ ܩܫܝܐ ܥܕܡܐ ܕܡܬܡܟܟ.

α] — 17 α ܗܠܝܢ; lectio manifeste falsa, nam subiectum enuntiati relativi subsequentis non est ܒܘܪܟܬܐ; proinde ܗܠܝܢ unice ad particip. pass. ܕܡܡܠܟܝܢ referri potest, quod vicissim praep. ܠ regit.

[1] Ez. xx, 25. — [2] Ps. cix, 17 (Pešitta). — [3] Lev. xxvi, 23 seq. — [4] Ps. cix, 17.

[illegible]

dileximus, induimus eas quasi armaturam [1] et quia astute ambulavimus, surrexerunt contra nos iudices pessimi, qui misericordiam nullam habentes sanguinem ut aquam effundunt et pro malo unico centum retribuunt et diligunt munus et iniuste iudicant. Et instauravimus disciplinam nos, qui inquieti sumus et rei facti sunt hi, qui ultores erant irae. Nec memores sumus iudicis veritatis, nec nos, nec illi, qui retribuit cuique iuxta opera eius; sed iudices nequam, qui malos iudicant et occidunt et propter eos moriuntur, similes sunt Satanae, qui homines sibi obedientes occidit nec ipse ex igne aufugit.

9. Etiam Apostoli docuerunt homicidas, donec occiderunt eos, nec egerunt paenitentiam, nec illi commoventur se iudices malos esse nec sunt facti iusti, qui nemini malum inferant, velut Adam, nam non est scriptum eum vel maxillam Cain percussisse, qui occidit fratrem suum, sed abire eum sivit via sua et Dominus iudicavit iudicium Abel e manibus Cain. Si enim quilibet nostrum via sua pergeret vel in hoc saeculo, quod velut Adam ob pulchritudinem caducam diligimus, quia visibile est, et si quisque nostrum iustus esset in re-

α] — 23 α [illegible]

[1] Ps. CIX, 17.

bus suis et laborando viveremus et, quod ipsi odio habemus, filiis carnis nostrae non faceremus et, sicut volumus, ut nobis faciant homines, sic nos cuique faceremus : nullae caedes fierent nec proelia, nec plagae, nec opus esset iudicibus malis et regibus, nec ullus odio haberet filium carnis suae. Et vidit Deus, quid sibi mutuo homines fecerint : alius alium diripit, malo nemo desistit et *tota caro corrupit viam suam*[1] — ut olim scriptum est et etiam nunc. *Quisque exacuit falcem suam,* ut scriptum est[2], et faciunt sibi gladios et constituunt sibi reges et iudices, scilicet dominos et homicidas et in se invicem irruunt et inimicitia pacta proelia committunt usque in finem. Deus se ipsum pro eis tradidit, ut per sanguinem eius pacificarentur, quae in terra sunt et quae in caelo[3], nec pepercerunt ei, nec eos pudebat sanguinis eius, nec obedierunt Filio, ut pacem facerent in terra, sicut ipse fecit.

10. Vae nobis, quia nisi paenitentiam egerimus, die iudicii haud favebit nobis, pro ut nos non obedivimus ei. *Qui,* inquit, *non obedit Filio, ira Dei manet super eum*[4]. Dixit enim in Lege : *Maledictus omnis, qui malum infert proximo suo clam aut palam.* Et

ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܢܝ̈ ܒܣܪܢ: ܘܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܚܢܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܢܥܒܕ ܗܘܝܢ ܠܟܠܢܫ: ܠܐ ܩܛܠܐ ܗܘܝܢ ܗܘܘ: ܘܠܐ ܩܪܒܐ ܘܠܐ ܡܚܘܬܐ: ܘܠܐ ܕܝܢܐ ܒܝܫܐ ܡܬܒܥܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܡܠܟܐ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܣܢܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܒܣܪܗ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܡܢܐ ܥܒܕܝܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܗܢܘܢ ܠܗܘܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܕܒܙܝܢ ܚܕ ܠܚܕ: ܘܐܢܫ ܠܐ ܡܬܬܢܝܚ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܟܠܗ ܒܣܪ ܚܒܠ ܐܘܪܚܗ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܩܕܡܝܬܐ ܐܦ ܗܫܐ. ܟܠ ܕܠܛܫ ܡܓܠܗ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܘܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܣܝܦܐ: ܘܡܩܝܡܝܢ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܘܕܝܢܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ: ܡܪ̈ܘܬܐ ܘܩܛܘܠܐ. ܘܢܦܠܝܢ ܚܕ ܒܚܕ ܘܥܒܕܝܢ ܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܥܒܕܝܢ ܩܪܒܐ ܥܕܡܐ ܠܚܪܬܐ: ܚܠܦ ܐܠܗܐ ܢܦܫܗ ܠܗܘܢ ܡܫܠܡ: ܕܒܕܡܗ ܢܫܬܝܢ ܡܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܡܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܠܐ ܚܣܘ ܢܦܫܗ ܥܠܘܗܝ: ܘܠܐ ܒܗܬ ܕܡܗ ܒܗܘܢ: ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣܘ ܠܒܪܐ ܕܢܥܒܕܘܢ ܫܝܢܐ ܒܐܪܥܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܗܘ܀

ܘܝ ܠܢ ܕܐܠܐ ܬܝܒܝܢܢ: ܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܠܢ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܬܛܦܝܣܢ ܠܗ. ܟܠ ܓܝܪ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܠܒܪܐ ܪܘܓܙܗ ܕܐܠܗܐ ܩܘܐ ܥܠܘܗܝ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܒܢܡܘܣܐ: ܕܠܝܛ ܗܘ ܟܠ ܕܥܒܕ ܠܚܒܪܗ ܒܟܣܝܐ ܐܘ ܒܓܠܝܐ. ܘܐܡܪ

α] —

[1] Gen. VI, 12. — [2] I Sam. XIII, 20. — [3] Col. I, 20. — [4] Ioh. III, 36.

ܘܢܐܡܪ ܟܠܗ ܥܡܐ ܐܡܝܢ. ܚܙܝܬܘܢ ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܟܠ ܕܡܒܐܫ ܠܩܪܝܒܗ ܒܪ ܠܘܛܬܐ ܐܝܟ ܣܛܢܐ. ܣܦܩܐ ܠܗ ܓܝܪ ܠܬܠܡܝܕܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܪܒܗ: ܘܠܡܢ ܕܗܘܐ ܥܒܕܐ ܕܚܛܝܬܐ ܘܐܫܬܡܥ ܠܗ ܕܐܝܟ ܪܒܗ ܢܗܘܐ: ܘܒܡܘܟܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܡܫܡܠܝܢܘܬܐ: ܗܘܐ ܐܝܟ ܪܒܗ ܘܡܠܦܢܗ. ܠܙܕܝܩܐ ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ ܠܐ ܣܝܡ ܠܗܘܢ: ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܗܢܘܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܠܢܦܫܗܘܢ. ܫܠܝܛ ܠܗ ܓܝܪ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܗܘܐ ܢܡܘܣܐ ܕܚܘܒܐ ܠܢܦܫܗ: ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܐܒܗܬܐ ܩܕܡܝܐ: ܘܐܬܕܡܝܘ ܠܐܠܗܐ ܕܡܕܢܚ ܫܡܫܗ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ: ܘܡܚܬ ܡܛܪܗ ܥܠ ܙܕܝܩܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ ܘܠܐ ܐܬܟܣܝܘ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܐܫܬܒܚܘ܀

ܘܗܐ ܒܗ ܒܡܠܬܐ ܕܝܠܢ ܒܕܘܟܬܐ ܕܫܘܐ ܡܦܩܢܢ ܠܗ ܠܚܘܒܗܘܢ ܕܐܒܗܬܐ: ܕܨܒܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪܬܐ ܘܛܒܬܐ ܥܒܕܐ ܢܬܕܡܘܢ ܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܢܚܘܪܘܢ ܘܢܬܕܡܘܢ ܒܗ: ܡܐ ܕܡܬܡܟܟ ܘܒܥܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ: ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܗ ܘܢܚܘܢ: ܒܐܝܕܐ ܕܢܒܝܐ ܘܒܐܝܕܐ ܕܫܠܝܚܐ: ܡܐ ܕܡܫܝܓ ܪ̈ܓܠܝ ܡܒܙܚܢܘܗܝ: ܡܐ ܕܫܐܠ ܒܫܠܡܐ ܕܡܫܠܡܢܘܗܝ: ܡܐ ܕܢܫܩ ܠܗ ܠܐܣܟܪܝܘܛܐ ܘܩܪܐ ܠܗ ܪܚܡܝ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܕܠܐܝܟܐ ܐܙܠ ܐܢܬ ܩܛܘܠܐ: ܐܠܐ

dicet totus populus: Amen[1]. Videtis, quomodo fiat omnis, qui malum infert proximo suo, filius maledictionis, sicut Satanas. *Sufficit* enim *discipulo, ut sit, sicut magister eius*[2] et ei, qui servus peccati factus obedivit ipsi, ut sit sicut magister eius, et humilitate Christi consummatus fiat sicut magister doctorque suus. Iustis autem lex posita non est, nam hi sibi ipsi sunt lex. Licitum enim est hominem sibi ipsi fieri legem caritatis, sicut erant patres antiqui et imitati sunt Deum, qui caritatem suam oriri facit super bonos et malos et demittit pluviam suam super iustos et iniustos[4], nec a Deo reprehendebantur, sed laudibus glorificati sunt.

11. Ecce, in sermone nostro exposuimus caritatem patrum loco debito[3]; nam Deus vult, ut illa decora bonaque opera omnes imitentur homines et se respiciant atque imitentur, quando humiliatus omnes implorat, ut sibi reconciliati vivant, ope prophetarum et ope apostolorum, quando lavat pedes irrisorum suorum, quando salutat traditores suos, quando osculatur Iscariotam eumque *amice mi*[4] appellat. Non dixit ei : « quo vadis homicida ? » sed humiliavit se eumque osculatus est, ut nobis exem-

α] —

[1] Deut. XXVII, 24. — [2] Matth. X, 25. — [3] Cf. supra Serm. IX, §§ 1-12. — [4] Matth. XXVI, 50.

plo fieret, ut nos similiter faceremus ei, qui malum infert nobis, et malum devinceremus, sicut Dñs ostendit nobis *factus princeps et consummator fidei nostrae* [1], ut ad instar eius perficeremur eumque imitaremur, quando orans pro crucifigentibus se ob caritatem suam peccata eorum obtegebat, qui cognomina ignominiosa imponebant ei, quae ob eorum foeditatem apostoli non potuerunt exponere, sed scripserunt sic : *Appellabant eum filium moechiae et seductorem et alia*, ait, *improperia* [2], quae ob foeditatem eorum reticuerunt Apostoli. Et ipse illo tempore aspiciebat adulteros, qui ibi aderant, et homicidas et fures et oppressores, quos novit, ubi commisissent homicidium et furtum et ubi fecissent omnia genera malorum, et operuit peccata eorum nec eos traduxit. Et illi conspuerunt faciem eius et percusserunt caput eius et perforarunt manus pedesque eius et potarunt eum aceto et felle, quod ne homicidis quidem fecerant, et confoderunt latus eius. Et cum haec omnia ei fecissent (praeter mala, quae aliis inferebant) pro eo ut eos odisset et traduceret, diligendo dilexit eos et oravit pro eis : *Pater dimitte eis* [3], ut nobis exemplo perfectionis fieret,

ܡܬܕܡܝܢ ܘܢܥܒܕ ܠܗ: ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܛܘܦܣܐ: ܕܗܟܢܐ ܢܥܒܕ ܠܡܢ ܕܡܒܐܫ ܠܢ: ܘܢܙܟܝܘܗܝ ܠܒܝܫܬܐ ܐܝܟ ܕܚܘܝ ܡܪܢ: ܗܘܐ ܪܫܐ ܘܡܫܡܠܝܢܐ ܠܗܝܡܢܘܬܢ: ܕܒܕܡܘܬܗ ܢܬܓܡܪ ܘܢܬܕܡܐ ܠܗ: ܟܕ ܡܨܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܙܩܘܦܘܗܝ: ܘܟܕ ܡܟܣܐ ܒܚܘܒܗ ܚܛܗܝܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܕܫܡܗܐ ܗܘܘ ܠܗ ܫܡܗܐ ܨܥܪܢܐ: ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ ܫܠܝܚܐ ܕܢܟܬܒܘܢ ܐܢܝܢ ܡܢ ܣܢܝܘܬܗܝܢ: ܐܠܐ ܟܬܒܘ ܗܟܢܐ: ܕܩܪܐܘܗܝ ܒܪ ܙܢܝܘܬܐ ܘܡܛܥܝܢܐ. ܘܫܪܟܐ ܐܡܪ ܨܘܚܝܬܐ ܕܡܢ ܣܢܝܘܬܗܝܢ ܫܬܩܘ ܫܠܝܚܐ. ܘܗܘ ܚܙܐ ܗܘܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܓܝܪܐ ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܬܡܢ ܘܩܛܘܠܐ ܘܓܢܒܐ ܘܥܠܘܒܐ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܐܝܟܐ ܩܛܠܘ ܘܐܝܟܐ ܓܢܒܘ ܘܐܝܟܐ ܥܒܕܘ ܟܠ ܒܝܫܢ: ܘܟܣܐ ܚܛܗܝܗܘܢ ܘܠܐ ܦܪܣܐ ܐܢܘܢ. ܘܗܢܘܢ ܪܩܘ ܗܘܘ ܠܗ ܒܐܦܘܗܝ: ܘܡܚܘ ܠܗ ܥܠ ܪܫܗ: ܘܡܒܥܘ ܐܝܕܘܗܝ ܘܪܓܠܘܗܝ ܘܐܫܩܝܘܗܝ ܚܠܐ ܘܡܪܪܬܐ: ܡܕܡ ܕܐܦܠܐ ܠܩܛܘܠܐ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ: ܘܪܡܚܘܗܝ ܒܓܒܗ. ܘܟܕ ܥܒܕܘ ܠܗ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܒܝܫܬܐ: ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܐܚܪܢܐ: ܚܠܦ ܕܠܐ ܣܢܐ ܐܢܘܢ ܘܦܪܣܐ ܐܢܘܢ: ܡܪܚܡ ܪܚܡ ܐܢܘܢ ܘܨܠܝ ܥܠܝܗܘܢ: ܕܐܒܐ ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܛܘܦܣܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܕܒܗ

α] — 12 α ܣܢܝܘܬܗܘܢ.

[1] Hebr. xii, 2. — [2] Cf. Origen. *Contra Celsum* i, 28; Krauss, *Das Leben Iesu nach jüdischen Quellen*, Berlin, 1904, pag. 21 . — [3] Luc. xxiii, 34.

[Syriac text]

quod nos omnes Adae filii imitaremur.

12. Porro ita eum imitemur, quando vocatis telonibus et meretricibus misertus est eorum et caput suum coram minore se inclinavit et baptizatus est, quamquam non ei opus erat: ut nobis exemplo esset, ut a minore nobis benedictionem acciperemus et ab illo, qui indiget nobis. Et imitemur eum, quando servos suos ancillasque salutavit eosque salutatione praevenit et cum pauperi facto, *non ei erat reclinatorium capiti in terra* [1], ut nos paupertate eius ditesceremus [2], et quando se peccatorem faciens oravit et supplicavit, quasi delinquens, et se ipsum peccatum fecit propter iniquitatem nostram, ut *nos per ipsum iustitia efficeremur* [3]. Sic decet homines Deum contemplari eumque in omnibus bonis imitari, quae praestat et praestitit omnibus creaturis. Et sic faciant omnibus filiis Adae, bonis et malis, et tunc licitum erit iustis et perfectis sibi ipsis legem fieri et Deum nostrum in omnibus bonis operibus eius imitari. Nemini autem hominum licet Deum imitari iudicantem, aut occidentem, aut maledicentem, aut odio habentem, aut irascentem, aut condemnantem, aut *progeniem viperarum* appellantem [4], aut filios Maligni

α] — 16 α [Syriac]. — 17 α [Syriac]. — *Ib.* [Syriac] conieci; in codice lacuna. — 26 α [Syriac]

[1] Matth. VIII, 20. — [2] II Cor. VIII, 9. — [3] II Cor. V, 21. — [4] Matth. XII, 34.

vocantem, *qui ab initio homicida erat* [1]. Nemini licet Deum imitari in ullo ex his operibus quin condemnatione condemnetur, sed in hisce imitemur eum : quando servos suos fratres et sorores et matres et filios et filias [2] appellat et quando mundi filiam « filia mea » [3] vocat.

13. Deus enim sine lege est et potestatem habet in plasma suum et plasmati convenit subiici Deo et ei subesse. *Et si ego,* inquit, *qui* sine lege sum et *sum dominus et magister vester, tantopere humiliatus sum : quanto magis decet vos,* qui Deo subestis, et ego dominus et magister vester sum, plus quam me *humiliari* [4] ? Nam ne tunc quidem, si imitemur humilitatem Dñi, par est humilitas nostra humilitati eius. Maxillam enim nostram si colaphis tradamus, pro ut natura nostra palpabilis est, minor est humilitas nostra humiliatione naturae eius impalpabilis et invapulabilis, quae capta est et vapulavit. Et pauperes si fuerimus, uti Dñs pauper factus est, pauperes cum simus, minor erit humilitas ista illa humilitate omnia ditante, quae se ad paupertatem redegit, *ut nos paupertate eius ditesceremus* [5]. Et egeni facti, sicut Dñs indigens factus Zachaeum panem [6] et Samaratinam aquam petiit [7] : minor erit indigen-

ܗܘܐ. ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܬܕܡܐ ܠܐܠܗܐ ܒܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܥܒܕܐ ܕܠܐ ܡܬܚܝܒܘ ܡܬܚܝܒ. ܐܠܐ ܒܗܠܝܢ ܢܬܕܡܐ ܠܗ: ܟܕ ܩܪܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܐܚܐ ܘܐܚܘܬܐ: ܘܐܡܗܬܐ ܘܒܢܝܐ ܘܒܢܬܐ: ܟܕ ܩܪܐ ܠܒܪܬ ܥܠܡܐ ܒܪܬܝ܀

ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܕܠܐ ܢܡܘܣ ܗܘ ܘܫܠܝܛ ܥܠ ܓܒܝܠܬܗ. ܘܠܓܒܝܠܬܐ ܘܠܐ ܠܐܠܗܐ ܐܙܠ ܠܗ ܕܬܗܘܐ ܘܬܫܬܥܒܕ ܠܗ. ܘܐܢ ܐܢܐ ܐܡܪ ܕܠܐ ܢܡܘܣ ܐܢܐ: ܘܡܪܟܘܢ ܐܢܐ ܘܪܒܟܘܢ ܗܟܢ ܐܬܡܟܟܬ: ܐܝܟܢ ܟܡܐ ܙܕܩ ܠܟܘܢ ܕܫܥܒܕܝܢ ܐܠܗܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܘܐܢܐ ܠܟܘܢ ܡܪܐ ܘܪܒܐ ܕܬܬܡܟܟܘܢ ܝܬܝܪ ܡܢܝ. ܐܦܠܐ ܓܝܪ ܗܝܕܝܢ ܕܐܬܕܡܝܢ ܠܡܟܝܟܘܬܐ ܕܡܪܢ: ܫܘܝܐ ܡܟܝܟܘܬܢ ܠܡܟܝܟܘܬܗ. ܐܦܢ ܢܬܠ ܦܟܝܢ ܠܡܚܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ ܟܝܢܢ ܡܬܓܫܫܢܐ: ܒܨܝܪܐ ܗܝ ܗܕܐ ܡܟܝܟܘܬܐ ܡܢ ܗܝ ܡܟܝܟܘܬܐ: ܕܗܘ ܟܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܓܫܫ ܗܘܐ ܘܠܐ ܡܬܡܚܐ ܗܘܐ: ܘܐܬܬܚܕ ܘܐܬܡܚܝ. ܘܐܢ ܕܐܬܡܣܟܢܢ ܐܝܟ ܕܐܬܡܣܟܢ ܡܪܢ: ܐܝܟ ܗܟܝܠ ܕܐܝܬܝܢ ܡܣܟܢܐ ܒܨܝܪܐ ܗܝ ܗܕܐ ܡܟܝܟܘܬܐ ܡܢ ܗܝ ܕܡܥܬܪܐ ܟܠ ܕܐܬܡܣܟܢ: ܕܚܢܢ ܒܡܣܟܢܘܬܗ ܢܥܬܪ. ܘܐܢ ܕܐܬܚܣܪܢ ܐܝܟ ܕܐܬܚܣܪ ܡܪܢ ܘܫܐܠ ܠܙܟܝ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܠܫܡܪܝܬܐ:

a] —

[1] Ioh. XIII, 14. — [2] Matth. XII, 49 seq. — [3] Matth. IX, 22. — [4] Ioh. XIII, 14. — [5] II Cor. VIII, 9. — [6] Luc. XIX, 5. — [7] Ioh. IV, 7.

tia nostra egestate Conservatoris omnium, qui egenus factus est. Et quando pro malis mortui erimus, uti Dñs mortuus est pro malis, minor erit humilitas nostra humilitate Dñi; nam nos natura nostra mortales sumus, non ut natura illa omnia vivificans, quae mortem gustavit. Breviter : si tota humilitas nostra aequaret [humilitatem] Dñi, minor esset humilitate eius; et is sua nos gratia coaequat mensurae plenitudinis aetatis suae[1], postquam ita nos humiliavimus, ut ipse humiliavit se. Ideo dixit : *Postquam fecistis omnia, quae mandavi vobis, dicite : servi inutiles sumus*[2] *et* quisquiliae[3], *quia fecimus, quod nobis praeceperas* virtute tua, quae nos a filo mortis liberavit, quoniam Te invocavimus semper, ut nos liberares. Et nunc, postquam liberasti nos a sagittis ardentibus Maligni, gratia tua nos ad te recipe et fac, ut omnium obliviscamur, quae in hoc saeculo vidimus, et tunc praeterimus illud.

14. Ne simus autem protervi, ut erat Adam protervus, ne cadamus, sicut ille cecidit. Attamen Deus potestatem dedit hominibus facere, quod bonum honestumque est, quantum velint et

α] — 18 α [Syriac] (sic).

[1] Eph. IV, 13. — [2] Luc. XVII, 10. — [3] [Syriac] quod in codice legitur, invenitur etiam in Syro Curetoniano l. c. Evangelii S. Lucae et duplicem admittit significationem teste Bar Bahlûl (ed. R. Duval col. 1169) : 1) [Syriac] *inutiles et reiecti* [Syriac], 2) [Syriac] *paleae straminis, quod abraditur a fundamento areae et cisternae et cum gleba commistum removetur.* [Syriac]

sicut placeat eis, quoniam caritati et bonis operibus termini positi non sunt, sicut dicit Paulus[1]; et si homines omnes ita egissent, lex non coarctaret, sed *lex,* inquit, *imposita est omnibus malefactoribus*[2] : homicidis, adulteris, furibus, mendacibus, fornicariis, oppressoribus, susurronibus, idolorum cultoribus, maleficis, auguribus, hariolis, maledicis, contentiosis, iracundis, peiurantibus, avaris, ebriosis, comessatoribus, immundorum sermonum locutoribus, qui sunt spurci et sordidi, atque his, qui risu, ioco, narrationibus, fabulisque otiosis moechantur[3]. *Omnis* quipe *sermo turpis et otiosus ne exeat ex ore vestro, sed verba, quae dat gratia ad vestram ipsorum aedificationem*[4]. Igitur haud iustis et sanctis posita est lex et benedicis et amantibus et diligentibus et benefacientibus et clementibus et affabilibus et beatis; his lex posita non est, nam hi ipsi sibi sunt lex caritatis, eo quod diligunt Deum suum et homines cunctos, bonos et malos, et Dñum imitantes miserentur eorum et pacem cum ipsis ineunt, licet pace indigni sint, sicut indi-

ܡܛܠ ܕܐܣܘܪܐ ܠܚܘܒܐ ܘܠܛܒ̈ܬܐ ܠܐ ܣܝܡ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܤ. ܘܐܠܘ ܗܘܘ ܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܢܡܘܣܐ ܠܐ ܟܝܡ ܡܠܚܨ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܣܝܡ ܢܡܘܣܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܒܕܝ ܒܝܫܬܐ. ܠܩܛܘܠܐ ܘܠܓܝܪ̈ܐ ܘܠܓܢ̈ܒܐ ܘܠܕܓܠ̈ܐ ܘܠܙܢ̈ܝܐ ܘܠܥܠܘܒ̈ܐ ܘܠܪ̈ܛܢܐ ܘܠܦܠܚܝ ܦܬܟܪ̈ܐ ܘܠܚܪ̈ܫܐ ܘܠܢܚ̈ܫܐ ܘܠܩܨܘܡ̈ܐ ܘܠܠܛܘܡ̈ܐ ܘܠܚܪ̈ܝܢܐ ܘܠܚܡܬܢܐ: ܘܠܝܡ̈ܝ ܟܠ ܡܫܩܘܪܬܐ: ܘܠܥܠܘܒ̈ܐ: ܘܠܪ̈ܘܝܐ ܘܠܐܟܘܠ̈ܐ ܘܠܐܡ̈ܪܝ ܡܠܐ ܛܢܦܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܛܢܦܐ ܘܨܚܢܐ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܓܚܟܝܢ ܒܓܘܚܟܐ ܘܒܡܓܚܟܐ: ܘܒܫܘܥܝܬܐ ܘܒܡܬܠ̈ܐ ܕܠܐ ܡܓܐܪܝܢ. ܟܠ ܡܠܐ ܓܝܪ ܣܢܝܐ ܘܒܛܝܠܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܠܐ ܬܦܘܩ: ܐܠܐ ܟܠ ܡܠܬܐ ܕܗܘܒܐ ܛܝܒܘܬܐ ܐܝܟ ܕܠܒܢܝܢܐ ܕܢܦܫܟܘܢ. ܠܘ ܗܟܝܠ ܠܟܐܢ̈ܐ ܘܠܩܕ̈ܝܫܐ ܣܝܡ ܢܡܘܣܐ ܘܠܡܒܪ̈ܟܢܐ ܘܠܡܪ̈ܚܡܢܐ: ܘܠܡܬܚܦܛܢܐ ܘܠܥܒ̈ܕܝ ܛܒܬܐ: ܘܠܡܪ̈ܚܡܢܐ ܘܠܒܣܝܡܐ ܘܠܛܘܒ̈ܢܐ. ܠܗܠܝܢ ܠܐ ܣܝܡ ܢܡܘܣܐ: ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܗܘܝܢ ܢܡܘܣܐ ܕܚܘܒܐ ܠܢܦܫܗܘܢ: ܒܗ ܕܪܚܡܝܢ ܠܐܠܗܗܘܢ ܘܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܟܠܗܘܢ: ܛܒ̈ܐ ܘܒܝ̈ܫܐ ܘܠܡܪܢ ܡܬܕܡܝܢ ܘܡܬܪܚܡܝܢ ܥܠܝܗܘܢ ܘܥܒܕܝܢ ܥܡܗܘܢ ܫܠܡܐ: ܟܕ ܠܐ ܫܘܝܢ ܠܫܠܡܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܫܘܐ ܗܘܐ

α] — 4 ܡܠܚܨ conieci; — 5 α om. in textu notat in margine ܠܟܠܗܘܢ ... ܐܠܐ. — 11 α ܘܐܡܪܝܢ (sic).

[1] Gal. v, 23. — [2] Gal. iii, 19. — [3] Gal. v, 19. — [4] Eph. iv, 29.

ܣܟܪܝܘܛܐ: ܘܥܒܕ ܥܡܗ ܡܪܢ ܫܠܡܐ: ܕܗܘܐ ܡܢܗ ܕܡܪܢ ܢܠܦܘܢ ܠܗ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܘܢܬܕܡܘܢ ܒܗ. ܘܟܠܗ ܕܐܟܬܒ ܠܢ ܡܪܢ ܘܟܠܗܘܢ ܟܪ̈ܘܙܘܗܝ ܩܕܡ̈ܝܐ ܘܐܚܪ̈ܝܐ: ܡܛܠ ܕܢܗܘܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܛܒ̈ܐ ܒܝܢܬ ܒܝܫ̈ܐ: ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܠܦܢܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪ ܒܪܢܫܐ ܕܡܬܕܡܐ ܐܢܐ ܠܐܠܗܐ: ܘܡܛܐܒ ܐܢܐ ܘܡܒܐܫ ܐܢܐ ܐܝܟܘܬܗ: ܡܛܥܐ ܛܥܐ: ܘܡܚܝܒ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܦܣ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܢܬܕܡܐ ܒܒܝܫ̈ܬܐ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܒܛܒ̈ܬܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܗܕܐ ܬܘܒ ܡܦܣ ܠܗ: ܕܢܠܦ ܡܟܝܟܘܬܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܟܝܟܘܬܗ ܕܡܪܢ: ܒܠܚܘܕ ܠܒܪ ܡܢ ܕܠܐ ܬܐܬܐ ܠܗ ܗܘܐ ܬܪܥܝܬܐ ܕܠܘܛܬܐ ܐܝܟ ܕܠܛ ܐܠܗܐ: ܐܘ ܕܢܪܓܙ ܐܘ ܕܢܣܢܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܡܢ ܗܘ ܕܡܬܕܡܐ ܠܐܠܗܐ ܒܗܠܝܢ ܥܒ̈ܕܐ ܩܫ̈ܝܐ ܢܦܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ܀

ܟܕ ܚܙܐ ܕܝܢ ܡܪܢ ܕܠܘ ܒܒܝܫܬܐ ܒܠܚܘܕ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ ܦܪܥܝܢ ܘܕܐܢܝܢ ܚܢܢ: ܐܠܐ ܒܝܫ̈ܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܚܠܦ ܚܕܐ ܒܝܫܬܐ: ܘܠܐ ܡܬܦܝܣܝܢ ܕܢܥܒܪ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܢܥܒܕ ܛܒܬܐ ܘܢܚܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܟܬܒ ܠܢ ܒܢܡܘܣܐ ܕܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ ܢܦܪܘܥ ܒܠܚܘܕ: ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܠܢ ܐܫܝܢܐ ܩܠܝܠ ܒܗܘ ܫܘܢܩܐ ܡܢ

gnus erat Iscariotes, cum quo Dñs pacem iniit, quod ab ipso Dño discerent omnes amici eius eumque imitarentur. Et quod amplius conscripsit Dñs nuntiique eius primi et novissimi : ut homines boni essent inter malos, ut erat Dñs Iesus magister noster. Si quis autem dicat : « ego Deum imitor et benefacio et malefacio ad instar eius, » errando errat et lex condemnat eum die iudicii, nam lex ei haud permittit imitari mala, quae facit Deus, sed bona tantum; et adhuc permittit ei docere omnes homines humilitatem ad instar Dñi, dummodo ne in ipso oriatur cogitatio maledicendi, uti Deus maledixit, aut irascendi, aut odio habendi ad instar Dei. Igitur, qui Deum in his actibus duris imitatur, excidit e regno Dñi Iesu Christi.

15. Cum autem vidisset Dñs nos non solum malum pro malo reddere et iudicare, sed etiam mala plurima pro malo unico, nec nobis persuaderi, ut a malo recedentes benefaceremus et salvaremur, hanc ob rem praescripsit nobis in Lege, ut malum pro malo tantum retribueremus, ut aliquantulum tolerabilior esset cruciatus noster illa

α] —

die, quam eius, qui mala plurima retribuit pro malo unico. *Dedi eis praecepta non bona et iudicia, quibus non vivent*[1]. Sed quare non perseverant saltem in illo : « malum pro malo », ut sit tolerabilior cruciatus eorum, sed mala inferunt plurima pro malo unico, ut gehenna eorum vehementissima fiat? Dñs enim explicat dicens : *Dictum est antiquis : Oculum pro oculo. Ego autem dico vobis : qui te percusserit in maxilla tua, admove ei aliam*[2] *et eris perfectus*[3]. *Et dictum est antiquis : Dilige proximum tuum et odio habe inimicum tuum. Ego autem dico vobis : diligite inimicos vestros et benedicite ei, qui maledicit vobis*[4]. *Et si quis*, inquit, *dimiserit uxorem suam, licet moechata non fuerit, et aliam duxerit, moechatur*[5]. *Dicunt ei scribae : Tu legem solvis Domini Dei, quomodo filius eius es? Dixit eis Iesus : Ego legem non solvo. Dicunt ei : Quare Moyses dixit nobis*[6] *: « sic dixit Dominus » et tu dicis : « sic vult Pater »? Dixit eis Iesus : Propter duritiam cordis vestri dictum est vobis sic*[7].

16. « Ceterum Pater noluit vos ita facere, sed quia cor patrum vestrorum durum erat, nec contenti erant « malo pro malo », ideo permisit eis Deus :

ܕܗܘ ܕܦܪܥ ܒܝܫܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܚܠܦ ܚܕܐ ܒܝܫܬܐ. ܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ ܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܢܚܘܢ ܒܗܘܢ. ܥܠ ܡܢܐ ܕܝܢ ܐܦܠܐ ܒܗܘܢ ܩܘܝܘ ܕܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ: ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܬܫܢܝܩܗܘܢ: ܐܠܐ ܡܝܬܝܢ ܒܝܫܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܚܠܦ ܚܕܐ ܒܝܫܬܐ: ܕܬܗܘܐ ܓܗܢܗܘܢ ܬܩܝܦܐ. ܡܦܫܩ ܓܝܪ ܡܪܢ ܘܐܡܪ: ܕܐܬܐܡܪ ܠܩܕܡܝܐ ܕܥܝܢܐ ܚܠܦ ܥܝܢܐ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ: ܕܡܢ ܕܡܚܐ ܠܟ ܥܠ ܦܟܟ ܩܪܒ ܠܗ ܐܚܪܬܐ. ܘܗܘܐ ܐܢܬ ܓܡܝܪܐ. ܘܐܬܐܡܪ ܠܩܕܡܝܐ ܕܪܚܡ ܠܩܪܝܒܟ ܘܣܢܝ ܠܒܥܠܕܒܒܟ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ: ܕܪܚܡܘ ܠܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ ܘܒܪܟܘ ܠܡܢ ܕܠܐܛ ܠܟܘܢ. ܘܡܢ ܐܡܪ ܕܫܒܩ ܐܢܬܬܗ ܟܕ ܠܐ ܓܘܪܐ ܘܢܣܒ ܐܚܪܬܐ: ܗܘ ܓܐܪ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܣܦܪܐ: ܢܡܘܣܐ ܫܪܐ ܐܢܬ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܘܐܝܟ ܒܪܗ ܐܢܬ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ: ܠܐ ܢܡܘܣܐ ܫܪܐ ܐܢܐ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ: ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܘܫܐ ܐܡܪ ܠܢ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܘܐܢܬ ܐܡܪ ܐܢܬ ܕܗܟܢ ܨܒܐ ܐܒܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ: ܡܛܠ ܩܫܝܘܬ ܠܒܟܘܢ ܗܘ ܐܬܐܡܪ ܠܟܘܢ ܗܟܢܐ܀

ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܨܒܐ ܗܘܐ ܐܒܐ ܕܬܥܒܕܘܢ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܩܫܐ ܗܘܐ ܠܒܗܘܢ ܕܐܒܗܝܟܘܢ ܘܠܐ ܡܬܬܦܝܣܝܢ ܗܘܘ

α] —

[1] Ez. xx, 25. — [2] Matth. v, 38. — [3] Cf. Serm. II, 2, 1; Didache I, 4. — [4] Matth. v, 43. — [5] Matth. v, 32. — [6] Matth. xix, 7. — [7] Matth. xix, 8.

ܒܒܝܫܬܐ ܕܚܠܦ ܒܝܫܬܐ: ܡܛܠܗܢܐ ܐܦܣ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ: ܕܥܒܕܘ ܒܒܝܫܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗ: ܕܥܝܢܐ ܚܠܦ ܥܝܢܐ: ܡܩܛܠ ܩܛܠ ܗܘܐ ܕܢܩܛܠܝܗ ܠܗܘ ܡܢ ܕܐܬܬܩܠ ܘܥܘܪ ܥܝܢܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ: ܕܣܦܩ ܠܟ ܥܝܢܐ ܚܠܦ ܥܝܢܐ: ܕܢܗܘܐ ܡܘܬܗ ܦܫܝܩ ܠܗ ܩܠܝܠ ܡܢ ܕܩܛܘܠܐ. ܡܢܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܦܣܩ ܫܦܝܪ ܐܢܘܢ ܠܕܝܢܐ ܕܚܝܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܐܢܫ ܒܗܘܢ ܐܘ ܠܐ܀ ܗܝܕܝܢ ܫܪܝܘ ܠܡܣܬܟܠܘ ܕܘܠܐ ܕܢܥܒܪܘܢ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܝܫܘܥ. ܘܗܘ ܕܦܟܐ ܚܠܦ ܦܟܐ: ܐܝܕܗ ܕܗܘ ܕܐܬܬܩܠ ܘܡܚܐ ܦܟܐ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܦܣܘܩ: ܐܘ ܡܐܐ ܦܟܝܢ ܚܠܦ ܚܕ ܡܛܝܒ ܗܘܐ ܕܢܡܚܐ. ܡܛܠܗܢܐ ܐܬܐܡܪ ܕܦܟܐ ܚܠܦ ܦܟܐ ܒܠܚܘܕ: ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܠܗ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܡܢ ܗܘ ܕܦܣܩ ܐܝܕܐ ܕܩܪܝܒܗ ܐܘ ܡܚܐ ܠܗ ܡܐܐ ܦܟܝܢ. ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܗܘ ܘܒܚܪܝܡܘܬܐ ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܪܘܫܥܐ ܣܓܝܐܐ: ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܠܗܘܢ ܩܠܝܠ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ܀

ܚܙܝ ܕܟܬܝܒ: ܪܢܝܬ ܒܥܒܕ ܐܝܕܝܟ ܘܒܨܢܝܥܝܟ ܪܢܝܬ. ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܐܘܪܚܟ ܩܕܝܫܐ ܗܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܦܪܥܬ ܛܒܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ. ܡܛܠ ܩܫܝܘܬܐ ܠܒܗܘܢ ܕܒܢܝܢܫܐ ܟܬܒ ܒܒܝܫܬܐ ܚܠܦ

sufficit « malum pro malo ». Is enim, cui dictum est : *oculum pro oculo* [1], occidendo voluit occidere eum, qui lapsus oculum excaecavit; propterea dixit ei Deus : « sufficit tibi oculus pro oculo » ut mors eius paulo tolerabilior esset, quam homicidae. Quid dicitis : dedit-ne bene iudicia illa, quibus nemo vivit, an non? » Tunc coeperunt intelligere aequum esse recedere ab eis, sicut dixit Iesus. Et quod attinet ad illud : *maxillam pro maxilla* [2], is manum eius, qui lapsus maxillam percussit, amputare volebat, aut ei centum alapas pro unica infligere paratus erat; ideo dictum est : *Maxillam pro maxilla* tantum, ut ei tolerabilius esset die iudicii, quam illi, qui manum proximi sui abscidit, aut ei centum alapas inflixit. Arte eos et astutia Dominus retinuit ab impietate maiore, ut eis paulo tolerabilius esset die iudicii.

17. Attende scriptum esse : *Meditatus sum de opere manuum tuarum et de adinventionibus tuis meditatus sum. Deus,* ait, *via tua sancta est ab omnibus malis et retribuit bonum pro malo* [3]. Propter duritiam cordis hominum scripsit : « ma-

a] — 1 a [illegible].

[1] Ex. xxi, 24; cf. *Ep. Ptolomaei ad Floram*, § iii ed. Harnack (Bonn, 1904), p. 6. — [2] Ex. xxi, 24 (Pešiṭta). — [3] Ps. lxxvii, 11 seq.

lum pro malo » perinde ac si talis esset via eius, ne ingravesceret iudicium eorum valde. Et ad illud quod attinet : *Livorem pro livore et stigma pro stigmate*[1], is plurima voluit perpetrare in eum, qui sibi ita fecit; ideo ei ait sic : « sufficit stigma pro stigmate et livor pro livore », ut tormenta eius tolerabiliora essent die iudicii, quam illius, qui stigmata multa et livores multos intulit. Et is, cui dictum est : *animam pro anima*[2], animas plurimas voluit occidere pro anima unica, ut tolerabilior esset cruciatus et mors eius, quam illius, qui multas occidit animas. Et is, cui dictum est : *odio habeas inimicum tuum*[3], occidendo voluit eum occidere; ideo dixit ei : odio habeto inimicum tuum eique malefaciendo malefacito, nec eum occidendo occidas, ut cruciatus eius paulo tolerabilior fieret die iudicii, quam homicidarum.

18. Et iterum dixit : *Irascimini in invicem*[4], quod bonum non est, *et ne* alteri malum inferatis et *peccetis;* nam melius est eos irasci et non malefacere, quam irasci et irascendo malefacere, ut meliores sint malefacientibus. Sicut enim melior est, qui plura bona facit, sic vilior est, qui plura mala

ܒܡܫܚܬܐ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܗܘܝܐ ܗܟܢ ܐܘܪܚܗ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܐܩܪ ܕܝܢܗܘܢ ܕܝܢܐ ܛܒ. ܘܕܚܒܘܪܬܐ ܚܠܦ ܚܒܘܪܬܐ: ܘܡܚܘܬܐ ܚܠܦ ܡܚܘܬܐ: ܣܓܝܐܬܐ ܒܥܐ ܗܘܐ ܕܢܥܒܕ ܠܗܘ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܗܟܢܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܗܟܢ: ܕܣܦܩ ܡܚܘܬܐ ܚܠܦ ܡܚܘܬܐ: ܘܚܒܘܪܬܐ ܚܠܦ ܚܒܘܪܬܐ: ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܬܫܢܝܩܗ ܩܠܝܠ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܡܢ ܕܗܘ ܕܥܒܕ ܡܚܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܘܚܒܘܪܬܐ ܣܓܝܐܬܐ. ܘܗܘ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗ ܕܢܦܫܐ ܚܠܦ ܢܦܫܐ: ܢܦܫܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܒܥܐ ܗܘܐ ܕܢܩܛܘܠ ܚܠܦ ܚܕܐ ܢܦܫܐ. ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܬܫܢܝܩܗ ܘܡܘܬܗ ܡܢ ܗܘ ܕܩܛܠ ܢܦܫܬܐ ܣܓܝܐܬܐ. ܘܗܘ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗ: ܕܣܢܝ ܠܒܥܠܕܒܒܟ: ܒܡܩܛܠ ܒܥܐ ܗܘܐ ܕܢܩܛܠܝܘܗܝ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܣܢܝ ܠܒܥܠܕܒܒܟ ܡܣܢܐ: ܘܐܒܐܫ ܠܗ ܡܒܐܫܘ: ܘܡܩܛܠ ܠܐ ܬܩܛܠܝܘܗܝ: ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܬܫܢܝܩܗ ܩܠܝܠ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܡܢ ܕܩܛܘܠܐ❖

ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܕܪܓܙܘ ܚܕ ܥܠ ܚܕ: ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܦܝܪ: ܘܠܐ ܬܒܐܫܘܢ ܚܕ ܠܚܕ ܘܬܚܛܘܢ: ܡܛܠ ܕܫܦܝܪ ܗܘ ܕܢܪܓܙܘܢ ܘܠܐ ܢܒܐܫܘܢ: ܡܢ ܗܝ ܕܪܓܙܝܢ ܗܘܘ ܘܡܒܐܫܝܢ ܟܕ ܪܓܙܝܢ: ܕܢܗܘܘܢ ܫܦܝܪܝܢ ܡܢ ܡܒܐܫܢܐ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܕܡܝܬܪ ܡܢ ܕܥܒܕ ܛܒܬܐ ܣܓܝܐܬܐ. ܗܟܢ ܡܫܬܩܠ ܡܢ

a] — 24 a ܡܒܐܫܝܢ.

[1] Ex. xxi, 25. — [2] Ex. xxi, 23. — [3] Matth. v, 43 — [4] Ps. iv, 5; Eph. iv, 26.

ܕܥܒܕ ܒܡܢܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ. ܟܐܢ ܗܘ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܒܕܝܢܗ: ܘܒܬܫܢܝܩܐ ܣܓܝܐܐ ܢܫܢܩ ܠܓܒܪܐ ܕܡܣܓܐ ܡܚܛܐ. ܘܐܝܢܐ ܕܩܠܝܠ ܗܝ ܣܟܠܘܬܗ: ܢܠܩܐ ܡܚܘܬܐ ܙܥܘܪܝܬܐ. ܘܛܒ ܗܘ ܡܪܢ ܒܡܠܟܘܬܗ: ܕܢܘܪܒ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܡܠܗ: ܘܕܡܛܐ ܠܐܝܟܐ ܕܡܛܐ ܡܫܘܚܬܗ܀

ܘܗܘ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗ: ܕܫܒܘܩ ܐܢܬܬܟ: ܢܫܐ ܕܚܒܪܘܗܝ ܪܓܝܓ ܗܘܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܗܘܐ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܢܫܒܘܩ ܐܢܬܬܗ ܘܢܣܒ ܐܚܪܬܐ: ܐܝܕܐ ܕܗܘ ܪܓܝܓ: ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܢܬܬܗ ܗܘ ܒܣܡܐ ܐܘ ܒܚܕ ܡܢ ܦܘܪܫܢܐ: ܘܐܬܐ ܕܪܓ ܐܪܓ ܗܘܐ ܢܣܒ. ܘܒܩܫܝܘܬ ܠܒܗ ܒܥܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ: ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܗ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܫܬܪܥ ܕܘܝܕ ܘܩܛܠ ܠܐܘܪܝܐ ܡܛܠ ܐܢܬܬܗ. ܒܗܢܐ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܟܬܘܒ ܕܠܐ ܣܟܠܘܬܐ ܫܪܝܗ: ܘܠܐ ܬܩܛܠܝܗ ܡܩܛܠ: ܕܢܗܘܐ ܦܫܝܩ ܡܘܬܗ ܕܗܘ ܕܫܪܐ ܠܗ ܡܢ ܗܘ ܕܩܛܠ ܠܗ ܡܩܛܠ. ܘܕܬܫܪܪ ܠܟܘܢ ܕܗܟܢ ܗܘ: ܗܟܢ ܒܡܠܐܟܝ. ܐܣܠܐ ܩܘܪܒܢܝܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܣܗܕܬ ܒܝܢܝܟܘܢ ܠܢܫܐ ܛܠܝܘܬܟܘܢ: ܘܐܢܬܘܢ ܕܓܠܬܘܢ ܒܗܝܢ: ܘܗܢܝܢ ܢܫܐ ܩܝܡܟܘܢ. ܘܐܗܘܐ ܥܡܟܘܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܪܘܚܝܢ ܐܢܫܐ ܕܥܒܕܝܢ

facit. Iustus est Dñs Iesus in iudicio suo et pluribus cruciatibus torquebit virum plus delinquentem; et is, cuius delictum levius est, *vapulabit plagis paucis*[1]; et bonus est Dñs in regno suo, ut quemque magnificet pro labore et pro ut pertingit mensura eius.

19. Et is, cui dictum est : *Dimitte uxorem tuam*[2], uxores proximi sui concupiebat; et cum ei lex non permisisset uxorem suam dimittere et aliam ducere, quam concupisset, occidisset uxorem suam veneno aut aliquo alio modo et veniens, quam concupierat, duxisset; et si illa maritum habuisset, ob duritiam cordis sui eum interfecisset, sicut David lapsus est occidens Uriam uxoris eius causa[3]. Hinc dixit : « scribe, dimitte eam absque delicto et noli eam occidendo occidere », ut tolerabilior esset mors dimittentis eam, quam illius, qui occidendo occidit eam. Et ut persuasum habeas haec ita esse, apud Malachiam scriptum est : *Repudiabo oblationes vestras, quia testificatus sum inter vos et inter uxores iuventutis vestrae; vos eas fraudastis et ipsae sunt uxores foederis vestri. Et ero verax vobiscum*[4]. Homines enim, qui iudicia ista faciunt, non erunt

α] —

[1] Luc. XII, 48. — [2] Deut. XXIV, 1. Cf. *Epist. Ptolomaei ad Floram* II, 1-9 (apud Epiph. *Haer.* XXXIII, 4) ed. Harnack, Bonn, 1904, p. 5. — [3] II Sam. XI, 1-24. — [4] Mal. II, 14 sq.

victores, sed ea velut venenum mortiferum mordent facientes ea, nisi paenitentiam agentes ab eis recesserint, ut dixit Dñs in Evangelio[1]. Et cum ea praecipit, non ita voluit, sed vix permisit duris cervice « malum pro malo », sicut hodie, si quis praevaricatus est et duriorem se uno ictu pugni percusserit, is eum centum ictibus percutiet, nec sibi persuaderi sinit, aut cerebrum eius lapide findit propter unicum pugni ictum. Nonne melius est maxillam pro maxilla, uti scriptum est[2] ei, qui non vicit[3], quam ut eum plagis multis verberet et aggravetur cruciatus eius die iudicii, si non agat paenitentiam et a malo recedat? Si quis vero ex primis aut novissimis conversus fuerit aut convertatur, dimisit, et dimittit ei Dñs.

20. Et is, cui dictum est : *Quando improperasti patri aut matri tuae, offer sacrificium in templo*[4], quam ob causam ita ei praecepit, cum secus non expietur expiatione, qui parentibus improperavit, nisi paenitentiam egerit et a malo recesserit? In ipsa enim Lege dixit : *Qui improperaverit parentibus suis, morte moriatur*[5]. Hoc tamen praeceperunt, sive ob delictum eius, sive [ideo,] ut eum puderet sacerdotis et coetus, nam quotidie

ܕܙܟ̈ܝܐ ܠܟܒܫܝ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܣܡܐ ܕܡܘܬܐ ܢܟܬܝܢ ܠܥܒܘܕܝܗܘܢ: ܐܢ ܠܐ ܬܝܒܝܢ ܘܦܪ̈ܫܝܢ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܟܕ ܦܩܕ ܐܢܘܢ ܠܐ ܗܘܟܢܐ ܨܒܐ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܠܡܩܫܝ ܗܘ ܐܦܣ ܐܢܘܢ ܠܡܦܪܥ ܡܛܠ ܒܒܝܫܬܐ ܕܚܠܦ ܒܝܫܬܐ. ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ ܐܢ ܡܥܒܪ ܓܒܪܐ ܘܡܩܫܐ ܠܗܘ ܕܡܚܐ ܡܚܝܗ ܪܘܙܐ ܚܕ: ܡܚܐ ܠܗ ܡܐܐ ܪܘ̈ܙܝܢ ܘܠܐ ܡܬܛܦܝܣ: ܐܘ ܒܟܐܦܐ ܡܚܐ ܠܪܫ ܠܗ ܡܦܠܚܗ: ܡܛܠ ܚܕ ܪܘܙܐ. ܗܐ ܦܩܝܕ ܗܘܐ ܦܟܐ ܚܠܦ ܦܟܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܡܢ ܕܠܐ ܙܟܐ: ܘܠܐ ܕܡܚܐ ܠܗ ܡܚ̈ܘܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ: ܘܢܥܒܕ ܠܫܢܩܗ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ: ܐܢ ܠܐ ܬܐܒ ܘܥܒܪ ܡܢ ܒܝܫܬܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܬܒ ܐܢܫ ܐܘ ܬܐܒ ܐܘ ܡܢ ܩܕܡܝܐ ܐܘ ܡܢ ܐܚܪܝܐ: ܫܒܩ ܘܫܒܩ ܠܗ ܡܪܢ܀

ܘܗܘ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܡܬܝ ܕܡܚܪܣܬ ܐܝܟ ܠܐܒܘܟ ܐܘ ܠܐܡܟ: ܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܒܗܝܟܠܐ: ܡܛܠ ܡܢܐ ܗܘ ܦܩܕܗ ܗܟܢܐ. ܕܦܪܘܩܐ ܕܝܢ ܠܗ ܡܬܚܫܚܐ ܡܬܚܫܚܐ ܠܗ ܟܕ ܡܚܪܣܐ ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ: ܐܠܐ ܬܐܒ ܘܥܒܪ ܡܢ ܒܝܫܬܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܠܗ ܒܢܡܘܣܐ: ܕܡܢ ܕܡܚܪܣܐ ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ ܡܡܬ ܢܡܘܬ. ܐܠܐ ܡܬܛܠܒܘܢܐ ܦܩܕܘܗܝ ܗܘܐ. ܐܘ ܡܛܠ ܣܘܪܚܢܗ: ܐܘ ܡܛܠ ܕܢܒܗܬ ܡܢ ܟܗܢܐ ܘܡܢ ܟܢܘܫܬܐ:

α] —

[1] Matth. cap. v. — [2] Ex. xxi, 24. — [3] Id est, qui iniuria sibi illata vindictam sumit. — [4] Vide supra Serm. XXII, 1. — [5] Ex. xxi, 17.

ܕܦܠܚܘܡ ܐܡܪ ܠܗ ܟܗܢܐ: ܕܠܐ ܒܗܬܐ ܐܝܟ ܕܡܚܐ ܐܝܟ ܠܐܒܗܝܟ ܕܝܠܕܘܟ ܘܪܒܝܘܟ∴ ܘܐܢ ܬܘܒ ܡܚܣܕ ܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܐܬܐ ܡܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ: ܡܪܩ ܪܩܘ ܒܗ ܒܐܦܘܗܝ ܟܗܢܐ ܘܟܢܘܫܬܐ. ܝܕܝܥ ܗܘܐ ܓܝܪ ܩܘܪܒܢܗ ܕܐܢܫ ܐܢܫ ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܩܪܒ ܗܘܐ ܠܗ: ܝܕܝܥܐ ܗܘܬ ܓܝܪ ܥܠܬܐ ܕܥܠܬܐ ܘܕܢܕܪܐ: ܘܝܕܝܥܐ ܗܘܬ ܒܥܠܬܐ ܕܥܠ ܚܛܗܐ. ܘܡܫܐܠ ܗܘܐ ܟܗܢܐ ܕܡܢܘ ܚܛܗܐ ܘܗܝܕܝܢ ܡܩܪܒ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܛܠܗܕܐ ܐܬܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܗܟܢܐ: ܕܐܘ ܡܛܠ ܚܛܗܘܗܝ: ܐܘ ܡܛܠ ܟܗܢܐ ܘܟܢܘܫܬܐ ܢܒܗܬ ܘܠܐ ܢܨܚܐ ܠܐܒܘܗܝ: ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܩܠܝܠ ܠܗ ܡܚܘܬܗ ܩܠܝܠ ܡܢ ܗܘ ܕܡܚܐ ܠܐܒܘܗܝ ܡܚܘܬܐ. ܐܢ ܐܢܫ ܓܝܪ ܡܚܣܕ ܘܣܢܐ ܠܐܒܘܗܝ ܘܡܨܥܪ ܠܗܘܢ: ܡܡܬ ܡܐܬ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܥܒܪ ܘܡܫܡܠܐ ܘܬܐܒ ܡܢ ܚܛܗܘܗܝ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ: ܚܐܢ ܠܗ ܡܪܝܐ ܡܛܠ ܚܢܢܘܗܝ܀

ܟܕ ܕܐܡܪ ܓܝܪ ܕܥܒܕ ܠܬܪܬܝܗܝܢ ܚܕܐ ܕܝܬܩܐ ܘܢܡܘܣܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܒܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܒܛܠ: ܕܒܚܕܐ ܕܝܬܩܐ ܢܚܕܬ ܟܠܡܕܡ. ܡܛܠܗܕܐ ܐܡܪ ܝܘܕ ܐܬܘܬܐ ܚܕܐ ܠܐ ܥܒܪ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܘܡܢ ܢܒܝܐ. ܫܪܟܐ ܐܡܪ ܕܝܢ

α] —

ei dicebat sacerdos : « non te pudet percutere parentes tuos, qui te genuerunt et educaverunt? » Et si alia adhuc die improperavit parentibus suis et venit offerre sacrificium, conspuendo conspuit sacerdos et coetus faciem eius, nam notum erat sacrificium singulorum cur offerretur ; nota enim erat causa sacrificii holocausti, votorumque, et notum erat sacrificium pro peccato ; et sacerdos interrogabat, quid fuisset peccatum, et tunc offerebat illud. Quapropter dictum est ei ita, sive ut delicti sive sacerdotis coetusque eum puderet nec patri suo malediceret, morsque eius paulo tolerabilior fieret, quam illius, qui parentes suos percussione percussit. Nam si quis improperet et odio habeat parentes suos eosque ignominia afficiat, morte moritur ; et si quis praevaricatus est et commisso delicto paenitentiam agit de peccatis suis et benefacit : Dominus miseretur eius propter misericordiam suam.

21. Cum igitur dixisset : *Fecit ambo testamenta unum et legem praeceptorum decretis suis abrogavit, ut ope unius testamenti renovaret omnia*[1] : igitur *iod,* ait, *signum unum non transibit a Lege et Prophetis*[2]. Ceterum

[1] Eph. II, 14. — [2] Matth. V, 18. Similem textum exhibet Syrus Lewisianus et Curetonianus atque Aphraates (*Dem.* II, 7). Ex mente Auctoris littera *iod* (= 10) designat Decalogum. Cf. *Didasc. Apost.* VI, 15, 2. 4 (ed. Funk, I, 346 sqq.).

tota Lex et Prophetae usque ad Ioannem[1] positi erant, ut servirent et transirent. *Quod antiquatur,* inquit, *senescit, et prope interitum est*[2]; *de his igitur,* inquit, *non debemus loqui*[3] et proinde manet *iod* illud, signum unum, quod est decalogus, *iod* appellatus, nam numero denario sententiarum constat. Hic decalogus, quem heic numero describo, est *iod,* quod non praeteribit a Lege et Prophetis[4] : *Audi Israel; Dominus noster et Deus noster unus est*[5]. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex totis viribus tuis et ex tota anima tua*[6]. *Et diliges proximum tuum sicut teipsum*[7]. *Non occides, non moechaberis, non furtum facies, non testaberis testimonium falsum*[8]. Hoc est signum iod, quod ecce in Evangelio scriptum est[9]. Nemo igitur serviat amplius in aliis praeceptis abrogatis, aut in illis, in quibus nemo vivit, quae propter pervicaciam populi et exacerbationem eius, data sunt.

22. Ceterum decalogus hic sufficit ad vitam hominum, ut, qui fecerit eum,

ܟܠܗ ܢܡܘܣܐ ܘܢܒܝܐ ܕܡܛܐ ܠܝܘܚܢܢ
ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ: ܕܢܫܡܫܘܢ ܘܢܥܒܪܘܢ. ܡܕܡ
ܠܡ ܥܬܩ ܕܐܬܒܠܝ: ܒܠܝ ܠܗ ܘܩܪܝܒ
ܗܘ ܠܚܒܠܐ. ܘܥܠ ܗܠܝܢ ܠܡ ܡܟܝܠ
ܠܐ ܘܠܐ ܠܢ ܠܡܡܠܠܘ. ܘܡܟܝܠ
ܠܗ ܩܐܡ ܗܘ ܝܘܕ ܐܬܐ ܚܕܐ ܡܢܝܢܐ:
ܕܐܬܩܪܝ ܥܣܪܐ ܦܬܓܡܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܝܘܕ:
ܕܗܘܐ ܥܣܪܐ ܦܬܓܡܝܢ ܒܡܢܝܢܐ
ܕܫܠܡܝܢ. ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܥܣܪܐ ܦܬܓܡܝܢ
ܕܟܬܒ ܐܢܐ ܗܪܟܐ ܒܡܢܝܢܐ: ܐܬܩܪܝ ܝܘܕ
ܕܠܐ ܥܒܪܐ ܡܢ ܐܘܪܝܬܐ ܘܡܢ ܢܒܝܐ: ܫܡܥ
ܐܝܣܪܝܠ: ܡܪܝܐ ܘܐܠܗܢ ܚܕ ܗܘ. ܕܬܪܚܡ
ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܟ ܘܡܢ
ܟܠܗ ܚܝܠܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟ. ܘܬܪܚܡ
ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ. ܠܐ ܬܩܛܘܠ. ܠܐ
ܬܓܘܪ. ܠܐ ܬܓܢܘܒ. ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ
ܕܫܘܩܪܐ. ܗܕܐ ܗܝ ܐܬܐ ܝܘܕ ܕܗܐ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܟܬܝܒܐ. ܠܐ ܡܟܝܠ ܬܘܒ ܐܢܫ ܢܫܡܫ
ܒܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܬܒܛܠܘ: ܐܘ
ܒܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܗܘܢ: ܕܡܛܠ
ܩܫܝܘܬܗܘܢ ܕܥܡܐ ܐܬܝܗܒܘ ܘܡܛܠ
ܡܡܪܡܪܢܘܬܗܘܢ ܐܬܝܗܒܘ ❖

ܬܘܒ ܕܝܢ: ܗܠܝܢ ܥܣܪܐ ܦܬܓܡܝܢ
ܣܦܩܝܢ ܠܚܝܘܗܝ ܕܒܢܝܢܫܐ: ܕܡܢ

α] — 7 α ܠܡܪܝܐ. — 8 α ܠܡܪܝܐ.

[1] Matth. XI, 13. — [2] Hebr. VIII, 13. — [3] Hebr. IX, 5. — [4] Matth. V, 18. — [5] Deut. VI, 4. Eundem textum legisse videtur S. Ephraem in codice Evangelii Διὰ τεσσάρων, uti Commentarius a S. Patre exaratus testatur. *Evangelii concordantis expositio* ed. Moesinger, Venetiis, 1876, p. 152, 169; cf. Hamlyn Hill, *A Dissertation on the Gospel-Commentary of S. Ephraem the Syrian*, Edinburgh, 1896, p. 107) et recensio arabica Evangelii ܕܡܚܠܛܐ (i. e. *scriptorum commistorum*) a Ciasca edita cap. XXXIV (*Tatiani Evangeliorum Harmoniae arabice,* Romae, 1888, p. 60[b] et ١٣.) — [6] Deut. VI, 5; Matth. XXII, 37. — [7] Matth. XXII, 39. — [8] Ex. XX, 13-16; Deut. V, 17-20. — [9] Matth. V, 18.

ܕܢܚܐ ܠܗܘܢ ܚܝܐ ܒܗܘܢ. ܟܠܗ ܓܝܪ ܥܡܠܗ ܕܢܡܘܣܐ ܘܢܒܝܐ: ܕܠܘܬܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܢܐ ܝܘܕ ܢܐܬܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܟܠܗ ܚܝܠܗ ܕܢܡܘܣܐ ܘܕܢܒܝܐ ܒܗܠܝܢ ܬܪܬܝܢ ܦܘܩܕܢܝܢ ܬܠܐ: ܘܡܢ ܕܥܒܕ ܗܠܝܢ ܬܪܬܝܢ ܦܘܩܕܢܝܢ: ܟܠܗ ܢܡܘܣܐ ܡܫܡܠܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܟܠܗ ܒܩܠܝܠܢ ܡܫܬܡܠܐ: ܒܗܝ ܕܬܚܒ ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ܀

ܗܕܐ ܕܝܢ ܕܥܘ ܚܒܝܒܝ ܕܟܠܗ ܫܘܦܪܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܛܒܐ ܕܡܫܟܚܬ ܒܢܡܘܣܐ ܐܘ ܒܢܒܝܐ: ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ: ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܘܕ ܡܬܩܪܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܬܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܘܠܒܢܝܢܫܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܕܡ: ܘܩܪܝܒܝܟ ܐܢܘܢ ܘܒܢܝ ܒܣܪܟ ܘܐܚܝܢܝܟ. ܢܗܘܐ ܗܟܝܠ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܘܠܝܘܕ ܕܐܝܬܝܗܝ ܚܕܐ ܕܝܬܩܐ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܒܗ ܒܢܝܢܫܐ ܚܕܬܐܝܬ. ܡܕܡ ܕܝܢ ܕܠܒܪ ܡܢ ܗܕܐ ܝܘܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܡܘܣܐ ܘܒܢܒܝܐ ܕܝܬܩܐ ܕܚܘܒܐ ܡܬܩܪܝܐ: ܕܡܛܠ ܚܛܗܘܗܝ ܕܥܡܐ ܕܝܬܩܐ ܕܚܘܒܐ ܐܬܪܫܡܬ܀

ܟܠ ܗܟܝܠ ܕܫܡܫܘ ܒܪܘܚ ܠܝܘܕ ܗܢܐ ܡܢ ܩܕܡܝܐ: ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܒܙܕܝܩܘܬܗ ܕܢܡܘܣܐ ܕܠܐ ܪܫܢ ܗܘܝܬ ܕܐܝܬܘܗܝ ܝܘܕ: ܡܛܠ

vivat per eum. Tota enim afflictio Legis et Prophetarum in eo consistit, ut homines ad praecepta *iod* istius perveniant, uti dixit Dñs : *Tota vis Legis et Prophetarum in his duobus mandatis pendet*[1]; et qui duo haec mandata facit, totam Legem adimplet, sicut dixit Paulus : *Tota Lex paucis impletur; eo, ut diligas proximum tuum sicut teipsum*[2].

23. Hoc vero scitote dilectissimi, virtutem totius honestatis praeceptorum bonorum, quae in Lege aut in Prophetis inveneris, ea esse praecepta, quae *iod* vocantur, ut dixit Dñs : « Diliges dominum Deum et homines[3] », qui sunt filii Adae omnes et proximi tui et filii carnis tuae et cognati tui. Igitur simus conformes Evangelio et τῷ *iod*, quod est testamentum unum, in quo homines nova ratione conversantur. Quod vero praeter hoc *iod* est in Lege et Prophetis, testamentum debitorum appellatur, nam ob scelera populi testamentum debitorum consignatum est.

24. Omnes igitur, qui spiritu *iod* isti servierant ex antiquis, hoc eis gloriae fuit, sicut dixit Paulus : *In iustitia Legis sine reprehensione eram*[4], quae est *iod;* nam Spiritus visa humili-

α] — 17 α ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ.

[1] Matth. XXII, 40. — [2] Gal. V, 14. — [3] Matth. XXII, 47, 39. — [4] Phil. III, 6.

tate eorum docuit eos relinquere praecepta non bona et iudicia, quibus nemo salvatur, et ostendit eis praecepta illa, ex quibus pendet vis Legis et Prophetarum, quibus homines salvantur. Et docuit eos Spiritus, quomodo servirent spiritu; qua ratione Testamentum eis gloriae fuit. Et totum, cui corpore praeter *iod* servierunt ob pervicaciam suam, haud Spiritus eos docuit, [sed] ut Spiritu servirent praeceptis iustitiae et salutis. Praecepta non bona eis reatui erant atque iudicia, quibus nemo vivit : testamentum, quod ob scelera populi obdurati signatum est.

25. Audi argumentum, o auditor veritatis, et vide totam duritiem in Lege et Prophetis ligari praecepto magno : « dilige filium carnis tuae sicut teipsum[1] ». Ubinam vidisti delinquentem, qui seipsum, postquam deliquit, occidat occiso proximo suo delinquente aut non delinquente, nec parcat? Quemnam vidisti ex delinquentibus aut non delinquentibus, qui oculos animae suae, excaecet, excaecato oculo filii carnis suae, quia deliquit, aut non deliquit? Ubinam vidisti hominem, qui seipsum percutiat et traducat, quia peccavit, eo quod filium car-

ܕܚܝܠܐ ܗܘܬ ܪܘܚܐ ܡܩܫܝܘܬܗܘܢ܆ ܘܡܠܦܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܕܢܫܒܩܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ܆ ܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܗܘܢ܆ ܘܡܚܘܝܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗܠܝܢ ܕܬܠܐ ܒܗܘܢ ܚܝܠܗ ܕܢܡܘܣܐ ܘܕܢܒܝܐ܆ ܕܒܗܘܢ ܚܝܝܢ ܒܢܝܢܫܐ܆ ܘܡܠܦܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܪܘܚܐ ܐܝܟܢܐ ܢܫܡܫܘܢ ܐܢܘܢ ܒܪܘܚ. ܘܗܘܝܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܗܢܐ ܕܝܬܩܐ ܠܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܟܠ ܡܢ ܕܠܒܪ ܡܢ ܝܘܕ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܦܓܪܢ ܡܛܠ ܡܪܚܘܬܗܘܢ܆ ܠܐ ܐܠܦܬ ܐܢܘܢ ܪܘܚܐ܆ ܕܒܪܘܚ ܢܫܡܫܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܘܕܚܝܐ. ܠܚܘܒܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ܆ ܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܝܐ ܒܗܘܢ܆ ܕܝܬܩܐ ܕܐܬܚܬܡܬ ܒܚܘܛܗܝ ܕܥܡܐ ܩܫܝܐ܀

ܫܡܥ ܦܘܚܡܐ ܐܘ ܫܡܘܥܐ ܕܫܪܪܐ ܚܙܝ ܕܟܠܗ ܩܫܝܘܬܐ ܕܐܝܬ ܒܢܡܘܣܐ ܘܒܢܒܝܐ܆ ܒܚܕܐ ܗܝ ܬܠܐ ܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ܆ ܕܐܚܒ ܠܒܪ ܒܣܪܟ ܐܟܘܬ ܢܦܫܟ. ܐܝܟܐ ܚܙܝܬ ܠܟ ܡܣܟܠܢܐ ܕܩܛܠ ܢܦܫܗ ܟܕ ܕܐܣܟܠ܆ ܟܕ ܕܠܚܒܪܗ ܕܐܣܟܠ ܐܘ ܕܠܐ ܐܣܟܠ ܩܛܠ ܘܠܐ ܚܐܣ܆ ܡܢ ܚܙܝܬ ܠܟ ܡܢ ܡܣܟܠܢܐ ܐܘ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܐܣܟܠܘ܆ ܕܥܘܪ ܥܝܢܐ ܕܢܦܫܗ܆ ܕܥܝܢܐ ܕܒܪ ܒܣܪܗ ܥܘܪ܆ ܥܠ ܕܐܣܟܠ܆ ܐܘ ܟܕ ܠܐ ܐܣܟܠ܆ ܡܢ ܚܙܝܬ ܠܟ ܓܒܪܐ ܠܢܦܫܗ ܘܦܪܣܗ ܥܠ ܕܐܣܟܠ܆ ܕܠܒܪ ܒܣܪܗ

α] — 10 In α ante ܕܒܪܘܚ excidisse videtur ܐܠܐ·

[1] Matth. xxii, 37, 39.

ܡܚܝܐ ܠܗ ܘܡܦܪܣܐ܀ ܡܢܘ ܕܠܐ ܚܐܣ ܥܠ ܢܦܫܗ ܐܝܟ ܕܥܒܕܝܢ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ ܚܕ ܠܚܕ ܘܡܫܢܩܝܢ ܢܦܫܬܐ ܚܕ ܘܚܕ܀ ܐܠܘ ܐܝܟ ܡܚܒܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܢܝ̈ ܒܣܪܢ ܐܝܟ ܢܦܫܢ܆ ܐܝܟܢܐ ܕܠܢܦܫܢ ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܒܝܫ ܕܡܕܡ܆ ܘܠܐ ܠܒܢܝ̈ ܒܣܪܢ ܡܒܐܫܝܢ ܗܘܝܢ. ܘܐܠܘ ܐܝܟ ܢܦܫܢ ܡܚܒܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܢܝ̈ ܒܣܪܢ܆ ܟܠ ܛܒܬܐ ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܝܢ ܠܢܦܫܢ܆ ܗܟܢܐ ܠܒܢܝ̈ ܒܣܪܢ ܥܒܕܝܢ ܗܘܝܢ. ܐܠܐ ܨܒܝܢ ܕܟܠܢܫ ܢܫܒܘܩ ܠܢ܆ ܟܕ ܚܢܢ ܕܠܐ ܪܚܡܝܢ ܬܒܥܝܢ ܠܒܢܝ̈ ܒܣܪܢ܆ ܠܐ ܡܬܘܡ ܠܛܫܢ ܣܝܦܐ ܘܛܝܒܝܢ ܕܢܡܚܐ ܒܢܦܫܢ. ܐܠܐ ܡܛܝܒܝܢ ܠܢ ܙܝܢܐ ܕܢܛܪ ܢܦܫܢ܆ ܡܛܝܒܝܢ ܠܢ ܣܝܦܐ ܕܢܡܚܐ ܠܢܦܫܬܐ ܕܐܚܝ̈ܢ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܥܠ ܕܝܢܐ ܕܠܐ ܚܝܝܢ ܒܗܘܢ ܥܒܘܕܝܗܘܢ܀

nis suae percusserit et traduxerit[1]? Quis non parcat animae suae, ut faciunt filii Adae animas suas mutuo cruciantes? Si enim filios carnis nostrae uti nosmetipsos diligeremus : sicut nobis ipsis nihil mali facimus, nec filiis carnis nostrae malefaceremus; et si diligeremus filios carnis nostrae ut nos ipsos, cuncta bona, quae nobis ipsis facimus, eodem modo filiis carnis nostrae faceremus. Nisi vellemus, ut quisque dimittat nobis, dum nos sine misericordia vindictam sumimus de filiis carnis nostrae : nunquam acueremus gladium, parati percutere nos ipsos; sed arma nobis ad conservandas animas nostras parantes paramus nobis gladium ad confodiendas animas fratrum nostrorum, Adae filiorum.

Desinit sermo vigesimus secundus de iudiciis, quibus non salvantur, qui faciunt ea.

α] — 14 Post ܐܠܐ adde ܟܕ uti in translatione conieci. — 17 α ܕܥܣܪܝܢ.

[1] Cf. Eph. v, 20.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ
ܕܥܠ ܣܛܢܐ ܘܥܠ ܦܪܥܘܢ ܘܥܠ

ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ

SERMO VIGESIMUS TERTIUS

DE SATANA ET PHARAONE ET DE FILIIS ISRAEL

1. De Pharaone et de filiis Israel, qui peccaverunt contra se, nec Dominus, conclusit eos [1]; Dominus enim neminem retinet, quominus in se credat bonaque operetur, exceptis solis prophetis, quos illo tempore retinuit a perfectione, ut sibi zelatores essent; ceterum autem neminem alium a bono retinet: neque tempore pristino, neque novissimo. Dominus enim revelavit hoc, ut quisque sciret, quomodo creatus esset Adam; et Dñs ipse in se ipso manifestavit Adae creaturam, ostendens quomodo fuerit Adam velut angeli in caelo expers irae, concupiscentiae, cogitatio-

ܥܠ ܦܪܥܘܢ ܘܥܠ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ
ܕܚܛܘ ܗܘܘ ܐܣܬܟܠܘ ܒܢܦܫܗܘܢ ܘܠܐ ܡܪܝܐ
ܚܒܫ ܐܢܘܢ. ܡܪܝܐ ܓܝܪ ܠܐ ܟܠܐ ܠܐܢܫ
ܕܢܗܝܡܢ ܒܗ ܘܢܥܒܕ ܛܒܬܐ: ܐܠܐ ܠܢܒܝ̈ܐ
ܒܠܚܘܕ ܕܟܠܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ:
ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ ܛܢܢܐ. ܕܫܪܟܐ ܕܝܢ ܠܐܘ ܟܠܢܫ
ܐܚܪܝܢ ܠܐ ܟܠܐ ܡܢ ܛܒܬܐ: ܠܐ ܒܩܕܡܝܬܐ
ܘܠܐ ܒܐܚܪܝܬܐ. ܡܪܢ ܓܝܪ ܓܠܝܗ ܠܗܕܐ
ܕܢܕܥ ܟܠܢܫ ܕܐܝܟܢ ܒܪܐ ܗܘܐ ܐܕܡ. ܘܗܘ
ܒܩܢܘܡܗ ܚܘܝܗ ܡܪܢ ܠܒܪܝܬܗ ܕܐܕܡ:
ܘܚܘܝ ܐܝܟܢ ܗܘܐ ܐܕܡ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ
ܒܫܡܝܐ: ܕܠܐ ܪܘܓܙܐ ܘܠܐ ܪܓܬܐ: ܘܠܐ
ܡܚܫܒܬܐ ܘܠܐ ܒܥܘܪܐ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܢܒܥܐ

α] —

[1] Cf. Rom. xi, 32. In textu ܚܒܫ = συγκλείω.

ܕܗܘ ܡܪܢ ܐܬܝܠܕ. ܒܕܡܘܬܗ ܓܝܪ ܕܐܕܡ ܐܬܐ ܡܪܢ: ܕܢܚܘܐ ܐܝܟ ܠܒܢܝܢܫܐ ܟܝܢܗܘܢ ܩܕܡܝܐ ܕܐܝܟ ܒܪܝܢ ܗܘܘ: ܐܝܟ ܕܫܠܝܚܐ ܐܡܪ. ܕܟܠܡܕܡ ܡܚܕܬܘܬ ܐܬܚܕܬ ܒܝܫܘܥ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ ܠܗ. ܘܕܒܢܟܦܘܬܐ ܒܪܐ ܗܘܐ ܐܕܡ ܗܘ ܡܪܢ ܐܘܕܥ ܒܗܘ ܡܬܠܐ ܕܩܪܒܘ ܥܒܕܘܗܝ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ: ܡܪܢ: ܐܢܬ ܙܪܥܐ ܛܒܐ ܙܪܥܬ ܒܚܩܠܟ: ܡܢ ܐܝܡܟܐ ܐܝܬ ܒܗ ܙܝܙܢܐ. ܘܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܚܩܠܐ ܥܠܡܐ ܗܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܝܬ ܛܒ ܒܪܝܬܝܗܝ ܠܐܕܡ: ܗܠܝܢ ܒܝܫܬܐ ܕܥܒܕ ܡܢ ܐܝܡܟܐ ܗܘܝ ܒܗ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܓܒܪܐ ܒܥܠܕܒܒܐ ܥܒܕ ܗܕܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܣܛܢܐ ܠܗ ܐܛܥܝܗ. ܟܬܝܒ ܗܘ ܓܝܪ: ܕܟܠܡܕܡ ܕܒܪܐ ܐܠܗܐ: ܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ܀

ܠܐ ܗܟܝܠ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܣܩܘܒܠܐ ܗܘ: ܐܠܐ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܝܘܡܢܐ ܣܩܘܒܠܐ: ܐܝܟ ܚܕ ܡܢ ܚܝܠܘܬܐ ܕܠܥܠ ܘܥܒܕܗ ܒܪ ܝܡܝܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܣܝܡ ܠܐܣܟܪܝܘܛܐ ܡܢ ܝܡܝܢܗ: ܘܗܘ ܒܨܒܝܢܗ ܥܒܪ ܠܣܛܪܐ ܕܣܡܠܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܢܐ ܥܫܝܢܐ ܒܝܫܐ ܒܥܠܬܐ ܕܝܗܒ ܠܗ ܐܠܗܐ ܫܘܠܛܢܐ ܐܝܟ ܠܡܠܐܟܐ: ܘܐܘܪܒܗ ܘܥܒܕܗ ܒܪ ܝܡܝܢܐ: ܘܐܥܘܠ ܒܫܠܝܛܘܬܗ: ܟܕ ܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗ: ܫܕܝܗ ܡܪܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ: ܘܥܒܪ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ ܘܗܘܐ

num[1], defectuumque iuxta similitudinem, qua natus est Dñs. Dñs enim venit ad instar Adae, ut ostenderet hominibus naturam eorum pristinam, quomodo creati essent, sicut dicit Apostolus : *Omnia de novo renovata sunt in Jesu*[2], scilicet utpote ab initio. Et Adam caste fuisse creatum Dñs indicavit parabolâ illâ, ubi servi eius accedentes dicunt eidem : *Dñe, tu semen bonum seminasti in agro tuo : unde sunt in eo zizania*[3]? Et Dñs ait : *Ager mundus est;* id est : tu bene creasti Adam : mala, quae commisit, unde sunt in ipso? *Et dixit eis : Homo inimicus fecit illud*, hoc est : Satanas eum seduxit; scriptum est enim : *Omnia, quae creavit Deus, ecce bona sunt valde*[4].

2. Igitur nihil fecit Deus contrarium, sed eum, qui hodie contrarius est, velut unum ex exercitibus supernis creavit Deus, eumquae filium dexterae reddidit; sicut Iscariotam a dextris suis posuit et is sua sponte ad partem sinistram transivit : sic etiam scelestum illum potentissimum, quia ei Deus sicut angelis potestatem dedit eumque magnificans filium dexterae fecit et is iniquitatem egit potentia sua volens deus fieri, detrusit Dominus de caelo ad terram et lux ab ipso recessit et factus est filius

α] — 5 α ܗ [ܕܝܢ ܗܢܘ. — 10 α ܗ ܕܝܢ ܗܢܘ. — 23 α ܠܡܠܐ pro quo lege ܕܠܡܠܐܟܐ.

[1] Intellige λογισμοὺς κακούς. — [2] II Cor. v, 17. — [3] Matth. xiii, 27. — [4] Gen. i, 31.

tenebrarum et soluta est potestas eius a luce et factus est incolatus eius in tenebris. Et quod scriptum est : *Deus fecit eum, ut committeret proelium*[1], simile est ei, quod dixit : *Ego constitui Pharaonem in altercatione,* quamquam eum Satanas opposuit Domino, ut sibi filius fieret tamquam proprius. Deus enim non agit impie, ut constituto Pharaone in altercatione, ne obediret, eum conversus occidat; sed habent haec verba suam explicationem, sicut dicit Apostolus : *Conclusit Deus filios Israel, ne obedirent*[2], quamquam Deus ad praesentem usque diem postulat ab eis, ut obediant, nec volunt.

3. Et misit ad Pharaonem nuntios suos, donec defatigati essent legati, nec obedivit[3]. Nec Satanam fecit, ne serviret cum Angelis iustitiae suae; is sua sponte voluit Deus fieri et cecidit; et Pharao sua sponte mortuus est et filii Israel suapte voluntate non obedierunt et occiderunt Filium Christum. Ideo Satanas iuste iudicatur et non iniuste; et Pharao iuste iudicatur et non iniuste; et filii Israel iuste iudicantur, non iniuste. Et si haud propria voluntate iniuste egissent, iniuste iudicarentur et Deus velut iniustus inveniretur.

ܕܚܫܘܟܐ: ܘܐܫܬܪܝ ܫܘܠܛܢܗ ܡܢ ܢܘܗܪܐ: ܘܗܘܐ ܬܘܬܒܘܬܗ ܒܚܫܘܟܐ. ܘܕܟܬܝܒ ܕܥܒܕܗ ܐܠܗܐ ܕܢܬܟܬܫ ܕܡܐ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܐܩܝܡܬܗ ܠܦܪܥܘܢ ܒܚܪܝܢܐ ܟܕ ܗܘ ܣܛܢܐ ܗܘ ܐܩܝܡܗ ܠܩܘܒܠܗ ܕܡܪܝܐ ܕܢܗܘܐ ܒܪܗ ܐܝܟ ܕܝܠܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܥܘܠ ܐܠܗܐ ܕܡܐ ܕܐܩܝܡܗ ܒܚܪܝܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ: ܗܦܟ ܢܩܛܠܝܘܗܝ. ܐܠܐ ܦܘܫܩܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܡܠܐ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܚܒܫ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ: ܟܕ ܐܠܗܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ ܒܥܐ ܡܢܗܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܘܠܐ ܨܒܝܢ܀

ܘܫܕܪ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ ܐܝܙܓܕܘܗܝ ܥܕܡܐ ܕܠܐܝܘ ܐܝܙܓܕܐ ܘܠܐ ܐܫܬܡܥ. ܘܠܐ ܥܒܕܗ ܠܣܛܢܐ ܕܠܐ ܢܫܡܫ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܕܟܐܢܘܬܗ. ܗܘ ܒܨܒܝܢܗ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܘܢܦܠ. ܘܦܪܥܘܢ ܒܨܒܝܢܗ ܡܝܬ. ܘܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܨܒܝܢܗܘܢ ܠܐ ܐܫܬܡܥܘ ܘܩܛܠܘܗܝ ܠܒܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܡܬܕܝܢ ܣܛܢܐ ܟܐܢܐܝܬ ܘܠܐ ܥܘܠܐܝܬ: ܘܡܬܕܝܢ ܦܪܥܘܢ ܟܐܢܐܝܬ ܘܠܐ ܥܘܠܐܝܬ: ܘܡܬܕܝܢܝܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܟܐܢܐܝܬ ܘܠܐ ܥܘܠܐܝܬ. ܘܐܢ ܠܐ ܒܨܒܝܢܗܘܢ ܐܥܘܠܘ ܥܘܠܐܝܬ ܡܬܕܝܢܝܢ: ܘܡܫܬܟܚ ܐܠܗܐ:

α] — 16 α ܐܫܬܡܥܘ.

[1] Job. XL, 19 (Pešîṭta). — [2] Ex. IX, 16 (?). — [3] Rom. XI,32.

Absit iustissimo, ut sit iniustus, qui bonus fuit iniustis et mortuus est pro eis. Iniquitas non est apud Iustum[1]! Igitur subauditur Pharaonem fuisse iustum et Dominum pervertisse eum et iustos fuisse filios Israel et Dominum pervertisse eos et Satanam fecisse, quod ei Dominus praecepisset, eumque [ita] permanere, sicut eum creasset, et eum iudicare et in fine delere et eum semper inimicum et rebellem appellare et odio habere et igne inextinguibili iudicare et urere.

4. Si cui diceret Deus, ut malefaciat, non iudicaret eum, quoniam ipse ei praecepit. Si quis autem absque praecepto Dñi alii malum infert, iudicatur iuxta opera sua. Et si ei Deus dixisset, Satanas ut fieret, non iudicaret eum, quod inauditum est his, qui scientiam habent et cum sanctis comprehenderunt, quaenam sit altitudo et profunditas et longitudo et latitudo[2]. Quod vero Scriptura dicit : *Time Malum, quia ad malum creatus est*[3], homo est, quem Deus corde bonorum pleno creavit et obedivit Satanae, qui eum in suam creaturam convertit ope doctrinae suae malae et cor eius omnibus malis replevit et eum alium reddidit. Ideo dixit : *Eripe me, Domine*,

α] — 1 post [illegible] aliquid excidisse videtur, forte [illegible] : iniuste *iudicans* inveniretur. — 26 α [illegible].

[1] Rom. IX, 14. — [2] Eph. III, 18. — [3] Ubi, nescio.

ab homine malo[1]. Et Satanae obediendo factus est Satanas; Satanam tamen eo fecit proelium inire, quod se longanimem exhibuit eumque deiiciens deiecit, cum Deus fieri voluisset in caelo, exemplum malum in mansionibus bonis, dissensio in unanimitate. Et eum eo fecit pugnare, quod novit illum tanta mala commissurum esse in terra, nec eum occidit et Maligno illi spatium paenitentiae tribuit. Et cum stetisset coram Dño in monte, dixit ei in spiritu : *Domino Deo tuo servies*[2] per opera bona, cui non servisti. Sed ne scripto atramento [exarato] conversus est Satanas ad serviendum Domino operibus bonis, pro eo, quod non fecit[3]. Et si dicas ei velut homini dixisse in Lege, ut serviret Domino Deo suo : ergo sicut dicis, ipse Satanas sponte rebellis factus est et male egit velut homo malus, nec servivit Domino in iustitia sicut vir bonus, id est, facultate, quam habuit superne servitii et legis apud angelos supernos, et inventus est iniquus et non verax, sicut angeli sunt veraces, suapte facultate.

5. Et aliud, quod peius omnibus est, est id, quod volens similis fieri Deo detrusus est et decidit, sicut Iscariotes, qui non fuit verax in ministerio suo, quod

ܘܐܬܡܪܕ ܠܣܛܢܐ ܘܗܘܐ ܣܛܢܐ. ܐܠܐ ܠܣܛܢܐ ܒܗܕܐ ܥܒܕܗ ܩܪܒܐ ܕܢܬܟܬܫ ܡܛܠ: ܕܐܓܪ ܪܘܚܗ ܘܚܘܝܗ ܫܕܝܗ ܫܕܝܐ ܟܕ ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ ܒܫܡܝܐ: ܛܘܦܣܐ ܒܝܫܐ ܒܡܘܬܒܐ ܛܒܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܒܫܘܝܘܬܐ. ܘܥܒܕܗ ܩܪܒܐ ܒܗܕܐ ܕܝܕܥܗ: ܕܥܬܝܕ ܗܘܐ ܕܢܣܥܘܪ ܒܝܫܬܐ ܗܠܝܢ ܒܐܪܥܐ ܘܠܐ ܩܛܠܗ: ܘܝܗܒ ܠܗ ܠܗܘ ܒܝܫܐ ܐܬܪܐ ܠܬܝܒܘܬܐ. ܘܟܕ ܩܡ ܩܕܡ ܡܪܢ ܒܛܘܪܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܪܘܚܗ: ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܬܦܠܘܚ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܦܠܚܬܝܗܝ. ܐܦ ܠܐ ܒܟܬܒܐ ܕܕܝܘܬܐ ܐܬܦܢܝ ܣܛܢܐ ܠܡܦܠܚ ܠܡܪܝܐ ܒܥܒܕܐ ܛܒܐ: ܚܠܦ ܗܘ ܕܠܐ ܥܒܕ. ܘܐܢ ܐܡܪܬ ܕܐܝܟ ܕܠܒܪܢܫܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܢܡܘܣܐ ܕܠܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܢܦܠܘܚ: ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܗܘܝܘ ܣܛܢܐ ܡܢ ܨܒܝܢܗ ܗܘܐ ܡܪܘܕܐ ܘܐܒܐܫ: ܘܥܒܕ ܒܝܫܬܐ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܒܝܫܐ: ܘܠܐ ܦܠܚ ܠܡܪܝܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܛܒܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܡܫܟܚܢܘܬܐ ܕܠܥܠ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܒܫܡܫܬܐ ܐܦ ܒܢܡܘܣܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܥܠܝܐ: ܘܐܫܬܟܚ ܥܘܠܐ ܘܠܐ ܫܪܝܪܐ ܒܡܫܟܚܢܘܬܗ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܫܪܝܪܝܢ܀

ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܕܒܝܫܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ: ܗܕܐ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ: ܘܐܬܕܚܝ ܘܢܦܠ: ܐܝܟ ܕܡܫܟܪܝܘܛܐ ܕܠܐ ܫܪܝܪ ܗܘܐ ܒܬܫܡܫܬܗ ܗܘ

α] — 19 α ܗ [ܕܝ ܗܘܐ.

[1] Ps. CXL, 2. — [2] Matth. IV, 10. — [3] Sensus est : Satanas ne effato quidem Salvatoris, cum quasi prophetice ad paenitendum hortantis eique implicite spatium paenitentiae concedentis, ad conversionem movetur.

ܕܝܗܒ ܠܗ ܡܪܢ. ܐܠܐ ܓܢܒܐ ܗܘܐ: ܘܒܚܪܬܐ ܡܪܕ ܠܗ ܡܡܪܕ. ܡܐ ܕܡܐ ܠܪܒܗ ܣܛܢܐ ܘܠܐ ܠܝܫܘܥ: ܡܠܦܢܘܬܐ ܓܝܪ ܕܣܛܢܐ ܩܒܠ ܘܠܐ ܕܡܪܢ. ܐܦ ܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܓܒܝܬܟܘܢ ܘܚܕ ܡܢܟܘܢ ܣܛܢܐ ܗܘ. ܫܦܝܪ ܗܟܝܠ ܐܬܦܚܡ ܣܛܢܐ ܘܣܟܪܝܘܛܐ ܠܚܕܕܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ ܐܫܬܟܚ ܣܛܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܝܡܝܢܐ: ܗܟܢܐ ܠܒܪܫܝܬ ܒܪܝܬܐ ܕܐܚܪܝܢ ܕܒܝܫܘܥ: ܐܫܬܟܚ ܣܛܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܝܡܝܢܐ. ܝܕܥ ܗܘܐ ܠܗ ܓܝܪ ܡܪܢ ܠܣܟܪܝܘܛܐ ܕܣܛܢܐ ܗܘ: ܘܓܒܝܗܝ ܕܢܚܘܐ ܠܢ ܐܝܟܢܐ ܡܪܕ ܣܛܢܐ ܡܢ ܓܒܐ ܕܝܡܝܢܐ ܡܢ ܒܪܫܝܬ. ܟܠܡܕܡ ܓܝܪ ܡܚܕܬ ܡܢ ܪܫ ܘܚܘܝ ܝܫܘܥ܀

ܚܢܢܘܬܗ ܗܟܝܠ ܕܡܪܢ ܥܒܕܬܗ ܠܣܛܢܐ ܕܢܗܘܐ ܣܩܘܒܠܐ: ܒܕ ܕܝܗܒ ܠܗ ܐܓܪܐ ܘܠܐ ܩܛܠܗ. ܘܒܣܝܡܘܬܗ ܥܒܕܬܗ ܠܣܟܪܝܘܛܐ ܕܢܫܠܡܝܘܗܝ: ܒܕ ܕܠܐ ܢܦܚ ܒܗ ܘܐܘܒܕܗ. ܘܐܢ ܥܛܠܐ ܠܟ ܕܐܝܟܢܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܣܛܢܐ: ܘܫܒܘܩܐ ܘܢܓܝܪ ܪܘܚܗ ܘܡܣܝܒܪ: ܟܕ ܗܠܝܢ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܘܥܒܕ ܒܨܒܝܢܗ: ܐܬܛܦܝܣ ܡܢ ܗܕܐ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܡܢܐ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܣܟܪܝܘܛܐ: ܘܡܢܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܘܠܐ ܩܛܠܗ: ܐܠܐ ܩܪܝܗ ܘܩܪܒ ܠܗ: ܘܥܒܕ ܠܗ ܐܝܩܪܐ ܘܐܫܝܓ ܠܗ ܪܓܠܘܗܝ ܘܝܗܒ ܠܗ ܫܠܡܐ ܒܚܘܒܐ܀

α] —

[1] Ioh. vi, 70. — [2] Eph. i, 10. Cf. Serm. XXI, 4.

ei Dñs tribuit, sed fur erat et in fine rebellando rebellavit. Quam similis est magistro suo Satanae et non Jesu! Doctrinam enim Satanae amplexus est, non Dñi. Etiam Dñs dixit: *Ego elegi vos et unus ex vobis Satanas est*[1]. Optime igitur comparantur Satanas et Iscariotes inter se. Et sicut ab initio Satanas inventus est a parte dextera: sic inventus est initio creationis alterius per Iesum [factae] Satanas a parte dextera; novit enim Dñs Iscariotam satanam esse eumque elegit, ut nobis indicaret, quomodo rebellasset Satanas a parte dextera ab initio. Omnia enim ab initio innovavit et ostendit nobis Iesus[2].

6. Clementia itaque Domini fecit Satanam contrarium mora ei concessa et quia non occidit eum; et benignitas eius fecit, ut se Iscariotes traderet, quia non consumpsit eum halitu suo. Et si tibi difficile captu videatur, quomodo viderit Deus Satanam eumque neglexerit et patienter tulerit, dum haec cogitavit et perpetravit suapte voluntate, persuasum habe inde, quod novit, quid machinatus et facturus esset Iscariotes, nec eum occidit, sed vocavit eum et accedens ad eum honorem ei praestitit lavans pedes eius et ex caritate salutans eum.

7. Persuasum habe adhuc inde, quod Adam, consilio Maligni Deum fieri volentem, non occidit Dñs prae caritate et clementia sua, sed adhuc Dñs magnificavit caritatem suam et misertus est eius et se clementem exhibens salvavit eum. Item considera, quomodo rebellaverint rebellentque homines contra benignitatem Dei, qui se longanimem exhibet nec eos consumit, sed apprehensa eorum manu paenitentiam eis tribuit. Et adverte, non solum ingratos fuisse, sed ipsi quoque Deo restitisse homines; neque delevit eos, nec eorum memoriam oblivioni tradidit prae misericordia sua.

8. Et si dicas : quod de Satana dictum est eum voluisse Deum fieri in terra, voluisse talem fieri tempore gentilitatis super creaturas terrestres carnales, non super spirituales illas, quae in caelo sunt : intellige, quid dixerit : *Omnia visibilia imago sunt invisibilium*[1]. Si vero Satanas imaginem suam in terra producere voluit, illa eius imago ea est, quam in caelo producere volebat; quod vero in terra produxit eam, — hoc evenit, quia nos homines obedimus ipsi et is regnat super omnes, qui voluntatem eius faciunt, et Deus appellatus est, sicut scriptum est : *Deus mundi huius*

ܘܐܬܛܦܝܣ ܬܘܒ ܡܢ ܗܪܟܐ: ܕܐܕܡ ܐܝܟ ܒܡܠܟܗ ܕܒܝܫܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ: ܘܠܐ ܩܛܠܗ ܡܪܢ ܡܛܠ ܚܘܒܐ ܘܒܣܝܡܘܬܗ ܐܠܐ ܐܪܒܝ ܬܘܒ ܚܘܒܗ ܡܪܢ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܘܗܝ: ܘܚܢܗ ܘܐܚܝܗ. ܚܙܝ ܬܘܒ ܐܝܟܢ ܡܪܕܘ ܘܡܬܡܪܕܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܥܠ ܒܣܝܡܘܬܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܡܓܪ ܪܘܚܗ ܘܠܐ ܡܣܝܦ ܠܗܘܢ ܐܠܐ ܐܚܕ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܬܝܒܘܬܐ. ܚܙܝ ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܟܦܪܘ: ܐܠܐ ܐܦ ܩܡܘ ܠܘܩܒܠ ܡܪܝܐ ܒܢܝܢܫܐ ܘܠܐ ܒܛܠܢܘܢ ܘܠܐ ܛܥܝܗ ܕܘܟܪܢܗܘܢ ܡܛܠ ܪܚܡܘܗܝ܀

ܘܐܢ ܬܐܡܪ: ܗܘ ܕܐܡܝܪ ܥܠ ܣܛܢܐ: ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܐܪܥܐ: ܗܘ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܒܙܒܢ ܚܢܦܘܬܐ ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܐܪܥܢܝܬܐ ܕܒܣܪ: ܠܘ ܥܠ ܗܠܝܢ ܪܘܚܢܝܬܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܐܣܬܟܠ ܕܐܡܪ. ܕܟܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܨܠܡܐ ܗܘ ܕܗܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܨܒܐ ܗܘܐ ܣܛܢܐ ܕܢܥܒܕ ܒܐܪܥܐ ܨܠܡܗ: ܗܢܘ ܕܗܘ ܕܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܥܒܕ ܒܫܡܝܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܕܥܒܕ ܒܐܪܥܐ: ܒܗܘ ܕܐܫܬܡܥܢ ܠܗ ܚܢܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܘܐܡܠܟ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܝ ܨܒܝܢܗ: ܘܐܬܩܪܝ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܠܗܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܥܘܪ ܡܬܪܥܝܢܗܘܢ

α] —

[1] Cf. Rom. I, 20.

ܕܪ̈ܫܝܥܐ: ܕܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ ܠܡܪܗ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܠܡܢ ܕܬܬܠܘܢ ܡܫܡܥܘܬ ܐܕܢܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܚܛܗ̈ܐ: ܐܘ ܠܟܐܢܘܬܐ ܘܐܘ ܠܙܕܝܩܘܬܐ. ܘܐܢ ܬܐܡܪ ܕܡܢ ܟܝܢ ܒܪܝܬܗ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܒܣܛܢܐ ܥܘܠܐ: ܒܗܘ ܕܡܪܐ ܠܗ ܫܠܝܛܐ ܥܘܠܐ: ܠܐ ܬܐܡܪ ܕܐܝܟ ܗܕܐ: ܕܐܠܘ ܒܪܐ ܒܗ ܐܠܗܐ ܥܘܠܐ ܠܐ ܣܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܪܘܓܙܐ: ܘܒܚܡܬܐ ܠܐ ܡܚܣܕ ܗܘܐ ܠܗ: ܘܠܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܢܒܝܐ ܒܪܘܚܐ ܗܟܢܐ: ܕܟܠ ܕܥܒܕ ܐܠܗܐ: ܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ: ܘܡܝܬܪܘܬ ܟܝܢܐ ܕܒܪܝܬܗ ܟܠܚܕ ܒܓܢܣܗ: ܟܠ ܕܐܬܒܪܝ: ܐܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܟܠ ܕܒܪܐ ܫܦܝܪ: ܠܒܪ ܡܢ ܣܛܢܐ: ܐܠܘ ܐܠܗܐ ܒܪܐ ܒܗ ܥܘܠܐ ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܦܝܪ܀

ܐܦ ܠܦܪܥܘܢ ܒܗܕܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܐܩܝܡܬܗ ܒܬܚܪܝܢܐ: ܒܟܢ ܕܡܛܐ ܕܢܦܪܘܥ ܒܠܗܘܢ ܡܪܕܘܬܐ ܐܡܪ ܠܡܘܫܐ: ܨܠܐ ܕܢܥܒܪ ܘܡܬܛܦܝܣ ܐܢܐ: ܘܡܫܪܐ ܐܢܐ ܠܟ ܘܠܥܡܟ ܐܙܠܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܒܫܠܡܐ. ܘܒܗܕܐ ܐܩܫܝܗ ܡܪܝܐ: ܟܕ ܕܫܡܥܗ ܟܠ ܕܡܬܚܢܢ ܒܝܕ ܡܘܫܐ: ܘܐܣܝܗ ܠܐܪܥܐ ܡܢ ܡܚܘܬܐ. ܡܫܡܥܢܘܬܗ ܗܟܝܠ ܕܡܪܝܐ ܘܡܓܪܬ ܪܘܚܗ ܐܩܫܝܘ ܠܦܪܥܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܬܝܢ ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ ܐܘܠܨܢܐ ܐܠܝܡܐ:

scientiam impiorum excaecavit[1], ne obedirent Domino gloriae, quemadmodum dicit : *Cui auditum aurium praebetis, servi eius estis, sive ad peccatum, sive ad iustitiam*[2]. Et si dicas iniquitatem in Satana ex ipsa natura creationis fuisse, nam dominatorem iniquum eum appellat[3], noli talia asserere; nam si Deus creasset iniquitatem in ipso, non odisset eum cum ira, nec ei cum furore improperasset, nec Propheta in spiritu scripsisset sic : *Omnia, quae fecit Deus, ecce bona sunt valde* et natura creationis praestantia, *unumquodque in genere suo*[4], quod creatum est, sed scripsisset : « omnia, quae creavit, bona sunt valde praeter Satanam », si Deus in ipso aliquam iniquitatem creasset, non bonam.

9. Etiam Pharaoni eatenus dixit : *constitui eum in altercatione*[5], quatenus immissa ei castigatione dixit Moysi : « Ora, ut recedat, et obediam et dimittam te et populum tuum, ut abeatis in pace[6]. » Qua ratione Dominus obduravit eum, quia exaudivit eum, quotiescumque per Moysen se invocasset, et terram a plagis sanavit. Exauditio igitur Domini longanimitasque eius obduraverunt Pharaonem. Nam superve-

α] — 6 α in margine add. ܒܗܘ ܕܡܪܐ ܠܗ ܫܠܝܛܐ ܥܘܠܐ quod quidem in textum recepimus, etsi forte nota sit scribae. — 8 α ponit punctum post ܠܗ in hoc tamen casu legendum erit ܘܒܪܘܓܙܐ.

1 II Cor. IV, 4. — 2 Rom. VI, 16. — 3 Eph. VI, 12. — 4 Gen. I, 31. — 5 Cf. supra Serm. XXIII, 2. — 6 Ex. VIII, 8.

niente ei tribulatione humiliatus est et veniente alleviatione obduratus est. In infirmitate humilis, in sanitate obduratus fit, perinde ac si quis dicat : « ego exaltavi caput infirmi istius et sanavi eum et nudum vestivi et pauperem ditavi; et ecce, hodie adversatur mihi! » Simili ratione obduravit Dominus Pharaonem ob beneficia, quae praestitit ei misertus eius et spatio paenitentiae, quod ei tribuit. Hanc ob rem scriptum est : *Dominus obduravit cor Pharaonis* [1], ne obediret; hoc est, misericordia et sanatione obduratus est Pharao.

10. Filios Israel conclusit Deus humilitate et vili forma sua. Nam Isaias dixit : *Despectus et humillimus est hominum; non erat ei facies neque decor et vidimus eum despectum esse humilemque et abnegavimus eum* [2]. Abiectio proinde Iesu humilitasque eius concluserunt eos; id est, quia contempserunt eum nec obedierunt ei. Et dixit : *Conclusit eos Deus, ne obedirent* [3]; et si lector intelligat, sive mansuetudine, sive duritia sua conclusit eos; et res talem speciem prae se fert, ac si iniquitas detur apud Deum, cum Deus irreprehensibilis sit in omnibus operibus suis. Igitur mansuetudo eius neminem concludit, sed implorando ob-

ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܢܝܚܐ ܐܬܩܫܝ. ܒܟܘܪܗܢܐ
ܡܬܡܟܟ: ܘܒܚܘܠܡܢܐ ܡܬܩܫܐ. ܐܝܟ
ܐܢܫ ܕܐܡܪ: ܐܢܐ ܐܪܝܡܬ ܠܗ ܒܪܫܗ: ܠܗܢܐ
ܟܪܝܗܐ ܗܘܝܬ ܘܐܣܝܬܗ: ܘܥܪܛܠܝܐ ܗܘܝܬ
ܘܐܠܒܫܬܗ: ܘܡܣܟܢܐ ܗܘܝܬ ܘܐܥܬܪܬܗ:
ܘܗܐ ܝܘܡܢܐ ܗܘ ܩܐܡ ܠܘܩܒܠܝ. ܗܟܢܐ ܗܘ
ܩܫܝܗ ܡܪܝܐ ܠܦܪܥܘܢ: ܒܛܝܒܘܬܐ ܕܥܒܕ
ܠܗ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܘܗܝ: ܘܒܙܒܢܐ ܕܬܝܒܘܬܐ
ܕܝܗܒ ܠܗ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܟܬܒ
ܕܡܪܝܐ ܩܫܝ ܠܒܗ ܕܦܪܥܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܡܥ:
ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܪܚܡܐ ܘܒܚܘܠܡܢܐ
ܐܬܩܫܝ ܦܪܥܘܢ܀

ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܗܘܪܐ ܣܓܪ ܐܠܗܐ
ܠܗܘܢ: ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܘܒܐܣܟܡܗ ܫܝܛܘܬܗ.
ܐܡܪ ܓܝܪ ܐܫܥܝܐ: ܕܗܘ ܫܝܛܐ ܘܡܟܝܟܐ
ܕܐܢܫܐ. ܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܐܦܐ ܘܠܐ ܫܘܦܪܐ.
ܘܚܙܝܢܝܗܝ ܕܫܝܛ ܗܘܐ ܘܡܟܝܟ
ܘܟܦܪܢܝܗܝ. ܫܝܛܘܬܗ ܗܘ ܕܝܫܘܥ
ܘܡܟܝܟܘܬܗ ܣܓܪܬ ܐܢܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܛܠ
ܕܒܣܪܘ ܒܗ ܘܠܐ ܐܫܬܡܥܘ ܠܗ. ܘܐܡܪ
ܕܣܓܪ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ: ܕܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ. ܘܐܢ
ܡܣܬܟܠ ܩܪܝܐ: ܐܘ ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܗܘ
ܣܓܪ ܐܢܘܢ ܐܘ ܒܩܫܝܘܬܗ. ܘܕܡܝܐ ܗܝ
ܨܒܘܬܐ: ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗ ܥܘܠܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ: ܟܕ
ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܥܕܠܐ ܗܘ ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ
ܥܒܕܘܗܝ. ܡܟܝܟܘܬܗ ܗܟܝܠ ܠܐ ܣܓܪܐ

α] — 11 α ܗ [ܕܝܢ ܗܢܘ· — 15 ܘܗ incertum; scriptura in codice evanuit. — 16 α ܕܐܢܫܐ· — 19 α ܗ [ܕܝܢ ܗܢܘ

[1] Ex. x, 2; xi, 10 — [2] Is. liii, 2 seq. — [3] Rom. xi, 32; cf. supra § 2.

secrat; duritia vero eius vi trahit. Et quotiescumque Dñs eorum gratia miracula antiqua patravit et eis dixit: *Si non facio opera Domini, nolite credere in me* [1], hi dixerunt: *Hic filius est Ioseph* [2] *et homo sicut nos; ne credamus ei. Dixit eis Dñs: saltem ipsis operibus credite Dominum misisse me* [3]. Vides, an forte Deus concluserit eos? Sed illi se ipsos concluserunt, eo quod contempserunt eum, quia se ipsum minuit et humiliatus est. Venit enim Dñs, ut ostenderet humilitatem hominibus et viam et portam paradisi spiritualis, unde Adam egressus est, ad quem raptus est Paulus supra tertium caelum. Totum ergo, quod venit: ut humilitatem ostenderet; et vidit eos concludi ob humilitatem suam, nec sponte obedire. Et cum iniquitate sua eum molestassent et miraculis ab illo patratis non credidissent dicentes: *Signum de caelo* da nobis: vocavit eos *generationem malam et adulteram* [4]. Ut ostenderet se iudicem esse, hoc et simili sermone usus est, non ut exemplum daret asseclis suis, sed ut ostenderet se cuique retributurum esse iuxta opera eius, ne homines dicerent ipsum non esse vindictam sumpturum de malo die iudicii, et contemnerent nec timerent iudicium eius, nec observarent mandata viverentque.

α] — 8 α [illegible]. — 14 α [illegible].

[1] Ioh. x, 37. — [2] Ioh. vi, 42. — [3] Ioh. x, 38. — [4] Matth. xii, 38 sq.

11. Scriptum est : *Ignominia eos eodem loco afficite et eos coram me occidite*[1]. Et dixit : *Vos estis filii Maligni*[2]. Et dixit : *Ite maledicti in ignem*[3], quamquam nobis praecepit, ne uteremur duritia aut verbis turpibus[4]. Et dixit eis : Haec omnia signa feci et vos signum petitis a me? Igitur sicut vos primis persuasi non estis, neque novissimis persuadebimini; sed dabo vobis signum vile et minutum, quo scandalizabimini, quia magnis persuasi non estis. Eo quod sum humilis, scandalizati estis, quoniam non vultis humiliari et me imitari et mihi discipuli fieri : adhuc per vos moriar humilians me ipsum et ero *tribus diebus in corde terrae*[5], ut illi, qui credunt in me, humilient se usque ad mortem et, qui scandalizantur in me, humilitate mea concludantur et cum duro corde dicant : « Deus adeo humiliatus non est, nec mortuus est per manus creaturae suae inermis ». Sciunt enim nihil esse, quod vincentem omnia devincat, et non intelligunt eum ob Adae filiorumque eius iniquitatem et superbiam humiliatum esse, ut eos doceret ad pristinam formam reverti, ex qua exciderunt.

Desinit sermo vigesimus tertius de Satana et Pharaone et filiis Israel.

ܟܬܝܒ: ܕܒܨܪܘ ܐܢܘܢ ܒܕܘܟܬܐ ܗܿܝ ܘܩܛܘܠܘ ܐܢܘܢ ܩܕܡܝ. ܘܐܡܪ: ܕܒܢܘܗܝ ܐܢܬܘܢ ܕܒܝܫܐ. ܘܐܡܪ: ܕܐܙܠܘ ܠܟܘܢ ܠܝܛܐ ܠܢܘܪܐ: ܟܕ ܠܢ ܦܩܕ ܠܢ: ܕܠܐ ܢܬܚܫܚ ܒܩܫܝܘܬܐ ܘܠܐ ܒܡܠܬܐ ܣܢܝܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܐܬܘܬܐ ܥܒܕܬ ܘܐܬܐ ܫܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܟܘܢ. ܡܟܝܠ ܐܝܟ ܕܠܐ ܠܩܕܡܝܬܐ ܐܬܛܦܝܣܬܘܢ: ܘܠܐ ܠܐܚܪܝܬܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܐܠܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܬܐ ܫܝܛܬܐ ܘܙܥܘܪܬܐ ܕܒܗ ܬܬܟܫܠܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܬܛܦܝܣܬܘܢ ܠܪܘܪܒܬܐ. ܒܗܝ ܕܡܟܝܟ ܐܢܐ ܐܬܟܫܠܬܘܢ: ܡܛܠ ܕܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܬܡܟܟܘܢ: ܘܬܬܕܡܘܢ ܒܝ ܘܬܗܘܘܢ ܠܝ ܬܠܡܝܕܐ: ܬܘܒ ܡܐܬ ܐܢܐ ܒܐܝܕܝܟܘܢ ܟܕ ܡܡܟܟ ܐܢܐ ܢܦܫܝ: ܘܗܘܐ ܐܢܐ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܒܠܒܗ ܕܐܪܥܐ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܒܝ: ܢܬܡܟܟܘܢ ܥܕܡܐ ܠܡܘܬܐ: ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܬܟܫܠܝܢ ܒܝ ܢܬܚܒܫܘܢ ܒܡܟܝܟܘܬܝ: ܘܐܡܪܝܢ ܒܠܒܐ ܩܫܝܐ: ܕܠܐ ܡܬܡܟܟ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܗܟܢܐ: ܘܠܐ ܡܐܬ ܗܘܐ ܒܐܝܕܝ ܒܪܝܬܗ. ܟܕ ܚܠܫ. ܝܕܥܝܢ ܓܝܪ ܕܠܝܬ ܡܕܡ ܕܙܟܐ ܠܗ ܠܙܟܝ: ܘܠܐ ܡܣܬܟܠܝܢ ܕܡܛܠ ܥܘܠܗ ܘܪܘܪܒܢܗܘܢ ܕܐܕܡ ܘܕܒܢܘܗܝ ܐܬܡܟܟ ܕܢܠܦ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܢܗܦܟܘܢ ܠܕܡܘܬܗܘܢ ܗܿܝ ܩܕܡܝܬܐ ܕܢܦܠܘ ܡܢܗ ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ: ܕܥܠ ܣܛܢܐ ܘܦܪܥܘܢ: ܘܥܠ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܀

α] 15 α ܠܐܠܗܐ. — 25 α ܠܕܡܘܬܗܘܢ. — 26 α ܕܥܣܪܝܢ.

[1] Luc. XIX, 27. — [2] Ioh. VIII, 44. — [3] Matth. XXV, 41. — [4] Col. III, 8. — [5] Matth. XII, 40.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܕܥܠ ܬܝܒܘܬܐ

SERMO VIGESIMUS QUARTUS

DE PAENITENTIA

ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܢ ܐܢܫ ܚܛܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܥܡܕ ܠܝܬ ܠܗ ܐܬܪܐ ܠܬܝܒܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܡܪܝܢ ܫܠܝܚܐ: ܕܐܢ ܐܢܫ ܢܦܠ ܘܢܚܛܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܩܒܠ ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܘܛܥܡ ܒܣܝܡܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ: ܠܝܬ ܠܗ ܕܒܚܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܬܬܩܪܒ ܚܠܦ ܚܛܗܘܗܝ: ܐܠܐ ܥܬܝܕ ܗܘ ܠܡܐܟܠ ܛܢܢܐ ܕܢܘܪܐ ܠܐܢܫܐ ܕܗܘܘ ܒܥܠܕܒܒܐ ܠܢܦܫܗܘܢ ܘܠܐ ܬܒܘ. ܘܝܕܥܝܢܢ ܕܠܘ ܟܠ ܡܢ ܕܥܡܕ ܡܢ ܗܘ ܡܩܒܠ ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܐܠܐ ܚܕ ܡܢ ܣܓܝܐܐ ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܡܩܒܠܝܢ ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ. ܠܗ ܠܗܢܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܠܬܝܒܘܬܐ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܐܠܐ ܕܒܚܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܐܢ ܢܐܡܪ: ܕܠܐ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܬ ܠܒܪ ܡܢ ܗܘ ܕܒܗ ܗܝܡܢܢ ܘܠܐ ܕܒܚܬܐ ܐܚܪܬܐ:

1. Etenim sunt homines, qui dicant: « si quis, postquam baptizatus erat, peccavit, nullus ei datur paenitentiae locus, sicut Apostolus, inquiunt, dixit: *Si quis lapsus peccavit, postquam scientiam veritatis receperat*[1] *et gustaverat suavitatem saeculi futuri*[2], *nulla alia hostia datur, quae pro peccatis eius offeratur*, *sed invidia ignis futurum ut devoret homines, qui sibi adversarii facti sunt, nec egerunt paenitentiam*. Et scimus non omnes, ubi baptizati sint, accipere cognitionem veritatis, sed singulos esse ex multis, qui accipiant cognitionem veritatis. Igitur Apostolus non dicit eos paenitentiam non habere, sed nullam ait eis aliam hostiam dari; quasi dicas nullum alium Deum esse praeter illum, in quem

αβ] In titulo: α sicut in textu praeter quod scribit ܕܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ; β *XXIV. Porro eiusdem de paenitentia* ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܥܠ ܬܝܒܘܬܐ . ܡ. — 1 α ܐܢܫܐ. — 8 α ܐܢܫܐ. — 12 β om. ܚܕ ... ܕܫܪܪܐ in textu, notat in margine.

[1] Hebr. x, 26. — [2] Hebr. vi, 5. Quoad usum horum verborum apud Montanistas cf. Tertulliani opus *De pudicitia* c. 20, apud Novatianos Epiphanii *Haer.* lix, 2; vide etiam Koch, *Die Sündenvergebung bei Irenäus* in *Zeitschr. für neutestam. Wissenschaft* IX, (1908) pp. 35-46.

peccaverunt, nec aliam cognitionem, praeter illam veritatem, quam cognoverunt et in qua non perseverarunt, nec eos habere locum aut spatium huic Deo alienum, ut abeuntes sacrificent ei aliam hostiam, nisi convertantur ad Deum illum, in quem olim crediderunt et cui obtulerunt scientiam confessionemque illam, quam antea sacrificabant. Non dicit eos non salvari, sed nullum eis dari cultum alium praeter illam veritatem, quam noverant et a qua defecerant; et nisi convertantur et sacrificent, ut olim sacrificabant, fore ut eos ignis devoret, qui ipsi sibi adversarii facti sunt dicentes : « abhinc, quod peccavimus, non recipit nos Deus. Unum quippe et centum par est, » quod eos malitia docet ita loqui, ne convertantur et salventur, sicut docuit Iscariotem, qui se suspendit. Si enim Iscariotes conversus esset, Dñs recepisset eum, *quia non vult mortem hominis, sed ut convertatur et vivat*[1]. Et sunt homines, qui dicant : si vestis scindatur et locus suppleatur, manet notus; et, si murus perforetur et locus reaedificetur, notus erit. Et frangunt cor paenitentium, quamquam nos omnes paenitentes sumus et peccata habemus omnes. Nos autem cum omnibus discrete loquamur;

ܠܒܪ ܡܢ ܗܘ ܫܪܪܐ ܕܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܘܠܐ ܩܡܘ ܒܗ: ܘܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܘܟܬܐ ܐܘ ܐܬܪܐ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܐܠܗܐ: ܕܢܐܙܠܘܢ ܢܕܒܚܘܢ ܠܗ ܕܒܚܬܐ ܐܚܪܬܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܗܦܟܘ ܠܘܬ ܗܢܐ ܐܠܗܐ ܕܗܝܡܢܘ ܒܗ ܡܢ ܩܕܡܬܐ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܗܝ ܝܕܥܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܕܒܚܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܩܕܡ. ܠܘ ܕܠܐ ܚܝܝܢ ܐܡܪ: ܐܠܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܦܘܠܚܢܐ ܐܚܪܢܐ ܐܠܐ ܐܢ ܗܘ ܫܪܪܐ ܕܝܕܥܘ ܘܦܠܛܘ ܡܢܗ. ܘܐܠܐ ܗܦܟܝܢ ܘܡܕܒܚܝܢ ܐܝܟ ܕܡܕܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܩܕܡܝܬܐ: ܒܥܠܕܒܒܐ ܗܘ ܠܗܘܢ ܢܘܪܐ ܕܐܬܥܒܕܘ ܐܢܘܢ ܕܗܘܘ ܠܗ ܣܩܘܒܠܐ ܠܢܦܫܗܘܢ: ܘܐܡܪܘ: ܕܡܟܝܠ ܠܡ ܕܚܛܝܢ ܠܢ: ܠܐ ܡܩܒܠ ܠܢ ܐܠܗܐ. ܚܕܐ ܓܝܪ ܘܡܐܐ ܫܘܝܐ ܗܝ. ܘܗܕܐ ܒܒܝܫܬܐ ܡܠܦܐ ܠܗܘܢ ܕܢܐܡܪܘܢ ܗܟܢܐ: ܕܠܐ ܢܬܘܒܘܢ ܘܢܚܘܢ ܐܝܟ ܕܐܠܦܗ ܠܐܣܟܪܝܘܛܐ ܘܚܢܩ ܢܦܫܗ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܗܦܟ ܐܣܟܪܝܘܛܐ: ܡܩܒܠ ܗܘܐ ܠܗ ܡܪܢ ܡܛܠ ܕܠܐ ܨܒܐ ܒܡܘܬܐ ܕܐܢܫ: ܐܠܐ ܕܢܬܘܒ ܘܢܚܐ. ܘܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܡܪܝܢ: ܕܐܢ ܡܬܨܪܝܐ ܢܚܬܐ ܘܡܬܡܠܝܐ ܕܘܟܬܗ: ܝܕܝܥܐ ܗܝ. ܘܐܢ ܡܬܚܪܒܐ ܐܣܬܐ ܘܡܬܒܢܝܐ: ܕܘܟܬܗ ܗܘܝܐ ܝܕܝܥܐ. ܘܬܒܪܝܢ ܠܒܐ ܕܬܝܒܐ: ܟܕ ܟܠܢ ܬܝܒܐ ܚܢܢ. ܘܠܟܠܢ ܚܛܗܐ ܐܝܬ. ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܝܢ ܢܡܠܠ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܪܕܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠ: ܘܐܝܟܢܐ

3 αβ add. ܠܗ [ܕܢܒܚܘܢ. — 4 β om. ܠܘܬ in textu, notat in margine. — 7 α ܡܕܒܚܝܢ. — 13 α ܡܩܒܠ et om. ܠܡ. — 15 α ܘܡܐܐ. — 16 α ܘܢܚܘܢ. — 20 α ܘܢܚܐ. — *Ib.* α ܐܢܫܐ. — 21 α ܐܘ. — 24 α ܒܗܘܢ.

[1] Ez. xxxiii, 11.

ܕܢܦܠ ܠܗ: ܢܚܘܐ ܠܗ ܬܝܒܘܬܐ ܘܢܩܝܡܝܗܝ. ܐܢ ܚܛܗܐ ܠܡ ܢܛܪ ܐܢܬ ܡܪܝܐ: ܡܢܘ ܡܫܟܚ ܠܡܩܡ܀

ܚܙܝܬ ܐܝܟ ܐܡܪܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܕܐܢ ܚܛܗܐ ܩܕܡܝܐ ܢܛܪ ܡܪܝܐ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܠܡܩܡ ܩܕܡܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܚܛܝܢ: ܘܒܬܝܒܘܬܐ ܗܘ ܡܬܩܒܠܝܢ. ܡܢܘ ܓܝܪ ܗܘܐ ܕܙܟܝܗ ܠܚܛܝܬܐ ܡܢ ܟܪܣܐ ܕܐܡܗ܀ ܐܠܐ ܚܛܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܬܝܒܝܢ ܘܗܝܕܝܢ ܙܟܝܢ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܟܬܫܝܢ ܥܡܗ ܟܠ ܝܘܡ ܒܚܦܝܛܐܝܬ ܘܥܫܝܢܐܝܬ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܬܕܡܐ ܒܪܢܫܐ ܬܝܒܐ ܠܢܚܬܐ ܐܘ ܠܫܘܪܐ: ܐܠܐ ܡܬܕܡܐ ܐܝܟ ܠܡܕܡ ܕܢܦܠ ܒܢܘܪܐ. ܡܛܠ ܕܒܢܝܢܫܐ ܒܪܘܚܐ ܗܘ ܡܥܡܕܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܘܒܐ ܘܫܪܪܐ. ܐܢ ܗܟܝܠ ܡܬܬܩܠܝܢ ܘܚܛܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܥܡܕܘ: ܟܡܐ ܕܬܝܒܝܢ: ܡܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܚܘܒܐ ܕܒܗ ܢܥܡܕܘܢ ܘܢܬܕܟܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܐܢܐ ܕܕܗܒܐ ܐܘ ܕܣܐܡܐ: ܐܘ ܕܢܚܫܐ ܐܘ ܕܙܓܘܓܝܬܐ ܐܘ ܕܦܪܙܠܐ: ܐܡܬܝ ܕܡܬܬܒܪ ܘܡܦܠ ܠܗ ܐܘܡܢܐ ܢܦܠܐ ܒܢܘܪܐ ܢܦܠܬܐ ܡܚܕܬ ܠܗ ܘܡܬܬܩܢ ܐܣܟܡܗ: ܘܡܬܩܪܐ ܚܕܬܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܠܝܘ: ܟܡܐ ܡܟܝܠ ܐܠܗܐ ܕܐܘܡܢܗ ܗܘ ܕܐܘܡܢܐ: ܕܢܚܕܬ ܐܢܘܢ

is, qui stat, caveat sibi, ne cadat[1]; et ei, qui cecidit, paenitentiam ostendamus eumque erigamus. *Si peccata,* inquit, *observaveris Domine, quis poterit stare*[2]?

2. Vides, quomodo dixerit Spiritus sanctus : si peccata antiqua observaverit Dominus, non poterunt stare homines coram ipso. Nam omnes peccant et per paenitentiam recipiuntur. Quis enim est, qui peccatum devicerit ex utero matris suae[3]? Attamen homines peccant et paenitentiam agunt et tunc devincunt peccatum : illi, qui cum eo quotidie assidue et strenue et fortiter luctantur. Sed homo paenitens non est comparandus cum veste aut cum muro, sed comparari debet cum re aliqua, quae in ignem mittitur; quia homines in Spiritu baptizantur, qui est caritas et veritas. Si igitur labuntur et peccant, postquam baptizati sunt, quotiescumque paenitentiam egerint, dabitur eis caritas, qua baptizentur et purificentur. Et quemadmodum vas aureum aut argenteum aut aereum aut vitreum aut ferreum, si frangatur, artifex caducus in ignem caducum immittens renovat et refecta eius forma novum appellatur, postquam usu detritum erat : quanto magis Deus, qui est artifex artificis, renovabit eos igne, qui

αβ] — 7 α ܘܫܒܩܝܢ et om. ܩܕܡܘܗܝ. — 10 α ܐܢܫܐ ܒܢܝ. — 12 α ܒܥܡܗ. — 16 β dilectio *veritatis* ܕܫܪܪܐ. — 20 β ܕܣܐܡܐ.

[1] I Cor. x, 12. — [2] Ps. cxxx, 3. — [3] Iob xiv, 4.

est caritas, et Spiritu suo, qui est veritas, et aqua sua, quae fides est? Si autem baptizamur et haec in nobis desunt, ad iudicium et condemnationem baptizamur. Attamen decet nos baptizari et acquirere caritatem et veritatem et fidem. Si autem, postquam baptizati sumus, labimur et paenitentiam agimus, caritas Iesu, quae est ignis vivus, detergit maculam et lepram nostram et nos concipit et regenerat et nos intingit ut antiquitus. Sed ne sigillum quidem, quod nobis sacerdotes contulerunt, praeterit usque ad obitum nostrum. Die autem obitus, sicut quis inventus erit, assumetur; et si usque ad obitum in peccato ambulavit, etiam signum, quod ei sacerdotes contulerunt, delet dominus ovium ab ipso, et manet nudus. *Qui habet,* ait, *dabitur ei et adiicietur ei; et, qui non habet* — opera scilicet iustitiae, sed sigillum solum — *et id, quod habet,* inquit, *auferetur ab ipso*[1], ad instar eius, qui accepit pecuniam, qua negotiaretur, et abiens constrinxit eam reposuitque nec auxit eam. Et vocavit eum Dñs « servum malum » *qui nosti me exacturum esse a te* praecepta[2], quae tradidi tibi; foedus meum ore tuo suscepisti et proie-

ܒܚܘܒܐ ܕܝܫܘܥ ܗܝ: ܘܒܪܘܚܗ ܫܪܪܐ ܘܒܡܝܘܗܝ ܗܝܡܢܘܬܐ. ܐܢܕܝܢ ܡܥܡܕܝܢܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ: ܘܗܠܝܢ ܠܐ ܗܘܝܢ ܒܢ: ܠܕܝܢܐ ܗܘ ܘܠܚܝܒܘܬܐ ܡܥܡܕܝܢ ܝܬܢ. ܐܠܐ ܘܠܐ ܕܢܥܡܕ ܘܢܩܢܐ ܚܘܒܐ ܘܫܪܪܐ ܘܗܝܡܢܘܬܐ. ܐܢܕܝܢ ܐܬܥܡܕܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܦܠܝܢ ܘܬܝܒܝܢ: ܐܝܟ ܗܘ ܚܘܒܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܘܪܐ ܚܝܬܐ ܘܡܪܩ ܙܠܢ ܘܓܪܒܢ: ܘܡܒܛܢ ܘܝܠܕ ܠܢ ܡܢ ܕܪܝܫ: ܘܨܒܥ ܠܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܝܡ. ܐܦܠܐ ܚܬܡܐ ܕܝܗܒܘ ܠܢ ܟܗܢܐ: ܥܒܪ ܡܢܢ ܥܕܡܐ ܠܡܘܬܢ. ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܡܘܬܢܐ: ܐܝܟ ܕܡܫܬܟܚ ܐܢܫ ܡܬܕܒܪ. ܘܐܢ ܗܠܟ ܠܗ ܒܚܛܝܬܐ ܥܕܡܐ ܠܡܘܬܢܐ: ܐܦ ܪܘܫܡܐ ܕܝܗܒܘ ܠܗ ܟܗܢܐ: ܡܥܒܪ ܠܗ ܡܪܐ ܥܢܐ ܡܢܗ ܘܦܐܫ ܥܪܛܠ. ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܡܪ ܢܬܝܗܒ ܠܗ ܘܢܬܬܘܣܦ ܠܗ: ܘܡܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܡܪ ܥܒܕܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܐܠܐ ܗܘ ܚܬܡܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ ܕܐܝܬ ܠܗ ܢܫܬܩܠ ܡܢܗ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܢܣܒ ܟܣܦܐ ܕܢܬܬܓܪ ܒܗ: ܘܐܙܠ ܨܪܗ ܘܣܡܗ ܘܠܐ ܐܘܣܦ ܥܠܘܗܝ. ܘܩܪܝܗ ܡܪܢ ܥܒܕܐ ܒܝܫܐ. ܕܝܕܥ ܗܘܝܬ ܠܝ ܕܐܬܒܥ ܐܢܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܐܫܠܡܬ ܠܟ: ܩܝܡܝ ܩܒܠܬ ܒܦܘܡܟ: ܘܫܕܝܬ

αβ] — 2 α ܡܥ ܕܡܥܡܕܝܢ ܕܝ ܠܐ. — 3 α ܗܘܝܢ. — 4 α ܡܥܡܕܝܢ. — 6 α ܕܝ ܠܐ. — 8 α ܘܬܝܒܝܢ. —10 α ܘܨܒܥܬܢ. — 16 β ܠܗ. — 22 α ܨܪܗ.

[1] Matth. xxv, 29. — [2] Luc. xix, 23.

ܢܡܘܣܝ ܠܒܣܬܪܟ: ܘܐܬܚܬܡܬ ܒܝ ܒܫܡܝ: ܘܥܒܪܬ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܝ. ܘܒܥܝܬ ܡܢܟ ܐܢܐ ܘܫܠܝܚܝ ܟܠܝܘܡ: ܘܠܐ ܬܒܬ. ܚܠܦ ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܒܥܝܢܢ ܡܢܟܘܢ ܐܬܪܥܘ ܠܐܠܗܐ. ܫܩܘܠܘ ܐܡܪ ܡܢܗ ܗܘ ܟܣܦܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܗܘ ܛܒܥܐ: ܘܗܒܘ ܠܗܘ ܕܢܛܪ ܡܠܝ: ܘܠܥܒܕܐ ܐܡܪ ܒܝܫܐ ܫܕܐܘܗܝ ܠܚܫܘܟܐ ܘܠܚܘܪܩ ܫܢܐ. ܚܙܝܬ ܕܩܐܡ ܗܘ ܛܒܥܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܦ ܥܠ ܥܘܠܐ ܥܕܡܐ ܠܡܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܫܘܥ ܗܘܐ ܡܣܟܐ ܠܚܛܝܐ ܕܢܬܦܢܘܢ ܘܢܩܒܠ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܕܚܕܘܬܐ ܬܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܥܠ ܚܕ ܚܛܝܐ ܕܬܐܒ ܝܬܝܪ ܡܢ ܬܫܥܝܢ ܘܬܫܥܐ ܙܕܝܩܝܢ ܕܠܐ ܣܢܝܩܝܢ ܥܠ ܬܝܒܘܬܐ܀

ܗܟܝܠ ܗܘܟܠ ܡܬܪܐܝܢ ܦܪܘܫܐܝܬ ܠܚܠܝܡܐ ܕܠܐ ܢܬܪܦܘܢ ܘܠܟܪܝܗܐ ܐܝܟ ܕܢܬܚܠܡܘܢ ܘܢܬܐܣܘܢ ܘܢܩܘܡܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘܢ.

ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܡܬܦܩܕ ܠܙܘܘܓܐ: ܕܐܢ ܟܦܢ ܒܥܠܕܒܒܟ ܐܘܟܠܝܗܝ: ܘܐܢ ܨܗܐ ܐܫܩܝܗܝ. ܘܟܕ ܗܟܢܐ ܬܥܒܕ: ܐܝܬ ܗܘ ܡܘܬܪ ܐܝܬ ܩܕܡ ܡܪܢ: ܘܗܘ ܐܠܐ ܬܐܒ ܡܩܫܐ ܠܗ. ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܣܛܢܐ ܒܠܚܘܕ: ܐܦܠܐ ܡܕܡ ܩܢܝܢ. ܠܐ ܗܐ ܓܠܝܐ ܗܠܝܢ ܕܠܙܘܘܓܐ ܗܘ ܐܡܝܪܢ.

cisti post te legem meam et in nomine meo signatus es et transgressus es omnia mandata mea. Et obsecravi te ego et apostoli mei quotidie, nec conversus es. (*Pro Deo,* inquit *obsecramus vos : reconciliamini Deo*[1].) *Auferte,* ait, *ab ipso pecuniam,* hoc est, sigillum, *et date ei*[2], qui custodit verba mea. *Et servum,* inquit, *malum proiicite in tenebras et in stridorem dentium*[3]. Vides sigillum baptismale etiam in iniquis permanere usque ad obitum, quia Iesus expectabat peccatores, ut converterentur eosque reciperet, sicut dixit : *Gaudium erit in caelo de uno peccatore paenitentiam agente magis, quam de nonaginta novem iustis, qui non indigent paenitentia*[4].

3. Igitur cum discretione hortemur sanos, ne deficiant, et infirmos, ut convalescant et sanentur et surgant nec decidant[5].

4. Item matrimonio sic praescribitur : *Si esurit inimicus tuus, ciba eum; et si sitit, pota eum*[6]. Et si sic feceris, proficies coram Dño; et is, nisi conversus erit, obdurabitur. Perfecti autem inimicos nullos habent, nisi Satanam solum, nec quidquam possident. Nonne liquet haec matrimonio dicta

αβ] — 1 α *verba mea* ܡܠܝ [ܢܡܘܣܝ. — 2 β ܐܬܪܥܘ. — 4 α ܠܐܠܗܐ ܚܠܦ. — 6 α ܗ [ܕܝܢ ܗܘ. — *Ib.* β ܘܗܒܘ. — 14 α ܘܬܫܥܐ ܘܬܫܥܝܢ. — 20 β om. ܬܘܒ. — 26 α om. ܗܘ.

[1] II Cor. v, 20. — [2] Luc. xix, 24. — [3] Matth. xxv, 30. — [4] Luc. xv, 7. — [5] I Cor. x, 12. — [6] Rom. xii, 20.

esse, qui bonorum suorum gratia praevaricantur et habent cibum superfluum, quo cibent inimicos suos?

5. Item, *si asinus,* inquit, *adversarii tui succumbit sub onere suo, eleva cum eo; et si bos eius aberrat et, si quam rem perditam conspexeris de substantia eius, collige eam*[1]. Et haec facientes eritis mihi viri iusti et sancti. Sic enim benefacit iustitia cuique sibi malum inferenti, sicut ipsa sibi ab omnibus benefieri vult, etiam ab his, quibus praevaricatione commissa ipsa malefecit. Nam et ipsa avertitur a malo et benefacit malefacienti. Hac in re alius alio maior est: is, qui miseretur inimici sui et rem eius errantem colligit et ei reconciliatur, et is, qui nec substantiam eius colligit nec ei nocet nocendo; qui autem neque benefacit neque malefacit, melior est illo, qui damna mala infert. Et is, qui damna mala infert, leviora tormenta subibit, quam is, qui occidendo occidit eum. Ex his autem omnibus iustus is est, qui ei benefacit eique reconciliatur. Omnes quoque isti retributionem accipiunt iuxta opera sua, sive bonum, sive malum[2].

6. Item, si quis irascendo irascitur, levius est delictum eius, quam

ܕܗܢܘܢ ܐܝܟ ܕܡܣܟܠܐ ܕܛܝܒܘܬܗܘܢ ܡܬܥܒܪܝܢ: ܘܐܝܬ ܠܗܘܢ ܗܘ ܐܝܬ ܣܒܥܐ ܕܡܣܬܪܩܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ܀ ܬܘܒ ܐܡܪ ܐܢ ܕܝܢ ܚܡܪܗ ܕܒܥܠܕܒܒܟ ܐܬܢܐ ܛܥܢܗ ܐܩܝܡ ܥܡܗ. ܘܐܢ ܬܘܪܗ ܛܥܐ ܘܐܢ ܚܙܝܬ ܡܕܡ ܕܐܒܝܕ ܡܢ ܩܢܝܢܗ ܟܢܫܝܗܝ. ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܥܒܕܝܬܘܢ ܐܢܫܐ ܟܐܢܐ ܘܩܕܝܫܐ ܬܗܘܘܢ ܠܝ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܡܛܝܒܐ ܟܐܢܘܬܐ ܠܟܠ ܕܡܒܐܫ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܗܝ ܨܒܝܐ ܕܢܛܝܒܘܢ ܠܗ ܐܦ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܥܘܠܬ ܘܐܒܐܫܬ ܠܗܘܢ. ܐܦ ܗܝ ܐܬܦܢܝܬ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܡܛܝܒܐ ܠܡܢ ܕܡܒܐܫ. ܘܒܗܠܝܢ ܐܝܬ ܕܪܒ ܚܒܪܐ ܡܢ ܚܒܪܐ. ܗܘ ܕܡܪܚܡ ܥܠ ܒܥܠܕܒܒܗ ܘܡܟܢܫ ܩܢܝܢܗ ܡܐ ܕܛܥܐ ܘܡܬܪܥܐ ܠܗ: ܘܗܘ ܕܠܐ ܩܢܝܢܗ ܡܟܢܫ ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܡܒܐܫ ܠܗ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܛܐܒ ܠܗ ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܠܗ. ܡܝܬܪ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܢܙܩܐ ܒܠܗܘܢ ܚܣܝܪܘܬܐ ܒܝܫܬܐ. ܘܗܘ ܕܢܙܩܐ ܒܠܗܘܢ ܚܣܝܪܘܬܐ ܒܝܫܬܐ: ܩܠܝܠ ܗܘ ܬܫܢܝܩܗ ܡܢ ܗܘ ܕܩܛܠ ܠܗ ܡܩܛܠ. ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܗܢܘ ܕܡܛܐܒ ܠܗ ܘܡܬܪܥܐ ܠܗ ܗܘܐ ܟܐܢܐ. ܐܦ ܗܠܝܢ: ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܥܒܕܝܗܘܢ ܡܬܦܪܥܝܢ: ܐܢ ܛܒܐ ܘܐܢ ܒܝܫܐ܀

ܬܘܒ ܐܢܫ ܕܪܓܙ ܡܪܓܙ ܩܠܝܠܐ ܗܝ ܣܟܠܘܬܗ ܡܢ ܕܗܘ ܕܡܚܒܠ ܡܚܒܠܐ ܠܐܢܫ.

αβ] — 3 α ܕܡܣܪܩܐ. — 25 β ܬܘܒ. — *Ib.* β om. ܗܝ.

[1] Ex. XXIII, 4 sqq. Deut. XXII, 1 sqq. — [2] II Cor. V, 10.

ܘܗܘ ܕܡܚܐ ܡܡܚܐ ܠܚܒܪܐ ܥܫܝܢ ܗܢܘܢ ܬܫܢܝܩܘܗܝ ܡܢ ܗܘ ܕܩܛܠ ܠܗ ܡܩܛܠ. ܘܗܘ ܕܪܓܙ ܥܠ ܡܢ ܕܐܣܟܠ ܒܗ ܘܡܬܪܥܐ ܠܗ ܡܥܪܒܝ ܫܡܫܐ: ܠܐ ܚܛܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܪܓܙ ܥܠ ܡܢ ܕܚܛܐ ܒܗ ܘܠܐ ܡܬܪܥܐ ܠܗ ܡܥܪܒܝ ܫܡܫܐ. ܐܢ ܪܓܙܝܢ ܐܢܬܘܢ ܟܕ ܠܐ ܬܚܛܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟܐܢܐ ܠܡܪܓܙ: ܐܠܐ ܕܢܟܒܘܫ ܚܡܬܗ ܘܢܣܝܒܪ ܠܡܢ ܕܡܒܐܫ ܠܗ ܘܐܠܨ ܠܗ ܩܠܝܠ: ܘܒܪܚܡܘܬܐ ܢܦܪܘܩ ܡܢ ܠܘܬܗ. ܘܗܘ ܕܠܐ ܡܬܪܥܐ ܡܢ ܪܡܫܐ: ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܠܒܥܠܕܒܒܗ: ܫܦܝܪ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܪܥܐ ܠܗ ܘܡܒܐܫ ܠܗ. ܘܗܘ ܕܡܒܐܫ ܠܗ ܘܠܐ ܡܬܪܥܐ ܠܗ: ܥܫܝܢ ܗܘ ܡܘܬܗ ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܪܥܐ ܠܗ ܘܩܛܠ ܠܗ. ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܦܪܝܩܝܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܬܪܝܢ ܚܝܒܝ ܡܘܬܐ: ܗܘ ܕܡܒܐܫ ܠܗ ܐܘ ܡܚܐ ܠܗ ܐܘ ܠܛܐ ܠܗ ܘܗܘ ܕܩܛܠ ܠܗ. ܬܫܢܝܩܘܗܝ ܕܝܢ ܕܩܛܘܠܐ ܒܝܫ ܗܘ. ܐܢ ܬܘܒܘ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܚܝܝܢ. ܘܐܢ ܪܕܝܢ ܒܬܪ ܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ: ܐܦ ܡܬܝܪܝܢ ܪܕܝܢ ܘܡܫܬܡܠܝܢ܀

ܘܐܝܢܐ ܕܦܫܝܛܐܝܬ ܠܟܠ ܡܢ ܕܣܢܝܩ ܘܠܐ ܡܥܩܒ ܡܢ ܫܘܐ ܘܡܢ ܠܐ ܫܘܐ:

illius, qui alium percutiendo percutit. Et si quis alium percutiendo percusserit, leviora tormenta subibit, quam is, qui eum occidendo occidit. Et si quis irascitur delinquenti in se eique ante solis occasum reconciliatur, non tam peccat, quam is, qui irascitur peccanti in se, nec ei solis occasu reconciliatur. *Si irascamini,* inquit, *nolite peccare*[1]; id est, iusto non licet irasci, sed iram suam comprimere debet et sustinere eum, qui sibi malefecit, et sibi paululum vim inferre et ab eo cum amicitia discedere. Et is, qui inde a vespera non reconciliatur, nec malum infert adversario suo, melior est, quam is, qui ei non reconciliatur eique malum infert. Et is, qui ei malefecerit, nec ipsi reconciliatus fuerit, leviorem mortem subibit, quam is, qui non reconciliatur ei eumque occidit. Omnes tamen labuntur a iustitia. Duo quidem isti mortis rei sunt : qui ei malefacit aut eum percutit aut ei maledicit, et is, qui eum occidit; cruciatus autem homicidae pessimus est. Si autem paenitentiam egerint, omnes vivent; et si mandata magna sectati fuerint, etiam proficiendo proficient et perficientur.

7. Et is, qui simpliciter dat cuique indigenti, nec quaerit, quis sit dignus

αβ] — 21 α *durior* ܒܝܫ [ܩܫܐ. — 26 α om. ܫܘܐ 2°.

[1] Eph. IV, 26.

et quis indignus, maior est caritas eius, quam illius, qui eligit et singulis quibusdam dat. Is enim, qui dat indigentibus, bonis et malis, Dño similis est; sicut [is] solem suum oriri facit et pluviam suam demittit super iustos et iniustos et super bonos et malos[1] : is similiter oriri facit caritatem suam super bonos et malos et super iustos et iniustos; sicut porro misit Dñs servos suos praecepitque eis : *Convocate omnes homines, bonos et malos et induant vestes nuptiales et repleatur eis domus mea*[2]. Is autem, qui super singulos quosdam oriri facit caritatem suam, melior est, quam is, qui nullius miseretur. Et qui nullius miseretur et nemini malefacit, melior est illo, qui malefacit et diripit et iniuriam infert. Et is, qui malefacit et expilat et iniuriam infert, leviorem mortem subibit, quam is, qui homicidium committit. Is autem, qui nemini malefacit et cuique benefacit, iustus est, perfectis posterior; et si se exinanierit et sanctificaverit, cito perficietur. Qui autem omnium miseretur, bonorum et malorum : hic « benedictus » est, multo maior illo benedicto[3], qui bonorum tantum miseretur. Et is, qui se humiliat coram bonis et malis, eosque meliores se aestimat[4], hic

ܪܒ ܗܘ ܚܘܒܗ ܡܢ ܕܗܘ ܕܡܓܒܐ ܘܝܗܒ ܠܚܕ ܐܢܫ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܝܗܒ ܠܡܣܟܢܐ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ ܠܡܪܢ ܕܡܐ. ܐܝܟ ܕܡܕܢܚ ܫܡܫܗ ܘܡܚܬ ܡܛܪܗ ܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ ܘܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ: ܗܟܢܐ ܡܕܢܚ ܗܘ ܚܘܒܗ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ ܘܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ. ܐܝܟ ܕܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܥܒܕܘܗܝ ܡܪܢ ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ: ܕܩܪܘ ܠܟܠܗܘܢ ܠܛܒܐ ܘܠܒܝܫܐ: ܘܢܠܒܫܘܢ ܢܚܬܐ ܕܡܫܬܘܬܐ ܘܢܬܡܠܐ ܒܗܘܢ ܒܝܬܝ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܥܠ ܐܢܫ ܐܢܫ ܡܕܢܚ ܚܘܒܗ: ܡܝܬܪ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܐܦܠܐ ܥܠ ܐܢܫ ܡܪܚܡ. ܘܗܘ ܕܠܐ ܡܬܪܚܡ ܥܠ ܐܢܫ ܘܠܐ ܡܒܐܫ ܠܐܢܫ: ܡܝܬܪ ܗܘ ܡܢ ܗܘ ܕܡܒܐܫ ܘܒܐܙ ܘܛܠܡ. ܘܗܘ ܕܡܒܐܫ ܘܒܐܙ ܘܛܠܡ: ܩܠܝܠ ܗܘ ܡܘܬܗ ܡܢ ܗܘ ܕܩܛܠ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܒܐܫ ܠܐܢܫ: ܘܡܛܐܒ ܠܟܠܢܫ: ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܕܒܬܪ ܓܡܝܪܐ. ܘܐܢ ܡܣܬܪܩ ܘܡܬܩܕܫ ܥܓܠ ܡܬܓܡܪ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܡܬܪܚܡ ܥܠ ܟܠܢܫ: ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ: ܗܢܘ ܒܪܝܟܐ: ܕܝܬܝܪ ܪܒ ܡܢ ܗܘ ܒܪܝܟܐ ܕܥܠ ܛܒܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܡܬܪܚܡ. ܘܗܘ ܕܡܬܡܟܟ ܩܕܡ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ: ܘܚܫܒ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗ: ܗܢܘ

αβ] — 1 β ܗܘ [ܕܗܘ. — 13 α ܠܐ ܕܐܦ. — 22 α ܐܢܫ ܥܠ. — 23 β ܘܗܢܘ.

[1] Matth. v, 45. — [2] Luc. xiv, 23. Apodosis enuntiati deest. — [3] Matth. xxv, 34. — [4] Phil. ii, 3.

ܓܒܪܐ ܕܪܒ ܒܪܘܚܐ ܦܪܩܠܛܐ: ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܘ ܕܡܬܡܟܟ ܩܕܡ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ ܘܠܐ ܚܫܒ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗ܀

ܛܘܒܝܗܘܢ ܕܝܢ ܠܡܪܚܡܢܐ ܕܡܬܪܚܡܝܢ ܘܫܒܩܝܢ ܠܟܠܢܫ ܕܡܣܟܠ ܒܗܘܢ ܕܠܗܘܢ ܗܘܝܢ ܪ̈ܚܡܐ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܕܚܛܝܐ ܚܢܢ: ܘܐܢ ܫܒܩܝܢܢ ܠܡܢ ܕܐܣܟܠ ܠܢ: ܫܒܩ ܠܢ ܡܪܢ ܕܐܣܟܠܢ ܒܗ. ܐܦ ܛܥܡܝܢ ܡܘܬܐ ܚܢܢ ܚܛܝܐ ܡܛܠ ܣܟܠܘܬܐ ܘܒܨܝܪܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܢ: ܐܠܐ ܡܬܢܚܡܝܢ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ. ܡܘܬܐ ܓܝܪ ܚܛܗ̈ܐ ܐܢܘܢ ܣܟܠܘܬܐ ܘܒܨܝܪܘܬܐ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܢܫܠܚ ܐܢܫ ܦܓܪܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܘܕܢܛܥܡ ܡܘܬܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘ. ܒܝܘܡܐ ܕܬܥܒܪ ܥܠ ܡܠܬܝ ܡܘܬܐ ܬܛܥܡ: ܐܡܪ ܠܗ ܠܐܕܡ ܒܪܘܝܗ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܝܘܡܐ ܕܡܣܟܠ ܐܢܬ ܗܘܝܐ ܠܟ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ: ܘܒܝܘܡܐ ܕܥܒܪ ܐܢܬ ܥܠ ܡܠܬܝ ܡܣܓܝܐ ܣܓܝܐ ܘܡܐܬ ܐܢܬ. ܦܓܪܐ ܓܝܪ ܫܠܚ ܐܕܡ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܥܠܘ ܕܛܥܡ ܡܘܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܓܝܪ ܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܡܪܡܪ ܡܠܬܐ ܦܘܡܗ: ܕܡܗܦܟܘ ܐܗܦܟܝܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܬܢܣܒܬ ܡܢܗ: ܒܗ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܕܡܢ ܥܦܪܐ ܐܢܬ ܘܠܥܦܪܐ ܬܗܦܘܟ. ܘܐܢ ܬܬܘܒ ܬܚܐ ܘܬܬܢܚܡ ܒܡܠܬܝ ܐܝܟ ܡܪܢ. ܘܠܐ

vir magnus est per Spiritum Paraclitum, maior illo, qui se coram bonis malisque humiliat, nec eos meliores se reputat.

8. *Beati* vero *misericordes*, qui misericordia moti dimittunt omnibus delinquentibus in se, *quia misericordiam consequuntur*[1] a Deo. Nam nos peccatores sumus et, si dimiserimus peccantibus in nos, Dñs dimittet nobis, in quem peccavimus. Etiamsi nos, peccatores, ob delicta defectusque, quae in nobis sunt, mortem gustaverimus, Dñi die resuscitabimur. Mors enim sunt peccata et delicta et defectus. Aliud enim est exuere corpus et aliud est gustare mortem. *Die*, inquit, *quo verbum meum transgressus fueris, mortem gustabis*[2], dixit Adae Creator eius; id est, die, quo deliqueris, malam cogitationem contrahes et, quotiescunque transgressus eris verbum meum, multiplicatione multiplicabitur, et tu morieris. Adam enim exuit corpus ob verbum hoc morte gustata. Dixit enim ei Deus, quia exacerbavit verbum oris sui : *Revertendo reverti faciam te in terram, de qua sumptus es;* nam dixit ei : *De pulvere es et in pulverem reverteris*[3] et, si paenitentiam egeris, vives et verbo meo, velut Domini resuscitaberis. Non ut delicta nostra,

αβ] — 4 α ܛܘܒܝܗܘܢ. — 16 β ܐܡܪ. — 22 α ܡܠܬܐ. — 26 α ܬܬܚܐ.

[1] Matth. v, 7. — [2] Gen. ii, 17. — [3] Gen. iii, 19.

misericordia eius; nam si esset sicut delicta nostra, velut fumum perdidisset nos; verumtamen misertus nostri proposuit nobis praecepta illa minora, citeriora perfectione, die quo Adam verbum eius transgressus excidit a perfectione, ut ope illorum iusti essemus, usque ad diem, quo venit is, qui nobis in persona sua perfectionem ostendit. Dixit enim his, qui non possunt ferre virtutem : si vos non affligatis nec ad hanc perfectionem perveniatis : observate praecepta iustorum antiquorum et vivetis vitam aeternam. Qui enim virtute valet, sufferat et ingrediatur per portam angustam et perveniet ad hanc portionem optimam et praestantissimam; et si non relinquat omnia, quae habet, maneat in rebus suis et faciat, ut supra iustis praescribitur; et quisque iuxta opera sua retributionem accipiet; si iustus sit, manens cum filiis suis in haereditate sua, irreprehensibilis est die Dñi. Ceterum quisque iuxta opera sua retributionem accipiet.

Desinit sermo vigesimus quartus de paenitentia et remissione et de spe nullius tollenda et de misericordia et de modo, quo quis ope misericordiae et caritatis suae alio maior fit[1].

ܐܝܟ ܣܟܠܘܬܢ ܗܘܐ ܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܐܠܘ ܓܝܪ ܐܝܟ ܣܟܠܘܬܢ ܕܝܠܢ: ܐܝܟ ܬܢܢܐ ܡܘܒܕ ܗܘܐ ܠܢ. ܐܠܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ: ܘܣܡ ܠܢ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܕܩܕܡ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܒܝܘܡܐ ܕܥܒܪ ܐܕܡ ܥܠ ܡܠܬܗ ܘܢܦܠ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܕܢܗܘܐ ܒܗܘܢ ܟܐܢܐ: ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܚܘܝ ܠܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܒܩܢܘܡܗ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܚܝܠܐ: ܕܐܠܐ ܬܬܟܪܝܘܢ ܐܢܬܘܢ ܬܬܥܢܘܢ ܘܠܐ ܬܡܛܘܢ ܠܗܕܐ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܛܪܘ ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܟܐܢ̈ܐ ܩܕܡܝ̈ܐ: ܘܬܚܘܢ ܐܢܬܘܢ ܚܝ̈ܐ ܕܠܥܠܡ. ܡܢ ܟܝܬ ܕܡܨܐ ܒܚܝܠܐ ܢܣܝܒܪ ܘܢܥܘܠ ܒܬܪܥܐ ܐܠܝܨܐ ܘܢܐܬܐ ܠܗܕܐ ܡܢܬܐ ܛܒܬܐ ܘܡܝܬܪܬܐ. ܘܐܢ ܠܐ ܫܒܩ ܟܠܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܢܩܘܐ ܒܩܢܝܢܘܗܝ ܕܝܠܗ ܗܘ: ܢܥܒܕ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܟܐܢ̈ܐ ܡܢ ܠܥܠ. ܘܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ ܡܬܦܪܥ. ܐܢ ܕܝܢ ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܟܕ ܩܐܡ ܥܡ ܒܢܘܗܝ ܒܝܪܘܬܗ: ܕܠܐ ܪܫܝܢ ܗܘ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ: ܒܪܡ ܕܝܢ ܡܬܦܪܥ ܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܕ ܕܥܠ ܬܝܒܘܬܐ ܘܥܠ ܫܘܒܩܢܐ ܘܥܠ ܗܘ ܕܠܐ ܢܦܣܘܩ ܣܒܪܐ ܕܐܢܫ ܘܥܠ ܡܪܚܡܢܘܬܐ ܘܐܝܟܢܐ ܡܬܪܒ ܚܒܪܐ ܡܢ ܚܒܪܐ ܒܡܪܚܡܢܘܬܗ ܘܒܚܘܒܗ܀

αβ] — 13 α ܕܡܨܐ ܠܟܝܬ. — 15 α ܟܠ ܡܕܡ. — 18 β ܐܢܫ. — 21 α ܐܢܫ ܟܠ. — 22 β desinit [ܫܠܡ.

[1] De notis, quas scriba codicis α fol. 260 in margine codicis adiecit, cfr. descriptionem eiusdem codicis in Introductione.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫܐ ܕܥܠ ܒܪܐ
ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܣܛܢܐ

SERMO VIGESIMUS QUINTUS

DE VOCE DEI ET SATANAE

ܐܦ ܝܘܡܢ ܗܟܢ ܥܒܕ ܒܝܫܐ: ܠܡܢ ܕܦܫܝܛ ܘܨܒܐ ܕܢܣܬܪܩ ܘܢܬܩܕܫ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܡܬܦܪܣ ܡܠܟ ܠܗ ܐܘ ܒܛܘܫܝܐ ܐܘ ܒܓܠܝܐ. ܘܡܛܠ ܕܦܫܝܛ ܗܘ ܡܢ ܚܪܝܦܘܬܐ ܘܡܢ ܝܕܥܬܐ ܕܗܘ ܥܠܡܐ ܥܠܝܐ: ܠܐ ܝܕܥ ܕܢܦܪܘܫ ܒܝܢ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܕܣܛܢܐ. ܘܡܛܥܐ ܠܗ ܒܝܫܐ ܒܡܠܟܐ ܣܓܝܐܐ ܘܒܢܟܝܠܘܬܐ ܡܠܟ ܠܗ: ܘܟܠ ܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܚܠܦ ܠܗ ܦܚܐ. ܘܐܢ ܝܕܥ ܠܗܘ ܢܦܠ ܠܐܚܪܢܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܐܕܪܟ ܫܪܪܐ: ܒܚܕ ܡܢ ܐܣܟܡܝܢ: ܡܛܥܐ ܠܗ ܘܐܣܪ ܠܗ ܒܝܫܐ ܒܐܪܥܐ: ܘܣܒܪ ܠܗ ܗܘ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܐܣܝܪ. ܡܥܕܐ ܗܝ ܓܝܪ ܒܝܫܘܬܐ ܡܢ ܩܕܝܡ ܐܦ ܝܘܡܢ: ܕܒܦܪܨܘܦ ܫܦܝܪܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܠܐܕܡ ܘܠܒܢܘܗܝ ܠܬܚܬ ܡܢ ܪܘܡܐ ܠܗ ܢܚܬܘܢ܀ ܡܢ ܩܕܝܡ ܓܝܪ ܐܚܬܗ ܠܬܚܬ: ܘܙܥܘܪ

1. Hodie quoque sic facit Malignus ei, qui simplex est et se exinanire et sanctificare vult : machinatur et consilia ei dat sive clam sive palam et, quia simplex est saeculi sublimioris prudentia et scientia, nescit distinguere vocem Dei et Satanae. Et Malignus seducit eum consiliis multis et astute ei suadet et quotidie permutat eis laqueos et, si alium cognoverit, incidit in alios et, quia veritatem nulla ratione assecutus est, seducit eum et terrae adstringit et ille se caelo adstrictum esse opinatur. Solet enim malitia — olim et hodie quoque — sub specie apparenter honesta Adamum filiosque eius de excelso proiicere.

2. Olim enim deposuit Adam, et pauci

α]

quidam ascenderunt in locum, unde descendit, donec eos Dñs gratia sua vocavit et obedientes sibi persuasionibus plurimis convertit. Omnes enim modos tentavit Deus hominum gratia, ut salvi fierent; et omnibus mysteriis locutus est Deus veritatem et eam per prophetas omnibus parabolis olim praefiguravit [1], usque ad diem, quo reconciliari voluit hominibus. Et misit Filium suum, qui reconciliavit caelestes et terrestres et ostendit perfectionem et sanctitatem creaturae Adam pristinae manifeste in sua persona, sicut dixit: *Omnia ab initio renovata sunt per Jesum* [2]. Vides, neminem ostendisse manifeste, quomodo creatus fuerit Adam, nisi Jesum conversatione sua. Qui igitur ad paradisum ascendere vult, iuxta vias Dñi humiles, exinanitas, suaves, contemptasque ambulet, qui se omnibus benignum exhibuit et omnes humiliter monuit et adiuvit. Si quis enim cultum caelestem non exercet, non potest vacare a cultu terrae. Cum igitur vidisset [Deus] Adam talia diligere, permisit ei matrimonium inire et in hoc mundo, quem dilexit, iustum fieri et vivere nec omnino perire; et propter misericordiam suam fecit Dñs, ut, quamquam res has peccaminose concupivimus, in illis

ܢܬܢܝܚܘܢ ܗܠܝܢ ܠܕܘܟܬܐ ܕܢܦܠ ܡܢܗ: ܥܕܡܐ ܕܡܪܢ ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܒܛܝܒܘܬܗ: ܘܒܦܝܣܐ ܣܓܝܐܐ ܐܦܝܣ ܐܢܘܢ ܠܡܫܡܥ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ. ܒܟܠ ܦܘܪܣܝܢ ܓܝܪ ܐܢܣܝ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܡܛܠ ܕܢܚܘܢ: ܘܒܟܠ ܐܪ̈ܙܝܢ ܡܠܠܗ ܐܠܗܐ ܠܫܪܪܐ: ܘܒܟܠ ܦܠܐܬ ܪܫܡܗ ܒܢܒܝܐ ܕܒܟܠܗܘܢ ܡܢ ܩܕܝܡ: ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܢܬܪܥܐ ܠܗ ܠܒܢܝܢܫܐ: ܘܫܕܪ ܠܒܪܗ ܘܐܬܐ ܥܒܕ ܬܪܥܘܬܐ ܕܫܡܝܢܐ ܥܡ ܐܪܥܢܝܐ: ܘܚܘܝܗ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܘܠܩܕܝܫܘܬܐ ܕܒܪܝܬܗ ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ ܒܓܠܝܐ ܒܦܪܨܘܦܗ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ: ܕܟܠܡܕܡ ܡܢ ܪܫ ܐܬܚܕܬ ܒܝܫܘܥ. ܚܙܝ ܕܠܐ ܐܢܫ ܚܘܝ ܓܠܝܐܝܬ ܕܐܝܟ ܒܪܐ ܗܘܐ ܐܕܡ: ܐܠܐ ܐܢ ܝܫܘܥ ܒܕܘܒܪܘܗܝ. ܡܢ ܕܨܒܐ ܗܟܝܠ ܕܢܣܩ ܠܦܪܕܝܣܐ: ܢܗܠܟ ܐܝܟ ܗܠܟܬܗ ܕܡܪܢ ܡܟܝܟܬܐ ܘܡܣܬܪܩܬܐ ܘܒܣܝܡܬܐ ܘܫܝܛܬܐ: ܕܗܘܐ ܠܟܠ ܛܒܐ: ܘܡܟܝܟܐܝܬ ܐܪܬܝ ܠܟܠܢܫ ܘܥܕܪ ܐܢܘܢ. ܐܢ ܐܢܫ ܓܝܪ ܠܝܬ ܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܫܡܝܢܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܬܒܛܠ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܐܪܥܐ. ܡܢ ܕܚܙܐ ܗܟܝܠ ܕܗܠܝܢ ܪܚܡ ܐܕܡ: ܐܦܣ ܠܗ ܕܢܙܘܓ ܘܢܗܘܐ ܒܗܝܢ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܪܚܡ ܘܢܚܐ ܘܠܐ ܢܐܒܕ ܟܠܗ ܟܠ ܟܠܗ. ܘܡܛܠ ܪܚܡܘܗܝ ܥܒܕ ܠܢ ܡܪܢ: ܕܐܦܢ ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܕܒܚܛܝܬܐ ܪܓܝܢܢ:

α] —

[1] Hebr. I, 1. — [2] Eph. I, 10.

ܢܗܘܐ ܒܗ ܕܠܐ ܚܛܗܐ: ܐܢ ܢܗܘܐ ܟܐܢܐ܀
ܐܢ ܗܟܝܠ ܠܐ ܗܟܢ ܗܝ ܨܒܘܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܝܡ: ܠܡܢܐ ܡܪܢ ܐܡܪ ܟܕ ܡܠܦ ܠܢ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܓܡܝܪܘܬܐ ܐܡܪ: ܕܐܢ ܐܢܫ ܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܠܝ ܬܠܡܝܕܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܕܦܠܚ ܐܪܥܐ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܘܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܝܪܬ. ܐܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܓܡܝܪܐ܃ ܘܠܡܢܐ ܫܠܝܚܐ ܘܟܠܗܘܢ ܓܡܝܪܐ ܠܐ ܪܓܒܘ ܠܐܪܥܐ: ܘܠܐ ܪܗܛܘ ܒܥܠܡܐ ܘܠܐ ܐܙܕܘܓܘ܃ ܐܠܐ ܦܩܕ ܐܢܘܢ ܡܪܢ: ܕܝܕܥ ܗܘ ܐܒܘܟܘܢ ܕܡܬܒܥܝܐ ܠܟܘܢ ܣܝܒܪܬܐ ܘܟܣܘܝܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܬܐܨܦܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܐܢܐ ܕܦܠܚܝܢ ܒܐܪܥܐ ܡܬܪܣܝܢ ܠܟܘܢ ܘܡܠܒܫܝܢ ܠܟܘܢ: ܘܚܝܝܢ ܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܚܕܬܐ ܡܛܠܬܟܘܢ: ܘܝܗܒܝܢ ܠܟܘܢ ܗܢܘܢ ܡܢ ܥܡܠܗܘܢ ܟܕ ܠܐ ܡܥܠܝܒܝܢ ܠܐܢܫ. ܘܐܠܘ ܠܐ ܡܛܠܬܟܘܢ ܕܢܚܘܢ ܒܟܘܢ: ܐܢܐ ܡܡܛܪ ܗܘܝܬ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܣܝܒܪܬܐ ܘܟܣܘܝܐ. ܘܐܠܘ ܐܪܥܐ ܗܘܬ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܟܠܗ̇ ܓܡܝܪܘܬܐ ܘܩܕܝܫܘܬܐ: ܘܠܐ ܦܠܚܐ ܗܘܬ ܘܠܐ ܩܢܝܐ ܗܘܬ: ܙܠܝ ܗܘܝܬ ܠܟܠܗ ܕܠܐ ܥܡܠܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܝܡ. ܗܟܢܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ ܕܢܗܘܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ: ܘܐܕܡ ܐܒܘܟܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܗܢܐ ܥܡܠܐ. ܐܢܘ ܨܒܝܢ ܕܢܬܩܕܫܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ:

sine peccato versemur, si iusti simus.

3. Si ergo res non ita sit, ut eam olim fuisse dixi, cur dixit Dñs docens humilitatem et perfectionem : *Nisi quis separaverit se ab omnibus, quae in terra sunt*[1], non potest mihi discipulus sanctitatis fieri, sed is, qui terram iustitia colit, fit iustus et vitam aeternam haereditabit, attamen perfectus non erit ? Et curnam Apostoli et omnes perfecti non concupierunt terram nec in mundo currebant nec matrimonium inibant, sed Dñs praecepit eis : *Novit Pater vester vos opus habere* victu et vestitu[2] ? « Nolite autem solliciti esse, quia ego iustis praecepero, qui in terra operantur, et nutrient vos et vestient et vitam vivent saeculi novi vestri causa et ipsi vobis [eleemosynas] facient de labore suo, nemini malefacientes. Et nisi vestri gratia, ut per vos salvi fierent, ego vobis pluere fecissem de caelo victum vestitumque ; et si tota terra perfectionem sectata esset sanctitatemque, nec operaretur nec possideret, ego eam totam conservassem sine labore ut pridem. Sic volui, ut essent omnes homines ; et Adam, pater vester, perduxit vos ad hunc laborem. Si vero homines sanctificari voluissent, ego eis filios fecissem, sicut feci Adae

α] — 8 α ܘܝܪܬ. — 15 legendum puto ܘܡܬܪܣܝܢ. — 17 α om. videtur *eleemosynas* ܙܕܩܬܐ post ܗܢܘܢ.

[1] Luc. XIV, 33. — [2] Matth. VI, 32.

filiam ex ipso[1] sine matrimonio et concupiscentia, dummodo nemo obstaculum reprehensionemque apud me haberet. Si autem iusti sint et laborent in terra, nemini malum inferant et ita faciant egenis, sicut praecepi eis, et regnum haereditabunt, quamquam ad perfectionem non perveniunt ».

4. Etiam hodie seducit malignitas sub praetextu bono illos, qui sanctitatem et perfectionem quaerunt eosque ad fastum detinet, nec ad perfectionem perveniunt, quam Dñs ostendit eis. Dicente enim Dño : *humiliamini et separamini et sanctificamini a saeculo et coniugio et diligite omnes homines et sequimini me; nolite esse ex mundo, sicut nec ego fui ex eo nec laboravi in eo*[2], *sed sequimini me et estote perfecti*[3], venit Malignus et facit eos aspicere terrestria, ne caelestia respiciant et, quae sursum sunt, cogitent et vincant. Nisi enim eis terrestria ostenderet, non posset eos de perfectione deponere ; sed eos sub praetextu laboris iusti retinet, ut ipsis in labore iusto stantibus beneplacitum suum in eos perficiat, quamquam nequit omnia, sed aliquid tantum. Nam postquam renunciaverant et sanctificati sunt et caelestia contemplabantur,

ܐܢܐ ܠܟܝ ܗܘܝܬ ܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܐ ܐܝܟ ܕܠܒܪܬܐ ܕܐܦܩܬ ܡܢܗ: ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ ܘܪܓܬܐ. ܟܕ ܠܐܢܫ ܥܠܬܐ ܘܡܟܣܢܘܬܐ ܠܘܬܝ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܘܬܝ. ܐܢ ܕܝܢ ܟܐܢܐ ܗܢܘܢ ܘܦܠܚܝܢ ܒܐܪܥܐ: ܠܐ ܢܒܐܫܘܢ ܠܐܢܫ: ܘܗܟܢܐ ܢܥܒܕܘܢ ܠܡܣ̈ܟܢܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܐܢܘܢ: ܘܡܠܟܘܬܐ ܢܐܪܬܘܢ: ܐܦܢ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܠܐ ܡܛܝܢ܀

ܐܦ ܝܘܡܢܐ ܒܥܠܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܡܛܥܝܐ ܒܝܫܘܬܐ ܠܗܠܝܢ ܐܠܝܢ ܕܒܥܝܢ ܩܕܝܫܘܬܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܡܥܟܒܐ ܠܗܘܢ ܠܘܬ ܪܡܘܬܐ: ܘܠܐ ܡܛܝܢ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܕܡܚܘܐ ܠܗܘܢ ܡܪܢ. ܟܕ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܬܡܟܟܘ ܘܐܬܦܪܫܘ ܘܐܬܩܕܫܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܢ ܙܘܘܓܐ: ܘܐܚܒܘ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܘܬܘ ܒܬܪܝ: ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܠܐ ܗܘܝܬ ܐܢܐ ܡܢܗ ܘܠܐ ܠܐܝܬ ܒܗ: ܐܠܐ ܬܘ ܒܬܪܝ ܘܗܘܘ ܓܡܝܪܝܢ: ܐܬܐ ܒܝܫܐ ܘܡܚܘܐ ܠܗܘܢ ܒܐܪ̈ܥܢܝܬܐ: ܕܠܐ ܢܚܘܪܘܢ ܒܫܡܝ̈ܢܝܬܐ: ܘܒܕܠܥܠ ܢܬܪܥܘܢ ܘܢܙܟܘܢ. ܐܠܘ ܠܐ ܚܘܝ ܐܢܘܢ ܒܐܪ̈ܥܢܝܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܥܠܬܐ ܠܗܘܢ ܒܥܠܬܐ ܕܥܡܠܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܕܒܗ ܕܩܝܡܝܢ ܒܥܡܠܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܢܥܒܕ ܒܗܘܢ ܨܒܝܢܗ: ܐܦܢ ܟܠ ܟܠܗ ܠܐ ܡܫܟܚ: ܒܪܡ ܒܨܝܪ ܡܢ ܒܬܪ. ܟܠ ܕܐܫܬܒܩܘ ܘܐܬܩܕܫܘ. ܘܚܪܘ ܒܫܡܝ̈ܢܝܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܡܛܥܝܐ

α] —

[1] Agitur de Eva, quae e corpore Adae producta ad mentem auctoris filia eiusdem appellari potest. — [2] Ioh. xv, 19. — [3] Matth. xix, 21.

ܥܡܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܥܒܪܝܢ ܠܗ ܠܥܠ: ܘܩܐܡ ܠܗ ܗܘ ܠܬܚܬ ܡܢܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܗܘ ܕܢܥܒܪ ܪܩܝܥܐ: ܐܦܠܐ ܕܢܥܘܠ ܠܗܘ ܥܠܡܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܕܥܒܪ ܪܥܝܢܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܘܣܠܩ ܥܕܡܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܗܘ ܢܕܒܪܢ ܠܥܠ ܡܢ ܡܘܬܐ. ܘܐܢܬܘܢ ܐܡܪ ܡܛܝܬܘܢ ܠܨܗܝܘܢ ܛܘܪܐ ܘܠܡܕܝܢܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ: ܠܘܬ ܡܫܪܝܬܐ ܕܡܠܐܟܐ: ܘܠܘܬ ܪܘܚܐ ܐܡܪ ܕܟܐܢܐ ܩܕܡܝܐ: ܕܒܟܐܢܘܬܐ ܫܟܒܘ: ܘܒܝܫܘܥ ܐܫܬܡܠܝܘ: ܘܥܠܘ ܠܦܪܕܝܣܐ ܪܘܚܢܝܐ܀

ܡܚܘܬܗ ܓܝܪ ܕܐܕܡ ܘܕܒܢܘܗܝ ܒܗܝܕܝܢ ܡܬܐܣܝܢ: ܐܡܬܝ ܕܠܗܘ ܦܪܕܝܣܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܐܒܘܗܘܢ ܥܐܠܝܢ ܒܪܘܚ. ܐܦ ܗܟܝܠ ܝܘܡܢ ܕܐܬܦܬܚܬ ܐܘܪܚܐ ܠܫܡܝܐ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ: ܫܒܘܩܘ ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ ܘܕܠܥܠ ܐܬܪܥܘ ܘܠܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܠܐ ܝܪܬܘܬܐ ܒܐܪܥܐ ܐܠܐ ܒܫܡܝܐ: ܘܗܐ ܙܟܝܬܘܢ: ܐܬܐ ܒܝܫܐ ܒܡܠܟܐ ܒܦܪܨܘܦ ܛܒܬܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܟܐܢܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܦܩܕ ܡܪܢ ܘܡܛܥܐ ܠܗ ܠܓܡܝܪܐ ܘܐܡܪ ܗܟܢܐ: ܫܦܝܪ ܗܘ ܠܟ ܕܬܩܢܐ ܩܠܝܠ ܒܟܐܢܘܬܐ ܡܛܠ ܢܝܚܟ ܘܢܝܚ ܗܘܢ ܕܐܬܐ ܠܘܬܟ. ܘܒܝܬܐ ܠܟ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܪܘܚ ܩܠܝܠ: ܘܐܝܟ ܐܒܝܫܘܬܐ ܘܡܬܐܠܨܝܢ ܠܗ. ܘܙܕܩ ܠܟ ܩܠܝܠ

α] — 14 α ܐܣܘܪܝ. — 18 α ܘܠܐ [ܘܠܐ.

[1] Ioh. v, 24. — [2] Hebr. XII, 22 sq. — [3] Col. III, 2.

nequit certare cum eis, quia ei sursum transcendunt ipse vero infra eos manet; quoniam ipsi non licet firmamentum pervadere, nec in saeculum illud, quod apud Deum est, ingredi, sicut mens ipsorum pervadit et ascendit usque ad Jerusalem supernam, sicut scriptum est eum nos de morte assumere [1] : *Et vos*, inquit, *pervenistis ad Sion montem et ad civitatem Dei caelestem, ad castra angelorum et ad spiritus,* inquit, *iustorum antiquorum, qui in iustitia obdormierunt et in Jesu perfecti sunt et in paradisum spiritualem ingressi sunt*[2].

5. Plagae enim Adae filiorumque eius tunc sanantur, quando spiritu in illum intrant paradisum, unde pater eorum egressus est. Igitur etiam hodie, propalata ad caelum via per Christum, qui dixit : Relinquite omnia visibilia et, *quae sursum sunt*, *cogitate*, *non quae super terram*[3] nec haereditetis in terra, sed in caelo, et ecce vincetis : venit Malignus et consilia proponit sub specie bonorum [operum], quae solis iustis praecepit Dñs, et perfecto illudens sic ait : « Bonum est, inquit, possidere te paululum cum iustitia pro tua eiusque commoditate, qui ad te venerit. Habitaculum tibi paulo abundantius con-

strue, ut venientes ad te peregrini subleventur, et planta tibi parvam plantationem et tibi hortum olitorium fac, pro sanis et infirmis. » Et sub praetextu commoditatis afflictorum machinatur et deponit eum de praecepto sublimi perfectis dicente : *Ne animae quidem tuae curam habeas*[1], et de illo mandato : *Quae sursum sunt, cogitate et non, quae sunt in terra*[2]. Et quoniam non discernit vocem a voce, nec intelligit haec iustis terrenis praecepta esse, non ei, qui caelestia quaerit, perfectionemque : Malignus eum ad iustitiam flectit, perfectione inferiorem, nec is percipit; et dum putat se perfectionem sectari, infra eam invenitur. Ideo dixit Apostolus : Nisi noverim et distinxerim virtutem vocis, quae me in caelum vocat evehitque, a voce, quae in terra deponit me : ero aerem verberans, velut vir, qui nescit, quare currat. *Ego*, inquit, *ita curro, sicut vir, qui scit distinguere vocem a voce*[3]. Igitur adulando ita eum decipit Malignus facitque reverti in terram, sicut Adam. Quamquam enim haec honesta sunt, ea tamen gentes terra iustae quaerunt[4]; caelestibus enim contraria sunt haec. Omnia enim ista, eleemosynam et sublevationem afflictorum, ius-

ܢܨܒܬܐ ܘܓܢܬܐ ܕܝܪܩܐ ܥܒܕ ܠܟ: ܕܚܘܠܡܢܐ ܠܟܪܝܗܐ ܘܡܟܪܝܗܘܬܐ. ܘܒܥܠܬܐ ܕܢܝܚܐ ܕܡܬܐܠܨܐ ܡܬܦܪܣ ܘܡܚܬ ܠܗ ܠܬܚܬ ܡܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܡܐ ܕܐܡܪ ܠܓܡܝܪܐ ܕܐܦܠܐ ܠܢܦܫܟ ܬܐܨܦ: ܘܡܢ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ: ܕܕܠܥܠ ܐܬܪܥܘ ܘܠܐ ܕܒܐܪܥܐ. ܘܒܕܠ ܕܠܐ ܦܪܫ ܩܠܐ ܡܢ ܩܠܐ: ܘܠܐ ܡܣܬܟܠ ܕܟܐܢܐ ܗܢܝܢ ܐܪܥܢܝܐ ܦܘܩܕܢܝܢ ܗܠܝܢ: ܘܠܐ ܠܗܘ ܕܒܥܐ ܫܡܝܢܝܬܐ ܘܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܘܦܝܗ ܒܝܫܐ ܠܘܬ ܟܐܢܘܬܐ ܕܒܨܝܪ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܟܕ ܠܐ ܪܓܫ: ܘܗܘ ܣܒܪ ܕܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ ܪܗܛ: ܘܐܫܬܟܚ ܠܬܚܬ ܡܢܗ. ܡܛܠܗܕܐ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܐܠܐ ܡܦܪܫ ܐܢܐ ܘܝܕܥ ܐܢܐ ܚܝܠܗ ܕܩܠܐ ܕܩܪܐ ܘܡܣܩ ܠܝ ܠܫܡܝܐ ܡܢ ܩܠܐ ܕܡܚܬ ܠܝ ܠܐܪܥܐ. ܠܐܐܪ ܗܘ ܡܚܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܠܡܢܐ ܪܗܛ. ܐܢܐ ܠܡ ܗܟܢܐ ܪܗܛ ܐܢܐ: ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܝܕܥ ܕܢܦܪܘܫ ܩܠܐ ܡܢ ܩܠܐ. ܗܟܢܐ ܗܘܟܝܠ ܡܫܦܠ ܡܗܦܟ ܠܗ ܒܝܫܐ ܠܐܪܥܐ ܒܫܒܝܠܬܗ ܐܝܟ ܕܐܕܡ. ܐܦ ܓܝܪ ܫܦܝܪܢ ܗܠܝܢ: ܐܠܐ ܠܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܟܐܢܬܐ ܒܥܝܢ ܠܗܝܢ. ܠܫܡܝܢܝܐ ܓܝܪ ܣܩܘܒܠܐ ܐܢܝܢ. ܟܠܗܝܢ ܓܝܪ ܗܠܝܢ ܙܕܩܬܐ ܘܢܝܚܐ ܕܡܬܐܠܨܐ: ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܦܠܚܝܢ ܒܐܪܥܐ ܦܩܕ ܡܪܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܐܢܝܢ: ܘܢܝܚܘܢ ܠܡܬܐܠܨܐ

α] — 19 α in textu ܫܦܝܠ in margine add. ϰ.

[1] Matth. VI, 25. — [2] Col. III, 2. — [3] I Cor. IX, 26. — [4] Matth. VI, 32.

ܘܢܐܣܘܢ ܒܗܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܓܝܪ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܫܡܝܢܝܐ: ܢܚܘܪܘܢ ܠܫܡܝܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܡܪܢ ܘܒܫܠܝܚܘܗܝ ܘܒܟܐܢܐ ܓܡܝܪܐ: ܘܢܚܘܪܘܢ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐ ܒܐܪܥܐ: ܘܠܐ ܢܬܐܚܕܘܢ ܘܠܐ ܒܚܕܐ ܨܒܘܬܐ ܡܢ ܐܪܥܢܝܬܐ܀

ܠܝܬ ܓܝܪ ܦܘܪܣܐ ܕܡܫܡܫ ܐܢܫ ܕܢܦܠܘܚ ܠܐܠܗܐ ܒܪܘܚ: ܟܕ ܡܬܕܘܕ ܒܨܒܘܬܐ ܕܥܠܡܐ: ܐܠܐ ܕܠܗܘ ܡܢ ܕܓܒܝܗܝ ܢܫܬܘܦ ܕܢܫܦܪ. ܘܒܡܠܬܗܘܢ ܘܒܡܠܦܢܘܬܗܘܢ ܛܒܬܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܘܬ ܟܠܢܫ: ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ ܘܢܛܝܒܘܢ ܠܟܠܢܫ ܕܐܠܝܨ. ܗܐ ܓܝܪ ܠܫܡܝܢܝܐ ܦܩܕ ܕܒܫܡܝܢܝܬܐ ܢܛܝܒܘܢ ܠܟܠ ܐܢܫ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܝܕܥ ܐܢܬ ܐܘ ܐܡܪ ܐܢܬ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܡܠܠ ܥܡ ܣܪܝܩܐ ܘܛܥܝܐ: ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܟܐܢܐ ܐܘ ܓܡܝܪܐ܃ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܚܢܢܝܐ: ܕܙܠ ܡܠܠ ܥܡ ܦܘܠܘܣ. ܘܐܡܪ ܚܢܢܝܐ ܠܡܪܢ: ܡܪܝ: ܓܒܪܐ ܗܘ ܒܝܫܐ ܘܫܡܥܬ ܕܐܘܠܨܢܐ ܐܘܫܛ ܠܩܕܝܫܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ: ܕܙܠ ܡܠܠ ܥܡܗ: ܡܛܠ ܕܡܐܢܐ ܗܘ ܓܒܝܐ: ܘܐܢܬ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ. ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܐܦ ܐܢܬ: ܕܐܝܬ ܠܟ ܡܡܠܠܐ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܡܠܠ: ܘܠܐ ܚܛܐ ܐܢܬ. ܕܘܩܐ ܓܝܪ ܥܒܕܬܟ ܕܬܚܙܐ ܕܝܢܐ ܕܥܬܝܕ: ܘܬܙܗܪ ܠܚܛܝܐ ܠܘܩܕܡ ܘܒܬܪ ܠܙܕܝܩܐ. ܡܐ

α] — 10 α ܢܫܬܦܐ.

[1] II Tim. II, 4. — [2] Act. IX, 11-15. — [3] Ez. III, 17.

tis, qui terram colunt, praecepit Dñs, ut ea facerent et afflictos sublevarent et per eos salvi fierent. Qui enim caelestes fieri velint, ad caelum respiciant, id est, ad Dñum et Apostŏlos eius et iustos perfectos et caelum intueantur, non terram, nec detineantur ulla re terrena.

6. Non datur quippe modus, ut quis Deo spiritu possit servire, dum rebus mundanis perturbatur, nisi se adaptaverit, *ut placeat ei, qui elegit se*[1]. Et hi oratione et doctrina sua bona omnes adeant, bonos et malos, et cuique afflicto benefaciant. Ecce enim caelestes rebus caelestibus iubet benefacere cuique. Nam unde nosti, qui dicis neminem loqui debere cum homine vano et errabundo, hunc non fore iustum aut perfectum? sicut dixit Dñs Ananiae : *Vade, loquere cum Paulo. Et dixit Anania Dño : Domine mi, vir hic nequam est. Et audivi eum tribulationem inflixisse sanctis, qui sunt in Jerusalem. Et dixit ei Dñs : Vade, loquere cum ipso, quia is mihi vas electum est et tu nescis*[2]. Simili igitur ratione tu quoque, qui cum omnibus sermonem habes, loquere, nec peccabis. *Speculatorem,* inquit, *feci te*[3], ut videas iudicium futurum et peccatores primum, dein iustos horteris. Postquam igitur Malignus aliquem a rebus caelestibus

avertit eumque in labore iustitiae posuit et is hortos et paradisos[1] terrestres et opes et aedes acquisivit, tunc incipit eum Malignus etiam de iustitia detrudere. Nam illo abeunte alios excitat, ut ei malum inferant; ipse iusto, qui a perfectione inscius restitit, supervenit, ut eum perturbet et malum reddat, et incipit dicere : « domum tuam, quam multo labore construxisti, diripuere! » Vadit, altercatur, rixatur. Ecce lucrum primum, quod collegit! Porro dicit ei : « plantationem et hortum olitorium suppilavere praedones insatiabiles! » Et abiens dimicat. Ecce aliud lucrum, quod ei Malignus faciendum suasit! Item dicit ei : « pecora tua percusserunt et trucidaverunt et abduxerunt, cum pascerentur in monte tuo. » Et complodens manus perturbatur. Ecce aliud lucrum, quod suasit Malignus caelestibus, ut possiderent et aedificarent.

7. Vides, bona illa, quae suadet Malignus, quomodo fiant mala. Et nisi fortiter toleret, sicut Iob, etiam de iustitia detrudidur, quoniam iusti nemini malum inferunt. Nam licet iustus nemini malum inferat, Malignus suffocat eum labore et sollicitudine, nec sinit eum veritatem consequi; et nisi seipsum recreaverit, sibi stationes faciendo,

α] —

[1] I. e. hortos amoenos muro cinctos, vulgo *parcs*.

ܘܢܨܠܐ ܒܗܘܢ: ܘܢܥܒܕ ܒܗܘܢ ܙܕܩܬܐ ܘܢܨܘܡ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܡܐ ܕܝܐܐ ܠܟܐܢܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܢܕܪܟܝܗ ܠܟܐܢܘܬܐ ܫܪܝܪܐܝܬ. ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܛܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܫܒܩܗ ܠܐܪܥܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܦܩܕܗ ܡܪܢ: ܘܫܩܠ ܨܠܝܒܐ ܘܐܣܪܩܗ ܘܐܬܡܟܟ ܘܐܬܩܕܫ: ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܒܡܫܬܡܥܢܘܬܗ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܪܐ ܒܦܘܩܕܢܗ: ܘܢܪܚܡ ܠܚܛܝܐ ܘܠܙܕܝܩܐ: ܘܢܚܒ ܕܢܬܠ ܢܦܫܗ ܚܠܦ ܒܝܫܐ: ܐܝܟ ܡܪܢ ܘܐܝܟ ܫܠܝܚܘܗܝ. ܘܗܝܕܝܢ ܗܘ ܡܕܪܟ ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܘܐܘܪܟܐ ܘܦܬܝܐ ܥܡ ܩܕܝܫܐ: ܗܠܝܢ ܕܐܕܪܟܘܗܝ ܠܩܕܝܫܐ ܒܟܠܡܕܡ ܕܡܚܘܐ ܠܗܘܢ: ܒܪܚܡܬܐ ܘܚܘܒܐ ܘܫܝܢܐ ܕܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ: ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ܀

ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܢܟܠܐ ܕܡܟܡܢ ܒܝܫܐ ܠܗܠܝܢ ܕܗܘܝܢ ܐܝܚܝܕܝܐ: ܘܟܠܗܝܢ ܕܫܒܩܘܢ ܠܡܬܪܝܡ ܘܢܬܥܠܘܢ ܠܪܘܡܐ ܒܥܩܒܬܐ ܕܗܘ ܕܐܬܥܠܝ ܩܕܡܝܗܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܓܝܪ ܕܓܒܘ ܠܗܘܢ ܠܕܘܒܪܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܘܕܙܘܘܓܐ: ܗܢܘܢ ܢܥܒܕܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܪܥܢܝܬܐ ܙܕܩܬܐ ܘܥܒܕܬܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܩܢܝܢ: ܘܗܘܘܢ ܟܐܢܝܢ ܒܕܘܒܪܗܘܢ. ܘܐܢ ܨܒܝܢ ܕܢܫܒܩܘܢܗ ܠܐܪܥܐ: ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܢ: ܘܢܪܕܘܢ ܒܥܩܒܬܐ ܕܡܟܝܟܘܬܗ: ܒܥܓܠ ܣܠܩܝܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܣܓܝ

quibus oret et eleemosynas faciat et ieiunet, sicut decet iustos, non potest solide assequi iustitiam. Ad perfectionem autem pervenire non potest, nisi relinquat terram, sicut eum iussit Dñs, et nisi tollat crucem et se exinaniat et humiliet et sanctificet et fiat quasi servus obedientia sua, non velut dominus iussione sua, et diligat peccatores et iustos et animam suam pro malis libenter tradat, sicut Dñs et sicut Apostoli eius; et tunc comprehendet altitudinem et profunditatem, longitudinem et latitudinem cum sanctis illis[1], qui Sanctum in omnibus comprehenderunt, quae ostendit eis: in amore, caritate, pace erga omnes, bonos et malos.

8. Hi sunt doli, quibus insidiatur Malignus his, qui anachoretae fiunt et relictis omnibus ad celsitudinem elevari volunt in vestigiis illius, qui ante ipsos exaltatus est. Qui enim vitam iustitiae et matrimonii elegerunt, ex rebus terrenis, quas possident, faciant eleemosynas et opera bona ex his, quae possident; eruntque iusti in conversatione sua. Et si terram relinquere velint, uti praecepit Dñs, et procedere in vestigiis humilitatis eius, cito ascendunt ad perfectionem, quia non multum

α] —

[1] Eph. III, 18.

distant ab ea. Perfecti enim velut angeli sunt, sicut dixit Dñs : *Qui hac resurrectione digni fuerint, non poterunt mori, sed velut angeli erunt*[1]. Igitur cum sint velut angeli, decet angelis similem fieri eum, qui perfici velit. Videamus, quid sit ministerium angelorum? Angeli terram non colunt, nudos non vestiunt, esurientes non saturant, nec mens eorum in terra manet, sed iussu Dñi omnes hortantur, prout capaces sunt, ita ut assidue in conspectu eius sint maiestati eius servientes, nec solliciti sint victus, quia Dñs curam eorum et cuiusque habet. Decet eos, qui angelis similes sunt, angelos imitari et verbum Dñi annuntiare, sicut praecepit eis : *Nolite curam habere victus et vestitus*[2], nec animae, nec fratrum suorum, quia Dñs curam ipsorum omniumque habet et ipse sollicitus est creaturae suae, ut eam dirigat. Et per iustos conservat egentes, qui angelorum instar assidui sint coram maiestate eius. Et si omnes homines terram relinquere et ad perfectionem tendere voluissent, Dñs eos victus vestitusque causa non retinuisset, sed eis Manna demisisset, uti misit filiis Israel in deserto vasto

ܪ̈ܚܝܩܝܢ ܡܢܗ. ܓܡܝܪ̈ܐ ܓܝܪ ܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܫܘܝܢ ܠܩܝܡܬܐ ܗܝ: ܠܡܡܬ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܠܐ ܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܗܘܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܗܘܝܢ: ܒܗܘܢ ܒܡܠܐܟ̈ܐ ܙܕܩ ܕܢܬܕܡܐ ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܬܓܡܪ. ܢܚܙܐ ܡܢܐ ܗܝ ܦܠܚܢܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ. ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܐ ܦܠܚܝܢ ܒܐܪܥܐ. ܠܐ ܡܠܒܫܝܢ ܥܪ̈ܛܠܝܐ. ܠܐ ܡܣܒܥܝܢ ܟܦܢ̈ܐ: ܘܠܐ ܡܟܬܪܐ ܪܥܝܢܗܘܢ ܒܐܪܥܐ: ܐܠܐ ܒܡܠܬܗ ܗܝ ܕܡܪܢ ܡܙܪܙܝܢ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܣܦܩ: ܐܡܝܢܐ ܕܩܕܡܘܗܝ ܐܡܝܢܝܢ ܠܪܒܘܬܗ ܡܫܡܫܝܢ: ܘܠܐ ܝܨܦܝܢ ܕܣܝܒܪܬܗܘܢ: ܕܡܪܢ ܝܨܝܦ ܕܟܠܗܘܢ ܘܕܟܠܢܫ. ܙܕܩ ܠܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܗܘܝܢ: ܕܠܗܘܢ ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܢܬܕܡܘܢ: ܘܡܠܬܗ ܕܡܪܢ ܢܟܪܙܘܢ: ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ: ܕܠܐ ܬܐܨܦܘܢ ܕܣܝܒܪܬܐ ܘܕܠܒܘܫܐ: ܠܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܘܠܐ ܕܐܚ̈ܝܗܘܢ: ܕܡܪܢ ܝܨܝܦ ܕܠܗܘܢ ܘܕܟܠܢܫ: ܘܗܘ ܒܨܝܦ ܥܠ ܒܪܝܬܗ ܕܢܕܒܪܝܗ. ܘܒܟܐܢ̈ܐ ܢܛܪ ܠܡܣܟܢ̈ܐ: ܘܗܢܘܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟ̈ܐ ܗܘܘ ܐܡܝܢܝܢ ܩܕܡ ܪܒܘܬܗ. ܘܐܠܘ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܟܠܢܫ ܕܢܫܒܘܩ ܠܐܪܥܐ ܘܢܐܬܘܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܪܢ ܠܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠ ܣܝܒܪܬܐ ܘܠܒܘܫܐ: ܐܠܐ ܗܘ ܡܚܬ ܗܘܐ ܡܢܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܚܬ ܠܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܐܝܠ

α] —

[1] Luc. XX, 35 sqq. — [2] Matth. VI, 25.

ܒܡܕܒܪܐ ܡܪܒܥܐ ܕܠܐ ܙܪܥܐ ܘܠܐ ܚܨܕܐ ܐܦܠ ܗܘܐ ܠܗܘ. ܘܗܘ ܥܒܕ ܗܘܐ ܒܟܬܝܢܝܬܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܐܕܡ ܘܠܚܘܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܚܛܘ ܚܛܗܐ. ܟܡܐ ܒܝܬܪ ܥܒܕ ܗܘܐ ܠܢ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܪܥܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܪܕܐ ܒܬܪܗ ܒܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܢܐܙܠ ܒܬܪܗ ܘܢܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܪܒܐ: ܗܘ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܗܘܐ ܒܪܝܬܗ ܟܠܗ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܒܫܡܝܐ.

ܓܡܝܪܘܬܐ ܓܝܪ ܠܥܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܗܝ. ܘܟܐܢܘܬܐ ܐܬܝܗ ܠܬܚܬ ܒܐܪܥܐ: ܕܩܝܡܐ ܥܠ ܬܚܘܡܐ ܕܒܝܫܬܐ: ܘܡܢܗ ܟܐܢܐ ܡܬܢܓܕܝܢ ܐܡܬܝ: ܡܛܠ ܕܬܚܘ̈ܡܝ ܬܚܘܡܘܗܝ ܐܢܘܢ ܘܩܪ̈ܝܒܝܗܘܢ ܠܝܛ̈ܐ. ܠܝܛܐ ܠܟ ܐܪܥܐ ܡܛܠܬܟ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ: ܕܡܛܠ ܕܪܚܡܬ ܡܕܡ ܕܒܐܪܥܐ ܗܘ: ܘܣܢܝܬ ܡܕܡ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘ: ܗܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟ. ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܬܬܬܪܝܠ ܠܬܚܬ ܠܟ ܠܬܚܬ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܘܬܚܘܬ ܠܫܝܘܠ ܐܝܟ ܕܢܚܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ. ܟܕ ܓܝܪ ܢܦܠܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܩܒܠܬܟ ܐܪܥܐ ܕܒܓܘܗ ܚܝܐ ܐܝܬ ܠܟ: ܐܦܢ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܠܐ ܡܛܝܬ ܐܢܬ: ܒܗܕܐ ܕܢܦܠܬ ܐܢܬ ܒܗܢܐ ܫܘܪܒܐ ܩܕܡܝܐ. ܬܬܥܡܠܝܢ ܠܥܡܠܐ ܡܛܥܡܬ: ܗܫܐ ܐܢ ܢܦܠܬ ܐܢܬ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܡܬܬܚܬܬ ܠܫܝܘܠ. ܘܢܦܠܬ ܐܢܬ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܘܡܢܐ

semine et messe carente, et eis tunicas fecisset, sicut fecit Adae et Evae[1] die, qua peccantes peccaverunt. Quanto magis fecisset nobis die illa, qua consilium cepimus, perfectione sectanda ipsum sequi et voluntatem eius magnam facere, qua voluit omnes creaturas suas velut angelos in caelo fieri?

9· Perfectio enim caelo superius est et iustitia deorsum est in terra, quae stat in limite mali, a quo iusti semper vapulant, quia confines eius sunt et vicini eorum maledicti sunt. *Maledicta,* inquit, *terra tui causa*[2]; dixit enim Deus Adae « Ideo, quia dilexisti ea, quae in terra sunt, et odisti caelestia, ecce dantur tibi, dummodo ne delabaris subtus terram et descendas in Hadem, uti de caelo ad terram descendisti. Nam cum de caelo decidisses, terra suscepit te, in qua vivere poteris, etsi ad perfectionem non pervenias, dum in hoc lapsu primo operam des labori. Gustando gustasti mortem : modo, si de terra decideris, in Hadem detruderis et ex iustitia excides et cruciatus haereditabis, sicut arbore bona

α] —

[1] Gen. III, 21. — [2] Gen. III, 17.

vitae privatus es, quia gustasti cogitationem malam et cognito malo de caelo ad terram cecidisti. Si vero perpetrando perpetraveris malum, de terra in Hadem cades.

Desinit sermo vigesimus quintus.

α] —

ܐܝܟ ܐܬܢܟܝܬ: ܐܟܠܬ ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܢ ܐܝܠܢܐ
ܗܟܠ ܕܚܝܐ. ܡܛܠ ܕܛܥܡܬ ܡܚܫܒܬܐ
ܒܝܫܬܐ: ܘܝܕܥܬ ܒܝܫܬܐ: ܘܢܦܠܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܥܒܕ ܐܝܟ ܡܥܒܕ
ܒܝܫܬܐ: ܡܢ ܐܪܥܐ ܠܫܝܘܠ ܢܦܠ ܐܢܬ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܟܗ܀

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܕܬܪܝܢ ܕܣܡ ܡܪܝܐ ܠܐܕܡ

SERMO VIGESIMUS SEXTUS

DE LEGE SECUNDA, QUAM DOMINUS POSUIT ADAE

ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܕܣܡ ܡܪܝܐ ܠܐܕܡ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܟܠ ܡܢ ܐܝܠܢܐ. ܡܟܝܠ ܗܐ ܣܐܡ ܐܢܐ ܠܟ ܢܡܘܣܐ ܒܗܘ ܗܘ ܡܕܡ ܕܪܚܡܬ ܕܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܣܐܡ ܐܢܐ ܠܟ: ܐܠܐ ܬܥܒܪܝܘܗܝ ܢܟܠܝܟ ܡܢ ܫܝܘܠ ܘܢܬܠ ܠܟ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܘܝܪܬܘܬܐ ܘܢܘܚܡܬܐ. ܘܐܢ ܬܡܪܚ ܒܗ̇ ܐܝܟ ܕܒ ܩܕܡܝܬܐ ܬܚܙܝܘܗܝ ܠܫܝܘܠ ܘܬܬܫܢܩ. ܐܢ ܐܝܢ ܬܛܪܝܘܗܝ ܠܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܘܬܪܕܘܦ ܒܬܪ ܚܘܒܐ ܘܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܒܚܪܬܐ ܕܫܢܝܐ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ ܡܬܓܠܐ ܐܢܐ ܘܡܓܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܪܕܦܝܢ ܒܬܪ ܚܘܒܐ ܘܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ

1. De lege, quam Dominus posuit Adae, postquam de arbore comederat. — *Igitur ecce legem pono tibi de illa ipsa re, quam dilexisti, quae lex, quam tibi posuero — nisi eam transgressus eris — te ab Hade retinebit et tibi dabit vitam aeternam et haereditatem et resurrectionem. Et si adversus eam audacter egeris, sicut adversus primam, Hadem videbis et cruciaberis. Si igitur custodieris legem hanc iustitiae et caritatem sectatus fueris perfectionemque, in fine annorum mundi huius ego apparebo et perficiam te omnesque, qui caritatem et perfectionem sectati fuerint*[1], *et intrabitis in paradisum spiritualem, unde*

αβ] — *In titulo* β XXVII. *Item eiusdem sermo* etc. ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܕܬܪܝܢ . ܘܓܘ. — 7 α *profectum et resurrectionem* ܝܘܬܪܢܐ ܘܢܘܚܡܬܐ. — 8 α ܬܚܙܐ.

[1] Cf. supra Serm. XV, 12. *Adae flenti ... promisit : Ego veniam et perficiam eos, qui caritatem et perfectionem sectaturi sunt.*

egressus es, et omnibus, qui in adventu meo et post adventum meum vivent, ostendam, quomodo creatus sis ad instar angelorum et quomodo perveniant ad creaturam sanctam illam, in qua creatus es. Et ego induam similitudinem tuam et ostendam eis omnia. Etenim postquam ex hoc saeculo obieris, progenies tua obliviscetur creaturam tuam, qualis fuerit et quaenam sit arbor, de qua comedisti, et creaturam tuam omnibus rebus assimilabunt, quaenam fuerit, et arborem, de qua comedisti; nec scient, nisi singuli quidam, donec veniam et ostendam eis manifeste, qualis fuerit voluntas mea ab initio. Nati enim tui errabunt et excident etiam ex iustitia, quam tibi hodie praecipio.

2. Et dixit Deus Adae, quando ei legem ultimam imposuit, die, qua primam transgressus est : *Ecce opes, quas dilexisti et non intellexisti honorem tuum*[1]. *Posside quidquid volueris, dummodo iuste ambules. Et ecce terra, quam amasti, datur tibi, dummodo rem proximi tui non auferas. Ecce labor, quem quaesivisti, datur tibi, dummodo laborem proximi tui avare non appetas. Ecce matrimonium, quod quaesivisti consilio maligni, datur tibi, dummodo uxorem proximi tui non concupiscas, nec duas uxores ducas, nec fornicentur filii*

ܠܦܪܕܝܣܐ ܘܗܫܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢܗ. ܘܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟܠ ܐܝܟܢ ܕܚܐܝܢ ܒܡܐܬܝܬܝ ܘܒܬܪ ܡܐܬܝܬܝ: ܐܝܟܢ ܒܪܐ ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ: ܘܐܝܟܢ ܢܐܬܘܢ ܠܗܝ ܒܪܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܒܪܐ ܗܘܝܬ. ܘܐܢܐ ܐܠܒܫ ܕܡܘܬܟ ܘܐܚܘܐ ܐܢܘܢ ܟܠ ܡܕܡ. ܡܢ ܒܬܪ ܓܝܪ ܕܢܦܩ ܐܢܬ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܛܥܝܢ ܠܗ ܫܪܒܬܟ ܠܒܪܝܬܟ ܐܝܟܢܐ ܗܘܬ ܘܡܢܘ ܐܝܠܢܐ ܕܐܟܠܬ ܡܢܗ: ܘܠܟܠ ܨܒܘ ܢܕܡܘܢܗ ܠܒܪܝܬܟ ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܘܠܐܝܠܢܐ ܕܐܟܠܬ ܡܢܗ: ܘܠܐ ܢܕܥܘܢ ܐܠܐ ܝܚܝܕܝܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܐܚܘܐ ܠܗܘܢ ܒܓܠܝܐ ܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܨܒܝܢܝ ܡܢ ܒܪܫܝܬ. ܢܛܥܘܢ ܒܢܝܟ ܓܝܪ ܢܫܬܓܫܘܢ ܘܢܦܠܘܢ ܐܦ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ܀

ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ: ܟܕ ܣܡ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܐܚܪܝܐ: ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ. ܗܐ ܩܢܝܢܐ ܕܪܚܡܬ ܘܠܐ ܐܣܬܟܠܬ ܒܐܝܩܪܟ. ܩܢܝ ܟܡܐ ܕܨܒܝܬ: ܟܕ ܒܟܐܢܘܬܐ ܗܠܟ. ܘܗܐ ܐܪܥܐ ܕܪܚܡܬ ܡܬܝܗܒܐ ܠܟ: ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܬܥܫܘܩ ܕܚܒܪܟ. ܗܐ ܥܡܠܐ ܕܒܥܝܬ ܡܬܝܗܒ ܠܟ ܒܠܚܘܕ ܥܠ ܥܡܠܐ ܕܚܒܪܟ ܠܐ ܬܬܥܢܐ. ܗܐ ܙܘܘܓܐ ܕܒܥܝܬ ܒܡܠܟܗ ܕܒܝܫܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟ: ܒܠܚܘܕ ܠܐܢܬܬܐ ܕܚܒܪܟ ܠܐ ܬܪܓ ܘܠܐ ܬܣܒ ܬܪܬܝܢ ܢܫܝܢ: ܘܠܐ ܢܙܢܘܢ ܒܢܝܟ ܘܠܐ ܒܢܬܟ ܢܗܘܝܢ

αβ] — 2 α ܕܚܝܝܢ. — 3 β *quam creavi* ܗܘܝܬ ܕܒܪܝܬ. — *Ib.* β ܕܡܐܬܝܬܝ. — 6 α ܒܡܦܩܟ. — 10 α om. ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ. — 19 ܕܒܟܐܢܘ.

[1] Ps. XLIX, 12.

ܙܢܝ̈ܬܐ. ܘܦܩܘܕ ܠܒܢ̈ܝܟ ܡܢ ܒܬܪܟ: ܘܒܢ̈ܝܟ ܢܦܩܕܘܢ ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ ܥܕ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܗܘܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ܀ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܐ ܕܩܢܝܬܘܢ ܐܝܟ ܠܥܠܡ: ܠܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ ܬܩܢܘܢ ܘܛܥܝܬܘܢܢܝ. ܘܡܐ ܕܒܢܝܬܘܢ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܠܐ ܠܥܠܡ ܗܪܟܐ ܐܢܬܘܢ. ܐܠܐ ܗܘܘ ܝܕܥܝܢ ܕܡܥܒܪ ܐܢܐ ܠܗ ܠܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܘܕܝܢܐ ܗܘܐ ܘܢܝܚܐ ܗܘܐ. ܘܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ ܡܬܦܪܥ. ܣܦܩ ܠܟܘܢ ܐܕܡ ܘܚܘܐ ܕܢܦܠܬܘܢ ܡܢ ܒܬܘܠܘܬܐ ܘܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܠܐ ܬܘܒ ܬܦܠܘܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܬܪܝܨܘܬܐ ܘܡܢ ܟܐܢܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ ܕܟܠܗ ܫܘܦܪܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܣܩܘܒܠܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܠܥܝ̈ܢܐ ܕܒܣܪܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܟܐܢܘܬܐ ܠܒܝܫܬܐ: ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܚܒܠ ܘܡܥܝܩ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܘ ܡܟܐܒ ܠܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ܀

ܡܢ ܒܬܪ ܗܟܝܠ ܦܘܩܕܢܐ ܩܕܡܝܐ ܐܕܡ ܘܟܠܗܘܢ ܟܐܢ̈ܐ ܩܕܡܝ̈ܐ ܐܬܩܝܡܘ ܒܟܐܢܘܬܐ ܗܝ ܕܦܩܕ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܥܒܪ ܥܠ ܡܠܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܗܘܐ ܐܪܥܢܐ. ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܐܠܘ ܩܘܝܘ ܒܗܝ ܟܐܢܘܬܐ ܕܡܟܬܒܐ ܕܒܗ ܐܕܡ ܘܟܐܢ̈ܐ ܪܕܘ ܒܗ: ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܗܘܐ ܢܡܘܣܐ ܐܚܪܢܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܡܪܢ ܘܝܗܒ ܗܘܐ ܗܢܐ

tui, nec fiant meretrices filiae tuae. Et praecipe filiis tuis post te et filii tui praeceptum ponent filiis suis, donec venero, meque vobis exemplar perfectionis exhibebo.

3. Et dixit eis : *Quando possederitis, non quasi in aeternum possideatis, obliti mei. Et quando aedificaveritis, tamquam homines, scientes vos non in aeternum hic mansuros. Sed scitote me terram transire facturum esse et omnia in ea*[1]. *Et erit iudicium et erit requies et quisque iuxta opera sua retributionem accipiet. Sufficit vobis, Adam et Eva, excidisse e virginitate et perfectione : nolite adhuc excidere e rectitudine et iustitia.* Quemadmodum enim tota pulchritudo terrae oculis carnis visibilis perfectioni adversatur : sic opponitur iustitiae malum quodlibet homini nocivum aut contristans omne id, quod animam habet.

4. Igitur post mandatum primum Adam et iusti antiqui omnes in iustitia steterunt, quam Deus Adae praecepit, postquam transgresso verbo primo terrenus factus erat. Ceteris vero hominibus, si in illa iustitia praescripta, in qua Adam et iusti incedebant, perseverassent, nulla alia lex data esset, donec venisset Dominus dans Evangelium illud,

αβ] — 10 α ܐܝܟ ܥܒܕܘ. — 14 β ܠܓܡܝܪܘܬܐ. — 17 α ܡܥܝܩܢ. — 21 β ܦܩܕܗ. — 22 α om. ܥܠ. — 23 α ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ. — 26 α om. ܗܢܐ.

[1] Cf. Serm. X, 5.

quod modo dedit. Dixit enim Apostolus: *Lex propter transgressionem addita est*[1], per Moysem lata. Igitur Adam et iusti omnes et prophetae et recti pacem per Dñum [factam] exspectantes, ea spe freti dormierunt, quod Dñs venturus esset et pacem facturus in terra. Et cum tempus appropinquasset, quo Deus apparere et reconciliationem et pacem facere voluit in terra, Spiritus pro omnibus hominibus, bonis et malis implorans sic ait: *Memor esto verbi tui servo tuo, quod spem dedit* Adae et omnibus iustis et *quo consolati sunt in humilitate* sua, *quia sermo tuus vivificavit* eos[2]. Et venit is, cuius promissum verax est et stipulatio fidelis, et perfecit eos, qui relictis omnibus voluntatem eius fecerunt et caritatem et perfectionem sectantes ante adventum eius obdormierunt eosque introduxit in paradisum spiritualem, sicut promiserat et novissimis manifeste ostendit, qualis fuisset olim Adam. Et paradiso promisso assumptus est ab eis, ut ipsi terra relicta sequerentur se.

5. Evangelium autem, quod dedit Jesus, illud est, quod Adam transgressus est ceciditque; et iustitia, quam Moyses dedit et Prophetae, illa est, quae Adae imposita est, postquam man-

ܡܫܪܬܐ ܕܝܗܒ ܗܫܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܢܡܘܣܐ ܡܛܠ ܡܣܟܠܢܘܬܐ ܐܬܬܘܣܦ: ܗܘܐ ܕܒܝܕ ܡܘܫܐ ܐܬܝܗܒ. ܫܡܠܘ ܠܗ ܗܟܝܠ ܠܗܘܐ ܫܝܢܐ ܕܒܝܕ ܡܪܢ: ܐܕܡ ܘܟܠܗܘܢ ܟܐܢܐ ܘܢܒܝܐ ܘܬܪܝܨܐ: ܘܫܟܒܘ ܥܠ ܗܘܐ ܣܒܪܐ: ܕܐܬܐ ܡܪܢ ܘܥܒܕ ܫܝܢܐ ܒܐܪܥܐ. ܘܟܕ ܡܛܐ ܙܒܢܐ ܗܘ ܕܒܗ ܐܠܗܐ ܕܢܬܓܠܐ ܘܢܥܒܕ ܬܪܥܘܬܐ ܘܫܝܢܐ ܒܐܪܥܐ: ܒܥܐ ܪܘܚܐ ܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܛܒܐ ܘܒܝܫܐ ܘܐܡܪ ܗܟܢܐ: ܕܟܘܪ ܡܠܬܟ ܠܥܒܕܟ ܗܝ ܕܐܣܒܪܬ ܠܐܕܡ ܘܠܟܠܗܘܢ ܟܐܢܐ: ܘܒܗ ܐܬܒܝܐܘ ܒܡܘܟܟܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܡܠܬܟ ܐܚܝܬ ܐܢܘܢ. ܘܐܬܐ ܗܘ ܕܫܪܝܪ ܫܘܘܕܝܗ ܘܡܘܠܟܢܘܗܝ ܡܗܝܡܢܝܢ ܘܓܡܪ ܐܢܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܒܩܘ ܟܠܡܕܡ ܘܥܒܕܘ ܨܒܝܢܗ ܘܪܕܦܘ ܒܬܪ ܚܘܒܐ ܘܒܬܪ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܫܟܒܘ ܩܕܡ ܡܐܬܝܬܗ: ܘܐܥܠ ܐܢܘܢ ܠܦܪܕܝܣܐ ܪܘܚܢܝܐ ܐܝܟ ܕܐܫܬܘܕܝ: ܘܚܘܝ ܠܐܚܪܝܐ ܓܠܝܐܝܬ: ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܕܡ ܡܢ ܩܕܝܡ. ܘܡܠܟ ܠܗܘܢ ܦܪܕܝܣܐ ܘܐܬܕܠܝ ܡܢ ܠܘܬܗܘܢ: ܕܗܢܘܢ ܢܫܒܩܘܢ ܐܪܥܐ ܘܢܐܙܠܘܢ ܒܬܪܗ܀

ܗܢܐ ܕܝܢ ܣܒܪܬܐ ܕܝܗܒ ܝܫܘܥ: ܗܘ ܗܘ ܕܥܠܝܗ ܥܒܪ ܐܕܡ ܘܢܦܠ. ܘܗܝ ܟܐܢܘܬܐ ܕܝܗܒ ܡܘܫܐ ܘܢܒܝܐ ܗܝ ܗܝ ܕܐܬܬܣܝܡܬ ܠܐܕܡ ܡܢ ܒܬܪ ܕܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ

αβ] — 10 αβ ܒܡܫܬܐܠܐ. — 14 α add ܡܢܝ [ܗܘ. — 15 β ܘܓܡܪܘ, sed ܘ finale deletum est. — 16 α ܨܒܝܢ ܟܠ. — 19 β *aliis* ܠܐܚܪܝܐ [ܠܚܪܝܐ. — 24 α ܕܥܠܝܗ ܐܕܡ ܥܒܪ. — 25 β ܗܝ [ܗܝ ܗܝ. — *Ib.* α ܕܐܬܬܣܝܡܬ.

[1] Gal. III, 19. — [2] Ps. CXIX, 49.

ܩܕܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܐܚܪܝܐ ܘܐܚܪܝܐ ܩܕܡܝܐ: ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܐܚܪܝܐ ܩܕܡܝܐ ܘܩܕܡܝܐ ܐܚܪܝܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܠܓܡܝܪܘܬܐ ܪܥܐ ܟܠܗ ܘܩܕܝܫܘܬܐ ܪܚܡ: ܒܗܠܝܢ ܗܘܝܐ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܠܒܐ: ܢܬܠ ܟܠܗ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܡܣܟܢܐ ܘܡܫܠܡܘܬܐ ܠܗ ܡܢ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܘܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ ܚܪܝܢܐ ܘܠܐ ܕܐܢ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܢܬܒܥ ܠܐܢܫ. ܐܠܐ ܢܚܒ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܩܕܝܫܐ ܕܡܪܝܐ: ܡܛܠ ܕܡܕܢܚ ܚܘܒܗ ܥܠ ܟܠܢܫ ܐܝܟ ܫܡܫܗ ܕܐܒܐ ܥܠ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ ܘܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܟܘ܀

datum primum transgressus erat : et facta est lex prima novissima et novissima prima, sicut novissimi primi facti sunt et primi novissimi [1]. Qui autem perfectionem quaerit et sanctitatem diligit, sanctitas cordis in hisce consistit : det omnia, quae habet, indigentibus et se supra visibilia elevet et facta sibi contentione neminem iudicet, nec ab ullo poenas repetat, sed omnes diligat, tamquam sanctus Dñi, quoniam caritatem suam oriri facit super omnes homines, sicut Pater solem suum super omnes, qui in terra sunt, super bonos et malos et super iustos et iniustos [2].

Desinit sermo vigesimus sextus.

αβ] — 6 α *abrenuntiat* ܡܫܠܡ [ܠܗ ܡܫܠܡܘܬܐ. — 9 α ܡܢ [ܩܕܝܫܐ. — 13 β desinit v. ܥܘܠܐ.

[1] Matth. xx, 16. — [2] Matth. v, 45.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥܐ ܕܥܠ
ܓܝܣܐ ܕܪ̈ܝܫܢܘ

SERMO VIGESIMUS SEPTIMUS

DE AGMINIBUS [1]

1. Omnibus, quorum laborem videt Deus, qui imitantur passionem eius, mittit aliquem, qui eis viam veritatis ostendat. Et si passionem Dñi contemplantes vapulant, sicut ipse vapulavit, et orant pro percutiente se, sicut Dñs oravit pro eo, qui se percussit, et pro illo, qui se veneficum et filium maechiae et seductorem populi appellavit, si salutant hunc, qui se ad mortem tradit et lavant pedes eius, sicut fecit Dñs Iscariotae [2] : si sic faciunt imitantes passionem eius : ipse Dñs fit magister eorum et ostendit eis viam et ianuam

ܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܚܙܐ ܡܪܝܐ ܠܥܡܠܗܘܢ
ܕܡܬܕܡܝܢ ܒܚܫ̈ܘܗܝ ܡܫܕܪ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܕܢܚܘܐ ܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܐܢ ܚܙܝܢ
ܒܚܫ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܡܬܢܓܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܬܢܓܕ
ܘܡܨܠܝܢ ܥܠ ܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗܘܢ: ܐܝܟ
ܕܨܠܝ ܡܪܢ ܥܠ ܡܢ ܕܡܚܝܗܝ: ܘܥܠ
ܡܢ ܕܩܪܝܗܝ ܚܪܫܐ ܘܒܪ ܓܘܪܐ ܘܡܛܥܝܢܐ
ܠܥܡܐ: ܐܢ ܫܐܠܝܢ ܒܫܠܡܐ ܠܗܢ ܕܡܫܠܡ
ܠܗܘܢ ܠܡܘܬܐ ܘܡܫܝܓܝܢ ܠܗ ܪ̈ܓܠܘܗܝ
ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܠܣܟܪܝܘܛܐ. ܐܢ ܗܟܢ
ܥܒܕܝܢ ܘܡܬܕܡܝܢ ܒܚܫ̈ܘܗܝ: ܗܘ ܡܪܢ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܡܠܦܢܐ. ܘܡܚܘܐ ܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ ܘܬܪܥܐ

α] — *In titulo* α ܕܓܝ̈ܣܐ. — 1 α ܚܫ̈ܘܗ.

[1] Quid sibi titulus velit, non intelligo. α legit ܕܓܝ̈ܣܐ, quod duplicem admittit sensum. Si ܓܝ̈ܣܐ legas, de *agminibus* agitur, ܓܝܣܐ enim agmen vel praedationem significat; si vero ܓܝ̈ܣܐ legere velis, *praedones* vel *latrones* intellige, viarum publicarum securitatem turbantes. Sermo de illis disserit anachoretis, qui viam, quam dicit, perfectionis praepostere ineunt eiusque nescii pecorum more vagantur. Igitur probabile videtur ܕܓܝ̈ܣܐ legendum esse, eoque vocabulo *agmina* eiusmodi anachoretarum vagabundorum designari. — [2] Cf. Serm. XXII, 11.

ܘܐܘܪܚܗ: ܘܗܝܕܝܢ ܗܘܝܢ ܓܒܪܐ ܘܐܙܠܝܢ: ܗܘܝܢ ܠܗ ܠܝܫܘܥ ܟܪܘܙܐ ܘܡܠܦܢܐ ܠܘܬ ܟܠܢܫ܀

ܡܕܠ ܗܟܝܠ ܕܝܕܥܢ ܫܪܪܐ ܘܚܘܒܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ: ܗܘ ܙܕܩ ܠܢ ܕܢܐܙܠ ܡܢ ܡܕܝܢܬܢ ܠܐܬܪܐ ܐܚܪܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܦܛܡܝܢ ܡܢ ܚܠܒܐ ܘܗܟܢ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗܘܢ: ܐܙܠܝܢ ܡܣܬܢܩܝܢ ܟܠ ܡܪܒܝܢܝܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ. ܘܟܒܪ ܠܐ ܡܪܒܝܐ ܠܗܘܢ ܫܦܝܪܐܝܬ. ܘܟܒܪ ܠܐ ܫܠܡܐ ܠܥܕܬܐ: ܘܥܒܕܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܒܢܝܬܐ ܐܘ ܡܢ ܟܦܘܪܐ: ܘܗܢܘܢ ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܡܬܛܥܝܢ: ܘܛܥܝܢ ܘܡܝܬܝܢ ܟܕ ܠܐ ܝܕܥܝܢ. ܐܠܐ ܥܕܡܐ ܕܛܠܝܢ ܒܡܕܝܢܬܗܘܢ ܢܗܘܘܢ: ܐܘ ܓܒܪܐ ܐܘ ܐܢܬܬܐ: ܥܕܡܐ ܕܡܬܬܟܠܝܢ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ ܕܐܙܠܝܢ ܘܐܬܝܢ: ܕܠܐ ܢܐܙܠܘܢ ܘܢܐܒܕܘܢ ܠܗܘܢ. ܐܝܬ ܓܝܪ ܡܪܒܝܢܝܬܐ ܛܒܬܐ: ܕܡܪܒܝܐ ܛܒ ܡܢ ܐܡܐ. ܘܐܝܬ ܡܪܒܝܢܝܬܐ ܒܝܫܬܐ ܕܐܘ ܥܒܕܐ ܠܗ ܠܒܪܢܫ ܥܒܕܐ ܕܚܛܝܬܐ: ܐܘ ܥܒܕܐ ܠܗ ܥܒܕܐ ܠܒܢܘܗܝ. ܐܦܠܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܐ ܝܠܦܝܢܢ: ܕܟܡܐ ܕܛܠܝܢ ܒܢܝܗܘܢ ܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܗܘܢ ܕܢܐܙܠܘܢ ܒܐܘܪܚܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܫܠܡܘ ܐܢܘܢ ܠܡܢ ܕܢܩܒܠ ܠܗܘܢ ܘܢܕܒܪ ܠܗܘܢ܀ ܘܡܕܠ ܕܗܘܘ ܓܒܪܐ ܗܝܕܝܢ ܡܬܬܟܠܝܢ ܥܠܝܗܘܢ: ܘܡܫܒܩܝܢ ܠܗܘܢ ܠܒܠܚܘܕܝܗܘܢ: ܘܐܙܠܝܢ ܘܐܬܝܢ ܘܠܐ ܐܒܕܝܢ܀

ܘܐܢܬ ܒܪܝ ܐܡܪ ܠܟ: ܥܕܡܐ ܕܗܘܐ ܐܢܬ

α] —

suam et tunc fiunt viri et euntes praedicatores erunt Jesu et magistri apud omnes homines.

2. Cognita igitur veritate et caritate et humilitate decet nos e nostra civitate in alium locum pergere. Si autem non sint ablactati et ita egrediantur e civitate sua : euntes aliena nutrice indigent. Et [haec] forsitan non educabit eos solide. Forte non est conformis Ecclesiae eosque sectarios aut infideles reddit et illi, tamquam parvuli, seducuntur et errant et, ignari cum sint, moriuntur. Verumtamen dum parvuli sunt, maneant in patria civitate, sive sint viri, sive mulieres, donec sibi ipsi confidere et abire et redire possint, ne abeuntes pereant. Est enim nutrix bona, quae melius, quam mater, educat, et est nutrix mala, quae aut servum peccati facit hominem, aut servum filiorum suorum. Ne a mundo quidem discimus, qui dum filii parvuli sunt, non sinit eos abire in via, nisi tradiderit eos alicui, qui eos accipiat et ducat? Et postquam viri facti sunt tunc eis confidunt eosque solos dimittunt et eunt et redeunt nec pereunt.

3. Et tibi, fili mi, dico : donec vir

fueris et teipsum erexeris et cognoveris et abieris et redieris, nec piger super alium cadas : tunc ingredere et egredere in viam Dñi, ne quis furetur te, postquam egressus es e saeculo, et servum peccati aut hominum faciat. Si autem parentes tui nequam fuerint et duri, sicut parentes Theclae, fac ut Thecla, quam percusserunt et cruciaverunt et in ignem iecerunt [1], nec improperavit eis improperando nec fecit malam voluntatem, quam eam docebant. Hodie autem mundus sedens corrigit nos et dicitur : « filium aut filiam nostram modo propter Christianismum eiciemus ; nam si dixerimus eis vel « ite, comedite » probris nos afficiunt et pro unico verbo duro, quod eis tamquam parentes dicimus eos experimento subiecturi, an patientiam habeant, decem verba mala nobis reddunt. Et forsitan, quia filii mundi [sumus], nescimus, quomodo docuerit Jesus discipulos suos humilitatem et modestiam ? » Et dicunt : « Libenter laboraremus eos nutrituri velut parvulos, dummodo fructus perfectionis apparuissent in ipsis ». Vides parentes nostros ob duritiam nostram murmurare, non ob humilitatem nostram. Et quo duriores sunt peioresque parentes tui, ostende

ܥܒܪܐ ܘܩܡܬ ܠܢܦܫܟ: ܘܝܕܥܬ ܐܢܬ ܘܐܙܠ ܐܢܬ ܘܐܬܐ ܐܢܬ: ܘܠܐ ܬܦܠ ܐܢܬ ܐܪܡܠܐܐ ܥܠ ܐܢܫ: ܗܝ ܥܘܠ ܘܦܘܩ ܒܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܓܢܒܟ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܢܦܩܬ ܐܢܬ ܘܢܥܒܕܟ ܥܒܕܐ ܕܚܛܝܬܐ ܐܘ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܒܝܫܐ ܐܢܘܢ ܐܒܗ̈ܝܟ ܘܩܫܝܐ ܐܝܟ ܐܒܗ̈ܝܗ ܕܬܩܠܐ: ܥܒܕ ܐܝܟ ܬܩܠܐ ܕܡܚܝܘܗ ܘܐܫܢܩܘܗ ܘܒܗ ܘܐܪܡܝܘܗ ܒܢܘܪܐ: ܘܠܐ ܡܚܣܕܘ ܚܣܕܬ ܐܒܗ̈ܝܗ: ܘܠܐ ܨܒܝܢܐ ܒܝܫܐ ܥܒܕܬ ܕܡܠܦܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܥܒܪܐ. ܝܘܡܢܐ ܕܝܢ ܝܬܒ ܥܠܡܐ ܘܡܬܩܢ ܠܢ ܘܐܡܪܝܢ: ܗܫܐ ܡܛܠ ܟܪܣܛܝܢܘܬܐ ܢܦܩ ܒܪܢ ܐܘ ܒܪܬܢ: ܕܐܢ ܕܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܐܙܠܘ ܕܐܟܠܘ ܠܚܣܕܢ ܙܒܢܝܢ: ܘܥܠ ܡܠܬܐ ܚܕܐ ܩܫܝܬܐ ܕܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܐܒܗ̈ܐ: ܕܢܒܣܐ ܐܢܘܢ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ: ܥܣܪܝܢ ܠܢ ܡܠ̈ܝܢ ܦܪܥܝܢ ܒܝܫ̈ܢ. ܘܕܠܡܐ ܡܛܠ ܕܒܢܝ ܥܠܡܐ ܚܢܢ ܠܐ ܝܕܥܝܢܢ ܐܝܟܢ ܐܠܦ ܝܫܘܥ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܢܟܦܘܬܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܚܦܝܛܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܪܒܝܘܢ ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܐܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ: ܘܒܗܘܢ ܦܐܪ̈ܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܢܬܚܙܘܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ. ܚܙܝ ܕܥܠ ܩܫܝܘܬܢ ܪܛܢܝܢ ܐܒܗ̈ܝܢ ܘܠܘ ܥܠ ܡܟܝܟܘܬܢ. ܘܟܡܐ ܕܩܫܝܢ ܐܒܗ̈ܝܟ ܘܒܝܫܝܢ: ܚܘܐ

α] — 8 α ܡܚܣܕܝ. — 18 α ܒܝܫ̈ܬܐ. — 25 α ܪܛܢܝܢ. — 26 α parentes *nostri* ܐܒܗ̈ܝܢ.

[1] Vide *Acta Pauli et Theclae*, n. 21 (ed. Lipsius in op. *Acta Apostolorum apocrypha*, pars prior, Lipsiae, 1891, p. 249).

ܠܗܘܢ ܡܟܝܟܘܬܟ ܫܢܬܐ ܐܘ ܝܪܚܐ. ܐܘ ܐܦ ܥܣܪܐ ܝܘܡܝܢ: ܘܗܝܕܝܢ ܦܘܩ. ܣܒܪ ܐܢܬ ܠܟ ܕܡܐ ܕܢܦܩܬ ܟܕ ܠܐ ܡܟܝܟ ܐܢܬ ܙܟܝܬܗ ܠܒܝܫܬܐ܀ ܗܘ ܗܘ ܙܒܢܐ ܣܓܝܢ ܩܪܒܝܟ: ܡܛܠ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܠܘܬ ܐܢܫܝܟ. ܘܐܢ ܡܟܝܟܘܬܐ ܠܝܬ ܠܟ ܡܚܒܠܐ ܠܟ ܚܛܝܬܐ. ܐܢ ܣܡܬ ܕܝܢ ܒܪܥܝܢܟ ܕܡܣܝܒܪ ܐܢܬ ܟܠ ܕܐܬܐ ܥܠܝܟ: ܕܓܠܘܬܐ ܘܥܫܘܩܝܐ ܘܛܠܘܡܝܐ: ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܠܟ ܕܓܘܪܐ ܘܐܘܠܕܬ: ܘܫܬܩ ܐܢܬ ܐܝܟ ܟܐܦܐ ܛܒܬܐ: ܕܒܡܐܐ ܡܚܐ ܣܡܩܘܪܝܢ ܠܐ ܡܡܠܠ: ܘܐܠܐ ܠܐ ܬܦܘܩ: ܡܛܠ ܕܛܠܝܐ ܐܢܬ ܥܕܟܝܠ܀

ܓܒܪܐ ܓܝܪ ܡܣܝܒܪ ܕܪܘܪܒܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܘܒܝܫܢ. ܥܕܡܐ ܕܐܦ ܢܓܪܘܢ ܠܗ ܘܢܢܓܕܘܢ ܠܗ ܘܢܙܩܦܘܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܫܠܝܚܐ: ܡܣܝܒܪ ܟܕ ܫܬܝܩ: ܘܫܘܒܗܪܗ ܒܝܢܘܗܝ ܠܡܪܗ ܗܘܐ ܩܘܝܗ. ܐܠܐ... ܐܢ ܬܦܘܩ. ܢܡܚܘܢ ܐܒܗܝܟ ܡܛܠ ܝܘܠܦܢܐ ܘܡܛܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܙܠܬ ܫܡܥܬ ܘܐܬܝܬ ܘܨܚܝܘܟ ܣܝܒܪ ܐܢܘܢ ܘܣܓܘܕ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܗܘܐ ܐܢܬ ܓܒܪܐ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܒܩܐ ܐܢܬ ܢܦܫܟ: ܐܢ ܡܫܟܚ ܡܣܝܒܪ ܐܢܬ ܠܐܟܣܢܝܐ ܘܐܙܠ ܐܢܬ ܕܠܐ ܨܦܬܐ ܟܕ ܡܫܬܒܗܪ ܐܢܬ ܒܝܢܝܟ ܘܠܡܪܢ: ܘܐܡܪ ܐܢܬ ܕܠܡܐ ܐܢ

eis humilitatem tuam per annum aut per mensem vel saltem decem dies, et tunc egredere. Num forte putas, postquam egressus eras et humilis non es, te malum devicisse? Tempore illo multiplicabuntur pugnae tuae, postquam cognatos tuos reliqueris; et si humilitatem non habueris, peccatum corrumpet te. Si autem proposueris in mente tua omnia ferre, quidquid supervenerit tibi: mendacium, vim, iniuriam, si dixerint tibi: « adulterium commisisti et generasti » et tu taces velut lapis bonus, qui centum assulis vapulat nec loquitur, — sin autem, noli egredi, nam adhuc infans es.

4. Vir enim his maiora et peiora fert; donec trahatur et flagelletur et crucifigatur sicut Apostoli, suffert tacens et gloriatio eius inter eum et Dominum eius manet. Sed [si] egressus fueris [et?] parentes tui percusserint te propter doctrinam et propter verbum Dei, quia abiens audisti et rediisti, et tibi maledixerint: sustine et adora eos, donec fias vir. Et teipsum exinde explorabis: si scias peregrinos sustinere et si sine sollicitudine vadas gloriabundus inter te et Dñum et dicas: « Forsitan quo vado, si me percusserint magis, quam percusserunt me parentes

α] — 2 α ܥܣܪܐ. — 4 α ܣܓܝܐܝܢ. — 7 post ܣܡܬ addendum videtur ܐܢܬ. — 19 α fol. 265 v° col. *a* lacuna incipit; post ܐܠܐ quinque litterae disparuere, quae restitui nequeunt; duo ultimae formam ܝܢ prae se ferunt. — 22 α ܘܣܓܘܕ. — 26 α ܒܝܢܝܟ.

et concives mei, propter doctrinam et humilitatem percutient me ». Et in tantum eris vir, in quantum onus tuum baiules et mentem tuam doctrina et inquisitione verbi atteras. Quanto humilior eris, tanto magis proficies. Sed ne dixeris : « retinet me », (ut dixit Dñs : *sequimini me* exinaniti a [rebus] visibilibus [1]) non retineo te retinendo, sed timeo, ne exiens pereas; attamen gaudeo te hodie discere, et cras docturum esse parentes tuos, et postridie humilitatem tuam erga sacerdotes et quarta die erga clerum et quinta die erga iuvenes exercere et te sexta die novam creaturam fore, velut Adam et extendi et innotescere humilitatem tuam omnibus hominibus et die septima recreatum iri penes hunc, qui te in Jerusalem supernam vocavit. Impedimentum ex tua parte est, quo minus humilieris et veritatem cognoscas et aliis pater fias. Ego quidem ex caritate tibi consilium do, ut scias, quid tibi expediat; non te iudicans indico. Filius sapientiae esto et cognosce omnia et ora pro me per caritatem Dñi Jesu Christi.

5. Sunt enim doctores hodie, qui euntes discipulum sibi adsciscant hominem ignorantem dicentes ei : « i,

ܡܫܬܥܝܢ ܠܟ ܐܚܐ ܘܐܪܙܐ ܐܢܐ: ܠܗ ܡܢ ܘܡܫܬܪܝܢ ܐܚܘܗܝ ܘܒܢܝ ܡܕܝܢܬܝ ܡܛܠ ܡܠܦܢܘܬܐ ܘܡܛܠ ܡܟܝܟܘܬܐ ܡܚܝܢ ܠܝ: ܘܗܟܢ ܗܘܐ ܐܢܬ ܓܒܪܐ: ܐܝܟ ܕܫܩܠܬ ܐܢܬ ܠܗ ܛܥܢܐ ܕܢܦܫܟ ܘܬܫܚܩ ܗܘܢܟ ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܘܒܒܨܝܐ ܕܡܠܬܐ. ܟܡܐ ܕܡܬܡܟܟ ܐܢܬ ܗܟܢܐ ܝܬܝܪ ܐܢܬ ܡܬܝܬܪ. ܘܠܐ ܬܐܡܪ ܕܟܠܐ ܠܝ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܬܘ ܒܬܪܝ ܟܕ ܡܣܬܪܩܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܠܐ ܟܠܐ ܐܢܐ ܠܟ ܡܟܠܐ. ܐܠܐ ܕܠܐ ܬܦܘܩ ܬܐܒܕ ܕܚܠ ܐܢܐ. ܐܠܐ ܚܕܐ ܐܢܐ: ܕܝܘܡܢ ܝܠܦ ܐܢܬ ܘܡܚܪ ܬܠܦ ܠܐܒܗܝܟ. ܘܠܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ ܬܗܘܐ ܡܬܡܟܟܬ ܠܟܗܢܐ ܘܠܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ ܠܩܠܝܪܘܣ ܘܠܝܘܡܐ ܕܚܡܫܐ ܠܥܠܝܡܐ ܘܠܝܘܡܐ ܕܫܬܐ ܬܗܘܐ ܒܪܝܬܐ ܚܕܬܐ ܐܝܟ ܐܕܡ. ܘܬܬܦܫܛ ܘܬܬܝܕܥ ܡܟܝܟܘܬܟ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܠܝܘܡܐ ܕܫܒܥܐ ܬܬܒܪܐ ܠܘܬ ܗܢܐ ܕܩܪܝܟ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ. ܟܠܝܘܬܐ ܡܢܟ ܗܝ ܕܠܐ ܬܬܡܟܟ ܘܬܕܥ ܫܪܪܐ ܘܬܗܘܐ ܐܒܐ ܠܐܚܪܢܐ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܚܘܒܐ ܗܘ ܡܡܠܟ ܐܢܐ ܠܟ ܕܬܕܥ ܡܢܐ ܐܝܟ ܠܟ: ܠܐ ܡܕܝܢ ܐܢܐ ܠܟ. ܗܘܝ ܒܪܐ ܕܚܟܡܬܐ: ܘܕܥ ܟܠܡܕܡ ܘܨܠܝ ܥܠܝ: ܒܚܘܒܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܀

ܐܝܬ ܓܝܪ ܡܠܦܢܐ ܝܘܡܢܐ: ܕܐܙܠܝܢ ܘܐܙܠܘ ܡܬܠܡܕܝܢ ܠܓܒܪܐ ܕܠܐ ܝܕܥ:

α] — 49 α ܘܡܬܒܪܝܐ.

[1] Matth. XIX, 21.

ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܠܐ ܦܘܩ. ܘܡܐ ܕܢܦܩ ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܙܠ ܒܥܐ ܡܢ ܡܪܝ. ܘܠܐ ܝܕܥ ܡܪܝ ܡܢܘ ܘܠܐ ܡܢܐ ܗܘ ܡܠܦܢܘܬܐ ܫܒܩܝܢ ܠܗ ܕܢܐܠܦ. ܘܐܢ ܡܪܝ ܠܐ ܡܫܕܪ ܠܗ ܡܠܦܢܐ ܡܢ ܕܘܟ: ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܒܛܝܠܐ: ܕܠܐ ܝܕܥ ܨܠܝ: ܘܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܗ ܕܢܐܠܦ. ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܬܓܪܐ ܣܟܠܐ: ܕܠܐ ܝܕܥ ܕܢܕܒܪ: ܕܡܒܕܪ ܘܡܚܣܪ: ܡܕܡ ܕܟܢܫ ܒܣܟܠܘܬܗ. ܘܟܒܪ ܬܐܡܪ: ܓܒܐ ܐܠܗܐ ܠܣܟܠܐ ܕܢܒܗܬ ܒܗܘܢ ܠܚܟܝܡܐ. ܗܠܝܢ ܣܟܠܐ ܕܓܒܐ ܐܠܗܐ: ܒܐܪܥܢܝܬܐ ܣܟܠܝܢ ܗܘܘ ܘܚܟܝܡܝܢ ܗܘܘ ܒܫܡܝܢܝܬܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܬ ܣܦܪܘܬܐ: ܐܥܘܠ ܒܓܢܒܪܘܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܡܛܠ ܕܐܣܠܝܬ ܝܕܥܬܐ ܐܪܥܢܝܬܐ: ܐܩܢܐ ܚܟܡܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ. ܕܝܠܦܘ ܚܫܘܗܝ ܕܡܪܝ ܘܐܚܕܘܗܝ: ܘܐܦ ܐܢܬܘܢ ܒܚܫܘܗܝ: ܟܕ ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܟܕ ܝܬܒܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܐܬܐܣܪܘ ܒܡܪܝ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܬܐܙܠܘܢ ܬܬܐܣܪܘܢ ܒܦܘܪܩܐ ܐܝܟ ܒܥܝܪܐ ܟܕ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܕܡ: ܘܬܬܐܣܪܘܢ ܠܥܠܡ ܒܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܐܬܐܣܪܘ ܒܟܠܚܝܢ ܠܫܡܝܐ ܒܡܪܝ: ܟܕ ܡܩܪܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܒܚܐ ܕܝܕܥܬܐ: ܙܒܢܝܢ ܟܕ ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܙܒܢܝܢ ܟܕ ܒܪܟܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܙܒܢܝܢ ܟܕ ܡܗܠܟܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܙܒܢܝܢ ܟܕ ܙܡܪܝܢ

egredere! » Et ubi exiit, dicunt : « Dñum obsecra! » cum nesciat, quis sit Dñs nec eum discere sinant, quaenam sit doctrina; et si ei Dñs alicunde non mittit magistrum, otiosum eum reddunt, quia nescit orare, nec sinunt eum discendo discere, et fit veluti mercator stultus, qui nescit [res suas] disponere dilapidans ob stultitiam suam, quod collegit. Et forte dices : « *Elegit Deus stultos, ut per eos confundat sapientes*[1]. Stulti, quos elegit Deus, stulti erant rebus terrenis et sapientes erant caelestibus, sicut scriptum est : *Quia non cognovi litteraturam, introibo in potentiam Domini*[2]; hoc est : « quia reieci scientiam terrenam, acquiram sapientiam caelestem ». Ego autem dico : discite passionem Dñi et adeo vosmetipsos passioni eius adstringatis, ut stantes et sedentes Dño adhaereatis in caelo. Et nolite abeuntes vagationi operam dare, velut pecora, prorsus ignari, ne terrae alligemini, sed vos omni tempore caelo, Dño adstringite, offerentes hostias scientiae aliquando stantes, aliquando genuflectentes, aliquando ambulantes, aliquando in Spiritu sancto psallentes. Nec quis unquam dubitet

α] —

[1] I Cor. I, 27. — [2] Ps. LXXI, 15 sq.

de Ecclesia et sacerdotibus eius, quia ab Ecclesia catholica procedit tota cognitio veritatis[1]. Et diligat sectas quoque et infideles, quamquam Ecclesia catholica maior est in oculis nostris.

6. Sed postquam dimittere nostis, orate et dicite : *Pater noster, qui es in caelis, dimitte nobis, sicut dimisimus debitoribus nostris*[2], quemadmodum Jesus Dñs docuit nos invicem diligere et omnes filios Adae. Et postquam novimus ita agere et sic dimittere, euntes oremus : sine reatu invocabimus Dñum. Sic enim fecerunt discipuli Dñi et tunc euntes orabant, ut dixit eis : *Orate pro omnibus hominibus, ne intrent in tentationem*[3], et sicut scriptum est : *Verbum turpe ex ore tuo ne exeat*[4]; [hoc est] : nemo audiat verbum turpe ex ore nostro, non in civitate nostra, neque in domo paterna; et caput nostrum inclinemus et omnes adoremus et sit nostrum diligere omnes homines, sicut dixit Apostolus : *Nihil debeatis, nisi invicem diligere*[5]. Et sciamus, quid cuique debeamus : cui honorem, honorem; cui timorem, timorem; cui salutationem,

ܐܝܠܗ̇ ܒܪܘܫ ܡܦܩܢܐ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܛܠܘܡ ܢܬܦܠܓ ܥܠ ܥܕܬܐ ܘܥܠ ܟܘܗܢܝܗ̇. ܕܡܢ ܥܕܬܐ ܗܝ ܩܬܘܠܝܩܝ ܡܬܝܕܥ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܘܐܦ ܠܚܪܫܢܝܬܐ ܘܠܡܗܝܡܢܘܬܐ ܢܚܒ: ܟܕ ܪܒܐ ܒܥܝܢܝܢ ܥܕܬܐ ܩܬܘܠܝܩܝ܀

ܡܢ ܕܫܒܩܬܘܢ ܕܝܢ ܕܐܬܝܕܥܬܘܢ: ܨܠܘ ܠܐܠܗܢ ܘܐܡܪܘ: ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܫܒܘܩ ܠܢ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܠܦܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܕܢܚܒ ܚܕ ܠܚܕ: ܘܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܐܕܡ. ܘܡܛܠ ܕܝܕܥܢ ܕܢܥܒܕ ܗܟܢ: ܘܢܫܒܘܩ ܗܟܢ: ܢܐܙܠ ܢܨܠܐ: ܕܠܐ ܒܚܘܒܬܐ ܩܪܝܢ ܠܗ ܠܡܪܢ. ܗܟܢ ܓܝܪ ܥܒܕܘ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܡܪܢ: ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܡܨܠܝܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܕܨܠܘ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܠܐ ܢܥܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢܐ: ܘܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܠܬܐ ܣܢܝܬܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ ܠܐ ܬ⌈ܦ⌉ܘܩ ...ܠܐ ܐܢܫ ܢܫܡܥ ܡܢ ܦܘܡܢ ܡܠܬܐ ܣܢܝܬܐ: ܠܐ ܒܡܕܝܢܬܢ ܘܠܐ ܒܒܝܬ ܐܒܗ̈ܬܢ. ܘܪܝܫܢ ܢܪܟܢ ܘܢܣܓܘܕ ܟܠܢ. ܘܢܗܘܐ ܡܚܒܢܝܢ ܕܢܚܒ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܕܡܕܡ ܠܐ ܬܚܘܒܘܢ ܐܠܐ ܚܕ ܠܚܕ ܠܡܚܒܘ. ܘܢܗܘܐ ܝܕܥܝܢ ܠܟܠܢܫ ܡܢܐ ܡܬܚܝܒ ܠܗ ܡܢܢ: ܠܡܢ ܕܐܝܩܪܐ ܐܝܩܪܐ. ܘܠܡܢ ܕܕܚܠܬܐ ܕܚܠܬܐ. ܘܠܡܢ

α] — **17** ante ܠܐ disparuisse videtur ܗ i. e. ܕܝܢ ܗܘܝܘ *hoc est,* sicut in translatione coniecimus.

[1] De verbo ad verbum : *ab Ecclesia catholica cognoscitur tota veritas;* non tamen eo sensu, quasi praep. ܡܢ subiectum enunciati designet, sed eo in sensu, quem in translatione statuimus. — [2] Matth. VI, 9-12. — [3] Matth. XXVI, 41. — [4] Eph. IV, 29. — [5] Rom. XIII, 8.

ܕܫܠܡܐ ܫܠܡܐ. ܘܠܡܢ ܕܣܘܟܠܐ ܣܘܟܠܐ. ܘܠܡܢ ܕܣܘܥܪܢܐ ܣܘܥܪܢܐ. ܘܠܡܢ ܕܝܩܪܐ ܝܩܪܐ. ܠܡܢ ܕܝܢ ܕܐܝܩܪܐ ܚܝܒܝܢ ܠܗ: ܘܪܒ ܗܘ ܡܢܢ: ܠܐ ܢܬܠ ܠܗ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܢܪܓܙ ܘܢܐܡܪ: ܕܐܢܬ ܡܠܦܬ ܠܝ܇ ܘܠܡܢ ܕܕܚܠܬܐ ܚܝܒܝܢ ܠܗ ܠܐ ܢܬܠ ܠܗ ܚܘܒܐ ܦܫܝܛܐ ܘܢܚܣܕܢ. ܘܠܡܢ ܕܚܘܒܐ ܦܫܝܛܐ ܚܝܒܝܢ ܠܗ: ܠܐ ܢܚܘܐ ܠܗ ܟܡܝܪܘܬܐ ܘܢܥܝܩܝܘܗܝ. ܘܠܡܢ ܕܣܘܥܪܢܐ ܚܝܒܝܢ ܠܗ ܠܐ ܢܫܐܠ ܠܗ ܫܠܡܐ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܘܢܬܪܥܡ ܥܠܝܢ. ܘܠܡܢ ܕܫܠܡܐ ܚܝܒܝܢ ܠܗ: ܠܐ ܢܫܬܘܚܪ ܠܘܬܗ ܘܢܛܥܢܢ ܫܘܥܝܐ ܒܫܥܝܬܗܘܢ ܘܫܘܩܠܝܗ. ܘܠܡܢ ܕܣܘܟܠܐ ܚܝܒܝܢ ܠܗ: ܠܐ ܢܦܪܘܫ ܡܢ ܠܘܬܗ ܥܕ ܡܬܛܦܝܣ: ܕܠܐ ܢܬܟܫܠ ܠܗ ܘܢܐܒܕ܀

ܢܗܘܐ ܦܫܝܛܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܚܪܝܦܐ ܠܟܠܗܝܢ ܛܒܬܐ ܠܡܥܒܕ. ܘܢܫܝܢ ܠܟܠܢܫ ܘܢܬܐܪ ܡܢ ܟܠܢܫ: ܘܢܬܐܪ ܠܟܠܢܫ ܘܢܦܪܘܫ ܩܠܐ ܟܠܗܝܢ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܡܢ ܕܟܐܢܘܬܐ: ܘܕܟܐܢܘܬܐ ܡܢ ܕܣܛܢܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܗܘ ܓܝܪ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܗܘܘ ܚܪܝܡܝܢ: ܕܢܦܪܫ ܡܠܦܢܘܬܐ ܡܢ ܡܠܦܢܘܬܐ ܘܡܠܬܐ ܡܢ ܡܠܬܐ: ܠܘ ܕܢܛܪܘܕ ܒܝܫܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܛܒܐ. ܡܠܦܢܘܬܐ ܓܝܪ ܒܝܫܬܐ ܢܒܐ ܠܝ: ܠܗ

salutationem; cui opera, opera; cui scientiam, scientiam[1]. Cui vero honorem debemus et hic maior est, quam nos, nolimus ei doctrinam dare, ne excandescens dicat : « Tu doces me? » Et cui timorem debemus, nolimus ei caritatem simplicem praestare, ne nobis improperet. Et cui caritatem simplicem debemus, nolimus ei tetricitatem ostendere eumque contristare. Et cui opera debemus, ne salutemus eum de longe, ne conqueratur de nobis. Et cui salutationem debemus, ne moremur apud ipsum, ne nos oneret historiis et narrationibus suis. Et cui scientiam debemus, ne recedamus ab ipso, donec persuasus sit, ne scandalizatus pereat.

7. Simus simplices in hoc mundo ad res malas et prudentes ad omnia bona facienda. Et omnes pacificemus et ab omnibus proficiemus et omnes lucri faciemus et dignoscemus cunctas voces perfectionis a [voce] iustitiae et vocem iustitiæ a voce Satanae; ideo enim dixit Dñs : *Estote prudentes*[2], ut dignosceremus doctrinam a doctrina et verbum a verbo; non ideo, ut malos expelleremus de medio bonorum. Mala enim doctrina

α] — 5 α ܕܢܪܓܙ. — 21 α ܘܕܚܡܝܪ. — 25 α ܐܢܫܐ ܒܝܫܐ.

[1] Rom. XIII, 7. — [2] Matth. X, 16

nociva est nobis, non homines mali; et si nos occidentes occidant, emolumento erit nobis.

Desinit sermo vigesimus septimus de agmine.

ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܝ̈ܫܐ. ܘܐܢ ܩܛܠܝܢ ܠܢ
ܩܛܘܠܐ: ܡܘܬܪܢܐ ܗܘ ܠܢ ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥܐ ܕܥܠ
ܓܘܕܐ ܀

α] —

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܕܥܠ ܢܦܫܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܗܘܬ ܕܡܐ

SERMO VIGESIMUS OCTAVUS,

QUOD ANIMA HUMANA NON SIT SANGUIS

ܢܐܡܪ ܕܝܢ ܥܠ ܦܪܘܛܐ ܕܕܪܫܝܢ ܐܢܫܐ ܕܪܘܚܐ ܒܪܝܬܐ ܐܝܬ ܒܗ ܒܒܪܢܫܐ ܘܢܦܫܐ ܒܪܝܬܐ. ܘܥܒܕܝܢ ܠܗ ܠܢܦܫܗ ܕܒܪܢܫܐ ܕܡܐ ܐܝܟ ܕܚܝܘܬܐ: ܘܒܗ ܒܓܘ ܒܦܓܪܐ ܡܝܬܐ ܢܦܫܐ ܘܢܦܩܐ ܪܘܚܐ ܟܕ ܚܝܐ. ܡܚܘܝܢܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܝܬܐ ܢܦܫܐ ܥܡ ܦܓܪܐ ܐܠܐ ܟܕ ܚܝܐ ܢܦܩܐ ܡܢܗ. ܕܢܬܝܕܥ ܕܗܝ ܢܦܫܐ ܡܬܩܪܝܐ ܠܒܪ ܪܘܚܐ ܘܠܒܪ ܢܦܫܐ. ܘܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܢܫܐ ܡܢ ܟܝܢ ܒܪܝܬܗ ܠܒܠܚܘܕ: ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝܐ ܠܡܥܡܪ ܒܗ: ܐܡܬܝ ܕܢܛܪ ܦܘܩܕܢܐ ܕܒܪܘܝܗ: ܐܝܟ ܕܡܢ ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ: ܟܕ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܦܓܪܗ ܘܢܦܫܗ ܕܐܕܡ. ܘܡܫܪܝ ܢܦܚ ܒܗ ܡܢ ܪܘܚܗ ܕܩܘܕܫܐ

1. Sermonem autem instituemus de propositione, de qua quidam disquisitionem movent, spiritum creatum et animam creatam esse in homine et animam humanam sanguinem facientes velut animalium, in corpore mori aiunt animam et spiritum vivum egredi. Nos autem demonstrabimus animam non mori cum corpore, sed vivam egredi ex ipso, ut innotescat animam aliquando spiritum appellari, aliquando animam, et hominem naturâ creationis suae corpus et animam esse tantum et Spiritum sanctum Dei venientem habitare in ipso, quando mandata creatoris sui observat, sicut a prima die, quando Deus corpus

αβ] — *In titulo :* β XXVIII. *porro eiusdem sermo de eo quod* etc. ut in textu. ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ . ܐܝܟ ܕܗܘ. α ut in textu; praeter quod scribit ܕܡܫܪܝܢ et ܐܝܬܝܗ ܒܗ. — 1 α ܐܢܫܐ — 4 β ܦܓܪܗ ܠܥܠܡ. — 7 α ܕܡܬܝܕܥ [ܕܢܬܝܕܥ. — 9 β ܗܘܬ. — *Ib.* β ܒܪܝܬܐ. — 10 α ܕܩܘܕܫ [ܕܩܘܕܫܐ.

et animam Adae creavit. Tunc insufflavit in eum Spiritum sanctum et tunc factus est Adam *anima vivens*[1]. Dicit enim Isaias : *Creavit spiritum hominis in medio eius*[2]. Non dixit : « inspiravit » ut significaret spiraculum de Spiritu Domini esse, nec esse creaturam; sicut etiam hodie scimus hominem, quando Spiritus Domini in eo non est, reprobum esse, sicut dicit Paulus[3]. Quando autem spiraculum habitat in ipso, tunc fit « anima vivens », sicut illa die, qua Dominus insufflavit in eum, cum eum creasset, sicut Dñs insufflavit Spiritum suum in faciem discipulorum suorum, ut essent tales, qualis erat Adam, antequam peccavit; nam quotiescunque peccat Adam et filii eius, spiraculum, quod est Spiritus Dei, recedit ab ipsis et, quando paenitentiam agunt, veniens in quolibet habitat sicut in illo, pro mensura charismatum Christi, iuxta diversa charismata.

2. Est, cuius charisma maius, et est, cuius charisma minus sit, pro mensura eius; et Dñs, prout mens eius recipere capax est, dat ei. Igitur homines, in quibus paululum est de Spiritu sancto, non sunt reprobi nec perfecti et consummati; nisi enim vas animae humanae

ܘܟܢ ܗܘܐ ܐܕܡ ܠܢܦܫܐ ܚܝܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܐܫܥܝܐ: ܕܒܪܐ ܪܘܚܗ ܕܒܪܢܫܐ ܒܓܘܗ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܕܢܦܚ: ܕܢܘܕܥ ܕܡܦܘܚܬܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܗܝ ܕܡܪܝܐ ܘܠܘ ܒܪܝܬܐ ܗܝ: ܐܝܟ ܕܐܦ ܝܕܥܝܢ ܝܘܡܢܐ: ܕܐܢܫ ܕܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܠܝܬ ܒܗ ܐܢܫܐ ܡܣܠܝܐ ܗܘ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ. ܐܢܫ ܕܝܢ ܕܡܥܡܪܐ ܒܗ ܗܝ ܡܦܘܚܬܐ: ܗܝܕܝܢ ܗܘܐ ܢܦܫ ܚܝܐ: ܐܝܟ ܕܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܢܦܚ ܒܗ ܡܪܝܐ ܟܕ ܒܪܝܗܝ: ܐܝܟܢ ܕܢܦܚ ܡܪܢ ܪܘܚܗ ܒܐܦܐ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܕܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܕܡ ܟܕ ܠܐ ܚܛܐ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܐܡܬܝ ܕܚܛܐ ܐܕܡ ܘܒܢܘܗܝ ܡܦܩܝܢܐ ܠܗ ܡܢܗܘܢ ܗܝ ܡܦܘܚܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܬܝܒܝܢ ܐܬܝܐ ܠܡܥܡܪܐ ܒܗܘܢ ܒܟܠܢܫ ܐܝܟ ܒܗ: ܐܝܟ ܟܝܠܐ ܕܡܘܗܒܬܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܡܘܗܒܢ ܡܘܗܒܢ ❖

ܐܝܬ ܕܪܒܐ ܡܘܗܒܬܗ ܘܐܝܬ ܕܙܥܘܪܐ ܐܝܟ ܡܫܘܚܬܗ. ܘܐܝܟ ܕܦܣܩ ܪܥܝܢܗ ܕܢܩܒܠ: ܗܟܢ ܝܗܒ ܠܗ ܡܪܢ. ܐܢܫܐ ܗܟܝܠ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܩܠܝܠ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܠܐ ܡܣܠܝܢ ܐܦܠܐ ܓܡܝܪܝܢ ܘܡܫܡܠܝܢ. ܐܠܐ ܓܝܪ ܡܐܢܐ ܕܐܬܡܠܝ

αβ] — 1 β ܘܗܘܐ [ܘܟܢ. — 4 α ܗܝ ܗܘ ܘܗܘ. — 5 α ܝܕܥܝܢ. — 7 α ܡܣܠܝܐ. — 9 β ܗܝ ܗܘ. — 13 α ܘܐܝܬ. — 18 α ܕܡܘܗܒܬܗ. — 22 α ܠܗܘܢ [ܠܗ. — *Ib.* α ܐܢܫܐ. — 24 α ܕܩܘܕܫ [ܕܩܘܕܫܐ.

[1] Gen. I, 7. — [2] Zach. XII, 1 (quem locum ob similitudinem initii confundit cum Is. XLII, 5). — [3] Rom. VIII, 9.

ܡܬܡܠܐ ܒܢܦܫܗ ܕܒܪܢܫܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܠܐ ܡܩܒܠ ܠܗ ܠܢܫܡܬܗ ܗܝ ܡܫܡܠܝܬܐ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ ܘܗܘܐ ܢܦܫ ܚܝܐ. ܘܗܘܐ ܗܝ ܡܘܗܒܬܐ ܕܡܠܐ ܡܢܗ ܒܪܢܫܐ ܘܠܝܬ ܠܗ ܚܘܣܪܢܐ ܡܕܡ: ܕܡܬܩܪܝܐ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ. ܘܡܢ ܐܝܟܢܐ ܝܕܥܝܢ ܕܡܩܒܠ ܠܗ ܒܪܢܫܐ܆ ܡܢ ܗܕܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܒܚܘܣܪܢܐ ܘܡܠܐ ܟܠܗܘܢ ܛܒܬܐ ܘܝܕܥ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ: ܕܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܕܗܘ ܢܘܕܥܟܘܢ ܟܠܗ ܫܪܪܐ. ܡܟܝܠ ܗܟܝܠ ܕܡܩܒܠ ܒܪܢܫܐ ܡܘܗܒܬܐ ܪܒܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܦܪܩܠܝܛܐ: ܡܚܕܐ ܟܠܗ ܫܪܪܐ ܡܫܬܪܐ ܠܡܬܠܕ: ܘܠܡܡܚܩ ܟܠܗܘܢ ܚܘܣܪܢܘܗܝ: ܘܒܗ ܒܦܪܩܠܝܛܐ ܡܫܬܡܠܐ ܘܡܬܡܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܛܒܬܐ ܘܡܫܡܫ ܒܪܘܚ: ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܓܡܝܪܐ ܘܡܩܒܠܐ܀

ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܕܩܘܕܫܐ ܡܘܗܒܬܐ ܣܓܝܐܐ ܐܝܬܝܗ: ܘܪܒܐ ܡܘܗܒܬܐ ܡܢ ܡܘܗܒܬܐ. ܘܐܢ ܛܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܡܪ ܒܡܘܗܒܬܐ ܪܘܪܒܬܐ: ܐܚܘܝܟܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܐܝܬ ܗܝ ܡܕܡ ܕܡܝܬܪ ܡܢ ܡܕܡ. ܚܕܐ ܗܝ ܓܝܪ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܦܪܩܠܝܛܐ. ܘܡܦܠܓ ܕܢܦܪܫ ܡܘܗܒܬܐ ܪܘܪܒܬܐ ܡܢ ܙܥܘܪܬܐ: ܩܪܐ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܗܘ ܕܡܢ

repleatur Spiritu Dei : non accipit spiraculum illud integrum primum, nec fit anima vivens. Et charisma, quo repletur homo et cui nullus subest defectus, illud est, quod appellatur « Spiritus Paraclitus ». Et unde scimus aliquem accepisse illud? Exinde, quod nullos defectus habet et omnibus bonis plenus est et novit totam veritatem iuxta effatum Dñi : *Mitto vobis Spiritum Paraclitum, qui vobis cognitam reddat totam veritatem*[1]. Homo igitur accepto charismate maximo, quod est Paraclitus, statim cognoscit totam veritatem et incipit proficere et defectus suos exterminare, quo Paraclito perficitur et impletur omnibus bonis et spiritu serviens iuxta voluntatem Dñi perfectam et acceptam efficitur.

3. Spiritus autem sanctus in multis consistit donis et maius est charisma charismate. *Et si zelatis,* inquit, *charismata maiora, ostendam vobis charisma, quod maius omnibus est*[2]. Vides dari aliquid, quod alio maius est. Unum enim [idemque] est « Spiritus Dei sanctus » et « Paraclitus »; et ut distinguat charismata maiora a minoribus, appellat Spiritum « Paraclitum » et « Spiritum sanctum », quem si quis accipit, per

αβ] — 7 α ܠܗ [ܠܗܢ. — 20 α ܛܢܝܢ. — *Ib.* α om. ܟܠܗ. — 25 α ܩܪܐ. — 26 α ܕܩܘܕ [ܕܩܘܕܫܐ

[1] Joh. xv, 26; xvi, 12. — [2] I Cor. xii, 31.

charisma maximum perficitur. Ad charismata autem minora quod attinet, qui ea accipiunt, non perficiuntur, quia imperfecti sunt; et nisi veniat charisma maximum, non implentur, sed quisque iuxta opera et charismata sua crescit die Dñi. *Ascendisti,* inquit, *in altum et cepisti captivitatem et dedisti charismata hominibus*[1]. Vides charismata multa dari.

4. Igitur anima non est sanguis, sed exit e corpore, quod tunc moritur; et si est in ea Spiritus sanctus, cum ipso vadit in domum vitae, in horreum lucis. Et si non est in ea Spiritus sanctus, sola egreditur e corpore. Cum autem Adam peccasset, ablatum est ab eo spiraculum istud et tunc gustavit mortem.

5. Dñs igitur dixit : *Si duo ex vobis convenerint in terra et observaverint verba mea, quodcunque petierint in oratione et crediderint observantes verba mea*[2]: *accipient;* qui duo sunt homo interior et homo exterior, qui conveniunt in observatione mandatorum et petentes accipiunt charismata Spiritus sancti a Deo et commiscetur in eis et homo in trinitate constitutus vivit. Et si quis dicat : « si in Adam Spiritus Dei fuerit, qui erat simplex et cur non docuit eum, ne

[illegible]

αβ] — 2 β [illegible] [illegible]. — 6 β [illegible]. — 7 β om. in textu notat in margine [illegible]. — 8 α [illegible] [illegible]. — 13 β [illegible] [illegible]. — 15 α om. [illegible]. — 23 α [illegible]. — 24 β [illegible].

[1] Ps. LXVIII, 18. Eph. IV, 8. — [2] Matth. XVIII, 19; XXI, 22. Mc. XI, 24.

ܫܡܥ ܗܘܐ ܘܠܐ ܐܛܥܝܗ ܘܠܐ ܢܬܥܕܪ ܠܒܝܫܐ: ܘܐܬܗܢܝܗ ܘܠܐ ܗܢܝ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ܀ ܐܡܪܐ ܠܗ ܓܝܪ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܪܝܐ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܒܪܝ: ܕܐܢ ܬܐܟܘܠ ܡܢ ܗܢܐ ܐܝܠܢܐ ܡܘܬܐ ܬܛܥܘܡ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܡܪ: ܐܢ ܬܥܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܘܬܫܬܡܥ ܠܣܛܢܐ ܡܘܬܐ ܬܛܥܘܡ. ܚܙܝܬ ܐܝܟ ܐܠܦܗ ܪܘܚܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܫܬܡܥ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܦܐ ܠܢ ܕܐܦ ܠܐ ܨܒܝܢ ܕܢܫܡܥܝܘܗܝ ܘܐܙܠܝܢ ܒܬܪ ܣܛܢܐ: ܘܡܛܥܐ ܠܢ ܒܫܘܘܕܝܐ ܕܓܠܐ ܕܝܠܗ ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܕܡ܀

ܐܝܬ ܬܘܒ ܐܢܫܐ ܕܗܢܘܢ ܗܘܢܐ ܕܠܒܪ ܐܝܬ ܠܗܘܢ: ܘܝܕܥܬܐ ܒܪܝܬܐ ܘܪܓܫܬܐ ܒܪܝܬܐ ܘܕܝܢܐ ܒܪܝܐ ܘܛܟܣܐ ܒܪܝܐ. ܘܣܘܟܠܐ ܒܪܝܐ ܕܒܪܢܫܗܘܢ ܕܠܒܪ. ܘܐܝܬ ܕܕܗܢܐ ܗܘ ܥܠܡܐ ܪܓܫܝܢ ܘܝܕܥܝܢ ܘܗܪܟܐ ܗܘ ܒܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܟܡܝܢ ܘܡܬܕܒܪܝܢ ܘܡܣܬܟܠܝܢ. ܘܫܠܝܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܘܠܐ ܫܡܥܝܢ ܘܠܐ ܡܣܬܟܠܝܢ: ܗܘ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܦܓܪܐ ܘܒܣܪܐ ܠܡܫܡܥ ܘܠܡܚܙܐ. ܠܘ ܥܝܢܐ ܘܐܕܢܐ ܓܘܝܝܬܐ ܘܣܘܟܠܐ ܓܘܝܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܡܥܘܪܢ ܡܥܘܪܢ ܠܚܛܝܬܐ. ܘܡܣܟܪܢ ܡܢ ܠܓܘ. ܡܛܠ ܗܘ ܠܐ ܚܙܐ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܘܠܐ ܫܡܥ ܟܣܝܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܕܡܚܫܪܢܝܢ ܗܠܝܢ ܗܕܡܝܗܘܢ ܕܡܬܠܚܡܝܢ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܚܙܐ ܘܫܡܥ

obediret Maligno, et decepit eum nec profecit sicut dixit ei? Spiritus enim sanctus, qui est Dominus, dixit ei die, quo creatus est : *Si de hac arbore comederis, mortem gustabis*[1]; hoc est : si mandatum meum transgressus fueris et Satanae obedieris, mortem gustabis. Vides, quomodo docuerit eum Spiritus; et noluit obedire, sicut nos ipsos docet nec eum audire volumus, et sequimur Satanam, qui nos promissis suis mendacibus decipit ad instar Adae.

6. Sunt porro homines, qui habeant mentem externam et scientiam externam et sensum externum et iudicium externum et ordinem externum et intelligentiam externam hominis sui externi. Et sunt, qui res mundi huius percipiant et cognitas habeant et hic in terris ea, quae videntur, sapiant et in his instituti sint et intelligentes; et secus, quod non vident, nec audiunt nec intelligunt, id, quod corpus et caro audire et videre non possunt. Non, quod oculos auresque internas et intelligentiam internam non habeant, sed haec a peccato obcaecatione obcaecata et ab intus obturata sunt; et ideo evenit, ut homo eiusmodi nec videat nec audiat occulta. Et sicut

αβ] — 3 β om. ܕܩܘܕܫܐ. — 6 α ܗ [ܕܝܢ ܗܢܘ. — 7 β om. in textu, notat in margine ܠܣܛܢܐ. — 8 α add. ܐܘܪ. — 9 α add. *hodie* ܝܘܡܢܐ [ܕܢܫܡܥ. — 12 α ܐܢܫܐ. — 21 β om. in textu, notat in margine ܘܐܕܢܐ. — 25 β ܕܡܫܬܪܝܢ.

[1] Gen. II, 17; Joh. VIII, 52.

is, cuius membra visibilia laesa sunt, non potest videre et intelligere res visibiles, quae in hoc mundo sunt : sic etiam is, cuius membra interna per peccatum laesa sunt, non potest videre et audire et intelligere ea, quae ad mundum veritatis pertinent invisibiliaque sunt.

7. Membra autem visibilia sic laeduntur : sive a Deo, sive ab hominibus nequam, sive a Satana, sive vi, sive dolo, sive — quia homini illi sic expedit. Vi quidem, quia aliquis percutit proximum suum et laedit eum; machinatione autem, quia ipsi praestigium facit eumque corrumpit; a Maligno autem laeditur, quia obedit ei; a Deo vero, quando castigatur, laeditur, quia sic expedit ei. Membra autem interna simili modo laedi possunt a Maligno, quando quis ei aures praebet et doctrinam eius sequitur. Etiam homo potest laedere hoc modo membra animae : si anima obedire voluerit, laedit eam doctrina sua mala; doctrina enim mala homo corrumpere potest membra interna, aut si quis connivente alicubi Dño laedit unum ex animae sensibus ope praestigiorum. Et Deus, cum sit iudicaturus homines, non laedit membra interna, si autem externa lae-

ܘܡܣܬܟܠ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܢ ܕܡܬܚܒܠܝܢ ܗܠܝܢ ܗܕܡܘܗܝ ܓܘܝܐ ܒܚܛܝܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܚܙܐ ܘܫܡܥ ܘܡܣܬܟܠ: ܒܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܡܢ ܗܘ ܥܠܡܐ ܕܫܪܪܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢ܀

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܗܕܡܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܗܟܢ ܡܬܚܒܠܝܢ: ܐܘ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܘ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܒܝܫܐ ܐܘ ܡܢ ܣܛܢܐ ܐܘ ܒܛܠܘܡܝܐ ܐܘ ܒܢܟܠܘܬܐ ܐܘ ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܦܩܚ ܠܗ ܠܗܘ ܒܪܢܫܐ. ܒܛܠܘܡܝܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܡܚܐ ܐܢܫ ܠܚܒܪܗ ܘܡܚܒܠ ܠܗ. ܒܢܟܠܘܬܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܥܒܕ ܠܗ ܚܪܫܐ ܘܡܚܒܠ ܠܗ. ܡܢ ܒܝܫܐ ܕܝܢ ܡܬܚܒܠ ܡܛܠ ܕܡܫܬܡܥ ܠܗ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ: ܐܡܬܝ ܕܡܬܪܕܐ ܡܬܚܒܠ: ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܦܩܚ ܠܗ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܗܕܡܐ ܕܠܓܘ ܗܟܢܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܬܚܒܠܝܢ ܡܢ ܒܝܫܐ: ܐܡܬܝ ܕܝܗܒ ܠܗ ܒܪܢܫܐ ܡܫܡܥܬܗ ܘܐܙܠ ܒܬܪ ܡܠܦܢܘܬܗ. ܐܦ ܒܪܢܫܐ ܗܟܢ ܡܫܟܚ ܚܒܠ ܠܗܕܡܐ ܕܢܦܫܐ: ܐܢ ܨܒܝܐ ܢܦܫܐ ܕܬܫܬܡܥ ܚܒܠܗ ܒܡܠܦܢܘܬܗ ܒܝܫܬܐ. ܒܡܠܦܢܘܬܐ ܓܝܪ ܒܝܫܬܐ ܡܫܟܚ ܒܪܢܫܐ ܕܢܚܒܠ ܠܗܕܡܐ ܕܠܓܘ: ܐܘ ܐܢ ܗܘ ܕܡܗܘܡܐ ܡܕܡ ܟܬܝܒܘܗܝ ܒܪܘܚܐ: ܘܚܒܠ ܒܪܢܫܐ ܒܚܪ̈ܫܐ ܠܚܕ ܡܢ ܪ̈ܓܫܘܗܝ ܕܢܦܫܐ. ܘܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܥܬܝܕ ܗܘ ܕܢܕܘܢ

αβ] — 5 α ܕܐܝܬܝܗܘܢ. — 14 α ܚܪ̈ܫܐ [ܚܪܫܐ. — 21 α ܠܗܕ̈ܡܝܗ. — 25 α ܐܝܬܘܗܝ. — 26 α ܚܪ̈ܫܐ ܒܚܪ.

[illegible]

dantur, interna observant praecepta eius. Si vero eveniat, ut membra cuiusdam interna laedat Deus, non iudicat eum die iudicii, quia iustum est iudicium eius, nec iudicat quemquam, cui non dedit oculos et aures et intellectum et cognitionem, ut se cognoscat et intelligat.

8. Quam ob rem Spiritum sanctum accipit inde a baptismo, ut auditis praeceptis eius ea per fidem observet. Deus duos mundos fecit duoque ministeria, ut ex visibili invisibilis appareret[1]. Ideo simile est testamentum manifestum occulto et similis est Ecclesia manifesta occultae et simile est baptisma manifestum occulto et similis est cibus manifestus occulto et similis est oratio manifesta occultae et simile est altare manifestum occulto et similia sunt charismata manifesta occultis. Et breviter : omnino simile est ministerium terrestre ministerio caelesti; et quoniam homines non comprehenderunt caeleste illud, dedit eis similitudinem eius in terra, ut stantes in ecclesia manifesta et comedentes de altari manifesto in aeternum viverent

αβ] — 2 α [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — 3 β [illegible]. — 5 α in margine notat [illegible], quod in textu omisit. — — 8 β [illegible]. — 13 α [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — 15 α [illegible]. — 18 α [illegible]. — 21 α [illegible].

[1] Cf. Rom. I, 20. Hebr. XI, 3.

in ecclesia occulta, quae in caelo est, et manducarent ex altari occulto : ministerium ineffabile, maius ore hominis. Et simile est ministerium manifestum occulto et omnia visibilia typus sunt invisibilium et in similitudinem invisibilium formata sunt visibilia et ex similitudine visibilium ostendunt spirituales his, qui credunt et videre cupiunt. *Ea, quae visibilia sunt,* ait Apostolus, *facta sunt ex his, quae invisibilia sunt*[1]. Hanc ob rem olim Deus praefiguravit corpore prophetis et Apostolis similitudines salutis et tunc ostendit eis spiritu exemplar perfectum.

9. Quoniam autem transgresso mandato domestici Adae obliti sunt ministerium caeleste, ut angelorum instar cum angelis ministrarent : dedit eis Deus ministerium visibile in terra ad instar caelestis, ne omnino perirent. Hodie vero ecce, abhinc quod Dñs reconciliatus est, cuique Adae filiorum spiritu in caelo ministrare cupienti denuo ostendit Dñs, hoc est ei, qui audit verba eius et terra omnibusque visibilibus post se relictis scientia praecurrit de die in

ܕܢܫܡܫܘܢ ܢܗܘܘܢ ܒܥܕܬܐ ܒܫܡܝܐ ܘܟܣܝܬܐ. ܘܢܐܟܠܘܢ ܡܢ ܡܕܒܚܐ ܟܣܝܐ: ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ: ܗܝ ܕܪܒܐ ܗܝ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܘܕܡܝܐ ܗܝ ܬܫܡܫܬܐ ܓܠܝܬܐ ܠܟܣܝܬܐ: ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܛܘܦܣܐ ܗܘ ܕܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ: ܘܒܕܡܘܬܐ ܕܗܘ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܐܬܬܨܝܪ ܗܢܐ ܕܡܬܚܙܐ. ܘܡܢ ܕܡܘܬܗ ܕܗܢܐ ܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܡܚܘܝܢ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܠܗܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܘܪܓܝܓܝܢ ܕܢܚܙܘܢ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܕܡܬܚܙܝܢ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܗܘܘ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܪܐܙ ܐܠܗܐ ܩܕܡ ܠܢܒܝ̈ܐ ܘܠܫܠܝ̈ܚܐ ܒܦܓܪ ܕܡܘ̈ܬܐ ܕܚܝ̈ܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܚܘܝ ܠܗܘܢ ܒܪܘܚ ܛܘܦܣܐ ܡܫܡܠܝܐ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܬܛܠܘܗ ܗܘܘ ܕܒܝܬ ܐܕܡ ܡܢ ܕܥܒܪܘ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ: ܕܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܢܫܡܫܘܢ ܗܘܘ: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܬܚܙܝܐ ܒܐܪܥܐ ܒܕܡܘܬܗ ܕܗܝ ܫܡܝܢܝܬܐ: ܕܠܐ ܢܐܒܕܘܢ ܠܗܘܢ ܠܓܡܪܗ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܗܐ ܡܢ ܕܐܬܪܥܝ ܡܪܢ: ܟܠ ܡܢ ܕܪܓܝܓ ܡܢ ܒܢܝ̈ ܐܕܡ ܕܢܫܡܫ ܒܫܡܝܐ ܒܪܘܚ: ܡܢ ܕܪܝܫ ܡܚܘܐ ܠܗ ܡܪܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܡܢ ܕܫܡܥ ܡܠܘ̈ܗܝ ܘܫܒܩ ܠܗ ܠܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܕܡܬܚܙܐ ܠܒܣܬܪܗ: ܘܪܗܛ ܒܝܕܥܬܐ ܠܩܕܡܘܗܝ

αβ] — 5 β ܘܒܟܠܡܕܡ. — 12 β in margine notat ܗܕܝܢ quod om. in textu. — 16 α ܠܬܫܡܫܬܐ et om. ܦܘܩܕܢܐ. — 21 α ܟܠ ܒܟܠܗ.

[1] Cf. Rom. I, 20. Hebr. XI, 3.

ܝܘܡ ܩܕܡ ܝܘܡ. ܘܡܚܘܐ ܠܗ ܕܝܢ ܗܟܝܠ ܕܝܕܥܗ ܠܗܕܐ ܬܫܡܫܬܐ ܓܠܝܬܐ: ܠܗܝ ܬܫܡܫܬܐ ܟܣܝܬܐ ܘܫܡܝܢܝܬܐ܀

ܬܘܒ ܐܬܚܙܝ ܠܡܘܫܐ ܒܛܘܪܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܘܗܝܕܝܢ ܚܘܝ ܠܗ ܬܫܡܫܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ: ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܝܠܦ ܕܢܫܡܫ ܒܪܘܚ ܘܢܚܙܐ ܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܐܚܝܕ ܟܠ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܡܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ ܐܝܟ ܕܡܡܠܠ ܓܒܪܐ ܥܡ ܚܒܪܗ. ܐܡܪ ܠܗ ܬܘܒ: ܚܘܬ ܚܘܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܐܪܥܐ ܦܓܪܢܝܬܐ ܟܠܡܕܡ ܕܚܘܝܬܟ: ܟܠܗ ܬܫܡܫܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܚܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܦܓܪܢܐܝܬ: ܐܝܟ ܕܚܘܝܬܟ ܠܟ ܐܢܐ ܒܛܘܪܐ ܪܘܚܢܐܝܬ: ܗܟܢܐ ܚܘܐ ܠܗܘܢ ܐܦ ܐܢܬ ܩܕܡܝܬ ܒܦܓܪ ܘܗܝܕܝܢ ܒܪܘܚ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܫܡܫܘܢ ܒܡܫܟܢܐ ܫܡܝܢܐ ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܕܢܫܡܫܘܢ ܒܫܡܝܐ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܒܡܫܟܢܐ ܐܪܥܢܐ ܨܒܝܢ ܚܘܐ ܠܗܘܢ ܕܒܐܪܥܐ ܢܫܡܫܘܢ.

ܚܙܝܬ ܐܝܟܢ ܚܘܝ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܠܢܒܝܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ: ܘܗܝܕܝܢ ܝܠܦܘ ܕܢܚܙܘܢ ܘܢܫܡܥܘܢ ܪܘܚܢܐܝܬ. ܝܘܡܢܐ ܗܟܝܠ ܓܡܝܪܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܝܟ ܕܒܡܚܙܝܬܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܦܝܢ ܠܘܩܒܠ ܐܦܝܢ ܢܚܙܘܢ ܠܗ. ܘܡܛܠ ܠܒܘܫܐ ܘܡܐܟܘܠܬܐ ܕܣܢܝܩܝܢ ܓܡܝܪܐ: ܟܠܗ ܕܠܐ ܡܚܬ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܡܢܢܐ: ܡܛܠ ܕܢܐܚܘܢ ܒܗܘܢ ܟܐܢܐ ܥܒܕܝ ܙܕܩܬܐ.

diem. Cognito autem ministerio manifesto ostendit ei ministerium occultum caeleste.

10. Item apparuit Moysi in monte velut homo et tunc ostendit ei ministerium spirituale et deinde novit spiritu ministrare et videre gloriam Domini omnipotentis sicut scriptum est *Locutus est Dominus cum Moyse facie ad faciem, sicut loquitur vir cum socio suo.* Porro dixit ei[1] : *Descende, ostende filiis Israel in terra corporea omnia, quae ostendi tibi*[2] : totum ministerium spirituale ostende eis corporaliter; sicut ostendi tibi in monte spiritualiter : sic eis primo corpore dein spiritu tu ostende; in tabernaculo caelesti volentes servire doce in caelo ministrare, et illis, qui in tabernaculo terrestri volunt servire, ostende, ut in terra ministrent.

11. Vides, quomodo ostenderit Dñs quasi homo omnibus prophetis; et tunc noverunt spiritualiter videre et audire. Hodie igitur perfecti velut in speculo baptizantur, donec eum facie ad faciem videant. Et quod perfecti vestitu et victu indigent, totum, quod eis Deus nullum manna demittat, est, ut per eos iusti, eleemosynas facientes vivant. Et quod

· αβ] — 13 β om. in textu, notat in marg. ܠܗܘܢ. — 19 β desinit v. ܢܫܡܫܘܢ.

[1] Ex. XXXIII, 11. — [2] Ex. XXV, 9-40.

aerumnas habent, dum perficiuntur — ut se humilient nec se exaltent colaphizat eos Deus; et implorant eum et sanantur. Et quod remedio indigent, quo Adam non indiguit — ut magis adhuc orent et implorent, fecit eos Dñs indigere. His rebus indigent perfecti hodie, quibus Adam non indigebat; et ideo non privantur paradiso spirituali et gloria Adae antiqui, quia Dñs dixit eis : *abundanter adiicientur vobis*[1] ; et praestantiores sunt adhuc creatura illa pristinâ, quia a malis vexantur et sustinent; nam si Adam mandatum transgressus non esset, mali non existerent. Et si quis dicat : « Igitur prophetae et iusti, qui ante adventum Dñi erant, ex quibus alii uxores duxerant et alii possessiones possederant, sub maledictione erant? » His nemo quidquam obiiciat, quia sicut eis Dominus dixerat, fecerunt, dum vivebant. Ecce enim Abraham et Sara, postquam cessarunt coïre et corpora eorum concupiscentiae mortua sunt : audito verbo Dei iterum coierunt. Simili modo, si ei Deus dixisset, ut se iuvenis ab uxore sua sanctificaret, sanctificasset se; aut ut se ipsum exinaniret, exinanisset se. Abraham autem recipie-

[1] Matth. VI, 33; Luc. XII, 31.

α] —

ܡܩܒܠ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܒܪܗܡ ܠܡܣܟܢܐ
ܐܝܠܝܢ ܕܐܦܠܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ܗܘܘ ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ.
ܘܡܬܕܡܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ: ܕܡܕܢܚ ܚܘܒܗ
ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ. ܥܠ ܛܒܐ ܓܝܪ
ܟܠܢܫ ܡܬܪܚܡ: ܥܠ ܒܝܫܐ ܕܝܢ: ܐܠܐ
ܡܢ ܕܣܓܝܐܐ ܢܗܘܐ ܚܘܒܗ ܐܝܟ ܕܡܪܢ: ܠܐ
ܡܬܪܚܡ ܠܟܠܗܘܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܕܥܠ
ܦܪܫܐ ܕܢܦܫܐ ܕܠܐ ܗܘܬ ܕܡܐ܀

α] —

bat egenos, etiam illos, qui ne existere quidem Deum crediderunt, et imitatus est Deum, qui caritatem suam oriri facit super bonos et malos. Bonorum enim quisque miseretur; malorum autem, nisi dilectio eius magna sit, sicut Dñi, non miseretur.

Desinit sermo vigesimus octavus de propositione, quod anima non sit sanguis.

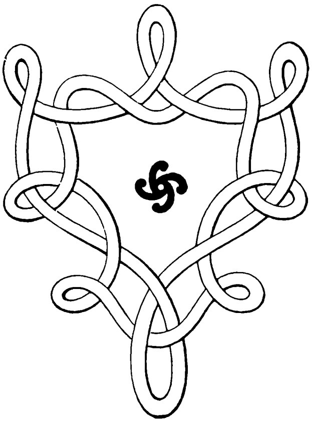

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܫܥܐ ܕܥܠ
ܫܘܥܒܕ ܦܓܪܐ

SERMO VIGESIMUS NONUS

DE CASTIGATIONE CORPORIS

1. *Corpus* nempe *meum castigo et subigo,* dicit Paulus, *ne forte ego, qui aliis praedicavi, ego ipse reprobus fiam* [1]. Facio scilicet corpus meum servum et castigo illud, nec ei dabo iuxta voluntatem suam vestes et caligas induere et nutriri et requiescere, nec ei dabo honorari, sicut velit, nec dormire in honore, sed subigo illud, ait, fame et siti et nuditate et vigiliis et lassitudine et abnegatione et macie et ieiunio multo et oratione multa et obsecratione et clamore vehementi et lacrimis plurimis et acribus et humilitate et sufferentia et longanimitate. Et subigo, ait, personam meam, ut servi instar omnes honoret

ܦܓܪܝ ܗܘ ܠܡ ܡܟܐܒ ܐܢܐ ܘܡܫܥܒܕ ܐܢܐ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ. ܕܕܠܡܐ ܐܢܐ ܕܠܐܚܪ̈ܢܐ ܐܟܪܙܬ: ܐܢܐ ܡܣܠܝܐ ܐܗܘܐ ܠܝ. ܥܒܕ ܐܢܐ ܠܗ ܠܡ ܠܦܓܪܝ ܥܒܕܐ ܘܡܟܐܒ ܐܢܐ ܠܗ ܘܠܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܗ ܕܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܢܠܒܫ ܘܢܣܐܢ ܘܢܬܬܪܣܐ ܘܢܬܬܢܝܚ: ܘܠܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܗ ܕܢܬܝܩܪ ܐܝܟ ܡܐ ܕܨܒܐ: ܘܐܦܠܐ ܕܢܕܡܟ ܒܐܝܩܪܐ: ܐܠܐ ܡܫܥܒܕ ܐܢܐ ܠܗ ܠܡ ܒܟܦܢܐ ܘܒܨܗܝܐ ܘܒܥܪܛܠܝܘܬܐ: ܘܒܫܗܪܐ ܘܒܠܐܘܬܐ: ܘܒܟܒܝܫܘܬܐ ܘܒܢܚܝܒܘܬܐ: ܘܒܨܘܡܐ ܣܓܝܐܐ: ܘܒܨܠܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ: ܘܒܒܥܘܬܐ ܘܒܩܥܬܐ ܚܣܝܢܬܐ: ܘܒܕܡ̈ܥܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܡܪ̈ܝܪܐ: ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ: ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ: ܘܒܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ.

Eαβδ] — Titulus E ܕܫܘܥܒܕܗ α ܘܟܘܒܢܐ ܕܫܘܥܒܕܗ reliqua ut in textu; β ܕܦܘ · ܠܘܩܒܠ ܬܫܥܐ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܫܘܥܒܕ ܦܓܪܐ; ita et δ excepto ܕܦܘ quod om. — 2 αβδ ܐܡܪ. — 3 δ ܐܣܬܠܝ. — 6 αβ ܘܢܣܐܢ δ ܘܢܣܒ. — *Ib.* αδ ܘܢܬܬܢܝܚ. — 8 α ܘܐܦ ܠܐ. — 10 δ ܘܒܠܐܘܬܐ. — 11 δ ܡܪ̈ܝܪܬܐ ܣܓܝܐܬܐ.

[1] I Cor. IX, 27.

ܘܡܩܕܡ ܐܢܐ ܠܗ ܠܟܠ ܠܫܘܐܠܗܘܢ: ܘܪܫܗ ܟܦܝܦܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ: ܘܥܒܕܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܩܕܡ ܟܠ ܐܢܫ: ܘܥܒܕܐ ܠܗ ܠܡܪܗܛ ܒܪ̈ܓܠܘܗܝ ܐܝܟ ܥܒܕܐ: ܘܥܒܕܐ ܠܗ ܠܡܪܥܝܘ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܐܦܢ ܠܐ ܚܛܐ ܠܗܘܢ: ܘܕܢܪܟܢ ܪܫܗ ܩܕܡ ܙܥܘܪ ܡܢܗ: ܐܝܟ ܕܐܪܟܢ ܡܪܢ ܪܫܗ ܩܕܡ ܝܘܚܢܢ ܘܡܢܗ ܐܬܥܡܕ: ܟܕ ܙܥܘܪ ܡܢܗ ܘܠܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܗ: ܘܩܒܠ ܒܘܪܟܬܐ ܪܒܐ ܡܢ ܙܥܘܪܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܒܕܗ ܘܓܒܠܬܗ: ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܡܠܦܢܐ: ܕܐܟܘܬܗ ܢܥܒܕ ܠܡܢ ܕܙܥܘܪ ܡܢܢ ܘܣܢܝܩ ܠܢ: ܐܝܟ ܕܣܢܝܩ ܗܘܐ ܝܘܚܢܢ ܠܡܪܢ. ܘܥܒܕ ܐܢܐ ܠܗ ܠܦܓܪܝ ܕܢܫܝܓ ܪ̈ܓܠܝ ܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ: ܘܢܫܐܠ ܒܫܠܡܐ ܕܩܛܘܠܘ̈ܗܝ: ܐܝܟ ܕܫܐܠ ܡܪܢ ܒܫܠܡܗ ܕܐܣܟܪܝܘܛܐ ܘܨܠܝ ܥܠ ܩܛܘܠܘ̈ܗܝ. ܘܥܒܕ ܐܢܐ ܠܗ ܠܡܩܪܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ ܐܒܐ ܘܐܡܐ ܘܐܚ̈ܐ ܘܐܚܘ̈ܬܐ ܘܒܢ̈ܝܐ ܘܒܢ̈ܬܐ ܘܡܪ̈ܘܬܐ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܠܟܠܢܫ. ܐܝܟ ܕܩܪܐ ܗܘ ܡܪܢ ܠܥܒܕ̈ܘܗܝ ܐܚ̈ܝ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܐܫܬܥܐ ܫܡܟ ܠܐܚ̈ܝ. ܘܐܡܪ ܬܘܒ ܠܐܣܟܪܝܘܛܐ: ܥܠ ܡܢܐ ܕܐܬܝܬ ܚܒܪܝ. ܐܢ

et coram omnibus surgat et in salutando omnes praeveniat et caput coram omnibus inclinet. Faciam, ait, eam currere pedibus suis tamquam servum et ire et reconciliare inimicos suos, etiamsi non deliquerit in eos, et caput inclinare coram minore se, sicut inclinavit Dñs caput suum coram Ioanne et ab eo baptizatus est, quamquam is minor fuit ipso nec illo opus habuit; et maior a minore se benedictionem accepit, qui opus plasmaque suum erat, ut nobis magister fieret, ut similiter faceremus ei, qui nobis minor est et indiget nobis, sicut Ioannes indigebat Dño. Et faciam corpus meum lavare pedes inimicorum suorum et salutare homicidas suos, sicut Dñs salutavit Iscariotam et oravit pro homicidis suis. Et faciam illud vocare homines « pater mi » et « mater mea » et « fratres mei » et « sorores meae » et « filii mei » et « filiae meae » et « domini mei » et « parentes mei » sicut Dominus servos suos appellavit : « fratres mei ». Dixit enim : *Annuntiabo nomen tuum fratribus meis*[1]. Et iterum dixit Iscariotae : *Cur venisti amice mi*[2]? Si igitur traditorem suum appellat « amice »,

Eαβδ] — 2 δ ܐܝܟ ܟܠܗ. — 3 δ ܟܠܗܘܢ αβ om. ܐܝܟ .. ܡܠܟ ܘܥܒܕܐ. — 4 αβδ ܪ̈ܓܠܘܗܝ. — 8 αβδ ܪ̈ܓܠܘܗܝ. — 9 δ add. ܡܫܬܡܥ ܠܐ ܘܟܕ sed corrigendo delevit ܠܗܘܢ. — *Ib.* αβδ ܪ̈ܓܠܘܗܝ. — 10 δ ܒܪܟܬܐ. — 18 δ add. ܠܝ ܠܗܘܢ. — 23 β ܡܪܢܐ. — 24 δ ܠܗܘܢ.

[1] Ps. XXII, 22. — [2] Matth. XXVI, 50.

amicos suos, quaeso, quomodo appellabat? et quomodo eos, qui se ipsos pro ipso tradiderunt? Ducam, inquit, illud, quo non vult, ad eos, qui odio habent et confodiunt illud, sicut ibat Dñs docturus crucifigentes se osoresque suos. Faciam, ait, illud, tamquam servum omnium visitare servum servorum, quemadmodum visitavit Dñs malos et protervos improperantes sibi et sicut visitavit Deus plebem suam quam plurimum, qui audacter malefecerunt et occiderunt et oderunt eum gratis, sicut scriptum est in Testamento vetere : *Oderunt me gratis*[1] et sicut scriptum est in Evangelio : *Ad suos venit et sui eum non receperunt; qui autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri*[2]. Propterea scripsit nobis Paulus : Iudicate corpora vestra et tunc manducate corpus Domini et bibite sanguinem eius. Qui non castigat, inquit, corpus suum nec iudicat nec subiicit illud, quoad subigatur et obediat, et tunc manducat corpus Dñi et bibit sanguinem eius, *in condemnationem, inquit, manducat et bi-*

ܘܗܟܢܐ ܠܡܫܠܡܢܘܗܝ ܡܢܐ ܡܟܝܢ: ܠܢܦܫܗܘܢ ܟܕ ܐܡܪ ܡܪܐ ܗܘܐ: ܘܐܡܟܢܐ ܠܗܠܝܢ ܕܣܢܝܢ ܢܟܣܘܢܗ ܘܡܩܛܠܝܢ ܠܗ. ܡܘܒܠ ܐܢܐ ܠܗ ܐܝܟ ܠܐܝܟܐ ܕܠܐ ܨܒܐ ܠܘܬ ܣܢܐܘܗܝ ܘܕܩܪܝܢ ܐܝܟܢ ܕܢܩܛܠܘܢ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܐܙܠ ܗܘܐ ܡܪܢ ܘܡܠܦ ܠܙܩܘܦܘܗܝ ܘܠܣܢܐܘܗܝ. ܥܒܕ ܐܢܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܢܣܥܘܪ ܠܥܒܕܐ ܕܥܒ̈ܕܐ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܕܟܠܢܫ: ܐܝܟ ܕܣܥܪ ܡܪܢ ܠܒܝ̈ܫܐ ܘܠܡܡܪ̈ܚܢܐ ܡܚܣܕܢܝܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܕܣܥܪ ܐܠܗܐ ܠܥܡܗ ܠܚܕ: ܕܗܢܘܢ ܐܡܪܚܘ ܒܒܝܫܬܐ ܘܩܛܠܘܗܝ ܘܣܢܐܘܗܝ ܡܓܢ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ ܕܣܢܐܘܢܝ ܡܓܢ: ܘܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܕܠܕܝܠܗ ܐܬܐ ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܩܒܠܘܗܝ: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܟܬܒ ܠܢ ܗܘ ܦܘܠܘܣ: ܕܕܘܢܘ ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܘܗܝܕܝܢ ܐܟܘܠܘ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܘܐܫܬܘ ܕܡܗ. ܘܡܢ ܕܠܐ ܟܝܬ ܪܕܐ ܦܓܪܗ ܘܕܐܢ ܠܗ ܘܡܫܥܒܕ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܡܫܬܥܒܕ ܠܗ ܘܡܫܬܡܥ ܠܗ: ܘܗܝܕܝܢ ܐܟܠ ܦܓܪܗ ܕܡܪܢ ܘܫܬܐ ܕܡܗ: ܠܚܘܝܒܘܬܐ ܗܘ ܐܡܪ ܐܟܠ ܘܫܬܐ. ܘܡܛܠ ܟܝܬ ܕܠܐ ܢܦܫܝܢ ܐܝܠܝܢ

Eαβδ] — 1 α ܡܟܝܢ̈ܐ. — 8 E ܐܝܟ ܕܥܒ. — *Ib.* β ܐܡܪ [ܐܡܪ. — 10 αβ ܘܐܡܪ [ܘܐܡܪ. — 11 δ in textu om. in margine notat ܠܚܕ. — *Ib.* δ ܒܒܝܫܬܐ. — 13 α ܒܕܝܬܩܐ. — *Ib.* δ ܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ. — *Ib.* δ ܕܣܢܐܘܢܝ αβ ܘܣܢܐܘܢܝ. — 15 β ܐܝܠܝܢ. — 17 α ܘܡܛܠܗܢܐ. — 18 δ *purificate* ܕܟܘ [ܕܘܢܘ. — 19 δ ܘܐܫܬܘ — 20 β ܪ̈ܕܐ ܠܗ. — *Ib.* δ ܪ̈ܕܐ. — 22 β ܘܡܫܬܡܥ ܠܗ ܘܡܫܬܥܒܕ. — 24 δ ܐܡܪ.

[1] Ps. xxxv, 19. — [2] Joh. I, 11.

ܦܓܪܝܟܘܢ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܠܐ ܡܨܠܝܬܘܢ
ܐܠܗܘܝ ܠܡܪܢ ܕܢܦܪܩܟܘܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ
ܣܓܝܐܝܢ ܒܟܘܢ ܡܪܥܐ ܘܟܪܝܗܐ: ܘܣܓܝܐܐ
ܕܕܡܟܝܢ ܘܣܓܝܐܐ ܕܪܘܝܢ ܘܡܬܐܟܠܢܝܢ
ܘܡܙܕܠܠܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܕܝܢܝܢ ܢܦܫܗܘܢ
ܘܡܟܒܫܝܢ ܦܓܪܝܗܘܢ܀

ܐܦܢ ܓܝܪ ܚܛܝܬܐ ܐܬܡܙܓܬ ܒܗܘܢ
ܒܒܢܝܢܫܐ ܒܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ ܘܢܓܕܐ ܠܗܘܢ
ܠܥܒܕܐ ܕܦܩܝܩܘܬܐ ܘܕܙܢܝܘܬܐ: ܘܕܪܡܘܬܐ
ܘܕܫܝܢܘܬܐ: ܘܕܦܘܢܩܐ ܘܕܐܪܓܝܓܬܐ ܕܙܢܝܢ
ܙܢܝܢ: ܘܕܥܠܘܒܘܬܐ ܘܕܦܚܙܘܬܐ: ܘܕܪܘܝܘܬܐ
ܘܕܓܘܚܟܐ ܘܕܡܓܚܟܬܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܗܘ ܡܢܗܘܢ
ܕܒܢܝܢܫܐ ܪܚܡ ܗܘ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ ܥܒܕܐ
ܬܚܬܝܐ: ܐܝܟ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ ܡܛܠܬܗܘܢ
ܕܝܠܗܘܢ ܐܫܬܡܥܘ ܒܢܝܢܫܐ ܠܚܛܝܬܐ
ܒܨܒܝܢܗܘܢ. ܐܦ ܗܝ ܓܝܪ ܚܛܝܬܐ
ܡܛܠ ܕܝܕܥܐ ܕܚܕܝܐ ܒܗܘܢ ܟܝܢܢ
ܒܗܠܝܢ ܥܒܕܐ ܢܓܕܐ ܠܢ ܕܢܐܙܠ ܒܬܪܗܘܢ
ܕܒܗܘ ܡܕܡ ܕܪܚܡܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܢܛܥܘܢ
ܟܕ ܚܕܝܢ: ܕܗܘܝܘ ܕܠܐ ܦܘܠܫܐ ܐܙܠܝܢ ܒܬܪ
ܡܕܡ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ. ܘܐܠܘ ܠܐ ܕܝܕܥ ܗܘܐ
ܦܘܠܘܣ ܕܗܘܐ ܠܗ ܦܓܪܢ ܫܘܬܦܐ
ܠܚܛܝܬܐ: ܘܡܬܟܬܫ ܥܡ ܗܢܐ ܢܫܡܬܐ
ܕܚܝܐ ܩܠܝܠܐ ܕܐܝܬ ܒܪܥܝܢܢ: ܘܨܒܐ
ܕܢܩܛܘܠ ܥܡ ܚܛܝܬܐ ܟܠ ܟܠܗ ܕܠܐ

bit. Et quia non abiudicatis, ait, corpora vestra a cibis, nec oratis ad Dñum, ut vos liberet : *ideo multi sunt inter vos aegroti et infirmi et multi, qui dormiunt*[1], et multi, qui ebrii et gulosi et libidinosi sunt, quia se non diiudicant nec corpora sua castigant.

2. Quamquam enim peccatum commixtum est cum hominibus propter transgressionem mandati eosque trahit ad opera garrulitatis et libidinis et elationis et superbiae et delectationis et cupidinum diversarum et oppressionis et lasciviae et ebrietatis et risus et iocorum : attamen homines ipsi diligunt opera illa inferiora, sicut ab initio ob ea ipsa homines sponte obedierunt peccato. Ipsum enim peccatum, cum sciat naturam nostram de istis operibus gaudere, trahit nos, ut ea sequamur, ut eo ipso quod homines diligunt, decipiantur, dum gaudent, quod sine ulla lucta sequantur id, quod diligunt. Et nisi Paulus novisset ipsum corpus nostrum socium fieri peccato et luctari cum illo modico spiraculo vitae, quod est in mente nostra, et velle nos una cum peccato penitus occidere, ne ad domum vitae redeamus : non dixisset :

Eαβδ] — 2 δ ܕܢܦܪܩܟܘܢ. — *Ib.* α ܡܛܠܗܕܐ. — 3 β ܣܓܝܐܝܢ. — 8 β ܒܢܝ ܐܢܫܐ. — 9 δ opera *vesaniae* ܘܕܦܩܩܘܬܐ [ܘܕܦܩܝܩܘܬܐ. — 10 αβδ ܘܕܐܪܓܝܓܬܐ. — 11 α ܘܕܪܘܝܘ [ܘܕܪܘܝܘܬܐ. — 12 δ ܡܢܗܘܢ (sic). — 13 δ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ. — *Ib.* δ ܠܗܝ [ܠܗܘܢ. — 14 αδ ܒܪܫܝܬ. — 15 δ om. ܕܝܠܗܘܢ. — *Ib.* α ܒܢܝ ܐܢܫܐ δ *propter passiones* ܒܚܫܐ. — 18 δ ܕܢܐܙܠ. — 19 β ܢܛܥܘܢ. — 21 δ ܕܪܚܡܝܢ. — 22 δ om. ܠܗ. — 25 β ܟܠܟܠܗ.

[1] I Cor. XI, 27-30.

Corpus meum castigo[1], ne me submergat cum peccato, quod cum homine intrinsecus et extrinsecus luctatur, hoc cognatique eius : spiritus immundi. Sicut igitur scriptum est[2] : *concupivit* cibum (hoc est libidinem et delicias) ita is, qui Dñum in se habitare vult, affligit corpus suum et servit Dño per illos fructus spiritus, qui in Apostolo conscripti sunt[3], et custodit se ab illis operibus carnis, quae scripto mandavit[4]. Corpus enim, cui peccatum commixtum est, in operibus carnis sibi complacet et Spiritus Dei in fructibus suis sibi complacet. Vides, quomodo praecipiat nobis Paulus, ut nos diiudicemus, quoad orta in nobis virtute praecepta eius observemus et Dño conformes fiamus.

3. Vide, filii, et intellige, quanta virtus lateat in laudibus Dñi. Et nos ea quasi ex consuetudine recitamus, non quasi ex passione. Ideo verba Dei nulla opera bona in nobis producunt, quia non damus eis locum in anima nostra, ut in nobis radicem figant. Nam etiam ethnici, si velint, discunt verba Dñi, quasi ex consuetudine, quamquam in domo idolorum suorum serviunt et voluntatem daemonum faciunt. Quando

ܢܛܦܢܝ ܠܒܟܡܗ ܚܛܝܐ: ܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܗܘܟܢܐ ܕܦܓܪܝ ܗܘ ܟܒܫ ܐܢܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܥܡ ܚܛܝܬܐ ܕܡܬܟܬܫܐ ܥܡ ܒܢܝܢܫܐ ܡܢ ܠܓܘ ܘܡܢ ܠܒܪ: ܗܝ ܕܒܢܬ ܓܢܣܗ ܪܘܚܐ ܛܢܦܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ ܕܟܬܝܒ ܕܐܬܪܓܪܓ ܠܡܐܟܘܠܬܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐܪܓܪܓܐ ܘܠܒܘܣܡܐ: ܗܟܢ ܕܨܒܐ ܕܝܢ ܕܢܥܡܪ ܒܗ ܡܪܢ: ܐܠܨ ܦܓܪܗ ܘܡܫܥܒܕ ܠܡܪܢ ܒܗܠܝܢ ܦܐܪܐ ܕܪܘܚܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܒܫܠܝܚܐ. ܘܢܛܪ ܦܓܪܗ ܘܢܦܫܗ ܡܢ ܗܠܝܢ ܥܒܕܐ ܕܒܣܪܐ ܕܟܬܒ. ܦܓܪܐ ܓܝܪ ܕܡܚܠܛܐ ܒܗ ܚܛܝܬܐ: ܒܟܠ ܥܒܕܐ ܕܒܣܪܐ ܡܬܒܣܡ: ܘܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܒܣܡܐ ܒܟܠ ܦܐܪܘܗܝ. ܚܙܐ ܐܝܟ ܐܡܪ ܡܦܩܕ ܠܢ ܦܘܠܘܣ ܕܢܕܘܢ ܠܢܦܫܢ: ܒܡܐ ܕܗܘܐ ܠܢ ܚܝܠܐ ܕܢܛܪ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܘܢܬܕܡܐ ܠܡܪܢ ܀

ܚܙܝ ܒܢܝ ܘܐܣܬܟܠ ܟܡܐ ܚܝܠܐ ܛܡܝܪ ܒܬܫܒܚܬܗ ܕܡܪܢ: ܘܚܢܢ ܐܡܪܝܢ ܠܗܝܢ ܐܝܟ ܕܒܥܝܕܐ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܒܚܫܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܥܒܕܢ ܠܢ ܡܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܥܒܕܐ ܛܒܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܗܒܝܢ ܠܗܝܢ ܐܬܪܐ ܒܢܦܫܢ ܕܢܥܩܪܢ ܒܢ ܥܩܪܐ. ܐܦ ܚܢܦܐ ܓܝܪ ܐܢ ܨܒܝܢ ܝܠܦܝܢ ܡܠܘܗܝ ܕܡܪܢ ܐܝܟ ܕܒܥܝܕܐ: ܟܕ ܒܒܝܬ ܦܬܟܪܝܗܘܢ ܦܠܚܝܢ ܘܨܒܝܢܐ ܥܒܕܝܢ

Eαβδ] — 1 ο ܐܡܪ. — *Ib.* δ ܗܘܟܢܐ. — 2 δ *ne me otiosum reddat* ܢܒܛܠܢܝ. — 3 β *ne me submergat peccatum* ܚܛܝܬܐ ܢܛܒܥܢܝ. — 6 β ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܠܒܘܣܡܐ. — 7 δ ܠܐܣܬܘܪܓܐ (?) [ܠܐܪܓܪܓܐ. — 8 α *animam suam* ܢܦܫܗ [ܦܓܪܗ. — 16 Desinit β [ܠܡܪܢ. — 19 α ܐܡܪܝܢ δ ܐܡܪܝܢ. — 20 α ܡܬܚܫܒܐ. — 22 δ ܢܥܒܕܢ. — *Ib.* Eδ ܕܢܥܩܪܢ. — 25 δ ܦܬܟܪܝܗܘܢ.

[1] Cor. IX, 27. — [2] Gen. III, 6. — [3] Gal. V, 22. — [4] Gal. V, 19 sq.

enim aliquis ex nobis fratrem suum psalmum docet eique dicit : *quiesce ab ira, quiesce a furore*[1] et docens non recogitat nec discipulus intelligit, quid se magister doceat : nonne in consuetudine versamur, non in passione et scientia? Et quia non facimus, quod dicimus, par est[2] nos ignorare illud. Hanc ob rem dicit Propheta : *Meditabor in corde meo et dicam ore meo et auditam faciam vocem meam*[3]; hoc est, novi, quod dixi. *Sicut cervus,* inquit, *qui clamat ad fontem aquae, sic etiam anima mea clamat ad te, Domine. Et sitit anima mea ad te, Deus vive! Quando veniam et videbo faciem tuam*[4]? Nec sumus, sicut docemus, nec ea perficere scimus, nec dicimus, si quis nobis in memoriam revocat ita decere nos facere : « utique »! Nonne sicut cymbalum mortuum, in quo anima viva non est, pulsant nos verba Dei et nos ex consuetudine discimus, non ex passione scientiaque interna? Quando dicimus : *Cor malum recessit a nobis et malum nescimus*[5] et nos mutuo odio habemus, ut ne verbum oris quidem aut salutationem labiorum invicem reddamus et quandoque foenora pessima in-

Eαδ] — 2 δ [illegible]. — *Ib.* δ [illegible]. — 4 Eδ om. [illegible]. — *Ib.* δ [illegible]. — 8 δ om. in textu in margine notat [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — 10 δ [illegible]. — *Ib.* δ [illegible]. — 15 δ [illegible]. — 16 δ [illegible]. — 17 αδ [illegible]. — *Ib.* δ [illegible] (sic) [[illegible]. — 18 E [illegible]. — 19 E [illegible]. — *Ib.* α om. [illegible]. — 20 α [illegible] δ [illegible]. — 21 δ [illegible] [[illegible]. — 22 δ [illegible]. — *Ib.* δ [illegible] et om. [illegible]. — 24 αδ [illegible].

[1] Ps. XXXVII, 8. — [2] [illegible] significat *par, idem ac;* v. *Al-lobâb* auctore P. Cardahi, Beryti, 1887, pag. 376ª. — [3] Ps. LXXVII, 6. — [4] Ps. XLII, 2 seq. — [5] Ps. CI, 3 seq.

vicem rependamus et alter alteri mala retribuamus : nonne veritas latet scitum nostrum, adeo ut verba illa ne discendo quidam discamus et alios quasi ex consuetudine doceamus : *Humiliavi animam meam ieiunio et oratione et feci vestimentum meum cilicium*[1] et *cineres tamquam panem manducavi*[2] et *genua mea infirmata sunt propter ieiunium et emarcuit caro mea* [carens] *oleo*[3], *peregrinus factus sum fratribus meis et alienus filiis matris meae*[4] et *homines, quibus mundus dignus non erat*[5], *pelles agnorum et caprarum induebant*[6] nec quidquam habebant in hoc saeculo caduco. Et nos, qui haec alios docemus, nos ipsos non instruimus, sed carnes manducamus et vinum bibimus indecenter, dum socii nostri antiqui cineres manducabant et lacrymas suas cum fletu bibebant. Et nos induti sumus vestibus ornatis et nos ad concupiscentiam carnis nostrae exornamus, dum socii nostri antiqui pelles caprarum induebant ciliciaque foeda. Et divitias possidemus et domini sumus familiae Patris et tumore inflamur[7] contra peregrinos, dum socii nostri facti sunt pere-

[illegible]

Eαδ] — 1 δ [illegible]. — 3 α [illegible]. — 4 αδ [illegible]. — *Ib.* α [illegible]. — 7 δ om. [illegible]. — *Ib.* E [illegible] δ [illegible] α [illegible]. — 10 δ [illegible]. — 13 αδ [illegible]. — 15 αδ [illegible]. — *Ib.* αδ [illegible]. — 18 α [illegible]. — 19 α [illegible] δ [illegible]. — 20 δ [illegible] et om. in textu, notat vero in margine [illegible]. — 22 αδ [illegible].

[1] Ps. LXIX, 11 seq. — [2] Ps. CII, 9. — [3] Ps. CIX, 24. — [4] Ps. LXIX, 9. — [5] Hebr. XI, 38. — [6] *Ib.* v. 37. — [7] In textu [illegible] quod sensu literali significat : *et nos recreamur*, attamen ipso contextu exploditur; puto legendum esse [illegible], sicut in translatione conieci.

ܘܐܟܣܢܝ̈ܐ ܠܐܚ̈ܝܗܘܢ ܘܠܐܒ̈ܗܝܗܘܢ ܘܠܐ ܡܕܡ
ܗܘܘ ܩܢܝܢ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܠܒܪ ܡܢ
ܣܝܒܪܬܐ ܫܝܛܬܐ ܘܠܒܘ̈ܫܐ ܒܨܝܪ̈ܐ.
ܘܗܠܝܢ ܡܠܦ̈ܢܝܢ ܩܕܡܝ̈ܐ ܕܝܠܢ ܒܣܝܪܝܢ ܗܘܘ
ܘܡܟܝܟܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܘܚܢܢ
ܨܒܝܢ ܚܢܢ ܕܢܬܪܘܪܒ ܥܠ ܟܠ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܗܢܘܢ ܗܠܟܘ ܒܐܘ̈ܠܨܢܐ: ܘܚܢܢ
ܨܒܝܢ ܕܢܗܠܟ ܒܐܪܘܚܬܐ ܘܒܦܘܢܩ̈ܐ. ܐܢ
ܕܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܥܠ ܗܠܝܢ ܘܠܐ ܥܒܕܝܢܢ:
ܠܐ ܫܘܐ ܕܠܐ ܐܠܦܢܢ: ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܚܢܢ ܡܢܐ
ܐܠܦܢܢ. ܡܛܠܗܢܐ ܐܡܪ: ܛܘܒܘܗܝ
ܠܥܡܐ ܕܝܕܥ ܬܫܒܘ̈ܚܬܟ. ܡܪܝܐ ܒܢܘܗܪܐ
ܕܐܦܝܟ ܢܗܠܟܘܢ: ܘܒܫܡܟ ܢܪܘܙܘܢ
ܟܠܝܘܡ: ܘܒܙܕܝܩܘܬܟ ܢܬܪܘܡܘܢ. ܡܛܠ
ܕܫܘܒܚܐ ܕܥܘܫܢܢ ܐܢܬ ܗܘ: ܘܒܨܒܝܢܟ
ܬܬܪܝܡ ܩܪܢܢ. ܚܙܝ ܕܐܠܘ ܝܕܥܝܢ ܘܥܒܕܝܢ
ܬܫܒܘ̈ܚܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܟܒܪ ܗܘ ܡܗܠܟܝܢܢ
ܒܢܘܗܪܐ ܕܐܦ̈ܘܗܝ: ܘܪܘܙܝܢ ܒܦܘܪܩܢܐ
ܕܫܡܗ: ܘܡܬܪܝܡܐ ܩܪܢܢ ܒܙܟܘܬܐ
ܕܟܐܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܣܓܕܝܢ
ܚܢܢ ܠܗ܀

ܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢܟܘܢ ܐܚܝ̈ ܒܡܟܝܟܘܬܗ
ܘܡܟܝܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܬܩܝܡܘܢ
ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܕܒܚܬܐ ܚܝܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ

grini et alieni fratribus parentibusque suis nec quidquam habebant in hoc saeculo praeter victum vilem vestesque abiectas. Et doctores isti nostri antiqui despectiores et humiliores erant omnibus hominibus[1] et nos exaltari volumus super omnes homines. Illi in tribulationibus ambulaverunt et nos in relaxatione ambulare volumus deliciisque. Si igitur de his loquimur, nec ea facimus : nonne par est nos non didicisse, cum nesciamus, quid didicerimus? Ideo dixit : *Beatus populus, qui novit laudes tuas. Domine in lumine vultus tui ambulabunt et in nomine tuo exultabunt quotidie et in iustitia tua exaltabuntur, quia gloria fortitudinis nostrae tu es et in voluntate tua exaltabitur cornu nostrum*[2]. Vides, si novissemus et fecissemus laudes Domini, forsitan ambularemus in lumine vultus eius et exultaremus in salute nominis eius et exaltaretur cornu nostrum victoriâ iustitiae Dñi Iesu Christi, quem adoramus.

4. *Obsecro vos, fratres, per mansuetudinem et humilitatem Christi, ut exhibeatis corpora vestra hostiam vivam et sanctam et acceptabilem per*

Eαβδ] — 4 δ ܘܡܟܝܟܝܢ. — 5 δ add. ܗܘܘ [ܘܡܟܝܟܝܢ. — *Ib.* α ܐܢܫܝ̈ ܒܢܝ̈ܐ. — 6 δ ܒܪܝܢ. (?). — *Ib.* αδ ܕܢܬܪܘܡ. 8 δ ܒܐܪܘܚܘܬܐ. α ܒܐܪܘܚܐ — 9 αδ ܕܐܡܪܝܢ. — *Ib.* α ܕܐܡܪ [ܥܠ. — 10 δ ܫܪܝܐ. — *Ib.* α ܠܡܐܠܦ. — 11 αδ ܗܘ ܡܛܠ. — — 13 δ ܣܓܝ — 14 αδ ܫܡܐ ܥܠ. — *Ib.* αδ ܢܬܪܘܡܘܢ. — 16 α ܗܘܝܢ. — *Ib.* δ ܘ ܡܢ (sic). — 17 α ܗܘܝܢ ܡܗܠܟܝܢ. — 18 α ܚܢܢ ܒܦܘܪܩܢܐ. — 19 αδ ܘܡܬܪܝܡܐ. — 21 αδ ܡܣܓܕܝܢ. — 22 Incipit β praemisso *post pauca* ܡܠܐ ܥܠ [ܒܥܐ. — *Ib.* β om. in textu, notat in margine ܐܚܝ. — 23 β ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܘܐܦ.

[1] Cf. Hermae *Past.*, Mand. VIII, 11 : ἐνδεέστερον γίνεσθαι πάντων ἀνθρώπων. — [2] Ps. LXXXIX, 15 seqq.

ministerium rationale [1]. Quod enim occisum est, hostia appellatur : vivum etenim non appellatur. Nos autem, quia viventes occisi sumus, appellamur hostia vivens. Tribulatio enim famis et sitis et, *ut homo cum pondere comedat panem et salem et cum mensura bibat aquam et crucifigatur contra panem et aquam nec satiatus sit* [2], iuxta similitudinem, qua Ezechiel comedit et bibit cum pondere et mensura et affligebatur fame et siti nec satiatus est — et ut atteratur oratione et humilitate et scientia spirituali : haec sunt flagella et mors corporis [3].

5. Audite, fratres, et intelligite ieiunia multifaria esse, quae a Deo hominibus praecipiuntur, ut ieiunantes adiuventur et se humiliantes proficiant. Igitur quicunque ieiunet a cibis omnibus et recedat a malis omnibus et omnia bona opera faciat : ieiunium eius perfectum esse constat. Porro si panem tantum aquamque manducet, ulterius proficit. Et si quis panem cum pondere comedat et aquam cum mensurâ bibat,

ܘܡܫܡܫܬܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܡܠܝܠܬܐ. ܡܛܠ ܕܩܛܝܠ ܗܘ ܓܝܪ ܡܬܩܪܐ ܕܒܚܐ: ܡܛܠ ܕܚܝ ܓܝܪ ܠܐ ܡܬܩܪܐ. ܚܢܢ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܟܕ ܚܝܝܢ ܚܢܢ ܐܬܩܛܠܢܢ: ܡܬܩܪܝܢ ܚܢܢ ܕܒܚܐ ܚܝܐ. ܐܘܠܨܢܐ ܓܝܪ ܕܟܦܢܐ ܘܨܗܝܐ: ܘܕܒܡܬܩܠܐ ܐܢܫ ܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܘܡܠܚܐ: ܘܒܟܝܠܐ ܢܫܬܐ ܡܝܐ: ܘܢܙܕܩܦ ܠܘܩܒܠ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܘܠܐ ܢܣܒܥ: ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܘܬܐ ܕܐܟܠ ܚܙܩܝܐܝܠ ܘܐܫܬܝ ܒܟܝܠܐ ܘܒܡܬܩܠܐ ܘܡܬܐܠܨ ܗܘܐ ܒܟܦܢܐ ܘܒܨܗܝܐ ܘܠܐ ܣܒܥ ܗܘܐ ܘܕܢܬܡܚܩ ܐܢܫ ܒܨܠܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܝܕܥܬܐ ܕܪܘܚ: ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܢܓܕܘܗܝ ܘܡܘܬܗ ܕܦܓܪܐ܀

ܐܚܝ ܫܡܥܘ ܘܐܣܬܟܠܘ: ܕܨܘܡܐ ܣܓܝܐܝܢ ܐܢܘܢ ܕܦܩܝܕܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܢܨܘܡܘܢ ܘܢܬܥܕܪܘܢ ܘܢܬܡܟܟܘܢ ܘܢܬܝܬܪܘܢ. ܟܠ ܡܢ ܗܟܝܠ ܕܨܐܡ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ: ܘܦܪܫ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܘܥܒܕ ܟܠܗܘܢ ܛܒܬܐ: ܡܫܡܠܝܐ ܡܬܚܙܐ ܨܘܡܗ. ܘܐܢ ܐܢܫ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ: ܝܬܝܪ ܡܬܝܬܪ: ܘܐܢ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܒܡܬܩܠܐ

Eαβδ] — 3 δ ܘܚܝ ܓܝܪ. — 4 αβδ ܚܝܝܢ. — *Ib.* α ܚܝܝܢ ܡܬܩܛܠܝܢ. — 5 βδ ܡܬܩܪܝܢܢ. — 9 α ܠܐ. — 10 δ add. *aquam* ܡܝܐ [ܘܐܫܬܝ. — 12 αβ *torqueat se* ܘܢܬܦܬܠܘܢ [ܘܢܬܡܚܩܘܢ. — *Ib.* β ܒܡܟܝܟܘܬܐ. — 18 αβ *et lacrimis spiritualibus* ܘܒܕܡܥܐ ܪܘܚܢܝܐ δ ܕܪܘܚ ܒܕܡܥܐ. — 19 αβδ ܐܢܫ. — *Ib.* α ܘܢܬܝܬܪܘܢ. — 20 α ܘܢܬܡܟܟܘܢ. — 23 β add. *ieiunium eius* ܨܘܡܗ [ܡܫܡܠܝܐ.

[1] Rom. XII, 1. — [2] Ez. IV, 16. — [3] De fragmento simili, quod exstat in Cod. Add. 17,193 fol. 3 et Eusebio, monacho cuidam adscribitur, vide Introductionis cap. I, ubi Operis codicibus descriptis de hoc quoque fragmento fusius disseritur.

[illegible]

ita ut ne pane quidem arido nec aqua frigida satietur, ulterius proficit et mundatur. Et si super panem suum cineres spargens comedat, sicut scriptum est: *Cineres tamquam panem meum manducavi*[1], se coram omnibus humilians et pacem cum omnibus iniens, his valde atterit corpus suum et spiritus eius confortatur in Dño et miserebitur eius et salvabit eum. Et si ieiunaverit a vestibus praestantioribus et ab omnibus, quae possidet, et se exinanierit et sanctificaverit et sine sollicitudine fuerit et mens eius in Dño versata erit omni tempore, diu noctuque : cito liberat eum Dñs perficitque. Ciborum enim multorum et vestimentorum praestantiorum causa baiulant homines sollicitudines et suffocantur et restant a Deo et fructuum expertes fiunt.

6. Sicut igitur respectu ciborum multifaria dantur ieiunia; sic etiam homines, qui incapaces sunt ieiuniorum, quae dixi, et in matrimonio constituti sunt, quando solvunt vincula iniquitatis et rumpunt compedes fraudulentiae et subactos libertati redimunt : ieiunando ieiunant, sicut scriptum est[2] acceptius esse ieiunium tale coram Deo, ut quis a

Eαβδ] — 1 δ [illegible]. — 6 α [illegible]. — 8 β [illegible]. — 14 δ [illegible] 2°. — 19 α [illegible]. — 20 β [illegible] (?). — 23 αβ [illegible]. — 26 δ [illegible].

[1] Ps. CII, 10. — [2] Is. LVIII, 6 seqq.

malis [operibus] recedat et cibos comedat, quam si quis cibis ieiunet et malum operetur. Et si quis a malo recedat et eleemosynas faciat et afflictos liberet et egenos relaxet : ulterius proficit et crescit ieiunio suo, etiamsi comedat et bibat abunde et vestes induat honeste et divitias possideat et in matrimonio iusto versetur. Ieiunium enim et oratio hominem a malis retinent eumque hortantur, ut benefaciat. Qui itaque ab omnibus malis recedit et se exinanit et sanctificat et illa ieiunat ieiunia, quae supra dixi, qui facit sic : ieiunat mundo et potest orare et observare praecepta Dñi et Dñs dat ei virtutem, iuxta voluntatem suam magnam et acceptam et perfectam fieri[1].

7. Igitur, sicut ieiunia multifaria sunt, sic dantur etiam multimodae deliciae, quae ieiunia multifaria solvunt. Quemadmodum is, qui se avide praecipitat ad cibos multos et res vinolentas plurimas et avide manducat et intemperanter bibit, delectando delectatur et luxuriando reus fit : ita is, qui voluntatem suam facit in furore suo, delectando delectatur et fit reus. Et qui

ܡܐܟܘܠܬܐ: ܡܢ ܗܘ ܕܨܐܡ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܘܥܒܕ ܒܝܫܬܐ. ܘܐܢ ܐܢܫ ܡܢ ܒܝܫܬܐ
ܘܥܒܕ ܙܕܩܬܐ: ܘܦܪܩ ܠܐܠܝܨܐ ܘܡܢܝܚ
ܠܡܣܟܢܐ: ܝܬܝܪ ܡܬܝܬܪ ܘܪܒ ܒܨܘܡܗ
ܟܕ ܐܟܠ ܘܫܬܐ ܦܝܫ ܘܟܕ ܠܒܫ
ܡܐܢܐ ܘܟܕ ܩܢܐ ܢܟܣܐ ܘܐܫܬܘܬܦ ܒܙܘܘܓܐ
ܟܐܢܐ. ܨܘܡܐ ܓܝܪ ܘܨܠܘܬܐ ܠܒܪܢܫܐ ܠܗ
ܟܠܝܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܡܦܝܣܝܢ ܠܗ
ܕܢܥܒܕ ܛܒܬܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܗܟܝܠ
ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܡܣܬܪܩ
ܘܡܬܩܕܫ: ܘܨܐܡ ܗܠܝܢ ܨܘܡܐ ܕܐܡܪܬ
ܡܢ ܠܥܠ: ܗܢܐ ܕܥܒܕ ܗܟܢܐ: ܗܘ
ܨܐܡ ܠܗ ܠܥܠܡܐ: ܘܡܫܟܚ ܕܢܨܠܐ
ܘܢܛܪ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ: ܘܝܗܒ ܠܗ
ܡܪܢ ܚܝܠܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܗܘ
ܪܒܐ ܘܡܩܒܠܐ ܘܓܡܝܪܐ܀

ܐܝܟ ܕܫܘܚܠܦܐ ܗܘܝܢ ܨܘܡܐ: ܗܟܢ
ܫܘܚܠܦܐ ܦܘܢܩܐ ܕܫܪܝܢ ܠܨܘܡܐ ܫܘܚܠܦܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܕܡܬܟܪܟ ܥܠ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܣܓܝܐܐ ܘܡܫܬܝܢܐ ܣܓܝܐܐ: ܘܐܟܠ
ܒܥܠܬܢܘܬܐ ܘܫܬܐ ܐܣܘܛܐܝܬ: ܡܬܦܢܩܘ
ܡܬܦܢܩ ܘܡܚܝܒ ܘܐܙܠ: ܗܟܢ ܡܢ ܕܥܒܕ
ܨܒܝܢܗ ܒܚܡܬܗ: ܡܬܦܢܩܘ ܡܬܦܢܩ
ܘܚܝܒ. ܘܡܢ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܒܪܘܙܐ
ܘܡܢ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܒܟܠܚܘܡܐ ܡܚܝܠܬܐ:

Eαβδ] — 2 δ perperam add. ܠܐ [ܒܬܪ. — 3 δ.. ܘܐܦ. — Ib. δ.. ܠܐܠܝܨܐ]. — 6 α ܘܐܣܬܘܬܦ. — Ib. δ ܒܙܘܘܓܐ. — 7 δ om. ܠܗ. — 19 αβδ ܡܬܟܪܟܝܢ. — 22 β ܘܡܣܬܪܩ. — 24 δ om. ܘܡܢ . ܘܥܒܕ.

[1] Rom. xii, 2.

ܘܡܨܛܒܬ ܠܪܓܬܐ ܕܦܓܪܗ: ܡܬܦܢܩܘ ܡܬܦܢܩ ܘܚܝܒ. ܘܡܦܢܩܐ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܠܡܕܥ ܫܪܪܐ. ܘܠܐ ܗܘܘ ܒܢܝ ܚܐܪܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܢ ܛܒܬܐ ܢܥܒܕܘܢ ܟܕ ܒܦܘܢܩܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܙܥܘܪܝܢ ܗܘܝܢ ܘܠܡܚܣܢ ܒܟܪ ܗܘܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܒܐܘܢܐ ܕܡܪܢ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܚܪܪܐ ܐܘ ܒܢܝܐ ܡܪܘܬܐ. ܘܡܢ ܕܓܢܒ ܐܘ ܚܛܦ ܐܘ ܒܙܙ ܐܘ ܛܠܡ: ܡܬܦܢܩܘ ܡܬܦܢܩ ܘܚܝܒ. ܘܒܪܡܘܬܐ ܘܒܪܓܝܓܘܬܐ ܘܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ: ܘܒܙܘܡܪܐ ܘܒܫܒܥܐ ܘܒܡܡܠܠܐ: ܘܒܓܘܚܟܐ ܘܒܥܝܕܐ ܒܝܫܐ: ܡܬܦܢܩܘ ܡܬܦܢܩ ܒܪܢܫܐ ܘܡܬܚܝܒ. ܘܒܩܨܡܘܬܐ ܘܒܩܛܘܠܘܬܐ ܘܒܕܓܠܘܬܐ: ܡܬܦܢܩܘ ܡܬܦܢܩ ܒܪܢܫܐ ܘܡܐܬ. ܘܒܢܚܫܐ ܘܒܦܣܐ ܘܒܚܪܫܐ ܘܒܟܠܡܕܡ ܕܒܝܫ: ܘܒܟܠ ܡܠܐ ܣܢܝܬܐ ܘܣܪܝܩܬܐ: ܡܬܦܢܩܘ ܡܬܦܢܩ ܒܪܢܫܐ ܘܚܝܒ ܘܡܬܟܐܐ. ܘܐܠܐ ܢܬܪܚܩ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܬܚܝܒ ܘܡܬܕܝܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܬܟܠܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܨܐܡ ܘܡܬܡܟܟ: ܙܟܐ ܘܡܬܦܨܐ܀

voluntatem suam facit in adulterio et is, qui voluntatem suam facit in vestimentis exquisitis et se exornat ad concupiscentiam carnis suae, delectando delectatur et fit reus[1]. Et affluentes deliciis non possunt cognoscere veritatem, nec liberi sunt, sed etiamsi benefecerint, dum deliciis dant operam, minimi sunt et forsitan vix velut servi erunt in mansione Dñi, non velut libertini, aut filii, aut heredes. Et qui furatur aut rapit aut praedatur aut iniustitiam committit, delectando delectatur et fit reus. Et superbia, libidine, inimicitia, comessatione, iocis, loquelis, risu, consuetudinibus malis delectatione delectatur homo et condemnatur. Et hariolatione, homicidio, mendacio delectando delectatur homo et moritur. Et auguriis, sortilegiis, praestigiis ac qualibet re mala et quovis turpi inanique verbo delectando delectatur homo et fit reus et increpabitur et nisi ab his recedat, condemnabitur et iudicabitur. Si autem ab his omnibus retinuerit se et ieiunaverit et se humiliaverit : vincet et salvabitur.

Eαβδ] — 2 β ܡܬܦܢܩܢܐ. — 4 αβδ ܐܦ. — 6 δ ܒܟܪ ܗܘܝܢ punctis : indicans ordinem invertendum esse. — 8 β ܬܐ .. ο δ ܬܐ .. ܘܡܪܝ [ܬܐܘܪܝ. — 10 δ ܚܛܦ ܐܘ. — 11 β ܘܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ. — 13 α add. ܗܘ [ܒܪܢܫܐ. — 16 β ܐܢܫ ܒܪ. — 17 δ ܡܕܡ ܘܒܟܠ. — 22 α om. ܗܠܝܢ.

[1] Cf. Hermae *Past.*, Sim. VI, v, 5 (*Patres Apostolici*[2], ed. Funk, I, 552) : Ποῖαι, φημί, κύριε, τρυφαί εἰσι βλαβεραί; Πᾶσα, φησί, πρᾶξις τρυφή ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἐὰν ἡδέως ποιῇ· καὶ γὰρ ὁ ὀξύχολος τῷ ἑαυτοῦ πάθει τὸ ἱκανὸν ποιῶν τρυφᾷ· καὶ ὁ μοιχὸς καὶ ὁ μέθυσος καὶ ὁ κατάλαλος, καὶ ὁ ψεύστης καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ὁ ἀποστερητὴς καὶ ὁ τούτοις τὰ ὅμοια ποιῶν τῇ ἰδίᾳ νόσῳ τὸ ἱκανὸν ποιεῖ· τρυφᾷ οὖν ἐπὶ πράξει αὐτοῦ. αὗται πᾶσαι αἱ τρυφαὶ βλαβεραί εἰσι τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ.

8. Non enim indiget Deus ieiuniis nostris, nec detrimentum patitur deliciis nostris; sed cum sciat Deus nos ieiuniis istis ad domum salutis nostrae reverti et eorum ope porro devincere malum : hanc ob rem diligenter ieiunare nos iubet. Et quoniam scit Dñs deliciis luxuriaque praevalere nobis peccatum omni tempore et Satanam pervertere nos : ideo dehortatur nos Dñs a deliciis et luxuria; nam deliciis et luxuria committuntur omnia opera mala et ieiunio et oratione et humilitate fiunt omnia opera bona[1]. Et quod Dñs praecipit nobis : *Estote assidui in oratione*[2], non ac si Dñs proficiat oratione nostra, sed ut nos ipsi oremus et supplicemus et Dñum imploremus, ut misereatur nostri et nos custodiat et nobis petitiones nostras bonas concedat et nos ab omnibus tribulationibus liberet et a tentationibus eripiat, sicut dixit : *Orate, ne intretis in tentationem*[3]. Verumtamen gratia et misericordia tua libera nos et salva nos a Maligno! Gloria Redemptori et Iustificatori nostro in saeculum saeculorum. Amen.

Eαβδ] — 1 αβ [illegible]. — 2 β [illegible]. — 3 δ [illegible]. — 5 δ [illegible]. — *Ib.* δ [illegible]. — 6 α ... [illegible]. — 7 α ... [illegible]. — *Ib.* δ [illegible]. — 9. αβ [illegible]. — 10 δ [illegible]. — 13 β om. [illegible]. — *Ib.* αβ [illegible]. — 15 δ [illegible]. — 16 β [illegible]. — 21 δ [illegible] in α lacuna. — 23 Desinit β [illegible].

[1] Cf. *Acta Thomae* syriaca ed. Bedjan (*Acta Martyrum et Sanctorum*, III), 89 : *Sanctitas est... enim fons omnium bonorum; per ipsam fiunt omnia opera bona* [illegible]. — [2] Luc. XVIII, 1; cf. Aphraatis *Dem.* IV, 16 (*P. S.* I, 173₂₆) et v. Resch, *Agrapha*[2], p. 138; *Ausser-canonische Paralleltexte*, II, 478 seq. — [3] Matth. XXVI, 41.

ܠܐ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܣܝܒܝܢ ܡܢ ܟܝܢܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܥܐܠܝܢ ܠܦܘܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܡܣܬܝܒ: ܐܠܐ ܦܓܪܐ ܡܬܦܢܩ ܘܡܬܪܓܪܓ ܘܡܩܪܒ ܠܦܘܡܐ ܡܕܡ ܕܡܣܝܒ ܠܗ: ܘܛܥܢ ܝܘܩܪܐ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ: ܘܗܘܐ ܠܗ ܐܬܪܐ ܠܚܛܝܬܐ. ܘܡܕܡܟ ܠܗ ܕܢܕܡܟ ܡܢ ܫܪܪܐ: ܘܢܐܟܘܠ ܒܠܥܘܬܐ ܘܢܫܬܐ ܐܣܘܛܐܝܬ: ܘܢܬܦܛܡ ܡܢ ܦܘܢܩܐ ܘܢܒܥܛ: ܘܢܛܥܝܘܗܝ ܠܡܪܝܐ ܘܠܦܘܩܕܢܘܗܝ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܫܡܢ ܐܝܣܪܝܠ ܘܒܥܛ: ܘܛܥܐܘܗܝ ܠܐܠܗܐ ܕܦܪܩ ܐܢܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܡܦܩܕ ܡܪܢ ܕܐܙܕܗܪܘ ܕܠܐ ܢܐܩܪܢ ܠܒܘܬܟܘܢ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܘܒܪܘܝܘܬܐ ܘܒܪܢܝܐ ܕܥܘܬܪܐ: ܘܬܛܥܘܢܝܗܘܢ ܠܫܪܪܐ ܘܬܕܡܟܘܢ ܡܢ ܙܕܝܩܘܬܐ: ܘܬܗܡܠܘܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܝ ܘܬܦܠܘܢ. ܐܬܬܥܝܪܘ ܘܐܙܕܗܪܘ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐܡܬܝ ܐܬܐ ܓܢܒܐ. ܘܒܥܠܕܒܒܟܘܢ ܣܛܢܐ ܫܗܪ ܗܘ ܘܢܗܡ ܐܝܟ ܐܪܝܐ: ܘܒܥܐ ܕܢܒܠܥܟܘܢ ܟܕ ܚܝܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܠܐ ܠܒܘܫܐ ܡܨܒܬܐ ܛܢܦܝܢ: ܐܠܐ ܠܥܝܢܝܗܘܢ: ܡܬܪܘܪܒܢ ܠܒܝܫܝܗܘܢ ܘܡܬܦܬܚ ܠܒܗܘܢ ܘܡܥܒܪܝܢ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܘܫܪܝܢ ܦܘܩܕܢܐ: ܘܡܬܚܝܒܝܢ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ ܡܚܝܐ ܟܠ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܡܪܢ ܕܗܢܐ ܓܢܣܐ ܕܣܛܢܐ ܘܕܚܛܝܬܐ ܠܐ

9. Cibi autem ipsi suapte natura non coinquinant nec, quia in os hominis intrant, coinquinatur, sed corpus delectatur et libidine affluit et porrigit ori id, quod illud coinquinat; et ex cibis homo pondus baiulat et facto in ipso spatio peccandi eum somnolentum reddit veritati et facit eum avide comedere et intemperanter bibere et deliciis impinguari et recalcitrare et oblivisci Dñi praeceptorumque eius, sicut scriptum est : *Impinguatus est Israel et recalcitravit et obliti sunt Fortis, qui eos liberavit*[1]. Ideo praecipit Dñs : *Cavete, ne graventur corda vestra crapula et ebrietate et cura divitiarum*[2] et obliviscamini veritatis et iustitiae dormiatis et praecepta mea negligentes succumbatis. *Vigilate et cavete*[3], *quia nescitis, quando veniat fur*[4]. *Et adversarius vester, Satanas, vigilat et rugit sicut leo et quaerit vos devorare vivos*[5]. Neque vestes ornatae immundae sunt, sed oculi eorum, qui eas induunt, superbiunt et cor dilatatur et legem transgrediuntur et praecepta solvunt et condemnantur die Dñi omnia vivificantis. Ideo dixit Dñs : *Hoc genus Satanae et peccati non exit, nisi ieiu-*

Eαβδ] — 1 α ܟܝܢܗ. — 2 δ ܕܥܐܠܝܢ. — 11 δ ܘܛܥܝܘܗܝ. — 13 δ ܘܒܪܘܝܘܬܐ. — 16 α ܦܘܩܕܢܝܗܘܢ. — *Ib.* δ (α?) ܐܬܬܥܝܪܘ. — 17 α ܠܐܡܬܝ. — 20 δ ܛܢܦܝܢ. — 21 δ ܡܬܪܘܪܒܝܢ. — 22 α ܘܡܥܒܪܝܢ. — 23 α ܘܫܪܝܢ. — 24 α ܡܚܝܢܐ. — 25 δ ܕܚܛܝܬܐ.

[1] Deut. XXXII, 5. — [2] Luc. XXI, 34. — [3] Matth. XXIV, 42. — [4] Luc. XII, 39. — [5] I Petr. V, 8.

niis et humiliationibus et caritate et operibus bonis[1]. Aliud enim genus est dierum, quibus ieiunatur, et aliud genus est dierum, quibus comeditur. Nemo enim redit ad orationem et humilitatem, nisi ieiunio; nec quis exaltatur superbiendo, nisi libidine et escis et vestibus ornatis. Quanto enim ob escas corpus vegetius est, tanto magis praevalet peccatum corpori et animae omnibus malis et totus homo succumbit. Quanto enim corpus infirmius est ob ieiunia et humilitates : tanto fortior fit anima spiritu et oratione.

10. Sicut ergo multifaria sunt ieiunia et etiam deliciae, similiter multifariae sunt humilitates, quae peccatum devincunt : ut hunc salutes et illum adores et tertium honores et coram hunc surgas et illum appelles « frater mi » et « soror mea » et illos « pater mi et mater mea » et illum « fili et filia mea » et hunc instruas et istum diligas et hunc ames et huic adhaereas et illum moneas et hunc visites et apud illum sedeas et cum hoc familiaritatem contrahas et illum interroges et ab alio interrogeris et alium subleves et alium timeas, quia malus

ܢܦܩ ܐܠܐ ܐܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܘܒܥܒܕܐ ܛܒܐ. ܓܢܣ ܓܝܪ ܝܘܡܬܐ ܕܨܐܡ ܒܢܝܢܫܐ: ܘܓܢܣ ܝܘܡܬܐ ܕܐܟܠܝܢ. ܘܠܐ ܡܬܦܢܐ ܐܢܫ ܠܘܬ ܨܠܘܬܐ ܘܠܘܬ ܡܟܝܟܘܬܐ: ܐܠܐ ܒܨܘܡܐ. ܘܠܐ ܡܬܬܪܝܡ ܒܪܢܫܐ ܘܡܬܓܐܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܒܐܣܛܪܢܝܐ ܘܡܐܟܘܠܬܐ: ܘܒܠܒܘܫܐ ܡܨܒܬܐ. ܐܝܟܢ ܓܝܪ ܕܡܬܚܝܠ ܦܓܪܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ: ܗܟܢ ܡܬܚܣܢܐ ܚܛܝܬܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܘܥܠ ܢܦܫܐ ܒܟܠ ܒܝܫܢ ܘܡܬܟܦ ܟܠܗ ܒܪܢܫܐ. ܐܝܟܢ ܓܝܪ ܕܡܬܡܚܠ ܦܓܪܐ ܒܨܘܡܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ: ܗܟܢ ܡܬܚܝܠܐ ܢܦܫܐ ܒܪܘܚܐ ܘܒܨܠܘܬܐ܀

ܐܝܟܢܐ ܗܟܝܠ ܕܣܓܝܐܝܢ ܨܘܡܐ ܐܦ ܒܘܣܡܐ: ܗܟܢܐ ܣܓܝܐܝܢ ܡܟܝܟܘܬܐ ܕܙܟܝܢ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ: ܕܬܫܐܠ ܫܠܡܗ ܕܗܢܐ ܘܠܗܠ. ܘܠܗܢܐ ܬܣܓܘܕ: ܘܠܬܠܝܬܝܐ ܬܝܩܪ: ܘܩܕܡ ܗܢܐ ܬܩܘܡ: ܘܠܗܢܐ ܬܩܪܐ ܐܚܝ ܘܚܬܝ: ܘܠܗܠܝܢ ܐܒܝ ܘܐܡܝ ܘܠܗܠܝܢ ܒܪܝ ܘܒܪܬܝ: ܘܠܗܢ ܬܠܦ: ܘܠܗܢ ܬܪܚܡ: ܘܠܗܢ ܬܚܒ: ܘܠܗܢ ܬܩܦ: ܘܠܗܢ ܬܙܗܪ: ܘܠܗܢ ܬܣܥܘܪ: ܘܠܘܬ ܗܢܐ ܬܬܒ: ܘܥܡ ܗܢܐ ܬܬܚܒܪ: ܘܠܗܢܐ ܬܫܐܠ: ܘܡܢ ܗܢܐ ܬܫܬܐܠ: ܘܠܚܪܢܐ ܬܪܝܡ: ܘܡܢ ܐܚܪܢܐ ܬܕܚܠ ܡܛܠ ܕܒܝܫ ܗܘ. ܘܐܢ ܡܕܡ ܡܩܪܒܝܢ ܕܢܬܬܘܐ

Eαβδ] — 1 δ om. ܐܢ. — 3 δ om. ܝܘܡܬܐ. — 6 δ om. ܘܡܬܬܪܝܡ ... ܒܨܘܡܐ ܐܠܐ. — *Ib.* δ ܒܐܣܛܪܢܝܐ. — 14 δ ܕܣܓܝܐܝܢ. — 15 δ ܣܓܝܐܝܢ (sic). — 16 δ ܬܫܐܠ. — 17 δ ܬܝܩܪ. — 20 δ ܬܠܦ. — *Ib.* δ ܬܪܚܡ. — 21 δ ܬܙܗܪ. — 23 δ ܬܫܬܐܠ (sic). — 25 δ *possible est* ܐܢ ܡܕܡ.

[1] Matth. XVII, 20.

ܘܠܐ ܬܬܟܐܐ. ܘܠܟܠ ܐܢܫ ܬܬܝܕܥ ܡܟܝܟܘܬܟ ܒܦܪܫܘ ܘܒܬܩܢܘܬܐ: ܕܬܕܥ ܠܡܢ ܘܠܡܢ ܚܝܒ ܐܢܬ ܚܕ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܟܝܟܘܬܐ: ܘܠܡܢ ܬܪܬܝܢ ܘܠܡܢ ܬܠܬ: ܘܠܐܪܒܥ: ܘܠܡܢ ܠܟܠܗܝܢ: ܠܗܘ ܕܡܩܪܒ ܠܟ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܘܠܡܐܟܘܠܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܬܬܝܕܥ ܡܟܝܟܘܬܟܘܢ ܠܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܕܥܘ ܠܗ ܐܡܪ ܠܡܢ ܡܢ ܚܝܒܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܠܡܢ ܫܠܡܐ: ܘܠܡܢ ܚܘܒܐ ܘܪܚܡܬܐ: ܘܠܡܢ ܕܚܠܬܐ ܘܐܝܩܪܐ. ܘܠܐܢܫ ܡܕܡ ܠܐ ܬܚܘܒܘܢ ܐܠܐ ܚܕ ܠܚܕ ܠܡܚܒܘ. ܘܡܪܗ ܕܫܠܡܐ ܢܗܘܐ ܥܡܟܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܀

ܗܟܢ ܬܘܒ ܐܢܚܢܐ ܢܣܬܟܠ ܕܣܓܝܐܐ ܐܢܘܢ ܦܘܪܫܢܝܗ̈ ܕܩܫܝܘܬ ܠܒܐ. ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܢܬܚܪܐ ܐܘ ܡܚܐ ܐܘ ܪܕܦ: ܗܘ ܒܩܫܝܘܬ ܠܒܐ ܡܬܩܫܐ ܘܗܘܐ ܚܝܒܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܟܕ ܐܢܫ ܣܢܐ ܠܚܒܪܗ. ܘܟܕ ܪܓܙ ܐܘ ܚܣܡ ܐܘ ܪܬܚ ܐܘ ܡܬܪܘܪܒ: ܐܘ ܠܚܛܝܐ ܢܗܦܘܟ ܐܦܘܗܝ ܘܠܐ ܟܠܐ ܪܥܝܢܗ ܘܠܐ ܬܘܐ ܠܗ: ܟܕ ܐܦ ܚܢܢ ܚܛܝܐ ܚܢܢ: ܘܟܕ ܐܢܫ ܒܡܫܬܥܝܢܘܬܐ ܢܦܠ:

est. Et, si potes, honora eum, ut eum paeniteat, nec malefaciat. Et cuique nota sit humilitas tua decenter et ordinate, ut scias, cui debeas singulas virtutes ex his humilitatibus et cui binas et cui ternas et quaternas et cui omnes : ei, qui te perducit ad perfectionem et cibum perfectum, sicut scriptum est : *Nota sit humilitas vestra omnibus hominibus*[1]. *Et scitote,* inquit, *quid cuique debeatis :* cui salutationem, cui caritatem et dilectionem, cui timorem et honorem. *Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis*[2]. Et dominus pacis sit vobiscum a Deo Patre nostro et Dño Iesu Christo[3].

11. Simili item ratione intelligamus, fratres, multifarios esse obduratos. Quemadmodum si quis altercatur, aut percutit, aut persequitur, obduratione obduratur et fit reus : sic, quando quis alium odio habet, et quando irascitur, aut quando invidet, aut effervescit, aut extollitur, aut peccatorem evitat nec cohibet mentem suam nec eum poenitet (cum nos quoque peccatores simus) et quando quis in detractiones prolabitur :

Eαβδ] — 1 δ ܘܬܬܟܐܐ. — 4 δ ܠܐܪܒܥ. — *Ib.* α ܠܐܪܒܥܐ. — 5 δ ܠܟܠܗܝܢ [ܠܟܠܗܘܢ. — 7 δ ܕܬܬܝܕܥ. — 8 δ ܐܡܪ ܕܥܘ. — 9 αδ ܚܝܒܝܢ ܐܢܬܘܢ. — 10 α in marg. add. ܕܥ (= ܕܡܥܒܕ cf. Rom. XIII, 7) [ܫܠܡܐ. — *Ib.* α in marg. add. ܕܡ (= ܕܡܟܣܐ) [ܘܠܡܢ. — 11 α in marg. add. ܕܟ (= ܕܟܣܦܐ) [ܘܠܡܢ. — 15 Inc. β praemisso ܣܒܪܐ ܕܗܝ [ܗܟܢ. — 16 β ܕܐܢ ܐܘ. — 20 α ܚܣܡ [ܚܣܡ ܐܘ ܪܬܚ. αβ ܪܬܚ [ܪܬܚ. — *Ib.* β ܪܬ (sic) [ܪܬ. — 22 δ ܢܗܦܘܟ. — 23 β ... ܠܐ [ܘܠܐ. — 24 Eα ܘܡܫܬܥܝܢ β ..... [ܡܫܬܥܝܢ ܐ. — *Ib.* α ܠܗܠܝܢ.

[1] Phil. IV, 5. — [2] Rom. XIII, 7 seq. — [3] Rom. XV, 33; Phil. I, 2.

nisi quis haec omnia et his similia caverit : obduratione obduratur et peccat. Et quando quis honorem proximi sui livide aspicit et odium fovet in corde suo, et quando rebellat contra doctrinam, et quando contemnit verbum veritatis et veritatem abnegat et contendit ob res solubiles et fluxas, et quando verum reputat rumorem longinquum, cum eum nec viderit nec examinaverit, et quando aliquid indecenter et indiscrete auditum facit et, quando iniuste corrigit aut absque caritate corripit et, quando insidiose percutit et inique loquitur, et quando scelestus et inflatus est, et quando oculus eius nequam est, et quando mentitur, nec verum existimat verbum suum, et quando habet nec sublevat indigentem se, et quando improperat et os eius verbis spurcis plenum est, et quando non impertitur honorem, cui decet, et quando de hominibus probis verba turpia loquitur, aut iustos deridet, aut bonis improperat, et quando calumniose profert producitque turpia nec ei quisquam credit, et quando odit peregrinos et fraudat mercenarios, et quando secretum socii sui prodit et quando alium odit

ܡܬܩܫܝܘ ܡܬܩܫܝܐ ܘܚܛܐ. ܘܐܡܬܝ ܕܚܣܡ ܒܐܝܩܪܐ ܕܚܒܪܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܐܚܕ ܐܟܬܐ ܒܠܒܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܪܕ ܥܠ ܡܪܕܘܬܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܒܨܪ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܘܟܦܪ ܒܫܪܪܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܕܐܢ ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܡܫܬܪܝܢ ܘܡܬܒܕܪܢ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܫܪܪ ܫܘܥܝܐ ܕܡܢ ܪܘܚܩܐ ܟܕ ܠܐ ܚܙܝܗܝ ܘܠܐ ܒܚܢܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܫܡܥ ܡܠܬܐ ܕܠܐ ܒܦܪܘܫܘ ܘܕܠܐ ܒܡܬܡܟܟܘ ܠܐܢܫ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܫܡܥ ܕܠܐ ܒܦܪܘܫܐ: ܐܘ ܪܕܐ ܘܕܠܐ ܚܘܒܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܚܐ ܒܢܟܠܐ ܘܡܡܠܠ ܕܠܐ ܒܟܐܢܘ: ܘܐܡܬܝ ܕܥܘܠ ܘܡܬܚܬܪ: ܘܐܡܬܝ ܕܒܝܫܐ ܥܝܢܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܟܕܒ ܘܠܐ ܡܫܪܪ ܡܠܬܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܘܠܐ ܡܪܝܡ ܠܡܢ ܕܚܣܝܪ ܕܟܘܬܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܒܨܘܪܐ ܘܡܠܐ ܦܘܡܗ ܡܡܠܠܐ ܛܢܦܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܠܐ ܦܠܓ ܐܝܩܪܐ ܠܡܢ ܕܘܠܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܐܡܪ ܥܠ ܦܫܝ̈ܛܐ ܡ̈ܠܐ ܣܢ̈ܝܬܐ: ܐܘ ܡܡܝܩ ܒܙܕܝ̈ܩܐ: ܐܘ ܡܚܣܕ ܥܠ ܛܒ̈ܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܡܪܡܐ ܘܡܦܩ ܥܠ ܘܡܡܠܠ ܨܢܝܥܐܝܬ ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܗܝܡܢ ܠܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܣܢܐ ܠܐܟܣܢܝ̈ܐ ܘܛܠܡ ܠܐܓܝܪ̈ܐ: ܘܐܡܬܝ ܕܓܠܐ ܪܐܙ ܚܒܪܗ: ܘܐܡܬܝ ܕܣܢܐ ܠܐܢܫ ܐܘ ܓܠܐ ܪܐܙܗ: ܦܬܓܡ ܕܫܠܐ ܘܡܚܪܒ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܢ ܐܪܚܐ ܨܪܘܝܐ. ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܥܒܪܐ

Eαβδ] — 2 α *invidus est* ܚܣܡ̣ — 10 δ om. ܘܡܫܡܥ. — *Ib.* δ ܒܦܪܘܫܘܬܗ [ܒܦܪܘܫܐ. — 13 δ ܒܝܫܐ [ܥܝܢܗ. — 16 δ ܘܡܡܠܠܘܗܝ (sic) [ܡܡܠܠܐ. — *Ib.* δ ܛܢܦܬܐ (sic). — 19 β ܘܡܚܣܕ. — 21 δ et nemo *mittit* eum ܡܫܕܪ [ܡܗܝܡܢ. — 22 E ܐܟܣܢܝܐ. — *Ib.* Eβ ܐܓܝܪܐ. — 23 α … [ܚܒܪܗ. — 24 δ ܘܡܚܪܒ [ܘܡܚܪܒ. — *Ib.* αβ ܐܝܟ ܕܡܢ δ ܕܡܢ ܐܝܟ.

ܘܐܪ̈ܙܘܗܝ: ܡܚܝܒ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܐܢܫ: ܘܡܣܬܢܐ ܘܡܣܬܠܝܐ ܘܚܛܐ ܘܡܣܬܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܡܢ ܒ̈ܢܝܢܫܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܙܟܝܗ ܠܒܝܫܬܐ ܘܐܬܥܠܝ ܠܟܠܗܝܢ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܘܗܘܐ ܚܕ ܥܡ ܡܪܢ ܒܪܘܚ ܘܥܒܕ ܟܠ ܛܒ̈ܬܐ ܘܡܬܪܚܡ ܥܠ ܟܠ ܐܝܟ ܛܒ̈ܐ ܘܒܝ̈ܫܐ ܘܒܚܘܒܗ ܡܫܬܐܠ ܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܐܝܟ ܕܢܩܪܝܘܗܝ ܘܢܦܢܝܘܗܝ ܠܒܝܬ ܚܝ̈ܐ: ܠܡܢ ܕܥܒܕ ܗܟܢ: ܛܘܒܘܗܝ: ܕܥܡ ܡܪܢ ܗܘܐ܀

ܘܥܠ ܗܝ ܕܐܡܪܬ ܪܘܚܐ ܒܐܫܥܝܐ: ܕܠܘ ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܕܟܦܦ ܐܢܫ ܨܘܪܗ ܐܝܟ ܒܢܘܠܐ: ܘܣܩܐ ܘܩܛܡܐ ܢܫܘܐ ܠܗ: ܐܠܐ ܗܢܘ ܨܘܡܐ ܕܓܒܝܬ: ܕܬܫܪܘܢ ܐܣܘܪ̈ܐ ܕܥܘܠܐ: ܘܬܦܣܩܘܢ ܡܐܣܘܪ̈ܝܬܐ ܕܢܟܠܐ: ܠܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܗܢܐ ܨܘܡܐ ܐܡܪ ܒܟܬܒܐ: ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܡܣܠܝܘ ܐܣܠܝܗ ܡܪܝܐ ܠܣܩܐ ܘܠܩܛܡܐ ܘܠܡܢ ܕܟܦܦ ܨܘܪܗ ܐܝܟ ܒܢܘܠܐ ܒܟܦܢܐ ܘܒܨܗܝܐ: ܘܒܡܣܟܢܘܬܐ ܘܒܡܫܬܪܝܘܬܐ ܘܒܝܚܝܕܝܘܬܐ: ܐܠܐ ܡܚܣܕܘ ܚܣܕ ܒܝܕ ܐܫܥܝܐ ܠܕ̈ܓܠܐ: ܕܡܠܝܢ ܗܘܘ ܓܘܗܘܢ ܒܢܟܠ̈ܐ: ܘܒܙܬܐ ܘܚܛܘܦܝܐ ܒܝܬ ܫܢ̈ܝܗܘܢ: ܘܐܚܝܕܝܢ ܗܘܘ

aut revelat secretum eius : quisque timet eum fugitque velut leonem rapacem. His omnibus et his similibus homo reus fit et odio habetur et abominabilis fit et peccat et reprobatur cum a Deo tum ab hominibus. Qui autem malo devicto haec omnia transcendit et spiritu cum Dño factus omnia bona facit et cuiusque miseretur, bonorum et malorum, et ob caritatem suam neminem negligit vocare eumque ad domum salutis reducere, qui facit sic : beatus est, quia cum Dño erit.

12. Et quod attinet id, quod Spiritus dixit in Isaia : *Non hoc est ieiunium, ut quis incurvet collum suum velut hamum et cilicium cineresque sibi sternat, sed hoc est ieiunium, quod elegi : ut solvatis vincula iniquitatis et abscindatis compedes fallaciae* [1], non dicit Scriptura ieiunium hoc non esse honestum (neque enim reiiciendo reiecit Dominus cilicium et cineres et eum, qui collum suum velut hamum incurvat ob famem et sitim et paupertatem et renunciationem et solitariam vitae rationem) sed per Isaiam sugillans sugillat mendaces, quorum intestina plena erant dolis, qui praedam et rapinam inter dentes tene-

Eαβδ] — 1 α ܘܐܪ̈ܙܗܘܢ. — *Ib.* δ ܡܚܝܒ. — *Ib.* α ܒܗܘܢ. — 5 δ ܒܪܘܚܐ ܥܡ ܗ. — 7 αβ ܠܟܠ. — 8 δ ܘܢܦܢܝܘܗܝ (sic). — 9 αβ ܠܒܝܬ [ܠܒܝܬ. — 11 β ܗܘ (?). — 12 δ ܗܢܘ ܗܘ ܕܠܐ. — 14. δ ܒܬܠܬ ܗܢܐ. — *Ib.* δ om. ܨܘܡܐ. — 17 αδ ܐܡܪܝܢ. — *Ib.* αβδ ܐܦܠܐ. — 20 β ... [ܘܒܡܫܬܪܝܘܬܐ. — 23 δ in margine add. ܗܘܐ. — 24 α ܘܒܢܟܠܝܢ δ ܘܒܢܟܠܝܢ.

[1] Is. LVIII, 5 seq.

bant, qui liberos sibi in servitutem subigebant et *devorabant domos orphanorum et viduarum* [1] et omnia nequitiarum genera committentes cilicium sibi cineresque mendaciter sternebant subtus pedes suos et mendaces *ieiunabant* a pane *se ostentaturi hominibus* et humiliaverunt staturas suas et *foedabant facies suas* [2] *et orabant in plateis, in conspectu hominum, ut iusti apparerent* [3], dum iniquitatem occultam operabantur. His igitur impostoribus, qui fraudulenter ieiunabant et se mendaciter humiliabant, improperavit Dominus dicens : « non accepto humilitatem fictam et ieiunium mendax ; et melius est homini comedere et bibere et vestes nitidas induere, nec malefacere, quam ieiunare et cilicio indui et homines lamentabundos reddere omnes ob mala [ipsis] illata. »

13. Ceterum Dominus vult omnes, qui a malis cunctis recedunt et bona sectantur, ieiunare et humiliari et cilicium induere et cineres comedere et semper orare, quoad salventur per Dñum et victoria de castris [inimicis] reportata beati fiant. Dominum vero mendacibus improperasse per Isaiam inde cognoscimus, quia, ecce, de pro-

ܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܚܐܪܐ ܒܥܒܕܘܬܐ: ܘܐܟܠܝܢ ܒܬ̈ܐ ܕܝܬܡ̈ܐ ܘܐܪ̈ܡܠܬܐ ܘܥܒܕܝܢ ܟܠ ܕܒܝܫ: ܘܡܟܒܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܕܓܠܐܝܬ ܣܩܐ ܘܩܛܡܐ ܠܬܚܬ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ: ܘܨܝܡܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܠܚܡܐ ܕܓܠܐܝܬ: ܡܛܠ ܕܢܚܘܘܢ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ: ܘܡܡܟܟܝܢ ܗܘܘ ܩܘܡܬܗܘܢ ܘܡܚܒܠܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ ܘܡܨܠܝܢ ܒܫܘ̈ܩܐ ܠܥܝܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܕܙܕܝ̈ܩܐ ܐܢܘܢ: ܟܕ ܦܠܚܝܢ ܢܟܝܠܘܬܐ ܒܟܣܝܬܐ. ܠܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܕܓܠܐ ܕܒܢܟܠܐ ܨܐܡܝܢ ܗܘܘ ܘܕܒܓܠܘܬܐ ܡܬܡܟܟܝܢ ܗܘܘ ܢܚܬ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ: ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܐܢܐ ܡܘܟܟܐ ܕܒܕܝܐ ܘܨܘܡܐ ܕܓܠܐ: ܘܛܒ ܗܘ ܠܒܪܢܫ ܕܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ ܘܢܠܒܘܫ ܢܩ̈ܝܐ: ܘܠܐ ܕܢܥܒܕ ܒܝ̈ܫܬܐ ܟܕ ܨܐܡ ܘܢܠܒܘܫ ܣܩܐ ܘܢܒܟܐ ܠܟܠܢܫ ܒܒܝ̈ܫܬܐ ܕܥܒܕ܀

ܡܪܝܐ ܕܝܢ ܠܟܠ ܡܢ ܕܥܒܪ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܪܕܦ ܒܬܪ ܛܒ̈ܬܐ: ܨܒܐ ܕܢܨܘܡ ܘܢܬܡܟܟ: ܘܢܠܒܘܫ ܣܩܐ ܘܢܐܟܘܠ ܩܛܡܐ ܘܢܬܟܫܦ ܟܠܝܘܡ ܥܕܡܐ ܕܢܬܦܪܩܘܢ ܒܡܪܢ ܘܢܙܟܘܢ ܡܢ ܟܠ ܡܫܪ̈ܝܢ ܘܡܬܛܘܒܝܢ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܝܕܥ ܕܒܓܠܐ ܢܚܬ ܡܪܝܐ ܒܐܫܥܝܐ: ܕܗܐ ܠܢܒܝ̈ܐ

Eαβδ] — 4 δ ܕܓܠܐܝܬ. — 7 α ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. — 8 α ܘܩܘܡܬܗܘܢ. — *Ib.* δ ܘܡܣܟܢܝܢ. — 9 αδ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. — 10 δ ܕܙܕܝ̈ܩܐ. — 11 δ om. ܕܓܠܐ. — *Ib.* δ ܕܒܐܦ̈ܐ. — 13 αβ ܘܐܡܪ. — *Ib.* δ om. ܐܢܐ. — 14 δ om. ܗܘ. — 15 α ܠܗ ܐܠܐ. — 16 α ܣܩܐ. — 17 δ om. ܟܕ ܨܐܡ ... ܠܟܠܢܫ ܒܒܝ̈ܫܬܐ quae tamen in margine inferiore adscripta sunt. — 18 αβδ ܟܠ. — 19 α ܒܬܪܗܘܢ. — 22 β ܕܢܬܦܪܩܘܢ. — 23 βδ ܡܫܪ̈ܝܢ.

[1] Matth. XXIII, 14. — [2] Matth. VI, 16. — [3] Matth. VI, 5.

ܘܠܫܠܝ̈ܚܐ ܕܐܬܡܟܟܘ: ܘܠܒܫܘ ܡܫܟ̈ܐ ܕܐܡܪ̈ܐ ܘܕܥܙ̈ܐ: ܘܐܬܥܛܦܘ ܣܩ̈ܐ: ܘܐܟܠܘ ܒܡܬܩܠܐ: ܘܐܫܬܝܘ ܒܟܝܠܐ ܘܐܟܠܘ ܩܛܡܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܚܕܝ ܒܗܘܢ ܡܪܝܐ ܘܠܐ ܚܣܕ ܐܢܘܢ ܐܠܐ ܐܡܪ ܒܝܗܘܢ ܛܒ̈ܬܐ ܘܐܘܪܒ ܐܢܘܢ. ܘܗܫܐ ܙܢܐ ܗܘܝܘ ܨܒܐ ܡܪܝܐ ܕܗܢܐ ܕܓܒܐ ܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܪܚܡ ܩܕܝܫܘܬܐ: ܘܨܒܐ ܕܢܕܟܐ ܠܒܗ ܘܢܚܙܐ ܠܡܪܝܐ ܒܫܘܒܚܗ: ܘܢܬܓܡܪ ܘܢܥܡܪ ܒܗ: ܕܢܕܘܢ ܦܓܪܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܘܢܬܡܟܟ ܘܢܡܝܬܝܘܗܝ ܠܦܓܪܗ: ܘܢܨܘܡ ܐܡܝܢܐܝܬ ܘܢܨܠܐ: ܘܢܣܪܩ ܘܢܬܩܕܫ ܘܢܫܩܘܠ ܨܠܝܒܗ: ܘܢܪܕܐ ܒܚܫ̈ܘܗܝ ܕܦܪܘܩܢ. ܘܐܠܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܠܗ ܘܡܬܓܡܪ: ܘܡܕܪܟ ܠܡܢܬܐ ܕܡܛܝܐ ܠܩܕܝ̈ܫܐ ܒܢܘܗܪܐ܀

ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܟܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܕܠܐܐ ܡܫܟܚ: ܘܦܪܥ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܘܠܐ ܛܠܡ ܠܐܢܫ ܕܝܗܒ ܟܣܐ ܕܡܝ̈ܐ ܐܘ ܩܨܝܐ ܕܠܚܡܐ. ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܫܥܬܐ ܕܢܨܘܡ ܐܢܫ ܒܦܘܪܫܢܐ ܘܡܥܒܪ ܥܕܢܐ ܕܫܪܘܬܐ: ܘܡܨܠܐ ܘܗܝܕܝܢ ܠܥܣ ܡܬܛܠܡ. ܘܗܐ ܕܝܢ ܡܣܟܢܐ ܐܢܫ ܛܒ: ܡܢ ܟܣܐ ܕܡܝ̈ܐ ܘܡܢ ܩܨܝܐ ܕܠܚܡܐ ܠܐ ܡܬܡܟܢ: ܘܠܐ ܡܢ ܨܝܡܬܐ

phetis et apostolis, qui se humiliaverunt et pelles agnorum et caprarum induerunt et se cilicio accinxerunt et cum pondere comederunt et cum mensura biberunt et cineres manducarunt, sicut scriptum est [1], gavisus est Dominus, nec eis improperavit, sed bonum de ipsis locutus est eosque magnificavit. Et hodie, pari ratione vult Dñs, ut is, qui sibi vitam solitariam elegit et sanctitatem diligit et cor suum mundare et Dominum in gloria eius cernere et perfici et morari in eo vult, *corpus suum iudicet* sicut dixit Paulus [2] et se humiliet et corpus suum mortificet et assiduo ieiunet et oret et se exinaniat et sanctificet et tollat crucem suam et incedat in passionibus Salvatoris nostri, secus non poterit ipso dignus fieri et perfici et consequi portionem, quae sanctis venit in luce.

14. Ceterum quisque prout enititur, invenit; et [Dominus] cuique retribuit iuxta opera eius nec cuipiam iustitiam negabit, qui dat poculum aquae aut frustum panis; etiamsi unicam horam discrete ieiunaverit et tempus prandii distulerit [3] et oraverit et tunc comederit: non fraudabitur. Et si quis pauper sit valde, poculo aquae et frustulo pa-

Eαβδ] — 1 δ ܕܐܬܡܟܟ. — 3 δ om. ܘܐܫܬܝܘ. — 4 δ ܘܐܟܠܘ. — 10 δ ܒܗ [ܠܗ. — 14 δ ܘܢܪܕܐ. — 17 α ܠܩܕܝܫܐ [ܠܩܕܝ̈ܫܐ. — *Ib.* β *filiis suis* ܒܢܘܗܪܗ [ܒܢܘܗܪܐ. — 18 α ܡܫܟܚ δ ܕܡܫܟܚ et om. ܕܝܢ. — 21 δ ܚܕܐ ܫܥܬܐ ܠܐ ܐܦ. — *Ib.* δ om. ܐܢܫ.

[1] Ezech. IV, 10 seq.; Ps. CII, 9. — [2] I Cor. IX, 27. — [3] Cf. Tob. XII, 12.

nis non est pauper; neque pedibus lavandis et infirmis ligandis et peregrinis hospitio excipiendis pauper est is, qui habet domum; nec verbis benignis et salutatione caritatis pauper est, nisi is, qui nequam fieri velit. Deus vero visa sollertia hominum, qui de sua paupertate afflictos vivificare volunt et tribulationem patiuntur, ut praecepta eius custodiant: benefacit eis rebus visibilibus et dabit eis promissa invisibilia[1].

15. Dicto de aliquo verbo foedo, sive false sive vere, fore, ut assertores istorum verborum otiosorum rationem reddant die iudicii et se de eis excusent, ipsi illique, qui ea vera existimant eaque enarrant post assertores eorum, quamvis ea non viderint palam nec ea reapse palpaverint. Hanc ob rem iusti cavent sibi, ne, etiamsi viderint ea, recitent, ne alium per alium scandalizantes in verbis suis deprehendantur die iudicii et correptionis. *Ex verbis,* inquit, *tuis iustificaberis et ex verbis tuis condemnaberis*[2]. Et *rationem reddetis de eis die iudicii*[3]. Quapropter omnis, qui timet

ܕܪ̈ܓܠܐ ܡܫܝܓܐ ܕܟܪ̈ܝܗܐ ܘܡܐܣܪܐ ܕܐܟܣ̈ܢܝܐ
ܡܣܟܢ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬܐ: ܐܦܠܐ
ܡܢ ܡ̈ܠܐ ܒܣܝ̈ܡܬܐ ܘܡܢ ܫܐܠܬܐ
ܕܚܘܒܐ ܡܣܟܢ ܐܢܫ: ܐܠܐ ܐܢ ܡܢ
ܕܪܓܐ ܕܢܗܘܐ ܒܝܫܐ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܚܙܐ
ܚܦܝܛܘܬܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܕܪܓܝܢ ܕܡܢ
ܡܣܟܢܘܬܗܘܢ ܢܚܘܢ ܠܡܬܠܚ̈ܨܐ:
ܘܡܬܐܠܨܝܢ ܡܛܠ ܕܢܛܪܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ:
ܡܛܝܒ ܠܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙ̈ܝܢ: ܘܝܗܒ
ܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܡܠܟܢ ܘܠܐ ܡܬܚܙ̈ܝܢ܀
ܡܬܐܡܪܐ ܗܝ ܥܠ ܐܢܫ ܡܣܠܝܬܐ
ܣܢܝܬܐ ܐܘ ܕܓܠܐܝܬ ܐܘ ܫܪܝܪܐܝܬ:
ܡܬܒܥܝܢ ܐܡܘܪ̈ܝܗܝܢ ܕܗܠܝܢ ܡ̈ܠܐ ܒܛܝ̈ܠܬܐ
ܕܢܬܒܥܘܢ ܦܬܓܡܐ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ:
ܘܢܦܩܘܢ ܙܘܕܩܐ ܕܥܠܝܗܘܢ: ܗܢܘܢ ܘܗܠܝܢ
ܕܡܫܪܝܢ ܠܗܘܢ ܘܬܢܝܢ ܠܗܘܢ ܒܬܪ
ܐܡܘܪ̈ܝܗܘܢ: ܟܕ ܠܐ ܚܙܘ ܐܢܝܢ ܓܠܝܐܝܬ
ܐܘ ܓܫܘ ܐܢܝܢ ܫܪܝܪܐܝܬ. ܡܛܠ ܗܢܐ
ܢܛܪܝܢ ܙܕܝ̈ܩܐ ܢܦܫܗܘܢ ܕܐܦܠܐ ܡܐ ܕܚܙܘ
ܐܡܪܝܢ: ܕܠܐ ܢܟܫܠܘܢ ܠܐܢܫ ܒܐܢܫ: ܕܠܐ
ܢܬܐܚܕܘܢ ܒܗܘܢ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ
ܘܕܡܟܣܢܘܬܐ. ܡܢ ܡ̈ܠܝܟ ܠܟ ܬܙܕܕܩ
ܘܡܢ ܡ̈ܠܝܟ ܬܬܚܝܒ. ܘܦܬܓܡܐ ܬܬܠܘܢ
ܥܠܝܗܘܢ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ

Eαβδ] — 6 δ ܐܢܫܐ ܕܒܢ̈ܝܢ. — *Ib.* αβ ܡܢ. — 7 βδ ܕܚܝܣܝܢ (?). — 8 α ܦܘܩܕܢܘܗܝ. — 9 E ܕܡܬܚܙܝܢ. — 10 α om. ܘܝܗܒ .... ܕܡܬܚܙܝܢ. — *Ib.* E ܡܬܚܙܝܢ. — 15 β om. ܘܗܠܝܢ. — 16 δ ܕܡܫܪܝܢ ܠܗܘܢ ܘܬܢܝܢ ܠܗܘܢ. — 17 αδ ܐܢܝܢ. — 18 δ ܓܫܘ (sic). — *Ib.* δ ܐܢܝܢ. — *Ib.* α ܡܛܠܗܢܐ. — 19 δ ܠܐ ܐܦ. — 20 β ܐܢܫ [ܐܢܫ ܠ. — 21 αδ ܒܡܠܝܗܘܢ. — 22 δ om. ܠܟ. — 24 αδ ܡܛܠܗܢܐ.

[1] Cf. Hebr. VI, 1. — [2] Matth. XII, 37. — [3] *Ib.* XII, 36.

ܟܠ ܡܢ ܕܕܚܠ ܡܢ ܕܝܢܐ ܕܥܬܝܕ: ܢܛܪ ܢܦܫܗ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܚܝܒ: ܘܥܪܩ ܡܢ ܚܛܗܐ ܡܫܚܠܦܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܠܗܢܐ ܡܠܟܐ ܐܪܥܢܐ ܘܠܣܦܪܘܗܝ: ܠܐ ܦܠܛ ܠܗܘܢ ܡܕܡ ܡܢ ܕܘܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܟܡܐ ܕܝܢ ܠܗܘ ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ ܘܠܗܘ ܣܦܪܐ ܪܘܚܢܐ: ܠܐ ܛܥܐ ܠܗ ܡܕܡ ܡܢ ܕܘܒܪܝܗܘܢ ܕܒܢܝܢܫܐ: ܕܡܟܣ ܐܢܘܢ ܥܠ ܟܠ ܚܕܡܕܡ ܒܛܟܣܐ ܘܐܡܪ ܗܟܢ: ܐܢܬ ܦܠܢ ܡܢܐ ܐܡܪܬ ܒܕܘܟܬܐ ܦܠܢ. ܗܐ ܗܒ ܦܬܓܡܐ. ܘܐܢ ܐܡܪ ܕܡܢ ܦܠܢ ܫܡܥܬ: ܠܐ ܐܝܬ ܕܡܩܒܠ ܡܢܗ ܐܠܐ ܗܒ ܠܝ ܦܬܓܡܐ ܕܡܠܬܐ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܐܫܪܬܗ ܘܐܦܪܣܬܗ ܟܕ ܠܐ ܚܙܝܬܗ܀

ܬܘܒ ܐܡܪ ܒܐܫܥܝܐ: ܕܗܕܐ ܗܝ ܢܝܚܬܝ: ܐܢܝܚܘ ܠܡܠܝܛܐ. ܚܙܝܬ ܐܝܟ ܡܢܝܚܝܢ ܥܒܕܝ ܙܕܩܬܐ ܠܡܠܝܛܐ: ܘܡܢܝܚܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ: ܘܡܢܝܚ ܠܗܘܢ ܒܝܘܡܗ ܪܒܐ. ܘܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܠܐ ܡܪܦܐ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ ܕܠܐ ܚܙܝܬ ܙܕܝܩܐ ܕܐܫܬܒܩ: ܐܦܠܐ ܙܪܥܗ ܕܣܢܩ ܠܗ ܠܠܚܡܐ. ܠܝܚܝܕܝܐ ܗܟܝܠ ܠܘ ܡܕܡ ܗܘ ܗܕܐ ܕܡܢ ܒܣܪܐ ܘܚܡܪܐ ܢܬܟܠܘܢ: ܐܠܐ ܗܟܢ ܡܬܟܬܫܝܢ: ܕܠܚܡܐ ܝܒܝܫܐ ܘܡܝܐ ܠܐ ܢܣܒܥܘܢ: ܡܛܠ ܕܗܟܢ ܡܬܕܟܐ ܒܪܢܫܐ ܘܩܠܝܠ ܘܡܬܕܟܐ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ: ܘܒܐܘܠܨܢܘܗܝ

iudicium futurum, se ab his custodit, ne condemnetur, et fugit peccata multifaria. Nam si regem hunc terrestrem et scribas eius nil fugit conversationum regni : quanto minus fallit Regem caelestem et scribam spiritualem quidquam conversationis hominum, qui eos ordinatim de unaquaque re correpturus dicet sic : « tu, X., quid dixisti in loco Y.? En, redde rationem! » Et si dicat : « a Z. audivi », nemo ratum habebit, sed « redde », inquit, « rationem, cur id verum reputaveris, et divulgaveris cum illud non videris? »

16. Item dixit apud Isaiam : *Hoc est refrigerium meum : sublevate afflictos*[1]. Vides, quomodo sublevent ipsum Dominum afflictis sublevatis eleemosynarum factores et [quomodo] alleviet eos die eius magna; nec eos in hoc saeculo derelinquit, nam David dixit : *Non vidi iustum derelictum esse nec semen eius indiguisse pane*[2]. Solitariis igitur nil adhuc est contineri a carnibus et vino, sed ita certant, ut neque pane arido et aqua saturentur; nam hac ratione homo lustratur et alleviatus purificatur ope ieiunii et orationis et tribulationum et

Eαβδ] — 1 α ܕܠܡܢ. — 7 δ om. ܡܕܡ. — 8 αβδ ܘܕܒܢܝܢܫܐ. — *Ib.* ܡܕܡ ܟܠ. — 10 δ ܒܘܟܬܐ. — 12 αβ ܠܝ [ܗܒ. — *Ib.* α ܘܡܛܠ. — 14 α ܐܡܪ. — *Ib.* δ ܢܝܚܬ (sic). — 15 δ ܐܢܝܚܘ. — *Ib.* δ om. ܚܙܝܬ. — 16 βδ om. ܠܡܠܝܛܐ ... ܚܙܝܬ et supplent in margine. — 20 δ ܐܦ ܠܐ.

[1] Is. XXVIII, 12. — [2] Ps. XXXVII, 25.

verberum carnis. Nisi enim quis moriatur in vita sua detrimentis saeculi huius et oblectamentis adversis et cupidinibus eius mortiferis et reclinatoriis capitis eiusdem condemnatoriis : postquam egressus erit e corpore, non potest fieri cum Dño, sicut dixit Paulus [1] et sicut dixit Dñs : *Arcta est et angusta via mea* [2]. *Qui me,* inquit, *diligit, perdet animam suam propter me* — hoc est retinet ab ipsa omnia oblectamenta carnalia voluntatis eius debilis — *et qui perdiderit animam suam* — afflictionibus — *inveniet eam* [3] *et gaudebit cor eius in me,* dicit Dominus, *et gaudium eius nemo tollet* [4]. Ideo dixit Spiritus per os David : *Labora in saeculum, et vives in saeculum saeculorum* [5] nec videbis corruptionem. Num igitur hoc labore visibili fatigari et laborare nos iubet? Non enim iubemur lapides caedere aut lateres formare aut aedificia aedificare, quae cras corruunt aut evanescunt, neque opes comparare et thesauros thesaurizare in terra, quae brevi tempore durant [6], quoniam aut nos morimur et opes nostrae manent in terra, aut ipsae intereunt et nos in terra relinquunt.

ܕܦܓܪܐ ܘܒܬܢܚ̈ܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܠܐ ܡܐܬ ܒܪܢܫܐ ܒܚܝ̈ܘܗܝ ܡܢ ܚܘܣܪ̈ܢܘܗܝ ܕܗܢܐ ܥܠܡܐ: ܘܡܢ ܢܝ̈ܚܘܗܝ ܡܬܚܦ̈ܢܐ: ܘܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܗ ܡܡܝܬܢܝܬܐ: ܘܡܢ ܡܣܡܟ̈ܝ ܕܪ̈ܝܫܘܗܝ ܡܚܝܒ̈ܢܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܕܥܡ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܓܪܗ ܕܥܡ ܡܪܢ ܢܗܘܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܠܝܨܐ ܗܝ ܠܝ ܘܥܩܝܩܐ ܗܝ ܐܘܪܚܝ. ܡܢ ܕܪܚܡ ܠܗ ܠܝ ܢܘܒܕ ܢܦܫܗ ܡܛܠܬܝ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܢܟܠܐ ܡܢܗ ܟܠܗܘܢ ܢܝ̈ܚܘܗܝ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܕܨܒܝܢܗ ܟܪܝܗܐ: ܘܡܢ ܠܡ ܕܢܘܒܕ ܢܦܫܗ ܒܐܘܠܨ̈ܢܐ ܢܫܟܚܝܗ̇: ܘܢܚܕܐ ܠܡ ܠܒܗ ܒܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܫܩܘܠ ܚܕܘܬܗ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪܗ ܪܘܚܐ ܒܦܘܡ ܕܘܝܕ: ܕܠܐܐ ܠܥܠܡ ܘܚܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܠܐ ܬܚܙܐ ܚܒܠܐ. ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܒܗܢܐ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܬܚܙܐ ܡܦܩܕ ܠܢ ܕܢܠܐܐ ܘܢܬܥܡܠ: ܠܐ ܓܝܪ ܐܬܦܩܕܢ ܕܢܓܙܘܪ ܟܐܦ̈ܐ ܘܢܠܒܢ ܠܒܢ̈ܐ ܘܢܒܢܐ ܒܢܝ̈ܢܐ ܕܡܚܪ ܢܦܠܝܢ ܐܘ ܒܛܠܝܢ: ܐܦ ܠܐ ܕܢܩܢܐ ܢܟ̈ܣܐ ܘܢܣܝܡ ܣܝܡ̈ܬܐ ܒܐܪܥܐ ܕܩܠܝܠ ܙܒܢܐ ܐܡܬܝܢ: ܕܐܘ ܡܝܬܝܢܢ ܘܦܫܝܢ ܢܟ̈ܣܝܢ ܒܐܪܥܐ: ܐܘ ܒܛܠܝܢ ܗܢܘܢ ܘܫܒܩܝܢ ܠܢ ܒܐܪܥܐ܀

Eαβδ] — 2 δ om. ܒܪܢܫܐ β ܐܢܫ ܒܪ. — 3 αβ ܡܬܚܦܢܐ. — 4 δ ܪܓܝܓܬܗ. — 8 β inter lineas ponit ܗܝ. — *Ib.* αβ om. ܗܝ. — 11 βδ ܕܨܒܝܢܗ [ܕܨܒܝܢܗ. — 12 β ܒܐܘܠܨܢܐ. — 14 δ ܢܫܩܘܠ. — *Ib.* αδ ܡܛܠܗܢܐ. — 15 β ܒܦܘܡܗ. — *Ib.* α ܘܚܝܐ. — 20 α ܘܢܦܠܝܢ et om. ܕܡܚܪ. — *Ib.* δ ܒܛܠܝܢ. — *Ib.* αβδ ܐܦܠܐ. — *Ib.* δ ܢܩܢܐ. — 22 α ܡܝܬܝܢ. — 23 δ ܒܛܠܝܢ ܗܢܘܢ. — 24 β ܫܒܩܝܢ.

[1] II Cor. v, 8. — [2] Matth. vii, 14. — [3] Matth. x, 39. — [4] Ioh. xvi, 22. — [5] Ps. xlix, 8 seq. — [6] Matth. vi, 19. Cf. Bardesanis *Librum legum regionum,* n. 12 (*P. S.* II, 552_{12} seqq.) et *Acta Thomae* syriaca, Pr. 9 (ed. Bedjan in *Act. Martyrum et Sanctorum,* III, 88_4 seqq.).

ܐܚܝ ܟܠ ܡܢ ܕܠܐ ܠܐܐ ܒܦܘܠܚܢܐ ܕܩܘܫܬܐ: ܒܪܓܝܓܬܐ ܕܨܢܝܥܢ ܢܦܠ ܘܡܬܛܦܫ: ܐܠܐ ܗܘ ܡܚܐ ܡܪܐ ܒܟܠ ܝܘܡܝܢ ܕܚܝ. ܐܢ ܕܝܢ ܟܕ ܠܡܬܚܫܠ ܡܢ ܦܘܠܚܢ ܩܘܫܬܐ ܠܐ ܐܠܨ ܒܐܪܥܐ: ܣܓܝ ܢܦܠ ܒܪܓܝܓܬܐ ܕܡܝܬܢ ܒܟܠܙܒܢ ܘܡܬܚܝܒ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܡܪܐ ܪܘܚܐ ܕܠܐܘ ܥܡܠ ܠܥܠܡ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܥܡܠܘ ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܘܪܗܛܘ ܘܐܬܟܫܦܘ ܒܨܘܡܐ ܘܒܨܠܘܬܐ ܘܒܫܗܪܐ ܘܒܒܥܘܬܐ ܘܒܢܟܦܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܘܒܩܕܝܫܘܬܐ ܘܒܡܣܟܢܘܬܐ ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܘܒܚܫܐ ܘܒܫܪܪܐ ܘܒܝܕܥܬܐ ܕܬܚܘܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ܀

ܢܣܬܟܠ ܐܚܝ ܘܢܚܙܐ ܕܡܝܬܝܢ ܚܢܢ ܡܢ ܙܕܝܩܘܬܐ ܘܚܝܝܢ ܠܚܛܝܬܐ: ܘܚܠܝܡܝܢ ܚܢܢ ܒܦܘܠܚܢܐ ܕܥܒܪܐ: ܘܟܪܝܗܝܢ ܚܢܢ ܒܦܘܠܚܢܐ ܕܠܐ ܥܒܪ ܘܐܝܟ ܕܡܫܥܝܢܐ ܠܗܝܢ ܚܢܢ ܠܗ ܘܒܥܒܘܕܘܬܐ ܕܠܐܢ ܡܢ ܒܟܠܗ ܚܝܠܢ: ܘܡܝܬܝܢ ܦܓܪܝܢ ܡܢ ܫܪܪܐ ܘܡܢ ܚܘܒܐ ܘܡܢ

17. Fratres, quicunque non desudaverit in cultu veritatis, incurret cupiditates foedas et prostituetur, nisi feriat palam omnibus diebus quibus vivit[1]. Si autem nulla data opera cultui veritatis non desudaverit in terra, valde illabetur in cupiditates semper mortiferas et condemnabitur; sed ideo dixit Spiritus: *Laborate,* inquit, *in saeculum*[2], hoc est, operamini, dum in hoc saeculo estis, et currite et supplicate cum ieiunio et oratione et vigiliis et precibus et modestia et humilitate et caritate et sanctitate et paupertate et patientia et passionibus et veritate et scientia, ut vivatis in saeculum saeculorum.

18. Intelligamus, fratres, et videamus nos mortuos esse iustitiae et vivere peccato et sanos esse ad operanda caduca et infirmos esse ad operanda perennia et nos eis velut nugando operam dare et in rebus caducis totis viribus desudare et corpora nostra mortua esse veritati et caritati et san-

Eαβδ] — 2 E ܘܨܢܝܥܢ. — 3 β ܘܡܬܛܦܫ. — *Ib.* δ ܗܘ [ܗܘ. — *Ib.* α ܡܪܐ β ܡܪܐ. — 4 δ ܒܣܬܝܢ [ܘܣܝ. — *Ib.* αβ ܐܢ ܕܝܢ. — 5 E ܦܘܠܚܢ; α ܩܘܫܬܐ ܕܦܘܠܚܢܐ. — *Ib.* δ ܠܐ [ܠܐ. — 6 αδ ܕܡܝܬܢ. — 8 δ ܕܠܐܘ (sic). — 9 α ܘܐܬܟܫܦܘ δ ܘܐܬܟܫܦܘ. — *Ib.* δ ܘܪܗܛܘ. — 11 β ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܢܟܦܘܬܐ. — 12 β *et in ascesi anachoretica* ܘܒܡܣܟܢܘܬܐ [ܘܒܡܣܟܢܘܬܐ. — 13 β ܘܒܚܫܐ α … [ܘܒܚܫܐ. — *Ib.* αβ *et in lacrymis* ܘܒܕܡܥܐ [ܘܒܫܪܪܐ. — 15 αβδ ܘܢܚܙܐ. — 16 βδ ܘܚܝܝܢ α ܚܝܝܢ ܘܚܝܝܢ. — 17 β ܘܚܠܝܡܝܢ ܘܚܠܝܡܝܢ. — 18 δ ܘܟܪܝܗܝܢ. — 19 αβδ ܐܝܟ. — *Ib.* δ ܘܒܥܒܘܕܘܬܐ (sic). — 20 αβδ ܒܟܠܗ. — *Ib.* δ ܘܡܝܬܝܢ.

[1] Posterior enunciati pars non omnino liquet. ܡܪܐ (cf. lectionem Cod. α et β) idem esse videtur ac arabicum مر (v. *Lexicon Syr.* Bar Bahlul ed. R. Duval, col. 1149) et accadicum *marru* (v. H. de Genouillac, *Les mots pioche et pelle en assyrien,* in *Orientalistische Litteraturzeitung,* XI [1908], col. 469 seq.) et maxima cum probabilitate *palam* (gallice *pelle*) significat. Stante hac suppositione sensus enunciati erit : « nisi quis solum animae suae *pala* ei infixa (i. e. ieiunio etc.) diligenter coluerit, in pravas incidet cogitationes ». — [2] Ps. XLIX, 8 seq.

ctitati et nos vivere in mendacio erroris, quamvis deceret nos mori mendacio et cupiditatibus et vivere veritati et caritati et sanctitati. Et totum, cur associetur corpus nostrum peccato et socius eidem fiat, — quia gustavit mortem ab initio in transgressione mandati patris nostri Adam et veritate oblivioni tradita mortuum est bonis et vivit malis et nonnisi maximo cum labore moritur malis et vivit et confirmatur in bonis.

19. Igitur Dño adstringamur et ieiunemus et oremus, quoad deficiat in nobis homo antiquus ab extra et ab intus. Gratia Dñi Iesu Christi sit cum omnibus hominibus et vivant. Amen. Fiat misericordia eius etiam super osores et inimicos nostros et dimittat nobis omnia peccata nostra et imprimis super amicos nostros effundat misericordiam suam et regnent per Christum eius. Amen. Et qui legerint studiose et didicerint et fecerint et docuerint in Dño Iesu Christo, memores sint mei in oratione in nomine Iesu Christi. Hoc est enim nomen, per quod voluit Trinitas sanari dolores et plagas Adae et posterorum eius et dealbari maculas et sanari peccata eorum. Hoc enim est vitae arbor horti Eden, per quam revivi-

ܩܕܝܫܘܬܐ: ܘܚܝܝܢ ܚܢܢ ܒܕܓܠܘܬܐ ܕܛܥܝܘܬܢ ܕܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܡܘܬ ܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܘܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ ܘܢܚܐ ܠܟܐܢܘܬܐ ܘܠܚܘܒܐ ܘܠܩܕܝܫܘܬܐ. ܘܟܠܗ ܕܡܫܬܘܬܦ ܦܓܪܢ ܠܚܛܝܬܐ ܘܗܘܐ ܠܗ ܫܘܬܦܐ: ܡܛܠ ܕܛܥܡ ܡܘܬܐ ܡܢ ܒܪܫܝܬ ܒܥܒܪܬ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܒܘܢ ܐܕܡ: ܘܛܥܐ ܡܢ ܫܪܪܐ ܘܡܝܬ ܡܢ ܛܒܬܐ ܘܚܝ ܒܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܐܠܐ ܐܢ ܒܥܡܠܐ ܣܓܝܐܐ ܠܐ ܡܐܬ ܡܢ ܒܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܚܝ ܘܡܫܬܪܪ ܒܛܒܬܐ܀

ܢܬܐܣܪ ܡܟܝܠ ܒܡܪܢ ܘܢܨܘܡ ܘܢܨܠܐ ܥܕܡܐ ܕܢܚܣܪ ܡܢܢ ܒܪܢܫܐ ܥܬܝܩܐ ܡܢ ܠܒܪ ܘܡܢ ܠܓܘ. ܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܬܗܘܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܘܢܚܘܢ ܐܡܝܢ܀ ܐܦ ܥܠ ܣܢܐܝܢ ܘܥܠ ܒܥܠܕܒܒܝ̈ܢ ܢܗܘܘܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ: ܘܢܫܒܘܩ ܠܢ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗܝܢ. ܘܥܠ ܪ̈ܚܡܝܢ ܝܬܝܪ ܡܬܝܪܐܝܬ ܢܫܦܘܥ ܛܝܒܘܬܗ: ܘܢܡܠܟܘܢ ܒܐܝܕܐ ܕܡܫܝܚܗ ܐܡܝܢ܀ ܘܐܝܠܝܢ ܕܩܪܝܢ ܘܡܬܚܦܛܝܢ ܘܝܠܦܝܢ ܘܥܒܕܝܢ ܘܡܠܦܝܢ ܒܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܢܬܕܟܪܘܢܢܝ ܒܨܠܘܬܐ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܗܢܘ ܓܝܪ ܫܡܐ ܕܨܒܬ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܒܗ ܢܬܐܣܘܢ ܟܐܒ̈ܘܗܝ ܘܡܚܘ̈ܬܗ ܕܐܕܡ ܘܕܝܠܝܕܘ̈ܗܝ ܘܢܬܚܘܪܘܢ ܟܘ̈ܬܡܝܗܘܢ ܘܢܬܐܣܘܢ ܚܛܗ̈ܝܗܘܢ. ܗܢܘ ܓܝܪ ܐܝܠܢܐ ܕܚܝܐ ܕܓܢܬ ܥܕܢ

Eαβδ] — 1 αβ ܘܚܝܝܢ δ ܚܝܝܢ. — 3 α ܘܢܚܐ. — 5 δ ܘܗܘܐ [ܘܗܘܐ. — 8 δ ܘܚܝܝ. — *Ib.* α] ܒܥܡܠܐ. — 11 β *intelligamus* ܢܣܬܟܠ [ܢܬܐܣܪ. — *Ib.* αβ ܘܢܨܠܐ [ܘܢܨܠܐ. — 13 δ ܛܝܒܘܬܗ — 14 δ ܬܗܘܐ ܥܡܟܘܢ. — 15 δ ܘܢܚܘܢ. — *Ib.* Desinunt βδ [ܐܡܝܢ. — 25 α ܟܘܬܡܝܗܘܢ. — 27 α om. ܓܝܪ.

ܕܒܗ ܚܝܝܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܡܘܬܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܢܐ ܐܝܠܢܐ ܪܘܚܐ ܡܚܝܢܝܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܒܗܢܐ ܫܡܐ ܕܝܫܘܥ ܬܒܘܟ ܟܠ ܒܘܪܟ ܘܒܗ ܢܘܕܐ ܟܠ ܠܫܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܘܗܟܢ ܙܕܩ ܠܢ ܕܢܐܡܪ ܒܨܠܘܬܢ: ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܦܪܘܩܝܢ ܡܢ ܒܝܫܐ: ܘܥܒܕܝܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢܟ: ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܡܒܪܟ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ: ܦܨܢ ܡܢ ܢܣܝܘܢܐ ܘܥܒܕܝܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢܟ ܗܘ ܡܩܒܠܐ ܘܓܡܝܪܐ. ܘܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܦܘܠܘܣ ܕܕܠܐ ܗܢܐ ܫܡܐ ܠܐ ܡܫܬܡܠܐ ܐܘܪܚܢ ܠܢܝܫܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܦܩܕܢ: ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕܝܢܢ ܒܡܠܬܐ ܘܒܥܒܕܐ: ܒܫܡܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕܘ: ܘܛܪܘ ܡܠܘܗܝ ܘܙܟܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܒܝܫܐ ܘܦܪܩ ܠܟܘܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܫܥܐ ܕܥܠ ܡܘܟܟ ܦܓܪܐ܀

scunt homines a morte, quae arbor est Spiritus vivificans, sicut dixit Paulus : *In hoc nomine Iesu incurvetur omne genu et in illo confiteatur omnis lingua in caelo et in terra*[1]. Et sic decet nos dicere in nostra oratione : Dñe Iesu, redime nos a malo et fac nos iuxta tuam voluntatem : Pater noster, qui in coelis es, Iesu Christe benedicte! libera nos a tentationibus et fac nos iuxta voluntatem tuam acceptam et perfectam! Et quoniam noverat Paulus sine nomine hoc iter nostrum ad scopum non esse perventurum, ideo praecepit nobis, ut omnia, quae facimus *verbo et opere, in nomine Dñi Iesu Christi facite*[2] et observate verba eius et victoriam reportabitis de Maligno et ipse liberabit vos.

Desinit sermo vigesimus nonus de castigatione corporis.

Eαβδ] — 15 α ܘܛܪܘ. — 16 Desinit E [ܠܟܘܢ. — 17 α ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܫܥܐ.

[1] Phil. II, 10. Quoad confusionem Filii Dei cum Spiritu S. cf. Hermae *Past.* Sim. V, V, 2; IX, I, 1. — [2] Col. III, 17.

ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܝܢ. ܕܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܘܕܚܘܒܐ ܕܝܚܝܕܝܐ.

SERMO TRIGESIMUS

DE PRAECEPTIS FIDEI ET CARITATIS SOLITARIORUM

ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܘܕܚܘܒܐ: ܘܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܝܚܝܕܝܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܢܕܥ ܐܢܫ ܕܢܪܕܘܦ ܒܬܪ ܚܘܒܐ ܘܢܣܩ ܢܫܡܠܐ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܗܘܐ ܝܚܝܕܝܐ ܘܢܪܕܘܦ ܟܠܗ ܒܬܪ ܦܘܩܕܢܐ ܕܚܘܒܐ: ܐܬܐ ܦܪܘܩܐ ܠܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܦܘܩܕܢܐ ܕܚܘܒܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܐܢܘܢ ܡܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܗܝ ܕܙܥܘܪܐ ܡܢ ܚܘܒܐ. ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܠܫܒܪܐ ܘܠܟܪܝܗܐ ܡܪܒܝܐ: ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܠܐܠܗܐ ܩܪܝܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܦܩܕܐ ܠܗܘܢ ܘܡܬܪܐ ܠܗܘܢ ܕܢܥܪܩܘܢ ܡܢ ܒܝܫܐ: ܥܕ ܕܪܒܝܢ ܘܡܬܚܝܠܝܢ

1. De praeceptis fidei et caritatis et de conversatione solitariorum, quomodo sciat quis sectari caritatem et ascendendo pervenire ad perfectionem. — Qui solitarius fieri vult et totus quantus praecepta caritatis sectari, ad eum venit Redemptor; nam praecepta caritatis dignoscuntur a praeceptis fidei, quae caritate minor est. Quod autem attinet ad praecepta fidei, cum haec tota parvulos et infirmos educet et eos, qui Deum ignorant, vocet : ideo praecipit eis hortaturque malos fugere, quoad crescant et convalescant et dignoscant

Rα] Siglum R designat ἀπόγραφον codicis cuiusdam, ut videtur saec. VI vel VII, quod ex exemplis photographicis autumno anni 1908 Ignatius Ephraemus Raḥmani, Syrorum patriarcha in Orientem redux Budapestini propria manu exaratum mihi tradere dignatus est.

In Titulo α ܕܝܚܝܕܝܐ. — *Ib.* R ܘܚܘܒܐ. — 1 R add. ܕܝ [ܦܘܩܕܢܐ. — 5 R ܟܠ. — *Ib.* α ܘܚܘܒܐ. — 6 R add. *omnium* ܕܟܠ [ܦܘܩܕܢܐ. — *Ib.* R ܡܬܝܕܥܝܢ. — 10 R ܩܪܐ.

ܘܡܦܪܫܝܢ ܟܝܢܐ ܩܠܐ ܡܢ ܟܝܢܐ ܩܠܐ: ܕܐܝܢܐ ܪܒܐ ܘܐܝܢܐ ܙܥܘܪܐ: ܘܐܝܢܐ ܣܢܝܐ ܘܐܝܢܐ ܫܦܝܪܐ: ܘܗܟܢ ܥܕܪܐ ܠܗܘܢ: ܐܦܢ ܡܬܪܚܩܝܢ ܩܠܝܠ ܙܒܢܐ ܡܢ ܐܢܫܐ ܩܫܝܐ ܘܒܝܫܐ. ܘܦܩܚ ܗܘ ܠܗܘܢ ܕܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܐܢܫܐ ܡܪܝܕܐ ܘܡܫܓܫܢܐ ܘܙܠܝܠܐ: ܘܙܢܝܐ ܘܓܝܪܐ ܘܥܠܘܒܐ: ܘܠܐ ܕܢܬܓܪܓܘܢ ܠܗܘܢ ܒܦܫܝܛܘܬܗܘܢ ܘܒܫܛܝܘܬܗܘܢ ܠܘܬ ܡܠܦܢܘܬ⌊ܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܘܢܐܒܕܘܢ ܠܗܘܢ ܥܠ ܟܠܗ. ⌊ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܪܚܩܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܠܬܠܡܝܕܝܗ ܡܢ ܟܠ ܐܚܐ ܕܒܒܝܫ ܡܗܠܟ: ܐܘ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܛܡܐܐ: ܥܕܡܐ ܕܪܒܝܢ ܘܡܬܚܝܠܝܢ ܘܡܫܬܪܪܝܢ ܐܡܝܢܐܝܬ: ܘܟܢ ܐܙܠܝܢ ܗܘܘ ܬܠܡܝܕܐ ܠܚܘܒܐ ܡܫܡܠ ܟܠ: ܕܡܥܠܝܐ ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܡܠܦ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܕܡ ܕܡܥܠܝ ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܥܕܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܡܦܩܕܐ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܝܗ: ܕܐܬܪܚܩܘ ܡܢ ܠܘܬ ܒܝܫܐ ܘܡܢ ܟܠ ܐܚܐ ܕܒܒܝܫ ܡܗܠܟ. ܡܛܠ ܕܝܕܥܐ ܕܛܠܝܢ ܐܢܘܢ ܬܠܡܝܕܝܗ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܥܕܟܝܠ ܕܢܦܪܫܘܢ ܐܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܚܘܒܐ: ܘܐܝܟ ܣܠܩ ܐܢܫ ܡܢ ܚܘܒܐ ܠܓܡܝܪܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܕܘܕܘܢ ܠܗܘܢ ܘܢܐܒܕܘܢ: ܣܐܡ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܩܠܝܠ ܙܒܢܐ ܥܕ

vocem a voce, quae maior, quae minor sit, quae turpis sit, quae bona; eisque hac ratione adminiculo est, et si ad modicum tempus a duris et malis hominibus removeantur. Et expedit eis removeri ab hominibus protervis et turbulentis et lascivis et fornicariis et adulteris et avaris, nec seduci ob eorum simplicitatem et fatuitatem ad malignam illorum doctrinam ac omnino perire. Hanc ob rem fides removet discipulos suos ab unoquoque fratre, qui male ambulat, aut in quo immunditia quaedam est, quoad crescant et convalescant et solide confirmentur; et tunc euntes discipuli fiunt caritatis omnes diligentis, quae fide excelsior est et docet discipulos suos aliquid fide excellentius, quod est inutile discipulis eius. Fides etenim discipulis suis praecipit : « recedite a malis et ab omni fratre male ambulante[1] », cum sciat discipulos suos parvulos esse et eos nescire adhuc distinguere, quae sint praecepta fidei et quaenam caritatis et quomodo ascendatur a caritate ad perfectionem. Quem in finem, ne perturbati pereant, imponit eis legem ad breve tempus, donec orta in ipsis virtute scien-

Rα] — 1 R om. ܩܠܐ ܟܝܢܐ ܡܢ. — 4 α ܐܢܫܐ. — 5 α ܐܢܫܐ. — 7 R ܢܬܓܪܓܘܢ. — 10 R ܠܬܠܡܝܕܗ. — *Ib.* α .. ܬܠ [ܠܬܠܡܝܕܝܗ. — 11 R ܒܒܝܫ. — 14 R ܘܗܘܝ (sic) [ܗܘܘ. — 18 α .. ܗܘ [ܠܗܘܢ.

[1] II Thess. III, 6.

tia repleantur et tunc eos tradit caritati, quae eos perfectionem doceat et acquirere faciat mentem Christi magnam et acceptam et perfectam.

2. Praecepta enim caritatis mitiora sunt, quam fidei, et sunt omnia cum omnibus[1]. Praecepta autem fidei duriora sunt, quam caritatis, et malos fugiunt et sibi mutuo contraria sunt quodammodo. Fides et caritas parvulorum educatores sunt. Fides dicit discipulis suis : *nolite manducare cum adulteris*[2] et *cum omni fratre male ambulante*[3]; et caritas, cum sciat discipulos suos virtutem habere, docet : *Mitto vos velut agnos inter lupos*[4], ut sitis boni inter malos eosque convertatis. *Estote,* inquit, *simplices, sicut columbae, et prudentes, sicut serpentes*[5], ut fiatis omnia cum omnibus[6] et sciatis, quomodo loquamini cum omnibus hominibus dantes herbas infirmis et lac parvulis et praecepta [parva[7]] iustis et cibum solidum perfectis et robustis et *tollentes infirmitatem infirmorum*[8] et *benedicentes maledicenti vobis et diligentes eum, qui vos odit, et orantes pro eo, qui vos persequitur et vexat*[9]. Et mente volvite vestra vos oves fieri occisio-

ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ ܘܡܫܠܡܠܗܘܢ ܠܚܘܒܐ. ܘܗܝ ܡܠܦܐ ܠܗܘܢ ܠܫܘܡܠܝܐ ܕܢܩܢܘܢ ܐܝܟ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܘܪܥܝܢܐ ܐܝܟ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܪܒܐ ܘܡܩܒܠܐ ܘܡܫܡܠܝܐ܀

ܦܘܩܕܢܐ ܓܝܪ ܕܚܘܒܐ ܡܟܝܟܝܢ ܐܢܘܢ ܡܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܗܘܝܢ ܟܠ ܥܡ ܟܠ. ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܩܫܝܢ ܡܢ ܕܚܘܒܐ ܘܥܪܩܝܢ ܡܢ ܠܘܬ ܒܝܫܐ: ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܣܩܘܒܠܐ ܠܚܕܕܐ ܩܝܡ ܠܗܝܢ. ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܡܪܒܝܢܐ ܕܝܠܕܐ. ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܡܪܐ ܠܬܠܡܝܕܝܗ: ܕܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܥܡ ܓܝܪܐ: ܘܥܡ ܟܠ ܐܚܐ ܕܒܝܫ ܒܝܫ ⌊ܡ⌋ܗܠܟ. ⌊ܘ⌋ܚܘܒܐ ܡܠܦ ⌊ܕ⌋ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܛܠ ⌊ܕ⌋ܝ⌊ܕ⌋ܥ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܚܝܠܐ: ܕ⌊ܡ⌋ܫܕ⌊ܪ⌋ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܒܝܢܝ ܕܐܒܐ ܕܬܗܘܘܢ ܛܒܐ ܒܝܢܝ ܒܝܫܐ ܡܛܠ ܕܬܗܦܟܘܢ ܐܢܘܢ. ܗܘܘ ܠܟܘܢ ܬܡܝܡܝܢ ܐܝܟ ܝܘܢܐ: ܘܚܟܝܡܝܢ ܐܝܟ ܚܘܝܐ: ܕܬܗܘܘܢ ܟܠ ܥܡ ܟܠ: ܘܬܕܥܘܢ ܐܝܟ ܕܬܡܠܠܘܢ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܕܬܬܠܘܢ ܝܪܩܐ ܠܟܪܝܗܐ ܘܚܠܒܐ ܠܫܒܘܪܐ: ܘܦܘܩܕܢܐ ܠܟܐܢܐ ܘܡܐܟܘܠܬܐ ܥܫܝܢܐ ܠܓܡܝܪܐ ܘܠܚܝܠܬܢܐ: ܕܬܫܩܠܘܢ ܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪܝܗܐ: ܘܬܒܪܟܘܢ ܠܡܢ ܕܠܐܛ ܠܟܘܢ ܘܬܪܚܡܘܢ ܠܡܢ ܕܣܢܐ ܠܟܘܢ: ܘܬܨܠܘܢ ܥܠ ܡܢ ܕܪܕܦ ܠܟܘܢ ܘܡܥܠܛܪ: ܠܟܘܢ. ܘܐܬܚܫܒܘ ܒܪܥܝܢܟܘܢ ܕܬܗܘܘܢ

Rα] — 1 R ܘܡܫܠܡܠܗܘܢ. — 12 R. ܕܒܝܫ. — *Ib.* Litterae in textu syriaco uncis inclusae significant eas in Codice α obliteratas esse, sicut 861_{8-9}. — 15 α ܒܝܢܬ. — 17 R ܐܬܡܝܡܝܢ. — 18 R ܘܚܪܝܡܝܢ. — 19 R ܟܠܗ.

[1] I Cor. IX, 22. — [2] I Cor. V, 11. — [3] II Thess. III, 6. — [4] Matth. X, 16. — [5] *Ib.* — [6] I Cor. IX, 22. — [7] In textu excidisse videtur ܙܥܘܪܐ post ܦܘܩܕܢܐ. — [8] Rom. XV, 1. — [9] Matth. V, 44.

ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܠܢܟܣܬܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܕܡܛܠܬܟ ܡܪܢ ܟܠܝܘܡ ܡܝܬܝܢܢ ܘܗܘܝܢ ܐܝܟ ܥܢܐ ܠܢܟܣܬܐ. ܘܗܟܢܐ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܕܝܕܥܐ ܠܗ ܠܚܘܒܐ: ܡܠܦܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ ܝܕܥܐ ܠܗ. ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܟܕ ܝܕܥ ܕܟܠ ܕܐܝܟܐ ܕܐܙܠܝܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ: ܡܬܬܓܪܘ ܡܬܬܓܪܝܢ ܠܚܛܝܐ ܘܠܒܝܫܐ: ܘܐܢ ܥܐܠܝܢ ܠܒܝܬ ܙܠܝܠܐ ܡܢܟܦܘ ܡܢܟܦܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܠܚܛܝܐ ܡܙܕܩܘ ܡܙܕܩܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܠܓܝܪܐ ܡܩܕܫܘ ܡܩܕܫܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܐܢ ܡܬܬܓܪܘ ܠܐ ܡܬܬܓܪܝܢ ܠܗܘܢ: ܗܠܝܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܚܘܒܐ ܡܢ ܫܪܪܗܘܢ ܠܐ ܢܦܠܝܢ: ܡܦܩܕ ܠܗܘܢ: ܕܚܫܘܒܘ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟܘܢ: ܟܕ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܪܥܝܢܟܘܢ ܕܐܢܬܘܢ ܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗ: ܐܝܟ ܕܠܟܠܟܘܢ ܠܘܬ ܟܠܢܫ: ܘܠܟܠܢܫ ܬܠܦܘܢ. ܘܠܡܢ ܕܛܠܐ ܪܥܝܢܗ: ܐܚܬܘ ܢܦܫܟܘܢ ܡܢ ܬܚܝܬ ܦܘܩܕܢܐ ܕܚܘܒܐ: ܘܠܦܘܗܝ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܕܒܨܝܪ ܡܢ ܚܘܒܐ. ܘܡܐ ܕܐܠܦܬܘܢܝܗܝ ܕܐܝܟܢ ܢܗܠܟ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܐܫܝܪܐܝܬ: ܣܩܘ ܠܗ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܚܫܘܒܘܢܝܗܝ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟܘܢ: ܘܐܩܝܡܘܗܝ ܩܕܡܝܟܘܢ: ܘܫܐܠܘ ܒܫܠܡܗ ܘܣܓܘܕܘ ܠܗ: ܐܝܟܢ ܕܒܨܝܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢܗ܀

ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܝܢ ܐܣܝܪܐ ܒܚܘܒܐ:

nis, sicut scriptum est : *Propter te, Domine noster, morimur quotidie et facti sumus velut oves occisionis*[1]. Et fides, quae novit caritatem, eam ita docet discipulos suos, ac si eam ignoret. Caritas autem, cum sciat, quocunque abierint discipuli sui, eos lucrando lucraturos esse peccatores et malos et, si intrent in domos lascivorum, illos pudicos esse facturos et peccatores iustificando iustificaturos et adulteros sanctificando sanctificaturos esse, nec discipulos hosce caritatis, si eos lucrando lucraturi non sint, e sua veritate delapsuros esse : praecipit eis : *Quemlibet hominem tamquam praestantiorem vobis reputate*[2], licet mente sciatis vos illo praestantiores esse, ut ad omnes intretis et omnes doceatis. Et, si cuius mens infantilis sit, demittite animas vestras infra praecepta caritatis eumque praecepta fidei, caritate inferiora, docete et, ubi instruxistis eum, quomodo ambulet solide in fide, ad perfectionem ascendite et eum meliorem vobismetipsis reputate et vobis ipsis praeponite et salutate et adorate, perinde ac si ipso minores sitis.

3. Perfectio autem caritati alligata

Rα] — 1 R ܠܢܟܣܬܐ (? sic) [ܠܢܟܣܬܐ. — 2 α ܡܝܬܝܢܢ. — 3 α add. ܠܢ [ܘܗܘܝܢ. — *Ib.* R ܥܢܐ. — 6 R ܡܛܠ. — 10 R om. ܡܩܕܫܘ. — 15 α ܒܪܥܝܢܟܘܢ. — 16 R add. ܐܢܬܘܢ [ܡܝܬܪܝܢ. — *Ib.* R ܡܢܗܘܢ. — 17 R ܠܟܠܢܫ. — 18 R om. ܡܢ. — 21 R ܐܫܝܪܐ. — 23 R ܕܡܝܬܪ. — 24 R ܡܢ ܐܝܟ.

[1] Ps. XLIV, 22. — [2] Phil. II, 3.

est, quia aedificium eius super caritate surgit et per eam absolvitur et perficitur et crescit et glorificatur. Etiam discipulos caritatis aliquid excellentius et maius docet eosque *perfectos in Christo constituit,* sicut dixit Paulus[1]. Perfectus autem, qui diligendo perfectus evasit, *omnia novit,* sicut scriptum est : *Vir spiritualis omnia iudicat et ipse a nemine iudicatur*[2], quia sublimis est et proficit; et, quoniam diligit, novit omnia, quae eum nosse decet. Is igitur, qui diligendo perfectus est, potest Ecclesiam aedificare, nam scit, cum quonam oporteat se loqui de praeceptis fidei, ut per ea praeservetur et salvus fiat, et cum quonam oporteat se loqui de praeceptis caritatis, quorum ope proficiat, et quemnam conveniat sibi docere ministerium perfectionis, quo crescat. Quemadmodum enim cibus solidus contrarius est infanti unum diem nato : sic lac tormentum est illi, qui ablactatus est ab uberibus et cibum solidum gustavit. Dicit enim apud Prophetam : *Quemnam docebit scientiam et quem faciet intelligere auditum? Eum, qui ablactatus est a lacte et avulsus est ab uberibus*[3], hoc est, agitur de gente, quae diligit omnia mandata

ܡܛܠ ܕܒܢܝܢܗ ܗܘ ܒܚܘܒܐ ܩܐܡ ܘܒܗ ܫܠܡ: ܘܒܗ ܡܫܬܡܠܐ ܘܪܒܐ ܘܡܫܬܒܚ: ܘܒܗ ܡܠܦܐ ܘܠܬܠܡܝܕܘܬܗ. ܐܦ ܠܬܠܡܝܕܐ ܕܚܘܒܐ ܡܠܦܐ ܡܕܡ ܕܝܬܝܪ ܘܪܒ ܡܢܗ: ܘܡܫܡܠܝܐ ܠܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܡܩܝܡܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ. ܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܕܒܚܘܒ ܐܫܬܡܠܝ ܟܠܡܕܡ ܝܕܥ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܓܒܪܐ ܪܘܚܢܐ ܟܠܡܕܡ ܕܐܢ: ܘܗܘ ܡܢ ܐܢܫ ܠܐ ܡܬܕܝܢ: ܡܛܠ ܕܡܬܥܠܐ ܗܘ ܘܡܬܪܒܐ ܘܡܛܠ ܕܪܚܡ ܗܘ: ܝܕܥ ܟܠܡܕܡ ܕܘܠܐ ܠܗ ܠܡܕܥ. ܗܘܐ ܗܟܝܠ ܐܝܢܐ ܕܒܚܘܒ ܐܫܬܡܠܝ: ܡܫܟܚ ܠܥܕܬܐ ܠܡܒܢܝܘ: ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܥܡ ܡܢ ܘܠܐ ܕܢܡܠܠ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܕܢܬܢܛܪ ܒܗܘܢ ܘܢܐܚܐ ܒܗܘܢ: ܘܥܡ ܡܢ ܘܠܐ ܕܢܡܠܠ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܚܘܒܐ ܕܢܬܝܬܪ ܒܗܘܢ: ܘܠܡܢ ܙܕܩ ܕܢܠܦܘܗܝ ܬܫܡܫܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܕܒܗ ܢܪܒܐ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܕܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܣܩܘܒܠܐ ܠܝܠܘܕܐ ܒܪ ܝܘܡܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܠܒܐ ܫܢܩܐ ܗܘ ܠܗܘ ܕܐܬܚܣܠ ܡܢ ܬܕܝܐ ܘܛܥܡ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܒܢܒܝܐ: ܠܡܢ ܢܠܦ ܝܕܥܬܐ: ܘܠܡܢ ܢܣܬܟܠ ܫܡܥܐ. ܠܡܚܣܠܐ ܡܢ ܚܠܒܐ: ܘܠܡܦܪܫܐ ܡܢ ܬܕܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܥܠ ܥܡܐ ܗܘ ܕܪܚܡ ܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܪܘܚܢܐ: ܕܒܗܘܢ ܫܠܡܐ ܘܡܬܦܪܫܘܬܐ

Rα] — 1 α R om. ܗܘ. — 4 R add. ܠܗܘܢ [ܡܫܡܠܝܐ. — 8 R ܡܬܕܝܢ. — 9 R ܡܬܥܠܐ. — *Ib.* R ܘܪܒܐ [ܘܡܬܪܒܐ. — 10 R ܝܕܥ ܡܬܕܝܢ. — 13 α ܥܡ. — *Ib.* R add. ܠܗ [ܘܠܐ. — 14 R ܘܢܚܐ. — 18 R ܐܟܘܠܬܐ. — 21 R ܘܐܬܚܣܠ.

[1] Col. I, 28. — [2] I Cor. II, 15. — [3] Is. XXVIII, 9.

ܙܥܘܪܬܐ. ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܠܦܘܩܕܢܐ ܪܘܪܒܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ ܘܝܕܥܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܡ: ܠܐ ܐܝܬ ܡܫܟܚ ܡܕܡ ܠܗܘܢ ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ: ܕܐܝܬܝܗ̇ ܡܩܒܠܐ ܘܡܫܡܠܝܐ: ܕܒܗ ܐܝܟ ܡܕ ܟܠܗ ܫܪܪܗ ܕܥܠܡܐ ܚܕܬܐ: ܘܗܘܐ ܥܡ ܥܡܘܪܘܗܝ ܕܗܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܕܝ̈ܫܐ: ܕܐܝܬܝܗ̇ ܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ: ܥܡ ܡܪܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ❖

ܩܝܡܝܢ ܗܟܝܠ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܬܠܡܝ̈ܕܝ ܚܘܒܐ: ܘܪܕܦܝܢ ܠܗܘܢ ܥܠ ܝܕܥܬܐ ܘܡܣܬܝܒܪܝܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܚܘܒܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܚܘܒܐ ܟܠ ܡܣܝܒܪ ܘܟܠ ܣܒܠ. ܐܦ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܡܣܝܒܪܝܢ ܐܦ ܗܢܘܢ ܡܢ ܛܥܝ̈ܐ ܘܡܬܪܕܦܝܢ ܡܢ ܣ̈ܝܥܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܣܩܘܒܠܝܗܘܢ: ܘܡܬܩܛܠܝܢ ܘܗܘܝܢ ܣܗ̈ܕܐ. ܝܕܝܥܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܣܗ̈ܕܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܝܕܝܥܝܢ ܕܚܘܒܐ. ܣܗ̈ܕܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܡܬܪܕܦܝܢ ܘܡܬܩܛܠܝܢ ܡܢ ܣ̈ܝܥܬܐ ܘܡܢ ܚܢ̈ܦܐ: ܡܛܠ ܕܩܝܡܝܢ ܠܘܩܒܠܗܘܢ ܩܫܝܐܝܬ ܡܛܠ ܝܘܠܦܢܗܘܢ ܒܝܫܐ: ܘܡܗܦܟܝܢ ܡܕ̈ܒܚܝܗܘܢ: ܘܡܣܝܒܪܝܢ ܐܝܟܐ ܕܡܬܪܕܦܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܡ ܣ̈ܝܥܬܐ ܣܪܝܩܬܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢܝܐ ܐܟܘܬܗܘܢ:

parva, quae sunt lac et scientiam exiguam, nec vult pervenire ad praecepta magna, quae sunt cibus solidus et cognitio perfecta; ideo, inquit, nemo potest eis exponere totam Dei voluntatem acceptam et perfectam, qua homo cognita tota veritate saeculi novi erit cum incolis civitatis sanctorum, quae est Ierusalem excelsa, cum Dño in saeculum saeculorum.

4. Exsurgentes igitur discipuli fidei adversus discipulos caritatis, eos ob defectum scientiae persequuntur sufferentibus discipulis caritatis, sicut scriptum est : *Caritas omnia suffert et omnia sustinet*[1]. Etiam discipuli fidei sufferunt ex parte errantium et persecutionem patiuntur a sectis, nam sunt illis contrarii[2] et occiduntur et fiunt martyres. Noti sunt enim martyres fidei et noti sunt [martyres] caritatis. Martyres fidei persecutionem patiuntur et occiduntur a sectis et a gentilibus, nam consistunt dure adversus eos ob malam ipsorum doctrinam et subvertunt altaria eorum et sufferunt, ubi persecutionem patiuntur ne, inquiunt, sectae inanes

Rα] — 2 R ܡܐܟܘܠܬܐ. — *Ib.* R ܘܝܕܥܬܐ. — 3 R ܠܡ ܠܐ ܡܫܟܚ. — 6 R ܘܥܡܘܪܐ ܐܝܟ. — 7 R *sicut* habitatores ܐܝܟ [ܥܡ. — 8 R ܐܘܪܫܠܡ. — 12 R ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. — 15 R *ab infantibus* ܛܠܝ̈ܐ [ܛܥܝ̈ܐ. — 17 α ܣܩܘܒܠܝܗܘܢ suffixum ad *sectas* ܕܣ̈ܝܥܬܐ spectat.

[1] I Cor. XIII, 7. — [2] Si lectionem R sequaris, agitur de *sectis* discipulis fidei *adversis;* lectione α adoptata discipulos fidei intellige, sectis adversos, ut *infra,* lin. 21-23.

sint in terra domini Dei nostri, sed Domino Deo, qui fecit coelum et terram et omnia, quae in eis sunt, soli servite. Et propter hunc zelum optimum occiduntur, dum non diligunt persecutores suos eisque improperant, quamquam certe pro Dño moriuntur. Et sunt inter eos, qui peccata habent : et remittuntur eis, quia Dñi causa moriuntur, ne eum abnegent. Et qui carent peccatis, nec adhuc perfecti sunt, quoniam non diligunt homicidas suos, nec orant pro ipsis, cum nulla mala rependant sibi illata, si possint : ideo praestantiores sunt martyribus peccata habentibus martyres illi, qui peccata non habent. Martyres autem caritatis persecutionem patiuntur et occiduntur a domesticis fidei. Sectae enim, quia has cum humilitate docent, eos non occidunt, sed gaudent de eis. Domestici vero fidei, existimantes se ope fidei totam veritatem assecutos esse, ubi vir caritatis eis aliquid dixerit, quod ipsos latet, se contra illum erigunt eumque occidunt; quare, aiunt : docetis, quod non praedicatur in toto coetu? Et igno-

ܐܠܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܥܒܕ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ: ܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܦܠܘܚܘ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܛܢܢܐ ܫܦܝܪܐ ܡܬܩܛܠܝܢ ܟܕ ܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܠܪܕܘܦܝܗܘܢ: ܘܡܚܣܕܝܢ ܠܗܘܢ ܟܕ ܛܒ ܡܛܠ ܡܪܢ ܡܝܬܝܢ. ܘܐܝܬ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܚܛܗܐ: ܘܡܫܬܒܩܝܢ: ܒܗܕܐ ܕܡܝܬܝܢ ܡܛܠ ܡܪܢ ܕܠܐ ܢܟܦܪܘܢ ܒܗ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܚܛܗܐ ܘܠܐ ܓܡܝܪܝܢ ܐܠܝܡܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܥܠܝܗܘܢ: ܟܕ ܠܐ ܦܪܥܝܢ ܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܐܢ ܡܫܟܚܝܢ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܝܬܪܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܣܗܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܚܛܗܐ: ܣܗܕܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܚܛܗܐ. ܣܗܕܐ ܕܝܢ ܕܚܘܒܐ ܡܬܪܕܦܝܢ ܘܡܬܩܛܠܝܢ ܡܢ ܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܠܡܫܘܚܬܐ ܓܝܪ ܡܛܠ ܕܒܡܟܝܟܘܬܐ ܡܠܦܝܢ ܠܗܘܢ: ܠܐ ܩܛܠܝܢ ܠܗܘܢ ܐܠܐ ܚܕܝܢ ܒܗܘܢ. ܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܣܒܪܝܢ ܕܐܪܕܦܘܗ ܠܫܪܪܐ ܟܠܗ ܒܗܝܡܢܘܬܐ: ܡܐ ܕܡܠܠ ܓܒܪܐ ܕܚܘܒܐ ܡܕܡ ܕܟܣܐ ܡܢܗܘܢ: ܡܬܪܘܡܡܝܢ ܠܩܘܒܠܗ ܘܩܛܠܝܢ ܠܗ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܠܟܘܢ ܡܠܦܝܢ ܐܝܠܝܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܟܪܙܐ ܒܥܕܬܐ ܟܠܗ. ܘܠܐ

Rα] — 4 R ܘܕܠܐ [ܟܕ ܠܐ. — 5 R *et quoniam* non diligunt... et persecutores suos : *improperant* eis ܡܚܣܕܝܢ — 12 α ܥܠܝܗܘܢ .. [ܦܪܥܝܢ. — *Ib.* α ܡܢ ... ܕ [ܕܥܒܕܝܢ. — 13 R ܐܘ ܡܫܟܚܝܢ ܡܛܠܗܢܐ [ܗܢܐ ... ܐܢ. — 18 R ܠܗܘܢ : ܡܠܦܝܢ. — 19 R om. ܐܠܐ ܚܕܝܢ ܒܗܘܢ. — 20 R add. ܠܗܘܢ [ܕܣܒܪܝܢ. — 21 R ܟܠܗ ܫܪܪܐ. — 22 R ܘܡܡܠܠ. — 25 R quod non praedicat *tota ecclesia* ܟܢܘܫܬܐ.

[illegible]

rant neminem assequi totam veritatem, nisi diligat, sicut dilexit Dñs et apostoli eius, et *vane inflari mente sua carnali,* ait Paulus[1]. Martyres autem caritatis Stephanum et Apostolos imitantes docent caritatem non aemulari, non persequi, non odisse, non excandescere[2], sed omnes diligere diligendo et honorare. Fides non praecipit discipulis suis malos occidere, sed eos fugere eosque e gremio suo separare; qui igitur occidunt, non sunt discipuli fidei, sed discipuli Satanae.

5. Fratres, quisque nostrum auditu verbo duro percepto Gamalielem imitetur, siquidem amoenum sit, quod audivimus; sin autem : hominem illum a nobis propellamus nec eum occidamus, ne caedis causa eius ipsi moriamur, sed dicamus, sicut locutus est Gamaliel in Actibus duodecim Apostolorum[3] populo : *Sinite homines istos! nam si ex errore est sollertia haec, dissolvetur ipsa et factores eius et, si a Deo est, non datur homo, qui eam dissolvat aut irritam faciat,* atque recolligamus nosmetipsos. Quando

Rα] — 2 R sicut dilexit Dñs *apostolos suos* [illegible]. — *Ib.* R [illegible]. — 4 R [illegible]. — 5 R [illegible]. — 7 R om. [illegible] et legit : *miseretur* [illegible]. — 8 α ... [illegible]. — 11 R *et eiiciant* [illegible]. — 12 R add. [illegible]. — 14 R [illegible]. — 15 R add. [illegible]. — 17 R [illegible]. — 22 α [illegible].

[1] Col. II, 18. — [2] I Cor. XIII, 4. — [3] Act. V, 38. Actus Ap. sub titulo : *Actus duodecim Apostolorum* citantur apud Aphraatem Dem. XX, 10 (*P. S.* I, 909$_{16}$) : « sicut testatur nobis *praedicatio duodecim apostolorum* » [illegible] et in Doctrina Addaei ed. Phillips p. 46 [illegible].

autem persecutio martyrum fidei et martyrum caritatis aequalis erat et eadem caedes illorum et istorum : multo maiores erant martyres caritatis, non solum martyribus illis, qui homicidas persecutoresque suos odio habebant eisque improperabant, sed etiam martyribus illis, qui neque oderant homicidas persecutoresque suos, neque dilexerunt eos, neque orabant pro eis, nec eis improperabant. Quoniam vero martyres caritatis, dum occidebantur, orabant pro homicidis et pro persecutoribus suis eisque benedicebant ob caritatem suam, sicut fecit Dñs apostolique eius : valde magnificantur et glorificantur cum Dño.

6. Martyres autem fidei pro Dño occisi sunt; et quidam ex eis odio habuerunt homicidas et persecutores suos et quidam eos nec oderant, nec eos dilexerunt et omnes propter nomen Dñi occisi sunt, ne eum negarent; et ideo defectus, quos habebant, dimittuntur eis eorumque opera bona retribuit Dñs at, quamquam peccata non habent, nequeunt adeo magnificari, uti martyres caritatis et perfectionis, quia caritatem et perfectionem non sunt assecuti, sicut illi, sed cis eos bene eis erit. Martyres

ܘܫܘܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܢܦܩܝ. ܟܕ ܕܝܢ ܪܕܘܦܝܐ ܕܣܗܕܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܕܣܗܕܐ ܕܚܘܒܐ ܘܫܘܝܐ ܚܕܐ ܗܘܐ: ܘܩܛܠܐ ܕܗܠܝܢ ܘܕܗܠܝܢ ܛܒ ܗܘܐ: ܪܘܪܒܝܢ ܗܠܝܢ ܣܗܕܐ ܕܚܘܒܐ ܣܓܝ: ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܣܗܕܐ ܕܣܢܝܢ ܘܡܚܣܕܝܢ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܠܪܕܘܦܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܦ ܡܢ ܗܢܘܢ ܣܗܕܐ ܕܠܐ ܣܢܝܢ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܠܪܕܘܦܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܥܠܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܡܚܣܕܝܢ ܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܗܠܝܢ ܣܗܕܐ ܕܚܘܒܐ ܟܕ ܡܬܩܛܠܝܢ ܗܘܘ: ܡܨܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܥܠ ܪܕܘܦܝܗܘܢ ܘܡܒܪܟܝܢ ܠܗܘܢ ܒܚܘܒܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܘܫܠܝܚܘܗܝ: ܣܓܝ ܪܒܝܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܥܡ ܡܪܢ܀

ܣܗܕܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܡܬܩܛܠܝܢ ܗܘܘ ܡܛܠ ܡܪܢ. ܘܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܟܕ ܣܢܝܢ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܠܪܕܘܦܝܗܘܢ ܘܡܢܗܘܢ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܢ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܡܛܠ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ܡܝܬܘ ܕܠܐ ܢܟܦܪܘܢ ܒܗ. ܘܡܛܠܗܕܐ ܒܨܝܪܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܫܬܒܩܢ. ܘܥܒܕܝܗܘܢ ܛܒܐ ܦܪܥ ܠܗܘܢ ܡܪܢ: ܘܐܦ ܟܕ ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܚܛܗܐ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܣܗܕܐ ܕܚܘܒܐ ܘܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܪܒܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܕܪܟܘܗ

Rα] — 3 R ܗܘ [ܗܘܐ. — 5 R ܗܘܐ ܠܐ [ܠܘ. — 7 R ܘܠܪܕܘܦܝܗܘܢ ܠܩܛܘܠܝܗܘܢ. — *Ib.* R ܥܠܝܗ [ܠܗܘܢ. — 13 R ܘܪܕܘܦܝܗܘܢ et om ܘܥܠ. — *Ib.* R add. ܗܘܘ [ܡܒܪܟܝܢ. — 21 α om. ܕܡܪܢ. — *Ib.* R ܗܕܐ ܡܛܠ. — 22 R add. ܗܘܐ [ܕܐܝܬ. — 23 α ܘܥܒܕܝܗܘܢ. — 24 R ܗܘܐ ܠܝܬ ܐܦ.

ܠܚܘܒܐ ܘܠܓܡܝܪܘܬܐ ܐܟܘܬܗܘܢ: ܐܠܐ ܒܚܘܒܐ ܡܪܒܗܘܢ ܗܘܢ ܩܕܡ. ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܚܘܒܐ ܘܒܓܡܝܪܘܬܐ ܕܟܕ ܡܫܡܠܝܢ ܐܬܩܛܠܘ: ܡܫܒܚ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܘܥܡ ܟܠܗܘܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܥܡܗ: ܐܝܟ ܕܚܫܘ ܥܡܗ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫܐ: ܕܐܚܒܘ ܘܐܬܓܡܪܘ ܘܠܐ ܐܬܩܛܠܘ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܣܗܕܐ ܓܡܝܪܐ ܐܢܘܢ ܕܓܡܝܪܐ ܕܐܬܩܛܠܘ: ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܚܫܘ ܐܢܘܢ ܘܣܝܒܪܘ ܒܝܫܬܐ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܩܛܠ ܠܡܩܛܠܗܘܢ ܘܩܛܠ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܫܠܝܚܐ ܬܪܥܣܪ ܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܕܡܝܬܘ ܡܘܬܐ ܟܝܢܗܘܢ ܘܦܠܛܘ ܘܠܐ ܐܢܫ ܩܛܠ ܐܢܘܢ. ܘܟܒܪ ܪܘܪܒܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܩܛܠܘ: ܐܝܟ ܕܝܕܥܝܢܢ ܕܪܒ ܗܘܐ ܝܘܚܢܢ ܗܘ ܬܠܡܝܕܐ ܕܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗ ܝܫܘܥ ܛܒ: ܘܟܬܝܒ ܕܡܘܬܐ ܟܝܢܗ ܡܝܬ ܘܠܐ ܐܢܫ ܩܛܠܗ. ܡܕܝܢ ܠܐ ܪܒ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܩܛܠܘ.

ܒܝܬ ܕܝܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܚܘܒܐ ܠܗܠܝܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܓܡܝܪܘܬܐ: ܐܝܬܘܗܝ ܫܝܢܐ. ܘܟܕ ܡܡܠܠܝܢ ܚܕ ܥܡ ܚܕ ܠܐ ܡܬܚܪܝܢ ܥܠ ܡܕܡ. ܡܛܠ ܕܚܘܒܐ ܠܐ

autem caritatis et perfectionis, qui in statu perfectionis occisi sunt, plus omnibus hominibus magnificat Dñs et conglorificabuntur cum ipso, quemadmodum compassi sunt cum ipso[1]. Et si sunt homines, qui dilexerunt et perfecti sunt, nec sunt occisi; hi sunt sicut martyres perfecti, qui occisi sunt, nam pariter passi sunt et pertulerunt mala, nec eos ausus est quisquam necare; sicut etiam quidam ex duodecim apostolis morte naturali mortui sunt et salvi evaserunt, nec eos quisquam occidit et forsitan maiores erat occisis; sicut scimus magnum fuisse Ioannem, discipulum illum, quem Iesus diligebat valde[2] et scriptum est eum morte naturali decessisse[3] nec a quopiam occisum esse. Numquid non est maior, quam Apostoli, qui occisi sunt?

7. Inter discipulos autem caritatis et discipulos in perfectione servientes pax est; et, quando colloquuntur cum invicem, de nulla re contendunt, quia cari-

Rα] — 3 R ܡܫܡܠܝܢ. — 5 R ܐܝܟ ܕܚܫܘ. — 6 α ܘܐܝܬ [ܐܝܬ ܘܐܢ. — *Ib.* α ܐܢܫܐ — *Ib.* R ܕܠܐ. — 7 α ܐܝܟ ܣܗܕܐ. — 10 R ܐܡܝܪ. — 12 α ܩܛܠܗ (sic). — 13 α ܪܘܪܒܝܢ. — 15 R om. ܠܗ. — 20 R om. ܠܬܠܡܝܕܐ. — 22 R ܥܠ [ܟܠ.

[1] Rom. VIII, 17. — [2] Ioh. XXI, 20. — [3] Unde Auctor notitias suas de morte naturali S. Ioannis hauserit, ignoro. Notum est prima vice Polycratem meminisse Apostoli Ephesi sepulti (Eusebius, *Hist. Eccl.* II, 24). In *Actis* eiusdem Leucio adscriptis in fossa extra portam civitatis a Vero seu Birrho cum duobus fratribus Apostolo parata animam Deo tradit. (V. *Acta Ioannis* ed. Bonnet in op. *Acta Apostolorum Apocrypha,* partis alterius vol. I, p. 209 seq.; cf. Lipsius, *Die apokryphen Apostelgeschichten und Apostellegenden,* Braunschweig, 1883, I, 420). In *Actis*, quae sub nomine Prochori circumferuntur, Apostolus vivus a Prochoro eiusque sociis sepelitur. (V. *Acta Ioannis* bearbeitet v. Th. Zahn, Erlangen, 1880, p. 162 seqq.; cf. Lipsius, *op. cit.* p. 397).

tas non rixatur cum magistris suis, sed persuadendo asserunt verba sua; sive possint discipuli caritatis amplecti ministerium perfectionis, sive non, cum pace discedunt ab invicem, quia caritas regnat in utraque parte. Scientia autem perfectorum ditior est et hi maiores sunt discipulis caritatis, qui perfectionem adhuc non sunt consecuti, perveniendo vero adhuc non pervenerunt ad ministerium perfectionis. Quando autem instat tempus, ut ad eam perveniant, vi caritatis, quae eos educat, sine contentione amplectuntur perfectionem ipsam et ope eius perficiuntur et proficiunt et glorificantur per gratiam Dñi, qui eos e morte in corporibus ipsorum habitante eripit (quae est peccatum occultum) et a velamento stante inter eos et Dñum (quod sunt tenebrae occultae, exercitus inimici). Si autem discipuli caritatis ad perfectionem non pervenerint, nec eam amplexi sint : adhuc copiosa non est caritas eorum, nam imperfecti sunt vi caritatis omnes diligentis. Si autem velint plus diligere et acquirere virtutem caritatis et cognitionis eius, perveniunt ad ministerium perfectionis et amplectentes illud perficiuntur ope eius.

ܡܬܚܪܐ ܥܡ ܡܠܦܢܘܗܝ: ܐܠܐ ܒܡܦܝܣܢܘܬܐ ܐܡܪܝܢ ܡ̈ܠܝܗܘܢ. ܐܘ ܡܫܟܚܝܢ ܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܕܚܘܒܐ ܕܢܩܒܠܘܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܐܠܐ: ܒܫܝܢܐ ܡܬܦܪܫܝܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ: ܡܛܠ ܕܚܘܒܐ ܡܡܠܟ ܥܠ ܬܪܝܗܘܢ ܓܒ̈ܐ. ܡܕܥܐ ܕܝܢ ܕܓܡܝܪ̈ܐ ܥܬܝܪ: ܘܪܘܪܒܝܢ ܐܢܘܢ ܡܢ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܕܚܘܒܐ: ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܕܪܟܘ ܥܕܟܝܠ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܡܛܝܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܛܝܘ ܥܕܟܝܠ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ. ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܙܒܢܐ ܕܢܡܛܘܢܗ: ܒܚܝܠܗ ܕܚܘܒܐ ܕܡܪܒܐ ܠܗܘܢ: ܕܠܐ ܚܪܝܢܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܗ ܠܓܡܝܪܘܬܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܒܗ ܘܡܬܪܒܝܢ ܒܗ ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܒܗ ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܡܦܨܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܘܬܐ: ܕܥܡܪ ܒܦܓܪܝܗܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܛܝܬܐ ܟܣܝܬܐ: ܘܡܢ ܐܣܦܝܬܐ ܕܩܝܡܐ ܒܝܢܝܗܘܢ ܠܡܪܢ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܫܘܟܐ ܟܣܝܐ ܚܝܠܘܬܗ ܕܒܥܠܕܒܒܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܛܝܢ ܠܗ ܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܕܚܘܒܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܗ: ܡܟܝܠ ܠܐ ܒܠܝܙ ܚܘܒܗܘܢ ܕܚܒܝܒܐ ܘܡܚܣܪ ܟܪܝܗ ܡܢ ܚܝܠܗ ܕܚܘܒܐ ܡܚܒܒܢ ܟܠ. ܐܢ ܨܒܝܢ ܕܝܢ ܡܣܓܝܢ ܠܡܚܒܘ: ܘܩܢܝܢ ܚܝܠܗ ܕܚܘܒܐ ܘܡܕܥܗ: ܡܛܝܢ ܠܗ ܠܬܫܡܫܬܗ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܡܩܒܠܝܢ ܠܗ ܘܡܫܬܡܠܝܢ ܒܗ܀

Rα] — 6 R *perfectionis* ܠܓܡܝܪܘܬܐ [ܕܓܡܝܪ̈ܐ. — 7 α ܘܪܘܪܒܝܢ. — 12 R ܚܪܝܢ.. [ܚܪܝܢܐ. — 15 α ܕ..ܡ [ܕܡܦܨܐ. — 17 α ܒܝܢܬܗܘܢ. — 18 R ܚܝܠܘܬܗ. — 19 R ܕܝܢ ܐܢ. — *Ib.* R ܠܗ [ܠܗܘܢ. — 20 α ... ... [ܡܩܒܠܝܢ ܘܠܐ. — 22 α .. [ܘܡܚܣܪ. — 23 α ... [ܡܚܒ ܟܠ. — 24 R ܡܣܓܝܢ. — 25 R ܠܬܫܡܫܬܐ. — 26 R ܘܡܫܬܡܠܝܢ.

ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܥܪܩ ܡܢ ܠܘܬ ܒܝܫܐ ܘܡܢ ܠܘܬ ܚܛܝܐ: ܡܛܠ ܕܗܟܢ ܡܠܦ ܠܗ: ܟܡܐ ܕܝܠܘܕܐ ܕܛܠܝܐ ܡܕܥܗ ܘܩܝܡܐ ܒܗ ܚܛܝܬܐ ܡܡܝܬܢܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥ ܥܕܟܝܠ ܕܘܠܐ ܗܘ ܕܢܚܒ ܠܒܝܫܐ ܘܢܬܡܟܟ ܩܕܡܝܗܘܢ. ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܢ ܕܚܘܒܐ: ܟܕ ܝܕܥ ܠܗܘܢ ܡܝܕܥ ܠܒܝܫܐ: ܘܠܪܡܐ ܘܠܡܬܚܬܪܢܐ ܘܠܫܒܗܪܢܐ ܘܠܚܛܝܐ: ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܚܪܢܐ: ܐܠܐ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܚܘܒܐ ܕܢܦܪܘܫ ܐܢܘܢ ܘܢܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܡܬܚܠܛ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ: ܘܠܐ ܡܡܠܠ ܐܢܐ: ܡܦܝܣܘ ܕܝܢ ܡܦܝܣ ܘܡܙܗܪ. ܘܐܦ ܢܗܘܐ ܕܡܨܥܪܝܢ ܠܗ ܘܡܚܝܢ ܠܗ ܘܪܕܦܝܢ ܠܗ ܘܩܛܠܝܢ ܠܗ: ܠܐ ܡܨܐ ܐܝܟܐ ܕܚܙܐ ܣܟܠܘܬܐ ܘܫܓܘܫܝܐ ܕܠܐ ܢܙܗܪ ܘܢܒܥܐ ܘܢܬܩܢܘܢ ܘܢܠܦ: ܘܢܦܝܣ ܒܡܓܪܬ ܪܘܚܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܠܦ ܕܝܢ ܘܡܙܗܪ: ܡܙܥܪ ܢܦܫܗ ܘܡܡܣܟܢ ܪܘܚܗ: ܘܥܒܕ ܠܗܠܝܢ ܕܙܥܘܪܝܢ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗ: ܘܣܓܕ ܠܗܘܢ: ܘܡܬܝܬܪ ܒܡܟܝܟܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܥܕܟܝܠ ܐܦܠܐ ܢܦܫܗ ܡܫܟܚ ܡܠܦ ܘܡܙܗܪ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܡܓܪܬ ܪܘܚܐ: ܐܡܪ ܗܟܢ: ܡܢܐ ܠܐܠܨܐ ܠܝ ܕܐܠܦ ܠܐܢܫ ܘܐܬܒܙܚ܀ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܝܢ ܕܚܘܒܐ ܡܫܝܛܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܘܐܡܪܝܢ ܕܥܘܠܐ ܗܢܘܢ ܟܕ ܙܕܝܩܐ ܗܢܘܢ: ܡܛܠ ܕܢܚܒܘܢ ܠܪܫܝܥܐ ܘܢܬܡܟܟܘܢ ܐܝܟ:

8. Discipulus autem fidei fugit malos et peccatores, quia ita eum docet, dum scientia eius infantilis est et peccatum mortiferum stat in ipso, nam nescit adhuc se debere malos diligere et humiliari coram ipsis. Discipulus vero caritatis, etsi cognitos habeat malos et superbos et inflatos et gloriosos et peccatores — melius quam alii — caritas tamen non sinit eum separare eos eisque dicere : « ego non me admiscebo vobis, nec loquar vobiscum! » monendo autem monet et hortatur. Et esto, improperent ei et percutiant et persequantur et occidant eum : non potest, ubi delicta et perturbationem videt, non admonere et hortari et corrigere et docere et patienter excitare. Et postquam docuit et admonuit, diminuit animam suam et pauperem facit spiritum suum et eos, qui se minores sunt, meliores facit se et adorat eos et proficit humilitate Dñi. Discipulus autem fidei, quia adhuc ne seipsum quidem docere et hortari potest nec longanimitatem prae se fert, sic ait : « quid me cogit docere aliquem et ignominia affici? » Discipuli vero caritatis se ipsos vilipendentes dicunt se iniquos esse, cum sint iusti, ut impios dili-

Rα] — 5 R om. ܗܘ ܕܢܚܒ. — 9 R om. ܐܠܐ. — 13 R om. ܠܗ 2° — 22 R ܠܡܠܦܘܗܝ ܠܐ ܐܦ. — *Ib.* R ܡܫܟܚ ܐܘ. — 25 R *despecti sunt* anima *sua* ܡܫܝܛܝܢ et add. ܠܗ. — 26 R ܘܡܛܠ. — 27 R add. ܐܝܟ [ܕܢܚܒܘܢ.

gant eosque honorent et inimicos suos ament et orent pro eis. Despecti enim sunt ob humilitatem mentis, ut sint stulti Christi causa[1] et malos se meliores aestiment et ex caritate omnium servi boni fiant et malos diligant et honorent velut bonos, quemadmodun Dñs erat servus bonus multorum, bonorum et malorum ob caritatem suam et pertulit opprobria eorum et honoravit eos et oravit pro eis.

9. Astutia autem dignoscuntur mali a bonis discipulis caritatis, quod non seducuntur et quod bona eis pro malis retribuunt. Dum nemo te seducit a via Dñi et a caritate eius : esto simplex velut columba[2] erga omnes, ditans multos cognitione passionum crucifixionisque Dñi et, quando te quis a caritate Dñi passionibusque eius seducere conatur, esto astutus, velut serpens[3], nec in errorem incidas et una tecum multos seducas. Discipuli autem fidei malos e medio bonorum separant et eos eiiciunt et dicunt : « recedite, zizaniae malefactores, de medio tritici! Absit nobis vobiscum commisceri nec orabimus vobiscum nec vos

ܘܡܛܠ ܕܢܪܚܡܘܢ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ ܘܢܨܠܘܢ ܥܠܝܗܘܢ. ܡܫܬܚܛܝܢ ܕܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܕܪܥܝܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܫܛܝܐ ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ ܘܢܚܫܒܘܢ ܠܒܝܫܐ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܗܘܢ: ܘܢܗܘܘܢ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܒܚܘܒܗܘܢ ܠܟܠܢܫ: ܘܢܚܒܘܢ ܘܢܝܩܪܘܢ ܠܒܝܫܐ: ܐܝܟ ܕܠܛܒܐ: ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܪܢ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܕܣܓܝܐܐ: ܕܛܒܐ ܘܕܒܝܫܐ ܒܚܘܒܗ: ܘܣܒܠ ܚܣܕܝܗܘܢ ܘܝܩܪ ܐܢܘܢ ܘܨܠܝ ܥܠܝܗܘܢ܀

ܒܥܪܝܡܘܬܐ ܕܝܢ ܡܬܝܕܥܝܢ ܒܝܫܐ ܡܢ ܛܒܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܚܘܒܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܛܥܝܢ ܐܢܘܢ: ܘܡܛܠ ܕܦܪܥܝܢ ܐܢܘܢ ܛܒܬܐ ܚܠܦ ܒܝܫܬܐ. ܟܡܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܛܥܐ ܠܟ ܡܢ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܘܡܢ ܚܘܒܗ: ܗܘܝ ܬܡܝܡܐ ܐܝܟ ܝܘܢܐ ܠܘܬ ܟܠܢܫ: ܟܕ ܡܥܬܪ ܐܢܬ ܠܣܓܝܐܐ ܒܝܕܥܬܐ ܕܚܫܘܗܝ ܕܡܪܢ ܘܙܩܝܦܘܬܗ. ܘܡܐ ܕܒܥܐ ܐܢܫ ܕܢܛܥܝܟ ܡܢ ܚܘܒܗ ܕܡܪܢ ܘܡܢ ܚܫܘܗܝ: ܗܘܝ ܥܪܝܡܐ ܐܝܟ ܚܘܝܐ ܘܠܐ ܬܛܥܐ ܐܢܬ ܘܬܛܥܐ ܥܡܟ ܣܓܝܐܐ. ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܦܪܫܝܢ ܠܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܢܬ ܛܒܐ: ܘܡܦܩܝܢ ܠܗܘܢ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ: ܪܚܩܘ ܠܟܘܢ ܙܝܙܢܐ ܥܒܕܝ ܒܝܫܬܐ ܡܢ ܒܝܢܬ ܚܛܐ. ܚܣ ܠܢ ܠܐ ܡܬܚܠܛܝܢ ܚܢܢ ܥܡܟܘܢ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢܢ ܥܡܟܘܢ: ܘܠܐ

Rα] — 1 R ܘܡܫܛܠ. — 3 R *ob humilitatem oculi* ܕܥܝܢܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ [ܕܪܥܝܢܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ. — *Ib.* α *despecti* ܫܛܝܐ [ܡܫܬܚܛܝܐ. — 6 R ܐܝܟ ܠܛܒܐ. — 7 R bis legit ܡܪܢ. — 11 R ܡܘܕܥܝܢ. — 24 α ܐܙܠܘ. — 26 R ܡܬܚܠܛܝܢ.

[1] I Cor. IV, 10. — [2] Matth. x, 16. — [3] *Ibid.*

ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܡܢ ܒܬܫܡܫܬܐ ܘܠܐ ܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܘܬܢ܀

ܫܡܥܘܢܝ ܐܘ ܒܢܝ ܒܝܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܐܚܘܝܟܘܢ ܐܝܟܢ ܬܬܪܕܘܢ ܒܒܣܝܡܐܝܬ: ܕܡܛܐ ܠܫܠܡܐ ܘܠܠܚܡܐ ܘܠܡܝܐ: ܘܠܬܟܣܝܬܐ ܘܠܡܫܝܓܬܐ ܕܪ̈ܓܠܐ. ܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܕܦܠܢ ܫܘܐ ܘܦܠܢ ܠܐ ܫܘܐ: ܐܠܐ ܡܐ ܕܚܙܝܬܘܢ ܟܦܢܐ ܐܘ ܨܗܝܐ: ܐܘ ܥܪܛܠܝܐ ܐܘ ܐܠܝܨܐ: ܐܢ ܒܝܫܐ ܗܘ ܘܐܢ ܛܒܐ: ܚܦܝܛܐܝܬ ܫܐܠܘ ܒܫܠܡܗ ܘܐܙܕܩܘ ܠܗ. ܥܕܡܐ ܕܝܢ ܠܡܠܦܢܘܬܐ ܘܠܬܘܣܦܬܐ ܕܝܕܥܬܐ: ܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܕܡܠܦܢܘܬܐ ܕܦܠܢ ܘܦܠܢ ܚܕܐ ܗܝ: ܥܕܡܐ ܕܬܒܥܘܢ ܐܢܬܘܢ ܒܫܪܝܪܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ: ܐܘ ܡܕܥܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܥܕܬܐ ܚܕܐ ܗܝ: ܐܘ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܥܕܬܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܡܠܦܝܢ: ܐܘ ܬܘܣܦܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܚܕܐ ܗܝ. ܐܠܐ ܐܙܕܗܪܘ ܥܕܡܐ ܕܪܒܐ ܡܕܥܟܘܢ: ܘܬܕܥܘܢ ܐܢܬܘܢ ܟܠܗ ܫܪܪܐ ܐܝܟܢܐ ܗܘ: ܥܕܡܐ ܕܬܬܒܪܘܢ ܐܢܬܘܢ ܠܚܝܠܗ ܕܚܛܝܬܐ: ܘܥܕܡܐ ܕܡܬܪܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܟܠܡܕܡ. ܗܘܘ ܦܪܫܝܢ ܠܟܘܢ ܡܠܦܢܐ ܡܢ ܡܠܦܢܐ ܘܡܪܒܝܢܐ ܡܢ ܡܪܒܝܢܐ ܥܕܡܐ ܕܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܘܬܪܕܘܢ ܒܗ ܬܪܝܨܐܝܬ. ܠܐ ܕܝܢ ܬܬܠܘܢ ܡܫܡܥܬܟܘܢ ܠܟܠܢܫ ܟܕ ܝܠܘܕܐ ܛܠܝܐ ܐܢܬܘܢ: ܕܟܠܢܫ ܙܪܥܗ ܒܟܘܢ

stabitis nobiscum in ministerio, nec ad nos intrabitis! »

10. Audite me, o domestici fidei, et ego vobis exponam, quomodo proficiatis suaviter usque ad pacem et panem et aquam et operimentum et lotionem pedum. Nolite dicere : X. dignus est et Y. indignus est; sed viso esuriente, aut sitiente, aut nudo, aut afflicto — sive malus sit, sive bonus, — diligenter eum salutate eique eleemosynam largimini. At, usque ad doctrinam et profectum scientiae nolite dicere : « doctrina X. et Y. eadem est » donec multa veraciter investigaveritis, aut dicere : « scientia omnium filiorum Ecclesiae eadem est », aut : « omnes filii Ecclesiae iuxta voluntatem Dñi docent », aut : « omnium profectus idem est » sed cauti estote, donec crescet cognitio vestra et cognoscetis totam veritatem, quomodo se habeat, et confringetis virtutem peccati et donec edocti omnia cognoscetis. Dignoscite praeceptorem a praeceptore et educatorem ab educatore, donec cognita via Dñi recte in ea incedetis. Nolite autem cuique aures praebere, dum infantes estis, ne insito semine ipsius variegati efficia-

Rα] — 4 R ܬܬܪܕܘܢ [ܬܬܕܪܘܢ. — 8 α ܨܗܝܐ. — 14 R ܚܕܐܝܬ (sic; lege forsitan ܚܕܐ ܐܝܬ) [ܚܕܐ ܗܝ. — 15 R add. ܗܘ [ܕܡܪܢ. — 19 R ܚܝܠܗ. — 23 α … [ܕܝܕܥܝܢ. — *Ib.* α ܐܢܬ [ܐܢܬܘܢ. — *Ib.* R ܠܐܘܪܚܗ. — 24 α … [ܘܬܪܕܘܢ. — 25 R ܐܢܫ ܠܟܠ.

mini seminibus multifariis; nam huius rei causa dehortatur lex antiqua[1] : *Cavete, ne induatis vestes ex duplice textas materia;* id est, cavete, ne quascunque doctrinas recipiatis, nam omnium hominum semina aequalia non sunt.

11. Est enim, qui triticum seminet et sit bonus praeceptor, et est, qui hordeum seminet et scientia eius exigua sit, et est, qui alia semina, quae in horreum non intrabunt [seminet]; triticum enim bonum rex noster in horrea sua lucis congregat[2]. Et est, qui zizania seminet, et est, qui spinas seminet (hoc est, mendacium docet) et est, qui errans erret et in errorem inducat sibi obedientes. Si igitur victum vestitumque dederis malis et bonis eosque salutaveris, nullum detrimentum patieris, sed iustitiam magnam consequeris, quam Dñs retribuet tibi in coelis. Si autem auditum praebueris et cum malis familiaritatem inieris, dum mens tua infantilis est : cito aberrabis et velociter instabit perditio tua. Hanc ob rem dixit Dñs[3] : *Nolite proiicere sanctum canibus, neque margaritas ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis et conversi disrumpant vos* a doctrina vestra.

ܙܪܥܝܗܘ ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܠܒܢܝ ܒܙܪ̈ܥܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܡܟܪܙ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ: ܕܐܙܕܗܪܘ: ܠܐ ܬܠܒܫܘܢ ܟܠܐܕܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܙܕܗܪܘ ܠܟܘܢ ܠܐ ܬܩܒܠܘܢ ܟܠ ܡܘ̈ܠܦܢܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܙܪܥܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܫܘܐ܀

ܐܝܬ ܓܝܪ ܕܚܛܐ ܙܪܥ ܘܡܠܦܢܐ ܗܘ ܛܒܐ. ܘܐܝܬ ܕܣܥܪ̈ܐ ܙܪܥ ܘܒܨܝܪ ܗܘ ܝܕܥܬܗ: ܘܐܝܬ ܕܫܪܟܐ ܕܙܪ̈ܥܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܠܐ ܥܐܠܝܢ ܠܐܘܨܪܐ. ܚܛܐ ܗܘ ܓܝܪ ܛܒܬܐ ܡܟܢܫ ܡܠܟܢ ܒܐܘܨܪ̈ܘܗܝ ܕܢܘܗܪܐ. ܘܐܝܬ ܕܙܝܙܢܐ ܙܪܥ. ܘܐܝܬ ܕܟܘ̈ܒܐ ܙܪܥ: ܗܢܘ ܕܝܢ: ܐܝܬ ܕܕܓܠܘܬܐ ܡܠܦ ܘܐܝܬ ܕܛܥܐ ܗܘ ܛܥܝܐ ܘܡܛܥܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ. ܐܢ ܬܬܠ ܗܟܝܠ ܣܝܒܪܬܐ ܘܟܣܝܬܐ ܠܒܝ̈ܫܐ ܘܠܛܒ̈ܐ ܘܬܫܐܠ ܒܫܠܡܗܘܢ: ܠܐ ܡܕܡ ܡܬܚܣܪ ܐܢܬ: ܐܠܐ ܙܕܝܩܘܬܐ ܪܒܬܐ ܗܘܝܐ ܠܟ ܕܦܪܥ ܠܟ ܡܪܢ ܒܫܡܝܐ. ܐܢ ܬܬܠ ܕܝܢ ܡܫܡܥܬܟ ܘܬܗܘܐ ܚܒܝܒ ܠܟ ܒܝ̈ܫܐ ܒܥܕܢ ܕܣܒܪܐ ܕܛܠܝܐ ܡܕܥܟ: ܡܚܕܐ ܛܥܐ ܐܢܬ: ܘܗܘܐ ܒܥܓܠ ܐܒܕܢܟ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܠܐ ܬܪܡܘܢ ܩܘܕܫܐ ܠܟܠܒ̈ܐ: ܘܠܐ ܡܪ̈ܓܢܝܬܐ ܩܕܡ ܚܙܝ̈ܪܐ ܕܠܡܐ ܢܕܘܫܘܢ ܐܢܝܢ ܒܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܘܢܗܦܟܘܢ ܘܢܒܙܥܘܢܟܘܢ ܡܢ ܕܡܠܦܢܘܬܟܘܢ. ܗܐ ܚܙܝ

Rα] — 3 R ܗܘ ܗܢܘ. — 4 R ܟܠܐ. — 5 R ܗܘܐ ܕܠܐ [ܕܟܠ. — *Ib.* R ܕܟܠܢܫ. — 7 R ܕܫܥܪܐ. — 8 R ܒܐܘܨܪܗ. — 9 R ܕܝܫܬܩܠ. — 11 R ܗܢܘ ܕܝܢ ܙܪܥ. — 16 R ܘܬܫܐܠ (sic). — *Ib.* α ... ܡܕܡ [ܡܬܚܣܪ. — 17 R ܡܢ ܡܪܢ ܐܠܐ ܡܬܚܣܪ. — 20 α *om.* ܕܛܠܝܐ. — 22 R ܗܢܘ [ܗܕܐ. — *Ib.* R *nolite dare* ܬܬܠܘܢ [ܬܪܡܘܢ. — 24 α ܒܪܓܠܝܗܘܢ.. [ܒܪ̈ܓܠܝܗܘܢ. — 25 α ܒܙܥܘܢ .. [ܘܢܒܙܥܘܢܟܘܢ. — *Ib.* α ܚܙܝ .. ܐ .. [ܗܐ ܚܙܝ.

[1] Lev. xix, 19. — [2] Matth. xiii, 30. — [3] Matth. vii, 6.

ܐܝܟ ܕܩܪܐ ܠܗ ܡܪܢ ܠܐܪܥܐ ܕܠܐ ܝܕܥܐ ܢܦܫܗ ܠܥܡܡܐ ܕܟܠܒܐ ܘܕܚܙܝܪܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܢܫܐ: ܕܡܛܠ ܝܘܬܪܢܐ ܥܒܘܪܐ ܥܒܕ ܠܗ ܡܪܘܬܐ ܣܓܝܐܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܠܦܢܐ ܣܓܝܐܐ ܐܘ ܒܢܝ ܐܪܙܐ ܣܓܝܐܐ: ܘܡܘܒܕ ܢܦܫܗ ܒܗ. ܕܠܐ ܐܫܠܡܗ ܠܢܦܫܗ ܠܦܠܚܐ ܛܒܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܠܦܢܐ ܫܪܝܪܐ܀

ܠܐܘܠܐ ܗܟܝܠ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܬܬܟܠ ܥܠ ܟܠ ܕܟܠ. ܫܠܡܗ ܕܝܢ ܠܟܠ ܟܠܗܘܢ ܢܬܦܫܛ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܫܠܡܐ ܠܪܚܝܩܐ ܘܠܩܪܝܒܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܕܝܠܗ ܕܟܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܫܡܥܘܢܝ ܒܢܝ ܒܝܬܗ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܠܐ ܬܗܠܟܘܢ ܚܪܝܢܐܝܬ. ܠܐ ܡܐ ܕܡܠܦ ܠܟܘܢ ܐܢܫ ܕܫܠܡܐ ܬܥܒܕܘܢ ܥܡ ܛܒܐ ܘܥܡ ܒܝܫܐ ܘܬܬܠܘܢ ܠܗܘܢ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܘܬܟܣܝܬܐ: ܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܬܚܠܛܘ ܥܡ ܒܝܫܐ: ܘܠܡܐܠܦ ܥܒܕܝܗܘܢ ܒܝܫܐ ܘܡܝܬܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܕܘܒܪܝܗܘܢ. ܘܐܢ ܬܘܒ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܐܢܫ ܕܠܐ ܬܬܚܠܛܘܢ ܥܡ ܒܝܫܐ ܘܠܐ ܬܐܠܦܘܢ ܡܠܦܢܘܬܗܘܢ: ܥܕ ܕܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܝܢܐ ܫܪܪܐ: ܠܐ ܗܟܝܠ ܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܕܝܨܝܦ ܠܗ ܥܠܝܟܘܢ ܕܐܙܕܗܪܘ ܡܢ ܒܝܫܐ: ܠܐ ܬܐܙܠܘܢ ܬܗܘܘܢ ܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܐ ܘܪܕܘܦܐ ܘܡܒܐܫܢܐ: ܘܬܗܘܘܢ ܠܟܘܢ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܒܝܫܐ. ܐܠܐ ܒܟܡܐ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܪܐܡܬܘܢ: ܟܡܐ ܕܟܠ ܟܠܢܫ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ:

Viden, quomodo appellet Dñs terram sui nesciam gentem canum et porcorum, qui est homo, qui ob emolumenta caduca facit sibi dominos multos, qui sunt praeceptores multi, aut asseclae mysteriorum multorum et seipsum perdit, quia semet non commisit agricolae bono, qui est praeceptor verax.

12. Non decet igitur hominem in quovis fiduciam habere, pacem autem suam ad omnes extendat, sicut scriptum est : *Pax eis, qui longe et qui prope sunt*[1], dicit Dominus, cuius omnes sunt. Attamen audite me, domestici fidei, et nolite contentiose ambulare, ne forte docente vos aliquo pacem inire cum bonis et malis eisque victum et vestitum dare, euntes familiaritatem contrahatis cum malis et prava eorum opera addiscentes moriamini conversationis causa eorum. Et iterum, si quis dixerit vobis nolite familiaritatem contrahere cum malis, nec addiscatis doctrinam eorum, donec scietis, quaenam sit veritas igitur dicente illo vobis, qui curam vestri habet, cavere malos : nolite abeuntes inimici eis fieri et persecutores et maligni, ne vos ipsi mali fiatis, sed in quan-

Ra] — 2 R ܠܫܘܥܒܕܐ. — 5 α om. ܒܢܝ. — 12 R ܫܡܥܘܢ. — 15 α ܠܡܣܝܒܪܢܘܬܐ et om. ܘܥܡ. — *Ib.* α ܠܗܘܢ.. ܘܬܬܠܘܢ. — 18 R ܘܐܘ ܘܐܢ. — 21 R ܗܘ ܕܝܢ — *Ib.* R ܕܐܡܪ. — 26 R ܪܐܡܬܘܢ (sic). — *Ib.* α ܟܠܢܫ

[1] Is. LVII, 19.

tum in vobis est, pacem inite cum omnibus, imprimis cum domesticis fidei[1]; nemini enim licet quemlibet, qui homo est, contemnere aut despicere aut recusare petitum ab ipso, si, quod petit a se, habeat, nec oriatur tristitia et afflictio petitionis eius causa; nam dixit : *ne alleviatione facta aliis, vobis tribulatio oriatur, sed in aequitate sitis in hoc mundo*[2].

13. Sic conversamini, filii, et videte, quis sit firmus et rectus et conscientiosus et ordinatus et diligens et longanimis et docens veritatem : huic adhaerete et hunc sectamini et limen eius terat quotidie pes vester, donec cognita veritate discetis viam Dñi et semitas eius solide. Non tamen licet vobis, dum parvuli estis, omnia fieri cum omnibus et cum omnibus ambulare; hoc est : non licet vobis, dum crescitis, adhaerere lascivis, masculis, sive feminis, sed ei, qui vos admonet et a malo retinet et vos docet honorificos fieri, non maledicos, sicut docet vos Dñs spiritu gratiaque sua : *Estote agni inter lupos et boni inter malos*[3], et tunc licebit vobis dicere de vobis ipsis ex humilitate :

ܫܝܢܐܝܬ ܝܬܝܪ ܥܡ ܒܢ̈ܝ ܒܝܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܫܠܝܛ ܠܐܢܫ ܕܢܒܣܐ ܠܟܠ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ: ܐܘ ܕܢܫܘܛ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘ ܢܟܠܝܘܗܝ ܡܕܡ ܕܫܐܠ ܠܗ: ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܠܗ ܡܕܡ ܕܫܐܠ ܠܗ: ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܟܪܝܘܬܐ ܘܐܘܠܨܢܐ ܡܛܠܬܗ ܕܗܝ ܫܐܠܬܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ: ܕܠܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܢܗܘܐ ܢܘܚܐ ܘܠܟܘܢ ܐܘܠܨܢܐ: ܐܠܐ ܒܫܘܝܘܬܐ ܗܘܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ܀

ܗܟܢܐ ܐܬܕܒܪܘ ܒܢ̈ܝ: ܘܚܙܘ ܡܢܘ ܕܫܪܝܪ ܘܬܪܝܨ ܘܡܬܒܘܢ ܘܡܬܛܟܣ: ܘܡܚܣܢ ܘܢܓܝܪ ܪܘܚܗ ܘܡܠܦ ܫܪܪܐ: ܠܗ ܕܒܩܘ ܘܠܗ ܐܬܢܩܦܘ. ܘܬܕܘܫ ܐܣܩܘܦܬܗ ܪܓܠܟܘܢ ܒܟܠܝܘܡ: ܥܕܡܐ ܕܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ ܠܫܪܪܐ: ܘܝܠܦܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ ܠܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ ܘܠܫܒܝ̈ܠܘܗܝ ܐܡܝܢܐܝܬ. ܠܐ ܕܝܢ ܫܠܝܛ ܠܟܘܢ ܟܕ ܛܠܝܐ ܙܥܘܪܐ ܐܢܬܘܢ: ܕܬܗܘܘܢ ܟܠ ܥܡ ܟܠ: ܘܥܡ ܟܠܢܫ ܠܡܗܠܟܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟܘܢ ܟܕ ܪܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܬܢܩܦܘܢ ܠܙܠܝ̈ܠܐ ܐܘ ܠܕܒܝܟܬܐ: ܐܠܐ ܥܡ ܡܢ ܕܡܙܗܪ ܠܟܘܢ ܘܡܟܠܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ: ܘܡܠܦ ܠܟܘܢ ܕܬܗܘܘܢ ܡܝܩܪ̈ܢܐ: ܘܠܐ ܡܨܚ̈ܝܢܐ: ܐܝܟ ܕܡܠܦ ܠܟܘܢ ܡܪܢ ܒܪܘܚܗ ܘܒܛܝܒܘܬܗ: ܕܬܗܘܘܢ ܐܡܪ̈ܐ ܒܝܢܬ ܕܐܒ̈ܐ ܘܛܒ̈ܐ ܒܝܢܬ ܒܝܫ̈ܐ: ܘܫܠܝܛܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܐܡܪܘܢ

Rα] — 5 R add. ܗܘ [ܠܗ 1°. — 11 R ܡܬܒܘܢܢ [ܡܬܒܘܢ. — 13 R ܘܬܕܘܫ. — 16 α ܐܡܝܢ (sic) [ܐܡܝܢܐܝܬ. — 20 R ܠܙܠܝ̈ܠܐ ܐܘ ܠܕܒܝܟܬܐ. — 23 R add. ܗܘܐ [ܡܠܦ.

[1] Gal. VI, 10. — [2] II Cor. VIII, 13 seq. — [3] Matth. X, 16.

ܒܡܫܡܫܢܘܬܟܘܢ ܟܠ ܢܫܡܥܘܢ ܕܪ̈ܫܝܥܐ ܚܢܢ ܟܕ ܙܕ̈ܝܩܐ ܐܝܬܝܟܘܢ. ܠܐܢܫ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܫܠܝܛ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܬܩܪܘܢܝܗܝ ܪܫܝܥܐ: ܠܐ ܐܢ ܪܫܝܥ ܘܠܐ ܐܢ ܙܕܝܩ. ܐܢ ܡܪܢ ܗܟܢܐ ܟܕ ܡܠܦ ܒܦܘܪܫܢܐ ܡܠܦ ܗܘܐ: ܘܠܟܠܚܕ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܡܥܕܪܐ ܗܘܬ ܠܟܐܒܗ ܡܘܫܛ ܗܘܐ ܠܗ: ܐܝܟ ܐܣܝܐ ܚܟܝܡܐ ܕܝܕܥ ܐܝܢܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܫܦܝܪܐ ܘܡܥܕܪܐ ܠܟܪܝܗܐ: ܕܠܐ ܢܐܟܘܠ ܡܕܡ ܕܠܐ ܘܠܐ ܠܗ: ܘܢܥܫܢ ܠܗ ܒܟܐܒܗܘܢ ܟܐܒܐ: ܗܟܢ ܐܦ ܓܒܪܐ ܓܡܝܪܐ ܕܒܦܘܪܫܢܐ ܡܠܦ ܠܟܠܢܫ: ܠܥܠܝ ܕܫܠܐ ܡܕܥܗ ܚܠܒܐ ܝܗܒ ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܙܥܘܪ ܘܡܫܟܚ ܣܝܒܠ ܠܗ. ܘܠܗܝ ܕܟܪܝܗܐ ܒܪܥܝܢܗ ܝܪܩܐ ܝܗܒ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܘܠܐ ܠܪܥܝܢܗ. ܥܡ ܟܪ̈ܝܗܐ ܥܡ ܟܪܝܗܐ ܗܘܝܬ ܕܠܟܪ̈ܝܗܐ ܐܬܪ. ܘܥܡ ܐܝܠܝܢ ܕܢܡܘܣܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܢܡܘܣܐ ܠܝܬ ܠܗ: ܟܕ ܠܒܝ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܡܘܣܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܐܦ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܡܘܣ ܐܢܘܢ ܐܬܪ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܥܡ ܕܡܛܘ ܠܓܡܝܪܘܬܐ: ܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܩܫܝܬܐ܀

ܫܠܝܛ ܠܗ ܓܝܪ ܠܡܠܦܢܐ ܕܠܚܒܪ ܠܬܠܡܝܕܗ ܢܐܡܪ ܠܗ: ܕܙܠ ܒܝܢܝ ܡܟ̈ܣܐ. ܘܚ̈ܛܝܐ ܘܙ̈ܢܝܬܐ ܘܒܝܢܝ ܪ̈ܫܝܥܐ ܘܚ̈ܢܦܐ ܕܝܕܥ ܕܐܝܬܘܗܝ ܣܚܝܐ ܛܒܐ: ܘܡܫܟܚ ܕܥܒܪ

« impii sumus » cum sitis iusti. Alium autem non licet vobis impium appellare, sive sit impius, sive iustus. Si proinde Dñs cum docebat, discrete docebat, et cuique cibum morbo eius convenientem porrigebat tamquam medicus sapiens, sciens qualis cibus esset bonus prodessetque infirmo, ne quid inconveniens comederet eique morbus invalesceret : sic etiam homo perfectus omnes discrete docens parvulo mente lac dat (id est : aliquid minus, quod ferre possit) et ei, qui mente infirmus est, herbam dat (hoc est, id, quod menti eius convenit). *Cum infirmis,* inquit, *infirmus eram, ut infirmos lucrifacerem*[1], *et cum his, qui legem non habent, eram velut homo legis expers, cum esset cor meum in lege Christi, ut etiam eos, qui sine lege sunt, lucrifacerem*[2]; et his, qui ad perfectionem pervenerant, cibum solidum dedi[3].

14. Licet enim praeceptori alii discipulo suo dicere : « vade inter publicanos et peccatores et meretrices et inter impios et gentiles », cum sciat eum bonum natatorem esse et posse

Rα] — 5 R *loquebatur* ܡܡܠܠ [ܡܠܦ. — 6 R ܐܝܢ ܘܠܟܠ. — 11 R ܒܦܘܪܫܢܐ. — 13 α ܐܘ [ܕܝܢ ܗܢܘ. — *Ib.* R *audire* ܫܡܥܝܢ [ܣܝܒܠ. — 17 α om. ܗܘܐ. — 18 α om. ܠܗ ܠܝܬ ... ܠܗܘܢ. — 21 R ܡܛܝܘ. — 24 α om. ܠܗ. — 26 α ܘܐܝܬ. — *Ib.* α .. ܣ [ܣܚܝܐ.

[1] I Cor. IX, 22. — [2] *Ib.* IX. 21. — [3] I Cor. III, 2.

traiicere Euphratem turbidum et aequor aestuans, et alii discipulo, sciens eum ne Zabatem quidem minorem posse pervadere, praecipere : « cum N. N. non licet tibi colloqui! et ad locum X. ne vadas! Et cave publicanos et peccatores et meretrices et cunctos homines leves et garrulos et *male ambulantes* [1] ! *Et noli adhaerere maledicis aut gulosis aut prodigis aut idola colentibus* [2] ! » Et per alium discipulum loquitur caritatem et sanitatem et *simplicitatem* [3] et per alium discipulum loquitur infirmitatem et *separationem* [4] et cautionem, nam scit sic ei prodesse, quemadmodum Dñs dixit discipulis suis parvulis : *In viam gentilium ne abeatis* [5]. Et postquam acceperant Spiritum Paraclitum, dixit eis : *Ingredimini inter gentiles et estote boni inter malos* [6] *et, quodcunque apposuerint vobis, manducate* [7], quemadmodum ipse ingrediebatur inter publicanos et meretrices et peccatores [8]. — Et aliis praecipit : *Interrogate, quis sit dignus et ad eum ingredimini* [9] ; et aliis discipulis suis mandavit *diligere osores suos et orare pro eis* [10] ; et aliis praecipit : *Qui vobis non obedierit, reputate eum veluti publicanos et veluti*

ܦܪܬ ܥܟܪ ܕܢܥܒܪ ܘܝܡܐ ܥܟܪ ܡܫܓܫ: ܘܠܬܠܡܝܕܗ ܐܚܪܢܐ ܕܝܕܥ ܕܐܦ ܠܐ ܙܥܘܪܐ ܙܒܐ ܡܨܐ ܥܒܪ: ܡܦܩܕ ܠܗ: ܕܥܡ ܦܠܢ ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟ ܕܬܬܡܠܠ. ܘܠܐܬܪܐ ܦܠܢ ܠܐ ܬܐܙܠ. ܘܐܙܕܗܪ ܡܢ ܡܟܣܐ ܘܡܢ ܚܛܝܐ ܘܡܢ ܙܢܝܬܐ ܘܡܢ ܟܠ ܕܙܠܝܠܝܢ ܘܦܩܩܝܢ ܘܕܒܝܫ ܡܗܠܟܝܢ. ܘܠܐ ܬܬܩܦ ܠܠܛܘܡܐ ܐܘ ܠܐܟܘܠܐ: ܐܘ ܠܐܣܘܛܐ ܐܘ ܠܕܣܓܕܝܢ ܦܬܟܪܐ. ܘܒܝܕ ܬܠܡܝܕܐ ܡܡܠܠ ܚܘܒܐ ܘܚܠܝܡܘܬܐ ܘܦܫܝܛܘܬܐ: ܘܒܝܕ ܐܚܪܢܐ ܬܠܡܝܕܐ: ܡܡܠܠ ܟܪܝܗܘܬܐ ܘܦܠܝܓܘܬܐ ܘܙܘܗܪܐ ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܕܗܟܢܐ ܦܩܚܐ ܠܗ: ܐܝܟ ܕܡܪܢ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܝ ܛܠܝܢ: ܒܐܘܪܚܐ ܕܥܡܡܐ ܠܐ ܬܐܙܠܘܢ. ܘܡܢ ܕܩܒܠܘ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܥܘܠܘ ܒܝܢܬ ܥܡܡܐ ܘܗܘܘ ܛܒܐ ܒܝܢܬ ܒܝܫܐ ܘܡܕܡ ܕܣܝܡܝܢ ܩܕܡܝܟܘܢ ܐܟܘܠܘ. ܐܝܟ ܕܥܐܠ ܗܘܐ ܗܘ ܒܝܢܬ ܡܟܣܐ ܘܙܢܝܬܐ ܘܚܛܝܐ. ܘܠܐܚܪܢܐ ܡܦܩܕ: ܕܫܐܠܘ ܡܢܘ ܫܘܐ ܘܠܘܬܗ ܥܘܠܘ. ܘܠܐܚܪܢܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܦܩܕ ܐܢܘܢ: ܕܢܪܚܡܘܢ ܠܣܢܝܐܝܗܘܢ ܘܢܨܠܘܢ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܠܐܚܪܢܐ ܡܦܩܕ ܠܗܘܢ: ܕܡܢ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣ ܠܟܘܢ ܚܫܘܒܘܗܝ ܐܝܟ ܡܟܣܐ ܘܐܝܟ ܚܛܝܐ:

Rα] — 2 α .. [ܘܐܦ. — 4 α ܕܬܡܠܠ. — 7 α .. [ܘܕܒܝܫ. — 9 α ܡܡܠܠ. — 11 α ܡܡܠܠ. — 12 α .. ܗܘܐ [ܘܙܘܗܪܐ. — Ib. α .. ܕ [ܦܩܚܐ. — 13 α om. ܕܝ ܛܠܝܢ. — 15 α ܦܪܩܠܝܛܐ [ܘܪܘܚܐ ... ܘܡܢ. — Ib. α om. ܠܗܘܢ. — 16 α .. [ܒܝܢܬ. — 18 R ܒܝܬ. — 22 R ܠܣܢܐܝܗܘܢ. — 23 α .. [ܘܡܢ. — 24 α .. [ܚܫܘܒܘܗܝ.

[1] I Cor. VI, 9; II Thess. III, 6. — [2] I Cor. V, 11. — [3] Matth. X, 16. — [4] Matth. X, 35. — [5] Matth. X, 5. — [6] Cf. Serm. XXX, 2. — [7] Luc. X, 8. — [8] Matth. IX, 10; XI, 19; Marc. II, 16. — [9] Matth. X, 10. — [10] Matth. V, 44.

ܘܠܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡܪ: ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܥܒ̈ܕܝ ܫܠܡܐ ܕܒܢܘ̈ܗܝ ܕܐܠܗܐ ܢܬܩܪܘܢ. ܘܠܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܕܠܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܬܐܒ ܐܢܐ: ܠܐ ܬܫܒܩܘܢ ܠܗ. ܘܦܘܠܘܣ ܦܩܕ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ: ܕܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܠܚܡܐ ܥܡ ܓܝܘܪ̈ܐ: ܘܠܐ ܬܬܚܠܛܘܢ ܥܡ ܥܘ̈ܠܐ. ܘܠܐܚܪ̈ܢܐ ܦܩܕ: ܫܩܘܠܘ ܟܘܪܗܢܐ ܕܟܪ̈ܝܗܐ: ܘܚܫܘܒܘ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܡܝܬܪ ܡܢܟܘܢ ✤

ܡܛܠ ܡܢܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܨܐ ܐܢܫ ܕܢܥܒܕ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܢܫ. ܩܕܡ: ܐܠܐ ܕܐܬܝܬܪ ܒܚܘܒܗ: ܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܚܛܝܬܐ ܕܢܥܒܕ ܥܡ ܟܠܢܫ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܫܠܡܐ. ܘܬܘܒ: ܕܟܪܝܗ ܒܝܕܥܬܗ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܥܒܕ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܕܠܐ ܒܟܣܝܐ ܕܫܠܡܐ ܢܬܒܝܬ ܠܘܬ ܒܝ̈ܫܐ ܘܢܬܚܒܠ: ܐܘ ܢܬܡܟܣ ܥܡ ܛܥ̈ܝܐ ܘܢܐܒܕ. ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܬܘܒ ܦܩܕ: ܕܦܠܘܚܘ ܘܗܝܕܝܢ ܐܟܘܠܘ. ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܐܦ ܦܩܕ: ܕܗܘܘ ܐܝܟ ܡܝ̈ܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܕܠܥܠ ܒܥܘ ܘܕܠܥܠ ܐܬܪܥܘ ܘܠܐ ܕܒܐܪܥܐ: ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܦܘܩܕ̈ܢܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܕܡܪܢ ܘܕܫܠܝ̈ܚܘܗܝ: ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܕܫܘܝܢ ܚܕ ܠܚܕ ✤

ܘܗܐ ܡܢ ܠܥܠ ܟܠܗܝܢ ܡܚܘܝܢܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܥܠ ܢܒܝ̈ܐ ܐܦ ܗܢܘܢ ܒܕܘܟ ܐܡܪܝܢ

gentiles[1]. Et aliis dixit : *Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur*[2]. — Et aliis dixit : *Qui non dixerit vobis : paenitentiam acturus sum, nolite dimittere ei*[3]. Et Paulus praecepit discipulis suis : *Ne comedatis panem cum adulteris neve commisceamini cum iniquis*[4]. Et aliis praecepit : *Tollite infirmitatem infirmorum*[5] et *quemque meliorem vobis reputate*[6].

15. Sed quam ob causam nequit homo pacem inire cum omnibus? Primo : nisi praecellat caritate sua, non sinit eum lex peccati inire cum omnibus hominibus pacem; deinde : qui scientia imbecillis est, non potest pacem inire cum omnibus hominibus, ne sub praetextu pacis familiaris fiat apud malos et corrumpatur aut assiduus factus apud errantes pereat. Aliis vicissim praecipit : *Operamini et dein comedatis*[7]. Aliis quoque praecipit : Estote velut mortui saeculo et *quae sursum sunt, quaerite et, quae sursum sunt, cogitate, nec ea, quae sunt in terra*[8], cum reliquis praeceptis plurimis Dñi Apostolorumque eius quae praecepit eis et sibi invicem dissimilia sunt.

16. Et ecce superius omnia exposuimus, quomodo etiam prophetae alicubi

Rα] — 1 α .. [ܐܡܪ. — *Ib.* α ܕܒܢܘ̈ܗܝ. — 2 α .. [ܐܡܪ. — 4 R ܦܩܕ. — 8 R ܐܝܟ ܠܟܠܢܫ. — 10 α ... [ܩܕܡ. — *Ib.* R ܕܠܐ. — 13 α .. [ܐܬܝܬܪܘ. — 19 α om. ܥܡ ܘܠܟܠܢܫ. — 21 R om. ܣܓܝ̈ܐܐ. — 24 R ܡܚܘܝܢ. — *Ib.* α .. [ܠܟ. — 25 α .. [ܒܕܘܟ.

[1] Matth. XVIII, 17. — [2] Matth. V, 9. — [3] Matth. XVIII, 15; cf. Serm. XIX, 24. — [4] I Cor. V, 9, 11. — [5] Rom. XV, 1. — [6] Phil. II, 3. — [7] II Thess. III, 12. — [8] Col. III, 1 seq.

discipulis suis dixerint : *Sacrificate Domino tauros et agnos et hoedos*[1] et aliis praeceperunt : *Non complacet Domino de sacrificiis*[2] *nec manducat carnes vitulorum nec bibit sanguinem hircorum nec placatur holocaustis*[3]. *Sacrificia Dei sunt spiritus humilis et cor contritum diligit*[4]. Et alicubi dixerunt : *Maxillam pro maxilla repete*[5]. Et alicubi dicebant : *Beatus, qui tulit iugum tuum in adolescentia sua et sedit solitarius et tacuit, quia imposuit sibi iugum tuum et dedit os suum in pulverem et genam suam percutienti se et saturavit opprobrio vitam suam*[6]. — Et alicubi dicebant : *Qui tangit mortuum, contaminatus est*[7]. Et alicubi ipsi portabant super humeros suos ossa Joseph nec contaminati sunt[8]. Et alicubi resuscitabant mortuos, viduarum filios, nec contaminati sunt[9]. Et alicubi [dixerunt] : *servate sabbatum*[10]! Et alicubi ipsi solvebant observationes Legis et ingressi sunt ad contaminatos. Nam lex non est lata iustis et sinceris et bonis et probis (nam hi ipsi sibi legem ferunt bo-

ܗܘܘ ܠܬܠܡܝܕܝܗܘܢ: ܕܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܬܘܪ̈ܐ ܘܐܡܪ̈ܐ ܘܓܕܝ̈ܐ: ܘܠܐܚܪ̈ܢܐ ܡܦܩܕܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܨܒܐ ܡܪܝܐ ܒܕܒܚ̈ܐ ܘܠܐ ܐܟܠ ܒܣܪܐ ܕܐܘܪ̈ܢܐ ܘܠܐ ܫܬܐ ܕܡܐ ܕܨܦܪ̈ܐ ܐܦܠܐ ܒܡܩܒܪ̈ܐ ܥܠܘ̈ܬܐ ܡܬܪܥܐ. ܕܒܚ̈ܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܪܘܚܐ ܗܝ ܡܟܝܟܬܐ: ܘܠܒܐ ܬܒܝܪܐ ܪܚܡ. ܘܒܕܘܟ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ: ܕܦܟܐ ܚܠܦ ܦܟܐ ܐܬܒܥ. ܘܒܕܘܟ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ: ܕܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܫܩܠ ܢܝܪܟ ܒܛܠܝܘܬܗ. ܘܝܬܒ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܫܬܩ: ܡܛܠ ܕܣܡܗ ܥܠܘܗܝ ܢܝܪܟ: ܘܝܗܒ ܦܘܡܗ ܠܥܦܪܐ ܘܦܟܗ ܠܡܢ ܕܡܚܐ ܠܗ: ܘܣܒܥ ܒܚܣܕܐ ܚܝ̈ܘܗܝ. ܘܒܕܘܟ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ: ܕܡܢ ܕܩܪܒ ܠܡܝܬܐ ܡܬܛܡܐ. ܘܒܕܘܟ ܗܢܘܢ ܛܥܝܢܝܢ ܗܘܘ ܓܪ̈ܡܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܥܠ ܟܬܦ̈ܬܗܘܢ ܘܠܐ ܡܬܛܡܐܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܕܘܟ: ܡܚܝܝܢ ܗܘܘ ܡܝ̈ܬܐ ܒܢ̈ܝ ܐܪ̈ܡܠܬܐ ܘܠܐ ܡܬܛܡܐܝܢ. ܘܒܕܘܟ ܢܛܪܘ ܫܒܬܐ. ܘܒܕܘܟ ܗܢܘܢ ܫܪܝܢ ܗܘܘ ܫܒܬܐ ܘܢܛܘܪ̈ܬܐ ܕܢܡܘܣܐ: ܘܥܐܠܝܢ ܗܘܘ ܠܘܬ ܛܡ̈ܐܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܣܝܡ ܢܡܘܣܐ ܠܟܐܢ̈ܐ ܘܠܕܟܝ̈ܐ: ܘܠܛܒ̈ܐ ܘܠܡܦܝ̈ܣܐ: ܕܗܢܘܢ ܣܝܡܝܢ ܢܡܘܣܐ ܛܒܐ ܠܢܦܫܗܘܢ: ܐܦ ܠܡܢ ܕܫܡܥ ܠܗܘܢ.

Rα] — 1 α .. [ܘܕܒܚܘ. — 4 R ܕܡܐ ܕܨܦܪ̈ܐ. — 7 α ܐܬܒܥ. — 8 α om. ܗܘܘ. — 9 α ܘܝܬܒ. — 10 R ܢܝܪܟ ܥܠܘܗܝ punctis ∵ superpositis ordinem vocabulorum invertendum esse indicans. — 14 α ܡܬܛܡܐ. — *Ib.* α ܛܥܝܢܝܢ. — 15 α ܟܬܦܬܗܘܢ. — 16 α om. in textu supplet in marg. ܘܒܕܘܟ ܗܢܘܢ ܡܬܛܡܐܝܢ... ܗܘܘ. — 18 R om. ܫܒܬܐ ܢܛܪܘ quod contextu et imprimis antitheseos testimonio confirmatur. Probabiliter locus in α quoque corruptus est; coniicio : *et alicubi observaverunt sabbatum* ܘܒܕܘܟ ܢܛܪܘ ܫܒܬܐ; aut lectione α servata : *et alicubi dixerunt : 'observate sabbatum'* ܘܒܕܘܟ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ: ܢܛܪܘ ܫܒܬܐ. — 19 R ܘܢܛܘܪ̈ܬܐ. — 22 α ܛܒ̈ܐ.

[1] Cf. Lev. I, 2. — [2] Ier. VI, 20. — [3] Ps. L, 13. — [4] Ps. LI, 17. — [5] Ex. XXI, 24. — [6] Thr. III, 27-30. — [7] Num. XIX, 11. — [8] Ex. XIII, 19. — [9] III Reg. XVII, 21-24; IV Reg. IV, 34. — [10] Lev. XIX, 3.

ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܫܠܝܛ ܥܠܝܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܕܢܕܘܢ ܐܢܘܢ: ܡܛܠ ܕܨܒܝܢܗ ܕܡܪܢ ܥܒܕܝܢ ܝܬܝܪ ܡܢ ܡܐ ܕܟܬܝܒ ܒܢܡܘܣܐ. ܘܠܚܛܝܐ ܐܚܪܢܐ ܕܫܠܝܛ ܥܠܝܗܘܢ ܢܡܘܣܐ: ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ: ܕܐܢ ܥܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܝܬܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܡܛܠ ܕܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܕܗܟܢܐ ܦܩܚ ܠܗܘܢ ܕܐܠܝܨ ܢܡܘܣܐ ܢܬܐܣܪܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ ܛܒܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܘܐܠܘ ܠܐ ܡܬܐܣܪܝܢ ܗܘܘ ܗܟܢܐ: ܩܛܠܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܛܝܬܐ ܩܛܘܠܬܐ ܕܟܡܝܢܐ ܒܠܒܗܘܢ܀

ܐܝܬ ܕܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܢܫ ܐܢܫ ܫܠܝܛ ܕܢܬܚܫܚ ܒܗܘܢ: ܘܐܝܬ ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܣܘܓܐܗ ܕܥܠܡܐ ܠܐ ܫܠܝܛ ܕܢܬܚܫܚ ܒܗܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܡܪܢ ܘܡܠܝܢ ܡܢ ܪܘܚܗ ܘܐܬܕܟܝܘ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܚܘܐ ܠܗܘܢ ܗܘ ܡܪܢ ܡܗܠܟܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܐܬܡܠܝܘ ܡܢ ܡܪܢ ܥܕܟܝܠ: ܘܩܝܡܐ ܗܝ ܒܗܘܢ ܚܛܝܬܐ: ܡܫܠܛܐܝܬ ܐܣܪ ܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ: ܕܠܐ ܢܫܠܛܘܢ ܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܚܝܠܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܐܠܐ ܐܬܡܠܝܘ ܡܢ ܡܪܢ ܘܐܬܣܪܩܘ ܡܢ ܚܛܝܬܐ܀

ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܢ ܚܟܝܡܐ ܘܪܘܪܒܐ ܐܝܟܢ

nam[1]) nec audientibus eos. Quapropter lex non habet potestatem iudicandi eos, nam voluntatem Dñi faciunt plus quam in lege scripta est. — Aliis vero peccatoribus, in quos lex potestatem habet, dicebant : Si praevaricati eritis, moriemini; nam noverant ita eis expedire, ut lege obligati essent, cum legem bonam non haberent in cordibus suis et nisi hoc modo obligarentur, occisurum eos peccatum mortiferum latens in cordibus eorum.

17. Sunt autem praecepta, quibus uti cuique licet; et sunt praecepta alia, quibus uti maiori mundi parti vetitum est. Ii autem homines, in quibus Dñs est et pleni sunt spiritu eius et a peccato purgati sunt, quemadmodum Dñs demonstrat eis, ambulant. Et eos homines, qui adhuc Dño pleni non sunt et in quibus stat peccatum, lex efficaciter obligat, ne habeant potestatem in rem quamlibet, quia non ferunt vim cuiusque rei, nisi repleantur Dño et evacuentur a peccato.

18. Discipuli autem sapientes et ex-

Rα] — 7 α ܦܩܚܐ. — 10 α ܠܗܘܢ ܗܘܐ ܩܛܠܐ [ܗܘܘ ܡܬܐܣܪܝܢ. — 12 Incipit in β excerptum praemissa ei rubrica : *Porro eiusdem e Sermone de praeceptis fidei et caritatis solitariorum* ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܕܝܚܝܕܝܐ [ܐܝܬ. — 14 R ܠܐ] ܕܣܘܓܐܗ. — 15 α ܐܢܫܐ[. — 16 R homines autem illi *Dñi, qui pleni sunt* ܕܡܠܝܢ : ܕܡܪܢ [ܘܡܠܝܢ ܡܪܢ ܒܗܘܢ ܕܐܝܬ. — 18 α ܐܢܫܐ[. — 21 Rβ ܒܠܥܕܝܗ. — *Ib.* R ܡܛܘܠ. — 22 β add. ܗܘܘ ܡܫܟܚܝܢ. — *Ib.* Rβ ܒܠܥܕܝܗ. — 23 Desinit β v. ܚܛܝܬܐ. — 25 R om. ܕܝܢ.

[1] Rom. II, 14.

pediti, qui sunt sapientiae caelestis filii et solide volunt erudiri, quaerunt sibi praeceptores veraces, Dño eiusque Apostolis similes, qui sunt discipuli eius caritate, humilitate, paupertate, abstinentia ipsi similes, et repertis sibi eiusmodi praeceptoribus non transgrediuntur verba patrum suorum, qui sunt praeceptores sui, sicut Timotheus obedierat Paulo, cui usque ad poculum vini scripsit in Epistola; sciens namque eum non esse bibiturum absque praecepto, (nuntium) ei misit : *Bibe paululum vini propter infirmitates tuas assiduas et propter stomachum tuum* [1]. Novit enim corpus eius senio confectum et peccato mortuum esse, sicut scriptum est : *Si Christus in vobis est, corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus autem vivit propter iustitiam* [2]. Et quia novit stante peccato in corpore eius custodisse seipsum a cibis et a vino, postquam devicerat peccatum, (nuntium) ei misit : sume paululum temperationis, quoniam corpus tuum mortuum est. Nos igitur, qui heri discipuli facti sumus et peccatum stat in nobis et vivit corpus nostrum cupiditatibus

ܪ̈ܒܢܐ ܐܝܟ ܕܫܡܝܢܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܘܪ̈ܕܝܢ ܕܢܐܠܦܘܢ ܐܡܝܢܐܝܬ: ܡܒܩܝܢ ܠܗܘܢ ܡܠܦ̈ܢܐ ܫܪ̈ܝܪܐ ܕܕܡܝܢ ܠܡܪܢ ܘܠܫܠܝ̈ܚܘܗܝ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ: ܕܕܡܝܢ ܠܗ ܒܚܘܒܗܘܢ ܘܒܡܟܝܟܘܬܗܘܢ ܘܒܡܣܟܢܘܬܗܘܢ ܘܒܚܒܝܫܘܬܗܘܢ: ܘܡܐ ܕܐܫܟܚܘ ܠܗܘܢ ܡܠܦ̈ܢܐ ܕܐܝܟ ܗܢ̈ܐ: ܠܐ ܥܒܪܝܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܐܒܗ̈ܝܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܠܦ̈ܢܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܛܝܡܬܐܘܣ ܠܦܘܠܘܣ ܕܥܕܡܐ ܠܟܣܐ ܕܚܡܪܐ ܟܬܒ ܠܗ ܒܐܓܪܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܠܐ ܫܬܐ ܗܘܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܦܘܩܕܢܗ: ܫܠܚ ܠܗ: ܕܐܫܬܝ ܩܠܝܠ ܚܡܪܐ ܡܛܠ ܟܘܪܗܢܝܟ ܕܐܡܝܢܝܢ ܘܡܛܠ ܐܣܛܘܡܟܟ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܒܠܐ ܠܗ ܦܓܪܗ ܘܡܝܬ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܐܢ ܡܫܝܚܐ ܒܟܘܢ: ܦܓܪܐ ܡܝܬ ܗܘ ܡܛܠ ܚܛܝܬܐ: ܪܘܚܐ ܕܝܢ ܚܝܐ ܡܛܠ ܙܕܝܩܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܟܕ ܩܝܡܐ ܗܘܬ ܚܛܝܬܐ ܒܦܓܪܗ: ܢܛܪ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܢ ܚܡܪܐ: ܟܕ ܙܟܗ ܠܚܛܝܬܐ ܫܠܚ ܠܗ: ܕܣܒ ܩܠܝܠ ܡܘܙܓܐ ܡܛܠ ܕܡܝܬ ܠܗ ܦܓܪܟ. ܚܢܢ ܗܟܝܠ ܕܐܬܬܠܡܕܢ

Rα] — 7 R ܕܐܫܟܚܘܢ. — 9 R ܐܝܟܢܐ. — 11 α inc. fol. 279 a col. II v. ܠܟܣܐ; in margine sinistro valde obliterato plurimae lacunae. — *Ib.* α .. .. [ܒܐܓܪܬܐ ܠܗ. — 12 α .. .. [ܕܠܒܪ ܗܘܐ. — 13 α ܫܠܚ .. .. [ܕܐܫܬܐ : ܠܗ ܫܠܚ. — 14 α ܡܛ. [ܡܛܠ. — *Ib.* α ܡ .. [ܘܡܛܠ. — 15 α ܡܛܠ. — *Ib.* α .. [ܗܘܐ. — 16 α ... [ܡܢ. — 17 α .. [ܡܫܝܚܐ. — 18 α ܡܛܠ [ܡܛܠ. — 19 α amanuensis oscitans bis scribit ܙܕܝܩܘܬܐ ... ܘܡܛܠ punctis indicans repetitionem delendam esse. — *Ib.* α ... [ܗܘܐ. — 21 α ... [ܡܢ. — 22 α .. [ܟܕ. — 24 α ܕܐܬܬܠܡܕܢ.

[1] I Tim. v, 23. — [2] Rom. VIII, 10.

ܐܬܡܠܝܢ ܘܦܘܡܐ ܟܝ ܚܛܝܬܐ: ܘܚܢ
ܦܓܪܢ ܠܐܘܩܝܢܘܣ ܕܚܛ̈ܗܐ: ܕܗܘܝܢ
ܡܛܒܥܝܢ ܠܢܦܫܐ ܘܠܦܓܪܐ: ܩܪܝܢܢ:
ܕܗܐ ܦܘܠܘܣ ܟܬܒ ܠܛܝܡܬܐܘܣ: ܕܢܫܬܐ
ܚܡܪܐ ܩܠܝܠ ܡܛܠ ܟܘܪ̈ܗܢܘܗܝ. ܗܟܝܠ ܐܦ ܚܢܢ
ܡܐ ܕܩܢܝܢ ܣܓܝ̈ܐ ܡܢ ܨܘܡܐ ܟܘܪ̈ܗܢܐ:
ܘܐܬܪܦܝ ܒܘܪ̈ܟܝܢ ܡܢ ܟܦܢܘܬܐ: ܘܡܝܬ
ܦܓܪܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܐܝܟ ܕܡܝܬ ܗܘܐ
ܦܓܪܗ ܕܛܝܡܬܐܘܣ ܡܢ ܡܚܫ̈ܒܬܐ
ܒܝ̈ܫܬܐ: ܗܝܕܝܢ ܢܫܬܐ ܩܠܝܠ: ܐܝܟ
ܕܟܬܝܒ: ܡܛܠ ܟܘܪ̈ܗܢܝܢ܀

ܩܪܝܢܢ ܬܘܒ ܕܗܐ ܡܪܢ ܦܩܕ
ܠܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ: ܕܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܒܝܬ
ܥܡ̈ܡܐ: ܡܕܡ ܕܣܝܡܝܢ ܩܕܡܝܟܘܢ ܐܟܘܠܘ
ܘܠܐ ܬܬܒܥܘܢ. ܠܡܢ ܐܡܪ ܡܪܢ.. ܠܗܠܝܢ
ܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܕܩܒܠܘ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ
ܘܐܬܓܡܪܘ ܘܐܬܡܠܝܘ ܒܪܘܚܐ ܒܕܡܝܐ
ܕܡܢܗܘܢ ܡܬܦܫܛܐ ܗܘܬ ܥܠ ܐܚܪ̈ܢܐ:
ܘܕܟܝܢ ܗܘܘ ܠܒ̈ܘܬܗܘܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ
ܘܡܠܝܢ ܛܝܒܘܬܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ. ܘܚܢܢ ܟܠ ܕܐܬܕܟܝܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ
ܘܐܬܡܠܝܢ ܛܝܒܘܬܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܐܝܟܘܬܗܘܢ:
ܢܐܟܘܠ ܗܘ ܡܕܡ ܕܣܝܡܝܢ ܩܕܡܝܢ:
ܩܠܝܠ ܐܝܟ ܕܝܐܐ: ܘܠܐ ܢܬܒܥ. ܗܟܢ
ܓܝܪ ܟܬܝܒ: ܕܝܪ̈ܩܐ ܘܡܠܚܐ ܘܙܝܬܐ

caducis animam nostram corpusque submergentibus, legimus : en, Paulum scripsisse Timotheo, ut biberet paululum vini ob infirmitates suas[1]. Igitur nos quoque, ubi ob multa ieiunia infirmitates contraximus et aegrota facta sunt genua nostra ob abstinentiam[2] et mortuum est corpus nostrum peccato, quemadmodum mortuum est corpus Timothei cogitationibus malis : postea bibamus, sicut scriptum est, *paululum* (*vini*) propter infirmitates nostras.

19. Item legimus, ecce, Dñum praecepisse discipulis suis : *Postquam ingressi eritis inter gentiles, quodcunque apposuerint vobis, manducate nec sciscitemini*[3]. Cui dixit Dñs? Illis discipulis suis, qui Spiritu Paraclito accepto perfecti evaserunt et repleti sunt Spiritu, ita ut ab eis diffusus esset super alios, et quorum munda erant corda a peccato et plena gratia et iustitia Dñi Iesu Christi. Et nos, ubi mundi erimus a peccato et pleni gratia et iustitia ad instar eorum : comedamus, quodcunque apposuerint nobis — paululum, ut decet — nec sciscitemur. Sic enim scriptum est : *Olera et salem et olivas manducabant*

Rα] — 1 α ... ܘܡ [ܡܢ ܦܘܡܐ. — 2 α ܠܐܘܩܝܢܘܣ. — 3 α ... [ܡܛܒܥܝܢ. — *Ib.* α ܠܢܦܫܢ ܘܠܦܓܪܢ. — 4 α ܟܬܒ. — 6 R om. ܡܢ. — *Ib.* α ... [ܘܐܬܪܦܝ. — 7 α ... [ܘܐܬܟܪܗ. — *Ib.* α ... [ܘܡܝܬ. — 8 α ... [ܗܘܐ. — 10 α ... [ܢܫܬܐ. — 13 α (fol. 279 b col. 1) ܥܡܡܐ ... [ܥܡ̈ܡܐ ܠܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ... ܗܘܐ. — 14 α ... [ܡܕܡ ܕܣܝܡ. — *Ib.* α ... [ܐܟܘܠܘ. — 15 α ... [ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. — 16 α ..ܘܡ [ܘܐܬܡܠܝܘ. — *Ib.* α om. ܪܘܚܐ. — 17 R om. ܒܪܘܚܐ. — *Ib.* α ... [ܒܕܡܝܐ. — 18 α .. [ܥܠ. — 19 α .. [ܡܢ. — 21 α om. ܡܫܝܚܐ. — *Ib.* α .. [ܡܢ. — 23 α ... [ܢܐܟܘܠ. — 24 α ... [ܢܬܒܥ.

[1] I Tim. v, 23. — [2] Ps. CIX, 24. — [3] Luc. x, 8.

Apostoli et assidue ieiunabant[1]. Sic enim scripsit Dñs iussitque eos : *Cavete, ne aggraventur corda vestra comessatione carnium et compotatione vini et curis vitae et sollicitudine divitiarum harum caducarum*[2]; nos autem virentes sedemus habentes corpora peccato viva et consideramus homines senes, quorum corpora senectute confecta sunt, quod ob infirmitates suas guttam vini bibant, et dicimus : « nos uti N. et N. bibimus » et « quid est N. ad me, quod manducet et bibat et ingrediatur inter malos aut alloquatur et doceat mulieres tantoties ? » Pro eo ut consideres eum hodie manducantem aut bibentem aut potestatem habentem loqui cum omnibus : ita eum considera, ut te lac sugente die nocteque is ieiunando ieiunaverit et oraverit die ac nocte et certaverit et crucifixerit corpus suum omnibus cupiditatibus et *pervenerit ad senectutem bonam*[3], sicut dixit David : *Erit finis bonus hominibus iustis*[4].

20. Et obiurgemus animam nostram dicamusque ei : Ubi fueris uti N. et ieiunaveris, sicut ieiunavit, et mortua eris cupiditatibus et cogitationibus malis et perveneris cum fama bona

ܐܝܟܢܐ ܗܘܘ ܫܠܝܚܐ ܘܨܝܡܝܢ ܗܘܘ ܐܡܝܢܐܝܬ. ܗܟܢ ܓܝܪ ܟܬܒ ܡܪܢ ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ: ܕܐܙܕܗܪܘ ܕܠܐ ܢܐܩܪܘܢ ܠܒܘܬܟܘܢ ܒܡܐܟܘܠܬܐ ܕܒܣܪܐ ܘܒܡܫܬܝܐ ܕܚܡܪܐ ܘܒܨܦܬܐ ܕܥܘܡܪܐ ܘܒܪܢܝܐ ܕܥܘܬܪܐ ܗܢܐ ܥܒܘܪܐ. ܐܠܐ ܚܢܢ ܝܬܒܝܢܢ ܚܝܝ ܠܦܓܪܐ ܕܚܝܝܢ ܦܓܪܝܢ ܒܚܛܝܬܐ ܘܚܙܝܢܢ ܚܝܝ ܒܢܝܢܫܐ ܣܒܐ ܕܦܓܪܝܗܘܢ ܕܒܠܝܢ ܡܢ ܣܝܒܘܬܐ: ܕܡܛܠ ܟܘܪܗܢܝܗܘܢ: ܘܐܡܪܝܢ: ܕܐܝܟ ܦܠܢ ܘܦܠܢ ܫܬܝܢ. ܘܡܢܐ ܗܘ ܦܠܢ ܠܘܬܝ ܕܐܟܠ ܘܫܬܐ ܘܥܐܠ ܠܘܬ ܒܝܫܐ ܐܘ ܡܡܠܠ ܘܡܠܦ ܠܢܫܐ ܙܒܢܝܢ ܣܓܝܐܐ. ܚܠܦ ܕܬܚܙܝܘܗܝ ܝܘܡܢܐ ܕܐܟܠ ܐܘ ܫܬܐ ܐܘ ܡܫܠܛ ܕܢܡܠܠ ܥܡ ܟܠܢܫ: ܗܟܢܐ ܚܙܝܗܝ ܕܟܕ ܝܢܩ ܚܠܒܐ ܐܢܬ ܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ ܨܡ ܗܘܐ ܘܨܠܝ ܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ ܘܐܬܟܬܫ ܘܙܩܦ ܦܓܪܗ ܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ ܟܠܗܝܢ: ܘܐܬܐ ܠܣܝܒܘܬܐ ܛܒܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ: ܕܐܚܪܝܬܐ ܛܒܬܐ ܠܓܒܪܐ ܟܐܢܐ܀

ܘܢܟܐ ܠܢܦܫܢ ܘܢܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܝܟܐ ܗܘܝܬܝ ܐܝܟ ܦܠܢ ܘܨܡܬܝ ܐܝܟ ܕܨܡ: ܘܡܝܬܬܝ ܡܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ: ܘܡܢ ܡܚܫܒܬܐ ܒܝ̈ܫܬܐ: ܘܐܬܝܬܝ ܒܫܡܐ ܛܒܐ ܠܟܗܢܘܬܐ

Ra] — 1 α ... [ܘܨܝܡܝܢ. — 3 α om. ܐܢܘܢ. — *Ib.* α ܕ... [ܢܐܩܪܘܢ. — 5 α ... [ܘܒܨܦܬܐ. — 6 α om. ܠܦܓܪܐ ܕܚܝܝܢ. — *Ib.* R om. ܚܝܝ. — *Ib.* α ... [ܕܚܝܝܢ. — 7 α ... [ܚܝܝ ܘܚܙܝܢܢ. — 10 α ... [ܘܐܡܪܝܢ. — *Ib.* α ܦܠܢ. — 13 α ܐܝܬ ܕܢܐܡܪ. — 15 α ܕܒ ? videtur legisse; R minus recte ܒ. — 16 α ܘܐܬܟܬܫ ܠܗܠܝܢ. — 17 R ܗܘܘ; cf. supra ܒ. — 19 α ܪ̈ܓܝܓܬܐ. — 20 R ܗܘܐ. — 21 α ܟܐܢܐ. — 24 α ܪ̈ܓܝܓܬܐ.

[1] Cf. Serm. V, 17. — [2] Luc. XXI, 34. — [3] Gen. XV, 15. — [4] Ps. XXXVI, 37.

ܕܐܬܐ ܦܠܢ: ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܐܬܠ ܠܟܝ ܕܬܠܥܣܝܢ ܘܬܫܬܝܢ ܒܐܣܟܡܐ ܘܒܛܟܣܐ. ܘܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܠܐܝܠܝܢ ܕܟܠܗ ܒܩܫܝܫܘܬܐ ܘܡܫܬܓܫܝܢ ܐܟܘܬ ܕܝܕܥܝܢ ܘܡܩܝܡܝܢ ܒܢܦܫܗܘܢ ܕܚܛܝܬܐ ܗܝ ܒܗܘܢ ܚܝܠܬܢܐ ܘܟܪܝܟ ܗܘ ܚܝܠܗ ܕܚܛܝܬܐ ܒܗܘܢ ܠܡܫܩܠ ܘܪܕܐ ܗܝ ܠܗܘܢ ܠܨܒܘܬܐ ܐܠܝܢ ܕܠܐ ܦܐܝܢ: ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܗܘܢ ܐܦܠܐ ܠܗܠܝܢ ܕܢܬܠܒܘܢ ܠܡܐܟܘܠܬܐ ܐܘ ܕܥܡ ܟܠܢܫ ܢܡܠܠܘܢ: ܥܕܡܐ ܕܡܫܥܒܕܝܢ ܦܓܪܝܗܘܢ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܕܦܓܪܝ ܗܘ ܟܝܬ ܟܒܫ ܐܢܐ ܘܡܫܥܒܕ ܐܢܐ: ܕܠܡܐ ܐܢܐ ܕܠܐܚܪܢܐ ܐܟܪܙܬ: ܐܢܐ ܡܣܬܠܩ ܐܫܬܠܐ ܠܝ. ܐܠܐ ܢܚܒܘܢ ܩܫܝܫܘܬܗܘܢ ܘܢܨܘܡܘܢ ܘܢܬܡܟܟܘܢ ܘܢܫܗܪܘܢ ܘܢܛܪܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܒܡܐ ܪܥܢܐ ܕܚܛܝܬܐ ܒܗܘܢ ܚܛܝܬܐ. ܐܦ ܡܐ ܕܙܟܘ: ܒܐܣܟܡܐ ܢܟܦܐ ܘܒܕܘܒܪܐ ܕܢܟܦܘܬܐ ܢܗܠܟܘܢ ܡܛܠ ܡܟܝܟܘܬܗܘܢ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩܝܢ: ܡܛܠ ܕܢܗܘܘܢ ܛܘܦܣܐ ܠܬܠܡܝܕܝܗܘܢ: ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܡܠܝܗܘܢ: ܒܕܡܘܬܐ ܕܡܪܢ: ܡܛܠ ܕܗܟܢ ܦܐܐ: ܘܢܗܘܘܢ ܛܘܦܣܐ ܛܒܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܢ ܒܬܪܗܘܢ. ܗܟܢ ܓܝܪ ܥܒܕܘ ܐܦ ܫܠܝܚܐ ܕܟܕ ܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܐܡܝܢܐܝܬ ܨܝܡܝܢ ܗܘܘ ܘܫܗܪܝܢ ܘܡܨܠܝܢ ܘܣܝܡܝܢ ܗܘܘ ܣܝܡܬܐ

ad annos, ad quos pervenit N. : tunc dabo tibi comedere et bibere iuxta formam et ordinem. Nam ne illis quidem, qui aetate profecti sunt et adhuc perturbantur et noverunt stare in se peccatum et fortem esse in se virtutem adhuc peccati et se ad res indecentes ferre : ne his quidem licet ad escas praecipitari aut cum omnibus colloqui, quoad subigant corpora sua eaque sibi obediant, sicut dixit Paulus : *Corpus, ait, meum subigo et subiicio, ne forte ego, qui aliis praedicavi, ego ipse, reprober*[1], sed coerceant senectutem suam et ieiunent et humilientur et vigilent et caveant sibi virente in eis peccato. Immo etiam victoria reportata forma pudica, conversatione abstinentiae ambulent humilitatis causa, etiamsi opus non habeant, ut sint exemplo discipulis suis opere sicut et sermone ad instar Dñi (sic enim decet) et sint exemplo bono sectantibus se. Ita fecerunt enim etiam Apostoli, qui mortui peccato assidue ieiunabant et vigilabant et orabant[2] et *thesauros bonos thesauriza-*

Rα] — 2 α ܕܐܣܟܡܐ. — 3 α ܘܐܦܠܐ. — 9 α ܕܢܬܠܒܘܢ. — *Ib.* α ܥܡ ܟܠ. — 12 α om. ܟܝܬ. — 15 R om. ܘܢܨܘܡܘܢ. — 17 α ܕܐܣܟܡܐ. — 22 α ܡܛܠ. — 24 α ...] ܐܦ. — *Ib.* R ܕܟ.

[1] I Cor. IX, 27. — [2] Act. I, 14.

bant filiis suis, sicut scriptum est[1].

21. Caritatem autem, quoniam vicit mortem, non pudet omnes corrigere ac dicere discipulis suis sic : *Iudaei signa petunt et Gentiles sapientiam quaerunt; nos autem praedicamus Iesum Christum crucifixum*[2] eumque imitamur factum servum discipulis suis et seipsum vilipendentem infra plasma suum. Non sicut Iudaei illi, quibus humilitas Christi facta est scandalum et tamquam expertes fidei in aeternum signa petunt, neque sicut Gentiles illi, qui sapientiam et verba polita quaerentes grandiloquiis et laudibus praestantibus volunt disserere de Dño et, quoniam non imitantur humilitatem eius, fiunt eis passiones Dñi nec non ignobilitas eius despecta et pudet eos humilitatis eius et dicunt : « Stoliditas est haec. » Dixit enim : *Qui me erubuerit,* ait, et humilitatem et conversationem et paupertatem et abstinentiam meam : *et ego eum erubescam die illa magna, qua revelabor in gloria mea*[3]. Vae illi, qui erubuerit Dñum! Quantopere erubescet die illa magna Dñi! Neque possunt,

ܗ̈ܬܠܐ ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ܀
ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܙܟܝܗ ܠܡܘܬܐ: ܠܐ ܒܗܬ ܕܠܟܠܢܫ ܢܬܩܢ ܘܢܐܡܪ ܗܟܢ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ: ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܐܬܘ̈ܬܐ ܫܐܠܝܢ ܘܐܪ̈ܡܝܐ ܚܟܡܬܐ ܒܥܝܢ. ܚܢܢ ܕܝܢ ܡܟܪܙܝܢܢ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܙܩܝܦ ܘܡܬܕܡܝܢܢ ܒܗ: ܟܕ ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܘܡܨܥܪ ܢܦܫܗ ܡܢ ܓܒܝܠܬܗ. ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܕܒܗܝܢ ܠܗܘܢ ܡܘܟܟܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܬܘܩܠܬܐ: ܘܕܡܝܠ ܠܥܠܡ ܐܬܘ̈ܬܐ ܫܐܠܝܢ ܐܝܟ ܣܪ̈ܝܩܝ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܐܪ̈ܡܝܐ ܕܒܥܝܢ ܚܟܡܬܐ ܘܡܠܬܐ ܦܫܝܩܬܐ: ܘܒܥܝܢ ܕܒܡܡܠܠܐ ܪܘܪܒܐ ܘܒܫܘܒ̈ܚܐ ܡܝܬܪ̈ܐ ܢܡܠܠܘܢ ܥܠ ܡܪܢ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܢܬܕܡܘܢ ܒܡܘܟܟܗ: ܡܬܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܚܫ̈ܘܗܝ ܕܡܪܢ ܐܦ ܫܝܛܘܬܗ ܫܝܛܬܐ: ܘܒܗܬܝܢ ܒܡܘܟܟܗ ܘܐܡܪܝܢ: ܫܛܝܘܬܐ ܗܝ ܗܕܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ: ܕܡܢ ܕܒܗܬ ܒܝ ܐܡܪ ܘܒܡܘܟܟܝ ܘܒܕܘܒܪ̈ܝ ܘܒܡܣܟܢܘܬܝ ܘܒܚܣܝܢܘܬܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܒܗܬ ܒܗ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܪܒܐ ܕܡܬܓܠܐ ܐܢܐ ܒܫܘܒܚܝ. ܘܝ ܠܗ ܠܡܢ ܕܒܗܬ ܒܗ ܒܡܪܢ. ܒܟܡܐ ܒܗܬ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܪܒܐ ܕܡܪܢ. ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܢ ܕܗܢܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܬܪܝܨܝܢ ܟܪܝܣܬܗ

Rα] — 3 α ܐܝܟ ܕܒܗܠ. — 6 α ܚܢܢ ܡܟܪܙܝܢ. — *Ib.* α om. ܡܫܝܚܐ. — 9 α ܠܗ [ܗܘܐ ܠܐ. — 10 R ܠܬܘܩܠܬܐ (sic). — 15 α ܢܡܠܠܘܢ. — 17 α ܗ' ܫܝܛܘܬܗ [ܫܝܛܬܗ ܐܦ. — 19 α ܡܢ et om. ܐܡܪ ܓܝܪ. — *Ib.* α ܕܒܗܬ. — 20 R ܒܡܣܟܢܘܬ. — 23 α ܒܗܬ ·

[1] II Cor. xii, 14. — [2] I Cor. i, 22 seq. — [3] Luc. ix, 26.

qui eiusmodi sunt, sectari crucem Christi : nec Iudaei signa petentes, nec Gentiles sapientiam a passione et caritate et humilitate Dñi vacuam quaerentes, nec invenient sapientiam caelestem totam passione et caritate et humilitate Dñi plenam. Iudaeos autem adeunt homines scientiae et caritatis, in qua consurgit perfectio et humilitas, qua totum aedificium domus caelestis ad finem adducitur, et quoniam fidei expertibus non faciunt signa, fiunt eis scandalo. Ne itaque erubescamus passiones Dñi et humilitatem et egestatem eius, uti scripsit Paulus : *Ne erubescatis humilitatem Christi, neque nos, eius vinctos*[1], *sed intueamini Iesum, qui factus est primogenitus et caput et consummator fidei vestrae*[2] et imitamini eum. Et qui dicit : « diligo Iesum » ambulet in praeceptis eius.

22. Sunt autem praecepta, quae Dñs Apostolique eius posuerunt hominibus, ut ea custodirent et per ea salvi fierent; quod haud secus est, ut homo diligat malos eosque, in quibus vitium aliquod

[1] II Tim. I, 8. — [2] Hebr. XII, 2.

est, saltem paululum [1], quoniam auditores eorum non ferebant vim caritatis omnes diligentis et omnes pacificantis et pro persecutoribus homicidisque suis orantis, sed « probos » ait « diligite vobisque praestantiores » propter incrementum scientiae, ut a praestantioribus discant, quid conveniat eis. Num donec non persequuntur occiduntque malos, proficiendo non proficiunt [2] ? Donec non dilexerint omnes homines, nec pro omnibus oraverint proque persecutoribus et homicidis suis, legem vero primam reliquerint, in qua sunt praecepta a Dño et a prophetis hominibus posita, quae eos non solum a caritate retinent, sicut illa Novi Testamenti [3], sed « malefaciendo » praecipiunt « malefacite malis » et alicubi etiam occidendo occidunt, nam ita proderat auditoribus eorum, sicut superius scriptum est *de*

ܐܦ ܩܠܝܠ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܣܝܒܪܝܢ ܗܘܘ ܫܡܘܥܝܗܘܢ ܚܝܠܗ ܕܚܘܒܐ ܗܘ ܕܡܚܒ ܠܟܠ ܘܡܫܝܢ ܠܟܠ: ܕܡܨܠܐ ܥܠ ܪ̈ܕܘܦܘܗܝ ܘܥܠ ܩܛܘ̈ܠܘܗܝ: ܐܠܐ ܠܡܝܬܪ̈ܐ ܐܡܪ ܐܚܒܘ ܘܠܟܘܢ ܕܡܝܬܪܝܢ ܡܢܟܘܢ ܡܛܠ ܬܘܣܦܬܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܡܢ ܡܝܬܪ̈ܐ ܢܐܠܦܘܢ ܡܢܐ ܕܙܕܩ ܠܗܘܢ. ܥܕܡܐ ܕܠܐ ܪܕܦܝܢ ܘܠܐ ܩܛܠܝܢ ܠܒܝ̈ܫܐ ܠܐ ܡܝܬܪܝܢ ܡܝܬܪܝܢ: ܥܕܡܐ ܕܠܐ ܡܚܒܝܢ ܠܟܠܢܫ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܥܠ ܟܠܢܫ ܘܥܠ ܪ̈ܕܘܦܝܗܘܢ ܘܥܠ ܩܛܘ̈ܠܝܗܘܢ: ܢܡܘܣܐ ܕܝܢ ܩܕܡܝܐ ܫܒܩܘܗܝ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܡܪܝܐ ܘܕܢܒܝ̈ܐ ܣܝܡܝܢ ܐܝܟ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܚܘܒܐ ܒܠܚܘܕ ܟܠܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܗܝ ܕܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ: ܐܠܐ ܡܒܐܫܘ ܡܦܩܕܝܢ ܕܐܒܐܫܘ ܠܒܝ̈ܫܐ. ܘܒܕܘܟ ܕܘܟ ܐܦ ܡܩܛܠܘ ܩܛܠܘ ܡܩܛܠܝܢ ܕܗܟܢܐ ܦܩܚ ܗܘܐ ܠܫܡܘܥܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܠܥܠ

Rα] — 1 α ܠܟ ... [ܠܟܠ ܐܦ. — *Ib.* α ... [ܕܠܐ. — *Ib.* α ... [ܗܘܘ. — 3 α ... ܘܡܢ [ܟܠ ܘܡܫܝܢ. — 4 α .. [ܘܥܠ. — *Ib.* α ... [ܐܡܪ. — 5 α ... [ܘܠܟܘܢ. — *Ib.* α ܡܛܠ. — 6 α ... [ܢܐܠܦܘܢ. — 7 α ... [ܪܕܦܝܢ. — *Ib.* **R** scriba in margine corrigit ܪܕܝܦܝܢ α ܪܕܦܝܢ legisse videtur. — 8 **R** scriba consequenter corrigit in margine ܘܡܬܩܛܠܝܢ hunc sensum enuntiato tribuens : *quoad igitur non patiuntur persecutiones nec occiduntur a malis.* — *Ib.* α ܙܠ ... ܟܡ .. [ܡܬܝܪܝܢ ܘܡܬܝܪܝܢ ܠܐ; scriba Codicis **R** notat in margine : *hic contradictio est* ܠܐ ܡܫܚܠܦܐ ܗܕܐ. ܡܫܚܠܦܐ = ܕܪܐ pugna, metaphorice contradictio; v. *Lexicon* auctore Bar Bahlûl ed. R. Duval, col. 1076, s. v. ܡܫܚܠܦܐ. — 9 α ܟܠ ... [ܠܟܠܢܫ. — 10 α om. videtur ܘܥܠ (e spatio). — 11 α ܩܛܘܠܝܗܘܢ ܘܥܠ ܪܕܘܦܝܗܘܢ. — *Ib.* α ܕܝܢ. — 12 α ܫܒܩܘܗܝ. — *Ib.* α ܒܗ ... [ܦܘܩܕܢܐ ... ܕܐܝܬ. — 13 α ... [ܣܝܡܝܢ ܠܒܢܝ. — 14 α ܠܗ ... [ܚܘܒܐ ... ܕܠܐ. — *Ib.* α ... [ܗܝ ܐܝܟ. — 15α ܕܕܝܬܩܐ. — *Ib.* α ... [ܡܒܐܫܘ. — 16 α ܦܘ ... [ܘܒܕܘܟ : ܠܒܝܫܐ. — 17 α om. videtur ܡܩܛܠܘ. — *Ib.* α ... [ܡܩܛܠ. — *Ib.* α ܡܩܛܠܘ. — 18 α ... [ܦܩܚ. — *Ib.* α ܗܘ .. [ܕܠܥܠ ܐܝܟ

[1] Verba : *quod haud secus est ... saltem paululum* contextum perturbant, nec huc pertinent. Probabiliter olim glossa erant et e margine in textum irrepserunt.

[2] Nisi enuntiatum interrogationem acceperis, caret sensu. Scriba Codicis **R**, qui illud affirmationem habuit, mutatis participiis activis ܪܕܦܝܢ ܘܩܛܠܝܢ in ܪܕܝܦܝܢ ܘܡܬܩܛܠܝܢ textum emendare conatus est hunc ei sensum tribuens : *donec persecutiones passi et occisi non erunt, proficiendo non proficient.* Sed et ista emendatio futilis est, nam contextu reprobatur. Quod et scriba **R** perspexit in margine notans : *hic contradictio est.*

[3] Cf. Serm. XIX, ubi fuse enumerantur N. Foederis praecepta, quae caritati omnes diligenti non omnino conformia sint.

ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܟܠܗܝܢ ܕܝ̈ܢܐ ܕܒܗܘܢ ܕܠܐ ܐܢܫ ܬܢܝܢܐ ܒܗܘܢ: ܐܠܐ ܬܫܢܝܩܘܗܝ ܗܘܐ ܦܫܝܩܝܢ ܒܗܘܢ ܩܠܝܠܐܝܬ܀

ܘܐܬܩܪܝ ܡܪܢ ܒܘܟܪܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܩܕܡܝܬܐ ܒܪܝܬܐ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܐܠܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܗܘ ܒܪܝܬܐ ܕܐܬܒܪܝ ܡܢ ܕܪܝܫ ܒܗ ܒܒܪܐ ܕܐܠܗܐ: ܘܐܫܬܡܠܝ ܒܗ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܕܗܘܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܒܘܟܪܗܘܢ. ܓܢܣܐ ܓܝܪ ܕܒܪܝܬܐ ܕܡܢ ܒܪܫܝܬ: ܘܓܢܣܐ ܕܗܠܝܢ ܕܒܚܘܕܬܐ ܐܬܚܕܬ ܒܗ ܒܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܗܘܝܘ ܕܝܢ ܒܪܘܝܐ ܕܩܕܡܝܬܐ ܘܗܘܝܘ ܡܚܕܬܢܐ ܕܐܚܪܝܬܐ. ܘܟܠܡܕܡ ܒܗ ܗܘܐ ܘܒܗ ܐܬܒܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܕܒܠܥܕܘܗܝ ܐܦ ܠܐ ܚܕܐ ܗܘܬ܀

ܡܪܢ ܓܝܪ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܡܬܘܡ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܠܐ ܡܬܕܪܟܢܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܫܬܡܠܝ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܥܕܡܐ ܕܐܫܬܡܠܝ ܩܕܡܝܗܘܢ ܡܪܢ: ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܣܬܢܩ ܐܠܐ ܕܢܠܦ ܐܢܘܢ ܕܐܝܟܢܐ ܢܫܬܡܠܘܢ: ܡܛܠܗܢܐ ܩܪܐ ܠܗ ܒܘܟܪܐ ܕܡܫܡ̈ܠܝܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ

iudiciis, quibus nemo salvatur [1], sed tormenta eius aliquantulum tolerabiliora fiunt.

23. Et appellatus est Dñs *primogenitus creaturarum* [2]. Non de illis primis creaturis locutus est Apostolus, sed de illis creaturis, quae de novo creatae sunt per Dei Filium [3] et per eum consummatae sunt, dixit Apostolus Filium Dei fuisse earum primogenitum. Genus enim creaturarum, quae sunt ab initio. Et genus earum, quae renovatione renovata sunt per Dñum Iesum. Ipse vero est creator primarum et ipse renovator novissimarum. *Et omnia per ipsum facta* [4] *et per ipsum creata sunt* [5], sicut scriptum est : *Sine ipso ne una quidem facta est* [6].

24. Dñs enim erat et est, inde quod Pater eius est, ab aeterno et usque in saeculum saeculorum et incomprehensibilis est [7]. Quoniam vero nemo ex hominibus perfectus est, donec perfectus evaserat ante eos Dñs (non quod indiguisset, sed ut doceret eos, quomodo perficerentur) ideo appellat eum *primogenitum perfectorum* [8], hoc est : primum

Rαβ] — 1 α ... [ܕܝܢܗ. — 2 R *fiunt salvi facientes ea* ܠܐ ܚܝܐ ܒܗܘܢ [ܡܚܝܢ ܒܗܘܢ ܠܗܘܢ. — 3 α ... [ܠܟܠ. — 4 α ܘܐܬܩܪܝ. — *Ib.* α om. in textu supplet in margine ܡܪܢ ܒܘܟܪܐ. — *Ib.* α ܥܠ [ܗܘܐ ܠܐ. — 5 α .. [ܟܠ. — *Ib.* α ... [ܐܡܪ. — 7 α ܒܗ ... [ܐܬܒܪܝ ... ܠܐ. — *Ib.* α ... [ܕܐܠܗܐ.. ܒܗ. — 8 α ܘܐܫܬܡܠܝ. — *Ib.* α .. [ܒܪܐ. — 9 R ܒܪܝܬܐ. — 11 R ܐܬܚܕܬ. — 12 R ܕܩܕܡܝܬܐ. — 13 R ܕܐܚܪܝܬܐ. — *Ib.* α ܡܕܡ ܟܠ. — 16 In β incipit excerptum praemissa eidem rubrica : *post alia* ܬܘܒ ܡܢ ܐܚܪܢܝܬܐ [ܡܢ. — *Ib.* R om. ܡܢ. — 17 β ܡܬܘܡ ܡܢ. — 18 αβ om. ܡܬܕܪܟܢܐ ܘܠܐ ܠܥܠܡ. — 19 α ... [ܕܝܢ. — 20 β ܐܢܫܐ. — 21 α om. ܠܐ. — 22 αβ ܕܐܝܟ. — *Ib.* αβ ܗܘ ܡܛܠ.

[1] V. Serm. XXII, de his *iudiciis* disserentem. — [2] Col. I, 15. — [3] Eph. I, 10. — [4] Ioh. I, 3. — [5] Col. I, 16. — [6] Ioh. I, 3. — [7] V. Praef. cap. III, n. 3. — [8] Col. I, 15.

perfectum, quoniam restiterunt homines a perfectione illa, in qua creavit Deus Adam, et a puritate cordis, quam habuit Adam, antequam peccasset, et a sanctitate illa, qua ad instar angelorum erat creatus. Qua de re testatur Apostolus dicens : *Per Iesum renovata sunt omnia ab initio*[1]. Venit igitur Dñs et perfectus est, quamquam non indiguit, et sanctificatus est, quamquam non indiguit, et mundavit cor suum, quasi mundum non fuisset, et argumentum proposuit hominibus, ut imitarentur se et perficerentur; et factus est primogenitus perfectionis in caelo et in terra. Amen.

25. Voluntas autem Dñi magna et accepta et perfecta[2] ea est, ut omnes homines custodiant corpora sua in virginitate et exinaniant se et sanctificentur cordibus suis ab omnibus cogitationibus foedis peccati et Dñum imitantes tollant crucem eius eumque sequantur[3] et perficiantur caritate eius omnes diligente et omnes pacificante, sicut dixit : *Si quis non reliquerit omnia, quae habet et omnia, quae possidet in terra, et patrem suum et matrem suam et fratres suos et sorores suas et filios suos et cog-*

ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ܆ ܡܛܠ ܕܦܫܘ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܗܝ ܕܒܪܝܗ ܒܗ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܘܡܢ ܕܟܝܘܬܐ ܕܠܒܐ܆ ܗܝ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܕܡ ܥܕ ܠܐ ܢܚܛܐ܆ ܘܡܢ ܩܕܝܫܘܬܐ ܗܝ ܕܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܬܒܪܝܐ ܒܪܐ ܗܘܐ. ܘܥܠ ܗܕܐ ܣܗܕ ܫܠܝܚܐ ܕܐܡܪ܆ ܕܒܝܫܘܥ ܐܬܚܕܬ ܟܠܡܕܡ ܡܢ ܪܝܫ. ܐܬܐ ܗܟܝܠ ܡܪܢ ܘܐܫܬܡܠܝ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩ ܘܐܬܩܕܫ ܟܕ ܠܐ ܣܢܝܩ ܘܕܟܝ ܠܒܗ ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ ܕܟܐ ܗܘܐ܆ ܘܣܡ ܛܘܦܣܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܢܬܕܡܘܢ ܒܗ ܘܢܬܡܫܡܠܘܢ ܘܗܘܐ ܗܘ ܒܘܟܪܐ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܐܡܝܢ܀

ܨܒܝܢܗ ܕܝܢ ܕܡܪܢ ܪܒܐ ܗܘ ܘܡܩܒܠܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܗܘ܆ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܢܛܪܘܢ ܦܓܪܝ̈ܗܘܢ ܒܒܬܘܠܘܬܐ ܘܢܬܡܣܟܢܘܢ ܘܢܬܩܕܫܘܢ ܒܠܒܘܬܗܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܚܫܒ̈ܬܐ ܛܢܦ̈ܬܐ ܕܚܛܝܬܐ܆ ܘܢܬܕܡܘܢ ܒܡܪܢ ܘܢܫܩܠܘܢ ܙܩܝܦܗ ܘܢܐܙܠܘܢ ܒܬܪܗ ܘܢܬܡܫܡܠܘܢ ܒܚܘܒܗ ܕܡܚܒ ܠܟܠ ܘܡܫܝܢ ܠܟܠ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪ܆ ܕܡܢ ܕܠܐ ܫܒܩ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܘܟܠ ܩܢܝܢܐ ܕܒܐܪܥܐ ܘܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܘܬܗ ܘܒܢܘܗܝ ܘܒܢܬܗ܆ ܘܫܪܒܬܗ ܡܢ

Rαβ] — 1 α ܡܢ. — 6 α om. ܗܘܐ. — *Ib.* α ܕܡܬܒܪܝܐ ܒܪܐ. — 7 α ܐܡܪ. — 8 β ܡܫܡܠܝܐ. — 11 β ܡܫܡ. — *Ib.* α ܠܗܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. — 14 αβ ܘܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. — 15 αβ om. ܕܝܢ. — 16 α ... [ܢܛܪܘܢ. — 18 α ... [ܘܢܬܕܡܘܢ. — 21 αβ ܠܟܠ. — 22 β desinit v. ܠܟܠ adiecta clausula : *excipiunt tractatus, quos selegimus e Libro Graduum* ܫܠܡ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܓܒܝܢ ܡܢ ܟܬܒܐ ܕܡܣܩܬܐ. — 23 α ܘܟܠ. — *Ib.* α om. ܕܒܐܪܥܐ. — 24 α ܘܐܚܘ.

[1] Eph. I, 10. — [2] Rom. XII, 2. — [3] Matth. X, 38.

ܙܕܩܐ ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ. ܘܫܪܝܪܐܝܬ ܐܚܝ: ܕܡܢ ܕܗܟܢ ܠܐ ܥܒܕ ܠܐ ܫܘܐ ܕܥܡ ܡܪܢ ܢܫܬܒܚ. ܘܡܛܠ ܕܚܙܐ ܡܪܢ ܕܦܫܝܢ ܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܡܢ ܗܕܐ ܓܡܝܪܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܘܠܨܢܐ ܗܘ ܥܠܝܩܐ ܡܬܩܢܝܐ: ܡܛܠ ܕܥܠܝܩ ܗܘ ܗܢܐ ܬܪܥܐ ܛܒ: ܘܒܐܘܠܨܢܐ ܗܘ ܣܓܝܐܐ ܡܨܐ ܐܢܫ ܕܢܥܘܠ ܒܗ: ܘܐܠܐ ܠ ܕܙܥܘܪܐ ܕܡܬܡܟܟܝܢ ܛܒ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܐ: ܠܐ ܡܕܪܟܝܢ ܠܗ ܠܗܕܐ ܡܢܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ: ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܢܕܚܠ ܠܗ ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܡܢ ܗܢܐ ܐܘܠܨܢܐ: ܘܢܦܘܫ ܠܗ ܡܢ ܕܚܠܬܗ ܘܢܐܒܕ ܠܗ: ܐܬܪܟܢ ܡܪܢ ܒܪܚܡܘܗܝ ܘܝܗܒ ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܙܥܘܪܝܢ ܘܠܐ ܐܠܝܨܝܢ ܛܒ: ܘܒܬܪ ܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܪܒܐ ܐܬܝܗܒܘ: ܘܡܨܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ܠܡܛܪ ܠܗܘܢ ܟܕ ܒܒܬܝܗܘܢ ܐܢܘܢ ܘܒܢܟܣܝܗܘܢ ܘܥܡ ܢܫܝܗܘܢ ܘܥܡ ܒܢܝܗܘܢ ܘܚܝܝܢ܀

ܐܝܬܘܗܝ ܕܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܬܚܬ ܡܢ ܩܕܡܝܐ: ܕܥܡܪ ܥܡ ܐܒܘܟ ܘܐܡܟ ܘܝܩܪ ܐܢܘܢ: ܘܠܐ ܬܩܛܘܠ: ܘܠܐ ܬܓܘܪ: ܘܠܐ ܬܓܢܘܒ: ܘܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܫܘܩܪܐ: ܘܠܐ ܬܪܓ ܘܬܣܒ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܚܒܪܟ: ܘܡܕܡ ܕܣܢܐ ܐܢܬ ܕܢܥܒܕܘܢ

nationem suam et superior fiat matrimonio: non est me dignus[1]. Et vere, fratres mei: si quis non ita fecerit, non est dignus, qui conglorificetur cum Dño. Et quoniam vidit Dñs restare omnes homines ab hac perfectione, quia angusta tribulatione comperatur (nam *angusta est illa porta valde*[2] et [nonnisi] multa cum afflictione potest homo per eam intrare et exceptis paucis illis se humilitate et patientia valde affligentibus, non assequi hanc perfectionis portionem): ne totus mundus hanc tribulationem timeret et prae timore eius restaret ac periret: condescendit Dñs misericordia sua et dedit praecepta alia, quae sunt minora nec valde angusta et posteriora praecepto illo magno et possunt ea homines observare manentes in domibus et divitiis suis et cum uxoribus filiisque suis et salvi fieri.

26. Est et aliud praeceptum priore inferius: *habita cum patre tuo et matre tua eosque honora. Et non occides et non moechaberis et non furaberis et non testificaberis testimonium mendacii et non concupisces et tolles, quod proximi tui est*[3], *et, quod odisti ne tibi homines faciant,*

Rαβ] — 1 α *et ita vere* ܘܐܦ ܫܪܝܪܐܝܬ [ܐܚܝ ܘܫܪܝܪܐܝܬ. — 4 α ܐܢܫܐ ܒܢܝ. — 13 α ܐܬܪܟܢ. — *Ib.* α ܒܪܚܡ [ܒܪܚܡܘܗܝ. — 16 α desinit v. ܟܕ. Fol. 281 a col. II incipit excerptum aliquod e quodam opere *Ioannis er*(emitae) [ܝܘܚܢܢ ܝܚܝܕܝܐ]. Fol. 281ᵇ occupat aliud excerptum *Hilarionis .. de laude* ... ܬܫܒܘܚܬܗ ܟܠ ... ... ܡܬܢܦܫ ... Excerptum hoc precationem continet. Ad Librum Graduum prorsus non pertinet.

[1] Matth. x, 37; xix, 29; Luc. xiv, 26. Cf. Serm. II, iv, 2; XIX, 9, 14. — [2] Matth. vii, 14. — [3] Ex. xx, 12-17; Deut. v, 16-22. Cf. Serm. VII, 1.

noli eis tu facere[1]. *Et dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota virtute tua et ex tota anima tua et ex tota mente tua*[2] *et dilige proximum tuum sicut teipsum*[3]. Et ieiuna stationibus tuis et ora temporibus tuis statutis et vives vitam aeternam manens in divitiis tuis et in domo tua et cum uxore tua et cum filiis tuis. Si autem ad hanc portionem magnam perfectionemque pervenire velis et me imitari et mecum conglorificari : *relinque omnia et tolle crucem tuam et sequere me;* et si non, *non es me dignus*[4].

27. Et inde intellige salvari homines, si facturi sint, sicut praecipiantur, illam voluntatem inferiorem voluntate perfecta[5] et sublimiore manentes in opibus suis et in matrimonio : ex illo argumento, quod Dñs ingressus est in domum Zachaei peccatoris et rapacis et malefactoris; cumque eum Dñs exhortatus esset, praecepta illa perfectione inferiora docuit. Non enim dixit ei : « nisi discesseris ab uxore et domo tua et filiis tuis et exinanieris teipsum ab omnibus rebus tuis : non vives. » Ecce enim sermo Zachaei prodit Dñum non adhortasse eum, ut se exinaniret, quoniam sciebat eum non esse laturum virtutem

ܠܟ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܠܐ ܬܥܒܕ ܠܗܘܢ ܐܢܬ. ܘܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܚܝܠܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܪܥܝܢܟ: ܘܐܚܒ ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ. ܘܨܘܡ ܒܐܣܛܛܝܘܢܝܟ ܘܨܠܐ ܒܙܒܢܝ̈ܟ ܩܒܝ̈ܥܐ ܘܚܝܐ ܐܢܬ ܚܝ̈ܐ ܕܠܥܠܡ: ܟܕ ܒܢܟܣܝ̈ܟ ܐܢܬ ܘܒܒܝܬܟ ܘܥܡ ܐܢܬܬܟ ܘܒܢܝ̈ܟ. ܐܢ ܕܝܢ ܨܒܐ ܐܢܬ ܠܗܕܐ ܡܢܬܐ ܪܒܬܐ ܘܓܡܝܪܬܐ ܐܬܐ: ܘܒܝ ܠܡܬܕܡܝܘ ܘܥܡܝ ܠܡܫܬܒܚܘ: ܫܒܘܩ ܟܠܡܕܡ ܘܫܩܘܠ ܙܩܝܦܟ ܘܬܐ ܒܬܪܝ: ܘܐܠܐ ܠܐ ܫܘܐ ܐܢܬ ܠܝ܀

ܘܡܢ ܗܕܐ ܐܣܬܟܠ ܕܚܝܝܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܢ ܥܒܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܬܦܩܕܘ ܗܘ ܨܒܝܢܐ ܕܒܨܝܪ ܡܢ ܗܘ ܨܒܝܢܐ ܓܡܝܪܐ ܘܡܥܠܝܐ ܟܕ ܒܢܟܣܝܗܘܢ ܐܢܘܢ ܘܒܙܘܘܓܝܗܘܢ: ܡܢ ܗܝ ܬܚܘܝܬܐ ܕܥܠ ܡܪܢ ܠܒܝܬܗ ܕܙܟܝ ܚܛܝܐ ܘܚܛܘܦܐ ܘܥܒܕ ܒܝܫܬܐ: ܟܕ ܐܙܗܪܗ ܡܪܢ: ܒܗܘܢ ܒܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܒܨܝܪܝܢ ܡܢ ܓܡܝܪܘܬܐ ܐܠܦܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܠܐ ܢܦܩ ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬܬܟ ܘܡܢ ܒܝܬܟ ܘܡܢ ܒܢܝ̈ܟ ܘܡܬܣܪܩ ܐܢܬ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ: ܠܐ ܚܝܐ ܐܢܬ. ܗܐ ܓܝܪ ܡܥܒܕܐ ܡܠܬܗ ܕܙܟܝ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܢܣܪܩ ܐܙܗܪܗ ܡܪܢ: ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܠܐ ܡܛܐ ܗܘܐ ܚܝܠܗ ܕܗܝ ܡܫܢܝܬܐ

R]

[1] Tob. IV, 16; cf. *Didache*, I, 2; Theoph. *ad Autol.* II, 34; *Didascalia Apostolorum* ed. Hauler, 3, 12 etc.; alios locos v. apud G. Resch, *Das Apostel-decret nach seiner Ausserkanonischen Textgestalt*, Leipzig, 1905, p. 135 seqq. In L° G. eandem lectionem habes Serm. VII, 1. — [2] Deut. VI, 5; Matth. XXII, 37. — [3] Matth. XXII, 39. Cf. Serm. XXII, 21. — [4] Matth. X, 38. — [5] Rom. XII, 2.

ܪܒܬܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܙܟܝ ܕܟܠ ܕܛܠܡܬ ܠܟܘܢ ܡܢ ܒܐܪܒܥܐ ܦܪܥ ܐܢܐ ܘܦܠܓܗܘܢ ܕܢܟܣܝ ܟܠܗܘܢ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܡܣܟܢܐ. ܚܙܝܬ ܕܟܕ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܡܪܢ ܕܫܒܩ ܐܢܐ ܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܝ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ ܗܟܢܐ: ܕܝܘܡܢܐ ܗܘܐ ܚܝܐ ܒܒܝܬܐ ܗܢܐ: ܘܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܢܬܩܪܐ ܙܟܝ: ܗܘ ܕܟܕ ܡܫܬܘܕܝܐ ܗܘܐ ܐܥܠܘܒܝ ܕܢܦܪܘܥ ܠܡܪܝܗܘܢ ܘܦܠܓܗܘܢ ܕܢܟܣܝ ܐܡܪ ܟܠܗܘܢ ܕܝܗܒ ܐܢܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܦܠܓܗܘܢ ܕܢܟܣܘܗܝ ܟܕ ܠܐ ܛܠܡ ܠܐܢܫ ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܠܡܣܟܢܐ: ܠܐ ܗܘܐ ܪܒ ܗܘ ܡܢ ܙܟܝ ܕܐܬܩܪܝ ܙܕܝܩܐ. ܘܟܕ ܕܝܗܒ ܬܪܬܝܢ ܡܢܘܬܐ ܕܢܟܣܘܗܝ: ܠܐ ܗܘܐ ܬܘܒ ܡܬܝܬܪ. ܘܡܢ ܕܟܠ ܕܩܢܐ ܝܗܒ ܠܗ ܠܡܣܟܢܐ ܘܠܐܟܣܢܝܐ ܠܐ ܗܘܐ ܬܘܒ ܡܝܬܪ ܘܡܬܝܬܪ.

ܠܐ ܗܟܝܠ ܐܢܫ ܢܐܡܪ: ܕܠܐ ܚܝܐ ܡܢ ܕܠܐ ܡܣܪܩ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܘܐܙܠ ܒܬܪ ܡܪܢ. ܐܢ ܨܒܝܢ ܗܟܝܠ ܒܢܝܢܫܐ ܟܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܢܟܣܝܗܘܢ ܗܘܝܢ ܒܢܝܐ ܕܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܙܟܝ: ܘܬܘܒ ܡܬܝܬܪܝܢ ܘܡܩܒܠܝܢ ܡܕܡ ܕܡܝܬܪ ܒܡܠܟܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܝܗܘܕܝܐ: ܕܐܠܘ ܒܢܘܗܝ ܗܘܝܬܘܢ ܕܐܒܪܗܡ: ܥܒܕܘܗܝ ܕܐܒܪܗܡ ܥܒܕܝܢ ܗܘܝܬܘܢ: ܘܗܘܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܒܢܝܐ ܕܐܒܪܗܡ ܒܥܒܕܘܗܝ ܕܐܒܪܗܡ: ܟܕ ܐܝܬܝܟܘܢ ܥܡ ܢܫܝܟܘܢ ܘܥܡ ܒܢܝܟܘܢ ܘܢܟܣܝܟܘܢ:

R]

portionis illius magnae. Dixit enim Zachaeus : *Omnia, quae surripui, quadruplum reddam, et dimidium opum mearum tantum dabo pauperibus*[1]. Vides, quamvis non dixerit Dño : « omnia mea relinquam » sic ei locutum esse Dñum : *Hodie facta est vita in domo hac et filius Abrahae appellabitur Zachaeus*[2], ubi promisit se fraudes restituturum dominis et : *dimidium opum mearum,* dixit, *tantum dabo.* Qui autem nemine fraudato dat dimidium opum suarum pauperibus : nonne maior est Zachaeo, qui iustus appellatus est? Et ubi duas partes opum suarum dederit : nonne adhuc proficiet? Et si omnia, quae possidet, tradiderit pauperibus et peregrinis, nonne adhuc praestantior erit et proficiet?

28. Nemo itaque dicat non iri salvatum eum, qui se non exinaniat ex omnibus, quae possideat, et sequatur Dñum. Si velint itaque homines, manentes in opibus suis filii Abrahae fiunt, sicut Zachaeus factus est, et facti praestantiores aliquid adhuc praestantius in regno accipiunt, sicut Dñs dixit Iudaeis : *Si filii Abrahae essetis, opera Abrahae fecissetis*[3] et per opera Abrahae filii Abrahae facti essetis manentes cum uxoribus et filiis et opibus vestris, quemadmodum Abraham, quando cum

[1] Luc. XIX, 8. — [2] Luc. XIX, 9. — [3] Ioh. VIII, 39.

uxore et filiis et cum servis et cum tota possessione sua erat, non fecit malum hominibus, sed eos a multis malis arcebat et benefecit ex opibus suis omnibus hominibus, qui indigebant et sibi occurrebant; et ambulans inter eos benefaciebat bonis et malis et malefacientibus et benefacientibus sibi, per quae factus est heres in caelo et exemplum pulchrum omnibus saeculis posterioribus, ut imitarentur eum. Et ideo profecit et glorificatus est et appellatus est praeses convivii [1], ut omnes recti et iusti requiescerent in sinu iustitiae eius [2].

29. Vides, quemque imitari cupientem <exemplum [3]> et spem Abrahae, (nomine) iustitiae Abrahae appellari. Apud David enim scriptum est de illis hominibus, qui emolumenta visibilia et aedificia et matrimonium et filios diligunt et volunt fieri iusti manentes in hereditate sua et die Dñi vitam aeternam vivere. Dixit Propheta sic : *Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo et quis requiescet in monte sancto tuo* [4] ex iis, qui possessionem et hereditatem visibilem habent? Et dixit ei Dominus :

ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܒܪܗܡ ܥܡ ܐܢܬܬܗ ܘܥܡ ܒܢܘܗܝ ܘܥܡ ܥܒܕܘܗܝ ܘܥܡ ܟܠܗ ܩܢܝܢܗ: ܠܐ ܐܒܐܫ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܘܐܥܒܪ ܡܢܗܘܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ: ܘܥܒܕ ܛܒ̈ܬܐ ܡܢ ܢܟܣܘ̈ܗܝ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܟܠܗܘܢ ܕܣܢܝܩܝܢ ܗܘܘ ܘܦܓܥܝܢ ܗܘܘ ܒܗ: ܘܡܗܠܟ ܗܘܐ ܒܝܢܬܗܘܢ ܘܐܛܐܒ ܠܛܒ̈ܐ ܘܠܒ̈ܝܫܐ ܘܠܡܒܐܫܝܢ ܕܐܒܐܫܘ ܠܗ: ܘܠܡܛܒܝܢ ܕܐܛܐܒܘ ܠܗ. ܘܒܗܠܝܢ ܗܘܐ ܝܪܬܐ ܒܫܡܝܐ ܘܗܘܐ ܚܘܪܐ ܫܦܝܪܐ ܠܕܪ̈ܐ ܐܚܪ̈ܝܐ ܟܠܗܘܢ ܕܒܬܪܗ ܕܒܗ ܢܬܕܡܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܝܬܪ ܘܐܫܬܒܚ: ܘܐܬܩܪܝ ܪܝܫܗ ܕܡܫܬܘܬܐ: ܕܟܠܗܘܢ ܟܐܢ̈ܐ ܘܙܕܝ̈ܩܐ ܒܥܘܒܐ ܕܙܕܝܩܘܬܗ ܢܬܬܢܝܚܘܢ ܀

ܚܙܐ ܐܢܬ ܕܡܢ ܕܪܓܐ ܕܢܬܕܡܐ... ܘܣܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ: ܡܬܒܥܐ ܒܙܕܝܩܘܬܗ ܕܐܒܪܗܡ. ܠܘܬ ܕܘܝܕ ܓܝܪ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܥܠ ܐܢܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܡܘܬܪ̈ܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܘܒܢܝܢܐ ܘܙܘܘܓܐ ܘܒܢܝ̈ܐ: ܘܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܟܐܢ̈ܐ ܟܕ ܒܝܪܬܘܬܗܘܢ ܐܢܘܢ ܘܢܚܘܢ ܒܝܘܡܗ ܕܡܪܢ ܚܝ̈ܐ ܕܠܥܠܡ. ܐܡܪ ܢܒܝܐ ܗܟܢܐ: ܡܪܝܐ ܡܢܘ ܢܥܡܪ ܒܡܫܟܢܟ ܘܡܢܘ ܢܫܪܐ ܒܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܩܢܝܢܐ ܘܝܪܬܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢܝܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܗܠܟܝܢ ܕܠܐ ܡܘܡ ܘܥܒܕܝܢ

R] — 7 R ܒܝܢܬܗܘܢ. — *Ib.* R ܘܐܛܐܒ (sic). — 9 R ܘܐܛܐܒܘ (sic). — 15 Post ܕܢܬܕܡܐ unum vocabulum obliteratum est.

[1] Cf. Matth. VIII, 11. — [2] Luc. XVI, 22. — [3] Lacunam in textu hiantem suppleturus coniicio ܒܣܘܥܪܗ. — [4] Ps. XV, 1.

ܙܕܝܩܘܬܐ ܡܢ ܩܢܝܢܗܘܢ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܒܝܫܬܐ ܠܒܪܢܫܐ ܠܐ ܒܠܒܗܘܢ ܘܠܐ ܒܠܫܢܗܘܢ: ܘܡܘܗܒܬܐ ܥܠ ܟܠ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ ܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܘܠܐ ܢܟܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܠܐ ܠܒܝܫܐ ܐܦܠܐ ܠܛܒܐ: ܘܠܐ ܠܚܝܒܐ ܐܦܠܐ ܠܙܟܝܐ: ܐܠܐ ܠܬܪܝܨܘܬ ܡܡܠܠ ܐܝܟ ܕܩܕܡ ܐܠܗܐ ܘܒܝܢܬ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܩܝܡܝܢ ܠܗܘܢ ܕܝܢܝܗܘܢ ܘܚܪܝܢܝܗܘܢ. ܘܡܣܠܝܢ ܠܗ ܒܥܝܢܘܗܝ ܐܡܪ ܕܡܪܓܙܝܢ ܠܐܠܗܐ ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܒܝܫܐ: ܕܠܐ ܢܚܘܪ ܒܗܘܢ ܘܢܬܕܡܐ ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܡܪܓܙܢܐ. ܘܠܕܚܠܝܘܗܝ ܐܡܪ ܕܡܪܝܐ ܪܚܡ ܘܡܝܩܪ: ܘܡܥܠܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܩܢܝܢܘܗܝ ܘܥܢܐ ܠܟܠ ܕܡܬܛܪܦ ܘܡܣܟܢ ܘܫܡܥ ܩܠܗܘܢ ܘܡܩܒܠ ܠܗܘܢ ܘܢܦܩ ܦܘܡܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܘܠܐ ܡܟܠܐ ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ ܡܢܗ. ܘܟܣܦܗ ܐܡܪ ܒܪܒܝܬܐ ܠܐ ܡܘܙܦ ܐܠܐ ܡܘܙܦ ܠܡܣܟܢܐ ܘܫܩܠ ܡܢܗܘܢ ܗܘ ܡܕܡ ܕܡܘܙܦ ܒܩܪܢܗ ܘܠܐ ܒܪܒܝܬܐ: ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܝܗܒ ܡܛܠ ܐܠܗܐ ܕܦܩܕܗ ܕܐܡܪ: ܗܒ ܘܐܝܬ ܠܟ ܙܕܝܩܘܬܐ ܒܫܡܝܐ: ܘܦܪܥ ܠܟ ܡܪܝܐ: ܡܐ ܕܥܒܪ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ. ܘܡܘܗܒܬܐ ܥܠ ܙܟܝܐ ܠܐ ܢܣܒ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܨܛܠܐ ܕܝܢܐ ܙܟܝܐ ܘܢܡܘܬ ܒܕܝܢܐ ܕܝܘܡܗ ܕܡܪܢ. ܡܢ ܠܗ

Is, qui ambulat immaculatus et facit iustitiam ex opibus suis nec cogitat facere malum homini *neque corde suo neque lingua sua*[1] *et munusculum* adversus neminem *accipit,* qui homo est, nec cuiquam nocet, neque malis, neque bonis, neque sontibus, neque insontibus, sed sincere loquitur, quasi coram Deo, et inter homines sibi insistentes solvit causas contentionesque eorum; *et reprobi sunt in oculis eius,* ait, *qui iram* Dei *provocant*[2] operibus suis malis, ne aspiciat eos nec imitetur opera eorum iram provocantia; *et timentes*, ait, *Dominum* diligit et *honorat* et eos e possessione sua sublevat et exaudit quemque afflictum et egenum et audita voce eorum eos recipit et facta sua excusans *non denegat* quidquam, quod ab ipso requirunt, et *pecuniam suam,* ait, *non dat mutuam cum usura*[3], sed mutuum dat pauperibus et recipit, quam mutuam dedit, pecuniae summam, absque foenore, iis vero, qui non habent, dat Dei gratia sibi praecipientis : da et *habebis iustitiam in caelis*[4] et retribuet tibi Dñs, postquam transierit saeculum hoc et omnia, quae in eo sunt; *et munusculum contra insontem non accipit,* ne iudicio inclinato iusto moriatur in iudicio diei

R] — 13 R ܠܗܘܢ ܘܡܥܠܐ indicantibus ∵ punctis ordinem vocabulorum invertendum esse.

[1] *Ib.* v, 2. — [2] *Ib.* v, 4. — [3] *Ib.* v, 5. — [4] Matth. vi, 1.

Dñi. *Qui fecerit*, ait, *haec* et fuerit sedulus in oratione temporibus statutis et dein in ieiunio stationum : *non commovebitur* die illa iudicii. Et qui eiusmodi est, habitabit in tabernaculo meo et requiescet in monte sancto meo, qui est requies iustis parata, dicit Dominus omnipotens, qui ulciscitur et iudicat et occidit malos et vivificat et dimittit omnibus audientibus se et facientibus voluntatem Dñi. Vivificare enim paenitentes aut occidere impios, eius est.

Desinit Sermo trigesimus. Hoc autem Libro, ut supra, continentur triginta Sermones de conservatione perfectionis et de discrimine praeceptorum Dñi, compositi a Beato, qui non indicavit nomen suum.

ܕܥܒܕ ܗܠܝܢ: ܘܡܬܚܦܛ ܒܨܠܘܬܐ ܒܙܒܢܝܗܘܢ: ܘܐܦ ܒܨܘܡܐ ܕܐܣܛܛܝܘܢܝܗܘܢ: ܠܐ ܡܬܙܝܥ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ. ܘܗܘ ܐܝܟ ܕܗܠܝܢ ܗܘ: ܢܥܡܪ ܒܡܫܟܢܝ ܘܢܫܪܐ ܒܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܝܚܐ ܕܡܛܝܒ ܠܟܐܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܐܚܝܕ ܕܗܘ ܬܒܥ ܘܕܐܢ ܘܩܛܠ ܠܒܝܫܐ ܘܗܘ ܡܚܝܐ ܘܗܘ ܫܒܩ ܠܟܠ ܡܢ ܕܫܡܥ ܠܗ ܘܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܝܐ: ܕܗܝ ܕܢܚܐ ܠܬܝܒܐ ܐܘ ܕܢܩܛܘܠ ܠܪܫܝܥܐ ܕܕܝܠܗ ܗܝ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܝܢ܀ ܐܫܬܟܚܘ ܕܝܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܡܢ ܠܥܠ ܡܐܡܪܐ ܬܠܬܝܢ ܕܥܠ ܢܛܘܪܘܬܐ ܕܓܡܝܪܘܬܐ ܘܥܠ ܦܘܪܫ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܢ ܕܣܝܡܝܢ ܠܛܘܒܢܐ ܕܠܐ ܐܘܕܥ ܫܡܗ܀

R] — **11 R** post ܗܝ absque rubrica annectit sermonem, qui in editione nostra iuxta ordinem in αβ obvium primo loco ponitur et in praefatione a scribis horum Codicum toti operi praemissa Sermo XXXI numeratur. Ambitus huius Sermonis in **R** idem ac in α est.

LEXICON

In hoc lexico signantur cuncta vocabula, sub omnibus eorum formis, quae in Libro Graduum reperiuntur, exceptis tamen litteris procliticis ܒܕܘܠ de quibus non curatur, pronominibus, et quibusdam aliis vocibus quae saepius occurrunt, scilicet : ܐܘ ܐܘ ܐܘܟܝ ܐܝܕܐ ܐܝܟ ܐܝܟܐ ܐܝܟܢܐ ܐܝܟܢ ܐܝܠܝܢ ܐܝܢܐ ܐܝܬ ܐܠܐ ܐܡܬܝ ܐܢ ܐܦ ܐܦܢ ܐܦܠܐ ܒܠܚܘܕ ܒܣܬܪ ܒܬܪ ܓܝܪ ܕܝܢ ܕܠܡܐ ܗܐ ܗܘ ܗܟܢܐ ܗܟܝܠ ܗܝܕܝܢ ܗܫܐ ܘܝ ܚܠܦ ܟܕ ܟܝ ܟܠ ܟܡܐ ܠܐ ܠܘܬ ܠܗܠ ܠܘܩܒܠ ܠܡ ܡܐ ܡܕܡ ܡܛܠ ܡܛܠܗܕܐ ܡܢ ܡܢܐ ܡܢܘ ܥܕ ܥܠ ܥܡ ܦܘܬ ܩܕܡ ܩܕܡܝܬ ܬܘܒ ܫܪܝܪܐܝܬ ܫܦܝܪ ܐܡܝܢ. Superior numerus columnam designat, inferior autem lineam; numeris qui ita ponuntur, v. gr. ܣܘܟܠܐ 201-202 indicantur vocabula quae in titulis supra columnas 201 et 202 adsunt.

ܐ

ܐܐܪ 744_{16}

ܐܒܐ 16_{26} 20_{22} 45_{14} 65_{17-25} 129_{19} 236_{12} 260_{11-18} 264_{26} 361_{2} 365_{9} 377_{13} 380_{18} 381_{14} 408_{23} 424_{3} 509_{6} 573_{7-16} 601_{12} 637_{17} 660_{25} 672_{22-24} 765_{11} 776_{21} 820_{22}

ܐܒܘܗܝ 248_{3} 357_{13} 380_{24} *bis* 381_{4} 465_{1-5} 564_{2-3-6} 616_{20} 917_{17} 920_{24}

ܐܒܘܗܘܢ 93_{27} 741_{15}

ܐܒܘܢ 145_{5} 633_{8} 641_{3} 680_{18} 921_{20}

ܐܒܘܟܘܢ 64_{15} 117_{13} 200_{11} 229_{19-20} 341_{25} 737_{12-25}

ܐܒܝ 29_{23} 56_{4} 92_{21} 125_{13} 189_{6} 389_{20} 521_{9} 565_{19-20} 809_{21} 836_{19}

ܐܒܘܟ 17_{23} 28_{23} 180_{17} 245_{25} 317_{20} 392_{23} 465_{22} 496_{12} 529_{3} 532_{11} 588_{11} 644_{10} *bis* 780_{7} 837_{13} 856_{7} 857_{8}

ܐܒܗ̈ܬܐ 285_{12} 408_{19} 772_{16}

ܐܒܗ̈ܬܘܗܝ 153_{11} 248_{8} 680_{21-23} $681_{15-16-17}$

ܐܒܗ̈ܬܗ 308_{20} 772_{7}

ܐܒܗ̈ܬܗܘܢ 216_{1} 285_{11} 469_{3} 821_{1} 904_{8}

ܐܒܗ̈ܬܟܘܢ 672_{26}

ܐܒܗ̈ܬܢ 468_{20-22} 681_{2} 772_{7-26} 773_{20} 776_{13}

ܐܒܗ̈ܬܝ 776_{2} 809_{22}

ܐܒܗ̈ܬܟ 177_{8} 285_{12} 536_{12} 772_{25} 780_{19}

ܐܒܗܘܬܐ 5_{15} 657_{11-17}

ܐܒܗܘܬܟ 12_{6} 241_{5} 441_{4}

ܢܐܒܕ 189_{5} 509_{11} 736_{25} 897_{16} 921_{12}

ܢܐܒܕܘܢ 456_{4} 472_{5} 513_{2} 769_{17} 800_{20} 861_{9-25}

ܬܐܒܕ 561_{22} 773_{11}

ܬܐܒܕܘܢ 433_{11}

ܐܒܕ 173_{26} 300_{6-8} 449_{22} 461_{3} 500_{5}

ܐܒܕܐ 173_{13} 516_{11}

ܐܒܕܬ 769_{27}

ܐܒܝܕ 204_{4}

ܐܒܝ̈ܕܐ 201_{12} 504_{3}

ܡܐܒܕ 173_{13}

ܐܒܕܢ 888_{21}

ܐܒܕܢܐ 173_{12}

ܢܬܐܒܠ 261_{18}

ܐܒܠܐ 169_{6}

ܐܒܪܗܡ 20_{27} 45_{8} 76_{2} 153_{3} 196_{15} 221_{17} 241_{6} 357_{16} 804_{22} 805_{1} $925_{6-21-24}$*bis*$_{-26}$*bis* $928_{1-16-17}$

ܐܓܒܘܣ 4_{10}

ܐܓܘܢܐ 52_{1-5} 436_{25} 437_{3}*bis*$_{-9-12}$ 532_{2} $533_{2-10-12-22}$ 536_{2} 537_{2-5-19} $549_{9-21-22}$ 552_{1}

ܐܓܘܢ 64_{17} 572_{21}

ܐܓܪ 132_{11} 153_{25} 549_{8} 700_{3}

ܐܓܪܘ 52_{21} 53_{3} 564_{11}

ܬܐܓܪ 456_{9}

ܢܐܓܪܘܢ 153_{20}

ܬܐܓܪܘܢ 89_{17} 577_{22}

ܡܐܓܪ 549_{6} 552_{8} 616_{7} 701_{21} 704_{8}

ܡܐܓܪܐ 552_{6} 881_{16}

ܐܓܝ̈ܪܐ 381_{4} 840_{22}

ܐܓܪܐ 153_{22} 309_{9}

ܐܓܪܗ 45_{13} 189_{5} 509_{11}

ܐܓܪܢ 224_{17}

ܐܓܪܬܐ 904_{11}

ܐܓܪܐ 157_{26} 168_{7}

ܐܕܡ 17_{23} 36_{16} 37_{16} 49_{16} 80_{20} 116_{19} 125_{4-6} 148_{23} 164_{21} 180_{17} 213_{4-21} 216_{11-25} 228_{16} 229_{19-20} 240_{22-26} 241_{2} 297_{7} 313_{2} 835-336_{2} $337_{1-3-5-10}$ $340_{11-12-23-26}$ $341_{1-10-13}$ 342_{21} $348_{13-17-18-24}$ 349_{22} $352_{5-6-9-19-22}$ $353_{2-9-15-18-19-24}$ 356_{11} 357_{1} 365_{3} 405_{18} 408_{14-22} 529_{3} 532_{11} 536_{4-12} 540_{8-18} $541_{11-12-18}$ 544_{2} 565_{4} 581_{5} 583-584_{5} $585_{2-6-9-21}$ 588_{11-23} $592_{7-13-16-19-24}$ $593_{2-3-9-12-20-22-25}$ 596_{2-25} 600_{20} 601_{16} $604_{9-10-16-21-22-25}$ $605_{6-16-23}$ $608_{13-17-20}$ $609_{2-4-5-12-15-22}$ $612_{1-3-10-12-20}$ $613_{20-24-25}$ $616_{8-12-13-21-24}$ $617_{9-11-13}$ 625_{5-8}*bis*$_{-10-11-20-26}$ $628_{4-17-18-22-25}$ 629_{23-27} $632_{2-4-8-19-23}$ 641_{3-8} 644_{10} 653_{18-24} 661_{1-18} 665_{21} 685_{15} 689_{2-16} $692_{9-10-11}$ 693_{1-6-11} 704_{2} 709_{13} 712_{23} 729_{16-20} 732_{5} 733_{15-16}

936

$736_{11-15-23}$ 737_{25} 740_{2} 741_{13} 744_{21} 753_{3-15} 757-758 757_{1} 760_{16} $761_{11-20-21-24}$ $764_{4-11-20-24-26}$ 776_{17} 780_{10} 785_{13} $788_{1-13-14}$ 792_{15-26} 793_{11} 800_{15-22} 804_{5-8-10}*bis*$_{-14}$ 856_{7-24} 920_{3-4}

ܐܕܪܐ 164_{5} 356_{19} 409_{21} 705_{3}

ܐܕܪܗ 421_{25}

ܐܕܝܐ 793_{21} 797_{7}

ܐܕܪܝܢܘܣ 36_{24} 337_{18} 349_{11}

ܐܕܪܝܡܘܣ 85_{4}

ܐܕܪܝܬ 445_{1}

ܐܗܪܘܢ 72_{22} 205_{16}

ܐܘܒܕܢܐ 589_{10-23} 700_{6}

ܐܘܓܘܣܛܘܣ 5_{17}

ܐܘܟܡܐ 144_{4} 717_{23-26}

ܐܘܟܡܗ 717_{26}

ܐܘܟܡܐ 140_{3}

ܐܘܟܡܘܬܐ 673_{19}

ܐܘܛܘܟܝܐܢܘܣ 273_{23} 369_{17} 572_{3} 680_{4} 684_{17} 685_{17} 812_{14}

ܐܘܡܪܐ 792_{13} 888_{9}

ܐܘܡܪܝܗܘܢ 888_{10}

ܐܘܪܚܐ 48_{3} $105_{10-17-26}$ $112_{10-12-16}$ 261_{7} 376_{25} 377_{5} 380_{10} 429_{18} 441_{19} 445-446 445_{9} $448_{2-4-10-16-19}$ 449_{4-8-11} 452_{6-14} $453_{1-21-23}$ $456_{6-7-11-14}$ 457_{15-18} 461_{4} 465_{20} 468_{11-17} 469_{5} 472_{8-13} 473_{8-16} 476_{4-24} 477_{12-23} 480_{21} 481_{6-18} 485_{11} 488_{10-13} 492_{8-23} 493_{6} 496_{10} 497_{19} 500_{6} $501_{5-16-19}$ 504_{1-11} 508_{14-24} 509_{18} $512_{2-7-16-19}$ $513_{1-10-11-17}$ 516_{5} 520_{10-18} $521_{4-10-13}$ 524_{11} 525_{22} 527-528_{2} 529_{14} 581_{12} 597_{1} 709_{12} 741_{16} 768_{3} 769_{23} 896_{15}

ܐܘܪܚܗ 313_{20} $377_{8-15-17}$ 433_{11} 532_{3} 537_{2} 572_{9} 620_{24} 648_{7} 653_{23-20} 656_{9} 676_{1} 768_{12} 772_{4} 384_{15} 885_{23} 892_{15}

ܐܘܪܚܬܢ 380_{13} 448_{7} 673_{23}

ܐܘܪܝܐ 852_{8}

ܐܘܪܝܬ 857_{12}

ܐܘܪܫܠܡܝܐ 448_{14}

ܐܘܪܐ 677_{17}

ܐܘܪܥܐ 149_{9} 393_{6} 684_{11}

ܐܘܪܫܠܡ 132_{2} 144_{7-14} 152_{1} 193_{8} 264_{23} 328_{19} 329_{9-11} 372_{11} 608_{13-14} 741_{6} 745_{21} 776_{19} 869_{8}

ܐܙܠ 92_{20} 184_{4} 261_{1-2} 548_{24} 549_{11} 552_{21} 653_{20} 720_{22} 748_{5}

ܐܙܠܗ 53_{6} 65_{21} 109_{2} 241_{25} 428_{16} 569_{17} 776_{27} 780_{14}

ܐܙܠܬ 33_{11} 224_{17} 773_{21}

ܐܙܠܘ 16_{9} 41_{11} 100_{11} 184_{10} 228_{5} $252_{5-12-17}$ 268_{26} 369_{11} 401_{10} 424_{15-21} 429_{14} 445_{3} 465_{21} 472_{22} 508_{10} 516_{25} 520_{11} 648_{7} 753_{6} 769_{5} 780_{12} 809_{6} 813_{18}

937

ܐܙܠܝܢ 133_{7} 156_{10} 205_{12} 241_{24} 244_{10} 280_{26} 440_{3} 501_{1} 504_{7-18} 573_{22} 716_{3} 745_{11} 764_{22} 769_{16-23} 920_{20}

ܐܙܠܬ 172_{11-14} 280_{25} 309_{8} 429_{15-19} 445_{4} $448_{2-4-6-15}$ 449_{19-23} 453_{9-10} 468_{15} 896_{5}

ܐܙܠܝܢ 105_{10} 108_{1} 501_{20} 777_{21} 839_{16-23} 896_{15}

ܐܙܠ 164_{18}

ܐܙܠ 28_{16} 41_{14} 129_{8-13} 352_{11} 388_{10-11} 404_{19} 480_{22} 485_{2} 496_{11} 516_{7-14} 608_{25} 745_{18} 745_{22} 777_{2}

ܐܚܕܗ 105_{11-14} 129_{18} 189_{13} 192_{1} 241_{18} 244_{5-12} 457_{15} 489_{11} 712_{3} 834_{24}

ܐܚܕ 33_{10} 109_{18} 124_{13} 148_{17} 164_{20} 168_{20} 172_{21} 193_{9-15} 216_{21} 220_{12} 224_{13} 237_{23} 252_{10-18} 264_{5} 296_{7} 300_{6-7} 373_{10} 384_{20} 388_{12} $393_{8-21-22}$ 429_{11} 452_{19} 468_{12} 469_{7} 504_{19} 516_{17}*bis* 548_{18} 608_{3} 640_{1} 649_{18} 657_{26} 664_{9} 677_{14} 748_{10-13} 772_{2} 773_{25} 776_{1-22} 796_{20} 812_{9} 925_{18}

ܐܚܕܝܢ 49_{25} 112_{12-15} 136_{26} 173_{1} 209_{6} 292_{20} 328_{7} 380_{19} 484_{8} 505_{6} 513_{17} 521_{12} 645_{8} 653_{22} 705_{20} $769_{1-8-16-27}$ 813_{20} 865_{6}

ܐܚܕܬ 308_{23} 448_{16-19} 449_{5-11} 452_{15} 513_{12} 605_{22} 617_{5} 792_{12}

ܐܚܕܬ 96_{16}

ܐܚܕܬܝܢ 152_{19} 173_{13} 793_{10}

ܐܚܐ 33_{8} 392_{5} 408_{20} 469_{8} 504_{5} 616_{18} 861_{11-20} 864_{12}

ܐܚܘܗܝ 41_{19} 85_{1} 88_{6} 92_{22} 125_{14} 188_{3} 216_{26} 244_{25} 245_{10} 389_{8} 653_{20} 817_{2}

ܐܚܘܢ 29_{3} 40_{12} $85_{2-5-9-10-24}$ 93_{18-21} 105_{1} 117_{6} 276_{15-23} 280_{5} 284_{4} 389_{2} 392_{8-25} 396_{4}

ܐܚܝ $89_{9-19-22}$ 92_{1-2-9} 96_{9} 389_{18} 392_{4} 393_{12} 836_{18}

ܐܚܐ 97_{6} 309_{21} 437_{11}

ܐܚܝܗܝ 212_{22} 213_{20} 216_{11} 248_{6} 920_{24}

ܐܚܝܗܘܢ 36_{16} 88_{23} 213_{4} 216_{1} 217_{19} 248_{16} 752_{18} 821_{1}

ܐܚܝܢ 248_{1}

ܐܚܝܗܘܢ 12_{14} 396_{8-20} 509_{1}

ܐܚܪܢ 73_{11} 93_{2-23} 96_{21} 117_{8} 121_{11} 184_{7} 261_{5} 285_{1} 321_{10} 456_{24} 457_{10} 508_{3} 537_{22} 565_{20} 617_{4} 664_{4} $809_{21-23-24}$ 820_{9} 821_{22} 824_{15} 837_{15} 853_{1-15} 873_{14} 921_{1}

ܐܚܪܢܝܢ 12_{6}*bis* $249_{4-10-12-13}$ 428_{11} 689_{16}

ܐܚܪܢܝܬܐ 33_{9}

ܐܚܪܝܬܗ 920_{24}

ܐܚܪܝܬܢ 321_{10} 664_{5} 809_{21}

ܐܚܪܝܬܐ 12_{6}

ܐܚܫ 225_{1}

ܐܛܪ 161_{14} 245_{17} 349_{3} 617_{11}

ܐܛܪܗ 161_{11}

ܐܛܪܗ 81_{8}

938

ܐܝܟܢܗ 360_{11}

ܐܝܟܢܘܬܗܘܢ 549_{10}

ܐܝܟܢܘܬܐ 161_{6-8}

ܐܝܟ 425_{16} 840_{2}

ܐܝܟܢ 156_{3}

ܐܝܟܢܐ 128_{7} 201_{4} 248_{2} 496_{11} 604_{12} 640_{25} 641_{18} 801_{7} 932_{7}

ܐܝܟܢܐ 236_{14} 496_{4}

ܐܝܠܝܢ 664_{20}

ܐܝܠܝܢܗ 37_{17}

ܐܝܠܢܐ 101_{3} 609_{18}

ܐܝܠܢܘܬܐ 745_{5} 848_{21}

ܐܝܠܢܐ 148_{10} 481_{14} 552_{22} 561_{13} 608_{12} 664_{19}

ܐܝܠܢܝܢ 161_{15}

ܐܝܠܢܝܬܐ 664_{17}

ܐܝܡܢܗ 889_{6}

ܐܝܡܢܘܬܗܘܢ 433_{10}

ܐܝܢܐ 781_{12}

ܐܝܬ 1_{15} 5_{19}*bis* 9_{11} 392_{2} 405_{14} 465_{16} 577_{8-15} 580_{24} $592_{21-22-24}$ 593_{2-6} 597_{8-9} 605_{15-17} 760_{17} 765_{1-2}

ܐܝܬܝ 1_{7} 8_{3} 257_{22} 372_{1} 669_{5} 680_{16} 764_{19} 765_{2-3}

ܐܝܬܝܗ 365_{21} 409_{10} 461_{22} 537_{3} 597_{6} 692_{8}

ܐܝܬܝܗܝ 9_{3} 712_{8} 917_{13}

ܐܝܬܝܢ 648_{20} 692_{7} 893_{2}

ܐܝܬܝܗ 8_{6} 16_{20} 17_{4} 21_{2-25} 28_{15} 41_{7} 116_{12} 137_{12} 160_{15} 308_{15} 353_{13} 388_{7} 412_{13-14}*bis*$_{-15}$*bis* 420_{14} 421_{25} 424_{2-14} 449_{14} 472_{18} 497_{12} 505_{19}*bis* 649_{8} 672_{11} 681_{4} 713_{15} 716_{8} 748_{14-18} 761_{25} 769_{6} 776_{13} 836_{17-24}*bis* 896_{2} 921_{19}

ܐܝܬܘܗܝ 21_{10-27} 37_{13} 40_{9} 56_{20} 61_{9} $65_{8-13-16}$ 105_{8} 108_{11} 120_{10} 113_{21} 148_{21} 157_{23} 176_{11} 212_{12} 228_{26} 257_{5} 304_{12}*bis* 312_{17} 381_{14-26} 480_{13} 493_{8} 516_{9} 524_{21} 552_{16} 612_{9} 629_{2} 660_{23} 684_{19} 733_{10} 748_{6} 776_{21} 808_{2} 820_{5-14} 888_{8} 892_{7} $896_{11-19-20-22}$ $897_{1-2-6-16-18-21}$ 900_{2} 901_{4-13} 905_{18} 909_{13} 921_{14}

ܐܝܬܝܟ 41_{14} 364_{16} 388_{11} 480_{23}

ܐܝܬܝܢ 17_{1-2} 21_{27} 108_{16} 213_{23} 224_{10} 225_{21} 240_{21-23} 253_{22-23} 529_{21} 532_{8} 625_{1} 672_{16} 677_{11} 700_{24} $713_{6-14-16}$ 716_{4} 729_{14-15} 897_{13}

ܐܝܬܝܗܝ 93_{26} 488_{1} 604_{19} 628_{16} 660_{11}

ܐܝܬܝܗܝܬܐ 697_{25} 913_{22}

ܐܝܬܘܬܐ 648_{15}

ܐܟܠ 116_{6} 152_{23} 173_{19-24} 176_{3} 196_{15} $621_{7-8-10-23}$ 748_{22}

ܐܟܠܐ 224_{24}

ܐܟܠܘ 696_{16}

ܐܟܠܘܗܝ 205_{17} 696_{15}

ܐܟܣܢܝܐ 445_{2}

ܐܟܣܢܝܬܐ 460_{3}

ܐܠܐ 817_{11}
ܐܢܐ 417_{12}
ܐܬܟܠܐ 29_{16} 337_{11} 533_{14} 544_{1-11} $583\text{-}584_{2-3}$ $585_{5-11-22}$ 288_{11} 589_{3-6-14} 605_{9} 625_{23} 632_{23} 756_{1} 757_{2} 760_{8-10} 793_{5} 856_{26} 857_{2}
ܐܬܟܠܬܐ 625_{9}
ܐܬܟܠܘܬܗܘܢ 37_{22}
ܐܬܟܠܬ 37_{14}
ܐܬܡܗܐ 789_{6} 693_{8-11}
ܐܬܡܟܪ 425_{11-15}
ܐܬܡܟܪܐ 141_{9} 825_{13} 908_{16-17}
ܐܬܡܣܟܢ 153_{3} 241_{6} 357_{12-16}
ܐܬܢܐܝܠ 21_{15} 105_{13} 109_{21} 213_{7} 220_{13} 245_{24} 256_{11} 265_{18-21} 560_{14} 596_{11} 684_{12} $691\text{-}692_{1}$ $696_{11-20-24}$ 697_{6} 708_{13} 712_{27} 752_{26} 801_{11} 833_{11}
ܐܬܦܐ 508_{8}
ܐܬܪܥܐ 152_{1}
ܐܬܪ $13_{12-15-16}$ 16_{6} 20_{18} 33_{18} 40_{20} 48_{2-16} $53_{20-24-27}$ $56_{18-21-26}$ 57_{13} 60_{8-9} $61_{22-23-24}$ $64_{23-25-26}$ *bis*$_{-27}$ 65_{2} *bis*$_{-3-5-9-26}$ $68_{7-14-17-18}$ *bis*$_{-20-22}$ 69_{4-21} $72_{6-7-9-15-20}$ *bis*$_{-21}$ *bis* 73_{2-3} 76_{1-5} $92_{3-11-24}$ 93_{25} 104_{18} 105_{8} 109_{2} 120_{5} 124_{23} 133_{21} 141_{8} 148_{3} 149_{9-13} 152_{16} 153_{8} 157_{6-7-8} *bis* 160_{3} 165_{7-9} $168_{14-15-17-18-24}$ 172_{23-24} 181_{25} 184_{13} 189_{2} 192_{12} 193_{1} $196_{11-13-19}$ 197_{6-7} *bis*$_{-18}$ 201_{1-2} 205_{11} 209_{1} 216_{11} 217_{1} $227\text{-}228_{1-6-9}$ 236_{25} 240_{3} 244_{9-12} 249_{1} 252_{13-15} 260_{14} 264_{7} 268_{25-26} 269_{4} 272_{4-5-8} 276_{25} 280_{20} 285_{1-6-14} 289_{13} 293_{23} 296_{22} 297_{10} 304_{11} 308_{11} 309_{8} 312_{17-23} 313_{3} 316_{18-20} 328_{10} $332_{8-10-11}$ 344_{13-19} 348_{14} 353_{21} *bis*$_{-23-25}$ $361_{2-20-25}$ 365_{2} 368_{3} 377_{22} 380_{3-4-5} $400_{8-13-15}$ 408_{9} $412_{9-10-11}$ *bis* 425_{8-26} 432_{2} *bis*$_{-6-9}$ 433_{18} 445_{5-9} 453_{5} 457_{21} 460_{15-17} *bis* 469_{8} 476_{8} 505_{12} 516_{22} 517_{3} 521_{7} 524_{14} 532_{2-7} 540_{7} 541_{17-21} 544_{2} 557_{16} 560_{5} *bis* 561_{22} 577_{2} 581_{12} 584_{10} 589_{1-10} 593_{5} 596_{24} 597_{12} $604_{9-11-20-22}$ 605_{25} 612_{10} 617_{6} 624_{1} 625_{1} 632_{19} 636_{4} 637_{26} 640_{15-19} 648_{25} 660_{13} 668_{11} 677_{15} 688_{16} 693_{9} 696_{9} 697_{18} 700_{20} 705_{5} 713_{1-15} 716_{20-25} $720_{7-17-20}$ 724_{2} 729_{11} 732_{16} 733_{8} 737_{5} 745_{24} 753_{1} $761_{9-14-16-18}$ 765_{6-12} 769_{17-18} 772_{16} 776_{26} 785_{2} 788_{20} *bis*$_{-23}$ 789_{22} 792_{11-26} 793_{12} *bis*$_{-15}$ 796_{1} 797_{3-21} *bis* 805_{2} 809_{25} 813_{24} 817_{24} 820_{21} 825_{19} 840_{14} 848_{2} 861_{11} 864_{14} 872_{2-6} *bis*$_{-14}$ 876_{17-22} $888_{6-7-8-10-12}$ *bis*$_{-11}$ 892_{4} $901_{12-13-15}$ $913_{6-11-20-23}$ 916_{12} 920_{4-23} 921_{23} 924_{23} 925_{5-18} 928_{23} 929_{24}
ܐܬܪܘܗܝ 1_{8-10} 4_{7} $5_{13-17-19}$ 8_{15} 12_{1} 40_{13} 53_{8} 72_{4} 73_{16} 77_{23} 108_{10} 128_{25} $136_{13-14-15}$ 149_{4-15} 193_{24} 205_{9} 296_{2-21} 300_{2} 301_{5-22} 304_{19-22}

313_{26} 316_{9} 320_{4-22} 337_{23} 380_{26} 384_{2-3-5} 460_{13} 461_{2} 464_{6-19} 469_{12} 489_{22} 536_{11} 544_{13} 545_{12} 552_{6-8} 553_{3} $573_{11-12-16}$ 581_{5} 584_{4} 589_{4} 596_{16} 600_{20} 608_{2-16} $612_{16-21-23}$ 617_{21} 625_{4} 629_{25} 632_{7-9} 640_{18} 664_{17} 685_{20} 693_{17} 697_{21} 720_{8} 732_{16-19} 760_{12} 788_{13} 809_{12} 828_{6} 857_{1} 868_{20} 869_{5} 880_{16-17} 889_{2-7} 893_{19-26} 913_{20} 917_{16} *bis*$_{-17}$ 921_{19} 928_{1} 932_{5}
ܐܬܪܘܬܗ 16_{12-13} 40_{10-11} 44_{1} 45_{11-16} 49_{4} 64_{2} 65_{16} 77_{10} 192_{15} 196_{12} 197_{1} 200_{19} 209_{12} 236_{2} 256_{25} 273_{26} 316_{13-27} 317_{3} 340_{23} 349_{15} 360_{23} 361_{1} 365_{23} 372_{18} 437_{23} 452_{22} 456_{10} 457_{8} 460_{20-22} 461_{6} 480_{15} 493_{11} 504_{24} 512_{7} 521_{8} 533_{19} 540_{14} 541_{4} 544_{5} 553_{20} 573_{14-22} 576_{20-22} 589_{14} 596_{12} 605_{12} 608_{6} 613_{25} 685_{14} 792_{20} 825_{22} 829_{5-6} 868_{26} 869_{2-16} 889_{4} 921_{15} 925_{20} 904_{4-7-9}
ܐܬܪܗ 16_{10-17} 45_{5} 65_{19} 80_{25} 81_{15} 83_{4} 93_{4} 100_{2} 232_{25} 304_{7} 345_{11} 360_{19} 365_{18} 376_{5} 452_{19} 457_{16} 468_{1} 493_{9} 521_{5} 573_{13-23} 584_{8} 612_{17} 640_{3} 644_{9} 684_{7-10} 685_{26} 717_{16} 753_{10} 788_{16} 789_{12-19} 792_{10} 793_{4} 869_{8}
ܐܬܪܗܘܢ 5_{23} 96_{17} 161_{13} 436_{26} 461_{13} 588_{7} 685_{17} 792_{9} 796_{5} 852_{22}
ܐܬܪܢ 96_{15}
ܐܬܪܘܬܐ 340_{25} 341_{23} 540_{23} 737_{25} 853_{8} 925_{26}
ܐܬܪܟ 48_{11} 192_{6}
ܐܬܪܝ 464_{13} 545_{15} 553_{15} 664_{22} 665_{5} 817_{14}
ܐܬܪܐ 405_{4} 641_{1}
ܐܬܩܐ 488_{15}
ܐܬܠ 544_{1} 576_{8} 601_{3} 757_{2} 824_{9}
ܐܬܬܐ 293_{9} 348_{9} 584_{7} 605_{8} 845_{3-4}
ܐܬܬ 132_{4} 760_{8-10}
ܬܐܘܕܘܣ 37_{16} 100_{5} 101_{18} 257_{24} 296_{24} 457_{22} 460_{5} 477_{15} 609_{17} 824_{7} 833_{7} 844_{21} 893_{9}
ܬܐܘܕܘܪܐ 296_{27} 496_{7} 588_{6} 800_{2}
ܬܐܘܕܘܪܘܣ 588_{8}
ܬܐܘܕܢ 293_{8}
ܬܐܘܦܠ 101_{9} 277_{26} 280_{6} 297_{22} 497_{22} 716_{12} 793_{5}
ܬܐܘܦܠܐ 36_{5} 100_{2} 152_{6} 473_{17} 585_{12} 812_{19} 864_{11} 897_{5}
ܐܬܘܣ 128_{26} 129_{8-15}
ܐܬܘܣܐ 105_{25} 896_{17} 905_{14}
ܐܬܠ 71_{14} $101_{7-12-14-27}$ 104_{2} 108_{6-19} 265_{8} 277_{11-14} 457_{23} 460_{2-11} 477_{17} 597_{17-25} 812_{22-23} 824_{23} 828_{20} 900_{3}
ܐܬܟܪ 37_{23} 40_{2} 83_{20} 129_{4-6} 293_{5-7} 325_{8} 457_{17} 473_{19} 541_{22} 544_{11} 585_{21} 645_{9} 649_{15} 797_{25} 820_{14-16} 908_{1}
ܐܬܐ 713_{8}

ܐܘܟܡܐ 181_{10}
ܡܪܩܠ 337_{12} 469_{10} 477_{21}
ܐܘܦܠ 189_{2} 225_{18} 228_{4}
ܐܘܦܠܝܘܣ 721_{21}
ܐܘܦܠܛܘܢܝܣ 52_{15} 56_{11} 64_{22} 189_{7}
ܢܘܡܢܝܘܣ 148_{15}
ܢܘܡܢܐ 724_{3}
ܡܘܦܠ $189\text{-}190$ 193_{1-23} 200_{22} 585_{20}
ܡܘܡܢܐ 196_{2}
ܡܪܦܘܠܛܐ 16_{13-17} 17_{11} 64_{11} 83_{3} 88_{2-25} 112_{8} 132_{9-13} 272_{6} 281_{19-23} 293_{5-9-11} $297_{1-3-9-13-14}$ 381_{15} 456_{20-21} 457_{4-17} 460_{7} 469_{17} 496_{8} 500_{2} 601_{20} 797_{16} 816_{6} 833_{13} 837_{6} 864_{21} 868_{18-21} 869_{2} 893_{6-8-22} 908_{4}
ܡܪܦܘܠܛܐܝܬ 100_{2} 112_{9}
ܡܪܦܘܠܛܐܝ 181_{20}
ܡܪܬܝܢܘܬܐ 20_{19} 83_{9} 101_{4} 253_{13} 265_{8} 268_{2} 272_{2-5-7} 348_{6-11} 460_{1} 476_{15} 477_{6} 485_{18-23} 813_{1} 824_{19} 825_{15-19} 828_{1} *bis*$_{-19}$ 833_{1-6} 836_{7-8} 904_{21} 909_{9}
ܡܪܬܐ 313_{4}
ܡܪܬܝ 83_{6}
ܐܦܣܩ 312_{7}
ܐܦܣܩܦܐ 189_{8} 553_{7} 592_{9} 820_{9}
ܐܦܣܩܘܦܐ 56_{21} 57_{26} 149_{7} 221_{26} 249_{10-13} 257_{11} 260_{13-18} 261_{5} 312_{11} 741_{25} 820_{23} 821_{1} 925_{15} 840_{22} 848_{1}
ܐܦܣܩܘܦܘܬܐ 46_{3} 148_{17} 149_{5}
ܐܦܝ 392_{14}
ܐܦܪܐ 889_{6}
ܐܦܠܐ 245_{17} 248_{2} 496_{11} 840_{3}
ܐܦܠܗ 693_{25} 696_{18} 700_{25} $704_{3-15-25}$
ܐܦܠܘ 1_{14} 4_{5} 5_{10} 8_{21-24} 12_{15} 13_{10-20} 16_{1} 21_{1-5-6} 29_{3} 33_{16} 53_{14} 57_{21} 60_{2-23} 65_{3} $68_{16-17-19}$ $69_{6-16-19-20}$ 72_{9-13} 73_{21} 76_{17} 77_{4-20} 80_{13-19} 92_{25} 93_{24} 96_{22} 104_{25} 112_{1} $116_{5-14-18}$ 120_{21} $121_{2-6-8-17-20-24}$ 124_{4} *bis*$_{-20}$ 125_{1} 128_{6-19} $129_{2-10-15}$ 132_{10} 144_{23} 148_{7} 153_{23} 156_{12-18} $157_{2-6-10-23-24}$ $160_{2-11-21}$ $161_{4-18-25}$ 164_{23} 165_{11-15} 168_{9-13} 169_{12} 172_{23} 176_{19-23} $177_{5-10-13-22}$ 180_{10-12} 184_{16} 185_{4-23} 188_{8} 193_{2} 197_{21} 204_{6-7} 205_{3-12} 208_{4} 209_{17} 212_{21} 213_{1-15} 216_{12-14} 217_{20} 221_{1-2} 224_{1-10} $225_{7-10-16}$ 229_{8} 232_{11} 233_{18-24} 236_{10-25} 237_{17} $240_{3-7-11-23}$ 241_{13} $248_{7-17-20}$ 252_{21} 253_{1-6} 256_{7} 260_{9} 261_{19} 265_{21} 273_{11} 280_{8} 304_{11-22} 305_{5} 308_{2-8} 313_{1} 320_{21} 321_{5} 329_{6} 337_{4} 340_{3-9} 341_{11-18} *bis* 344_{8} $348_{7-8-11-14}$ $353_{6-11-14-18}$ $356_{8-14-26}$ 357_{17} 360_{1-4} 361_{15} 368_{19} 369_{16} 372_{10-13} $373_{13-14-21}$ 377_{7-8} 380_{1-15} 384_{9-12} 405_{2-8} 409_{8-22} 412_{21} 417_{18-24} 420_{2} 428_{12} 429_{8-20} 432

942

436_{8-21} 440_{5} 441_{6-8} 453_{6} 464_{8-14} 468_{2-5} 472_{10} 476_{10} 484_{7} 489_{19} 493_{2} 501_{7} 520_{7} 553_{8} 561_{13} 565_{17} 568_{23} $577_{16-19-23}$ 585_{2-7-11} 588_{4-5-23} 589_{7-8} $593_{1-15-23}$ 600_{21-26} 601_{6} 604_{14-17} 605_{16-25} 608_{15} 609_{11} 613_{1-3-15} $616_{3-6-9-12-14}$ $617_{1-11-14-16-24}$ 620_{2} 624_{4-9-25} $628_{4-9-21-24}$ 629_{17} 632_{1-2} 636_{9-23}*bis* 637_{18} $640_{10-13-16-17-18-21}$ $641_{7-14-15-18-22}$ 644_{1-5-16} 645_{10} 648_{25-26} 649_{6-19} 652_{7} $656_{6-15-24}$ $657_{12-14-19}$ 661_{15-22} $664_{2-7-9-12}$ 665_{22} $669_{8-12-16-17-18}$ 672_{18} 673_{2-6-23} 685_{14} $693_{14-16-17-22}$ $696_{3-7-11-12}$ 697_{12-16} 700_{4} 701_{20} 704_{8} $705_{7-10-14}$ $708_{14-21-24-25}$ 709_{8} 712_{20} 713_{15} 716_{3-5-14} 717_{25} 721_{4-5} 729_{7-22} 733-734 733_{6} 736_{5-6-8} 741_{4-9} 745_{8} 753_{15} 760_{16} 761_{21} 764_{7} 773_{21} 777_{9-11} 785_{10-13} 788_{16} 789_{1-23} 792_{24-26} $796_{8-16-27}$ 797_{3-10} 800_{12-18} 801_{26} $804_{3-24-25}$ 805_{2-3-} 812_{10-17} 816_{13-21} 817_{13-19} 824_{16} 825_{18-26} 832_{1-3} 837_{13} 841_{3} 848_{5} 860_{10} 869_{5} 872_{1} 873_{23} 897_{2} 900_{5} 917_{7-9} 920_{3} $929_{6-10-21}$

ܛܘܗܪܗ 128_{3} 700_{15} 704_{26}

ܛܘܗܪܘܗܝ 212_{21} 312_{19-24} 357_{3} 668_{23}

ܛܘܗܪܢ 149_{12} 272_{15} 373_{27} 628_{14} 684_{13} 700_{10} 924_{2}

ܛܘܗܪܟܘܢ 21_{22}

ܛܘܗܪܝ 126_{13} 169_{14} 537_{11} 560_{15} 661_{21} 684_{12} 696_{26} 869_{25}

ܛܘܗܪܟ 440_{26}

ܛܘܗܪܬܐ 641_{5}

ܛܘܗܪܬܐܝܬ 5_{18}

ܛܠܝܐ 224_{22} 225_{3-11} 365_{11}

ܛܠܝܘܬܐ 225_{17} 228_{4}

ܐܬܛܠܩ 525_{14} 612_{10}

ܛܠܩܐ 188_{4}

ܛܠܩܬ 620_{2}

ܛܡܐ 25_{8} 61_{4}

ܐܛܡܝ 124_{18} 409_{13}

ܛܡܝܗ 223_{4} 421_{17}

ܐܛܡܝܗ 353_{5}

ܛܡܝܬܘܢ 421_{15}

ܐܛܡܝ 28_{2} 81_{12-16} 145_{3} 333_{4} 420_{11-24} 421_{27} 424_{9} 449_{19} 816_{8}

ܛܡܐܐ 181_{7} 881_{23}

ܛܡܝܢ 732_{10}

ܛܡܝܐ 57_{12} 184_{11} 309_{16} 396_{1} 449_{12} 745_{13} 921_{6}

ܛܡܐܬܐ 25_{10} 60_{8} 353_{3} 449_{19} 453_{1-2} 732_{14} 852_{8} 885_{9} 921_{5}

ܛܡܐܬܐ 48_{24} 145_{6} 328_{4-7} 828_{3}

ܛܡܐܘܬܐ 453_{23} 456_{7-14} 461_{4} 512_{2} 513_{10} 520_{18} 544_{23}

943

ܛܡܐܘܬܐ 449_{10} 517_{22} 521_{23}

ܛܡܐܘܬܗ 524_{11} 921_{14}

ܢܛܡܪ 77_{21}

ܢܛܡܪܘܢ 81_{23} 437_{13} 545_{2} 561_{19}

ܢܛܡܪܘܢܘܢ 521_{25}

ܡܛܡܪܘ 317_{15} 424_{25}

ܡܛܡܪܝܢ 565_{24} 848_{8} 921_{8}

ܡܛܡܪܢܝܢ 437_{17}

ܐܬܛܡܪܬ 164_{14} $172_{13-14-21}$ 453_{8-10} 456_{5} 520_{19} 521_{7-9} 524_{2-14} 529_{17} 532_{15} 545_{14} 561_{15} 577_{21} 652_{26} 705_{25} 745_{20} 824_{5} 892_{6-8} 921_{5-7-12}

ܐܬܛܡܪܬܝ 164_{17}

ܐܬܛܡܪܝܢ 172_{9-20} 245_{13} 249_{8} 252_{3} 521_{22} 524_{8} 545_{16} 548_{1} 561_{19} 821_{7} 852_{12}

ܐܬܛܡܪܝܢܝܢ 832_{19}

ܐܬܛܡܪܘܗܝ 173_{19} 849_{25}

ܐܛܥܐ 33_{8} 292_{6-23} 293_{17} 297_{10} 769_{18}

ܐܛܥܝܗ 40_{11} 125_{19} 717_{9} 920_{24}

ܐܛܥܝܘܗܝ 125_{8}

ܐܛܥܝ 145_{5} 680_{18} 921_{21}

ܐܛܥܝܢ 321_{10} 389_{20} 664_{5} 809_{21} 820_{10} 836_{19}

ܐܛܥܝ 532_{11}

ܐܛܥܝܬܗ 441_{9} 624_{26}

ܐܛܥܝܬܐ 196_{14}

ܐܛܥܝܬܗ 661_{8}

ܐܛܥܝ 45_{12} 48_{10} 57_{20} 60_{22} 249_{3}*bis* 304_{24} 385_{3} 417_{8} 565_{6} 573_{9} 657_{1} 832_{23} 856_{15-19} 920_{14}

ܐܛܥܝܢܝ 717_{11} 752_{12-22} 832_{15}

ܐܛܥܝܢܝܬ 76_{25} 83_{7} 185_{8} 268_{16} 285_{7} 485_{13} 625_{14} 556_{9} 557_{22} 845_{13} 908_{2} 909_{25}

ܢܛܥܐ 472_{23} 897_{16}

ܡܛܥܐ 476_{17} 477_{7}

ܗܛܥܝ 296_{13} 457_{22} 576_{14}

ܗܛܥܝܘ 576_{2-6} 709_{7-19} 716_{5}

ܗܛܥܝܢ 4_{18}

ܗܛܥܝܬ 417_{17} 452_{2}

ܢܗܛܥܝ 417_{14} 692_{4}

ܢܗܛܥܝܗ 709_{6}

ܢܗܛܥܘܢܝ 573_{26} 577_{18} 792_{19}

ܬܗܛܥܘܢܢܝ 709_{4}

ܡܗܛܥܝ 9_{3-4} 417_{14-15} 764_{15} 800_{9}

ܡܗܛܥܝ 361_{5}*bis*

ܡܗܛܥܝܢ 64_{8} 196_{20} 345_{5} 712_{16} 805_{2}

ܡܗܛܥܝܢܝ 285_{1} 289_{10}

ܡܬܗܛܥܝ 9_{2}

ܡܗܛܥܝܢܐ 380_{3}

ܗܛܥܝܬܐ 37_{24} 45_{17-18} 156_{20} 196_{12-23} 197_{23} $200_{1-3-16-18}$ 229_{22} 236_{18} 368_{10} 405_{21} 509_{15} 720_{2-6} 797_{10} 859-860_{1-7-8} $861_{10-16-15-18-23}$ $864_{6-7-9-10}$ $865_{4-19-21}$ 868_{14} $869_{10-14-19-20}$

944

$872_{17-20-21}$ 873_{9-13} 876_{2-16} 881_{1-21} 884_{22} 885_{3} 839_{13} 892_{1} 912_{12} 913_{11}

ܗܛܥܝܬܗ 236_{20} 560_{13}

ܗܛܥܝܬܢ 408_{10}

ܗܛܥܝܬܗܘܢ 913_{17}

ܗܛܥܝܬܝ 660_{4} 461_{20}

ܐܛܪܐ 100_{11}

ܐܛܪܐ 100_{12} 133_{10} 249_{11} 504_{10-12} 820_{11} 845_{2} 864_{15} 865_{1} 892_{25} 900_{2}

ܐܛܪܝܢ 301_{9-14}

ܐܛܪ 4_{19} 8_{6} $12_{3-9-10-14-16-18}$ 13_{2-8-24} 20_{22-27} 21_{7} 24_{5} 28_{13} 29_{2} 41_{5-12} 44_{8} $48_{11-21-26}$ 49_{11-12} 52_{2-14} 53_{13-22} 56_{4-9-13} 57_{5-7-12} 61_{5} 64_{14-24} 65_{17} 68_{16} 69_{7} 72_{23} 73_{11} 76_{17} 85_{1} 89_{26} 92_{2-9} $93_{2-17-22}$ 96_{20} 100_{13} 101_{8-14} 105_{3-21} 109_{19} 112_{13-24} 117_{24} 121_{17} $128_{8-25-26}$ $129_{4-14-17}$ 132_{20} 133_{23} 152_{11} 157_{13} 164_{4} 169_{9} 173_{18} 180_{1-3-4} 181_{12} 184_{2-7} 189_{1-4-6} $192_{4-7-15-16-20}$ 193_{3-23} 196_{16} 197_{5-9} 200_{16} 205_{15} 208_{10-20} 209_{22} 212_{2} 213_{7-15} 217_{8-15} 220_{23} 221_{14} 224_{17} 225_{5} 229_{24} $232_{13-19-22}$ 233_{24} $241_{13-15-17}$ 244_{12} 248_{5} $272_{14-16-18}$ $273_{5-6-9-16-19}$ $276_{8-9-15-22}$ $277_{4-9-24-26}$ 280_{15-21} 281_{8} 293_{8-10} 304_{1-9} 308_{9} 312_{11} 329_{4} 332_{7-18} 337_{22} 340_{24} 341_{21} $344_{6-13-15}$ 345_{2} 348_{3-23} 349_{19} 356_{15} 361_{3} 364_{20} 368_{12} 369_{20} $372_{5-8-20-27}$ 380_{14} $388_{6-9-12-13}$ 389_{1-4-14} 392_{22-25} 396_{2-4-19} $400_{3-5-10-14-23}$ $401_{2-5-8-11-12-16-22}$ 404_{3-6} 412_{19} 416_{9} 417_{1-4} 421_{2-5-16} 425_{4-6} 428_{5} 432_{3} 433_{1-9} 436_{18} 437_{10}*bis* 440_{6-23} 452_{23} 453_{4} 460_{1-10} 461_{21} 468_{22} 469_{15} 473_{22} 484_{1-3} 489_{9-23} 493_{20} 501_{6} 513_{9} 516_{7-13} 524_{1} 529_{19} 533_{11} 536_{7-22} 537_{10} 540_{22} 549_{12-18} 556_{14} 557_{22} 560_{21} 564_{4-6} 565_{15} $569_{12-20-24}$ 572_{20} 585_{10} 588_{15} 589_{8-15} 592_{5} 593_{3-10} $596_{7-17-20}$ 597_{7-12} 600_{13} 601_{6-22} 604_{7} 605_{15-16} 608_{21-25} $609_{15-22-24}$ 612_{4} 616_{10} $617_{8-17-23}$ $620_{6-8-9-10-22-24}$ 621_{1-10} 624_{22} $625_{10-12-20}$ 628_{13} 632_{20} 636_{23} 637_{1} 640_{11} 641_{13-24} $644_{19-22-24}$ 645_{4}*bis*$_{-10}$ $649_{2-3-6-24}$ 652_{15} 656_{24} 657_{25} 665_{11} 668_{2} $672_{8-18-20-22}$ 673_{6-12} $676_{5-16-20}$ 677_{17} 680_{3-22} 681_{21} $685_{3-7-13-25}$ 693_{4-9-12} 696_{4-10} $697_{16-20-26}$ 700_{9-14} 701_{4} 704_{18} $705_{2-16-18}$ 708_{15-20} 709_{3} 712_{2-3-5} 713_{3-13} 716_{8} 721_{12} $729_{16-21-24}$ 732_{8} 736_{13} 737_{4} 740_{12} 741_{17} 744_{13} $745_{17-19-21}$ 752_{2} 753_{14} 760_{16} 761_{4} 764_{1} 776_{8} 780_{14-21} 781_{22} 788_{1-3-7} 792_{17} 793_{2} 800_{11} 801_{10} 804_{11-25} 809_{23-24} 817_{9} 821_{11} 832_{20} 833_{24} 837_{23} 841_{17} 844_{13} 845_{5-11} 849_{14-19} 852_{7}*bis* 857_{3} 868_{5-22} 873_{4-19} 888_{22} 889_{19-21} 892_{6} 896_{14-15} 897_{1-2} 905_{15} 908_{20} 909_{11} 912_{19} 917_{5-8} 920_{22} 924_{21} $925_{1-4-5-9-23}$ 928_{21-24}

ܐܡܪܗ 109_{21} 228_{2} 230_{9} 245_{26} 268_{6} 392_{23} 424_{21} 428_{10} 500_{18} 665_{13} 716_{13}

ܐܡܪܬ 73_{20} 273_{7} 441_{6} 557_{5} 624_{25} 700_{16} 717_{4} 764_{10} 793_{3} 841_{11} 852_{14} 853_{7}

ܐܡܪܬ 421_{13}, 849_{9}

ܐܡܪܬ 53_{24} 433_{18} 460_{21-22} 537_{9} 573_{10} 592_{21} 621_{12} 737_{3} 825_{21} 828_{11}

ܐܡܪܢ 20_{24} 621_{19} 772_{13}

ܬܐܡܪ 5_{24} 40_{3} 89_{21} 96_{5} 100_{1} 129_{3} 184_{10} 185_{11} 244_{4} 264_{22} 417_{5} 421_{15-21} 443_{9} 489_{15} 493_{6} 500_{20} 517_{14} 564_{5} 656_{26} 708_{3} 713_{15} 748_{8} 781_{5} 785_{1} 804_{16-20} 849_{9} 857_{6} 873_{19} 881_{10} 893_{24} 908_{22} 912_{3} 925_{17}

ܬܐܡܪܘܢ 204_{21} 421_{4} 489_{5} 577_{18-22} 709_{25} 716_{16}

ܢܐܡܪܝܢ 700_{21} 780_{7} 885_{6-12} 892_{26}

ܢܐܡܪ 8_{20} 117_{16} 297_{26} 344_{14-19} 349_{1-15} 352_{10} 364_{13} 421_{14} 489_{19} 496_{12} 501_{5} 609_{5} 641_{7-26} 648_{19-21} 700_{13} 704_{14} 705_{4-7} 776_{8} 777_{9}

ܐܡܪ 8_{7} 36_{3} 132_{10} 241_{18} 244_{6} 501_{8} 769_{28} 817_{9}

ܐܡܪܬ 609_{16}

ܐܡܪ 5_{1-22} 8_{22} 20_{5} 53_{26} 96_{7-10} 100_{8} 117_{19} 121_{26} 129_{12} 132_{9} 133_{14} 141_{22} 156_{11} 177_{12} 188_{12} 189_{13} 192_{26} 208_{12} 213_{26} 220_{14} 221_{23} 257_{23} $280_{3-18-19-25}$ 300_{20} 301_{7} 320_{8-12} 344_{22} 345_{9} 352_{12} 356_{16} 376_{18} 381_{7} 397_{7} 404_{18-21} $424_{2-9-14-18}$ 432_{1} 343_{12} 480_{5} 481_{23} 484_{20} 489_{10} 493_{3-20} 516_{12} 592_{17} 597_{18} 621_{21} 624_{6} 625_{26} 628_{2} $636_{15-20-22}$ 637_{5-6-26} 640_{12-15} 648_{23} 649_{8} 669_{7} $672_{10-13-21}$*bis* 681_{1} 697_{12} 705_{13} 709_{6} 737_{14} 741_{22} 744_{4} 745_{15} 748_{11-15} 773_{26} 777_{17} 792_{25} 804_{20} 808_{2} 816_{1} 817_{2-10} 840_{18} 849_{10} 852_{13} 881_{23} 889_{11} 897_{3} 913_{17} 920_{7} 932_{6}

ܐܡܪܝܢ 28_{23} 96_{3-15} 140_{9} 141_{3} 196_{21} 205_{14-25} 209_{18} 236_{14} 297_{25} 324_{9} 424_{17} 504_{24} 505_{18} 553_{11} 597_{17} 636_{6-14} 641_{16} 645_{2} 672_{17-20} 673_{8} 693_{7} 709_{5-19} 712_{19} 713_{1} 716_{20} 772_{12-21} 773_{10} 777_{1}*bis* 817_{17} 821_{9} 848_{20} 880_{2} 881_{25} 884_{23} 897_{25} 900_{7-8-13} 901_{5} 912_{18}

ܐܡܪܐ 97_{3} 305_{11-14} 312_{4} 317_{24} 628_{1} 864_{10}

ܐܡܪܬܐ 641_{10}

ܐܡܪܝܢܢ 185_{13} 261_{18-21} 264_{7} 344_{11} 621_{15} 772_{15} 817_{8-21} 908_{10}

ܐܡܪܘܗ 308_{12} 704_{14}

ܐܡܪܝܢ 12_{2} 16_{25} 17_{4-15} 20_{26} 28_{6} 145_{1} 273_{27} 276_{17-25} 277_{4-7} 280_{4} 281_{3} 461_{8} 509_{21}

ܐܡܪܬܐ 1_{5} 472_{16} 473_{13-20} 476_{12} 477_{7-18} 480_{17} 481_{3} 492_{14} 493_{5} 497_{1} 500_{1-16} 501_{11-20} 504_{8-14} 721_{26}

ܐܡܪܝܢ 117_{19-22} 276_{7-8}

ܐܬܐܡܪ 40_{4} $672_{9-12-23}$ 673_{3-15} 676_{10-14} 677_{8} 680_{17} 681_{11}

ܐܬܐܡܪܬ 488_{3}

ܡܐܡܪܐ 848_{11}

ܐܡܪܢ 668_{11}

ܐܡܪܬܘܢ 848_{13-17}

ܡܐܡܪ 49_{12}

ܡܐܡܪܐ 5_{11-19} 11-12 24_{11} 25-26 321_{17} 44_{14} 45-46 81_{26} 82-83 97_{15} 99-100 137_{16} 139-140 144_{25} 145-146 188_{18} 189-190 200_{21} 201-202 227-228 248_{22} 249-250 269_{3} 271-272 284_{8} 285-286 304_{25} 305-306 323-324 333_{7} 335-336 385_{4} 387-388 413_{7} 415-416 429_{21} 431-432 443_{18} 445-446 520_{21} 525_{21} 572_{4} 581_{10} 583-584 632_{22} 633-634 689_{17} 691-692 712_{26} 713-714 732_{22} 733-734 756_{6} 757-758 765_{14} 767-768 784_{3} 785-786 805_{8} 807-808 857_{17} 859-860 932_{12}

ܡܐܡܪܗܘܢ 764_{13}

ܡܐܡܪܝܢ 9_{7} 657_{16}

ܡܐܡܪܐ 932_{13}

ܡܐܡܪܘܗܝ 1_{18}

ܐܡܠܘܗ 577_{11}

ܐܡܠܐ 580_{25}

ܐܢܐ 4_{20} 5_{21} 12_{4} 13_{20-22} $16_{19-21-23-24-26}$ $17_{4-15-16-18-25}$ $20_{5-6-10-11-26}$ 21_{4-8-23} 25_{2} 37_{1} 40_{3-17} 41_{3} 48_{7} 49_{19} 53_{20} 60_{2-25} 61_{18} 64_{23} 65_{2} 68_{11} 76_{4-21} 77_{1-13} 80_{1} 83_{5}*bis*$_{-17}$ $89_{10-21-26}$ 92_{8-22} 93_{6} 97_{8} 101_{5} 105_{16} 108_{17} $112_{10-12-15-16-22}$ $113_{10-11-17-20}$ 116_{5-21}*bis*$_{-26}$ 117_{11} 120_{9-26} 124_{7-24} 125_{14} 132_{10-19} $133_{1-15-18-22-23}$ 136_{5} 139-140 140_{1} 144_{16-25} 145_{13-14} $148_{8-15-19-25}$ $149_{11-20-23}$ 153_{15} 157_{21-27} 160_{11} $161_{11-12-13}$ 164_{25} 168_{12} 184_{10} 188_{11} 196_{5}*bis* 197_{16} 204_{13-20} 209_{4} 212_{4-10} 213_{3-18} $216_{6-10-26}$ 217_{1} 221_{9-15} 225_{23} $228_{3-4-5-7-16-19-24-26}$ 233_{4-16}*ter* 236_{21-22} $237_{17-19-22}$ $252_{13-14-15-18-24}$ 257_{21} 261_{20} 264_{1-9-10} $265_{17-19-20}$ 268_{10} 272_{12} 273_{27} $276_{3-9-17-25}$ 277_{3-17} 280_{3} 281_{3-14} 284_{3} $296_{8-10-13-16-18-19}$ 297_{26} 305_{3-11}*bis* $308_{5-13-19}$ $309_{11-14-15-16-18-21}$ 312_{4-16} $313_{4-5-11-13}$ $316_{16-22-23}$ 321_{13} $329_{21-22-24}$ 332_{9}*bis*$_{-10-20-22}$ 344_{22} 353_{5} $357_{8-19-24}$ $360_{7-11-18-22}$ 364_{8} 372_{27} 373_{3-16} 376_{16} $377_{7-9-18-22}$ $380_{4-20-24-26}$ $381_{2-19-23}$ $384_{2-21-24}$ 388_{1-2} 389_{16} 392_{4} 397_{7-9} 401_{11-12} 404_{18} 412_{18}*bis* 413_{8} 417_{22-26} 421_{8}*bis* 429_{5} 432_{6} $433_{20-22-24-25}$ 436_{4-14} 441_{20} $449_{10-15-16}$ 468_{5-12} 472_{13} 473_{20} 477_{14-19} 481_{11} 485_{9} 489_{15} 492_{17-21} 493_{15} 496_{11} 497_{20} 501_{6-8} 505_{5-10} 517_{13} 521_{5-14} 524_{2} $529_{4-5-8-9-16-22-24}$ $532_{1-6-8-16}$*bis* 533_{2} 536_{3-10} $537_{1-4-8-13-23-}$ 541_{2} 544_{22} 552_{9} 553_{12} 565_{7} 568_{9} $569_{10-11-14}$ 572_{7} 576_{24-25} 577_{3} 596_{21} 597_{9-16}*bis* 616_{18} $621_{19-21-25}$ 624_{2} 629_{14} 633_{1} $636_{7-17-18}$ $637_{3-7-11-16-23-26}$ $640_{1-14-15-19}$ 641_{22} 644_{3-23} 648_{1-7-20}

649_{25} $652_{9-18-20-21}$ 653_{18} 656_{5-8} 661_{22} 673_{10} 680_{15} 681_{6}*bis*$_{-16}$ 684_{18-20} 688_{3-13} 692_{3-6} $697_{12-14-15}$ 708_{3} 713_{2-4-15} 716_{19} 720_{13} 724_{26} 728_{2}*bis*$_{-12}$*bis*$_{-13-14-15-18}$ 729_{14} 732_{24} 733_{12} 736_{14-21} 737_{5-18} 740_{4-5} 744_{3} $745_{7-14-16}$ $748_{1-24-25}$ 765_{8}*bis* 769_{19} 772_{3-5} 776_{27} 780_{1-17} 792_{25} 796_{12} 797_{3} 804_{16-20} 809_{3} 817_{16} 824_{6-12} 825_{20-26} 828_{2-8} 836_{4} $837_{1-9-11-16-18-19-21}$ $840_{9-21-23}$ $841_{1-7-8-12}$ 844_{15} $845_{18-20-21-23}$ $848_{2-4-11-20}$*bis* 849_{11} 852_{13} 860_{2} 861_{24} 868_{8-11} 869_{3-6} 873_{1-8-24} 881_{24} 884_{14-19} 888_{5} 889_{14-19} 892_{2} 893_{2} 897_{9} 901_{12}*bis*$_{-15-18}$ 908_{7-21} $913_{6-9-12-17-22}$ 917_{1-19} 921_{7} 925_{11-17}

ܐܢܫ 13_{6}*bis*$_{-13}$ 16_{25} 17_{14} $20_{4-6-7-9}$ 25_{9} 28_{6} 29_{18-24} 37_{8-10} 45_{3-17} 53_{23} 69_{22-26} 77_{4-12} 81_{12-22} 89_{18} 96_{24} 101_{22-24} 105_{23} 108_{11}*bis* $112_{7-18-19}$*bis*$_{-20}$ 117_{8} 121_{15} 128_{4} 141_{10} 145_{2} 149_{17} 152_{4} 168_{21} 169_{15} 176_{12} 180_{6} 185_{24} 188_{10} $193_{6-11-18}$ 196_{6} 200_{7} $204_{10-11-15}$*bis* 205_{1-2} 224_{5} 229_{1} 233_{8-12} 236_{9-19} 252_{22} 257_{9-10} 276_{25} 277_{2-3-25} 280_{18} 292_{2} 297_{20} 300_{2-4} 301_{6-25} 304_{12} 305_{10} 309_{13-23} 316_{17-24} $317_{10-12-13-22-23}$ 320_{5-11} 321_{12} 325_{19} 329_{23}*bis* 332_{3-21} 333_{3} 357_{4} 360_{12-17} 364_{22-23} 380_{1-2} 384_{26} 401_{24} 405_{2-3} 408_{5-7} 409_{12} 429_{4} 468_{7} 469_{6} 472_{10} 481_{10-20}*bis* 484_{16} 489_{13} 493_{13} 497_{20-21} 501_{3} 504_{15-17} 505_{3-7-18} 508_{10}*bis* 509_{12} 513_{22} 544_{18} 548_{23} 553_{17-22} 569_{13} 572_{15} 576_{23} 581_{8} 596_{24} 600_{17-18} 621_{8} 629_{20} 636_{16-20} $653_{10-22-25}$ 656_{2-3} 657_{21} 677_{6} 689_{11} 692_{9} 709_{24} 716_{6} 724_{23} $728_{9-19-22}$ 729_{5} 732_{18-21} 736_{20} 740_{14} 745_{12-25}*bis* $752_{11-14-19-23}$ 761_{10} 765_{9-11} 769_{3} $780_{20-21-23}$ 781_{19-20}*bis* 788_{17} 792_{5} 805_{5} 809_{2-4-5} 812_{8} 825_{6-7} 840_{24} 844_{17} 845_{19} 864_{20} 865_{14-17}*bis* 873_{8} 881_{9} 884_{6-17} $885_{17-25-26}$ 889_{9-10} 892_{18} 893_{6-12} $897_{8-10-12-14}$ 908_{15} 909_{9} 912_{3} 913_{5} 916_{9-10}

ܐܢܬ 13_{12} 20_{14} 37_{7} 40_{20} 60_{21} 61_{22-25} 64_{3-10} 65_{6} 68_{14-18} 69_{5-11} 72_{7} 96_{19} 97_{4} 104_{23} 116_{8} 117_{23} 120_{5} 128_{25} 136_{23} 157_{15} 180_{11} 196_{11-19} 197_{18} 221_{10} 224_{16} 240_{22} 292_{26} 344_{19} 345_{25} 357_{22} 360_{21} 361_{26} 405_{22} 408_{17} 432_{9} 436_{2} 456_{7} 457_{1} 521_{4} 524_{7} 532_{18} 572_{8} 605_{25-26} 621_{26} 629_{13} 633_{13} 636_{4} 677_{26} 708_{16} 709_{25} 713_{1-8} 716_{20} 761_{6} 764_{10} 785_{1} 788_{7-22} 793_{12} 820_{10} 861_{4-5} 873_{22} 913_{6} 917_{20} 928_{18}

ܐܢܬܘܢ 60_{19} 132_{3} 148_{26} 165_{7} 221_{8} 276_{8} 724_{8}

ܐܢܬܘܢܘܗܝ 244_{10}

ܐܢܬܝܢ 773_{5}

ܐܢܬܘܢܗ 241_{18}

ܐܢܬܬܐ 4_{11}

ܐܠܦܘܬܐ 65_{2}

ܐܠܟܣ 760_{25}

ܐܠܟܣܐ 21_{8-10} 309_{27} $312_{6-8-9-10}$ 316_{14} 337_{11} 340_{18} 401_{1-20} 429_{12} 477_{1} 625_{1} 769_{15}

ܐܠܟܣܘܗܝ 92_{19} 124_{17} 145_{9} 148_{3} 224_{7} 316_{1} 476_{7} 633_{10} 672_{16} $677_{11-12-17}$ 804_{26} 928_{2}

ܐܠܟܣܝܢ 677_{8} 924_{8-22}

ܐܣܛ 417_{11}

ܐܣܛܗ 153_{10} 173_{23} 705_{22}

ܐܣܛܢ 172_{4}

ܐܣܛܬܗ 708_{4}

ܢܣܒܘܢ 149_{6}

ܡܣܒܐ 169_{22} 172_{1-4} 173_{5-10} 421_{25} 428_{1}

ܐܬܣܒܬ 641_{9}

ܢܣܒܘܢ 856_{23}

ܬܣܒܐ 169_{26}

ܢܣܒܘܢ 721_{18} 856_{25}

ܬܣܒܐ 172_{3}

ܡܬܣܒܝܢ 804_{4}

ܡܬܣܒܐ 641_{8-10}

ܡܬܣܒܝܢ 741_{14}

ܐܣܝܐ 108_{7} 172_{24} 428_{2} 893_{7}

ܐܣܝܘܬܐ 177_{21} 233_{21} 443_{5} 804_{4}

ܐܣܛܘܠܐ 312_{2}

ܐܣܛܘܠܐ 100_{3} 297_{23} 896_{9}

ܐܣܛܘܠܝܬ 828_{21} 833_{8}

ܐܣܛܘܠܝܬܐ 257_{25}

ܐܣܛܘܡܟܘܣ 904_{15}

ܐܣܛܠܐ 381_{10}

ܐܣܛܪܛܝܓܐ 181_{10} $185_{7-16-18}$ 309_{6} 312_{17-18} 748_{27}

ܐܣܛܪܛܝܠܛܘܢ 932_{2}

ܐܣܛܪܛܝܠܛܝܢ 924_{5}

ܐܣܛܪܛܝܘܛܐ 77_{23} 196_{19} 197_{2} 428_{5} 517_{15} 873_{5}

ܐܣܛܪܛܝܐ 260_{6} 485_{21} 816_{7} $832_{7-10-11}$ 836_{6}

ܐܣܟܡܐܬܗ 892_{13}

ܐܣܟܡܐ 492_{5} 909_{2-17}

ܐܣܟܡܗ 260_{8}

ܐܣܟܡܝܟܝ 165_{1} 733_{11}

ܐܣܪ 224_{23}

ܐܣܪܗ 521_{14} 632_{14}

ܢܣܪܘܢ 480_{4}

ܐܣܘܪ 480_{7}

ܐܣܪ 580_{20} 585_{15} 733_{11} 901_{10}

ܐܣܪܝ 480_{11}

ܐܣܪܐ 480_{18}

ܐܣܪܢ 620_{3}

ܐܣܝܪ 64_{26-27} 76_{6} 193_{9} 264_{8-10} 317_{19} 468_{21} 480_{4} 733_{13}

ܐܣܝܪܐ 73_{19} 577_{11} 865_{26}

ܐܣܝܪܝܢ 109_{17} 241_{11} 317_{17} 469_{2} 580_{25} 588_{3-21}

ܐܣܝܪܬܐ 264_{19}

ܐܬܐܣܪ 76_{13} 245_{14} 285_{7}

ܐܬܐܣܪܘ 777_{23}

ܢܬܐܣܪ 856_{11}

ܢܬܐܣܪܘܢ 76_{24} 585_{23} 588_{5}

ܬܬܐܣܪܘܢ $777_{18-20-21-23}$

ܡܬܐܣܪ 68_{11} 316_{3}

ܡܬܐܣܪܝܢ 585_{24}

ܐܣܘܪܐ 109_{18} 497_{16}

ܐܣܝܪܐ 48_{24} 52_{17} 57_{26} 189_{11}

ܐܣܝܪܘܬܗܘܢ 913_{15}

ܡܬܐܣܪܢܘܬܐ 250_{26} 841_{15}

ܡܬܐܣܪܢܘܬܐ 825_{23}

ܐܣܬܐ 716_{22} 717_{14}

ܐܦܐ 368_{18} 489_{10} 644_{21} 788_{12}

ܐܦܝܢ 36_{21-22} 72_{6}*bis* 296_{7-8} $440_{3-4-8-9}$ 449_{6}*bis* 461_{11}*bis* 516_{1-2} 524_{20}*bis* 801_{8-9-24}*bis*

ܐܦܝܗܘܢ 37_{18} 89_{23} 269_{2} 301_{13} 429_{12} 569_{1} 660_{18} 681_{5} 821_{18}

ܐܦܝܗܘܢ 228_{5} 484_{9} 608_{12}

ܐܦܝܟܘܢ 380_{16} 580_{10} 817_{14} 821_{13}

ܐܦܝܟܘܢ 564_{14}

ܐܦܝܗ 624_{13}

ܐܦܝܢ 269_{1} 440_{22}

ܐܦܛܪܘܦܐ 464_{7-8}

ܐܦܛܪܘܦܘܬܐ $464_{12-17-18-22}$ 465_{1-3-6}

ܐܦܪܐ 437_{12}

ܐܦܪܐ 308_{25}

ܐܟܕܐ $82-83$ 97_{15} 376_{5} $713-714$ 776_{14} 925_{2}

ܐܟܕܐ 837_{4}

ܐܬܟܕܢ 268_{15}*bis* 549_{4}

ܐܬܟܕܐ 92_{22}

ܐܬܟܕܘܬܐ 425_{9-12} 492_{9}

ܐܬܟܕܢܘܬܐ $323-324$ 333_{7}

ܐܪܝܟܐ 144_{4}

ܐܪܝܟܐ 140_{3}

ܐܪܘܐ 900_{3}

ܐܪܐ 833_{19} 840_{25}

ܐܪܟܘܣ 304_{3}

ܐܪܟܢ 40_{4} 132_{11} 300_{1} 912_{5-12} 913_{2}

ܐܪܟܐ 208_{10} 209_{21} 212_{2}

ܐܪܟܢܬܐ 844_{2} 900_{17}

ܐܘܪܟܗ 377_{12} 380_{24} 381_{7}

ܐܘܪܟܐ 180_{20}

ܐܪܥ 349_{7} 441_{19}

ܐܪܥܐ 13_{16} 16_{5} 29_{20} 37_{21} 57_{6} 68_{7-9-13} 76_{6-14} 92_{2} 93_{27} 141_{8} 144_{5} 149_{2} 185_{20-22} 193_{7-21} 196_{3} 208_{4-5} 216_{12-18} 217_{13-15} 221_{1-7} 232_{11} 236_{6} 245_{3} 257_{15} 264_{16-22} 285_{3} 292_{16} 301_{6-10} 317_{6-7} 319_{2} 324_{6} 325_{1-3-13} 337_{10-15} $353_{10-20-25}$ $356_{2-7-9-20-21}$ 357_{2} 360_{20} 365_{27} 368_{1-3} 373_{17-23}

380_{25} 381_{11-17} 412_{4} $441_{14-17-25}$ 453_{5} 476_{8} 477_{20} 480_{4-19} 481_{7} 484_{7} 516_{11} 540_{19} $541_{17-19-21}$ 553_{7-8} 560_{15-16} 572_{12-13} 577_{10} 584_{10} 585_{24} 588_{2-3-25} 589_{3-9} 592_{9} 593_{5-8-25} $596_{1-3-4-25}$ $597_{10-11-12}$ 600_{4-23} $604_{1-4-9-11-13}$ $605_{1-5-10-13-26}$ $608_{3-10-22-25}$ 609_{7-19} $612_{11-13-14-17}$ $613_{2-5-11-16-22}$ 617_{3} 620_{22-25} $621_{2-12-18}$ $625_{5-10-13-22-26}$ 628_{26} 632_{14} 640_{23} 649_{1-3-4} 656_{17-20} 661_{10} 693_{26} 700_{7} $704_{15-21-23}$ 705_{22} 712_{16} 729_{23} 733_{2-12} 736_{23} $737_{5-7-10-14-21}$ 740_{5} 741_{18-19} $744_{6-16-20-22-25}$ 745_{5} 749_{5-24} $752_{8-10-23}$ $753_{10-14-16-18-20-21-25}$ 756_{4-5} 760_{20} 761_{8-15} 764_{7-9-22} 765_{12} 777_{23} 792_{18} 797_{21-24} 800_{19-25} 801_{11-19} $852_{21-23-24}$ 853_{5} 857_{5} 869_{25} 872_{1} 889_{1} 897_{20} 920_{14-23}

ܐܪܥܗ 148_{4} 224_{15-20} 152_{12}

ܐܪܥܟܘܢ 241_{17}

ܐܪܥܝ 441_{24} 36_{25}

ܐܪܥܬܐ 336_{8} 340_{3} 404_{27} 525_{6} 597_{9} 612_{20} 616_{14} 761_{23} 801_{18} 849_{4}

ܐܪܥܢܐ 616_{19} 736_{10}

ܐܪܥܢܬܐ 144_{23} 340_{2} 744_{8} 748_{3}

ܐܪܥܢܝܬܐ 404_{21} 704_{17} 777_{16}

ܐܪܥܢܝܬܐ 33_{18} 49_{8-18} 317_{7-8} 468_{21} 469_{2} 476_{1} 609_{18} 740_{20-18} 745_{6} 749_{21} 777_{11}

ܐܫܐ 157_{22} 169_{9} 220_{22} 437_{14-19} 545_{1}

ܐܫܐܕ 5_{3} 8_{4}

ܐܫܐ 8_{10} 165_{26}

ܐܫܝܢ 437_{18} 440_{1}

ܐܫܬܦܚܘܢ 221_{25}

ܐܫܕܐ 180_{3} 708_{15} 788_{2} 841_{11-22} 844_{25} 849_{14}

ܐܫܦ 313_{16}

ܐܫܦܐ 153_{13} 160_{13-15}

ܐܫܦܝܐ 152_{9} 169_{23} 173_{12}

ܐܫܦܐ 153_{5-12}

ܐܫܬܗ 484_{14}

ܐܬܐ 24_{2} 132_{17} 136_{4} 156_{11} 201_{10} 230_{5} 281_{18} 353_{11} 381_{8} 421_{26} 461_{12} 545_{4-12} 548_{2-24} 549_{11} 552_{21-24} 556_{10} 557_{12} 593_{10-17} 600_{21} 605_{10} 628_{22} 629_{27} 693_{2} 700_{11} 708_{1} 709_{15} 736_{9} 748_{6} 764_{14} 812_{15} 908_{19} 909_{1} 920_{8}

ܐܬܐ 21_{15} 48_{18} 129_{12} 208_{25} 245_{25} 328_{21} 329_{2} 592_{12}

ܐܬܐ 60_{14} 116_{12} 212_{20} 532_{12}

ܐܬܝܬ 224_{18} 349_{22} 773_{21}

ܐܬܝܬܘܢ 908_{25}

ܐܬܝܬܘܢ 52_{17} 189_{11} 197_{11}

ܐܬܝܬ 29_{10} 204_{8} 605_{15}

ܐܬܝܢ 41_{15} 100_{15} 188_{3} 301_{10} 308_{10} 365_{13} 443_{7} 456_{11} 464_{5} 469_{15} 520_{18} 553_{3} 732_{14} 860_{3}

ܐܪܝܘܣ 184$_{8}$ 492$_{22}$ 496$_{5}$ 512$_{11}$ 685$_{3}$ 752$_{23}$ 760$_{4}$ 869$_{1}$
ܐܪܝܐ 116$_{2\text{-}20}$ 117$_{3\text{-}11\text{-}20}$ 120$_{16}$ 121$_{25}$ 380$_{14}$ 384$_{10}$ 488$_{12}$ 496$_{12}$ 641$_{8}$ 924$_{9}$
ܐܪܝܘܣ 732$_{10}$
ܐܪܐ 229$_{14}$ 232$_{14}$ 380$_{16}$ 524$_{5}$ 565$_{19}$ 760$_{11}$ 817$_{14}$
ܐܪ 57$_{1}$ 349$_{20}$ 408$_{4}$ 417$_{20}$ 572$_{3}$ 771$_{1}$ 849$_{10}$ 924$_{11}$
ܐܘ 49$_{2\text{-}11}$ 32$_{18}$ 56$_{4}$ 65$_{18}$ 189$_{6}$ 244$_{5}$ 272$_{9}$ 281$_{23}$ 424$_{15}$ 433$_{2}$ 457$_{3\text{-}15}$ 469$_{16}$ 524$_{2}$ 740$_{14\text{-}16}$ 776$_{8}$ 772$_{14}$
ܐܪܐ 32$_{12}$ 56$_{1}$ 77$_{21}$ 101$_{21\text{-}23}$ 132$_{25}$ 144$_{9\text{-}10}$ 149$_{8}$ 156$_{19\text{-}23}$ 160$_{18}$ 188$_{5}$ 196$_{7\text{-}20}$ 192$_{21}$ 201$_{11}$ 217$_{11}$ 332$_{15\text{-}16}$ 236$_{18}$ 365$_{1\text{-}4}$ 372$_{21}$ 373$_{8}$ 376$_{17}$ 377$_{9}$ 380$_{17}$ 417$_{5}$ 428$_{2}$ 441$_{21}$ 445$_{11}$ 524$_{17}$ 537$_{2}$ 5-18 548$_{1\text{-}18}$ 553$_{14\text{-}20}$ 556$_{1\text{-}5\text{-}9}$ 568$_{2}$ 640$_{-}$ 681$_{4}$ 761$_{2\text{-}26}$ 712$_{6}$ 732$_{7}$ 740$_{17}$ 741$_{20\text{-}24}$ 764$_{6}$ 772$_{2}$ 773$_{8}$ 833$_{17}$ 860$_{5}$
ܐܪܒ 96$_{11}$ 188$_{16}$ 192$_{12\text{-}13}$ 196$_{3}$ 197$_{3\text{-}7\text{-}8\text{-}15}$ 293$_{2}$ 456$_{8}$ 524$_{8}$ 564$_{10\text{-}14}$ 769$_{16\text{-}27}$ 741$_{25}$ 861$_{14}$ 909$_{23}$ 913$_{6}$
ܐܪܥܐ 113$_{23}$ 116$_{1\text{-}2\text{-}3\text{-}4\text{-}7\text{-}9\text{-}11}$ 117$_{1}$ 165$_{22}$ 213$_{23}$ 221$_{8}$ 389$_{4}$ 605$_{21}$ 737$_{20}$ 785$_{11}$ 788$_{17}$
ܐܪܥܢܝ 604$_{21}$
ܐܪܩܐ 452$_{5}$
ܐܪܩܠ 456$_{15}$
ܐܪܩܬ 652$_{25}$
ܐܪܫܐ 104$_{25}$ 317$_{24}$
ܡܫܚܐ 116$_{18}$ 249$_{10}$ 604$_{24}$ 769$_{24}$ 817$_{4}$ 837$_{5}$ 840$_{20}$
ܡܫܚܒ 505$_{3}$
ܡܫܚܬܢܝ 177$_{17}$
ܡܫܚܬܐܝܬ 152$_{23}$ 221$_{12}$
ܡܫܚܬܐܘܬܗ 204$_{14}$ 353$_{3}$ 364$_{18}$ 365$_{11}$ 373$_{4}$ 573$_{25}$ 764$_{18}$ 804$_{17}$
ܡܫܚܬܐܘܬܗܘܢ 573$_{17}$
ܡܫܚܬܐܝܬ 760$_{2\text{-}3}$
ܐܬܐ 709$_{19}$ 712$_{9}$
ܐܬܘܬܐ 681$_{24}$ 684$_{6\text{-}17}$
ܐܬܘ̈ܬܐ 8$_{24\text{-}26}$ 9$_{2\text{-}5\text{-}6}$ 416$_{5}$ 417$_{13\text{-}15\text{-}19\text{-}27}$ 420$_{7}$ 709$_{3\text{-}18}$ 712$_{6}$ 912$_{4\text{-}11}$ 913$_{1\text{-}10}$
ܐܬܘܬܗ 420$_{2}$
ܐܬܘ̈ܬܗܝܢ 216$_{15\text{-}19}$
ܐܬܡܠܝܐ 533$_{7}$
ܐܬܡܠܝ̈ܐ 52$_{1}$ 545$_{20}$
ܐܬܩܢܬ 424$_{16}$ 905$_{1}$
ܐܬܪ 36$_{10}$ 76$_{16}$ 160$_{22}$ 364$_{2\text{-}3}$ 437$_{24}$ 505$_{14}$*bis* 597$_{4}$ 605$_{18}$ 617$_{16}$
ܐܬܪܐ 28$_{1}$ 56$_{3}$ 97$_{7}$ 160$_{7}$ 237$_{26}$ 244$_{25}$ 264$_{25}$ 280$_{11}$ 252$_{12}$ 304$_{12}$ 329$_{19}$ 360$_{9\text{-}24}$ 361$_{25\text{-}27}$ 376$_{9}$ 380$_{20\text{-}21\text{-}22\text{-}26}$ 381$_{4}$ 384$_{26}$ 429$_{9}$ 448$_{19}$ 449$_{5\text{-}23}$ 452$_{15}$ 461$_{2\text{-}8\text{-}10}$ 465$_{21}$ 468$_{13}$ 493$_{16}$ 505$_{1\text{-}12\text{-}}$ 19-20 520$_{5\text{-}19}$ 521$_{1}$ 533$_{8}$ 545$_{13}$ 553$_{20}$

565$_{21}$ 569$_{6\text{-}10}$ 617$_{23}$ 700$_{8}$ 701$_{17}$ 708$_{8}$ 713$_{3}$ 716$_{2}$ 769$_{6}$ 816$_{22}$ 829$_{6}$ 833$_{6}$
ܐܬܪ̈ܘܬܐ 20$_{22}$ 304$_{12}$ 361$_{1}$ 409$_{11}$ 505$_{17}$ 513$_{15\text{-}22}$ 524$_{21}$ 569$_{8\text{-}9}$ 700$_{5}$
ܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ 244$_{8}$

ܒ

ܒܐܪܐ 157$_{7\text{-}25}$ 176$_{8}$
ܒܐܪ̈ܐ 168$_{6}$
ܒܐܫܐ 357$_{12}$
ܐܒܐܫ 20$_{12}$ 116$_{20}$ 193$_{16}$ 229$_{2}$ 245$_{22}$ 636$_{18}$ 640$_{26}$ 649$_{8}$ 676$_{17}$ 928$_{3}$
ܐܒܐܫܬ 20$_{8}$ 212$_{8}$ 228$_{23}$ 360$_{7\text{-}11\text{-}22}$ 516$_{15}$ 916$_{16}$ 928$_{8}$
ܐܒܐܫܬܝ 724$_{11}$
ܐܒܐܫܬܘܢ 20$_{10\text{-}11}$
ܢܒܐܫ 20$_{10}$ 120$_{9}$ 165$_{22}$ 188$_{7}$ 228$_{24}$ 312$_{16}$ 316$_{22}$ 656$_{25}$ 748$_{24}$ 837$_{1}$
ܢܒܐܫܘܢ 216$_{23}$ 229$_{4}$ 648$_{1}$ 676$_{23}$ 748$_{6}$ 740$_{5}$
ܬܒܐܫ 120$_{10}$ 309$_{21}$ 392$_{6}$ 640$_{14}$
ܬܒܐܫܘܢ 157$_{4}$ 676$_{21}$
ܡܒܐܫ 49$_{19\text{-}20}$ 61$_{20}$ 120$_{19\text{-}20\text{-}26}$ 121$_{25}$ 149$_{19\text{-}20\text{-}24\text{-}25}$ 248$_{4}$ 357$_{11}$ 360$_{13}$ 392$_{7\text{-}10}$ 401$_{7}$ 480$_{6}$ 640$_{2}$ 649$_{9}$ 657$_{2}$ 660$_{2}$ 669$_{8}$ 697$_{14}$ 724$_{9\text{-}12\text{-}13\text{-}18}$ 725$_{10\text{-}14\text{-}15\text{-}19}$ 728$_{14\text{-}15\text{-}16\text{-}18}$
ܡܒܐܫܐ 209$_{4}$ 309$_{19}$ 357$_{10}$ 360$_{18}$ 636$_{7\text{-}9\text{-}18}$ 652$_{18}$
ܡܒܐܫܝܢ 76$_{21}$ 257$_{20}$ 312$_{16}$ 357$_{9\text{-}19\text{-}25}$ 653$_{18}$ 676$_{24}$ 689$_{7}$ 737$_{18}$ 748$_{24}$
ܡܒܐܫܘ 676$_{17}$ 916$_{15}$
ܡܒܐܫܬ 112$_{1}$
ܡܒܐܫܢܐ 676$_{25}$
ܒܝܫ 53$_{24}$ 89$_{24}$ 108$_{8}$*bis* 121$_{3}$ 253$_{17\text{-}21}$ 300$_{1}$ 309$_{18}$ 332$_{5\text{-}6}$ 356$_{25}$ 397$_{6}$ 424$_{19}$ 476$_{18}$ 477$_{17}$ 485$_{17}$ 504$_{5}$*bis* 540$_{15}$ 588$_{14}$ 649$_{17}$ 689$_{6}$ 697$_{12\text{-}21}$ 724$_{24}$ 761$_{17}$ 829$_{17}$ 836$_{25}$ 844$_{3}$ 861$_{11}$*bis*$_{-20}$*bis* 864$_{12}$*bis* 896$_{7}$*bis*
ܒܝܫܐ 252$_{19}$
ܒܝܫܐ 37$_{17}$ 40$_{21}$ 60$_{16}$ 68$_{25}$ 101$_{20}$ 104$_{9}$ 109$_{20}$*bis*$_{-21}$ 120$_{2\text{-}16}$ 121$_{4}$ 125$_{11}$ 128$_{12\text{-}22}$ 189$_{14}$ 209$_{18}$ 272$_{3}$ 273$_{15}$ 309$_{20}$ 321$_{15}$ 336$_{11}$ 337$_{2\text{-}4\text{-}6\text{-}18\text{-}21}$ 340$_{2}$ 348$_{12\text{-}25}$ 349$_{11}$ 352$_{4\text{-}20}$ 441$_{20\text{-}24}$ 452$_{22}$ 481$_{5}$ 485$_{4}$ 488$_{16}$ 489$_{12}$ 496$_{18}$ 540$_{21}$ 541$_{18}$ 584$_{4\text{-}9}$ 588$_{18}$ 593$_{5\text{-}7}$ 609$_{8\text{-}24}$ 613$_{3\text{-}21}$ 629$_{24}$ 632$_{20}$ 637$_{16}$ 644$_{4}$ 648$_{16}$ 661$_{26}$ 665$_{17}$ 697$_{20\text{-}24\text{-}26}$ 700$_{5\text{-}8\text{-}18\text{-}24}$ 712$_{2}$ 720$_{23}$ 721$_{8}$ 733$_{1\text{-}7\text{-}11}$ 740$_{17}$ 741$_{20}$ 744$_{10\text{-}20}$ 745$_{20}$ 748$_{1\text{-}4\text{-}8\text{-}14\text{-}18\text{-}20\text{-}25}$ 749$_{16}$ 760$_{24}$ 772$_{10}$ 781$_{26}$ 793$_{2}$ 796$_{14\text{-}19\text{-}}$

23*bis* 817$_{21}$ 832$_{22}$ 840$_{13}$ 848$_{5}$ 857$_{7\text{-}16}$ 869$_{23}$ 885$_{10}$
ܒܝܫܬܐ 45$_{15}$ 297$_{24}$ 772$_{18\text{-}25}$
ܒܝܫܬܐ 221$_{6\text{-}8}$
ܒܝܫ̈ܬܐ 476$_{3}$ 585$_{14}$ 653$_{6}$ 660$_{16}$ 697$_{25}$ 836$_{10}$
ܒܝܫܬܐ 44$_{13}$ 45$_{14}$ 48$_{1}$ 53$_{12}$ 61$_{14}$ 69$_{3}$ 72$_{1}$ 97$_{3\text{-}4}$ 104$_{9}$ 108$_{3\text{-}14}$ 112$_{2}$ 116$_{8}$ 117$_{15}$ 121$_{3}$ 128$_{21}$ 156$_{15\text{-}26}$ 157$_{9}$ 161$_{2\text{-}19}$ 164$_{13}$ 184$_{18}$ 200$_{14}$ 205$_{3}$ 221$_{19\text{-}27}$ 224$_{2\text{-}12}$ 241$_{2}$ 248$_{13\text{-}15}$ 260$_{17}$ 273$_{2}$ 301$_{4}$ 306$_{6\text{-}7}$ 313$_{6}$ 317$_{25}$ 320$_{20}$ 325$_{14}$ 348$_{24}$ 364$_{6}$ 396$_{9}$ 401$_{5}$ 404$_{15\text{-}16\text{-}24}$ 405$_{1}$ 408$_{12}$ 452$_{12}$ 472$_{3\text{-}5}$ 473$_{4}$ 481$_{4}$ 488$_{15}$ 497$_{18}$ 504$_{6}$ 509$_{5}$ 561$_{19}$ 564$_{10}$ 573$_{19}$ 576$_{17\text{-}20\text{-}25}$ 612$_{12}$ 624$_{6\text{-}8}$ 636$_{1\text{-}8\text{-}15}$ 637$_{17\text{-}19}$ 640$_{17\text{-}26}$ 644$_{4\text{-}5\text{-}6\text{-}25}$ 645$_{12}$ 648$_{5}$ 649$_{11}$ 652$_{1}$ 653$_{3\text{-}11}$*bis*$_{-17}$ 656$_{4}$ 657$_{13}$ 661$_{18}$ 665$_{3}$*bis* 668$_{24}$ 669$_{6}$ 724$_{19\text{-}20}$ 728$_{3\text{-}5\text{-}7\text{-}10\text{-}22\text{-}25}$ 729$_{2}$ 745$_{12}$ 749$_{10\text{-}15}$ 764$_{10}$ 765$_{12}$ 772$_{6}$ 781$_{25}$ 784$_{1}$ 796$_{9}$ 804$_{14\text{-}15}$ 805$_{4\text{-}5}$ 812$_{9}$ 820$_{1}$ 829$_{13}$ 832$_{12}$ 841$_{7}$ 860$_{12}$ 861$_{4\text{-}8\text{-}19}$ 864$_{8\text{-}16}$ 865$_{8}$ 873$_{10}$ 881$_{2\text{-}6\text{-}7}$ 884$_{4\text{-}6\text{-}8\text{-}11\text{-}22}$ 888$_{15\text{-}20}$ 889$_{15\text{-}17}$*bis*$_{-19\text{-}23\text{-}24\text{-}25}$ 892$_{25}$ 896$_{16}$ 897$_{6\text{-}15}$ 908$_{12}$ 913$_{23}$ 916$_{8\text{-}16}$ 928$_{8}$ 929$_{4\text{-}10}$ 932$_{7}$
ܒܝܫܘܬܐ 29$_{17}$ 85$_{5}$ 88$_{15}$ 97$_{2}$ 101$_{2\text{-}5}$ 105$_{2}$ 109$_{8}$ 113$_{23}$ 116$_{1\text{-}2\text{-}7\text{-}11\text{-}20}$ 117$_{2\text{-}3\text{-}12\text{-}20\text{-}23}$ 120$_{11\text{-}17}$ 121$_{25}$ 165$_{24\text{-}25}$ 168$_{1}$ 209$_{19}$ 213$_{24}$ 216$_{4\text{-}23}$ 220$_{8}$ 221$_{9\text{-}12}$ 245$_{23}$ 261$_{23}$ 273$_{11\text{-}13\text{-}16}$ 277$_{17}$ 308$_{8}$ 329$_{6}$ 337$_{9}$ 349$_{13}$ 356$_{22\text{-}23}$ 357$_{12}$ 376$_{7}$*bis* 380$_{21}$ 401$_{15}$ 476$_{3}$ 493$_{6}$ 540$_{16}$ 541$_{5}$ 564$_{9}$ 584$_{3\text{-}6\text{-}8\text{-}11}$ 585$_{3\text{-}4\text{-}6\text{-}7\text{-}8\text{-}12\text{-}23}$ 589$_{18}$ 605$_{2}$ 621$_{11\text{-}20}$ 625$_{24\text{-}25}$ 633$_{6}$*bis* 636$_{2\text{-}3}$ 637$_{20\text{-}21\text{-}24}$ 640$_{3\text{-}9}$ 641$_{6}$ 644$_{2\text{-}12\text{-}15\text{-}17\text{-}18\text{-}19\text{-}20\text{-}21}$ 645$_{14\text{-}15}$ 648$_{2\text{-}6\text{-}11}$*bis*$_{-13}$ 649$_{14\text{-}16\text{-}18\text{-}20\text{-}21\text{-}23}$*bis* 652$_{19}$ 653$_{5}$ 656$_{9}$ 660$_{3}$ 669$_{20\text{-}21\text{-}23\text{-}24\text{-}25\text{-}26}$ 672$_{2\text{-}4\text{-}5\text{-}7}$ 673$_{1\text{-}2\text{-}3\text{-}26}$ 676$_{1}$ 680$_{6}$*bis*$_{-14\text{-}22}$ 709$_{20}$ 716$_{15}$ 724$_{12}$ 729$_{18}$ 733$_{13}$ 740$_{9}$ 753$_{11}$ 756$_{3}$*bis*$_{-5}$ 769$_{19}$ 773$_{4}$ 812$_{11}$ 817$_{22}$ 832$_{5}$ 841$_{4}$ 929$_{2}$
ܒܝܫܘܬܗ 324$_{11}$
ܒܝܫܘ̈ܬܐ 36$_{24}$ 44$_{12}$ 53$_{2}$ 65$_{13}$ 68$_{21\text{-}24}$ 69$_{17\text{-}20}$ 96$_{4\text{-}13}$ 104$_{14}$ 141$_{17}$ 153$_{20}$ 156$_{25}$ 160$_{12}$ 165$_{15\text{-}20}$ 209$_{16}$ 217$_{4\text{-}24}$ 221$_{5\text{-}15}$ 225$_{26}$ 245$_{10\text{-}20\text{-}21}$ 249$_{1\text{-}5}$ 269$_{4}$ 301$_{26}$ 304$_{1\text{-}3\text{-}14}$ 309$_{14}$ 317$_{18}$ 357$_{26}$ 360$_{7\text{-}26\text{-}27}$ 381$_{1}$ 400$_{18}$ 401$_{10\text{-}16}$ 408$_{15}$ 424$_{11}$ 425$_{21}$ 437$_{1\text{-}21\text{-}25}$ 440$_{12\text{-}15}$ 477$_{21}$ 488$_{3}$ 529$_{1}$ 536$_{9\text{-}18}$ 541$_{7}$ 556$_{4}$ 568$_{4}$ 580$_{3}$ 609$_{10}$ 644$_{18}$ 645$_{15\text{-}18}$ 649$_{12\text{-}13\text{-}15}$ 660$_{22}$*bis* 668$_{5}$ 669$_{11\text{-}22}$ 672$_{1\text{-}6}$ 673$_{24\text{-}25}$ 677$_{1}$ 693$_{11}$ 700$_{7\text{-}17}$ 709$_{25}$ 748$_{21}$ 781$_{18}$ 816$_{5}$ 820$_{2}$ 824$_{20}$ 825$_{26}$ 828$_{2}$*bis*$_{-8\text{-}10}$ 844$_{16\text{-}17\text{-}19}$ 856$_{8\text{-}9}$ 872$_{12}$ 884$_{14\text{-}24}$ 892$_{22}$ 905$_{10}$ 908$_{25}$ 913$_{9}$ 924$_{19}$ 928$_{4}$
ܒܝܫܘ̈ܬܗ 28$_{8}$ 49$_{21}$ 76$_{7}$ 225$_{4}$
ܒܝܫܘ̈ܬܗܘܢ 360$_{3\text{-}5}$

ܚܡܫܘܬܐ 357_{20}
ܚܡܫܘܬܗܘܢ 156_{26}
ܚܡܫܝܬ 400_{16}

ܡܚܫܚܫܝܢ 636_{12}

ܚܦܘܣ 56_{3-7-16}

ܚܦܝܪ 825_{3}

ܚܦܝܛܘܬܐ 233_{14} 772_{21}

ܐܬܚܦܪ 36_{1}
ܢܬܚܦܪ 596_{20-21}
ܡܬܚܦܪ 773_{25}
ܡܚܦܪܢܐ 312_{3}
ܡܚܦܪܢܐ 881_{8}
ܡܚܦܪܘܗ 773_{19}

ܚܨܐ 212_{22}
ܚܨܐܘ 656_{18}
ܢܚܨܐ 680_{26} 681_{13} 777_{10} 912_{23} 913_{12}
ܠܚܨܘܢ 913_{14}
ܐܚܨܐ 912_{21}
ܚܨܐ 85_{16} 497_{17} 625_{13-16} 681_{1} $912_{3-19-24}$
ܚܨܝܢ 89_{23} 217_{18} 340_{16} 341_{4-5} 564_{13} 912_{18}
ܚܨܝܬ 393_{3}
ܐܚܨܐܘܗܝ 85_{17} 276_{9-14}
ܠܚܨܝܘܗܝ 421_{14}
ܚܨܝܐ 113_{17} 341_{8}
ܚܨܝܐ 613_{8}

ܚܨܪܗ 748_{9}
ܢܚܨܪܘܢ 648_{1}
ܠܚܨܪ 145_{7}
ܚܨܪ 728_{16}*bis* 829_{9}
ܚܨܪܝܢ 241_{21} 324_{3} 484_{24} 648_{9} 656_{8}
ܚܨܪܬܐ 508_{2}
ܡܬܚܨܪ 244_{16}
ܡܚܨܪ 224_{5}
ܚܨܪܐ 93_{3} 224_{19} 841_{23}
ܚܨܪܘܗܝ 113_{3}
ܚܨܪܬܗ 93_{1} 508_{1}

ܚܘܪܒܢܐ 424_{5}
ܡܚܪܒܢܘܬܗ 517_{9} 657_{23}
ܚܪܒܘ 424_{7}
ܢܚܪܒܘܢ 888_{25}
ܡܚܪܒܝܢ 660_{19}

ܢܚܪܫܗ 116_{5}
ܚܪܫ 83_{11}
ܚܪܫܘܬܐ 156_{11-19}

ܢܚܫܒܘܢ 649_{2}
ܠܚܫܒ 412_{3}
ܚܫܒ 300_{13} 736_{22}
ܚܫܒܬ 48_{6} 83_{15} 180_{8} 272_{6} 309_{7} 601_{24} 752_{19} 889_{22}
ܐܬܚܫܒ 40_{19}

ܢܬܚܫܒ 60_{19}
ܚܫܒ 476_{2}
ܚܫܒܐ 668_{14} 829_{18}
ܚܫܒܝܢ 477_{21}
ܚܫܒܘܢܐ 848_{13}
ܚܫܒܬ 477_{9} 853_{4}
ܚܫܒܝܢ 312_{20-22}
ܚܫܒܢܐ 777_{5}
ܚܫܒ 216_{18} 217_{14} 416_{12} 464_{2} 681_{23}
ܚܫܒܬ 457_{6}
ܢܚܫܒܝܗ 873_{24}
ܡܚܫܒ 281_{15} 301_{1}
ܡܚܫܒܐ 281_{15}
ܐܬܚܫܒ 529_{13}
ܐܬܚܫܒܘ 684_{19}
ܚܘܫܒܢܐ 1_{15}
ܚܘܫܒܢܗ 240_{11}

ܐܬܚܫܢ 553_{17}
ܐܬܚܫܢܘ 764_{12}
ܐܬܚܫܢܗ 229_{21} 564_{15}
ܡܬܚܫܢܝܢ 569_{5}

ܚܬܡ $197_{4-6-15-17}$ 332_{8-17}

ܢܚܬܘܡ 448_{20}
ܐܬܚܬܡܘܢ 885_{4}
ܡܚܬܡ 869_{4}
ܐܬܚܬܡ 337_{23}
ܐܬܚܬܡܘ 508_{5} 613_{17}
ܐܬܚܬܡܬ 481_{23} 760_{18}
ܡܬܚܬܡ 708_{22}
ܡܬܚܬܡܝܢ 712_{22}

ܚܬܢܐ 289_{19}

ܛܒܘܬܐ 848_{1}
ܛܒܬ 20_{22} 37_{4} 52_{17} $105_{12-24-26}$ 108_{26} $109_{3-10-13}$ 129_{9} 133_{7} 144_{3} 153_{10} 160_{24} 173_{10} 181_{8} 189_{11} 201_{14} 205_{12} 216_{12} 221_{1} 241_{18} 244_{9} 260_{11-17} 264_{26} 265_{15} 300_{6-7} 309_{21} 337_{10} 340_{23} 341_{13} 348_{13} 353_{9} 360_{22} 361_{2} 369_{22} 377_{10} 380_{24} 381_{4} 384_{1-22} 460_{3} 472_{21} 501_{21} 516_{22} 524_{7} 533_{4} 540_{9-18} 553_{9} 560_{14} 561_{23} 565_{4} 569_{2-8} 576_{23} 577_{2} 584_{5} 585_{2-6} 593_{12} 596_{2} 613_{23-25} 624_{2} 525_{9-11} 648_{25} 728_{11} 780_{19} 781_{25} 800_{15} 816_{1-24} 820_{22} 832_{4} 841_{9-24} 865_{8} 905_{13}
ܛܒܬܐ 45_{16-18} 56_{9} 76_{1} 140_{4-6-9} 168_{15} 200_{15} 400_{13} 401_{20} 429_{19} $464_{11-17-19}$ 500_{6} 509_{14} 848_{2} 872_{17-20} 885_{3} 889_{12} 913_{9} 925_{6}
ܛܒܬܗ 60_{10} 145_{8} 200_{4} 225_{13} 308_{26} 309_{4-5-7} 313_{26} 316_{9} $464_{7-9-12-14}$ 465_{4} 513_{12-14} 524_{9} 924_{18}
ܛܒܬܟܘܢ 257_{11} 524_{6} 748_{9} 924_{7-22}
ܛܒܬܐ 464_{13} 465_{6} 844_{2}

ܛܒܬܗܘܢ 921_{17}

ܛܒܐ 365_{3} 561_{25}
ܢܛܒܐ 344_{5} 401_{2}
ܢܛܒܘܢ 344_{3}
ܠܛܒܘܢ 432_{4}
ܐܛܒܐ 401_{3}
ܛܒܐ 432_{6} $433_{18-21-23}$ 436_{1-5-15} 561_{17}
ܛܒܝܢ 432_{11} 436_{4-7-12}
ܛܒܬܐ 820_{18}

ܛܘܒܐ 913_{16} 917_{4-23} 920_{13}
ܛܘܒܘܗܝ 917_{9}
ܛܘܒܝܐ 308_{25} 372_{12}

ܛܒܗ 817_{4}
ܛܒܥ 165_{3} 276_{2} 349_{25}

ܛܠܠ 608_{26} 684_{3} 904_{15}
ܛܠܠܘ 717_{25} 908_{8}
ܛܠܠ 484_{17} 664_{20} 768_{4}
ܛܠܠܘ 648_{23}
ܢܛܠܠܘܢ 833_{19}
ܛܠܠ 168_{11} 481_{15} 664_{20} 677_{4}
ܛܠܠܝܢ 52_{2-4} 168_{7-10} 753_{12} 768_{4} 844_{1}
ܛܠܠܐ 773_{11}
ܢܛܠܠ 88_{1}
ܡܬܛܠܠܝܢ 372_{23}

ܛܥܐ 144_{4}
ܛܥܝܘܗܝ 140_{6}
ܛܥܝܬܘܗܝ 748_{10}
ܢܛܥܐ 264_{7} 852_{19}
ܢܛܥܘܢ 140_{4} 748_{19}
ܠܛܥܘܢ 260_{4-5}
ܠܛܥܘܢ 12_{13}
ܛܥܐ 192_{25} 868_{12}
ܛܥܝܢ 268_{9}*bis* 324_{5} 325_{10-12} 761_{6}
ܛܥܐ 525_{19}
ܡܛܥܝܢ 309_{2}
ܡܛܥܐ 192_{25}
ܠܐܛܥܘܢ 12_{13}
ܡܬܛܥܐ 264_{18}
ܡܬܛܥܝܢܐ 716_{23}
ܛܥܝܢܐ 264_{19} 668_{16} 913_{8} 928_{19}
ܛܥܝܢܘܗ 868_{1}
ܛܥܝܝܢܐ 56_{9} 748_{4} 852_{19}
ܡܛܥܝܢܘܬܐ 45_{15} 233_{20}

ܛܥܡܬ 184_{9-12}
ܢܛܥܡ 293_{18-20} 892_{3}
ܢܛܥܡܘܢ 709_{26}
ܠܛܥܡ 429_{5} 429_{16} 573_{4}
ܛܥܡ $429_{5-10-13}$ 840_{4}
ܛܥܡܝܢ 184_{12} 821_{4}
ܛܥܡܐ 821_{3}

ܡܒܣܡܐ 184$_9$

ܒܣܢܝܢܘܣ 5$_{16}$

ܒܣܡܘ 709$_9$
ܡܒܣܡ 172$_7$
ܒܣܝܡ 97$_2$ 117$_{14}$ 873$_{16}$
ܒܣܝܡܐ 248$_{20}$ 377$_{13}$ 465$_{11}$
ܒܣܝܡܬܐ 144$_{20}$ 301$_{25}$ 493$_{22}$ 668$_{20}$
ܐܬܒܣܡܘ 609$_7$
ܐܬܒܣܡ 452$_{10-16}$
ܢܬܒܣܡܘܢ 569$_3$
ܢܬܒܣܡ 37$_{16}$
ܡܬܒܣܡ 144$_9$ 844$_{24}$
ܡܬܒܣܡܝܢ 40$_2$ 233$_{26}$ 261$_8$
ܡܬܒܣܡܢܐ 321$_{3-4-6}$
ܒܣܝܡܬܐ 736$_{18}$
ܒܣܝܡܘܬܐ 13$_5$ 589$_{25}$ 624$_3$
ܒܣܝܡܘܬܗ 204$_{16}$ 409$_8$ 553$_{21}$ 556$_3$ 585$_{15}$ 601$_1$ 604$_{17}$ 701$_{15-17}$ 704$_{4-8}$
ܒܣܝܡܐܝܬ 89$_{12}$ 224$_{23}$ 608$_{17}$ 835$_4$
ܒܘܣܡܐ 360$_{15}$
ܒܘܣܡܗ 169$_{17}$
ܒܘܣܡܝܢ 580$_{12}$

ܒܣܪ 5$_3$ 8$_4$ 125$_{19}$ 285$_{13}$ 344$_{24}$ 548$_9$ 612$_{18}$ 620$_{23-24}$ 621$_5$ 656$_9$ 704$_{17}$
ܒܣܪܐ 53$_{15}$ 64$_3$ 81$_{20}$ 125$_{20}$ 129$_{4-5}$ 148$_{27}$ 257$_{24}$ 304$_2$ 408$_{13}$ 412$_{20}$ 460$_{5-7}$ 589$_5$ 593$_{15}$ 600$_8$ 632$_{17}$ 761$_{16}$ 793$_{20}$ 816$_{11-12}$ 820$_{15}$ 849$_{21}$ 900$_3$ 908$_4$
ܒܣܪܗ 113$_9$ 148$_{22}$ 656$_6$ 688$_{24-26}$ 829$_1$ 873$_4$
ܒܣܪܗܘܢ 196$_{12}$ 209$_{25}$ 260$_{15}$ 345$_{22}$
ܒܣܪܢ 257$_{13}$ 425$_{12}$ 649$_7$ 652$_7$ 685$_{16}$ 688$_{18}$
ܒܣܪܟܘܢ 157$_{17-19}$
ܒܣܪܟ 36$_2$ 820$_8$
ܒܣܪܝ 148$_{24}$ 656$_1$ 689$_{5-6-8-10-12}$ 820$_{19}$
ܒܣܪܢܐ 381$_{17}$

ܒܣܪܘ 708$_{20}$
ܒܣܪ 440$_{20}$
ܡܒܣܪܢܐ 304$_{15}$

ܒܟܐ 92$_{18}$ 213$_6$ 365$_3$ 517$_4$ 561$_2$ 564$_1$ 616$_{14}$ 664$_{26}$ 696$_{18}$ 700$_{24}$
ܒܟܘ 12$_9$ 12$_{11}$ 57$_8$ 153$_3$ 245$_{11}$ 380$_6$ 477$_{13}$ 517$_6$ 897$_{3-19}$
ܒܟܝܬܘܢ 52$_{21}$
ܒܟܬ 764$_9$
ܒܟܝܬ 760$_{22-23}$
ܒܟܝܬ 721$_3$
ܢܒܟܐ 12$_7$ 169$_{21}$ 213$_{19}$ 436$_{17}$ 520$_{2-3-6}$ 552$_7$ 564$_1$ 832$_{16}$
ܢܒܟܘܢ 13$_7$
ܢܒܟܘܢ 213$_{13}$ 577$_{16}$ 804$_6$

ܐܒܟܐ 121$_{24}$
ܒܟܝ 116$_{14}$ 273$_{13}$ 300$_{23}$ 777$_2$
ܒܟܝܐ 24$_2$ 76$_{15-24}$ 81$_{16}$ 89$_8$ 93$_{11}$ 113$_{11}$ 121$_1$ 124$_{10}$ 148$_{13}$ 160$_6$ 165$_{25}$ 208$_{16}$ 213$_1$ 216$_4$ 225$_{2-26}$ 241$_{26}$ 256$_{11}$ 333$_3$ 381$_{18-20}$ 393$_3$ 405$_7$ 425$_{23}$ 429$_{14-15}$ 485$_1$ 488$_{13}$ 517$_{17}$ 557$_{18}$ 577$_4$ 616$_9$ 636$_{14}$ 648$_{14-15-22}$ 657$_{21}$ 661$_{11}$ 673$_{4-13}$ 676$_{4-11-15}$ 696$_{13}$ 716$_{19}$ 733$_2$ 744$_9$ 813$_{24}$ 833$_{19}$ 884$_{18}$
ܒܟܝܢ 136$_{20}$ 137$_{13-14}$ 173$_{15}$ 209$_{14}$ 225$_{24}$ 245$_{25}$ 260$_2$ 324$_4$ 508$_5$ 521$_{25}$ 632$_{10}$ 636$_4$ 712$_6$ 740$_9$ 744$_{22}$ 749$_{17}$ 804$_3$ 821$_6$ 912$_{5-13-14}$ 913$_2$ 929$_{17}$
ܒܟܝܐ 709$_1$
ܒܟܝܬ 20$_2$ 449$_{19}$ 640$_{21}$
ܒܟܝܢ 261$_{10}$ 168$_{24}$ 428$_{13}$ 721$_4$
ܡܒܟܐ 709$_1$
ܐܬܒܟܝܘ 157$_5$
ܡܬܒܟܐ 13$_7$ 125$_{21}$ 301$_3$ 365$_{13}$
ܡܬܒܟܝܢ 205$_5$ 417$_{16}$ 464$_2$ 477$_{16-22}$ 648$_{10}$ 656$_5$ 668$_{14}$
ܡܬܒܟܝܢܐ 365$_{20}$ 377$_6$ 737$_{12}$
ܡܬܒܟܝܢ 181$_2$ 417$_{15-18}$
ܒܟܝܬܐ 24$_4$ 57$_{20}$ 96$_1$ 237$_9$ 289$_{10}$ 437$_{6-17}$ 808$_{12}$ 853$_{10}$
ܒܟܝܬܗ 169$_{13}$
ܒܟܝܬܗܘܢ 577$_{14}$
ܒܟܝܬܢ 577$_{19}$ 757$_6$

ܒܟܠ 833$_{11}$
ܒܟܠܗ 265$_{18}$
ܢܒܟܠ 833$_9$
ܒܟܠܗ 265$_{17}$

ܒܟܠܐ 677$_{15}$

ܒܟܪܐ 337$_{21}$ 352$_{8-14-15}$ 777$_{22}$
ܒܟܪܗ 148$_2$

ܒܘܟܪܐ 88$_1$ 101$_{5-10}$ 104$_5$ 121$_{22}$ 245$_{18}$ 264$_{13}$ 308$_{13-14}$ 309$_{15}$ 408$_{12-17}$ 476$_{21}$ 521$_{15}$ 693$_{12}$ 697$_{10}$ 721$_{24}$ 880$_{18}$
ܒܘܟܪܗ 141$_{18}$ 225$_1$ 245$_7$ 516$_{18}$ 724$_{14}$ 725$_{13}$
ܒܘܟܪܢ 104$_{25}$ 272$_{18}$ 308$_{10}$ 633$_8$ 672$_{13}$ 676$_{14-16}$ 721$_{21}$ 724$_5$
ܒܘܟܪܟܘܢ 833$_{18}$
ܒܘܟܪ̈ܐ 37$_{12}$ 93$_{22-25}$ 96$_{3-19}$ 228$_4$ 241$_{10}$ 889$_{23}$
ܒܘܟܪ̈ܝܗܘܢ 33$_5$ 72$_{17}$ 141$_{12}$ 193$_6$ 201$_9$ 205$_{13}$ 208$_{18}$ 220$_{25}$ 225$_{18-19}$ 228$_{5-6}$ 229$_4$ 320$_{18}$ 368$_9$ 517$_6$ 529$_5$ 809$_{7-17}$
ܒܘܟܪ̈ܝܗܘܢ 37$_{12}$ 256$_{10}$ 724$_3$ 884$_1$
ܒܘܟܪ̈ܝܢ 393$_{19}$ 516$_{14}$
ܒܘܟܪ̈ܝܟܘܢ 500$_{22}$ 672$_{14}$
ܒܘܟܪ̈ܝܟ 208$_{21}$
ܒܘܟܪ̈ܝܗ 856$_{16}$

ܒܘܟܪܘܬܐ 37$_{19}$ 96$_8$ 205$_{11}$ 216$_{12-16}$ 220$_{4-6}$ 248$_3$ 253$_{17}$ 308$_{11}$ 352$_{21}$ 365$_{14-22}$ 408$_9$ 424$_8$ 592$_{15}$ 648$_{25}$ 652$_{10}$ 656$_{14}$ 829$_{11}$
ܒܘܟܪܘܬܗ 245$_4$
ܒܘܟܪܘܬܗܘܢ 96$_{20}$ 156$_{24}$
ܒܘܟܪ̈ܝ 577$_{21}$

ܒܪܝܢ 880$_{22}$
ܡܒܪܝ 361$_{13}$ 880$_{22}$
ܡܬܒܪܝ 69$_{23}$
ܢܬܒܪܘܢ 324$_{11}$
ܡܬܒܪܝܢ 324$_2$
ܒܪܝ 545$_{11}$ 888$_7$ 897$_{13}$
ܒܪܝܢ 232$_{16}$ 260$_{19-22}$ 361$_{13}$ 504$_{19}$
ܒܪܝܬܐ 240$_{27}$ 281$_{10}$ 561$_{12}$
ܒܪ̈ܝܬܐ 260$_{19-21-23}$ 261$_6$ 277$_8$ 504$_{14}$ 665$_{13}$
ܒܪ̈ܝܬܢ 572$_{10}$
ܒܪܘܝܐ 32$_9$ 48$_{17}$ 72$_1$ 79$_2$
ܒܪܘܝܐ 49$_{7-26}$ 83$_8$ 361$_{17}$ 364$_{2-5}$ 389$_{14}$ 448$_9$ 540$_1$ 544$_2$ 692$_{13}$ 729$_{11-13}$ 789$_8$ 876$_{22}$
ܒܪܘܝܗܘܢ 537$_{21}$ 789$_{14}$
ܒܪܘܝܗܘܢ 52$_{20}$ 53$_{11}$ 197$_2$ 361$_{10}$
ܒܪܘܝܟܘܢ 52$_7$

ܒܪܟܐ 473$_6$
ܢܒܪܟܐ 156$_{20}$ 772$_{16}$
ܒܪܟܐ 773$_{23}$
ܒܪܟܢ 885$_{14}$

ܒܪ 5$_{18}$ 116$_{19}$ 133$_{15}$ 148$_{24}$ 157$_{17}$ 240$_{12}$ 257$_{13}$ 292$_1$ 297$_{15-16-17}$*bis*$_{-21-24}$ 300$_6$ 425$_{11}$ 476$_{20}$ 628$_{10}$ 649$_7$ 652$_7$ 656$_6$ 685$_{19}$ 688$_{1-18-23-26}$ 788$_6$
ܒܪ ܐܢܫܐ 1$_{14}$ 112$_{23}$ 409$_{21}$ 485$_{16}$ 505$_2$ 536$_{13}$ 537$_{21}$ 540$_{7-21}$ 548$_8$ 549$_5$ 561$_{12}$ 652$_9$*bis* 664$_1$ 700$_{14}$ 785$_9$ 833$_3$
ܒܪ ܐܡܘܢܐ 453$_4$
ܒܪ ܡܘܢܐ 180$_4$
ܒܪ ܒܣܪܗ 92$_8$
ܒܪ ܓܘܙܐ 660$_{10}$
ܒܪ ܙܘܓܗ 421$_{17}$
ܒܪܩܠܝܬܗ 613$_2$
ܒܪܐ 65$_{18}$ 128$_7$ 129$_{19}$ 236$_{13}$ 240$_{4-6-23}$ 377$_{11}$ 380$_{22}$ 408$_{20-23}$ 433$_{10}$ 464$_{19}$ 468$_5$ 573$_7$ 585$_2$ 601$_{19}$ 604$_7$ 616$_{18}$ 628$_{23}$ 656$_{19-23}$ 693$_{14-17}$ 696$_{21}$ 705$_{7-10-13-14}$ 709$_2$ 776$_{23}$ 785$_{13}$ 788$_2$ 917$_{7-8}$
ܒܪܗ 21$_{5-6}$ 221$_2$ 240$_2$ 312$_2$ 377$_{13}$ 381$_{14}$ 573$_{11-12-17}$ 601$_{12}$ 672$_{18}$ 696$_6$ 736$_9$ 925$_6$
ܒܪܟܝ 772$_{13}$
ܒܪܢ 113$_{15}$ 116$_9$ 245$_{26}$ 321$_{11}$ 381$_7$ 389$_{19}$ 392$_{12}$ 393$_{13}$ 432$_1$ 465$_{23}$ 480$_5$ 489$_{20}$ 548$_{17}$ 560$_{20}$ 564$_{22}$ 769$_{28}$ 816$_{17}$ 836$_{20}$
ܒܪܝ 80$_{27}$ 81$_{10}$ 664$_6$ 733-734 753$_{13}$

ܒܪܬ ܡܚܐ 733 861_1 873_{15}
ܒܪܬܐ 740_2
ܒܪܬܟ 321_{11} 389_{19} 392_{12} 664_6 836_{20}
ܒܪܬܝ 772_{13}
ܒܢܬܐ 916_4
ܒܢܬܐ 8_{11} 629_{16}
ܒܢܬܗܘܢ 645_6
ܒܢܬܗܝܢ 760_{26}
ܒܢܬܗܝܢ 8_5
ܒܢܬܟ 664_5 809_{22}
ܒܪܢܫ 64_{12} 64_{18} 572_{23} 889_{26}
ܒܪܢܫܐ 72_{15} 97_8 116_{3-19} 141_7 144_5 156_{21} 157_{1-21} $160_{2-3-6-9-14-18}$ 161_{14} 165_{2-22} 169_2 252_{24} 261_{13-14} 337_{22} 352_{15} 377_{16-21} $380_{9-10-11}$ 405_{16-18} 412_{21} 433_5 436_{19} 485_{18-19} 488_9 489_{18} 497_6 520_7 536_7 537_{19} 540_2 545_6 548_4 553_9 561_{3-7-16} 572_{17} 573_1 580_{14-16} 588_5 601_3 616_{16} 629_1 649_6 657_{10} 669_7 697_{21-26} 700_{17-19} 709_5 717_{13} 725_1 761_{17} 785-786 785_{2-3} 788_2 $789_{1-4-7-12}$ 792_{21}*bis*$_{-24}$ 793_{24} $796_{11-19-21-26}$ 797_6 801_{5-21} $829_{13-16-19}$ 833_5 836_{3-6-11} 837_{23} 849_{24} 852_2 856_{12} 873_{18} 889_{3-8} 892_3 929_{2-3}
ܒܪܢܫܘܬܗܘܢ 793_{15}
ܒܪܢܫܘܬܗ 292_{12}
ܒܢܝ̈ 16_7 20_{13} 21_{15} 36_{16} 37_7 45_{16-18} 60_{20} 105_{13} 109_{21} 113_9 132_{22} 144_{21} 148_{21} 149_{27} 152_1 157_{18} 161_{17} 164_{21} 200_{4-15} 209_{25} 213_{4-7-20} 216_{11-24} 221_9 240_{21-26} 241_2 $260_{10-15-17}$ 265_{18-21} $297_{7-11-12}$ 353_{24} 356_{26} 408_{10-14} 332_{14} 464_{12} 465_3 509_{14} 520_{17} 524_7 544_{16} 585_{19}*bis* 596_{11} 592_{13} 629_{27} 633_{11} 656_1 664_5 685_{15-16} $689_{2-4-6-8-10-12-16}$ 691-692_1 696_{19} 701_{8-10} 708_{13} 712_{27} 741_{24} 752_{26} 753_{12} 764_9 772_{19} 776_2 800_{22} 801_{11} 809_{21} 820_{10} 829_3 844_1 872_{17-19} $885_{3-15-16}$ 889_{5-12} 892_{10} 900_{17} 917_{19}
ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ 5_9 17_{27} 60_{24} 80_{20} 128_{12} 156_{16-19} 160_5 161_5 164_{26} 165_7 168_{6-24} 213_1 229_9 232_2 241_3 376_{10} 392_{19} 396_{24} 408_{11-22} 409_{1-9-11} 464_5 473_4 488_{14-22} 489_5 548_{15} 553_9 564_{10} 573_{17} 601_5 617_{25} 645_{17} 653_{13} 668_{23} 685_3 737_{24} 776_{18} 781_{25} 844_7 849_8 913_{21} 916_{13} 924_{13} 929_7
ܒܢܝ̈ܢܫܐ $8_{9-18-20}$ 13_{23} 17_{26} 20_{15} 36_{13} 61_{12-13} 64_{27} 65_{3-15} 72_{17} 77_3 80_{3-6} 116_{17} 128_1 145_{12} 149_{15} 156_{4-22} 157_{6-9}*bis*$_{-24}$ $161_{2-7-15-21-22}$ $164_{7-13-15}$ $165_{4-16-21}$ 172_2 176_{19} 185_{23} 188_9 193_{12} 196_2 $197_{4-14-21}$ 200_9 204_{17} 205_{10-12} 209_{12} 213_{17} 216_{12} 217_{6-3} 221_{2-4} 236_7 241_{20} 248_{16} 252_{24-25} $253_{2-3-5-6-7}$ 256_7 265_4 277_{19} 281_9 289_{3-6} 300_{25} 301_1 304_2 312_{13-14} 320_{22} 321_{8-16} 328_9 344_{12} 357_{10} 360_2 364_6 376_{1-3} 384_{18} 417_{27} 429_8 452_{12} 453_8 472_{12} 480_{18} 488_{17} 524_{10} 544_{14} 569_{17} 572_{19} 576_{20} 581_4 589_{13} 593_{16} 601_{18} 604_1 621_{14} 625_4 637_{18} 640_{24} 644_8 645_1 $648_{7-23-26}$ 649_{5-20} 656_7 657_{19} 661_{15-22} 665_{23} 668_3 669_{5-13} 673_{26} 684_{24} 685_{14-18} 688_5 693_2 $704_{7-12-24}$ 709_{12} $717_{6-10-15}$ 736_{5-9} 737_{26} 749_{15} 761_{23} 769_1 772_6 780_{15} 784_1 792_8 796_{9-24} 797_{22} 800_4 809_{22} $813_{8-13-15-19}$ 816_3 821_{5-7} 824_{17} 825_{17} 837_8 841_3 844_9 848_6 856_{14} 857_1 $920_{2-11-16}$ 921_{4-16} 924_1 925_{19} 928_{3-5} 929_4
ܒܢܝ̈ ܒܝܬܐ 892_1
ܒܢܝ̈ܢܐ 8_{11} 33_9 153_4 264_{26} 273_{10} 297_{10} 443_2 469_1 577_{12} 581_{1-3-8} 601_{15-18} 740_1 812_{17} 829_7 904_1 925_{20-25} 928_{19}
ܒܢܝ̈ܢܘܗܝ 80_{21} 92_{19} 93_{23} 124_{17} 173_{20} 472_{10} 488_{16} 496_7 629_{23} 661_{26} 712_{2-23} 732_{19} 733_{15} 741_{13} 897_2 920_{25} 925_{23} 928_2
ܒܢܝ̈ܢܗܘܢ 176_1 205_{26} 241_{26} 244_{8-14} 620_4 645_6 761_2 769_{22} 912_1 921_{18}
ܒܢܝ̈ܗ 296_{26} 769_{20}
ܒܢܝ̈ܢ $392_{13-15-16}$ 761_{1-2} 760_{26} 924_{8-22}
ܒܢܝ̈ܢܟܘܢ 8_5 244_5 925_{27}
ܒܪܘܗܝ 580_{17} 593_1 612_2 697_{8-22} 788_{11} 920_3
ܒܪܟܘܢ 601_{24} 609_{12}
ܒܪܬܗܘܢ 693_{10}
ܒܪܬܐ 341_{24} 620_{23}
ܒܪܬܐ 629_{18} 464_4
ܒܪܝ 680_{24}
ܒܪܐ 580_{21}
ܒܪܐ 381_{21} 592_{19} 692_9 693_6 697_{21} 736_{15} 760_{3-5} 760_5 920_6
ܒܪܝ 693_3
ܒܪܝ 629_{17}
ܐܒܪܝ 381_{22} 705_{12} 793_4 917_{7-14}
ܐܒܪܗ 604_{13} 613_5
ܒܪܬܐ 577_8
ܒܪܝܬܐ 348_{16-27} 349_{2-18} 353_{11} 608_{21} 616_{4-5} 640_{22} 917_{12}
ܒܪܝܬܗ 349_6 541_{13} 581_7 589_3 592_7 616_{23} 729_{17} 785_{12}
ܒܪܝܬܗܘܢ 185_{25} 337_{17} 604_3 612_4
ܒܪܝܬܟܘܢ 585_{15-18}
ܒܪܝܬܢ 352_5 632_{21}
ܒܪܝܬܟ 80_{22} 180_{22} 185_{13} 609_{16} 644_{14}
ܒܪܝܬܗ 352_{22}
ܒܪܝܬܐ 37_{20} 236_{12} 240_{2-5} 361_7*bis* 397_{14} 405_7 548_{7-9} 564_{18-19} 580_{23} 581_4 701_9 704_{16} 760_4 776_{16} 785_{2-3} 788_5 804_{13}
ܒܪܝܬܗ 340_{26} 353_2 405_8 545_{12} 548_8 616_{16} 692_{10} 697_{23} 705_{5-11} 712_{21} 736_{11} 752_{20} 753_7 785_{10}
ܒܪܝܬܢ 760_{8-9}
ܒܪܝܬܐ 489_{20} 604_{19} 612_5 628_{16} 661_{17} $917_{4-5-6-9}$
ܒܪܝܬܗ 221_2 629_8

ܒܪܬܐ 205_{20}

ܒܫܪܐ 253_{10}*bis* 568_{18} 793_{13-14}*bis*$_{-15}$
ܒܫܪܐ 93_{20} 101_{25} 436_{24} 437_{16}
ܒܫܪܬܐ 793_{13}

ܒܬܪ 21_1
ܒܬܪ 552_9
ܒܬܪܟ 777_{26}
ܠܒܬܪ 552_6
ܒܬܪ 857_4
ܒܬܪܟܘܢ 905_7
ܒܬܪܗ 820_8
ܒܬܪ 28_{20} 285_8 473_8
ܒܬܪܗ 224_{20}
ܒܬܪܗ 672_{14}
ܠܒܬܪܟܘܢ 864_{13}
ܡܒܬܪ 193_{13} 424_{27} 600_{16}
ܡܒܬܪ 173_{22} 857_8
ܡܒܬܪܟ 32_4 329_{23} 876_{13}
ܐܒܬܪ 809_{11}
ܢܒܬܪ 661_5
ܒܬܪ 237_{15} 332_{23} 337_7
ܒܬܘܠܐ 17_{13} 19_{14} 28_6 728_{23}*bis*
ܒܬܘܠܗ 16_{26}
ܒܬܘܠܬܐ 289_{25} 292_6 624_{23}
ܒܬܘܠܘܬܗܘܢ 56_4 65_{17-24} 189_6
ܡܒܬܘܠܐ 476_{19}
ܡܒܬܘܠܐ 668_{18}
ܒܬܘܠܬܐ 17_2 72_{8-22} 280_7 304_{21}
ܒܬܘܠܬܐ 304_{17} 652_{16}*bis*
ܒܬܘܠܬܐ 476_{24}
ܒܬܘܠܘܬܐ 368_5 $384_{10-14-16}$ 761_{12} 920_{17}

ܓ

ܡܓܠܬܐ 136_{15} 144_1 265_{10-24}
ܡܓܠܬܟ 268_7 289_{23}
ܓܠܝܘܬܐ 253_{14} 256_{18} 257_4 265_{15} 268_2 740_{10}
ܓܠܝܘܬܐ 813_{10}

ܓܠܝܘܗܝ 141_{19} 665_{17}

ܓܒܐ 569_6 632_8 777_{9-11}
ܓܒܝܘܗܝ 48_9 617_{24} 701_{12} 745_9
ܓܒܗ 749_{20}
ܓܒܬ 73_{15}

963

ܛܥܢܬܐ 625_{22}
ܛܥܝܢܬܐ 273_{24} 841_{14}
ܛܥܡܐ 845_{7}
ܛܥܡܝܢ 273_{20} 592_{6}
ܛܥܡܐ 304_{20} 825_{25}
ܡܛܥܡܐ 728_{1}
ܛܥܡܐ 745_{23}
ܛܥܝܢܘܬܗܘܢ 701_{5}

ܛܦܠܐ 28_{3} 448_{1} 449_{13} 453_{13} 693_{21} 701_{13}
ܛܦܠܗ 149_{21} 568_{12}
ܛܦܠܗ 620_{5}
ܛܦܠܗܘܢ 268_{13}
ܛܦܠܐ 217_{10} 380_{19} 492_{18} 640_{5-8} 880_{6}
ܛܦܠܝܢ 448_{18} 456_{4}
ܛܦܠܘܗܝ 232_{14} 709_{23}

ܛܦܝܬ 240_{14}
ܛܦܝܬܗ 141_{24}
ܛܦܝܬܗ 341_{1} 625_{18} 632_{5}
ܛܦܝܬܐ 664_{8}
ܛܦܝܬܗ 240_{10-24} 561_{21} 664_{8} 809_{13} 912_{9}
ܛܦܝܪܐ 13_{27} 17_{9-10} 24_{7} 40_{18} 44_{5}*bis* $45_{1-2-3-4-6}$ 88_{3}*bis* 100_{10} 180_{5} 224_{11} 273_{9} 281_{14-25} 300_{9} 312_{6-9}*ter* 313_{19} 332_{20} 340_{18} 405_{10} 429_{9} 457_{6-9} $464_{9-11-23}$ 477_{1}*bis* 568_{14} 576_{19} 596_{18-20} 612_{1} 640_{6} 677_{3} 680_{7} 693_{12} 724_{13-14} 729_{1} 732_{25}*bis* 744_{17-18} 745_{20} 769_{14} 772_{1} 773_{14-23} 776_{4} 801_{9} 868_{7} 872_{22} 893_{11-18}
ܛܦܝܪܐ 12_{6} 125_{25} 132_{13} 228_{10} 400_{2} 428_{11} 437_{23} 456_{12} 457_{21} 469_{17} 476_{4-5} 769_{1-25}
ܛܦܝܪܝܢ 72_{25} 104_{18} 165_{8-10}

ܛܦܪܐ 900_{2} 900_{4}

ܡܛܦܪܐ 537_{11}

ܡܛܦܪܬ 840_{19}
ܡܛܦܪܝܢ 508_{1}

ܛܦܪܬ 652_{21}
ܛܦܪܘܗܝ 541_{11}

ܡܛܦܘܗܝ 252_{25-26} 253_{4}

ܛܦܘܐ 28_{9} 161_{17} 164_{15} 168_{26} 169_{4} $184_{1-13-20}$ 360_{8-9} 361_{26} 364_{3} 389_{5-16}*bis* 452_{19} 484_{14} 629_{13}
ܛܦܘܬܗܘܢ 672_{7}

ܛܩܐ 253_{10-11} 536_{20} 793_{21} 817_{20}
ܛܩܢܐ 101_{25} 796_{3} 797_{4}
ܛܩܢܬܐ 793_{21}

ܛܪܐ 157_{8-25} 209_{22} 484_{14}
ܛܪܝܐ 168_{6}

ܐܛܪܩܣ 164_{9} 560_{8}
ܐܛܪܩܘܣ 465_{8}
ܡܛܪܩܣ 160_{11}

964

ܛܪܐ 144_{3}
ܛܪܗ 577_{2}

ܡܛܪܢܐ 261_{6}
ܛܪܦܐ 173_{20}

ܛܪܘܕ 180_{7-9} 852_{18}
ܛܪܕ 180_{5}
ܛܪܘܕܐ 132_{3}

ܛܪܘܦܐ 548_{12} 552_{3-8}

ܛܪܣܣ 228_{1}
ܛܪܦܐ 300_{17} 301_{3} 668_{12} 813_{12} 829_{12}

ܛܪܦܐ 180_{7} 441_{15}

ܛܪܦܐ 784_{4}
ܛܪܦܢܐ $767-768$
ܛܪܦܐ 21_{24}

ܝܐ 4_{5} 353_{1} 373_{25} 508_{12} 560_{12-22} 561_{1}
ܝܗ 692_{8}
ܝܐ 577_{16}
ܐܝܐ 376_{20}
ܝܒܠ 556_{15}
ܝܐ 13_{11} 197_{22} 377_{19} 381_{23} 408_{3} 556_{22} 572_{6} 840_{23-24}
ܝܐ 1_{12} 525_{8}
ܝܒܠܐ 68_{6-12} 161_{10} 289_{16} 292_{1} 353_{4-7} 400_{12} 797_{18-25}
ܝܒܠܐ 437_{9-16} 536_{19}
ܝܒܘܠܬܐ $285-286$ 289_{15-17} 304_{26} $797_{13-14-15-16-17-24}$ 800_{5} 801_{2}
ܝܒܘܠܬܐ 797_{19}
ܝܒܠܝܢ 269_{1} 301_{12} 440_{21}
ܐܝܒܠ 232_{8} 353_{1} 377_{20} 380_{7} 417_{21} 464_{17} 465_{4}
ܬܝܒܠ 208_{25} 252_{22} 764_{8}
ܡܬܝܒܠ 197_{12} 373_{12-20} 380_{12} 564_{16} 757_{11} 912_{22}
ܡܬܝܒܠܝܢ 289_{21}
ܡܬܝܒܠܐ 289_{7} 373_{4}
ܝܒܠܐ 656_{26} 733_{4}
ܝܒܠܐ 36_{1}
ܬܝܒܠܐ 4_{2} 5_{12} 164_{1} 204_{12} 301_{10-23} 304_{6} 376_{16} 377_{7} 380_{12} 417_{3-6} 524_{19} 532_{25} 553_{10-16} 641_{6} 736_{12-14} 760_{12} 764_{19} 848_{17}
ܝܒܠܗ 632_{13}
ܝܒܫ 360_{15}
ܝܒܫ 925_{1}
ܐܝܒܫ 429_{1}
ܝܒܫܝܢ 361_{10}
ܐܝܒܫ 521_{20} 632_{15}
ܐܝܒܫܗ 613_{12}
ܐܝܒܫ 756_{1}
ܐܝܒܫܝܢ 544_{12}

965

ܡܬܝܒܫܝܢ 524_{24} 569_{18} 804_{9}
ܡܬܝܒܫܢ 600_{18}

ܝܓܪܐ 133_{13}

ܝܓܥܬܐܝܬ 873_{16-20}

ܝܗܒ 212_{24} 237_{25} 364_{14-20} $368_{15-18-19-26}$ 369_{4-15}
ܝܗܒ 764_{15}
ܝܗܒܬ 572_{24}
ܝܗܒܬ 232_{23}
ܝܗܒܬܘܢ 125_{26}
ܐܝܗܒܬ 232_{15}
ܝܗܒ 229_{16} 237_{21} 365_{4} 440_{11} 545_{9} 757_{11} 825_{14} 856_{12}
ܝܗܒܐ 293_{14-21}
ܝܗܒܢ 249_{1}
ܝܗܒ $64_{12-16-19}$ 72_{5} 140_{9} 141_{3-23} 180_{18} 237_{10} 376_{16} 377_{17} 448_{24} 545_{8} 568_{21} 572_{23} 573_{2} 596_{22}
ܝܗܒܝܢ 192_{8} 364_{19} 368_{15} 376_{12} 504_{16-21} 783_{24} 868_{5} 913_{3}
ܝܗܒܝܢ 25_{6}
ܡܝܗܒ 545_{8}
ܐܬܝܗܒ 69_{23} 136_{9} 144_{17} 296_{15} 332_{21} 437_{7} 557_{12} 868_{6-12} $917_{8-19-20}$ 920_{9}
ܐܬܝܗܒܬ 49_{3} 133_{14} 136_{4} 137_{10} 232_{15-27} 233_{1} 329_{9} 361_{18} 365_{8} 368_{6-26} $372_{3-14-17}$ 373_{6} 524_{23} 545_{7} 741_{11} 872_{10} 905_{17} 913_{6}
ܐܬܝܗܒܬ 457_{9-11}
ܬܬܝܗܒ 40_{7} 60_{13} 81_{24} 89_{13} 417_{16} 520_{15} 545_{11} 600_{4-23} 752_{6} 845_{10}
ܬܬܝܗܒܘܢ $25-26$ 28_{12} 29_{14} 40_{20-22} 60_{21} 68_{3} 125_{25} 185_{15} 204_{2} 208_{27} 229_{6} 232_{16-19} 273_{4} 273_{4} 320_{16} 364_{21} 365_{12} 368_{14} 372_{3} 376_{14-23} 493_{13-22} 496_{8} 524_{12} 583_{9} 917_{22} 920_{12-21}
ܢܬܝܗܒ 253_{25} 276_{1}
ܢܬܝܗܒܘܢ 344_{1}
ܡܬܝܗܒ 25_{2} 33_{3-8} 37_{5} 41_{22} 49_{13} 60_{4} 76_{12} 133_{1-16} 136_{9} $139-140$ 140_{1} 144_{16-26} 196_{8} 233_{6-7-18} 296_{14} 316_{7} 373_{10} 384_{8} 425_{22} 545_{6} 565_{12} 589_{20} 597_{16} 728_{21} 789_{15} 792_{1} 845_{16}
ܡܬܝܗܒܝܢ 49_{25} 88_{26} 188_{16} 232_{21} 236_{3} 273_{22} 317_{2} 361_{8} 365_{17} 372_{6} 412_{24} 433_{15} 443_{8} 472_{8} 501_{14} 504_{9} 524_{15} 541_{1} 568_{1} 725_{24} 792_{3} 880_{26} 804_{1}
ܡܬܝܗܒܐ 384_{12} 868_{2}
ܡܬܝܗܒܢ 424_{1}
ܡܬܝܗܒܘ 49_{3} 133_{3}
ܝܗܒܬܐ 12_{5-16} 28_{15} 40_{6} 48_{20} 60_{6-18} 76_{9} 117_{18} 121_{1-21} 128_{2} 144_{22} 149_{4} 188_{11} 197_{10} 296_{6} 316_{2} 345_{9-14} 361_{15} 372_{7} 377_{26} 380_{9} 396_{15} 443_{3} 463_{3} 480_{6} 496_{7} 520_{16-17} 525_{3-9} 544_{21}

556_{21} 557_{9} 576_{4} 588_{24} 589_{7} 596_{22} 597_{8} 600_{21} 672_{11} 737_{8} 741_{22} 745_{17} 789_{17} 828_{16} 857_{10} 864_{4} 868_{6} 869_{5} 893_{11} 920_{1-16} 924_{15}

ܥܡܡ̈ܐ 17_{8} 25_{4} 48_{15-16} 49_{23} 52_{10-19} 64_{15} 69_{1} 81_{11} 108_{24} 117_{16-19} 124_{6} 137_{5} 145_{14} 149_{1} 184_{25} 185_{2-6} 196_{10} 221_{10} 224_{11} 232_{24} 233_{19} 273_{24} $293_{7-10-17}$ 316_{11-26} 317_{3} 320_{2} 323–324 324_{2-4-9} $325_{2-8-12-15-17-22}$ $328_{12-5-18}$*bis*$_{-22}$ $329_{2-7-10-13-16-22}$ 333_{8} 357_{9-23} 361_{13-16} 364_{8} 365_{26} 368_{25} 372_{9-23} 400_{19} 401_{17} 409_{19} 456_{15-} 456_{20} 457_{16} 468_{13} 493_{9} $504_{7-19-22}$ 505_{16} 508_{4} 541_{3} $572_{12-13-14-}$ 588_{21} 661_{19} 721_{24} 728_{20} 737_{9} 740_{17} 744_{4} 745_{4} 752_{1} 801_{23-25} 804_{8} 864_{22} 880_{6} 913_{8} 917_{23}

ܥܡܡ̈ܝܗܘܢ 572_{13}

ܥܡܡ̈ܝܐ 345_{18} 365_{19} 449_{5} 468_{17} 469_{5} 472_{8} 473_{8-16} 476_{4-24} 477_{12-23} 480_{21} 481_{6-18} 485_{11} 483_{10} 492_{8-23} 493_{10-13} 496_{3-10} 497_{19} 500_{6} 501_{5-16} 504_{1-11} 508_{14-24} 509_{18} 513_{17} 521_{4} 924_{9}

ܥܡܡ̈ܝܐܝܬ 136_{8} 341_{20} 824_{21}

ܥܡܡ̈ܝܘܬܐ 12_{4} $17_{21-22-24}$ 28_{1-3} 32_{7-9} 48_{22} 49_{14} 53_{10} 64_{14} 73_{25} 76_{9} 77_{22} 81_{13}*bis* 83_{2-3} 120_{24} 121_{24} 124_{2} 145_{3} 188_{3} 192_{14-21} 196_{27} 200_{20} 201_{7-8} 205_{23} 208_{9-26} 209_{13} 213_{15} 217_{21} 221_{17} 224_{22} 225_{17} 228_{1-9-13} 229_{14-18} 233_{3-5-9} 237_{18-26} 240_{1} 241_{7} 244_{23} 245_{9} 265_{11-14} 272_{9} 284_{2-5} $317_{4-22-23}$ $320_{1-16-25-26}$ 332_{15} 349_{20} 360_{19} 364_{6-18} 365_{6} $368_{4-17-23}$ $369_{1-7-14-23}$ 376_{13-17} 381_{10} 441_{13} 445–446 448_{8-23} 453_{3} 480_{14-16} 493_{11} 500_{15-19} 505_{8} 508_{4-6} 512_{12} 513_{9} 521_{18-19} 525_{22} 540_{22} 544_{3-5-19} 565_{23} 573_{6} 593_{13} 600_{2-7} 605_{3} 624_{17} 632_{9} 652_{23} 660_{26} 692_{5} $732_{5-6-8-11}$ 736_{11} 737_{4-21} $740_{7-10-11-21}$ $744_{10-11-12}$ 748_{7} 749_{4-26} 752_{24} 753_{5-9-22} 757_{10-13} $761_{3-12-14}$ 764_{17} 765_{3} 772_{23} 781_{21} 837_{6} 860_{4} 861_{24} 864_{3} 865_{22-26} 868_{17} 876_{25} $880_{4-8-10-13-20-25}$ 893_{21} $913_{1-3-8-20}$ 920_{2-13} 921_{4-10} 924_{20} 932_{14}

ܥܡܡ̈ܝܘܬܗ 140_{2}

ܥܡܡܘܬܐ 461_{20} 545_{6} 660_{4} 913_{16}

ܡܬܥܢܝܢ 256_{4}

ܥܢܘܢܐ 516_{2}

ܥܢܘܢܗ 169_{19} $513_{12-15-16}$ 540_{15} $568_{10-12-23}$ 569_{2}

ܥܢܘ 660_{15}

ܥܢܝܬ 148_{1}

ܥܢܝܢܢ 772_{5}

ܥܢܝܬ ܠ 145_{5} 921_{22}

ܥܢܝܬ 404_{19} 684_{6}

ܥܢܝܬ 92_{13} 313_{10} 481_{8-12} 829_{8}

ܡܬܥܢܝܢܐ 264_{19-20}

ܥܢܝܢܐ 420_{21} 524_{17} 701_{1} 833_{17}

ܥܢܝܢ̈ܐ 113_{1} 117_{5} 400_{8-14} 660_{14} 668_{6}

ܥܢܝܢܘܬܐ 53_{16} 113_{2} 148_{11} 264_{20}

ܥܣܩܬܐ 485_{10}

ܥܣܩܘܬܗ 777_{14}

ܥܦܨ 205_{21}*bis* 836_{2-3} 917_{9-10}

ܥܦܨܐ 557_{22} 833_{25}

ܥܦܨܗ 705_{12} 816_{4}

ܥܨܝܬ 744_{1} 748_{12} 856_{26}

ܥܨ̈ܝܐ 748_{3}

ܥܩܐ 437_{12-19} 544_{24} 560_{1}

ܢܥܩܐ 557_{24}

ܥܩܐ 552_{19} 817_{11}

ܥܩܬܐ 81_{12}

ܥܩܬܢ 437_{19}

ܥܩܬܐ 437_{5} 545_{1-22} 552_{2} 561_{2} 565_{13} 808_{12}

ܥܩܬܢ 577_{20}

ܥܩܪ 128_{26}

ܥܪܬ 633_{12} 672_{16}

ܥܪܬ 773_{10}

ܠܥܘܪ 145_{5} 684_{16} 921_{22}

ܥܘܪ 404_{19}

ܥܪܐ 672_{17}

ܥܪ̈ܝܢ 137_{11} 773_{15}

ܥܘܪ̈ܝܢ 324_{1} 400_{17} 668_{12}

ܥܘܪܐ 21_{10} 104_{15}

ܥܘܪܐ 21_{21} 53_{16} 113_{3} 148_{11} 356_{24} 476_{14} 536_{8}

ܥܘܪܐ ܗܘ 768_{7} 828_{24}

ܥܘܪ̈ܐ 41_{16} 100_{3} 113_{1} 116_{23} 117_{5} 277_{1} 280_{1-7-16} 297_{22} 400_{7-9-14} 401_{5} 497_{23} 500_{3} 660_{13} 668_{6} 861_{6} 864_{11} 865_{10} 897_{6}

ܥܘܪܝܬܐ 709_{20}

ܡܥܪܐ 648_{19}

ܥܪܘܒܐ 417_{9}

ܥܪܒܗ 540_{21} 541_{18}

ܡܥܪܒܐ 85_{8}

ܥܪܝܒܘܬܗܘܢ 5_{16}

ܥܪܘܡܬ 216_{3}

ܥܪܘܡܐ 180_{9}

ܥܪܘܡܝܗܘܢ 900_{15}

ܥܪܘܡܝܢ 580_{13-18}

ܥܪܩ 848_{18}

ܥܬܘܕܝܢ 388_{8} 393_{21}

ܦ

ܦܐܪ̈ܐ 100_{12} 133_{9} 249_{11} 504_{10-12} 864_{15} 892_{25}

ܦܪܚ 21_{1}

ܢܦܪܚܘܢ 244_{1}

ܦܪܚܝܢ 244_{1} 716_{7}

ܦܪܚܘ 196_{22} 292_{5} 716_{6} 900_{1}

ܢܦܪܚܘܢ 716_{4}

ܡܦܪܚܝܢ 205_{26} 209_{17} 716_{10}*bis* 777_{24}

ܡܦܪܚܢܝܢ 289_{9}

ܬܦܪܚܘܢ 244_{15}

ܦܪܚܐ 824_{2}

ܦܪܚܬ 617_{19}

ܦܪ̈ܚܐ 209_{18} 617_{6} 777_{25} 900_{3}

ܦܪ̈ܚܝܗܘܢ 13_{10} 900_{5}

ܦܪܚܬܐ 76_{25} 713_{6-14} 716_{4} 821_{24} 824_{5}

ܦܪ̈ܚܬܐ 617_{19}

ܡܦܪܚܐ $289_{8-11-16-19}$ 292_{10} 797_{18-25} 800_{2}

ܡܦܪܚܗ 289_{20} 292_{2-17} 293_{1}

ܡܦܪ̈ܚܐ 293_{5}

ܡܦܪܚܢܘܬܗܘܢ 869_{23}

ܦܪܟܬܐ 180_{2}

ܦܪܣܗ 892_{12}

ܦܪܣܝܢ 93_{16}

ܐܬܦܪܣ 485_{3}

ܦܪܩ 4_{8} 300_{5} 465_{5} 636_{19}

ܦܪܩܗ 241_{7}

ܦܪܩܘܗܝ 748_{16}

ܐܬܦܪܩܘܢ 565_{21}

ܦܪܘܩ 36_{11} 41_{13} 144_{11} 480_{21} 552_{11} 612_{11} 645_{5} 652_{24}

ܦܪܘܩܐ 809_{7}

ܦܪܘܩܢ 176_{6} 224_{6} 241_{22}

ܦܪܩ 128_{14}

ܦܪܩܗ 144_{12} 365_{9}

ܦܪܩܬ 109_{8}

ܢܦܪܩ 301_{10} 501_{2}

ܢܦܪܩܗ 136_{12}

ܢܦܪܩܗ 752_{20}

ܢܦܪܩܢ 741_{7}

ܢܦܪܩܘܢܝܗܝ 100_{7}

ܬܬܦܪܩ 101_{4-19}

ܬܬܦܪܩܘܢ 369_{17}

ܡܬܦܪܩ 720_{13}

ܐܬܦܪܩ 592_{7}

ܐܬܦܪܩܗ 525_{2} 892_{10}

ܐܬܦܪܩܬ 457_{5}

ܬܬܦܪܩ 777_{8}

ܢܬܦܪܢܣܘܢ 244_{22} 593_{16} 861_{7}
ܬܬܦܪܢܣܘܢ 49_{27} 52_{8} 344_{16}
ܡܬܦܪܢܣܐ 100_{8} 316_{1} 320_{9} 369_{12} 404_{18} 500_{4}
ܡܬܦܪܢܣܝܢ 597_{14} 621_{17} 685_{18} 769_{12}
ܡܬܦܪܢܣܢ 244_{13}
ܦܘܪܢܣܐ 461_{14}
ܦܘܪܢܣܐ 8_{17} 83_{10} 301_{4} 305-306 $316_{1\text{-}15}$ 321_{17} 369_{12} 373_{9} $384_{7\text{-}10}$ 443_{7} 480_{20} 503_{6} 540_{5} $592_{10\text{-}15}$ 849_{5} 860_{2} 909_{18} 932_{14}
ܦܘܪܢܣܘܗܝ 173_{24} 268_{10} 329_{1} 393_{7} $489_{6\text{-}13\text{-}15}$ 525_{5} 548_{6} 572_{3} 736_{16}
ܦܘܪܢܣܝܗܘܢ 373_{5} 377_{4} 749_{23} 849_{7} 889_{18}
ܦܘܪܢܣܝܗ 76_{2} 320_{24}
ܦܘܪܢܣܟܘܢ 489_{16}
ܦܘܪܢܣܟ 32_{12} 569_{16} 912_{20}
ܡܦܪܢܣܐ 109_{22} 181_{21} 753_{1}
ܡܦܪܢܣܢܐ 297_{20}
ܡܦܪܢܣܢܘܬܐ 469_{1}

ܦܪܣܐ 180_{2}

ܦܪܣܓܢܘܢ 677_{24}
ܦܪܣܓܢܘܬܗܘܢ 708_{18}
ܐܦܪܣܠ 392_{5}
ܦܪܣܠ 329_{24}
ܡܦܪܣܠ 313_{15} 840_{13} 929_{17}
ܡܦܪܣܐ 305_{5}
ܡܦܪܣܠܢ 329_{22}
ܦܪܣܐ 472_{24} 844_{14}
ܦܪܣܐ 172_{16} 264_{15} 621_{14} 668_{6} 783_{11} 841_{22} $844_{11\text{-}24}$
ܦܪܣܝܬܐ 177_{17}
ܦܪܣܝܬ $844_{4\text{-}6}$ 848_{12}
ܦܪܣܠܘܬܐ 141_{15} 192_{10} 264_{14} 300_{15} 829_{15} 844_{12} $856_{1\text{-}2}$ 773_{9} 888_{12}

ܦܪܣܥܢ 812_{5}

ܦܪܘܩܐ 140_{13} 337_{14} 609_{6} 717_{20}

ܦܪܘܩܐ 257_{15}
ܦܪܘܩܗ 261_{3}

ܬܦܪܩܘܢ 861_{25}
ܦܪܩ $169_{8\text{-}10}$ 208_{20} $217_{21\text{-}24}$ $220_{12\text{-}16\text{-}18}$ 273_{5} 337_{22} 380_{13} $433_{1\text{-}7}$ 436_{19} 440_{24} 556_{14} 577_{5} 601_{5} 677_{16} 745_{8} 849_{19} 852_{15} 908_{20} 928_{17}
ܦܪܘܩ 357_{19}*bis* 777_{5} 897_{25} $900_{6\text{-}7\text{-}12\text{-}14\text{-}16\text{-}18}$*bis* 916_{16}*bis*
ܦܪܘܩܐ 49_{20}*bis* 205_{4}*bis* 208_{6} 228_{9}*bis* 245_{18} 248_{18}*bis* 301_{22} 317_{20} 437_{24} 712_{1} 796_{25}
ܦܘܪܩܢ 849_{10} 896_{4}
ܦܘܪܩܢܐ 20_{16} 21_{27} 136_{18} 157_{14} 160_{19} 165_{9} 176_{8} 209_{1} 213_{25} 224_{10} 225_{21} 228_{6} 657_{16} 716_{2} 736_{1} 817_{24}
ܦܘܪܩܢܗ 12_{2} 20_{25} 716_{22}
ܦܘܪܩܢܟ 716_{23}

ܦܘܪܩܢܝܐ 633_{10}

ܦܪܩ 124_{18} 653_{21}
ܦܪܩܗ 345_{24} 357_{17}
ܢܦܪܘܩ 21_{17} $117_{11\text{-}13}$ 332_{18} 345_{19} 796_{27} 797_{6} 816_{15} 845_{11} 901_{2}
ܢܦܪܘܩܝܢܗܘܢ 21_{16}
ܢܦܪܘܩܢܢ 405_{12}
ܢܦܪܘܩܟ 89_{2} 557_{9}
ܢܦܪܘܩܝܗܘܢ 217_{25}
ܬܦܪܘܩ 40_{14} 89_{8} 93_{21} 117_{20} 120_{12} 389_{1} 397_{16} 405_{1}
ܬܦܪܘܩܟ 29_{5} 197_{13} $276_{9\text{-}13}$
ܐܦܪܘܩܝܗܘܢ 29_{10}
ܦܪܘܩ 117_{22}
ܦܪܘܩܗ 812_{18}
ܦܪܩܐ 29_{9} 83_{15} 88_{14} 92_{20} $93_{9\text{-}20}$ 120_{25} 121_{2} 157_{10} 177_{4} 264_{12} $276_{11\text{-}13}$ 332_{22} $397_{7\text{-}8\text{-}13}$ 400_{6} 401_{4} 404_{24} 408_{6} 476_{11} 489_{2} 497_{11} 652_{22} 661_{23} $697_{8\text{-}11\text{-}13\text{-}16}$ 765_{8} 776_{23} 797_{4} 812_{20} 840_{5} 868_{8} 932_{7}
ܦܪܝܩܝܢ 21_{18} 41_{20} $132_{2\text{-}6}$ 277_{3} 344_{2} 389_{9} 484_{9} $644_{3\text{-}4}$ $653_{6\text{-}11}$ 669_{21} 812_{24} 813_{5}
ܦܪܝܩܝܬܐ $121_{11\text{-}14}$ 344_{4}
ܢܬܦܪܩ 117_{13} $121_{11\text{-}14}$
ܬܬܦܪܩ 120_{12} 389_{1}
ܬܬܦܪܩܘܢ 29_{5}
ܡܬܦܪܩ 332_{22} 696_{23} 697_{15} $829_{14\text{-}21}$ 868_{9} 696_{22}
ܡܬܦܪܩܐ 389_{17}
ܡܬܦܪܩܝܢ 389_{10} 644_{7} $696_{24\text{-}26}$
ܦܪܘܩܐ 17_{19} 36_{13} 40_{12} 53_{23} 69_{2} 83_{14} $85_{4\text{-}8}$ 88_{24} 105_{20} $120_{8\text{-}23}$ $121_{10\text{-}14\text{-}15\text{-}16\text{-}20}$ 137_{9} $153_{18\text{-}23}$ $157_{5\text{-}14}$ 160_{25} 172_{18} 192_{11} $197_{3\text{-}7\text{-}15\text{-}17}$ 217_{26} $220_{2\text{-}18}$ 236_{18} 248_{19} 313_{8} 332_{15} 344_{21} 372_{22} 389_{9} 405_{6} 441_{19} $481_{13\text{-}17}$ 489_{7} $557_{6\text{-}10}$ 564_{16} $576_{10\text{-}11\text{-}13\text{-}17}$ 577_{2} 604_{21} 636_{9} 637_{25} 640_{12} 641_{21} 652_{19} 656_{22} 669_{10} $673_{17\text{-}21}$ $676_{2\text{-}8\text{-}19}$ 680_{14} 797_{5} 709_{26} 720_{4} 745_{26} 761_{9} $848_{14\text{-}21\text{-}24}$ 849_{1} $929_{25\text{-}26}$ 932_{3}
ܦܪܘܩܗ 173_{1} 436_{7} 557_{5} 653_{21} 677_{2} 709_{27} 797_{5}
ܦܪܘܩܗܘܢ 357_{17}
ܦܪܘܩܗ 305_{11} 308_{2} 652_{22}
ܦܪܘܩܢ $121_{2\text{-}17}$ 497_{11} 637_{23} 640_{12}
ܦܪܘܩܟ 29_{9}
ܦܪܘܩܝ 184_{23}
ܦܪܘܩܬܐ 17_{5} 493_{21} $644_{2\text{-}6\text{-}23}$ 645_{14} 649_{25} 652_{2} 672_{3} 673_{9} 680_{1} $688_{3\text{-}13}$ 689_{18} 633-634 $633_{1\text{-}14}$ 917_{1}
ܦܪܘܩܘܬܗܘܢ 929_{8}
ܦܪܘܩܘܬܢ 312_{26} 556_{19}
ܦܪܘܩܝܐ 29_{8} 92_{15} 372_{13} 653_{9} 709_{21} 640_{21}
ܦܪܘܩܝܬܐ 104_{9} 121_{3} 636_{1} 641_{26} $644_{3\text{-}5\text{-}6\text{-}25}$ $645_{2\text{-}7\text{-}12\text{-}13\text{-}17}$ $648_{9\text{-}10}$ 649_{15} $653_{3\text{-}11\text{-}17}$ $656_{4\text{-}13}$

ܦܪܘܩܝܘܬܗܘܢ 649_{22}

ܢܦܪܘܫ $433_{2\text{-}4}$
ܢܦܪܘܫܘܢ 821_{13} 176_{15}
ܦܪܝܫܝܢ 821_{18}

ܐܦܪܫ 577_{9} 577_{11} 580_{24}
ܦܪܘܫܐ 745_{25}

ܢܦܪܘܫܟ 888_{24}
ܬܦܪܘܫ 892_{13}

ܦܪܫ 697_{20}
ܢܦܪܫ 101_{17} 249_{14} 921_{11}
ܢܦܪܫܢ 252_{4}
ܢܦܪܫܟ 232_{5} 273_{8} 453_{24} 480_{12} 709_{26}
ܬܦܪܫ 836_{24}
ܬܦܪܫܟ 248_{6}
ܦܪܫ 160_{11} 349_{9} 497_{14} 776_{11} 840_{24} 849_{1}
ܦܪܫܐ 652_{19}
ܦܪܫܝܢ $108_{25\text{-}27}$ 133_{21} 177_{6} 221_{3} 436_{6} 440_{26} 441_{6} 557_{6}
ܦܪܫܬܝܗܘܢ 929_{12}
ܦܪܫܬܟ 668_{7} 896_{9}
ܡܦܪܫ 252_{2}
ܦܪܫܐ 433_{17}
ܦܪܫܝܢ 133_{6}
ܦܪܫܬ 93_{4} 152_{10} 453_{6}
ܦܪܫܬܘܢ 157_{17}
ܦܪܫܬܐ 36_{14} 121_{7} 132_{25} 133_{17} $136_{1\text{-}7}$ 389_{23}*bis* 433_{9} 484_{12} $489_{7\text{-}8}$ 504_{24} 516_{25} 533_{25} 780_{25}*bis* 781_{6} 837_{11}
ܦܪܫܬܗ 273_{10} 484_{7} 921_{12}
ܦܪܫܬܗܘܢ 133_{11} 165_{20}
ܦܪܫܬܟܘܢ 165_{18} 604_{8}
ܦܪܫܝܬܐ 200_{6} 408_{10} 769_{11} 780_{4} $869_{16\text{-}21\text{-}25}$ 872_{17}
ܦܪܫܐ 13_{21} 377_{23} 700_{11}

ܦܪܨܘܦܐ 40_{7} $365_{20\text{-}21}$ 416_{4} $461_{14\text{-}18}$ $464_{1\text{-}15\text{-}16\text{-}20}$ $465_{10\text{-}11\text{-}13\text{-}15\text{-}17\text{-}20\text{-}23}$ $468_{4\text{-}6\text{-}11}$ 509_{21} 512_{15} 549_{23} 681_{23} 797_{13} 812_{13} 916_{15}
ܦܪܨܘܦܗ 201_{3} $212_{17\text{-}19}$ 365_{18} 372_{15} 681_{22} $685_{18\text{-}20\text{-}22}$ $688_{8\text{-}13}$
ܦܪܨܘܦܗܘܢ 128_{5}
ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ 461_{22} 464_{3} 468_{1}

ܦܪܩ 129_{15} 417_{9} 488_{6} 920_{10} 129_{2}
ܦܪܩܗ 301_{27}
ܢܦܪܩ 845_{9}
ܦܪܩܢ 577_{25} 580_{8}
ܡܦܪܩ 488_{4}
ܡܦܪܩܢ 541_{6}
ܦܪܩ $277_{15\text{-}16}$ 329_{18}*bis* 340_{21} $529_{1\text{-}2}$ 544_{18} 563_{19} 593_{1} 920_{11}
ܦܪܩܢ 37_{9} 96_{21} 236_{17} 289_{22} 304_{10} 440_{5} 493_{1} 568_{22} 593_{2} 905_{19}
ܦܪܩܢ 304_{20} 488_{1}

972

ܐܬܪܗܝܢ 541_9 556_4
ܐܬܪܗܘܢ 69_5 304_{14} 901_{16}
ܐܬܪܟܝ 344_4 905_{21}
ܢܬܪܗܘܢ 717_{19}
ܡܬܪܬܐ 428_4 440_{10} 561_7 568_5*bis* 581_1 488_9
ܕܪܐ 272_4 468_9 477_5 580_{22}
ܕܪ̈ܐ 277_{15} 280_{10}
ܕܪܬܐ 37_8 405_{21}
ܕܪ̈ܬܐ 325_{8-9}
ܕܪܘܬܐ 568_{20} 920_3
ܕܪܘܬܐ 341_{24} 405_{23} 581_5
ܕܪܘܬܐܝܬ 228_{11} 236_{10-11} 608_{17} 568_{7-8} 693_5
ܕܪܪܐ 352_{11-12}
ܐܬܕܪ 129_{16} 560_{13}
ܐܬܪܕܪܘܢ 520_{24}
ܐܬܕܪܝ 653_9
ܢܬܕܪ 5_{25} 8_{2-5} 52_7
ܐܬܕܪܘܢ 424_{19}
ܐܬܪܕܪ $392_{9-13-18}$ 641_3
ܐܬܪܕܪܘܢܢ 856_{21}
ܡܬܕܪ 220_3
ܡܬܪܕܪܢܝܢ 181_8
ܡܕܪܘ 509_{23}
ܕܘܪܗܘܢ 704_{13}
ܢܕܫܗ 748_8
ܕܟܢ 96_{17}
ܕܟܫܢ 896_1
ܡܬܕܟܢ 748_{17}
ܕܟܫܬܐ 244_{11}
ܕܟܫ̈ܬܐ 921_8
ܐܬܟܫ 257_{17}
ܕܡܐ 37_{20} 157_{22} 216_{16} $217_{15-17-19}$ 220_{23} 236_5 304_2 408_{14} 437_{14} 468_{7-8} 532_1 545_3 648_{26} 653_4 785-786 785_3 805_9 900_4
ܕܡܗ 153_7 157_{21} 169_3 177_{6-12} 217_{18} 225_2 292_5 576_{7-9} 656_{16-18} 812_{19-23}
ܕܡܗܘܢ 165_{13}
ܕܡܢ 217_{16}
ܢܕܡܘܢ 480_{13}
ܐܬܕܡܐ 401_8 488_{14-16} 541_{13}
ܕܡܝܢܢ 517_1
ܢܕܡܝܢܗ 760_9
ܐܬܕܡܐ 405_3
ܡܕܡܝܢ 873_5
ܕܡܐ 149_{14} 176_{13} 253_{18} 420_2 472_{18} 497_{12} 592_{22} 605_{17} 701_2 728_3 797_{18}
ܕܡܝܢ 36_9 40_{6-15} 196_{18} 200_{11} 264_{15} 273_{18-25} 397_{10} 424_{26} 485_6 496_{21} 509_{6-20} 608_5 653_{10} 897_{22} 904_{3-5}
ܕܡܝܐ 105_{26} 648_{22} 708_{23} $797_{13-14-15-16-17-20}$ 800_4

973

ܕܡ̈ܝܢ 108_8 272_{18} 548_5 797_{19} 837_{24}
ܕܡܘܬܝܢ 152_{23} 153_{2-11} 173_{14} 176_5 213_{21}
ܡܬܕܡܐ 805_3
ܐܬܕܡܝܬ 5_7
ܐܬܕܡܝܬܘܢ 65_{22} 328_{20} 424_{20} 613_{17} 657_{11}
ܐܬܕܡܝܬܝ 664_{14}
ܐܬܕܡܝܬܝܢ 457_{10}
ܐܬܕܡܐ 401_{23} 404_{12} 405_1
ܐܬܕܡܝܘ 29_{21} 73_{11} 117_{13} 457_9 913_{17}
ܢܬܕܡܐ 205_2 241_5 336_{12} 337_{25} 397_{23} 416_2 428_{23} 443_9 461_{19} 472_{19} 484_{20} 549_7 552_{20} 556_7 561_1 569_{22} 600_{22} 660_5 661_{1-2-6} 664_{1-4} 669_{11} 752_6 928_{15} 929_{12}
ܢܬܕܡܘܢ 173_{25} 489_4 508_{22} 657_{19-20} $661_{15-20-22}$ 752_{15} 912_{16} 920_{12-19} 928_{11}
ܐܬܕܡܐ 404_{20} 924_{10}
ܐܬܕܡܐ 624_{11}
ܐܬܕܡܘܢ 712_{13}
ܡܬܕܡܐ 56_1 221_{25} 313_{19} 484_{22} 589_{19} 640_{16-17} 641_{12-26} 669_{7-17}
ܡܬܕܡܝܢ 5_5 8_{12} 389_3 292_{20} 352_7 413_4 553_5 668_{24} 669_3 768_{2-11} 873_{14} 912_7
ܕܡܘܬܐ 5_{14}
ܕܡܘܬܐ 153_{15} 232_{25} 249_{11-12} 289_{13} 344_{23} 348_{17} 545_{14} 548_{2-6-8} 556_{11} 565_9 580_{17} 601_{19} 608_{15} $616_{14-19-22}$ 692_{13} 793_{11} 800_7 824_9 913_{16} 920_5
ܕܡܘܬܗ 69_8 428_{24} 545_7 593_{18} 660_4 669_{14} 693_1 800_8
ܕܡܘܬܗܘܢ 712_{25}
ܕܡܘܬܗ 292_{16} 616_{15} 797_{23} 800_{19}
ܕܡܘܬܟܘܢ 760_5
ܕܡ̈ܘܬܐ 800_{13}
ܕܡܝܟ 549_{17}
ܢܕܡܟ 808_8 833_7
ܐܬܕܡܟܘܢ 833_{15}
ܕܡܟ 597_{25}
ܕܡܟܝܢ 813_4
ܕܡܟܐ 165_{26} 169_7 248_5 431-432 432_{2-3} 433_{18-26} 436_{16} $437_{5-14-18}$ 440_1 443_{19} 545_{1-22} 552_2 560_1 561_{26} 564_1 565_{14} 808_{12}
ܕܡܟܬܗܘܢ 433_{23} 436_2
ܕܡܟܬܗܘܢ 436_{10} 820_{17}
ܕܡܟܬܘܢ 432_5
ܢܬܕܡܟܘܢ 204_{21}
ܡܬܕܡܟ 129_{11}
ܐܬܕܡܥܬܐ 560_{10}
ܐܬܕܡܥ̈ܬܐ 556_{16} 557_1
ܕܢܝ 292_{15}
ܢܕܢܝ 200_{14} 257_{18}

974

ܢܕܢܝܢ 1_{16} 45_{13} 257_{15} 637_{16}
ܕܢܝܢ 376_{21}
ܕܢܝܢ 5_{12}
ܕܢܝܢ 1_{12} 292_{24} 301_{16-17} 304_6
ܐܕܢܝܢ 224_4
ܡܕܢܝܢ 200_{12} 221_{18} 224_1 248_{11} 509_6 637_{17} 657_{12} 728_{3-6-12} 765_{10} 805_3
ܡܕܢܝܢ 248_{13}
ܕܢܒܐܝܬ 621_{23}
ܢܬܕܢܒ 261_9
ܕܥܐ 156_{10} 169_4 697_{11}
ܢܬܕܥܟ 249_{14}
ܕܥܬܐ 545_{23}
ܕܥܬܗ 437_{14} 545_3
ܕܦܢܗ 660_{21}
ܕܩܪܐ 12_3 40_{15-22} 132_7 188_{10-12} 270_{24} 272_{11} 276_4 277_7 393_5 456_{16} 457_{5-8} 460_{17-23} 512_{7-14} 589_{11} 868_{26}
ܕܩܪܬܐ 789_{25} 792_2
ܕܩܪܘܗܝ 660_{21}
ܕܩܪܘܢ 424_8
ܕܩܬ 276_{26}
ܢܕܪ 589_1 629_{20}
ܕܪܐ 577_{8-15} 580_{24}
ܕܪܗ 228_{22}
ܕܪ̈ܝ 629_{21}
ܕܪܫܐ 17_{23-24} $20_{1-20-21}$ 53_7 81_{24} 185_{24}
ܕܪܫܗ 233_{16-22}*bis* 235_{16} 364_6 381_{11}
ܕܪ̈ܫܐ 384_{21-22} 409_{22}
ܕܪ̈ܫܝܢ 20_{18}
ܐܕܪܫ 149_3 193_{17} 573_3 733_{10}
ܐܕܪܫܢ 573_3
ܐܕܪܫܘ 339_9 356_{10} 520_{23} 797_{22} 880_8
ܐܕܪܫܘܗܝ 200_{19} 353_7 749_{13} 872_{21} 876_{26}
ܐܕܪܫܝ 1_8 4_{17}
ܐܕܪܫܬ 360_{20}
ܐܕܪܫܬ 36_4
ܢܕܪܫ 13_{26} 92_5 373_{26} 376_{21} 748_{26}
ܢܕܪܫܗ 749_3
ܢܕܪܫܟ 257_{17}
ܢܕܪܫܘܢ 68_3
ܡܕܪܫ 197_{25} 373_4 393_6 461_9 593_9 624_4 749_{11} 845_{16} 873_2
ܡܕܪܫܝܢ 48_{22} 49_8 $197_{24-25-23}$ 329_7 412_{24} 493_{11} $_{23}$ 556_{23} 624_{15} 697_{18} 921_9
ܕܪܫܗ 560_{11-26}
ܕܪܬ 465_{20} 596_{26}
ܕܪܬܘ 461_6 512_{12}

ܕܪܥܢܐ 361_{24} 785_1
ܕܪܥܢܝܐ $261_{11-15-27}$ 905_{3-12}
ܡܕܪܥ 600_{13}
ܡܕܪܥܢܐ 281_{20} 293_{11} 456_{22}
ܐܬܕܪܥܘ 516_6
ܐܬܕܪܥܬ 741_{16}
ܢܬܕܪܥܘܢ 509_{23}
ܕܪܘܥܐ 108_{25}

ܗ

ܗܕܡܠܠ 223_{13} 228_{17} 653_{21}
ܐܬܗܕܝܡ 628_{21}
ܗܕܝܘܛܘܬܐ 648_3
ܗܕܝܘܛܘ̈ܬܐ 645_{20}
ܗܕܪܣܛܛܝܐ 777_7
ܗܕܪܣܛ̈ܛܝܐ 777_{10-11}
ܗܕܪܣܛܛܝܢ 777_{12}
ܗܕܪܣܛܛܝܩܐܝܬ 777_9
ܗܕܪܣܛܛܝܩܘܬܐ 861_8
ܗܕܪܘܡܣ 96_9
ܗܕܪܘܡܢܐ 349_{15-24} $796_{7-18-21-24}$ 797_1
ܗܕܪܘܡܘܢܘܣ 141_{21} 317_{18} 793_{25} 796_3 797_4
ܗܕܪܘܡܢܝܘܬܐ 161_{26} 176_{24}
ܗܕܪܘܡܢܝܬܐ 356_{17}

ܗܘܐ 13_{22} 25_5 57_{22} 60_{22} 77_{15} 97_8 121_9 132_{19} 144_{24} 149_{26} 152_3 156_{22} 185_{9-11} 193_{25} 205_1 212_4 220_{26} 224_{3-24} 228_4 232_{17} 245_{17} 276_{24} 281_{13} 300_{9-11} 304_2 340_{12} 365_7 364_{25} 373_{21} 389_8 415-416_1 428_{23} 429_{22} 441_{24} 461_{20} 464_{23} 473_3 484_{16} 544_{24} 548_{7-17} 560_7 $564_{7-15-24}$ 612_{11-14} 616_{15} 625_5*bis*$_{-6}$ 628_9 632_{12} 644_1 657_4 660_3 669_6 692_{11} 693_{26} 696_2 697_2 700_1 736_{19} 749_7 761_{22} 764_{20} 765_1 788_1 809_{2-3-4} 884_7 885_{21} 913_{16} 917_{8-13} 920_{12} 925_{21} 928_{9-10}
ܗܘܘ 57_{10-13} 64_{14} 76_{23} 101_{19} 109_3 120_{6-7} 132_{12} 136_{26} 137_7 144_{20} 149_{26} 152_1 212_{15} 241_9 253_{11} 265_2 301_{24} 349_{11} 352_{18} 360_{6-24} 369_3 400_{10} $401_{8-16-17}$ 409_1 437_{25} 443_{15} 549_2 585_8 592_{25} 605_6 609_{11} 612_{17-21} 613_{12} 625_7 648_{24} 653_{8-17}*bis* 657_{11} 688_{12} 713_8 716_{12} 737_9 740_{16} 752_{21} 765_2 769_{25} 860_{11} 872_{11} 892_8 896_{16} 897_{18} 925_6
ܗܘܝ 1_{14} 52_{24} 92_{19} 124_{16} 180_{25} 204_{14} 273_6 296_{21} 335-336 336_2*bis*$_{-9}$ 340_5 341_{6-9-11} 352_{20} 353_{15} 373_5 409_9 437_{13} 540_{10} 545_3 553_{11} 685_{24} 760_8 785-786 805_9 881_{22} 917_{15}
ܗܘܝ̈ 265_{16} 273_1 421_7 629_{15-19} 800_{11}
ܗܘܬ 28_{15} 85_{24} 96_{23} 273_{25} 349_{23} 404_{25} 405_4

416_5 425_{10} 429_{7-17} 485_1 572_6 592_{11} 641_1*bis* 740_{15}
ܗܘܬܝ 908_{23}
ܗܘܬܘܢ 12_{14-16} 28_{23} 33_{23} 200_{10} 273_{20} 469_{16} 472_{14} 473_{18} 504_4 509_5 592_5 593_2 609_{24} 761_7 781_{22} 832_{14} 887_8 864_{17} 925_{24}
ܗܘܝܬ 443_{16} 457_{6-8} 685_{26} 820_9 893_{16-17}
ܗܘܝܢ 253_9 265_7 437_8 $464_{6-15-18}$ 565_7 624_{20} 721_{16} 780_{20-23} 873_{14}
ܗܘܝ̈ܢ 865_3
ܢܗܘܐ 1_{12} 5_{13} 12_5*bis* 16_4 28_{6-11} 36_3 40_{6-18} 48_{12} 49_{15} 57_{15-20} 69_{10} 73_{10} 85_{23} 100_{11-14} 101_{5-9} 104_6 105_{2-19} 136_{13} 144_{23} 160_2 168_{10-14} 172_{15} 173_{21} 180_{15} 189_3 192_{6-17} 216_{25} 221_{11-15} 229_{5-11} 236_{21} 269_{19} 285_{10} 293_8 308_{13} 316_2 336_7 337_6 345_{5-7-18} 348_{17} 349_5 352_{16} 353_2 364_{25} 372_{21} 397_{22} $400_{3-6-17-19}$ 408_{21} 436_{17} $441_{12-14-17-19-22}$ 443_8 445_2 453_{22} 476_{13} 477_{11} 480_4 481_{9-19} 484_2 493_7 497_{13} 520_{6-1} 549_6 561_{26} 569_{24} 572_1 588_{23-25} 589_{8-16} 597_{1-9-10} 592_{18} 609_{6-23} $616_{4-9-12-14-22-25}$ 617_4 628_{21-23} 629_{10} 648_{14} 649_{3-5-17} 657_{4-5-10} 660_{1-26} 661_{5-14} 669_{26} 672_5 $673_{7-16-20}$ $676_{7-12-18}$ 677_{19} 681_{14} 693_{25} 696_{6-18} 697_{2-16} 700_{4-25} 701_{16} $704_{2-15-16}$ 732_8 736_{24} 737_1*bis* 740_3 781_{17} 828_{15} 837_{13} 848_5 852_6 860_4 876_1 880_{10} 881_{12} 888_{19} 889_9
ܢܗܘܘܢ 37_{13} 49_{24} 92_{10} 112_{18} 125_{25} 145_2 240_{17} 244_{20} 268_{18} 289_2 321_{12} 332_{12} 340_2 365_{11} 409_{3-25} 469_3 493_{22} 501_{15} 504_{10-18} 505_7 509_{22} 544_6 572_{18} 580_{18} 589_{13} 601_9 637_2 641_4 645_{22} 648_5 661_{19} 669_5 676_{24} 692_6 737_{24} 745_2 749_{23} 769_{14} 788_{12} 800_1 809_{13} 812_{17} 856_{16} 884_{3-5} 909_{20-22} 928_{19}
ܬܗܘܐ 81_{10} 88_1 120_2 $121_{1-21-22}$ 168_3 352_{14} 356_8 384_{16} 393_{26} 404_{24} 405_{7-8-16} 449_1 476_{1-3} 484_5 608_{24} 640_{21} 641_{23} 664_9 669_{15} 672_7 721_{13} 753_7 776_{13-16} 856_{14} 892_7 929_{22}
ܢܗܘܝ̈ܢ 760_{26} 869_{24}
ܬܗܘܘܢ 32_4 277_{20} 340_{25} 341_{22}*bis* 341_{26} 344_{14} 540_{23} 585_{18} 609_{21} 712_{13}*bis* 724_8 740_{15} $864_{15-18-26}$ 889_{23-24} $892_{17-22-24}$
ܐܗܘܐ 29_{12} 113_{22} 117_{17} 401_3
ܗܘܝ̈ 277_1 280_{15-18} 297_{25} 401_{15} 404_{22} 408_{19} 417_{21} 497_{19} 640_{22} 776_{23} 884_{16-20}
ܗܘܐ 8_{13-16} 16_{25} 17_{7-18} $33_{8-12-13}$ 49_{18-19} 60_{4-6} 72_{1-3-5} 76_{17} 80_{4-6} 81_{20} 85_{12} 100_{10} 101_{24} 104_{1-5} 116_{24} 117_1 121_9 144_{13-18} 145_{13} 148_{5-7-15} 149_{1-5-24}*bis* 160_7 172_{19} 188_{11-12} 193_4 197_{20} 213_1 264_{6-13} 273_{17} 280_9 289_{18-19} 296_{6-9-18} 305_7 313_{24} 316_{4-10} 317_{10-13} 337_3

344_{23} 345_1 348_{23} 349_7 352_{18} 369_{12} 372_{16} 381_{12-14} 384_{3-5-25} 389_{11-12} 392_{1-3} 393_{4-25} 396_{15} 397_2 420_{16} 424_{23} 425_{12-24} 461_{2-8} 464_{11} 476_{22} 484_2 489_7 492_{18} 496_6 497_{10} 501_{12} 520_{13} 524_{16} 537_9 553_{12} 585_{19} 589_{9-7} 616_{18} 625_{18} 629_{11-22} 632_{21} 648_2 757_{2-6} 672_{11} 684_8 697_3 708_{24} 712_{15} 724_{21} 732_{19} 737_{6-7-8} 745_{17} 761_{3-9} 765_7 768_{11} 769_{28} 773_{18-23} 776_{4-21} 777_7 785_9 788_9 789_{3-16} 813_{22} 816_{15} 825_{11-12} 833_6 841_{5-10} 856_5 864_1 869_6 888_{21} 912_7 917_2
ܗܘܝܢ 49_{21} 65_8 68_{26-27} 69_3 89_1 93_{27} 161_{18-24} 165_{7-9} 185_{20} 192_{11} 196_2 209_8 221_9 228_3 232_3 237_{7-10} 260_{15-25} 293_6 325_{11} 328_{19-23} 337_{16} 341_{20} 344_{11} 356_{14} 357_4 360_{9-22} 368_{25} 384_{23} 404_8 409_1 413_6 436_{11-12} 437_{15} 464_{11} 493_{23} 496_1 505_{10} 508_{18} 540_{19} 556_{22} 581_{3-4} 601_{4-18} 612_4 616_3 640_4 $645_{17-20-22-23}$ 656_3 657_8 668_{21} 720_3 729_6 740_4 749_{17} 752_{4-5-15} 769_{1-2} 797_2 804_{1-15} 825_{18} 829_{3-6} 832_{13} 861_{14} 864_6 869_{17} 913_2 925_{20-25}
ܗܘܝܐ 104_{21} 237_{12} $309_{12-15-18}$ 417_6 477_1 513_{10} 624_2 688_7 716_{23} 729_{18} 744_1 761_9 765_4 865_3 868_{18} 888_{17} 892_5 908_{20}
ܗܘܘܢ 9_4 69_{17-18} 92_{23} 152_{17} 276_6 301_{12} 436_{10} 440_{21} 476_5 525_{14} 536_7 748_{21}
ܗܘܝ̈ܢ 289_5 344_{14} 345_8 352_1 443_{10-17} 456_{15} 457_{21} 544_{19} 530_{22} 621_{22} 820_{21}
ܡܗܘܐ 292_{14}
ܗܘܝܐ 793_{12}
ܡܗܘܝܢ 892_{11}
ܗܘܝܫ 21_{7-12}
ܗܘܟܐ 289_{18} 292_9 633_9 680_{19}
ܗܘܟ̈ܐ 301_{18} 292_{11} 293_4
ܗܘܟ 553_8 720_{14} 760_{20}
ܗܘܟܘ 348_8 368_5 821_7
ܗܘܟܝ 653_2
ܢܗܘܟ 428_{24} 508_9 556_6 736_{17} 821_8 865_{21} 913_{18}
ܢܗܘܟܘܢ 377_3 504_{20} 512_{15-23} 821_{13} 909_{18}
ܬܗܘܟܘܢ 652_{13} 889_{13} 892_{18}
ܐܗܘܟ 380_{13} 396_3 652_{14}
ܡܗܘܟ 68_{12} 96_{23} 313_{17} 320_{10} 504_5 652_{23} 861_{11-20} 864_{12} 896_8 928_{7-25}
ܡܗܘܟܢܐ 201_5 328_{15} 865_{25} 505_{17} 512_6 605_{13} 636_5 777_{27} 901_{17}
ܡܗܘܟܢ̈ܐ 264_{14} 821_{17}
ܗܘܟܢܘܬܗ 204_7 556_6 736_{17} 892_{16}
ܐܗܘܡܢ 628_{10} 841_8
ܐܗܘܡܢܬ 308_2
ܢܗܘܡܐ 88_{15} 153_{18}
ܬܗܘܡܐ 83_{10} 257_{12} 392_{17} 577_{19}

ܐܬܗܕܪܘ 833_{15}
ܐܬܗܕܪ 85_{19}
ܡܬܗܕܪܢܐ $88_{8\text{-}11}$ $156_{9\text{-}14}$ 184_{22} 404_{25} 561_{14} 616_{7} 701_{21} 796_{25}
ܡܬܗܕܪܢܝܢ 88_{24} 505_{24}

ܗܕܡܝܬܐ 289_{26}

ܗܘܢܝܐ 301_{5}

ܗܦܟ $124_{18\text{-}20}$ 696_{8} 609_{20}
ܗܦܟܘ 804_{24}
ܗܦܟܬ 452_{16}
ܢܗܦܘܟ 96_{4} 125_{1}
ܢܗܦܟܘܢ 453_{24} 513_{1} 888_{24}
ܬܗܦܘܟ 729_{25}
ܗܦܟܬܘܢ 609_{16}
ܗܦܝܟ 124_{14} 461_{3}
ܗܦܝܟܝܢ 716_{10}
ܗܦܝܟܬܐ 96_{13}
ܡܗܦܟ 124_{14}
ܗܦܝܟܗ 697_{23}
ܐܬܗܦܟܗ 744_{10} 748_{1}
ܐܬܗܦܟ 729_{23}
ܡܗܦܟ 488_{12} 744_{20}
ܡܗܦܟܢܘ 729_{23}
ܢܬܗܦܟܘܢ 432_{6}
ܬܬܗܦܟܘܢ 340_{24} 341_{21} 540_{23}
ܡܬܗܦܟܢܝܢ 172_{26} 508_{18}

ܗܪܗ 176_{8}
ܗܪܗܝܢ 176_{4}
ܢܗܪܘܢ 112_{15} 500_{17}
ܗܪܗܪ 748_{10}
ܡܗܪܪ 724_{17}
ܡܗܪܪܘ 724_{16}
ܗܪܗܪܐ 668_{9}

ܘ

ܘܝ $97_{6\text{-}10}$ 109_{19} $116_{1\text{-}7}$ 117_{2} 120_{16} 137_{8} 261_{2} 468_{4} 489_{9} 636_{22} 656_{21} 912_{22}
ܘܝܐ 117_{2}

ܘܠܐ 20_{16} $44_{10\text{-}13}$ $124_{1\text{-}2}$ 172_{3} 268_{22} 309_{23} 332_{11} 360_{9} 377_{2} 397_{19} 417_{23} 436_{16} 461_{17} 505_{12} 657_{16} 661_{14} 673_{11} 720_{5} 817_{17} 840_{17} $868_{11\text{-}13\text{-}15}$ 893_{10}
ܘܠܝܢ 909_{8}
ܘܠܝܬܐ 493_{18} 505_{13} 820_{16}

ܘܪܕܗ 453_{20} $469_{7\text{-}13}$ 488_{13} $512_{6\text{-}16}$ 513_{1}
ܘܪܕܝܢ 453_{20}

ܙ

ܐܙܠܐ 844_{11}

ܙܐܐ 896_{2}

ܡܙܝܢܘܬܐ 617_{7}
ܙܝܢܐ 443_{13} 617_{5}

ܙܒܢܬ 325_{21}
ܙܒܢܘܗܝ 245_{13}
ܙܒܢ 61_{3}
ܙܒܢ 252_{14}
ܙܒܢܝܢ 357_{7}

ܙܒܢ 61_{3} 252_{14}
ܡܙܒܢ 420_{15}
ܡܙܒܢܐ 305_{4}
ܡܙܒܢܝܢ 357_{7}
ܢܙܒܢ 92_{19} 124_{16}
ܡܙܒܢܢܝܢ 420_{23} 421_{23}

ܙܒܢ $53_{20\text{-}21}$ $164_{1}bis$ $205_{18\text{-}19}bis_{\text{-}20\text{-}22}bis$ 208_{8} 357_{19} 505_{5} $600_{11}bis$ $777_{25\text{-}26}bis_{\text{-}27}$ $785_{8}bis$
ܙܒܢܝܢ 556_{19} 557_{5} 580_{2} 589_{21} 853_{6} 904_{14}
ܙܒܢܐ 73_{26} $81_{2\text{-}7}$ 108_{27} 109_{11} $164_{15\text{-}18}$ $172_{14\text{-}20}$ 184_{23} 192_{12} $205_{6\text{-}11}$ 208_{8} 212_{1} 216_{11} 229_{8} 233_{7} 236_{17} 280_{2} 305_{4} 325_{6} 352_{21} 369_{8} $376_{12\text{-}13}$ $377_{1\text{-}3}$ 393_{26} 409_{18} 417_{4} 432_{5} 448_{14} 453_{9} 464_{14} 524_{15} 552_{17} 565_{14} 621_{6} 736_{8} 764_{7} 852_{22} $861_{4\text{-}26}$ 880_{11} 881_{3} 885_{25} 888_{20} 892_{17} 909_{16}
ܙܒܢܗ 1_{5}
ܙܒܢܝܐ 221_{16} 573_{21}
ܙܒܢܝܢ 129_{1} 157_{26} $168_{8\text{-}11}$ 185_{1} 209_{23} 212_{24} 245_{3} 301_{19} 328_{12} 549_{12} 908_{13}
ܙܒܢܬܐ 245_{11}
ܙܒܢܝܬܐ 256_{12} 552_{10}

ܙܓܘܓܝܬܐ 717_{21}

ܙܕܩ 12_{7} 16_{7} 17_{8} $57_{9\text{-}16}$ 152_{13} 176_{14} 204_{23} 241_{5} 309_{26} 329_{20} 369_{8} 372_{1} 377_{8} 400_{2} 492_{1} 505_{13} $557_{20\text{-}24}$ 664_{12} 749_{2} $752_{6\text{-}14}$ 769_{5} 856_{2} 857_{5} 868_{17} 889_{8} 905_{24} 916_{7}
ܙܕܩܐ 508_{9}
ܡܙܕܩܢܝܢ 865_{10}
ܡܙܕܩܢܘ 865_{10}
ܐܙܕܕܩܘ 361_{18} 885_{10}
ܐܙܕܕܩ 580_{7}
ܢܙܕܕܩ 261_{21}
ܢܙܕܩܘܢ 644_{6}
ܬܙܕܕܩ 848_{22}
ܡܙܕܕܩ 93_{14} 125_{5} 652_{10}

ܡܙܕܕܩܝܢ 125_{10} 260_{21} 436_{9}
ܙܕܩܐ 840_{10}
ܙܕܩܗ 493_{17}
ܙܕܩܗ 837_{2} $840_{9\text{-}12}$
ܙܕܝܩܘܬܐ 16_{6} $77_{14\text{-}26}$ $80_{2\text{-}11}$ 185_{5} 221_{24} 257_{19} $312_{20\text{-}22}$ 313_{18} 481_{12} 476_{1} 637_{11} 744_{24} $749_{1\text{-}22}$ 801_{27} 828_{3} 849_{16}
ܙܕܝܩ 108_{9} 797_{5} 893_{4}
ܙܕܝܩܐ 220_{5} 312_{26} 561_{12} 648_{14} 849_{19} 925_{12}
ܙܕܝܩܐ 45_{10} 45_{12} 133_{10} 188_{19} 201_{11} $204_{9\text{-}16}$ 213_{12} 220_{13} $229_{21\text{-}25}$ 237_{27} 364_{17} $368_{2\text{-}21}$ $369_{9\text{-}13\text{-}18\text{-}21}$ 372_{7} $376_{15\text{-}22}$ 377_{4} 525_{16} 641_{11} 745_{27} 749_{9} 764_{5} 804_{17} 840_{19} 844_{10} 748_{19} 893_{2} 928_{13}
ܙܕܝܩܝܢ 361_{27}
ܙܕܝܩܝܢ 721_{14}
ܙܕܝܩܬܐ 881_{26}
ܙܕܝܩܘܬܐ 185_{10} 260_{25} 264_{2} 265_{27} 304_{22} 305_{4} 348_{5} 361_{21} 443_{3} 661_{14} 688_{11} 700_{18} 720_{19} 833_{15} 888_{17} 904_{19} $905_{20\text{-}22}$ $929_{1\text{-}22}$
ܙܕܝܩܘܬܗ 436_{3} $560_{13\text{-}22}$ 561_{1} 685_{25} 821_{20} $928_{13\text{-}16}$
ܙܕܝܩܘܬܟ 257_{16} 821_{14}
ܙܕܝܩܘܬܗܘܢ 509_{2}

ܡܙܕܗܪܢܐ 849_{25}
ܡܙܕܗܪܐ 321_{5}
ܙܗܝܐ 89_{22}

ܐܙܗܪܟ 625_{21}
ܬܙܗܪ 745_{26}
ܡܙܗܪ 460_{6} 492_{22} 832_{9} 860_{11} 888_{2}
ܙܗܝܪ 101_{17} 125_{18}
ܐܙܕܗܪ 896_{5}
ܐܙܕܗܪܘ 257_{24} $260_{1\text{-}4}$ $833_{13\text{-}16}$ 885_{18} $888_{3\text{-}4}$ 889_{22} 908_{3}
ܢܙܕܗܪ 180_{19} 716_{26}
ܡܙܕܗܪ 101_{11} 837_{23}
ܢܙܕܗܪ 101_{3}
ܙܘܗܪܐ 125_{20} 493_{7}
ܙܗܝܪܘܬ 125_{24}
ܙܗܝܪܘܬܐ 896_{13}

ܙܘܥ 476_{10}
ܐܙܕܘܥܘ 737_{11}
ܢܙܕܘܥ 336_{7} 337_{1} 476_{13} 477_{10} 736_{24}
ܢܙܕܘܥܘܢ 340_{4} 341_{11}
ܡܙܕܘܥ 244_{21}
ܡܙܕܘܥܝܢ 477_{3}
ܙܘܥܐ $176_{13\text{-}14}$ 181_{13} 325_{5} $335\text{–}336_{2}$ 337_{25} 353_{15} $384_{2\text{-}4\text{-}6}bis_{\text{-}13\text{-}19}$ 385_{5} $541_{10\text{-}14\text{-}22}$ 544_{5} 601_{16} $721_{20\text{-}26}$ 740_{2} 749_{20} 760_{23} 825_{22} 828_{6} 921_{1} 928_{19}

981

ܐܘܣܛܘܣ 924_{17}

ܐܘܪܐ $252_{13\text{-}16}$ 261_7

ܐܘܪܝܬ 261_3

ܐܘܪܐ $680_{8\text{-}11}$

ܐܘܪܝܬ 680_9

ܐܚܘܢ 80_{14}

ܐܚܐ 80_{13} 240_4 260_{23} 565_5 600_{26} 665_1 737_{22}

ܡܬܐܚܝܢ $83_{5\text{-}9}$

ܐܚܝܢܘܬܐ 913_{23}

ܐܚܕ 240_{12}

ܐܚܝܢ 268_{20}

ܐܚܝܕ 532_{22} 653_{16}

ܐܬܐܚܕ 240_8

ܡܬܐܚܕܢܘ 484_{21} 932_3

ܐܬܐܚܕܘܬܐ 240_5

ܐܚܫܕܪܦܢܐ 165_{18} 604_8

ܐܛܡܐ 580_8

ܐܛܠܐ 80_{18}

ܐܛܠܝܡ 580_{13}

ܐܝܒܐ 120_3 508_{18}

ܐܝܒܒܐ $120_{6\text{-}8}$ $508_{15\text{-}17\text{-}18}$ 693_9 884_{24} 888_{11}

ܐܝܠܐ 356_{17} 653_2

ܐܝܠܢܐ 129_7 905_5

ܐܟܐ 232_8 549_{24}

ܐܟܘܬܗ 141_{18} 593_{21} 604_{16} 912_2

ܐܟܘܬ 245_{23} 717_8 841_4 904_{22}

ܐܟܠ $53_{1\text{-}4}$ 329_9 909_{17}

ܐܟܠܘܗܝ 36_{12} 304_5

ܐܟܠܘܗ 29_{17} 120_{11} 432_9

ܐܟܠܬܗ 773_4

ܐܟܠܬܘܢ 533_{20} 741_{19}

ܢܐܟܠ 536_{17} $564_{8\text{-}9}$ 565_2

ܢܐܟܠܘܗ 660_2

ܢܐܟܠܘܢ $548_{16\text{-}20}$

ܢܐܟܠܘܢܗܘܢ 68_{26} 552_{14} 560_{24} 740_{19}

ܬܐܟܠ 164_6

ܬܐܟܠܘܢ 476_2

ܬܐܟܠܘܢ 52_4 549_{15}

ܐܟܠܗ 401_{14}

ܐܟܠ 93_{14} 217_9 505_4 532_{16} 548_{20} 549_{14} 680_{12} $712_{21\text{-}22}$ 829_{29} 844_{23}

ܐܟܠܝܢ 68_{26} 117_{23} 125_9 256_2 541_5 557_{23} 677_{26} 717_{10} 836_{15} 857_{15}

ܐܟܠܝܢ 356_{21} 832_5

ܡܐܟܠ 604_{16}

ܡܐܟܠ 553_1

ܐܬܐܟܠܬ 228_9

ܡܬܐܟܠ 476_{23} 477_8

ܡܬܐܟܠܝܢ 108_{24} 125_{10}

982

ܐܟܠܬܐ 52_8 53_5 $548_{14\text{-}16}$ 821_{19}

ܐܟܠܬܗ 548_{15}

ܐܟܠܐ 164_{11} $929_{24\text{-}25}$

ܐܟܠܢܐ 929_5

ܡܐܟܠܢܐ 556_9

ܡܐܟܠܢܝܢ 832_{22}

ܐܟܪ 361_6

ܐܟܪܐ 104_{15} 664_{26} 924_{18} $925_{1\text{-}7\text{-}12\text{-}21}$

ܢܐܟܪܘܢ 152_7

ܐܟܪܘܬܐ 313_{16}

ܐܠܐ 620_5

ܐܬܐܠܠܗ 181_{16}

ܡܬܐܠܠܝܢ 813_5

ܐܠܐܠܐ 477_{11} 621_6 896_6

ܐܠܠܝܬܐ 861_6 865_8 892_{20}

ܐܠܠܝܬܐ 813_9 829_{10} 892_{20}

ܐܠܨܗ 728_9

ܐܠܨܢ 573_{20}

ܡܐܠܨܢܐ $573_{14\text{-}24}$

ܐܘܠܨܢܐ $573_{15\text{-}19}$

ܐܠܦܗ $181_{18\text{-}22}$ $560_{16\text{-}17}$

ܢܐܠܦܘܢ $176_{15\text{-}20\text{-}22}$ 177_2

ܐܠܦܢ 177_5 777_{27}

ܡܐܠܦ 176_{18} 177_2

ܐܠܦܐ 53_{16} 76_{25} 560_{18} 829_{11}

ܐܠܦܐ 309_{27} 668_{11}

ܡܐܠܦܢܘܬܐ $176_{23\text{-}26}$ $177_{1\text{-}16}$

ܡܐܠܦܢܘܬܐ 817_2

ܐܠܦܝܢ $813_{10\text{-}11}$

ܐܡܬܝ $21_{20\text{-}21}$

ܢܐܡܐ 760_{26}

ܬܐܡܐ 145_6

ܐܡܬܐ 21_{15} 181_{21}

ܡܐܡܐ 404_5

ܐܡܢ 469_8

ܐܡܢܐ 297_{23} $501_{10\text{-}12}$ 668_7 861_6

ܐܡܢܘܬܐ $21_{8\text{-}16\text{-}19}$ 104_{16} 177_{12}

ܐܡܢܘܬܐ 37_4 108_5 120_6 525_{25} 504_2 661_3 761_1 893_{25} $896_{6\text{-}19}$

ܐܡܝܢܐܝܬ 53_{15} 152_5 257_3 $356_{24\text{-}25}$ 476_{14}

ܢܐܡܝܢܘܢ 401_{25} 781_5

ܡܐܡܝܢܘܢ 121_{18}

ܐܬܐܡܪ 373_{11}

ܢܐܡܪ 481_{19} 596_{24}

ܡܐܡܪ 881_{17} 912_8

ܐܡܪܗ 76_{12} 149_1 193_{10} 196_9 364_7 460_{10} 589_{12} $661_{4\text{-}6}$ 664_{22} $665_{1\text{-}4}$ $809_{8\text{-}10\text{-}14}$ 893_{13}

ܐܡܪܐ 157_{26} 168_{16} $188_{15\text{-}17}$ 252_{12} $280_{4\text{-}6\text{-}8\text{-}14}$ *bis*$_{\text{-}17}$ 281_{13} 284_1 460_3 809_{12} 896_2

983

ܐܡܪܝܢ 52_{13} 56_{14} 72_{26} 80_{27} 200_1 349_5 664_{18} 665_8 788_{20} 860_7 861_2

ܐܡܪܘܬܐ 12_5 $16_{12\text{-}15}$ 32_{18} 40_{24} $41_{4\text{-}15\text{-}21}$ $281_{9\text{-}11\text{-}24}$ 289_7 384_{24} 429_{16} 457_{13} 461_7 $596_{1\text{-}5}$ 513_{13} 521_9 524_1 573_4

ܐܡܪܘܗ 224_{16}

ܐܡܪܘܬܝ 72_{24} $196_{6\text{-}17}$ $409_{7\text{-}10\text{-}16}$ 512_{14} 829_5 865_{25} 881_{18} 921_{14}

ܐܡܪܘܬܢ 72_{23} 360_3

ܐܡܪܢܐ 72_8*bis* 712_{10}

ܐܡܪܘܬܢܐ 72_{21} 677_4

ܢܐܡܦܘܢ 68_{25}

ܐܡܦܝܢ 773_{16}

ܐܡܦܐ 912_6

ܐܡܦܝܢ 428_{20}

ܡܬܐܡܦܝܢ 872_{23}

ܐܡܦܐ $365_{8\ 14}$ 424_6 428_{19} 624_{14}

ܐܡܦܬܐ 37_{21} 149_3 216_{17} 236_6 317_{17} 649_1 912_{25}

ܐܡܦܬܐ 884_{18}

ܐܡܦܬܐ 549_{10}

ܐܡܦܦܘܬܗ 561_{25} 660_6 812_6

ܐܬܐܡܪ 184_4

ܐܡܪܐ 456_{12}

ܐܡܪܐܝܬ 717_{12}

ܐܡܬ 693_8

ܢܐܡܪ 885_{26}

ܐܡܪ $888_{6\text{-}7\text{-}11}$*bis*

ܐܡܪܝܢ 64_5

ܐܬܐܡܪܬ 125_6

ܡܬܐܡܪܐ 125_8

ܐܡܪܐ 340_5 $441_{18\text{-}20\text{-}24}$ 693_8 753_1 888_5

ܐܡܪܗ 888_1 849_{20}

ܐܡܪܗ 265_3 441_{26}

ܐܡܪܐ 888_1

ܐܡܪܐܝܬ 888_8

ܐܡܘܪܐ 236_1

ܦ

ܐܢܐ 432_{14} 829_3 844_1

ܐܢܫܘܬܐ 157_{12} 160_{24} 257_1 $604_{18\text{-}20\text{-}25}$ 825

ܐܢܫܘܬܗ 632_8

ܐܢܫܘܬܗܘܢ 36_{17} 604_{23}

ܐܢܫܘܬܢ 352_4

ܐܢܫܘܬܝ 565_3

ܐܬܢܫܝ 296_{14} 320_5 396_4 404_{16} 405_{17} 417_{24} 537_5 565_{10} 620_{17} 624_5 688_{18} $868_{6\text{-}10\text{-}11}$ 873_1 924_4

ܐܬܢܫܝܬ 913_6 916_5

984

ܐܢܫܝ 544_{17}
ܐܢܫܘܬܗ 32_{3}
ܢܫܒ 169_{14} 317_{22} 320_{21} 544_{14} 749_{9} 780_{4-9-21} 881_{5} 913_{23}
ܢܫܒܘܗܝ 213_{1} 320_{15} 684_{14} 685_{8} 881_{27} 884_{6}
ܡܫܒ 69_{22} 101_{24} 109_{25} 200_{2} 213_{17} 224_{11} 233_{15} 296_{14} 317_{12} 320_{5} 364_{5} 396_{16} 408_{7-11} 513_{6} 765_{9} 861_{14} 873_{1} 880_{23} 916_{2} 920_{21}
ܡܫܒܐ 321_{2}
ܡܫܒܝ 880_{24}
ܡܫܒܝܢ 29_{25} 196_{4-5} 197_{19} 241_{20-25} 277_{3} 321_{12} 581_{8} 689_{4-8} 916_{9}
ܡܫܒܝܢ̈ 345_{16}
ܡܫܒܬ 320_{15} 780_{23} 837_{12}
ܡܫܒܝ 892_{11}
ܡܫܒܚܬܐ 668_{19}
ܡܫܒܚܢܘܬܐ 233_{15}
ܫܒܚܬ 632_{17}
ܫܒܚܬܗ 433_{22-26} 436_{14}
ܫܒܚܬܟ 393_{14} 521_{3}
ܫܒܚܬܐ 408_{18}
ܫܒܚܬܗܘܢ 669_{3}
ܫܒܚܬܐܢܝܬ 420_{26}
ܫܒܚܬܟ 685_{10}
ܫܒܩ 13_{6} 20_{3} 29_{21-23} 40_{1} 41_{1-4} 85_{2-7} 113_{16} 117_{7} 121_{16} 136_{11} 189_{2} 192_{6-17} 193_{4-6} 196_{7-23} $197_{21-23-25}$ 200_{1-4-20} 201-202 201_{6} 204_{18} 205_{8-23} 208_{8-26} 209_{3} 224_{4-11} 225_{22} $228_{3-8-12-15}$ 229_{22} 233_{2-4}*bis* 237_{18-19} 241_{3-12-4} 248_{23} 265_{16} 313_{25} 316_{9} $317_{4-11-22}$ $320_{8-10-12-25}$ 328_{2} 341_{15} 345_{12} 364_{22} 365_{5} 369_{1} 388_{3} 389_{23}*bis* 392_{8} 396_{6} 400_{18} $405_{11-20-25}$ 408_{2} 417_{20-25} 485_{8} 488_{9} 496_{14} 508_{11} 509_{19} 512_{12} 513_{6} 520_{9} 521_{2} 524_{23} 540_{5} 544_{16} 568_{9} 589_{25} 652_{4-23} 657_{10} 668_{1-22} 701_{27} 704_{4} 717_{16-19} 720_{1-5} 749_{14} 757_{10-12} 764_{17} 769_{4} 776_{22} 781_{1}*bis*$_{-7-8}$ 836_{1} 837_{10} 848_{4} 853_{11-21} 856_{3} 859-860 $860_{1-3-5-6-8}$ $861_{14-23-24}$ $864_{2-5-7-10-13}$ $865_{4-6-12-19-20-26}$ 868_{1-3-16} $869_{11-12-13-19}$ 872_{16-22} 873_{4-6} $876_{3-4-11-25}$ $880_{3-5-7-11-19-23-24}$ 881_{7-9-25} 884_{12} 896_{10} 912_{2} 913_{1-3}*bis*$_{-5-7-19-22}$ 916_{2-14}
ܫܒܩܗ 45_{13} 105_{6} 204_{12} 213_{17} 320_{19} 321_{7-18} 224_{5-9} 232_{9-12} 237_{15} 240_{2} 369_{27} 433_{16-21} 484_{17} 556_{12} 561_{21} 564_{25-18} 601_{13} 616_{17} 637_{16} 657_{12} 660_{6} 704_{5} 720_{7} 728_{1-6-12} 732_{26} 765_{10} 776_{25} 805_{3} 841_{7} $884_{9-16-19}$ 897_{11} 920_{21}
ܫܒܩܗ̇ 312_{6} 313_{3}
ܫܒܩܗܘܢ 241_{5} 248_{14} 432_{11} 440_{1} 613_{18} 657_{17} 876_{13} 880_{21} 884_{5} 904_{5}
ܫܒܩܬ 408_{20}

985

ܫܒܩܘܗܝ 200_{15}
ܫܒܩܬ 396_{8}
ܫܒܩܬܢܐ 224_{23}

ܫܓ 296_{20} 652_{8}
ܫܓܘ 212_{8}
ܐܫܬܓܫ 837_{5}
ܐܫܬܓܫܘ 780_{22} 833_{16} 837_{12}
ܫܓܪ 120_{21} 476_{22} 828_{22-24} $829_{2-10-19}$ 836_{10} 837_{18} 841_{1}
ܡܫܓܪ 841_{1}
ܫܓܫܝ 125_{10} 208_{11} 256_{3}
ܫܓܫܝܢ 500_{14}
ܡܫܬܓܫܝܢ 837_{3} 780_{24}
ܡܫܬܓܫܝܢ 837_{9}
ܫܓܫ 361_{7}
ܫܓܫܢ 21_{17} 596_{23}
ܫܓܫܘܬܐ 21_{20}
ܫܓܘܫ 29_{6}
ܡܫܓܫ 83_{12} 97_{11} 169_{25} 389_{6} 661_{25} 669_{9}
ܡܫܓܫܝ 484_{10-11} 541_{6}
ܡܫܓܫܝܢ 624_{18}
ܐܫܓܫܘ 653_{8}
ܫܓܫܬ 177_{20} 188_{8} 849_{2}
ܐܫܬܓܫ 389_{5} 848_{23}
ܐܫܬܓܫܘ 29_{6}
ܡܫܬܓܫ 161_{1} 431_{16} 664_{3} 481_{13} 829_{21} 853_{7}
ܡܫܬܓܫܝ 164_{21} 324_{1} 833_{23}
ܡܫܬܓܫܘ 664_{3}
ܫܓܝܫܬܗ 124_{15}
ܫܓܝܫܘܬܐ 268_{20} 685_{21-22} 688_{12}
ܫܓܝܫܘܬܗܘܢ 685_{21} 688_{14}
ܫܓܝܫܬܝ 392_{24}
ܫܕܐ 48_{4} 61_{17} 124_{18} 125_{11} 157_{22} 208_{10} 313_{9} 393_{2} 397_{8} 881_{5}
ܫܕܝܐ 92_{17} 124_{15} 125_{3}
ܫܕܝܬܐ 929_{5}
ܫܕܝ 89_{16} 165_{13} 501_{16} 684_{5}
ܫܕܝܬܝ 392_{24} 780_{8}
ܫܕܝܬܝܢ 277_{5} 780_{20} $781_{3-6-8-10-12-14}$
ܫܕܪ 172_{19}
ܡܫܕܪܢܐ 852_{5}
ܫܕܝܘܬܐ 17_{19} 576_{8} 720_{4} 780_{12} 812_{23}
ܫܕܝܘܬܗ 93_{14}

ܫܗܕ 720_{24} 629_{2-5-14} 659_{9}
ܫܗܕܘܗܝ 153_{12}
ܫܗܕܬ 153_{24}
ܡܫܗܕܐ 773_{6}
ܫܗܕܘܬ 501_{12}
ܫܗܕܬ 153_{26}
ܡܫܗܕ 153_{14-15} 160_{10-20} 720_{9} 796_{14} 832_{9}
ܡܫܗܕܝܢ $753_{6-17-22}$ $156_{5-17-23}$ 161_{26} 164

986

ܡܫܗܕܐ 773_{6}
ܡܫܗܕܘ 153_{19}
ܐܫܬܗܕ 580_{15} 629_{2}
ܡܫܬܗܕ 629_{5}
ܫܗܕܐ 684_{4} 852_{16}
ܡܫܗܕܢܘܬܐ 128_{1} 304_{4}
ܡܫܗܕܢܘܬܐ 165_{19}
ܫܗܕܘܬܗ 629_{4}
ܫܗܝܐ 156_{26} 636_{14} 637_{19} 724_{19-20} 820_{1}
ܫܗܪܐ 552_{12}

ܫܘܐ 817_{8} 821_{10}
ܫܘܝܐ 4_{8} 113_{2} 420_{16} 813_{22} 856_{5}
ܫܘܝܗ 17_{18} 93_{6} 112_{22} 116_{4-9-21} 148_{4-6}*bis* 153_{15} 217_{1-7-9} 220_{3} 313_{9} 329_{24} 332_{11} 396_{11} 412_{18} 433_{19-20} 436_{5} 481_{13} 640_{6-7} 656_{26} 657_{2} 673_{18} 688_{20} 796_{12} 801_{10} 840_{2-23}
ܫܘܝܘܬܐ 20_{3} 120_{12} 145_{8-11} 353_{23} 376_{2} $760_{21-23-25}$ 921_{24}
ܫܘܝܢ 657_{25} 809_{25} 812_{1}
ܫܘܝܬܐ 420_{23}
ܫܘܝܘܬܗܘܢ 4_{10} 133_{8} 421_{18} 677_{9}
ܫܘܝܘܬܗ 321_{10}
ܫܘܝܘܬܗܘܢ 156_{17-24} 164_{8} 165_{4}
ܫܘܝܢ $820_{16-20-23}$
ܫܘܒܚܐ 177_{18}

ܫܘܚ 692_{3} 696_{11} $708_{13-21-23}$ 709_{8}
ܫܘܚܘ 709_{9}
ܫܘܚܐ 708_{26}
ܫܘܚܬ 708_{19}
ܫܘܚܠܦܗ 361_{22}
ܫܘܚܠܦ 604_{23}
ܐܫܬܘܚܘ 709_{16}
ܫܘܚܠܦܘܗܝ 712_{18} 901_{8}
ܡܫܬܘܚܠܦ 481_{16}
ܡܫܬܚܠܦܝܢ $361_{8-11-12}$ 901_{10}
ܫܘܚܠܦܐ 688_{17}
ܫܘܚܠܦܐ 160_{25}

ܫܘܝܢ 280_{21} 501_{18}
ܫܘܝܢܐ 429_{11}
ܫܘܝܢܐ 417_{12}

ܫܘ 1_{4-7} 12_{8} 16_{19} 17_{3}*bis* 20_{2}*bis*$_{-26}$*bis* 21_{23} 24_{7} 29_{25}*bis* 32_{2}*bis*$_{-5}$*bis* 48_{1-5} 56_{26}*bis* 61_{14}*bis* 77_{23} 80_{2} 85_{11} 88_{10}*bis* 92_{24} 93_{22}*bis* 96_{4}*bis*$_{-11}$*bis*$_{-12}$*bis*$_{-15}$*bis* 123_{15} 128_{6} 132_{15} 136_{4}*bis* 137_{7} 148_{24} 156_{25}*bis*$_{-26}$ 157_{1-4} 161_{6}*bis*$_{-8-9}$ 165_{1} 176_{5}*bis* 180_{11}*bis* 185_{25}*bis* 213_{2}*bis*$_{-21}$*bis* 217_{17}*bis* $221_{6-12-13-14}$*bis* 228_{22}*bis* 240_{13}*bis* 256_{2}*ter*$_{-3}$ 268_{12}*bis* 273_{27} $276_{3-5-6-17}$*bis*$_{-24}$ 280_{3} 281_{1}*bis*$_{-8}$ 305_{12} 308_{10} 321_{16}*bis* 328_{6-11} 361_{24} $364_{10-12-15}$ 380_{19}*bis* 388_{10} 397_{19} 409_{3}*bis*

$_4bis_{-5}bis_{-6-7}$ 421_2 425_{3-8} 429_{16} 441_{16} 453_2 456_4 377_3bis 480_{22} 484_6bis 492_{10} $493_{16}bis$ 497_4 $505_{11-12-20}bis$ 509_{10} 552_{21} 564_3ter 573_4 583-584 $585_{18}bis$ 589_{17} $_{18}ter$ $_{24}bis$ 620_4 624_1 $636_3bis_{-12-13-24}bis$ 637_{21} $640_5bis_{-7-10}bis$ $641_{15}bis$ 645_9bis $648_9bis_{-12}bis_{-15-19-20}$ $649_6bis_{-15}bis_{-21}bis$ $656_7bis_{-8}bis_{-14}bis$ 664_2 673_{14} $676_{20}bis_{-21}bis$ 677_{13} 680_{8-10} 684_{12} 689_3ter_{-4} 693_{18} 701_5 713_{11} 717_{25} 721_{13} 733_{10-16} 748_{11} 753_4 $780_{22}bis_{-9-10}$ 796_{26} $817_{1-22}bis_{-24}bis$ $820_1bis_{-2}bis$ $837_3bis_{-12}bis$ 849_5 864_9bis $873_{14}bis$ 876_4 880_{4-5} 885_{13} 693_{23} 896_{10} $897_{23}bis$ $913_{21}bis$ 925_2

ܚܕܐ 5_{15} 20_{8-18} 69_{13} 73_5 81_{2-3} 108_{16} 113_5 128_{12} 165_3 228_3 276_7bis $297_{6-13-14}$ 309_{27} 312_{24} 316_{14} 361_{25} $364_{7-11-13}$ 401_{22} 409_6bis 464_4 465_{17} 525_{15} 564_{22} 612_{24} 620_8 644_{19} 649_{13} 553_5 669_{22} 672_{1-7} 676_{12} $681_{21-23-24}$ 684_6 685_{17} 716_{14} 745_5 772_{15} 789_{23} 845_{21} 885_{17} 897_{10} 917_{15}

ܡܚܕܬܐ 185_9 309_3

ܚܕܬܐ 217_{10} 340_{19} 701_7

ܡܚܕܬܐ 25_8 353_5

ܚܕܬܝܢ 736_1

ܡܚܕܬܝܢ 760_{11}

ܡܚܕܬܢܘܬܐ 271-272 284_8

ܚܕܝ 813_{17} 845_4

ܚܕܝܬ 441_7

ܚܕܝܘ 369_5

ܚܕܘܬܐ 429_2 432_5 433_{2-4} 440_{18-24} 852_{12}

ܚܕܘܬܗܘܢ 236_1 345_{26} 580_{12}

ܚܕܘܬܐ 104_{24} 308_9

ܚܕܘܬܗܘܢ 564_{20}

ܐܚܕܐ 513_{19}

ܚܕܗ 872_{19}

ܚܕܪܐ 60_{13} 90_7 105_1 108_{21} 168_2 345_{10} 441_5 600_{24} 776_{11}

ܡܚܕܪܐ 321_6 441_9

ܚܕܪܝܢ 513_{18} 569_5 772_{22} 813_{20}

ܡܚܕܪܝܢ 440_{19-23}

ܡܚܕܪܐ 429_{20}

ܚܘܕܪܐ 13_5 168_3 213_{21} 236_2 241_{11-26} 244_1 321_3 432_{3-5-11} 433_{6-8-26} $436_{11-13-16}$ 440_{18} 513_{23} 516_2 721_{12}

ܚܘܕܪܗ 513_{18} 552_{14}

ܚܘܕܪܝܗܘܢ 513_{19} 580_{12}

ܚܕܪܐ 529_{11}

ܚܘܪܐ 593_{11} 701_{14}

ܚܘܪܐ 681_{23} 717_{26}

ܡܚܘܪܐ 580_{22} 717_{23}

ܡܚܘܪܐ 917_{12}

ܐܚܘܪܐ 592_{17} 693_4 736_{13} 917_{11} 920_7

ܡܚܘܪܘܬܐ 917_{10}

ܚܘܪܐ 32_1 261_4 344_{18} 385_2 443_3 525_{13-16} 580_{16} 737_{16} 869_6

ܚܘܪܐ 60_{26} 717_{25}

ܚܐܪܐ 40_7 201_4 372_{15} 416_4 461_{19} 464_{15-20} $465_{11-15-17-20-24}$ 468_{11} 509_{21} 512_{15} 549_{23} 580_{23} 581_4 776_{16} 916_{15}

ܚܐܪܘܬܐ 464_5 685_{19} 917_7

ܚܘܒ 24_7 128_{22} 221_{16} 233_{18-21} 372_{16-17} 380_8 409_{15} 457_{13} 540_6 545_{17-20} 548_{15} 553_{19} $560_{11-21-23}$ 565_9 596_{10} 600_{22} 605_{14} 645_{22} 692_{11} 732_8 736_{14} 740_{11} 749_{14} 764_{19} 800_{14} 801_{5-20}

ܚܘܒܗ 692_{10} 736_{10}

ܚܘܒܝܢ 64_{13} 437_4 508_{12} 660_3 701_{14}

ܚܘܒܘ 592_{13}

ܚܘܒܝܢ 83_1 552_5 608_{16}

ܚܘܒܬ 37_5 49_{14} 801_{14}

ܚܘܒܬܗ 97_4

ܚܘܒܬܟܘܢ 801_{12}

ܚܘܒܐ 60_9 83_3 140_1 201_1 340_9 369_{23} 377_1 437_{15} 457_{11} 593_{18} 693_2 $709_{11-15-21-24}$ 717_1 781_8

ܚܘܒܝܢ 593_{20-22}

ܚܘܒܝܗܘܢ 572_{19} 844_6

ܚܘܒܐ 468_{11}

ܐܚܘܒܐ 760_{5-11}

ܐܚܘܒܝܗܘܢ 376_{20}

ܐܚܘܒܝܗܘܢ 789_{21}

ܚܘܒܐ 337_3 340_{11-12} 341_2 348_{20} 353_{16-20} 532_{11} 536_{12} 601_{15} 605_{7-23} 608_{20} $609_{4-12-15}$ 612_{3-13} 613_{20} 616_{17} 625_8 $628_1bis_{-5-17-25}$ 632_2 753_3 761_{11} 772_{26} $801_{10-13-15-19}$

ܡܚܘܒܐ 12_1 20_{25} 377_{17-25} 388_4 429_{18} 445_{4-6} 516_3 552_{13} 561_6 572_5 760_1 768_{3-12} 800_{23} 801_1 901_{17}

ܡܚܘܒܐ 688_3

ܡܚܘܒܝܢ 45_{16}

ܡܚܘܒܝܢ 21_{27} 77_{11} 81_{13} 572_8 800_9

ܡܚܘܒܝܗܝ 16_{10} 785_5

ܡܚܘܒܝܗ 60_9 560_{23}

ܚܘܒܬܐ 128_{23} 608_{16} 920_{11} 924_{17}

ܚܘܡܐ 628_2bis_{-7-17} 629_{19} 884_{20}

ܚܘܡܬܐ 661_{25} 864_{18}

ܚܠܐ 260_{24} 661_2

ܚܘܫ 2_{16} 116_{20} 124_{21-22} 129_1 177_3 192_{24} 220_9 620_{25} 629_{13} 640_{20} 648_{21} 649_{10} 697_1 884_{25}

ܚܘܫܘ 656_{18}

ܚܘܫܬ 105_1

ܢܚܘܫ 104_{26}

ܚܘܫܘܢ 300_{12} 688_{21} 689_1

ܚܘܫܒܐ 629_3

ܚܘܫܒܝܢ 312_{12} 645_1

ܡܚܘܫܒܬܐ 680_{21}

ܡܚܘܫܒܬܗ 680_{20}

ܚܘܫܒܢ 484_{11}

ܡܚܘܫܒܢܐ 268_{20}

ܡܚܘܫܒܢܘܬܐ 289_{18}

ܚܙ 281_{18}

ܚܙܗ 112_{17} 132_{12}

ܚܙܐ 40_{11} 300_{11} 460_{24} 464_9 469_{14}

ܢܚܙܘܢ 909_{14}

ܚܙܝܐ 293_5

ܚܙܝܬܐ 512_{17}

ܚܙܝ 417_{10}

ܬܚܙܘܢ 721_{18}

ܚܙܐ 112_{27} 149_3 212_{18} 224_1 337_{25} 352_{15} 624_{26}

ܚܙܗ 356_{10} 584_9 613_{16} 740_{26}

ܢܚܙܐ 461_{18} 517_{14} 548_9 632_{18} 840_2 929_{12}

ܢܚܙܘܢ 657_{20} 661_{15} 740_{18} 745_{2-4}

ܚܙܐ 392_5 404_{14} 580_{10} 593_{25} 908_{15}

ܚܙܗ 261_5 913_{15}

ܚܙܐ 13_{24} 32_{15} 76_{15} 97_5 193_7 317_{13} 381_{17} 396_{18} 593_8 600_{23} 617_{21} 660_{12} 701_{20} 721_{11}

ܚܙܝܢ 36_{19} 260_{16} 328_{14} 357_2 413_2 608_{1-4} 613_9 768_3 908_7

ܚܙܝܐ 908_{13}

ܐܚܙܝ 337_{21} 740_{20}

ܡܚܙܐ 740_{17}

ܐܚܙܝ 377_{20}

ܐܚܙܝ 456_9

ܚܙܝܗܘܢ 608_9

ܚܙܘܐ 29_{12} 112_{20} 204_{20} 205_1 244_{20} 268_{18-19} 397_{22} 415-416 416_2 428_{23} 429_{23} 544_{24} 548_{18} 549_7 561_{27} 564_8 660_{1-26} 661_5 700_4 761_3 909_{20-22} 928_{10}

ܚܙܘܐ 289_2

ܚܙܘܝ 580_9

ܬܚܙܘܝܬܐ 856_{24}

ܚܙܘܐ 309_1 312_4

ܚܙܘܐ 844_{15}

ܚܐܐ 81_7 101_{16} 109_9 133_{10} 169_{11} 216_3 232_{20} 368_{12-14} 644_{16} 649_{19} 656_6 669_{20} 709_{16} 736_{23} 921

ܚܝܝܗܘܢ 840_7

ܚܝܐ 97_1 409_{20}

ܚܝܐܗ 337_{11}

ܚܝܗ 229_{26} 341_7 536_{22} 549_{14} 560_{14} 584_{10} 605_{11} 613_{6-10} 848_{17-19} 892_{10}

ܚܝܘܗܝܗܘܢ 229_{10}

ܚܝܬ 85_1 89_{26} 400_{21} 717_4 721_9 724_6 772_{24} 793_7 801_{20} 925_3

ܡܚܫܚܫܢܘܬܐ 401_{19-23} 404_{17}
ܚܫܚܫܗ 849_{13}
ܚܫܚܫܘܢ 885_{8}
ܚܫܒ 665_{19}
ܚܫܝܫܘܬܐ 708_{17}
ܚܫܟ 620_{20} 849_{19}
ܚܫܟܝܢ 116_{10}
ܢܚܫܐ 252_{10} 465_{18} 568_{13} 569_{21} 752_{6} 800_{10} 801_{6} 845_{9} 853_{15}
ܢܚܫܝܘܬܐ 329_{19}
ܢܚܫܝܗ 520_{9}
ܢܚܫܘܢ 25_{9} 152_{9} 548_{19} 549_{20} 552_{24} 568_{23} 569_{1} 592_{3} 801_{21}
ܢܚܫܘܢܝܘܬܐ 96_{22} 161_{21} 304_{11} 440_{3-5} 493_{2}
ܢܚܫܘܢܗ 577_{15}
ܬܚܫܐ 309_{8} 745_{26} 852_{16}
ܬܚܫܝܘܬܐ 452_{9}
ܬܚܫܝܗ 757_{8}
ܐܚܫܐ 264_{9} 380_{16} 556_{16} 817_{14}
ܐܚܫܝܢ 625_{13}
ܚܛ 8_{13} 117_{4-21} 140_{10} 160_{20} 169_{10} 276_{6} 400_{14-15} 408_{5-7} 421_{10-14} 480_{5} 516_{3-15} 521_{3} 548_{17} 549_{7} 560_{20} 564_{22} 580_{4} 592_{22} 597_{5} 608_{22} 612_{1} 641_{9-19} 644_{1-3} 673_{22} 688_{16} 704_{6-10} 816_{17} 888_{25}
ܚܛܐ 8_{9} 72_{5} 83_{8} 93_{8} 97_{1} 108_{18} 113_{12-14} $116_{8-12-22}$ 141_{12} 156_{9} 160_{6} 197_{14} 213_{14} 225_{13} 277_{10} 296_{7} 329_{18} 345_{24} 348_{10} 349_{23} 380_{18} 400_{15} 401_{1-6} $404_{4-24-25}$ 416_{14} 417_{25-26} 428_{4} $433_{22-24-26}$ $436_{1-13-14}$ 441_{3-9} 443_{16} 456_{22} 457_{11} 516_{10} 517_{18} 524_{6} 533_{7} 561_{13-15} 616_{6} 625_{15} 632_{19} 637_{18} 768_{1} 789_{22} 792_{9} $793_{20-23-26}$ 796_{4} 816_{14} 848_{5} 881_{14} 928_{15}
ܚܛܛܐ 688_{1}
ܚܛܝܐ 12_{15} 36_{22-24} 60_{8} 72_{16} 89_{22} 109_{7} 204_{10} 244_{16} 304_{15} 328_{16} 340_{20} 440_{7} 448_{12} 492_{19-21} 516_{1} 533_{21} 556_{23} 569_{18} 600_{5} 657_{1} 793_{18} 801_{24}
ܚܛܝܬܐ 92_{7} 93_{1-22} 96_{19} 401_{4} 556_{19} 560_{18-23} 561_{7-10} 564_{7} 577_{12} 640_{13} 709_{8} 736_{14} 748_{20} 821_{16} 849_{15}
ܚܛܝܬܗܘܢ 229_{26}
ܚܛܝܢ 89_{20} 105_{7} 152_{20} 256_{8} 357_{21}
ܚܛܐ 648_{14} $688_{18-21-25}$
ܐܬܚܛܝ 204_{5} 545_{4} 548_{3-12} 553_{10-16} 801_{4}
ܐܬܚܛܝܬ 1_{10} 368_{20} 369_{10-19}
ܡܚܛܝܢܐ 384_{24}
ܡܚܛܝܢܘܬܐ 408_{18} 772_{24} 844_{9}
ܬܚܛܝܐ 797_{12}
ܡܚܛܛܐ 61_{22-24} 64_{2} 65_{21} 68_{5} 81_{18-19} 289_{11} 300_{13-20} 301_{17-24} 384_{21} 404_{2} 436_{22} 443_{12}

449_{5} 461_{10} 524_{19} 572_{16} 577_{6} 589_{5} 596_{8-9} 600_{6-8-10} 608_{8} 612_{18} 613_{24} 617_{16} 632_{16} 653_{24} 704_{19-20} 741_{18} 761_{15} 765_{7} 776_{10} 800_{6}*bis*$_{-7-8-9-25}$ 852_{17} 928_{18}
ܡܚܛܛܢܐ 81_{18-21} 289_{1} 292_{1} $296_{9-16-17-26}$ 297_{5} 301_{11} 325_{3} 240_{13} 589_{3} 605_{4-7} 613_{9} 797_{12}*bis* 800_{19}
ܡܚܛܛܢܝܢ 61_{26-27} 64_{1} 176_{22} 296_{11-13} 301_{1-} 401_{5} 436_{25} 533_{19} 537_{4}
ܡܚܛܛܢܝܬܐ 60_{5-7-17} 61_{9-11} 77_{14-26} 80_{2-12} 253_{8} 261_{19} 353_{10} 448_{11} 460_{1} 544_{6} 733_{14} 793_{17-26} 796_{1-6-7} 800_{10-12} 848_{10-9}
ܚܛܘܪܐ 129_{11} 429_{12} 708_{16}
ܚܛܘܪܗ 89_{-15}
ܚܛܘܪܘܢ 572_{10}
ܡܚܛܪܐ 36_{20} 292_{21} 328_{16} 413_{3} 440_{7} 801_{23}
ܡܚܛܛܢܝܬܐ 293_{18} 928_{24}
ܚܛܝܪܐ 380_{23} 888_{23} 889_{2}

ܢܚܛܘܦ 252_{16}

ܚܛܘܦܝܐ 824_{10}

ܚܛܦܐ 120_{4} 617_{8}
ܚܛܦܬܐ 120_{7} 177_{17} 508_{15}*bis*$_{-19-21}$ 884_{25} 888_{6-9}
ܚܛܦ 348_{24} 541_{15} 620_{10} 792_{14}
ܚܛܦܗ 104_{24} 220_{15} 340_{6} 341_{5} 532_{11} 616_{1} 713_{16} 753_{3}
ܚܛܦܘܢ 180_{22} 716_{14}
ܚܛܦܝܢ 580_{3}
ܢܚܛܦ 41_{19} 117_{9} 180_{16} 540_{8} 581_{6} 713_{2-4} 788_{13} 920_{5}
ܢܚܛܦܘܢ 89_{1} 321_{15} 340_{11-23} 341_{2} 489_{8} 616_{1} 640_{10}
ܬܚܛܦ 405_{13-15}
ܬܚܛܦܘܢ 341_{24} 541_{1} 676_{22}
ܚܛܝܦ 93_{7} 101_{18-21} 109_{14} 113_{13} 116_{22} 117_{9} 125_{5} 165_{23} 213_{16} 216_{6} 228_{19} 313_{14} 425_{5} 640_{19} 652_{9} 745_{25} 788_{14} 840_{1} 841_{2}
ܚܛܝܦܝܢ 40_{24} 44_{11} 112_{25} 177_{3} 436_{2} $480_{10-13-16}$ 508_{20} 620_{15} 641_{15} 717_{7-9-17}
ܚܛܦ 44_{8}
ܡܚܛܦ 165_{22} 753_{4}
ܚܛܦܘܗܝ 681_{9-10}
ܚܛܝܦܬܐ 36_{15} 68_{22} 104_{12} 136_{26} 176_{15} 181_{1-22} 185_{10} 192_{10} 260_{5} 265_{4} 341_{6-9-14} 345_{20} 348_{2-4} 356_{18} 381_{23} $397_{4-6-12-13-18-20-21}$ 401_{13} 408_{8-15} 428_{1-7} 432_{10} 436_{12-18} 437_{2-20} $440_{11-13-14-21}$ 465_{9} 485_{22} 492_{16} 505_{23} 517_{16} 529_{2} 532_{9-10} $533_{2-13-20-23}$ $536_{1-5-11-15-16}$ $537_{7-8-15-17}$ $540_{3-4-11-14}$ $541_{6-8-10-13}$ 544_{8} $545_{9-16-17}$ 549_{16}*bis* 552_{15} 553_{13} 556_{5} 557_{15} 560_{3-4} 561_{4-7} 564_{9} 568_{2-3} 577_{22} 580_{5} 581_{8} 657_{5} 661_{13} 705_{4} 717_{9-11} 720_{14} 769_{20} 772_{6} 793_{22} 796_{3} $813_{7-15-16-23-25}$ 816_{3-12} 832_{8} 833_{6-25}

836_{9-16} 856_{5} 880_{16} 881_{4} 885_{20} 897_{13} $901_{11-16-19-23}$ $904_{16-18-20-22}$ $905_{1-8-19-21}$ 908_{7} $909_{5-6-17-25}$ 920_{19}
ܚܛܝܦܬܗ 169_{11}
ܚܛܝܦܘܬܐ 85_{8} 93_{6-15} 112_{22} 113_{16} 169_{26} 177_{18} 397_{4-5-14} 432_{10} $436_{11-17-23}$ 437_{9-16} 496_{15} 533_{18} 536_{19} 537_{4} 716_{25} 717_{2-5} 729_{12} 736_{27} 737_{1} 849_{3} $872_{7-9-14-15}$ 876_{24}
ܚܛܝܦܘܬܗܘܢ 97_{9} 124_{16} 213_{24} 397_{17} 432_{7} 497_{15} 637_{15} 681_{19} 713_{7}
ܚܛܝܦܘܬܗܘܢ 156_{13} 436_{6-9} 660_{7-16} 856_{25}
ܚܛܝܦܘܬܟܘܢ 397_{15-16}
ܚܛܝܦܘܬܢ 204_{25} 296_{1} 436_{24} 577_{24-25} 580_{2} 856_{17}
ܚܛܝܦܬܐ 112_{23} 160_{9} 168_{2-4} 216_{8} 661_{11} 721_{13} 837_{21} 924_{18}
ܚܛܝܦܢܐ 97_{10} 101_{6-18} 104_{20} 105_{3} 108_{5-12} 109_{2-25} 128_{20} 132_{7} 188_{13} 193_{19} 196_{19} 201_{12} 204_{9-26} 216_{22} 228_{23} 240_{7} 268_{14-21} 277_{14} 317_{25} 320_{3} 332_{18} 397_{5-13} 425_{25} 469_{19} 504_{3} 509_{3} 561_{8} 596_{23} 620_{14-17} $624_{12-13-16}$ 721_{11} 729_{7-10} 745_{27} 749_{9} 837_{22} 865_{7-9} 881_{2-8} 893_{25} 896_{5-19} 901_{1}

ܚܛܦܘܗܝ 665_{15}

ܢܚܛܦܗ 441_{23} 616_{9}
ܚܛܦܗ 264_{11} 629_{7}
ܐܬܚܛܦ 596_{18} 709_{13}
ܚܛܘܦܐ 241_{10} 616_{11} 841_{24}
ܚܛܘܦܐ 924_{18}

ܚܛܡܐ 153_{16}
ܚܛܡܐ 168_{8}

ܚܝܐ 260_{26} 381_{8} 856_{8}
ܚܝܘ 104_{20} 217_{17} 428_{12} 804_{22}
ܚܝܬ 73_{17}
ܚܝܝܐ 77_{12} 252_{15} 373_{7} 736_{25} 868_{14}
ܢܚܐ 28_{9} 133_{3} 424_{21} 481_{10} 649_{25} 669_{24} 716_{20} 856_{3}
ܢܚܘܢ 16_{8} 80_{12} 132_{2} 137_{13} 188_{9-17} 204_{2} 240_{8} 564_{12} 588_{9} 633_{14} 652_{2} 736_{5} 737_{19} 745_{4} 801_{27}
ܢܚܘܢ 60_{21} 124_{27} 273_{8} 320_{3} 408_{22} 428_{18} 469_{4} 657_{21} 672_{3} 709_{27} 716_{16} 856_{15} 913_{22} 928_{20}
ܬܚܐ 588_{10} 729_{26} 852_{15}
ܬܚܘܢ 125_{12} 853_{14}
ܐܚܐ 529_{13} 556_{15}
ܚܝܐ 924_{24}
ܚܝܐ 17_{6} 49_{13-22} 272_{12} 297_{17} 321_{6} 352_{9} 516_{12} 529_{13} 629_{1} 633_{1} 644_{3} 673_{10} 684_{20} 685_{1} 688_{3-13} 753_{21} 792_{25} 856_{9} 917_{2} 924_{6} 925_{17}
ܚܝܝܢ 69_{4} 76_{21} 244_{8} 272_{13} 324_{7} 564_{14} 633-634 645_{14} 688_{5} 689_{18} 716_{7} 732_{12} 737_{16} 760_{2} 856_{1} 857_{1} 921_{18} 924_{13}

993

ܫܐܠ 653$_{26}$
ܫܡܥ 408$_{25}$
ܐܫܡ 764$_{13}$
ܐܫܡܗ 704$_{6}$
ܐܫܡܥ 237$_{11}$
ܫܢܬܐ 485$_{9}$ 489$_{22}$ 848$_{7}$ 932$_{10}$
ܫܡܥ 565$_{1}$
ܐܫܐ 29$_{11}$
ܡܫܐܠܐ 240$_{9}$
ܡܫܐ 236$_{26}$ 237$_{4\text{-}10}$ 285$_{5}$ 300$_{25}$ 408$_{1}$ 565$_{5}$ 589$_{6}$ 665$_{6}$ 833$_{24}$ 932$_{8}$
ܡܫܡܥ 900$_{16}$
ܫܡ 68$_{11\text{-}12}$ 188$_{12}$ 299$_{8}$ 476$_{16}$ 597$_{22}$*bis* 600$_{3\text{-}9}$ 824$_{3}$ 853$_{4}$ 905$_{1}$
ܫܡܥ 824$_{4}$ 833$_{19}$ 908$_{6}$
ܫܡܥ 513$_{4}$
ܫܡܐ 109$_{16}$ 121$_{8}$ 348$_{5}$ 372$_{10}$ 380$_{15}$ 785$_{5\text{-}7}$ 788$_{1\text{-}9}$ 789$_{3}$ 817$_{13}$ 904$_{18}$
ܫܡܝܢ 412$_{17}$
ܫܡܝܢܐ 204$_{3}$ 720$_{8}$ 821$_{24}$ 824$_{5}$ 817$_{18}$
ܫܡܝܐ 60$_{26}$ 61$_{23\text{-}25}$ 64$_{5\text{-}7\text{-}24}$ 81$_{15}$ 92$_{2}$ 144$_{2}$ 181$_{8}$ 204$_{1}$ 213$_{10}$ 273$_{9}$ 293$_{17\text{-}23}$ 296$_{21}$ 332$_{20}$ 360$_{14\text{-}24}$ 361$_{25}$ 364$_{3}$ 381$_{19}$ 384$_{1}$ 432$_{9}$ 441$_{18\text{-}23}$ 453$_{1}$ 461$_{2}$ 513$_{16\text{-}22}$ 540$_{7}$ 544$_{12}$ 561$_{24}$ 569$_{8}$ 588$_{7}$ 589$_{6}$ 597$_{14}$ 625$_{6}$ 644$_{23}$ 688$_{11}$ 732$_{12}$ 737$_{8\text{-}16}$ 756$_{2}$ 757$_{6}$ 792$_{12}$ 797$_{25}$ 800$_{13}$ 813$_{24}$ 816$_{1}$ 841$_{9}$ 656$_{26}$ 924$_{6}$ 925$_{6}$ 928$_{21}$
ܫܡܝܐܗܝ 32$_{20}$ 76$_{18}$ 184$_{4}$ 208$_{16}$ 220$_{6}$ 225$_{14}$ 461$_{9}$ 540$_{10}$ 648$_{13}$ 852$_{2}$ 900$_{12}$
ܫܡܝܗ 309$_{3}$
ܫܡܝܗܘܢ 52$_{25}$ 53$_{19}$ 524$_{21}$ 624$_{10}$ 684$_{24}$
ܫܡܝܢ 448$_{3}$
ܫܡܝܢ 832$_{4}$
ܡܫܡܫܢܗܘܢ 164$_{2}$
ܡܫܡܫܝܢ 441$_{8}$
ܡܫܡܫܢܘܬܐ 857$_{2}$
ܡܫܡܫܢܐ 588$_{8}$
ܫܡܫܐ ܒܪ 604$_{5}$
ܫܡܫܘܬܐ 152$_{6}$ 337$_{25}$
ܫܡܫܘܬܐ 128$_{24}$ 129$_{3\text{-}14}$ 165$_{15\text{-}17\text{-}18\text{-}20}$ 196$_{25}$ 325$_{7}$ 336$_{13}$ 348$_{18}$ 468$_{8}$ 613$_{16}$ 617$_{19}$ 785$_{4}$

ܫܢܐ 81$_{8}$ 901$_{22}$
ܫܢܬܐ 4$_{18}$ 52$_{20}$ 53$_{11}$ 64$_{18}$ 109$_{7}$ 128$_{23}$ 276$_{26}$ 280$_{20}$ 281$_{20}$ 293$_{11}$ 349$_{8}$ 373$_{26}$ 376$_{21}$ 437$_{2\text{-}13\text{-}19}$ 440$_{13}$ 445$_{5}$ 453$_{23}$ 456$_{21}$ 460$_{16}$ 465$_{18\text{-}20}$ 472$_{4\text{-}5\text{-}7}$ 501$_{13}$ 504$_{15}$ 512$_{1}$ 513$_{4}$ 517$_{2\text{-}5\text{-}19\text{-}23}$ 520$_{6\text{-}14}$ 560$_{1}$ 572$_{22}$ 652$_{5}$ 732$_{9\text{-}13}$ 816$_{16\text{-}17}$ 828$_{15}$ 864$_{1\text{-}14}$
ܫܢܬܗ 4$_{17}$ 108$_{21}$ 128$_{4}$ 173$_{9}$ 188$_{10}$ 465$_{14}$ 504$_{8}$ 545$_{11}$ 572$_{24}$ 604$_{11}$ 685$_{4}$ 688$_{4}$ 744$_{14}$ 880$_{11\text{-}22\text{-}24}$ 916$_{2}$

994

ܫܢܬܗ 408$_{8}$ 465$_{16}$ 516$_{5}$ 885$_{19}$ 909$_{6}$ 924$_{26}$
ܫܢܬܗܘܢ 685$_{12}$
ܫܢܝܢ 149$_{13}$ 665$_{14}$ 684$_{14}$ 924$_{3}$
ܫܢܝ 853$_{20}$
ܫܢܝܢ 509$_{22}$
ܡܫܢܝܢ 545$_{5\text{-}12}$ 548$_{4}$ 553$_{1}$
ܡܫܢܝܐ 293$_{20}$
ܐܫܬܢܝܘ 516$_{14}$ 101$_{23}$
ܡܫܬܢܝܢܐ 825$_{8}$ 832$_{8}$
ܡܫܬܢܝܢ 185$_{19}$ 453$_{22}$ 504$_{8}$ 860$_{12}$ 861$_{13}$
ܫܢܝܩܘܬܐ 533$_{25}$ 693$_{18}$
ܫܢܝܩܘܬܗ 533$_{23}$ 880$_{18}$
ܫܢܝܩܘܬܗ 408$_{15}$
ܫܢܝܢܬܐ 4$_{12}$ 472$_{22}$
ܫܢܝܢܝܬܐ 836$_{12}$
ܫܢܝܢܝܬܐ 437$_{5}$ 529$_{7}$ 545$_{1\text{-}22}$ 552$_{2}$ 561$_{3}$ 808$_{12}$
ܫܢܝܢܬܐ 89$_{16}$ 233$_{10\text{-}20}$ 236$_{9}$ 277$_{4\text{-}5}$ 280$_{22}$*bis*$_{\text{-}23}$ 453$_{15}$ 457$_{17}$ 472$_{9}$ 504$_{7}$ 509$_{22}$ 864$_{22}$
ܫܥܐ 353$_{20}$
ܫܥܒܕܝܢ 777$_{12}$
ܫܥܒܕܐ 180$_{5}$ 404$_{1\text{-}26\text{-}27}$ 893$_{8}$
ܫܥܒܕܐ 4$_{12}$ 404$_{23}$ 777$_{10}$ 901$_{24}$
ܫܥܒܕܘܬܐ 404$_{1\text{-}21\text{-}22}$ 776$_{24}$ 777$_{16}$*bis* 904$_{1}$ 912$_{5\text{-}13}$ 913$_{2\text{-}4}$
ܫܥܒܕܘܬܗ 321$_{4}$ 577$_{17}$
ܫܥܒܕܘܬܢ 580$_{7}$
ܫܥܐ 424$_{5}$ 660$_{20}$
ܫܥܐ 105$_{19}$ 130$_{7}$ 136$_{26}$ 137$_{3}$ 500$_{24}$
ܫܥܬܗܘܢ 500$_{10}$
ܫܥܬܐ 406$_{5}$ 713$_{5}$
ܫܥܬܐ 16$_{12\text{-}18}$ 17$_{13}$ 25$_{3}$ 28$_{4}$ 40$_{9\text{-}10\text{-}16}$ 45$_{1}$ 69$_{7}$ 99-100$_{1}$ 105$_{8}$ 108$_{20}$ 112$_{9}$ 137$_{16}$ 272$_{10}$ 273$_{27}$ 281$_{14\text{-}16\text{-}17\text{-}18\text{-}22\text{-}25}$ 293$_{1\text{-}6}$ 296$_{25}$ 297$_{3\text{-}17}$ 340$_{14}$ 341$_{3\text{-}5}$ 344$_{2}$ 400$_{4}$ 456$_{17}$ 457$_{2}$ 512$_{8}$ 864$_{20}$ 868$_{20\text{-}24\text{-}26}$ 893$_{12}$ 908$_{16}$
ܫܥܝܬܐ 428$_{1}$
ܫܦܠܗ 612$_{2}$
ܫܦܠܬ 356$_{23}$
ܫܦܠܗ 465
ܫܦܠܢ 469$_{20}$
ܫܦܠܝܢ 108$_{13}$ 320$_{25}$
ܢܫܦܠ 100$_{6}$
ܢܫܦܠܘܢ 108$_{12}$
ܐܫܦܠ 132$_{7}$ 277$_{1}$ 280$_{16}$ 297$_{22}$ 501$_{10}$
ܐܫܦܠܘܢ 481$_{2}$ 492$_{13}$ 897$_{6}$
ܡܫܦܠ 41$_{18}$ 881$_{10}$
ܡܫܦܠܝܢ 884$_{25}$
ܫܘܦܠܗܘܢ 613$_{18}$
ܫܦܠܢ 580$_{8}$
ܫܦܝܪ 88$_{5\text{-}9\text{-}11}$ 153$_{14}$ 281$_{7}$ 836$_{8}$

995

ܫܦܝܪܐ 129$_{21}$ 277$_{10}$
ܫܦܝܪܬܐ 108$_{7}$ 260$_{10\text{-}16}$ 277$_{20\text{-}24}$ 280$_{26}$ 721$_{17}$ 744$_{2}$
ܫܦܝܪܝܢ 253$_{20}$ 853$_{17}$
ܐܫܬܦܪ 141$_{20}$ 172$_{12}$*bis* 517$_{7}$
ܐܫܬܦܪܘ 457$_{15}$
ܢܫܬܦܪ 40$_{18}$ 456$_{11}$ 512$_{18}$
ܡܫܬܦܪ 172$_{15}$ 460$_{24}$ 469$_{14}$
ܡܫܬܦܪܝܢ 88$_{26}$ 277$_{21}$ 457$_{20}$ 472$_{2}$ 512$_{17}$
ܫܘܦܪܗ 520$_{6}$
ܫܘܦܪܐ 896$_{11}$ 164$_{19}$ 172$_{10}$ 708$_{2}$
ܫܘܦܪܢܐ 708$_{11}$

ܫܩܠ 109$_{15}$ 596$_{2\text{-}4\text{-}6}$
ܫܩܠܘܗܝ 216$_{2}$
ܫܩܠܬ 624$_{10}$
ܡܫܩܠ 112$_{2}$ 733$_{9}$
ܡܫܬܩܠ 136$_{14}$
ܐܫܬܩܠܘ 372$_{16}$

ܢܫܬܩܠ 128$_{11}$

ܫܩܝܐ 641$_{3}$
ܫܩܝܬܐ 712$_{21}$

ܫܪܐ 443$_{4}$
ܫܪܐ 381$_{16}$ 441$_{26}$
ܫܪܝܢ 169$_{18}$
ܡܫܪܐ 443$_{4}$

ܫܪܒܐ 141$_{4}$
ܫܪܒ 724$_{16}$ 888$_{10}$ 893$_{13}$
ܡܫܪܒ 724$_{16}$
ܫܪܒܐ 312$_{12}$

ܫܪܓܢ 564$_{7}$
ܫܪܓܓ 249$_{16}$
ܡܫܪܓܓ 748$_{21}$
ܡܫܪܓܓܝܢ 244$_{17}$
ܫܪܝܪܐ 177$_{22}$ 181$_{16}$ 224$_{20}$ 257$_{24}$ 460$_{6\text{-}8}$ 820$_{15}$ 849$_{22}$ 904$_{14\text{-}11\text{-}22}$ 905$_{5}$ 908$_{4\text{-}9}$
ܫܪܝܪܬܐ 828$_{20}$
ܫܪܝܪܗ 145$_{8}$ 724$_{4}$

ܫܪܟܐ 328$_{12}$ 425$_{17}$
ܫܪܟܐ 99-100 104$_{18}$ 137$_{16}$ 148$_{26}$ 733-734 776$_{15}$ 335-336 385$_{4}$

ܢܫܬܪܟ 401$_{25}$
ܐܫܬܪܟ 117$_{18}$ 209$_{7}$
ܫܪܟܢܐ 209$_{14}$ 325$_{16\text{-}17}$ 352$_{6}$ 273$_{14}$ 424$_{5}$ 705$_{8}$ 817$_{3}$
ܫܪܟܢܗ 244$_{25}$ 828$_{23}$
ܫܪܟܢܗܘܢ 492$_{15\text{-}19}$
ܫܪܟܢܢ 121$_{19}$
ܫܪܟܢܝܬܐ 492$_{14\text{-}15}$ 668$_{9}$

ܡܫܬܪܟܝܢ 436$_{2}$

996

ܫܢܝܩܘܬܐ 248_{5} 436_{15}

ܣܥܡ 313_{21-24}

ܫܢܝܗ 628_{24} 704_{6}
ܫܢܬܡ 125_{13}
ܫܢܝ 681_{19}
ܐܫܢܝ 365_{3}
ܣܢܝܐ 381_{7}
ܣܢܝܢ 580_{8}
ܫܢܝܢܐ 668_{19}

ܫܢܝܢܐ 745_{18-19}

ܫܢܬܐ 40_{13} 85_{22} 120_{1} 276_{17-21} 284_{5} 473_{13-15} 521_{16}
ܫܢܘܬܐ 85_{20} 93_{19} 101_{19} $105_{10-24-26}$ 108_{26} $109_{1-3-7-10-13}$ 128_{20} 129_{9} 133_{7} 152_{6} 277_{11} 501_{19-21} 509_{3} 816_{23} 869_{21} 893_{25} $896_{15-16-24}$ 905_{14}
ܫܢܝܘܬܐ 108_{26} 704_{16}

ܣܢܩ 716_{17}
ܢܣܢܘܩ 441_{17}
ܫܢܩ 632_{10} 748_{25}
ܢܣܬܢܩ 441_{18}
ܡܣܬܢܩ 449_{17} 452_{20}
ܡܣܬܢܩܢܐ 585_{25} 825_{17}
ܫܢܘܩܐ 452_{21}
ܡܣܢܩܢܘܬܐ 284_{1}

ܫܥܪ 841_{21} 844_{13-25} 845_{5}
ܡܫܥܪ 169_{24} 397_{9} 460_{14} 705_{9}
ܡܫܥܪܐ 308_{4}
ܡܫܥܪܘ 841_{21}
ܫܥܪܐ 900_{12}

ܢܣܬܟܠܗ 32_{23}
ܣܟܠ 868_{23}
ܣܟܠܐ 400_{5}
ܐܣܟܠ 868_{20}
ܡܣܬܟܠܢ 293_{2} 769_{7}

ܫܟܠܐ 309_{6}

ܫܟܠܡ 128_{3} 313_{19} 837_{19}
ܫܟܠܟܢ 589_{18}
ܡܫܟܠܡ 589_{20}
ܣܟܠܬܐ 33_{20-21} 253_{16} 616_{19} 713_{8}

ܫܟܢ 533_{17}
ܫܟܢܢ 532_{5}
ܫܟܢܢܬܐ 9_{6}
ܡܫܟܢ 25_{8} 80_{4} 680_{5} 829_{5}

ܣܟܪ 849_{20}
ܫܟܪ 364_{7} 389_{12} 305_{5} 148_{19}
ܫܟܪܢ 60_{19} 792_{4}
ܫܟܪܘܬ 285_{10} 488_{18} 912_{12} 913_{10}
ܣܟܪܘܬܐ 789_{5} 680_{25} 681_{12}

ܫܟܬ 424_{3}
ܐܫܟܬ 820_{2}

997

ܐܫܟܚܬܐ 880_{16}
ܫܟܚ 148_{21}

ܫܠܓ 748_{5}
ܣܠܓ 445_{2}
ܡܫܠܓܢ 828_{8}
ܐܫܠܓܘ $553_{2}bis$
ܢܫܬܠܓ 261_{16-24} 436_{16}
ܡܫܬܠܓ 296_{8} 932_{1}
ܡܫܬܠܓܢ 292_{20} 856_{20}
ܡܫܬܠܓܐ 64_{17} 572_{22}
ܫܠܓܐ 356_{22} 553_{5}
ܫܠܓܗܘܢ 848_{6}
ܫܠܓܘܬܐ 233_{14} 392_{1} 485_{13} 873_{22}
ܡܫܠܓܐ 236_{9}
ܫܠܓܐܝܬ 72_{19} 448_{5} 456_{10} 832_{6} 885_{10}

ܫܡܗ 41_{7}
ܫܡܗܘܢ 224_{23}

ܫܡܝܐ 508_{16} 753_{1}
ܫܡܝܢܐ 226_{1}

ܐܫܡܝܗ 380_{6}

ܫܡܐ 517_{7}
ܫܡܠܗ 145_{9} 148_{2}

ܫܪ 441_{8}
ܐܫܪܝ 341_{6}

ܡܫܪܐ 880_{1}
ܡܫܬܪܝ 913_{22}
ܫܪܝ 313_{15} 880_{12}
ܫܪܝܢܐ 696_{5-8} 705_{17} 765_{7}
ܫܪܝܢܐ 253_{16}
ܫܪܝܢܘܬܗܘܢ 929_{8}

ܫܪܒ 216_{8} 224_{13} 232_{4} 641_{15}
ܫܪܒܗ 497_{15}
ܫܪܒ 208_{18} 225_{10}
ܫܪܒܢ 216_{1}
ܡܫܪܒܢ 217_{11}
ܐܫܪܒܘ 585_{18}
ܫܪܒܐ 196_{25} 217_{10} 232_{8} 237_{16} 365_{17} 497_{8} 689_{15} 753_{1}
ܫܪܒܐ 640_{4}

ܢܫܬܪܒܘܢ 569_{17}

ܫܪܒܐ 232_{7}
ܫܪܒܐ 236_{15}
ܫܪܒܐ 404_{24}
ܫܪܒܬܐ 264_{14} 404_{21}

ܫܪܓ 629_{11}
ܫܪܓܬܐ 808_{13}
ܫܪܓܬܐܝܬ 533_{4}

ܡܫܪܓܢ 428_{10}

998

ܣܘܪܓ 721_{8}

ܣܪܕ 13_{8}
ܣܪܕܘܢ 192_{8}
ܡܣܪܕ 141_{17}
ܡܣܪܕܐ 192_{9} 829_{7}
ܐܣܪܕ 136_{9}
ܡܣܬܪܕ 136_{8}
ܡܣܬܪܕܢ 356_{13}
ܫܪܕܐ Vid. Col. 983

ܡܣܪܗ 313_{16} 404_{4}
ܡܫܪܗܢ 160_{17}
ܫܪܗܐ 796_{14}
ܫܪܗܐ 160_{19} 796_{26}
ܫܪܝܐ 152_{12} 160_{13-15} 172_{25} 768_{7}
ܫܪܝܐ 152_{9-23} 156_{3} 169_{23} 668_{8}
ܫܪܝܬܐ 468_{8} 617_{19}
ܫܪܝܘܬܐ 829_{14}

ܫܪܪܐ 40_{3} 104_{24} 120_{6} 353_{16} 396_{1} 408_{22} 409_{3} 481_{1} 489_{2} 656_{15} 697_{9} 701_{1} 757_{10} 908_{20}
ܫܪܪܗ 104_{21}

ܫܪܪܗ 521_{15}
ܣܪܪܬܗ 443_{13}
ܢܣܪܪ 320_{11}
ܢܣܪܪܘܢ 277_{24} 884_{4}
ܣܪܪ 37_{1} 101_{22} 397_{5}
ܣܪܪܘܗܝ 40_{12} 85_{20} 93 120 276_{17-21} 280_{5} 284_{4-7} 473_{12-14}
ܣܪܪܘ 865_{14} 897_{7}
ܣܪܪܬܘܗܝ 896_{24}
ܣܪܪܢܘܬܗܝ 865_{22}
ܫܪܪ 729_{3} 193_{6} 728_{25} 349_{8}
ܫܪܪܢ 468_{4}
ܣܪܪܝܢ 397_{12} 609_{25}
ܐܫܪܪܘ 864_{26}
ܢܣܬܪܪ 21_{5}
ܐܣܬܪܪ 428_{7} 517_{16}
ܐܫܬܪܪܘܢ 136_{24}
ܡܫܬܪܪ 69_{14} 220_{9} 701_{22-24} 929_{1}
ܡܫܬܪܪܢ 525_{12}
ܡܫܬܪܪܐ 437_{21} 536_{6-14}
ܣܪܪܢ 56_{25}
ܣܪܪܬܗ 309_{18}
ܣܪܪܬܗܘܢ 425_{13}
ܣܪܪܬܐ 264_{4}
ܣܪܪܬܐ 4_{11}
ܡܣܪܪܢܘܬܐ 125_{6} 337_{9} 340_{16} 349_{13} 540_{11} 628_{21} 729_{18} 756_{2}
ܡܫܪܪܢܘܬܐ 69_{17-19} 141_{17} 240_{18} 304_{14} $437_{1-21-25}$ 440_{12} 488_{3} 529_{1} 536_{5-8} 541_{7} 556_{4} 568_{4-5} 592_{23} 593_{1} 692_{13} 905_{9} 908_{24} 920_{19}

ܡܚܣܢܘܬܗܘܢ 53_{1} 301_{27}
ܡܚܣܢܘܬܗ 440_{15} 532_{9} 537_{7}

ܚܣܢ 32_{15} 297_{4} 861_{17}
ܚܣܝܢ 600_{1} 649_{16}
ܐܬܚܣܢ 709_{21}
ܐܬܚܣܢܘ 368_{3}
ܐܬܚܣܢܬ 625_{21}
ܢܬܚܣܢ 17_{5} 40_{8} 712_{4} 901_{13-14}
ܐܬܚܣܢܘܢ 260_{7}
ܡܬܚܣܢ 76_{14} 21_{9}
ܡܬܚܣܢܝܢ 76_{19} 81_{11} 357_{21-24}
ܡܬܚܣܢܢܐ 608_{11}
ܚܣܝܘܬܗ 73_{17} 316_{4}
ܚܣܝܪܘܬܗܘܢ 597_{13}

ܚܦܝܪܐ 568_{18} 585_{19} 628_{10} 696_{2} 721_{8} 880_{18}
ܚܦܝܪܬܐ 696_{1}

ܚܪܒ 144_{4}
ܚܪܒܗ 140_{13}
ܢܚܪܒܘܢ 140_{4}
ܚܪܒ 476_{3} 477_{17} 485_{17}
ܚܪܒܝܢ 161_{5}
ܚܪܒܐ 437_{1}
ܚܪܒܬܐ 140_{13}
ܚܪܒܬܐ 181_{1}

ܚܪܫ 416_{5-9} 417_{4} 428_{21-23}
ܚܪܫܗ 372_{25} 412_{1} 428_{22} 569_{4} 913_{5}
ܢܚܪܫ 372_{27} 416_{2-10} 417_{8-16} 428_{24}
ܚܪܫܬ 396_{17-18} 416_{5-7-8} *bis* $_{11-13-14}$ 417_{5} 420_{12} 421_{24} 424_{25} 428_{3}
ܚܪܫܝܢ 416_{13}
ܚܪܫܝܢ 804_{13} 913_{8}
ܚܪܫܫ 300_{11-19}
ܚܪܫܐ 365_{8} 420_{14} 421_{25} 424_{2-14} 816_{20} 817_{6-20} 913_{3-5} 204_{18}
ܚܪܫܘܬܐ 416_{4} $417_{7-16-20}$ 420_{7-8} 424_{25-26} 496_{8} 853_{13}
ܚܪܫܘܬܗܘܢ 409_{18} 415–416_{1} 429_{22} 768_{2-4-11} 777_{18-19} 912_{17} 913_{12} 845_{14} 884_{18-20}
ܚܪܬܐ 392_{5}
ܚܪܬܗ 73_{4}
ܚܪܬܢ 389_{18} 392_{4} 836_{19}

ܚܫܒ 136_{10}
ܚܫܒܬ 141_{19}
ܢܚܫܒܘܢ 257_{8}
ܚܫܒܝܢ 717_{24}
ܚܫܒܐ 720_{11-19} 721_{6-9}
ܐܬܚܫܒ 468_{7}
ܐܬܚܫܒܬ 468_{8}
ܐܬܚܫܒܬ 721_{1}
ܢܬܚܫܒܘܢ 257_{6}

ܚܬܢܐ 485_{12} 568_{16-17}

ܡܬܚܬܪ 265_{13} 873_{3}
ܡܬܚܬܪܘ 265_{12}
ܚܬܪ 840_{12}
ܚܬܪܐ 881_{8}
ܚܬܝܪܐ 265_{15}

ܬܬܚܬܬ 1_{5}

ܛ

ܛܒܗ 205_{15} 236_{16} 641_{16}

ܛܒܥ 53_{7} 65_{20} 212_{23} 384_{26} 409_{17-22} 412_{21} 569_{7}
ܛܒܥܬܘܢ 356_{17}
ܛܒܥܝ 689_{13}
ܢܛܒܥ 576_{21}
ܢܛܒܥܘܢ 128_{2}
ܡܛܒܥ 49_{23} 601_{20}
ܡܛܒܥܐ 168_{26} 369_{25}
ܡܛܒܥܝܢ 409_{11} 569_{9}
ܡܛܒܥܢܝܢ 689_{14-15}
ܡܛܒܥܢ 57_{22} 112_{7} 525_{16} 673_{15}
ܡܛܒܥܝܢ 513_{22}
ܐܛܒܥ 193_{16} 229_{2} 245_{23} 405_{2} 640_{26} 928_{7}
ܐܛܒܥܗ 45_{17} 360_{7-22} 928_{9}
ܢܛܒܥ 20_{6} 60_{25} 188_{1} 249_{14} 305_{9} 316_{17}
ܢܛܒܥܘܢ 185_{24} 724_{10} 745_{12-14}
ܡܛܒܥ $149_{18-20-25}$ 317_{9} 360_{14} 669_{8} 724_{17-22} 728_{19} 848_{9}
ܡܛܒܥܝܢ 316_{16} 357_{8-18}
ܡܛܒܥܐ 360_{17} 636_{8} 724_{12-19}
ܡܛܒܥܢܝܢ 20_{7}
ܐܛܒܥܗ 356_{18}

ܛܒܥܬܐ 224_{2} 324_{7} 432_{12} 441_{11} 468_{5} 644_{11} 668_{16} 905_{20-22}
ܛܒܥܬܗ 69_{16} 269_{1} 405_{2} 436_{20} 508_{13} 560_{13} 604_{17} 665_{9} 856_{13-18} 880_{14} 892_{24}
ܛܒܥܬܗܘܢ 333_{3} 441_{1} 577_{23} 665_{18} 832_{21}
ܛܒܥܬܐ 80_{25} 81_{1-5}

ܛܒܥܗ 428_{6}
ܢܛܒܥܘܢ 852_{19}
ܢܛܒܥܢܢ 816_{2}
ܛܒܥ 720_{10}
ܡܛܒܥܬ 905_{3}

ܛܘܒܢܘܗܝ 208_{13} 301_{15} 821_{11} 841_{10} 900_{8}
ܛܘܒܢܘܬܗܘܢ 37_{9} 89_{22} 92_{1-9} 93_{2-23} 96_{21} 304_{10} 428_{25} 433_{13} 440_{4} 472_{9} 492_{23} 568_{22} 593_{3} 637_{1} 729_{4} 897_{1}
ܛܘܒܢܗ 296_{6} 428_{3}
ܛܘܒܢܐ 304_{11}
ܛܘܒܢܐ 1_{1-3} 5_{16-17} 192_{4} 932_{16}
ܛܘܒܢܬܐ 668_{20}
ܛܒ 21_{2-5-11} 41_{2} 53_{24} 89_{19} 188_{4} 224_{17} 272_{15} 332_{4-6} 333_{1} 396_{5} 449_{12}*bis* 481_{12} 580_{9} 621_{5} 624_{6} $637_{4\ 6}$ 640_{17} 677_{5} 693_{15} 705_{11} 724_{24} 728_{23} 729_{1} 769_{18} 772_{28} 776_{1} 812_{11} 845_{23} 872_{5}
ܛܒܐ 29_{16} 64_{5} 109_{15-20} *bis*$_{22}$ 144_{22} 205_{1} 245_{22} 248_{20} 272_{3} 337_{7} 428_{2} 441_{21-24} 481_{21} 584_{2} 589_{4-15} 625_{23} 693_{8} 697_{2} 700_{19} 736_{19} 745_{11} 756_{2} 884_{8} 885_{10} 888_{7} 889_{6} 893_{26} 900_{22} 901_{9} 908_{25} 909_{22}
ܛܒܝܢ 45_{15} 180_{4}
ܛܒܬܐ 65_{19} 69_{13} 73_{15} 120_{11} 168_{1} 273_{13} 316_{18-19} 441_{14} 584_{3} $585_{1-6-7-8-11}$ 621_{20} 625_{25} 669_{24} 732_{14} 769_{18} 773_{11} 908_{20-21}
ܛܒܬܐ 8_{7} 29_{16} 45_{13} 48_{1} 57_{14} 61_{13} 69_{3-26} 83_{11} 97_{2} 108_{14} 109_{26} 117_{14-21} 128_{3} 200_{13} 205_{2} $221_{8-19-26}$ 224_{1-12} 248_{12-14} 289_{2-26} 296_{3} 313_{6} 320_{20} 325_{13} 364_{6} 404_{15-16} 408_{11} 452_{12} 473_{4} 509_{5} 568_{15} 573_{19-22} $576_{2-22-25}$ 580_{16} 636_{8} 640_{26} 657_{12-18} 661_{18-21} 668_{23} 669_{6} 700_{5-13} $728_{3-5-6-9-22-24-25}$ 729_{2} 745_{12} 749_{15} 764_{10} 765_{12} 781_{25} 805_{4}*bis* 816_{21} 832_{14} 836_{2} 840_{20} 841_{7} 864_{16} 876_{23} $884_{5-7-8-12-23}$ 888_{15} 889_{14} 892_{25} 896_{16} 900_{21} 928_{7} 929_{5}
ܛܒܘܬܐ 29_{18} 52_{11} 53_{20} 57_{10} 65_{11} 68_{20-25} $69_{19-20-21-25-26}$ 83_{9} 96_{5} 120_{7} 140_{11} 144_{3} 209_{17} 217_{23} 221_{5} 225_{25} $245_{10-19-24}$ $249_{1-5-10-15}$ 252_{3-7} 261_{9} 269_{5} 277_{17} 309_{13} 317_{19} 357_{24-25} 360_{6-27} 361_{11} 412_{6} 425_{20} 432_{11} 485_{7} 509_{13} 513_{8} 609_{11} 661_{16} 665_{23} 668_{1-19} 669_{12} 673_{25} 676_{26} 681_{19} 689_{9} 692_{4-7-22} 700_{10} 708_{7} 781_{18} 789_{8-16} 824_{20} 828_{9} 841_{6} 844_{19} 845_{6} 856_{8-10} 884_{14} 888_{9} 912_{1} 628_{4}
ܛܒܘܬܗ 28_{8} 49_{18-21} 181_{20} 325_{1}
ܛܒܘܬܗܘܢ 360_{3-6}
ܛܒܬܐ 13_{3}
ܬܛܒܬ 28_{4-5} 236_{13-14} 432_{7} 461_{9} 828_{6}
ܬܛܝܒ 425_{23}
ܡܬܛܝܒ 28_{21} 473_{10} 864_{25}

ܛܘܗܡܐ 889_{2}
ܛܘܗܡܗ 468_{18} 476_{8} 920_{25}
ܛܘܗܡܝܢ 116_{19} 685_{16}

ܛܘܦܐ 629_{26-27}

ܛܘܦܬܐ 908_{9}

ܛܘܪܐ 252_{11} 296_{20} 372_{9} 552_{12} 700_{9} 741_{8} 748_{16} 801_{4-14}
ܛܘܪܗ 304_{18-19}

1002

[illegible] 928$_{23}$
[illegible] 932$_{5}$
[illegible] 445$_{10}$
[illegible] 532$_{23}$
[illegible] 904$_{10}$ 905$_{4\text{-}9}$
[illegible] 881$_{15}$
[illegible] 892$_{21}$
[illegible] 793$_{17}$
[illegible] 892$_{11}$
[illegible] 484$_{12}$ 793$_{14}$ 909$_{2}$
[illegible] 837$_{2}$
[illegible] 100$_{6}$ 280$_{2}$ 300$_{10}$ 389$_{18}$ 460$_{19}$ 464$_{22}$ 472$_{15\text{-}20}$ 500$_{1}$ 516$_{7}$ 520$_{1}$ 804$_{26}$ 881$_{3}$ 865$_{17}$ 888$_{20}$ 893$_{12}$
[illegible] 108$_{22}$ 112$_{17}$ 128$_{9}$ 136$_{18\text{-}25}$ 453$_{17}$ 457$_{12}$ 500$_{16\text{-}18}$ 512$_{10\text{-}21}$ 517$_{19}$ 769$_{14\text{-}22}$ 861$_{21}$ 885$_{26}$ 892$_{17}$ 896$_{14}$
[illegible] 400$_{22}$ 429$_{10}$ 773$_{13}$ 909$_{16}$
[illegible] 132$_{12}$ 225$_{23}$ 228$_{1\text{-}5}$ 277$_{8}$ 321$_{11}$ 340$_{14}$ 341$_{5\text{-}22}$ 344$_{2}$ 400$_{9\text{-}21}$ 457$_{19}$ 864$_{10}$ 908$_{6}$
[illegible] 457$_{21}$
[illegible] 208$_{13}$ 900$_{9}$
[illegible] 108$_{17}$ 125$_{17}$ 456$_{2}$ 501$_{11}$ 772$_{23}$
[illegible] 677$_{24}$
[illegible] 457$_{7}$
[illegible] 148$_{18}$
[illegible] 596$_{7\text{-}8\text{-}13}$ 612$_{17\text{-}19}$ 704$_{19}$
[illegible] 612$_{21}$ 704$_{21}$
[illegible] 597$_{1}$
[illegible] 220$_{2\text{-}21}$
[illegible] 208$_{22}$
[illegible] 145$_{7}$
[illegible] 49$_{10}$ 305$_{11}$ 728$_{16\text{-}17}$ 829$_{9}$ 840$_{5\text{-}22}$ 845$_{19}$ 925$_{10}$
[illegible] 241$_{21}$ 324$_{3}$
[illegible] 312$_{3}$
[illegible] 49$_{10}$
[illegible] 845$_{23}$
[illegible] 312$_{4}$ 637$_{20}$
[illegible] 312$_{3}$
[illegible] 309$_{16}$ 497$_{3\text{-}13}$
[illegible] 496$_{20}$ 505$_{24}$ 648$_{24}$
[illegible] 405$_{6}$ 497$_{1}$ 508$_{1}$ 648$_{24}$
[illegible] 257$_{2}$ 773$_{9}$
[illegible] 925$_{7}$
[illegible] 704$_{13}$
[illegible] 349$_{10}$
[illegible] 900$_{14}$
[illegible] 900$_{16\text{-}17}$
[illegible] 89$_{21}$ 488$_{4\text{-}8}$ 501$_{6\text{-}8}$ 861$_{12}$

1003

[illegible] 272$_{4}$ 280$_{9}$
[illegible] 97$_{4}$ 128$_{25}$ 129$_{9}$ 132$_{4}$ 280$_{11}$ 425$_{26}$ 900$_{20}$
[illegible] 833$_{20}$
[illegible] 128$_{24}$ 325$_{7\text{-}9}$
[illegible] 277$_{19}$ 400$_{12}$
[illegible] 441$_{20}$
[illegible] 160$_{19}$
[illegible] 816$_{18}$
[illegible] 265$_{6}$ 440$_{13}$
[illegible] 216$_{21}$ 873$_{6}$
[illegible] 789$_{20}$
[illegible] 216$_{22}$ 221$_{16}$ 236$_{22}$ 253$_{16}$ 872$_{3}$
[illegible] 692$_{6}$
[illegible] 629$_{19}$
[illegible] 177$_{11}$ 840$_{10}$
[illegible] 157$_{8}$ 160$_{1\text{-}21}$
[illegible] 161$_{7\text{-}12\text{-}23}$ 164$_{7}$ 177$_{15}$ 312$_{1}$ 629$_{15}$
[illegible] 296$_{20}$ 724$_{15}$ 856$_{7}$
[illegible] 265$_{21}$ 348$_{8}$ 405$_{22}$ 616$_{3}$
[illegible] 833$_{11}$
[illegible] 800$_{15}$
[illegible] 641$_{6}$
[illegible] 240$_{15}$
[illegible] 105$_{12}$
[illegible] 300$_{17}$
[illegible] 833$_{9}$
[illegible] 377$_{2}$ 421$_{6}$ 760$_{13}$
[illegible] 392$_{8\text{-}16}$
[illegible] 833$_{14}$ 884$_{21}$
[illegible] 761$_{5}$
[illegible] 265$_{19\text{-}20}$ 392$_{7}$ 485$_{20}$ 669$_{9}$ 724$_{6}$ 849$_{7}$ 888$_{13\text{-}21}$
[illegible] 329$_{14}$ 392$_{15}$ 760$_{7}$ 769$_{13}$
[illegible] 745$_{16}$
[illegible] 109$_{22}$ 693$_{13}$ 793$_{2}$
[illegible] 180$_{26}$
[illegible] 360$_{4}$
[illegible] 884$_{19}$
[illegible] 268$_{10}$
[illegible] 884$_{13}$
[illegible] 285$_{13}$
[illegible] 884$_{21}$
[illegible] 641$_{6}$ 669$_{9}$ 733$_{7\text{-}11}$ 768$_{7}$ 793$_{10}$ 884$_{15}$ 888$_{13}$*bis*
[illegible] 448$_{13}$
[illegible] 740$_{8}$
[illegible] 329$_{17}$ 869$_{15}$ 897$_{16}$
[illegible] 660$_{11}$
[illegible] 152$_{19}$ 600$_{19}$

1004

[illegible] 128$_{13}$ 172$_{27}$ 485$_{21}$ 580$_{15}$ 856$_{1}$ 873$_{22}$
[illegible] 265$_{17}$
[illegible] 629$_{28}$
[illegible] 313$_{22}$ 381$_{8}$ 536$_{4}$ 665$_{6}$ 713$_{5}$ 729$_{21}$ 792$_{16}$
[illegible] 856$_{6}$
[illegible] 536$_{11}$ 584$_{5}$
[illegible] 617$_{5}$
[illegible] 625$_{7}$
[illegible] 756$_{2}$
[illegible] 753$_{24}$ 729$_{14\text{-}16}$ 793$_{5\text{-}7}$
[illegible] 729$_{9}$
[illegible] 793$_{17}$
[illegible] 753$_{24}$
[illegible] 868$_{21}$
[illegible] 337$_{17}$ 617$_{6}$ 793$_{14}$
[illegible] 408$_{4}$
[illegible] 349$_{14}$
[illegible] 265$_{5}$
[illegible] 632$_{10}$
[illegible] 724$_{5}$
[illegible] 833$_{5}$
[illegible] 825$_{16}$
[illegible] 900$_{14}$
[illegible] 549$_{19}$
[illegible] 781$_{13}$
[illegible] 56$_{19}$ 61$_{3\text{-}9\text{-}11}$ 65$_{8}$ 609$_{3}$ 776$_{5}$ 601$_{22}$
[illegible] 73$_{10}$ 292$_{17}$ 396$_{19}$ 409$_{16}$ 489$_{3}$ 552$_{20}$ 709$_{23}$ 800$_{6}$ 909$_{21}$
[illegible] 21$_{3}$
[illegible] 601$_{17}$
[illegible] 141$_{2}$ 169$_{2}$
[illegible] 501$_{23}$
[illegible] 83$_{7}$ 277$_{10}$
[illegible] 277$_{8\text{-}13}$
[illegible] 88$_{16}$ 93$_{9}$
[illegible] 781$_{25}$
[illegible] 748$_{17}$
[illegible] 221$_{21}$ 312$_{7}$ 929$_{14}$
[illegible] 260$_{26}$
[illegible] 261$_{10}$
[illegible] 824$_{11}$
[illegible] 744$_{3\text{-}24\text{-}26}$ 848$_{7}$ 849$_{15\text{-}16}$
[illegible] 533$_{1}$
[illegible] 533$_{19}$
[illegible] 556$_{17}$
[illegible] 557$_{2}$
[illegible] 625$_{9}$
[illegible] 400$_{9}$
[illegible] 400$_{9}$
[illegible] 625$_{12}$

ܡ

ܡܐ 621_{10}

ܡܐܐ 56_{22} 225_{26} 228_{10} 280_{23} 305_4 316_{15} 437_{22} 601_1 636_{23}

ܡܐܬ 316_{12}

ܡܐ̈ܬܐ 12_{17} 192_{25}

ܐܬܡܐܡܘ 229_{13}

ܢܬܡܐܡ 264_{24} 293_{21}

ܡܬܡܐܡ 192_{19} 208_{12}

ܡܬܡܐܡܘ 264_{24}

ܡܡܡܡܐ 589_{11}

ܐܡܓܕ 185_{13}

ܡܓܕ 78_{16}

ܡܓܕܘ 188_{17} 377_2

ܐܡܕ 152_{16}

ܐܡܕܐ 724_6

ܐܡܘܕ 349_{20} 356_{11} 593_9 605_{16} 620_7 629_6 637_{23}

ܐܡܘܕܢܗ 497_6

ܐܡܘܕܗ 173_{16}

ܢܡܘܕ 45_{12} 285_{12} 529_{19} 852_{9-12}

ܢܡܘܕܢܗ 32_{22}

ܡܡܘܕ 497_9 777_8 889_5

ܡܡܘܕܐ 357_{11}

ܡܡܘܕܝܐ 637_{26}

ܡܡܘܕܬ 812_4 840_{20}

ܡܡܘܕܝܬܐ 228_2 309_7 453_{1-2}

ܡܡܘܕܝܬ 96_{16}

ܡܡܘܕܝܘܬܐ 465_{10-12}

ܡܡܡܡܐ 533_{14} 825_1 849_{23}

ܡܐ 4_5 112_{15} 116_6 132_{14} 136_4 157_{8-9-25} 160_{3-13}*bis*$_{-22}$ 165_{17} 208_2 217_{26} 220_{24} 229_{11} 232_4 236_7*bis*$_{-8}$*bis*$_{-9}$ 240_{19} 244_{27} 252_2*bis* 257_{23} 260_{21} 280_{11}*bis* 380_{10} 405_1 613_{21} 668_{22} 701_{16-18} $705_{17-21-22}$ 708_{7-8-11}*bis*$_{-14}$*bis* 709_9 741_{16} 752_{20} 764_{3-4}

ܐܡܐ 220_{25} 225_{10} 441_4 657_{22}*bis* 673_{17} 736_7 841_{22} 856_{19}

ܐܡܐܗ 4_{19} 8_{19} 161_{11} 217_8 337_7 421_2 464_{18} 573_5 604_{9-10} 673_{13} 929_{17}

ܐܡܐܗܘܢ 704_9

ܐܡܐܢ 156_3

ܐܡܐܢܐ 160_{14}

ܐܡܐܢܘܗܝ 60_{14} 76_{13} 89_5 $116_{2-3-7-8}$ 117_{2-3} 120_{16} 121_{7-8} 128_1 161_{14} 165_{22} 217_{23} 220_{19} 304_{20} 316_{17} 568_{17} 660_{19} 748_{17}

ܐܡܐܢܘܗܘܢ 8_{25} 9_1 57_{11-19} 153_{23} 157_3 161_{6-8-16} 217_{10} 228_{10} 245_{12} 437_{21} 484_{10-24}

ܐܡܐܪܗ 305_{11} 309_{18} 360_{18}

ܐܡܐܪܝܢ 117_{21} 428_2 673_{22} 720_{24}

ܐܡܐܪܘܢ 157_{17} 712_{14}

ܐܡܐܪܬ 9_5 117_{12} 153_7 169_{1-3} 568_{7-8}

ܐܡܐܪܬ 104_8 113_{22} $116_{4-10-12-13-16-20}$ 121_3 220_{20-22} 221_8 228_{18} 424_7 653_{21} 712_{20}

ܐܡܘܪܐ 208_3 232_{2-10} 641_{17-19}

ܐܡܘܪܐ 440_{25}

ܢܡܘܪܐ 857_4

ܢܡܘܪܘܢ 229_9 232_5 312_{26} 409_8

ܡܡܘܪܐ 236_{12-13} 317_{21}

ܡܡܘܪܝܐ 624_{25}

ܡܡܘܪܬ 161_{18} 328_{14}

ܐܬܐܡܪܬ 52_{23} 229_{13} 345_3 365_4 764_{19} 925_8

ܐܬܐܡܪܬ 232_{14}

ܡܬܐܡܪܬ 556_{20}

ܬܐܡܘܪܬܐ 76_{25} 209_{17} 289_9 716_6

ܬܐܡܘܪܬܐ 29_3

ܡܥܡܘܪܐ 764_{14}

ܡܥܡܘܪܐ 793_{11}

ܡܐܬ 136_6 141_{14} 184_5 348_{18} 356_1 $373_{14-22-26}$ 376_{4-6-17} 417_{23} 644_{12} 801_6 881_5

ܡܝܬܗ 801_2

ܡܝܬܘ 5_{24} 13_{14-17} 101_{15} 109_{12} 125_9 128_{17} 132_{15} 176_{21-24} 200_{17} 235_{24} 240_{12} 241_8 341_8 356_{11} 465_7 525_1 584_7 585_{3-5} 613_8 716_9 801_{21}

ܡܝܬܘܗܝ 412_5

ܡܝܬܘܗ 584_{6-12}

ܡܝܬܬ 625_{24} 756_3

ܐܡܝܬܬܘܢ 533_{17}

ܡܝܬܬܘܢ 780_6

ܡܝܬܝܢ 209_{19} 769_4 821_{16}

ܡܝܬܝܢ 4_{17} 817_{22}

ܡܝܬܬ 97_{12} 273_{16} 625_{17} 777_{14}

ܢܡܘܬ 5_{2-25} 12_4 13_{18} 29_{24} 92_{5-24} 181_{4-7} 204_6 224_{14} 225_6 377_{20} 381_{20} 488_4 556_5 560_6 692_9 781_{20-23} 844_{24} 860_2

ܢܡܘܬܗ 797_7

ܢܡܘܬܘܢ 376_{10} 760_{11}

ܢܡܘܬܘܢܝܗܘܢ 8_{18}

ܬܡܘܬ 89_7 240_3 276_8 372_5 429_3 776_{20-22} 837_2

ܬܡܘܬܘܢ 396_5 864_{19}

ܬܡܘܬܘܢܝܗܘܢ 192_7

ܐܡܘܬ 192_4 817_{10}

ܡܘܬ 420_{2-6} 776_{24}

ܡܘܬܘ 609_{10-11} 685_{10}

ܡܡܝܬ 293_{12} 417_{24} 644_{14} 868_{11} 881_7

ܡܝ̈ܬܝܢ 585_8

ܡܝ̈ܬܐ 624_4 681_6 885_{21}

ܡܝ̈ܬܐ 53_{18} 56_{14} 168_{13-19} 220_{18} 416_{11} 433_{25} 460_9 681_{7-9} 716_{22-23} 721_{26}

ܡܝ̈ܬܝܢ 860_7 869_{18-19} 884_{11}

ܡܘܬ 5_{23} 13_{20-26} 33_5 83_{15} 100_{8-9} 104_{13} 112_9 121_{26} $133_{1-17-18}$ 136_5 141_{14} 172_{17} 180_{6-9} 192_1 281_7 300_{14-19} 310_6 320_{4-6} 332_{21} 373_7 376_{14} 381_{25} 397_{20} 400_7 404_{17} 405_{24} 417_{22-25}*bis* 420_{22} 421_{5-11}*bis* 429_6 448_{12-19} 472_{24} 473_{3-6} 477_8 481_{10} 501_1 525_{4-9} 572_5 596_{17} 605_{21-22} 609_{15} 625_{23} 641_{18-24} 660_{14} 700_6 701_{10-23} 720_{23} 733_{5-9} 737_{11} 744_{14-18} 745_{15-23} 748_7 772_1 776_{27} 777_{3-6-8} 789_{8-13} 813_{21} 821_{12} 832_{3-7} 837_8 857_{10} 864_{14} 865_6 $868_{7-10-13}$ 869_6 881_7 893_{8-26} 896_{2-13} $904_{12-15-19}$ 924_{26}

ܡܘܬܐ 12_{17} 20_{18} 41_1 133_{19} 177_8 181_{17-23} 184_{20} 192_9 196_{22} 208_1 237_{5-13} 241_{20} 312_{15} 317_1 328_{23} 340_{15-17} 341_8 344_9 365_1 400_{11} 456_7 505_{11} 508_{17} 521_{21} 524_{13} 525_3 565_7 580_1 584_{7-8} 605_6 616_1 712_{21} 716_1 761_{6-8} 769_{13} 777_{22} 793_{16} 821_{10} 829_3 833_{17} 860_{10} 861_{1-22} 865_{15} 873_1 $885_{18-21-23}$ 889_{20} 892_{14} 901_6 909_4

ܡܘܬܐ 309_{16} 329_5 644_{14} 813_{17} 861_{21} 865_{4-5} 889_1

ܡܘܬܝ 161_{16}

ܡܘܬܬ 448_2 572_1

ܡܘܬܢܐ 16_{14} 17_{3-9} 104_{21} 128_{16} 133_5 265_7 272_{3-4} 285_{5-14} 337_{13} 356_{19} 636_{13} 713_9 817_{8-16} 772_{19} 780_{11-23} 788_5 789_6 913_{14}

ܐܬܡܝܬ 1_6

ܐܬܡܝܬܬ 228_{11} 253_{1-5} 425_{18}

ܢܬܡܝܬ 252_{20}

ܬܬܡܝܬ 37_6 200_8 252_{23} 472_{11} 776_{17} 785_7 837_{1-7}

ܡܬܡܝܬ 72_{15} 253_2 373_{15} 780_3 824_{21}

ܡܬܡܝܬܐ 193_{11}

ܐܘܪܬ 5_6 53_{26} 132_{14} 372_{19} 421_{10} 693_6 932_{16}

ܐܘܪܬܗ 421_{20}

ܐܘܪܬܘܢ 580_6

ܢܘܪܬ 488_{22} 489_1 548_{23} 788_3 789_{24}

ܢܘܪܬܗ 520_7

ܢܘܪܬܝ 701_{12}

ܢܘܪܬܘܢܗ 789_{10}

ܡܘܪܬ 5_7 316_7 420_{27} 585_{22}

ܡܘܪܬܐ 4_{14} 184_6 204_8

ܡܘܪܬܝ 128_6

ܡܘܪܬܘ 421_{10}

ܡܘܪܬܐܡ 509_9

ܡܘܪܬܐ 313_{16}

ܐܡܬܐ 501_{22} 505_9 572_8

ܡܬܐ 60_{20} 108_{24} 112_5 180_{11-21} 192_5 197_{23-26} 381_{17} 400_{18} 401_{16} 441_{25} 584_3 585_{11} $713_{5-10-12-16}$ 716_6 733_5 777_{25} 781_{3-4-14} 800_{26} 864_1 868_{22-26} 869_{2-12} 884_{17} 885_{15} 913_7

ܡܬܐܗ 320_{23} 888_8

1008

ܡܛܪܐ 293_3 697_{18} 793_{13} 797_7 817_{7-20} 824_{13} 853_{13} 880_6 885_{12} 916_6
ܡܛܪܗ 460_{10-19} 472_{15} 500_1 520_{10} 880_{24} 881_3 893_{12} 897_{13}
ܡܛܪܗܘܢ 505_8
ܡܛܪܝܢ 445_1 888_{20}
ܡܛܪܝ 820_3
ܡܛܪ̈ܝܗܘܢ 161_{20} 501_{13} 512_{10} 704_{26}
ܡܛܪ̈ܝܟܘܢ 885_{18}
ܢܛܪ 25_3 80_{10} 112_{20} 132_{10-13} 157_{11} 173_{21-18} 176_{19-21} 177_{1-21} 180_{10-22} 188_9 208_{14} 244_{25} 469_{18} 488_{18} 501_7 520_{14} 541_{13} 604_{18-25} 633_{14} 644_5 656_{15} 665_{22} 673_9 693_{22} 700_8 $701_{1-16-27}$ 708_8 $764_{1-23-25}$ 797_{6-23} 800_{18} 809_{18} 812_{16} 900_{11} 921_{13} 925_{13}
ܢܛܪܗ 352_5
ܢܛܪܘ 136_2 196_{11} 349_{12} 357_{16} 720_{11-15} 812_3
ܢܛܪܬ 168_{22} 305_6 792_8
ܢܛܪܬܗ 652_{1-11} 672_2 893_{21}
ܢܛܪܝ 664_{16}
ܢܦܠ 41_7 61_3 216_{21} 316_{19} 345_{10} 443_1 473_5 481_9 489_3 520_{5-20} 544_4 552_{20} 633_{10} 637_{23} 749_9 757_6 781_{4-6-10} 832_{17}
ܢܦܠܘܢ 57_{18} 148_{18} 848_{14}
ܐܦܠ 257_{12} 393_{20} 425_{22} 441_{16} 888_{14-18}
ܐܦܠܘܢ 164_4 705_2 848_{23} 864_{20} 885_{24} 889_{15}
ܐܦܠ 192_{16} 712_9
ܗܦܟ $33_{17-19-20}$ 56_{25} 57_{18} 120_{15} 388_7 445_1 477_{23} 580_{11} 645_2 709_{19} 849_{10-12} 929_{22}
ܗܦܟܘ 37_7 721_6
ܢܦܩ 32_1 41_8 45_7 48_1 52_{22} 56_{22} 57_3 60_{10} 108_{18-20} 153_4 192_{20} 229_{14} 252_{18} 264_9 280_{11} 313_{5-8} 345_{17} 364_{11-12} 381_{2-19} 388_9 $389_{[illegible]}$ 393_{20-23} bis 420_8 589_{19} 657_{23} 669_{10-13} 704_{10} 725_{25} 728_{1-2} 761_{26} 765_5 788_{22} 796_{19} 808_{5-7} 828_{14} 845_{20} 848_9 893_{12-14} 909^1 $925_{3-9-11-[illegible]}$ 929_{21}
ܢܦܩܝܢ 65_{10} 96_{12} 153_{21} 156_6 328_5 428_{18} 768_8 772_{17}
ܢܦܩܬܐ 308_{24} 309_{17} 361_{22-23} 364_4 441_{20} 668_{16}
ܢܦܩܢ 153_{24}
ܢܦܩܝܢ 156_1 177_{14} 417_7 816_{22}
ܢܦܩܘܢ 753_{17} 760_{22-24}
ܢܦܩܬܐ 180_{15} 760_{20}
ܢܦܩ̈ܝܢ 40_{16} 45_3 456_{17} 512_8 644_{24}
ܐܦܩ 17_{19} 164_3
ܐܦܩܘ 40_5 684_{21-22}
ܢܦܩܢ 597_{21}
ܢܦܩ 720_{17}
ܡܦܩ 761_{25}
ܡܦܩܬܐ 345_{12}

1009

ܢܦܫܐ 60_{18}
ܡܦܩܢܘܬܐ 17_1 72_{10} 132_{21} 133_{20} 232_{25} 345_{11} $789_{4-12-19}$ bis$_{-21}$ 792_{1-4}
ܡܦܩܢܘܬܗ 72_{25} 788_{20} 792_6
ܡܦܩܢܘܬܐ 72_{20-21} $233_{13-21-23}$ 513_7 $789_{18-20-25}$ $792_{2-8-9-23}$ 797_{19}
ܡܦܩܢܘܬܗ 788_{18}
ܡܦܩܢܘܬܗܘܢ 72_{23}
ܡܦܩܢܝ 72_{10} 788_{19} bis
ܢܦܫܐ 421_{21}
ܢܦܫܬܐ 108_{27} 128_{18} 216_{13} 277_{13} 124_{17} 912_{4-9} 913_{1-6} 925_{23}
ܢܦܫ $220_{10-16-22}$
ܢܦܫ 201_3 681_{24} $684_{6-7-10-17}$ $685_{3-13-17-19-24-26}$ 688_9
ܢܦܫܝ 33_{11} 684_1 809_{10-15} 913_{15}
ܢܦܫܟ 136_{11} bis 140_{12} bis 144_8 197_{17} 213_9 401_{22} 445_{10-11} 489_7 552_1 620_{15} 717_{12} 801_1 bis
ܢܦܫ̈ܟ 53_2 68_{23} 80_{22} 141_6 bis 144_{3-6} 184_{26} 244_{16} 277_6 289_{25} 381_{12} 681_1 721_{3-14} 821_{14} 865_2 892_{14}
ܢܦܫܐ 12_{12} 53_{23} 56_{26} 69_2 73_{20-21} 92_{24} 105_{20} 120_{23} 121_{10} 125_6 132_{24} 133_4 136_{11} 137_9 141_{24} 153_{18-22} 156_1 157_5 160_{25} 164_{13} 165_{3-12} 168_{10} 172_{18} 180_{12-22} 185_{1-3-9} 192_{13} bis 193_{20} 197_{12-16} 216_{15} 217_{20} 228_{20} 248_{19} 276_{17} 301_{13} 309_3 $312_{12-20-24}$ 313_2 317_{5-14} $328_{6-12-14}$ 344_{21} 372_{21} 389_{7-9} 412_5 425_{3-7} 433_{2-4-17} 445_{11} 489_{10} 492_{10} 524_{16} 532_{11} 557_{5-10} 564_{16} $576_{11-13-16}$ 577_2 584_{12} 604_7 616_{25} 636_{9-10} 641_{19-21} 656_{22} 669_{10-27} 673_{17-21} 676_{8-19} 680_{13} 681_3 709_{25} 732_{5-7} 733_8 720_{12} 729_{15-17} 753_{3-4} 760_{17} $776_{13-14-15-16-18}$ 785_{12} 788_{10} 793_4 797_5 868_{19} $848_{14-21-24}$ 932_3 912_{22-24}
ܢܦܫܗ 133_{15} 256_5 260_{26} 401_{22} 441_{19} 496_2 544_6 729_{12} 732_{20} 792_6 833_{23} 849_{17} 928_{20} 929_{26}
ܢܦܫܝ 5_{24} 8_{26} 9_2 21_3 25_8 173_{12} 176_{13} 216_{23} 217_4 221_{15} 232_{24} 233_{23} $236_{5-12-21-23}$ 237_{1-20} 245_6 329_1 337_{13} 341_{13} 349_{19} 352_{23} 353_{24} 356_9 357_{21} 368_{25} 369_{11-16} 373_3 376_{15} 377_3 464_{17} 465_4 620_{17} 621_{19} 624_1 636_4 641_{21} 648_{26} 696_{13} 733_{1-14} 741_{16} 772_{11} 776_{12-26} 845_7 908_{14}
ܢܦܫܬܐ 5_9 8_{20} 12_{9-12} 21_9 136_{23} 184_{15} 212_{25} 217_6 221_{10} 237_{17-22} 353_7 372_{19} 416_8 549_{19} 585_{21} 593_{16} 605_{25} 621_{21} 656_{10} 680_7 693_{17} 708_6 740_8 760_{15} 788_5 801_{23} 804_8 925_5
ܢܦܫܬܝ $268_{13-15-16}$ $297_{12-16-18-21}$ 300_5 549_4 712_{15} 773_2 853_4
ܢܦܫܬܗܘܢ 621_9

1010

ܢܦܫܬܗܘܢ 212_{20} 229_5 232_{3-17} 364_{25} 365_7
ܢܦܫܬܝ 168_{23}
ܢܦܫܬܟ 52_{25} 104_{19} 181_{18} 621_7 704_{16}
ܢܦܫܬܐ 8_{3-10} 12_{11} 804_{21} 836_{2-3}
ܢܦܫܬܗ 525_{12-17}
ܢܦܫܬܗܘܢ 69_6 185_7 196_{21} 364_{24}
ܢܨܐ 884_{16}
ܢܨܐ 864_{17}
ܢܨܪ 305_5
ܢܨܪܝܢ 325_{23}
ܐܬܢܨܪ 325_{21}
ܡܢܨܪ $929_{18-19-20}$
ܢܩܝܐ 860_4
ܢܩ̈ܝܐ 257_{19} 749_{17} 849_{20} 859–860
ܢܩܝܘܬܐ 208_{12} 841_{21} 845_8 860_2
ܐܢܩܠ 432_4
ܡܢܩܠܐ 97_3
ܢܩܡ 313_{22}
ܢܩܡܐ 353_{21}
ܢܩܡܘܗ 308_{20}
ܢܩܡܘܢ 681_2
ܢܩܡ 720_9
ܢܩܡܐ 289_{25} 292_{26}
ܢܩܡܬ 608_5
ܢܩܡܝܢ 605_{19}
ܡܢܩܡ 613_{16}
ܐܬܢܩܡ 204_{10} 693_1
ܐܬܢܩܡ 212_{16}
ܡܬܢܩܡ 625_2
ܡܬܢܩܡܐ 401_{13}
ܡܬܢܩܡܝܢ 36_9
ܐܘܩܡܐ 773_{10}
ܢܩܦܐ 153_1 365_{13} 488_{14} 601_3 661_{25}
ܢܩܦܬܐ 16_{24} 17_{12} bis 40_{10} 100_{4-14} 108_{18} 277_{26} 281_{17-26} 296_{24} 297_2 bis $400_{3-4-6-13}$ 401_{10-15} 457_{4-5} 469_{11} 473_1 868_{19}
ܢܩܦܬܐ 16_{18} 28_5 40_{16} 99-100_{15} 105_9 109_{10} 128_{15} 137_{17} $281_{15-16-22}$ 292_{7-26} 293_{19} 297_8 340_{25} 341_{3-21} 400_{17} 401_{16} 449_8 453_{16} 456_{17-23} 457_2 461_7 469_{8-18} 481_3 501_{10-20} 504_6 505_{15-23} 508_{22} 512_{8-17} 516_4 517_{18} 860_9 864_{21}
ܢܩܦܬܗܘܢ 125_{4-7} 336_3 405_{18} 409_2 585_{10-21} 604_{16} 661_{1-18} 780_{10} 788_{14} 856_{24}
ܢܩܦܬܗܘܢ 532_{12}
ܢܩܦܬܟ 760_{7-14}
ܢܩܦܘ 585_6
ܐܢܩܦ 817_{20}
ܐܢܩܦܬ 821_{10-11}
ܢܫܩ 4_2 180_8 185_9 204_{15} 281_9 300_{14} 777_{4-7}
ܢܫܩܗ 184_{15}
ܢܫܩܬܐ 204_{11} 312_{18} 904_2 916_6

1011

ܐܬܝܠܦ 776_{12}
ܐܬܝܠܦܘܢ 889_{17-20}
ܐܝܠܦ 516_{8}
ܐܝܠܦܘ 520_{22}
ܝܠܦܘ 777_{17}
ܝܠܦܝܢ 164_{7-22} 185_{17} 588_{4} 669_{2} 816_{23} 820_{4} 856_{20} 892_{15}
ܝܠܦܬ 572_{4}
ܝܠܦ̈ܝܢ 769_{21}
ܡܝܠܦ 777_{6} 820_{3}
ܐܠܦ 57_{13} 132_{1} 337_{4} 348_{12} 497_{20} 549_{3} 552_{1}^{9} 585_{1-4} 628_{18} 772_{20} 801_{17} 881_{24}
ܐܠܦܗ 337_{1}
ܐܠܦܬܘܢ 273_{10} 889_{14}
ܐܠܦܢ 508_{12} 564_{5} 780_{9}
ܐܠܦܘ 328_{2}
ܐܠܦܘܗܝ 865_{19}
ܐܠܦܬ 73_{22} 688_{10} 716_{17}
ܐܠܦܬܗ 793_{8}
ܐܠܦܬܢܘܗܝ 365_{20}
ܐܠܦ 29_{11} 41_{19} 57_{10-13} $61_{12-17-19}$ 253_{9} 256_{14} 280_{24} 289_{5} 424_{16} 508_{10} 549_{1} 669_{13} 712_{24} 868_{17-22} 881_{15} 917_{21}
ܢܠܦܢ 484_{20} 561_{9} 565_{2} 593_{18}
ܢܠܦܘܢ 552_{16}
ܢܠܦ 776_{12} 836_{20}
ܐܠܦܘܢ 865_{17}
ܡܠܦ 29_{15} 37_{4} 61_{1} 77_{25} 80_{3-5} 96_{24} 109_{13} 161_{2-3} 253_{3} 300_{25} 317_{9-11} 321_{15} 329_{23} 364_{22} 381_{26} 420_{4} 437_{8} 472_{22} 585_{13-23} 737_{4} 812_{6} 817_{1-4-5} 861_{15} 864_{13} 881_{16-22} 888_{12} $892_{12-22-23}$ 893_{5} *bis* $_{-11}$ 908_{12}
ܡܠܦܝܢ $77_{6-11-19}$ 161_{6} 233_{10} 309_{2} 428_{20} 493_{14} 820_{13} 856_{20} 772_{10} 872_{24} 873_{6} 885_{17}
ܡܠܦܢܐ 72_{16} 77_{2} 261_{23} 296_{24-26} 688_{1-6} 716_{15} 793_{9} 865_{4} 868_{4} 881_{3}
ܡܠܦܢ 161_{7}
ܡܠܦܬ 781_{5}
ܡܠܦܢ̈ܝܢ 817_{15} 820_{5-14}
ܝܘܠܦܢܐ 4_{11-12} 48_{7} 57_{23} 172_{27} 265_{5} 505_{5} 701_{3} 773_{20} 776_{3-6} 777_{3} $781_{4-23-24-26}$ 796_{23} 840_{4} 885_{12-13}
ܝܘܠܦܢܗ $1_{2-11-16}$ 5_{20} 21_{6} 336_{11} 452_{22} 588_{13-18} 629_{24} 697_{24} 796_{20-23}
ܝܘܠܦܢܗܘܢ 64_{5} 504_{20} 745_{11} 861_{8} 869_{22} 889_{20}
ܝܘܠܦܢܟܘܢ 888_{25}
ܝܘܠܦܢ̈ܝܢ 888_{4}
ܝܘܠܦܢ̈ܐ 889_{4}
ܡܠܦܢ̈ܐ 768_{12} 777_{5} 809_{13} 885_{22} *bis* 888_{6} 889_{7} 893_{23}
ܡܠܦܢܗ 97_{14} 657_{7}

1012

ܡܠܦܢܘܬܗܘܢ 368_{2}
ܡܠܦܢ 669_{7}
ܡܠܦܢܘܬܐ 1_{9} 233_{9-20} 236_{8} 769_{2} 776_{26} 904_{-3-7}
ܡܠܦܢܘܬܗ̈ܝ 880_{1}
ܡܠܦܢܘܬܗܘܢ 904_{9}
ܡܠܦܢܝܢ 821_{4}
ܡܠܦܢܘܬܗ 9_{11}
ܝܡܐ 896_{1}
ܝܡܐ 45_{12} 313_{14}
ܝܡܝܢ 324_{8}
ܡܬܝܡܢܐ 668_{10}
ܝܡܝܢܐ 76_{17} 449_{21} $701_{8-10-13}$
ܒܪ ܝܡܝܢܐ 693_{19-24}
ܝܡܝܢܗ 560_{11-19} 629_{3} 693_{20}
ܢܐܡܐ 281_{26}
ܝܡܐ 108_{21} 281_{14} 400_{4} 908_{16}
ܝܡܝܢ 281_{16} 293_{1}
ܐܘܣܦ 720_{22}
ܐܘܣܦܬ 356_{24}
ܐܬܘܣܦ 764_{2}
ܢܬܘܣܦ 720_{18}
ܢܬܘܣܦܘܢ 804_{12}
ܝܘܣܦ 245_{9-26} 248_{2-4} 709_{5} 900_{15}
ܝܥܐ 441_{21}
ܐܝܥܛ 469_{9}
ܐܬܝܥܛܬ 224_{19}
ܐܬܝܥܛ 760_{23}
ܡܬܝܥܛܝܢ 813_{4}
ܝܥܛܐ 93_{1} 100_{4} 668_{10} 861_{7} 896_{9}
ܝܥܛܬܐ 828_{21} 833_{8}
ܝܥܛܘܬܐ 93_{2-4}
ܝܥܩܘܒ 109_{24} 244_{23} 245_{2-3-5}
ܐܘܦܝ 609_{1}
ܐܘܦ̈ܝ 124_{26}
ܐܘܦܝܬ 440_{11} 540_{13}
ܡܘܦܝܢ 537_{20}
ܡܘܦ̈ܝܢ 440_{15}
ܢܐܨܦ 61_{8} 529_{8}
ܐܬܝܨܦ 56_{24} 61_{6} 149_{16} 300_{21} 516_{10} 744_{5}
ܐܬܝܨܦܘܢ 36_{5} 57_{7} 250_{20} 473_{16} 737_{13} 752_{17}
ܝܨܦ 85_{16} 149_{16} 193_{20} 400_{22} 600_{10-25} 752_{13-18}
ܝܨܦܝܢ 89_{1} 344_{3} 752_{12}
ܝܨܦ̈ܝܢ 344_{5} 624_{18}
ܡܬܝܨܦ 613_{8}
ܝܨܝܦܐ 609_{3}
ܨܦܬܐ 49_{9} 57_{17} 257_{26} 321_{2} 460_{8} 540_{16} $541_{9-14-22}$ 549_{18} 584_{4} 585_{16-25} 592_{23-25} 600_{24} 601_{23} 605_{2} 632_{10} 748_{26} 773_{25} 825_{11-17} 908_{5}
ܨܦܬܗ 68_{10} 588_{15}
ܨܦܬܟܘܢ 601_{25}
ܝܩܕܗ 333_{4}

1013

ܝܩܕܡ 420_{11-24} 324_{9}
ܢܐܩܕ 192_{17}
ܝܩܕ 433_{12} 449_{16}
ܝܩܕܝܢ 433_{12}
ܝܩܕܐ 681_{8}
ܝܩ̈ܕܐ 141_{19} 665_{17} 900_{4}
ܐܘܩܕܬ 212_{5}
ܢܘܩܕܘܢ 137_{15}
ܐܘܩܕ 500_{20}
ܡܘܩܕ 697_{11}
ܡܘܩܕܝܢ 196_{24}
ܡܘܩܕܐ 576_{10}
ܝܘܩܕܐ 109_{16}
ܢܐܩܪܘܢ 257_{25} 160_{7} 833_{13}
ܐܐܩܪܘܢ 473_{19}
ܡܐܩܪ 265_{9}
ܝܩܝܪ̈ܐ 465_{10}
ܝܘܩܪܐ 549_{18-20} 781_{13} 833_{5}
ܝܩܪ 265_{9}
ܝܩܪ 145_{5} 404_{14} 468_{20} 469_{1} 884_{9} 921_{21}
ܝܩܪܘ 157_{20} 484_{5}
ܝܩܪܢ 289_{6}
ܒܝܩܪ 169_{14} 481_{20} 809_{2}
ܒܝܩܪܘܢ 341_{24} 469_{4} 881_{27} 884_{6}
ܐܝܩܪ 836_{17}
ܝܩܪܝܢܘܗܝ 836_{25}
ܡܝܩܪ 101_{25} 317_{12} 404_{9} 417_{3} *bis* 481_{21} 873_{8} 929_{13}
ܡܝܩܪܝܢ 329_{22}
ܡܝܩܪܐ $308_{20-22-23}$ 309_{22-24}
ܡܝܩܪ̈ܐ 140_{5}
ܡܝܩܪܘ 157_{20}
ܢܬܝܩܪ 808_{7}
ܡܬܝܩܪܝܢ 360_{9}
ܡܬܝܩܪܐ 309_{25}
ܐܝܩܪܐ 56_{6} 229_{13} 308_{18} 309_{23} 337_{23} 365_{16} 389_{22} *bis* 392_{1} 477_{5} 524_{6} 600_{14} 645_{19} 701_{26} 730_{24-25} 781_{3} 808_{8} 837_{11} 840_{2-17}
ܐܝܩܪܗ 225_{12-14} 257_{17}
ܐܝܩܪܗܘܢ 613_{17}
ܐܝܩܪܟ 760_{19}
ܡܝܩܪܢܐ 892_{23}
ܡܝܩܪܢܐܝܬ 404_{14}
ܝܪܬ $41_{9-17-20}$ 44_{4} 556_{10} 620_{13} 793_{2} 832_{16} 928_{12}
ܝܪܬܘ 256_{9} 368_{5}
ܐܝܪܬܘ 609_{11}
ܝܪܬܬ $388_{8-12-15}$ 389_{2} 396_{21}
ܝܪܬܬ 36_{4} 189_{4}
ܢܐܪܬ 44_{5} 77_{12} 117_{10} 385_{1} 417_{17} 868_{17}
ܢܪܬܘܢ 512_{18}
ܢܐܪܬܘܢ 297_{1} 588_{9} 876_{26}

1014

ܐܥܕܪ 393_{26} 465_{24}
ܐܥܕܪܘܬܐ 885_{4}
ܥܕܪ 17_{9-13} 41_{4-7-21} 45_{1-3-6} 88_{3} 133_{5} 136_{10} 140_{2} 144_{8-26} 281_{12} 297_{16} 300_{3} 320_{3} 333_{5} 352_{17} 373_{11} 384_{5-14} 388_{1-2-4} 396_{12} 412_{10} 413_{8} 421_{24} 565_{12} 632_{21} 721_{22} 724_{13} 732_{25} 776_{7} 792_{6} 828_{4} 868_{9} 925_{14-16}
ܥܕܪܢ 340_{9} 344_{18} 348_{13} 409_{14} 544_{19} 876_{15}
ܥܕܪܢܝ 880_{13} 916_{8}
ܥܕܪܐ 868_{2}
ܡܥܕܪ 133_{5} 281_{12} 368_{6} 789_{14} 916_{8}
ܐܬܥܕܪ 557_{7} 845_{8}
ܐܬܥܕܪܘ 169_{13} 693_{23}
ܐܬܥܕܪܬ 397_{9}
ܢܥܕܪ 485_{9} 677_{5}
ܡܥܕܪ 172_{6} 513_{6} 556_{11} 913_{4}
ܡܥܕܪܢܐ 441_{7}

ܥܕܪܐ 241_{9}

ܥܕܫܐ 57_{1} 773_{1}
ܥܕܫܐ 185_{18}

ܐܘܥܕܐ 92_{6} 193_{17} 197_{24} 208_{6} 293_{12} 329_{8} 356_{1} 360_{21} 509_{24} 697_{19} 749_{12}

ܥܕܡܐ 16_{12-18} 17_{12} 25_{2} 40_{-17} 45_{1} 82-83_{4} 88_{20} 97_{15} 129_{7} 272_{10} 273_{27} 456_{18} 457_{23} 460_{11} 512_{9} 744_{1} 748_{12} 864_{20} 893_{14} 905_{25}

ܥܕܠܗ 49_{2-11} 52_{18} 56_{4} 65_{18} 189_{12}
ܥܕܠܝܢ 28_{1-3} 169_{15} $356_{2-20-21}$ 605_{1}
ܥܕܠܝܢܘܢ 204_{26} 205_{2} 524_{12}
ܥܕܠܝܢܘܗܝ 92_{2}
ܐܥܕܠܝܢܘܢ 741_{19}
ܥܠܝ 32_{13} 49_{17} 316_{11} 329_{19} 360_{14} 412_{12} 737_{8} 753_{26}
ܥܠܝܟ 48_{15} 52_{10-13} 53_{18} 233_{9} 324_{5} 328_{18} 360_{8} 524_{20} 740_{6}
ܥܠܝܢ 408_{20} $464_{10}bis_{-21}$ 465_{5} 616_{18} 928_{9}
ܥܠܝܗ 464_{17}
ܥܠܘܗܝ 56_{14} 268_{25} 465_{1} 928_{24}
ܥܠܘܗܝܗ 80_{28} 569_{6} 732_{20}
ܥܠܘܗܝ 325_{3}
ܥܠܘܗܝܢ 928_{20}
ܥܠܘܗܝܢ 513_{20}
ܥܠܘܗܝ 285_{4}
ܥܠܘܬܐ 829_{8}
ܡܥܕܪܢܐ 53_{14} 757_{6}

ܥܘܡܩ 12_{3} 37_{18} 41_{12} 49_{23} 64_{8} 89_{5-23} 97_{14} 173_{4-5} 208_{17} 217_{13} 221_{3} 228_{3} 229_{12} 232_{12} 236_{19-21} 237_{15} 240_{2} 257_{7} 276_{7} 277_{13} 285_{9} 293_{15} 301_{21} 304_{16-23} 320_{7} 332_{23} 353_{1} 369_{4} 372_{15} 377_{24} 385_{2} 408_{1} 417_{18} 424_{10} 428_{21} 433_{16} 436_{21} 437_{6} 445_{3} 452_{3-8} 461_{19} 464_{20} 465_{21} 468_{10}

1015

485_{10} 508_{11} 512_{4} 517_{15} 521_{21} 529_{22} 537_{2} 556_{7} 568_{24} 572_{9} 573_{6-12} 577_{17} 580_{17} 588_{15} 589_{5} 596_{14} 600_{22} 601_{14} 608_{20} 616_{6} 617_{10} 629_{9} 669_{6-19} 672_{19-22} 673_{12} 677_{2} 693_{4} 701_{3-9-14} 708_{18} 720_{8} 721_{11} 736_{14-15} 741_{11} 764_{23} 769_{2} 772_{4-20} 776_{25} 780_{9} 821_{20} 837_{14} $856_{13-21-22}$ $857_{3-6-8-14}$ 905_{20} 912_{6} $913_{15-16-18}$ 917_{11} 920_{7}

ܐܬܥܡܩܘܢ 157_{16}
ܡܥܡܩܢ 833_{4} 893_{7}

ܥܡܠ 208_{14}
ܐܥܡܠ 900_{9}
ܢܥܡܠ 349_{6} 616_{23}
ܢܥܡܠܘܢ 197_{8}
ܐܬܠ 836_{22}
ܐܬܠܘܢ 197_{13}
ܥܡܠ 76_{16} 169_{6} 365_{15} 597_{4-24} 772_{11}
ܥܡܠܝܢ 648_{4} 777_{20}
ܥܡܠܝܢ 908_{6}
ܐܬܥܡܠ 257_{14}
ܡܥܡܠ 420_{17-24}
ܐܬܥܡܠܐ 592_{9}

ܥܡܠܢܐ 565_{22} 844_{2}

ܥܡܪܗ 88_{23}
ܥܡܪܝ 85_{9}
ܥܡܪܝ 189_{3}
ܢܥܡܪ 204_{6} 781_{19}
ܐܥܡܪ 497_{21}
ܐܥܡܪ 893_{16-20}
ܥܡܪ 88_{11} 181_{12}
ܡܥܡܪ 37_{1} 101_{23} 105_{23} 120_{13} 128_{9} 141_{10} 192_{18} 193_{7} 200_{7} 233_{22} 277_{25} 280_{6} 284_{7} 293_{24} $296_{4-25-27}$ 300_{3} 316_{10} 320_{11} $412_{8-9-12-17-23}$ 460_{3-13} 469_{6} 676_{25} 705_{11} 728_{12} 789_{22} 865_{14-23} 868_{4} 897_{8} 916_{5} 925_{16-22}
ܡܥܡܪܝܢ 101_{26} 109_{26} 193_{19} 325_{15} 329_{16} 344_{17} 469_{19} 624_{1} 728_{26} 729_{3} 804_{12} 865_{16} 872_{13} 381_{19} 884_{4}
ܡܥܡܪܐ 321_{9} $825_{16}bis$ 828_{25} 912_{15} 916_{6}
ܡܥܡܪܐ 212_{18} 293_{6} 384_{11} 453_{3} 509_{16}
ܡܥܡܪܬܐ 293_{16} 732_{15}
ܐܬܥܡܪ 897_{11}
ܢܥܡܪ 868_{16}
ܢܥܡܪܘܢ 824_{18}
ܡܥܡܪ 824_{23} 825_{2} 828_{4} 881_{20}
ܡܥܡܪܝܢ 925_{21}
ܢܥܡܪ 781_{20}
ܡܥܡܪ 216_{4}
ܡܥܡܪܝܢ 381_{5} 865_{7-11}
ܡܥܡܪܬܐ 152_{5}
ܡܥܡܪܬܗ 865_{7-11}

1016

ܥܡܪܐ 193_{22}
ܥܡܪܬܐ 196_{16} 200_{16} 249_{1} 256_{24} 353_{26} 443_{13} $748_{11-14-18}$ 784_{2} 928_{18}
ܥܡܪܬܐ 600_{3} 889_{3}
ܥܬܝܕ 41_{11} 44_{2-7-10} 45_{11} 80_{7} 144_{17} 204_{24} 232_{20} 320_{5} 325_{23} 368_{12} 384_{17} 388_{11} $396_{9-10-12-15}$ 397_{1-19} 409_{14} 557_{21-24} 664_{14} 721_{14} 881_{9} 901_{3}
ܥܬܝܕܐ 232_{21} 256_{22} 617_{2}
ܥܬܝܕܗ 597_{21} 804_{12}
ܥܬܝܕܘܬܐ 36_{1}
ܥܬܝܕܐܝܬ 45_{15-18} 48_{5} 160_{5} 168_{2} 200_{15} 292_{23} 509_{14} 856_{18} 892_{1}
ܐܬܥܬܕ 264_{3}

ܦ

ܦܐܐ 136_{24} 500_{21}
ܢܦܐ 908_{22}
ܦܐܐ 492_{17-21} 837_{21}
ܦܐܝ 505_{20}

ܦܓܕ 169_{21}
ܡܬܦܓܕܝܢ 152_{15} 173_{26}
ܢܦܓܕ 148_{6}
ܡܦܓܕ 116_{18} 481_{12}
ܡܦܓܕܝܢ 248_{16}
ܦܓܕܐ 149_{5} 893_{10}
ܦܓܕܗ 893_{7}
ܦܓܕܐ 101_{2} 153_{1} 172_{20} 180_{12-14} 600_{25} 601_{3-4} 804_{1} 905_{6}
ܦܓܕܝܢ 257_{8}
ܦܓܕܝܗܘܢ 141_{20} 149_{6} 173_{19} 856_{23} 905_{5}
ܦܓܕܝܗܘܢ 908_{9}
ܦܓܕܝܢ 172_{10} 904_{14}
ܦܓܕܝܢ 152_{22} 180_{5} 905_{11}
ܦܓܕܐ 164_{17}

ܦܓܥ 49_{18} 137_{4} 677_{1} 697_{5} 736_{24}
ܦܓܥܝܢ 132_{22} 653_{25} 697_{6} 724_{8} 749_{23}
ܦܓܪܐ 12_{5} 28_{7} 49_{19} 60_{6} 76_{2} 92_{15} 105_{2} 113_{22} 117_{1-18} 121_{1} 145_{13} 148_{5-7-15} 172_{24} 180_{16} 184_{2} 188_{12} 697_{2-4} 724_{23} 728_{19} 732_{19} 737_{7} 745_{17} 748_{7-25} 828_{7}
ܦܓܪܐ 17_{9} $48_{16}bis_{-21}$ 52_{10} 68_{27} 117_{15} 145-146 145_{2-4} 176_{14} 177_{3} 184_{25} 185_{2-6} 188_{19} 192_{11} 209_{13} 201–202 204_{1} 213_{14-22} 228_{20} 232_{26} 248_{23} 305–306 312_{18-23} 316_{1} 317_{3} 321_{12} 323–$324_{1-3-8-11}$ $325_{7-10-13-16-20}$ $328_{1-2-10-17-23}$ $329_{5-12-14-20}$ 333_{8} $357_{9-22-23}$ 361_{12} 364_{17} 365_{23} 368_{2-24} 372_{6-14} 376_{9} 384_{3-5} 412_{6} $541_{3-5-17-21}$ 588_{19} 653_{17} 657_{7-13} 661_{19}

668_{17} 728_{4-7} $732_{7\cdot 11-17}$ 737_{1-14} 740_{4} 741_{10-21} $744_{8-22-25}$ 745_{3} 748_{23} 749_{2} 752_{20} 753_{12} 761_{20-24} 764_{5-12} 765_{13} 801_{27} 864_{21} 900_{21} 908_{21} 928_{13-20} 932_{6}
ܟܐܒܘܬܐ 12_{4} 17_{21-24} 20_{12-16} 28_{2-7} 61_{23} 64_{11} 88_{17} 93_{3} 104_{6} 113_{20} 120_{25} 121_{23-26} 152_{20} 176_{10} 180_{17} 188_{6-7} 196_{13} 201-202 205_{4} 209_{2-4-9} 212_{7-9-13} 213_{26} 225_{22} $228_{3-7-10-15}$ 229_{23} 232_{18} 233_{3} 248_{22} 253_{26} 305_{1} 308_{12-20} 312_{5} 313_{1-3-25} $316_{8-9-10-13-15}$ $320_{2-19-23}$ 321_{7-18} 329_{15} 332_{15} 352_{9} 356_{19-23} $357_{1-7-10-20}$ 360_{16} 368_{9-7-24} $373_{3-17-27}$ 376_{5-9} 381_{2-5} 384_{3-5} 480_{16-20} 492_{7} 496_{1} 544_{4} $636_{6-8-13-18}$ 637_{19}*bis* $640_{3-8-11-15}$ 644_{9-13} 648_{7} 652_{17-23} 724_{9} 737_{7} 740_{22-23} 741_{11-23} 744_{10} 748_{2-5-23} 749_{3-20} 753_{10-26} 757_{9} 760_{14} $761_{13-16-21-24}$ 764_{24} 781_{21}*bis*
ܟܐܒܘܬܗ 213_{18} 696_{17}
ܟܐܒܐܝܬ 636_{16} $696_{22-23-24}$ 697_{1} 760_{20}
ܟܐܦܐ 153_{16} 157_{27} 680_{9} 773_{11}
ܟܐܦ̈ܐ 168_{8} 428_{6} 852_{19}
ܐܬܟܒܫܘ 845_{1}
ܟܒܪܘ 725_{8}
ܢܟܒܘܫ 725_{9}
ܢܟܒܫܘܢ 480_{19}
ܟܒܫ 121_{19} 808_{1} 816_{2} 909_{12}
ܟܒܫܝ 841_{24}
ܟܒܫܬܐ 604_{10}
ܟܒܫ̈ܬܐ 257_{1} 825_{24}
ܟܒܫ 673_{19}
ܢܟܒܫ 36_{18}
ܡܟܒܫ 205_{6} 476_{12} 477_{6} 808_{4} 812_{21}
ܡܟܒܫܢܝ 813_{6} 909_{10}
ܟܘܒܫ 807-808 857_{18}
ܟܒܪܐ 844_{14}
ܟܒܪܝ 465_{10}
ܟܪܗ 292_{5}
ܡܟܪܗ 292_{19}
ܟܘܪܗܢܐ 680_{26} $681_{1-5-10-13}$
ܟܘܪܗܢ̈ܐ 308_{22} 309_{1} 389_{20} 720_{11-15} 776_{14}
ܟܘܪܗܢܗ 292_{17} 308_{24} 780_{2}
ܟܪܝܗܘܬܐ 289_{12-16}
ܟܪܝܗܘܬܗ 304_{17}
ܟܪܝܗܘܬܗ 289_{1-20} 292_{3}
ܟܘܡܪܝܘܣ 140_{8}
ܟܘܢܐ 633_{3-4} 676_{3-4-6}*bis*
ܟܘ̈ܢܐ 676_{9}
ܟܘܟܒ̈ܐ 441_{17} 888_{11}
ܟܘܡܪܐ 412_{15-16}
ܟܘ̈ܡܪܐ $412_{11-13-15}$
ܟܘܡܬܐ 136_{3}

ܢܟܦܘܢ 21_{14} 116_{21} 881_{15} 912_{3}
ܡܟܦܘܢ 83_{13} 300_{24} 772_{11} 840_{10} $881_{12-17-22}$ 892_{21}
ܡܟܦܢܬܐ 117_{6}
ܡܟܦܢܘ 881_{11}
ܡܬܟܦܢܝ 153_{8}
ܢܬܟܦܣ 249_{15}
ܢܟܦܘܦ 841_{12}
ܐܟܦܘܦ 857_{4}
ܟܐܦ 841_{19}
ܟܦܝܦܘܬܐ 197_{9-13}
ܟܪܝ 705_{11} 785_{9}
ܟܪܝܐ 664_{19}
ܟܪܝܐ 665_{6}
ܟܪܝܗ 241_{1} 300_{10}
ܟܪܝܗܘܢ 240_{27} 693_{2}
ܟܪܝܗܝ 833_{2}
ܟܪܝܢ 664_{17} 665_{5}
ܟܪܝ̈ܢ 92_{17}
ܢܬܟܪܘܢ 453_{15}
ܡܬܟܪܝܐ 185_{25} 445_{11}
ܡܬܟܪܝܢ 513_{15}
ܡܬܟܪܝܢܝܬܐ 333_{2}
ܡܬܟܪܝܢܝܢ $397_{14-15-16}$
ܟܪܝܬܐ 788_{18} 824_{10} 825_{1} 845_{3}
ܟܠܐ 201_{7} 205_{3} 208_{7} 244_{18} 320_{16} $368_{7-16-22-23}$ 369_{7} 376_{13} 692_{5-7}
ܟܠܝܘܗܝ 208_{17} 473_{1} 605_{3}
ܟܠܝܬ 425_{18}
ܢܟܠܐ 841_{16}
ܢܟܠܝܘܗܝ 892_{4} 425_{6}
ܢܟܠܝܬ 757_{5}
ܟܠܐ 33_{21-22} 205_{7-21} 209_{26} 237_{17} 313_{3} $393_{11-12-13}$ 692_{3} 740_{21} 752_{24} 776_{8-10}
ܟܠܝܢ 916_{14}
ܟܠܝܐ 740_{10}
ܡܟܠܐ 776_{10}
ܐܬܟܠܝ 613_{10}
ܢܬܟܠܘܢ 849_{22}
ܡܬܟܠܐ 829_{21}
ܟܠܝܬ 212_{2}
ܟܠܝܬܐ 740_{3} 776_{20}
ܟܠܝܠܐ 888_{23}
ܟ̈ܠܝܠܐ 889_{2}
ܡܟܠܠܝܢ 52_{9}
ܐܬܟܠܠܘ 53_{4}
ܡܬܟܠܠܢ 913_{9}
ܟܠܝܠܐ 52_{5-6} 53_{5} 548_{14}
ܟܠܝܠܝ 569_{1}
ܟܠܝܠܘܗܝ 169_{18}
ܟܡܝܢܐ 96_{19}

ܟܡ̈ܝܢܐ 841_{23}
ܟܡܝܢܘܬܐ 781_{9}
ܟܢܫܘܗܝ 109_{23}
ܢܟܢܐ 321_{8}
ܢܟܢܘܢ 321_{16}
ܐܟܢܐ 308_{17}
ܟܢܐ 441_{23}
ܟܢ̈ܦܘܗܝ 443_{5}
ܟܢ̈ܪܐ 176_{16-20} 560_{17}
ܟܢܫܗ 465_{16}
ܟܢܫ 173_{11} 748_{11}
ܟܢܫܘܗܝ 724_{7}
ܟܢܫܘ 48_{25}
ܟܢܫܬܘܢ 52_{16} 56_{7} 189_{9}
ܡܟܢܫ 56_{8} 301_{11} 777_{8}
ܡܬܟܢܫ 376_{9}
ܡܬܟܢܫܝܢ 197_{4} 289_{21}
ܟܢܫ̈ܬ 417_{11}
ܟܢܫܐ 73_{27}
ܟܢܘܫܬܐ 309_{22} 313_{10} 389_{7} 497_{16} 508_{21} 680_{26} 681_{5-13} 872_{25}
ܟܢܘ̈ܫܬܐ 93_{25} 496_{4} 505_{14}
ܟܢܬܗ 124_{18-22}
ܟܢܬܝ 125_{12}
ܟܢܘܬܐ 493_{19}
ܟܢܘܬܗ 240_{22}
ܟܢܘܬܗܘܢ 240_{26}
ܟܢܘ̈ܬܝ 124_{27}
ܟܣܘܣ 128_{26} 129_{8-15}
ܐܟܣ 228_{10}
ܢܟܣ 849_{8}
ܡܟܣܣܢܘܬܐ 636_{10} 848_{22}
ܟܣܝܐ 189_{5} 845_{20-24} 904_{11}
ܟܣܝ 660_{16}
ܢܟܣܘܢ 148_{27}
ܟܣܝܐ 113_{12}
ܡܟܣܝܐ 85_{7} 113_{4-16} 496_{15} 660_{6}
ܐܬܟܣܝܐ 61_{7}
ܡܬܟܣܝܢ 340_{17}
ܟܣܝܐ 412_{12} 465_{2} 525_{8} 872_{22}
ܟܣܝܢܐ 68_{8-13} 161_{9} 300_{14} 464_{14} 536_{4} 797_{19} 800_{2} 880_{18} 901_{11}
ܟܣ̈ܝܢ 440_{12}
ܟ̈ܣܝܢܐ 101_{2} 161_{13} 177_{7} 452_{21}
ܟܣܝܢܘܬܐ 285-286 285_{2-6} 289_{14} 304_{26} 440_{11} 448_{16-17} 652_{11} $797_{14-15-16-17-18}$ 800_{1-5} 801_{3} 844_{11} 880_{16}
ܟ̈ܣܝܢܘܬܐ 580_{6} 793_{24} 797_{20}
ܟܣܝܢܐ 656_{26} 733_{3}
ܟܣ̈ܝܢܐ 140_{14}
ܟܣܝܢܐܝܬ 161_{9-15} 164_{2} 177_{7} 416_{11} 417_{1-8} 641_{7}

1020

ܐܬܚܫܒܢܘܬܐ 257_{12} 885_{6}

ܚܘܫܒܐ 645_{18} 720_{21} 721_{6}

ܚܘܫܒܗ 929_{18}

ܚܫܐ 52_{14} 56_{10} 64_{21} 148_{16} $381_{9\text{-}24}$ 721_{20}

ܚܫܘ 93_{3}

ܚܫܬ 189_{6}

ܚܫܝ 381_{1} 600_{11}

ܚܫܝܢ 64_{10} 93_{1}

ܚܫܝܢ 61_{23} *bis*

ܚܫܐ 49_{6} 257_{11} 600_{13} 808_{9} $824_{11\text{-}6}$ 841_{19} 885_{9}

ܚܫܝܗ 108_{20}

ܚܫܝܗ 381_{16}

ܚܫܝܫܐ 48_{23} 56_{12} 64_{1} 76_{20} 328_{3} $637_{8\text{-}7}$ 752_{9}

ܚܫܝܫܘܬܐ 417_{10}

ܚܫܪܘ 704_{11}

ܢܚܫܪܘܢ 161_{4}

ܢܚܫܪܘܢ 872_{8} 876_{21}

ܐܬܚܫܪܘܢ 585_{17}

ܚܘܫܪܘ 196_{21}

ܚܫܪ 452_{20}

ܚܫܪܝܢ 161_{18} 196_{26} 225_{9}

ܚܫܪܬ 224_{2}

ܚܘܫܪܢܐ 200_{6} 365_{17} 769_{12} 780_{4}

ܚܘܫܪܢܘܬܐ 585_{9}

ܐܬܪܐ 432_{4}

ܚܬܐ 96_{6} $436_{5\text{-}6}$ 561_{25}

ܚܬܝܬܐ $432_{2\text{-}8}$ $433_{6\text{-}22}$ 436_{4} $561_{17\text{-}20}$ 892_{5}

ܐܬܚܬܪܗ 905_{7}

ܐܬܚܬܪܗ 820_{7}

ܐܬܚܬܪܘܗ 601_{10}

ܡܬܚܬܪܢܘܬܐ 172_{17}

ܚܬܡܗ $64_{25\text{-}26}$ 83_{6} 93_{11} 156_{22} 189_{10} 280_{20} 457_{23} 460_{9} 472_{15} 520_{2} 708_{4} 836_{11}

ܚܬܡܗܘ 16_{23} 17_{11}*bis* 52_{16} $83_{5\text{-}9}$ $460_{10\text{-}12\text{-}15\text{-}20}$ 469_{11} 473_{13} $893_{9\text{-}14\text{-}16}$

ܚܬܡܗܝ 83_{10}

ܚܬܡܗܝܢ 453_{17} 457_{12} $512_{10\text{-}21}$ 513_{5} 517_{20} 853_{18}

ܚܬܡܗܘܢ 16_{18} 28_{4} 40_{17} 48_{23} 56_{20} 57_{25} $82\text{-}83_{4}$ 88_{5} 89_{17} 97_{16} 117_{23} 233_{11} $260_{13\text{-}17}$ 261_{6} 277_{21} $280_{21\text{-}23\text{-}24\text{-}26}$ $281_{1\text{-}6}$ 293_{21} 297_{25} 417_{12} 449_{9} 453_{16} $456_{18\text{-}22}$ 461_{7} $469_{8\text{-}18}$ 501_{17} $505_{15\text{-}23}$ 508_{23} $512_{8\text{-}17}$ 516_{5} 721_{17} 744_{2} 813_{3} 848_{1} 860_{9} $864_{13\text{-}20}$ $893_{15\text{-}16}$ 897_{7}

ܚܬܡܗܘܢܗ 309_{2}

ܚܬܡܗܝܢܐ 93_{5} 896_{12}

ܚܬܡܗܘܬܗܘܢ 108_{16} 456_{2}

ܚܬܡܗܘܬܝ 261_{22}

ܚܘܬܡܗܘܢ 157_{7} 172_{18} 233_{11} 277_{5} 280_{23} 297_{25} 457_{20} 501_{17} $517_{3\text{-}12}$ 520_{5} 708_{1} 864_{13} 897_{7}

ܚܘܬܡܗܘܢ 89_{17}

ܚܘܬܡܗܘܢ 456_{9}

1021

ܛܐܒܐ $841_{13\text{-}19}$

ܐܛܐܒܘܬܗ 497_{16}

ܐܛܐܒܗ 105_{14} 136_{2} $500_{7\text{-}11}$

ܐܛܐܒܘܬܗ 244_{6}

ܐܛܐܒ 808_{3} 909_{13}

ܐܛܐܒܬܗ 849_{13}

ܢܛܐܒܘܢ 752_{16}

ܡܛܐܒܐ 56_{15}

ܡܛܐܒܐ 872_{25}

ܡܛܐܒܬܐ 912_{6}

ܐܬܛܐܒ 236_{11}

ܛܘܒܐ 572_{19} 769_{2}

ܛܘܒܘܗܝ 256_{8} 285_{14} 289_{4} 297_{20} 300_{21} 369_{27} 440_{17} 443_{7} 449_{7} 453_{12} 461_{6} 512_{13} 669_{4}

ܛܒܬܐ 613_{13}

ܡܛܒܐ 40_{20}

ܡܛܒܬܐ 445_{10}

ܡܬܛܒܐ 448_{14}

ܛܒܐ $105_{10\text{-}20}$ 504_{13}

ܛܒܬܐ 368_{20} $369_{5\text{-}10\text{-}19}$

ܛܒܘܬܐ 777_{21}

ܛܒܘܬܗ 145_{9} 148_{2}

ܛܒܥܐ 125_{8} $261_{3\text{-}12}$ 717_{9} 381_{18}

ܛܒܥܗܘܢ 36_{7}

ܛܒܥܬܗܘܢ 64_{7}

ܛܒܥܝܬܐ 85_{23} 800_{18}

ܛܒܥܝܬܘܬܐ 772_{12}

ܢܛܒܥܘܢ 501_{22}

ܐܬܛܒܥܘܢ 712_{12}

ܢܛܒܥܘܢ 128_{11} 781_{16}

ܡܛܒܥܘܢ 421_{8}

ܡܛܒܥܝܢ 112_{7} 128_{15} 505_{24} 712_{18}

ܢܛܒܥܘܢ 848_{20}

ܡܛܒܥܐ 112_{6}

ܐܬܛܒܥ 172_{1} 213_{16} 268_{21} 548_{10} 561_{2} 565_{14} 572_{6}

ܐܬܛܒܥܘ 553_{19} 601_{12} 853_{9}

ܢܬܛܒܥ 268_{23} 832_{16} 844_{21}

ܢܬܛܒܥܘܢ 804_{6}

ܐܬܛܒܥ 628_{15}

ܡܬܛܒܥ 124_{10} 661_{12}

ܡܬܛܒܥܝܢ 565_{23} 813_{1}

ܛܘܒܥܐ 545_{23} 548_{11} 552_{5}

ܐܬܛܒܥܬܐ 60_{22} 552_{3}

ܛܒܥܝܢ 301_{2}

ܢܛܒܥ 443_{1}

ܡܛܒܥܐ 617_{7}

ܛܒܥܐ 16_{5}

ܛܒܥܐܝܬ 717_{12}

1022

ܛܒܬ 25_{4} 64_{16} 173_{23} 216_{26} 221_{27} 465_{1} 468_{3} 548_{6} 649_{22} $669_{4\text{-}25}$ 673_{26} 816_{11} 904_{11} 905_{4} 908_{2}

ܛܒܬܗ 549_{22}

ܛܒܬܘ 660_{10}

ܛܒܬܬ 281_{5}

ܛܒܬܬ 144_{15}

ܢܛܒܬܘܢ 25_{9}

ܐܛܒܬܘܢ 120_{17}

ܛܒܬܘܢ 677_{18}

ܛܒܬ 8_{17} 88_{21} 684_{10} 705_{9} 812_{17}

ܛܒܬܝܢ 25_{6}

ܛܒܬܢ 5_{2} 8_{1} 53_{11} 64_{6} 65_{1} 89_{14} 113_{23} 117_{12} 128_{6} 133_{13} 165_{17} $168_{3\text{-}22}$ 169_{21} 180_{13} 181_{16} 184_{25} $185_{2\text{-}6}$ 200_{7} $245_{16\text{-}18}$ 252_{23} 292_{11} 312_{25} 320_{4} 340_{12} 353_{17} 369_{8} 380_{3} 432_{7} 440_{4} 513_{19} 524_{4} 533_{24} $548_{2\text{-}10}$ 553_{18} 560_{9} 561_{5} $568_{13\text{-}21}$ 576_{8} 584_{12} $593_{19\text{-}21}$ 596_{13} 601_{2} 605_{6} 621_{13} 628_{14} 637_{7} 653_{18} $656_{10\text{-}11}$ 673_{22} 677_{22} 680_{12} 693_{14} 696_{3} 704_{25} 712_{1} 721_{20} 732_{17} 741_{6} 777_{13} 780_{16} 801_{7} $812_{14\text{-}13}$ 816_{5} $825_{4\text{-}25}$ 833_{10} 837_{7} 845_{4} 865_{1} 868_{7} 869_{13} 889_{10} 901_{3} 904_{17} $905_{11\text{-}25}$ 912_{1} $913_{13\text{-}16}$ 916_{18} 917_{14} 928_{17}

ܛܒܬܢܝܢ 377_{4} 816_{9}

ܛܒܬܢܐ 369_{17} 684_{18} 761_{24}

ܛܒܬܢܝܢ 117_{17} 532_{4}

ܐܬܛܒܬܬ 708_{9}

ܐܬܛܒܬܬܘܢ 181_{24}

ܐܬܛܒܬ $577_{8\text{-}15}$

ܡܬܛܒܬܢܝܢ 372_{13}

ܐܛܒܬ 4_{14} 64_{13}

ܢܛܒܬ $1_{1\text{-}3}$

ܛܒܬܐ 13_{26} 405_{23} 633_{10} 697_{20} 841_{17} 932_{13}

ܛܒܬܢܐ 5_{21} 12_{19} $272_{1\text{-}7}$ 284_{9} 405_{17} 461_{16} 636_{11}

ܛܒܬܢܘܬܗܘܢ 9_{5}

ܛܒܬܢܝܢ 169_{23}

ܡܛܒܬܢܐ 1_{5}

ܛܘܒܐܬܗܘܢ 856_{25}

ܛܘܒܬܢܝܢ 28_{18} 393_{23}

ܛܘܒܬܢܝܬܐ 632_{2} 753_{2}

ܛܒܬܗܘܢ 900_{15}

ܛܒܫ 744_{16}

ܐܬܛܒܫ 908_{18}

ܐܬܛܒܫܘ 241_{8} 301_{25} 304_{5} 341_{13}

ܐܬܛܒܫܬ 549_{16}

ܢܛܒܫ 25_{10} 384_{27} 536_{17}

ܡܛܒܫ 72_{2} 141_{15} 252_{4} 540_{12} 740_{26} 748_{13} 813_{23}

ܡܛܒܫܝܢ 36_{15} 125_{9} 849_{22}

ܡܛܒܫܐ 816_{3}

1023

ܡܫܬܘܬܦܢ 536_{18}
ܬܫܘܬܦܘܬܐ 408_{13} 537_{6}
ܬܫܘܬܦܘܬܗܘܢ 304_{1}

ܠ

ܠܐ 852_{15}
ܠܐܡ 696_{16}
ܠܐܙܐ 852_{18}
ܠܐܘ 853_{8}
ܠܒܐ 845_{18} 853_{1}
ܠܒܐܒ 80_{16} 853_{19}
ܠܒܐܝܢ 853_{20}
ܠܒܐܝܗܘܢ 709_{18}
ܠܘܐܬܐ 808_{10}
ܠܒܐ 69_{18} 116_{19} 148_{6} 209_{18} 248_{16} 253_{7-26} 256_{1} 264_{3-4-5} 265_{2} 273_{15} 285_{2-6} 292_{8-19} $293_{3-20-26}$ 296_{4-9-18} 297_{5} 341_{15-19} 405_{23} 409_{21} 437_{2-21} 440_{10} 481_{13} 532_{10} 536_{7} 544_{9} 568_{5-6}*bis*$_{-21}$ 580_{21} 581_{5} 644_{11-12} 712_{19} 716_{24} 765_{5} 817_{21} 900_{6} 920_{4}
ܠܒܗ 69_{14} 128_{4} 165_{23} $252_{24-25-26}$ 264_{2-16} 277_{16} 296_{5} 300_{19} 304_{10-20} 329_{18-19} 421_{19} 477_{1} 485_{17} 488_{2-4-7} 529_{2} 540_{3} 556_{4} 561_{20} 568 677_{14} 697_{22-24} 708_{10} 840_{3} 845_{9} 852_{13} 920_{1} 929_{2}
ܠܒܗܘܢ 17_{20} 37_{10} 96_{22} 232_{13} 244_{2} 289_{22} 328_{1} $340_{20-21-22}$ 341_{4-6-9} 349_{14} 440_{5} 441_{5} 484_{8} 485_{13} 493_{1} 529_{1} 541_{7-9} 568_{22} 581_{7} 585_{2} 601_{10} 672_{25} 673_{26} 833_{22} 901_{9-11}
ܠܒܗ 124_{3} 712_{16}
ܠܒܟܘܢ 149_{13} 313_{11} 376_{1} 405_{15} 428_{4} 684_{13} 924_{2}
ܠܒܘܬܗܘܢ 92_{22} 593_{3} 672_{23}
ܠܒܝ 252_{20}*bis* $261_{15-17-26}$ 285_{8} 289_{19} $440_{15-18-20}$ 244_{18} 568_{9}
ܠܒܢ 8_{6} 440_{24-26} 817_{9} 893_{18}
ܠܒܒܬܗܘܢ 293_{4} 905_{19}
ܠܒܘܬܗܘܢ 301_{27} 920_{18}
ܠܒܘܬܗܘܢ 257_{25} 460_{7} 833_{13} 908_{3}
ܠܒܘܬܐ 440_{7}
ܠܒܒܝ 261_{26} 289_{10}
ܢܠܒܒ 24_{7}
ܐܬܠܒܒ 129_{21}
ܐܬܠܒܒܘ 136_{1}
ܢܬܠܒܒܘܢ 492_{16}
ܠܒܒܢܝ 588_{19}
ܠܒܢܬܐ 852_{19}
ܠܒܫܘ 345_{22-25}

1024

ܠܒܫܘܗܝ 345_{24} 348_{2}
ܠܒܫܝ 653_{1}
ܢܠܒܫ 580_{15} 589_{22} 808_{6} $844_{15-16-20}$
ܢܠܒܫܘܢ 573_{21} 728_{10}
ܐܠܒܫ 61_{6} 300_{21}
ܐܠܒܫܘܢ 256_{21} 473_{17} 888_{3}
ܠܒܝܫ 760_{5}
ܠܒܫܬ 828_{5}
ܠܒܝܫܝܢ 820_{18}
ܠܒܫܬ 576_{19} 697_{21}
ܠܒܝܫܬܝܢ 372_{4} 576_{1} 820_{11-20}
ܠܒܫܬ 632_{3}
ܠܒܫܬܘ 48_{23}
ܠܒܫܬܘܗܝ 193_{15}
ܠܒܫܬܗ 708_{5}
ܠܒܫܬܘܢ 56_{16} 64_{23} 189_{10}
ܢܠܒܫܗ 148_{20-25}
ܐܠܒܫ 81_{10}
ܡܠܒܫ 56_{16}
ܡܠܒܫܝܢ 61_{27} 64_{3} 312_{10} 328_{3} 737_{15} 752_{8}
ܠܒܘܫܐ 56_{25} 61_{24} 64_{4} 73_{27} 77_{9} 80_{16} 180_{23} 188_{1} 221_{20} 228_{8} 256_{17-23} 313_{5} 316_{20-21} 324_{7} 325_{24} 516_{10} 529_{11-15} 597_{20} 600_{12-25} 613_{8-24} 737_{13-20} 752_{17-25} 801_{25} 821_{3} 888_{15} 889_{16}
ܠܒܘܫܗ 317_{5} 400_{22} 401_{21} 600_{9}
ܠܒܘܫܢ 820_{6}
ܠܒܘܫܐ 177_{18} 253_{14} 337_{15} 825_{10-16} 828_{25} 833_{20} 836_{7}
ܠܒܘܫܝܗܘܢ 576_{23} 833_{21}
ܠܓܝܘܢܐ 153_{9}
ܠܓܝܢܐ 421_{3}
ܠܗܐ 252_{6}
ܡܠܗܝܐ 443_{14}
ܡܠܗܝܢ 296_{3}
ܠܗܝܒܘܬܐ 216_{1}
ܠܘ 212_{7} 220_{21} 340_{4} 613_{3} 669_{15}
ܠܘܬܗ 212_{10}
ܢܠܘܐ 212_{10} 613_{1} 669_{15}
ܢܠܘܝܗ 148_{8}
ܢܠܘܐܟ 773_{21}
ܢܠܘܝܢ 212_{4}
ܐܠܘܐ 308_{6}
ܠܘܐ 212_{3-6}
ܠܘܐ 401_{11} 404_{19}
ܠܘܬ 28_{21} 32_{8} 104_{4} 121_{18} 401_{7-11} 424_{27} 473_{9} 600_{16} 661_{24} 672_{15} 864_{13}
ܠܘܬܢ 32_{4} 193_{12} 209_{6} 329_{20}
ܠܘܟܐ 209_{4}
ܠܘܢܐ 656_{25}
ܠܘܚܬܐ 189_{14} 489_{11} 712_{3} 753_{13-14}

1025

ܠܘܚܐ 469_{9}
ܠܘܝܐ 476_{20}
ܠܘܝܬܐ 100_{4} 297_{23} 668_{9} 896_{8}
ܠܘܝܬܐ 424_{6} 585_{19} 652_{15} 657_{2} 804_{19}
ܠܘܝܬܐ 253_{16} 600_{17} 653_{1}
ܠܘܩܒܠ 41_{18} 61_{22} 100_{3-5} $101_{7-12-18-27}$ 108_{18} 129_{6} 201_{8} 224_{20} 281_{26} 296_{24} 300_{12} 460_{11} 469_{10} 473_{19} 497_{22} 500_{2} 601_{1-2} 613_{10} 664_{26} 820_{7} $824_{7-8-22-23}$ 825_{1-4} 844_{6} 845_{20-25} 849_{20-23} 885_{5} 897_{5}
ܠܘܩܕܡ 257_{10}
ܠܘܩܕܡ 825_{5}
ܢܠܘܫܘܢ 152_{7}
ܡܠܬܘܫܝܢ 152_{8}
ܠܘܫܐ 172_{26}
ܠܘܫܬܐ 169_{24}
ܠܘܬܐܬܐ 152_{8} 313_{17} 829_{17}
ܠܚܟ 656_{11}
ܠܚܟ 689_{13}
ܠܚܡ 5_{8} 8_{20} 16_{3} 25_{7} 29_{19} 36_{11-12} 48_{5} 53_{13} 56_{22} 65_{10} 68_{15} 77_{13} 97_{6} 109_{6} 121_{6} 124_{7} 125_{4} 172_{14} 193_{20-22} 196_{15-27} 200_{17} 201_{13} 208_{6} 232_{20} 260_{14} 264_{1} 265_{8} 281_{2} 297_{1} 308_{12} 313_{12} 317_{8} $337_{2-19-26}$ 340_{10} 344_{24} 345_{4} 361_{17} 364_{2-3} 365_{27} 381_{24} 384_{18} 397_{7} 408_{12-13} 448_{11-18} 484_{7} 513_{4} 517_{2} 521_{9} 545_{18} 553_{6} 557_{15} 561_{16} 568_{14} 588_{6} 589_{11} 601_{10} 604_{20} 616_{3} $621_{12-13-21-25}$ 625_{11} 632_{18} 640_{23-24} 641_{26} 652_{22} 653_{3} 661_{9} 708_{16} 712_{21} $713_{2-6-13-14}$ 716_{2-8} 720_{18} 721_{24} 736_{21} 745_{7} 773_{6} 788_{6} 789_{4-7} 792_{13} 793_{21} 817_{18} 872_{9-15} 873_{24} 876_{24} 893_{17-18} 901_{8} 929_{21}
ܠܚܡܗ 913_{22}
ܠܚܡܢ 425_{11} 425_{15}
ܠܚܡܐ 141_{9} 312_{25} 549_{17} 552_{21} 908_{16-18} 825_{13}
ܢܠܚܡܘܗ 160_{12}
ܐܠܚܡ 129_{9-21}
ܐܠܚܡܗ 924_{21}
ܐܠܚܡܘ 129_{19} 653_{15}
ܐܠܚܡܬ 73_{22}
ܢܬܠܚܡ 41_{16} 100_{11} 864_{2}
ܢܬܠܚܡܘܢ 77_{2}
ܡܬܠܚܡ 88_{7} 425_{24}
ܡܬܠܚܡܝܢ 776_{27} 872_{18}
ܐܬܠܚܡܝܢ 904_{24}
ܐܠܚܡܬܐ 33_{12} 49_{13} 397_{3} 628_{23} 657_{3} 737_{6} 817_{4} 881_{1-6-20} 896_{10-12} 913_{15}
ܐܠܚܡܬܗ 484_{16} 485_{2} 893_{24} 896_{2}
ܐܠܚܡܬܐ 73_{24} 108_{24} 109_{11} 125_{18} 128_{18} 420_{20} 485_{12} 500_{15-18} 509_{17} 549_{17} 712_{14} 861_{14} 868_{3} $869_{10-12-14}$ 873_{12-13} 880_{7} 884_{21} 901_{24} 913_{19-20}

1026

ܐܬܡܫܡܫܘܗܝ 125_{23} 229_{21} 279_{11} 421_{4-15} 424_{15-20} 489_{3} 548_{19} 549_{1-12} $552_{12-18-22}$ 572_{11} 772_{20} 780_{13} 788_{12} 861_{16} 864_{13} 865_{7-12} 880_{3-19} 881_{24} 884_{12} 896_{14-21} 897_{5} 900_{1} 904_{4} 905_{13-16} 912_{4-8}

ܐܬܡܫܡܫܘܢ 1_{7} 108_{15} 909_{20}

ܐܬܡܫܡܫܘܗ $861_{10-17-19-21}$ 864_{11} 865_{5} 873_{9}

ܐܬܡܫܡܫܢ 29_{12-24} 869_{11}

ܐܬܡܫܡܫܐ 73_{22}

ܐܬܡܫܡܫܘܬܐ 509_{11}

ܐܬܡܫܡܫܘܗ 377_{19}

ܡܫܡܫܢܘܬܐ 257_{17}

ܡܫܚܬܐ 165_{6}

ܡܫܚܬܢܝ 165_{9}

ܡܫܟܟ 828_{19}

ܡܫܟܢܬܐ 253_{19}

ܡܫܟܪ 73_{4} 260_{26}

ܡܫܠ 488_{7}

ܡܫܠܘ 181_{15} 772_{14}

ܡܫܠܬ 820_{7} 825_{5}

ܡܫܠܝܢ 825_{26} 844_{15} 905_{23}

ܐܡܫܠܘܢ 897_{17}

ܐܡܫܠܝ 909_{2}

ܡܫܠܡ 300_{11} 421_{12-13} 824_{21} 825_{4} 828_{5} 836_{3} 845_{22} 908_{11-14}

ܡܫܦܐ 441_{21}

ܡܫܦܘ 748_{12}

ܡܫܬܐ 517_{8}

ܡܫܬܝ 857_{4}

ܡܫܬܐ 1_{9} 4_{15} 409_{5}

ܡܫܬܝܗ 609_{20} 929_{3}

ܡܫܬܝܢܘܢ 8_{14-16}

ܡܫܬܘܬܐ 273_{11}

ܡܫܬܝܢ 8_{8}

ܡܫܬܝܬܐ 417_{13}

ܡܫܬܝܬܐ 409_{5}

ܡܨܐ

ܡܨܐ 165_{7-9} 176_{4} 252_{16} 268_{13} 305_{7} $364_{10-11-13-16}$ 441_{17} 653_{5} 673_{14-18} 680_{9} 716_{15} 773_{11}

ܐܡܨܐ 33_{23}

ܡܨܐܝܢ 136_{10} 140_{4-13} 553_{11} 745_{22} 789_{1}

ܡܨܐܢ 141_{3}

ܡܨܐܢܐ 176_{22} 177_{5} 576_{19} 717_{20} 820_{18}

ܡܨܐܢܘܗܝ 140_{5}

ܡܨܐܢܢ 176_{25} 180_{24-25}

ܡܨܝܢܗ 656_{11}

ܡܨܝܐ 93_{16} 208_{22} 508_{8} 228_{6} 529_{5} 812_{12-14}

ܐܡܨܐ 172_{22}

1027

ܡܨܝܢܐ 144_{21} 212_{24} 328_{17} 372_{10} 428_{17} 429_{9-15} 448_{3-5-17} $449_{3-11-19}$ 456_{8} 461_{10} 468_{13} 512_{3-20} 520_{12} 521_{20} 524_{18-22} 532_{21} 569_{19} 608_{15} 869_{7}

ܡܨܝܢܬܗ 149_{27} 152_{2} 227-228_{2} 293_{15} 445_{3-5} 449_{1} 521_{24} 525_{10} 529_{22} 532_{14-24} 537_{13} 581_{13} 741_{8}

ܡܨܝܢܬܗܘܢ 769_{8-14}

ܡܨܝܢܬܟ 769_{6} 780_{19}

ܡܨܝܢܬܢ 776_{2}

ܡܨܝܢܬܐ 448_{10-12}

ܡܨܘܪܐ 8_{8-14}

ܡܨܥܬܗ 428_{6} 680_{10}

ܢܡܨܥܘܢ 456_{3}

ܡܨܥܬ 125_{21} 313_{18} 380_{13} 520_{11} 928_{25}

ܡܨܥܬܐ 72_{24-26} 73_{4} 181_{18-26} 205_{16} $213_{7-11-16-25}$ 216_{3-8} 365_{11} 461_{17} 596_{10} 617_{24} $620_{2-8-10-11-14}$ 672_{20} 705_{18-22} 764_{3-25} 801_{4-8}

ܡܨܠܝ 105_{3} $240_{7-9-12-15-22-24-27}$ 277_{23} 348_{4} 561_{8} 597_{11-16} 624_{11} 665_{3} 696_{19} 697_{3} 856_{7} $904_{16-17-23}$ 905_{7-8} 913_{16}

ܡܨܠܝܘ 348_{1} 624_{13} 804_{23} 876_{21} 913_{11}

ܡܨܠܝܢ 908_{24}

ܡܨܠܐ 73_{17}

ܡܨܠܝܬܘܢ 597_{13}

ܡܨܠܝܢ 665_{2}

ܡܨܠܝܢܝ 852_{22}

ܢܨܠܐ 317_{24} 424_{21} 597_{11} 680_{24} 856_{2} 873_{19} 929_{26}

ܢܨܠܘܢ 281_{1} 329_{2} 405_{1} 652_{13} 889_{18}

ܬܨܠܐ 588_{12}

ܬܨܠܘܢ 173_{11} 217_{17} 584_{13}

ܐܨܠܐ 529_{12} 624_{8}

ܨܠܐ 913_{12}

ܨܠܐ 21_{3} 64_{25} 157_{27} 165_{2} $168_{15-17-18}$ 245_{26} 297_{15-19} 424_{22} 481_{15} 529_{12} 681_{18} 712_{14-20} 729_{20} 792_{11} 829_{16} 852_{1} 856_{9}

ܡܨܠܝܐ 785_{4-6}

ܡܨܠܝܬܝ 865_{2}

ܡܨܠܝܢ 165_{5} 168_{9} 176_{1} 240_{25} 277_{22} 645_{16} 649_{5} 653_{12} 769_{13} 872_{6-7} 901_{6}

ܡܨܠܝܢ 344_{8} 476_{6} 752_{3} 680_{24} 681_{17}

ܢܨܠܝܢ 489_{22} 213_{6}

ܢܨܠܝܘܗ 845_{12}

ܡܨܠܝܢ 236_{26}

ܡܨܠܝܢ 600_{5} 900_{13}

ܡܨܠܝܬܐ 76_{17} 109_{17} 152_{5} 216_{3} 316_{4} 352_{3} 817_{18}

ܡܨܠܝܢܝ 597_{19} 853_{15-20} 909_{24}

ܡܨܠܝܬܐ 184_{11} 345_{19} 369_{22} 412_{17} 897_{18} 900_{17}

ܡܨܠܝܬܗ 309_{1}

ܡܨܠܘܬܐ 21_{17-20} 136_{2} 205_{6} 220_{3} 241_{1} 272_{5} 313_{23} 332_{20} 337_{17} 349_{14} 381_{8} 420_{16} 421_{6} 424_{24}*bis*

1028

432_{13} 433_{5} 436_{20} 437_{7} 485_{21} 529_{18} 532_{7} 536_{4-11} 545_{16} 548_{14-16} 549_{15-22} 552_{15} 577_{12} 580_{21} 581_{1-2} 584_{6-8-13} 585_{20} 588_{6-10} 625_{7} 665_{6-15} 680_{1} 712_{17} 716_{19} $729_{10-12-14-16-21}$ 741_{7} 753_{24} 768_{9} 792_{16} 793_{5-7} 856_{6} 857_{1} 880_{15} 912_{2}

ܡܨܠܘܬܗ 93_{13} 220_{5} 548_{9} 673_{7} 676_{13} 677_{20} 681_{15} 728_{17} 824_{14}

ܡܨܠܘܬܗܘܢ 188_{13-14}

ܡܨܠܘܢ 624_{10}

ܡܨܠܘܬܐ 624_{13}

ܡܨܠܘܬܐ 665_{5}

ܡܨܪܝܐ 277_{18} 816_{12}

ܐܬܡܨܪܝܬ 580_{4} 813_{7}

ܡܨܬ 104_{10} 228_{15} 484_{17} 673_{13} 688_{25}

ܡܨܬܝܘܗܝ 192_{22} 517_{13} 556_{2} 653_{19} 768_{6}

ܡܨܬܐܘܗܝ 748_{15}

ܡܨܬܐܘܗ 772_{8}

ܡܨܬܐܘܢ 424_{4} 776_{2}

ܢܨܬܐ 473_{15} 673_{15} 689_{13-15}

ܢܨܬܘܬܘܗܝ 88_{18} 228_{16}

ܢܨܬܘܗ 652_{20}

ܢܨܬܘܢ 773_{19}

ܐܨܬܐ 308_{6} 441_{15-23}

ܐܨܬܘܢ 157_{18} 648_{23}

ܐܨܬܘܬܘܗܝ 480_{9}

ܡܨܬ 401_{12}

ܡܨܬܐ 28_{14} 41_{6} 88_{16-18} 104_{3} 121_{18} 137_{7-8} 208_{15} 388_{6} 401_{7-12} 420_{9-12} 480_{1} 633_{8} 649_{8} 652_{21} 672_{10} 673_{18} $680_{7-8-10-12}$ 681_{2-15} 689_{1} 724_{26} 768_{5} 796_{12} 837_{17} 740_{11} 853_{3} 900_{11}

ܡܨܬܝܢ 52_{2-3} 137_{10} 165_{4} 193_{13} 480_{10-15} 660_{18} 776_{1-3} 881_{13}

ܡܨܡܨܬܐ 480_{9} 681_{16} 724_{26}

ܡܨܬܘܬܐ 641_{8}

ܡܨܬܘܬܗ 641_{9}

ܡܨܬܘܬܢ 641_{10}

ܡܨܬܢܘܬܐ 93_{12} 173_{22} 497_{16} 656_{4} 664_{16} 677_{4} 680_{13} 705_{23}

ܡܨܬܢܘܬܗ 141_{20} 741_{13} 856_{24}

ܡܨܬܢܘܬܟ 180_{1}

ܡܨܬܟܠ 297_{3}

ܡܨܬܟܠܐ 297_{5}

ܡܨܬܟܠܝܢ 297_{7}

ܡܨܬܟܠܢܐ 277_{5}

ܡܨܬܟܠܘܬܐ 604_{14}

ܡܨܬܘܬܝ 516_{23}

ܡܨܪ 12_{10} 173_{12} 389_{10} 776_{12} 852_{20}

ܡܨܪܝܐ 185_{10} 536_{10}

ܡܨܝܐ 380_{23} 381_{6}

1029

ܡܠܝܘܗܝ 705_{25}
ܡܠܝܘ 368_{3} 364_{17} 532_{19} 893_{21}
ܡܠܝܬܗ 880_{9}
ܡܠܝܬ 677_{7} 845_{16} 648_{4}
ܡܠܝܬܘܢ 372_{9} 741_{8}
ܢܡܠܐ 377_{10} 520_{19} 529_{22} 565_{23}
ܢܡܠܝܘܗܝ 245_{2}
ܢܡܠܝܢܗ 880_{11}
ܐܡܠܝܗ 448_{5}
ܡܠܝܐ 32_{10} 49_{15} 89_{5} 120_{24} 281_{19} 284_{5} 293_{26} 296_{4} 364_{7} 380_{21} 393_{9-24} 448_{15} 529_{24} 536_{20} 537_{12} 749_{4} 753_{22}
ܡܠܝܢ 32_{6} 192_{14} 197_{1} 293_{13} 329_{10-13} 513_{14} 524_{18} 740_{7} 880_{19-25}
ܡܠܝܬܐ 309_{17} 316_{17} 360_{18}
ܡܡܠܝܐ 880_{8}
ܡܠܝܬܗ 208_{26} 201_{7} 641_{5}
ܡܠܝܬܗܘܢ 521_{1} $53\text{3}_{11\ 21}$

ܡܠܝܐ 225_{11}
ܡܠܝܪܗ 117_{15} 200_{12} 248_{12} 509_{7} 657_{13} 728_{4}
ܡܡܠܝܐ 737_{19}

ܡܠܚܐ 64_{7-24} $153_{5-12-13}$ 160_{17} 176_{8} 189_{5} 241_{9} 296_{11} 357_{13} 417_{11} 449_{14-17} 452_{21} 517_{8} 524_{1-4-7} 629_{27} 653_{5} 664_{26} 817_{12} $824_{8}bis_{22}$ 825_{1-2} 845_{20-24} 849_{23} 885_{5}
ܡܠܚܘܗܝ 720_{2}

ܡܠܝܠܐ 28_{16} 41_{11-13} 388_{10} 480_{22}
ܡܠܝܠܐ 224_{24}
ܡܠܝܠܝܢ 393_{22}

ܡܡܠܡ 840_{19}

ܡܠܟ 56_{6} 384_{20} 841_{13}
ܡܠܟ 256_{12} 489_{2}
ܡܠܟܘ 13_{12}
ܡܠܟܬ 820_{5}
ܢܡܠܟ 333_{5}
ܡܡܠܟ 16_{4} 44_{7} 244_{24} 332_{2} 712_{15}
ܡܡܠܟܝܢ 844_{7}
ܡܡܠܟܢܐ 325_{24} 500_{5}
ܐܬܡܠܟ 45_{11} 144_{17} 256_{13} 345_{17} 356_{1} 384_{19} 397_{22} 409_{13} 489_{22} 537_{5} 561_{11} 572_{5} 593_{17} 621_{19} 665_{11} 705_{25} 709_{10} 712_{24} 749_{6}
ܐܬܡܠܟܘ 256_{9-15} 301_{24} 353_{6} 356_{3} 380_{5} 432_{14} 489_{16} 580_{13} 608_{7} 740_{12} 845_{1}
ܐܬܡܠܟܬ 420_{5} 608_{1}
ܐܬܡܠܟܬ 44_{10-12} 664_{11}
ܐܬܡܠܟܝ 665_{10}
ܢܬܡܠܟ 33_{15} 44_{2} 81_{23-25} 92_{3} 252_{19} 256_{7} 489_{15} 493_{5} 580_{14} 556_{8} 593_{18} $617_{9}bis$ 625_{20} 844_{20} 845_{12} 881_{6}
ܢܬܡܠܟܘܢ 273_{3} 712_{17} 804_{2} 824_{18} 909_{15}

1030

ܐܬܡܠܟ 384_{17} 420_{4} 776_{20}
ܐܬܡܠܟܘܢ 44_{11-13} 397_{19} 664_{13}
ܡܬܡܠܟ 45_{6} 88_{4} 196_{8-9} 224_{8} 245_{7} 373_{12} 377_{24} 384_{13} 396_{16} 429_{7} 452_{11} 476_{15} 565_{9} 621_{26} 652_{26} 657_{20} 660_{1} 708_{2} 712_{19} 728_{25} 729_{2} 825_{6} 829_{22}
ܡܬܡܠܟܝܢ 185_{17} 413_{1} 585_{26} 844_{12}
ܡܬܡܠܟܝܢ 345_{16}
ܐܡܠܟ 141_{7} 280_{5} 453_{4-7}
ܐܡܠܟܘ 13_{15}
ܢܡܠܟ 13_{9} 33_{14}
ܡܠܟ 13_{25} 121_{9} 193_{18} 264_{6} 420_{4} 264_{5} 273_{18} 489_{5-7-13} 617_{21-24} 620_{21} 621_{23} 708_{17} 712_{11} 773_{3} 776_{7} 844_{3}
ܡܠܟܐ 13_{23} 193_{4} 220_{21} 476_{20} 620_{4} 625_{2-3}
ܡܠܟܐ 32_{17} 44_{1} 45_{5} 92_{1-5} 144_{20} 272_{10} $273_{2}bis$ 408_{2} 509_{19} 580_{18} 572_{10} 624_{3} 621_{16} 712_{13}
ܡܠܟܝܢ 196_{5-18} 592_{5} 621_{26} 821_{5} 864_{5}
ܡܠܟܝ 12_{17} 273_{21} 592_{6}
ܡܠܟܬ 572_{7}
ܡܠܟܬܐ 89_{15} 117_{9} 624_{23} 900_{6}
ܡܠܟܬܐ 736_{18}
ܡܠܟܘܬ 884_{3}
ܡܠܟܘܬܐ 13_{3-19} 29_{11} 40_{1} 61_{13} 73_{8} 76_{2} 77_{3} 96_{2} 97_{13} 196_{1-4} 212_{17} 253_{12} 256_{1} 265_{27} 328_{2} 341_{15} 400_{19} 408_{2} 409_{16} 424_{17} 429_{17} 485_{8} 493_{14} 508_{11} 520_{23} 529_{5} 589_{26} 608_{6} 616_{10} 617_{25} 620_{6} 624_{3} 625_{4} 657_{6} 664_{15-18} 669_{13} 709_{11-15} 769_{5} 772_{21} 773_{6} 776_{3} 808_{13} 824_{12} 853_{11}
ܡܠܟܘܬܗ 5_{5-7} 8_{13} 16_{9} 169_{12} 193_{11} 204_{11-16} 232_{10} 253_{1-5} 616_{17} 617_{14} 621_{4-8} $708_{14-19-22-26}$ 709_{16} 749_{25} 777_{18} 821_{23}
ܡܠܟܘܬܗܘܢ 241_{6} 256_{9} 904_{5} 909_{19}
ܡܠܟܘܬܟ 773_{1} 776_{14-17} 837_{1}
ܡܠܟܘܬܟܘܢ 37_{6} 200_{9} 252_{23} 472_{11} 837_{7} 893_{1}
ܡܠܟܘܬܢ 624_{24}
ܡܠܟܘܬܝ 245_{6} 664_{15} 665_{7} 772_{25}
ܡܠܟܘܬܝ 712_{18}
ܡܠܟܝܬܐ 61_{18} 89_{12} 96_{24} 277_{7} 736_{20}
ܡܠܟܐ 73_{10-16} 169_{6} 204_{18} 229_{2} 269_{5} 289_{5} 345_{13} 364_{22} 380_{11} 384_{15} 441_{8} 473_{22} 488_{9} 492_{5} 496_{9} 540_{4} 545_{21} 588_{16} 609_{10} 624_{26} 664_{19-23} 836_{5} 844_{14} 872_{18} 913_{3-5-8} 921_{9}
ܡܠܟܗ 141_{13} 232_{9} 253_{2} 400_{1} 420_{2} 484_{19} 553_{5} 881_{20} $912_{10-16-18}$ 913_{13-14}
ܡܠܟܗܘܢ 380_{6} 688_{1} 764_{13}
ܡܠܟܝ 73_{9} 252_{21-22} 580_{10} 665_{4}
ܡܠܟܢ 397_{18} 912_{20}
ܡܠܟܐ 832_{13} $836_{1-12-15}$ 837_{3}
ܡܠܟܘܗܝ 413_{5}

ܡܠܟܣܐ 104_{12-15} 120_{1} 473_{13}

1031

ܡܠܟܣܐ 37_{4} 108_{5} 120_{5} 504_{2} 509_{2} 661_{3} 893_{24} $896_{5-18-24}$

ܡܠܠܘܗܝ 697_{24}
ܢܡܠܠ 381_{18}
ܢܡܠܠܘܗܝ 140_{11}
ܡܠܠ 140_{10} 261_{3} 488_{2}
ܡܠܠ 168_{18} 568_{9} 697_{22} 789_{4-8} 840_{16} 841_{23}
ܡܠܠܝ 69_{6} 792_{5} 901_{16} 905_{20}
ܡܠܠܐ 389_{13} 621_{18} 913_{4}
ܡܠܠܘ 48_{24}
ܡܡܠܠ 116_{25} 685_{7}
ܡܡܠܠܐ 305_{10}
ܐܬܡܠܠܬ $69_{24}bis$ 561_{20} 788_{25}
ܐܬܡܠܠܘ 901_{18-22} 905_{17}
ܐܬܡܠܠܝ 905_{22}
ܢܬܡܠܠ 728_{11}
ܡܬܡܠܠ 540_{2} 561_{16}
ܡܬܡܠܠܝܢ 72_{13} 112_{6} 544_{9} 864_{1}
ܡܬܡܠܠܐ 716_{21}
ܡܬܡܠܠ 685_{8}
ܡܠܠܢܝܬ $268_{4}bis$
ܡܫܡܠܠܬ 377_{21} 505_{8}
ܡܫܡܠܠܝ 361_{16} 788_{25}
ܡܫܡܠܠܐ 320_{23}
ܐܫܬܡܠܠܬ 4_{4}
ܢܫܬܡܠܠܘܢ 229_{6}
ܡܫܬܡܠܠ 789_{15}
ܡܫܬܡܠܠܝ 72_{12} 880_{13}
ܡܫܡܠܠܝܬܐ 4_{7} 101_{1} 408_{24} 837_{6}
ܫܘܡܠܠܐ 665_{10}
ܡܫܡܠܝܢܐܝܬ 544_{10}

ܡܠܦܢܐ 624_{22} 545_{4} 548_{3} 560_{19}
ܡܠܦܢܗ 36_{2} 493_{12} 545_{12}
ܡܠܦܢܐ 336_{12} 337_{24} $344_{8-10-13-15-23}$ 345_{7} $352_{7-15-17-18}$ 356_{15} 372_{12} 476_{6} 513_{9} 588_{24} 589_{2} 601_{2-9-19} 692_{11} 696_{17} 700_{21-23} 741_{9} $752_{2-4-5}bis_{-7}bis_{-15}bis_{-21}bis$ 753_{8} $800_{17}bis$ 920_{6}
ܡܠܦܢܘܗܝ 192_{1}

ܡܠܦܢܝ 677_{22}

ܢܡܠܠܘܣ 617_{6}
ܡܠܠܣܐ 129_{7} 460_{12} 617_{4} 824_{7} 905_{25}

ܡܠܠ 180_{12} 452_{9-15} 533_{8} 608_{8} 748_{18} 764_{20}
ܡܠܠܗ 525_{3} 609_{4} 748_{14}
ܡܠܠܝܢ 628_{2}
ܡܠܠܘ 240_{13}
ܡܠܠܬ 609_{12}
ܡܠܠܬܝܢ 628_{1}
ܡܠܠܘܢ 826_{18}
ܐܡܠܠܘܢ 609_{4}
ܡܠܠ 89_{19} 121_{14} 124_{22} 173_{7} 733_{3-8-} 741_{20} 748_{20} 776_{22}

1032

ܡܕܒܪܢܐ 168_{25} 169_{15}

ܡܕܒܪܢܐ 461_{13}

ܡܕܒܪܢܝ 652_{17} 848_{10}

ܐܬܕܒܪ 608_{23} 704_{24}

ܐܬܕܒܪܘ 609_{8}

ܡܬܕܒܪ 296_{15} 880_{5}

ܡܕܒܪܢܘܬܗ 613_{2} 764_{14}

ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ 229_{23} 368_{11} 372_{8}

ܡܕܒܪܐ 612_{9} 632_{12}

ܡܕܒܪܗ 348_{25} 541_{10} 704_{2} 760_{24}

ܡܕܒܪܐ 733_{7}

ܡܕܒܪܐ 8_{7} 24_{2} 36_{25} $140_{6\text{-}9\text{-}11}$ $141_{3\text{-}5\text{-}22}$ 144_{2} 205_{16} 225_{12} 385_{2} 489_{11} 512_{5} $525_{6\text{-}8}$ 568_{13} $573_{7\text{-}10\text{-}11}$ 609_{6} $645_{2\text{-}5}$ $648_{2\text{-}15}$ $849_{4\text{-}6}$

ܡܬܕܒܪܐ 640_{8}

ܡܕܒܪܝ 293_{15} 445_{5} $521_{24\text{-}19}$ 568_{24} 573_{13} 609_{13} 888_{10}

ܡܕܒܪܐ 220_{13} 224_{13} 225_{9} 484_{6} 485_{3} $648_{17\text{-}20}$ $656_{5\text{-}12}$

ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ 225_{15}

ܡܕܒܪܢܘܬ 481_{19}

ܡܕܒܪܢܘܬܐ 32_{14} $49_{2\text{-}12}$ 52_{18} 53_{18} 56_{5} 61_{25} 65_{18} 80_{27} 81_{10} 168_{26} 169_{15} 189_{12} 213_{4} 233_{26} 349_{1} 353_{4} 360_{8} 409_{25} 452_{11} $540_{13\text{-}16}$ 541_{2} 576_{12} 617_{3} 740_{7} 849_{5} 925_{22}

ܡܕܒܪܢܘܬܗ 53_{14} 449_{2} 485_{9} 569_{19} $573_{14\text{-}23}$ 577_{5}

ܡܕܒܪܢܘܬܝ 569_{1}

ܡܕܒܪܢܘܬܟ 225_{2}

ܡܕܒܪܢܘܬܐ 76_{10}

ܡܕܒܪܢܘܬܗ 608_{23}

ܡܕܒܪܙܢܗ 224_{19}

ܡܕܒܚ $8_{3\text{-}25}$ 73_{2} 217_{26} 376_{23} 377_{1} 404_{13} $745_{18\text{-}22\text{-}25}$ 801_{8} 872_{22}

ܡܕܒܚܗ 736_{6}

ܡܕܒܚܐ 488_{17} 625_{8}

ܢܕܒܚ 4_{4} 112_{21} 241_{4} 377_{6} $492_{1\text{-}6}$ 716_{25} 745_{16} $868_{13\text{-}15}$ 908_{15} 929_{6}

ܢܕܒܚܘܢܢܗܘܢ 912_{15}

ܢܕܒܚܘܢ 909_{10}

ܢܕܒܚܢ 273_{12}

ܬܕܒܚ 652_{19} 896_{4}

ܬܕܒܚܘܢ 112_{11} 864_{19}

ܐܕܒܚ 456_{24}

ܡܬܕܒܚ $376_{11\text{-}15\text{-}18}$ 381_{13} 401_{23} 420_{9} $597_{18\text{-}21\text{-}23}$ 801_{9} 840_{11} 881_{11} $896_{10\text{-}12}$ 908_{12}

ܡܬܕܒܚܝܢ 128_{19} 404_{11} 597_{19} $605_{13\text{-}26}$ 913_{21}

ܡܬܕܒܚܐ 308_{3}

ܡܬܕܒܚܢ 264_{4}

ܡܬܕܒܚܝܢ 177_{11}

ܡܬܕܒܚܢܐ 684_{5}

ܡܬܕܒܚܢܐ 800_{3}

1033

ܡܕܢܚܐ 1-2 169_{22} 177_{10} 309_{13} 597_{26} 773_{12} 829_{12} 840_{16} $912_{13\text{-}14}$

ܡܕܢܚܝܐ 824_{1}

ܡܕܢܚܐ 468_{9}

ܡܕܝܐ 476_{18} 492_{3} 668_{14} 780_{16} 829_{18}

ܡܕܝܢܐ $96_{4\text{-}14}$ 177_{15} $253_{15\text{-}20}$ 301_{3} 309_{27} 488_{3} 500_{17} 668_{11} 696_{10} 820_{4} 840_{18} $848_{3\text{-}13}$

ܡܕܝܢܬܗ 1_{9} 12_{8} 64_{21} 192_{23} 276_{6} 352_{23} 412_{22} $452_{2\text{-}4}$ $489_{6\text{-}9}$ 556_{14} 577_{4} 588_{7} 616_{8} 800_{24} $816_{21\text{-}24}$ 817_{19} 857_{15}

ܡܕܝܢܬܗܘܢ $9_{9\text{-}10}$ 96_{13} 308_{23} 880_{2} 909_{21} 929_{15}

ܡܕܝܢܬܢ 397_{10} 556_{15} $848_{22\text{-}23}$

ܡܕܝܢܬܟܘܢ 489_{16}

ܡܕܝܢܬܝ 9_{9} 409_{5}

ܡܕܝܢܬܟ 40_{3} 332_{19} 344_{10} 721_{7} $792_{18\text{-}20}$

ܡܕܝܢܬ 348_{20} 628_{5} 729_{22} 817_{23}

ܡܕܝܢܬܐ 33_{22} $57_{21\text{-}23}$ $60_{2\text{-}23}$ 61_{2} $77_{11\text{-}17\text{-}19\text{-}26}$ 128_{19} 216_{7} 240_{5} 308_{21} 316_{18}*bis*$_{\text{-}24}$ 317_{9} 352_{22} $360_{12\text{-}13}$ $361_{5\text{-}20\text{-}22}$ 409_{6} 425_{18} $441_{13\text{-}23}$ 443_{6} 480_{18} 484_{21} 488_{11} 489_{23} $505_{5\text{-}18}$ 516_{18} 520_{4} 541_{13} $569_{12\text{-}15}$ $593_{22\text{-}24}$ 597_{21} 613_{15} 637_{9} 641_{25} 709_{22} 712_{5} 729_{21} 745_{24} 761_{22} 772_{15} 773_{20} 776_{6} 780_{18} 781_{24}*bis* $840_{4\text{-}8}$ 848_{11} 849_{12} 857_{13} 904_{8}

ܡܕܝܢܬܐܗ $4_{14\text{-}15\text{-}16}$ 21_{19} 56_{23} 184_{6} 204_{7} 220_{19} 233_{26} 332_{14} 348_{21} 364_{1} 365_{24} 377_{23} 381_{23} 484_{1} 565_{4} 597_{23} 601_{6} 613_{3} 629_{28} 732_{6} $752_{10\text{-}16}$ 789_{9} 804_{24} 840_{14} 924_{24}

ܡܕܝܢܬܐܗܘܢ 505_{3}

ܡܕܝܢܬܐܢ 392_{6} 580_{7} 625_{17} 764_{11}

ܡܕܝܢܬܐܟ 156_{2}

ܡܕܝܢܬܐ 13_{25} 224_{18}*bis* $729_{16\text{-}19\text{-}26}$ 584_{13}

ܡܕܝܢܬܢܝܐ 181_{6} 408_{15}

ܡܕܝܢܝ 176_{4}

ܡܕܝܢܬܢܝ $525_{13\text{-}18}$

ܡܕܝܢܐ 224_{16} $684_{8\text{-}10}$

ܡܕܝܢܐ $48_{14\text{-}15}$*bis* $49_{15\text{-}23}$ $52_{10\text{-}12}$ $53_{6\text{-}25}$*bis* 56_{6} 65_{19} 72_{8} 73_{14} 81_{16} 188_{5} 316_{11} 524_{12} 732_{14} $845_{8\text{-}16}$ 921_{10} 924_{26}

ܡܕܝܢܗ 113_{6} 116_{23} 621_{24}

ܡܕܝܢܗ 72_{26} 73_{13}

ܡܕܝܢܢ 117_{5}

ܡܕܝܢܬܐ 925_{13}

ܡܕܝܢ 312_{5} 644_{20}

ܡܕܝܢܝ 221_{11}

ܡܕܝܢܢ 172_{6} 849_{17} 929_{13}

ܡܕܝܢܝܢ 312_{7} 849_{16}

ܡܕܝܢܐ 752_{26} 801_{26}

ܡܕܡܝܢ 377_{10} 529_{21}

ܡܕܡܐܝܬܐ 620_{5} $621_{2\text{-}13\text{-}14}$

1034

ܡܕܡܝܘ 557_{4}

ܡܕܡܝܢ 881_{17}

ܢܬܕܡܝܢ 555_{7}

ܐܬܕܡܝ 608_{24}

ܐܬܕܡܝܬ 661_{9} $664_{21\text{-}24}$

ܐܬܕܡܝܬܝ 664_{21}

ܡܬܕܡܝܢ 497_{8} 565_{8}

ܡܬܕܡܝܢܘܬ 637_{25}

ܡܕܡܝܢ 261_{21} 708_{5} $845_{23\text{-}25}$ $848_{2\text{-}4}$

ܡܕܡܝܐ 537_{12}

ܡܕܡܝܢܐ $56_{19\text{-}20}$ $57_{1\text{-}19}$ 189-190 189_{2} $193_{2\text{-}23}$ 200_{22} $260_{12\text{-}16}$ 576_{24} $577_{7\text{-}13}$ 612_{22} 664_{22} $925_{3\text{-}11\text{-}15}$ 929_{19}

ܡܕܡܝܢܬܐ 325_{24}

ܡܕܡܝܢܘܬܐ 841_{20} 853_{12}

ܡܕܡܝܢܘܬܗ 148_{25} 553_{6} 661_{10} 664_{24}

ܡܕܡܝܢܘܬܗܘܢ 848_{7} 904_{6}

ܡܕܡܝܢܘܬܢ 912_{20}

ܡܕܡܝܢܐܝܬ 180_{26} 260_{24} 324_{7} 529_{12}

ܢܬܕܡܪܘܢ 489_{4}

ܡܕܡܥ 741_{23}

ܡܕܢܚ 773_{24}

ܡܕܪܐ $85_{3\text{-}4\text{-}10\text{-}14\text{-}21}$ 108_{20} 317_{15} 329_{19} $377_{16\text{-}18}$ 448_{24} 452_{13} 489_{17} 520_{16} 545_{8} 732_{13} 881_{14} 921_{7} 924_{26}

ܡܕܪܝ 165_{10} 173_{9} 297_{9} 328_{20} $493_{14\text{-}21}$ $496_{3\text{-}4}$ 517_{20} 525_{1} 921_{16}

ܡܕܪܐ 112_{21}

ܡܕܪܟ 393_{23} 836_{25}

ܡܕܪܟܐ 96_{16} 372_{15} 613_{21}

ܡܕܪܟܐ 93_{27}

ܡܕܪܟܬܐ 409_{10}

ܡܕܪܘܝ 109_{23} 245_{19} $620_{16\text{-}12}$

ܡܕܪܐ 853_{3}

ܡܕܪܐ 128_{6} 240_{27} 365_{9} 392_{11} 557_{16} 565_{2} 585_{20} 664_{13} 729_{26} 749_{8}

ܡܕܪܐ 124_{15} 204_{19} 424_{12} 548_{7} 720_{16}

ܡܕܪܐ 656_{13}

ܡܕܪܗ 141_{2} $464_{11\text{-}19}$ 616_{23} 628_{6} 773_{18} 837_{12}

ܡܕܪܗܘܢ 89_{3} 225_{20} 328_{8} 352_{18} 357_{3} 392_{3} 405_{16} 413_{3} 432_{12} 465_{7} 488_{22} 520_{13}

ܡܕܪܗ 624_{8} 705_{1}

ܡܕܪܢ 405_{17}

ܡܕܪܟܘܢ 44_{9} 397_{17} 664_{10}

ܡܕܪܝ $5_{5\text{-}6\text{-}22}$ $8_{12\text{-}15}$ $9_{1\text{-}8}$ $12_{3\text{-}8}$ 13_{8} 16_{9} $17_{16\text{-}17}$ $20_{22\text{-}25}$ 24_{4} $25_{3\text{-}5}$ 28_{13} $36_{11\text{-}19}$ 40_{2}*bis* 41_{6} $44_{4\text{-}8}$ 45_{12} $48_{7\text{-}10\text{-}18\text{-}21}$ $49_{1\text{-}5\text{-}12}$ $52_{3\text{-}14\text{-}20\text{-}23}$ $53_{1\text{-}6\text{-}11\text{-}25}$ $56_{13\text{-}19\text{-}24}$ $57_{6\text{-}24}$*bis* 60_{20} $61_{5\text{-}19}$ $64_{13\text{-}18\text{-}21\text{-}24}$ $65_{20\text{-}22}$ 68_{5} $69_{7\text{-}12}$*bis*$_{\text{-}23}$ $72_{5\text{-}7}$ $73_{14\text{-}18}$*bis*$_{\text{-}23\text{-}25\text{-}26}$ 76_{24} $77_{7\text{-}16}$ 80_{8}*bis*$_{\text{-}10\text{-}26}$ $81_{4\text{-}6\text{-}25}$ 83_{14} 89_{23} $92_{18\text{-}26}$ 93_{17} 97_{10} $104_{11\text{-}}$

17-19 $105_{3-6-9-21}$ $108_{1-15-21}$ $112_{13-17-20}$ 120_{18} 121_{22-26} $124_{9\textit{bis}-12-14-15}$ 125_{23} 126_{21} $128_{13-17-22}$ 129_{1-17} 132_{7-20} 133_{9} 136_{12-23} 137_{2-6} 141_{12-16} $144_{1-11-20-22}$ 149_{4} 152_{14} 153_{10-17} 156_{8-14} 165_{26} 168_{2} 172_{4} 123_{10} 173_{17} 180_{1} 181_{4} 185_{8-22} 188_{4-6} 189_{4} $192_{7-20-24}$ 193_{9} $196_{3-11-18-20-22}$ $197_{9-19-20-22}$ 200_{3-5} 201_{10} $204_{5-8-10-22}$ 205_{1} 208_{17} 212_{16} 213_{6} $216_{16-19-20-22-24}$ 217_{4-13} $221_{4-7-25-27}$ 227-228 228_{2} $229_{11-13-24}$ 232_{8-13} $236_{1-5-8-10-12}$ $237_{15-21-22-25}$ 256_{5-8-13} 257_{21} 260_{22-26} 261_{15} $268_{3-10-18}$ 269_{1} 273_{3} 276_{8} 276_{15} 277_{12} 281_{8} 285_{7-14} 289_{4} $292_{3-4-8-10-24}$ 293_{7} 296_{7} 297_{19} 300_{20} $301_{5-16-21-23}$ $304_{6-9-16-23}$ 309_{5-10} 312_{11} 313_{8} 316_{4-7} 317_{14-25} 320_{5-7-11} 324_{9} $328_{15-16-19-21-23}$ $329_{1-3-15-18}$ 332_{14-18} 340_{24} 341_{21} $344_{6-7-13-15}$ $345_{2-3-7-9-14-17}$ $348_{20-21-23}$ 352_{24} 353_{3} 356_{10} 357_{5} 360_{3-10} 361_{3-25} 364_{1-19} 365_{12-24} 368_{15-26} $369_{6-7-9-19-21-27}$ $372_{7-18-21-25}$ 373_{5} 376_{11-25} $377_{5-9-11-15-16\textit{bis}-17-18-23-24-25}$ $380_{4-5-7-10-12-22}$ 381_{13} 384_{26} 385_{2} 388_{6} 389_{14} 393_{7} $396_{13-17-23}$ 397_{11-23} 400_{5-10} 408_{1-17} 409_{15-17} 412_{20} 413_{6} 415-416 $416_{1-5-6-7-9-12}$ $417_{1-5-7-9-14}$ $420_{1-8-13-14-17}$ $421_{1-7-10-15-22-24-25}$ $424_{2-13-14-17}$ 425_{4-18} $428_{4-8-15-21}$ 429_{1-22} 432_{3} 433_{16} $436_{3-7-10-13-17-21}$ $437_{4-8-10-11-13}$ $440_{1-8-17-22}$ 441_{19} 443_{3-7} 445_{3} 449_{1-5-7} 452_{15-23} 453_{12} 460_{6} 461_{6-11} 464_{20} 465_{21} 468_{6-10} 477_{2} 481_{23} 484_{1-12} 485_{3-9} $488_{14-19-21}$ 489_{6-8-14} 492_{6} 496_{2-3-7} $497_{11-14-17}$ 500_{19-21} 501_{1} 504_{1} 505_{4-9} 508_{11} 512_{4-13} $513_{9-12-14-16-18-24}$ 516_{8} $517_{4-10-15}$ $520_{3-7-8-24}$ 521_{6-21} 524_{9} $529_{9-11-19-22}$ $532_{3-14-21-24}$ 533_{4-9} 536_{7} $537_{2-9-10\textit{bis}-13-18-23-24}$ 540_{2-6-22} $544_{3-6-10-13-20-24}$ 545_{15-20} $548_{1-2-6-11-13-17}$ $549_{6-8-21-22}$ $552_{1-7-9-11-17-18}$ $553_{2-3-5-11-17-19}$ $556_{2-6-10-11-13-20}$ $557_{6-7-9-11-14-19-21}$ 560_{3-6-18} $561_{4-6-18-25}$ 564_{7-22} $565_{10-13-15}$ $568_{1-10\textit{bis}-20-24}$ $569_{12-19-21-24}$ $572_{1-2-6-9-11\textit{bis}-13-14-16}$ $573_{6-12-14-24-26}$ $576_{2-6-14-16-23\textit{bis}}$ $580_{17-19-23}$ 581_{14} 588_{5-7-8} 589_{5-8-23} $592_{12-20-23-24}$ $601_{11-14-15-22}$ 604_{12} 605_{14} $608_{1-2-6-25}$ 616_{5} 617_{8} 621_{10} 624_{11} 629_{13-24} 633_{12-15} 637_{1} 644_{13} 648_{16} 649_{3} 652_{21-25} 660_{3} $664_{15-21-25}$ 665_{3-4-8} 668_{24} $669_{1-2-4-6-14-20}$ 672_{8} 677_{1-5} 680_{3-16} 684_{12} 685_{4-13} 692_{8-10} $693_{1-2-6-7-9}$ 697_{14-22} 700_{9} $701_{1-4\textit{bis}-11}$ 704_{3-5} 709_{2-7-11} 716_{19} 720_{23} 721_{2} 728_{3-8} 729_{9-12} 732_{20} $736_{2-17-26}$ 737_{3-11} $740_{12\textit{bis}}$ 741_{21} 744_{25} $745_{3-18-19-22}$ $749_{5-10-24}$ $752_{2-10-13-16-18-24}$ 764_{4-6} 765_{10} $768_{1-4-6-10-11}$ 772_{4} 773_{26} $776_{8-23-25}$ $777_{2-3-4-18-20-24}$ $780_{9-13-14}$ 781_{23} 788_{11-22} 789_{9-17} 792_{7-17} 796_{25} 800_{22-24} 801_{20} $804_{7-11-17}$ 805_{6} $809_{9-16-18}$ 812_{6-9-22} 813_{2} $816_{8-9-16-18-24}$ 821_{20} $825_{8-12-14}$ 828_{14-15} 829_{7} $832_{7-10-14-15-17}$ $833_{9-12-24\textit{bis}}$ 837_{14} 841_{5-10} 844_{23} 852_{6-7} 856_{11-21} 857_{6-14} 865_{2} 869_{8} 872_{6-8} 873_{2} $876_{14-15-17-21-23}$ 880_{14-17} 881_{20} $884_{7-15-18-19}$ 885_{16-24} 888_{18-22} 889_{1} 892_{15-24} 893_{4} 896_{14} 897_{21} $901_{2-15-17-18-23}$ 904_{3} $905_{12-15-20}$ 908_{2} 909_{21} $912_{15-17-23-24}$ $913_{3-4-6-12-20}$ 916_{12} $917_{4-11-16-20}$ $920_{9-15-20}$ 921_{2-3-13} $924_{18-19-25}$ $925_{5-19-23}$ 928_{21} 929_{23-26} 932_{9-15}

ܡܪܢ 169_{10} 321_{9} 392_{9-17} 393_{1} 424_{10} 440_{25} 580_{3-4} 620_{11} 624_{24} 745_{19}
ܡܪܬܐ $73_{1-13-23}$ 81_{2-5}
ܡܪܬܢ 321_{9} 392_{9}
ܡܪ̈ܘܬܐ 484_{4} 889_{4}
ܡܪ̈ܘܬܗ 481_{21}
ܡܪ̈ܘܬܗܘܢ 57_{9} 109_{19} 481_{24} 925_{8}
ܡܪ̈ܢ 224_{9} $389_{20-21-22}$ 809_{22} 820_{21}
ܡܪܝܐ 8_{3-10} $21_{7-13-19-20-22}$ 65_{1} 72_{23} 73_{2-6} $109_{1-5-9-14}$ 128_{2} 129_{14} 149_{12} 152_{22} 153_{3-7} 164_{9-18} $169_{7-9-20-21-26}$ $173_{1-15-21\textit{bis}-22-23-24}$ 176_{2} $181_{9-21-25}$ 188_{12} 192_{21} 196_{26} 201_{4-7} 203_{1} 204_{3-14} $205_{14-15-16-22-24-26}$ $208_{2-3-7-17-19-27}$ $209_{5-10-11-23-26}$ $212_{5-13-15}$ 213_{20} 215_{25} 216_{7-9} $217_{7-22-25}$ $220_{11-15-18-20-23-24}$ 221_{14} 224_{15} 225_{4-6-21} $228_{6-7-11\textit{bis}-20}$ 229_{3} 232_{4-10} $236_{16-17-19-21-23}$ $237_{1-5-6-10}$ 241_{13} 244_{11-19} 245_{12} 248_{8} 249_{17} 253_{17} 256_{25} $257_{14-18-19}$ 272_{14} 273_{5-7} 292_{12} 304_{18-21} 308_{26} 309_{4-7-22} $312_{1-19-23}$ $320_{9-13-16}$ 332_{23} 348_{10} 365_{21} 368_{22} 369_{15} 373_{13-27} 400_{3} 408_{19-25} 420_{3} 421_{5} $433_{2-3\textit{bis}-6-7-9}$ 440_{18-24} 441_{5-7-11} 485_{10} 520_{15} 537_{11} $560_{9-11-16-17-21}$ 573_{12} 576_{9} $577_{6-9-10-13}$ 597_{6} 601_{25} 604_{9} 620_{7-22} $621_{1-4-5-24}$ 624_{7} 625_{10-20} 628_{13-14} 637_{24} 640_{23-25} $641_{16-17-24}$ $644_{20-22-25}$ 645_{4} 648_{19} 649_{10} 653_{21} 672_{18-21} 673_{20} 681_{20} 684_{13} 685_{14} 692_{2-3} 693_{25} 696_{6} $697_{6-6-7-26}$ $700_{2-10-12-15-18}$ 701_{15} 704_{12} 705_{21-23} 708_{7-10} 709_{4-7} 717_{3-5} 757-758 757_{1} 761_{26} 777_{15} 788_{4-6-10} 793_{4} 801_{7-8} 804_{21} 809_{23} 812_{19} 817_{13} 821_{12-17} 841_{18-22} $844_{13-20-25}$ 845_{5-7-9} 849_{17} 852_{13} 869_{25} 872_{1} 889_{11} 900_{1-3} 924_{2} 928_{22-25} 929_{12} 932_{6}

ܡܪ̈ܝܟܘܬܐ 888_{23}

ܡܪܪ 93_{21} 628_{5-7-9} 644_{10} 700_{16} 701_{2-12}
ܡܪܪܘ 232_{12} 644_{8} 704_{7}
ܡܪ̈ܪܢ 628_{17}
ܡܪܪܝ 644_{1}

ܢܡܪܪ 348_{17}
ܢܡܪܪܘܢ 628_{18} 636_{4}
ܡܪܝܪ 480_{20} 493_{18} 840_{3}
ܡܪܝܪܬܐ 505_{22} 704_{7}
ܡܬܡܪܪ 701_{2}
ܡܪܪ 629_{6}
ܡܪ̈ܝܪ 161_{1}
ܡܪ̈ܝܪ̈ܬܐ 85_{20} 93_{19} 109_{18}
ܡܪܝܪܘܬܐ 497_{5} 609_{13} $628_{2-19-20}$ 697_{10}
ܡܪܝܪܘܬܐ $205_{6-16-21}$
ܡܪܝܪܘܬܗ 628_{12}
ܡܪܝܪܘܬܗܘܢ 616_{2}
ܡܪܝܪܘܬܝ 644_{9}

ܐܡܪܚ 568_{19} 665_{21}
ܐܡܪܚܘ 812_{11}
ܐܡܪܚܬ 609_{23}
ܢܡܪܚ 497_{12} 665_{21}
ܢܡܪܚܘܢ 493_{8}
ܐܡܪܚ 757_{7}
ܡܬܡܪܚ 489_{18}
ܡܬܡܪܚܢܐ 484_{15}
ܡܪ̈ܚܐ 812_{9} 861_{6}

ܡܪܛܘܛܐ 28_{19} 393_{24}

ܡܪܝܡ 72_{22} $73_{1-4-13-14-15}$ 81_{3-4} 212_{16} 441_{7} 624_{22-25} 625_{2}

ܡܪܡܪ 629_{21-22} 729_{22}
ܡܪܡܪܘ 601_{5} 629_{21}
ܢܡܪܡܪܘܢ 629_{23}
ܡܡܪܡܪܢܬܐ 60_{12} 80_{21} 213_{8}
ܡܬܡܪܡܪ 629_{26}
ܡܡܪܡܪܢܘܬܗܘܢ 684_{22}

ܡܪܟܐ 277_{9}
ܡܪ̈ܟܐ 813_{3}

ܡܪܩ 720_{8}
ܡܪܩܝܬܐ 253_{10}

ܡܪ̈ܢܐ 565_{2}
ܡܪܘܐ 536_{23}
ܡܪܘܐ 424_{5}

ܡܫܡܫ 648_{17}
ܡܬܡܫܡܫܢܐ 333_{2}
ܡܫܡܫܢܐ 820_{9}
ܡܫܡ̈ܫܢܐ 12_{3-7} 64_{13-19} 69_{25} 72_{14} 73_{12} 76_{16} 116_{25} 141_{22} 177_{22} 197_{5-6} 217_{2} 229_{12} 277_{23} 281_{22} 292_{13} 301_{10-22} 304_{23} $332_{8-17-23}$ 345_{22-25} 348_{2-3} 385_{2} 408_{3} 428_{21} 436_{21} 437_{23} 457_{2-10} 461_{19} $464_{6-19-21}$ 465_{2} 468_{10} 484_{16} 485_{2-5-10} 504_{17-22} $509_{11-15-17}$ 517_{15} 529_{23} 572_{23-24} 573_{2-6} 577_{18} 580_{17} 581_{4} 592_{18} 593_{11-17} 596_{15} $597_{4-23-24}$ 600_{4} 601_{14} 616_{6-11} 625_{3} 657_{6} 669_{19} 696_{21} 741_{17} 776_{25} 788_{18} 821_{20-23}

1038

837_{14} $856_{19\text{-}21\text{-}22}$ $857_{8\text{-}14}$ 864_{4} 868_{5} 884_{4} 893_{19} 904_{17} 905_{21} $912_{6\text{-}10}$ $913_{1\text{-}14}$

ܡܟܣܝܢܘܬܐ 4_{7} 144_{10} 160_{23} 168_{22} 172_{15} 665_{9}

ܡܟܣܝܢܘܬܗ 164_{25} 168_{21} 332_{1} 388_{27} 409_{13} 677_{7} 788_{21}

ܡܟܬܒܐ 665_{13}

ܡܟܬܒܢܐ 853_{19}

ܡܟܬܒܐ 632_{3}

ܡܟܬܒܐ 180_{24} $820_{11\text{-}20}$ 845_{2}

ܡܟܬܒܢܘܬܗܘܢ 689_{13} 917_{17}

ܡܟܬܒܢܘܬܟܘܢ 313_{22}

ܡܟܬܒܢܝܬ 424_{6}

ܡܟܬܒ 104_{15}

ܡܟܬܬܐ 717_{14}

ܡܟܬܬܐ 717_{13}

ܡܟܬܐ 57_{4} 76_{6} 597_{15} 600_{2} 693_{6}

ܠ

ܠܐܬܪܘܬܐ 8_{4}

ܡܠܐܬܒܐ 5_{9} $8_{11\text{-}21}$

ܠܒܐ $4_{2\text{-}20}$ $8_{2\text{-}6}$ 20_{4} 181_{13} 216_{21} 220_{22} 537_{10} 560_{21} 705_{9} 817_{9} 868_{22} 928_{21}

ܠܒܒܐ 4_{9} 5_{2}*bis*$_{-22\text{-}24}$ 8_{1}*bis*$_{-22\text{-}26}$ 9_{7} $45_{10\text{-}11}$ $149_{10\text{-}12}$ 181_{26} 184_{4} 201-202 $201_{1\text{-}11}$ 204_{1} $205_{3\text{-}22\text{-}25}$ $208_{2\text{-}8\text{-}24\text{-}25}$ $212_{8\text{-}19}$ 220_{26} 224_{13} $225_{11\text{-}13\text{-}16}$ 228_{7} $229_{21\text{-}24}$ $232_{4\text{-}14\text{-}26}$ $233_{19\text{-}25}$ $236_{2\text{-}7}$ $237_{2\text{-}5\text{-}21\text{-}23\text{-}24}$ 240_{19} 248_{23} 256_{15} $268_{11\text{-}17}$ 273_{19} 285_{10} $320_{8\text{-}12\text{-}15}$ 364_{17} 365_{16} $368_{23\text{-}26}$ $369_{3\text{-}11\text{-}13}$*bis*$_{-16}$ $372_{6\text{-}18}$ $373_{10\text{-}21}$ 376_{11} 393_{6} $461_{14\text{-}16}$ $465_{15\text{-}19}$ 572_{17} 573_{15} $641_{16\text{-}20\text{-}22}$ 648_{18} 652_{5} 657_{22} 681_{25} $684_{1\text{-}11}$ $685_{2\text{-}4\text{-}12\text{-}20}$ $688_{5\text{-}17}$ 692_{4} $764_{5\text{-}25}$ 800_{13} 801_{20} 804_{16} 844_{25} 897_{25} 916_{12}

ܠܒܒܘܗܝ 205_{18} 736_{7}

ܐܠܒܫ 8_{6}

ܠܒܝܫ 868_{24}

ܡܠܒܝܫ 773_{16}

ܬܠܒܝܫܐ 600_{15} 624_{14}

ܠܒܝܫܘܬܗܘܢ 824_{13} 852_{1}

ܡܠܒܝܫ 184_{18} 705_{24}

ܡܠܒܝܫܐ 881_{23}

ܠܒܝܫܬܐ 156_{8} 892_{12}

ܠܒܝܫܬܐ 261_{7} 529_{7}

ܠܒܝܫܘܬܐ 13_{4} 589_{25} 628_{11} 808_{14}

ܠܒܢܐ 341_{16} 425_{25} 837_{20}

ܠܒܪ 33_{16}

ܡܠܒܪ 841_{2}

1039

ܠܒܪܐ 681_{8}

ܠܗܘܢ 833_{18}

ܠܗܪ 553_{19}

ܠܗܪ 124_{8} 128_{10} 148_{1} 536_{23}

ܡܠܗܪ 292_{25}

ܠܗܘܪܐ 61_{25} 64_{4} 257_{16} 292_{15} 301_{21} 304_{28} 372_{23} 412_{18} 525_{19} 588_{22} 589_{4} 693_{26} 696_{2} 792_{13} $821_{12\text{-}18}$ 845_{17} 888_{10}

ܠܗܘܪܗ 412_{16} 569_{6}

ܠܗܘܪܗ $289_{20\text{-}23}$

ܠܗܪܐ 157_{25}

ܠܗܪܝܬܐ 64_{7} 168_{6}

ܠܘܝ 141_{19} 244_{26} 548_{13}

ܠܘܝܐ 244_{26}

ܠܘܬ $620_{19\text{-}25}$ $621_{4\text{-}22}$

ܠܘܝ 105_{20}

ܠܘܝܐ $13_{23\text{-}25}$ 273_{17} 617_{21}

ܠܘܝܬܐ 301_{25} 493_{22}

ܐܬܠܘܝ 261_{2} 273_{14}*bis* 521_{16} $817_{2\text{-}3}$

ܐܬܠܘܝܬ 245_{4}

ܢܬܠܘܝ 181_{4} 748_{27} 808_{6}

ܢܬܠܘܘܢ 345_{26} 644_{7} 928_{14}

ܬܬܠܘܝ 776_{18}

ܡܬܠܘܝ 649_{19} 816_{13}

ܡܬܠܘܝܢ 209_{13} 256_{5} 260_{20} 261_{9} $325_{16\text{-}18}$ 468_{14} 741_{26}

ܡܬܠܘܝܐ 816_{13}

ܐܠܘܝ 417_{11}

ܐܠܘܝܗ 628_{23}

ܐܠܘܝܗ 849_{15}

ܢܠܘܝ 261_{20}

ܢܠܘܝܗ 148_{16}

ܢܠܘܘܢ 744_{26}

ܢܠܘܘܢ 601_{26}

ܬܠܘܝ 48_{4} 309_{9}

ܡܠܘܐ 228_{20} 408_{5} 609_{21}

ܡܠܘܝܢ 524_{10}

ܡܠܘܝܢ 649_{15}

ܠܘܝܐ 809_{1} 408_{4} 456_{8} 461_{8} 492_{18} $744_{2\text{-}24}$ 932_{5}

ܠܘܝܬ $617_{20\text{-}23}$

ܠܘܝܗ 169_{16}

ܠܘܝܢ 741_{23}

ܠܘܝܬܐ 409_{11} 453_{9} 520_{20} 761_{9}

ܠܘܝܬܗ 164_{18} 524_{9}

ܠܘܝܬܟ 565_{21} 849_{14}

ܠܘܝܘܗܝ 345_{27} 852_{3}

ܠܘܝܗ 852_{11}

ܠܘܝܘܬܐ 620_{6}

ܠܘܝܘܬܗ 204_{16} 821_{22}

ܠܘܝܐܝܬ 89_{12}

1040

ܠܘܩܒܠ 10_{12} 136_{21} 156_{10} 157_{7} 160_{4} 189_{14} 205_{20} 212_{5} $296_{12\text{-}17}$ $449_{13\text{-}16}$ $452_{1\text{-}20}$ 489_{11} 500_{20} $524_{4\text{-}7}$ 576_{10} 629_{26} 653_{14} 697_{11} 712_{3} 713_{8} 716_{11} $717_{15\text{-}23}$ $720_{1\text{-}8}$ 772_{9}

ܡܠܘܫ 313_{15} 404_{5}

ܠܘܫܐ 180_{19} 829_{16}

ܠܘܫܐ 169_{24} 668_{8}

ܠܘܫܐ 180_{25} 717_{21}

ܠܘܫ 820_{8}

ܠܘܫܒܐ 808_{10}

ܬܬܠܚܡܘܢ 729_{26}

ܡܬܠܚܡܢܘܬ 424_{23}

ܡܬܠܚܡܢܝܢ 729_{11}

ܠܚܡܬܐ 757_{7}

ܠܚܡ 212_{7} 225_{11} 612_{20} 736_{1}

ܠܚܡܗ 540_{17} $612_{13\text{-}15}$

ܠܚܡܢ 625_{24} 753_{19}

ܠܚܡܐ 28_{9} 169_{4} 361_{24}

ܠܚܡܗܘܢ 364_{4} 513_{3}

ܬܠܚܡ 500_{20} $753_{18\text{-}19}$

ܠܚܡ 801_{10}

ܠܚܡ 28_{10} 32_{17} 149_{27} 216_{20}

ܐܠܚܡ 733_{16}

ܠܚܡܗܘܢ 136_{21}

ܠܚܡܝܢ 360_{8} 484_{13}

ܐܠܚܡ 209_{1} 228_{7} 752_{26}

ܐܠܚܡܗ 213_{25} 216_{9} 224_{10} 225_{21}

ܡܠܚܡ 117_{15} 200_{12} 216_{21} 248_{12} 452_{17} 509_{7} 657_{13} 728_{4} 740_{20} $744_{3\text{-}16}$ 752_{25} 801_{26}

ܠܚܡܬܐ 716_{2} 717_{13}

ܠܚܡܬܗ 336_{11}

ܠܚܡܬܐ 401_{21} $568_{14\text{-}20}$ 573_{21} $576_{1\text{-}22}$ 728_{10}

ܠܚܟ 621_{8}

ܠܚܟܬ $620_{1\text{-}6}$

ܠܚܟܝܢ 621_{2}

ܠܚܟܘܢ 524_{10}

ܡܠܚܟܝܢ 456_{12} 521_{8}

ܠܚܫ 5_{6} 17_{6} 184_{3} 224_{21} 272_{12} 532_{8} 565_{10} 633_{2}

ܠܚܫܘ 52_{25} 256_{5} 265_{1} 348_{19} $360_{12\text{-}16}$ 412_{22} 433_{1} 524_{23} 525_{16} $576_{3\text{-}6\text{-}18}$ 601_{11} 652_{12}

ܠܚܫܘܢ 269_{2} 352_{23} 440_{22}

ܠܚܫܬ 29_{22} $565_{17\text{-}18}$

ܠܚܫ 169_{1} 180_{20} 184_{5} 276_{4} 333_{4} 460_{17} 520_{14} 689_{14} 797_{9} 816_{16} 828_{14}

ܠܚܫܘܗܝ 873_{17}

ܠܚܫܘܢ 8_{19} 65_{12} 312_{18} 544_{4} 709_{27} 792_{18} 848_{8} 909_{15} 913_{21} 920_{16}

ܬܠܚܫ 452_{4} 757_{9}

ܐܠܚܫ 184_{10} 396_{2} 556_{15}

ܠܚܫ 164_{9} 349_{19}

ܢܗܘܪ 273_{11} 565_{16} 732_{11} 857_{15} 900_{18}
ܢܘܗܪܐ 13_{25} 112_{5} 144_{16} 160_{10} 248_{9} 276_{6} 280_{12} 352_{9} 373_{3} 376_{19} 380_{17} 460_{14} 476_{17} 485_{22} 577_{4} 641_{21} $717_{2\text{-}5}$ 721_{7} 785_{11} 816_{10} 849_{2} 904_{21}
ܢܘܗܪܗ 5_{4} 8_{12} 24_{8} 36_{8} 64_{8} 161_{26} 272_{13} 285_{4} 316_{12} 344_{10} 792_{20} 797_{3} 848_{19}
ܢܘܗܪܐ 652_{18}
ܢܘܗܪܟ 280_{7}
ܢܘܗܪܝܗܘܢ 185_{4} 345_{15}
ܢܘܗܪܢ 37_{23} 556_{13} 613_{14}
ܡܢܗܪ 384_{27}
ܢܬܢܗܪ 868_{14}
ܡܬܢܗܪܝܢ 588_{17}
ܢܗܝܪܝ 832_{17}
ܢܗܝܪܘܬܟ 601_{26}
ܢܘܗܪܐ 125_{20}
ܢܗܘܪܘܬܐ 4_{3} 792_{22}
ܢܗܘܪܘܬܐ 900_{19}
ܢܗܘܪܐ 141_{21}
ܢܘܪܐ 208_{17} $465_{9\text{-}11}$
ܢܘܪܐܝܬ 208_{13} $900_{9\text{-}10}$
ܢܘܠܐ 588_{19} 604_{4} 308_{5} 761_{17} 781_{26} 796_{26} 929_{4}
ܢܚܠܐ 253_{19}
ܢܚܠܝ 253_{20}
ܢܬܚܠܐ 128_{10}
ܐܬܚܠܐ 125_{22}
ܡܬܚܠܐ 101_{25} $253_{22\text{-}23}$ 888_{16}
ܡܬܢܚܠܐ $253_{22\text{-}23}$
ܡܚܠܐ 536_{21}
ܡܚܠܠܐ 852_{3}
ܢܚܠܐ 172_{27} 608_{19}
ܢܚܠܐ 273_{12} 257_{1} 320_{20} 609_{2} 825_{23} 852_{10}
ܢܚܠܘܬܗ 608_{19}
ܢܚܡܬܐ $865_{1\text{-}3}$
ܢܚܡܐ $57_{9\text{-}18}$ 61_{26} 305_{3} 325_{5} 609_{5} 820_{21} 828_{6} 852_{21}
ܢܚܡܘܗܝ 60_{18} 377_{11} $925_{10\text{-}13}$ 928_{5}
ܢܚܡܝܗܘܢ 52_{12} 57_{11} 65_{11} 241_{10} 244_{9} 328_{5} 921_{17} 924_{16} 925_{20}
ܢܚܡܝܗܝ 925_{27}
ܢܚܡܝܟ 924_{7}
ܢܚܡܝܢ 852_{23}
ܢܚܡܝܢ $925_{2\text{-}9}$
ܢܚܡ 212_{20}
ܡܢܚܡܝܢ 865_{9}
ܡܢܚܡܢܐ 865_{9}
ܢܚܦܐ 909_{17}
ܢܚܦܝ 12_{17}
ܢܚܬܘܢ $65_{2\text{-}3}$ 76_{10} 716_{3}
ܢܚܬܘܢ 52_{16} 56_{7} 132_{19} 141_{2} 152_{2} 189_{8} 329_{5} 597_{26} 608_{24} 820_{9}

ܢܚܬܬܐ 48_{25} 56_{8} 93_{15} 149_{6} 257_{6} 325_{11} 773_{24} 820_{23}
ܢܚܬܬܐ 769_{9}
ܢܛܘܪ 640_{19} 641_{2} $664_{7\text{-}10}$ 893_{20}
ܢܛܘܪܐ 120_{18} $149_{1\text{-}10}$ 152_{11} 157_{11} 160_{9} 161_{25} 168_{25} $184_{3\text{-}14}$ $188_{14\text{-}16}$ 221_{27} 224_{4} $272_{1\text{-}14}$ 308_{7} $336_{5\text{-}6}$ $353_{11\text{-}13}$ 392_{2} 401_{25} $405_{5\text{-}11\text{-}12\text{-}13\text{-}14\text{-}19\text{-}20}$ 441_{12} 443_{8} 461_{16} $464_{1\text{-}6\text{-}15}$ $465_{14\text{-}18}$ 485_{23} 488_{20} 604_{26} 628_{26} 649_{24} 552_{5} 656_{25} $657_{7\text{-}9\text{-}10}$ 661_{20} $668_{3\text{-}5\text{-}18\text{-}21\text{-}22}$ $669_{11\text{-}10\text{-}25}$ $672_{17\text{-}19}$ 677_{10} 684_{1} $685_{2\text{-}4\text{-}6\text{-}11\text{-}20\text{-}25}$ 680_{23} $681_{22\text{-}25}$ $688_{5\text{-}16}$ $700_{14\text{-}21}$ $757\text{-}758$ $757_{1\text{-}3\text{-}4\text{-}9}$ 760_{17} 761_{25} 764_{2} 765_{1} 833_{22} 845_{23} 861_{26} 888_{2} $893_{17\text{-}18}$ 897_{11} $900_{19\text{-}21\text{-}22}$ $901_{1\text{-}3\text{-}5\text{-}7\text{-}9\text{-}20}$ 916_{11}
ܢܛܘܪܗ 116_{25} 120_{22} 181_{9} 185_{4} 312_{19} 485_{5} $525_{2\text{-}4}$ 557_{2} 893_{19}
ܢܛܘܪܝܢ 333_{5} 396_{3} 556_{16}
ܢܛܘܪܗܘܢ 721_{1}
ܢܛܘܪܐ 392_{3}
ܢܛܘܪܝܗܘܢ 177_{9}
ܢܛܝܪ 249_{18}
ܡܢܛܪܐ 260_{13} 549_{5}
ܡܢܛܪܝ 180_{3}
ܐܬܢܛܪ 416_{12} 593_{20}*bis*
ܡܬܢܛܪܝܢ 156_{16} 416_{14}
ܢܛܪܬܐ 56_{12} $156_{15\text{-}23}$ 252_{1} 496_{14} 549_{14} 780_{16} 832_{20}
ܢܛܪܬܗ 153_{1} 609_{1} 748_{22}
ܢܛܪܬܗܘܢ 152_{21}
ܢܛܘܪܘܬܐ 33_{24} 172_{2} 268_{24} 832_{19} 857_{9}
ܢܛܘܪܘܬܝ 169_{20} 205_{20} 453_{7}
ܢܛܘܪܘܬܗܘܢ 149_{7}
ܢܛܘܪܘܬܢ 416_{13}
ܢܟܣ 173_{21} 368_{18} 517_{5} $548_{7\text{-}14}$ $616_{15\text{-}20\text{-}21}$ 769_{8}
ܢܟܣܝܗܘܢ 136_{1}
ܢܟܣܐ 21_{4} 28_{19} $61_{2\text{-}8}$ 165_{19} 569_{22} 677_{11} 845_{14}
ܢܟܣܗ 160_{21}
ܢܟܣܗ 21_{14}
ܢܟܣܝܗ 456_{19} 548_{16} 792_{20}
ܐܬܢܟܣ 400_{20} 405_{25} $760_{21\text{-}25}$ 921_{23}
ܐܬܢܟܣܘ 52_{5} 345_{4} 501_{17} 601_{22} 864_{22}
ܢܟܣ 21_{7} $57_{1\text{-}17}$ 297_{25} 904_{23} 924_{11}
ܢܟܣܘ 721_{5} 897_{7}
ܢܟܣܝ 16_{3} 56_{21} 61_{11} 929_{25}
ܢܟܣܝܢ 644_{22}
ܢܟܣܝܢܢ 345_{13}
ܢܟܣܝܢ 489_{10}
ܐܬܢܟܣܬ 353_{20}
ܐܬܢܟܣܬ 729_{24}
ܡܬܢܟܣܐ 57_{4} 76_{6} 597_{15} 600_{2}

ܢܦܩ 701_{19} 785_{14} $788_{3\text{-}10\text{-}11}$
ܢܦܩ 561_{10}
ܡܦܩܢܘܬܐ $788_{4\text{-}9\text{-}15}$ 789_{2} 792_{15}
ܢܦܠ 17_{23} 49_{15} 180_{17} 229_{18} 245_{4} 349_{22} 365_{6} 541_{20} 616_{25} $628_{18\text{-}19}$ 665_{22} 696_{18} 700_{25} 632_{6} 764_{24}
ܢܦܠܘ 17_{21} 176_{10} 232_{7} 656_{13} 712_{25}
ܢܦܠܬ 181_{22}
ܢܦܠܬ 625_{25} 753_{20} 756_{3}
ܢܦܠܬܘܢ 229_{20} 761_{11}
ܢܦܠܝ 17_{27}
ܢܦܠܝܢ 20_{12}
ܢܦܠ 117_{10} 180_{16} 188_{7} 300_{15} 472_{16} 469_{11} 596_{25} 628_{22} 665_{22} 716_{26}
ܢܦܠܘܢ 356_{26} 456_{3} 472_{7} 513_{2} 721_{19} 760_{14}
ܐܦܠ 637_{24} 640_{14}
ܐܦܠܘܢ 761_{13}
ܐܦܠ 113_{19}
ܢܦܠ 28_{7} 60_{11} 88_{16} 104_{5} 120_{25} 121_{3} 136_{15} $168_{15\text{-}16\text{-}19}$ 436_{15} $449_{15\text{-}17}$ 452_{16} 461_{4} $516_{16\text{-}20\text{-}21\text{-}23}$ 669_{18} 717_{1} 733_{9} $753_{25\text{-}26}$ 756_{5} 772_{2} 837_{23} 853_{6}
ܢܦܠܝܢ $89_{2\text{-}3}$ 104_{8} 165_{6} 168_{5} 469_{21} 852_{20} 865_{13}
ܡܦܠ 121_{8}
ܡܦܘܠܬܐ 352_{19}
ܢܦܫ 136_{17} 105_{18}
ܢܦܫܘܢ 500_{24}
ܢܦܫ 137_{3}
ܢܦܫܝ 136_{26}
ܢܦܫܗ 500_{10}
ܢܦܩ 129_{21} 348_{27} 353_{19} 380_{24} 381_{7} 465_{22} 540_{12} 576_{5} 709_{13} 741_{14} 777_{1}
ܢܦܩܘ 53_{5} 232_{27} 237_{24} 368_{14} 576_{15} 613_{4}
ܢܦܩܬ 448_{6} 760_{1} 772_{4} $773_{3\text{-}5}$
ܢܦܘܩ 240_{14}
ܢܦܩܘܢ 229_{7}
ܐܦܘܩ 169_{3} 488_{10} 492_{3} 641_{25} 668_{15} 772_{3} $773_{2\text{-}12\text{-}19}$ 776_{11} 780_{17}
ܐܦܩܘܢ 52_{6}
ܐܦܩ 212_{3}
ܦܘܩ $620_{7\text{-}22}$ 777_{1}
ܦܘܩܘ 241_{17}
ܢܦܩ 26_{13} 133_{4} 164_{10} 220_{8} 233_{7} 237_{19} 296_{1} 316_{10} 376_{8} 377_{12} 381_{6} 389_{11} 448_{23} 461_{1} 485_{17} 552_{12} 553_{12} 836_{1} 924_{21} 929_{16}
ܢܦܩܝܢ 49_{26} 236_{3} 317_{2} 344_{20} 433_{15} $448_{13\text{-}17}$ 524_{3} 553_{15} 576_{13} 608_{12} 769_{7}
ܢܦܩܐ 168_{12} 468_{12} $785_{5\text{-}7}$ $792_{11\text{-}14}$
ܢܦܩܝ 157_{24}
ܢܦܩܬܝܗܘܢ 105_{18}
ܢܦܩܬܢ 152_{20}
ܐܦܩ 453_{19}

1044

[illegible] 349_{3} 617_{13}
[illegible] 109_{22}
[illegible] 449_{7}
[illegible] 480_{8} 568_{18}
[illegible] 469_{12}
[illegible] 617_{2}
[illegible] 524_{5}
[illegible] 25_{2} 160_{4} 157_{2} 536_{23} 772_{13}
[illegible] 848_{15}
[illegible] 493_{19}
[illegible] 536_{20}
[illegible] 137_{11} 453_{12} 884_{23}
[illegible] 885_{20}
[illegible] 12_{13} 720_{13-15} 721_{10}
[illegible] 160_{2} 168_{14} 197_{16}
[illegible] 576_{15}
[illegible] 157_{6-15} 165_{11-17} 168_{11} 524_{17}
[illegible] 157_{3}
[illegible] 172_{8} 445_{12}
[illegible] 252_{9} 152_{16} 720_{12}
[illegible] 157_{23}

[illegible] 708_{1}
[illegible] 820_{22}
[illegible] 540_{7} 625_{6} 788_{1-9} 789_{3}
[illegible] 81_{20} $153_{21}\mathit{bis}_{-23}$ 156_{1-2-5} 157_{2} 169_{7} 249_{2} 253_{21-22} 256_{3-22} 269_{6} 364_{11} 432_{8} 437_{21} 604_{21} $629_{5-6}\mathit{bis}$ $633_{5}\mathit{bis}$ $676_{10}\mathit{bis}_{-12}$ 761_{18} 785-786 $785_{2-5-6-7-8-9}$ 792_{10} $796_{21-22-27}$ 805_{9} 817_{18} 836_{10-13} 905_{3}
[illegible] 4_{20} 5_{8} 16_{3-4} 28_{2} 32_{19-22} 33_{14} 44_{7} 60_{24-25} 61_{4} 77_{21} 81_{12-16} 83_{16} 100_{9} $101_{3-11-17}$ 104_{1} 116_{4} 128_{5} 141_{11} 145_{3} 157_{21} 160_{22} 161_{4} 168_{12-19} 169_{3-9} 205_{9} 213_{18} 220_{2} 224_{4-24} 228_{8} 245_{15} 256_{12} 280_{25} 320_{6-21} 332_{2} 333_{6} 352_{3} 373_{11} 377_{22} $396_{6-11-12}$ $397_{1-2-4-22}$ 401_{19} 409_{13} 421_{21} $476_{12-17-19}$ 481_{20} 485_{22} 489_{3} 529_{18-19} 560_{7} 596_{23-24} 600_{22} 604_{26} 616_{12} $620_{14-18}\mathit{bis}$ 624_{6} 652_{18-24} 656_{15-18} 657_{10} 661_{11-12} $688_{19-23-25}$ 689_{2} 700_{17} 709_{10} 716_{17} 749_{9} 773_{18} 785_{3-13} 789_{1} 816_{10} 837_{22-24} 849_{2} 852_{9-12} 881_{17-22} 889_{6} 904_{21} 912_{8} 913_{16}
[illegible] 13_{12-16} 65_{12} 68_{25} 88_{26} 125_{9} 136_{2} 153_{20} 156_{5-7} 161_{23} 217_{5} 265_{1} 309_{12-19} 312_{13} 353_{6} 360_{15-16} 396_{8} 412_{3} 428_{18} 524_{13} 601_{23} 612_{8} 657_{9} 661_{20} 668_{22} 692_{2} 709_{9} 713_{9} 716_{13} 732_{10} 752_{18} 769_{16} 812_{3} 813_{5} 848_{19} 865_{18} 881_{25} 900_{23} 909_{5-16} 913_{12}
[illegible] 889_{1}
[illegible] 12_{11} 893_{1}
[illegible] 56_{24} 61_{6} 85_{12-16} 121_{16} 149_{15-16} 172_{11-17} 257_{15} 272_{15-16} 280_{5} 300_{22} 376_{1} 396_{5-10} 397_{6-}

1045

$_{10-12}$ 421_{27} 425_{23} 428_{3} 449_{20} $453_{4-5-6-7}$ 637_{25} 640_{12-18} 641_{23} 649_{7} 684_{14-15} 685_{9} 688_{18} 744_{5} 772_{1} 773_{24} 776_{5} 924_{3-5}
[illegible] 13_{9} 124_{24} 169_{1} 221_{13} $261_{11-21-24}$ 268_{24} 417_{7} 441_{12-15} 443_{9} 456_{13} 624_{18-20} 680_{9} $689_{5}\mathit{bis}_{-7-14}$ 816_{22} 820_{14} 876_{1} 908_{22}
[illegible] 89_{20} 212_{2} 376_{20} 380_{15} 397_{18} 441_{2-7} 556_{18} 712_{15} 817_{12-13} 820_{5}
[illegible] 153_{24} 157_{24} 160_{4} 676_{11-13} 689_{3-16}
[illegible] $256_{6-16-18}$ 263_{5} 369_{26} 372_{2-17} 557_{4}
[illegible] 256_{21}
[illegible] 253_{11-15} 689_{15}

[illegible] 176_{8-9} 241_{8-9} $357_{13-14-17}$
[illegible] 112_{15}
[illegible] 157_{3} 516_{20} 748_{10} 837_{16}
[illegible] 176_{7}
[illegible] 302_{5}

[illegible] 324_{5}
[illegible] 532_{10}
[illegible] 744_{1}
[illegible] 748_{12}

[illegible] 116_{6}
[illegible] 245_{23}
[illegible] 561_{15}
[illegible] 5_{14}

[illegible] 181_{12}
[illegible] 352_{11-12}

[illegible] 105_{12}
[illegible] 301_{8-14}

[illegible] 220_{23-25} 645_{13}
[illegible] 220_{1} 645_{12}
[illegible] 641_{11}
[illegible] 497_{17}
[illegible] 184_{1}

[illegible] 461_{17} 589_{16} 597_{2}
[illegible] 592_{4}
[illegible] 592_{6}
[illegible] 892_{13}
[illegible] 401_{15}

[illegible] 328_{11}
[illegible] 817_{19}

[illegible] 665_{18}

[illegible] 181_{15} 193_{13} 365_{26} 400_{1-2} 476_{4-5} 624_{23-24} 804_{18} 908_{13}
[illegible] 760_{26}
[illegible] 52_{12} 176_{6} $241_{7-12-22}$ 244_{7-13} 357_{16} 620_{3} 921_{18}
[illegible] 241_{14} 244_{5} 925_{27}
[illegible] 152_{17}
[illegible] $677_{9-24-25}$

1046

[illegible] 36_{10} 605_{18}

[illegible] 813_{23}

[illegible] 141_{11} 396_{21}
[illegible] 245_{5}
[illegible] 433_{10}
[illegible] 657_{24} 660_{1}
[illegible] 37_{7} 96_{12}

[illegible] 132_{8}
[illegible] 813_{8-18}

[illegible] 152_{6}

ܣ

[illegible] 148_{20}

[illegible] 429_{11}
[illegible] 308_{21} 309_{24} 321_{9} 908_{8}
[illegible] 309_{24}
[illegible] 908_{19}
[illegible] 220_{17}
[illegible] 909_{14}

[illegible] 140_{14} 337_{14} 609_{6} 717_{20}

[illegible] 449_{20}

[illegible] 884_{9}
[illegible] 869_{14}
[illegible] 745_{21}

[illegible] 824_{9} 825_{2}
[illegible] 849_{23}
[illegible] 824_{11}
[illegible] 748_{13}
[illegible] 181_{11}
[illegible] 181_{19} 208_{15} 900_{12}
[illegible] 48_{22}
[illegible] 56_{11} 381_{9}
[illegible] 64_{1-10} 328_{3} 752_{9}
[illegible] 257_{15}
[illegible] 600_{14}

[illegible] 337_{3} 348_{23} 616_{3}
[illegible] 5_{8}
[illegible] $93_{6-9-12-15}$ 417_{22} 436_{1-14} 733_{12} 744_{12} 773_{2}
[illegible] 109_{11} 237_{7} 248_{1} 872_{20}
[illegible] 572_{7}
[illegible] 928_{16}
[illegible] 208_{23}
[illegible] 809_{24}
[illegible] 349_{7}
[illegible] 428_{8}
[illegible] 40_{23}
[illegible] 152_{23} 173_{22} $204_{19-22-24}$ 245_{13-21} 453_{8} 565_{1} 773_{22}

152_{21} 228_{23} 241_{11} 524_{2}
164_{16} 204_{23} 249_{1-4} 269_{4} 520_{18} 529_{18} 561_{14-19} 732_{13}
172_{13}
212_{6}
392_{11}
164_{15} 192_{21} 516_{19} 616_{7} 701_{21} 748_{22} $773_{8-14-17-24}$ 869_{13}
196_{26} 480_{10} 524_{8} 804_{14} $869_{12-15-23}$ 913_{9}
652_{21}
40_{1} 201_{13} 208_{24} 244_{17} 337_{16} 340_{8} 348_{12} 352_{17} 529_{8-16} 612_{4-7} 732_{24} 764_{6}
133_{11} 464_{4} 764_{1-23}
56_{25} 73_{27} 77_{9-18} 80_{17} 188_{1} 221_{20} 256_{22} 316_{20}*bis* 324_{6} 325_{23} 401_{21} 516_{10} 529_{11} 597_{20} 600_{26} 613_{11} 724_{2} 737_{12-20} 752_{17-25} 801_{25} 821_{3} 888_{15} 889_{15}
317_{5} 600_{9}
752_{13}
12_{4} 204_{18} 208_{9} 289_{4} 532_{5} 589_{26} 772_{17} 808_{14} 853_{13} 921_{9}

208_{20}
441_{2}
609_{8}
509_{4}
804_{6}
28_{8}
343_{15}
76_{22} 80_{22}
348_{19} 773_{4}
265_{27} 729_{19}
49_{18-20}
729_{19}
669_{4} 704_{4}
44_{2} 81_{24} 333_{5}
120_{12} 577_{24}
44_{6} 45_{6} 88_{3} 373_{12} 677_{3}
880_{23} 237_{9-11} 248_{10} 317_{16}
36_{4} 41_{2} 61_{5} 65_{7} 76_{12} 80_{7} 89_{11} 105_{5} 109_{2} 189_{4} 196_{6-9-17} 224_{17} 228_{1} 240_{6} 244_{11} 277_{10} 296_{27} 309_{11} 320_{3} 329_{12-13} 361_{4-5} 368_{6} $384_{8-11-13}$ 369_{15} 297_{8} 409_{16} 412_{23} 445_{10} 456_{5-10} 481_{10} 501_{23} 509_{16} 521_{12-17} 532_{7-13} 536_{16} 544_{2} 601_{24} 624_{5} 632_{17} 676_{2} 749_{26} 825_{7} 829_{5} 845_{20} 853_{11} 876_{5-14} 913_{16} 921_{6-8-15}
108_{26} 289_{6} 320_{1} 448_{14} 449_{20} 452_{2-17} 456_{3} 461_{5} 469_{22} 513_{3} 517_{3-12} 521_{10} 529_{6-17} 532_{23} 545_{21}*bis*$_{-22-23}$ 548_{11} $552_{4-7-13-17}$ 556_{13} 564_{25} 565_{14} 673_{20} 748_{01} 808_{11} 841_{7} 856_{9} 905_{6} 921_{7}

60_{12} 80_{1-5} 104_{17} 125_{26} 172_{2} 196_{13} 224_{16-24} 233_{10-11} 297_{11} 361_{1} 421_{13} 445_{8-10} 448_{18} 449_{15} 484_{19} 505_{17} 524_{8} 536_{21-23} 545_{16} 573_{21} 600_{15} 624_{2-13} 676_{9} 677_{2} 713_{11} 733_{7} 736_{3} 813_{3-4} 825_{20} 828_{18-20} 849_{3} $884_{8-17-21}$ 888_{1} 889_{5}*bis* 897_{21}
20_{21} 24_{9} 248_{9} 569_{9}
805_{6} 813_{3} 824_{16} 828_{17-18} 836_{14-15} 837_{16}
92_{11} 152_{17} 256_{13} 437_{5-15} 532_{4} 545_{2-23} 552_{3-10} 560_{1} 644_{18} 649_{13} 669_{22} 672_{1-6} $676_{4-9-11-26-13}$ 677_{1} 680_{13} 789_{18} 792_{9} 808_{11-13} 828_{20} 885_{14} 889_{4} 928_{4}
85_{7} 180_{14} 577_{24}
280_{9} 901_{14}
177_{16}

245_{2} 256_{10-12}
216_{2} 256_{10}
185_{12} 400_{1} 780_{20}
312_{23}
628_{14} 836_{17}
773_{22}
865_{24}
193_{13} 224_{7} 245_{8} 404_{6} 552_{10} 881_{19}
109_{6} 357_{3} 821_{20}
312_{1}
9_{8} 180_{1}

359_{13}
472_{17}
500_{17} 501_{23}
89_{11} 832_{2}
852_{2}

105_{19} 224_{3}

716_{21}

849_{9}

73_{14} 104_{17}
921_{22}
172_{27} 408_{25} 592_{12} 593_{6} 621_{9} 624_{7} 920_{6}
9_{9}
225_{5}
145_{6} 684_{16}
677_{23}
196_{17} 869_{18}*bis*$_{-19}$ 872_{14-15}*bis* 873_{4} 876_{2}*bis*$_{-4-5-7-11-16-25}$ 913_{2-7}
536_{9} 684_{16} 921_{22}
9_{5} 145_{7}
5_{21}

$412_{11-13-15}$

37_{19} 168_{16} 365_{14-22} 592_{14}

405_{19}
637_{9}
932_{12}
8_{16} 453_{11} 484_{20} 525_{12-19} 917_{18}
60_{5}
312_{13-20} 665_{7} 793_{18} 797_{20}
405_{20}

533_{15}
533_{20}

141_{9} 157_{10} 173_{24} 233_{18-24} 273_{3} 353_{12} 397_{2} 604_{26} 620_{14} 628_{25} 732_{4} 757-758 757_{1} 760_{16} 920_{11}
549_{23} 465_{17} 620_{4} 720_{22}
621_{24}
913_{21} 916_{13}
581_{1}
396_{19} 649_{24}
1_{17} 252_{9} 604_{13} 709_{23} 852_{21}
57_{14} 321_{13} 469_{19}
$297_{17-13-14}$ 469_{6}
105_{22} 120_{12} 165_{3} 168_{25} 276_{2} 300_{2} 437_{3} 464_{22} 657_{8} $668_{2-4-18-21}$ 900_{20}
200_{8}
396_{8}
101_{26} 109_{26} 113_{6} 116_{23} 117_{5} 144_{3} 188_{15} 193_{19} 276_{2} 396_{6} 401_{24} 529_{17} 621_{1} 757_{3-4} 773_{7} 881_{18}
105_{24} 325_{15} 684_{2} 896_{17} 900_{22} 905_{14-23} 909_{26} 932_{15}
308_{18} 309_{3} 861_{26}
141_{5}
336_{4}
764_{25}
140_{5}
57_{15} 852_{21} 909_{26}
141_{4}

88_{4}
83_{4} 281_{2}
28_{4}
16_{22} 17_{11}

181_{25}
648_{12}
221_{13}
561_{10} 632_{6} 697_{9} 704_{9} 732_{3}
632_{6}
181_{20} 621_{5}
701_{19}
292_{16} 649_{4}

ܡܫܘܚܬܗ 216_{18} 217_{15} 649_{2}
ܡܫܘܚܬܐ 1_{10} 4_{15}
ܡܫܚܐ 893_{26}
ܢܡܫܘܚ 405_{8}
ܢܡܫܚܘܗ 748_{4}
ܡܫܚܘܢ 517_{17} .
ܡܫܚܗ 141_{16} 593_{23} 616_{24} 628_{9} 693_{25} 700_{3}
ܡܫܚܢ 83_{13} 141_{16} 217_{7} 248_{18} 249_{16} 593_{23} 748_{23}
ܡܡܫܚܢ 83_{14} 700_{3}
ܐܬܡܫܚܢ 609_{1} 700_{25}
ܢܬܡܫܚܢ 280_{21} 501_{18}
ܡܬܡܫܚܬܐ 753_{25}
ܡܫܛܘ 716_{9}
ܢܡܫܛܘܢ 504_{20}
ܐܡܫܛܐ 449_{21}
ܡܫܛܐ 148_{9}
ܡܫܛܝܢ 221_{4}
ܐܡܫܛܢ 469_{23}
ܡܡܫܛܐ 468_{19} 472_{12} 473_{11-18} 476_{9} 477_{4-14} 480_{3} 481_{1-7-22} 485_{14} 492_{11} 393_{2} 496_{15} 497_{21} 500_{9} 501_{9-19} 504_{3-13} 508_{19} 509_{8} 621_{11}
ܡܡܫܛܝܢ 329_{6} 448_{1-21} 445_{9} 449_{4} 453_{13} 480_{17} 521_{11}
ܡܫܛܢܐ 36_{3} 64_{27} 68_{19} $69_{5-18-20}$ 88_{2} 96_{9} 109_{15} 116_{8} 128_{1} 141_{16} 149_{6} 156_{17} 157_{1} 160_{3-4} 161_{1-20} 164_{25-22} 172_{2} 176_{9-16} 177_{1} 249_{6} 277_{16-18} 280_{10} 304_{4-5} 337_{6} 357_{14} 373_{14-16} 405_{9} 408_{13} 421_{2} 533_{23} 536_{1} 549_{5} 557_{23} 560_{24} 561_{8-11} 585_{4-5-7} 588_{13-14} 593_{21} 604_{4-6} 608_{26} 628_{10} 629_{18-19} 641_{4} 652_{8} 653_{12} 657_{3} 691-692 693_{13} $697_{8-16-23}$ 700_{1}*bis*$_{-2-12-16}$ $701_{2-3-5-6-8-10-11-12-16-20}$ $704_{2-14-21}$ 705_{5-14} 712_{27} 733-734 733_{6} 781_{22} 793_{10} $796_{9-5-17-22}$ 832_{9} 833_{18-25} 873_{13}
ܡܡܫܛܢܘܬܐ 764_{2}
ܡܫܛܘܢܐ 245_{14}
ܐܡܫܬܢ 129_{2}
ܐܡܫܬܢܘܢ 129_{16}
ܡܡܫܬܢ 261_{12-14} 265_{8} 485_{16-18} 488_{5} 833_{5}
ܡܡܫܬܢ 40_{4} 132_{11} 300_{1} 501_{6-8}
ܡܡܫܬܢܐ 109_{23}
ܡܡܫܬܢܝܢ 485_{19-23} 833_{1}
ܡܬܡܫܬܢ 93_{7-10} 112_{23} $265_{9-12-23-24}$ 268_{2} 485_{20}
ܡܬܡܫܬܢܝܢ 129_{10}
ܡܬܡܫܬܢܘ 265_{9}
ܡܫܬܢܘܢ 684_{9}
ܡܫܢܐ 209_{22}
ܡܫܬܐ 161_{9-5-10}*bis* 205_{19}*bis* 421_{26} 620_{3} 624_{14} 645_{8-21} 689_{13}
ܡܫܬܝܐ 156_{4} 161_{13} 656_{12}
ܡܫܬܘܕܝܢ 773_{11}

ܡܫܬܘܢ 208_{23} 229_{5-25} 364_{24} 764_{3}
ܡܫܬܘܬ 172_{7}
ܡܫܬܘܬܗܘܢ 229_{17}
ܡܫܬܐ 169_{26}
ܢܡܫܬܘܢ 176_{2}
ܐܡܫܬܐ 308_{7}
ܡܡܫܬܐ 557_{18}
ܡܡܫܬܝܢ 648_{4}
ܢܡܫܬܠ 868_{23}
ܐܬܡܫܬܠ 165_{6} 168_{5} 416_{4} 420_{3} 432_{1} 816_{17} 924_{13}
ܐܬܡܫܬܠ 593_{12} 704_{18}
ܐܬܡܫܬܠܘ 537_{22} 824_{15}
ܐܬܡܫܬܠܬ 484_{3}
ܐܬܡܫܬܠܝܢ 1_{11}
ܐܬܡܫܬܠܢܢ 20_{21}
ܢܬܡܫܬܠ 4_{1} 116_{2} 508_{2} 837_{15} 853_{15}
ܢܬܡܫܬܠܘܗ 797_{7}
ܐܬܡܫܬܠ 24_{2}
ܡܬܡܫܬܠܝܢ 237_{2} 793_{19}
ܡܬܡܫܬܠܢܝܢ 636_{11}
ܡܬܡܫܬܠ 796_{1-4} 817_{5} 744_{8}
ܡܬܡܫܬܠܘ 281_{20} 509_{23} 673_{11}
ܐܡܫܬܠ 85_{1} 88_{12} 92_{20} 93_{8} $120_{14-19-20}$ 124_{4-19} 225_{4} 228_{11-21} 336_{4} 348_{24} 425_{11} 521_{14} 636_{19-26} 637_{3} 688_{20}*bis*$_{-21-24-25}$ 709_{4} 729_{8}
ܐܡܫܬܠܘ 393_{3} 688_{23} 692_{2}
ܐܡܫܬܠܬ 688_{26}
ܐܡܫܬܠܬ 636_{20}
ܐܡܫܬܠܢ 729_{9}
ܢܡܫܬܠ 228_{4}
ܡܡܫܬܠ 40_{14} 88_{18} 92_{12} 113_{11-14} 124_{13-25} 148_{8-14} 213_{13} 225_{24} 236_{24} 276_{16} 425_{2} 480_{8} 637_{10-15} 645_{9} 681_{18} 729_{6-17} 809_{7}
ܡܡܫܬܠ 44_{9}
ܡܬܡܫܬܠܢܐ 124_{5}
ܡܡܫܬܠܝܢ 225_{16} 277_{22} 480_{19}
ܡܡܫܬܠܢܐ 388_{14} $425_{10-14-17-19}$ 472_{18} 480_{11} 492_{9} 497_{3-13} 637_{13} 661_{12} 688_{19}
ܡܡܫܬܠܢܐ 213_{11} 232_{5} 316_{25} 472_{14} 492_{20} 496_{21} 521_{19} 637_{1} 688_{22}
ܡܫܬܐ 32_{6} 308_{16} 329_{21} 389_{5-6} 393_{12} $404_{12-14-22}$
ܡܫܬܬܐ 404_{25} 488_{18}
ܡܫܬܬܠܗܘܢ 404_{7}
ܡܫܬܠܬܐ 41_{9} 89_{15} 124_{24} 148_{10} 225_{9} 248_{1} 388_{15} 389_{15}*bis* 497_{7-11} 677_{18} 881_{14}
ܡܫܬܠܬܗ 124_{11} 220_{7} 349_{4} 353_{16} $404_{15-18-20}$ 632_{4-6} 677_{4} 724_{26}
ܡܫܬܬܠܘܢ 425_{9-12} 492_{10}
ܡܫܬܬܠܬܐ 33_{3} 92_{11-25} 124_{23} 148_{14} 213_{20} 425_{7-15} 729_{10-13}

ܡܫܬܬܠܬܗ 92_{18-23} 124_{21} 125_{15} 637_{14}
ܡܫܬܬܠܬܗܘܢ 228_{12} 404_{8-26} 564_{13}
ܡܫܬܬܠܬܢ 124_{26}*bis* 125_{1} 580_{1-11} 732_{1-2}
ܡܫܬܘܬܐ 793_{14-21} 797_{7}
ܡܫܬܘܬܗܘܢ 1_{13}
ܡܫܬܘܬܬܢܝ 793_{18}
ܐܡܫܬܘܪ 85_{4}
ܡܫܬܪܘ 36_{24}
ܡܡܫܬܪܢ 793_{23}
ܡܫܬܪܢܘܬܐ 33_{7} 104_{22} 420_{20-21} 421_{1} 452_{21} 517_{11} 657_{25} 669_{1} 693_{20} 700_{26} $701_{6-11-18-24}$ 716_{17-18} 768_{10} 809_{19-25}
ܐܡܫܟܢ 217_{20}
ܐܡܫܟܢܗ 841_{18}
ܐܡܫܟܢܘ 601_{8} 645_{10-11} 652_{16}
ܐܡܫܟܢܬ 625_{22} 777_{15}
ܐܡܫܐ 677_{22}
ܡܡܫܐ 5_{21} 576_{16}
ܡܡܫܟܢ 788_{24} 929_{8}
ܡܡܫܟܢܘ 841_{17}
ܐܡܫܬܐ 808_{3} 909_{14}
ܡܡܫܬܐ 841_{2}
ܡܡܫܟ 73_{6} 788_{7}
ܡܡܫܟܢܐ 68_{16-18}
ܡܡܫܟܢܘܬܗܘܢ 209_{20}
ܡܫܟܢ 140_{7} 348_{9} 409_{22} 412_{21} 461_{12} 537_{8-13}
ܡܫܟܢܘ 228_{12} 329_{9} 369_{9} 524_{24} 736_{1}
ܡܫܟܢܬ 21_{11} 628_{20}
ܡܫܟܬ 792_{7}
ܡܫܟܢ 544_{7}
ܡܫܟܢܬ 529_{9-10}
ܢܡܫܟ 81_{13-23} 145_{3} 304_{18} 469_{15} 516_{17} 736_{16} 860_{3}
ܢܡܫܟܢܗ 545_{17}
ܢܡܫܟܢܘܢ 364_{3} 453_{15} 456_{23} 457_{12} 472_{6} 512_{1-20}
ܐܡܫܟ 445_{7} 449_{20} 452_{7}
ܐܡܫܟܘܢ 52_{4}
ܡܫܟ 228_{2} 449_{23}
ܡܫܟܘ 865_{21}
ܡܫܟܢ 144_{18} 233_{4} 280_{13} 316_{5} 381_{3} 452_{13} 453_{14} 516_{25} 529_{6-9-16} $532_{6-15-16}$ 533_{3} 544_{22} 569_{11} 617_{22-23} 741_{5} 861_{24} 868_{1}
ܡܫܟܢܝܢ 88_{25} 517_{21} 740_{11} 749_{26}
ܡܫܟܢܐ 157_{20} 349_{25} 857_{11} 913_{7}
ܡܫܟܢܝ 521_{23}
ܐܡܫܟ 368_{19} 369_{23}
ܡܡܫܟ 216_{14} 225_{5} 229_{19} 617_{15} 744_{15}
ܐܬܡܫܟ 128_{17} 485_{12}
ܡܬܡܫܟ 129_{18}
ܡܡܫܟܢܐ 545_{19-20}
ܡܡܫܟܢܘܬܐ $469_{12-14-23}$ 472_{1-6} 516_{16-23} 517_{1} 529_{4-}

$7\text{-}16\text{-}21$ $532_{7-13-19-22}$ 533_{1-3-11} 536_{3} $537_{3-14-17-20}$ 540_{9} 544_{23} 545_{18-19}
ܡܣܩܦܩܦܬܐ $227\text{-}228_{1}$ 445_{7} 449_{9} 452_{1-7-14} $453_{18-20-24}$ 456_{23} 460_{21} 461_{12} 512_{2-22} 517_{21} $521_{7-11-22}$ 529_{24} 532_{3-18} 537_{1-8} 581_{11}
ܣܡܟܐ 272_{5} 585_{20} 677_{12} 680_{1}
ܡܣܡܟܐ 161_{20}
ܣܡܟ̈ܢܐ 417_{10}
ܡܣܡܟ 852_{4}
ܡܣܡܟ 16_{5} 29_{19} 193_{21} 553_{6} 661_{9}
ܡܣܡܟ 368_{1}
ܣܡܟܐ 928_{12}
ܣܡܟܗ 169_{17}
ܣܡܟ̈ܟܐ 568_{13}
ܣܡܟܬܐ 449_{21} 693_{21}
ܣܢܐ 217_{20} 352_{16} 356_{26} 660_{24}
ܣܢܘ 340_{7}
ܣܢܐܘܗܝ 812_{13}
ܣܢܝܬ 753_{16}
ܣܢܬ 273_{5}
ܢܣܢܐ 97_{8} 105_{6} 320_{14} 669_{16}
ܐܣܢܘܢܝ 508_{7}
ܣܢܝ 272_{17} 633_{7} 672_{13} 676_{14-16}
ܣܢܐ 16_{3} 20_{9} 28_{20} 32_{19} 88_{17} 104_{4} 113_{9-20} 116_{26} 120_{9} 145_{10-14} 148_{5-7-9} 149_{22} 177_{13} 184_{17} 200_{10} 212_{3} 216_{5-10} 225_{23} 228_{16} 309_{11} 320_{14} 425_{1} 473_{9} 509_{4} 656_{6} 661_{24} 681_{17} 697_{10} 705_{8} 837_{18} 840_{22-23} 864_{24} 873_{7} 921_{24}
ܣܢܝܢ 105_{3} 117_{24} 156_{7} 176_{10} 209_{6} 212_{10-12} 228_{24-25} 316_{22} 712_{12} $876_{6-8-18-19}$ 817_{22}
ܣܢܝܐ 305_{7} 309_{11}
ܣܢܝܢܝ 20_{1} 121_{12} 653_{26}
ܡܣܢܐ 676_{17}
ܢܣܬܢܐ 121_{12}
ܡܣܬܢܐ 841_{2}
ܡܣܢܝܢ 844_{8}
ܣܢܐ 20_{13} 65_{14} 101_{16} 213_{2} 257_{5} 376_{2} 429_{12} 536_{6} 540_{15}
ܣܢܝܐ 17_{25} 32_{6} 113_{17} 161_{20} 389_{5} 476_{19} 492_{3} 668_{14} 780_{17} 829_{18} 861_{2}
ܣܢܝ̈ܐ 264_{21} 268_{1} 308_{17} 321_{14} 449_{6} 536_{14-17}
ܣܢܝܬܐ 340_{16} 405_{15} 488_{11} 519_{19} 641_{25} 712_{5} 780_{18} 848_{12}
ܣܢܝܢܝ 773_{15} 853_{2}
ܣܢܝܢܬܐ 72_{3} 96_{14} 177_{16} 245_{17} 253_{15-20} 301_{3} 488_{3} 840_{18} 920_{19}
ܣܢܐܬܗ 396_{11} 420_{19}
ܣܢܐܬܗܝܢ 200_{5} 209_{6} 273_{7} 228_{6} 396_{24} 565_{11} 812_{5-7-12}
ܣܢܐܬܗܘܢ 896_{22}
ܣܢܐܬܗ 309_{10}

ܣܢܐܬܝܢ 273_{5} 396_{9} 420_{27}
ܣܢܐܬܝ 856_{15}
ܣܢܐܬܟܘܢ 500_{23}
ܣܢܐܬ 208_{21}
ܣܢܝܐܬ 840_{21}
ܣܢܝܐܬܗܘܢ 660_{9}
ܣܢܝܐܬܗܝ 660_{12} 652_{11}
ܣܢܐܬܐ 85_{8} 424_{7} 585_{8}
ܣܢܐܬܗܘܢ 96_{3}
ܢܣܬܢܩ 272_{9}
ܐܣܢܩ 804_{7}
ܐܣܬܢܩ 541_{16} 664_{25}*bis* 665_{2}
ܐܣܬܢܩܝ 664_{25}
ܡܣܬܢܩܝ 769_{8} 804_{8}
ܣܢܩ 33_{10-12} 45_{9} 57_{11-23} 80_{13-15} 188_{2} 221_{20} 236_{20-26} 237_{1} 305_{9} 316_{19-21} 481_{9} 541_{15} $548_{11-21-24}$ 552_{19} $557_{11-14-19}$ 560_{4-6-18} 564_{23-24} 661_{5-6} 804_{6-9} $809_{11-14-15}$ 832_{1} 840_{15} 917_{21} 920_{9-10} 926_{15}
ܣܢܩܝ 65_{4-5} 108_{6} 560_{2} 721_{15} 801_{25} 804_{4} 909_{19} 928_{6}
ܣܢܝܩܐ 60_{1-10} 65_{8} 77_{9} 81_{9} 196_{3} 224_{6} 260_{11} 261_{5} 309_{4-9} 328_{6} 357_{8} 740_{6} 752_{21} 765_{6} 805_{1} 828_{4}
ܣܘܢܩܢܐ 305_{10}
ܣܘܢܩܢܗ 913_{13}
ܣܘܢܩܢܝ 665_{1}
ܣܘܢܩܢ̈ܝܗܘܢ 48_{25}
ܢܣܥܝ 808_{6}
ܣܥܐ 913_{9}
ܣܥܝ 505_{22}
ܣܥܪ 693_{11} 701_{22} 812_{9-10}
ܣܥܪܐܘܗܝ 189_{10}
ܢܣܥܘܪ 261_{22} 277_{6} 348_{26} 349_{2} 812_{7}
ܐܣܥܘܪ 836_{22}
ܣܥܘܪܘ 48_{23-24}
ܣܥܪ 53_{21} 381_{1} 536_{9-13} 677_{1} 701_{24} 733_{1} 844_{17}
ܣܥܪܬ 201_{6} 309_{2}
ܣܥܪܬܝ 857_{13}
ܐܣܬܥܪܬ 165_{24}
ܡܣܬܥܪܬ 264_{21}*bis* 832_{12}
ܣܘܥܪܢܐ 781_{2}*bis*$_{-10}$
ܣܥܪܐ 208_{21}
ܣܥܪ̈ܐ 601_{16}
ܣܥܪ̈ܐ 888_{7}
ܣܦܘܩܠܬܐ 648_{3}
ܣܦܘܩܠ̈ܬܐ 645_{22}
ܣܦܩܘ 380_{7}
ܣܦܩ 33_{22} 77_{4} 132_{17-20} 176_{20} 204_{13} 264_{25} 380_{1} 468_{18} 569_{13} 572_{15} 657_{3} 752_{11} 788_{21}
ܣܦܩܝ 132_{25} 684_{24}

ܣܦܩ 69_{15} 389_{8-11}
ܣܦܩܐ 389_{8} 913_{2}
ܣܦܩ̈ܐ 68_{14}
ܢܣܬܦܩ 745_{10}
ܐܣܬܦܩܘ 901_{23}
ܡܣܬܦܩ 540_{2}
ܣܦܪܐ 700_{11}
ܣܦܪܝܢ 213_{10}
ܣܦܪܐ 8_{8-14} 272_{8} 849_{6}
ܣܦܪ̈ܐ 672_{17}
ܣܦܪ̈ܘܗܝ 849_{4}
ܣܦܪܘܬܐ 777_{14}
ܣܘܩܒܠܐ 264_{4} 817_{23}
ܣܘܩܒܠܗ 104_{3} 253_{4}
ܣܘܩܒܠܗܘܢ 169_{22}
ܣܘܩܒܠܟܘܢ 273_{12}
ܣܘܩܒܠܝ 440_{19}
ܣܩܐ 820_{6} 841_{13-18} 844_{4-21}
ܣܩ̈ܐ 820_{20} 844_{16} 845_{2}
ܣܩܝܠܬܐ 912_{13}
ܣܪܐ 152_{18} 804_{22}
ܣܪܚ 93_{8-12}
ܣܪܚܗ 796_{22}
ܢܣܪܘܚ 796_{24}
ܣܪܚ 92_{13} 116_{13} 796_{12-21}
ܣܪܚܝ 165_{21}
ܣܪܝܚ 477_{11} 493_{5}
ܣܪܝܚܐ 476_{14-23} 505_{22}
ܣܪܝܚ̈ܐ 505_{16} 660_{8}
ܐܣܬܪܚ 185_{11}
ܢܣܬܪܚ 897_{15}
ܢܣܬܪܚ 472_{23}
ܢܣܬܪܚܘܢ 492_{17-20}
ܡܣܬܪܚ 796_{15-16}
ܡܣܬܪܚܝ 796_{8-18} 797_{2}
ܢܣܪܚܗ 93_{11}
ܢܣܪܚܘܢ 492_{15-19}
ܢܣܪܚܘܢܢܝ 500_{3}
ܡܣܪܚ 797_{1-4}
ܡܣܪܚܝ 165_{5} 793_{25} 796_{2}
ܣܘܪܚܢܐ 92_{14} 116_{13}
ܣܘܪ̈ܚܢܐ 437_{16}
ܣܪܘܚܐ 840_{25}
ܣܪܛܐ 745_{16}
ܣܪܛܝ 621_{15}
ܣܪܛܘ 589_{17}
ܣܪܛܬܐ 237_{13}
ܣܪ̈ܛܬܐ 85_{22} 869_{25}
ܣܪܩ 141_{10} 616_{13}
ܡܣܪܩ 264_{16-17}

1056

ܡܫܡܫܢܝ 776_{9}
ܡܫܡܫܢܘܬ 56_{12-17} 69_{21} 80_{3}
ܡܫܡܫܢܐ 32_{17}
ܡܫܡܫܢܘܬܐ 736_{18}
ܐܫܬܘܕܝܬ 56_{23} 57_{5} 77_{24} 149_{2} 193_{25} 588_{12} 749_{6}
ܐܫܬܘܕܝܘ 48_{20} 241_{14} 268_{3-4} 328_{22} 329_{2} 356_{3} 361_{14} 368_{4} 541_{16} 740_{25}
ܐܫܬܘܕܝܬ 321_{1} 360_{20}
ܢܫܬܘܕܐ 60_{17} 77_{21} 81_{28} 285_{3} 313_{23} 733_{2} 804_{27} 845_{13} 924_{25}
ܢܫܬܘܕܘܢ 317_{1} 920_{17}
ܬܫܬܘܕܐ 384_{17} 608_{24}
ܡܫܬܘܕܐ 193_{2} 233_{16} 316_{2} 481_{15} 565_{8} 728_{20} 804_{27} 825_{11} 925_{18} 828_{10} 924_{23}
ܡܫܬܘܕܝܢ 196_{17} 268_{8} 357_{2} 413_{2} 588_{1-3}
ܡܫܬܘܕܝܘ 481_{16}
ܫܘܕܝܐ 244_{19} 540_{4}
ܫܪܝܪܐܝܬ 873_{3}
ܫܪܝܪܘܬܐ 612_{6}
ܡܫܪܪܢܘܬܐ 285_{2} 609_{9} 841_{20}
ܡܫܪܪܢܘܬܗ 16_{9}

ܫܬܐܣܐ 148_{18} 180_{24} 181_{3-6}
ܢܫܬܐܣܘܢ 524_{1}
ܫܬܐܣܐ 840_{11}
ܫܬܐܣܐ 148_{17} 180_{24}

ܬ

ܬܐܒܐܝܠ 180_{4}

ܬܒܥ 77_{22} 108_{21} 112_{3-24} 128_{13} 181_{14} 213_{11} $216_{5-10-24}$ 217_{13} $220_{10-16-18-20}$ 225_{22-25} 228_{2} 245_{19} 260_{11} 348_{16} 349_{18} 352_{11-12} 380_{4} 397_{4-22} 417_{13} 428_{15} 432_{12-14} 433_{2} 437_{4-10} 461_{21} 464_{4} 472_{20} 489_{20} 517_{10} 521_{16} 540_{6} 549_{8-22} 560_{10} 565_{24} 572_{11} 573_{11} 578_{11} 601_{15} 632_{2-5} 656_{20} 661_{16} 669_{1} 681_{21} 693_{13-16} 697_{8} 700_{13-17} 704_{22} 708_{7} 709_{2-18} 736_{9-26} 753_{3} 768_{10} 797_{10} 872_{1} 876_{14} 928_{4}
ܬܒܥܗ 9_{5} 48_{19} 57_{25} 140_{14} 176_{11-12} 189_{13} 197_{10} 212_{11} 221_{24} 228_{22} 229_{1} 241_{16} 301_{26} 312_{21} 353_{6} $330_{1-26-27}$ 372_{7} $424_{11-12-19}$ 432_{10} 509_{13} 537_{23} 557_{8} 576_{3} 656_{11-14} 660_{16-21} 764_{16} 780_{13} 889_{23} 909_{23}
ܬܒܥܬ 73_{22} 772_{11}
ܬܒܥܬܗ 617_{1} 701_{15-18} 769_{19-20}
ܬܒܥܬ 421_{22}
ܬܒܥܬܘܢ 49_{1} 192_{2} 665_{12}
ܬܒܥܢ 665_{14} 821_{16}
ܬܒܥܢܝ 1_{18} 5_{13} 20_{13} 580_{4}

1057

ܬܒܥܬ 33_{6} 225_{8} 232_{2} 897_{18} 712_{6} 740_{1} 820_{6}
ܬܒܥܬܘܢ 745_{26}
ܢܬܒܥ 9_{1} 20_{3-4} 41_{14} 57_{17} 61_{15} 92_{21} 100_{12} 101_{6} 113_{10} 117_{1} 124_{1} 125_{13} 148_{13-21} 149_{7} 152_{14} 157_{3-6} 160_{15} 165_{11-16} 180_{23}*bis* 181_{2} 212_{16} 213_{3} 216_{6-10} 220_{2} 221_{15} 252_{4} 225_{5-23} 228_{26} 229_{8} 249_{8-9} 253_{8} 257_{9} 261_{6} 289_{4} 300_{14-19} 308_{8} 365_{9} 397_{3} 437_{3} 481_{11} 501_{1-3} 509_{9} 537_{24} 549_{23} 540_{6-20} 656_{2}*bis* 660_{2} 669_{24} 676_{4} 692_{4} 696_{3} 697_{12} 700_{2} 704_{21-22} 732_{17} 740_{23} 748_{14-27} 749_{1} 753_{6} 764_{8} 780_{11} 809_{14} 817_{15-17} 828_{9} 844_{16} 897_{10-12} 929_{2}
ܢܬܒܥܝܘܗܝ 21_{2} 260_{9} 748_{8}
ܢܬܒܥܢ 772_{5}
ܢܬܒܥܘܢ 16_{7} 17_{26} 20_{14} 29_{13} $65_{13-14-15}$ 68_{24} 77_{3} 80_{11} 132_{1} 136_{20} 145_{11} 157_{12} 161_{3} 177_{3} 180_{11} 181_{23} 184_{1} 209_{26} 213_{3-12} 225_{19} 257_{5-7-9} 260_{18-21} 312_{14-19} 361_{14} 376_{3} 417_{27} 592_{13} 648_{5} 656_{19} 661_{17} 665_{23} 740_{5} 744_{26} 749_{21} 921_{24}
ܢܬܒܥܘܢܢܝ 280_{1}
ܬܬܒܥ 116_{16} 121_{16} 145_{11} 257_{13} 376_{2} 637_{25} 640_{12} 721_{22} 924_{1}
ܬܬܒܥܘܢ 348_{15} 509_{14} 672_{25} 724_{7} 889_{14}
ܐܬܒܥ 52_{23} 97_{3-6-12} 121_{17} 157_{15} 229_{14} 605_{15} 640_{12}
ܐܬܒܥܘܟ 565_{20}
ܬܒܘܥ 145_{12} 273_{13} 376_{4} 397_{11} 405_{7} 476_{1} 485_{4} 621_{20} 640_{22} 649_{9} 744_{1} 772_{8}
ܬܒܥܝܢܝ 857_{7-9}
ܬܒܥܘܗ 857_{15}
ܬܒܥ 8_{24} 16_{6} 20_{3-5} 29_{16} 30_{1} 52_{22} 53_{20} $69_{13-19-21-25}$ 73_{5} 77_{26} 80_{5-6} 89_{13} 101_{11} 104_{10-14} 116_{15-26} 120_{22} 121_{20} 148_{4-27} 152_{13} 168_{1} 177_{4} 193_{6-18} 217_{4} 228_{3} 280_{10} $313_{17-18-19}$ 357_{26} 360_{10} 376_{8} 396_{14-15} 397_{14} 404_{19} 405_{5-6} 421_{27} 432_{7} 437_{11} 473_{3} 476_{19} 489_{20} 493_{6} 520_{16} 525_{10} 533_{9} 537_{2-5-22} 549_{21} $552_{1-11-17}$ 569_{14} 572_{14} 585_{17} 700_{7} 709_{4} 740_{1} 753_{2-4} 756_{4} 764_{6} 796_{13} 601_{14-18} 621_{21} 628_{26} 632_{7} $636_{10-16-23}$ $637_{3-11-12-23}$ 641_{7}*bis* $661_{11-12-16}$ 669_{11} 676_{5-8-26} 681_{19} 685_{1-5} 808_{3} $809_{5-16-20}$ 812_{7} 824_{20} 825_{6} $828_{2-12-22-24-25}$ 841_{6-9} 839_{3} 897_{13} 921_{2} 924_{19} 928_{25} 932_{1-9}
ܬܒܥܝܢ 8_{26} 40_{17} 48_{26} 53_{15-17} 57_{10} 60_{16} 64_{9} 65_{11} 68_{19-21} 77_{5-14} 80_{18} 81_{14-16} 93_{26} 112_{25-27} 136_{22} $185_{7-15-18}$ 193_{2} 209_{16-24} 220_{14} 228_{25} 241_{16} 293_{4} 312_{15} 328_{21-23} 348_{22} 357_{22-26} 360_{25-26} 389_{3} 469_{21} 484_{4} 488_{15} 496_{3} 509_{3-16} 637_{13} 648_{8} 649_{12} 656_{1-7} 660_{20} 668_{3-25} 672_{6} 680_{1} $689_{2-6-9-10}$ 737_{17} 768_{10} 777_{5}

1058

785_{3} 804_{21} 816_{25} 829_{4} 844_{2} 856_{20} 872_{1} 901_{3} 913_{10} 921_{16} 924_{14} 925_{25}
ܬܒܥܐ 17_{25-26} 261_{26} 305_{8} 309_{12-20} 397_{5} 533_{22} 644_{15} 769_{11} 833_{7}
ܬܒܥܢ 152_{11} 161_{17} 816_{20}
ܬܒܥܬ 177_{13} 408_{14}
ܬܒܥܬܢ 20_{2} 153_{5} 185_{5} 249_{5-7-9} 252_{7} 269_{4} 354_{14} 556_{21} 817_{7} 821_{9}
ܬܒܝܥܝܢ 8_{7} 44_{12} 52_{11} 93_{23-24} 144_{21} 152_{9} 261_{8} 257_{19} 412_{6} 443_{2} 472_{9} 645_{15-17} 648_{11} 668_{5-19} 704_{24} 849_{16} 884_{24} 897_{1} 801_{27}
ܬܒܝܥ 332_{4-10} 381_{16-22} 912_{10}
ܬܒܝܥܝ 108_{8} 384_{23} 820_{23} 864_{9} 912_{16} 913_{11}
ܬܒܝܥܐ 625_{19} 641_{1}
ܬܒܝܥܢ 660_{23}
ܡܬܒܥ 20_{15} 80_{9} 756_{4} 781_{19}
ܡܬܒܥ 229_{3}
ܡܬܒܥܐ 232_{18}
ܡܬܒܥ 208_{3} 612_{7}
ܡܬܒܥܝܢ 181_{5}
ܢܬܬܒܥ 604_{18}
ܢܬܬܒܥܘܗ 337_{7}
ܡܬܬܒܥ 645_{5} 808_{1-8} 809_{1} 812_{21} 909_{12}
ܡܬܬܒܥܝ 645_{3}
ܡܬܬܒܥܐ 557_{17}
ܡܬܬܒܥܝܢ 604_{20} 629_{16}
ܡܬܬܒܥ 545_{10} 557_{13}
ܡܬܬܒܥܐ 492_{5}
ܐܬܬܒܥ 628_{8}
ܐܬܬܒܥܘ 392_{21}
ܐܬܬܒܥܬ 612_{5}
ܢܬܬܒܥ 264_{24}
ܬܬܬܒܥ 664_{9}
ܡܬܬܒܥ 420_{14}
ܡܬܬܒܥܐ 5_{3} 8_{2}
ܬܒܪ 673_{22}
ܬܒܪܐ $300_{13-14-20}$ 348_{26} 349_{2} 477_{20}
ܬܒܪܗ 464_{23} 809_{12}
ܬܒܪܢ 181_{2} 185_{11}
ܬܒܪܐ 21_{25-26} 24_{9} 53_{15} 57_{14} 128_{3} 161_{2-19} 193_{26} 264_{20} 265_{26} 268_{1} 301_{4} 316_{25} 485_{22} 536_{14} 541_{3} 569_{14} 573_{22} 576_{20-21} 580_{16} 657_{18} 664_{2} 669_{18} 700_{12} 709_{4-7} 720_{19} $813_{9-13-18}$ $816_{11-12-21}$ 832_{12-14} 836_{2} 857_{14}
ܬܒܪܘܗܝ 53_{23} 112_{24} 160_{24-26} 236_{19} 296_{2} 297_{21} 304_{12} 332_{6} 364_{9} 389_{17} 405_{4} 409_{12} 497_{18} 513_{23} 536_{17} 569_{10} 577_{3} 653_{10} 661_{21} 697_{15} 708_{26} 709_{24} 724_{23} 732_{18-21} 761_{10} 792_{5} 845_{19} 925_{24-26} 929_{16}
ܬܒܪܝܗܘܢ 53_{13} 69_{2} 112_{3} 312_{21} 360_{4} 392_{20} 469_{21} 524_{21} 576_{17} 876_{17-23} 889_{17} 909_{20} 929_{10-11}

1059

ܚܘܫܒ̈ܝܗܘܢ 320_{24}
ܚܫܒܐ 125_{11}
ܚܫܒ̈ܝܢ 397_{10} 221_{22}
ܚܫܒܬ 37_{10} 317_{10-13} 381_{23} 408_{19} 420_{18} 452_{11} 481_{21} 484_{2-16} 489_{17} 548_{7} $616_{15-20-21}$ 657_{4} 720_{23} 721_{7} 749_{7} 769_{20}*bis* 772_{5} 808_{4} 809_{2-6} 912_{7-8}*bis* 884_{8}
ܚܫܒܗ 392_{9} 397_{21} 556_{15} 592_{23} 693_{19-23} 696_{3-16} 697_{25} 700_{2-6}
ܚܫܒܢ 244_{27} 764_{11}
ܚܫܒܬ 621_{10}
ܚܘܫܒܐ 44_{10} 89_{2} 109_{18} 161_{25} 164_{5} 196_{14} 484_{5} 492_{4} 665_{13} 705_{3} 812_{8} 829_{6} 884_{5}
ܚܘܫܒ̈ܝܗܘܢ 221_{21-23} 240_{25} 465_{3} 501_{2} 661_{7} 664_{4} 693_{7} 728_{8} 809_{23} 928_{2}
ܚܘܫܒܢܐ 36_{19} 192_{10} 245_{13} 432_{13} 465_{9} 580_{21} 581_{1} 844_{1}
ܚܘܫܒܢܗ 489_{18} 625_{19}
ܚܘܫܒܢ̈ܝܗܘܢ 633-634 680_{2} 689_{18}
ܚܘܫܒܢܗ 873_{23}
ܡܚܫܒܢܘܬܐ 64_{17} 572_{21}
ܡܚܫܒܬܐ 545_{15}
ܡܚܫܒ̈ܬܐ 169_{12} 433_{5} 580_{21} 481_{2}
ܡܚܫܒܬܗ 548_{10}
ܡܚܫܒ̈ܬܢ 252_{22-21}
ܡܚܫܒܬܟ 169_{10}

ܚܫܚ 125_{7} 209_{19} 228_{14} 273_{12} 621_{19} 693_{21-26} 760_{17} 761_{22} 764_{24-26} 732_{5} 804_{15} 817_{21} 929_{23}
ܚܫܚܗ 212_{9-12} 220_{15} 228_{10} 340_{6} 353_{11-13} 432_{10} 565_{4} 800_{16} 304_{22} 852_{23}
ܚܫܚܬ 172_{22} 721_{2}
ܚܫܚܘܢ 180_{13} 492_{7}
ܚܫܚܘܬܗܘܢ 665_{20}
ܢܚܫܚ 148_{5} 177_{19} 341_{1-25} 436_{23} 572_{21} 493_{5} 529_{3} 533_{8} 581_{6} 592_{19} 593_{4} 669_{23} 741_{3} 825_{26}
ܢܚܫܚܘܢ 68_{24} 217_{3} 545_{19} 673_{11} 684_{2}
ܐܬܚܫܚ 393_{10} 681_{24} 705_{18} 729_{15} 793_{6}
ܐܬܚܫܚܘܬܗܘܢ 757_{5}
ܐܬܚܫܚܘܢ 584_{12} 601_{7}
ܚܫܚ̈ 49_{24} 64_{4} 104_{3} 120_{18-21} 136_{14} 160_{9} 165_{26} 169_{16} 260_{7} 380_{20} 408_{16} 409_{24} 412_{2} 409_{25} 452_{18} 477_{20} 497_{18} 525_{20} 537_{18} 596_{4-5-9} 612_{24} 613_{5} 629_{8} 680_{14-22} 720_{11} 729_{19} 741_{5} 820_{13} 824_{19} 828_{2-9} 829_{20} 844_{18} 853_{18} 893_{26} 896_{3}
ܚܫܚܝ 161_{25} 209_{16} 221_{18} 244_{3} 436_{9} 505_{19} 525_{17} 680_{3} 741_{1} 833_{22} 852_{20} 901_{5} 904_{8}
ܚܫܚܐ 173_{13} 453_{10} 640_{7} 684_{11}
ܚܫܚܘܢ 585_{26} 588_{2} 840_{6} 905_{2}
ܚܫܚܬܢ 124_{25}
ܚܫܚܬܟ 668_{9}

1060

ܐܬܚܫܚܬ 724_{11}
ܢܬܚܫܚܘܢ 324_{10}
ܡܬܚܫܚܢ 49_{20} 680_{7} 681_{18}
ܡܬܚܫܚܢܘܬܐ 68_{21} 724_{2}
ܐܚܫܚ 212_{13} 272_{15} 928_{3}
ܡܚܫܚܢ 173_{13} 220_{4} 545_{13} 761_{8} 845_{22}
ܚܫܚܢ 365_{15} 536_{4-12} 540_{17} 544_{12} 565_{3} 813_{8} 856_{6}
ܚܫܚܘܬܗ 560_{15}
ܚܫܚܘܬܐ 32_{21} 57_{16} 236_{4} 317_{16} 356_{1} 436_{23} 596_{1} 600_{3} 632_{16} 645_{19} 653_{24} 717_{23}*bis* 853_{17} 889_{3} 908_{6}
ܡܬܚܫܚܢܘܬܐ 584_{5} 585_{16-24} 588_{20} 853_{19}

ܚܫܠ 468_{12}

ܚܫܠܬܐ 109_{16} 216_{2-3}

ܡܚܫܠܐ 720_{16}

ܢܚܫܠ 77_{13}
ܚܫܠ 421_{8}
ܐܬܚܫܠ 276_{13}
ܚܫܟ 649_{10} 708_{25} 732_{20}
ܚܫܟܐ 740_{3}

ܚܫܢ 144_{6} 328_{18} 540_{9} 592_{2} 608_{13} 856_{26}
ܚܫܢ 401_{2} 832_{8}
ܢܚܫܢ 252_{8} 344_{3-5} 401_{4} 665_{16} 717_{18} 777_{24}
ܚܫܢܐ 185_{12} 492_{2} 552_{6} 549_{10} 660_{13} 773_{4} 845_{22}
ܚܫܢܗ 181_{3}
ܚܫܢܗ 309_{8}
ܚܫܢܐ 185_{19}
ܚܫܢܘܬܗܘܢ 825_{13} 932_{2}
ܚܫܢܝܢ 924_{6}

ܚܫܪ 156_{21} 172_{5} 249_{4} 505_{10-18} 861_{3}
ܚܫܪ 736_{20}
ܢܚܫܪܘܢ 112_{19}
ܢܚܫܪ 149_{17} 249_{3}
ܡܚܫܪ 281_{4} 505_{15} 561_{16} 601_{10}
ܡܚܫܪܐ 893_{6-9}
ܡܚܫܪܘ 281_{4}
ܐܬܚܫܪܗ 348_{7}
ܢܬܚܫܪܘܢ 281_{6} 824_{17}
ܡܬܚܫܪ 281_{4}
ܡܬܚܫܪܘ 281_{4}
ܚܘܫܪܢܐ 269_{3} 485_{7} 497_{9}
ܚܘܫܪܢܗ 548_{3}
ܚܘܫܪܢܗ 604_{26}
ܡܚܫܪܢܐ 301_{6} 545_{4}
ܡܚܫܪܢܐ 233_{20}

ܚܬܐ 85_{17-18} 83_{14} 233_{19-24} 261_{16-17} 276_{10-14} 284_{4} 285-286 289_{1-7-13}*bis*$_{15-20-26}$ $292_{1-2-6-13-16-22-26}$ $293_{13-18-26}$ $296_{5-9-17-25}$ 297_{4} 289_{15} $301_{15-18-23}$ $304_{6-19-26}$ 305_{14} 308_{1} 372_{12} 480_{20} 492_{12} 496_{18} 497_{2-5} 637_{22} 769_{11} 780_{2-3-5} 797_{14-24} 800_{1} 885_{15-16} 868_{12}

1061

ܚܬܗ 485_{2}
ܚܬܐ 293_{23}

ܐܚܬܪ 496_{10}
ܚܬܪ 764_{10}
ܡܚܬܪ 184_{20} 817_{16}

ܚܬܘܢ 300_{4} 893_{15}
ܚܬܘܢܐ 212_{1}

ܚܬܐ 484_{23}
ܚܬܝ 508_{2}
ܢܚܬܐ 844_{17}

ܚܬܡܐ 928_{13}

ܐܬܚܬܡܘ 68_{2}

ܚܬܡ 696_{7}
ܐܚܬܡ 693_{24}
ܐܚܬܡܘ 696_{25}
ܚܬܢܐ 192_{3} 204_{24} 236_{11} 256_{26} 260_{4} 268_{14} 308_{14} 313_{19} 361_{12-21} 408_{16} 564_{11} 640_{20} 645_{12} 653_{6} 697_{3} 705_{6-7-14} 708_{24} 825_{23} 841_{15}
ܚܬܢܘܗܝ 709_{18} 712_{23}
ܚܬܢ̈ܐ 80_{22} 204_{22} 561_{20} 268_{21} 577_{25} 580_{10} 661_{31}
ܚܬܢ 360_{4} 361_{4}*bis* 700_{22} 840_{12}
ܚܬܢܐ 113_{22} 117_{1} 184_{3-21} 693_{22} 697_{2} 705_{6}
ܚܬܢ̈ܐ 117_{16} 169_{22} 200_{13} 220_{19} 640_{16} 641_{12} 645_{12} 657_{14} 697_{3} 721_{10} 728_{5-7} 765_{13}
ܚܬܢܘܬܐ 361_{26}
ܚܬܢܘܬܐ 636_{17} $696_{22-23-25-26}$
ܚܬܢܬܐ 441_{21}

ܚܬܦܐ 536_{21-23}

ܚܬܪ 632_{20} 673_{5} 688_{23-24} 704_{26}
ܡܚܬܪܘܢ 793_{22}
ܡܚܬܪܘ 793_{22}

ܚܬܪܐ 132_{4}

ܚܬܝܬܐ 820_{11} $_{20}$ 845_{2}
ܡܬܚܬܝܬܐ 836_{6}
ܚܬܝܬ 909_{6}
ܚܬܝܬܐ 229_{1}
ܚܬܝܬܐܝܬ 533_{5-8-9}

ܚܛܗܘܢ 704_{12}
ܐܚܛ 213_{16}
ܐܚܛܘܗܘܢ 620_{10}
ܚܛܝ 577_{24} 580_{11}
ܚܛܝܢ 620_{9-13}
ܚܛܐ 213_{9} 620_{8-23}
ܚܛܝܢ 213_{10}

ܚܛܐ 701_{19}

ܚܛܛܐ 532_{23}
ܚܛܛ 589_{2}
ܡܚܛܛ 381_{10}

ܚܛܐ 816_{19-24} 817_{6-19} 820_{4}
ܚܛܝܐ 829_{12}

ܡܒܚܪܐ 733_{13}

ܒܚܫܐ 492_{19}

ܒܚܪ 212_{25} 233_{1} 237_{25} 332_{17} 364_{19} $368_{16\text{-}18}$ 369_{4} 496_{17} $560_{12\text{-}22}$ 600_{18} 844_{9}

ܒܚܝܪܐ 81_{21} 272_{17}*bis* 376_{6}*bis* 409_{20} 412_{20} 604_{24} 633_{2}*bis* 672_{9}*bis* $673_{3\text{-}4\text{-}5\text{-}7}$*bis* 688_{23}*bis*

ܒܚܝܪܗ 83_{11} 640_{13}

ܒ̈ܚܝܪܐ 64_{3} 81_{19} 337_{13} 440_{7} 589_{5} 600_{8} 612_{18} $632_{17\text{-}18\text{-}19}$ 761_{15} 793_{21} 797_{6}

ܒ̈ܚܝܪܝܟܘܢ 1_{12} 76_{7} 384_{24} 516_{11} 541_{4} 796_{25} 929_{9}

ܒ̈ܚܝܪܝܗܘܢ 36_{23} $244_{14\text{-}17}$ 428_{15} 484_{8} 556_{33} 833_{21}

ܒ̈ܚܝܪܝܢ 85_{3} $280_{10\text{-}11}$ 465_{24}

ܒ̈ܚܝܪܝ 252_{10} 372_{5} 377_{5} 780_{5}

ܒ̈ܚܝܪܝܟ 193_{25} 197_{1} 200_{19} 385_{1} 520_{10} 556_{16}

ܒܚܝܪܘܬܐ $244_{24\text{-}26}$ $245_{1\text{-}4}$

ܐܒܛܠ 549_{1} 552_{23}

ܡܒܛܠ 216_{19} 548_{19}

ܐܬܒܛܠܘ 549_{13} 833_{16}

ܡܬܒܛܠ 216_{19} 597_{25}

ܡܬܒܛܠܐ 340_{19} 341_{3}

ܒܛܠ 833_{18}

ܒܛܠܐ 592_{10}

ܒ̈ܛܠܐ 144_{10} 229_{18} 352_{18} 588_{24} 600_{24} 612_{3} $613_{12\text{-}19}$ 625_{11} 693_{23} 760_{4}

ܒܛܠܬܗ 228_{17}

ܡܬܒܛܠܢܝ 49_{6}

ܒܛܢ 829_{8}

ܒܛܢܝ 324_{3}

ܒܛܢܬܐ 640_{14}

ܢܒܛܢ 725_{10}

ܒܛܢܬܐ 640_{10}

ܒܛܢܬܐ 640_{9}

ܒܛܢܐ 100_{3} 640_{9} 660_{14} 668_{7} 748_{13}

ܒܛܢܘܬܐ 93_{4} 257_{3} 813_{11}

ܢܒܝܢ 604_{3}

ܒܝܢ 237_{26} 869_{14}

ܡܒܝܢ 241_{1} $569_{7\text{-}11}$ $861_{15\text{-}16}$ 868_{9}

ܡܒܝܢܝ $325_{2\text{-}9}$ 329_{16}

ܡܒܝܢܐ 53_{25} 56_{3} 512_{3} 924_{16}

ܐܬܒܝܢ 68_{6} 384_{6} 416_{10} 592_{14} 749_{19} 764_{21} 841_{4}

ܐܬܒܝܢܘ 541_{17}

ܢܬܒܝܢ 361_{23} 384_{7}

ܢܬܒܝܢܘܢ 68_{27} 185_{14} $453_{18\text{-}24}$ 512_{22} 632_{11} 749_{18}

ܐܬܒܝܢ 273_{26}

ܐܬܒܝܢܘ 57_{6}

ܡܬܒܝܢ 68_{4} 233_{4} 284_{3} 285_{3} 384_{4} 388_{5} 765_{6} 920_{25}

ܡܬܒܝܢܝܢ 40_{23} 41_{1} 185_{20} 304_{15} 341_{17}

ܡܬܒܝܢܢܐ 453_{21}

ܢܬܒܝܢ 472_{18}

ܡܬܒܝܢܢ 217_{6} 640_{6}

ܡܬܒܝܢܝܢ 248_{15} 508_{1}

ܡܬܒܝܢܢܐ 216_{23}

ܡܬܒܝܢܢܬ 484_{6}

ܒܝܢܬܐ 225_{6} 681_{9}

ܒܝܢܐ 20_{20} 53_{7} 357_{5} 364_{2} 381_{11} 384_{21} 612_{22} $613_{7\text{-}18}$ 632_{11} 733_{5}

ܒ̈ܝܢܐ 80_{15} 229_{18} $352_{21\text{-}24}$ 368_{20} $369_{5\text{-}10\text{-}19\text{-}24}$ 369_{24} 384_{25} 409_{23} 564_{19} 596_{17} 597_{4} 600_{24} 613_{19} 617_{16} 625_{11} 700_{21}

ܒܝܢܬܐ 144_{14} 328_{19} 329_{10} 776_{19}

ܒܝܬ 129_{12} 136_{17} 369_{4} $576_{1\text{-}14}$ 741_{12} 909_{3}

ܒܝܬ 132_{4}

ܒܝܬܘܢ $105_{14\text{-}24}$ 905_{13}

ܢܒܘܬ 25_{10} 148_{2} 152_{12} 225_{12} 349_{4} 377_{15} 456_{11} 568_{10} 596_{15} 732_{13} 741_{4}

ܢܒܘܬܘܢ 108_{25} 109_{10} 472_{4} 501_{21} 504_{14} 512_{19} 568_{23} 741_{15} 780_{16}

ܐܒܘܬ 441_{22} 772_{3}

ܐܒܘܬܘܢ 33_{24} 105_{11} 252_{1} 504_{14} 549_{13} 832_{20} 865_{16}

ܐܒܘܬ 777_{14}

ܒܘܬ 129_{8} 280_{20} 400_{14} 404_{12} 893_{24}

ܒܘܬܘ 105_{25} 108_{9} 109_{3} 128_{10} 433_{8} 500_{11} $896_{15\text{-}20}$

ܒܝܬ 37_{3} 97_{1} 108_{5} 144_{1} 193_{14} 261_{12} 377_{9} 412_{8} 429_{20} $449_{2\text{-}16}$ 452_{6} 461_{11} 485_{15} $525_{7\text{-}10}$ 533_{4} 537_{9} $540_{9\text{-}15}$ 717_{15} 896_{18} 908_{12} 921_{7}

ܒܬܝ 137_{12} 156_{14} 213_{5} 265_{2} 293_{14} 456_{9} 500_{7} $513_{14\text{-}23}$ 524_{9} 525_{1} 832_{21} 576_{12} 757_{13} 865_{8} 885_{2} 888_{9} 900_{19}

ܒܝܬܐ 265_{17} 513_{12}

ܒܬܝܟ 833_{2}

ܐܒܝܬ 400_{13} 764_{18}

ܐܒܝܬܗ 144_{13}

ܐܒܝܬܬܢ 524_{4}

ܢܒܝܬܘܢ 148_{17}

ܐܒܝܬ 257_{11}

ܐܒܝܬܢ 496_{14}

ܡܒܝܬ 192_{26} 617_{15} 717_{22}

ܡܒܝܬܝ 524_{13}

ܡܒܝܬܐ 308_{26}

ܡܒܝܬܟ 177_{15}

ܡܒܝܬ 576_{12}

ܐܬܒܝܬܘ 224_{14}

ܒܝܬܬ 49_{7} 96_{14} 101_{4} 109_{6} 112_{14} 245_{15} 349_{13} 472_{16} 500_{1} 632_{16} 693_{22} 733_{4} $740_{8\text{-}22}$ $744_{2\text{-}7}$ 897_{14}

ܒܝܬܬܐ 681_{8} 724_{1}

ܒܝܬܘܬܐ 576_{14}

ܒ̈ܝܬܬܐ 177_{15}

ܒ̈ܝܬܬܗ 308_{25}

ܒܝܬܬܗܘܢ 645_{7}

ܒܝ̈ܬܘܬܐ 776_{15}

ܒܝܬ 12_{10} 40_{18} 105_{6} 136_{16} 164_{21} 248_{21} $260_{5\text{-}6}$ 284_{2} 304_{24} 325_{10} 360_{14} 372_{25} 396_{3} 441_{1} 525_{11} 573_{9} 629_{10} 732_{12} 737_{7} 757_{6} $761_{5\text{-}7}$ 800_{1} 832_{23} 852_{15}*bis* $853_{8\text{-}14}$ 869_{9} 912_{11} 917_{18} 924_{6} 928_{21}

ܒܝܬܝ 12_{10} 136_{16} 284_{3} 304_{24} 372_{25} 396_{3} 525_{11} 573_{9} 629_{10} 832_{23} 852_{16} 853_{14} 869_{9} 917_{18}

ܒܝܬܐ 16_{7} 29_{10} $32_{20\text{-}23}$ 36_{20} 48_{8} $49_{4\text{-}26}$ 52_{6} 53_{5} $57_{5\text{-}13}$ 68_{1} 69_{11} 72_{4} 73_{17} $76_{18\text{-}19}$ 80_{4} 89_{25} 104_{9} 121_{4} $132_{18\text{-}19\text{-}20\text{-}22}$ 133_{4} 144_{12} 145_{1} 156_{7} 164_{10} $172_{3\text{-}4\text{-}5\text{-}6\text{-}9}$ 173_{25} 177_{20} 185_{14} 192_{12} 201_{10} $204_{4\text{-}5\text{-}6}$ 217_{11} 220_{8} 225_{14} 229_{7} 232_{27} $233_{3\text{-}7\text{-}8}$ 236_{4} $237_{20\text{-}25}$ 240_{6} 244_{21} $248_{18\text{-}21}$ $252_{5\text{-}7\text{-}11}$*bis*$_{\text{-}13\text{-}17}$ 256_{25} 257_{26} $260_{7\text{-}8\text{-}10\text{-}24}$ 261_{1}*bis*$_{\text{-}4\text{-}7}$ 264_{25} $268_{25\text{-}26}$ 280_{9} 296_{2} $316_{5\text{-}10\text{-}15}$ $317_{2\text{-}16}$ 325_{11} 332_{5}*bis*$_{\text{-}17}$ $344_{14\text{-}17\text{-}18\text{-}20}$ $345_{1\text{-}2\text{-}19\text{-}27}$ 357_{6} 360_{24} $365_{1\text{-}10}$ 369_{3} $373_{8\text{-}13\text{-}19\text{-}24}$ 376_{8} 381_{21} 384_{22} 389_{12} $404_{1\text{-}7}$ 412_{7} $413_{2\text{-}6}$ 432_{4} 433_{14} $440_{6\text{-}8}$ 443_{14} $448_{7\text{-}10\text{-}24}$ 449_{2} 461_{1} 464_{21} 481_{15} 484_{23} $524_{15\text{-}24}$ $525_{13\text{-}14\text{-}15\text{-}18}$ $553_{13\text{-}14\text{-}15}$ $569_{18\text{-}23\text{-}24}$ 573_{20} $588_{6\text{-}14\text{-}20\text{-}22}$ 589_{4} $597_{13\text{-}17\text{-}20}$ 600_{16} 613_{25} $629_{22\text{-}25}$ 636_{12} $637_{12\text{-}14}$ 644_{4} 648_{16} 649_{14} 653_{23} 664_{6} 665_{19} 693_{10} 704_{26} 713_{5} 733_{5} 736_{25} $737_{10\text{-}16}$ $740_{13\text{-}15}$ 741_{4} 745_{9} 757_{11} 760_{7} 769_{21} $772_{5\text{-}11\text{-}19}$ 781_{17} 793_{16} $796_{2\text{-}5}$ $820_{10\text{-}12}$ 821_{2} 828_{13} 849_{18} 852_{3} 853_{9} 869_{6} 892_{8} 897_{19} 901_{14} 921_{11} 929_{23}

ܒܝܬܗ 385_{1}

ܒܝܬܐ 80_{15} 164_{12} 424_{12} 616_{4} 928_{10}

ܒܝ̈ܬܝ 385_{3} 797_{11}

ܒܟܝܐ 128_{2} 181_{18} 201_{2} $225_{7\text{-}9}$ 484_{10} 577_{8} 620_{7} 648_{18} $649_{17\text{-}22}$ 657_{1} 684_{21} 685_{22} 688_{14} 768_{8} 821_{12} 868_{25} 873_{21}

ܒܟܝܗ 812_{10}

ܒܟܝܢ 705_{20}

ܒܟܝܬܘܢ 105_{14}

ܒܟܝܬ 344_{1}

ܒܟܝܬܢܝܬܐ $129_{11\text{-}18}$ 132_{1} 224_{16} 232_{5} 236_{25} $240_{10\text{-}19}$ $260_{2\text{-}3}$ 481_{24} $484_{4\text{-}22}$ 485_{3} $560_{12\text{-}22}$ 744_{22}

ܒܟܪ 576_{15} 809_{10}

ܒܟܪܗ 292_{4} 717_{18}

ܒܟܪܝ 720_{7}

ܢܒܟܪ 720_{5}

ܢܒܟܪܘܢ 717_{19}

ܒܟܪ $296_{10\text{-}12\text{-}16}$ 661_{4} $713_{2\text{-}10}$

ܒܟܪܝ 717_{16} 720_{4} 801_{22}

ܒܟܪܝܟ 720_{2}

ܒܟܝܪܐ 292_{23}

ܡܫܡܫܢܘܬܐ 196$_{24}$ 289$_{17}$ 296$_{16}$ 720$_{3}$ 721$_{9}$ 797$_{9-15}$
ܡܫܡܫܢܘܬܗ 292$_{2}$ 293$_{1}$

ܫܡܫܗ 613$_{1}$ 853$_{9}$
ܫܡܫܬ 557$_{19}$
ܫܡܫܬ 740$_{16}$
ܢܫܡܫ 609$_{19}$ 852$_{18}$
ܢܫܡܫܘܢ 340$_{4}$
ܫܡܫܬ 753$_{23}$
ܫܡܫܝܢ 80$_{16}$ 740$_{4}$
ܫܡܫܝܢ 49$_{7-9}$
ܡܫܡܫ 613$_{11}$
ܡܫܬܡܫ 89$_{14}$ 317$_{6}$
ܫܡܫܐ 80$_{20}$ 169$_{12}$ 180$_{14}$ 256$_{24}$ 340$_{2}$ 540$_{16}$ 541$_{10}$ $_{14-22}$ 584$_{4}$ 585$_{16}$ 601$_{3-10-21}$ 605$_{1}$ 632$_{8}$ 737$_{23-25}$ 740$_{22-23}$ 748$_{2-9-25}$ 760$_{21-22}$ 856$_{8}$
ܫܡܫܗ 677$_{6}$
ܫܡܫܗ 68$_{10}$
ܫܡܫܗܘܢ 737$_{17}$ 768$_{1}$
ܫܡܫܗܝܢ 153$_{25}$
ܫܡܫܢ 64$_{17}$ 169$_{10}$ 572$_{21}$
ܫܡ̈ܫܐ 80$_{4}$
ܫܡ̈ܫܘܗܝ 309$_{4}$

ܫܡܫܝܢ 216$_{9}$

ܫܡܥ 76$_{7}$
ܫܡܥܗ 36$_{23}$
ܐܫܡܥ 85$_{3}$

ܫܡܫܢ 20$_{20}$ 449$_{13}$
ܫܡܫܢܘܬܐ 577$_{17}$
ܫܘܡܫܐ 92$_{6}$ 193$_{17}$ 197$_{24}$ 293$_{12}$ 329$_{7}$ 356$_{12}$ 360$_{21}$ 449$_{22}$ 452$_{2-17}$ 456$_{3}$ 461$_{4}$ 509$_{24}$ 513$_{3}$ 516$_{21}$ 697$_{19}$ 749$_{12}$

ܫܢܐ 468$_{20-22}$ 921$_{20}$
ܫܢܝܗ 369$_{5}$
ܢܫܢܐ 100$_{9}$ 569$_{22}$ 625$_{18}$ 816$_{8}$ 845$_{10}$ 928$_{22}$
ܢܫܢܘܢ 569$_{2}$ 616$_{19}$
ܫܢܐ 72$_{13}$ 153$_{9}$ 173$_{10}$ 292$_{8-12}$ 408$_{3}$ 525$_{11}$ 532$_{25}$ 544$_{10}$ 617$_{16-22}$ 624$_{4}$ 880$_{15}$ 932$_{4}$
ܫܢܝܢ 289$_{23}$ 257$_{5}$
ܫܢܝܐ 345$_{20}$ 436$_{26}$ 437$_{20}$ 440$_{14}$ 512$_{4}$ 785$_{11}$ 788$_{8-17}$
ܫܢܝܘܬܐ 556$_{16}$ 592$_{8}$
ܫܢܝ̈ܘܬܐ 556$_{22}$
ܫܢܝ̈ܘܬܗܘܢ 500$_{8}$
ܫܢܝ̈ܘܬܗ 869$_{7}$
ܫܘܢܝܐ 144$_{19}$ 253$_{14}$ 460$_{8}$ 741$_{25}$ 749$_{20}$ 908$_{5}$
ܫܘܢܝܗ 136$_{13}$ 144$_{13-19}$ 696$_{2}$
ܫܢܝܗܘܢ 556$_{14}$
ܫܢܝܢ 225$_{6}$*bis*
ܫܢܐ 377$_{25}$ 556$_{13-19}$ 577$_{4}$ 580$_{19}$
ܫܢܝ 577$_{20}$
ܐܫܬܢܝ 65$_{26}$

ܢܫܬܢܐ 897$_{15}$ 500$_{2}$
ܐܫܬܢܐ 836$_{23}$ 889$_{16-19}$
ܡܫܬܢܝܢ 477$_{20}$
ܫܢܝܐ 60$_{4}$
ܫܢܝܢܗ 473$_{4}$
ܫܢܝܢܐ 888$_{19}$

ܫܢ̈ܐ 301$_{9-12}$ 720$_{16}$ 865$_{3}$
ܫܢܝܢ 301$_{8-14}$ 329$_{4}$

ܫܥܐ 245$_{24}$ 569$_{23}$ 852$_{6}$
ܫܥܝܗ 36$_{21}$ 369$_{2}$
ܢܫܥܐ 372$_{20}$ 569$_{25}$
ܫܥܐ 72$_{5}$ 293$_{25}$ 296$_{4-6}$ 301$_{20}$ 461$_{1}$ 760$_{6}$
ܫܥܝܢ 413$_{5}$

ܫܘܥܝܬܐ 37$_{24}$ 265$_{26}$ 540$_{5}$ 609$_{9}$ 808$_{10}$ 853$_{11}$ 905$_{7}$ 909$_{18}$
ܫܘܥܝܬܗܘܢ 904$_{6}$
ܫܘܥܝܬܢ 912$_{21}$

ܫܦܪ 425$_{17}$
ܫܦܝܪܐ 148$_{26}$ 165$_{8-10}$ 249-250 269$_{3}$ 684$_{7-8-9-23}$ 772$_{18}$ 773$_{2}$
ܫܦܝܪ 633-634 689$_{17}$ 691-692 712$_{26}$ 713-714 733-734 757-758 767-768 785-786 805$_{8}$ 807-808 857$_{17}$
ܫܦܝܪܬܐ 165$_{9}$ 227-228 581$_{10}$ 583-584 732$_{22}$ 784$_{3}$
ܡܫܦܪ 645$_{6}$

ܐܫܬܦܩܘ 357$_{15}$
ܫܦܩܐ 176$_{9}$
ܫܘܦܩܐ 357$_{14}$

ܫܩܝܐ 208$_{14}$ 612$_{2}$ 625$_{17}$ 729$_{25}$*bis* 900$_{11}$

ܢܫܩܠܘܢ 349$_{6}$ 616$_{24}$

ܫܩܠܗ 180$_{10}$
ܫܩܠܐ 848$_{1}$

ܫܪܐ 124$_{8}$ 228$_{5}$
ܫܪܝܗܘܢ 781$_{9}$
ܫܪܝܘܬܗܘܢ 321$_{14}$
ܐܫܬܪܝܗܘܢ 308$_{16}$
ܡܫܪܐ 249$_{12}$ 761$_{18}$
ܫܪܝܐ 213$_{22}$
ܡܫܬܪܐ 264$_{11}$
ܫܪܝܬܐ 352$_{19}$ 868$_{20}$
ܫܪܝ̈ܬܐ 173$_{20}$ 252$_{2}$

ܫܪܟܗ 840$_{8}$
ܐܫܬܪܟ 417$_{19}$ 448$_{3}$
ܡܫܪܟܝܢ 904$_{2}$
ܫܪܟܢܬܐ 237$_{22}$ 749$_{18-25}$
ܫܪܟܢܬܗ 376$_{25}$ 596$_{15}$ 572$_{2}$
ܫܪܟܢܬܢ 37$_{3}$ 569$_{16}$

ܫܪܟܐ 697$_{7}$

ܫܪܟܗ 697$_{5}$

ܫܪܪܗ 537$_{7}$
ܫܪܪܗ 537$_{14}$
ܫܪܪܗ 53$_{10}$
ܫܪܪܝ 177$_{8}$
ܫܪܪܝܢ 177$_{9}$
ܫܪܪܝܗ 544$_{8}$
ܢܫܪܪ 389$_{13}$ 540$_{12}$
ܐܫܪܪ 120$_{8}$ 145$_{10}$
ܐܫܪܪܘܗܝ 120$_{3}$
ܐܫܪܪܘܢ 508$_{16}$
ܫܘܪܪܗ 401$_{14}$
ܫܪܝܪ 32$_{9}$ 72$_{3}$ 532$_{9}$ 536$_{3}$
ܫܪܝܪܢ 52$_{19}$ 325$_{16}$ 869$_{23}$
ܫܪ̈ܝܪܝ 152$_{17}$
ܡܫܪܪ 448$_{8}$ 789$_{14}$
ܡܫܪܪܗ 533$_{17}$
ܡܫܬܪܪܐ 356$_{5}$ 440$_{14}$
ܫܪܪܐ 441$_{15}$ 533$_{16}$ 536$_{20-22}$ 816$_{23}$
ܫܪܪܗ 533$_{21}$ 537$_{6-15}$
ܫܪ̈ܪܐ 180$_{3}$

ܫܬܒ 301$_{19}$
ܐܫܬܬܒ 73$_{6}$
ܡܫܬܬܒܐ 792$_{24}$
ܫܘܬܒܐ 16$_{26}$ 17$_{2}$ 68$_{20-15-22-23}$ 69$_{5}$ 72$_{9-21}$ 73$_{3}$ 76$_{23}$ 132$_{21}$ 373$_{22}$ 384$_{3}$
ܡܫܬܟܢ 725$_{4-6}$

ܫܬܟܢ 301$_{8}$

ܫܬܐܣܬ 720$_{16}$
ܫܬܐܣܢ 64$_{22}$ 588$_{25}$ 600$_{12}$ 708$_{4}$
ܫܬܐܣܬܐ 56$_{15}$ 148$_{24}$ 189$_{9}$ 257$_{12}$ 885$_{9}$
ܫܬܐܣܬܐ 48$_{23}$ 56$_{17-20}$ 57$_{26}$ 61$_{27}$ 212$_{10}$ 328$_{3}$ 637$_{7-8}$ 752$_{8}$
ܫܬܐܣܝܢ 61$_{24}$ 64$_{3}$ 340$_{13-20}$ 341$_{7}$ 605$_{5-7}$ 613$_{6-23}$
ܫܬܐܣܬܘܬܐ 49$_{6}$ 340$_{15}$ 600$_{14}$ 808$_{9}$
ܫܬܐܣܬܘܬܗܘܢ 340$_{13}$ 605$_{8}$

ܫܬܝܐ 313$_{12}$ 600$_{14}$

ܡܫܬܝܬܐ 532$_{15}$
ܫܬܝܬܐ 884$_{20}$
ܫܬܝܬܐ 781$_{18}$
ܫܬܝܬܝܢ 781$_{23}$ 864$_{18}$
ܫܬܝܬܘܬܐ 733$_{4}$ 884$_{11}$
ܫܬܝܬܐܝܬ 96$_{23}$

ܫܬܩܗܘܢ 477$_{5}$

ܫܬܪܐ 553$_{8}$
ܫܬܪܐ 516$_{15}$

ܫܬܩܘ 625$_{8}$
ܫܬܩܬ 172$_{19}$
ܢܫܬܘܩ 617$_{4}$ 648$_{2}$
ܢܫܬܩܘܢ 873$_{10}$
ܫܬܘܩ 280$_{19}$

1068

ܟܪܘܒ 101_{16} 317_{7} 648_{13} 840_{24} 849_{2} 881_{1}
ܟܪܘܒܐ 357_{11} 652_{19}
ܟܪܘܒܝܢ 109_{1} 521_{4} 648_{10} 860_{11} 864_{8}
ܟܪܘܒܝ̈ܢ 252_{3}
ܟܪܘܒ 521_{21}
ܟܬܒܝܢ 680_{13}
ܐܟܬܒ 653_{7}
ܡܟܬܒܢܘܬܐ 836_{9}
ܟܬ̈ܒܢܐ 485_{10} 537_{11} 548_{12-13}
ܟܬܒܢ̈ܐ 260_{20}*bis*
ܟܬܘܒܐ 1_{13}
ܟܬܘܒܗ 257_{14}
ܟܬܘܒܝܢ 821_{15}
ܟܬܘܒܘܬܐ 257_{2} 773_{9}
ܠܒܫ 172_{19} 208_{24} 229_{11-14} 244_{18} 557_{7} 573_{5} 629_{25} 713_{6-7} 745_{26} 796_{27} 849_{1} 932_{6}
ܡܠܒܫ 53_{8}
ܠܒܘܫܐ 52_{19} 56_{5} 65_{18} 189_{12-14} 236_{18} 369_{24} 489_{12} 716_{11}
ܠܒܘܫܝܢ 57_{14} 376_{14-23} 409_{20} 848_{13}
ܐܠܒܫ 684_{3}
ܠܒܝܫܬܐ 580_{14} 856_{12}
ܠܒܝܫܘܬܐ 4_{15} 461_{15} 464_{16} 465_{10-13} 812_{13}
ܠܒܪ 880_{21}
ܐܠܒܪܗ 708_{5}
ܢܠܒܪ 661_{11} 664_{24}
ܠܒܪܐ 321_{5}
ܡܠܒܪ 664_{23} 880_{21} 884_{17}
ܠܒܪܢ 880_{6}
ܠܒܪܢܐ 184_{3-21} 261_{2} 537_{12}
ܠܒܪܢܐ 57_{12} 60_{8} 260_{10-16} 576_{24} 960_{12}
ܠܒܪܢܝܐ 568_{15}
ܠܒܘܪܐ 1_{2} 24_{6} 57_{16} 260_{1} 265_{23} 381_{15} 340_{3} 577_{17} 601_{1} 612_{22-23} 613_{5-22} 616_{14} 625_{1} 833_{14} 908_{5}
ܠܒܘܪܗ 540_{18} 596_{1}
ܠܒܘܪܗܘܢ 144_{2}

ܦ

ܦܐܐ 8_{15}
ܦܐܬܐ 608_{22}
ܦܐܬܐ 125_{22}
ܦܐܬܬܐ 125_{24}
ܦܐܬ 157_{22}
ܦܐܬܐ 417_{13}
ܦܐܪܐ 13_{2} 29_{16} 260_{25} 443_{1} 541_{8-16} $589_{15-19-21-24}$ 592_{1} 593_{14} 608_{18} 772_{23} 816_{9} 825_{18}
ܦܐܪܝ̈ܢ 252_{5}

1069

ܦܓܘܪܐܝܬ 589_{6-14}
ܦܓܪܗ 440_{16} 532_{10} 537_{15} $540_{3-11-14-17}$ 541_{12} 544_{8} 816_{14}
ܦܓܥ 85_{22} 149_{18-23} 429_{13}
ܦܓܥܝܢ 17_{27} 149_{8} 928_{6}
ܦܓܥܬ 449_{10}
ܦܓܪ 50_{24} 64_{25-26} 77_{6-8} 80_{11} 81_{6} 153_{14} 144_{6} 204_{5} 285_{3-9} 381_{11} 421_{7} 452_{5} 477_{2} 572_{17} 588_{25} 604_{1} 688_{9} 800_{13} 801_{15}
ܦܓܪܐ 16_{2} 157_{2} 180_{7} 244_{19} 249_{2} $253_{22-23-26}$ 256_{2-3-23} 264_{5-6} 265_{2} 269_{5} 272_{2} 292_{7-18} 293_{3} 301_{19} 341_{16-19} 345_{1-8} 348_{4} 372_{20} 384_{14-16} 436_{20} 476_{22} 537_{21} 572_{1} 601_{4} 729_{14-20} 785_{4-6-9} 792_{11-14} 793_{20} 807-808 816_{11} 824_{14} 833_{3} 836_{8-9-11} 852_{1} 857_{18} 904_{17} 905_{3}
ܦܓܪܗ 69_{14} 156_{22} 165_{1} 173_{22} 177_{6-12} 228_{9} 253_{4} 256_{12-13} 264_{3-17} 265_{10} 292_{5} 332_{9} 476_{12-16} 477_{6-9} 576_{7-9} 785_{13} $812_{19-20-22}$ 816_{8-10} 825_{7} 845_{11-12} 852_{6} 904_{16-20} 905_{9} 908_{18}
ܦܓܪܗܘܢ 265_{1} 485_{14} 880_{15}
ܦܓܪܗ 160_{26}
ܦܓܪܟ 61_{6} $172_{11-12-16}$ 300_{21} 405_{13} 592_{8} 904_{24}
ܦܓܪܟܘܢ 601_{23}
ܦܓܪܢ 252_{20-21} 261_{24} 264_{1} 285_{8} 289_{18} 813_{22} 856_{4} 905_{2-8}
ܦܓܪܝ 192_{16} 808_{1-4} 809_{16} 816_{2} 909_{12}
ܦܓܪ̈ܐ 160_{5} 253_{19} 369_{20}
ܦܓܪܝܗܘܢ 36_{21} 176_{1} $256_{6-15-17}$ 268_{5} 293_{4} 340_{22} 345_{25} 348_{1} 353_{26} 369_{2-25} 372_{2-4-22} $605_{5-11-14-24}$ 608_{4} 612_{15} 804_{23} 813_{6} 908_{8} 909_{10} 920_{17}
ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ 256_{20} 292_{11} 812_{18} 813_{1} 821_{24}
ܦܓܪ̈ܝܢ 253_{11} 253_{13} 289_{10} 345_{19} 853_{21} 908_{7}
ܦܓܪܢܐ 33_{20} 317_{14} 336_{7} 625_{6}
ܦܓܪܢܐ 852_{11}
ܦܓܪܢܝܘܬܐ 45–46 45_{7} 80_{26} 81_{27} 801_{11}
ܦܓܪܢܝܘܬܐ 33_{21} 65_{4} 81_{17} 321_{2}
ܦܓܪܢܐܝܬ 17_{16} 76_{5} 77_{7} 801_{13}
ܦܕܢܐ 301_{10}
ܦܘܠܘܣ 89_{6-7} 104_{11-14} 120_{5} 133_{10-23} 164_{4} 257_{23} 277_{9} 348_{8} 364_{20} 372_{5-19} 373_{1} 417_{4} 436_{18} 437_{11} 440_{6} 443_{11-17} 460_{10} 468_{4} 488_{17-20} 509_{12} 533_{11} 536_{22} 548_{6} 569_{25} 572_{20} 596_{17} 597_{12} 600_{5} 612_{5} 624_{5} 668_{2} 685_{7-25} 709_{14} 745_{19} 788_{8} 808_{2} 812_{18} 813_{22} 816_{15} 845_{11} 852_{7} 857_{3-11} 868_{6} 873_{4} 897_{4} 904_{10} 905_{4} 909_{11} 913_{14}
ܦܘܩܕ 852_{15}
ܦܘܩܕܢܐ 177_{11} 196_{25} 261_{13} 409_{4} 485_{15} 800_{4} 817_{23} 833_{2-4}

1070

ܦܘܩܕܢܗ 208_{15} 216_{7} 217_{26} 485_{17} 488_{2-4-7} 729_{23} 840_{16} 900_{11}
ܦܘܩܕܢܟ 641_{25} 720_{25}
ܦܘܩܕܢܘܗܝ 488_{11} 492_{3} 668_{15} 780_{17}
ܦܘܩܕܢܝܢ 780_{18}
ܦܘܩܕܢܝ 817_{9}
ܦܘܩܕܢܝܢ 409_{4}
ܦܚ 748_{7}
ܦܚܡ 852_{23} 920_{1}
ܦܚܬ 276_{12} 280_{14}
ܦܚܝܢ 208_{8}
ܦܚܬ 529_{10}*bis*
ܢܦܘܚ 921_{12}
ܐܦܘܚ 521_{19}
ܦܐܚ 265_{11} 443_{13} 448_{22} 521_{17} 720_{16} 741_{2}
ܦܚܡܝܢ 105_{5} 480_{14} 513_{21} 532_{19} 608_{11} 825_{17} 921_{3}
ܦܚܡܐ 320_{26}
ܦܚܡܢܝܢ 344_{6} 624_{17}
ܦܚܡܝܢ 168_{23}
ܦܚܡܐ 733_{9}
ܦܚܡܘܬܐ 813_{11}
ܢܦܫܡ 541_{3}
ܐܬܦܫܡ 701_{6}
ܐܬܦܫܡ 665_{7}
ܦܫܡ 592_{20}
ܦܫܡܐ 664_{15}
ܡܦܫܡ 640_{18}
ܦܫܡܐ 616_{9-12} 617_{1}
ܦܫܡܗܘܢ 5_{18}
ܡܦܫܡܢܘܬܐ 321_{6}
ܦܛܪ 169_{17}
ܦܛܪܘܣ 392_{18}
ܦܛܪܘܣܝܢ 389_{21}
ܦܛܪܝܪܟܘܬܐ 404_{2}
ܦܝܣܐ 232_{10} 501_{4} 561_{23} 688_{15} 880_{1}
ܦܝܣ̈ܐ 736_{3}
ܡܦܝܣ 636_{19}
ܐܦܝܣ 21_{13} 336_{6} 340_{3} 341_{10} 353_{14-18} 356_{7} 369_{15} 488_{21} 500_{24} 636_{2} 673_{2} 680_{5} 736_{24}
ܐܦܝܣܗ 609_{20}
ܐܦܝܣܢ 628_{6}
ܡܦܝܣ 112_{8}
ܡܦܝܣ 365_{12} 497_{1}
ܡܦܝܣ 112_{18} 425_{15} 493_{16}
ܐܬܦܝܣ 348_{25} 497_{5} 696_{16} 701_{23} 704_{1} 796_{22}
ܐܬܦܝܣܘ 232_{6} 236_{7} 340_{1} 349_{12} 612_{12} 656_{19} 696_{20} 708_{20} 736_{4}
ܐܬܦܝܣܬܘܢ 712_{8-11}
ܐܬܦܝܣܢ 656_{22}
ܢܬܦܝܣ 348_{17} 696_{8} 708_{10} 793_{8}

ܢܬܦܝܣܘܢ 240_{20} 696_{12-13} 705_{1} 708_{21}
ܬܬܦܝܣܘܢ 428_{13}
ܡܬܦܝܣܢܘܬ 85_{12} 117_{25} 305_{13} 308_{1} 313_{7} 425_{5} 473_{12-14} 492_{12} 516_{24} 636_{22} 656_{21-23} 680_{9} 705_{19} 896_{23}
ܡܬܦܝܣܢܐ 104_{8} 153_{7} 285_{11} 672_{23} 709_{17} 712_{8}
ܡܬܦܝܣܢ̈ܐ 669_{23}

ܡܬܦܟܪ 837_{20}
ܡܬܐܦܟܪ 873_{7}

ܦܟܐ 168_{12} 633_{3}*bis* 653_{19} 673_{12}*bis*$_{-13-16}$*bis* 680_{11}*bis* 900_{7}*bis*
ܦܟܗ 41_{8} 192_{20} 208_{15} 388_{9} 389_{3} 420_{9} 900_{11}
ܦܟܡ 28_{14} 41_{6} 120_{15} 388_{7} 393_{20} 672_{11} 430_{1}
ܦܟܝ 664_{16}
ܦܟ̈ܝ 673_{14-18}
ܦܟ̈ܬ 424_{4}

ܢܦܟܗ 96_{10}
ܦܟܝܗ 617_{5}
ܦܟܝܗܘܬܐ 300_{15}

ܦܟܪܘ 568_{17}
ܡܬܦܟܪ 48_{8}

ܦܬܠܐ 736_{7}
ܦܬܠܝܐ 449_{24}

ܦܠܓ 840_{17}
ܦܠܓܐ 309_{23}
ܦܠܓ 701_{26}
ܢܦܠܓ 780_{2}
ܬܦܠܓ 129_{13}
ܡܦܠܓܢܐ 289_{14}
ܦܘܠܓ 573_{8}
ܦܠܓܐ 357_{25-26}
ܦܠܓܗ 312_{25} 600_{15-16}
ܦܠ̈ܓܐ 176_{16}
ܦܠܓܘܬ 313_{20} 925_{2-8-10}
ܦܠܓܘܬܐ 700_{5}
ܦܠܝܓܘܬܐ 896_{12}

ܦܠܚ 353_{19} 628_{13} 700_{18}
ܦܠܚܗ 412_{4} 612_{4}
ܦܠܚܬܝܗܝ 700_{11}
ܦܠܚܬܗ 192_{3}
ܢܦܠܘܚ 181_{4} 223_{7} 252_{14} 264_{1} 265_{20} 301_{6-10} 317_{15} 481_{8-11} 529_{8} 700_{12-15} 745_{8} 772_{22}
ܐܦܠܘܚ 628_{15} 700_{10}
ܐܦܠܚܘܗܝ 36_{6}
ܦܠܘܚ 473_{22} 516_{8}
ܦܠܘܚܘ 433_{7-9} 872_{3} 897_{17}
ܦܠܚ 48_{6-8} 264_{2}*bis* 300_{11} 317_{16} 433_{6} 473_{21} 477_{15-17} 516_{12} 737_{7}
ܦܠܚܐ 48_{2} 177_{7} 324_{6} 365_{27} 473_{19} 477_{19} 653_{26} 737_{14} 744_{25} 752_{8} 816_{25} 844_{10}
ܦܠܚܢܐ 245_{22} 737_{22}

ܦܠܚܬܐ 261_{26}
ܡܦܠܚܬܐ 293_{15}
ܦܘܠܚܢܐ 412_{4-5} 477_{10} 700_{20} 716_{8} 736_{21-22} 752_{7} 852_{17} $853_{1-5-17-18}$
ܦܘܠܚܢܗ 68_{9}
ܦܠܚܝܢ 180_{20}
ܦܠܚܝܢܘܗܝ 369_{16} 489_{12}

ܦܠܛܗ 913_{12}
ܦܠܛ 116_{17} 121_{5} 160_{8} 653_{14} 849_{4}
ܐܦܠܛܗ 165_{14}
ܢܦܠܛ 160_{6}
ܡܦܠܛ 165_{1} 332_{13} 532_{17} 829_{23}

ܦܠܛܬܐ 293_{16} 525_{7}

ܦܠܢ 101_{15} $636_{14-16-23}$ $849_{9-10-11}$ 785_{7}*bis*$_{-13}$*bis* 896_{3}*bis* 908_{10}*bis*$_{-11-23}$ 909_{1}
ܦܠܢܝܬ 429_{10}

ܦܢܐ 636_{26}
ܢܦܢܐ 181_{7}
ܢܦܢܘܢ 712_{24}
ܐܦܢܐ 561_{23}
ܦܢܝ 581_{9}
ܦܢܬ 581_{2}
ܡܦܢܐ 208_{22} 504_{2}
ܡܦܢܝܢܐ 432_{9}
ܐܦܢܬ 232_{9} 736_{3}
ܐܦܢܝܗ 240_{3}
ܐܦܢܝܘ 612_{13}
ܢܦܢܐ 201_{14}
ܢܦܢܘܢܝܗܝ 841_{8}
ܢܦܢܘܢ 125_{26} 608_{9}
ܐܦܢܘܢ 864_{16}
ܐܦܢܐ 580_{9}
ܡܦܢܐ 300_{8} 384_{1} 508_{15} 580_{19}
ܡܦܢܝ 329_{17} 817_{24}
ܐܬܦܢܝܘ 240_{19}
ܐܬܦܢܝܬ 240_{6}
ܢܬܦܢܐ 597_{10} 816
ܢܬܦܢܘܢ 608_{10}
ܐܬܦܢܝ 577_{20}
ܡܬܦܢܐ 577_{1-6-13} 836_{4}
ܡܬܦܢܝ 300_{8}
ܡܬܦܢܝܢ 832_{4}

ܡܦܢܝܬܐ 829_{2}
ܐܦܢܝܬܗ 348_{9}
ܡܬܦܢܝܬ 144_{8} 265_{10-24} 485_{20} 488_{2} 828_{22-23} $829_{2-9-13-15-19}$ 833_{3}
ܡܬܦܢܝܢܝܬ 258_{7}
ܡܬܦܢܝܢܘܬ 265_{10} 828_{21-23} $829_{1-9-13-15-19}$
ܦܘܢܝܐ 265_{15}
ܦܘܢܝ̈ܐ 348_{11} 253_{14} 256_{19} 257_{22} 265_{23} 268_{2}

337_{15} 813_{10} 816_{7} 821_{8} 828_{18} 829_{4} $832_{7-10-11}$ 833_{9} 836_{15}
ܦܘܢܝ̈ܝ 609_{7}
ܦܘܢܝ̈ܘܗܝ 345_{27}
ܦܘܢܝ̈ܝܗܝ 76_{10}
ܦܘܢܝ̈ܝ 832_{2}

ܦܢܛܝܩܐ 1_{16-18}

ܦܣܛܝܟܐ 140_{7}

ܦܣܣܘ 612_{15}
ܦܣܣܐ 436_{24}
ܢܦܣܘܣ 536_{17-19} 673_{14} 732_{24} 781_{15}
ܐܦܣܣܘܗܝ 841_{15}
ܦܣܣ 356_{14} 673_{17}
ܡܦܣܣ 537_{4}
ܡܦܣܣܐ 164_{26} 825_{23}
ܦܣܘܣܐ 1_{15} 4_{1-17} 5_{11-19} 9_{11}

ܦܓܥܗ 245_{12}
ܦܓܥ 665_{14}
ܦܓܥܬ 441_{2}
ܦܓܥܬܗ 665_{17}
ܢܦܓܥܘܢܗ 813_{2}
ܢܦܓܥܘܢ 436_{19}
ܢܦܓܥܝܢ 832_{19}
ܬܦܓܥܝܢ 665_{16}
ܦܓܥܘ 433_{3} 832_{21} 857_{9}
ܦܓܥܝܢ 697_{26}
ܡܦܓܥܐ 437_{6} 880_{15}
ܢܬܦܓܥܐ 28_{8} 49_{22} 93_{15}
ܡܬܦܓܥܝܢ 69_{4} 184_{13}

ܦܓܥܬܐ 817_{11}

ܐܬܦܓܥܗ 560_{16}
ܦܓܥܢܐ 441_{10}
ܦܓܥܢܘܬܐ 233_{13}

ܦܣܩ 260_{22} 277_{20} 537_{24} 568_{16} 593_{2}
ܦܣܩܗ 41_{12} 48_{7} 101_{20} 301_{13} 313_{1} 320_{21} 588_{22} 592_{7} 628_{3} 680_{19} 697_{7} 749_{5} 929_{21}
ܦܣܩܗ 609_{5}
ܦܣܩܡ 120_{8}
ܦܣܩܝ 492_{2-6} 609_{16} 644_{14} 857_{12}
ܦܣܩܘܗܝ 300_{5} 680_{24}
ܦܣܩܐ 665_{14}
ܦܣܩܬ 740_{6}
ܦܣܩܬܗ 157_{18} 665_{12}
ܦܣܩ 108_{1-14} 109_{9} 112_{16} 217_{24} 220_{16} 245_{25} 256_{25} $257_{8-19-21}$ 260_{3} 592_{24} 640_{10} 641_{11} 680_{4} 697_{13} 728_{8} 741_{21} 744_{25} 745_{13} 749_{24} 752_{16} 761_{1-21} 896_{21} 897_{4-7-22} 905_{12} 908_{2}
ܢܦܣܩܘܢ 761_{2}
ܢܦܣܩܘܢܝܗܝ 505_{11}
ܦܣܘܩ 213_{26}

ܦܩܪ 52_{14} 244_{3} $320_{9\text{-}10\text{-}13}$ 341_{18} 489_{17}
ܦܩܪܢܝ 824_{16}
ܦܩܪܬܐ 744_{8}
ܡܦܩܪ 108_{11} 188_{6} 460_{4} 480_{7} 640_{13} 712_{4} 760_{15} 816_{14} $832_{6\text{-}14}$ 833_{12} 852_{17} 865_{13} $896_{3\text{-}19\text{-}23}$ $897_{17\text{-}18}$
ܡܦܩܪܢܝ 297_{21} 44_{3} 300_{10} 900_{2} 916_{15}
ܡܦܩܪܢܐ 860_{11} 861_{18} 873_{9}
ܡܦܩܪ 61_{8} 100_{4} 152_{4}
ܡܦܩܪܘ 245_{25}
ܐܬܦܩܪ 37_{15} 44_{7} 80_{7} 388_{13}
ܐܬܦܩܪܘ 924_{14}
ܐܬܦܩܪܝܢ 852_{18}
ܦܩܪܢܐ 12_{2}*bis* 20_{24}*bis*
ܦܩܘܪܢܐ $21_{3\text{-}4\text{-}9}$ 32_{1} $101_{22\text{-}24}$ 125_{7} 132_{8} 172_{23} 205_{23} 212_{9} 220_{15} 228_{10} 248_{17} 272_{16} $276_{12\text{-}14\text{-}26}$ $280_{13\text{-}17}$ $281_{7\text{-}12}$ 284_{1} 308_{11} 341_{1} 348_{19} 365_{15} $469_{12\text{-}23}$ 489_{19} 529_{3} $536_{5\text{-}12}$ 540_{17} 544_{12} 565_{4} 581_{6} 592_{20} 593_{4} 636_{5} 688_{17} $744_{4\text{-}6}$ 761_{19} 764_{26} 793_{6} 800_{16} 804_{15} 813_{8} 856_{6} $921_{15\text{-}19}$
ܦܩܘܪܢܗ 21_{22} 164_{19} 180_{13} 241_{23} 340_{6} 349_{9} 697_{14} 904_{13}
ܦܩܘܪܢܟ 645_{10}
ܦܩܘܕܢܐ 4_{4} $12_{1\text{-}3\text{-}4}$ 13_{27} $16_{10\text{-}11\text{-}15\text{-}21\text{-}25}$ $17_{3\text{-}14}$ $20_{17\text{-}26}$ 21_{27} $24_{8\text{-}12}$ 25_{1} 28_{6} 32_{16} 36_{8} 37_{23} $40_{5\text{-}9\text{-}8\text{-}15\text{-}21\text{-}24}$ $41_{2\text{-}4\text{-}15\text{-}21}$ $44_{1\text{-}3}$ $45_{2\text{-}5}$ 58_{9} 73_{16} $77_{11\text{-}21}$ 80_{5} 83_{1} 92_{4} $105_{8\text{-}22}$ $132_{6\text{-}16}$ 144_{15} 145–146 $145_{1\text{-}4\text{-}13}$ 149_{9} 160_{11} 184_{6} $188_{9\text{-}18}$ $209_{3\text{-}11}$ 224_{21} 265_{1} $272_{9\text{-}10}$ $273_{2\text{-}17\text{-}23}$ $276_{1\text{-}3\text{-}23}$ 77_{2} 280_{3} $281_{9\text{-}11\text{-}24}$ $316_{5\text{-}13}$ $373_{6\text{-}27}$ 385_{1} $388_{1\text{-}2\text{-}5}$ $393_{5\text{-}9\text{-}24}$ $396_{13\text{-}14\text{-}16}$ 405_{22} 413_{8} 452_{6} $456_{16\text{-}19}$ $457_{5\text{-}8\text{-}16}$ $460_{14\text{-}16\text{-}19\text{-}20}$ $461_{7\text{-}13}$ 464_{1} 465_{13} 468_{15} $496_{1\text{-}5\text{-}6}$ 509_{19} $512_{7\text{-}11\text{-}14\text{-}19}$ $513_{8\text{-}11\text{-}13}$ 517_{19} $520_{9\text{-}13\text{-}22}$ $521_{5\text{-}8\text{-}25}$ $524_{14\text{-}23}$ $525_{22\text{-}23}$ 532_{8} 527_{23} 565_{10} 588_{17} 593_{13} 613_{14} 633_{13} 644_{9} $652_{1\text{-}4\text{-}12}$ 672_{2} 681_{22} 684_{19} $685_{2\text{-}11\text{-}12}$ $638_{2\text{-}4\text{-}11\text{-}12}$ 720_{24} $732_{4\text{-}11}$ 785_{11} 792_{22} 833_{23} 859-860 $860_{1\text{-}5\text{-}6\text{-}8}$ 861_{23} $864_{5\text{-}7\text{-}21}$ $865_{18\text{-}19}$ $868_{14\text{-}16\text{-}25}$ 869_{1} 897_{21} $901_{12\text{-}13}$ 913_{20} 916_{12} 921_{14} 924_{20}
ܦܩܘܕܢܝܗܝ 376_{5} 465_{19} $685_{5\text{-}6}$
ܦܩܘܕܢܘܗܝ $5_{5\text{-}8}$ $8_{12\text{-}19}$ 29_{22} 48_{18} 53_{1} 64_{9} 161_{26} 164_{9} 248_{9} 256_{6} 269_{2} 285_{5} 329_{15} 345_{15} 349_{19} 377_{9} 405_{25} 433_{1} 440_{23} $452_{4\text{-}18}$ 461_{2} 492_{7} 520_{15} $525_{5\text{-}17}$ 557_{3} $565_{17\text{-}19}$ $576_{3\text{-}7\text{-}18}$ 601_{11} 616_{8} 681_{22} 709_{27} $797_{3\text{-}9}$ 816_{16} 828_{14} 833_{10} 848_{8} 913_{19} 932_{15}
ܦܩܘܕܢܝܟܘܢ 556_{17}
ܦܩܘܕܢܝܟ 341_{25} 376_{19} 380_{17} 565_{16} 601_{7} 721_{2} 833_{16}

ܦܩܘܕܢܘܗܝ 749_{8}
ܦܩܚ 97_{12} 164_{16} 680_{11} 844_{14} 861_{5}
ܦܩܚܐ $796_{11\text{-}17}$
ܦܩܚ 172_{13} 384_{27} 460_{5} 476_{13} 477_{10} 481_{11} 483_{6} 505_{14} 512_{23} 521_{18} 596_{21} 676_{22} 901_{7} 916_{8}
ܦܩܚܐ 896_{13}
ܦܩܥ 896_{6}
ܦܩܥܬܐ 813_{9}
ܦܩܪ 153_{6}
ܦܩܪ 173_{8}
ܦܩܪܐ 153_{4}
ܐܦܪܝ 348_{20}
ܐܦܪܝܘ 348_{15}
ܦܪܝ 348_{18}
ܦܪܕܘܣܐ $37_{14\text{-}17\text{-}22}$ 144_{13} 264_{23} 329_{11} 348_{27} 349_{3} 353_{19} 540_{13} 596_{19} $612_{16\text{-}19\text{-}20}$ 613_{4} $617_{2\text{-}12\text{-}14}$ 709_{12} 736_{17} $741_{12\text{-}14}$ 748_{3} 760_{1} $764_{21\text{-}18}$ 804_{10}
ܦܪܙܠܐ 153_{16} 161_{10} 168_{8} 180_{25} 717_{21}
ܦܪܙܠܐ 245_{15}
ܦܪܚ 377_{11}
ܦܪܚܐ 168_{19}
ܦܪܚܬܐ 473_{20} 477_{15}
ܦܪܛܣܡܐ 4_{9}
ܦܪܛܣܡܐ 873_{20}
ܦܪܝܫܘܬܗ 60_{14}
ܡܦܪܣ 381_{14}
ܡܦܪܣܝܢ 76_{19}
ܐܬܦܪܣ 60_{13}
ܐܬܦܪܣ 4_{19}
ܦܘܪܣܐ 77_{19}
ܦܪܣܐ 56_{18}
ܦܪܣܐ 77_{20}
ܦܪܣܘܦܘܬܐ 300_{16}
ܦܪܣܘܦܘܬܐ 600_{1}
ܐܬܦܪܥ 736_{5}
ܢܬܦܪܥ 889_{10}
ܡܫܬܦܪܥ 249_{7} 733_{3} 744_{3}
ܦܘܪܥܢܐ 80_{9} 124_{7} 348_{15} 561_{23} 652_{22} 745_{7}
ܦܘܪܥܢܐ $796_{10\text{-}13}$
ܦܘܪܥܢܝܢ 252_{16} 677_{13} 736_{4}
ܦܪܨܘܦܗ $421_{10\text{-}21}$ $660_{17\text{-}24}$
ܦܪܨܘܦܗ $88_{10\text{-}12}$ 101_{15} $421_{1\text{-}22}$ 688_{26}
ܒܦܪܨܘܦܐ $101_{6\text{-}10}$ 117_{11}
ܒܦܪܨܘܦܗ 113_{10}
ܒܦܪܨܘܦܝܗܘܢ $113_{18\text{-}21}$
ܒܦܪܨܘܦܝ 400_{11}
ܠܦܪܨܘܦܐ 382_{2}
ܐܦܪܨܘܦܐ 113_{21}
ܦܪܨܘܦܐ 117_{22} 284_{4}
ܦܪܨܘܦܗܘܢ 496_{18}

ܡܦܪܩܢܐ $88_{9\text{-}13\text{-}14}$ 101_{13} 104_{2} 113_{8} 116_{26} 117_{6} 148_{9} 313_{10} 421_{9} 680_{1}
ܡܦܪܩܢܝ 41_{20}
ܦܘܪܩܢܗܘܢ 625_{15}
ܦܪܩ 217_{23} $245_{10\text{-}16}$
ܦܪܩܢܘܗܝ 245_{20}
ܦܪܩܬܢܝܗܝ 425_{20}
ܢܦܪܩܘܢ 53_{22} 577_{2} 669_{26} 925_{8}
ܢܦܪܩܢܗ 305_{13}
ܢܦܪܩܢܝ 636_{2} 649_{23} 884_{13}
ܦܪܩ 236_{18} 309_{17} 312_{6} 360_{5} 405_{3} 636_{21} 653_{10} 672_{1} 709_{24} 845_{19} 876_{23} 888_{18} 925_{2} 929_{23}
ܦܪܩܢܝ 156_{25} 649_{21} 653_{5} 872_{12}
ܦܪܩܢܐ 312_{5} $637_{19\text{-}20}$ 673_{24}
ܦܪܩܬܢܝ 644_{18} 669_{21} 820_{2}
ܢܬܦܪܩ 332_{9}
ܡܬܦܪܩ 332_{3} 364_{9} 724_{24} $732_{18\text{-}21}$ 761_{10}
ܡܬܦܪܩܢܝ 68_{2}
ܐܬܦܪܩ 441_{16}
ܦܘܪܩܢܐ 196_{27}
ܦܘܪܩܢܝ 205_{15} 691-692_{1} $696_{5\text{-}15\text{-}19\text{-}23}$ 697_{5} $705_{16\text{-}24}$ $708_{7\text{-}10\text{-}12\text{-}27}$
ܦܪܩܠܝܛܐ 733_{14} 741_{20}
ܦܪܩܠܝܛܐܗ 292_{24} 301_{21} 516_{3} 521_{21} $569_{19\text{-}21}$
ܦܪܩܠܝܛܐ 429_{2} 625_{14}
ܦܪܩܠܝܛܐ 64_{20}
ܦܪܩܠܝܛܐ 844_{8}
ܦܪܫ 152_{22} 237_{16} 265_{22} 432_{13} 441_{3} 557_{7} 601_{13} 833_{12}
ܦܪܫܗ 173_{23} 537_{18}
ܦܪܫܝ 581_{2}
ܦܪܫܬܗ $560_{10\text{-}20}$
ܢܦܪܘܫ 553_{4}
ܢܦܪܫܘܢ 164_{18}
ܢܦܪܫܝ 436_{18} 832_{18}
ܦܪܘܫܝܢ 433_{3} 832_{21} 857_{6}
ܦܪܫ 433_{15} 545_{5} 548_{2} 530_{20} $825_{9\text{-}14}$ 823_{3} 857_{16}
ܦܪܫܝܢ 323_{4}
ܐܦܪܫ 433_{5}
ܡܬܦܪܫ 463_{18}
ܐܬܦܪܫ 56_{9} 60_{7} 556_{3} 583_{16}
ܐܬܦܪܫܘ 52_{11} $65_{21\text{-}25}$ 541_{21} 740_{13}
ܢܬܦܪܫ 228_{9} 545_{10}
ܢܬܦܪܫܘܢ 152_{4}
ܡܬܦܪܫ 68_{8} 537_{19} 553_{13} 737_{5} 844_{22}
ܡܬܦܪܫܝܢ 89_{24} 192_{11} 436_{12} 437_{20}
ܡܬܦܪܫܐ 568_{3}*bis*
ܐܦܪܫ 85_{21}
ܦܘܪܫܐ 221_{3} 365_{1} 552_{24} $553_{3\text{-}10\text{-}14\text{-}13}$ $556_{5\text{-}9}$ $557_{13\text{-}18}$ 560_{7}*bis* 565_{14} $568_{1\text{-}2}$ 860_{6}

ܦܘܪܩܢ 177$_{6}$ 301$_{21}$ 304$_{22}$ 832$_{22}$ 845$_{15}$
ܦܘܪܩܢܐ 560$_{19}$ 821$_{18}$
ܦܘܪܩܢܗ 172$_{8}$ 257$_{18}$ 560$_{12-15-21}$
ܦܘܪܩܢܢ 257$_{16}$
ܦܘܪܩܢܝ 433$_{4}$
ܦܘܩܕܢܐ 4$_{3}$ 16$_{22}$ 17$_{2-10}$ 44$_{6}$ 60$_{3}$ 68$_{3}$ 69$_{9}$ 72$_{12-16}$ 73$_{24}$ 76$_{4-22}$ 77$_{25}$ 128$_{17}$ 132$_{14-17-21-23}$ 133$_{1-2-6-12-16-17-19-21}$ 136$_{5}$ 141$_{13}$ 229$_{7-15}$ 233$_{17}$ 316$_{6}$ 364$_{21}$ 373$_{9-20-24-25}$ 384$_{9-11}$ 544$_{10}$ 553$_{21}$ 556$_{1}$ 729$_{1}$ 789$_{6-10-13-15-24-26}$ 896$_{15}$ 905$_{16}$
ܦܪܩ 472$_{3}$ 620$_{18}$ 744$_{7}$
ܦܪܩܗ 521$_{13}$
ܦܪܩܬ 577$_{5}$
ܢܦܪܘܩ 16$_{14}$ 20$_{17}$ 25$_{1}$ 272$_{6-9}$ 460$_{17}$ 733$_{6}$ 744$_{18}$ 881$_{10}$
ܢܦܪܩܘܢ 505$_{13}$ 861$_{22}$ 873$_{11}$
ܦܪܩ 141$_{15}$ 281$_{3}$ 361$_{6}$ 373$_{6-14}$ 404$_{15}$ 744$_{14}$
ܦܪܩܝܢ 12$_{14-16}$ 77$_{10}$ 108$_{13}$ 325$_{7-13}$ 404$_{8}$ 592$_{3}$ 884$_{22}$
ܦܪܝܩܝܢ 272$_{2}$
ܦܪܝܩܐ 108$_{4}$
ܡܦܪܩ 281$_{20}$
ܐܬܦܪܩܘ 492$_{17}$
ܢܬܦܪܩ 492$_{13}$
ܡܬܦܪܩ 53$_{27}$
ܦܪܩ 433$_{7}$ 593$_{14}$ 601$_{5}$ 608$_{18}$
ܦܪܩܬ 593$_{13}$
ܢܦܪܩ 13$_{1-26}$ 465$_{17}$ 633$_{1}$
ܐܦܪܩ 40$_{19}$ 400$_{20}$
ܡܦܪܩ 12$_{1}$ 13$_{1}$ 468$_{15}$
ܢܦܪܩ 481$_{2}$
ܬܦܪܘܩ 276$_{23}$ 405$_{24}$
ܬܦܪܩܘܢ 476$_{11}$
ܐܦܪܘܩ 401$_{18}$
ܦܪܘܩܘ 508$_{20}$
ܦܘܪܩܢܗܘܢ 496$_{18}$ 497$_{12}$
ܦܘܪܩܢܐ 77$_{1}$ 88$_{19}$ 445-446 716$_{25}$ 845$_{21}$ 893$_{5-11}$
ܦܘܪܩܢܐ 525$_{22}$ 932$_{15}$
ܦܘܪܩ 24$_{12}$
ܦܘܪܩܐ 443$_{19}$ 520$_{22}$
ܦܪܘܩܝܐܝܬ 81$_{11}$ 220$_{5}$ 721$_{16}$
ܡܦܪܩܢܐ 12$_{1}$
ܡܦܪܩܢܐ 25$_{7}$
ܦܪܐ 896$_{1}$
ܦܫܝܛ 17$_{7-18}$ 28$_{11}$ 88$_{13}$ 669$_{26}$ 672$_{5}$ 673$_{7-16-20}$ 676$_{7-12-18}$ 677$_{19}$ 681$_{14}$ 724$_{20}$ 728$_{17}$ 917$_{2}$
ܦܫܝܛܐ 339$_{15}$ 724$_{25}$
ܡܦܫܛܝܢ 533$_{15}$
ܦܬܟ 417$_{10-12}$
ܦܬܟܪܐ 1$_{2}$ 781$_{7-8}$
ܦܬܟܪܝܬ 5$_{8}$ 45$_{8}$ 173$_{3}$ 177$_{21}$ 313$_{5}$ 725$_{25}$

ܦܬܟܪܘܬܐ 4$_{13-16}$
ܦܬܟܪܘܬܐ 233$_{12}$ 896$_{11}$
ܦܬܝܚ 81$_{22}$ 153$_{19}$ 393$_{10-14-15-17-19-20-25}$
ܦܬܝܚܐ 244$_{6}$
ܦܬܝܚܬܐ 457$_{8}$
ܦܬܝܚܝܢ 456$_{13}$
ܦܬܚ 4$_{6}$ 336$_{1}$ 380$_{13}$ 509$_{12}$
ܢܦܬܚܘܢ 660$_{9}$
ܐܬܦܬܚ 449$_{24}$ 588$_{18-22}$
ܡܬܦܬܚ 272$_{8}$ 429$_{6}$ 672$_{8}$
ܡܬܦܬܚܝܢ 557$_{1}$
ܡܬܦܬܚܢܝܢ 20$_{16}$ 657$_{17}$
ܡܬܦܬܚܢ 461$_{15}$ 520$_{20}$
ܡܬܦܬܚܘ 20$_{23}$ 897$_{24}$ 584$_{1}$
ܦܬܚܘܬܐ 696$_{9}$
ܦܬܚܘܬܗ 129$_{7}$
ܬܦܬܝܪ 349$_{17}$
ܦܬܪܐ 349$_{21}$
ܦܬܓܡܐ 177$_{14}$ 848$_{14-23}$ 849$_{10-12}$
ܦܬܓܡܗ 212$_{5}$
ܦܬܓܡܝܢ 225$_{7}$
ܦܬܓܡܐ 8$_{7}$ 225$_{4-8}$
ܦܬܓܡܝܢ 684$_{7-8-9-23}$ 772$_{18}$
ܦܬܘܪ 452$_{10}$
ܦܬܠ 37$_{18}$ 337$_{8}$ 417$_{10}$
ܦܬܠ 141$_{24}$
ܦܬܠܝܢ 312$_{11}$
ܦܬܠܬ 65$_{8}$
ܦܬܠܐ 92$_{6}$ 193$_{17}$ 197$_{25}$ 293$_{13}$ 208$_{5}$ 329$_{8}$ 356$_{12}$ 360$_{21}$ 509$_{24}$ 697$_{19}$ 749$_{12}$
ܢܬܦܬܠܘܢ 888$_{1}$
ܦܬܠܐ 883$_{3}$
ܦܬܠܡܝܐ 21$_{21}$ 93$_{5}$ 109$_{6}$ 152$_{8-11}$ 177$_{7-8}$ 180$_{21}$ 196$_{22}$ 237$_{16}$ 404$_{6}$ 668$_{8}$ 896$_{10}$
ܦܬܠܡܝܢ 205$_{25}$
ܦܬܠܡܝܘܢ 208$_{1}$ 237$_{7-8-11}$ 816$_{25}$

ܨ

ܨܐܐ 576$_{19}$
ܨܐܝ 720$_{9}$
ܨܐܐ 177$_{16}$
ܨܒܐ 1$_{1-3}$ 37$_{13}$ 124$_{20}$ 157$_{2}$ 160$_{2}$ 164$_{24}$ 163$_{13}$ 184$_{6}$ 229$_{8}$ 240$_{20}$ 244$_{4}$ 336$_{10}$ 337$_{25}$ 348$_{16}$ 349$_{5}$ 365$_{9-10}$ 544$_{3}$ 561$_{18}$ 564$_{24-25}$ 573$_{16}$ 592$_{18}$ 593$_{11-15-22}$ 597$_{6}$ 604$_{6-15}$ 612$_{10}$ 616$_{11-18-25}$ 620$_{19}$ 629$_{17}$ 693$_{25}$ 700$_{4}$ 704$_{1-15}$ *bis* 736$_{8}$ 764$_{7}$ 793$_{8}$

ܨܒܘ 17$_{20}$ 217$_{3}$ 337$_{20}$ 341$_{10}$ 368$_{24}$ 573$_{26}$ 633$_{15}$ 652$_{3-15}$
ܨܒܬ 273$_{7}$ 556$_{18}$ 796$_{22}$ 856$_{23}$
ܨܒܝܬ 352$_{4-14}$ 580$_{6}$ 760$_{19}$
ܢܨܒܐܘܢ 341$_{7}$
ܨܒܐ 9$_{1}$ 20$_{4-5}$ 36$_{18}$ 40$_{6-7}$ 41$_{3}$ 61$_{19}$ 77$_{20}$ 80$_{19}$ 81$_{23}$ 89$_{13}$ 93$_{17}$ 96$_{7}$ 100$_{14}$ 116$_{5}$ 117$_{17}$ 121$_{20}$ 129$_{10}$ 136$_{12}$ 145$_{11}$ 148$_{9-12-15-19}$ 149$_{5}$ 153$_{13-17}$ 156$_{20}$ 157$_{5-14-25}$ 160$_{21-22-23}$ 164$_{6}$ 165$_{11-16-19-21}$ 168$_{9}$ 169$_{25}$ 180$_{15}$ 185$_{23}$ 183$_{2-4-8-13-14}$ 213$_{12-18}$ 225$_{19}$ 228$_{18}$ 252$_{16-25}$ 261$_{19}$ 273$_{9}$ 276$_{1}$ 303$_{13}$ 313$_{21}$ 316$_{2}$ 324$_{9}$ 337$_{6}$ 349$_{16}$ 353$_{1}$ 360$_{10}$ 369$_{11}$ 376$_{3}$ 338$_{3}$ 393$_{22}$ 405$_{12-14-16}$ 408$_{4}$ 424$_{1}$ 429$_{3}$ 445$_{2}$ 481$_{19}$ 500$_{19}$ 504$_{14-18}$ 509$_{21}$ 520$_{1}$ 545$_{9}$ 569$_{21}$ 588$_{10}$ 593$_{17}$ 596$_{26}$ 597$_{5}$ 600$_{22}$ 601$_{8-17-21}$ 604$_{14-23}$ 609$_{21-22}$ 624$_{7-9}$ 633$_{9}$ 637$_{23}$ 648$_{1}$ 657$_{18}$ 672$_{22-24}$ 680$_{5}$ 704$_{20-22}$ 736$_{16}$ 737$_{24}$ 752$_{6-22}$ 753$_{7}$ 808$_{7}$ 812$_{4}$ 816$_{7}$ 844$_{20}$ 845$_{7-9}$ 848$_{5}$ 860$_{4}$ 900$_{3}$ 924$_{8}$ 928$_{15}$
ܨܒܝܢ 25-26 28$_{12}$ 29$_{14}$ 40$_{20}$ 62$_{15}$ 65$_{14}$ 68$_{27}$ 88$_{20}$ 140$_{3}$ 184$_{7}$ 185$_{14}$ 209$_{25}$ 212$_{14}$ 216$_{25}$ 225$_{13}$ 228$_{26}$ 229$_{9}$ 257$_{9}$ 312$_{14-15}$ 316$_{16-23-27}$ 317$_{24}$ 320$_{2-14}$ 348$_{16}$ 493$_{23}$ 509$_{13}$ 524$_{12}$ 608$_{9}$ 641$_{20}$ 645$_{17-21}$ 648$_{6}$ 649$_{5}$ 656$_{2}$ 665$_{24}$ 696$_{14}$ 737$_{26}$ 749$_{23}$ 801$_{8-16}$ 816$_{23}$ 848$_{6}$ 869$_{1}$ 830$_{23}$ 904$_{1}$ 925$_{19}$ 928$_{19}$
ܨܒܝܐ 17$_{25}$ 36$_{10}$ 305$_{8}$ 605$_{18}$ 644$_{15}$ 724$_{10}$
ܨܒܝܬ 452$_{7}$ 641$_{23}$
ܨܒܝܢ 20$_{14-15}$ 184$_{15}$ 252$_{12-19}$ 253$_{8}$ 261$_{14-16-17}$ 264$_{6}$ 443$_{17}$ 689$_{10}$ 793$_{9}$ 821$_{8}$
ܡܨܒܐ 337$_{21}$
ܨܒܝܢܐ 12$_{15}$ 161$_{4}$ 593$_{6}$ 605$_{15}$ 604$_{18}$ 605$_{17}$ 612$_{9}$ 772$_{10}$ 817$_{1}$ 924$_{14-15}$
ܨܒܝܢܗ 13$_{11-20}$ 48$_{19}$ 64$_{9}$ 73$_{10}$ 80$_{18}$ 120$_{23}$ 144$_{2-23}$ 157$_{23}$ 161$_{19}$ 165$_{25}$ 197$_{10}$ 201$_{4}$ 204$_{6-14}$ 205$_{7}$ 216$_{8}$ 228$_{3-6}$ 241$_{2-3-16}$ 320$_{6}$ 328$_{21}$ 345$_{9-14}$ 353$_{6}$ 361$_{15}$ 372$_{7}$ 377$_{26}$ 380$_{8}$ 443$_{2}$ 468$_{2}$ 489$_{2}$ 496$_{2-6}$ 520$_{16-17}$ 521$_{17}$ 525$_{2-6-9}$ 557$_{8}$ 576$_{4}$ 589$_{7-8}$ 544$_{20}$ 592$_{20}$ 600$_{21}$ 604$_{15-25}$ 628$_{10}$ 632$_{9}$ 644$_{12}$ 693$_{20}$ 696$_{18-19}$ 701$_{22}$ 704$_{25}$ 740$_{23}$ 753$_{6}$ 764$_{16}$ 789$_{17}$ 808$_{5}$ 828$_{15-23-24-25}$ 869$_{4}$ 835$_{16}$ 901$_{2}$ 920$_{15}$ 932$_{9}$
ܨܒܝܢܗܘܢ 36$_{17}$ 100$_{7}$ 101$_{20}$ 157$_{12}$ 165$_{14}$ 232$_{6-7}$ 481$_{5}$ 604$_{5}$ 636$_{6}$ 645$_{16}$ 648$_{6}$ 649$_{11-12}$ 696$_{20-25}$ 709$_{17}$ 813$_{16}$
ܨܒܝܢܗ 101$_{4}$ 109$_{8}$ 852$_{11}$
ܨܒܝܢܟܘܢ 612$_{6}$
ܨܒܝܢܢ 392$_{10}$ 485$_{4}$ 556$_{21}$ 605$_{15}$ 821$_{15}$ 857$_{7-9}$
ܨܒܝܢܟ 597$_{8}$ 617$_{20}$ 760$_{13}$

ܕܟܘ 257_{7} 313_{3} 324_{9} 497_{6-9} 504_{23} 637_{10-20} 760_{9} 792_{19} 913_{22}
ܕܟܘܬܐ 161_{23} 217_{5} 377_{22} 612_{8} 641_{23} 700_{16}
ܕܟܝܘܬܐ 61_{5} 176_{4} 420_{1} 708_{24} 737_{2} 745_{5}
ܕܟܪܘܬܐ 48_{8} 152_{9} 588_{1} 745_{8} 804_{7} 909_{7}
ܕܟܪܘܬܗ 357_{11}
ܕܟܪܐ 164_{13}*bis*
ܕܟܪܝ 169_{2}
ܐܬܕܟܠܗ 140_{8}
ܢܕܠܝܠܬ 261_{18}
ܡܕܠܝܠܬ 265_{12} 829_{1}
ܡܕܠܝܠܬܝ 820_{19}
ܡܕܟܪܬܐ 256_{17}
ܡܕܟܪܬܐ 820_{18} 833_{20} 836_{7}
ܡܕܠܛܐ 741_{21}
ܡܕܠܛܝ 456_{14}
ܕܡܐ 52_{15} 64_{23-25} 148_{16} 225_{2} 721_{21}
ܕܡܝ 217_{16}
ܕܡܘܬ 93_{3}
ܕܡܝܬ 189_{7}
ܕܡܝܐ 380_{14} 808_{9} 817_{13} 824_{6-11} 841_{20} 835_{9}
ܕܡܘܬܗ 329_{10} 372_{10} 741_{8}
ܕܡܥ 741_{26}
ܕܡܥܝ 309_{5}
ܐܬܕܡܝܘ 813_{19}
ܕܪܫ 268_{18-21} 557_{20} 908_{23}
ܕܪܫܬ 268_{5} 312_{21}
ܕܪܫܬܗܘܢ 268_{12} 373_{18-23}
ܕܪܫܬܢ 908_{23}
ܢܕܪܘܫ 268_{23} 556_{8} 557_{21} 749_{1} 832_{6} 844_{16-20} 845_{12} 856_{11}
ܢܕܪܫܝܗ 32_{23}
ܢܕܪܫܘܢ 253_{12} 256_{26} 257_{1-22} 485_{12} 552_{14} 824_{17} 909_{15}
ܢܕܪܫܝܢ 253_{15}
ܕܪܘܫ 924_{5}
ܐܕܪܫ 460_{11-12} 476_{15} 483_{5-7} 825_{9} $828_{1-11-13}$ 829_{22} 836_{3} 845_{21} 903_{17}
ܕܪܫ 824_{19}
ܕܪܫܝܢ 89_{24} 129_{5} 184_{26} 185_{16} 256_{16-18} 263_{17} 825_{24} 844_{5-12} 908_{1} 909_{25}
ܕܪܫܝܢܢ 184_{24} 268_{6}
ܡܕܪܫ 825_{24} 903_{17}
ܕܪܫܐ 249_{2} 253_{12} 257_{18} 265_{26} $263_{11-16-18}$ 269_{5} 289_{3} 309_{6} 312_{17} 345_{12} 473_{21} 477_{7} 433_{8} 516_{8} 529_{6} 545_{21} 549_{3} 557_{23} 583_{17} 808_{11} 820_{5-8} 825_{23} 823_{7} 836_{5} $841_{12-14-16}$ 844_{14} 849_{25} 853_{10} 905_{6} 932_{2}
ܕܪܫܗ 268_{19} 549_{4} 824_{21} 828_{4}
ܕܪܫܝ 252_{7}

ܕܪܫܐ 824_{15} 825_{20-21} $828_{11-17-18}$ 832_{3-12} $836_{1-12-14}$
ܕܪܫܝ 832_{1}
ܕܪ 128_{24} 800_{12}
ܕܐܪܗ 736_{7}
ܢܕܘܪܘܢ 456_{1} 472_{7} 513_{2}
ܕܪ 516_{16-20}
ܡܕܪ 516_{20}
ܐܬܕܝܪ 140_{7} 800_{7}
ܕܝܪܐ 377_{23}
ܕܝܪܐ 140_{8} 181_{1}
ܕܝܪܬܗ 136_{10}
ܕܝܪܬܗܘܢ 717_{24}
ܕܪܘܗ 245_{5} 433_{24} 436_{15} 841_{12-16}
ܕܪܐ 577_{19}
ܕܪܫܗ 220_{1}
ܕܪܫ 681_{14}
ܡܕܪܫ 220_{6} $680_{17-21-23}$ 681_{3-16}
ܡܕܪܫܝ 208_{11-20}
ܕܪܫܬܐ 660_{11}
ܕܪܫܐ 668_{12}
ܢܕܫ 929_{25}
ܐܬܕܫܬ 449_{14}
ܢܕܫܐ 713_{4}
ܡܕܫܐ 449_{13}
ܡܕܫܢ 80_{28} 225_{11} 285_{9} 292_{3} 428_{8} 440_{16} 484_{18} $557_{12-20-21}$ 660_{25} 561_{26} 565_{11-13} 717_{17} 768_{6} 809_{19} 884_{10}
ܕܬܝܬ 285_{10} 312_{21} 553_{18} 780_{14}
ܕܬܬ 425_{21}
ܕܬܢ 440_{16} 565_{13}
ܕܬܢܝ 440_{17}
ܗܘܐ 61_{11-20} 72_{18} 285_{7} 408_{21} 520_{7} 544_{15} 552_{7} 556_{8} 557_{16-21} 561_{27} 749_{1} 777_{6} 780_{12} 828_{13} 832_{16} 845_{13} 856_{11}
ܢܗܘܘܢ 137_{6-7} 552_{14} 884_{2} 896_{22}
ܐܗܘܐ 121_{24} 209_{23} 309_{8} 392_{25} 496_{12}
ܐܗܘܘܢ 549_{15} 780_{7} 864_{25}
ܗܘܐ 23_{15} 28_{21} 121_{21} 473_{9} 480_{1-6} 649_{7} 705_{18} 776_{24} 924_{5}
ܗܘܝܬ 252_{1} 500_{8} 520_{23} 549_{13} 564_{12-21} 589_{8-13} 780_{15} 832_{20}
ܡܗܘܐ 192_{22} 209_{20-21} 317_{12} 393_{17} 420_{10-11} 425_{1} 460_{13} 480_{7} 545_{10-13} 548_{18-21} 549_{11-14} 552_{18} 660_{5} 845_{22} 908_{17} 916_{3}
ܡܗܘܝܢ 33_{23} 124_{6} 137_{2} 144_{23} 156_{14} 184_{26} $185_{5-8-16-21}$ 213_{23} 325_{20} 328_{10} 392_{22} 428_{14} 549_{2} 608_{3} 768_{5} 844_{9} 872_{11} 876_{9-12} 909_{26} 916_{9}
ܡܗܘܝܬܐ 124_{3}
ܡܗܘܝܬܢ 884_{23} 429_{4}

ܡܗܘܝܬܘܢ 549_{11}
ܗܘܠܐ 57_{20} $60_{2-22-25}$ 76_{25} 77_{17} 169_{6} 185_{12} 253_{12} 261_{15} 285_{6} 289_{9} 312_{22} 345_{12} 424_{2} 428_{5}
ܗܘܠܐ 431–432 $437_{4-9-13-17-18}$ 443_{19} 473_{21} 476_{17} 477_{7} 488_{8} 496_{19} 516_{8} 529_{6} 544_{23-24} 548_{21-24} 556_{20} 557_{12-15} 561_{2} 565_{24} 577_{7-13} 588_{16} 792_{19} 797_{17} 808_{11} 820_{6} 824_{12} 828_{7} 832_{15} 836_{4-13} 849_{25} 853_{10} 856_{21} 932_{1}
ܗܘܠܗ 213_{7} 268_{19} 437_{12} 545_{2} 549_{8-9-21} 552_{19}
ܗܘܠܗܘܢ 745_{10} 549_{2} 577_{7-14}
ܗܘܠܟ 393_{1}
ܗܘܠܝ 252_{8} 577_{19} 832_{13}
ܗܘܠܐ 392_{18} 832_{13}
ܗܘܠܗ 249_{3}
ܗܠܟ 345_{22} 908_{18}
ܢܗܠܟ 824_{8}
ܗܠܟ 593_{8}
ܗܠܟܐ 16_{3} 32_{14} 60_{3} 61_{1-8-10} $68_{4-11-13}$ 73_{16} 76_{2} 78_{13} 313_{25} 316_{8} 572_{2} 749_{6}
ܗܠܟܝܗ 32_{12} 56_{1} 68_{6-8} 69_{8} 73_{7} 149_{4} 569_{15-22} 845_{14} 920_{20}
ܗܠܟܝܗܘܢ 228_{7}
ܗܠܟܝܢ 57_{1} 924_{11}
ܗܠܟܝܗܘܢ 65_{20-24}
ܡܗܠܟܐ 113_{20}
ܐܬܗܠܠ 253_{26}
ܡܗܠܠ 825_{3} 849_{24}
ܗܠܝܢܐ 633_{4}*bis* 676_{3}*bis*$_{6-7}$
ܗܠܝܢܬܐ 676_{9}
ܗܡܣܢ 443_{2}
ܗܡܣܗ 441_{26}
ܗܢܝܐ 401_{14}
ܐܬܗܢܝ 336_{11}
ܡܗܢܝ 733_{8} 649_{16}
ܗܢܝܐ 265_{4}
ܗܢܝܢܬܐ 128_{12} 749_{16}
ܗܢܝܢܬܐ 673_{23}
ܗܢܝܘܬܐ 673_{19}
ܗܦܟ 668_{12}
ܗܦܟܬܐ 668_{11}
ܗܦܟܗ 712_{1}
ܗܦܟ 96_{9}
ܗܦܟܘ 772_{14}
ܗܦܟ 772_{9}
ܢܗܦܟ 781_{7}
ܡܗܦܟ 120_{21} 313_{13} 404_{9} 417_{2}*bis* 681_{17}
ܡܗܦܟܝܢ 213_{9} 468_{6} 872_{5} 876_{6-10} 881_{12}
ܡܗܦܟܘ 772_{9}
ܐܬܗܦܟ 373_{2} 881_{24}
ܢܗܦܟܝܢ 244_{14}

1083

ܙܪ̈ܥܐ 208_{16} 308_{18} $313_{12\text{-}13}$ 365_{13} 600_{15}
ܙܪ̈ܥܝܗܘܢ 884_{9}
ܙܪ̈ܩܐ 321_{8}
ܙܩ̈ܝܦܐ 840_{16}
ܡܙܪܩܐ 892_{23}
ܡܙܪ̈ܩܝܗܘܢ 812_{10}
ܡܙܪ̈ܩܝܢ 404_{13}
ܙܪܘܒܝܬܐ 176_{17}
ܙܗܪܐ 185_{1} 312_{24} $404_{11\text{-}20}$ $425_{10\text{-}11}$
ܙܘܓܐ 176_{17} 817_{18}
ܙܬܪܡ 725_{26}
ܡܙܬܪ̈ܐ 488_{2}
ܡܙܬܪ̈ܐ 828_{22} 833_{4}
ܙܪܗ 720_{22}
ܙܪ̈ܐ 181_{11}

ܚ

ܚܒܝ 228_{18} 353_{21} $653_{19\text{-}21}$
ܚܒܘܫܝܐ 844_{23}
ܚܒܘܫܝܬܐ 773_{5}
ܚܒܠ 60_{15}
ܚܒܠܐ 308_{4}
ܚܒܠ $4_{3\text{-}12}$ 77_{24} $133_{2\text{-}17\text{-}19}$ 137_{9} 352_{20} 377_{13} 701_{4} $713_{4\text{-}10}$ 720_{21} 900_{10}
ܚܒܠܗ 137_{4} 380_{25}
ܚܒܠܘܟ 500_{10}
ܚܒܠܘ $72_{11\text{-}25}$ 73_{24} $128_{16\text{-}23}$ 132_{23} $133_{6\text{-}12\text{-}20}$ 136_{18} 137_{14} 337_{10} 373_{24} 472_{4} 517_{23} 613_{2} 896_{15} 905_{16}
ܚܒܠܘܗܝ 49_{11} $812_{15\text{-}16}$
ܚܒܠܘܟ 500_{21}
ܚܒܠܬ 136_{22}
ܚܒܠܬܘܢ 753_{21}
ܚܒܠܢ 1_{7}
ܢܚܒܠ 45_{11} 249_{13} 304_{21} 460_{16} 520_{3} 721_{12} 738_{22}
ܢܚܒܠܗ 263_{23}
ܢܚܒܠܘܢ 624_{9}
ܢܚܒܠܘܟ 63_{2} 297_{9} 409_{20} 501_{4} 880_{3}
ܬܚܒܠ 48_{4} 309_{9} 452_{9} 561_{23} 573_{5}
ܬܚܒܠܘܟ 888_{4}
ܚܒܠܝܢ 665_{18}
ܡܚܒܠ 8_{23} 16_{21} 60_{3} 65_{1} 76_{4} 105_{18} $113_{4\text{-}15}$ 117_{2} 132_{18} 133_{15} 137_{1} 168_{1} 232_{17} 277_{14} 316_{6} $373_{9\text{-}19}$ 377_{12} 384_{8} 460_{21} 577_{1} $716_{14\text{-}18}$ 769_{24} $789_{7\text{-}11}$ 792_{1} 805_{1} 844_{13} 849_{11} $929_{4\text{-}15}$
ܡܚܒܠܝܢ 49_{5} 76_{22} $304_{9\text{-}17}$ $504_{8\text{-}15}$ 713_{12} $880_{12\text{-}20\text{-}26}$ 925_{22}

1084

ܡܚܒܠܢܐ 12_{15} 48_{19} 144_{22} 361_{15} 380_{8} 377_{26} 384_{11} 443_{2} 463_{3} 496_{7} $525_{3\text{-}9}$ 544_{20} 576_{4} 789_{17} 828_{16} 857_{10} 864_{4} 869_{5} 920_{15}
ܐܬܚܒܠܘ 576_{1}
ܐܬܚܒܠ 9_{6}
ܡܬܚܒܠ 573_{18}
ܡܬܚܒܠܝܢ 576_{22} 717_{8}
ܚܒܠܢܐ 616_{22}
ܚܒܘܠ 696_{6}
ܚܒܘܠܗ 628_{16}
ܚܒܘܠܝܢ 621_{3}
ܡܚܒܠܢܘܬܐ 824_{1}
ܡܚܒܠܢܘܬܗܘܢ 792_{3}
ܐܬܚܒܠܢܘܬܐ 116_{10}
ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ 48_{3}
ܚܒܠܠܐ 13_{19} 40_{13} 105_{21} 276_{7} 349_{5} 600_{6} 616_{22} 632_{9} $693_{16\text{-}18}$ 701_{16} 713_{8} 744_{23} $761_{14\text{-}16}$ 864_{9} 868_{19}
ܚܒܠܠܗ 280_{17}
ܚܒܠܠܗ 13_{18} 76_{9} 284_{2}
ܚܒܠܠܝܗܘܢ 869_{17}
ܚܒ̈ܠܠܐ 268_{24}
ܚܒܫ 465_{15}
ܚܒܫܘ 141_{1}
ܚܒܫܬ 317_{17}
ܚܒܫܬܐ 244_{2}
ܐܬܚܒܫ 76_{13}
ܐܬܚܒܫܬ 349_{14}
ܚܒܪܝ 309_{1}
ܚܒܪ̈ܬܐ 153_{10} 173_{10}
ܚܓܐ 680_{6}
ܚܓܪܗ 493_{5}
ܚܕܪ $384_{15\text{-}18}$
ܚܕܪܘ 232_{20} 421_{17}
ܡܚܕܪܘ 40_{21} 124_{10}
ܡܚܕܪܝܢ 404_{11}
ܚܕܪܐ 337_{9}
ܚܕܪܝܢ 337_{16} 380_{9} 609_{14} 801_{15} 809_{4}
ܚܕܪܐ 5_{11} $11\text{-}12$ 24_{11} 181_{13} 217_{20} 336_{5} 353_{14} 392_{2} 405_{13} $465_{16\text{-}22}$ 536_{12} $592_{21\text{-}22}$*bis* 593_{1} $597_{7\text{-}9}$ 605_{18} 616_{16} 648_{18} 649_{24} 693_{3} 757_{8} 760_{18} 761_{19} 765_{1}*bis*$_{-2}$ 785_{12} 800_{12} 804_{11} 883_{2} 916_{11} 920_{1} 921_{20}
ܚܕܪ̈ܝܐ 1_{9} 8_{22} 152_{21} 173_{15} 176_{6} 217_{5} 221_{16} $232_{22\text{-}26}$ 233_{25} 257_{21} 316_{1} 365_{23} 372_{1} 373_{17} 621_{20} 641_{11} 657_{11} 669_{5} $672_{9\text{-}12}$ 680_{15} 685_{24} 717_{5} 732_{12} 741_{10} 761_{20} $765_{2\text{-}3}$ 820_{16} 821_{4}
ܚܕܪܘܬܐ $56_{6\text{-}15}$ 120_{6} 212_{18} 340_{26} 353_{2} 365_{19} 409_{9} 461_{22} 597_{6} 644_{10} 648_{21} 656_{10} 692_{7} 712_{25} $716_{5\text{-}11}$ 736_{12} 753_{23} 761_{22}
ܚܕܪ̈ܝܬܐ 9_{3} 124_{21} 709_{3} 712_{7} $917_{5\text{-}12}$

1085

ܚܕܪ̈ܝܬܗܘܢ 104_{23}
ܚܕܪ̈ܝܐ 144_{14} 265_{19}
ܚܕܪܝܐܝܬ 1_{17} 396_{1}
ܡܚܕܬܝܢ 865_{11}
ܡܚܕܬ 69_{22}
ܡܚܕܬܐ 865_{10}
ܐܬܚܕܬ 149_{2} 313_{22} 384_{19} 749_{7} 920_{9}
ܐܬܚܕܬܘ 48_{20} 361_{14} 368_{4} 541_{16} $740_{13\text{-}25}$
ܐܬܚܕܬܬ 321_{1}
ܐܬܚܕܬܢ 629_{20}
ܬܬܚܕܬ 92_{4} 804_{26} 733_{2} 845_{13}
ܬܬܚܕܬܘܢ 737_{26} 920_{18}
ܡܬܚܕܬ 233_{17} 313_{21} 316_{3} 384_{13} 565_{8} 728_{20} 804_{26} 825_{11} 828_{11}
ܡܬܚܕܬܝܢ 413_{1} 588_{1}
ܚܕܬ 337_{23} 561_{4}
ܚܕܬܐ 9_{12} 109_{24} 116_{24} 152_{12} 249_{2} 304_{19} 349_{23} 352_{1} 463_{9} $560_{11\text{-}20}$ 588_{23} 673_{24} 749_{13} 765_{9} 928_{23} 932_{5}
ܚܕ̈ܬܝܢ 324_{11} 340_{22} 357_{4} 724_{8}
ܚܕ̈ܬܬܐ 9_{6} 89_{22} 92_{7} 97_{5} 144_{21} 177_{4} 220_{23} 248_{23} 265_{2} 284_{9} 289_{22} 293_{22} 329_{8} 341_{20} 389_{21} 449_{3} 468_{13} $512_{1\text{-}4\text{-}20}$ 521_{20} 524_{22} 592_{2} 668_{17} 697_{18} 745_{21} 749_{12} 845_{17} 869_{7}
ܚܕ̈ܬܬܗܘܢ 532_{25}
ܚܕܬܬܐ 37_{8} 96_{13} 760_{4} 821_{24}
ܚܕ̈ܬܬܐ 389_{21}
ܚܕܬܘܬܐ 40_{1} 73_{8} 204_{3} $244_{7\text{-}19}$ 321_{4} 328_{22} 336_{12} 340_{7} 341_{14} $352_{7\text{-}16}$ $381_{2\text{-}9}$ 339_{2} 521_{2} 540_{5} 592_{1} 609_{10} 736_{11} $737_{4\text{-}6\text{-}21}$ 740_{9} $765_{4\text{-}5}$ 845_{8} 853_{12} $856_{1\text{-}4}$ 920_{5}
ܚܘܕܬܐ $4_{5\text{-}19}$ $63_{20\text{-}24}$ 76_{23} 129_{20} 136_{3} 373_{22} 380_{18} 384_{4} 408_{23} 483_{20} 564_{4} 572_{16} 573_{8} 577_{5} 717_{4} 730_{1} $785_{10\text{-}14}$ 788_{24} $789_{18\text{-}24\text{-}26}$ $792_{12\text{-}13\text{-}23}$ 793_{3} 797_{8} 838_{22}
ܚܘܕܬܗ 204_{13} 312_{2} 577_{10} 580_{25}
ܚܘܐ 17_{24}
ܚܘܝܘ 357_{20} 716_{2} 761_{23}
ܢܚܘܐ 188_{6} 656_{24}
ܢܚܘܘܢ 368_{24} 593_{12}
ܬܚܘܐ 640_{11}
ܚܘܝܘ 29_{21}
ܡܚܘܐ 29_{23} 164_{20} 325_{12} 373_{16} 752_{9}
ܡܚܘܝܢ 69_{1} 564_{15} 565_{17} 672_{5}
ܡܚܘܝܢܐ 684_{6}
ܚܘܪ 141_{21} 612_{20} 700_{9}
ܚܘܪܘ 220_{13} 369_{18} 504_{16} 653_{3} 704_{11}
ܚܘܪܬܘܢ 533_{12}
ܚܘܪܝ 652_{7}
ܢܚܘܪ 124_{7} 348_{11} 436_{25} 496_{19} $517_{7\text{-}13}$
ܬܚܘܪ 392_{10}

ܢܫܡܫܘܢ 149_{6} 312_{20} 500_{16} 508_{21} 552_{23} 564_{21} 721_{18}
ܬܫܡܫ 120_{15} 836_{18} 448_{4}
ܫܡܫ 129_{13}
ܫܡܫܐ 41_{22} *bis* 44_{4} 57_{3} 77_{22} 117_{10} 144_{5} 160_{26} 185_{24} 197_{17} 221_{22} 249_{6} 276_{11-18} 280_{3-9-14} 281_{11-13} 381_{11} 420_{17} 464_{8} 516_{24} 532_{1} 552_{9} 584_{2} 588_{25} 592_{16} 597_{24} 605_{25} 625_{15} 640_{2} 697_{8} 708_{6} 716_{26} 792_{24} 809_{2}
ܫܡܫܢܐ 52_{1} 89_{3-4}*bis* 205_{14} 209_{7-9} 248_{18} 340_{18} 372_{22} 428_{17} 505_{20} 541_{8} 568_{11} 576_{17} 625_{9} 640_{4} 740_{22} 777_{19-25} 797_{24} 817_{6} 869_{10-21} 885_{1} 929_{7}
ܫܡܫܬܐ 21_{13} 165_{2} 344_{10-21} 533_{5-7} 536_{1} 537_{15-16} 560_{3} 561_{3} 753_{11} 880_{17} 881_{4} 901_{19} 904_{20} 905_{1} 909_{5}
ܫܡܫܘܬܐ 772_{1}
ܫܡܫܢܝܬܐ 16_{11}
ܫܡܝܢ 172_{18} 629_{10} 721_{9}
ܐܫܡܝܢ 64_{18} 89_{6} 116_{14} 369_{21} 465_{23} 572_{22} 573_{1} 644_{5-25} 645_{11} 693_{19}
ܐܫܡܝܢܗ 696_{6-8} 748_{2}
ܐܫܡܝܢܬܗ 696_{4}
ܐܫܡܝܢܗ 81_{1-6}
ܐܫܡܝܢܢ 29_{7}
ܐܫܡܝܢ 572_{24}
ܐܫܡܝܢܘ 57_{25} 77_{18} 217_{12-14} 636_{1} 656_{12} 761_{20}
ܐܫܡܝܢܘܗܝ 865_{23}
ܐܫܡܝܢܬ 452_{3}
ܐܫܡܝܢܬܗ 705_{17}
ܢܫܡܝܢ 89_{5}
ܢܫܡܝܢܘܢܗܝ 717_{2}
ܬܫܡܝܢܘܢ 821_{23}
ܡܫܡܝܢܝܢ 68_{12} 361_{27} 473_{7} 504_{21} 572_{12}
ܡܫܡܝܢܬܐ 868_{4}
ܡܫܡܝܢܝܬܐ 348_{6}
ܡܫܡܝܢ 89_{4} 197_{6} 332_{7} 717_{3-6}
ܡܫܡܫܘ 648_{17}
ܫܡܫܘܬܐ 101_{1} 168_{18}
ܫܡܫܘܬܗ 665_{10}
ܫܡܫܘܬܗܘܢ 844_{8}
ܫܡܝܢܬܐ 116_{14} 452_{3} 776_{15}
ܫܡܝܢܬܐ ܪܒ 265_{19}
ܫܡܝܢܗ 296_{22}
ܫܡܝܢܝܢ 452_{8-16} 453_{10}
ܫܡܝܢܘܬܢ 677_{25}
ܫܡܝܢܢ 720_{25}
ܫܡܝܢܘܬܐ 344_{7} 369_{24} 752_{3}
ܫܡܝܢܘܬܗ 369_{9}

ܫܡܫܝܘܬܐ 161_{21} 236_{11} 317_{10} 477_{18} 653_{9} 768_{3} 840_{5} 853_{2-5}

ܫܡܥ 161_{11-14} 364_{15} 588_{11} 653_{19} 677_{16}
ܫܡܥܬܗ 217_{23} 228_{21} 628_{11} 700_{7} 701_{17-25} 704_{3} 913_{17}
ܫܡܥܗ 660_{15} 696_{21}
ܫܡܥܬܘܗܝ 77_{25} 217_{18} 748_{16} 812_{12}
ܫܡܥܬܗ 341_{14}
ܫܡܥܬܘܢ 205_{25}
ܫܡܥܬ 533_{5}
ܫܡܥܬܘܢ 157_{14-16}
ܢܫܡܥܘܢ 345_{19} 540_{12} 676_{11} 932_{10}
ܢܫܡܥܗ 148_{1} 225_{3} 256_{11} 321_{26} 673_{5} 676_{15} 873_{18}
ܢܫܡܥܢ 425_{23}
ܢܫܡܥܢ 97_{13} 517_{17}
ܢܫܡܥ 492_{6} 813_{25}
ܢܫܡܥܘܢ 157_{11} 161_{8} 205_{13} 368_{8} 428_{16} 645_{2} 873_{10}
ܢܫܡܥܘܢܗܝ 225_{25} 245_{11-21}
ܢܫܡܥܘܢܗ 552_{15}
ܢܫܡܥܘܢܢ 424_{18}
ܢܫܡܥ 165_{16}
ܬܫܡܥܘܢ 145_{4} 160_{1} 172_{11} 684_{15}
ܬܫܡܥܝܢܗܝ 676_{18}
ܬܫܡܥܘܢܗ 677_{19}
ܬܫܡܥܘܢܗܝ 120_{2}
ܬܫܡܥܘܢ 157_{4}
ܫܡܥܘܗ 712_{1}
ܫܡܥܘܗܝ 649_{10}
ܫܡܥܬ 97_{11} 109_{4-14} 113_{18} 160_{8-18} 161_{12} 169_{5} 184_{19} 201_{9} 205_{18-24} 216_{22} 221_{7} 237_{4-6} 364_{9-10} 405_{23} 653_{12} 661_{23} 676_{13} $677_{12-15-20}$ 688_{19-21} 696_{9} 724_{21} $725_{2-17-20}$ 728_{18} 913_{10} 932_{7}
ܫܡܥܝܢ 36_{16} 152_{9} 156_{4} 157_{9} 165_{8-10} 173_{8} 428_{14} 484_{11-24} 645_{8} 648_{8} 653_{11} 784_{1} 872_{19-23} 873_{12} 831_{13} 916_{8-17}
ܫܡܥܐ 160_{20} 901_{10}
ܫܡܥܝܢ 156_{2} 160_{13-14} 161_{13} 165_{20} 853_{6}
ܫܡܥܢܝܢ 176_{5} 345_{21} 624_{20}
ܫܡܥܝܬ 824_{2}
ܫܡܥܝܢܝܢ 824_{4}
ܡܫܡܥܬ 673_{4} 676_{15-17} 677_{19-21} 724_{21} 725_{3} 784_{2} 916_{17}
ܡܫܡܥܢ 424_{1}
ܫܡܥܬ 212_{9} 228_{5} 237_{8} 653_{16} 913_{7}
ܫܡܥܬ 212_{11} 320_{18}
ܫܡܥܬܗ 473_{15}
ܐܫܬܡܥܬ $913_{4-8-14-18}$
ܐܫܬܡܥܬ 533_{6}
ܡܫܬܡܥܢܝܢ 561_{18} 869_{17-20} 872_{4-16} 876_{11-17}
ܫܡܥܘܬܐ 641_{23} 657_{26} 661_{26} 673_{8} 725_{21}

ܫܡܥܘܗ 149_{25} 228_{14}
ܫܡܥܘܗܘܢ 109_{16} 164_{22}
ܫܡܥܘܢ 421_{12}
ܫܡܥܘܢ 421_{13}
ܫܡܥܬܐ 113_{1} 116_{23} 161_{17} 165_{12} 645_{23} 653_{15} 656_{13} 660_{14-20} 668_{6} 676_{19}
ܫܡܥܘܬܗܘܢ 61_{20} 69_{22} 72_{18} 193_{5} 200_{6} 248_{6} 420_{16} 428_{9} 484_{18} 561_{17} 564_{2} 565_{11} 809_{18-20} 916_{4}
ܫܡܥܘܬܗܘܢ 225_{19} 428_{15} 872_{4-11} $876_{6-8-12-18}$ 916_{11}
ܫܡܥܬܢ 420_{24}
ܫܡܥܬܢܘܢ 500_{23}
ܫܡܥܢܝܢ $544_{15-17-18}$ 561_{27}
ܫܡܥܘܬܐ 881_{4} 901_{11}
ܫܡܥܢܝܘܬܐ 852_{4}
ܫܡܥܐ 33_{6} 53_{16} 113_{2-19} 117_{24} 148_{12} 364_{11-15} 428_{19} 532_{1} 533_{12-22} 536_{8} 537_{3-6} 540_{3} 561_{13} 652_{10} 876_{3}
ܫܡܥܗ 873_{19}
ܫܡܥܢܐ 656_{3}
ܫܡܥܝܢ 364_{10}
ܫܡܥܘܬܐ 829_{14}

ܫܡܥܬܐ 820_{7-17} 825_{3-5} 841_{13-18} 844_{4-21} 845_{4}

ܫܡܢܐ 852_{8}
ܫܡܢܘܬܐ 512_{2} 513_{10}
ܫܡܢܝܘܬܐ 449_{10} 521_{23}

ܡܫܡܢܝܢ 164_{12}
ܫܡܢܐ 13_{18}

ܫܡܪ 656_{14}
ܫܡܪܐ 585_{9}
ܫܡܪ 220_{5}
ܫܡܪܝ 553_{22}
ܫܡܪܐ 28_{18} 36_{11} 41_{13} 205_{6} 208_{19} 212_{14} 229_{4} 237_{15} 232_{9} 240_{1} 244_{14} 317_{26} 480_{22} 612_{12} 652_{25} 709_{2} 796_{10-11}
ܫܡܪܐܝܬ 493_{15}
ܫܡܪܐ 266_{26} 825_{22} 841_{15}

ܫܡܫ 417_{12}

ܫܡܫܐ 148_{18} 181_{3-5}

ܫܡܫܐ 180_{25}

ܫܡܫܪܐ 176_{16-20}

ܫܢ 849_{24}
ܫܢܢ 680_{2}
ܫܢܢܝܢ 589_{17}

ܫܢܐ 136_{24} $373_{13-14-21}$ 384_{9} 560_{17} 605_{22} 733-734 744_{7}*bis*$_{-15}$*bis*$_{-19}$
ܫܢܬܗ 248_{5} 329_{3-5} 373_{15} 384_{12}

1089

ܩܕܡܘܗܝ 608_3
ܩܕܡܗ 605_{18-20}
ܩܕܡܝ 625_{12}
ܩܕܡܟ 329_4 817_{10}
ܩܕܡܝܢ 781_{21}

ܩܕܝܫܐ 13_{12} 17_3 28_{11} 33_3 40_{11} 72_7 88_8 112_4*bis* 128_{14}*bis* 136_{6-7} 164_{14-17} 172_{13-20} 185_{18} 244_{26} 265_{20-25}*ter* 268_1*bis* $361_{3-4-17-18-21}$*bis*$_{-26-27}$ 384_{15} 433_{12} 453_9 472_1 517_1 521_{17} 561_{15} 741_{23} $_{25-26}$ 676_{8-19} 677_3 681_{15} 685_8
ܩܕܝܫܬܐ 500_{14} 448_{22} 465_{11}
ܩܕܝܫܬܟܐ 465_{12}
ܩܕܝܫܐܝܬ 468_{16} 883_{20}

ܡܩܕܫܝܢ 409_7
ܡܩܕܫܢܐ 912_{14}

ܡܩܕܫܢܐ 152_{10-13} 153_2 169_{24} 313_{17}
ܩܘܐ 129_{20} 644_{12} 748_3
ܩܘܡ 181_{14} 412_2 465_7 596_5 609_7 804_{18} 820_{12}
ܩܝܡܐ 264_6 285_{12} 353_{18} 481_{9-11} 609_{5-19} 720_5 852_{20}
ܩܝܡܝܢ 37_{14} 340_2 748_{19}
ܩܝܡܐ 481_6 741_{23}
ܩܝܡܝܢ 260_{4-6}
ܩܝܡܐ 777_{16}
ܩܡ 608_{23} 760_{19}
ܩܡܐ 389_{13} 540_7 828_6
ܩܡܬ 268_8 324_5 $325_{10-12-23}$ 357_1 365_{27} 761_4 880_{24}
ܩܝܡܬܐ 305_3
ܩܝܡܬ 33_{18}
ܩܝܡܬܝ 264_7
ܩܝܡܐ 608_{10}
ܩܡ $56_{8-12-13-17-18}$ 57_2 141_{11} 188_3 189-190 193_{3-23} 200_{22} 313_{24} 317_4 401_{20} 825_{10} 920_{23} 925_{14}
ܩܡܬ 57_{18-19} 61_{26} 64_2 196_2 197_{19} 721_{25} 749_{22} 821_1
ܩܝܡܐ 8_{17}
ܩܝܡܝ 264_7 565_3 905_6
ܡܩܝܡܐ 513_8 264_{18}*bis*
ܡܩܝܡܢܐ 921_5
ܩܝܡܐ 864_3
ܩܝܡܐ 76_1 264_{18} 337_{14} 365_{27} 401_{20} 760_{18} 804_{19} 928_{24}
ܩܝܡܘܗܝ $[illegible]16_6$ 224_6 264_{16} 313_{26} 636_{19} $724_{7-15-16}$ 928_3
ܩܝܡܘܗܝ 325_{1-4} 540_{19} 608_{22}
ܩܝܡܝܢܘܗܝ 173_{26} 241_{12} 244_{15} 328_{4-6} 645_6 724_1
ܩܝܡܝܢ 264_9 748_{15}
ܩܝܡܝܢܢ 241_{15} 244_5
ܩܝܡܝܢ 285_4
ܩܝܡܝܢ 636_{15}

1090

ܩܝܡܐ 56_{10} 617_{18} 748_3.
ܩܝܡܝܗܘܢ 173_{20} 465_{5-7} 929_{14}

ܡܩܝܡܢܐ 141_{23}
ܡܩܝܡܢܘܬܐ 380_{11} 508_{12} 557_{17} 692_{10} 732_3 736_{12}
ܡܩܝܡܢܘܬܗ 813_{12}
ܡܩܝܡܢܘܬܝ 668_{17}
ܡܩܝܡܢܐ 204_{24} 813_{17} 816_{15}
ܡܩܝܡܢܝܢ 808_3 809_1 909_{13}
ܡܩܝܡܢܘܬܗܘܢ 485_{19}
ܩܝܡܐ 8_{14} 308_{26} 424_4 737_{22}
ܩܝܡܗ 8_8

ܩܠܐ 129_1 133_{7-8}
ܩܠܗ 645_7
ܩܠܐ 636_{17} 637_{18}
ܩܠܝ 636_{13} 645_1

ܩܠܗ 12_{18}
ܐܩܠܬ 836_{21} 896_8
ܐܩܠܘܢ 892_{20}
ܐܩܠܗ 612_{22} $613_{7-11-15}$
ܡܩܠܩܠܝܢ 1_{17}

ܐܩܠܩܠܗ 101_2
ܩܠܩܠ 124_9
ܡܩܠܩܠ 36_3 804_3
ܡܩܠܩܠܐ 33_{24}

ܡܬܩܠܩܠ 169_{18}
ܡܩܠܐ 141_1

ܢܩܠܩܠ 169_1

ܐܩܠܐ 257_{10}
ܩܪܝ 153_{26}
ܩܪܝܐ 845_{20-24}
ܢܩܪܘܢ 152_7
ܩܪܝܢ 313_{15} 404_5
ܩܪܝܢܐ 152_{12}
ܩܪܝܢܘܬܐ 169_{23} 173_{14} 668_8
ܩܪܝܬܐ 829_{16}

ܩܪܐ 153_{24}
ܩܪܐ 305_7 929_{20}
ܩܪܐ 325_{22}

ܩܪܐ 212_{22} 357_{13} 380_{4-5} 389_7 396_{23} 457_{14} 488_{21} 549_{10} 573_{20} 705_6 709_{20} 736_2 809_{23} 812_1
ܩܪܝܘܗܝ 701_{25} 705_{22} 720_{23} 768_7
ܩܪܝܬ 776_{19}
ܩܪܘ 176_8
ܩܪܐܘܗܝ 660_{10}
ܢܩܪܐ 201_{13} 212_{22} 488_{21} 809_{20}
ܢܩܪܝܘܗܝ 377_8 841_8
ܢܩܪܘܢ 221_{12} 908_3
ܢܩܪܘܢܗܝ 321_{13}
ܐܩܪܐ 389_4 393_{14} 488_{14-21} 836_{18}
ܐܩܪܝܘܗܝ 308_{15}

1091

ܐܩܪܘܢ 32_5
ܐܩܪܘܢܝܗܘܢ 893_3
ܐܩܪܐ 204_8
ܩܪܝ 389_{17} 572_3
ܩܪܘ 520_{22}
ܩܪܐ 1_{13} 4_1 5_{13} 224_9 272_7 377_{15-24} $389_{6-10-12}$ $392_{4-9-12-17}$ 393_{12-13} 416_3 417_9 460_{12-15} 504_1 576_{24} 657_{25} 661_{2-25}*bis* 664_{4-5} 697_9 744_{15} 89_{25} 812_2 889_1 917_{22}
ܩܪܝܢ 109_{19} 252_{19} 329_{21} 660_7 665_{16} 856_{10}
ܩܪܝܐ 308_{19} 321_9 443_6 860_{10}
ܩܪܝܬ 780_{12}
ܐܬܩܪܝ 704_{25} 917_4 925_{12} 928_{12}
ܐܬܩܪܝܬ 484_{15}
ܡܬܩܪܐ 212_{21} 253_9 281_{10} 380_1 925_7
ܡܬܩܪܘܢ 93_{24} 472_{11} 897_2
ܡܬܩܪܐ 12_{12} 272_1 273_{22} 520_{22} 585_5 824_{2-3} 928_{16}
ܡܬܩܪܝܢ 12_{19} 509_{10} 684_7 685_{13} 717_{24} 824_5
ܡܬܩܪܝܢܐ 72_{9-11} 685_{21} 785_8 789_5
ܩܪܝܢܐ 708_{22}
ܩܪܝܐ 57_{21}
ܩܪܝܬܐ 330_{10}
ܩܪܝܗ 305_2
ܩܪܝܢ 112_{16}
ܩܪܝܢܘܬܐ 652_{13}
ܩܪܝܢܘܬܗܘܢ 684_{21} 688_{10}
ܩܪܝܬܐ 652_{14} 653_3 889_{13}
ܩܪܝܬܐ 105_{15} 136_{22} 228_2 400_7 693_9
ܩܪܝܬܐ 693_8

ܩܪܝܬܐ 83_{11}
ܩܪܝܬܐ 180_{20}

ܩܪܒ 184_{22} 245_1 593_{19} 608_{19} 609_2 764_7
ܩܪܒܘ 693_7
ܩܪܒܬܘܢ 533_{16}
ܢܩܪܘܒ 148_3 437_9
ܢܩܪܒܘܢ 501_{11}
ܩܪܘܒ $85_{5-11-13}$
ܩܪܒ 60_{17} 281_{17} 284_6 900_{13}
ܩܪܒܝܢ 493_{10}
ܩܪܒܐ 305_{2-3} 308_4
ܩܪܒ 24_3 28_{14} 41_6 338_7 437_6 633_8 672_{11} 680_{18}
ܩܪܒܗ 701_{25}
ܢܩܪܒ 17_8 437_{16}
ܐܩܪܒ 29_4 173_4
ܡܩܪܒ 29_2 173_2 392_{18} 681_{4-7-11}
ܡܩܪܒܝܢ 237_9
ܬܩܪܒ 173_6 508_3
ܐܬܩܪܒ 713_6
ܡܬܩܪܒܝܢ 436_{10}
ܢܩܪܒ 560_{24} 561_{9-12} 700_6
ܐܩܪܒ 97_7

1092

ܡܥܡܪܕ 161_2 533_9
ܡܥܡܪܕܝܢ 217_6 533_{25} 717_{11}
ܡܥܡܪܕܝ 53_2
ܡܥܡܘܪܬܐ 633_9 680_{18} 681_4
ܡܥܡܘܪܬܗ 681_6
ܡܥܡܘܪܬܢ 29_4
ܡܥܡܘܪܐ 244_{27} 392_{18}
ܡܥܡܘܪܝܬܗܘܢ 677_{23}
ܡܦܪܐ 36_{12-13} 52_1 216_{20} 301_{26} 408_{14} 533_{24} 545_{20} 548_{13} 549_3 649_9 696_4 700_3 813_{20}
ܡܦܪܗ 549_4 609_1
ܡܦܪܢ 97_8
ܡܦܪܬܐ 216_{18} 217_{4-14} 640_4 648_8 649_2 656_{4-15}
ܡܦܪܬܗܘܢ 220_{10}
ܡܦܪܢ 433_{24} 684_3
ܡܦܪܢܬܐ 252_{12} 532_{14} 616_{18}
ܡܦܪܢܗ 149_{24} 152_3 205_9 320_{21}
ܡܦܪܢܘܬܐ 149_{14-18} 209_{11} 272_{15} 509_9 672_{12} 634_{15} 685_9 924_4
ܡܦܪܢܝܢ 148_{23} 205_9
ܡܦܪܢܬܐ 408_{18} 889_{11}
ܡܦܪܢܘܬܗܘܢ 148_{27}
ܡܦܪܢܘܬܗܝܢ 76_{11}
ܡܦܪܢܘܬܢ 685_{15}

ܡܦܪܗ 929_{20}
ܡܦܪܝ 821_{16-19}
ܡܦܪܢܐ 176_{17}

ܡܦܪܐ 477_{17-22}

ܡܦܪܬܐ 825_2

ܡܦܐ 89_{10}
ܡܥܢ 708_{10}
ܡܥܢܗ 705_{21} 708_7
ܡܥܐ 676_2
ܡܥܢܬܗ 705_{24}
ܡܥܐ 89_{26} 148_{24} 332_{10} 493_4 672_{25} 680_8 721_{23}
ܡܥܢܝ 772_{26} 864_7
ܡܥܢܐ 201_2 449_{18} 476_{20} 529_{23} 532_{13-14} 536_{2-15} 537_{19} 581_2 652_{26} 638_{14} 712_{19} 873_{15}
ܡܥܢܝܢ 228_1 273_{21} 445_7 532_7
ܐܬܡܥܢ 708_{1-12}
ܢܬܡܥܢܘܢ 136_{26}
ܡܬܡܥܢܐ 708_2 837_{17} 840_1
ܡܬܡܥܢܝܢ 136_{19}
ܡܬܡܥܢܢܐ 837_{17} 840_1
ܡܥܢܝܐ 109_{18} 136_{23} 272_{11} 273_1 441_{22} 592_{3-4} 669_{18} 837_{15} 772_7 861_4
ܡܥܢܝܢ 680_6
ܡܥܢܝܬܐ 308_{21} 492_1 772_{15} 227–228 449_9 452_1 517_{21} 581_{11}
ܡܥܢܝܬܐ 645_3 652_{20} 869_{22}

1093

ܡܥܪܘܬܐ 17_{20} 232_{13} 585_{21} 620_5 672_{23} 673_{25} 677_{14} 688_{16} 712_4
ܡܥܪܘܬܐ 92_3
ܡܥܪܘܬܗ 628_{12} 708_{23} 709_1
ܡܥܪܘܬܗ 532_{20-22}
ܡܥܪܘܬܝ 772_{24}
ܡܥܪܢ 609_{14}
ܡܥܪܢܝܢ 389_{19}

ܡܥܠܝ 276_{23}

ܡܥܠܘܬܗܘܢ 780_5
ܡܥܠܝܬܗܘܢ 780_3

ܙ

ܙܐܐ 421_{20} 840_{23}
ܙܐܐܗ 421_{18} 840_{24}
ܙܐܐ 1_2 4_6 144_2 192_5 197_{22-26} 200_{18} 429_3 889_5
ܙܐܐܝ 736_6
ܙܐܐܘܗܝ 408_3
ܙܐܐܝܗ 128_{25}
ܙܐܐܢ 376_{21}

ܙܒܢ 100_{15} 125_{21}
ܙܒܗ 112_{17}
ܙܒܐ 100_{10}
ܙܒܝܢ 112_6 472_2 501_{13} 508_{15} 512_{16} 860_{12} 861_{12} 885_{18} 892_{19}
ܙܒܘܢܢ 681_3
ܙܒܢܐ 112_4 125_{23} 477_9 830_{11}
ܡܙܒܢܝܢ 473_6
ܡܙܒܢܐ 125_{19} 289_{25} 292_7 293_{19} 296_{23} 297_{2-8} 769_{10-18} 860_9
ܐܙܕܒܢ 465_5
ܐܙܕܒܢܘ 108_{23}
ܢܙܕܒܢ 456_{11} 520_1
ܡܙܕܒܢܝܢ 453_{22}
ܡܙܕܒܢܐ 321_5
ܙܒܢܘܬܐ 257_3 305_{2-14} 325_{22} 929_{18}
ܡܙܒܢܢܐ 885_{22-23}
ܡܙܒܢܢܐ 864_{10}
ܡܙܒܢܢܘܬܐ 289_{24} 296_{23} 297_{10} 520_2 $769_{9-17-19}$
ܐܙܒܢܘܬܐ 204_{10} 293_3 885_{12-17} 916_6
ܐܙܒܢܘܬܗ 125_{22}
ܐܙܒܢܘܬܝ 456_{10}
ܙܢ 80_{24} 281_{18} 296_{27} 300_{18} 396_{10} 412_{12} 481_{19} 589_{12} 624_5 728_{23} 729_1 781_4 868_4 913_{14-17} 925_{12}
ܙܢܐ 5_{16-17} 16_{24} 33_{13} $48_{13-14}bis_{-19}$ 56_3 60_{11} 72_{10} 73_{13} 80_6 81_{24} 92_{14} 132_8 140_4 188_{14-16} 240_{25} 261_8 276_{12} $280_4bis_{-5-7-13-17-18}$ 281_{13}

1094

292_{22} 304_{13} 392_{13} 433_{17} 449_{23} 456_8 364_9 469_{23} 489_{20} 521_1 537_{6-19} 544_{20} 549_9 557_{5-10} 577_2 597_8 664_{13} 688_{17} 753_6 780_4 788_{20} 789_{19-21} 800_3 809_{12} 828_{16} 849_{17} 861_1 864_4 912_{22-24} 920_{15} 921_{15}
ܙܢܗ 657_{4-5-7} 701_2 817_5
ܙܢܝܢ 397_3
ܙܢܝܗܘܢ 44_9 192_2 397_{18} 664_{11}
ܙܢܝܐ 4_7 49_{23} 121_8 232_{26} 289_{26} 293_{16} 345_{11} 432_{13} 449_8 456_6 457_{18} 461_{10} 468_1 469_{12} 512_{16-19} 521_{13} 524_{12-19} 529_{14} 789_{12} 792_{1-5} 888_{17} 924_9 925_1
ܙܘܢܐ 912_{14}
ܙܘܢܐ 12_{3-4} $16_{10-13-15}$ 25_1 32_{17} 37_{22} $41_{2-5-16-22}$ 44_{1-3} 45_5 53_9 73_{16} 77_{22} 80_5 92_5 105_{22} 144_{15} 149_9 188_{10-11} 209_3 245_{14} 253_9 272_{11} 276_{1-4-24} 281_{12-25} 289_6 316_5 345_{16} 385_1 388_{1-3-6} 393_{5-10} $396_{13-14-16}$ 413_8 452_4 456_{19} 457_{16} $460_{14-17-19-20}$ 461_{13} 465_{13} 468_{15} 496_6 509_{19} 512_{11-19} 513_{11} 517_{20} 520_9 521_5 524_{14-23} 589_{10} 725_{23} 869_1
ܙܘܢܝܢ 65_7 80_{23} 880_7 913_{13}
ܙܘܢܝܢ 509_{20} 876_4
ܙܘܢܝܬܗܘܢ 485_4
ܙܘܢܝܬܐ 72_{20} 512_{22} 613_{13} 712_{11} 773_{14} 789_{21-25} 825_{15}
ܙܢܢ 464_{13} 465_6
ܙܢܘܬܐ 1_{13} 144_{18} 192_{26} 608_1 625_7
ܙܢܘܬܗ 365_{16} 752_{12-22}
ܙܢܘܬܢ 333_2
ܙܢܗ 92_{17}
ܙܢܗ 409_4bis_{-5-6-7}
ܙܢܘܬܐ 188_5 372_{12}

ܙܢܝܢ 724_4
ܙܢܝܐ 176_{17}
ܡܙܢܝܐ 580_5

ܡܙܢܝܢܐ 512_3

ܙܥܗ 337_{16} 737_{10}
ܙܥܘܗ 340_8
ܙܥܐ 344_{24} 345_8 476_{22}
ܙܥܘܝܗܘܢ 736_{27}
ܙܥ 596_1
ܢܙܥܘܢ 337_{20}
ܐܙܥ 145_8 353_{23} 760_{25} 921_{23}
ܐܙܥ 317_6 352_{1-2} 401_1 $677_{9-11-13}$
ܙܥܝܢ 324_2 344_2 356_{15} 645_{23}
ܡܙܥ 340_8 613_{15}
ܙܥܙܥ 337_{12} 800_{10-22}
ܙܥܙܥܝܢ 745_1
ܐܙܕܥܙܥ 541_{19} 632_{14} 816_6

1095

ܐܬܪܓܫܘ 337_{11} 596_{2}
ܐܬܪܓܫܬ 556_{18}
ܐܬܪܓܫ 593_{5}
ܡܬܪܓܫܝܢ 557_{4}
ܪܓܫܐ 336_{10} $337_{2-12-19-26}$ $340_{5-10-21}$ $341_{4-12-16-17-19}$ $344_{12}\mathit{bis}_{-19-20}$ 348_{21} $349_{10-21\ 23}$ 352_{1} $353_{15-21-22}\mathit{ter}$ 356_{5-8-13} 401_{3} 592_{1} 601_{16} 692_{12} 740_{2} 804_{24} 820_{19} 829_{1}
ܪܓܫܝܗܘܢ 340_{20}
ܐܪ̈ܓܫܬܐ 253_{13} 344_{24} 345_{8} 381_{1} 477_{8} 485_{21} 580_{15} 604_{12} 813_{10} 853_{6-2} 856_{3} 905_{2} 908_{19-24}
ܪ̈ܓܫܬܗ 89_{25} 325_{6} 348_{1} 852_{4}
ܪ̈ܓܫܬܗܘܢ 345_{23}

ܪܚܩܘ 676_{20}
ܪܚܩܬ 393_{4}
ܢܪܚܩ 433_{11} 669_{16} 725_{9}
ܢܪܚܩܘܢ 676_{22}
ܐܪܚܩ 393_{18} $425_{4-6-9-16-19}$
ܪܚܩ 32_{8} 104_{13} 264_{12} 352_{6} 401_{7-12} 661_{24} 724_{25} 725_{3-5} 837_{19}
ܪܚܝܩܝܢ 328_{1} 676_{23-24} 725_{7}
ܪܚܝܩܐ 220_{3} 313_{7}
ܪܚܝܩܬܐ 313_{7}
ܡܪܚܩ 393_{4} 724_{25}
ܐܪܚܩܘܢܢ 617_{18}
ܡܪܚܩܝܢ 929_{9}
ܡܪܚܩܝܬܝܢ 221_{12}
ܪܘܚܩܐ 209_{14} 221_{11} 228_{11} 244_{25} 253_{16} 273_{15} 352_{20} 424_{7} 437_{25} 500_{11} 644_{24} 653_{8} 692_{12} 705_{8} 817_{3}
ܪܘܚܩܗ 116_{18} 244_{26} 348_{9} 433_{12} 656_{24}
ܪܘܚܩܗܘܢ 96_{11}
ܪܚܝܩܘܬܐ 476_{21}
ܡܪܚܩܢܘܬܐ 929_{12}

ܪܚܡܗ 892_{13}
ܪܚܡܐ 33_{4} 141_{11} 193_{5} 221_{26} 393_{18} $396_{20-21-22}$ 420_{15-26} 517_{9} 657_{23} 809_{17} 848_{1} 885_{6}
ܪܚܡܘܗܝ 76_{14} 245_{15} 420_{18} 425_{21} 517_{2-8-14} 568_{18} 660_{19} 701_{26} 768_{9} 809_{6}
ܪܚܡܝܗܘܢ 420_{25} 844_{5} 888_{24}
ܪܚܡܝܗ 105_{19} 136_{17}
ܪܚܡܝ 424_{7}
ܢܪܚܡܢܟ 28_{9}
ܐܪܚܡܢܟ 753_{18}

ܪܚܡܬܘܢ 424_{19}

ܐܪܚܫ 13_{19}
ܪܚܫ 24_{3} 120_{4} 744_{11-17}
ܪܚܫܝܢ 281_{6} 384_{1} 793_{13}
ܪܚܫܘܗ 796_{26}

1096

ܪܚܫܬܐ 793_{13}

ܪܘܐ 381_{6} 532_{12} 641_{17}
ܪܘܝܬܘܢ 520_{24}
ܢܪܘܐ 236_{22} 461_{6} 465_{20} 469_{14} 845_{14}
ܢܪܘܘܢ 64_{7} 453_{21} 493_{18} 505_{12} 512_{20} 749_{25}
ܐܪܘܐ 445_{6} 448_{21} 572_{2}
ܐܪܘܘܢ 885_{24}
ܐܪܘܐ 521_{18}
ܪܘܝܐ 37_{3} 216_{15} 236_{23} 237_{13-22} 313_{25} 377_{10} 380_{9} 381_{3} 460_{24} 492_{21} 537_{1} 569_{16} 800_{26} 812_{20} 840_{10}
ܪܘܝܢ 104_{10} 453_{19} 456_{12} 457_{18} 468_{14} 472_{14} 505_{21} 513_{21} 524_{7} 532_{18} 652_{17}
ܢܬܪܘܐ 480_{12}
ܡܬܪܘܐ 472_{17} 796_{16}
ܡܬܪܘܝܢ 237_{14} 357_{26}
ܪܘܝܢܐ 901_{24}
ܬܪܘܢܝܬ 4_{14}
ܡܪܘܝܘܬܐ 181_{23} 237_{12} 493_{8} 653_{7} 705_{18}
ܡܪܘܝܬܐ $335\text{-}336_{1-9}$ 340_{1-5} 341_{19-12} 353_{15} 356_{5-13} 385_{5} 529_{14}

ܪܘܦ 224_{15}
ܐܪܘܦܘ 89_{8}
ܐܪܘܦܝܢ 508_{8}
ܪܘܦ 28_{22} 425_{1} 473_{10} 509_{4} 837_{17} 864_{25} 873_{6}
ܪܘܦܝܢ 869_{11} 881_{13} 916_{7}
ܪܘܦܝܬܝܢ 624_{19}
ܡܪܘܦ 624_{19}
ܢܬܪܘܦܘܢ 912_{25}
ܡܬܪܘܦܝܢ $869_{16-20-24}$ 872_{16}
ܪܘܦܐ 624_{21}
ܪܘܦܗ 217_{22} 225_{1}
ܪܘܦܐ 624_{20} 889_{24}
ܪܘܦܝܗܝ 916_{3}
ܪܘܦܝܗܘܢ 872_{5} $876_{7-8-13-19}$ 916_{10}
ܪܘܦܢܐ 196_{20} 876_{1}
ܪܘܦܬܗ 93_{13}

ܐܬܪܘܪܒ 240_{13}
ܡܬܪܘܪܒ 232_{26}
ܐܫܬܪܘܪܒ 172_{9}
ܡܬܪܘܪܒܢܘܬܐ 472_{21}

ܪܘܪܒܢܐ 216_{20}

ܪܘܡ 217_{21} 221_{17} 224_{22-24} 225_{12-17} 228_{13} 244_{23} 245_{9} 337_{18}
ܪܘܡܘ 201_{6} 208_{10} 241_{7} 465_{8} 737_{10} 764_{16}
ܪܘܡܬܘܢ 229_{17}
ܪܘܡ 16_{1}
ܢܪܘܡ 92_{4} 188_{11} 237_{18} 437_{2} 441_{12} 537_{12} 753_{5} 757_{9} 809_{5} 860_{3-5}

1097

ܐܪܘܡ 573_{1}
ܪܘܡܬ 253_{26} 273_{13} 276_{2}
ܪܘܡܘ 853_{9}
ܪܘܡ 117_{4} 273_{25} 405_{10} 485_{8} 573_{2} $744_{12-17-18-19}$
ܪܘܡܝܢ 209_{13-15} 213_{14} 228_{8} 233_{2} 237_{27} 365_{5} 368_{27} 369_{14-22} 409_{18} 725_{22} 757_{12}
ܪܘܡܐ 600_{7}
ܪܘܡܢܝܢ 181_{11}
ܡܪܘܡ 612_{23}
ܪܘܡܐ 265_{11-14} 409_{18} 448_{22} 500_{14}
ܪܘܡܗ 233_{8} 332_{1}
ܡܪܘܡܡܘܗܝ 929_{1}
ܡܪܘܡܡܝܢ 636_{15}
ܡܪܘܡܡܝܢ 185_{13}

ܪܘܙܐ 321_{5}

ܡܬܪܘܚ 396_{2} 833_{22}
ܐܪܘܚܘ 48_{24}
ܐܪܘܚ 836_{24} 828_{3} 840_{15}
ܪܘܚܬܐ 892_{7}
ܐܪܘܚܬܐ 396_{4} 524_{3-5} 821_{8}
ܪܘܚ 13_{22-27} 36_{19} 53_{8} 65_{7} 68_{13} 73_{19} 76_{24} 80_{2-9-24} $81_{5-14-19-21}$ 125_{24-25} 137_{5} 144_{6} 285_{9} 300_{9} 312_{2} $328_{8}\mathit{bis}_{-16}$ 332_{20} 380_{18} 381_{12} 384_{17-19} 396_{18} 405_{10} 441_{8} 452_{5} 457_{1} 468_{3} 477_{2-18} $520_{8-10-11-12}$ 521_{5} 537_{10} 552_{10} 588_{21} 589_{1} 604_{2} 605_{26} 608_{4-14} 685_{23} 688_{7-10} 700_{10} 741_{15} 745_{8} 780_{1} 789_{16} 800_{14-23} 801_{6-16} 824_{13} 841_{5} 868_{8} 901_{16}
ܪܘܚܐ 4_{3-5-18} 5_{2} 8_{1} $13_{2-3-4-25}$ 16_{2-26} 17_{10} 36_{9} 44_{6} 53_{10} 64_{2} 65_{1} $68_{2-15}\mathit{bis}_{-20-23}$ 69_{6-9} 72_{11-15} 73_{20} 76_{23} $77_{2-5}\mathit{bis}_{-10}$ 81_{15} 89_{15} 112_{7} 117_{8} 129_{12-19} 133_{21} 136_{1-3} 141_{13} 144_{9} 157_{8-27} 160_{21} $176_{21-23-26}$ 177_{1} 204_{3-13} 229_{6} 236_{13} 240_{14} 273_{6-18} 281_{5-17} 285_{12} 289_{8} 292_{9} 296_{12-17} $297_{4-6}\mathit{bis}$ 348_{4} 365_{2} 373_{22} 380_{2} 381_{15} 384_{4} 408_{23} 412_{3} 461_{18} 468_{5} 469_{13} 477_{10} 488_{16-20} 496_{9} 501_{13} 520_{8-12} 544_{9} 552_{6} 553_{21} 564_{4} 569_{25} 572_{15} 573_{8} 577_{5} $589_{15-16-21-24-25}$ 592_{2} 593_{14} $605_{18-20}\mathit{bis}$ 608_{5-18} 617_{21} 632_{18} 688_{1-6-10} 705_{10} 717_{4-15} 729_{1} 764_{9} 785_{2-8-10} $788_{4-16-23}$ $789_{1-5-10-18-23-25-26}$ $792_{5-12-13-23-26}$ 793_{3-8} 797_{8} 801_{5-13} 808_{14} 816_{9-12} 836_{13} 841_{11} 848_{15} 849_{7} 852_{14} 853_{7} 857_{2} 881_{16-23} 896_{15} 900_{5} 904_{18} 905_{16-17} 929_{16}
ܪܘܚܗ 8_{10} 60_{12} 64_{27} 68_{17} 69_{24-25} 73_{6} 132_{11} 184_{19} 213_{8} 256_{14} 296_{6} 441_{9} 549_{6} 552_{9} 580_{22} 616_{7} 628_{11} 629_{23} 700_{3} 701_{21} 704_{8} 705_{24} 720_{1} 785_{14} 788_{2-6-11} 825_{8} 881_{18} 892_{12-24}
ܪܘܚܗܘܢ 52_{21} 53_{3} 89_{18} 577_{22}
ܪܘܚܢ 156_{8}

1098

ܪܘܚܢܐܝܬ 564_{11}
ܪܘܚܢ 5_3 8_4
ܪܘܚܐ 153_{20} 160_{12} $161_{7-12-16-23}$ 164_6 301_{26} 304_3 408_{14} 536_{18} 629_{15} 816_5
ܪܘܚܢܝܐ 372_{14} 741_{10}
ܪܘܚܢܝܘܬܐ 372_{24}
ܪܘܚܢܐ 4_{13} 33_{21} 37_{22} 220_{22} 329_{11} 336_8 596_{19} 613_4 625_6 709_{12} 741_{12} 760_1 764_{18} 804_{10}
ܪ̈ܘܚܢܐ 1_{14} 73_{21} 81_{12} 144_{10} 800_9
ܪܘܚܢܝܐ 45-46 45_4 81_{21-27}
ܪܘܚܢܝ̈ܬܐ 65_5 73_{18} 317_{19} 321_3 608_{14} 704_{18}
ܪܘܚܢܝܘܬܐ 17_{17} 53_9 321_7 801_{14-22}
ܪܚܫ 553_{20}
ܪܚܫܐ 556_2
ܪܘܡ 813_4
ܪܘܢ 469_9
ܪܘܙܐ 312_2
ܪ̈ܘܙܐ 668_{10}
ܪܘܙܢܝܬܐ 53_{16} 257_{26} 460_8 813_{11} 833_{14}
ܐܬܪܚܫ 73_9 420_6 617_{10}
ܐܬܪܚܫܘܬܐ 356_4
ܡܬܪܚܫ 821_6
ܡܬܪܚܫ 33_{14-15} 356_2 596_{25} 617_{8-10}
ܡܬܪܚܫܢܘܬܐ 821_{14}
ܡܬܪܚܫܢܘܬܐ 608_{10} 804_2 821_{16}
ܡܬܪܚܫ 837_{20}
ܡܬܪܚܫ 265_{13} 332_3 836_5
ܡܬܪܚܫܢܐ 821_{19}
ܡܬܪܚܫܢܐ 833_{21}
ܡܬܪܚܫܢܝܬܐ 73_8 104_{20}
ܡܬܪܘܚܘܬܐ 265_{13}
ܐܪܚܫ 248_4 724_5
ܐܪܚܫܬܐ 708_3
ܪܚܫܢܘܬܐ 437_{23}
ܡܪܚܫ 217_8
ܡܪܚܫܢܐ 217_9 568_8
ܡܪܚܫܢܝܬܐ 568_7
ܪܚܫܢܘܬܐ 228_{10}
ܐܬܪܘܡ 420_6
ܪܘܡܐ 92_6 193_{17} 197_{24} 229_{20} 289_{20} 292_1 $293_{12-14-21}$ $296_{1-10-18}$ 329_7 356_{12} 357_5 360_{20} 364_1 453_{14-21} 449_{20} 457_{12} 469_{22} 472_4 504_{16} 509_{24} 517_{5-23} 597_1 604_3 632_{11} 697_{19} 733_{15} 749_{11-18}
ܡܪܘܡܐ 577_{10} 580_{25} 792_7
ܡܪ̈ܘܡܐ 76_{16} 596_{16} 597_4
ܡܪܘܡܐ 601_8
ܪܡ 20_{20} 449_{12} 589_{12} 621_6
ܪܡܐ 157_{26} 449_{18} 476_{20} 744_4 881_8
ܪܡܐܝܬ 132_{16}

1099

ܪܘܝ 521_{11}
ܪܘܝܐ 13_{17} 257_4 265_{16} 585_{17} $616_{10-22-25}$ 617_4 620_5 621_{17} 813_9 829_{10}
ܪܘܝܘܬܐ $617_{1-11-13}$
ܪܘܝܘܬܐ 712_{23}
ܪܘܡܐ 424_8
ܪܘܣ 153_{11}
ܪܘܣ 580_7
ܐܪܘܣ 153_{13} 160_{18}
ܐܪܘܣܝܢ 153_5
ܪܡܝ 660_{17} 681_5
ܡܪܡ 681_4
ܪܒܫ 104_{15}
ܪܫܡ 209_{11} 272_{14} 313_2 336_7 337_5 352_{16} 353_{19}
ܪܫܡ 356_6 397_1 484_{17} 616_{13} 660_{24} 736_{23-25}
ܪܫܡܐ 197_{22} 200_{10} 340_7 353_{10-24} 409_{24} 596_3 605_{10} 613_{22} 652_{10} 652_{15} 740_{14}
ܪܫܝܡܘܬܗܘܢ 241_3 409_{23} 412_{22} 569_4 584_{11}
ܪܫܡܬܐ 753_{15} 757_4 760_{18-20}
ܪܫܡܬܗܘܢ 425_{20}
ܪܫܡܝ 544_{17} 653_1
ܪܫܡܝܢ 653_{23}
ܢܪܫܡ 72_{16} 105_4 169_{13} 320_{13} 544_{14} 749_8
ܢܪܫܡܝ 832_{17}.
ܢܪܫܡܘܗ 21_4 520_{14}
ܢܪܫܡܘܢ 185_{25} 884_1 896_{21}
ܬܪܫܡ 149_{12-14} 684_{12} 685_{13} 836_{21}
ܬܪܫܡܘܢ 32_2 864_{24}
ܐܬܪܫܡܬܘܢ 376_{20}
ܐܬܪܫܡܘܢ 565_{19}
ܪܫܡ 28_{20} 373_{27} 392_{14} 405_{17} 468_{10} 473_9 509_8 633_6 649_7 652_6 672_{12} 924_1
ܪܫܡܘ 157_{19} 500_{22} 509_3 672_{14}
ܐܪܫܡ 21_1 32_{19-20} 60_6 61_{21} 97_9 112_2 128_3 149_{22} 192_{22} 193_4 197_{21} 200_5 205_8 301_7 320_{13} 353_8 376_{19} 380_{16} 396_{9-11} 424_{27} 433_{19} 500_{13} 508_{25} 633_1 649_{16} 765_4 813_{13} 845_8 852_9 868_{25} 873_8 900_6 913_{15-18} 929_{13}
ܐܪܫܡܢ 156_6 176_{11} 197_{20} 237_{12} 241_{19-23} 325_{19} 328_9 341_{14} 357_4 456_6 500_{12} 508_{24} 565_{16} 600_{18} 645_{18} 653_6 668_{22} 813_{19-21} 872_{4-10} 876_{9-20} 928_{18}
ܐܪܫܡܬ 177_{12}
ܡܪܫܡ 105_4 157_{19} 169_{14} 660_{24} 873_7
ܢܪܫܡ 577_{23}
ܡܪܫܡ 724_{14} 728_{13}
ܐܬܪܫܡ 24_{10} 145_6 152_3 332_{13} 353_{12} 580_{23} 636_{21} 704_5 708_8 732_3
ܐܬܪܫܡܘ 260_{25}
ܡܬܪܫܡ 436_7 637_7
ܡܬܪܫܡܘܢ 260_{19-22}

1100

ܡܬܪܫܡ 83_{16} 92_8 116_{15} 124_{11} 149_{23} 352_8 637_{4-10} $728_{14-21-24}$ 805_{5-7} 825_8 841_6
ܡܬܪܫܡܝܢ 325_{14} 668_{24} 729_5
ܡܬܪܫܡܬ 637_5
ܡܬܪܫܡܘ 632_1
ܪܫܡܐ 200_3 309_{10-14} 408_{20} 625_4
ܪܫܡܗ 248_8 396_7
ܪܫܡܐ 408_{18}
ܪܘܫܡܗܘܢ 136_{16} 200_4 248_{10}*bis*$_{-14}$ 396_{23-24} 420_{19} 556_{12} 812_2
ܪܫܡܗ 309_{10}
ܪܫܡܝܢ 577_{24} 832_{21}
ܪܫܡܝ 856_{17}
ܪܫܡܘ 725_{11}
ܪܫܡܘܬܗܘܢ 248_{11}
ܪܫܡܬܐ 241_{13} 565_{12} 568_9 749_{14} 837_{10}
ܪܫܡܬܗ 244_2 580_{20}
ܪܫܡܬܗ 320_1
ܪܫܡܬܗܘܢ 440_2
ܪܘܫܡܐ 49_{22} 69_4 83_{13} 92_{10} 332_{12} 360_{1-2} 392_{13} 441_{11-14} 443_5 484_{12} 485_1 501_4 505_{13} 589_{22} 625_{19} $637_{2-3-13-14}$ 653_4 708_{11} 729_6 840_{10}
ܪܘܫܡܝ 484_9 689_{12}
ܪܘܫܡܗܘܢ 24_9 240_{17} 260_{23} 484_{19} 544_3 565_5 632_3 681_{20} 704_{13} 732_1 736_{2-26} 805_6 856_{16} 921_{13}
ܪܘܫܡܗܘܢ 244_{15} 260_{15-11}
ܪ̈ܘܫܡܐ 92_9 257_{20} 637_2 668_{18} 729_4
ܡܪܫܡܢܝܢ 116_{17}
ܡܪܫܡܢܘܬܐ 233_{13} 732_{24}
ܡܪܫܡܢܘܬܗ 24_6 508_{13} 732_{26}
ܪܘܫܐ 589_{22}
ܡܬܪܫܡܘ 504_6 861_5
ܡܬܪܫܡܝܢ 861_3
ܐܪܫܥ 408_{16} 421_7 497_{15} 588_{12}
ܐܪܫܥܘ 861_{19}
ܢܪܫܥܘܢ 481_4
ܡܪܫܥ 593_7
ܡܪܫܥܝܢ 504_4 532_{24}
ܡܪܫܥܐ 861_{10}
ܪܫܝܥ 149_{20} 433_{19-20} 436_4 441_{25} 485_6
ܪܫܝܥܐ 208_6 429_9
ܪ̈ܫܝܥܐ 37_{13} 93_{26} 96_{11} 588_{20} 752_1
ܪܫܝܥܘܬܗ 149_{26} 436_3
ܪܫܝܥܐ 889_{11}
ܪܫܝܥܘܬܗܘܢ 152_2
ܪܫܝܥܘܬܐ 36_{25}
ܪܘܫܥܐ 229_{10} 781_{11} 840_7
ܪܫܐ 604_{4-6}
ܐܬܐܝܢ 108_4 772_{25}
ܐܬܐܐ 308_3

1101

ܡܪܓܠܟ 60$_{15}$
ܡܪܓܠܢܟܝ 60$_{11}$
ܡܪܓܠܢܐ 83$_{10}$

ܪ̈ܓܪܐܘܣ 141$_{1}$

ܪܓܫ 1$_{17}$ 36$_{9}$ 377$_{19}$ 857$_{12}$ 920$_{8}$
ܡܬܪܓܫ 592$_{18}$ 593$_{10}$ 693$_{4}$ 701$_{14}$ 720$_{10}$ 736$_{13}$ 800$_{23}$
ܪܓܫܐ 16$_{5}$ 29$_{8\text{-}19}$ 193$_{21}$ 252$_{25}$ 253$_{4}$ 368$_{1}$ 376$_{2}$ 377$_{5}$ 420$_{21}$ 461$_{20}$ 484$_{2}$ 497$_{2}$ 553$_{7}$ 660$_{3}$ 661$_{10\text{-}26}$ 913$_{16}$
ܪܓܫܗ 193$_{10}$ 228$_{14}$ 252$_{26}$ 660$_{18}$ 661$_{3}$ 708$_{3}$ 809$_{4\text{-}8\text{-}9}$ 928$_{12}$
ܪܓܫܢ 208$_{21}$ 424$_{3}$
ܪܓܫܝ 780$_{19}$
ܪ̈ܓܫܘܗܝ 852$_{5}$
ܪ̈ܓܫܝܗܘܢ 481$_{24}$ 601$_{17}$
ܪ̈ܓܫܢ 308$_{25}$
ܪ̈ܓܫܐ 480$_{7\text{-}17}$ 484$_{22}$ 493$_{9\text{-}15}$*bis* 505$_{11\text{-}19}$ 508$_{3\text{-}5}$ 648$_{5\text{-}15\text{-}18}$
ܪܓܫܢܘܬܐ 233$_{14}$ 480$_{14}$ 484$_{3}$ 493$_{10\text{-}11\text{-}12}$
ܪܓܫܢܝܬ 356$_{4}$ 540$_{20}$ 541$_{19}$ 605$_{16}$ 701$_{7\text{-}9\text{-}13}$ 760$_{13}$ 789$_{3}$ 813$_{14}$ 856$_{6}$ 917$_{10}$
ܪܓܫܬܐ 381$_{10}$
ܪܓܫܢܝܬܐ 409$_{2}$
ܪ̈ܓܫܢܝܬܗ 308$_{24}$

ܪܘܟܒܐ 173$_{2}$ 904$_{23}$

ܐܪܕܝ 809$_{9}$
ܢܪܕܝ 780$_{19}$ 809$_{8}$
ܡܪܕܝ 193$_{10}$ 228$_{14}$ 661$_{3}$ 809$_{4}$
ܐܬܪܕܝ 921$_{13}$
ܐܬܪܕܝܬ 625$_{7}$
ܡܬܪܕܝ 429$_{7}$ 640$_{6}$

ܪܘܡܐ 724$_{18\text{-}19}$
ܪܘܡܝ 156$_{26}$ 196$_{25}$
ܪܘܡܡܐ 309$_{21}$
ܪܘܡܡܢܝ 820$_{1}$
ܪܡܐ 57$_{17}$ 125$_{16}$ 853$_{2}$
ܪܡܝ 268$_{12}$ 477$_{16}$
ܪܡܡܐ 132$_{24}$
ܐܬܪܡܡܘ 245$_{20}$
ܢܬܪܡܡܘܢ 481$_{4}$
ܪܘܡܡܢܐ 668$_{7}$
ܐܪܡܡܬ 337$_{17}$ 349$_{11}$ 489$_{8}$
ܐܪܡܡܗ 37$_{17}$ 540$_{22}$
ܐܪܡܡܘ 141$_{1}$
ܐܪܡܡܬܘܗ 636$_{14}$ 772$_{9}$
ܢܪܡܐ 177$_{22}$ 517$_{8}$
ܢܪܡܢܝ 816$_{22}$
ܐܬܪܡܐ 497$_{7}$
ܐܪܡܐ 165$_{18}$ 604$_{8}$

1102

ܡܪܡܝܐ 840$_{20}$
ܡܪܡܝܢܘܬܐ 300$_{15}$

ܪܡܙܐ 604$_{24}$

ܐܬܪܡܘܙܐ 772$_{3}$

ܪܡܟܫܘܬܐ 13$_{5}$ 589$_{26}$

ܪܡܫܐ 185$_{2}$ 312$_{25}$ 313$_{6}$ 404$_{10}$ 424$_{20}$ 649$_{9}$
ܪܢܐ 349$_{8}$
ܪܢܗ 612$_{8}$
ܪܢܬ 673$_{22\text{-}23}$
ܐܪܢܐ 817$_{9}$
ܪܢܐ 93$_{7}$ 277$_{17\text{-}18}$ 285$_{7}$
ܪܢܝ 237$_{10}$
ܪܢܝܐ 257$_{26}$ 457$_{6}$ 584$_{4}$ 585$_{25}$ 833$_{14}$ 908$_{5}$
ܪܢܝܗ 76$_{25}$
ܡܪܢܝܬܐ 405$_{15}$

ܪܟܐ 301$_{9\text{-}11}$ 380$_{23\text{-}26}$ 748$_{16}$
ܪܟܝ 592$_{2}$
ܪܟܟ 301$_{8\text{-}14}$
ܪܟܝܟܘܢ 496$_{11}$
ܢܪܟܐ 228$_{8}$ 517$_{5}$ 529$_{4}$ 809$_{6}$
ܢܪܟܟܘܢ 37$_{11}$ 208$_{1}$
ܪܟܐ 516$_{14}$
ܡܪܟܐ 245$_{8}$ 313$_{6}$
ܡܪܟܝ 37$_{13}$ 93$_{25}$ 96$_{1\text{-}3}$ 617$_{17}$
ܡܪܟܟ 96$_{6}$
ܐܬܪܟܟ 37$_{20}$ 221$_{2}$ 245$_{5}$ 337$_{1}$ 601$_{12}$ 612$_{1}$ 628$_{24}$ 632$_{4}$ 800$_{21}$
ܐܬܪܟܟܘ 641$_{4}$
ܐܬܪܟܟܬ 625$_{16}$
ܢܬܪܟܐ 36$_{7}$ 516$_{18\text{-}25}$ 573$_{16}$ 736$_{8}$
ܢܬܪܟܟܘܢ 657$_{21}$ 740$_{19}$
ܐܬܪܟܐ 29$_{3}$ 300$_{23}$
ܐܬܪܟܟܘ 57$_{8}$ 477$_{13}$ 597$_{3}$ 721$_{5}$ 741$_{18}$ 744$_{6}$ 897$_{20}$
ܡܬܪܟܐ 69$_{26}$ 76$_{15}$ 393$_{16}$ 409$_{17}$ 477$_{18}$ 600$_{4\text{-}11}$ 724$_{15\text{-}22}$ 725$_{4\text{-}6\text{-}12\text{-}14\text{-}15\text{-}16}$ 900$_{5}$
ܡܬܪܟܝ 96$_{18}$ 221$_{5}$ 352$_{24}$ 753$_{5}$
ܪܟܝܟܐ 129$_{20}$ 285$_{11}$ 389$_{12\text{-}13}$ 488$_{18}$ 644$_{11}$ 873$_{3}$ 884$_{3}$
ܪܟܝܟܗ 76$_{6}$ 93$_{8\text{-}11}$ 141$_{9}$ 144$_{6\text{-}12}$ 193$_{9}$ 300$_{19}$ 317$_{15\text{-}19}$ 332$_{2}$ 380$_{20\text{-}26}$ 381$_{3\text{-}6}$ 516$_{7}$ 520$_{1}$ 529$_{17}$ 589$_{2}$ 597$_{11}$ 608$_{16}$ 788$_{21}$ 825$_{12}$ 837$_{21}$ 864$_{3}$ 865$_{18}$
ܪܟܝܟܘܬܗ 13$_{13\text{-}15}$ 128$_{11}$ 212$_{19}$ 337$_{19}$ 353$_{26}$ 356$_{1\text{-}6}$ 413$_{4}$ 325$_{13}$ 400$_{12}$ 468$_{21}$ 605$_{10\text{-}24}$ 608$_{2\text{-}9}$ 612$_{13\text{-}14}$ 613$_{7}$ 741$_{5}$ 752$_{9}$
ܪܟܝܟܗ 441$_{10}$
ܪܟܝܟܡ 401$_{9}$ 425$_{8}$ 592$_{8}$ 773$_{7}$ 776$_{5}$ 924$_{4}$
ܪܟܝܟܟܘܢ 864$_{26}$ 865$_{15}$
ܪܟܝܟܝ 13$_{9}$ 264$_{8}$ 441$_{25}$ 813$_{24}$
ܐܬܪܟܘܬܐ 221$_{1}$ 365$_{9}$ 736$_{10}$ 764$_{8}$
ܐܬܪܟܘܬܝ 617$_{20}$

1103

ܐܬܪܟܟܬܐ 612$_{1}$ 669$_{15}$
ܐܬܪܟܟܬܗ 601$_{7}$

ܢܬܪܟܟܡ 781$_{11}$
ܐܬܪܟܟܟܘܢ 508$_{6}$
ܡܬܪܟܟܢܝ 136$_{19}$
ܪܘܟܟܐ 217$_{1}$

ܢܬܪܦܐ 261$_{14\text{-}24}$ 472$_{19}$
ܢܬܪܦܘܢ 493$_{8}$ 721$_{17}$
ܡܬܪܦܝ 505$_{23}$
ܐܪܦܝܗ 653$_{20}$
ܐܪܦܝܘ 405$_{22}$ 652$_{4}$
ܢܪܦܐ 605$_{1}$
ܐܪܦܐ 97$_{12}$
ܢܪܦܘܢܝܗܘܢ 173$_{9}$
ܡܪܦܐ 32$_{16}$ 313$_{12\text{-}13}$ 705$_{19}$ 849$_{18}$
ܡܪܦܝܢܝ 352$_{7}$
ܡܪܦܝܢ 265$_{5}$
ܪܦܝܐ 852$_{11}$
ܪ̈ܦܝܐ 492$_{14\text{-}16}$
ܪܦܝܘܬܐ 265$_{3}$
ܪܦܝܘܬܗܘܢ 492$_{21}$

ܪܦܣ 604$_{24}$

ܪܦܣܐ 152$_{18}$

ܪܩܐ 32$_{6}$ 308$_{16}$ 329$_{21}$ 389$_{4\text{-}6}$ 393$_{11}$

ܪܩܝܗ 181$_{18}$

ܪܡܝܟܐ 741$_{3}$

ܪܩܩܐ 441$_{26}$

ܪܫܐ 353$_{12}$
ܪܫܝܗܘܢ 353$_{17}$
ܪܫܬ 637$_{21}$
ܪܫܝܬܗܘܢ 117$_{25}$
ܪܫܝܬܗܘܢ 469$_{16}$
ܪܫܝܬܘܢܗܘܢ 497$_{2}$
ܢܪܫܡ 405$_{14}$
ܐܪܫܐ 489$_{19}$
ܐܪܫܘܢܝ 508$_{7}$
ܪܫܝܘܗܝ 40$_{12}$ 85$_{7\text{-}15}$ 352$_{11}$
ܪܫܐ 83$_{12}$ 85$_{21}$ 88$_{6\text{-}13}$ 489$_{18}$ 640$_{20}$
ܪܫܝ 228$_{1}$
ܪܫܝܢܝ 121$_{13}$
ܡܪܫܐ 637$_{21}$
ܐܬܪܫܬ 336$_{4}$
ܐܬܪܫܘ 657$_{14}$
ܢܬܪܫܐ 121$_{13}$
ܡܬܪܫܐ 829$_{20}$
ܪܫܝ 212$_{14}$ 365$_{19\text{-}24}$ 685$_{26}$
ܪܫܝܢܐ 85$_{18\text{-}15}$ 88$_{24}$
ܡܪܫܘܬܐ 493$_{21}$

ܐܬܪܫܡܬ 685$_{22}$ 688$_{14}$
ܪܘܫܡܐ 720$_{15}$

1104

ܐܪܩܐ 485_{5} 629_{20}
ܐܪܩܐ 361_{19}
ܡܪܩܐ 236_{22} 476_{23} 677_{3}
ܡܪܩܢܐ 125_{11} 216_{13} 361_{10} 484_{13}
ܪܩܐ 893_{4}
ܪܩܥܐ 893_{3}
ܪܩܝܥܐ 212_{8} 320_{18} 224_{13} 225_{12} 237_{3} 361_{18-23} 365_{17} 425_{26} 433_{13} 557_{9} 629_{9} 705_{1} 881_{27} 893_{1-25} 932_{11}
ܪܩܝܥܝܬܐ 881_{26}
ܪܩܝܥܘܬܐ 844_{10}
ܪܘܩܐ 268_{23} 673_{20}
ܪܘܩܡܘܢ 564_{15}
ܐܪܫ 133_{12} 277_{12} 736_{20}
ܐܪܫܗ 924_{19-25}
ܐܪܫܘ 328_{1}
ܪܫܐ 61_{12} 104_{7} 108_{11} 117_{8} 121_{15} 124_{24} 277_{6} 508_{10} 881_{15}
ܪܫܘܢ 88_{21-22} 112_{19}
ܬܪܫܐ 836_{21}
ܐܪܫܐ 280_{19} 404_{26}
ܐܪܫܝܗ 85_{2} 89_{11}
ܐܪܫܐܘܗܝ 89_{16}
ܡܪܫܐ 68_{23} 85_{23-24} 97_{5} 109_{25} 113_{7} 117_{7} 277_{11} 317_{11} 300_{25} 881_{12}
ܡܪܫܐܢ 128_{20} 428_{17-20} 752_{10}
ܡܪܫܐܝܢ 721_{16}
ܡܪܫܐܝܬ 77_{1} 121_{15}
ܡܪܫܝܥܘܬܐ 60_{26} 89_{9} 96_{2}
ܡܪܫܝܥ 741_{25}
ܡܪܫܝܥܐ 724_{3}
ܐܪܫܝܥܬܐ 329_{5}
ܪܫܝܥܬܐ 433_{10}

ܫ

ܫܐܪܐ 153_{9} 264_{15} 816_{25}
ܫܐܠ 397_{23}
ܢܫܐܠ 809_{17}
ܫܐܠܗ 264_{8}
ܢܫܐܠܘܢ 792_{19}
ܬܫܐܠ 836_{16-23} 888_{16}
ܬܫܐܠܘܢ 105_{17} 112_{11} 345_{4}*bis*
ܫܐܠ 33_{17-20} 224_{8} 252_{24} 253_{3} 661_{7} 809_{3} 892_{4-5}
ܫܐܠܝܢ 509_{1} 792_{22} 912_{4-11} 913_{1}
ܫܐܠܐ 303_{22}
ܫܐܠܬܝܢ 345_{6-13}
ܫܐܠ 572_{4}
ܫܐܠܘ 105_{15} 229_{12} 500_{11}

1105

ܢܫܐܠ 905_{24}
ܫܐܠܬܘܢ 472_{14} 905_{15}
ܐܫܬܐܠܬܘܗܝ 345_{10}
ܫܐܠܘ 128_{9} 865_{24} 885_{10} 890_{19}
ܫܐܠܬܗ 172_{24}
ܡܫܐܠ 45_{9} 108_{2} 429_{13-17} 631_{10} 725_{26}
ܡܫܐܠܘ 429_{4}
ܐܫܬܐܠܘ 573_{24-25}
ܢܫܬܐܠܘܢ 204_{17}
ܬܫܬܐܠ 836_{23}
ܫܐܠܬܐ 345_{11} 892_{6}
ܫܐܠܬܢ 345_{18}
ܫܐܠܬܗܘܢ 52_{24}
ܫܐܠܬܗܘܢ 52_{22} 53_{4} 345_{23}
ܫܐܠܬܢ 832_{18}
ܫܘܒܐܐ 776_{6}
ܫܒܐ 217_{22}
ܫܒܬ 792_{7}
ܢܫܒܘܩܝܘܗܝ 473_{2}
ܐܫܒܩܘ 241_{2}
ܢܫܒܩܘܢ 128_{21}
ܡܫܒܩܐ 500_{4}
ܫܒܩܐ 532_{7}
ܫܒܩܬܐ 125_{26} 792_{8}
ܫܒܬܐ 184_{24} 900_{18-19}
ܫܒܝܐ 185_{16}
ܫܒܘܩܐ 168_{12}
ܫܒܘܩܘܗܝ 533_{14}
ܫܒܘܩܘܗ 533_{19}
ܫܒܚ 176_{3} 560_{15} 592_{10}
ܫܒܚܘ 181_{19} 560_{9-17}
ܫܒܚܝܢ 73_{21}
ܢܫܒܚ 577_{9}
ܢܫܒܚܘܢ 176_{3-24} 408_{23} 409_{8} 624_{8}
ܢܫܒܚܘܢܝܗ 80_{19} 317_{26}
ܐܫܒܚ 440_{26}
ܡܫܒܚ 317_{21}
ܡܫܒܚܝܢ 80_{17} 173_{17} 185_{3} 328_{14} 329_{7}
ܡܫܒܚܐ 73_{19} 304_{8} 449_{24}
ܡܫܒܚܬܐ 144_{18}
ܡܫܒܚܢܝܢ 580_{23}
ܫܒܚ 412_{6-8-23}
ܫܒܚܐ 264_{25} 568_{16}
ܡܫܒܚܘ 80_{17}
ܐܫܬܒܚ 44_{3} 416_{6} 513_{20} 556_{11} 923_{12}
ܐܫܬܒܚܘ 657_{15}
ܢܫܬܒܚ 81_{25} 332_{16} 333_{6} 373_{1} 416_{3-11} 417_{17} 921_{3}
ܢܫܬܒܚܘܢ 412_{1} 569_{3}
ܬܫܬܒܚ 416_{6} 924_{10}
ܬܫܬܒܚܘܢ 344_{1}

1106

ܡܫܬܒܚ 80_{7} 136_{15} 396_{17} 420_{13}
ܡܫܬܒܚܝܢ 256_{4} 304_{16} 372_{24-26} 433_{16} 513_{13-24} 564_{17} 569_{5} 876_{15} 880_{14} 913_{5}
ܡܫܬܒܚܐ 863_{3}
ܡܫܬܒܚܬ 396_{13} 424_{13}
ܡܫܬܒܚܘ 657_{14}
ܫܘܒܚܐ 36_{22-23} 49_{24} 156_{8} 289_{19} 293_{24-25} 304_{23} 328_{15}*bis* 372_{23} 409_{7} 412_{9}*bis*$_{-10-11-13-17-19}$ 428_{21-25} 453_{3} 541_{2} 565_{6} 573_{7} 589_{2-17} 613_{7} 645_{19} 832_{22}
ܫܘܒܚܗ 516_{2} 556_{22} 569_{20} 577_{6} 801_{7} 804_{10} 845_{10}
ܫܘܒܚܗ 289_{23}
ܫܘܒܚܟ 197_{12} 564_{17} 912_{22}
ܫܘܒܚܝܢ 409_{6} 412_{24}
ܡܫܒܚܢܘܬܐ 73_{23}
ܬܫܒܘܚܬܐ 197_{8-14} 369_{25} 385_{3} 409_{19} 433_{8} 443_{15} 560_{9} 573_{7} 589_{23} 624_{9} 635_{24} 638_{8} 705_{2} 821_{15}
ܬܫܒܘܚܬܗ 572_{20}
ܬܫܒܘܚܬܢ 568_{24}
ܬܫܒܚܬܐ 512_{5}
ܬܫܒܚܬܗ 816_{18} 821_{17}
ܬܫܒܚܬܟܘܢ 821_{12}
ܫܒܪܐ 216_{14}
ܫܒܬܐ 468_{19} 469_{7-13} 472_{12} 473_{10-17} 476_{9} 477_{3-13} 480_{3-23} 481_{7-21} 485_{14} 488_{11} 492_{11} 493_{2} 496_{15} 497_{21} 500_{8} 501_{8-18} 504_{3-12} 408_{19} 509_{7}
ܫܒܬܐ 445_{8-12} $448_{13-17-20}$ 449_{4} 453_{13-19} $456_{5-13-16}$ 457_{7-13} 460_{22} 461_{2-5} $512_{6-13-23}$ 513_{13-21} 516_{6} 521_{8} 524_{11}
ܫܒܥ 33_{1} 41_{10} 120_{14} 245_{3} 276_{16-20} 284_{7} 388_{14-16} 393_{15} 425_{3-13} 636_{24}
ܫܒܥܐ 77_{18-24} 145-146 157_{5} 767-768 188_{18} 784_{3}
ܫܒܥܝܢ 776_{18}
ܫܒܥܝܢ 33_{1} 41_{10} 72_{25} 120_{14} 388_{14-16} 393_{15} 425_{3-13} 636_{24}
ܫܒܥܝܢ 276_{16-20} 284_{6}
ܫܒܥܣܪ 415-416 429_{21}
ܫܒܩ 24_{4-10} $124_{12-16-17}$ 125_{2} 169_{8-13} 208_{27} 213_{20} 217_{2} 313_{2} 357_{12} 380_{22} 338_{16} 464_{10} 680_{16}
ܫܒܩܗ 380_{25} 749_{5}
ܫܒܩܘ 197_{18} 353_{9-25} 356_{9} 409_{23} 412_{4} 540_{18} 596_{3} 605_{9} 613_{21} 764_{15}
ܫܒܩܘܗܝ 916_{12}
ܫܒܩܘܗ 360_{13} 373_{18-23}
ܫܒܩܢ 852_{24}
ܫܒܩܬ 620_{12-16} 625_{23}
ܫܒܩܬ 549_{20}
ܫܒܩܬܘܢ 21_{2} 197_{11}

ܫܡܥܬ 393_{1} 457_{7} 496_{13}
ܫܡܰܥ 392_{24} 780_{8}
ܫܡܥܢܝ 29_{1}
ܢܫܡܥܘܢ 16_{8} 40_{8} 92_{25} 120_{7} 121_{21} 124_{2}*bis*$_{-3-20}$ 188_{2} 228_{18-20} 316_{24} $356_{2-20-21}$ 436_{8-22} 564_{2} 633_{9} 677_{10} 689_{11} 730_{11} 856_{16}
ܢܫܡܥܘܢܝ 148_{10-12} 244_{7} 316_{25-27} 496_{5} 592_{4} 688_{2} 749_{17} 752_{23} 764_{22}
ܢܫܡܥܘܢܗ̇ 749_{24}
ܬܫܡܥܘܢ 393_{16} 493_{4}
ܬܫܡܥܘܢܝ 92_{22} 125_{14} 780_{6} 897_{4}
ܐܫܡܥܬܘܢܝ 565_{22}
ܫܡܥܘܢ 29_{1-3} 40_{14} 120_{13} 121_{2} 169_{11} 245_{26} $276_{15-18-22}$ 284_{6} 388_{13} 392_{23-25} 393_{1-2} 408_{16} 424_{3-10} 425_{7} 492_{8} 496_{13} 564_{5} 620_{15} 636_{20} 660_{25} 677_{8} 780_{7} 924_{10}
ܫܡܥܘܗ 217_{2} 241_{14} 244_{4} 480_{2} 508_{14} 636_{24} 741_{17}
ܫܡܥܘܗܝ 28_{19} 85_{18}
ܫܡܥܘܢܗ̇ 497_{7}
ܫܳܡܰܥ 24_{5} 32_{11} 33_{1} 40_{10-22} 41_{10} 92_{15-26} 124_{12} 165_{15} 169_{8} 220_{7} 221_{21} 268_{20} 276_{5} 285_{2} 301_{5} 316_{3} 373_{17} 393_{15} 400_{21} 408_{6} 425_{2} 476_{7} 593_{7} 620_{11} 621_{3} 636_{25} 637_{11} 672_{15} 677_{10} 680_{16} 729_{8} 732_{15} 748_{26} 800_{25} 881_{9} 897_{11} 920_{22} 925_{4} 932_{8}
ܫܳܡܥܝܢ 60_{12} 92_{12-14} 109_{5} 341_{16} 493_{12} 624_{16} 636_{25} 637_{14} 729_{5} 769_{22} 777_{3-6}
ܫܳܡܥܐ 88_{15} 364_{2}
ܫܳܡ̈ܥܢ 348_{10}
ܫܳܡܥܝܢܢ 729_{8}
ܫܡܝܥ 83_{7-15} 553_{12}
ܡܫܡܥ 624_{16}
ܐܫܬܡܥ 16_{19-20} 21_{23-24} 24_{1} 92_{16} 849_{19}
ܢܫܬܡܥ 124_{6} 480_{2} 493_{7}
ܡܫܬܡܥ 21_{25}
ܡܫܬܡܥܝܢ 197_{3} 872_{7} 876_{22}
ܫܘܡܥܢܐ 16_{19} 21_{23} 732_{23}

ܫܡܪ 733_{2-4} 793_{1}
ܫܡܪܐ 101_{3} 125_{19} 401_{9-14} 472_{17}
ܫܡ̈ܪܐ 25_{9} 100_{8} 105_{9} 592_{3} 769_{12}
ܫܡܪܝܢ 501_{21} 616_{2}
ܫܡܪܘܬܗ 500_{4}
ܫܡܪܘܬܗܘܢ 861_{7}

ܢܫܓܘܪ 629_{13}

ܫܢܝܢ 896_{1}
ܫܢܝܢܢ 909_{4}
ܢܫܢܘܢ 881_{16}
ܡܫܬܢܝܢ 516_{20}
ܡܫܬܢܝܢܢ 329_{14}
ܫܢܝܘܬܐ 861_{6}
ܫܘܢܝܐ 233_{15} 312_{1} 405_{21} 881_{15}

ܫܪܝܘܗܝ 337_{5} 517_{13}
ܫܪܘ 601_{25} 609_{9}
ܫܪܐܘܗܝ 721_{8}
ܫܪܝܬ 720_{25}
ܢܫܪܐ 261_{11}
ܐܫܪܐ 441_{15}
ܐܫܪܝܘܢ 888_{22}
ܫܪܐ 529_{18}
ܫܪܝܢ 168_{17} 209_{21}
ܐܫܬܪܝ 576_{5}
ܢܫܬܪܘܢ 909_{9}
ܫܪܝܐ 337_{5}

ܫܪܟ 608_{20}
ܫܪܟܗ 609_{2} 628_{8-22}
ܫܪܟܝܢ 628_{3}
ܫܪܟ 593_{25} 608_{21}
ܡܫܪܟ 744_{19}
ܐܫܬܪܟܘܢ 260_{1}

ܫܪܪ 128_{23} 225_{20} 628_{7} 696_{15} 705_{17} 723_{8} 736_{9}
ܫܪܪܗ 224_{12-15}
ܫܪܪܝܢ 628_{3} 709_{8}
ܫܪܪܝ 133_{9}
ܫܪܪܬܟܘܢ 112_{13}
ܢܫܪܪ 184_{7}
ܢܫܪܪܗ 160_{22}
ܡܫܪܪ 69_{9} 141_{13} 201_{8} 205_{10-17} 208_{18} 209_{5-10} 216_{22} 220_{11} 229_{15} 244_{10} 245_{1} 280_{22} 320_{17} 368_{8} 504_{11} 572_{18} 641_{19-22} 768_{2} 777_{4} 789_{9} 864_{14}
ܡܫܪܪܝܢ 153_{26} 769_{26}
ܡܫܪܪܐ 289_{26}
ܐܫܬܪܪ 364_{23}

ܫܗܪܝܢ 909_{25}
ܢܫܗܪܘܢ 552_{23} 909_{15}
ܫܗܪܐ 239_{3} 473_{22} 545_{20} 808_{10} 853_{10}

ܫܘܝ 344_{7}
ܢܫܘܐ 240_{16}
ܫܘܐ 32_{13} 33_{2-7} 45_{9-10} 56_{2-13} 61_{18}*bis* 105_{15} 108_{2-9} 128_{9} 476_{9} 500_{11} 576_{10} 668_{26} 820_{10} 845_{15} 835_{7}*bis* 896_{20} 921_{1-2}
ܫܘܝܢ 341_{26} 409_{18} 569_{14} 668_{26} 752_{3}
ܫܘܝܐ 176_{4} 835_{15}
ܐܫܬܘܝ 4_{5}
ܢܫܬܘܘܢ 792_{18}
ܡܫܬܘܝܢ 304_{7} 312_{8} 792_{22}
ܡܫܘܐ 665_{9}
ܡܫܘܝܢ 468_{6}
ܡܫܘܝܬ 420_{26}
ܫܘܐ 364_{9} 876_{3} 888_{5}
ܫܘܝܢ 253_{11}
ܫܘܝܐ 716_{15}

ܫܘܝܘܬܐ 509_{7} 589_{11}
ܫܘܝܘܬܐ 892_{8}

ܐܫܟܚ 701_{26}
ܐܫܟܚܢ 577_{25}
ܐܫܟܚܘ 228_{11}
ܐܫܟܚܬ 425_{21}
ܢܫܟܚ 420_{19} 517_{9} 809_{17}
ܬܫܟܚܘܢ 396_{20}
ܡܫܟܚ 33_{4} 180_{6} 193_{5} 221_{26} 396_{22} 393_{18} $420_{15-18-25}$ 657_{23}
ܡܫܟܚܝܢ 768_{9}
ܡܫܟܚܝܢܢ 253_{9}
ܡܫܟܚܢܘܬܐ 845_{25} 885_{6}

ܫܘܪܒܗ 36_{18}
ܢܫܬܘܪܒ 121_{7}

ܫܘܚ 441_{26}

ܫܠܛ 352_{22} 541_{13}
ܫܠܛܘ 613_{3}
ܫܠܛܬ 443_{12} 625_{17}
ܢܫܠܛ 892_{2}
ܫܠܝܛ 401_{19} 576_{24} 577_{7-14} 589_{12} 616_{8}
ܫܠܝܛܝܢ 164_{23} 289_{24} 613_{14} 881_{25}
ܫܠܝܛܝܢܢ 289_{15}
ܫܠܝܛ 404_{2} 420_{3} 708_{15}
ܫܠܝܛܐ 329_{21} 708_{15}
ܫܠܝܛܝܢ 884_{2}
ܫܠ̈ܝܛܐ 429_{16} 572_{9}
ܫܠܝܛܬܐ 712_{9} 821_{3} 912_{17}
ܫܠ̈ܝܛܬܐ 736_{19}
ܐܫܬܠܛ 420_{5}

ܫܘܠܛܢܐ 141_{19}

ܫܠܡܐ 21_{12-13}
ܫܠ̈ܡܐ 844_{9}

ܫܠܘܐ 168_{17}

ܡܫܘܬܦ 856_{4}
ܐܫܬܘܬܦ $13_{2-21-27}$ 353_{17}
ܐܫܬܘܬܦܘ 804_{25}
ܢܫܬܘܬܦ 160_{16}
ܢܫܬܘܬܦܘܢ 148_{26} 340_{1} 353_{14}
ܡܫܬܘܬܦ 116_{24} 408_{1}
ܡܫܬܘܬܦܝܢ 180_{21} 112_{26}
ܡܫܬܘܬܦܝܢܢ 173_{14}
ܫܘܬܦܘܬܐ 336_{10} 337_{20-26} 340_{7} $341_{7-10-12}$ 348_{18} $349_{16-17-24}$ 352_{2-10} 353_{22} 356_{23} 84_{7} 613_{15} 740_{14} 804_{23}
ܫܘܬܦܘܬܗ 312_{5} 325_{2}

ܫܬܣܝܢ 645_{19}
ܡܫܬܣ 645_{19}
ܫܬܐܣܐ 113_{4-15} 305_{3} 644_{21} 645_{22-23} 653_{6} 929_{3-24}

ܫܬܝܐ 420_{20}

1110

ܡܣܬܥܪܢܐ 1_{10}

ܡܣܬܥܪܢܝܬ 180_{6}

ܡܣܬܥܪܢܘܬܐ 23_{16} 333_{10}

ܡܣܬܥܪ 141_{8}

ܡܣܬܥܪܘ 13_{13-15}

ܢܣܬܥܪ 13_{9}

ܡܣܬܥܪ 776_{5}

ܡܣܬܥܪ 332_{2}

ܡܣܬܥܪܐ 900_{6}

ܡܣܬܥܪܝ 77_{1}

ܢܣܬܥܪܬ 824_{12}

ܡܣܬܥܐ 60_{11}

ܡܣܬܥܘܗ 635_{2}

ܡܣܬܥܬܝ 720_{9}

ܡܛܐ 404_{1}

ܡܛܐ 32_{5} 303_{16} 339_{4} 393_{14} 401_{18-19}

ܡܛܝܐ 834_{3}

ܡܛܘܐ 404_{3}

ܡܛܘܐܗ 401_{24}

ܡܛܘܐܗ 708_{14-18} 912_{17}

ܡܛܘܪܐ 912_{18}

ܡܩܘ 220_{17} 441_{2-4} 452_{18} 461_{5} 484_{13} 513_{3} 516_{21} 753_{19-26} 756_{5} 757_{5-8}

ܡܩܝ 37_{20} 216_{16} 286_{5} 648_{26}

ܢܩܝ 61_{14} 731_{19}

ܡܡܩܝ 96_{25} 200_{2} 300_{24} 301_{11} 337_{24} 365_{2} 916_{3} 920_{22}

ܡܡܩܝܢܝ 233_{11}

ܡܡܩܝܢܐ 309_{22} 381_{4}

ܐܬܩܝ 232_{11} 236_{16} 480_{23}

ܐܬܩܝܘ 392_{20}

ܢܬܩܝ 656_{16}

ܡܬܩܝ 420_{12}

ܡܬܩܝܢܝ 216_{25}

ܡܩܢܐ 41_{16} 61_{15} 93_{27} 104_{6} 212_{17} 216_{24-25} 217_{12} 221_{1} $229_{5-8-11-25}$ 232_{2-17} 364_{25} 365_{7} 380_{21} 420_{10} 501_{3} 521_{1} 589_{10} 648_{22} 649_{3-5} 656_{10} 764_{4-6-8} 880_{4} 913_{21}

ܡܩܢܘܬܐ 176_{18}

ܡܩܕܘ 229_{22} 364_{18} 368_{10} 369_{26} 741_{11} 764_{5-17}

ܡܩܕܡܝ 369_{10-18}

ܡܩܕܡܝ 369_{26}

ܐܩܡ 32_{22} 348_{26} 349_{1}

ܐܩܡܘ 65_{23} 63_{2} 361_{14} 456_{13} 512_{1} 660_{8} 904_{7}

ܐܩܡܬ 425_{14} 441_{10}

ܐܩܡܬ 212_{6} 456_{24}

ܢܩܡ 520_{3}

ܢܩܡܬܗ 529_{20} 852_{12}

ܢܩܡܘ 204_{17}

ܡܩܡ 17_{4} 21_{2-8} 48_{9} 49_{14} 61_{2-4-7} 76_{14} 77_{5-6} 80_{14} 108_{19} 132_{18} 149_{17} 157_{1} 164_{16} 184_{5-9}

1111

188_{1} 249_{13} 252_{14} 260_{9} 276_{4} 230_{24} 300_{24} 301_{9} 339_{4} 373_{19-26} 376_{17} $377_{14-21-22}$ 380_{2} 392_{15} 400_{6} 429_{18} 445_{12} 448_{6-21} 457_{11} 460_{18} 483_{9} 516_{19} 517_{12} 520_{4-13} 616_{4} 625_{18} 717_{3} 736_{22} 737_{6} $740_{20-24-26}$ 745_{7} 749_{3-4} 793_{20-26} $796_{4-21-24}$ 828_{13} 845_{15-18} 852_{5} 863_{12} 869_{4} 881_{22} 893_{13-26} 896_{3} 897_{9-13}

ܡܩܡܢܝ 49_{8} 76_{21} 184_{8} 188_{15} 204_{2} 312_{8} 344_{9} 348_{22} 417_{27} 453_{17} 456_{22} 476_{6} 480_{9} 493_{12} 512_{9-21} 516_{4} 517_{18} 524_{18} 544_{13-15} 568_{11} 645_{14} 717_{5} 732_{9} 752_{4} 796_{18} 829_{2} 872_{13} 876_{26} 830_{2} 889_{25} 901_{22} 912_{24} 913_{4} 916_{1}

ܡܩܡܢܐ 44_{5} 81_{7} 172_{21} 196_{1} 297_{13} 308_{17} 309_{20}

ܡܩܡܢܘܬܐ 57_{22} 572_{8} 635_{11} 753_{21}

ܩܕܡ 717_{18}.

ܐܬܩܕܡ 621_{9} 700_{21} 701_{7-10} 744_{13}

ܐܬܩܕܡܘ 49_{27} 52_{8} 344_{16}

ܡܬܩܕܡ 32_{8} 72_{2} 173_{16-17} 197_{16} 221_{6} 233_{12} 397_{11} 696_{26} 720_{13}

ܡܬܩܕܡܘܬܐ 397_{8}

ܡܩܕܡܐ 596_{14} 801_{17-18}

ܡܩܕܡܢܐܝܬ 928_{22}

ܡܩܕܡܢ 932_{4}

ܡܩܕܡܢܘܬܐ 596_{11}

ܡܩܕܡܢܝܬܐ 221_{24}

ܡܩܕܡܬܐ 420_{1}

ܡܩܕܡܬܐ 820_{21}

ܩܗܐ 873_{21}

ܩܗܐ 121_{14}

ܩܗܐ 429_{4}

ܩܗܐ 86_{14} 121_{19}

ܩܗܠ 648_{16}

ܩܗܠܝ 365_{16} 532_{20} 643_{11}

ܩܗܠ 524_{16}

ܩܗܠܘܗܝ 181_{22}

ܩܘܡ 244_{27} 613_{6} 729_{20} 904_{13-22}

ܩܘܡ 364_{5} 540_{1} 729_{13}

ܩܘܡܢ 148_{20} 261_{20}

ܩܘܡܢܝ 340_{14-19} 341_{2} 361_{9} 400_{16}

ܐܩܘܡܘܗܝ 193_{14}

ܩܘܡܬܐ 12_{9} 53_{12-22} 57_{7-12} 64_{16} 68_{17} 73_{11} 101_{8-20} $108_{10-15-22}$ 112_{24} 189_{1} $192_{4-15-19-23-26}$ 193_{24} 196_{16} 197_{5} 200_{17} 216_{26} 232_{19} 233_{18-24} 273_{20-22} 277_{24} 293_{10} 300_{12} 304_{1} 332_{7} 356_{16} 368_{13} 416_{9} 460_{2-4} 461_{21} 469_{16} 513_{7} 589_{15} 592_{5-17} 593_{10-15} 596_{7} 608_{18} 616_{11} 693_{3} 696_{10} 713_{3-13} 744_{14} 764_{1} 780_{21} 800_{11} 816_{10} 917_{6-8} 920_{7}

ܡܩܝܡܢ 1_{8} 4_{8} 5_{22-24} 8_{23} 9_{8} 76_{20} 77_{17} 129_{5} 132_{23} 133_{20} 196_{18} 197_{2} 212_{23-25} 229_{16} 232_{25} 233_{1-25} 236_{2} 237_{25} 241_{15} 256_{15} 260_{17} 268_{3-16} 273_{19} 235_{9} 285_{9} 317_{23} 320_{10} 364_{19-24} 368_{11-}

1112

$16\text{-}19\text{-}21\text{-}27$ $369_{2-4-6-12}$ 372_{3-18} $373_{5-7-9-10-18-23}$ 384_{7-10} 404_{4} 409_{15} 428_{9} 517_{6} 553_{18} 556_{2} 572_{18} 573_{15} 624_{12} 653_{15} 660_{8-12} 657_{22} 737_{9} 773_{17} 800_{13} 845_{1} 873_{5-21} 908_{1} 909_{24} 913_{11-18}

ܡܩܝܡܢܘܗܝ 25_{3-5} 57_{24} 65_{23} 236_{8} 237_{23} 268_{11} 292_{4} 377_{6} 393_{8} 537_{24} 553_{17} 592_{12-25} 745_{3} 749_{11} 873_{2} 876_{14} 897_{22} 904_{4} 913_{20}

ܡܩܝܡܢ 721_{3}

ܡܩܛܠ 505_{7} 908_{14}

ܐܬܩܛܠܬ 584_{11}

ܢܬܩܛܠ 280_{12} 472_{23}

ܢܬܩܛܠܘܢ 901_{21}

ܐܬܩܛܠ 101_{1}

ܡܩܛܠ 161_{22}

ܡܬܩܛܠܘ 161_{22}

ܩܛܠ 24_{4} 121_{23} 132_{5} 160_{1} 308_{5-7-15} 317_{21} 320_{19} 321_{7} 392_{6} 401_{1} 405_{11} 480_{1-21} 501_{14} 504_{9-17} 641_{13} 657_{9} 661_{21} 664_{1-7} 741_{3} $892_{2-16-19}$ 893_{23} 896_{4} $901_{1-4-12-14}$ 909_{8}

ܩܛܠܝ 344_{3} 493_{16} 505_{6} 509_{15} 644_{2} 661_{19} 892_{26} 893_{3}

ܩܛܠܐ 693_{22} 705_{6}

ܩܛܠ 164_{3}

ܩܛܠܢܝ 344_{5}

ܡܩܛܠܢܘܬ 544_{11} 901_{20}

ܩܛܠܐ 160_{4} 488_{19} 489_{23} 644_{1} 645_{20} 665_{23} 693_{23} 700_{19} 812_{16}

ܩܛܠܐܘܗ 640_{25} 696_{1} 700_{22}

ܩܛܠܐ 304_{3} 484_{4}

ܩܛܠܘܗ 693_{24}

ܩܛܡܘܢ 104_{22} 217_{25} 220_{20-24}

ܩܛܪ 9_{11} 24_{11} 44_{14} 81_{26} 97_{15} 137_{16} 144_{25} 188_{18} 200_{21} 248_{22} 269_{3} 234_{8} 304_{25} 321_{17} 333_{7} 385_{4} 413_{7} 429_{21} 443_{18} 525_{21} 581_{10} 632_{22} 657_{6} 689_{17} 712_{26} 732_{22} 756_{6} 765_{14} 784_{3} 805_{8} 857_{17} 932_{12}

ܩܛܪܢ 245_{8}

ܢܩܛܪ 461_{18} 589_{16-24} 685_{16} 816_{16}

ܩܛܪ 201_{3} 465_{18}

ܩܛܪܐ 209_{2} 769_{10}

ܩܛܪܝ 9_{10} 64_{20}

ܐܬܩܛܪ 36_{2}

ܡܬܩܛܪ 549_{19}

ܩܛܪ 420_{22}

ܢܩܛܪܘܢ 241_{23}

ܡܩܛܪ 149_{11} 452_{14}

ܡܩܛܪܢܝ 504_{23}

ܐܬܩܛܪܬ 301_{12}

ܐܬܩܛܪ 164_{24}

ܡܬܩܛܪ 468_{2} 652_{6}

ܡܬܩܛܪܢܐ 513_{11} 868_{2}

ܐܫܠܡ 1_1 4_{13} 81_9
ܐܫܠܡܘ 769_{23}
ܐܫܠܡܬ 308_1
ܐܫܠܡܬ 453_{5-6}
ܐܫܠܡܬ 720_{24}
ܢܫܠܡܗ 701_{18}
ܡܫܠܡ 217_{22} 420_{15} 421_6 768_8
ܡܫܠܡܢ 33_6
ܡܫܠܡܐ 864_2
ܫܘܠܡ 1_{16}
ܫܘܠܡܐ 540_8
ܫܘܠܡܗ 69_{10}
ܫܘܠܡܗ 448_7
ܫܠܡܐ 681_8
ܫܠܡ̈ܐ 900_4
ܡܫܠܡܢܐ 196_{7-23} 596_{6-12} 597_2 612_{17} 800_{14}
ܡܫܠܡܢܝܬܐ 869_3
ܡܫܠܡܢܐܝܬ 72_{14}
ܡܫܠܡܢܗ 812_1
ܡܫܠܡܢܝܢ 421_3
ܡܫܠܡܢܢܗܘܢ 396_{22} 517_{10} 561_{24} 657_{24}
ܡܫܠܡܢܢܝ 396_{21} 420_{23} 421_{9-23}
ܡܫܠܡܢܢܟܘܢ 396_{20}
ܡܫܠܡܢܘܬܐ 1_6
ܫܠܡ 624_{22}
ܫܠܡܐ 13_5 37_{7-10} 93_{23-24} 96_{12} 101_{6-11} 105_{16} 112_{10-14} 137_1 209_{15} 212_{17} 220_{17} 224_{8-24} 225_{20} 229_{12} 252_{25} 253_3 256_1 273_{13} 309_{12} 397_{23} $472_{10-13-16-20}$ 473_{2-3} 476_{21} 500_{8-12} 501_2 509_1 589_{10-23} 657_{24} 661_{7-8} 668_{25-26} 669_1 701_{27} 705_{20} 749_{14} 768_8 $781_{1-}bis_{11-12}$ $809_{9-18-19}$ 817_{23} 825_6 836_{16} 837_{10-13} 843_3 835_5 $889_{10-14-26}$ $897_{1-10-12-14}bis$
ܫܠܡܗ 865_{24} 835_{11} 889_9
ܫܠܡܗܘܢ 308_{22} 888_{16}
ܫܠܡܟܘܢ 509_5

ܫܡܐܠܐ 437_{14} 545_3

ܫܡ $45_{10}bis$ 109_{23} 129_{19} 152_8
ܫܡܐ 308_{14} 509_{10} 856_{22} 857_{3-11} 908_{25}
ܫܡܗ 1_1 1_4 173_{3-5-21} 176_{2-24} 257_7 308_{19} 321_{13} 421_{14} 441_6 537_{11} 576_{15} 601_{13} 821_{19} 856_{22} 857_{14} 876_{20} 932_{16}
ܫܡܝ 440_{25} 441_1 809_{24} 821_{13}
ܫܡܟ 721_2
ܫܡ̈ܗܐ 257_6 $308_{18}bis$ $321_{8-14-16}$ 660_8
ܫܡܗܬܗܘܢ 357_{14}
ܡܫܬܡܗܝܢ 4_{10}

ܫܡܐܓܠ 209_{20} 645_4

ܫܡܝܐ 29_1 32_{14} 36_{10} 37_{15-21} 57_{15} 64_{15} 92_{21} 117_{14} 125_{14} 136_{21} 149_3 168_3 185_{21} 192_5 193_7 197_{22} 200_{11} 208_{4-5} 216_{17} 217_{13} 232_{11} 236_{6-25}

240_3 292_{13} 264_{22} 285_3 289_8 296_5 301_{16-23} 304_{19} 313_2 316_4 317_{13-20} 328_{11-13} 329_{11} $353_{4-10-25}$ $356_{2-10-15-20-21}$ 357_3 365_{15} 372_{11-13} 381_{3-12} 392_{23} 412_{14-19} 413_3 429_{15-19} 480_{5-19} 431_{19} 496_{13} 509_6 516_{11} 517_{14} 541_{20} 577_{10} 583_{24} 589_{1-9} 592_8 593_8 596_3bis_{-19} 600_{4-23} 604_2 $605_{1-4-9-10-12-24}$ $608_{2-4-8-13-17}$ 612_{14-21} 613_{10-22} 617_{12-15} 625_{14} 625_{22-26} 628_{19} 640_{23} 649_1 656_{17} 692_{12} 693_{26} 700_4 704_{18-22} 709_{14-19} 721_{13} 733_{12} 736_{22} 737_{20} $741_{9-16-19}$ 744_{15} 745_4 $753_{8-9-17-20}bis$ 756_4 777_{20-24} 780_7 797_{22} 800_{2-23} 857_{5-8} 872_1 888_{18} 913_9 920_{13} 928_9 929_{22}
ܫܡܝܢܐ 336_9 381_{15} 404_{26} 412_5 425_8 573_{13} 597_{10}
ܫܡܝܢܐ 601_2 612_{16-19} 613_{10-22} 625_5 632_{16-19} 801_{17-18} 849_6
ܫܡܝ̈ܢܐ 144_{1-24} 337_{24} 612_3 632_{14} 736_{10} 744_{23} 745_2bis_{-13} 748_{18}
ܫܡܝܢܝܬܐ 404_{23} 429_{19} 777_{17} 904_1 913_4
ܫܡܝܢܝܬܐ 797_{23} 800_{17-20} 801_3
ܫܡܝܢ̈ܝܬܐ 33_{19} 473_{21} 585_{14} 740_{18-26} 744_9 745_{14} 748_2 777_{13}

ܫܡܝܡ 265_{22} 833_{10}
ܢܫܡܝܡ 28_5 833_8
ܫܡܝܡ 144_8 265_{17} 297_{18}

ܫܡܥ 209_{24} 452_{23} 580_{25} 632_{12} 684_{11} 688_{15} 837_{23}
ܫܡܥܗ 88_{10} 705_{21}
ܫܡܥܗ 541_{12}
ܫܡܥܝ 85_2bis_{-9} 496_{17}
ܫܡܥܘ 88_{23} 137_6 232_1 240_{6-10} 804_{24} 824_{15}
ܫܡܥܬ 409_{21}
ܫܡܥܬ 773_{21}
ܫܡܥܬ 625_{12} 745_{20} 849_{11}
ܫܡܥܢ 443_6
ܢܫܡܥ 85_{18} 112_{21} 204_{13} 268_{20} 344_{15} $377_{14-16-18-21}$ 380_2 443_{11} 460_{16-18} 461_{16} 572_{16} 580_{18} 780_{18} 797_9
ܢܫܡܥܗ 793_{10}
ܢܫܡܥܘܢ 273_8 181_{26} 801_{22}
ܢܫܡܥܘܢܝܗܝ 61_{16}
ܐܫܡܥ 85_5 452_3
ܫܡܥܝܢ 89_{9-19} 388_3 608_{23}
ܫܡܥܝܢ $577_{20}bis$
ܫܘܡܥܟܘܢ 273_{10} 428_{12} 576_{21} 835_3 889_{12}
ܫܡܥ 88_{7-8} 113_{14} 332_{14-19} 349_9 373_{13-21} 376_{18} 377_{23} 334_9 605_{19-21} 636_{22} $793_{20-24-26}$ 796_4 800_{24} 873_{15} 900_{23} 929_{14-15} 932_9
ܫܡܥܢ 61_{16-17} 232_1 240_{21-23} 308_{21} 329_3 793_{19}
ܫܡܥܐ 308_{23} 329_4 384_{12}
ܫܡܥ̈ܢܝ 240_{16} 441_{13} 873_{17}

ܡܫܡܥ 184_{14} 229_{26} 356_{18} 577_{11}
ܡܫܡܥܗ 184_{15}
ܐܫܬܡܥ 37_{16} 437_7 548_{23} 557_{12} 593_{24} 612_3 657_5 697_{23} 700_1
ܐܫܬܡܥܘ 156_{18} 584_9 585_3 813_{15}
ܐܫܬܡܥܬ 352_4
ܐܫܬܡܥܝܢ 629_{18}
ܐܫܬܡܥܢ 704_{23}
ܢܫܬܡܥ 93_{17} 609_{17} 616_{20} 623_4 793_1
ܢܫܬܡܥܘܢ 604_6
ܐܫܬܡܥ 593_4 793_7
ܐܫܬܡܥܘܢ 585_{13}
ܡܫܬܡܥ 548_{22} 605_{23} 796_{15} 812_{22} 904_9
ܡܫܬܡܥܢ 93_{19} 161_{24} 164_3 653_{13} 883_{14} 909_{11}
ܡܫܬܡܥܐ 697_{4-17}
ܐܫܡܥ 817_{10}
ܐܫܡܥܗ 516_{18}
ܡܫܡܥ 164_5 705_3 840_8
ܫܡܥܐ 840_7 868_{23}
ܫܡܘܥܐ 688_{15}
ܫܡܘ̈ܥܐ 101_{15} 489_9 492_2
ܫܡܘ̈ܥܘܗܝ 556_{12}
ܫܡܘܥ̈ܝܗܘܢ 916_{2-7}
ܡܫܡܥܢܘܬܐ 64_6 272_1 284_9
ܡܫܡܥܢܘܬܗ 473_5 796_{20} 873_{16}
ܡܫܡܥܢܘܬܗܘܢ 349_{13}
ܡܫܡܥܢܘܬܝ 888_{19}
ܡܫܡܥܢܘܬܟܘܢ 885_{25}
ܡܫܬܡܥܢܐ 492_4
ܡܫܬܡܥܢܘܬܗ 616_{16} 705_{23} 749_7

ܫܡܥܘܢ 40_5 80_{25-28} 71_{2-3-7} 128_{24-26} $129_{11-17-20}$ 133_8bis 301_7 420_{21-22} 501_7

ܫܡܥܢ̈ 217_{25} $220_{1-7-9-21}$

ܫܡܪܐ 152_2
ܫܡܪ̈ܐ 105_{11} 504_{13}
ܫܡܪܬܐ 104_{16} 664_{26}

ܫܡܫ 592_{10}
ܫܡܫ 296_{19}
ܫܡܫܘ 53_8
ܫܡܫܘܗܝ 73_{25}
ܫܡܫܗ 685_{23}
ܫܡܫܬ 73_{18}
ܢܫܡܫ 77_{5-6-7} 180_{16} 520_8 684_{18} 696_{17} 800_{23} 801_6
ܢܫܡܫܘܢ 60_1 221_{22} 684_2 638_{6-11} $801_{16-17-19}$
ܡܫܡܫ 17_{15-17} 76_5 193_8 292_{18} 521_6 789_{16} 816_8
ܡܫܡܫܢ $65_{4-6}bis$ 77_8 81_4 135_{21} 328_8 688_9 752_{12} 800_{18} 913_{20}
ܡܫܡܫܢܐ 73_{26} 289_{12} 297_{4-6}

ܡܦܠܣܦ 81_{5}
ܡܬܦܠܣܦ 253_{7}
ܡܦܝܠܣܘܦܐ 80_{2} $81_{14-17-20}$
ܡܦܝܠܣܘܦܗ 48_{10}
ܡܦܝܠܣܘܦܝܢ 48_{12}
ܡܦܝܠܣܘܦܐ 57_{25} $77_{3-8-9-16-18-24}$ $80_{1-9-11-23}$ 161_{19}
ܡܦܝܠܣܘܦܝܗܘܢ 568_{17}
ܡܦܝܠܣܘܦܝܬ 128_{21}
ܡܦܝܠܣܘܦܝܬܐ 80_{26}
ܡܦܝܠܣܘܦܘܬܐ 73_{23} 309_{25}
ܐܦܝܠܣܘܦܘܬܐ 16_{2-16}*bis* 45–46 45_{4-7} 48_{13}*bis* 53_{9} 57_{21} 60_{23} $81_{1-8-15-18-26}$ 83_{2} 176_{25} 180_{15} 281_{21} 285–236 304_{25} 317_{8} 412_{3} 496_{9} 508_{8} 596_{10} 629_{17} 797_{21}*bis* $800_{3-4-16-19}$ 880_{3-9-20} $801_{2-3-5-12}$ 824_{1} 868_{17} 885_{1}
ܐܦܝܠܣܘܦܘܬܗ 700_{26}
ܐܦܝܠܣܘܦܘܬܗܘܢ 77_{15}
ܐܦܝܠܣܘܦܘܬܗ 289_{2} 292_{18} 293_{25} 880_{25}
ܐܦܝܠܣܘܦܘܬܟ 180_{26}
ܐܦܝܠܣܘܦ̈ܝܐ 797_{11}
ܐܦܝܠܣܘܦܝܬܐ 20_{19}
ܐܦܝܠܣܘܦܝܬܗܘܢ 293_{24}
ܦܘܡܐ 301_{17-20} $412_{10-12-14}$ 443_{1-3-4} 727_{5-7}
ܦܘܡܗ 45_{14} 200_{12} 224_{1} 248_{12} 509_{6} 637_{17} 728_{4} 765_{11}
ܦܢܐ 633_{3}*bis*
ܦܢܝܐ 721_{8}
ܦܢܝܗܘܢ 428_{11} 841_{24}
ܦܢܐ 173_{8}
ܦܢܝ 332_{19} 357_{15}
ܢܦܢܐ 725_{11}
ܐܦܢܐ 97_{12}
ܦܢܐ 276_{21}
ܡܦܢܝܢ 880_{4}
ܡܦܢܝܐ 788_{15}
ܦܢܝܬܐ 152_{17} 185_{19} 757_{11} 908_{25} 909_{3}
ܦܢܝܬ 180_{14} $297_{11-16-19-24}$ 300_{7} 305_{7} 525_{14} 612_{11}
ܦܢܝܬܗܘܢ 313_{20} $525_{13-15-18}$
ܦܢܬܐ 549_{18}
ܐܦܢܝܗ 772_{8}
ܡܬܦܢܝܢ 164_{1}
ܢܦܢܘܢ 677_{2}
ܐܦܢܘܢ 393_{19}
ܡܦܢܘܢ 120_{23} 121_{6} 517_{3}
ܡܦܢܘܢܝܢ 121_{4} 639_{3}
ܡܦܢܘܢ 516_{13} 517_{11}
ܐܬܦܢܘܢ 409_{14}
ܐܬܦܢܘܢ 757_{8}
ܡܬܦܢܘܢ 108_{19} 297_{18} 360_{13} $364_{12-13-16}$ 481_{14} 629_{26}
ܡܬܦܢܝܢ 217_{12} 360_{23} 364_{14}

ܦܘܢܝܐ 281_{25} 360_{16}
ܐܬܦܢܝܬܐ 28_{10}*bis* 164_{20} 184_{8} 240_{16} 332_{13} 364_{12} 629_{8} 669_{27} 756_{1}
ܐܬܦܢܝܬܗ 17_{7-18} 28_{11} 332_{11} 364_{14} 629_{4-9} $676_{7-12-18}$ 680_{13} 724_{20} 725_{2-21} 917_{2}
ܐܬܦܢܝܬܗܘܢ 121_{5} 672_{6}
ܐܬܦܢܝ̈ܬܐ 677_{2} 629_{11}
ܐܬܦܢܝ̈ܬܝ 364_{16}
ܦܣܐ 612_{24} 620_{8}
ܦܣܠ 181_{24} 249_{17} 317_{20} 753_{11}
ܦܣ̈ܝܐ 312_{22}
ܦܣܝܢ 69_{12} 129_{6}
ܦܣܝܗܘܢ 844_{22}
ܦܣܬܗܘܢ 69_{7}
ܦܣܬܐ 165_{3} 168_{14} 452_{5} 845_{21}
ܒܪܦܣܬܗ 393_{11-13}
ܡܬܦܣܝܢ 5_{9} 8_{18-21}
ܦܣܝܐ 300_{16} 301_{2} 668_{13} 829_{11}
ܦܣܬܐ 813_{12}
ܦܘܣܢܝ̈ܬܐ 177_{17} 300_{16} 301_{2} 597_{26} 668_{13}
ܦܘܣܢܝܬܗ 781_{14}
ܐܬܦܣܬܐ 1_{4} 5_{14-15}
ܦܣܘܬܐ 180_{2}
ܦܣܝܐ 36_{2}
ܦܣܝܬܐ 64_{6}
ܦܣܘܣܬܐ 256_{1} 644_{11}
ܦܣܠܬܗ 617_{3}
ܐܬܦܣܠ 348_{27}
ܐܬܦܣܠܘ 613_{21}
ܡܬܦܣܠ 676_{26} 853_{3}
ܡܬܦܣܠܝܢ 564_{18}
ܦܣܠܐ 641_{5}
ܦܣܘܠܗ 472_{1}
ܦܣܘܠܬܗܘܢ 453_{19} 521_{12}
ܦܣܠܝܢ 433_{23} 436_{1}
ܡܬܦܣܠܐ 905_{18}
ܢܦܣܠ 856_{18}
ܡܦܣܠ 157_{21}
ܡܦܣܠܝܢ 653_{4}
ܦܣܩ 205_{7} 489_{14} 629_{23}
ܢܦܣܩ 48_{9} 261_{15} 745_{10}
ܢܦܣܩܘܢ 300_{25}
ܦܣܩ 17_{12} 253_{6} 261_{19} 313_{21} 604_{2} 665_{24}
ܦܣܩܝܢ 477_{2-3}
ܦܣܝܩ 8_{9-15} 53_{17-21} 56_{22} 69_{15} 100_{14} 101_{12} 104_{1} 249_{7-9} 252_{5} 257_{23} 231_{5} 292_{14} 296_{2} 309_{20-24} 421_{27} 469_{3} 488_{15} 496_{2} 544_{6} 589_{20} 609_{13} 633_{12} 673_{9} 676_{21} 693_{10-15} 701_{6} $705_{11-13-15}$ 724_{18} 728_{15} 741_{22} 828_{5} 829_{4} 841_{16} 909_{22} 913_{2}

ܦܣܝܩܝܢ 104_{23} 300_{17} 301_{2} 633_{13} 652_{2} 672_{3} 676_{24} 688_{2-12}
ܦܣܝܩܐ 96_{16} 861_{2} 872_{3} 893_{8} 928_{10}
ܦܣܝܩܢ 744_{21}
ܦܣܝܩܬܐ 265_{26} 573_{22} 652_{4} 657_{18} 635_{11} 840_{18} 900_{22} 016_{4}
ܦܣܝܩܬ 125_{22}
ܦܣܝܩܬܐ 73_{5} 740_{8}
ܦܣܝܩ̈ܬܐ 96_{14} 245_{16} 360_{25} 381_{5} 485_{7} 589_{21} 632_{13} 665_{24} 733_{14} 741_{20} 748_{20} 749_{22} 832_{18} 848_{3}
ܦܘܣܩܐ 409_{19} 624_{26} 632_{15-18} 653_{24} 685_{10} 761_{15}
ܦܘܣܩܗ 36_{25}
ܦܘܣܩܗ 337_{10} 540_{19} 596_{1} 632_{14}
ܦܘܣܩܐ 616_{13}
ܐܦܣܝܢ 225_{18}
ܐܦܣܝܗܘܢ 721_{22}
ܐܦܣܘܗܘܢ 660_{19}
ܐܦܣܘܢ 424_{5}
ܐܦܣܝܬܘܢܢ 52_{15} 189_{7}
ܐܦܣܝܬܟܘܢ 281_{23} 457_{3}
ܡܦܣܐ 189_{5}
ܦܩܕ 21_{16} 60_{15} 68_{6} 149_{2} 173_{18} 208_{13} 421_{26} 465_{12} 545_{15} 548_{14} 749_{6} 900_{8}
ܦܩܕܗ 349_{21}
ܦܩܕܘ 53_{4} 65_{20} 176_{7} 181_{15} 229_{23} 241_{8} 263_{14} 368_{11} 372_{8} 517_{7} 576_{7} 804_{18}
ܦܩܕܘܗ 36_{14}
ܦܩܕܬ 73_{15} 76_{3}
ܦܩܕܬ 720_{25}
ܦܩܕܬ 21_{19}
ܢܦܩܘܕ 277_{6} 313_{24} 852_{14}
ܢܦܩܕܗ 180_{10}
ܢܦܩܕܘܢ 65_{24} 89_{17} 280_{24} 290_{20}
ܐܦܩܘܕ 572_{2}
ܦܘܩܕ $21_{10-11-12}$ 28_{18} 32_{11} 56_{1-19} 57_{2} 60_{3-10} $61_{1-4-7-10}$ 68_{4-8} 69_{8} 113_{3} 160_{16} 177_{11} 280_{8} 313_{11} 316_{8} 464_{23} 477_{1} 520_{5} 569_{15} 576_{11} 601_{21} 629_{3} 672_{16} 677_{14} 776_{4} 789_{2} 929_{19}
ܦܘܩܕܢܐ 632_{13}
ܦܘܩܕܢܝܢ 65_{7-9} 73_{7} 233_{10} 328_{7} 357_{6} 365_{26} 644_{21} 645_{20} 792_{23}
ܦܩܕܐ 160_{25} 305_{3} 309_{27}
ܦܩܕܢ 177_{6}
ܦܩܝܕܝܢ 316_{14} 476_{5}
ܦܩܝܕܢ 32_{13}
ܦܩܝܕܐ 352_{3}
ܐܬܦܩܕܬ 792_{15}
ܢܬܦܩܕ 720_{20}
ܐܬܦܩܕ 341_{18}
ܡܬܦܩܕܐ 133_{16} 136_{7} 336_{3} 344_{11}
ܡܬܦܩܕܝܢ 568_{4-5}

ܦܩܥܐ 49$_{4}$ 57$_{4}$ 196$_{14}$ 316$_{14}$ 597$_{14}$
ܦܩܥܘܗܝ 65$_{26}$
ܦܩܦܩܘ 424$_{4}$
ܦܩܦܩܬܐ 168$_{7}$ 516$_{22}$

ܦܩܘܪܐ 145$_{7}$ 536$_{9}$ 684$_{17}$ 921$_{23}$

ܦܪܐ 136$_{25}$ 216$_{16}$
ܦܪܝ 465$_{9}$
ܦܪܘ 105$_{16}$ 480$_{2}$
ܢܦܪܐ 180$_{7}$ 281$_{8}$ 296$_{22}$ 304$_{18}$ 928$_{22}$ 929$_{7}$
ܢܦܪܘܗܝ 873$_{24}$
ܢܦܪܘܢ 257$_{1}$
ܬܦܪܐ 453$_{10}$
ܬܦܪܘܢ 841$_{14}$
ܦܪܝܘܗܝ 677$_{18}$
ܦܐܪܐ 13$_{24}$ 108$_{2-3}$ 164$_{19}$ 192$_{21}$*bis* 231$_{10}$ 585$_{14}$ 616$_{8}$ 672$_{14-19}$ 677$_{20}$ 932$_{4}$
ܦܐܪܝܢ 357$_{6}$ 532$_{20}$ 825$_{22-24}$ 828$_{18}$ 833$_{23}$ 900
ܦܐܪܬܐ 292$_{9}$ 321$_{3}$
ܦܐܪܐ 292$_{10}$ 380$_{21}$
ܦܐܪܝܢ 317$_{18}$
ܡܦܪܐ 192$_{24}$ 281$_{10}$ 577$_{12}$
ܐܦܪܬ 296$_{19}$ 696$_{1}$
ܐܦܪܬܘ 225$_{21}$
ܬܦܪܘܢ 480$_{2}$
ܡܦܪܬܐ 169$_{16}$ 596$_{5}$*bis* 612$_{24}$
ܡܦܪܬܬܐ 873$_{23}$
ܡܦܪܬܢ 840$_{6}$
ܦܪܬ 292$_{14}$ 420$_{21}$ 632$_{1}$
ܦܪܬܘ 673$_{10}$
ܢܦܪܐ 20$_{23}$
ܬܦܪܐ 448$_{8}$
ܐܦܪܐ 584$_{1}$
ܡܦܪܐ 133$_{3}$ 140$_{10}$ 141$_{5}$ 748$_{4-8}$ 789$_{13}$
ܦܪܥܬܐ 49$_{4}$ 57$_{4}$ 96$_{14}$ 316$_{14}$ 597$_{15}$
ܦܪܥܬܗ 68$_{1}$
ܦܪܥܘܬܐ 845$_{22}$
ܦܘܪܥܢܗ 448$_{8}$
ܡܦܪܥܢܐ 417$_{11}$
ܡܦܪܥܢܘܬܐ 372$_{11}$ 613$_{13}$ 741$_{9}$

ܦܪܨܘܦܐ 125$_{16}$ 309$_{20}$ 767–768 785$_{1}$ 805$_{9}$
ܦܪܨܘܦܐ 300$_{17}$ 301$_{1}$ 477$_{16-22}$ 600$_{1-2}$ 668$_{13-15}$
ܦܪܨܘܦܗܘܢ 781$_{13}$
ܦܪܨܘܦܬܐ 709$_{20}$
ܦܪܨܘܦܝܬܐ 197$_{13}$

ܦܪܩ 40$_{17}$
ܦܪܩܐ 5$_{10}$ 12$_{19}$ 56$_{20}$ 85$_{20}$ 93$_{18}$ 100$_{15}$ 104$_{7-22}$ 137$_{4}$ 153$_{1}$ 208$_{25}$ 209$_{9}$ 228$_{8}$ 233$_{6}$ 368$_{21}$ 376$_{15}$ 377$_{8}$ 604$_{19}$ 612$_{9}$ 672$_{24}$ 680$_{20}$ 691$_{25}$ 684$_{23}$ 692$_{6}$ 732$_{21}$ 761$_{23}$ 840$_{25}$ 844$_{18}$ 845$_{18}$ 888$_{8}$ 897$_{20}$

ܦܪܩܢ 628$_{19}$
ܢܦܪܩܢ 628$_{22}$
ܦܪܩܝܢ 725$_{18}$
ܦܪܩܬܐ 308$_{6}$
ܐܬܦܪܩܢ 673$_{5-13}$ 677$_{16}$
ܐܬܦܪܩܝܢ 720$_{6}$
ܡܬܦܪܩܢ 113$_{18}$ 148$_{12}$ 169$_{5}$
ܐܬܦܪܩܬܘܢ 96$_{8}$
ܦܘܪܩܢܐ 628$_{19}$ 753$_{23}$

ܦܪܩ 605$_{4}$ 677$_{21}$
ܡܦܪܩ 840$_{7-14-21}$
ܡܦܪܩܝܢ 848$_{16}$
ܐܦܪܩ 677$_{25}$
ܐܦܪܩܘܗܝ 849$_{13}$
ܢܦܪܩ 173$_{4}$
ܬܦܪܩ 452$_{8}$
ܐܬܦܪܩܘ 132$_{15}$ 228$_{12}$
ܢܬܦܪܩܘ 117$_{10}$
ܡܬܦܪܩܘ 781$_{15}$ 856$_{10}$
ܡܬܦܪܩܝܢ 861$_{13}$
ܦܪܘܩ 29$_{9}$ 396$_{7}$ 700$_{22-26}$ 764$_{14}$
ܦܪܘܩܢ 8$_{23}$ 9$_{7}$ 156$_{20}$ 285$_{13}$ 700$_{23}$
ܦܪܘܩܐ 296$_{21}$ 472$_{24}$ 506$_{14}$ 889$_{7}$
ܦܪܘܩܢ 9$_{9}$
ܦܘܪܩܢܐ 13$_{18}$ 16$_{14}$ 64$_{11}$ 77$_{11}$ 88$_{3-25}$ 112$_{8}$ 132$_{9-13}$ 281$_{19-24}$ 293$_{9-11}$ 297$_{9-15}$ 456$_{20-21}$ 457$_{4}$ 469$_{17}$ 496$_{8}$ 520$_{4}$ 864$_{22}$ 868$_{18-21}$ 869$_{2}$ 893$_{22}$
ܦܘܪܩܢܐ 904$_{3}$
ܦܘܪܩܢܝܢ 900$_{19}$
ܦܘܪܩܢܝܬ 292$_{6}$ 473$_{7}$ 848$_{12-18}$ 885$_{14}$ 921$_{1}$
ܦܪܩܐ 13$_{8}$*bis*$_{14}$ 40$_{1}$ 45$_{16}$ 49$_{9}$ 57$_{24}$ 68$_{3}$ 80$_{3}$ 108$_{23}$ 109$_{12}$ 112$_{10}$ 124$_{8}$ 128$_{18}$ 132$_{15}$ 133$_{2-18}$*bis* 133$_{20}$ 136$_{5-6-19-25}$ 141$_{14}$*bis*$_{-15}$ 149$_{3}$ 176$_{21}$ 185$_{17}$ 192$_{7-8-9}$ 204$_{11}$ 244$_{18}$ 280$_{2}$ 285$_{13}$ 289$_{11}$ 292$_{6-9}$ 293$_{7}$ 316$_{6}$ 317$_{10}$ 320$_{6}$ 332$_{21}$ 356$_{11}$ 373$_{15-20}$ 377$_{21}$ 381$_{18}$ 405$_{23}$ 429$_{6}$ 441$_{18}$ 443$_{14}$ 501$_{22}$ 504$_{9-23}$ 505$_{8}$ 557$_{3}$ 580$_{14}$ 593$_{19}$ 624$_{4}$ 688$_{15}$ 713$_{5-10-12}$ 716$_{1-9}$ 717$_{16}$ 720$_{1-5}$ 733$_{10}$ 736$_{6}$ 748$_{26}$ 769$_{4}$ 776$_{20}$ 780$_{3}$ 789$_{9-11-13}$ 796$_{5}$ 820$_{3}$ 829$_{3}$ 833$_{7-15}$ 840$_{5}$ 853$_{13-21}$ 856$_{3-7}$ 872$_{21}$ 873$_{3}$ 885$_{18}$ 889$_{21}$ 892$_{12-15}$
ܦܪܩܗ 13$_{11}$ 112$_{2}$ 181$_{5}$ 197$_{23}$ 228$_{17}$ 377$_{19}$ 501$_{4}$ 505$_{4}$ 516$_{9}$ 557$_{1}$ 572$_{19}$ 577$_{16}$ 869$_{6}$
ܦܪܩܗܘܢ 865$_{13}$
ܐܦܪܫܬ 824$_{10}$ 904$_{13}$
ܐܦܪܫܬܘ 181$_{15}$ 217 845$_{3}$
ܐܦܪܫܬܢ 132$_{5}$
ܢܦܪܫ 257$_{24}$
ܢܦܪܫ 460$_{6}$ 824$_{7}$ 833$_{8}$ 844$_{15}$ 905$_{4-10}$
ܬܦܪܫܘܢ 36$_{6}$ 217$_{17}$ 812$_{19}$
ܬܦܪܫܝܢ 909$_{2}$

ܐܦܪܫܗ 217$_{16}$
ܦܪܫ 64$_{25}$ 108$_{6}$ 576$_{9}$ 597$_{17-25}$ 812$_{23-24}$ 825$_{1}$ 828$_{5-21}$ 900$_{4}$ 904$_{12}$ 908$_{11-14}$
ܦܪܫܝܢ 217$_{19}$ 820$_{15-17}$ 908$_{8-10}$
ܡܦܪܫܬܐ 313$_{4}$ 908$_{4}$
ܡܦܪܫܘܬܐ 568$_{15}$ 573$_{10-11-13-18-23}$ 728$_{10}$
ܡܦܪܫܘܬܗ 568$_{20}$

ܦܪܬ 139–140 144$_{25}$ 757–758 776$_{16}$
ܦܪܬܝܢ 268$_{13}$ 441$_{16}$
ܦܪܬܘܬܐ 620$_{2}$
ܦܪܬܐܦܘܪ 387–388 413$_{7}$

ܦܬܓܡ 208$_{14}$ 900$_{10}$
ܦܬܓܡܐ 660$_{12}$
ܦܬܟܡ 773$_{10}$
ܦܬܟܡ 773$_{17}$

ܨ

ܨܐܕܐ 180$_{2}$

ܨܐܕܐ 76$_{25}$ 83$_{10}$ 405$_{21}$
ܨܐܕܐ 488$_{1}$
ܨܐܕܘܗܝ 64$_{26}$ 83$_{6}$ 277$_{9-11-18}$ 460$_{9-20}$ 472$_{15}$ 488$_{6}$ 893$_{14-15}$
ܨܐܕܘܗܝ 277$_{8}$
ܨܐܕܘܗܘܢ 512$_{11}$

ܨܒܐ 228$_{17}$ 900$_{7}$
ܨܒܝܗ 124$_{20}$ 652$_{25}$
ܢܨܒܐ 41$_{9}$ 124$_{1}$*bis*$_{-23}$ 652$_{24}$
ܢܨܒܝܢ 125$_{1}$
ܨܒܝܬܘܢ 493$_{17}$
ܬܨܒܐ 388$_{14}$
ܨܒܘܬ 493$_{21}$
ܨܒܐ 33$_{2}$ 77$_{16}$ 92$_{16}$ 124$_{5}$*bis*$_{-13-14}$ 137$_{3}$ 153$_{6-23}$ 177$_{10}$ 313$_{9}$ 464$_{23}$ 497$_{10}$ 609$_{23}$ 629$_{7-8}$ 640$_{16}$ 649$_{17}$ 709$_{25}$ 720$_{24}$ 765$_{8}$ 932$_{7}$
ܨܒܝܢ 92$_{16}$ 325$_{20}$ 493$_{14}$ 649$_{13}$
ܨܒܝܐ 305$_{2-6}$
ܨܒܝܢܢ 121$_{12}$ 124$_{27}$ 689$_{12}$
ܨܒܝܬ 493$_{21}$
ܢܨܒܐ 121$_{13}$ 169$_{3}$
ܡܨܒܐ 112$_{22}$
ܨܒܘܬܐ 649$_{16}$
ܨܒܘܬܐ 221$_{11}$ 649$_{12}$ 653
ܨܒܝܢܐ 184$_{23}$ 220$_{20}$
ܨܒܝܢܗܘܢ 52$_{24}$
ܨܒܝܢܗܘܢ 52$_{22}$

ܨܕܐ 601$_{9}$
ܨܕܐ 825$_{7}$
ܨܕܝܢ 716$_{23}$ 885$_{19}$

1122

ܢܒܠܬܐ 408$_{8}$
ܡܢܒܠܬܐ 180$_{9}$ 449$_{16}$ 516$_{23}$
ܡܬܒܠܬܢܝܢ 717$_{22}$
ܬܒܪܐ 104$_{25}$ 141$_{20}$
ܬܒܪܗ 104$_{26}$ 105$_{2}$ 308$_{9}$
ܬܒܪܗܘܢ 564$_{21}$
ܐܬܓܠܝ 777$_{7}$
ܢܬܓܠܐ 720$_{21}$
ܬܓܠܐ 776$_{17}$
ܡܬܓܠܐ 141$_{7}$
ܬܓܠܝܬܐ 4$_{8}$
ܬܓܪܐ 868$_{21-24}$
ܬܘܕܐ 837$_{21}$
ܢܬܘܕܐ 836$_{25}$
ܡܬܘܕܐ 497$_{18}$
ܬܘܒ 169$_{7}$ 432$_{8}$
ܬܘܒ 21$_{26}$ 124$_{15}$ 160$_{10}$ 169$_{8}$ 680$_{15}$ 700$_{12}$ 716$_{15}$
ܬܒܘ 104$_{20}$ 240$_{19}$ 564$_{12}$ 653$_{16}$ 713$_{9}$ 716$_{4}$
ܬܒܬ 721$_{4}$
ܢܬܘܒ 160$_{6}$ 716$_{20}$
ܢܬܘܒܘܢ 156$_{9-13}$ 240$_{7}$ 273$_{8}$ 404$_{27}$ 716$_{16}$ 717$_{18}$ 721$_{11}$
ܬܬܘܒ 729$_{25}$
ܬܘܒ 121$_{6}$ 124$_{10}$ 137$_{2}$ 160$_{5}$ 165$_{25}$ 168$_{2-4}$ 337$_{8}$ 493$_{3-20}$ 497$_{17}$ 573$_{18}$ 576$_{25}$ 628$_{12}$ 648$_{12}$ 680$_{14-15-22}$ 681$_{18}$ 721$_{13-23}$ 829$_{20}$ 897$_{3}$
ܬܒܥܝܢ 564$_{14}$ 641$_{20}$ 680$_{2}$ 717$_{10}$ 725$_{22}$ 738$_{16}$
ܬܒܥܐ 724$_{12}$
ܬܒܥܬܝܢ 240$_{18}$ 656$_{21}$ 720$_{7}$
ܡܬܒܥ 124$_{10}$
ܬܒܥܬܐ 377$_{13}$ 381$_{6}$ 717$_{13}$
ܬܒܥܬܐ 24$_{8}$ 716$_{24}$*bis* 932$_{10}$
ܬܘܒܥܬܐ 201$_{14}$ 204$_{9}$ 700$_{8}$ 704$_{10}$ 708$_{9}$ 713$_{3-13}$ 713-714 717$_{1-7}$ 721$_{15}$ 732$_{23}$
ܬܘܒܥܬܗܘܢ 24$_{8}$ 628$_{25}$
ܬܘܒܥܬܢ 125$_{2}$
ܬܘܒܥܬܢ 580$_{11}$
ܬܒܪ 85$_{14}$ 649$_{14}$ 653$_{7}$
ܡܬܒܪ 656$_{8}$
ܬܒܪܗ 145$_{8}$ 724$_{6}$
ܬܒܪܐ 900$_{1}$
ܬܒܪܬܐ 621$_{18}$
ܡܬܕܡܪ 668$_{4}$
ܬܕܡܘܪܬܐ 668$_{1}$ 753$_{11}$
ܬܕܡܘܪܬܗ 145$_{10}$
ܬܕܡܘܪܬܗ 753$_{13}$
ܬܕܡܘܪܬܗܘܢ 581$_{3-9}$ 753$_{13}$
ܬܕܡܪܬܗܘܢ 733$_{15}$
ܬܕܝ 865$_{18}$
ܡܬܕܝܢ 329$_{13}$ 367$_{23}$ 825$_{21}$ 924$_{20}$

1123

ܬܕܝܬܐ 265$_{14}$
ܡܬܕܝܢ 336$_{5}$ 629$_{12}$ 921$_{19}$ 924$_{15}$
ܬܕܝܬܐ 20$_{21}$ 516$_{21}$ 612$_{23}$ 625$_{6}$ 632$_{15}$
ܬܕܝܬܐ 352$_{21}$ 369$_{24}$ 564$_{20}$ 813$_{14}$
ܬܕܝܬܐ 441$_{3}$ 484$_{14}$ 484$_{15}$
ܬܗܠ 421$_{18}$ 472$_{21}$ 473$_{5}$
ܐܬܗܠ 141$_{4}$
ܬܗܠ 257$_{14}$
ܡܬܗܠܝܢ 433$_{14}$ 769$_{15}$ 769$_{25}$
ܐܬܗܠܬ 764$_{11}$
ܬܗܠܘܬܗ 472$_{22}$ 889$_{8}$
ܬܗܠܘܬܗܘܢ 57$_{15}$
ܢܬܗܦܟ 249$_{15}$
ܬܗܦܟܝܢ 828$_{7}$
ܬܘܐ 359$_{26}$ 428$_{19}$
ܬܘܐ 149$_{9}$ 465$_{14}$ 685$_{5}$ 688$_{4}$
ܬܘܓܠܝܢ 580$_{9}$
ܬܘܢ 680$_{10}$
ܬܘܠ 129$_{1}$ 185$_{1}$ 209$_{23}$ 228$_{1-10}$ 268$_{13}$ 312$_{24}$ 532$_{7}$
ܬܘܠܬܐ 12$_{19}$ 45-46 81$_{26}$ 85$_{15}$ 88$_{13}$ 305$_{12}$ 496$_{17}$ 497$_{4}$ 596$_{19}$ 637$_{22}$ 691-692 709$_{14}$ 712$_{15}$ 837$_{4}$
ܬܘܠܬܗܝܢ 293$_{23}$ 297$_{7}$
ܬܘܠܝܢ 297$_{11-12-15-16-17-18-21-24}$ 300$_{5-7}$ 441$_{16}$ 859-860 932$_{12-14}$
ܬܘܠܝܬܗܘܢ 305-306 321$_{17}$
ܬܘܠܬܐ 468$_{9}$
ܬܘܠܝܬܐ 408$_{24}$ 573$_{8}$ 792$_{25}$ 856$_{23}$
ܬܘܡܝܗܘܢ 532$_{19}$
ܬܘܡܬܐ 8$_{17}$
ܬܘܡܬܝܢ 620$_{21}$ 621$_{11}$
ܬܘܡܬܝܢ 864$_{17}$
ܬܘܡܬܐ 884$_{16}$
ܬܘܡܬܬܐ 100$_{13}$ 781$_{17}$
ܬܘܡܢܐ 189-190 200$_{21}$ 785-786 805$_{8}$
ܬܘܡܢܝܬܐ 431-432 443$_{18}$
ܬܘܢܝܢ 848$_{16}$
ܬܘܢܝܢ 816$_{19}$
ܬܘܢܬܐ 732$_{2}$
ܬܘܢܐ 561$_{11}$
ܢܬܘܢ 181$_{5}$
ܬܘܢ 853$_{5}$
ܬܘܦܝܐ 596$_{6-12}$ 597$_{2}$ 612$_{16}$ 800$_{14}$
ܬܘܦܠ 621$_{3-7}$
ܬܘܦܠܗ 620$_{1}$
ܬܘܦܠܝܢ 621$_{15}$
ܡܬܘܦܠ 157$_{27}$
ܐܬܘܦܠܬ 620$_{1}$
ܢܬܘܦܠܘܢ 508$_{23}$
ܬܬܘܦܠܘܢ 712$_{10}$

1124

ܡܬܘܦܠܐ 824$_{6-10-23}$ 845$_{3}$
ܡܬܘܦܠܗ 840$_{9}$
ܬܘܦܠܬܐ 277$_{21}$ 912$_{10}$ 913$_{11}$
ܬܘܩܐ 772$_{7-8}$
ܬܘܩ 892$_{10}$
ܐܬܘܩ 516$_{9}$
ܐܬܘܩܗ 292$_{3}$
ܐܬܘܩܬ 516$_{9}$
ܡܬܘܩ 160$_{24}$
ܡܬܘܩ 280$_{14}$ 525$_{19}$
ܬܘܩܬܐ 530$_{22}$
ܬܘܩܢܬ 136$_{3}$ 320$_{24}$ 473$_{6}$ 749$_{3}$ 769$_{10}$ 861$_{13}$ 865$_{21}$ 892$_{16}$ 904$_{2}$
ܬܘܩܢܐ 265$_{22}$ 672$_{8}$ 833$_{11}$
ܬܘܩܢܗ 109$_{24}$
ܬܘܪ 12$_{19}$ 25-26 28$_{17}$ 41$_{13}$ 64$_{20}$ 85$_{13}$ 88$_{12}$ 89$_{7}$ 184$_{24}$ 209$_{3}$ 221$_{6-8}$ 305$_{12}$ 308$_{10}$ 465$_{19}$ 480$_{23}$ 497$_{14}$ 757-758
ܬܘܪ 276$_{8}$ 328$_{11}$ 388$_{11}$ 393$_{21}$ 633-634 637$_{22}$ 685$_{5-6}$ 689$_{17}$ 792$_{17-21}$ 797$_{10}$ 837$_{4}$
ܬܘܪܗܘܢ 65$_{11}$ 164$_{11}$ 217$_{9}$ 276$_{10}$ 330$_{19}$ 424$_{12}$ 492$_{18}$ 640$_{5-8}$ 645$_{13-16}$ 880$_{6}$
ܬܘܪܝܢ 223$_{7}$ 245$_{12}$ 365$_{20}$ 701$_{9}$ 760$_{25}$ 797$_{11}$ 925$_{13}$
ܬܘܪܝܗܝܢ 58$_{23}$ 128$_{5}$ 357$_{21}$ 464$_{3}$ 476$_{2}$ 681$_{21}$
ܬܘܪܓܡܐ 549$_{10}$
ܬܪܣܝܬܐ 772$_{22}$
ܬܪܣܝܬܗܘܢ 601$_{26}$
ܬܪܣܝܐ 81$_{9}$
ܬܪܣܝܐ 489$_{21}$
ܡܬܪܣܝܐ 221$_{19}$ 477$_{19}$
ܡܬܪܣܝܢ 737$_{15}$
ܘܡܬܪܣܝܐ 803$_{6}$
ܬܪܣܝܐ 300$_{22}$
ܬܪܣܝܘܢ 256$_{21}$
ܬܪܣܝܬܐ 228$_{8}$ 261$_{11}$ 529$_{15}$
ܬܪܣܝܬܗ 400$_{23}$
ܬܪܣܝܬ 256$_{19}$
ܡܬܪܣܝܢܘܬܗܘܢ 109$_{15}$
ܬܪܥ 37$_{19}$ 365$_{21}$ 592$_{14}$
ܬܪܥܗ 24$_{3}$ 349$_{3}$ 769$_{1}$
ܬܪܥܗ 537$_{17}$
ܬܪܥ 365$_{14}$
ܬܪܥܐ 25$_{10}$ 65$_{8}$ 137$_{12}$ 140$_{14}$ 312$_{11}$ 328$_{11}$ 337$_{8}$ 608$_{12}$ 709$_{12}$ 732$_{14}$ 921$_{6}$
ܬܪܥܐ 37$_{17}$ 144$_{1}$ 328$_{13}$ 617$_{12}$
ܬܪܥܝܗܘܢ 140$_{8}$
ܬܪܥܝܢ 617$_{11}$
ܬܪܣܪ 132$_{24}$
ܬܪܥܣܪ 285-286 304$_{25}$ 873$_{20}$ 913$_{11}$

1125

ܬܘܪ 80_{21}
ܢܬܘܪܘܢ 429_{14}
ܢܬܘܪܘܡ 448_{20}
ܐܬܘܪ 445_{7} 448_{11}
ܐܬܘܪܬ 80_{21}
ܐܬ̈ܘܪܐ 521_{23}
ܬܘܪܝܢ 333_{1} 621_{11} 892_{11}

1126

ܬܘܪܬ 133_{11} 357_{18}
ܬܘܪܐ 305_{1} 360_{17}
ܬܘܪܬܗ 248_{20}
ܬܘ̈ܪܐ 493_{23} 900_{21}
ܬܘܪܬܐ 445_{9} 457_{15} 468_{11} 469_{5} 477_{23} 481_{18}
ܬܘܪܘܬܐ 312_{4} 761_{13}
ܬܘܪܘܬܗ 381_{20}

1127

ܬܘܪܐܝܬ 133_{22} 445_{4} 448_{2-22} 449_{22} 453_{14} 468_{6} 469_{15} 835_{24} 929_{6}
ܬܩܠ 129_{6}
ܬܩܠܐ 201-202 248_{22} 721_{14} 807-808 857_{17}
ܬܩܠܬ 92_{23} 425_{9-12} 492_{9} 721_{14}
ܬܩܠܡܘܢ 445-446
ܬܩܠܐܠܡܘܢ 525_{21}

INDEX ANALYTICUS

NOMINUM ET RERUM

Nomina communia indicantur illo typo singulari crassiore qui **aegyptiacus** vulgo nuncupatur; propria autem charactere ***aegyptiaco italico*** distinguuntur. Numerus arabicus columnam designat.

A

Aaron 206.
Abel perfectionis sectator 227.
Abraham perfectionis sectator 227; — bona terrena possedit 195; — cuique indigenti eleemosynas largitus est 46, 806; — immolare Isaac iussus 22; — Deo iubente Saram cognovit 803; — una cum Isaac inimicos sibi dilexit 242; — omnia sua Deo obtulit 243; — contentiones suas Deo commisit 358; — eius iustitia similis iustitiae Marthae 75; — Abrahae opera facientes in sinu eius requiescunt 927; — Zachaeus filius Abraham factus 926.
Achab Eliam ad necem quaesivit 226.
Actus duodecim apostolorum citantur 874.
Adam in statu naturae integrae describitur 599; — eius creaturam pristinam Christus revelavit 691, 919; — eius antitypus Christus 694; — ante lapsum erat veluti alter Adam, Christus 591, 599; — velut angeli in caelo 602, 692, 919; — mundus a peccato et purus corde 582; — eius natura sancta primaeva colligitur e parabola zizaniorum 694; — erat expers concupiscentiae 335, 338; — ad instar Angelorum panem caelestem manducabat 602; — cum angelis conversatus expers curae et doloris et laborum 599; — peregrinus in terra degere debuisset 591; — nulla re visibili indigebat 803; — eius ministerium erat caeleste 799, vide Ministerium; — accepit Spiraculum Vitae ceu Spiritum Paraclitum 539, 787, vide Spiraculum, Paraclitus, Spiritus S.; — potuisset Evam absque concupiscentia faecundam reddere 347, vide Protoparentes; — eius membra genitalia ad urinandum erant destinata 350; — libero arbitrio praeditus 603; — potuisset tentationi resistere 611, vide Tentatio; — dixit ei Creator : die quo deliqueris, malam cogitationem habebis 730, vide Cogitatio; — eius lapsus causa concupiscentia 338; — similis voluit fieri Deo 350; — iumentis 351; — voluit multiplicatum iri et obedivit Maligno 347; — ob inobedientiam 794; — protervus cecidit 666; — de caelo 542, — concupivit terram 543; — egressus est e paradiso 710 vide Paradisus; — de caelo descendens constitit in paradiso terrestri 611; — amisit puritatem cordis 919; — nactus cogitationem malam 539; — gustavit mortem 754, 755, 791, 855; — gustavit cogitationem malam 755; — amisit Spiritum S. 791; — a Satana deceptus contraxit plagam 642, vide Satanas; — eodem lapsu cecidit quo

Rebellis 627; — Satanae obediens factus est Satanas 699; — excidit e gradu perfectionis et mansit in gradu iustitiae 18, vide Iustitia; — factus est egenus 542; — abscondit se et caelo reiecto terram elegit 626; — curam et laborem eligens privatus est pulchritudine caelesti 631; — cognovit Evam 354, vide Protoparentes; — longanimitas Dei erga Adam 703; — misertus est Adae paenitentis 354, 627, 631; — concessit ei usum terrae 754; — laborem 759; — matrimonium 354, 735; — sub condicione iustitiae servandae 759; — paenitenti promittitur exaltatio 230; — perfectio futura 366; — Paraclitus 230; — perfectionem sectatus est parcens Cain homicidae 227; — Adam eiusque filii exacerbavere Spiritum Dei 630; — et adhuc de arbore mala manducant 586; — Adam causa laboris posteris eius 738. Vide : Angeli, Arbor, Christus, Iusti, Ministerium, Protoparentes, Satanas, Spiraculum, Spiritus.
Adoptio filiorum 582.
Adulteri et homicidae Christo crucifixo improperantes 659; — eos docens maior illos vitante 42.
Aegyptus 246.
Aeon i. e. ens increatum 642; — legis expers 406, vide Deus.
Aestas laboris tempus 182, cf. Hiems.
Afflicti quomodo sublevandi 850.
Agabus socius apostolorum 3.
Agmina anachoretarum vagantia 767.
Agon orando faciendus 438.
Agonia Christi nobis exemplum 456.
Altare spirituale et corporale 267; — manifestum et occultum 798.
Amalecitae 215.
Amuleta puerperarum 154; — amuletorum scriptores 170, 3114, vide Magia.
Ananias ad quem Paulus mittitur 746.
Angeli rebus terrenis non dant operam 751; — sancti sunt, expertes concupiscentiae 343, 346, 355, 475; — Adam erat veluti angeli in caelo 602, 692, 919; — eius ministerium simile ipsorum ministerio 799; — perfectorum ministerium simile angelorum ministerio 751; — angeli contristati ob lapsum Adae 351; — Christum orantem angelus confortat 546; — cur ei apparuit 554; — angelus Satanae Paulum colaphizans 35.

Anima laesa laeditur corpus 254; — anima non est sanguis 791; — est pars hominis 786; — animam pro anima (reddere) quare praecipitur 675, Cf. 154.

Animalia munda et immunda discernunt iusti 151, 326; — sanguis animalium 467.

Apostoli adhuc imperfecti ignem de caelo petunt demitti 135; — fratres Christi appellati 211; — iusti antiqui post resurrectionem Christi in conspectu ipsorum perfecti 360, 370, vide, Iusti Antiqui; — mittuntur doctum gentes in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti 130; — renuntiaverunt terrae 738; — eorum conversatio 267, 374; — mortui peccato assidue eiunarunt 919; — eorum ieiunium nobis exemplum 267; — olera, sal, olivae cibus ipsorum 130, 907; — orationi vacantes diaconos constituerunt aegrotis succursum 58; — persecutionem consecuti omnes exhortantur et undique eiiciuntur 138; — ipsorum ope Deus implorat homines ut animas suas salvent 658; — poenas ferebant 774; — pro homicidis suis orabant 427; — pro peccatoribus mortui sunt diversis mortis generibus 623; — post obitum cum Domino facti 370.

Apostolus (i. e. liber Epistularum S. Pauli) 274.

Aqua baptismi est fides 719; — aquam aspergunt malefici rabidis 154, vide Magia.

Arbitrium liberum hominis : potest benefacere si velit 666; — Adae 663.

Arbor vitae 583, 754; — est Christus 590; — qua privati sumus propter praevaricationem Adae 543; — est Spiritus Vivificans 858; — eius fructus spirituales 590; — arbores paradisi sunt virtutes 38; — Arbor Adae 543, 794; — ceu scientiae boni et mali 739; — est Malignus et sollicitudo saeculi 583, 586; — a hominibus cito oblivioni data 759.

Athletae luctantes imago perfectorum 51; — coronam victoriae reportant 54; — ad praelium spirituali accedunt 546.

Assyrii Iudaeos castigantes 215.

Attramentum (i. e. Codex) quo mediante verba Dei audiuntur 378.

Auctor Libri Graduum propheta 6; — doctor antiquus 2 sq.; — Spiritum S. accepit 3; — eius doctrina fide digna 10.

Augures 170; — auguria *ibid.*, vide Magia.

Aurifabri vas aureum vel argenteum regi conflante 139.

B

Baptisma 195; — visibile propitiatorium 287, 290; — manifestum et occultum 798; — baptismatis sigillum 719, vide Sigillum; — baptizati non statim accipiunt cognitionem veritatis 714; — Spiritum Sanctum 798; — intrant in regnum Christi 375; — aqua visibili baptizatus baptizatur igne et spiritu 295; — Christiani persecutionem patientes non noscentes nisi fidem et baptisma 195. —; Ecclesia eiusque baptismus parit infantes lac sugentes 293 sq.

Basilius Magnus 6.

Bella sunt iniusta 647; — eorum causa hominum superbia 639; — pace inter Deum et omines facta abrogata 215, 218, 650.

Benedictio (species inferior gratiae habitualis) a Deo « portio exigua » ceu « commixtio a Deo » 15; — benedictio promissa incedentibus in iustitia 651; — stans in mandatis magnis benedictionem accipit 279; — benedictus a Patre 18; — est, qui bonorum et malorum miseretur 727; — est iustus; eius hereditas 27; — portio minor iustorum 55, 66; vide Iustus, Commatio.

Beneficentia 305; — erga pauperes 190; — absque caritate nihil prodest 194, vide Eleemosyna.

Bonorum spiritualium possessores opera misericordiae spiritualia debent facere 63

C

Cain 227; — eius nativitas 354; — Adam non percussit Cain 654.

Calamus scribae periti lingua perfectorum 7.

Caritas finis legis 406; — eius agendi ratio 314, 318; — etiam inimicos diligit 194; — pacem spiritualem impertitur 407; — erga omnes humilis omnesque lucrari cupiens 866; — caritas prophetarum particularis 319; — perfectorum universalis 318, vide Perfecti; — discipuli caritatis astuti, ideo haud facile seducuntur 883; — praecepta caritatis mansueta 863; — discrimen inter discipulos fidei et caritatis 882, vide Fides; — Martyres fidei et caritatis 870, vide Martyres.

Castitas gradus tertius omniumque difficillimus in civitatem Dñi ducens in quo evellitur e corde hominis peccatum 531; — ad quem oratione assidua ascenditur 546, vide Gradus, Sanctitas, Virginitas.

Cerebrum inimici findere 679.

Certamen cum Satana ineundum iuxta Christi exemplum 562.

Charismata magna et parva; eorum exempla in Maria, Aaronis sorore in LXX viris, Moysis sociis etc. 71; — charismata prophetarum, doctorum, sanitatum etc. 234; — pro capacitate hominum diversa 787, 790; — charismata minora cum imperfectione compatibilia 791; — Charisma Paracliti 18; — maximum : absque concupiscentia fieri 346. Vide Paraclitus.

Chirurgia 179.

Christus unum cum Patre et Spiritus Sanctus in eis est 563; — aeternus; erat et est inde quod Pater eius est ab aeterno et in saeculum 918; vide Pater, Trinitas; — primogenitus creaturae, creator primorum et renovator novissimorum, primogenitus perfectorum 918; — expers peccati, nemini subditus 558 sq.; — ante Christi adventum Deus cum iustis antiquis palam locutus est 375; — inimicitia erat inter Deum et homines 366; — angustum erat Regnum Caelorum 354; — Christus non apparuisset, si quisque capax esset Spiritus Sanctus audiendi 571; — creaturae causa formam servi accepit 547; — apparuit ut peccatores ad paenitentiam revocaret 202; — venit ostensurus naturam Adae pristinam 691, 694, 919, vide Adam; — Christus alter Adam 591; — ostendit, quomodo fuerit primus Adam expers peccati 691; — omnia in seipso innovavit 591, 702, 918 sq.; — naturam Adae primam revelavit 691, 694, 735, 763; — ostendit nobis, quomodo purificaremur a peccato 562; — Christus exemplum perfectionis 659; — heres quo apparente cessavit dominium Legis 463; — a minore se

baptizatur (Ioanne baptista) 662; — tentatio Christi antitypus Adae tentati 610; — tentatus est ut nos doceret, quomodo debuisset Adam tentationi resistere 594; — Satanam devicit ostendens, quomodo potuisset Adam Satanam superare *ibid.*; — Christi miracula incredulorum causa patrata 418; — eius caritas universalis 398; — miseretur telonum et meretricum 662; — non habuit locum ubi reclinaret caput 15, 30, 554, 662; — pauper, se ipsum peccatum fecit 662; peregrinus saeculo 554; — humilis : baptizatur a Ioanne, lavat pedes traditoris, orat pro inimicis 810; — humiliavit se 255; — ut nos humilitatem doceret 594; — humilitas Christi antitypus superbiae Protoparentum 615; — qua minor nostra humilitas 663; — imitandus humilis, non peccatores corrigens 489; — docet orationem in monte turbas 551; — aliquando verbis durioribus usus ad significandum suum dominium 489; — redarguit Iudaeos miracula flagitantes 710; — eisque poenas minatur 711; — non licet imitari irascentem 663; — Christi passiones 415 seqq., vide PASSIONES; — ob suam magnam caritatem nos salvare voluit 563; — Deus per Iesum creaturis reconciliatus 222; — sanguine crucis suae reconciliavit caelestes et terrestres 38, 216, 235, 650, vide PATER; — perforavit maceriam inimicitiae 38, 366, 591; — aperuit portas paradisi 38; — pro peccatoribus ieiunavit et oravit 267; — Christus et apostoli corpore et anima ieiunavere *ibid.*; — oravit pro inimicis suis conviciantibus sibi 659; — contristatus est ob iniquitatem nostram 563; — orando victoriam reportavit de morte 547; — orans et sanguine sudans nostrem similitudinem assumpsit 546; — vigilias egit a crepusculo usque ad galli cantum 550; — quamquam oratione non indigebat 547, 558; — nec liberatore scilicet angelo confortante se 559; — capitur, discipulos excitat ut sint testes victoriae suae 554; — descripsit agoniam suam eamque in Novo Testamento posuit 550; — cognomina ignominiosa Christo a Iudaeis imposita ob eorum foeditatem reticuere Apostoli 559; — a Iudaeis veneficus, filius moechiae et seductor appellatus 767; — improperantes sibi adulteros et homicidas intuetur 659; — pro malis mortuus est 235, 652, 666; — respondet omnibus custodientibus verba sua 555; — convertit se ad orationem pauperum 578; — in perfectis habitat 71; — cibum spiritualem cuique convenientem proposuit 894; — annunciatur in creatura confitente sive Patrem sive Filium sive Spiritum Sanctum 235; — index; die iudicii vindex peccatorum minans poenas 710; — iustus iu iudiciis suis 678; — auctor Sacrae Scripturae 670, vide DEUS, IESUS, TRINITAS.

Christianus 86, 299; — persecutio christianorum 195.

Christianismus ob quem parentes quidam filios suos eiiciunt 771.

Cibi distinguuntur quis sit bonus et malus, quis mundus et immundus 271; — per se non coinquinant, sed causata ab eis delectatio 266, 486, 834; — non sinunt homines perfici 826; — et sanari 347; — cibus solidus perfectorum 282; — infantibus contrarius 867.

Cilicium et cineres signa ieiunii 843.

Cogitare caelestia 598.

Cogitationes bonae a Deo, malae a Satana 70; — malas cogitationes habens immundus corde 487; cogitationes peccati 535; — Adam ante lapsum erat expers cogitationum malarum 691; — praeceptum accepit sine cogitationibus malis esse 591; — cogitatio mala Adae lapso insita 126, 730; — iusti corda a malis cogitationibus emundant 542; — cogitationes malae peccato remoto 567; — orando evelluntur e corde 438 sq.; — perfecti expertes cogitationum malarum 142, 303, 919; — Timotheus expers cogitationum malarum 905.

Commeatus pro saeculo futuro comparandas, scilicet opera bona, cum hinc nihil vadat illuc nobiscum 251, 262.

Commixtio Spiritus Sancti 15; — est portio exigua iustorum 75, 383; — homines hortatur ab operibus malis recedere 70; — a Deo est, bonorum operun causa; — commixtio a Satana malorum operum causa 67.

Concupiscentia erat nulla in Adam et Eva 339; — Eva filiae instar absque concupiscentia Adae a Deo creata 738; — motus concupiscentiae in Adam ortus 335; — postquam lapsus est 354; — pueri expertes concupiscentiae mulierum imitandi 399; — sanctitas concupiscentiae expers 591; — concupiscentia oculorum 338; — concupiscentia carnis 819, 830; — corpora Abraham et Sarae concupiscentiae mortua 803.

Consensus hominum probat neminem velle ut delictis commissis puniatur 635.

Convivii nuptialis parabola explicatur 574.

Cor non evacuatur a Satana, nisi impleatur Deo 539; — immundi sunt, quorum cor cum Satana commixtum est 278; — non mundatur, nisi peccato occulto illinc evanescente 439; — cor mundum creare 379; — mundi corde vident Deum 38, 95, 330, 439, 567; — cor paenitentium frangere negata eis reconciliatione nefas 715.

Corpus et anima partes hominis 785; — exeunte anima moritur 791; — corpus vivum cupiditatibus malis 903; 907; — corpus iustitiae mortuum vivit mendacio erroris, quia gustavit mortem cum Adam praevaricante 855; — corpus peccato subditum complacet sibi in operibus malis 814; — corpus vindicare 346; — exhibere hostiam vivam quid 822; — tradere ut ardeat 191; — mors corporis est mortificatio eiusdem 823; — corpora nostra ieiuna esse debent cibis 254. — Corpus Dñi 575, vide EUCHARISTIA.

Correctio fraterna eiusque recta ratio 87, 90 sequ. 114 sequ. 638.

Creatura debet esse subiecta Creatori 663; — creaturae Dei bonae sunt 694; — etiam Satanas 706; irrationales sunt liberi arbitrii expertes 603; — per Filium Dei de novo creatae 918.

Cruciatus damnatorum 359, vid. TORMENTA.

Crux Dñi perfecta est veritas 150; — crucem tollere 150; — debet is qui perfici velit 923; — idem ac renunciare rebus terrae 66 sequ.; — tollens crucem onus orandi in se suscipit 62; — Paraclito accepto perficitur 59; — cruci affigi 318; — cruci alligari et quae sursum sunt aspicere 75. — sanguis crucis, vide CHRISTUS, DEUS, PATER, SANGUIS.

Cymbalum mortuum figura hominis mechanice orantis 818.

D

Daniel humilis 622.

David uxoris Uriae causa homicidium commisit 678; — perfectionis sectator 207, 218.

Debitum cuique reddere 779, 838.

Decalogus sufficit ad salutem; pendet in duobus praeceptis : dilige Deum et proximum 686; — est *iod* (י = 10) quod a Lege et Prophetis non praeteribit; proponitur aliquis « Decalogi » textus 683, vide : IOD, LEX, IUSTITIA.

Delectatio eiusque species : delectari cibis, vestimentis, iniquitate etc. 830 sequ.; — delectatione coinquinatur homo, non esca 266; — fit reus et condemnatur 830; — deliciis et luxuria fiunt cuncta mala 831.

Demerita eorumque diversitas 727.

Desperatio de peccatis post baptismum commissis iniqua est 715.

Detrahere proximo peccatum est 847.

Detractionis speciem prae se fert quandoque peccatores vitare 102.

Deus Aeon increatus 642; — primus et novissimus 598; — ubique praesens 207; — manifeste autem nonnisi in ecclesia caelesti conspicuus 302; — omniscius, veluti rex regni sui res compertas habens 350; — iustissimus, reddens cuique iuxta opera eius 359; — omnipotens 642; — immutabilis : semper idem 183; — creator caeli et terrae 639; — conditor hominum 642; — vivificans et mortificans 238; — mundum visibilem condidit, ut ex visibilibus invisibilia appareant 798; vide Visibilia; — legis expers 406, 490, 639, 663; — sibi non contradicit 650, 698; — irreprehensibilis 650; — iniquis maledicit 670; — at maledicentem non licet imitari 670, 678; — iudex iustus 651, 654; — retribuit cuique iuxta opera eius 846; — cum sit iustus, non laedit membra interna hominis 798; — omnium curam habet 754; — omnes modos tentat, ut homines salvos faciat 735; — non est causa ruinae spiritualis cuiusque 694; — potuisset liberum arbitrium protoparentum auferre eosque ad observationem legis cogere 603, vide Adam, Protoparentes; — promittit se in fine annorum huius mundi appariturum et naturam Adae pristinam demonstraturum; Adae lapso legem fert iustitiae 751 sequ.; — eius voluntas prima et novissima est, ut omnes caelestes fiant 598; — non erat causa obdurationis neque Pharaonis, neque Iudaeorum neque Satanae 698; — non vult mortem peccatoris 715, vide Obduratio, Iudaei, Pharao, Satanas; — omnes vult salvos fieri 658; — ideo dedit praecepta magna et parva 188, vide Praecepta; — olim veritatem per prophetas praefiguravit 735, vide Prophetae; — iustus pro iniquis mortuus est 698, vide Christus; — tradidit se sanguine suo inter caelestes et terrestres pacem facturus 650, 655, vide Sanguis; — misit Filium suum reconciliatum caelestes et terrestres 735; — benefactor bonorum et malorum 658; — eius misericordia maior, quam nostra delicta 731; — ope prophetarum et apostolorum quemque implorat, ut animam suam salvam faciat 658; — iniquos puniens non est imitandus 642, 670; — laude digna nequit celebrari 410.

Diaconi septem ab Apostolis eleemosynis dividendis praefecti 58, 78.

Diaconissae a iustis honore prosequendae 310.

Dies quibus ieiunatur et dies quibus non ieiunatur 835.

Dies Dominica qua Deo serviendum 186; — qua iusti in domo Dñi egentibus succurrunt 310; — dies Stationum vide Stationes, Iusti.

Diligere animam suam eamque perdere 851.

Diluvium ignis quo Satanas cruciabitur ad instar diluvii aquarum 630.

Dimittere septuagies septies 42, 91, 426, 635; — inimicis 779; — debitoribus 394.

Discipuli Dñi initio nolebant ad gentes intrare 107; — discipulos mente parvulos Dñs paulatim educabat ad perfectionem 126; — discipuli Christi viles sunt ac despecti 571, vide Fides.

Discretio doctorum spiritualium 894, vide Praeceptor.

Dives et Lazarus 183; — divitum est eleemosynis sibi thesauros congregare in caelo 58.

Doctores perfectionis inepti discipulos sibi adsciscunt ignorantes 778; — doctorum antiquorum humilitas profunda 882.

Doctrina Maligna iustis nociva 587, vide Iusti.

Domus Dñi in quam iusti diebus Stationum bona sua superflua afferunt 310.

Doxologiae : 338, 386, 407, 430, 566, 574, 831, 855.

E

Ecclesia visibilis et invisibilis 291, 287, 291, 296, 798; — Ecclesia visibilis imago ecclesiae invisibilis 290; — *ecclesia catholica*, unde procedit cognitio veritatis 779; — Spiritus in ecclesia visibili ministrans idem ac ministrans in ecclesia invisibili (cordis et sublimitatis) 298; — ecclesia visibilis est educatrix benedicta eius altare ac sacerdotium a Dño sunt instituta 290; — in ipsa ministrabat Dño apostolique eius, baptizantes et Eucharistiam offerentes 291; — parit homines veluti infantes eosque ad perfectionem educat 294, 295; — eius officia 298; — de ecclesia sacerdotibusque eius dubitari nefas 779; — eius membra nec eamdem scientiam, nec eumdem profectum habent 886; — in ea cibus spiritualis capacitati cuiusque conveniens proponitur 299; — est mater benedicta omnibus maior 291; — non est spernenda 294; — ecclesiae frequentatio 262; — ecclesia visibilis corporis et invisibilis cordis ac sublimitatis earumque necessitudo ad salutem 294; — palatium regis ecclesiae caelestis similitudo *ibid.*; — beatae animae, quae in ecclesiam caelestem, ubi eis Dñs manifeste apparuerit, intrabunt 302; — perfecti capaces sunt ecclesiae aedificandae 867.

Eden domus vitae 539; — caelum 591; — Ierusalem spiritualis 607; — caelestis 143, 327.

Eleemosynae corporales iustorum et spirituales perfectorum 55-66, 315; — iusti sub poena salutis amittendae eleemosynas facere praecipiuntur 186, 311, 314; — dans eleemosynas dignis et indignis Deo similis est 727; — eleemosynas facientes alleviabit Dñs 850; — Christus per « amen » iuravit eos non esse perdituros mercedem suam 46; — eleemosynarum ministri 79, Vide Iusti, Opera, Perfecti.

Elias propheta perfectionis sectator 223, 366.

Elisaeus perfectionis sectator 226 sequ.

Emplastrum emolliens, medicina 174.

Epaphras agorem spiritualem faciens 438.

Epitropi vices gerebat lex Mosaica 463.

Erubescentibus Christum vae! 911.

Esau 246.

Ethnicismus Dñi tempore potens 107, vide Gentes.

Eucharistia offertur in Ecclesia 291; — corpus et sanguis Dñi 178; — eucharistiam indigne sumentes comburuntur die iudicii 575; — Iesus ad praelia abroganda sanguinem suum iubet bibere homines sanguinolentos 218; — cibus eucharisticus manifestus et occultus 798; — perfecti Dñum comedunt vere 294, vide Perfecti.

Euphrates turbidus 895.

Eunuchi id est : humiliantes se quos Dñs creavit et fecit 379.

Eva vide Adam, Protoparentes.

Evagrius 6.

Evangelium : a) doctrina Christi : est lex prima perfectionis Adae data 763; b) liber : 274, 468, 571, 679, 683, 811.

Exemplum bonum exhibere 290.

Exercitia pietatis : meditatio sacrificium mentis, oratio, humilitas 75.

Ezechiel cum pondere manducans panem et cum mensura bibens aquam est typus ieiunantis 823.

F

Fabulae mendaces, ioci etc. 178, 299, 302.
Familiaritas cum malis vitanda 890.
Fatui in quibus rebus imitandi 402.
Fides aegrotorum tentatur, an firma sit 155; — fides caritate minor, perfectionis expers 195, 199; — non praecipit malos occidere, sed fugere 859, 860, 874; — quandoque caritatem ignorare videtur 866; — praecepta fidei parvulos et infirmos educant 859; — *domestici fidei* 407; — sunt aedificatores veritatis 46; — diligunt Dñum eiusque amicos 199; — *discipuli fidei* quid facere et quid vitare debent 886 seqqu.; — propter periculum seductionis non eis licet familiaritatem contrahere cum iniquis 890; — non est aequum eos asserere omnia membra Ecclesiae eadem scientia praedita esse 870; — persecutionem patiuntur a sectis et occisi martyres fiunt *ibid.*; — si quem occiderint, sunt discipuli Satanae 874; — dum discipuli fidei malos fugiunt, *discipuli caritatis* eos docentes illis admiscentur; eorum agendi ratio dispar 882; — discipuli fidei et caritatis non debent contendere 879; — at fidei discipuli sunt discipulis caritatis haud raro inimici 870; — perfecti maiores discipulis fidei, qui caritatem sectantes perfectiones capaces sunt 879; — Deus pacem init cum peccatoribus licet pari fide non sint 235.
Fiduciam habere in quolibet non expedit 890.
Filiorum quorundam contra parentes duritia 771.
Filius prodigus 378; — paenitens typus hominis perfectionem sectantis et finem saeculi huius comprehendere capientis 382.
Filius Dei pro peccatoribus mortuus, 235 vide Christus, Pater, Trinitas.
Finis hominis incertus 103.
Foedus Christi ore susceptum 722; — recedentes a suo foedere in infernum delabuntur 451.
Frater Christi omnia sua relinquens 187.
Fructum spiritualem facere 443; — fructus arboris bonae, sunt fructus Spiritus Sancti 590 sequ., vide Arbor; — fructus peccati in iustis 542, vide Peccatum.
Fuga peccatorum quandoque speciem prae se fer, detractionis 102.
Fur delectando delectatur dum furatur et fit reus 830.

G

Gamaliel in Actibus XII Apostolorum memoratus 874.
Gazophylacium Dñi unde reddit cuique iuxta opera eius 578.
Gehenna 163, 183, 359, 483; — Gehennae ignis inextinguibilis 170; — Gehennae plures, pro ratione peccatorum diversae 362, 390; — e Gehenna salvari 27, vide Infernus.
Gentes iubentur caute uti hoc saeculo 259; — gentes rebelles ante Christi adventum per prophetas castigatae 231, 238, 642; — ubi cognoverunt Christum sui causa mortem subiisse paenitentiam egerunt 239; — confessae sunt Deum 642; nolunt obedire Filio 655; — sapientiam quaerentes despiciunt humilitatem Christi 911; — cognoverunt hodie dari Deum in caelis vivificum et mortificum 238; — hortari gentilem, ut fiat Christianus 86; — gentibus labor saeculi convenit 743; — Iudaei gentes fugere 110.
Gloria caduca mundi ac honores 646; — gloria beatorum dispar 411; — aeternae gloriae non sunt condignae saeculi passiones 410; — gloria caelestis 303.
Gradus iustitiae 18; — perfectionis 383; — gradus ardui in civitatem Dñi ferentes sunt praecepta perfectis data 446, 459; — expositio parabolae graduum 451; — hi gradus sunt tres, inimicos reconciliare, saeculo renunciare, caste vivere 527, 530; — Certius gradus maxime arduus est 527; — ad quem nonnisi clamore valido et oratione assidua ascenditur 546; — per gradus arduos infantes et infirmi incedere nequeunt 515; — quapropter plurimi homines gradus arduos fugiunt et semitas faciles ad eorum latus curentes praeferunt 522, vide Semitae; — gradus altus perfectis paratus 54; — gradus ardui in civitatem Dñi ferunt 451; — gradus gloriae caelestis diversi 383.

H

Harioli 170; — ob res perditas non sunt consulendi 174; — hariolatio species delectationis 830, vide Magia.
Hegemones ius gladii usurpant 646; — vir probus non ambit eiusmodi dignitatem 647.
Henoch 314.
Herbae cibus infirmorum 15, 83, 455; — sunt praecepta minora 39, vide Praecepta; — cibus spiritualis a Christo infirmis propositus 894, vide Infirmi.
Hereditas Christi 570; — hereditas iustorum minor quam perfectorum 55.
Hiems quietis tempus, hieme Dño serviendum 182.
Historiae inhonestae 299, 302.
Homo constat anima et corpore 786; — accedente Spiritu Sancto in « trinitate » constituitur 791; — homo interior et exterior non sunt diversi 254, 791, 794; — mandata Christi observantes accipiunt Spiritum Sanctum 791; — homo novus et antiquus 579; — homo spiritualis, cuius mens cum Deo in caelo est, similis Dño humilitate, est Adae primi figura 607; — homo Dñi spiritualis, infirmorum moderator oratione impetrandus 519; — homo incapax Dei laude digna celebrandi 410.
Holocaustum 862.
Homicida reus mortis; paenitentia acta salvatur 726.
Honor debitus cuique reddendus 391.
Horae orationis a castis servandae 311.
Horreum lucis 791; — ubi triticum bonum congregabitur 887.
Hortari oportet sanos et infirmos 722.
Horti et paradisi terrestres, quorum causa perfecti in periculo iustitiae amittendae versantur 747; — horti

olitarii eremitarum quibus a Satana a iustitia deturbantur 743.

Hospitia quae perfecti peregrinorum recipiendorum causa inepte construunt 743.

Hostia est res occisa; corporis nostri mortificatio 822 sequ.; — hostia scientiae est oratio 778; — hostia, id est sacrificium quo paccata post baptismum commissa expiantur 714.

Humilitas interna et externa 254; — humilitas cordis et corporis 251; — medium castigationis 810; — eius species diversae 835; — ficta 843; — eius exempla in Adam, Moyse 618; — Noe 619; — Iob, Daniel 622; — B. Paulo et B. M. Virgine 623. — humilitas Christi 398, 810; — obduravit Iudaeos 707; — eius causa hominum superbia; nos ad Christi exemplum imitandum provocat 711; — Christi humilitas differt a nostra 663, 666; — homines vere non humiles veritatem ignorant 14; — humilis coram omnibus accipit Paraclitum 730; — absque humilitate nemo perfici potest 195.

I

Iacob perfectionis sectator 243, 246, 256, vide Israel.

Idola 206, 238; — colere iubentur Christiani 195; — idololatrae olim a Deo per prophetas castigati 231, 238, 367, vide Prophetae.

Ieiunium corporis castigandi medium 807; — ieiunandum est, dum corpora nostra vegeta sunt 907; — etiam senibus 910; — ieiunii species 823; — ieiunare cibis, litibus cupiditatibus 254; — ieiunium occultum a cogitationibus malis 287; — ieiunare peccato Deo acceptum 826; — ieiunii necessitas 267; — Deus non indiget nostris ieiuniis, sed nos, qui corpora nostra atterere debemus 831; — ieiunium hypocritarum 842; — praecipitur ieiunium iustis eleemosynas facientibus 258; — est conditio profectus spiritualis 843; — bonorum operum fons *ibid.*; — ieiunantes cito perficiuntur 826; — absque ieiunio nemo perficitur 851; — ieiunantes mundo accipiunt virtutem a Dño 827; — ieiunio reditur ad humilitatem 835; — ieiunium corporis nihil prodest absque ieiunio mentis 487; — ieiunium assiduum iuxta Christi exemplum 538; — ieiunium Christi quadragesimale 550; — iusti bis ieiunant in hebdomade, perfecti quotidie 183, vide Stationes, Iusti, Perfecti; — deliciis ieiunare iubentur perfecti 258; — senum sanctorum ieiunium imitandum 907, vide Isaias.

Ieremias pro inimicis sibi orans 210 sequ.; — solitariam vitae rationem praestolatus est 207.

Ierusalem 131, 151, 746; — superna 144, 194, 327, 330, 742; — quo perfecti vocantur 775; — caelestis 263, 371; — spiritualis 607; — civitas sanctorum 870, vide Sion.

Iesus 42, 90, 98, 231, 278, 286, 354, 370, 371, 438, 451, 587, 607, 618, 630, 671, 674, 694, 702, 707, 719, 722, 742, 763, 770, 771, 914; — Iesus Christus 12, 462, 578, 858, 911; — Dñs Iesus 218, 235, 238, 319, 378, 406, 423, 433, 466, 508, 511, 538, 555, 567, 571, 590, 678, 779, 918; — Dñs Iesus Christus 207, 230, 302, 303, 331, 386, 435, 463, 467, 468, 530, 574, 579, 602, 615, 670, 775, 822, 838, 855, 906; — Iesus est Deus 418; — creator 615; — per ipsum renovata sunt omnia 702, 735, 918, 919; — aperuit portas paradisi 37; — iustus 678; — redemptor et iustificator 831; — Iesu nomen 174, 258; — caritas 231, 239, 602, 719; — iustitia 222; — sapientia 578; — humilitas 707; — gratia 855; — Iesu arbor bona 590; — rex gloriae 511, 574; — via Iesu 538, 555, 571; — thalamus Dñi Iesus Christus 511, 574; — regnum Dñi I. Chr. 670; — regnum I. Chr. domini fortissimi ac potentissimi 486. Vide Christus, Trinitas.

Ignis caritas est 718.

Imitari Iesum iniquos iudicantem aut irascentem nefas 663; — item nefas imitari Deum maledicentem aut iniquos odio habentem 670-678.

Imperfecti sunt expertes caritatis omnes diligentis 879; — ipsorum est egenis succurrere 259; — per gradus arduos perfectionis currere non volentes misere periissent, nisi eis Deus semitos faciliores iustitiae stravisset 515, vide Gradus, Iusti, Perfecti, Semitae; — debent perfectis aures praebere 915; — post obitum non perficiuntur 234, 238. Vide Infantes, Infirmi, Parvuli.

Incantatores 170, vide Magia.

Infantes mente malos vitare debent, ne ab eis seducantur et corrumpantur 127, 298; — eleemosynas dentes iniquis magnam iustitiam consequuntur, at facile seducuntur et pereunt 887; — infantes nudi non erubescunt 342; — non iudicant alios 399.

Infernus (***Seol,*** **Hades, Orcus**) 219; Infernus inferior 442; — Adam si de terra deciderit, in Hadem detrudetur 754; — transgressus legem iustitiae Hadem videbit 757; — recedens a foedere suo in Hadem delabitur 451, cf. 514; — reversus a via arcta in Hadem incidit 462; — iniustitiae rei in Arcum infirmum descendunt 483; — altercans cum inimico suo in imam voraginem Hadis cadit 515; — locus unde Deus patres liberavit 442.

Infideles 770.

Infirmi vita spirituali sunt, qui conspectis aliorum defectibus offenduntur 83, 899; — infirmitatis spiritualis gradus 87; — species 91, 94; — vitare immundos, peccatores, gentiles infirmorum est 502, 503, 507.

Inimicitia adversus alios iustis vetita 307.

Iniustus est, qui alii malum infert 87, 103, 114, 119, 147, 635, 639; — iudicatur iuxta opera sua 698; — die iudicii cruciatur 119.

Inobedientes non sunt occidendi 474.

Instinctus coitus in Adam 335, vide Adam.

Instrumenta musicalia : citharae, lyrae, tympana, tetrachorda, cymbala, cornua 175; — a sanctis spernuntur 178. — instrumenta lignea et aenea 179.

Intemperantia nociva corporibus sanis 254.

Invidia corporalis et spiritualis 34.

Invisibilia per visibilia conspicua 287, vide Visibilia.

Ioab homicida 219.

Ioannes (***Baptista***) 683, 810.

Ioannes (***Apostolus***) martyr caritatis morte naturali obiit 878.

Iob humilis 622; — bonis terrenis usus 195; — pie conversatus 174; — a Satana vexatus 115; — eius patientia deficiente iustitia facile amittitur 747.

Iod (litera, numerum denarium significans) 202; — est Decalogus 687, vide Decalogus; — signum unum quod non transit a Lege et Prophetis 682 sequ.; — est testamentum alterum 686, vide Decalogus, Lex.

Ioseph (patriarcha) perfectionis sectator 246; — in quem fratres eius in Aegypto irruere volebant 246; — fratribus suis homicidis dimittit 247; — eius ossa non contaminarunt portantes ea 899.

Ioseph (nutritius Iesu Christi) 708.

Irasci non licet 426; — « irascimini et nolite peccare » quid 675; — ira comprimenda 726.

Isaac mansuetudo 175; — perfectionis sectator 242 358, vide Abraham.

Isaias non reprobat ieiunium sincerum, sed mendax 842 sequ.

Iscariota figura Satanae 702; — indignus 670; — sua sponte factus nequam, non a Deo 694; — longanimitas Christi erga Iscariotam 702; — non eum Christus traduxit, sed ipse se prodidit 422; — Christus lavit pedes eius 419, 658, 767; — eum amicum appellavit 810; — desperavit, etsi paenitentem Dñs recepisset 715; — eius exitus 103, vide Iudas.

Israel humiliat se coram Esau 255, vide Iacob.

Iudaei pinguefacti recalcitrant 266; — saltantes diebus Moysis a Deo in deserto delentur 182; — Satanam adoravere; eos peccantes Deus occidit; gentiles abhorrebant 110; — incredulis signum minutum (Ionae) promittitur 711; — vili specie Christi obdurati 707; — verbis Iesu 278; — eiusque humilitate scandalum passi 911; — eorum obduratio spontanea est ideoque iuste iudicantur 695.

Iudas 422, vid. Iscariota.

Iudices pessimi misericordiae expertes 654; — homicidae 655; — saeculum nequam iudicant 643, 650; — iudicibus opus est propter nequitiam hominum 647.

Iudicia quibus nemo salvatur sunt « praecepta non bona » ceu lex talionis 634, vide Lex, Praecepta.

Iudicium ultimum 158, 198; — die iudicii Dñs retribuet cuique iuxta opera eius 235; — iusti accipient retributionem bonorum operum 70; — audientes verbum Dñi ad iudicium non ibunt 331; — iudicii magni die liberabit Dñs invocantes se 558; — corpora perfectorum erunt gloriosa 371; — timens iudicium futurum cavet detractionem 847 sequ.

Iuramentum iustorum « ita » et « non » 314, 323.

Iusti sunt, qui aliis non faciunt quod sibi fieri nolunt 147, 210; — eorum conversatio et agendi ratio 306 sequ.; — nemini malefaciunt 18, 19, 358, 723, 747; — nefas est eis orare, ut Deus iniuriam sibi illatam ulciscatur 122; — non habent inimicos 307; — indignis quoque benefaciunt 670; — etiam inimicis suis 723; — iustis praecipitur ieiunare vinculis iniquitatis, oppressioni, calumniis, usurae, superbiae 258, vide Ieiunium; — ipsorum est legem iustitiae servare 258; — iniquitati ieiunare et eleemosynas dare 47, 58, 255, 258, 750, 827; — quinquies per diem orant 327; — horas orandi habent 311; — defectuum participes, quia non pervenerunt ad mandata magna 47; — non renunciaverunt curae, labori, matrimonio, quapropter comedunt de Arbore Adae 543, vide Arbor. — terra relicta perfectionis capaces sunt 750; — peccatum superant quidem, at fructus peccati (cura, labor, motus carnales) manent in eis 542, vide Peccatum; — matrimonio ligati participes sunt commixtionis Spiritus Sancti 383, vide Commixtio. — laborantes et eleemosynas dantes salvantur, sed non perficiuntur 739; — Maligno devicto retributionem bonorum operum accipient die iudicii 70; — Deum misericordem imitantes sibi sunt lex 658, 662, 667; — pro sua agendi ratione dispares sunt 723; — eleemosynas largientes perfectis minores sunt 150, 315; — perfectis eleemosynas dare iubentur 738; — conversatio iustorum cum conversatione perfectorum per singula comparatur 323, vide Perfecti; — Deus misericors permisit iustis sub condicione iustitiae servandae usum rerum terrae 543; — revelatur eis adventus Dñi 374; — salvantur, licet non renuntiaverint bonis suis 926; — in caelis non vident Dominum, sed mansionem convenientem accipiunt 327, 330; — habitant in tabernaculo Domini 927. — *Iustorum antiquorum* pietas opponitur hypocrisi modernae 822; — iusti antiqui sollerter ieiunarunt 846; — perfectionem sectabantur, a qua consequenda quandoque ipse Deus eos retinuit 367, 375; — iubens eos poenas repetere ab iniquis 642; — ideo irreprehensibiles sunt 803; — Deus palam locutus est cum ipsis 375; — pacem promissam et Spiritum Paraclitum expectantes obierunt 230; — Dñs eos post mortem suam suscitavit 211, 234, 238; — et post suam resurrectionem in conspectu Apostolorum perfecit 367, 370; — ac in paradisum spiritualem introduxit 763.

Iustitia lege divina prohibetur vindictam repetere de iniustitia sibi illata 638 sequ.; — falsum est iustitiam bonis benefacere et malis malum inferre; eius notio eruitur e consensu hominum ob delicta puniri recusantium 635; — lex iustitiae Adae lapso data 731, vide Lex; usque ad adventum Dñi viguit 762; — iustitia deorsum est in terra 754; — discrimen inter iustitiam et perfectionem 319; — e iustitia ad caritatem ascenditur et e caritate ad perfectionem sublimamur 234; — labor iustitiae, cui anachoretae operam dare nequeunt 747, vide Solitarii Labor.

L

Labor, cura, sollicitudo fructus sunt peccati 539, 542; — praescribitur ei, qui perfectionem non sectatur 735; — labori iustitiae, cui solitarii operam dare nequeunt 747; — labor spiritualis 851; — sine intermissione laborandum 854.

Lac parvulorum sunt praecepta parvulos mente iubentia ut seductionis vitendae causa peccatores fugiant 99; — horum praeceptorum species 106; — « Lac infantium » 15, 39, 282, 455; — lac sugere « viro » tormentum 282, 867; — lac parvulis a Christo propositum 894.

Lacrimae de amico absente et dein recuperato fusae figura sunt peccatoris paenitentis 434; — et de sua reconciliatione cum Deo intime gaudentis 431; — lacrimae orationis 431.

Lapis mutus figura hominis perfecti opprobria ferentis 774.

Lapsi post baptismum paenitentiae capaces; habent hostiam et expiationem 714, vide Paenitentia.

Latroni in cruce pendenti absque operibus dimisit Dñs 22, vide Opera; — latrones in homines irruentes Deo permittente eorum exitum causant 166.

Laudis divinae (id est orationis) virtus 814; — laudes Dei nosse et facere hominem exaltat 822.

Lazarus pauper in saeculo futuro quiete fruitur 259, vide Dives.

Legio daemonum obsedit habitantem in sepulchris 154.

Lepra figura peccati 719.

Levitae Judaeos idololatras occidere iussi 214.

Lex (sensu latissimo) 307, 391, 402, 442, 443; — Lex (תּוֹרָה) 150, 394, 683; — Lex (νόμος id est Lex Mosaica) 151, 271, 462, 463; — Lex et Prophetae 183, 394, 466, 683; — Lex prima Adae lata, ceu lex perfectionis 335, cf. 915; — Lex secunda Adae lapso lata, ceu lex iustitiae 354, 758; — huius legis textus apocryphus *ibid.*; — ea lege servata salvus fieri potuit 630, cf. 606; — legem iustitiae observans honestus est 315; — Abrahae Dñs legem non praescripsit 222; — ipse sibi erat lex 223; — Lex (Mosaica) quomodo audienda 271; — observationes Legis a prophetis quandoque solutae sunt 899; — Lex sancta 151; — praecepta magna in Lege scripta 150; — finis Legis caritas 406; — Lex ante Christum erat ad instar tutoris 463; — Lex et Prophetae usque ad Ioannem 683; — eorum virtus consistit in praeceptis caritatis 651; — est lex iustitiae Adae lapso data 314; — propter transgressiones Moysi promulgata 667, 763; — lex Christi 486; — est lex perfectionis olim Adae ante lapsum data, prima et per Christum facta novissima, lex iustitiae olim novissima facta prima (i. e.